

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY

1

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ÆSCHYLI

TRAGŒDIÆ SUPERSTITES

ET

DEPERDITARUM FRAGMENTA

EX RECENSIONE

G. DINDORFII.

TOMUS III.

SCHOLIA GRÆCA EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA.

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO

RECEIVED
JAN 10 1881

OXONII:

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

M.DCCC.LI.

PA3825

A2

1841

V.3

125574

YHABU

ROHUL. OROHATZ CHA. U

YHABU

PRÆFATIO.

SCHOLIORUM Græcorum in Æschyli tragœdias septem, qualia circa seculi decimi tempora ferebantur, unus, quantum novimus, hodie codex superest Florentinus Bibliothecæ olim Medicæ, nunc Laurentianæ plutei XXXII, 9. de quo dixi in præfatione voluminis primi, addito nunc scripturæ specimine (Choeph. v. 374.—416.) quod tabula lithographica expressum huic præfationi subjeci. Scholia marginibus adscripta sunt literis capitalibus ab alia quam quæ textum scripsit manu literis minusculis exaratum, aucta passim manus aliquanto recentioris additamentis, quæ suis quæque locis notavi. Ex hoc codice scholia nunc primum accuratissime descripta edo, scriptura nusquam nisi monito lectore mutata, nullisque temerata aut grammaticorum Byzantinorum aut editorum interpolationibus: quorum ego libris ita sum usus ut si quas fecissent codicis Medicei vitiorum, quæ nec multa sunt nec gravia, emendationes memorarem, prætermitterem vero quæ vel negligenter describendo peccata vel temere mutata essent. Nam obliterari istiusmodi quisquiliarum, non perpetuari memoriam oportet. Lemmatis ex codice sumtis duo puncta (:) apposui, ut ab lemmatis distinguerem ab editoribus suppletis.

Ad originem et compositionem horum scholiorum quod attinet, non dubitandum quin maxima eorum pars ex grammaticorum Alexandrinorum commentariis derivata sit eadem ratione qua scholia in septem Sophoclis tragœdias conformata sunt eodem in codice servata. Inter quas duas scholiorum collectiones hoc solum intercedit

discrimen quod scholia Sophoclea in aliquot tragœdias, præsertim Œdipum Coloneum, tragœdiarumve partes copiosiora sunt, multis distincta veterum scriptorum fragmentis, quæ Alexandrini interpretes ex doctrinæ suæ thesauris expromserant, memoratisque interdum etiam ipsis interpretum veterum nominibus, velut Didymi, Pii et Praxiphanis, Æschylea vero in formam redacta sunt multo magis compendiarium, servata quidem passim poetarum historicorumque veterum memoria, sed omissis plerumque uberioribus Alexandrinorum interpretum explanationibus neque ulla eorum aut in universum facta mentione, nisi quod *οἱ ὑπομνηματιστάμενοι* memorantur in scholio ad Persarum versum primum, aut singulorum nominibus appositis, quorum adeo obscurata memoria est ut ne aliunde quidem quidquam de iis constet, nisi quod scholiasta Theocriti 10, 18. Aristarchum *ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου* citat. Præterea Hesychius s. v. *ἐναροφόρος*, ubi Nereidum fragmento utitur, *ὑπομνηματιστῶν* opinionem quandam perstringit et grammaticus in Etym. M. p. 690, 11. postquam *προσέληνοι* qui dicantur explicuit, addit *οὕτως εὔρον ἐν ὑπομνήματι Προμηθέως δεσμώτου*, quæ spectant ad scholiastæ annotationem ad versum hujus fabulæ 438. Nihilominus hæc quæ nunc supersunt scholiorum excerpta multa continent docte intelligenterque observata, quæ nunc segregata ab verbosis grammaticorum Byzantinorum scholiis, quibus involuta ferebantur, annotationibusque non paucis aucta, quas priores editores neglexerant, inter quas nonnullæ sunt valde memorabiles, majore cum fructu quam adhuc fieri potuerat legentur. Ab recentioribus mediæ ævi grammaticis quæ addita haberi possint non multa esse videntur: inter quæ fortasse numeranda sunt quæ passim reperiuntur lectiones corruptas interpretandi tentamina, velut in primo chori carmine in Septem ad Thebas et in extrema parte Supplicum, de qua dixi in præfatione voluminis primi p. xxvii. Quanquam in ea qua hodie laboramus subsidiorum penuria non facile est

discernere quæ de hoc genere commenta recentioribus, quæ Alexandrinis grammaticis imputanda sint, quos nec codicibus poetarum scenicorum incorruptis usos esse neque ab monstrosis interpretationum commentis abhoruisse ex iis æstimari potest quæ in aliis poetis explicandis commiserunt, velut Aristophane, de quo dixi in præfatione ad scholia vol. i. p. xiv.

De Argumentis tragœdiarum quinque—nam Supplicum Argumentum nullum exstat in codice Mediceo, Choephororum autem, si quod fuit, cum personarum indice ipsiusque fabulæ initio in lacunam codicis incidit—tantum constat, Argumentum Eumenidum ab Aristophane Byzantio scriptum esse: nam brevi quod hodie superest excerpto in codice Mediceo inscriptum est Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ἡ ὑπόθεσις. Hinc suspicari licet inter reliquarum quoque fabularum Argumenta esse quæ ex Aristophane sint excerpta: quæ paullo sunt quam Eumenidum uberiora insertisque didascaliarum de Septem ad Thebas, Persis et Trilogia Orestea fragmentis insignia.

Scholiis veteribus, qualia hodie exstant in codice Mediceo, usi sunt grammatici quidam Byzantini, qui inde ab seculo fere duodecimo, ut videtur, in tribus primis fabulis, Prometheo, Septem et Persis, quæ tum fere solæ tractari in scholis solebant, explanandis multum operæ posuerunt, Agamemnonem et Eumenides leviter tantum attigisse, ab Choëphoris autem et Supplicibus manus prorsus abstinuisse videntur. Scholiis vero codicis Medicei—neque enim ulla usquam alia scholiorum veterum subsidia habuisse reperiuntur—ita usi sunt grammatici illi ut plurima optimæ notæ scholia plane negligenter, alia vel nullis factis mutationibus in suos commentarios transferrent vel, quod sæpissime factum, leviter mutata suisque ipsorum additamentis interpolata apponerent interdum parum prudenter excogitatis: cujusmodi est quod Persarum v. 745. ubi scholiasta vetus annotaverat Ἑλλήσποντον ἱρὸν dici διὰ τὸ ἰδρῦσθαι αὐτόθι Διὸς ἱερὸν, ὡς Μνασέας ἢ τὸν ἀνειμένον,

ὡς ἱερὸν ἱχθύν, scholiasta Byzantinus non intellecto verbo ἀνειμένον, quod *consecratum* significat, hæc sic detorsit in sententiam absurdam, ἡ τὸν ἀνειμένον ἀκωλύτως ὡς τὸν ἱερὸν ἱχθύν φέρεσθαι. Horum scholiorum partem aliquam primus edidit Franciscus Robortellus (R.) Venetiis a. 1552. recentibus quibusdam usus exemplaribus manuscriptis omni vitiorum genere inquinatis. Ejus vestigiis institit Petrus Victorius in editione ab H. Stephano quinque annis post facta (V.): qui scholiorum Byzantinorum codices habuit non multo quam Robortellus integriores, primus vero scholiorum veterum fontem unicum, id est codicem Mediceum, cujus apographo vitiosissimo usus erat Robortellus in quattuor postremis fabulis, adiit: quem tamen, qui erat illius ætatis mos, tanta tractavit negligentia ut bonorum quæ derivari inde potuerant minimam tantum partem suos in usus converteret. Proximus, quamvis longo temporis intervallo, post Victorium editor Thomas Stanleius (Londini a. 1663.) scholiorum Byzantinorum in tres primas fabulas fragmenta aliis ejusdem originis scholiis aucta edidit ex codice Barrocciano, locupletiore quidem illo quam Robortellianis, sed ipso quoque, ut nunc patet, innumeris in locis vel defecto vel vitioso. Idem Stanleius alius grammatici aliquanto inferioris et notæ et temporis annotationes ad duas primas fabulas ex codice Arundeliano addidit, quas litera B. designavit, ut a prioris illius scholiastæ (A.) annotationibus distingueret. Hanc editionem paucis vitiis emendatis repeterunt Cornelius de Pauw Hagæ Comitum a. 1745., nullis usus libris manuscriptis, et Samuel Butlerus Cantabrigiæ a. 1808. qui tenues scholiastæ B. ad Persas et Eumenides annotatiunculas primus edidit, additis etiam tertii cujusdam qui videbatur scholiastæ (C.) ad Prometheum annotationibus paucis ab Morellio a. 1773. editis: quas nunc constat ex codice scholiastæ A. paullo pleniore quam quibus Robortellus et Stanleius usi erant excerptas esse.

Post hos editores ego scholiastæ A. codice usus sum integerrimo Parisino 2787. (P.) chartaceo seculi quarti decimi tres primas fabulas complexo, qui non solam scholia inedita plurima suppeditavit, sed etiam ad scholiorum editorum emendationem tantum contulit ut centena priorum editionum vitia, quæ ex eo correxi, ne commemorare quidem operæ pretium duxerim. Paullo antiquior ejusdem scholiastæ codex est Parisinus 2785. (O.) qui scholia plurima cum P. communia, nonnulla sibi propria habet, alia vero vel omittit, vel compendifacta exhibet, quod notavi quatenus operæ pretium videbatur. Idem breves annotationes multas et glossemata inter versus scripta habet, quibus ipsis quoque cum delectu quodam usus sum, omissis quorum ullus esse usus nequit: cujusmodi est quod ἐστὶ per ὑπάρχει, κλεινός per ἔνδοξος explicatur, et quæ sunt similia puerorum institutioni scripta. In fine Septem ad Thebas fabulæ hi leguntur senarii, qui reperiuntur etiam in Flor. H. (qui v. l. ἀνθρωπε, ζητεῖς),

Ζητεῖς, θεατὰ, τίνες οὗτοι οἱ δύο
οἱ πατράδελφοι καὶ ταχύμοροι τάχα·
Οἰδίποδος, φεῦ, τοῦ πανοικτίστου γόνου.
πληροῖ κατάρας πατρικὰς πεπρωμένη
αἵματι κληρώσασα Λαῖου δόμον
τοῖς πατραδέλφοις συγγόνου Λαβδακίδαις,
οἷς οἶκος Ἀΐδης, Ἀχέρων, λίμνη, Χάρων
καὶ τὸ στυγνὸν τῆς Στυγὸς σκηπτὸν νῆμα
κτανθεῖσι καὶ κτείνασιν ἀλλήλους ξίφει.

quibus similes sunt similis poetæ versus, quibus Persarum fabula in altero codice Parisino (P.) clauditur

Ὁ γῆν θαλασσῶν Περσικωτάτῳ θράσει
καὶ χωματῶν θάλασσαν καὶ φυσῶν μέγα
τοῖς Ἀττικοῖς ἄθυρμα δέικνται Ξέρξης.

Copiosiores Argumentorum expositiones Septem ad Thebas et Persarum ab grammaticis Byzantinis scriptas uterque codex habet et emendatiores quidem quam adhuc legebantur.

Præter hos duo libros aliorum, qui conferri integri non merebantur, usus sum excerptis: quorum siglæ hæc sunt:

F. Florentinus Laurentianus plutei XXXI, 8.

G. Florentinus ejusdem plutei 3.

H. Florentinus ejusdem bibliothecæ plutei XXVIII, 25.

S. Parisinus in Supplemento Catalogi notatus numero 110.

T. Coislinianus 353. qui utilissimus fuit ad corrigendam insignique accessione augendam copiosam illam de rebus Persicis expositionem quæ Persarum ὑποθέσει alteri est inserta, quam Butlerus ex codice quodam Cantabrigiensi valde vitioso ediderat. Denique Vossianorum duorum (N. et Q.) Bibliothecæ Leidensis, qui similes sunt Parisino nostro P., sed minus emendate scripti, excerpta sumpsi ex C. M. Franckenii Disputatione de antiquis Æschyli interpretibus Trajecti ad Rhenum edita a. 1845. qui quæ de scholiis his disseruit in præfatione p. vi—xvi. infra posui meis aucta additamentis, quæ uncis quadratis [] inclusi.

“ Uterque liber olim fuit Is. Vossii. *Prior* quem dixi
 “ Voss. 1. (Vossianorum in 4. No. 6.) in charta bomby-
 “ cina scriptus continet Æschyli Prometheum, Septem
 “ contra Thebas, Persas, Sophoclis Ajacem, Electram,
 “ Œdipum T. cum scholiis et glossis. Initio desunt duæ
 “ paginæ, quæ præter 49 primos Promethei versus vitam
 “ Æschyli et Promethei argumentum continuerint. In
 “ fine Persarum scribitur ὡδε (MS. ὡδὲ) τὸ τέρμα τοῦ
 “ παρόντος Αἰσχύλου. Singulæ paginæ continent duas
 “ vel, ubi scholia ferebant, tres columnas. Characteres
 “ sunt minutissimi, crebra scripturæ compendia; in ex-
 “ trema paginarum parte nonnulla evanida. Accentus et
 “ spiritus adsunt, sed asper et lenis sæpe vix discerni pos-
 “ sunt. Verba elisionem (quæ sæpius negligitur) passa
 “ arctissime cum sequentibus copulantur; ν ἐφέλκυστικὸν
 “ non raro desideratur; permutantur i et ü, ü et η, αι

“ et c. Continet scholiasten A. plenum, i. e. una cum
 “ iis, quæ Robortellus et hunc secuti editores omiserunt.
 “ Liber sæc. XIII non antiquior videtur.

“ Alter liber, qui est e Vossianis formæ maximæ No.
 “ 23 (Voss. 2), admodum recenti sed elegantissima manu
 “ scriptus, continet Prometheum, Septem contra Thebas,
 “ Persas. Accuratum hunc esse apographum Parisini P.,
 “ didici ex Faehsii *Sylloge lectionum Græcarum glossarum*
 “ *scholiorum in tragicos Græcos atque Platonem* (Lips.
 “ 1813), in qua, pag. 3–67, omnia scholia ad Prometheum
 “ ex illo libro (Cod. 2787) descripta sunt^a; scholia ad
 “ reliquas duas fabulas quominus similiter ederet Faehsius
 “ temporis angustiiis impeditus fuit. Hæc igitur ex Voss.
 “ 2. supplevi.

“ Itaque duo distingui debent scholiorum genera;
 “ scholia literis A. et C. notata, et schol. B. In nullo
 “ codice utrumque hoc genus permixtum esse videtur.
 “ In priori rursus tres quasi classes scholiorum mihi vi-
 “ deor posse distinguere. *Primam* constituunt scholia
 “ Medicei, qui liber scriptus est sæc. X. vel XI. Anno-
 “ tationem brevem sed doctam continere videtur sæpius
 “ ad singula verba quam ad constructionem illustrandam
 “ accommodatam.”

“ *Secunda* classis, quæ invenitur in Voss. 1, et, ut sus-
 “ picor, in plerisque codicibus, habet latiore sententia-
 “ rum explanationem, quæ plerumque memoratis poetæ
 “ verbis singulis interpretationem annectit interpositis
 “ voculis *ἤτοι, ἤγουν, καὶ*, quod indicium recentioris origi-
 “ nis haberi solet. Pleraque, quæ in Mediceo inveniun-

^a [Scholia in Prometheum Faehsius sic descripta edidit ut palæogra-
 phiæ valde imperitum eum fuisse pateat. De quo propterea moneo, ne
 quæ ego ex codice ipso recte scripta exhibui conjecturæ meæ debere
 videantur. Nam ego hujus aliorumque codicum collationibus usus sum
 ab Friderico Duebnero ea et diligentia et peritia factis quæ a viro tam
 docto et acuto expectari poterat.]

“tur hic scholiastes suis inseruit. Num præterea alios
 “consuluerit commentarios incertum est. Inde, quod
 “scholia ad Sept. 110. 145. 164. in Mediceo desideran-
 “tur, hoc non satis tuto colligitur. Non improbabile est
 “pleniorē hanc enarrationem a ludimagistris composi-
 “tam sive ab ipsis sive a discipulis chartæ fuisse manda-
 “tam. Unde simul intelligeretur quare tres primæ tra-
 “gœdiæ, quas reliquis magis lectas fuisse major MSS.
 “numerus arguit, multo ampliores habeant commenta-
 “rios quam quatuor reliquæ, quæ tam propter dicendi
 “genus passim obscurius quam crebris librariorum erro-
 “ribus minus apte in scholis explicari possent.”

“Ad *tertiam* classem refero varias lectiones et scholia
 “quædam infimæ ætatis Parisino P. (Voss. 2.) adscripta,
 “quæ collato altero libro Vossiano facile erat agnoscere.
 “Versantur illa plerumque in varietate lectionis expli-
 “canda aut verborum ordine expediendo. Interdum
 “quædam sunt ex antiquo lexico depromta. Sic ad
 “Sept. 18. ὅτλον] κακοπάθειαν. γίγνεται δὲ ἐκ τοῦ τλῶ τοῦ
 “τὸ ὑπομένω σημαίνοντος ὅτλος, ἀποβολῇ τοῦ υ. τὴν γὰρ
 “κακοπάθειαν οὐ δύναται τις τλῆναι καὶ ὑπομείναι. ad 72.
 “θάμνος ἐστὶν εἶδος χαμαιζήλου φυτοῦ καὶ πολυκλάδου παρὰ
 “τὸ θαμὰ ἐτυμολογούμενος (sic)· οὐ γὰρ μονοστέλεχος κατὰ
 “τὰ δένδρα ἄνεισιν, ἀλλὰ πυκνὸς ὁ κλάδος καὶ πολυστέλεχος
 “εὐθύς ἐστιν ἐκ ριζῶν. Pers. 47. Τὸ τέλος ἐξαχῶς λέγεται.
 “σημαίνει γὰρ καὶ τὸ στρατιωτικὸν σύνταγμα, καὶ τὸ τῶν
 “πραγμάτων πέρας, καὶ τὴν ἐκ τῶν πόλεων φοιτῶσαν πρόσο-
 “δον καὶ τὸ ἀξίωμα, ὡς Εὐριπίδης (Soph. Ant. 67.) ‘τοῖς ἐν
 “τέλει βεβῶσι πείσομαι,’ δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δαπάνημα, ὡς Εὐρι-
 “πίδης ‘μάτην εἰκοστὸν τόδ’ ἐκβαίη τέλος,’ καὶ τὴν μυστικὴν
 “καὶ οὕτω τελειοποιὸν ἐορτὴν, ὅθεν καὶ ἡ τελετὴ λέγεται, καὶ
 “τελεῖσθαι τὸ μνεῖσθαι, καὶ τελειούμενοι οἱ τὰ μυστικὰ δι-
 “δασκόμενοι, quæ paucis mutatis leguntur etiam apud
 “Eustath. ad Il. X. p. 789. 12 et in Etym. Gud. p. 524.
 “34. Cf. Valcken. Diatr. p. 202. Herodianus laudatur

“ ad Sept. 289. Τάρβος σημαίνει τὸν φόβον. τρισσῶς δὲ
 “ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς τοῦτο. ἐκ τοῦ τρέπω τράπος καὶ τάρ-
 “ βος· οἱ γὰρ εὐλαβούμενοι φεύγουσιν· ἐκ τοῦ τείρω τοῦ κατα-
 “ πονῶ, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔταρον, τάρος, καὶ πλεονασμῷ
 “ τοῦ β τάρβος· καὶ τοῦ ταράσσω. [Hæc compilata ex
 “ Etym. M. p. 746, 25.] In Thracia hunc scholiasten
 “ vixisse liquet ex glossa ad Pers. 494. (Παγγαῖόν τ' ὄρος):
 “ ὄρος Θρακικὸν τὸ παρ' ἡμῶν καλούμενον ὄρος μικρόν.

“ *Scholiasten* B. altero recentiorem esse intelligitur ex
 “ annotatione ad Persarum initium, ubi schol. A. ἀγνόουσι
 “ δὲ (*qui aliter interpretantur*) ὅτι πόλις ἐστὶ Περσῶν ἔσω-
 “ θεν Πίστειρα καλουμένη, ἣν συγκόψας ὁ ποιητὴς Πιστὰ
 “ ἔφη. Schol. B. οἱ δὲ λέγοντες τὸ Πιστὰ ἀντὶ τοῦ Πίστειρα
 “ κατὰ συγκοπὴν παντὶ δῆλον ὥς ληροῦσιν. Plerumque hic
 “ interpres contentus fuit repetenda aut impugnanda al-
 “ terius explicatione. Commentarium se scripsisse testa-
 “ tur in Euripidis Hecubam, ad Prom. 853. γεγράφαμεν
 “ δὲ τὴν ἱστορίαν (τῶν τοῦ Δαναοῦ θυγατέρων) ἐν τῇ Εὐριπί-
 “ δου Ἑκάβῃ. Respicit ad Hec. 874. οὐ γυναιῖκες εἶλον Αἰ-
 “ γύπτου τέκνα, ubi proluxa enarratione Danaïdum historia
 “ in scholiis exponitur.”

“ Laudantur scholia nostra (ad Prometh. 438.) ab
 “ auctore Etym. M. p. 690. 11. Eustathium ‘eorum
 “ ‘testimonio sæpe niti, atque ipsa diligenter citare,’ re-
 “ fert Victorius in Præf. p. 3. Ego hos interpretes ab
 “ illo diserte memoratos non inveni; sunt quidem non-
 “ nulla utrisque communia (cf. e. g. schol. C. ad Prom.
 “ 10. et Eustath. ad Il. p. 29. 35. schol. B. ad Prom.
 “ 365. et Eust. l. 1. p. 16. 40), sed talia in omnibus pæne
 “ grammaticorum scriptis animadvertas.”

“ — Allegoricæ interpretationis multa sunt in Prome-
 “ theo vestigia. Cf. schol. A. ad Prom. 14, 18, 42, 120,
 “ 253, schol. Paris. P. ad v. 88, 110, 309, 347, 428, 451,
 “ 624, 637, et schol. B. ad Sept. 310. Voss. 1. ad v. 120.
 “ οὕτως ἀληθὴς ἔχει λόγος ἄνθρωπος ἦν (ὁ Προμ.), σοφὸς δὲ

“ ὣν εἰς παιδείαν μετέπλασε τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ Πλάτων
 “ ἐν τῇ παλαιᾷ κωμῳδίᾳ φησὶν ἐν Σοφισταῖς·

“ Προμηθεὺς (γάρ) ἐστὶν ἀνθρώποις ὁ νοῦς.

“ schol. Apoll. Rhod. 2. 1252. Θεόφραστος (quem constat
 “ librum scripsisse πρὸς Αἰσχύλον, cf. Diog. Laërt. 5, 49)
 “ δὲ τὸν Προμηθεῖα φησὶ σοφὸν γενόμενον μεταδοῦναι πρῶ-
 “ τον τοῖς ἀνθρώποις φιλοσοφίας, ὅθεν καὶ διαδοθῆναι τὸν μῦ-
 “ θον ὡς ἄρα πυρὸς μεταδοίη. Christianum hominem pro-
 “ dunt schol. Ag. 163. τοῦτο δὲ ὁμοίον ἐστὶ τῷ Ἑμνή-
 “ σθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην (Psalm XV. 8, 9.). Schol.
 “ Voss. 1. ad Prom. 98. παῖς γὰρ λέγεται καὶ ὁ νέος, παῖς
 “ δὲ καὶ δούλος, ὡς τό· ὀφθαλμοὶ παιδείκης ἤγουν δούλης εἰς
 “ χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς (Psalm CXXII. 2). Verum hæc
 “ a scriba adjecta esse possunt, allegorica vero interpre-
 “ tatio tot nacta est sectatores, (cf. Graefenhan, *Gesch. der*
 “ *klassischen Philol. im Alterthum*, vol. II, p. 28, sqq.)
 “ atque in fabula Promethei tam largam habuit mate-
 “ riem in qua periclitaretur, ut hinc non multum effi-
 “ cere liceat.”

“ Exstitisse tamen et fortasse adhuc exstare interpre-
 “ tationes scholiastis nostris non usurpatas docere pos-
 “ sunt hi loci. Triclin. ad Soph. Œd. Tyr. 21. ὅπως δ’
 “ ἐποίουν τὴν μαντείαν διὰ πυρὸς ἐν Αἰσχύλῳ ἐρρέθη εἰς τοὺς
 “ Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, ubi tamen fortasse pro διὰ πυρὸς le-
 “ gendum est δι’ ἀπύρων : cf. Sept. 25. Idem ib. v. 872.
 “ ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς ἀγνοοῦντες, οὐρανίας αἰθέρος λέγουσι διὰ
 “ τὸ ΔΙΑ· τὸ δ’ ἐστὶν ὁμοίον τῷ παρ’ Αἰσχύλῳ (Ἑπτ. ε. Θ.
 “ 207.) ‘ἰππικῶν τ’ αὐπνῶν πηδαλίων διὰ στόμα.’ ἔφαμεν δ’
 “ ἐκεῖ τὸν περὶ τούτου λόγον. Id. ad Ant. 1009. ὅτι μετὰ
 “ τῶν μηρῶν καὶ τὴν χολὴν τοῦ ζώου καὶ τὴν κύστιν παρετί-
 “ θουν ἀκριβῶς ἐν Αἰσχύλῳ εἵπομεν εἰς τοὺς Ἑπτὰ ἐπὶ Θή-
 “ βαις. (cf. Valck. ad Phœn. 1261.) Fortasse hæc in libro
 “ Farnesiano^b (hodie Neapolitano) qui Triclinii recensio-

^b [Codex Farnesianus scriptus ab Triclinio continet tres primas fabu-
 las, Agamemnonem et Eumenides, cum scholiis et glossematis quum

“nem continet, inveniuntur, in nostris scholiis non com-
 “parent. Scholion ex codice quodam Florentino, alibi
 “non editum^c affert Stephanus ap. Vict. p. 387.—He-
 “sych. v. *ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν* (Prom.
 “109. sq.): *τὴν ἐν νάρθηκι θησαυρισθεῖσαν· παρόσον τῷ νάρ-*
 “*θηκι ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἐκζωπυρήσεις τοῦ πυρὸς, ὅθεν καὶ τῷ*
 “*Διονύσῳ οἰκείωσαν αὐτὸν, διὰ τε τὰς ἐν ταῖς θοίναις τῶν δέν-*
 “*δρων ἀφὰς, καὶ διότι θερμός ἐστι φύσει ὁ οἶνος, ἢ πυρώδης.*
 “‘*Οἶνος τῷ* (malim *οἶνός τοι*, ut est apud Athen. II. p. 36.
 “‘F.; Stob. Serm. XVIII, p. 163. Gesn. *οἶνός τε*) *πυρὶ*
 “‘*Ἴσον ἔχει μένος.*’ Ἐρατοσθένης. Horum nihil est in in-
 “terpretatione, quæ hodieque exstat.”

“Itaque, ut brevi quæ adhuc disputata sunt, repetam,
 “conjicio (nihil enim me pro certo affirmare posse intel-
 “ligo), fundamentum scholiorum esse unius antiqui gram-
 “matici commentarium, qui paulatim a librariis decurta-
 “tus sit et contractus; hinc exstitisse scholia Medicei,
 “quæ rursus a grammaticis Byzantinis in discipulorum
 “usum amplificata videntur. Ex hac ampliore annota-
 “tione (schol. A), qua Orestia et Supplices carent, petita
 “alterius interpretis scholia (schol. B).

“Quo magis autem constat scholiasten B non alios
 “quam prioris interpretis commentarios secutum esse, eo
 “majoris momenti est quæ de libris MSS. a se usurpatis
 “referat colligere. Ad Pers. 188 (186) *τούτῳ (duæ fe-*
 “*minæ) στάσιν—τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσι* hæc habet: *τὸ ἀλλή-*
 “*λοις ἀρσενικῶς πρὸς τούτῳ* (vulg. *τούτο*) *ἀπέδωκεν. οὕτως*
 “*γὰρ ἐν πᾶσι τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις εὔρηται* (vulgo *εῖρηται*)
 “*διὰ τῆς Ο (καὶ) Ι διφθόγγου γραφόμενον.* Ad v. 637

ipsius Triclinii tum Thomæ Magistri, quæ non expetet qui futes hor-
 rum grammaticorum ad alios poetas annotationes noverit. Dixit de
 hoc codice Elmaleius in Museo critico Cantabrig. fasc. vii. p. 457.]

^c [Fugit Franckenium scholion illud esse scholiastæ B., cujus ex co-
 dice Arundeliano, qui plane consentit cum Florentino, edidit Stanleius
 ad Sept. v. 1.]

“ ejusd. fabulæ (παντάλαν' ἄχη διαβοάσω) παντάλαιν' di-
 “ cit εὐρῆσθαι ἐν πολλοῖς καὶ καλοῖς βιβλίοις. Ad Sept. 973
 “ (953 ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν): εὔρηται δὲ καὶ ἐν παλαιῇ
 “ βιβλίῳ· ἀχέω (vulgo ἀχέων) τάδ' ἐγγύθεν, ἤγουν ἐκ τοῦ
 “ πλησίον ταῦτα θρηνῶ. Itaque testatur se pulribus bonis
 “ et antiquis codicibus usum esse. At his quidem locis
 “ illi libri mendosi erant; quare non magni facio illud de
 “ MSS. antiquitate et pretio judicium. Ac paucis eum
 “ codicibus usum esse, probabile est propterea, quod Pers.
 “ 189 corruptam lectionem ἀλλήλοισι, quam quatuor tan-
 “ tum nostrorum librorum tuentur, in omnibus suis inve-
 “ niri affirmat. Alibi, veluti Pers. 299. lectionis varia-
 “ tem ex priori interprete repetiit.

“ Verum melius de fontibus textus scholiastarum judi-
 “ cari poterit e varietate lectionis, quæ ex interpretatione
 “ eruitur. In quo non parum proficit quod interpretes
 “ vulgo verbum verbo reddunt. Cautione tamen esse
 “ utendum ne, sicubi vocabulum in explicatione omissum
 “ sit, continuo de varietate lectionis cogitemus, item ne
 “ obscuris aut corruptis scholiis nimis confidamus, deni-
 “ que ne obliviscamur multa scholiastarum negligentiae
 “ et posse et debere tribui, non est quod nunc moneam;
 “ etenim istiusmodi disputationes, nisi exempla afferan-
 “ tur, inanes plerumque sunt; quare malo hæc ad singu-
 “ lorum locorum tractationem differre.

“ Lemmatum—hæc enim in scholiastæ lectione inda-
 “ ganda alterum tenent locum—in Æschylo quidem per-
 “ exigua est auctoritas. Nam scholiis prioris interpretis
 “ plerumque verba ex editione Victorii præposita sunt;
 “ Vossiani raro in varia lectione lemmatum consentiunt.
 “ Alter autem scholiastes ubique fere fontem unde fluxit
 “ (Arundelianum) refert; a quo ubi recedit, correctoris
 “ manum agnoscas. Sic in Prom. v. 1–600, v. 3. Ar.
 “ ἐπιστολὰς, lemma schol. B. ἐπιστολὰς, mutatum propter
 “ interpretationem; 97. Ar. ἀεικεῖν, l. B. ἀεικῇ; 116. Ar.

“ κεκραμμένη, l. B. κεκραμένη; 219. Ar. μελαμβαθής, l. B.
 “ μελαμβαθής; 489. Ar. εὐωνύμους, l. B. εὐώνυμοι; 590. Ar.
 “ φθέγματα, l. B. πρόσφθεγμα; reliquis locis, ubi Arun-
 “ deliani lectio enotata, nulla erat varietas.”

Inter scholia Vossiana a Franckenio memorata unum est præ ceteris memorabile supra appositum p. xii., quod ante Franckenium ediderat Cobetus in Observationibus criticis in Platonis comici reliquias p. 190. et cum Georgii Syncelli excerpto Chronogr. p. 149 C. (vol. 1. p. 282. ed. meæ) comparaverat similibus verbis perscripto, Προμηθεύς—ἐμυθεύετο πλάττειν ἀνθρώπους ἐξ ἀπαιδευσίας καὶ ἀλογίας εἰς παιδευσιν μετάγων, ὥς φησιν ὁ Πλάτων, ὁ τὴν παλαιὰν κωμῶδιαν, ἐν Σοφισταῖς “ Προμηθία γὰρ ἐστὶν ἀνθρώποις ὁ νοῦς.” Quo scholio cavendum est ne quis abutatur ut scholiastas Byzantinos integriore scholiorum veterum exemplari usos esse credat quam Mediceo, in quo non legitur annotatio illa, quam nec scholiasta codicis Vossiani nec Syncellus veteri Æschyli interpreti acceptam referunt, sed haud dubie ex Joannis Antiocheni Chronicis excerpterunt, quem de Promethei fabula dixisse constat ex Fragmentis nuper editis, in C. Muelleri Fragmentis Histor. vol. 4. p. 547., quique ibidem p. 538. etiam alius poetæ versu usus est, quem post Platonium attulit Syncellus. Joannis autem Antiocheni opus inter libros fuisse ab scholiastis Byzantinis usurpatos alio probare possum exemplo quod reperi in Æschyli codicibus Florentino Abbatiae 2886. et Parisinis duobus, altero Coisliniano 353. (T.), altero Supplementi 110., (S.) in quibus ὑπόθεσις Septem ad Thebas fabulæ hac aucta est narratione de Amphione et Zetho, Ἀμφίων καὶ Ζῆθος υἱοὶ καθ’ Ὅμηρον τοῦ Διὸς, κατὰ δὲ Ἀντιοχέα (ἀντισχέα Flor.) καὶ ἐτέρους χρονικοὺς τοῦ θεβόεντος (θηβόεντος S. θαοβόεντος T.) μητρὸς δὲ Ἀντιόπης. οὗτοι (sic S. οἱ T., pronomen omittit Flor.) πρῶτοι πυργοῦσι τὰς Θήβας. φασὶ δὲ τὸν Ἀμφίωνα διὰ τῆς μελῳδίας τῆς ἰδίας (οἰκείας Flor.) λύρας ἔλκειν τοὺς λίθους

πρὸς τὴν (τὴν om. S.) οἰκοδομήν. τὸ δὲ ἀληθές (pro τὸ δὲ ἀ. in Flor. est ἀληθές δὲ ὅτι), ἄδοντος τοῦ Ἀμφίονος ἔκτιζον οἱ λιθουργοί, ὡς (καὶ pro ὡς T.) ὕστερον ὁ Ἰσμηνίας κατασκαπτομένων (κατασκαπομένων Flor. et S.) αὐτῶν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου (ὑπ' ἀλεξάν T.) θρηνῶδες (θρηνωδῶς T. θρηνῶν S.) ἤλει (ἔκλαιεν T.), ὡς ἱστορεῖ Καλλισθένης (φερεκίδης idque per i scriptum S. qui addit ἐπτάπυλος δὲ κατεσκεύαστο ἡ Θήβα πρὸς τὴν ἐπτάχορδον λύραν τοῦ Ἀμφίονος, ἣν ἦδε κτιζομένης αὐτῆς.) Quæ manifesto aut Tzetza ipse ex Historiis suis aut alius excerpserit, servatis partim metri politici vestigiis: ubi hæc leguntur 1, 315.

Ὁ λυρῶδης Ἀμφίων μὲν οὕτως στίχον Ζήθωφ
 υἱοὶ Διὸς καθ' Ὅμηρον, μητρὸς τῆς Ἀντιόπης
 κατὰ δ' ἐτέρους χρονικοὺς καὶ τὸν Ἀντιοχέα
 υἱοὶ τοῦ Θεοβόωντος, μητρὸς δὲ τῆς ῥηθείσης.
 παρθένιοι τεχθέντες δὲ καὶ πρότερον ῥιφέντες,
 ὡς ὕστερον ἠξήθησαν, ἦσαν τὴν βασιλείαν
 πατρὸς τιμώντες ὄνομα Θήβας πυργοῦσι πόλιν.
 φασὶ δὲ τὸν Ἀμφίωνα τῇ λύρᾳ κεχρημένον
 ἔλκειν τοὺς λίθους τῇ ᾠδῇ πρὸς τὴν οἰκοδομίαν.
 τὸ δ' ἀληθές, Ἀμφίων μὲν ἦδε κρατῶν τὴν λύραν,
 οἱ λιθουργοὶ δ' ἐπήρειδον τοὺς λίθους συντιθέντες,
 ὡς ὕστερον Ἀλέξανδρος ἐκεῖνας κατασκάπτων
 θρηνώδεσιν αὐλήμασιν, ὡς Καλλισθένης γράφει.
 ὁ Ἰσμηνίας ἤλει γὰρ, αἱ Θῆβαι δ' ἐπορθοῦντο.

De Theoboonte, Brontonis filio, dixit idem in Exeg. II. p. 132, 25. Aliud ex Joanne Tzetza excerptum adhuc delituit in scholio ad Promethei v. 729. ubi hæc legebantur prosa, ut editores crediderant, oratione scripta, τοὺς Κιμμερίους οἱ πολλοὶ ἔθνος φασὶν ὑπάρχειν περὶ τὸν Ταῦρον τὸν Σκυθικὸν καὶ τὴν Μαιώτιν λίμνην, οἵπερ ἀφώτιστοί εἰσιν ἥλιον οὐχ ὀρώντες, ἐν σκότῳ δὲ διάγουσιν ὡς ἐν γε νυκτί, quæ nunc integriora edidi ex codice Parisino P. restitutis quindecim tetrametris, quos Tetzæ esse tribuendos non minus certum videtur quam ejusdem esse octo de Atlante trimetros in scholio ad ejusdem fabulæ v. 428., ut conje-

cerat Schoemannus. Minus certum videtur ejusdem esse tetrametrum in scholio ad Prometh. v. 90.

γελῆ γαλήν' ἢ θάλασσα, ἐγέλασε τὸ ξαρ'

quem probabilius est e lexico aliquo schedographico esse excerptum.

Ad varias lectiones quod attinet quas scholiastæ Byzantini passim memorant, recte Franckenius, cujus verba supra apposui p. xiii., judicavit nihiltribuendum esse παλαιοῖς βιβλίοις istis, quæ aliquoties appellat scholiasta B.: nam talia scholiastæ Byzantini etiam in annotationibus ad alios scriptores sæpe jactarunt ubi ipsa lectionum quas memorant indoles solis eos usos esse arguit infimæ ætatis codicibus. In Æschyli trågædiis hodie satis constat scholiastas illos non alios habuisse lectionum fontes quam codicis Medicei apographa, quarum alia diligentius, alia negligentius scripta, interdum etiam manus experta fuerunt correctorum, quos jam in Præfatione vol. i. p. vi. monui levia codicis archetypi vitia, quæ emendare cujusvis erat, passim correxisse, locis vero corruptionibus nihilu squam attulisse remedii. Ex illa autem apographorum discrepantia frequentes ortæ sunt, sed plerumque futilissimæ varietates lectionis, partim in marginibus codicum breviter notatæ, quod sæpe factum in Parisino nostro P., partim ab scholiastis disceptatæ, idque non raro ita ut quidquid usquam scriptum vidissent, quantumvis absurdum, interpretari conarentur. Sic in Promethei verbis v. 803. ὀξύστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας | γρύπας φύλαξαι quum apographa inter ἀκραγεῖς, ἀκρατεῖς et ἀκραγγεῖς fluctuarent, scholiasta, cujus verba solus nostrorum codicum O. servavit, has excogitavit triplicis scripturæ explicationes, ἀκρατεῖς κύνας: εἰ μὲν ἀκραγεῖς γράφει (corrige γράφεις), λέγει τοὺς πολλὰ κρέα ἄγοντας, ἥτοι τοὺς ἀρπακτικούς καὶ οἰονεῖ ὠμηστάς· τὸ γὰρ α ἐπὶ πολλοῦ λαμβάνεται· εἰ δὲ γράφεις ἀκρατεῖς, λέγει τοὺς εἰς ἄκρον καὶ ὕψος ἀνάγοντας ἑαυτοὺς καὶ οἰονεῖ ἀκρα . . τεῖς (inter α et τ

spatium duarum literarum capax) τινὰς ὄντας· ἢ τοὺς ἐν
 ἄκροις τῶν ὀρῶν τὰς ν (scribe νεοττιὰς) πηγνύντας
 καὶ εἰς ὕψος πετομένους. ἢ τοὺς ἀκραγγεῖς παρὰ τὸ ἀεὶ κρά-
 ζειν ἥτοι βοᾶν. πολυφθόγγους δὲ, διὰ τὸ ἀναιδὲς τοῦ Ζηνὸς
 λέγει τούτους διὰ τὸ εἶναι ἰσχυροὺς καὶ μεγάλους. Recte
 scholiasta vetus per ἀφώνους explicat: nam ἀκραγεῖς κύνες
 appellantur grypes, quo a canibus proprie dictis distin-
 guantur. Nihil huc faciunt Hesychii aliorumque gram-
 maticorum quorundam glossæ partim corruptæ ἀκραγές
 vel ἀκραγγές.

ADDENDA.

P. 130, 5. περιτομήν] Scribendum παρατομήν cum Heynio.

P. 130, 6. Τανύγρας] Τεγύρας O. Muellerus in Dor. vol. 1. p. 234. et Boeckh. ad Pind. fragm. 117. p. 629. Nam Tegyræ natus Apollo secundum Bœotorum fabulam.

P. 186, 17. Dele literam "Q."

In annotationibus scholiastæ recentioris litera B notatis nonnulla corrigenda ex codice de quo vide quæ dixi in Supplemento scholiorum ad Sophoclem propediem prodituro. Interim hæc emendentur, quæ infra posui.

Prometh. v. 42. p. 175, 5. διὰ] ἐπειδὴ τὸ Κράτος θεὸς ἦν, διὰ v. 62.
p. 177, 26. γνώη—ἀπειλεῖ—βαθυμότερον πρὸς τὸν Δία—ἀφίσταται] γνώη—
ἀπατᾷ—βαθυμότερον ἔχει πρὸς τὸν Δία—ἀφιστῆται v. 212. p. 198, 9.
σύναγκες] σύναγγες, ut Heathius. ibid. ἀνωτάτω] ἄνω ibid. l. 13. De-
lendum οὐ hoc loco, et revocandum οὐκ ante ἐν θρασύτητι. v. 276.
p. 205, 11. οὐκ ἂν] οὐ κατὰ ibid. l. 13. ἂν] τι v. 279. p. 205,
27. πρὸς θῶκον] πρὸς τὸ θῶκον. ἢ πρὸς τὸ πόρον σύναπτε. v. 450. p. 226,
11. ἴσαν—ἔκτισαν] ἦσαν—ἠπίσταντο. v. 473. p. 229, 17—21.
πλάνη—πεπλανημένους δόλους φέρῃ] πλάνη—πεπλανημένους φέρῃ. v. 801.
p. 266, 5. τοῦτο] τότε v. 832. p. 269, 28. φωνικά] φωνικαί. μία δὲ
ἦν, εἰ καὶ πληθυντικῶς οὕτω λέγει. v. 885. p. 276, 27. προίεται] προίε-
μαι v. 937. p. 18. κρατοῦντα—ἐπεὶ] κρατοῦντα. πῶς γὰρ ἔμελλε Προ-
μηθεὺς κρατοῦντα αἰεὶ τὸν Δία λέγειν, ἐπεὶ v. 926. p. 285, 23. τοίχους]
τείχους v. 985. p. 288, 8. παῖδα ἀντὶ] τινὲς δὲ τὸ παῖδα ἀντὶ v. 1091.
p. 296. 13. ἐσορῶσα] ἐφορῶσα

Septem ad Thebas. v. 27. p. 304, 3. τινα—ἐπανάληψιν] ὁ δὲ διὰ τὸ
εἰπεῖν τινὰ διὰ μέσου, ἐπανάληψιν v. 50. p. 306, 27. ἕξ] πέντε ibid.
l. 29. Ἄργος] εἰς Ἄργος. v. 51. p. 307, 6. ῥητόρων—ῥήτορας] θεῶν—
θεοὺς v. 85. p. 312, 7. ἔχοντος ἐν τῷ ὄρει] ἡχοῦντος ἐν τῷ ὄρει v. 94.
p. 313, 1. διστακτικὴν] δύο τινῶν ibid. l. 3. δέον] οὐ γὰρ ἦν δέον v. 105.

- p. 314, 20. προμήτηρ] προμήτωρ v. 205. p. 324, 33. συνελῶσαι] συν-
 έχουσαι ibid. 35. δρόμον] πρὸς δρόμον v. 234. p. 327, 33. βαρὺς]
 βάρος v. 255. p. 329, 29. οὐδετέρα εὐθεΐα] οὐδετέρως αἰτιατική. v. 387.
 p. 344, 24. δέ τει, οὗ ἦν τὸ] δὲ τοιοῦτόν τι ibid. l. 26. οὐρανοῦ ἐντὸς—
 φωλίδας—φωλίδα] οὐρανοῦ, ἐντὸς δὲ—φωλίδας—φωλίδα v. 402. p. 346, 20.
 ἐισημνωθεῖσαν] ἐισημανθεῖσαν ut ego correxeram. v. 428. p. 348, 16.
 τὸ male excusum pro τὸν v. 550. p. 362, 21. φθάροιεν] φθαρεῖεν, ut
 ego conjeceram. v. 586. p. 366, 20. ὃν γὰρ—ἄρχειν] Refer ad
 v. 589. v. 588. p. 366, 26. κατακευσθεῖς] καταχυσθεῖς v. 686.
 p. 377, 30. μένης εἰς—ἀφίστασαι] προθυμῇ ἐπὶ—ἀφίστασαι· μένης γὰρ ἡ προ-
 θυμία. v. 702. p. 379, 30. ἐπαγομένου] Sic, ut ego correxeram.
 v. 744. p. 383, 13. τιμωρηθεῖσαν] τιμωρήσασαν
 Persæ. v. 28. p. 424, 9. θεωρουμένοις] θεωμένοις v. 70. p. 428, 12.
 προσπεμπομένων] μεταπεμπομένων v. 215. p. 441, 28. ἀπεικταῖον]
 ἀπεικτόν v. 277, p. 446, 32. ἔνθα] ἔνθα καὶ ἔνθα v. 297.
 p. 448, 29. μεγαλογράψεις] μέγα γράφεις

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἔστιν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τῶν δῆμων, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυνεγείρου ἀδελφός, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν. νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγωδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρε κατὰ τε τὴν ποιήσιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τὴν 5

1. ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ] De vita Æschyli scripsit Chamæleon Heracleota Peripateticus ἐν τῇ περὶ Αἰσχύλου memoratus ab Athenæo 9. p. 375 F. 10. p. 428 F. (et omisso ab epitomæ auctore titulo libri 1. p. 21 E.) quemadmodum idem de Thespide, Pindaro, Anacreonte aliisque poetis scripsit: v. Clinton, Fast. Hell. vol. 3. p. 477. Nec dubitandum quin idem argumentum tractaverint unus alterque grammaticorum Alexandrinorum. Hujusmodi ex fontibus derivata sunt tenuia quibus hodie utimur de vita Æschyli excerpta, quæ uni debemus codici Mediceo (M.), ex quo in apographa plurima transierunt non sine multis librariorum, nonnullis etiam correctorum erroribus: quarum interpolationum, etsi per se indignæ sint memoratu, tamen aliquam rationem habui propterea, quod plus uno in loco fraudi fuerunt viris doctis qui horum excerptorum auctoritate uti sunt. Idem de editionibus veteribus dictum esto, quarum prima est Aldina (a. 1518.) ex apographo nequissimo, quale est Guelferbytanium, expressa. Ab hac non multum differunt editiones Turnebi (Paris. 1552.) et P. Victorii, quam excudit H. Stephanus Paris. 1557.

Paullo propius ab codice Mediceo abest Fr. Robortelli editio Venet. 1552., qui excerpta nonnulla addidit, quæ infra notabimus: quibus non solum Aldi Turnebique editiones carent, sed etiam Stephaniana, licet quinque annis post impressa sit.

2. γένει M. R. et pars apographorum, inter quæ F.G.H.: alia γένος.

ἔστιν M., in ᾧ mutatum in apographis.

3. τῶν δῆμων M. Legebatur τὸν δῆμον ex apographis: quæ usitata hujus formulæ in recentibus codicibus interpolatio est, de qua dixi ad Demosth. vol. 7. p. 1166.

Εὐφορίωνος] Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος appellatur ab Herodoto 2, 156., Pausania 2, 24, 4. 8, 37, 6., Clemente Alex. p. 717.

Κυνεγείρου M. Κυναγείρου apographa pleraque.

ἀδελφός] καὶ Ἀμεινίου addunt apographa pleraque: quod interpolator e loco inferiore supplavit.

4. τὴν φύσιν simpliciter M. et pauca apographa, inter quæ G.H. In plerisque interpolatum τὴν φύσιν ἔχων vel τὸ γένος κατάγων.

ἑαυτοῦ ὑπερῆρεν M. Apographa multa αὐτοῦ ὑπερῆρε.

τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τὴν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης

Ἄλλ' ὃ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.

συνεχρόνησε δὲ Πινδάρῳ, γεγυνώς κατὰ τὴν ξγ' Ὀλυμπιάδα. γεν-
ναῖον δὲ αὐτόν φασι καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ
ἀδελφῷ Κυνεγείρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεω-
τάτῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας.

1. σκευὴν] σκευὴν apographa Lipsiense et Monacense 486. κατα-
σκευὴν Turnebus.

2. Ἀριστοφάνης] In apographis plerisque additum φησὶν, in nonnullis φησὶ περὶ αὐτοῦ. Aristophanis locus est Ranar. 1004.

3, 4. πρῶτος—λῆρον] Apographorum quorundam vitia sunt πρῶτε et κλῆρον.

5. συνεχρόνησε pauca apographa: pleraque συνεχρόνησε cum M.

κατὰ] μετὰ apogr. Parisinum quoddam apud Butlerum. κατὰ τε Ald. et R.

τὴν ξγ'] Legebatur τὴν μ', in editionibus plene scriptum τὴν τεσσαρακοστήν: quod absurdum est. Correxerit Casaubonus de satyr. poesi 1, 5.

6. αὐτόν φασιν M. Apographa multa φασιν αὐτόν.

μετασχεῖν] ὁμολογοῦσι addunt Lips. et Monac. 486.

7. κυνεγείρῳ M. Hic quoque in apographis et editionibus interpolatum Κυναιγείρῳ. Recta nominis ab κύων et θγείρω formati scriptura Κυνέγειρος est, qua usi sunt Cornelius in Anthologia Palat. 7, 117, et Paulus Silentiarius ibid. 118. Eadem Herodoto 6, 114. aliisque scriptoribus, quos memoravi in Thesauro, restituenda, quorum codices inter utramque scripturam fluctuant. Post Κυναιγείρῳ in apographis Oxoniensi apud Butlerum, Guelferbytano et Ald. Rob. hoc legitur interpolatoris additamen-

tum, τῆς πρὸς τοὺς Δαρείου στρατηγούς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην· τοῦτους γὰρ Δαρεῖος μετὰ ὅς μιν μυριάδων διὰ θαλάττης πέπομφε (κατ' Ἀθηναίων addit Guelf. solus).

Σαλαμῖνι] Hujus testis est Ion in Ἐπιδημιάσι: vide scholion ex codice Mediceo a me primo editum ad Pers. 429.

νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν M. Legebatur νεωτέρῳ ἀδελφῷ ex apographis.

8. Ἀμεινίᾳ] Hunc Æschyli fratrem ad Salaminem pugnassee pater tradunt Diodorus 11, 27. et Ælianus Var. Hist. 5, 19.: verum Herodotus, testis multo quam illi gravior, 8, 84. et 93. Aminiam hunc Pallensem dicit, nulla facta Æschyli, qui Eleusinius fuit, mentione. Ex quo Hermannus Opusc. vol. 2. p. 166. non sine veri specie collegit Aminiam illum per errorem pro fratre Æschyli habitum esse.

ἐν Πλαταιαῖς] ἐν πλαταιαῖσι Ald. ἐν πλαταιαῖσι R.

πεζομαχίας apographa pleraque. ναυμαχίας M. Post πεζομαχίας apographa nonnulla et Ald. et R. addunt hæc recentissimi alicujus grammatici verba, Εἰρήνης γὰρ ὁ Δαρείου ἰ' παρελθόντων ἐνιαυτῶν φ' μυριάδας στρατὸν συναγαγὼν διὰ γῆς καὶ θαλάττης κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐστράτευσε· ὃ τὸ μὲν ναυτικὸν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι ἐν Σαλαμῖνι Θεμιστοκλέους σφῶν στρατηγούντες, τὸ δὲ πεζὸν ἐν Πλαταιαῖς Λακεδαιμόνιοι μετὰ Παν-

κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν αἰεὶ πλάσμα, ὀνομαστοποιήσας τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἷ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκάς ἔχουσιν, ὥς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ ζηλοῖ τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώ- 5 ποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωικόν, τὸ δὲ πανούργον, κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν ἀλλότριον τῆς τραγωδίας ἡγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κομᾶδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ Νιόβῃ ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων 10 οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν τε τοῖς Ἐκτορος λύτροις Ἀχιλ-

σανίου κατεπολέμησαν, ὃ δὲ κατέλιπε Ἑλένης μετὰ Μαρδονίου στρατηγοῦ, αὐτὸς μετ' ὧλυν εἰς Περσίδα φυγὼν, ἐπειδὴ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν εἶδεν.

1. τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ] τὴν ποιήσιν ἀσκει Ald. R., quod est in F. et Cantabr. apud Butlerum.

τὸ ἀδρὸν αἰεὶ πλάσμα M., consentiente G., in quo τὸ μῆζον scriptum super ἀδρὸν. In apographis plerisque τὸ ἀδρὸν αἰεὶ πλάσμα καὶ ὑπέρογκον, omisso tamen in nonnullis vocabulo πλάσμα. In H. est ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν πλάσμα αἰεὶ, omisso καὶ ὑπέρογκον. πλάσμα rhetores dicere solent compositionem vel formam dicendi, quem stilum vulgo vocant. Sic Proclus apud Photium Bibl. p. 318, 26. τοῦ πλάσματος τὸ μὲν ἐστὶν ἰσχυρὸν, τὸ δὲ ἀδρὸν, τὸ δὲ μέσον. καὶ τὸ μὲν ἀδρὸν ἐκπληκτικώτατόν ἐστι καὶ κατεσκευασμένον μάλιστα καὶ ποιητικὸν ἐπιφαῖνον κάλλος etc. Conf. Stephani Thesaur. vol. 6. p. 1156.

2. ἔτι δὲ M. Apographa et Steph. ἔτι δὲ καί. In Ald. R. ἔτι καί.

4. αὐτῷ ante τῶν δραμάτων collocant apogr. Guelf. et Ald. R.

5. ζηλοῖ M. Apographa pleraque σπουδάζει ut Ald. R. Steph., non Turnebus.

6. ἀρχαῖον] Dio Chrys. vol. 2. p. 267. ab Stanleio comparatus, ἡ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ

ἀρχαῖον, ἔτι δὲ καὶ τὸ αὐθαδὲς τῆς διανοίας καὶ φράσεως πρέποντα ἐφαίνετο τραγωδίᾳ.

τοῦτο M. τουτὶ apographa multa.

8. ὥστε—ἀμοιβαῖα om. F., ὥστε—πρὸς ἀπάτην κέχρηται om. Cantabrig., nisi quod post ἡγούμενος habet verba negligenter scripta διὰ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασιν αὐτοῦ πλείστα ἂν εὐρεθεῖεν, γινώμαι δὲ ἡ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάνυ.

9. Ἀριστοφάνους] In Ranis 911.

10. Νιόβῃ, quod post Νιόβῃ (νόβῃ M.) exciderat, addidit Bothius.

τρίτου μέρους M., quod mature a correctore aliquo interpolatum est. Nam apographa, ut videtur, omnia et editiones τρίτης ἡμέρας. Codicis Medicei scriptura tacite usus est Victorius apud Spanhem. ad Aristoph. Ran. 942.: quo factum ut ipsius esse conjectura videretur, quod fraudi fuit Hermanno in Opuscul. vol. 3. p. 42 sq. Alio modo erratum ab scholiasta Aristoph. Ran. 942. qui quæ de Niobe legisset ad Achillem transtulit, εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυγῖν Ἀχιλλέα ἢ Ἐκτορος λύτροις, ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται, sive is sic scripsit sive τριῶν μερῶν vel τριτου μέρους.

11. ἐν τε M. Pauca apographa ἐν δὲ, pleraque et editiones ἐν δὲ δι.

λεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῇ ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὐρεθεῖεν, γινῶμαι δὲ ἡ συμπάθειαι, ἡ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάνυ. ταῖς τε γὰρ ὄψεισι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπά- 5 τὴν κέχρηται.

Ἀπῆρε δὲ ὡς Ἱέρωνα, κατὰ τινὰς μὲν, ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπου-
 δασθεῖς, καὶ ἡσσηθεῖς νέφ' ὄντι Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους, ἐν τῷ εἰς
 τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεῖς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ
 ἐλεγείον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, δ 10
 τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δὲ φασιν ἐν τῇ
 ἐπίδειξει τῶν Εὐμενίδων σκυραῖαν εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον
 ἐκπλήξαι τὸν δῆμον ὡς τὰ μὲν νήπια ἐκψῦσαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμ-
 βλωθῆναι. ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴττην κτί-
 ζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοι- 15
 κίζουσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράνῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελαίοις
 τιμηθεῖς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος ὧν γηραιὸς ἐτελεύτα τοῦτον τὸν

7. Ἱέρωνα] τὸν Σικελίας τυράννον
 addunt apographa, ut videtur,
 cuncta et editiones.

τινὰς] τινὰ M.

ὑπὸ] ὡς ὑπὸ Turn. et Steph.

8. Σοφοκλεῖ M. Legebatur τῷ
 Σοφοκλεῖ.

9. ἐλεγείῳ] ἐλεγείῳ μέτρῳ aliquot
 apographa.

11. τινὲς δὲ φασιν—ἐξαμβλωθῆναι]
 Hæc verba, omissa in apogr. Can-
 tabrig., Nækius in Museo Rhe-
 nano a. 1833. vol. I. p. 501. trans-
 poni voluit post verba superiora
 πρὸς ἀπάτην κέχρηται lin. 5. rationi-
 bus usus non satis idoneis. Ad
 fabellam de Eumenidibus alludit
 Pollux 4, 110. τὸ δὲ παλαιὸν ὁ τραγι-
 κὸς χορὸς πεντήκοντα ἦσαν ἄχρι τῶν Εὐ-
 μενίδων Αἰσχύλου. πρὸς δὲ τὸν ὄχλον
 αὐτῶν τοῦ πλήθους ἐκποθηθέντος συν-
 ἔστειλεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν
 χορὸν.

13. ὡς M. Legebatur ὡς τε.

14. Ἱέρωνος τότε ex apographis

editum. Literas τε omisit librarius
 in M. in quo est Ἱέρωνος τε, non Ἱ-
 ρωνός τε.

15. Αἰτναίας in paucis apographis
 scriptum: pleraque αἰτνας cum M.
 Pauca πάνυ λαμπρῶς ut Ald. Rob., o-
 misso τὰς Αἰτναίας. Pro οἰωνιζόμενος in
 Lips. et Monac. 486. scriptum ἀγ-
 νιζόμενος.

συνοικίζουσι] In συνοικοῦσι mutatum
 in apogr. plerisque et Steph.

16. Γελαίοις] γελωτοῖς M.

17. γηραιὸς restitui ex M. Lege-
 batur ὧν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα
 ex recentis alicujus grammatici in-
 terpolatione. In apographis Paris.
 uno, G. H. Lips. et Monac. 486.
 neque hoc neque γηραιὸς legitur, sed
 simpliciter ἐπιζήσας τρίτον ἔτος. Conf.
 quæ infra dicemus ad p. 5, 14.

ἐτελεύτα τοῦτον M. G. H. Ald. et R.
 τοῦτον ἐτελεύτα Turnebus et Steph.
 cum apogr. plerisque, nisi quod
 ἐτελεύτησε τοῦτον F., τοῦτον ἐτελεύτησε
 Lips. et Monac. 486.

τρόπον. ἀετὸς γὰρ χελώνην ἀρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυσεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσσω τῷ δέρματος, ἐνεχθεῖσα δὲ κατὰ τοῦ ποιητοῦ φονεύει αὐτόν. χρηστηριασθεὶς δὲ ἦν “οὐράνιον σε βέλος κατακτενεῖ.” ἀποθανόντα δὲ Γελῶοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, 5 ἐπιγράφαντες οὕτως·

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τὸδε κεύθει
μῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλαι·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

10

εἰς τὸ μῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγωδίαις ἦν ὁ βίος ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἡγάπησαν Αἰσχύλον ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλούμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἔτη ξγ', ἐν οἷς

1. γὰρ om. apographa plura.
2. ἄγρας] θήρας Guelf. In Lips. et Monac. 486. χελώνης τῆς οὐράς. ἴσχυεν M. συνθλάσσω M. συνθλάσσω vulgo. τοῦ δέρματος M. Legebatur τὸ δέρμα. In Guelf. pro ἀφίησι—ποιητοῦ interpolatum μετεωρίσας αὐτὴν ἀφίησι κατὰ πετρῶν ὡς συνθλασθείσης τὴν σάρκα αὐτῆς θοίνην ποιήσεται. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα πρὸς τῇ κεφαλῇ τοῦ ποιητοῦ καὶ πλῆξασα—
3. ἐνεχθεῖσα δὲ M. Legebatur ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα.
χρηστηριασθεὶς δὲ ἦν M. Legebatur χρησμὸς γὰρ ἦν αὐτῷ περὶ τῆς τελευτῆς δοθεὶς αὐτός, nisi quod verba περὶ τῆς τελευτῆς et δοθεὶς ab apographis nonnullis absunt.
4. βέλος] βέλος τι Bothius. κατακτενεῖ M. Legebatur κατακτανεῖ.
Γελῶοι] γελῶιοι M.
6. οὕτως] οὕτω M.

7, 8. Hos duo versus attulerunt Plutarchus Moral. p. 604 F., et Eustratius ad Aristot. Eth. Nic. fol. 40. verso, tertium et quartum Athenæus 14. p. 627 D., respicitque Pausan. 1, 14, 5.

7. Ἀθηναῖον] ἀθηναῖον M.
8. πυροφόροιο Γέλαις] πυροφόροιο πέλας M. Correctum ex Plutarcho. In Lips. et Monac. 486. est πυροφόρον σέλας.
9. ἄλσος] ἄλλος M. Recte in apographis et apud Athen. et Pausan.
10. βαθυχαιτήεις] βαθυχαιτήης M. a manu prima. Inter hoc voc. et Μῆδος quinque literæ erasæ in M.
11. ἐν om. M. et apographa nonnulla. In aliis interpolatum ὅσοις ἐκ τραγωδίας ἦν ὁ βίος, vel ὅσοι τραγωδίας μετίσασιν, quod est in Guelf. ἐνήγιζόν τε] ἐνηγιζόντο M. a m. pr.

14. χορὸν M., quod ex apographis nescio quibus memorat Stanleius. Legebatur χρυσόν.
ἐβίωσε—οἷς om. Cantabrig., addito δὲ post ἐποίησε.
ἐβίωσε] ἐβίω Lips. et Monac. 486.
ξγ' M. ξε' Guelf. et aliud apogr. ap. Hermannum Opusc. vol. 2. p. 161. congruenter verbis supra ab interpolatore illatis ὧν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα. Rectus numerus est ξθ' : nam Æschylum natum esse aliunde constat olymp. 63, 4.,

πρὸς τὴν (τὴν om. S.) οἰκοδομήν. τὸ δὲ ἀληθές (pro τὸ δὲ ἀ. in Flor. est ἀληθές δὲ ὅτι), ἄδοντας τοῦ Ἀμφίονος ἔκτιζον οἱ λιθουργοί, ὡς (καὶ pro ὡς T.) ὕστερον ὁ Ἰσμηνίας κατασκαπτομένων (κατασκοπούμενων Flor. et S.) αὐτῶν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου (ὑπ' ἀλεξάν T.) θρηνῶδες (θρηνωδῶς T. θρηνῶν S.) ἤλκει (ἔκλαιεν T.), ὡς ἱστορεῖ Καλλισθένης (φερεκίδης idque per i scriptum S. qui addit ἐπτάπυλος δὲ κατεσκεύαστο ἡ Θήβα πρὸς τὴν ἐπτάχορδον λύραν τοῦ Ἀμφίονος, ἣν ἦδε κτιζομένης αὐτῆς.) Quæ manifesto aut Tzetza ipse ex Historiis suis aut alius excerpserit, servatis partim metri politici vestigiis: ubi hæc leguntur I, 315.

Ὁ λυρῶδὸς Ἀμφίων μὲν οὕτως στίχον Ζήθω
 υἱὸς Διὸς καθ' Ὅμηρον, μητρὸς τῆς Ἀντιόπης·
 κατὰ δ' ἐτέρους χρονικοὺς καὶ τὸν Ἀντιοχέα
 υἱὸς τοῦ Θεοβώωντος, μητρὸς δὲ τῆς ῥηθείσης.
 παρθένιοι τεχθέντες δὲ καὶ πρότερον ριφέντες,
 ὡς ὕστερον ἠξήθησαν, ἦσαν τὴν βασιλείαν·
 πατρὸς τιμῶντες ὄνομα Θήβας πυργοῦσι πόλιν.
 φασὶ δὲ τὸν Ἀμφίωνα τῇ λύρᾳ κεχρημένον
 ἔλκειν τοὺς λίθους τῇ ᾠδῇ πρὸς τὴν οἰκοδομίαν.
 τὸ δ' ἀληθές, Ἀμφίων μὲν ἦδε κρατῶν τὴν λύραν,
 οἱ λιθουργοὶ δ' ἐπῆρειδον τοὺς λίθους συντιθέντες,
 ὡς ὕστερον Ἀλέξανδρος ἐκείνας κατασκάπτων
 θρηνῶδεσιν αὐλήμασιν, ὡς Καλλισθένης γράφει.
 ὁ Ἰσμηνίας ἤλκει γὰρ, αἱ Θῆβαι δ' ἐπορθοῦντο.

De Theoboonte, Brontonis filio, dixit idem in Exeg. II. p. 132, 25. Aliud ex Joanne Tzetza excerptum adhuc delituit in scholio ad Promethei v. 729. ubi hæc legebantur prosa, ut editores crediderant, oratione scripta, τοὺς Κιμερίους οἱ πολλοὶ ἔθνος φασὶν ὑπάρχειν περὶ τὸν Ταῦρον τὸν Σκυθικὸν καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην, οἵπερ ἀφώτιστοί εἰσιν ἥλιον οὐχ ὀρώντες, ἐν σκότῳ δὲ διάγουσιν ὡς ἐν γε νυκτί, quæ nunc integriora edidi ex codice Parisino P. restitutis quindecim tetrametris, quos Tetzæ esse tribuendos non minus certum videtur quam ejusdem esse octo de Atlante trimetros in scholio ad ejusdem fabulæ v. 428., ut conje-

cerat Schoemannus. Minus certum videtur ejusdem esse tetrametrum in scholio ad Prometh. v. 90.

γελῆ γαλήν' ἢ θάλασσα, ἐγέλασε τὸ ξαρ'

quem probabilius est e lexico aliquo schedographico esse excerptum.

Ad varias lectiones quod attinet quas scholiastæ Byzantini passim memorant, recte Franckenius, cujus verba supra apposui p. xiii., judicavit nihiltribuendum esse παλαιοῖς βιβλίοις istis, quæ aliquoties appellat scholiasta B.: nam talia scholiastæ Byzantini etiam in annotationibus ad alios scriptores sæpe jactarunt ubi ipsa lectionum quas memorant indoles solis eos usos esse arguit infimæ ætatis codicibus. In Æschyli trågædiis hodie satis constat scholiastas illos non alios habuisse lectionum fontes quam codicis Medicei apographa, quarum alia diligentius, alia negligentius scripta, interdum etiam manus experta fuerunt correctorum, quos jam in Præfatione vol. 1. p. vi. monui levia codicis archetypi vitia, quæ emendare cujusvis erat, passim correxisse, locis vero corruptionibus nihilu squam attulisse remedii. Ex illa autem apographorum discrepantia frequentes ortæ sunt, sed plerumque futilissimæ varietates lectionis, partim in marginibus codicum breviter notatæ, quod sæpe factum in Parisino nostro P., partim ab scholiastis disceptatæ, idque non raro ita ut quidquid usquam scriptum vidissent, quantumvis absurdum, interpretari conarentur. Sic in Promethei verbis v. 803. ὀξύστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας | γρύπας φύλαξαι quum apographa inter ἀκραγεῖς, ἀκρατεῖς et ἀκραγγεῖς fluctuarent, scholiasta, cujus verba solus nostrorum codicum O. servavit, has excogitavit triplicis scripturæ explicationes, ἀκρατεῖς κύνας: εἰ μὲν ἀκραγεῖς γράφει (corrige γράφεις), λέγει τοὺς πολλὰ κρέα ἄγοντας, ἥτοι τοὺς ἀρπακτικούς καὶ οἰονεῖ ὠμηστάς· τὸ γὰρ α ἐπὶ πολλοῦ λαμβάνεται· εἰ δὲ γράφεις ἀκρατεῖς, λέγει τοὺς εἰς ἄκρον καὶ ὕψος ἀνάγοντας ἑαυτοὺς καὶ οἰονεῖ ἀκρα . . τεῖς (inter α et τ

spatium duarum literarum capax) τινὰς ὄντας ἢ τοὺς ἐν
 ἄκροις τῶν ὀρῶν τὰς ν (scribe νεοττιὰς) πηγνύντας
 καὶ εἰς ὕψος πετομένους. ἢ τοὺς ἀκραγγεῖς παρὰ τὸ ἀεὶ κρά-
 ζειν ἥτοι βοᾶν. πολυφθόγγους δὲ, διὰ τὸ ἀναιδὲς τοῦ Ζηνὸς
 λέγει τούτους διὰ τὸ εἶναι ἰσχυροὺς καὶ μεγάλους. Recte
 scholiasta vetus per ἀφώνους explicat: nam ἀκραγεῖς κύνες
 appellantur grypes, quo a canibus proprie dictis distin-
 guantur. Nihil huc faciunt Hesychii aliorumque gram-
 maticorum quorundam glossæ partim corruptæ ἀκραγές
 vel ἀκραγγές.

ADDENDA.

P. 130, 5. περιπομπήν] Scribendum παραπομπήν cum Heynio.

P. 130, 6. Τανύρας] Τεγύρας O. Muellerus in Dor. vol. 1. p. 234. et Boeckh. ad Pind. fragm. 117. p. 629. Nam Tegyræ natus Apollo secundum Bœotorum fabulam.

P. 186, 17. Dele literam "Q."

In annotationibus scholiastæ recentioris litera B notatis nonnulla corrigenda ex codice de quo vide quæ dixi in Supplemento scholiorum ad Sophoclem propediem prodituro. Interim hæc emendentur, quæ infra posui.

Prometh. v. 42. p. 175, 5. διὰ] ἐπειδὴ τὸ Κράτος θεὸς ἦν, διὰ v. 62.
p. 177, 26. γνώη—ἀπειλεῖ—βαθυμέτερον πρὸς τὸν Δία—ἀφίσταται] γνώη—
ἀπατᾷ—βαθυμέτερον ἔχει πρὸς τὸν Δία—ἀφιστῆται v. 212. p. 198, 9.
σύναγκες] σύναγγες, ut Heathius. ibid. ἀνωτάτω] ἄνω ibid. l. 13. De-
lendum οὐ hoc loco, et revocandum οὐκ ante ἐν θρασύτητι. v. 276.
p. 205, 11. οὐκ ἂν] οὐ κατὰ ibid. l. 13. ἂν] τι v. 279. p. 205,
27. πρὸς θῶκον] πρὸς τὸ θῶκον. ἢ πρὸς τὸ πόρον σύναπτε. v. 450. p. 226,
11. Ἰσαν—ἐκτισαν] ἦσαν—ἠρίσταντο. v. 473. p. 229, 17—21.
πλάνα—πεπλανημένους δόλους φέρῃ] πλάνη—πεπλανημένως φέρῃ. v. 801.
p. 266, 5. τοῦτο] τότε v. 832. p. 269, 28. φωνικά] φωνικαί. μία δὲ
ἦν, εἰ καὶ πληθυντικῶς οὕτω λέγει. v. 885. p. 276, 27. προῖεται] προῖε-
μαι v. 937. p. 18. κρατοῦντα—ἐπεὶ] κρατοῦντα. πῶς γὰρ ἔμελλε Προ-
μηθεὺς κρατοῦντα ἀεὶ τὸν Δία λέγειν, ἐπεὶ v. 926. p. 285, 23. τοίχους]
τείχους v. 985. p. 288, 8. παῖδα ἀντὶ] τινὲς δὲ τὸ παῖδα ἀντὶ v. 1091.
p. 296. 13. ἰσορῶσα] ἐφορῶσα

Septem ad Thebas. v. 27. p. 304, 3. τινὰ—ἐπανάληψιν] ὁ δὲ διὰ τὸ
εἰπεῖν τινὰ διὰ μέσου, ἐπανάληψιν v. 50. p. 306, 27. ἕξ] πέντε ibid.
l. 29. Ἄργος] εἰς Ἄργος. v. 51. p. 307, 6. ῥητόρων—ῥήτορας] θεῶν—
θεοὺς v. 85. p. 312, 7. ἔχοντος ἐν τῷ ὄρει] ἡχοῦντος ἐν τῷ ὄρει v. 94.
p. 313, 1. διστακτικὴν] δύο τινῶν ibid. l. 3. δέον] οὐ γὰρ ἦν δέον v. 105.

- p. 314, 20. προμήτηρ] προμήτωρ v. 205. p. 324, 33. συνελοῦσαι] συν-
 έχουσαι ibid. 35. δρόμον] πρὸς δρόμον v. 234. p. 327, 33. βαρὺς]
 βάρος v. 255. p. 329, 29. οὐδετέρα εὐθεΐα] οὐδετέρως αἰτιατική. v. 387.
 p. 344, 24. δέ τοι, οὐ ἦν τὸ] δὲ τοιοῦτόν τι ibid. l. 26. οὐρανοῦ ἐντὸς—
 φωλίδας—φωλῖδα] οὐρανοῦ, ἐντὸς δὲ—φωλίδας—φωλῖδα v. 402. p. 346, 20.
 ἐσημανθεῖσαν] ἐσημανθειῖσαν ut ego correxeram. v. 428. p. 348, 16.
 τὸ male excusum pro τὸν v. 550. p. 362, 21. φθάρειεν] φθαρεῖεν, ut
 ego conjeceram. v. 586. p. 366, 20. ὃν γὰρ—ἄρχειν] Refer ad
 v. 589. v. 588. p. 366, 26. κατακευσθεῖς] καταχυσθεῖς v. 686.
 p. 377, 30. μένης εἰς—ἀφίστασαι] προθυμίῃ ἐπὶ—ἀφίστασαι· μένος γὰρ ἡ προ-
 θυμία. v. 702. p. 379, 30. ἐπαγομένου] Sic, ut ego correxeram.
 v. 744. p. 383, 13. τιμωρηθεῖσαν] τιμωρήσασαν
 Persæ. v. 28. p. 424, 9. θεωρουμένοις] θεωμένοις v. 70. p. 428, 12.
 προσπεμπομένων] μεταπεμπομένων v. 215. p. 441, 28. ἀπαικταῖον]
 ἀπευκτόν v. 277, p. 446, 32. ἔνθα] ἔνθα καὶ ἔνθα v. 297.
 p. 448, 29. μεγαλογράφεις] μέγα γράφεις

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἐστὶν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τῶν δῆμων, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυνεγείρου ἀδελφός, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν. νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγωδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρε κατὰ τε τὴν ποιήσιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τὴν 5

1. ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ] De vita Æschyli scripsit Chamæleon Hecacleota Peripateticus ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου memoratus ab Athenæo 9. p. 375 F. 10. p. 428 F. (et omisso ab epitomæ auctore titulo libri 1. p. 21 E.) quemadmodum idem de Thespide, Pindaro, Anacreonte aliisque poetis scripsit: v. Clinton, Fast. Hell. vol. 3. p. 477. Nec dubitandum quin idem argumentum tractaverint unus alterque grammaticorum Alexandrinorum. Hujusmodi ex fontibus derivata sunt tenuia quibus hodie utimur de vita Æschyli excerpta, quæ uni debemus codici Mediceo (M.), ex quo in apographa plurima transierunt non sine multis librariorum, nonnullis etiam correctorum erroribus: quarum interpolationum, etsi per se indignæ sint memoratu, tamen aliquam rationem habui propterea, quod plus uno in loco fraudi fuerunt viris doctis qui horum excerptorum auctoritate uti sunt. Idem de editionibus veteribus dictum esto, quarum prima est Aldina (a. 1518.) ex apographo nequissimo, quale est Guelferbytanium, expressa. Ab hac non multum differunt editiones Turnebi (Paris. 1552.) et P. Victorii, quam excudit H. Stephanus Paris. 1557.

Paullo propius ab codice Mediceo abest Fr. Robortelli editio Venet. 1552., qui excerpta nonnulla addidit, quæ infra notabimus: quibus non solum Aldi Turnebique editiones carent, sed etiam Stephaniana, licet quinque annis post impressa sit.

2. γένει M. R. et pars apographorum, inter quæ F.G.H.: alia γένος.

ἐστὶν M., in ἣν mutatum in apographis.

3. τῶν δῆμων M. Legebatur τὸν δῆμον ex apographis: quæ usitata hujus formulæ in recentibus codicibus interpolatio est, de qua dixi ad Demosth. vol. 7. p. 1166.

Εὐφορίωνος] Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος appellatur ab Herodoto 2, 156., Pausania 2, 24, 4. 8, 37, 6., Clemente Alex. p. 717.

Κυνεγείρου M. Κυναιγείρου apographa pleraque.

ἀδελφός] καὶ Ἀμεινίου addunt apographa pleraque: quod interpolator e loco inferiore supplēvit.

4. τὴν φύσιν simpliciter M. et pauca apographa, inter quæ G.H. In plerisque interpolatum τὴν φύσιν ἔχων vel τὸ γένος κατὰ γων.

ἑαυτοῦ ὑπερῆρεν M. Apographa multa αὐτοῦ ὑπερῆρε.

τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τὴν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης

Ἄλλ' ὃ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.

συνεχρόνησε δὲ Πινδάρῳ, γεγωνὸς κατὰ τὴν ξγ' Ὀλυμπιάδα. γεν-
ναῖον δὲ αὐτόν φασι καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ
ἀδελφῷ Κυνεγείρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεω-
τάτῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας.

1. σκευὴν] σκευὴν apographa Lip-
siense et Monacense 486. κατα-
σκευὴν Turnebus.

2. Ἀριστοφάνης] In apographis
plerisque additum φησὶν, in nonnul-
lis φησὶ περὶ αὐτοῦ. Aristophanis lo-
cus est Ranar. 1004.

3, 4. πρῶτος—λήρον] Apographo-
rum quorundam vitia sunt πρῶτε et
κλήρον.

5. συνεχρόνησε pauca apographa :
pleraque συνεχρόνισε cum M.

κατὰ] μετὰ apogr. Parisinum
quoddam apud Butlerum. κατὰ τε
Ald. et R.

τὴν ξγ'] Legebatur τὴν μ', in edi-
tionibus plene scriptum τὴν τεσσα-
ρακστὴν : quod absurdum est. Cor-
rexit Casaubonus de satyr. poesi
1, 5.

6. αὐτὸν φασιν M. Apographa
multa φασιν αὐτόν.

μετασχεῖν] ἐμολογοῦσι addunt Lips.
et Monac. 486.

7. κυνεγείρῳ M. Hic quoque in
apographis et editionibus interpo-
latum Κυναιγείρῳ. Recta nominis
ab κύνων et ἐγγέρω formati scriptura
Κυνέγειρος est, qua usi sunt Corne-
lius in Anthologia Palat. 7, 117, et
Paulus Silentiarius ibid. 118. Ead-
em Herodoto 6, 114. aliisque
scriptoribus, quos memoravi in
Thesauro, restituenda, quorum
codices inter utramque scripturam
fluctuant. Post Κυναιγείρῳ in apo-
graphis Oxoniensi apud Butlerum,
Guelferbyitano et Ald. Rob. hoc
legitur interpolatoris additamen-

tum, τῆς πρὸς τοὺς Δαρείου στρατηγούς
Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην· τοῦτους γὰρ
Δαρεῖος μετὰ ὅμιλιν διὰ θαλάττης
πέπομφε (κατ' Ἀθηναίων addit Guelf.
solus).

Σαλαμῖνι] Hujus testis est Ion
in Ἐπιδημίαῖς : vide scholion ex
codice Mediceo a me primo edi-
tum ad Pers. 429.

νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν M. Lege-
batur νεωτέρῳ ἀδελφῷ ex apogra-
phis.

8. Ἀμεινίᾳ] Hunc Æschyli fra-
trem ad Salaminem pugnasse pa-
riter tradunt Diodorus 11, 27. et
Ælianus Var. Hist. 5, 19. : verum
Herodotus, testis multo quam illi
gravior, 8, 84. et 93. Aminiam
hunc Pallensem dicit, nulla facta
Æschyli, qui Eleusinius fuit, men-
tione. Ex quo Hermannus Opusc.
vol. 2. p. 166. non sine veri specie
collegit Aminiam illum per erro-
rem pro fratre Æschyli habitum
esse.

ἐν Πλαταιαῖς] ἐν πλαταιαῖσι Ald.
ἐν πλαταιαῖσι R.

πεζομαχίας apographa pleraque.
ναυμαχίας M. Post πεζομαχίας apo-
grapha nonnulla et Ald. et R.
addunt hæc recentissimi alicujus
grammatici verba, Εἰρήνης γὰρ ὁ Δα-
ρείου ἰ' παρελθόντων ἐνιαυτῶν φ' ἡμιό-
δας στρατὸν συναγαγὼν διὰ γῆς καὶ
θαλάττης κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐστράτευ-
σεν· ὃ τὸ μὲν ναυτικὸν κατεναυμάχη-
σαν Ἀθηναῖοι ἐν Σαλαμῖνι Θεμιστο-
κλέους σφῶν στρατηγούντος, τὸ δὲ πεζὸν
ἐν Πλαταιαῖς Λακεδαιμόνιοι μετὰ Παι-

κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἄδρὸν αἰὲ πλάσμα, ὀνομασποικίαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἷ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκάς ἔχουσιν, ὥς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ ζηλοῖ τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώ-
ποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωικόν, τὸ δὲ παυοῦργον, κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν ἀλλότριον τῆς τραγωδίας ἡγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κομψοδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ Νιόβῃ ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων¹⁰ οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν τε τοῖς Ἐκτορος λύτροις Ἀχιλ-

σανίου κατεπυλέμνησαν, ὃ δὲ κατέλιπε Εἰρήνης μετὰ Μαρδονίου στρατηγοῦ, αὐτὸς μετ' ὀλίγον εἰς Περσίδα φυγὼν, ἐπειδὴ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν εἶδεν.

1. τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ] τὴν ποιήσιν ἀσκει Ald. R., quod est in F. et Cantabr. apud Butlerum.

τὸ ἄδρὸν αἰὲ πλάσμα M., consentiente G., in quo τὸ μᾶζον scriptum super ἄδρὸν. In apographis plerisque τὸ ἄδρὸν αἰὲ πλάσμα καὶ ὑπέρογκον, omisso tamen in nonnullis vocabulo πλάσμα. In H. est ζηλοῖ τὸ ἄδρὸν πλάσμα αἰεῖ, omisso καὶ ὑπέρογκον. πλάσμα rhetores dicere solent compositionem vel formam dicendi, quem stilum vulgo vocant. Sic Proclus apud Photium Bibl. p. 318, 26. τοῦ πλάσματος τὸ μὲν ἐστὶν ἰσχυρόν, τὸ δὲ ἄδρὸν, τὸ δὲ μέσον. καὶ τὸ μὲν ἄδρὸν ἐκπληκτικώτατόν ἐστι καὶ κατεσκευασμένον μάλιστα καὶ ποιητικὸν ἐπιφαῖνον κάλλος etc. Conf. Stephani Thesaur. vol. 6. p. 1156.

2. ἔτι δὲ M. Apographa et Steph. ἔτι δὲ καί. In Ald. R. ἔτι καί.

4. αὐτῷ ante τῶν δραμάτων collocant apogr. Guelf. et Ald. R.

5. ζηλοῖ M. Apographa pleraque σπουδάζει ut Ald. R. Steph., non Turnebus.

6. ἀρχαῖον] Dio Chrys. vol. 2. p. 267. ab Stanleio comparatus, ἡ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ

ἀρχαῖον, ἔτι δὲ καὶ τὸ αὐθαδὲς τῆς διανοίας καὶ φράσεως πρέποντα ἐφαίνετο τραγωδίᾳ.

τοῦτο M. touti apographa multa.

8. ὥστε—ἀμοιβαῖα om. F., ὥστε—πρὸς ἀπάτην κέχρηται om. Cantabrig., nisi quod post ἡγούμενος habet verba negligenter scripta διὰ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασιν αὐτοῦ πλείεστα ἂν εὑρεθείεν, γινώμαι δὲ ἡ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάν.

9. Ἀριστοφάνους] In Ranis 911.

10. Νιόβῃ, quod post Νιόβῃ (νόβῃ M.) exciderat, addidit Bothius.

τρίτου μέρους M., quod mature a correctore aliquo interpolatum est. Nam apographa, ut videtur, omnia et editiones τρίτης ἡμέρας. Codicis Medicei scriptura tacite usus est Victorius apud Spanhem. ad Aristoph. Ran. 942.: quo factum ut ipsius esse conjectura videretur, quod fraudi fuit Hermanno in Opuscul. vol. 3. p. 42 sq. Alio modo erratum ab scholiasta Aristoph. Ran. 942. qui quæ de Niobe legisset ad Achillem transtulit, εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυγῖν Ἀχιλλέα ἢ Ἐκτορος λύτροις, ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται, sive is sic scripsit sive τριῶν μερῶν vel τριτου μέρους.

11. ἐν τε M. Pauca apographa ἐν δὲ, pleraque et editiones ἐν δὲ δὴ.

λεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῖν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσιν πάμπολλαι ἂν εὐρεθεῖεν, γινῶμαι δὲ ἡ συμπαθεῖναι, ἡ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάνυ. ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπά- 5 την κέχρηται.

Ἀπῆρε δὲ ὡς Ἱέρωνα, κατὰ τινὰς μὲν, ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπου-
 दाσθεῖς, καὶ ἡσσηθεῖς νέφ' ὄντι Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους, ἐν τῷ εἰς
 τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεῖς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ
 ἐλεγείῳ πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, δ 10
 τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δὲ φασιν ἐν τῇ
 ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον
 ἐκπληῆσαι τὸν δῆμον ὡς τὰ μὲν νῆπια ἐκψῦξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμ-
 βλωθῆναι. ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴττην κτί-
 ζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοι- 15
 κίζουσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελαίοις
 τιμηθεῖς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος ὧν γηραιὸς ἐτελεύτα τοῦτον τὸν

7. Ἱέρωνα] τὸν Σικελίας τυράννον
 addunt apographa, ut videtur,
 cuncta et editiones.

τινὰς] τινὰ M.

ὑπὸ] ὡς ὑπὸ Turn. et Steph.

8. Σοφοκλεῖ M. Legebatur τῷ
 Σοφοκλεῖ.

9. ἐλεγείῳ] ἐλεγείῳ μέτρῳ aliquot
 apographa.

11. τινὲς δὲ φασιν—ἐξαμβλωθῆναι]
 Hæc verba, omissa in apogr. Can-
 tabrig., Nækius in Museo Rhe-
 nano a. 1833. vol. I. p. 501. trans-
 poni voluit post verba superiora
 πρὸς ἀπάτην κέχρηται lin. 5. rationi-
 bus usus non satis idoneis. Ad
 fabellam de Eumenidibus alludit
 Pollux 4, 110. τὸ δὲ παλαιὸν ὁ τραγι-
 κὸς χορὸς πεντήκοντα ἦσαν ἄχρι τῶν Εὐ-
 μενίδων Αἰσχύλου. πρὸς δὲ τὸν ὄχλον
 αὐτῶν τοῦ πλήθους ἐκποθηθέντος συν-
 ἔστειλεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν
 χορὸν.

13. ὡς M. Legebatur ὥστε.

14. Ἱέρωνος τότε ex apographis

editum. Literas το omisit librarius
 in M. in quo est Ἱέρωνος τε, non Ἱέ-
 ρωνός τε.

15. Αἰτναίας in paucis apographis
 scriptum: pleraque αἴττας cum M.
 Pauca πάνυ λαμπρῶς ut Ald. Rob., o-
 misso τὰς Αἰτναίας. Pro οἰωνιζόμενος in
 Lips. et Monac. 486. scriptum ἀγ-
 νιζόμενος.

συνοικίζουσι] In συνοικοῦσι mutatum
 in apogr. plerisque et Steph.

16. Γελαίοις] γελαίοις M.

17. γηραιὸς restitui ex M. Lege-
 batur ὧν ἑτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα
 ex recentis alicujus grammatici in-
 terpolatione. In apographis Paris.
 uno, G. H. Lips. et Monac. 486.
 neque hoc neque γηραιὸς legitur, sed
 simpliciter ἐπιζήσας τρίτον ἔτος. Conf.
 quæ infra dicemus ad p. 5, 14.

ἐτελεύτα τοῦτον M. G. H. Ald. et R.
 τοῦτον ἐτελεύτα Turnebus et Steph.
 cum apogr. plerisque, nisi quod
 ἐτελεύτησε τοῦτον F., τοῦτον ἐτελεύτησε
 Lips. et Monac. 486.

τρόπον. αὐτὸς γὰρ χελώνην ἀρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυσεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσσωσιν τοῦ δέρματος, ἐνεχθεῖσα δὲ κατὰ τοῦ ποιητοῦ φονεύει αὐτόν. χρηστηριασθεὶς δὲ ἦν “οὐράνιον σε βέλος κατακτενεῖ.” ἀποθανόντα δὲ Γελῳὶ πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, 5 ἐπιγράψαντες οὕτως·

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τότε κεύθει
μῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλαι·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

10

εἰς τὸ μῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγῳδίαις ἦν ὁ βίος ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλούμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἔτη ξγ', ἐν οἷς

1. γὰρ om. apographa plura.
2. ἄγρας] θήρας Guelf. In Lips. et Monac. 486. χελώνης τῆς οὐράς. ἴσχυσεν apogr. pleraque. ἴσχυεν M. συνθλάσσωσιν M. συνθλάσσω vulgo. τοῦ δέρματος M. Legebatur τὸ δέρμα. In Guelf. pro ἀφίησι—ποιητοῦ interpolatum μετεωρίσας αὐτὴν ἀφίησι κατὰ πετρῶν ὡς συνθλασθείσης τὴν σάρκα αὐτῆς θοῖνῃ ποιήσεται. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα πρὸς τῇ κεφαλῇ τοῦ ποιητοῦ καὶ πλῆξασα—.
3. ἐνεχθεῖσα δὲ M. Legebatur ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα.
χρηστηριασθεὶς δὲ ἦν M. Legebatur χρησμὸς γὰρ ἦν αὐτῷ περὶ τῆς τελευτῆς δοθεὶς αὐτός, nisi quod verba περὶ τῆς τελευτῆς et δοθεὶς ab apographis nonnullis absunt.
4. βέλος] βέλος τι Bothius. κατακτενεῖ M. Legebatur κατακτανεῖ.
Γελῳοι] γελῳοὶ M.
6. οὕτως] οὕτω M.

7, 8. Hos duo versus attulerunt Plutarchus Moral. p. 604 F., et Eustratius ad Aristot. Eth. Nic. fol. 40. verso, tertium et quartum Athenæus 14. p. 627 D., respicitque Pausan. 1, 14, 5.

7. Ἀθηναῖον] ἀθηναῖον M.
8. πυροφόροιο Γέλαις] πυροφόροιο πέλας M. Correctum ex Plutarcho. In Lips. et Monac. 486. est πυροφόρον σέλας.
9. ἄλσος] ἄλλος M. Recte in apographis et apud Athen. et Pausan.
10. βαθυχαιτήεις] βαθυχαιτήης M. a manu prima. Inter hoc voc. et Μῆδος quinque literæ erasæ in M.
11. ἐν om. M. et apographa nonnulla. In aliis interpolatum ὅσοις ἐκ τραγῳδίας ἦν ὁ βίος, vel ὅσοι τραγῳδίας μετίασιν, quod est in Guelf. ἐνήγιζόν τε] ἐνηγιζόντο M. a m. pr.
14. χορὸν M., quod ex apographis nescio quibus memorat Stanleius. Legebatur χρυσόν.
ἐβίωσε—οἷς om. Cantabrig., addito δὲ post ἐποίησε.
ἐβίωσε] ἐβίω Lips. et Monac. 486.
ξγ' M. ξε' Guelf. et aliud apogr. ap. Hermannum Opusc. vol. 2. p. 161. congruenter verbis supra ab interpolatore illatis ὧν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα. Rectus numerus est ξθ' : nam Æschylum natum esse aliunde constat olymp. 63, 4.,

ἐποίησε δράματα ὅ, καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἀμφὶ τὰ πέντε. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεισκαίδεκα, οὐκ ὀλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

Πρῶτος Αἰσχύλος πάθεσι γεννικωτέροις τὴν τραγωδίαν ἠύξησε, τὴν δὲ σκηνὴν ἐκόσμησε καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεωμένων κατέπληξε τῇ⁵ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπιγγιν, εἰδώλοις, Ἐρινύσι, τούς τε ὑποκριτὰς χειρῖσι σκεπάσας καὶ

mortuum olymp. 81, 1. De quo dixi in Chronologia scenica p. 395. 406.

1. ο'] Numerus justo minor, ut ex iis apparebit quæ infra dicemus in annotatione ad Catalogum fabularum.

καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἀμφὶ τὰ πέντε] Sic M. et apographa, nisi quod in Lips. et Monac. 486. pro ἀμφὶ τὰ scriptum est ἀμφίβολα. Manifestum est hæc plus uno vitio laborare. Primo absurdum est δράμασιν opponi σατυρικά, quæ ipsa quodque δράματα sunt: quamobrem, si hoc voluisset grammaticus, dicturus erat ἐποίησε τραγωδίας ὅ καὶ ἐπὶ τούτοις δράματα σατυρικά . . . Deinde parum verisimile est grammaticum indefinite locutum dixisse ἀμφὶ τὰ πέντε, circiter quinque, ne quid de numero ipso dicam, cujus vitium, si de fabulis satyricis agi credas, manifestum Casaubonus in libro de poësi satyrica 1, 5. corrigebat restituendo ιε'. Nam inter fabulas Æschyli prope octoginta multo plura quam quinque dramata satyrica fuerunt. Quod sensisse videtur corrector, cui debetur quod in duobus quæ supra dicebam apographis, quæ unius instar libri sunt, legitur ἀμφίβολα πέντε. Verum hoc pacto rursus alio modo ineptum fit σατυρικά. Nam quis sibi persuadeat quinque fabulas satyricas Æschylo fuisse suppositas, tragœdias vero, in quibus potissimum elaborasse falsarios aliorum tragicorum exem-

pla docent, nullas? His rationibus adducor ut hæc sic in ordinem redigenda esse putem, ἐποίησε δράματα ὅ (?) ὃν σατυρικά . . . (excidit numerus), καὶ ἐπὶ τούτοις ἀμφίβολα πέντε. Similiter de Pratina Suidas tradit, δράματα ἐπεδείκτο ν', ὃν σατυρικά λβ'. Inter dramata ἀμφίβολα (i. e. νόθα) quinque haud dubie numeranda quam scriptor Catalogi memoravit Αἰτναῖαι νόθοι, post Αἰτναίας γησίους, quæ fabula, celebrando Hieroni Ætnæ urbis conditori scripta, fortasse neque tragœdia neque drama satyricum fuit.

2. τρεισκαίδεκα] τρεσκαίδεκα M. a m. rec. et pars apographorum: in aliis ιγ'.

δὲ M. τε Lips. et Monac. 486. δι καὶ pleraque apographa.

τελευτὴν] τὴν τελευτὴν apographa multa.

4. Πρῶτος—ἐλθεῖν τελειότητα] Hæc et reliqua excerpta primus edidit Robortellus, omisit Steph. Leguntur in M. et apographis Guelferbytano duobusque Stanleii, quorum alterum Oxoniense est.

γεννικωτέροις Blomfieldus. Legebatur γεννικωτάτοις.

ἠύξησεν M. ἐπῆύξησε R.

5. ἐκόσμησε] ἐκόσμησεν M. De Æschyli apparatu scenico conferendum excerptum recentis grammatici apud Cramerum Anecd. Paris. vol. 1. p. 19.

7. χειρῖσι Ritterus ad Didymi O. pusc. p. 159. Legebatur χειρὶ. χειρὶδι Robortellus p. 266.

τῷ σῶματι ἐξογκώσας, μείζονί τε τοῖς κοθόρνοις μετεωρίσας. ἐχρή-
σατο δ' ὑποκριτῇ πρώτῳ μὲν Κλεάνδρῳ, ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον αὐτῷ
προσῆψε Μυνίσκον τὸν Χαλκιδέα· τὸν δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς
ἐξεῦρεν, ὡς δὲ Δικαίάρχος ὁ Μεσσήνιος, Σοφοκλῆς. τὸ δ' ἀπλοῦν
τῆς δραματοποιίας εἰ μὲν τις πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λογίζοιτο, φαῦλον 5
ἂν ἐκλαμβάνοι καὶ ἀπραγμάτευτον, εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμά-
σειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὐρέσεως. ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελεώ-
τερος τραγωδίας ποιητῆς Σοφοκλῆς γεγονέναι, ὁρθῶς μὲν δοκεῖ, λογι-
ζέσθω δ' ὅτι πολλῷ χαλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θέσπιδι, Φρυνίχῳ καὶ Χοιρίλῳ
εἰς τοσόνδε μεγέθους τὴν τραγωδίαν προαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ 10
εἰπόντα εἰς τὴν Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα.

Ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ αὐτοῦ,

Αἰστοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεῖς ἔθανεν.

Φασὶν ὑπὸ Ἰέρωνος ἀξιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ
λίαν εὐδοκιμεῖν.

15

ΕΚ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Ταύτῃ καὶ ἄριστος εἰς τραγωδίαν Αἰσχύλος κρίνεται ὅτι εἰσάγει
πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καὶ τινες ἤδη τῶν τραγωδιῶν αὐτῷ

1. σῶματι] In σῶματι corruptum
in R.

2. καὶ τὸν δεύτερον αὐτῷ προσῆψε] δὲ
τὸν αὐτὸν προσῆψε R.

3. Μυνίσκον] Recte duplici
scriptum in M., non Μυνίσκον, quod
quibusdam placuit: vid. L. Dindorf.
in Thesaurο vol. 5. p. 1269. In
μυνίσκον corruptum in R., qui etiam
κελάνδρῳ pro Κλεάνδρῳ.

4. Μεσσήνιος] μεσήνιος M. R.

ἀπλοῦν] ἀπλοῦν (sic) M. διπλοῦν R.

6. ἂν correxi pro μὲν.

ἐκλαμβάνοι] ἀπολαμβάνοι Oxon.:
ex quo fuerunt qui ὑπολαμβάνοι fa-
cerent.

9. χαλεπώτερον] χαλεπώτερος M.

Φρυνίχῳ καὶ M. φρυνίχῳ τε καὶ R.

11. εἰπόντα] εἰπόντι R.

τελειότητα] Sequitur in R. ex-
cerptum inferius τῶν ποιημάτων—αἱ
ποιήσεις αὐτῶν.

12. Ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ αὐτοῦ
restitui ex M. Legebatur ἐπιγράμμα
γραφὴν εἰς τὸν Αἰσχύλον τάφον.

13. ἔθανεν] ἔθανον R.

14. Φασὶν] Incipit aliud excerptum.
Frustra Stanleius sive ex
conjectura sive ex apographo aliquo
φασὶν δὲ—.

ἀξιωθέντα] ἀξιωθέτης R.

15. εὐδοκιμεῖν om. R.: unde Do-
bræus in Adversar. vol. 2. p. 174.
conjecturam fecit quam non erat
facturus si εὐδοκιμεῖν in M. legi cog-
nitum habuisset.

16. Ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας] Falli
videntur qui hæc ex Dicæarchi

διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς· τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύτατοι τῶν θεῶν, καὶ ἔστι τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀρχήστρας θεῖα πάντα πρόσωπα.

Τῶν ποιημάτων ἃ μὲν ἐστὶ διεξοδικὰ καὶ διηγηματικά καὶ ἀπαγωγελτικά, ἃ δὲ δραματικά καὶ μιμητικά, ἃ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ἃ δὲ μόνον 5 δραματικά· αὐτὰ γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὰ τὸ κῦρος ἔχει. διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προγράφονται τοῦ ποιητοῦ· Νιόβη Αἰσχύλου. Ὅμηρου δὲ Ἰλιάς· μικταὶ γάρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν.

opere, quod non sic, sed περὶ μουσικῶν ἀγώνων inscriptum fuit, excerpta putant. Ex Dionysii cujusdam (de quo vid. Suidas s. v. Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς) vel Rufi (de quo Phot. Bibl. p. 103, 16. ex Socrate) μουσικῇ ἱστορίᾳ excerpta esse conjicit Ritterus.

1. διὰ μόνων R. δαιμόνων M.

3. πρόσωπα] Sequuntur in M. verba ἰστέον ὅτι—συμβαλεῖν, quæ vide post ἐπίθεσιν Promethei.

4. τῶν ποιημάτων] τὰ εἶδη τῶν ποιημάτων Rob.

7. κῦρος] κύδος R.

προγράφονται M. Legebatur προσγράφονται.

8. Νιόβη—δὲ Ἰλιάς] Sic M. In R. νιόβη ὁμήρου, αἰσχύλου ἐνιλόις. Similem Donati observationem in præfat. ad Andriam Terentii comparavit Ritterus, Pronuntiataque est “Andria Terentii,” non “Terentii “Andria,” ob incognitum adhuc nomen poëte et minoris apud popu-

lum auctoritatis ac meriti.

9. αὐτῶν] Sequitur in R. hoc recentissimi grammatici excerptum, cujus non est operæ pretium corrigi errores, χορὸς δὲ τῶν τραγῳδῶν συνίσταται ἐξ 18 ἀνδρῶν, ὃ δὲ τῶν κωμικοποιῶν ἐκ 8. σημειωτέον ὅτι δράματα ὁ ἐποίησεν ὁ Αἰσχύλος. ἡ τραγῳδία δ' ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἀθήναις εὐρέθη καὶ ἐκείσε ἤνθησεν, ἔνθα καὶ Αἰσχύλος Ἀθηναῖος ἦν καὶ τραγῳδὸς ἄριστος, τῇ τραγῳδίᾳ ὑπερβάλλων πάντας ποιητάς. τέσσαρα δὲ εἰσὶν τὰ συνιστῶντα τὴν ποίησιν, μέτρον ἡρωϊκόν, μῦθος ἀλληγορικός, ἱστορία παλαιὰ καὶ ποιά λέξις· ὧν χωρὶς ἐποιοὶ λέγονται. ἀνθρώπους ὑποκριτὰς εἰσῆγον ὑποκρινομένους πρόσωπα, τό (τοῦ R.) τε τοῦ Κράτους καὶ τῆς Βίας· καὶ εἰσέρχοντο εἰς τὸ μέσον καὶ ἐτραγῳδοῦν ἀποστηθίζοντες δράματα· οὗς τὸ κοινὸν ἔτρεφεν. Post ἔτρεφεν sequitur in R ὑπόθεσις αἰσχύλου, προμηθεὺς δεσμώτης. Προμηθεὺς ἐν σκυθίᾳ—ἄλλως οὐ κεῖται, deinde ἐπίγραμμα—πρόσωπα, quæ leguntur supra.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ *

ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

1. Ἀγαμέμνων.	13. Δαναΐδες.
2. Ἀθάμας.	14. Δικτυουργοί.
3. Αἰγύπτιοι.	15. Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας.
4. Αἰτναῖαι γνήσιοι.	16. Εὐμενίδες.
5. Αἰτναῖαι νόθοι.	17. Ἐπίγονοι.
6. Ἀμυμώνη.	18. Ἐλευσίνιοι.
7. Ἀργεῖοι.	19. Ἡλιάδες.
8. Ἀργὼ ἢ Κωπευστής.	20. Ἡδωνοί.
9. Ἀταλάντη.	21. Ἡρακλεῖδαι.
10. Βάκχαι.	22. Θρήσσαι.
11. Βασσάραι.	23. Θεωροὶ ἢ Ἰσθμιασταί.
12. Γλαῦκος πόντιος.	24. Ἴφιγένεια.

* ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ] Indicem hunc fabularum servavit codex Mediceus, unde in pauca receptus est apographa, quorum vitia in Aldi, Robertelli, Turnebi et Stephani editiones transierunt. Nomina fabularum, quibus ego numeros suos præfixi, ordine alphabetico sunt disposita, ita tamen ut primæ tantum literæ cujusque ratio habeatur, ceterarum ordo minus curetur: quæ ratio etiam in Lexicis grammaticorum plerumque obtinet. Quæ desiderantur fabularum nomina, de quibus infra dicam, non ab scriptore Catalogi omissa esse, sed librariorum culpa excidisse videntur. Ceterum similis est Euripidis fabularum Catalogus in tabula anaglypho ornata, in quo Euripides in sella sedens repræsentatur, Romæ reperta et primum edita ab Winckelmanno in Monumentis ineditis, repetita in Bœckhii Corpore Inscriptionum vol. 3. p. 831. In quo Catalogo, cujus pars fere tertia hodie super-

est, ordinis alphabetici ratio eadem est quam Catalogi Æschylei esse supra dicebam. Hunc ego ita exhibeo ut ab codice Mediceo nusquam nisi monito lectore discedam, prætermittam vero plerosque editorum errores.

8. Κωπευστής] *κωπαστής* M. Recte correctum in editionibus, nisi quod probabilius est *κωπευσταί* scribendum esse numero plurali, de quo dixi ad Fragmenta p. 250.

11. Βασσάραι] Immo *Βασσαριδες*: v. ad Fragm. p. 251.

12. Γλαῦκος] *γλανκός* M. *πόντιος*] *ποτνιεύς* substituerunt editores.

14. Δικτυουργοί] Rectum nomen fabulæ *Δικτυουλκοί* est, de quo dixi ad Fragmenta p. 256.

20. Ἡδωνοί] *ἡδωνοί* M.

22. Θρήσσαι] *θρήισσαι* M.

23. Θεωροὶ ἢ Ἰσθμιασταί] *θεόδωροι ἢ ἰσθμισταί* M. De vera scriptura ex aliis constat grammaticis: v. ad Fragm. p. 264.

25. 'Ιξίων.	49. Πενθεύς.
26. 'Ικέτιδες.	50. Περραιβίδες.
27. Κάβειροι.	51. Πρωτεύς.
28. Καλλιστώ.	52. Πέρσαι.
29. Κρήσσαι.	53. Πηνελόπη.
30. Κερκύων.	54. Προπομποί.
31. Κίρκη σατυρική.	55. Προμηθεύς δεσμώτης.
32. Κήρυκες.	56. Προμηθεύς πυρφόρος.
33. Κάρες ἢ Εὐρώπη.	57. Προμηθεύς λυόμενος.
34. Λαίος.	58. Πολυδέκτης.
35. Λέων.	59. Σαλαμίνιαι.
36. Λήμνιοι.	60. Σεμέλη ἢ Ὑδροφόροι.
37. Λυκοῦργος.	61. Σίσυφος δραπετής.
38. Μέμνων.	62. Σφίγξ.
39. Μυσοί.	63. Τοξότιδες.
40. Μυρμιδόνες.	64. Τήλεφος.
41. Νεανίσκοι.	65. Τροφοί.
42. Νεμέα.	66. Ὑψιπύλη.
43. Νηρείδες.	67. Φιλοκτήτης.
44. Νιόβη.	68. Φορκίδες.
45. Ξάντριοι.	69. Φρύγες ἢ Ἐκτορος λύτρα.
46. Οἰδίπους.	70. Χοηφόροι.
47. Ὅπλων κρίσις.	71. Ψυχοστασία.
48. Ὅστολόγοι.	72. Ψυχαγωγοί.

36. Λήμνιοι fuerunt qui in Λήμνιοι mutarent, et recte fortasse: v. ad Fragm. p. 299.

43. Νηρείδες M. In edd. Νηρηίδες. Vera scriptura aut Νηρείδες est aut Νηρηίδες.

45. Ξάντριοι] Duæ ultimæ literæ erasæ in M.

59. Σαλαμίνιαι] σαλαμίνιοι M.

60. Ὑδροφόροι] ἰδροφόρος M. Correctum in editionibus.

69. Φρύγες] Delevi quod in M. præcedit φρύγιοι.

72. His 72. fabulis addendæ quæ

in Catalogo hoc desiderantur, 73.

Γλαῦκος Ποτνιεύς. 74. Θαλαμιοποί.

75. Ἱέρειαι. 76. Παλαμήδης. 77.

Σίσυφος πετροκυλιστής. 78. Φινεύς.

79. Ὀρείθιοι. Qui novem vel, si

Αἰτναῖαι νόθοι detrahantur, octo et

septuaginta fabularum numerus

propius accedit ad septuaginta ge-

nuinarum et quinque spuriarum fa-

bularum numerum ab scriptore

vitæ supra p. 6, 1. positum quam

ad nonaginta tragœdias, quas Æ-

schylo tribuit Suidas.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένον διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη ἐκ τῆς ἐπα- 5 φήσεως τοῦ Διὸς τέχεται τὸν Ἑπαφόν. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διὶ, καὶ τέλος βροντῆς γενομένης ἀφανὴς γίνεται ὁ Προμηθεύς.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπό- 10 κειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὀκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι Προμηθέως δέσεις.

Ἰστέον ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν τῷ Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις τέρμασι τοῦ Ὀκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔστι συμβαλεῖν.

15

2. ἐρμῖαν] τοῦτο εἰς τὸ ἀπαραμύθητον τοῦ δεησομένου. καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει.

3. ἐπιστολάς] δίχα φασὶν Ἀθηναῖοι, ἐπιστολάς καὶ ἐντολάς.

5. λεωργόν] λαῶν ἔργον ὀφείλοντα γενέσθαι.

5. ἔτι κατ'—ἐκ] κατ'—ἔτι ἐκ M.

9. Κόλχοις] Immo Κολχίσι.

13. Ἰστέον—συμβαλεῖν] Hæc bis leguntur in M., primo inter Prolegomena post excerptum ἐκ τῆς μυθολογίας, tum in scholio ad v. 11.

Καυκάσῳ] καυκαῶ M. utrobique.

14. τέρμασι] μέρεσι substitutum in pluribus codicibus scholiastæ recentioris hoc loco iterumque in scholio recentiori ad v. 561.

7. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος] ταῦτα ἐρεθίζων Ἡφαιστόν φησιν, ὡς εἰ ἔλεγεν “ τὸν σὸν κόσμον.”

τὸ σὸν γὰρ ἄνθος] καὶ παρὰ τὸ Ὀμήρου

Αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέετατο, παύσατο δὲ φλόξ.

9. σφέ] τὸ χ διὰ τὸ σφέ.

5

12. Βία] ἐν παραχορηγήματι αὐτῷ εἰδωλοποιηθεῖσα Βία. παρὰ Ἀθηναίοις Αἰδῶς τιθνός Ἀθηνᾶς, Τόλμης τε καὶ Ἀναιδείας τεμένη παρὰ αὐτοῖς.

13. ἔχει τέλος δὴ] ἡ μὲν παρὰ τοῦ Διὸς ἐντολὴ ἡ δὲ ὑμῶν ἀγγελθεῖσά μοι ἔχει ἤδη τέλος καὶ οὐδὲν ἐστὶν ἐμποδῶν τοῦ γενέσθαι, 10 ἅκων δὲ ἐπιχειρήσω τῷ δεσμεύειν.

14. συγγενὴ θεόν] τὸν ἀπὸ μιᾶς ὁρμώμενον τέχνης.

15. δυσχειμέρῳ] ἄνω ἄβατον καὶ ὑψηλόκρημον αὐτὴν εἶπεν, ὥδε προσανεπλήρωσε τὸ δυσχειμέρῳ.

17. ἐξωριάζειν] ἔξω ὥρας καὶ φροντίδος ποιεῖσθαι.

15

18. τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα καὶ] ἀποστροφή πρὸς τὸν Προμηθεά. Θέμιδος δὲ τὸν Προμηθεά φησὶ καὶ οὐ Κλυμένης.

22. σταθευτός] φλογιζόμενος. σταθεύειν γὰρ τὸ κατ' ὀλίγον ὁπταῖν φασὶν Ἀττικοί.

23. χροιάς] χροιάς καὶ στοιᾶς φασὶν Ἀθηναῖοι.

20

24. ποικιλείμων] ποικιλείμων ἢ ὡς λειμῶν τοῖς ἄστροις ποικιλομένη.

φάος] τοῦ ἡλίου.

25. ἥλιος σκεδᾷ πάλιν] πάλιν ἐκ διαδοχῆς μετὰ τὴν νύκτα σκεδάσει· ἐν νυκτὶ δὲ ἴσμεν ὅτι γίνεται ἡ πᾶχυς. ταύτην, φησὶν, ὑπὸ 25 τὸν ὀρθρον ἀνατέλλων ὁ ἥλιος ἀποσκεδάσει σοι. ἔφαν δὲ τὴν ὑπὸ τὴν ἔω γινομένην. δηλοῖ δὲ ὅτι οὐδὲ ἡ νύξ ἀσμένη αὐτῷ ἔσται.

3. παρὰ τὸ Ὀμήρου] Iliad. I, 212. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη. Qui versus in veteribus quibusdam exemplaribus eum in modum fuit interpolatus quo hic legitur. De quo dixit Eustathius, πυρὸς ἄνθος aptius esse monens versui Æschyleo quam Homérico.

5. τὸ χ διὰ τὸ σφέ] Notat scholiasta σφέ numero singulari dictum. σφέ per αὐτόν explicat schol. Sept.

615. Eodem modo in numero plurali dictum littera χ notare solent scholiastæ, velut in Soph. Œd. Col. 43.

7. τιθνός Ἀθηνᾶς] Conf. gramm. in Bekkeri Anecd. p. 355, 15. ubi τροφὸς Ἀθηνᾶς dicitur.

13. ὥδε] Fortasse ὥδε δέ.

21. ὡς λειμῶν] Mule pro ποικιλολείμων dictum accepit scholiasta. Est derivatum ab εἶμα.

27. ὁ λωφήσων] ὁ ποιήσων σε λωφήσαι Ἡρακλῆς.

28. τοιαῦτ' ἐπ' ἡύρου] τοιούτων, φησὶν, ἐπέτυχες φιλάνθρωπος γενόμενος. ἐν ἧθει δὲ ὁ λόγος. οἶον τὰ ἐπίχειρα τῆς φιλανθρωπίας ταῦτά σοι ἐγένετο.

31. ἀτερπῇ τήνδε φρουρήσεις πέτραν] τινές, ἣν οὐ δυνήσῃ παρα- 5 τραπῆναι. ἀτερπῇ διὰ τὰ ἐπαγόμενα.

33. πολλοὺς δ' ὄδυρμούς] προαναφωνεῖ τὰς μονωδίας αὐτοῦ.

35. ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νεοκρατῇ: γνώμη. χαλεπαὶ δὲ τῶν ἀνάκτων εἰσὶν ἀπειλαι τῶν νέων. ταῦτα δὲ φησιν ὡς νεωστὶ τοῦ Διὸς τὸν πατέρα ἐκβαλόντος. 10

39. τὸ ξυγγενές] πυρὸς ταμίας γὰρ καὶ αὐτός.

42. αἰεὶ γε δὴ νηλῆς σύ] πρὸς τὸν Δία, οὐ πρὸς τὸ Κράτος. ἄφειλε γὰρ οὐδετέρως ἀποδοῦναι.

χειρωναξία: ἡ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασία.

47. οὐδὲν αἰτία τέχνη] ἠνίξατο ὅτι τὴν αἰτίαν Διὸς εἰς τὴν 15 τέχνην μετήγαγεν.

49. ἐπράχθη] ὤρισται, ἐτυπώθη. τινές δὲ, πάντα ἐκ Μοιρῶν δέδοται τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ ἄρχειν.

53. ἐλινύοντα] χρονίζοντα Gl.

54. ψάλια] ψαλιά ἐστὶ κυρίως τὰ περιστόμια τῶν ἵππων. 20

55. νιν πληθυντικῶς τὰ ψάλια.

57. κοῦ ματᾶ] οὐ μάτην γίνεται.

63. πλὴν τοῦδ'] πλὴν τοῦ Προμηθέως.

64. ἀδαμαντίνου] ἤλφ σιδηρῷ τὰ στήθη αὐτοῦ διαπαττάλενε, ἐπεὶ ἐντεῦθεν αὐτῷ ἡ ἀγχίνοια. 25

ἤλου σιδηροῦ ἄκρον, τὴν ὀξύτητα.

67. κατοκνεῖς] ὀκνεῖς τέλεον ἀποδεῖν.

68. ὅπως] σκόπει.

1. λωφήσαι schol. recentior. λω-
φήσων M.

5. τινές in M. hic et lin. 17. et
alibi sæpe sola litera T cum signo
compendii expressum. Tum fort.
scribendum ἢ ἀτερπῇ.

8. νεοκρατῇ] Sic M. literis εκ per
ὑφὲν conjunctis.

χαλεπαὶ—ἀπειλαί] Alludit ad ver-
sum Homericum Od. P, 189. χα-
λεπαὶ δὲ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.

10. τὸν πατέρα addidi ex schol.
recent.

ἐκβαλόντος idem. ἐκβάλλοντος M.

12. Κράτος schol. rec. θράσος M.

19. Gl.] Hac sigla indicamus
glossemata inter versus scripta, non
scholiis inserta, etsi distingui vix
operæ pretium est. Nam ab ea-
dem qua scholia manu scripta sunt
nec raro inter scholia quoque ejus-
modi glossemata sunt recepta.

71. *μασχαλιστῆρας*] δεσμά. ἀντὶ τοῦ δέσμενε αὐτὸν καὶ παρὰ τὰ πλευρά.

74. διὰ τοῦ “*χώρει κάτω*” τὸ μέγεθος ἐνέφηγε τοῦ δεσμευομένου θεοῦ.

κίρκωσον] ἀντὶ τοῦ κίρκωσον. 5

76. *διατόρους*] διατιτρωσκούσας ἢ διατετορνευμένας.

77. *οὔπιτιμητῆς*] ὁ ἐπιτιμᾶν μέλλων σοι, εἴ γε ἀμελήσοις, ὁ Ζεὺς.

78. *ὅμοια μορφῇ*] ὡς ἐκτραπέλου πεποιημένου τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ἀρμόζει τῇ μορφῇ σου τὰ τραχέα σου ῥήματα.

80. *τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν*] τὰ ἐκ φύσεως προσόντα μὴ ὀκεί- 10
διζέ μοι.

81. *κώλοισιν*] ἐν ποσὶ καὶ χερσὶ τὰ δεσμά ἔχει.

85. *ψευδωνύμως*] εὐφυῶς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἔλαβε τὸ διανόημα.
Προμηθεὺς γὰρ ὁ προορῶν τὰ μῆδεα, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τὸ θ.

87. *τῇσδ' ἐκκυλισθήσει τύχης*] τῶν δεσμῶν. 15

88. *ὦ δῖος αἰθήρ*] τεχνικὸν τὸ μὴ εὐθὺς εἰσάγειν λαλοῦν τὸ συνεκτικὸν πρόσωπον πρὸς ἐρεθισμὸν τοῦ ἀκροατοῦ. μεγαλοφυῶς δὲ τὰ δ' στοιχεῖα ἐπικαλεῖται. μονωδεῖ δὲ πάντων ἀποστάτων.

90. *γέλασμα*] διάχυμα.

91. *καί—καλῶ*] ἥλλαξε τὴν φράσιν. 20

94. *τὸν μυριετῇ*] πολυετῇ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ γ' *μυριάδας* φησὶ δεδέσθαι αὐτόν.

100. *ἐπιτεῖλαι*: ἀντὶ τοῦ ἐπιτελεσθήσεσθαι. “Ὅν ἐκ Τροίας
“ἐπετέλλετο Παλλὰς Ἀθήνη.”

ἐπιτεῖλαι] ἀντὶ τοῦ ἐπιτελέσαι. 25

102. *σκεθρῶς*] ἀκριβῶς.

ποταίνιον] πρόσφατον, ἀπροόρατόν μοι.

106. *ἀλλ' οὔτε σιγαῖν*] ἀλλ' οὔτε σιγαῖν δύναμαι (ἀλγῶ γάρ) οὔτε μὴ ἐλέγχειν· εὐλαβοῦμαι γὰρ τὸν Δία.

108. *ὁ ὄρων ὁ Ζεὺς οὐκ ἐπιλήσεται τῆς εἰς ἐμὲ ὀργῆς*. 30

110. *πηγὴν κλοπαίαν*. πᾶσα οὐσία μείωσιν πάσχει, τὸ δὲ πῦρ

7. ἀμελήσεις] ἀμελήσῃ schol. rec. est, quæ u scripserat. Ergo μονωδεῖ.
Malim ἀμελήσεις. In schol. rec. μόνος. δεῖ

8. ἐκτραπέλου] u super κ scriptum 23. Ὅν ἐκ—Ἀθήνη] Verba Ho-
meri Od. A, 327. ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον

18. μονωδεῖ] μόν. δεῖ M. Sed su- ἄειδεν λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετέλλετο
perscriptum o non a prima manu Παλλὰς Ἀθήνη.

ἐν ὅσῳ καὶ τὸ τυχὸν ἔχῃ πάλιν αὖξεται· ὁ εἰδὼς πρῶτος ὁ ποιητὴς εἶπεν “σπέρμα πυρός.” καὶ τὸ σπέρμα γὰρ ἐξ ἐλαχίστου αὖξεται. πρὸς τοῦτο οὖν ἀντεμυχανήσατο Αἰσχύλος πηγὴν εἰπὼν· καὶ αὕτῃ γὰρ ἐκ τοῦ τυχόντος αὖξεται.

114. ἃ ἃ] ἐκπλήξεως ἐπιρρήματα. 5

115. τίς ὁδμή] ἴσως ὡς Ὀκεανίδες εὐωδίας ἔπνεον αἰσθητὴ δὲ ἡ ὁσμὴ, οὐχὶ ὁρατὴ· διὸ ἀφεγγής φησί.

116. κεκραμένη] ἡμιθέων.

117. τερμόνιον] ἐπεὶ τέλος τῆς οἰκουμένης ὁ Καύκασος. ἡ, οὗ ἐγὼ πέραν εἰμι δεδεμένος· ἐπὶ γὰρ ἄκρου προσδεδεται. 10

119. δεσμώτην] διὰ τοῦτο δεσμώτης ἐπιγέγραπται.

120. καὶ πᾶσι θεοῖς] καὶ αὐτοὶ γὰρ ὠργίζοντο Προμηθεὶ διὰ τὸ πῦρ· ἐκ γὰρ τούτου πάντα ῥᾶστα τὸ λοιπὸν εἶχον οἱ ἄνθρωποι καὶ οὐκ ἔτι ἔθνον συνεχῶς.

124. κινάθισμα] κίνημα. 15

128. χορὸς ἐξ Ὀκεανίδων.

μηδὲν φοβηθῆς] ὁ ῥυθμὸς Ἀνακρεόντειός ἐστι κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν. ἐπεδήμησε γὰρ τῇ Ἀττικῇ Κριτίου ἐρῶν καὶ ἡρέσθη λίαν τοῖς μέλεσι τοῦ τραγικοῦ. ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ’ ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τυροῖ β’. ἔστι δὲ 20 ταῦθ’ ὅμοια τῷ,

Οὐδ’ αὖ μ’ ἐάσεις μεθύνειν· οἶκαδ’ ἀπελθεῖν.

ταῦτα δὲ φασιν διὰ μηχανῆς ἀεροδονούμεναι· ἄτοπον γὰρ κάτωθεν διαλέγεσθαι τῷ ἐφ’ ὕψους. ἐν ὅσῳ δὲ Ὀκεανῷ προσλαλεῖ, κατίασιν ἐπὶ γῆς.

133. ἡνίκα ἐπασσαλεύετο. 25

διῆξεν ἄντρων μυχόν] ὑπερβολὴ τοῦ φόβου, εἰ καὶ μέχρι τοῦ Ὀκεανοῦ ἔφθασεν.

ἐκ δ’ ἐπληξέ μου] ἀπεσεῖσατό μου τὴν αἰδῶ, οἷον τολμηρότερον ἐφρόνησα ἐνθαδὲ παρεῖναι.

134. θεμερῶπιν] θερμήν. ἐκ δὲ τούτου τὴν καλλίστην φησί. 30

6. Ὀκεανίδες] αἱ ὠκεανίδες M. a m. rec.

9. ἡ οὗ ἐγὼ πέραν] ἡ οὗ (οὗ om. R.) ἐγὼ πρὸς τὸ πέραν R. V.: unde οὗ pro οὗ recepi, quod est in M.

20. Τυροῖ β’ M. Τηροῖ R. V., omisso β’: ex quo Stephanus Τηρεῖ fecit,

qui error in Sophoclis fragmentorum collectiones transit meamque ipsius fragm. 526.

22. Οὐδ’—] Versus Anacreontis, ut videtur.

28. οἶον] οἶ M.

30. θεμερῶπιν] Sic M. in textu,

135. ἀπέδιλος] “Γείτονες ἄζωστοι ἔκινον.”

ὄχρῳ πτερωτῶ] ταῖς πτέρυξιν, δι’ ὧν ἐπωχοῦντο οἱ ἰπτάμενοι.

139. ἀκοιμήτῳ] γαληνῶδει. Gl. πολυκοιμήτῳ, ἡρεμαίῳ, ἵνα τὸν ἀκαλαρρεΐτην δηλώσῃ. τέσσαρα δὲ ὑδάτων ἐγκώμια· τὸ ψυχρὸν, τὸ λευκὸν, τὸ ἡδύ, τὸ ἡρεμαῖον τῆς ρεύσεως. 5

143. ἄζηλον] χαλεπὴν, κακόζηλου φυλακὴν βαστάσω, ὅ ἐστι φρουρήσω τὴν πέτραν.

147. προσαναινόμενον] ξηραινόμενον.

148. ἀδαμαντοδέτοις] ἰσχυροδέτοις.

149. οἰακονόμοι] κυβερνῆται τροπικῶς. 10

150. νεοχμοῖς] νέοις, προσφάτοις.

151. τὰ πρίν] τοὺς Τιτᾶνας καὶ τοὺς τούτων νόμους.

152. εἰ] ἀντὶ τοῦ εἶθε.

156. μήτε τις ἄλλος] καλῶς οὐκ ἐπήνεγκεν μήτε τις ἄνθρωπος· οὐ γὰρ ἐπέχαιρον οὗτοι αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ συνέπασχον. 15

157. κίνυγμ’] εἶδωλον. Gl. ὥσπερ εἶδωλον κρεμάμενον ὑπὸ τὸν αἶερα ἐπίχαρτα πεπονθὼς τοῖς ἐχθροῖς.

162. δίχα γε Διός] πλὴν Διός.

164. οὐρανίαν γένναν] τὴν Τιτανικὴν, τὴν ἐξ οὐρανοῦ.

166. ἔλῃ] ἢ αὐτὸν καθέλῃ τις τῆς βασιλείας. 20

170. τὸ νέον βούλευμ’] περὶ τοῦ ἔρωτος τῆς Θέτιδος φησί.

τὸ νεωστὶ μηχανώμενον κατ’ αὐτοῦ.

171. ἀποσυλᾶται] ἀποσυληθήσεται.

172. πειθοῦς] πειθοῖ γὰρ ἢ βίᾳ πείθομεν, ὡς ὁ ποιητής

Πολλὰ δὲ μειλιχίῳσι προσηύδα, πολλὰ δ’ ἀρεῖῃ. 25

177. ποινάς] τοῦτο τῆς μεγαλοφυΐας Αἰσχύλου καὶ Προμηθέως ἄξιον, τὸ μετὰ τὴν λύσιν ποινάς αἰτεῖν τὸν Δία.

180. ἐλευθεροστομεῖς] παρρησιάζῃ.

181. διάτορος φόβος] ὁ διατορεῖν δυνάμενος καὶ τιτρώσκειν.

sed adscripto a manu rec. ρ, quo significatur θερμερῶπιν, eoque fortasse spectat scholiastæ explicatio θερμῇν.

1. Γείτονες—ἔκινον] Verba Hesiodi Op. 345.

4. ἀκαλαρρεΐτην] ἀκαλαρεΐτην M. Est vocabulum Homericum.

8. ξηραινόμενον] ξηρόμειον M. Correxī ex schol. rec.

14. οὐκ a m. rec. additum habet M. In textu M. ἄλλος habet a correctore sed ita ut primæ manus scripturam agnoscere liceat an. σ. id est ἄνθρωπος.

24. ὁ ποιητής] Hom. Il. P, 431.

182. δέδρα] ἐγὼ ἀπορῶ, φησὶν, εἰ ὅλως σε λύσει τῶν δεσμῶν, σὺ δὲ καὶ ποιῶς λαβεῖν ἀξιοῖς ὡς ἀγνοῶν τὸν Διὸς τρόπον.

184. κέλσαντ'] παυσάμενον ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν προσωρμιζομένων νεῶν.

185. οὐ παράμυθον] οὐ μύθος παραγόμενον καὶ πειθόμενον. 5
παρὰ τὸ "Ὁ τοι σθένος οὐκ ἐπεικτόν."

186. καὶ παρ' ἑαυτῶ] πάντα δικαίως οἰόμενος ποιεῖν. αὐτὸς ἑαυτῷ ἀρέσκων καὶ δίκαιον νομίζων εἶναι ὅπερ ἂν βούληται πράττειν.

191. ἀρθμόν] φιλίαν.

193. πάντ' ἐκκάλυφον] τὴν ὑπόθεσιν βουλόμενος διδάξαι τὸ περί- 10
εργον τοῦ γυναικώδους ἥθους προσέλαβεν. οὐκ ἂν γὰρ ὁ Ὀκεανὸς ἤξιώσεν ἐρωτῆσαι εἰδώς.

199. ἤρξαντο δαίμονες] τοῦτο συναπτόεν "οἱ μὲν θέλοντες."

206. αἰμύλας] συνετὰς, τὰς ἐμὰς δῆλον ὅτι.

209. πολλῶν ὀνομάτων] τὸ γὰρ θεῖον φύσει μὲν ἓν ἐστίν, ὄνο- 15
μασίᾳ δὲ πολυμερές.

217. προσλαβόντι] συναιρομένῳ τῇ μητρί.

222. τυραννίδι] ὅτι οἶδεν τὸ ὄνομα τῆς τυραννίδος. πρὸ αὐτοῦ δὲ
καὶ Ἀρχίλοχος "Μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος."

225. μὴ πεποιθέναι] τὸ ἀμνημονεῖν τῶν φίλων. 20

226. ὃ δ' οὖν ἐρωτᾷτ'] ὅπερ δὲ ἐρωτᾶτε, δι' ἣν αἰτίαν κολάζομαι,
λέξω.

230. διεστοιχίζετο] διήρει.

231. ταλαιπώρων] μισοπονήρως καὶ φιλανθρώπως τὸ ταλαιπώρων
προσέθηκεν. 25

234. ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'] τινὲς ἐτόλμησα. καὶ τὸ ἐξῆς μετὰ ἥθους.
δύναται καὶ τολμῆς εἶναι ὡς τιμῆς τιμῆεις.

237. τῷ τοι] δύναται ἢ ἀντωνυμία ἐν συμπαθείᾳ κειμένη ἢ τοι ὡς
"Μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος."

6. παρὰ τὸ] Hom. II. Θ, 463.

7. φίλιαν ab vetere quidem, sed
non prima manu habet M.

10. περιέρχον Pauwius. πάρεργον M.

13. οἶ] Fort. τῷ "οἶ—."

26. τινὲς ἐτόλμησα] Dubitatio orta
orta ex scriptura antiqua ΔΕΤΟΛ-
ΜΗΣ, quam alii pro δ' ἐτόλμησ', alii
pro δὲ τολμῆς acceperunt, de quo si
cogitasset poeta, saltem scripturus

erat ἐγὼ δ' ὁ τολμῆς.

28. δ. ἢ] Aptius δ. εἶναι, quod
substituit schol. rec. Inepta autem
opinio est scholiastæ. Nam pro-
nomen si esset, dialectus σοι po-
stularet.

ὥς] Hom. II. X, 38.

29. φίλον τέκος] φι cum compen-
dio M., omisso τέκος.

241. ἐρρύθμισμαι] ἐσταύρωμαι, ἐκτέταμαι. τῶν δὲ μέσων τὸ
 ρυθμίζειν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χορδῶν.

247. μή πού τι—] ἐρωτηματικῶς. μή ἕτερον ἡμαρτες ἀμάρ-
 τημα;

253. φλογωπόν] λαμπρόν. 5

256. χαλᾶ] συνήθης αὐτῷ ἢ χαλᾶ φωνή.

261. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεθῶμεν] “Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι
 ἐάσομεν.”

265. ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην] τιμωρηθησόμενος.

272. τύχας] γρ. βλάβας. βούλεται γὰρ στήσαι τὸν χορὸν, 10
 ὅπως τὸ στάσιμον ᾄσῃ.

275. πλανωμένη] οὐ γὰρ ἐπιμένει μοι ἡ λύπη ἐφ' ἐνί, ἀλλ' ἐπὶ
 διαφόροις ἀσχάλλω, καὶ τὰ πάντα ὑμῖν ἀφηγήσασθαι βούλομαι.

ταῦτά τοι] ἢ περὶ τὰ αὐτὰ πλανωμένη πημονὴ ἄλλοι' ἐπ' ἄλλοις
 προσιζάνει. 15

279. ἐλαφρῷ ποδί] ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κυνηγῶν.

282. τῇδε] προσέθηκε τῇδε διὰ τὸν Καύκασον· οὐ γὰρ πᾶσα γῆ
 σκληρά.

πελῶ] ἐπέλασα.

284. καιρὸν δίδωσι τῷ χορῷ καθήκασθαι τῆς μηχανῆς Ὡκεανὸς 20
 ἐλθών. ὑπερβολῇ δὲ ἐχρήσατο, ὅπου γε ὁ Ὅμηρος οὐκ εἰσήγαγεν
 Ὡκεανὸν εἰς τὸν σύλλογον τῶν θεῶν. ἐπὶ γρυπὸς δὲ τετρασκελοῦς
 ὀχεῖται.

286. τὸν πτερυγικῇ] τὸν ταχὺν διὰ τῶν πτερῶν.

287. στομίῳ ἄτερ] οἶον χωρὶς ἡνίων αὐθαίρετον, οὐ βία. 25

291. μοῖραν· λείπει φιλίας.

294. χαριτογλωσσεῖν] μέχρι γλώσσης χαρίζεσθαι σοι καὶ οὐκ
 ἔργοις.

299. πῶς ἐτόλμησας] δυσχεραίνει εἴ πως τὸ ἴδιον ἀξίωμα μὴ
 ἐτήρησεν ὁ Ὡκεανός. 30

1. ἐκτέταμαι] Inter τε, quod ac-
 centu caret, et τα duæ literæ erasæ
 in M.

7. τὰ schol. rec. cum Homero
 Il. A, 400. ταῦτα M.

10. βούλεται γὰρ] Hæc observa-
 tio spectat ad verba πέθοι δὲ βᾶσαι.

14. πημονή schol. rec. ἢ πημονή M.

20. καθήκασθαι] Conf. schol. ad
 v. 397.

25. ἡνίων] Sic M., non ἡνίων, ab
 nominativo τὰ ἡνία, qua forma Ho-
 merus utitur. Schol. rec. substi-
 tuit χαλινῶν.

307. σκόπησον τὰ τῶν ῥητόρων καλὰ παρὰ πρώτοις εὐρεθέντα τοῖς τραγικοῖς.

308. ποικίλῳ] συνετῷ.

309. γίγνωσκε σαυτὸν] γνῶθι σαυτὸν, ὡς ὁ ποιητὴς “Φράζεο Τυδείδῃ καὶ χάζεο.” γνῶθι σεαυτὸν ὅτι ἤττων εἶ τοῦ Διός. 5

314. παιδιὰν εἶναι δοκεῖν] πείσῃ γὰρ χαλεπώτερα.

316. τῶνδε πημάτων] ἃ πάσχεις νῦν. γνωμικῶς δὲ φησί.

320. ταπεινός] λείπει θέλεις εἶναι.

322. ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ] ἐάν μοι μὴ πεισθῆς, βλάψεις σεαυτὸν. 10

330. ζηλῶ σ’ ὅθ’ οὐνεκ’] θαυμάζω σε πῶς οὐδὲν πέπονθας ὑπὸ Διὸς συναλγῶν μοι. Ἄλλως. ζηλῶ σε, φησὶν, ὅτι καὶ τὰ περὶ σαυτοῦ ποιήσας κεκόμισαι χάριν ἐξ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐάσω σε προσκροῦσαι Διὶ ὑπὲρ ἐμοῦ. προγινώσκων δὲ ὅτι οὐ πείσει τὸν Δία ἀπείργει αὐτόν. 15

345. ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ—] Προμηθικῶς οὐ γὰρ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον λογισμόν πολλοὺς αὐτῷ συνατυχεῖν βούλεται ὁ Προμηθεύς.

350. οὐκ εὐάγκαλον] δυσμεταχείριστον.

351. Κιλικίων] Κιλικίων Gl. οἰκήσαντα μὲν ἐν Κιλικίᾳ, κο-20
λασθέντα δὲ ἐν Σικελίᾳ. Ἡσίοδος δὲ “Τόν ποτε Κιλικίον θρέψεν πολυνύμμου ἄντρον.”

355. συρίζων φόνον] οὐ μὴν ἐλεητὸς ὁ τοιοῦτος, ἀλλ’ ὁ ποιητὴς φύσει τοῖς τεραστίοις ἐξαιρούμενος οὐ λεπτολογεῖται τὰ πράγματα.

358. ἄγρυπνον] ἄπαυστον, ἄσβεστον. 25

362. ἐφεψαλώθη] κατεκάη. φέψαλος γὰρ ὁ σπινθήρ.

καῖεβροντήθη] ἐξησθένησε τὴν δύναμιν, ὃν τρόπον οἱ ἐμβρόντητοι. οἱ δὲ βροντῆς ξηρᾶς ἀκούοντες ἐκπλήττονται.

1. σκόπησον—τραγικοῖς] Legitur hoc scholion in fine paginæ cujus versus primus est 270., ultimus 315. Spectat ad totam Oceani orationem: quare versui 307. adscripsi.

4. ὁ ποιητὴς] Hom. Il. E, 440.

7. γνωμικῶς δὲ φησί] Hæc observatio referenda ad verba τῶν αὐτῶν—

γίγνεται v. 318.

13. καὶ οὐκ—προσκροῦσαι] καὶ νῦν δὲ οὐκ—προσκρούειν schol. rec.

17. αὐτῷ schol. rec. αὐτῷ M.

21. Ἡσίοδος] Imo Pindarus Pyth.

1, 30.

θρέψεν] θρέψαι M.

23. μὴν schol. rec. μὲν M.

364. στενωποῦ] τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ τοῦ διρ μετὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν.

366. μυδροκτυπεῖ] χαλκεύει· μύδρος γὰρ ὁ πεπωρωμένος σίδηρος.

368. ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες] ἔθεν ὁ Καλλίμαχος πυρί-
δειπνόν φησι. ποταμοὺς δὲ πυρὸς τοὺς κατὰ Σικελίαν ρύακάς φησι, 5
περὶ ὧν ἡκούομεν πάλαι. καὶ κατὰ τοὺς Ἰέρωνος χρόνους κατὰ τὸ
μέσον ρύνετες πολλὰ διέφθειραν χωρία, ὅθεν τό τε θεῖον καὶ τὰ πυ-
ρεῖα. γῇ γάρ ἐστι παρακείμενον ἔχουσα πῦρ, ὃ ἐστι κατὰ παράθεσιν
τῆς γῆς. ἄλλο δέ ἐστι πῦρ τὸ κατὰ κράσιν τοῦ ὕδατος, ὃ ποταμοὺς
πυρὸς ὁ Πίνδαρος καὶ ὁ Αἰσχύλος φασί. 10

369. λευρούς] τοὺς πλατεῖς.

378. Λόγος γὰρ ἀνθρώποις ἰᾶται νόσους·
ψυχῆς γὰρ οὗτος μόνος ἔχει θελκτήρια.

“Ομηρος

“Ὅσὸ τέ καὶ τὸν ἔτερπε λόγος.

15

379. μαλθάσση] ἀγαθύνῃ, καταπραύνῃ.

380. καὶ μὴ—ἰσχυαίνῃ βία] τοῦτο καὶ Ἱπποκράτης φησὶ “ Πέ-
“ πονα φαρμακεύειν, μὴ ὠμά.” νῦν οὖν ἐν ἀκμῇ τοῦ θυμοῦ ἐστὶ
Ζεὺς καὶ οὐ πείσεται.

381. ἐν τῷ] ἐν τῷ προνοεῖσθαι καὶ πειρᾶσθαι τὸν Δία πείθειν. 20

383. κουφόνουν] ἄχρηστον.

385. ἔα με τήνδε τὴν νόσον νοσεῖν] ἔα με παρακινδυνεύειν ὑπὲρ
σοῦ· ἄμεινόν μοι ἐστὶν εὖ φρονούντα σοὶ δοκεῖν τοῖς ἔξωθεν ἀφρονεῖν.

388. θρῆνος] ὁ οἶκτος.

391. διδάσκαλος] τοῦ μὴ λυπεῖν τὸν Δία. 25

392. στέλλου] ἀντὶ τοῦ εὐλαβήθητι.

393. ὀρμωμένῳ μοι] ἄτοπον ἦν τὴν πάντων γένεσιν χρονίζειν ἐπὶ

1. τοῦ διρ] Sic M. cum signo ου
significante super ρ, et adscripto
in margine ζ cum compendio quo
ζῆται vel ζητητέον indicatur. Sensus
postulat τοῦ διαιρούντος Σ. καὶ Ἰ.

4. πυρίδειπνον] *Ab igne esam* s.
ambusata intelligit Toupus Emend.
vol. 2. p. 573.

13. Λόγος — θελκτήρια] Versus
Menandri ap. schol. Hom. II. O,
393. *ιατρός ἐστιν ὁ λόγος ἀνθρώποις νό-*

*σων· ψυχῶν γὰρ οὗτος (ψυχῆς οὗτος
unus codex) μόνος ἔχει κουφίσματα.*

14. “Ομηρος] II. O, 393.

27. τὴν πάντων γένεσιν] τὸν πάντων
γένεσιν ἔχοντα schol. rec., qui non
animadvertit scholiastam spectare
ad versus Homeri II. E, 201.
Ἰκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα
Τηθύ. et 246. Ἰκεανού, ὅσπερ γένεσις
πάντεσσι τέτυκται.

τῆς κινήσεως, εἰ καὶ τις ἥλιον εἰσαγαγὼν ἐπὶ πολὺ τὸν κόσμον ἀνήλιον εἶασε. δεῖ οὖν μεμετρημένως τὰ τοιαῦτα ποιεῖσθαι.

397. τὸ στάσιμον ἄδει ὁ χορὸς ἐπὶ τῆς γῆς κατεληλυθώς.

398. τὰς οὐλομένας τύχας] λείπει τὸ ἔνεκα.

400. ῥέος: ῥεῦμα, παρὰ τὸ ῥέω ῥέος ὡς κλέπτω κλέπος· “Οἷ-5
“ χεται τὸ κλέπος αὐτὸς ἔχων.”

405. αἰχμάν] τὴν βίαν. καὶ Πίνδαρος “αἰχματὰν κεραυνόν” τὸν βίαιον λέγει.

408. μεγαλοσχήμονα] μεγάλου σχήματος οὔσαν.

411. Ἀσίας] ἀναχρονισμός· οὐπω γὰρ ἦν ἐποικισθεῖσα τοῖς Ἑλ-10
λησιν ἢ Ἀσία.

414. συγκάμνουσι] σὺν ἡμῖν κάμνουσιν.

416. παρθένοι] αἱ Ἀμαζόνες.

420. ἄρειον] τὸ ἀρήιον.

Ἀραβίας] πῶς τὴν Ἀραβίαν Καυκάσῳ συνόκισεν; ἢ ἐπεὶ 15
Στράβων φησὶ Τρωγλωδύτας οἰκεῖν μεταξὺ Μαιώτιδος καὶ Κασ-
πίας, οἳ εἰσιν Ἀραβες.

421. λείπει ὁ καί.

422. νέμονται: οἱ Κόλχοι.

429. νῶτοις ὑποστενάζει] λείπει ἔχων· ἢ μετὰ στεναγμοῦ 20
φέρει.

πόλον] πόλος κυρίως τὸ τοῦ ἄξονος ἄκρον.

431. βοᾷ] τῇ βοῇ.

432. στένει] ἀπ’ εὐθείας τῆς τὸ στένος.

434. ἀγνωρίτων] καθαρὸν ῥεῦμα ἐχόντων.

25

436. μή τοι χλιδῇ] σιωπῶσι γὰρ παρὰ ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ
δι’ αὐθάδειαν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυγί Σοφοκλέους, ἢ διὰ συμφο-

3. κατεληλυθώς] Conf. schol. ad v. 284.

5. Οἷχεται—ἔχων] Verba scriptoris ignoti. Vocabulum κλέπος ex Solonis legibus memorat Pollux 8, 34.

7. Πίνδαρος] Pyth. 1, 8.
αἰχματὰν] αἰχματὰν M.

14. τὸ ἀρήιον] Hac annotatione scholiasta cavet ne quis ἄρειον pro

κρεῖττον dictum accipiat.

18. λείπει ὁ καί] Videtur scholiasta non legisse θ’ post ὑψικρημων.

23. βοᾷ—στένος] Bis eodem errore lapsus est scholiasta. Nam βοᾷ pariter ac στένει tertiæ sunt verbi personæ, non dativi substantivorum.

27. αὐθάδειαν] αὐθαδίαν schol. rec. Σοφοκλέους] Imo Αἰσχύλου.

ρὰν, ὡς ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχύλῳ ἢ διὰ περίσκεψιν, ὡς ὁ Ζεὺς παρὰ τῷ ποιητῇ πρὸς τὴν τῆς Θέτιδος αἵτησιν.

438. προσηλούμενον] ὑβριζόμενον ὅθεν καὶ Ἀρκάδες προσέληνοι ὑβρισταὶ γάρ.

440. τίς] διὰ τὸ συμβαλέσθαι Διὶ κατὰ τῶν Τιτάνων εἰ δὲ Ζεὺς ἀπένειμεν ἐκάστῳ θεῷ τιμὴν, σχεδὸν οὐ Διὸς, ἀλλὰ Προμηθέως τὸ κατόρθωμα.

442. τὰν βροτοῖς δὲ πῆματα] ἃ εἶχον πῆματα πρῶτην, διὰ τὸ μηδὲν τῶν συμφερόντων εἰδέναι.

444. ἔννους] ἔμφρονας.

10

ἐπηβόλους] ἐπιτευκτικούς, ἐπιτυχεῖς.

447. τὸ παροιμιῶδες ἐξηγεῖται “νοῦς ὀρῇ καὶ νοῦς ἀκούει.”

450. ἔφυρον] ἐν ταραχῇ ἔζων.

451. προσείλους] πρὸς ἥλιον ὀρῶντας. καὶ Εὐπολὶς “αὐλὴ “πρόσειλος.”

15

ἦσαν: τοῦ ἦδσαν συγκαπή.

οὐ ξυλουργίαν] οὐ ξύλων ἐργασίαν.

452. ἀήσυροι] οἱ πτερωτοὶ ἢ κοῦφοι.

454. οὔτε—τέκμαρ] οὐ διεγίνωσκον διὰ τῶν ἄστρων τοὺς καιρούς.

457. τούτων τὴν εὐρεσιν καὶ Παλαμῆδῃ προσῆψεν, ἴσως δὲ καὶ 20 κείνῳ Προμηθέως.

1. παρὰ τῷ ποιητῇ] Hom. Il. A, 511. ὡς φάτο (Θέτις) τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς, ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο.

4. ὑβρισταὶ γάρ] Sic M. cum interpunctione post γάρ. cui addita sunt verba μέμψιν ἀνθρώπων ἔχων ex v. 445. (ubi ἀνθρώποις). Hinc in schol. rec. interpolatum ὑβρισταὶ δὲ ὁ Προμηθεὺς μέμψιν ἀνθρώπων ἔχων. Ceterum conferendum cum hoc scholio Etym. M. p. 690, 11. Προσέληνοι: προσελεῖν λέγουσι τὸ ὑβρίζειν καὶ οἱ Ἀρκάδες ἴσως, ἐπειδὴ λοιδορητικοὶ εἰσιν, (προσέληνοι additur ex schol. Aeschyli). οὔτως ἐν ὑπομνήματι Προμηθέως δεσμώτου.

12. τὸ παροιμιῶδες] Ex notissimo versu Epicharmi νοῦς ὀρῇ καὶ νοῦς ἀκούει· τᾶλλα κωφὰ καὶ τυφλά.

14. προσείλους] In textu προσήλους M. diphthongo a m. antiqua superscripta.

Εὐπολὶς] εὔπο cum compendio M.

15. πρόσειλος] προσήλος M., ei ab eadem manu superscripto inter duo puncta.

16. ἦσαν] ἦσαν M.

20. τούτων] ταύτην schol. rec.

προσῆψεν (quod Abreschius in προσῆψαν mutari volebat) ad Aeschyli fabulam Palamedem spectare videtur, in qua Palamedis inventa memorata esse constat ex fragmento (181.) ap. Athen. 1. p. 11 E.

κάκεινῳ (κάκεινῳ sine iota adscripto M.) Προμηθέως] Haec sic interpolavit schol. rec. κακείνος ἐπὶ Προμηθέως ἔμαθε ταῦτα.

458. δυσκρίτους: δυσκαταλήπτους, δυσγνώστους. ὄϊον Ὀρίων ὅτι δύνων χειμῶνα ποιεῖ.

466. ἵππους] τὸ γὰρ ἐποχεῖσθαι ἵπποις πλουσίῳν ἐστίν.

468. ναυτίλων ὀχήματα: τὰς ναῦς.

472. πέπονθας αἰκὲς πῆμ'] τοῦτο διὰ τὸ φιλονεικῆσαι Διί. με- 5
σολαβοῦσι δὲ αἱ τοῦ χοροῦ τὴν ἔκθεσιν τῶν κατορθωμάτων, διανα-
παύουσai τὸν ὑποκριτὴν Αἰσχύλου.

480. πιστόν] τὸ διὰ πόσεως, παρὰ τὸ πῶ καὶ πίσω ῥῆμα.

481. κατεσκελλόντο] κατεσκελετεύοντο, κατεφθίνοντο.

484. ἐστοίχισα] κατὰ στοίχον ἔδειξα· πολλὰ γὰρ εἶδη μαντικῆς, 10
εἰκαστικόν, ἐπιπνευστικόν, ἀστρονομικόν.

485. ἄκρινα] ὅσα ἀληθῆ καὶ ὅσα οὐ.

487. ἐνοδίους] τοὺς ἐξ ὑπαντήσεως.

492. συνεδρίαί] ὁμόνοιαι.

493. σπλάγχχων τε λειότητα] τὴν διὰ σπλάγχχων σκέψιν. 15

494. δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν] εὐπρόσδεκτα θεοῖς.

496. κῶλα συγκαλυπτά] τὰ μηρία πῶς δεῖ καλύπτειν.

497. ὁσφύν] εὐκίνητος γὰρ οὐσα καὶ σπέρματα ἔχουσα θύεται
τοῖς θεοῖς· ἀφ' οὗ καὶ κλόνις ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον. 20

498. ὥδωσα: εἰς γνῶσιν καὶ ὁδὸν ἡγαγον. 20

499. ἐξωμμάτωσα] ἐξελάμπρυνα. Gl.

ἐπάργεμα] τυφλά. Gl.

ἐξωμμάτωσα—ἐπάργεμα] τὰς διὰ πυρὸς μαντείας τυφλὰς οὐσας
καὶ οὐ φαινομένας βλέψαι ἐποίησα καὶ ἐφάνέρωσα. ἐπάργεμα δὲ
κυρίως τὰ λευκωματισθέντα, παρὰ τὸ ἀργόν. 25

507. καιροῦ πέρα] τοῦ δέοντος πέρα.

508. λυθέντα] ἀφ' ὧν λέγεις καὶ λυθήσῃ καὶ πλέον Διὸς ἰσχύ-
σεις.

511. οὐ ταῦτα ταύτῃ] οὐ ταῦτα οὕτως πέπρωται, ἢ ἡ τελεσφό-
ρος Μοῖρα ταχέως τὰ κατ' ἐμὲ κρίνῃ καὶ πληρώσῃ, ὅ ἐστιν, οὕτω μοι 30

14. ὁμόνοιαι] ὁμοιοίαι M. quasi discimus κλόνις idem esse quod ῥά-
ῥα voluisset. χις. Ad γαστέρα rettulit schol. rec.

19. κλόνις] κλονις M., male, ut 25. παρὰ ex περὶ fecit librarius
apparet ex versu Antimachi ser- in M.

vato a Polluce 2, 178. ὡς εἴτε κλό- 26. δ. πέρα] δ. πέραι M.

νιος τεθορύχης σφονδυλίων ἔξ, ex quo 29. πέπρωται] πέπρωται M.

λυθῆναι μεμοίραται· ἐν γὰρ τῷ ἑξῆς δράματι λύεται, ὅπερ ἐμφαίνει Αἰσχύλος.

515. ἀνάγκης] τίς τῆς ἀνάγκης κρατεῖ καὶ δεσπόζει;

517. τούτων ἄρ' ὁ Ζεὺς] εἰ θέλει σε πρὸ μοίρας λῦσαι, οὐ δύναται ὁ Ζεὺς τοῦτο ποιῆσαι. 5

518. οὐκουν ἄν] προαναφωνεῖ τὸν ἔρωτα Θέτιδος.

520. ταῦτ' οὐκέτ'] εἰ κρατήσῃ εἴτε μή.

521. ξυναμπέχεις] ἐν σαυτῷ κρύπτεις.

522. ἄλλου λόγου] τῷ ἑξῆς δράματι φυλάττει τοὺς λόγους.

524. ὅσον μάλιστα] ὅσον δυνατόν. 10

526. μηδ' αὖ' ὁ πάντα νέμων] ὁ πάντα διοικῶν Ζεὺς μηδέποτε ἀντίπαλον κράτος ποιοῖτο τῇ ἐμῇ γνώμῃ, ἀντὶ τοῦ μηδέποτε ἐναντίος μοι γένοιτο.

529. ἐλινύσαιμι] παυσαίμην.

530. θοίναις] θυσίαις, ἐορταῖς. 15

534. τῶδ'] τὸ τιμᾶν θεούς.

536. ἡδύ] καλὸν τὸ ἀπὸ ἀγαθοῦ συνειδότης ἀγαθὰ ἐλπίζειν πείσεσθαι ὑπὸ θεῶν.

539. ἀλδαινουσαν] αὔξουσαν.

540. φρίσσω δέ] ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. 20

543. σέβει θνατούς] φιλάνθρωπος εἷ.

545. φέρ' ὅπως] λείπει ἐγένετο.

φέρ'] δεῦρο δὴ καὶ σκόπησον ὅτι ἡ χάρις, ἣν ἐχαρίσω τοῖς ἀνθρώποις, ἄχαρις ἦν, καὶ ἀμείψασθαί σε μὴ δυναμένη. πῶς γὰρ θεῶ βοηθήσει ἄνθρωπος; 25

547. οὐδ'] οὐ προεσκόπησας ἀσθενέσι χαριζόμενος.

549. ἰσόνειρον] σκιᾶς ὄνειρον ἄνθρωποι κατὰ Πίνδαρον.

550. ἀλαὸν γένος: ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατον τοῦ μέλλοντος.

ἐμπεποδισμένον] λείπει ἔστιν, ἣ ἐμπεπόδισται.

551. τὰν—ἁρμονίαν] τὴν εἰμαρμένην. 30

Διὸς ἁρμονίαν] ὑψηλῶς καὶ τραγικῶς τὸ τῆς εἰμαρμένης ὄνομα Διὸς ἁρμονίαν εἶπεν.

555. τὸ διαμφίδιον: διαπαντὸς κεχωρισμένον, ἐναντίον τῷ νῦν.

1. ὅπερ ἐμφαίνει] Fort. ὁ παρεμφαίνει. 27. Πίνδαρον] Pyth. 8, 136.

29. ἦ] Fort. ἦ' ᾗ.

τότε γὰρ γαμοῦντί σοι τὸν ὑμέναιον ἤδομεν, νῦν δὲ δυστυχοῦντί σοι
θρήνον.

558. ἰότατι] πορεία, παρὰ τὸ ἰέναι, τῇ συνόδῳ.

560. πείθων δάμαρτα: ἔδνοις πείθων τὴν ἐσομένην σοι δάμαρτα
κοινολεκτρον. ἢ τὴν κοινόλεκτρον τοῦ Ὀκεανοῦ Τηθὺν πείσας. 5

561. τίς γῆ, τί γένος] τὸ τῆς Ἰοῦς ἐπεισόδιον μονωδεῖ μὲν, ἔχει
δὲ πρὸς τὸ ὑποκείμενον συναφές, ὅτι μαντεύεται αὐτῇ ὁ Προμηθεύς
ὅτι ἀπ' αὐτῆς ἔσται ἰγ', ὃς αὐτῷ χρόνῳ ἐπαμνεῖ. ἄλλως τε καὶ
αὐτὴ ὑπὸ Διὸς φησιν ἡδικῆσθαι καὶ διὰ τοῦτο παραμυθεῖται τὸν
Προμηθεά. 10

562. ἐν πετρίνοισιν] τοῖς ὀρείοις.

566. ἐμμανὴς οὔσα ὑπὸ τοῦ οἴστρου φαντάζεται.

567. χρίει] κεντρίζει.

568. ἄλευ ᾧ δᾶ: γράφεται Ἀλενάδα πατρωνυμικῶς ἀπὸ τοῦ
Ἀλεῦας. ἢ ὃν δεῖ φυλάξασθαι. τινὲς οὕτως, ἄλευ ᾧ δᾶ ἄλευ, 15
ἀναχώρει, ἐκκλινε· τὸ δὲ ᾧ δᾶ, ᾧ γῆ. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν θῆν
καὶ δᾶν φασιν, καὶ τὸν γνόφον δνόφον.

569. εἰσορῶσα] φαντάζεται γὰρ αὐτὸν καὶ μετὰ θάνατον πτοου-
μένη.

574. ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ διὰ τὸ νηστεύειν. 20

ὀτοβεῖ] ἀντὶ τοῦ ἤχεϊ.

δόναξ] ἢ σῦριγξ.

ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος] Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ἄδοντα αὐτὸν
εἰσάγει. εἰπὼν δὲ αὐτὸν βούταν ἐνέμεινε τῇ τροπῇ. αὐλοῦσι γὰρ
ἐπόμενοι τοῖς ποιμνίοις οἱ βουκόλοι. 25

575. ὑπνοδόταν νόμον] ἴσως ὑπνοποιόν τι μέλος πρὸς ἐσπέραν
αὐλούμενον. φησὶ δὲ ὅτι ἐσπέρα ἐστὶν ἡδῆ. ἐγὼ δὲ νῆστις οὔσα
ἐλαύνομαι.

578. εὐρών] παρὰ τὸ “ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ.” οὐ δι'
ἀκοῆς τι μαθὼν φαῦλον περὶ ἐμοῦ. 30

581. παράκοπον] παρακεκομμένην μέρος τοῦ νοῦ.

585. ἄδην] ἱκανῶς.

586. γεγυμνάκασιν] παρήλασαν.

4. πείθων] πειθὼν schol. rec.

καὶ τὸν schol. rec. κατὰ τὸν M.

16. Δωριεῖς] δ cum compendio M.

29. τὸ] Hom. II. E, 574.

17. φασιν] φα cum compendio M.

590. τῆς Ἰναχείης] διὰ τοῦ τὸν πατέρα αὐτῆς ὀνομάσαι ἐνέφηγε
τὸν μάντιν, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ ὁ Τειρεσίης,

Νόστον διζῆσαι μεληθῆα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.

592. στυγητός] διὰ τὸν ζῆλον στυγητή.

596. ἐτήτυμα προσθροεῖς] ἐτύμως προσφωνεῖς.

5

597. θεόστυτόν τε νόσον] τὸν Διὸς ἔρωτα.

599. φοιταλέοις] μανικοῖς.

600. νήστισιν] νηστευτικάῃς.

602. Ἡρας] τοῖς τῆς Ἡρας.

603. δυσδαιμόνων δὲ τίνες] τίνες ὅλως τῶν δυσδαιμόνων μογοῦσιν
οἷα ἐγώ; τινὲς οὕτως, δυσδαιμόνων δὲ τινες, ἵνα λείπῃ τὸ παῖδες.

612. δοτῆρ'] δεῖ προσθεῖναι τὸ α' τῷ δοτῆρα διὰ τὴν τομὴν.

614. τοῦ δίκην] τίνος ἕνεκα τιμωρῇ;

616. δωρεάν] δωρεὰ ἐπὶ συμφορᾶς. καὶ Ἀρχίλοχος "Κρύπτωμεν
ἀνιρὰ Ποσειδάωνος ἄνακτος δῶρα."

15

618. ὥχμασε] ἔδῃσεν, παρὰ τὸ ἔχειν ἔχμα ἔχμα.

621. τοσοῦτον] διὰ τὸ μὴ ταυτολογῆσαι.

623. τίς—ἔσται] τίς χρόνος εἰς τὸ πέρα ἔσται;

624. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον: Ἐπικούρειόν ἐστι δόγμα, ἀναι-
ροῦν τὴν μαντικὴν εἰμαρμένης γὰρ, φησί, πάντα κρατούσης πρὸ 20
καιροῦ λελύπηκας, ἣ χρηστόν τι εἰπὼν τὴν ἡδονὴν ἐξέλυσας. λέγουσι
δὲ ὅτι καὶ

— Ἀ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται.

628. θράξαι] ταραῖσαι.

629. ἐμοὶ γλυκύ] τὸ ἀκούειν.

25

631. μήπω γε] τοῦτο ἅμα καὶ σαφηνίζων τῷ ἀκροατῇ τὰ
πράγματα διὰ τῶν τῆς Ἰοῦς καὶ Προμηθέα παραμυθούμενος, ὅπως

1. ἐνέφηγε τὸν] ἐνέφηγεν ἑαυτὸν
schol. rec.

2. Ὀμήρῳ] Od. A, 100.

11. τίνες] Sola litera τ cum com-
pendio ut plerumque expressum
in M.

οὔτω] οὐ^τ M.

Addidi δυσδαιμόνων.

δέ sine accentu scriptum in M.

λείπῃ] λει^π M.

12. τῇ] τὸ M.

14. κρύπτωμεν] κρύπτομεν M.
Recte R., nisi quod falso accentu
κρικτῶμεν. κρύπτωμεν δ' Schneide-
winus. Est hexameter cum initio
(δῶρα) pentametri.

15. Ποσειδάωνος Schneidewinus.
ποσειδῶνα M. ποσειδῶνος R.
ἄνακτος R. ἄνακτα M.

γε μεταξὺ τὰ τε Ἰοῦς ῥηθείη, εἶτα πάλιν τὰ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐξαλλαγή τῆς τάξεως νεαροποιήσῃ τοὺς ἀκούοντας.

639. τριβὴν] διαγωγὴν, διήγησιν ἀξίαν ἔχειν τὸ εἰπεῖν.

642. ὀδύρομαι] γρ. αἰσχύνομαι.

644. διαφθορὰν μορφῆς] ὁ μάλιστα λυπεῖ γυναῖκα, τὸ τῆς ἀμορ- 5
φίας.

647. ὦ μέγ' εὐδαιμον κόρη] λείπει τὰδε λέγουσαι.

650. συναίρεσθαι Κύπριν] συνουσιάσαι.

651. μάπολακτίσης] ὡς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζῴων.

652. ἀλλ' ἐξελθε] παρὰ τὸ “ Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι.” 10

664. ἐπισκῆπτουσα] ἐντελλομένη. Gl.

669. Λαξίου μαντεύμασιν] ἀνεχρόνισεν· οὐπω γὰρ ἦν τὸ μαντεῖον.

674. ὄξυστόμῳ] ὀξέως δάκνοντι· μόνον δὲ τὴν ὄψιν μετεβλήθη
εἰς βοῦν.

676. Κερχναίας ῥέος] Κέρχνη κρήνη Ἀργους. τὸ ἀπὸ Κέρχνης 15
κατιόν, ὃ ἐστὶν ὄρος. καὶ ἡ ἄκρα δὲ ὄρος.

684. μηδὲ μ' οἰκτίσας]

Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μελίσσσο μῆδ' ἐλεάρου,
ἀλλ' εἴ μοι κατάλεξον.

685. νόσημα γὰρ] ὥραϊον. γνώμη. 20

686. συνθέτους] τοὺς ψευδεῖς.

687. ἄπεχε] σιώπα.

689. δυσθέατα] διότι βοῦς ἦν.

οὐδ' ὦδε—] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἠῦχουν.

692. ἀμφήκει] ὀξεῖ ἐξ ἑκατέρου μέρους, τροπικῶς. 25

696. πρό γε στενάξεις] πρὶν ἢ σε μαθεῖν τὰ λοιπὰ, δυσφορεῖς
καὶ θαυμάζεις ταῦτα.

705. σύ τ'] ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς αὐτήν.

707. πρῶτον—] ἀποφέρεται συνήθως εἰς τὸ διαγράφειν ὄρη, πο-
ταμούς, καὶ τὰ τοιαῦτα γνωστὰ καὶ ἄγνωστα. 30

1. γε] ἐν τῷ schol. rec.

2. νεαροποιήσῃ R. νεαροποιήσει M.

10. παρὰ τὸ] Hom. Od. Z, 51.

18. Μηδέ] Hom. Od. Γ, 97.

ἐλεάρου] ἐλεάρων M.

19. In altero marg. ὥραϊον, in
altero γ' scriptum in M. ὥραϊον

versibus gnomis passim adscri-
ptum in codicibus, velut in Eurip.
Troia. 990.

24. ἀπὸ—ἠῦχουν] Hæc M. in
marg.

30. καὶ ἄγνωστα schol. rec. καὶ
om. M.

710. εὐκύκλοις ὄχοις] ἐν ταῖς εὐτρόχοις ἀμάξαις.
 711. ἐξηρητημένοι] τοὺς ὥμους δηλονότι.
 712. ἀλιστόνοις] ὑπὸ ἀλὸς τινασσομέναις μὴ δι' ὀρεινῶν, φησὶ, τόπων πορεύου, ἀλλὰ δι' ἐναλίων.
 (Γύποδας] ἔθνος. ἀντὶ τοῦ γηγενεῖς. τινὲς γυμνίποδας.) 5
 716. πρόσπλατοι] προσπελαστοί. ἀδικοῦνται γὰρ οἱ ἐκεῖσε ἀφικνούμενοι.
 717. ποταμόν] τὸν Ἀράξην, παρὰ τὸ ἀράσσειν καὶ ἡχεῖν τὰ κύματα αὐτοῦ.
 719. ὀρῶν] τῶν ἄκρων. 10
 722. κορυφάς] τὰς τοῦ Καυκάσου.
 723. Ἀμαζόνων στρατόν] ὡς τὸ πρῶτον τῶν Ἀμαζόνων ἐν Σκυθίᾳ οἰκουσῶν.
 725. ἴνα] ὅπου. Gl. rec.
 726. Σαλμυδησία γνάθος] ὡς τὸ “πολέμου στόμα” διὰ τὸ πᾶν 15 τὸ εἰς αὐτὴν ἐμπύπτον καταναλίσκειν.
 (Σαλμυδησία γνάθος] διὰ τὸ σχῆμα τοιοῦτον γνάθου ὀνείας ἔχειν τὴν θάλασσαν ταύτην.)
 728. αὐται] αἱ Ἀμαζόνες ὡς γυναῖκες γυναικᾶ σε ὀδηγήσουσιν. 20
 730. Κιμμερικόν] τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορόν φησιν, ὅς ἐστι πλήρωμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης.
 731. αὐλῶνα] φάραγγα.
 733. σημείωσαι περὶ τοῦ Βοσπόρου.
 741. μηδέπω ἔν προοιμίοις] ὅσα ἤκουσας, ὡς προοίμιον ἀκούειν σε 25 χρή. ἢ, μηδ' ὅλον τὸ προοίμιον δι' αὐτῶν πεπληρῶσθαι.
 742. ἰὼ μοί μοι] ἐπὶ τοῖς ῥηθισομένοις δυσχεραίνει ἡ Ἰώ.
 743. κἀναμυχθίζει] ποιᾶς φωνῆς καὶ στεναγμοῦ εἶδος.
 746. πέλαγος] πέλαγός ἐστι πλῆθος τῶν ἐσομένων αὐτῇ κακῶν τὸ δὲ δυσχεόμερον πρὸς τὴν ποιότητα. 30
 757. ἦ γάρ—] ὡς ἀπιστοῦσα ἐρωτᾷ.

5. Γύποδας—γυμνίποδας] Hoc scholion M. a manu recentiore habet parum clare scriptum. Vocabulum γηγενεῖς compendio expressum, literis η et εἰς super γεν scriptis.

Scriptura corrupta γύποδας, quæ miro modo imposuit scholii auctori, recte correctæ in apographis quibusdam πῶδας.

17. διὰ—ταύτην M. a m. rec.

762. κενοφρόνων] οὐκ εἰδὼς γὰρ λήψεται Θέτιν, ἥτις τέξεται τὸν ἐκβάλλοντα αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

763. εἰ μή τις] σοὶ τῶ λέγοντι καὶ ἐμοί.

765. θέορτον ἢ βρότειον] ἅμα ζηλοῦσα ἐρωτᾷ.

768. ἢ τέξεται] οὐχ ἢ Ἡρα.

5

775. εὐξύμβλητος] ἐμοὶ οὐ νοητή.

789. μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν] καὶ Πίνδαρος “ Πόθι φρενὸς ἐμᾶς “ γέγραπται.”

790. ρεῖθρον ἡπείρων ὄρον] τὸν Τάναϊν ποταμόν.

Εὐρώπην δ' Ἀσίας Τανάϊς διὰ μέσσω ὀρίζει.

10

793. πρὸς Γοργόνεια—] τερατεύεται.

Κισθήνης] Κισθήνη πόλις Λιβύης ἢ Αἰθιοπίας.

794. δηναιαί] αἱ γραιῖαι.

795. κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι] τοῦτο κατὰ διαδοχὴν εἰς χεῖρα λαμβάνουσαι ἐφύλασσαν.

15

801. τοιοῦτο] ὃ σε δεῖ φυλάξαι.

φρούριον] καταγωγὴν, ἣν ὀφείλεις φυλάξασθαι.

803. μεταπλασμός.

γρῦπας] πρῶτος Ἡσίοδος ἐτερατεύσατο τοὺς γρῦπας.

804. μουνῶπα] μονόφθαλμον.

20

805. Ἀριμασπὸν] Σκυθικόν.

806. Πλούτωνος πόρου] τοῦ πλουσίου ποταμοῦ Αἰθιοπίας οὕτως λεγομένου, ἀπὸ τοῦ πολὺν εἶναι ἐκεῖ χρυσόν.

809. ποταμὸς Αἰθίοψ] ὁ Νεῖλος.

811. καταβασμὸν] καταβασμὸς ὅρος διορίζον Λιβύην καὶ Αἰ- 25 γυπτον.

Βυβλίνων ὁρῶν] ἀπὸ τῆς γινομένης παρ' αὐτοῖς βύβλου ἔπλασεν τὰ Βύβλινα ὄρη.

2. ἐκβάλλοντα] ἐκβαλοῦντα schol. sus in M. scriptum a m. recentiore rec.

4. ζηλοῦσα] ζηλοτυπούσα schol. rec.

7. Πίνδαρος] Olymp. 10, 3. ex quo correfxi quod in M. scriptum est ποτιφρένας ἐμᾶς γέγραπται.

10. Εὐρώπην—] Dionys. Perieg.

14. In schol. rec. κατὰ τὸ, Εὐρώ- 27. πρ—.

μέσσω] μέσσω M.

18. 803. In margine hujus ver-

sus in M. scriptum a m. recentiore rec. μεταπ^λ et ράζω^{τασ}, quod οὐ κρίζοντας esse videtur, quo explicatur ἀκρα- γεῖς.

21. Σκυθικόν et præcedens μονό- φθαλμον a m. rec. habet M. idque ordine inverso.

27. βύβλου—βύβλινα schol. rec. βίβλου—βίβλινα M.

815. κτίσαι] ἀντὶ τοῦ οἰκίσαι.
 816. ψελλόν] ἄσημον, ἀναρθρον.
 817. ἐπανδίπλαζε] ἐπανερῶτα.
 819. παρειμένον] ὃ παρήκας.
 821. ἡμῖν αὖ χάριν] φιλανθρώπως αἰ' Ὀκεανίδες ἡγοῦνται χάριν 5
 ἰδίαν τὸ ἀκοῦσαι τῆς λύσεως αὐτοῦ.
 830. τὴν αἰπύνωντον] τὴν ὑψηλόνωντον, ἢ τὴν τραχείαν, παρὰ τὸ
 αἶπος.
 832. αἰ προσήγοροι] αἰ ἔμφωνοι.
 833. ὑφ' ὧν] τῶν δρυῶν. 10
 835. προσσαίνει] ὑπομιμνήσκει σε.
 προσσαίνει] τέρπει. Gl. rec.
 837. κόλπον 'Ρέας] καὶ 'Απολλώνιος Κρονίην ἄλλα τὸν 'Ιόνιον.
 φησι. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο.
 ὅτι 'Ρέας κόλπος ὁ 'Ιόνιος πρῶην ἐκαλεῖτο. 15
 ὅθεν ὁ 'Ιόνιος κόλπος οὕτω προσηγορεύθη.
 843. τοῦ πεφασμένου] τοῦ φακεροῦ. ἀντὶ τοῦ καὶ τὰ κρυπτὰ
 εἶδεν ἢ ἐμὴ φρήν.
 846. τῆς νυκτός.
 ἔστιν πόλις Κάνωβος] ἀναχρονισμός. 20
 847. προσχώματι: τῷ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐτησίῳ προσθήματι τοῦ
 χώματος.
 προσχώματι] ἐν ὑψηλῷ γὰρ ἔστιν.
 848. ἔμφρονα] ἀνθρωπόμορφον.
 849. ἀταρβεῖ] ἀφοβοποιῶ. 25
 850. γεννημάτων] ἢ τῶν ἐκ Διὸς γεννηθέντων, ἢ τῆς Διὸς ἐπα-
 φήσεως.
 851. κελαινόν] μελάντεροι γὰρ εἰσιν οἱ Αἰγύπτιοι.
 853. πεντηκοντάπαις] ὁ Δαναός.

1. οἰκίσαι schol. rec. οἰκῆσαι M.
 6. τὸ schol. rec. τοῦ M.
 9. ἔμφωνοι] ὑ super μ scriptum in
 M., i. e. εὐφωνοί.
 13. 'Απολλώνιος] Argon. 4, 327.
 16. ὅθεν—προσηγορεύθη in margine
 v. 839—846. diducta habet M.
 19. τῆς νυκτός] Hoc adscriptum

in M. ad v. 846.
 22. χώματος] Addit M. φθόνων
 (scr. φθόνον) δὲ σωμάτων, verba ex
 v. 859. illata.
 23. ἐν ὑψηλῷ γὰρ ἔστιν] Hæc schol.
 rec. posuit in initio scholii præce-
 dentis hoc modo, ἐν ὑ. γὰρ ἔστι
 προσχώματι, τῷ ὑπὸ, etc.

πέμπτη] αἱ Δαναοῦ θυγατέρες. πέμπτη δὲ οὕτως Ἐπάφου Λιβύη, ἥς Βῆλος, οὗ Δαναὸς, οὗ αἱ ἑνὶ θυγατέρες.

857. πελειῶν] πελειάς τὰς νύμφας φησὶ (ἀφροδισιακὸν γὰρ τὸ ὄρνεον), τοὺς δὲ νυμφίους κίρκους διὰ τὸ ἀρπακτικόν.

859. φθόνον δὲ σωμαίων] αὐτοῖς τοῖς σώμασι τιμωρηθήσονται, 5 θεῶν κέμεσησάντων αὐτοῖς.

861. νυκτιφρουρήτῃ] τῇ νυκτὸς ἐπιτηρήσαντι· νυκτὸς γὰρ αὐτοὺς εἶλον.

869. βασιλικόν] Ἄβαντα.

875. ὅπως δὲ χάπῃ] ὅπως δὲ ἔχω τύχης καὶ δι' ἣν αἰτίαν λυθή- 10 σομαι, πολλοῦ λόγου ἂν εἴη τοῦτο.

877. ἐλελεῦ] θρηνηῶδες ἐπίφθεγμα.

878. σφάκελος] σπασμὸς τοῦ ἐγκεφάλου.

880. οἴστρου δ' ἄρδεις] ἡ ἀκμή τοῦ πάθους.

ἄπυρος] ἡ πολύπυρος διὰ τὸ σφοδρὸν πάθος· ἡ πῦρ μὴ ἔχουσα. 15

881. κραδία δὲ φόβῳ] ἀντὶ τοῦ παράφρων γίνεται ὑπὸ τοῦ φόβου.

882. τροχοδινεῖται] οὐκ εἰμὶ ἐν τῷ καθεστῶτι.

883. δρόμου· τῆς ὁρθῆς ὁδοῦ.

884. γλώσσης ἀκρατῆς] ὑπὸ τῆς μανίας μὴ κατέχουσα τῆς 20 γλώττης, ἀλλὰ παίουσα.

885. θολεροὶ δὲ λόγοι] τεταραγμένοι δὲ λόγοι ὡς ἔτυχε προσ- παίουσι τῷ τῶν κακῶν κλύδωνι, τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ ὀδύνης πολλὰ λαλῶ.

888. ἐβάστασε] ἔδοκίμασεν “Ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ 25 “ἴδε πάντα.”

890. ὡς τὸ κηδεῦσαι] καὶ Πίνδαρος “Χρὴ δὲ καθ' ἑαυτὸν παντὸς “ὄραν μέτρον. εἶναι δὲ παράτροποι ἐς κακότητ' ἀθρόαν ἔβαλον.”

καθ' ἑαυτόν] κατὰ τὰ ἴδια μέτρα.

891. διαβρυπτομένων] ἐντρυφόντων.

(896. πλαθείην] ἀπὸ τοῦ πελάζω πλάζω.) 30

3. ἀφροδισιακὸν] ἀφροδισιαστικὸν sch. rec.

19. κατέχουσα τῆς γλώττης] κατέ- χουσα τὴν γλῶσσαν schol. rec. ra-rioris constructionis ignarus, de qua dixi ad schol. Demosth. p. 69.

22. πολλὰ] πολλὰ μάταια schol. rec.

24. Ἐπεὶ—] Hom. Od. Φ, 405.

26. Πίνδαρος] Pyth. 2, 64.

27. κακότητ'] κακότητά τε M.

30. ἀπὸ—πλάζω M. a m. rec.

(γαμέτα τινι τῶν ἐξ οὐρανοῦ] σύνοικον θεόν. διὰ τὸν Δία καὶ τὸν τῆς Ἥρας ζῆλον.)

898. ἀστεργάνορα] ἦν οὐ στέργει ὁ γενόμενος αὐτῆς ἀνὴρ ἢ τὴν ὑπὸ ἀρσένων στεργομένην.

899. γάμφ] ἅμα τῷ γάμφ· λείπει γὰρ τὸ ἅμα. 5

901. ὁμαλὸς] ἴσος.

902. μηδὲ κρεισσόνων] μηδὲ ἐπίδοι με ὁ ἔρως κρεισσόνων θεῶν, ὅς ἐστιν ἄφυκτον ὄμμα.

904. ἀπόλεμος] ὁ πρὸς κρείσσονας πόλεμος ἀκαταμάχῃτος.

ἄπορα πόριμος] πόριμος αὐτοῖς. 10

915. χῖ τρόφ] καὶ ῥ τρόφ.

916. πεδαρσίους κτύποις] τῇ βροντῇ καὶ τῷ κεραυνῷ.

919. οὐκ ἀνασχετᾶ] μὴ δυνάμενα ἐπανορθωθῆναι.

921. ἐπ' αὐτὸς αὐτοῦ] τὸν τεχθισόμενον ἐξ αὐτοῦ.

928. ἐπιγλωσσᾶ] τῇ γλώττῃ κατηγορεῖς. ἐπειωνίζῃ κατὰ τοῦ 15
Διὸς ἃ βούλει γενέσθαι αὐτῷ.

ἐπιγλωσσᾶ Διός] κατὰ ἐρώτησιν.

935. ὁ δ' οὖν ποιείτω] οὕτως ὑπερηφάνως καὶ ἀφόβως εἵπεν.

937. θῶπτε] θάπτε.

941. τρόχιν] ἄγγελον, ἀπὸ τοῦ τρέχειν. 20

945. ἐφημέροις] τοῖς ἀνθρώποις.

950. μηδέ μοι διπλᾶς] ὅ ἐστι μὴ κάματόν μοι διπλοῦν προξενήσης
δεύτερόν με ποιῶν ὑποστρέψαι.

952. τοῖς τοιούτοις] τοῖς μὴ πειθομένοις αὐτῷ.

957. δισσοὺς τυράννους] πρώτους τοὺς περὶ Ὀφίωνα καὶ Εὐρυ- 25
κλῆμην, δεύτερον τοὺς περὶ Κρόνον. πέργαμα δὲ ἀπλῶς τὰς οὐρανοῦ
ἀσφαλείας κατεχρήσατο δέ.

961. πολλοῦ] πολλοῦ με δεῖ πρὸς τὸ ταρβεῖν, μᾶλλον δὲ τοῦ
παντός.

σημείωσαι τὸ πολλοῦ γε καὶ δεῖ, πολλῷ γε καὶ δέω. 30

971. χλιδᾶν] τρυφᾶν, ἀνίσθαι.

1. γαμέτα—ζῆλον] Hæc in M.
ab eadem m. rec. literis minutis
lectuque difficilibus scripta γαμέ^{τς}
(i. e. γαμέτοις) ῥ (i. e. τὸν) ἔρῶ^ς σύν-
οικον θεῶν. διὰ—ζῆλον.

3. ἢ] Post ἢ duæ literæ erasæ
in M.

28. δεῖ] δεῖν M.

30. πολλῷ] πολλῶ M. sine iota.
πολλοῦ schol. rec.

976. ὅσοι παθόντες] συνηλθεν γὰρ αὐτοῖς κατὰ τῶν Τιτάνων.
 977. κλύω σ' ἐγώ] ἐξ ὧν λέγεις.
 980. τὸδε] τὸ οἶμοι λέγειν.
 981. ἀλλ'—χρόνος] κακείνος οὖν τῷ χρόνῳ μαθήσεται τὸ στενάζειν.
 982. καὶ μὴν] σὺ δὲ οὐδὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου παιδεύη. 5
 983. σὲ γάρ] ὁ νοῦς· καλῶς λέγεις με μὴ φρονεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ
 ἐφρόνου, ὑπηρέτη σοι ὄντι οὐκ ἂν διελέχθην.
 985. καὶ μὴν ὀφείλων] τοῦτο ἐν εἰρωνείᾳ.
 992. αἰθαλοῦσσα] γρ. αἰθεροῦσσα.
 993. λευκοπτέρῃ] λευκῇ καὶ ταχεῖᾳ. 10
 996. ὥπται] τεθεώρηται.
 (1001. κῦμ' ὅπως] λαλῶν ὡς πρὸς κύμα ἀναίσθητον.)
 1006. τοῦ παντὸς δέω] εἰς τὸ ποιῆσαι τοῦτο.
 1011. σφοδρύνει] θρασύνη. σόφισμα τὴν προαγόμενισιν τῆς ἐκ-
 πτώσεως. ἀσθενεῖ καὶ ἀδύλῳ. 15
 1013. οὐδενὸς μείον] ἴσον ἐστὶ τῷ μηδενί.
 (1016. ὀκρίδα] τραχεῖαν.)
 1019. πετραία δ' ἀγκάλη] τὸ ἀπόρρηγμα καὶ κοίλωμα τῆς
 πέτρας.
 ἀγκάλη] χάσματος γενομένου μετέωρος ἔση κρεμάμενος τῶν 20
 χειρῶν.
 1023. ῥάκος] τὸ δέρμα.
 1024. ἄκλητος] ἄκλειστος.
 1025. κελαινόβρωτον] τὸ μελαινόμενον ἐκ τῆς βρώσεως.
 1027. πρὶν ἄν] ὡς τοῦ βοηθοῦντος ταῦτα πεισομένου. 25
 1044. πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος] ἡ ἐλικοειδὴς τοῦ πυρὸς κατα-
 φορά. ἀμφήκης δὲ ὀξύς.
 (αἰθήρ] ἀήρ.)
 1045. σφακέλῃ] σπασμῷ, συντόνῳ κινήσει.
 1047. αὐταῖς] σύν. 30
 ῥίζαις] θεμελίοις.
 κραδαῖνοι] κινοίη.
 1049. συγχώσειεν] συγκαλίψειεν.

7. διελέχθην] διηλέχθην M.
 12. λαλῶν—ἀναίσθητον M. a m.
 rec.

14. θρασύνη—ἄδελφ M. a m. rec.
 17. τραχεῖαν M. a m. rec.
 28. ἀήρ M. a m. rec.

1056. μὴ παραπαίειν] μὴ παραφρονεῖν.

1058. ὑμεῖς] ὧ Ὀκεανίδες.

1061. ἡλιθιώσῃ] ματαιιώσῃ, παραπλῆγας ποιήσῃ.

1065. παρέσυρας ἔπος] παρήγαγες εἰς τὸ καταλεῖψαι τὸν Προ-
μηθέα. 5

1067. πάσχειν] συμπάσχειν αὐτῷ οὐ παραιτοῦμαι.

1075. μὴ δῆτ'] λείπει τὸ αἰτιᾶσθε.

1083. ἔλικες] αἱ ἐλικοειδεῖς κατὰ τὰ νέφη τῶν ἀστραπῶν
κινήσεις.

1087. ἀποδεικνύμενα] ἀποδεικνύντα. 10

1091. μητρὸς ἐμῆς] ὧ γῆ, ἢ ὧ Θέμις.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων, ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκοῦσα Θηβαίους τοὺς καὶ νικήσαντας καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυ-⁵ κείκους. ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγενίδου ὀλυμπιάδι σή'. ἐνίκα Λαίφ, Οἰδί- ποδι, Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας, Σφιγγὶ σατυρικῇ. δεύτερος Ἀριστίας Περσεῖ, Ταντάλῳ, Παλαισταῖς σατυρικοῖς τοῖς Πρατίνου πατρός. τρίτος Πολυφράδμων Λυκουργείᾳ τετραλογία.

1. Χρὴ λέγειν] λείπει τὸ ἐκεῖνον. καίρια δὲ τὰ ἀναγκαῖα· παρα-¹⁰ καίρια γὰρ τὰ ἄδικα.

2. ἐν πρύμνῃ] ἐν ἐξουσίᾳ.

3. οἶακα κωμῶν] τὸν τῆς πόλεως κυβερνήτην.

4. εἰ μὲν γὰρ εὖ πράττειμεν] τῆς εὐπραγίας ἡ αἰτία ἐπὶ τοὺς¹⁵ θεοὺς, τῆς δὲ δυσπραγίας ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας.

6. εἶς] ἀντὶ τοῦ μόνος.

7. πολυρρόβοις] λοιδοροῖς. τὸ ὑμνεῖσθαι μέσον.

8. Ζεὺς ἀλεξητήριος] ἀλεξητήριος Ζεὺς ἐν Θήβαις τιμᾶται.
φησὶν οὖν, συμφώνως ἑαυτῷ τιμᾶτο.

10. καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι] καὶ τὸν νέον καὶ τὸν αὖξοντα τὴν βλά-²⁰ στησιν τοῦ Διός.

3. ἐν] ἐπὶ M., sed ἐν ab eadem manu superscripto.

4. στρατιὰ] στρατεία M.

6. Θεαγενίδου] θεαγενέους M. Hoc et reliqua didascaliae vitia correxit Franzius.

7. Ἀριστίας] ἀριστίων M.

8. Ταντάλῳ] Tertiae tragœdiæ nomen excidisse videri dixi in Præfatione vol. I. p. ix.

πατρός] πρὸς M.

9. Πολυφράδμων Λυκουργείᾳ] πολυφράσμων λυκουργία M. Polyphradmon Phryniochi tragici pater fuit.

15. θεοὺς] ἀναφέρεται add. schol. rec.

18. ἀλεξητήριος Ζεὺς] ἀλεξιτήριος Ζεὺς M.

21. Verba τοῦ Διός referenda videntur ad ἐπώνυμος v. 9.

ἐλλείποντ'] τὸν νέον. Gl.

11. τὸν ἔξῃβον χρόνῳ] τὸν ἔξω ἡλικίας, τὸν γέροντα.

12. βλαστημὸν ἀλδαίνοντα] αὐξάνοντα ἀνδρῶν νῦν οἶον καθὸ ἕκαστος δύναται βοηθεῖν.

13. ὦραν] ὦραν φροντίδα, ἡλικίαν, ἢ ἣ ὁ νοῦς οὔτως, ἕκαστον 5 ὑμῶν ἔχοντα φροντίδα τῆς πόλεως· ἢ ἕκαστον πρὸς τὴν ἡλικίαν βοηθεῖν τῇ πόλει ὡς πρέπον.

συμπρεπές] ἀρμόδιον. Gl.

16. τέκνοις—τροφῶ] κοινὸν τὸ ἀρήγειν.

17. ἣ] αὕτη. 10

ἔρποντας] κυρίως ἐπὶ παίδων τὸ ἔρποντας.

18. πανδοκοῦσα] ἐπιδεχομένη.

πάντα πόνον τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὑποδεχομένη.

20. γένοισθε] πιστοὶ δηλονότι.

πρὸς κίνδυνον ὑπὲρ αὐτῆς πρόθυμοι. 15

21. εὔ ρέπει] ἀπὸ τοῦ ἐν ζυγῷ.

22. πυργηρουμένοις] φυλασσομένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ.

24. οἰωνῶν βοτήρ] σκοπὸς, ὁ Τειρεσίας.

25. πυρὸς δίχα] οὐκ ἐμπύροις χρώμενος.

26. χρηστηρίους ὄρνιθας] ἐξ ἀκοῆς γὰρ τὰς πτήσεις διέκρινεν, 20 οὐχ ὥρων ὁ Τειρεσίας ἐπέβαλλε τῇ τέχνῃ, ἐτέρου ὑπαγορεύοντος, οὐκ αὐτὸς ὢν αὐτόπτης τῶν ὀρνέων.

χρηστηρίους] μαντευτικούς.

27. οὔτος] ὁ Τειρεσίας.

29. νυκτηγορεῖσθαι] ἐν νυκτὶ ἀγορεύεσθαι καὶ βουλευέσθαι. 25

31. σοῦσθε· ἐπίρρημα παρακελεύσεως.

σὺν παντευχίᾳ] ὥπλισμένοι.

32. θωρακεῖα] τὰς ἐπάλξεις τῶν τειχῶν.

κάπὶ σέλμασι] τοῖς ἐπιβήμασι, κατεχρήσατο δέ.

3. οἶον—βοηθεῖν] Referendum ad ὅστε συμπρεπές—ἀρήγειν.

5. ὦραν] ὦραν M. Duae lectiones explicat scholiasta, ὦραν (i. e. φροντίδα) et ὦραν (i. e. ἡλικίαν).

11. παίδων] πῶδων M. περὶ παίδων schol. rec.

15. πρόθυμοι schol. rec. πρόθυμοι

19. οὐκ ἐμπύροις χρώμενος schol. rec.

In M. οὐκ ἐμπύρ' (i. e. ἐμπύροις, sed compendio syllabæ οἷς a m. rec. addito: prima scripserat, ut videtur ἐμπύρων) συρόμενος.

21. ἐπέβαλλε schol. rec. ἐπέβαλλε M.

ἐτέρου] ἦτοι ἐτέρου schol. rec.

25. ἀγορεύεσθαι] ἀγορεύειν schol. rec. Alius ἐν νυκτὶ ἀγεῖρεσθαι.

34. ἐπηλυδῶν] τῶν πολεμίων.

35. εὖ τελεῖ θεός] καλὰ θεὸς παρέχει.

37. μὴ ματᾶν] μὴ μάτην ὀρμῆσαι.

43. ἐς μελάνδετον: τὸ μελανισθὲν τῷ αἵματι· ἢ τὸ ἐκ μελαινῶν βυρσῶν περιβεβλημένον. οὕτως δὲ θύοντες ἐπάνω τῶν ἀσπίδων ἐμαν- 5 τεύοντο. τὸ μελάνδετον δὲ καλῶς ἂν ἐπὶ ξίφους ῥηθείη, ἐπὶ δὲ σάκους παρέλκει τὸ δετον, ὡς ἐπὶ τοῦ κελαινεφές τὸ νέφος.

47. λαπάξιν] ἐκκενώσειν, ἀπὸ τοῦ λαπάθου.

49. μνημεῖα: περόνας, ἢ τρίχας ἢ τι τοιοῦτον. ἔθος δὲ ἦν τοὺς ἐν πολέμῳ τοῖς οἰκείοις πέμπειν σημεῖα ἢ περόνας ἢ ταινίας ἢ βο- 10 στρίχους ἢ τι τοιοῦτον. τὸ δὲ ἔστεφον ἀντὶ τοῦ ἐπλήρουν. πρὸς ἄρμα δὲ Ἀδράστου, ἐπεὶ Ἀμφιάραος αὐτοῖς ἐμαντεύσατο μόνον Ἀδραστον σωθήσεσθαι. τοῦτο δὲ ὡς ἀπὸ τῆς ἱστορίας ἔλαβεν, ὅτι ἐσώθη ὁ Ἀδραστος· ἐπεὶ πόθεν ᾗδεσαν ὅτι διαφεύζεται;

50. Ἀδράστου] τοῦτον γὰρ ἔφασκεν ὁ μάντις σωθήσεσθαι μόνον 15 ἐκ τοῦ πολέμου.

ἔστεφον] ἐπλήρουν.

51. οἶκτος δ' οὐτις ἦν] οὐκ ἦν ἔλεος διὰ τῆς γλώττης αὐτῶν προῖων ἀποθνήσκων τὴν ὀρμὴν.

54. καὶ τῶνδε πύστις: μετ' οὐ πολὺ δὲ ταῦτα γνώσῃ τῇ πείρᾳ. 20 ἢ περὶ τούτων ἀκοὴ οὐ βραδέως γέγονεν. ταχὺ γὰρ ἤγγειλα.

πύστις] ἢ γνῶσις οὐκ εἰς μακρὰν πλησιάζεται.

55. κληρουμένους δ' ἔλειπον: κλήρους γὰρ ποιησάμενοι πρὸς μίαν πύλην ἐδέξαντο οἱ ἐπτὰ λοχαγέται.

58. τάγευσαι] τάξον. 25

60. ἀργηστής] λευκός.

62. οἰακοστρόφος] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων.

κεδνός] ἀσφαλής, βέβαιος.

63. καταγίγισαι] καταπνεῦσαι σφοδρῶς.

64. κῦμα] πρὸς τὸ πνεῦμα ἐπήγαγεν τὸ κῦμα· παρακεκινδυνευ- 30 μένως δὲ εἶπεν κῦμα χερσαῖον.

65. καιρόν] τουτέστι μὴ ἐκπέσης τοῦ δέοντος καιροῦ.

66. ἡμεροσκόπον] φύλακα ἀπλῶς.

67. ὀφθαλμὸν ἔξω] ἀσφαλῶς φυλάξω.

5. περιβεβλημένον] κατεσκευασμένον
schol. rec.

7. τὸ schol. rec. τῷ M. qui post
δετον trium literarum spatium habet.

70. Ἐρινὺς ἡ μεγασθένης] ὅτι τὰ νῦν δι' αὐτῆς τελειοῦται.

72. ἐκθαμνίσητε] ἐκριζώσητε.

Ἑλλάδος φθόγγον χέουσας] ἀντὶ τοῦ οὐ βάρβαρον οὔσαν, ἀλλ' Ἑλληνίδα καὶ αὐτήν.

73. γρ. καὶ ὄλβον ῥέοντα καὶ δόμους.

5

75. ζυγοῖσι] μὴ ὑπεξελθεῖν ζυγὸν δουλείας.

76. ξυνά] κοινοφελῇ καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν νομίζω λέγειν.

78. θρέομαι φοβερά: θρηῶ, βοῶ. εὐπτόητον δὲ ἡ τῶν παρθένων ἡλικία πρὸς φόβον, μάλιστα δὲ πρὸς πολιορκίαν.

79. μεθεῖται στρατός: οἶον ἀφεῖται ὁ ὄχλος ἀπὸ τοῦ στρατο-¹⁰ πέδου. οἶον, ἥδη τὴν ὁρμὴν ποιοῦνται ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν οἱ πολέμοιοι. ταῦτα δὲ φανταζόμεναι λέγουσιν ὡς ἀληθῆ. τὸ δὲ χ πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στρατοπέδου· στρατόπεδον γὰρ καλεῖται τὸ ἐνδιαίτημα τοῦ στρατοῦ.

80. πρόδρομος ἱππότης: πολὺς ἔμπροσθεν λαὸς ἱππότης. φαντά-¹⁵ ζονται δὲ ταῦτα πάντα. αἰθερία δὲ κόνις ἡ αὐτὴ αἰρομένη εἰς τὸν αἰθέρα, καίτοι ἄφωνος οὔσα ἐναργής ἐστίν ὥσπερ ἄγγελος καὶ ἀληθής.

81. αἰθερία κόνις] ἡ μέχρι τοῦ αἵθερος ἦκουσα.

82. ἀναιδὸς σαφής] ἄφωνος μὲν οὔσα, σαφῶς δὲ ἀγγέλλουσα.

83. καὶ τὰ τῆς γῆς δέ μου πεδία κατακτυπούμενα τοῖς ποσὶ τῶν²⁰ ἵππων καὶ τῶν ὄπλων ποιεῖ μου προσπελάζειν τὸν ἦχον τοῖς ὤσιν.

(ἐλεδεμὰς ἡ τὸ δέμας ἡμῶν τῷ φόβῳ λαμβάνουσα καὶ ταράττουσα· ἡ ἐλεδεμνὰς ἡ ἐλοῦσα ἀπὸ τῶν δεμνίων.)

84. βρέμει] ἤχει δὲ, φησὶ, τρόπον ποταμῶν τὰ πεδία τῆς γῆς²⁵ μου.

85. ὀροτύπου] τοῦ καὶ ὄρη ῥήγνυντος.

87. ἀλείψατε] ἀποστήσατε. (φυγεῖν ποιήσατε.)

89. βοᾷ] μετὰ βοῆς.

(ὑπέρ] ὑπεράνω.)

94. πότερα δὴτ' ἐγώ: πότερον πρόσφυγες τῶν πατρῶων ξοάνων³⁰ γενώμεθα ἢ ἄλλο τι πράξομεν;

97. εὐδροῖ] ἐπ' ἀγαθῷ ἰδρυμένοι. ἡ ἐπὶ τῶν ἰδίων, φησὶ, καθεδρῶν καθεζόμενοι.

22. ἐλεδεμὰς—δεμνίων est in M.
a m. rec.

24. ἤχει M.: sed ἤχει a m. rec.

27. φ. ποιήσατε M. a m. rec. et
mox ὑπεράνω.

32. ἀγαθῷ V. ἀγαθῶν M.

ἀκμάζει: καιρὸς ἦκει. εἶον, ἀκμῆς καὶ ὀξυλαβίας χρήζει τὰ πράγματα. πρὸς ἀλλήλας δὲ ταῦτά φασι.

99. τί μέλλομεν ἀγάστονοι] τί ἐστῶτες στεναζόμεν καὶ οὐχ ἰκετεύομεν;

100. ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ': ἐπεὶ ἀγνώτες εἰσι, τοῦτό φασιν, 5
ἄρα φανταζόμεθα, ἢ ἀληθῶς ἀκούομεν;

101. πέπλων καὶ στεφάνων: πότε στέφη ρίψομεν ἢ πέπλους ἐπὶ γῆς, ἢ νῦν, τραπέισαι ἐπὶ λιτανείαν τὴν περὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως; παρτίθεσαν γὰρ καὶ πέπλους· ἐνέδυν γὰρ καὶ πέπλους τὰ ἀγάλματα. Ὅμηρος “ Πέπλον ὅστις τοι χαριέστατος.” 10

102. ἀμφὶ λιτάν] τὴν περὶ ἡμῶν λιτανείαν, ἢ πολυπαράκλητον.

103. κτύπον δέδορκα: μετήγαγε τὰς αἰσθήσεις πρὸς τὸ ἐναργέστερον, ὥς τὸ

Ἕκουσας δὲ κόραξ εἶος ἦλθ' ἐξ Ὀρεοῦ;

ὁ μέντοι ὀκτάσημος ῥυθμὸς οὗτος πολὺς ἐστὶν ἐν θρηνηδίᾳ καὶ ἐπιτή- 15
δειος πρὸς θρήνους καὶ στεναγμούς. ἔστι δὲ δογματικά. ὅμοιον τὸ,
“ Πόλεμος αἵρεται πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς” παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρ-
νισιν. ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ “ Ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
νόμιμον ἐν γάμοις.”

105. παλαίχθων Ἄρης: ἐκ πολλοῦ κληρωσάμενος τήνδε τὴν γῆν. 20
τιμᾶται γὰρ παρὰ Θηβαίοις ὁ Ἄρης. καὶ Ἄρειον τεῖχος καὶ Ἀρη-
τιάς κρήνη παρὰ αὐτοῖς. Ἀττικῶς δὲ τῇ κλητικῇ ᾧ Ἄρης· οἱ δὲ
γράφουσιν ᾧ Ἄρη. ἱερά δὲ ἡ Θήβη τοῦ Ἄρεως ἄνωθεν. ἐστὶν οὖν
παλαίχθων ὁ πάλαι τὴν γῆν κατέχων.

107. ἔπειδ' ἔπειδε] ἡθικὸν τὸ δις ἀναφωνῆσαι. δειλίαν γὰρ ἐμφαί- 25
νουσι διὰ τούτου.

108. ἄν ποτ'] ἢν ποτε ἔθου εὔ πεφιλημένην.

111. παρθένων] σαφὲς ἐνταῦθα ὅτι ἐκ παρθένων ἐστὶν ὁ χορός.

2. φασι] φη cum compendio M. M. quæ forma legitur in scholio
qui sæpe φησί sic pro φασί. v. 128.

9. ἐνέδυν γὰρ καὶ] καὶ ἐνέδυν καὶ
schol. rec.

10. Ὅμηρος] Il. Z, 271.

13. ὥς τὸ] Aristoph. Pac. 1125.
ex quo restitui ἐξ Ὀρεοῦ. In M.
ἐξερέου (literis ἐξε in fine versus, re-
liquis in initio alterius scriptis). In
schol. rec. ἐξ ὀρέου.

16. δογματικά] δογματικά m. rec. in

17. Ὀρνισιν] 1189.

18. Εὐριπίδῃ] Phœniiss. 344.

21. Ἀρητιάς κρήνη] De hac dixit
Ungerus in Thebanis Paradoxis
vol. 1. p. 106.

22. τῇ κλητικῇ] Id est τῇ κλητικῇ
ἐχρήσατο.

23. γράφουσιν] γρ. M.

ἐπιδετε, φησίν, ἡμᾶς ἱκετεούσας τρόπον δούλων. ἱκετεύομεν γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς δουλείαν ἀχθῆναι.

114. λόχον] νῦν τὸ πλῆθος.

δουλοσύνας ὑπερ] φόβῳ δουλείας ἱκετεούσας.

δοχμολόφων: τῶν ἐπινεύοντων τοὺς λόφους. ἐν γὰρ τῇ κινήσει 5 συμβαίνει πλαγιάζεσθαι τοὺς λόφους. ἢ τῶν κορυθαίολων "Ομηρος "κορυθαίολος "Εκτωρ." τὸ γὰρ κινούμενον κράνος δόχμιον τῇδε κάκεισε γίνεται. ἢ δὲ κίνησις κατηγορεῖ τοῦ ἐμπράκτου. δοχμολόφων οὖν τῶν ἐπινεύοντων τοῖς λόφοις.

115. καχλάζει: ταῖς πνοαῖς τῶν ἀνδρῶν καχλάζει ὥσπερ κύμα. 10 καχλάζει δὲ οὐ βορέου ἢ νότου πνοῇ, ἀλλὰ τῇ τοῦ Ἄρεως.

118. παντελές] πάντων ἔχων τέλος. Gl. πάντως καὶ ἡμῖν βοή-
• θησον, ὥστε μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἄλωσιν γενέσθαι.

121. φόβος δ' Ἀρητίων: λείπει ἡ ὑπό. ὁ ὑπὸ τῶν Ἀρητίων ὅπλων φόβος ταρασσει. 15

123. διαδέτοι γενύων: θρηνοῦσιν ἡμῶν τὴν ἀναίρεσιν. οἶον, προ-
φωνοῦσιν οἱ ἐν ταῖς γένυσι τῶν ἵππων χαλινοί.

125. δορυσσοῖς: ταῖς διὰ τῶν δοράτων σωζούσαις πανοπλίαις.
σάγαις] πολεμικαῖς πανοπλίαις.

126. πάλῳ] λαχμῶ λαχόντες τὰς πύλας. 20

128. σύ τ', ὦ Διογενές: σύ τε, ὦ κράτος ἐν πολέμοις Ἀθηναῖ.
ὑπὸ δὲ ἀγωνίας οὐχ ἓνα θεὸν ἐπικαλοῦνται, ὡς παρθένοι. καὶ ταῦτα
δὲ δόχμικά ἐστιν καὶ ἴσα, ἐάν τις αὐτὰ ὀκτασήμῳς βαίνει. κυρίως
δὲ εἶπον βαίνειν ῥυθμοὶ γὰρ εἰσι βαίνονται δὲ οἱ ῥυθμοὶ, διαιρεῖται
δὲ τὰ μέτρα, οὐχὶ βαίνεται. 25

130. ὃ θ' ἵππιος: καὶ σὺ, ὦ Πόσειδον, ὃς ἀνάσσεις ἐπὶ θήρᾳ
ἰχθύων.

132. Ποσειδάν] τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις ὁ Ποσειδῶν.
(ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ] τῇ τοὺς ἰχθύς τιτρωσκούσῃ τριαίνῃ.)

134. ἐπίλυσιν φόβων: πάλιν δις εἶπεν τὸ ἐπίλυσιν. τεταρα- 30
γμένης δὲ ψυχῆς ταῦτα ἦθη καὶ ἐμφάσεως ἕνεκεν λεγόμενα.

139. κῆδεσαί τ' ἐναργῶς: κηδεστῆς ἐναργῶς γενοῦ. Ἀρμονίαν
γὰρ τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως εἶχεν Κᾰδμῶς. φρόντισον ἡμῶν καὶ
τῆς πόλεως ἐναργῶς.

23. δοχμικά] Vid. ad p. 39, 16.
ὀκτασήμῳς] ὀκτασήμῳς M.

24. βαίνει] βαίνει M.
29. τῇ τοὺς—τριαίνῃ M. a m. rec.

143. θεοκλύτοις] μεγάλαις, ἅς καὶ θεὸς ἀκούσειεν.

145. Λύκειος γενοῦ : πολέμιος· οἶον, ὥσπερ λύκος αὐτοῖς ἐφόρμησον ἀνθ' ὧν ἡμεῖς νῦν θρηνοῦμεν. οὕτως τινὲς τὸ Λύκειος. ἡ, ἐπιβλαβὴς τοῖς πολεμίοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῶν στούων γενοῦ, οἶον ἐπὶ τοῦ πολέμου.

5

(149. εὖ πυκάζου ἀπὸ τοῦ πύκα τοῦ ἐπιρρήματος.)

150. ἐέ] ἐπίρρημα θαυμαστικόν.

153. ἔλακον ἄξωνων : ἀκούω, φησὶ, στεναγμὸν τῶν χνοῶν. λέγουσι καὶ μετὰ τοῦ ι οἱ ποιεῖται τὸ χνοιαί. παρὰ τὸ “Μέγα δ' ἔβραχε “φῆγνις ἄξων.” χνόαι δὲ τὰ ἀκραξόνια, περὶ ἃ αἱ χοινικίδες οἱ 10 παραξονῖται λεγόμενοι.

158. ἀκροβόλων : ἀκροβολίζεσθαι ἐστὶ τὸ ἐν πολέμῳ συμβολῆς προκατάρχεσθαι.

159. ὦ φίλ' Ἀπολλων : ὦ φίλε Ἀπολλων καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Διόθεν πολεμόκραντον.

15

162. πολεμόκραντον : ἐπεὶ οὐ μίαρὸς ὁ ἐν πολέμῳ φόνος, ἀγνὸν τέλος ἔφη, ἐπεὶ οἱ πολεμίους ἀποκτείναντες καθαροὶ εἰσι μᾶλλον ἢ οἱ φίλους ἀνελόντες.

(ὥς εἰ ἔλεγεν ἡ ἀπόβασις τοῦ πολέμου Διόθεν.)

(164. Ὅγκα] παρὰ Φοῖνιξιν ἢ Ἀθηνᾶ. καὶ ὁ Κάδμος γὰρ 20 Φοῖνιξ.)

Ὅγκα : ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ Θηβαίοις. ἐπεύχεται δὲ τὴν ἐπιχώριον Ἀθηνᾶν, ὡς ὁ Θετταλὸς, “Ζεῦ ἄνα Δωδωναϊε.” καὶ ὁ Λύκιος “Κλῦθι ἄναξ, ὅς που Λυκίης.” καὶ ὁ Ἴλιος “Ζεῦ Ἰδηθεν μεδέων.” Ὅγκαία Ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις, Ὅγκα δὲ παρὰ τοῖς Φοί- 25 νιξι. καὶ Ὅγκαϊται πύλαι. μέμνηται καὶ Ἀντίμαχος καὶ Ῥιανός. Φοῖνιξ δὲ ἄνωθεν ὁ Κάδμος.

1. ἀκούσειεν] Desideratur ἄν hic et infra p. 44, 15. et alibi.

6. εὖ—ἐπιρρ. M. a m. seculi 13.

9. παρὰ τὸ] Hom. II. E, 838.

10. ἀκραξόνια] ἀκραξόνια M. (in ἀκραξόνια mutatum in R.), quomodo etiam alibi scriptum est ab librariis (v. var. lect. ad Poll. I, 185. schol. Hesiodi Scut. 309). Recte apud schol. Apoll. Rh. I, 752.

11. παραξονῖται] Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 58, 11. παραξόνια :

τὰ τῶ ἄξωνι ἐμπηγνύμενα ὑπὲρ τοῦ κατέχειν τὸν τροχόν· ἃ οἱ πολλοὶ παραξονίτας ἢ ἄξωνίδα καλοῦσιν. In R. V. αἱ καὶ παραξονίτιδες λέγονται.

16. οὐ correxi pro οὖν.

19. ὥς εἰ—Διόθεν] Hæc verba M. habet a m. seculi 13. Eidem manui debet scholion proximum παρὰ—Φοῖνιξ (φοῖνιξ M.).

23. Θετταλὸς — Λύκιος — Ἴλιος] Hom. II. Π, 233. 514. Od. Λ, 525.

27. Φοῖνιξ] φοῖνιξ M.

166. παναρκεῖς] κατὰ πάντα βοηθοί. τοῦτο γὰρ ἴδιον θεῶν.

170. ἑτεροφώνῃ: τῷ μὴ βοιωτιάζοντι. ἐπειδὴ δὲ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἀργεῖοι, οὐκ εἶπεν βαρβαροφώνῃ. Ἄλλως. τῷ ἔχοντι ἄνδρας ἐκ πολλῶν ἔθνων. Ὅμηρος “Ἄλλη δ’ ἄλλων γλῶσσα.”

171. κλύετε πανδίκως: κλύετε ἡμῶν δικαίως εἰς οὐρανὸν ἀνεχού- 5
σων τὰς χειῖρας. τοῦτο δὲ τὴν ἐκ ψυχῆς ἰκετείαν δηλοῖ. Ὅμηρος
“Χεῖρας ἀνασχόντες.”

175. ἀμφιβάντες] παρὰ τὸ “Ὁς Χρῦσιν ἀμφιβέβηκας.”

178. μέλεσθε δ’ ἱερῶν δημίων: μελέτην ἔχετε τῶν ἱερῶν δημοσίων.

180. ὀργίων] τῶν ἐκ τῶν πανηγύρεων τελετῶν μνημονεύσατε. 10

182. ὑμᾶς ἐρωτῶ] καθ’ ὑπόκρισιν ἀναγνωστέον. ἡ ὥς ἐν ἐρωτήσῃ
μετ’ ἐπιτιμήσεως.

ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματα: εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ δόγματά τινα εἰς
ᾠφέλειαν τῶν ἀκουόντων εἰσφέρειν. οὕτως καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐνταῦθα
εἰσάγει τὸν Ἑτεοκλέα ἀπαγορεύοντα μετὰ ἀπειλῆς μὴ ἀπάγειν τὸν 15
ὄχλον εἰς δειλίαν, ὥστε διὰ φόβον αὐτοὺς φυγεῖν. ἀλόγοις δὲ ζῴοις
παρέβαλε τὰς παρθένους, ὅτι ἐν φαντασίᾳ γεγόνασι πρῶτον μὲν
γυναικεῖα καὶ δειλῇ, δεύτερον δὲ οὐκ ἀληθεῖ. εἰσὶ γὰρ καὶ φαντα-
σίαι ἀληθεῖς.

184. πυργηρουμένῳ] ἔσω τειχῶν ὄντι. 20

186. λακάζειν: ἡχεῖν. ληκῶ, λακάζω κατὰ τροπὴν καὶ παρα-
γωγὴν.

σωφρόνων μισήματα: ταῦτα, προσπίπτειν τοῖς ξοάνοις καὶ βοᾶν.
ταῦτα οὖν ἂν πράττετε μισήσειαν ἂν οἱ εὖ φρονούντες ἄνδρες.

187. εὐεστοῖ] εὐδαιμονία, εὐετηρία. 25

189. οὐχ ὀμιλητόν] ἐν θορύβοις οὐ καθεκτὴ.

192. κάκην] δειλίαν.

διερροθήσατ’] διὰ τοῦ θορύβου ἐμβεβλήκατε.

197. ἀνὴρ γυνή τε: νέος ἢ γέρον. ἀκαίρως δὲ ἡ λέξις τὸ μεταίχ-
μιον. καὶ δηλοῖ τὸν ἀληθῶς ὀργιζόμενον. Ἄλλως. κекινδύνευνται 30
τῷ Αἰσχύλῳ ἐνταῦθα τὸ μεταίχμιον. γένους γὰρ ὄντος τοῦ ἀνδρὸς

1. παναρκεῖς] Sic in textu M.,
superscripto a m. rec. λ, i. e. παναλ-
κεῖς.

4. Ὅμηρος] Il. B, 804.

6. Ὅμηρος] Il. Θ, 347.

8. παρὰ τὸ] Hom. Il. A, 37.

18. ἀληθεῖ R.V. ἀγαθῇ M.

23. προσπίπτειν] τὸ προσπίπτειν
V.

24. ἂν addidit V.

26. καθεκτὴ] καθεκτόν V.

καὶ τῆς γυναικὸς, μέσον ἄλλο εἶπεν, εἰ μὴ ἄρα τις λέγοι ὅτι ὀργιζόμενος οὕτως εἴρηκεν, ὥς καὶ παρὰ Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ. ἐκεῖνος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἀμαρτάνειν, φησὶ, καὶ ὄστρακον ἢ τὸ ἀποκτεῖναι, καὶ ξύλον, καὶ σίδηρος, καὶ χαλκὸς, συνεκβάλλεσθαι.

199. λευστήρα] τὸν ἐκ δήμου λευστήρα μόνον. 5

201. βλάβην τίθει] τοὺς πολίτας δηλονότι θορυβοῦσα.

204. ἀρματοκύτπον ὄταβαν] ἀπολογοῦνται διότι ἐθορύβησαν.

(205. σύριγγες ἐκλαγξαν] σύριγγες τὰ ξύλα τὰ μέσον τοῦ περιφεροῦς ξύλου τοῦ τροχοῦ διασπραιούμενα. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ μέγα, τὸ δὲ ἕτερον μικρότερον, ἄλλο δὲ αὖ τοῦ δευτέρου μικρότερον, 10 λόγον τῶν αὐλῶν τῶν συρίγγων ἐπέχοντα.)

ἐλίτροχοι: περὶ αἷς ἐλίσσονται οἱ τροχοί.

206. αὐπνων] τῶν μὴ ἐόντων με ἡρεμεῖν.

209. μηχανὴν σωτηρίας: οὐκοῦν οὐδὲ ὑμεῖς μηχανὴν σωτηρίας περιιοῦσαι τὴν πόλιν εὐρήσετε. 15

212. ἀρχαῖα] βασιλικὰ, παρὰ τὴν ἀρχήν.

νιφάδος] νιφάδα τὸ τῶν πολεμίων ἔθνος.

215. ἴν'] ἵνα τὴν ἑαυτῶν ἀλκὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχοιεν οἱ θεοί.

216. πύργον στέγειν εὐχεσθε: τοῦτο εὐχεσθε, διαμένειν ἡμῶν τὰ τεύχη ἀπλῶς ὥστε τὸ δόρυ στέγειν καὶ ἀπείργειν τοὺς πολεμίους. 20

217. ἀλλ' οὖν θεοὺς] οὐκ ἀλόγως λέγει τοὺς τῆς πόλεως θεοὺς φεύγειν, πορθηθείσης αὐτῆς. λέγεται γὰρ ὅτι ὅτε ἔμελλε πορθηθῆναι ἡ Τροία, ἐφάνησαν οἱ θεοὶ τοῖς Τρωσὶν ἀνελόμενοι ἐκ τῶν ναῶν τὰ ἀγάλματα αὐτῶν.

(εἰς τὴν Τροίαν γὰρ τοιοῦτό τι ἐφαίνετο.) 25

219. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα: μηδέποτε, φησὶν, ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ βίου καταλείποιεν τὴν πόλιν οἱ θεοί. εὐρὼν δὲ ὁ Αἰσχύλος παρὰ τῷ Ὀμήρῳ τὸ "Θεῖον δύσονται ἀγῶνα," παρὰ γοῦν τὸ εἰς τὸ αὐτὸ ἀγείρεσθαι ἀγῶνα εἴρηκεν. τὴν οὖν τῶν θεῶν εἰς τὸ αὐτὸ συναγωγὴν πανήγυριν τραγικώτερον εἶπεν. 30

8. σύριγγες—ἐπέχοντα] Hoc scholion a m. rec. M.

10. αὖ τοῦ schol. rec. αὐτῶν M.

15. παρῖοῦσαι M. litera e a m. rec. superscripta, qua indicatur περιιοῦσαι, quod posuit schol. rec. Hoc recepi.

25. εἰς τὴν—ἐφαίνετο a m. rec. M. literis minutissimis. Pro τοιοῦτον scriptum τοῖν et ἐφαίνετο sic fere expressum 'φαί cum signo compendii.

28. Ὀμήρῳ] Il. H, 298.

222. ἀπτόμενον] γρ. τυφόμενον, οἶον καιόμενον πολεμίῳ πυρί.
224. πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας: πάνυ λαμπρῶς ὁ Αἰσχύλος τὴν πειθαρχίαν μητέρα εὐπραξίας ὠνόμασεν, ἐμφαίνων ὅτι καλὸν ἐστι τὸ πειθαρχεῖν. πειθόμεναι γὰρ καὶ αἱ πόλεις τοῖς κρατοῦσιν ἐστᾶσιν. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ εὔ πράσσειν. σωματοποιεῖ δὲ τὰ πράγματα.
225. σωτήρος] λείπει Διός. γυνὴ Διὸς σωτήρος. οἰκείως ἔχουσα πρὸς τὸ σώζεσθαι.
229. κρημαμέναν νεφέλαν: τὸν μὴ δυνάμενον ἑαυτῷ μηχανήσασθαι καὶ βοηθῆσαι ὁ θεὸς ὀρθοῖ. 10
230. χρηστήρια] τὰ εἰς χρῆσιν καὶ θυσίαν θύματα.
232. σὸν δ' αὖ] τῇ γυναικί.
233. διὰ θεῶν] λείπει δι' ἐπικουρίαν.
236. δαιμόνων τιμᾶν γένος] τὸ τιμᾶν τοὺς σώζοντας θεούς. οὐδεὶς ταῦτα ὀρῶν ἡμᾶς ποιούσας μισήσειεν. 15
241. τὴν ἀκρόπολιν τίμιον ἔδος.
243. ἀρπαλίζετε] μὴ ἀρπάσῃτε τὸ θρηνεῖν.
244. τούτῳ γὰρ Ἄρης] ταῦτα νόμιμα Ἄρεως.
246. μή νυν] κἂν ἀκούης, προσποιῶ μὴ ἀκούειν.
247. στένει πόλισμα] ὡς κυκλούντων τὴν πόλιν τῶν πολεμίων, 20 σείεται, φησὶν, ἡ ἡμετέρα γῆ.
251. ᾧ ξυντέλεια] τὸ κοινὸν ἄθροισμα τῶν θεῶν, μεταφορικῶς. κυρίως γὰρ ἡ τῶν στρατιωτῶν ἄθροσις: τέλος γὰρ τὸ τάγμα. Ὅμηρος “Ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος.”
253. θεοὶ πολῖται] τοὺς ἰδίους καὶ πατρώους ἐπικαλοῦνται θεοὺς, 25 μὴ εἰς δουλείαν ἐμπεσεῖν.
254. αὐτὴ σύ] θρηνοῦσα δῆλον ὅτι καὶ κρᾶζουσα σὺ ἡμᾶς δούλους ποιεῖς.
255. βέλος] βέλος νῦν τὸν πόλεμον. βέλος δὲ πᾶν τὸ βαλλόμενον. 30
258. παλινστομεῖς] δυσφημεῖς καίτοι τῶν ἀγαλμάτων ἐχομένη.
259. ἀψυχία] ὑπὸ φόβου συναρπάζομαι.

9. κρημαμέναν] κρημαμέναν M. in lemmate ut in textu, ubi superscripsit manus multo recentior.

quem spectant verba οὐδεὶς—μισήσειεν, manus recentior in M. adscripsit εἶπεν ὁμηρος μᾶλλον (sic fere).

14. 236.] Versui praecedenti, ad

24. Ὅμηρος] Il. K, 56.

261. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα: λέγε, φησὶ, ταχέως. καὶ ἔαν
δυνατὸν ᾖ, γνῶσομαι σιγῶν, ἢ ὑπακούειν γνῶσομαι, φησὶν, εἰ δυνα-
τὸν μοι ποιεῖν ἐστὶν ὃ κελεύεις.

263. οὐχ ἀπλῶς ἐσίγησεν, ἀλλὰ μετὰ φόβου.

σιγῶ, σὺν ἄλλοις: ἐπὶ τοῦ παρόντος, φησὶ, σιγῶ σὺν ἄλλοις 5
γὰρ τὸ εἰμαρμένον πείσομαι.

264. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων] τοῦτο μᾶλλον ἢ τὰ προειρημένα ἐπαινῶ.

τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων] ἀνθ' ὧν ἄλλων δυσφήμων εἴρηκας τοῦτο μᾶλ-
λον παρὰ σοῦ αἰροῦμαι.

268. ὀλολυγμὸν ἱερόν] διέσπειλεν τὸν ὀλολυγμὸν τοῦ παιῶνος. 10
καὶ γὰρ μόνῃ τῇ Ἀθηνᾷ, δαίμονι οὔσῃ πολεμικῇ, ὀλολύζουσι, τοῖς
δὲ ἄλλοις θεοῖς παιωνίζουσιν. ὁ γοῦν ποιητὴς φησὶν ἐπὶ τῶν
Τρωϊάδων “Αἰ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον.” καὶ
ἐπὶ τῶν Ἑλληνίδων “Αἰδ' ὀλόλυξαν θυγατέρες τε νοοί τε.” ἢ
δὲ διάνοια ἀπλῇ φησὶν οὕτω, καμοῦ, φησὶν, εὐχομένου ἀκούσασα 15
πῶς δὲ, ἐπιφέρει. νικήσας φησὶ τρόπαια ἀναθήσειν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς
καὶ θυσίας ποιεῖν· οὐ γὰρ ματαίας οὐδὲ γυναικείας εὐχὰς ἐπιτελέσω,
ἀλλὰ παρὰ ταῖς θυσίαις δεῖ σε ὀλολύζειν, ὡς ἔθος Ἑλληνικόν.

269. θυστάδος] ἐνθουσιαστικῆς.

θυστάδος: τῆς παρὰ ταῖς θυσίας γινομένης, ἀφ' ἧς ἐνίστε καὶ ἡ 20
βάκχη. σημαίνει γὰρ καὶ τοῦτο καὶ τὴν καθαρὰν ἐσθῆτα, ὡς παρ'
Εὐριπίδῃ. ἢ, ἢ νενομίσται τοῖς Ἑλλήσιν ἐν μάχαις· ἢ, ὡς νενο-
μισμένον Ἑλλήσι παρὰ τὰς θυσίας ὀλολύζειν.

270. θάρσος φίλοις] τὸ γὰρ εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς θάρσος ἐμποιεῖ
τοῖς φίλοις. πολέμιον δὲ φόβον τὴν ὀλολυγὴν ἐξηγήσατο ἐν τῷ 25
“λύουσα πολέμιον φόβον.”

λύουσα] διὰ τῶν τοιούτων εὐχῶν λύουσα τὸν τῶν πολεμίων φόβον.

273. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω: ἀντὶ τοῦ, σὺν τῷ Ἰσμηνῷ κατὰ
σχῆμα δὲ ἡ φωνή, οἶον, λέγω ὅτι σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. θύω οὖν αὐτοῖς
πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἀποβάντων. Ἄλλως. καινῶς εἶπεν, 30
οὐκ ἀριθμῶ τὸν Ἰσμηνὸν, ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμᾶται καὶ ἐγγράφεται
τοῖς τιμωμένοις.

8. δυσφήμων] δυσφήμους schol. rec.

11. καὶ V. ὥσπερ M.

12. ποιητῆς] Π. Ζ, 301.

ἐπὶ τῶν Ἑλληνίδων] Π. Ω, 166.

17. ποιεῖν] ποιήσεν V.

21. βάκχη] Hanc significationem
annotavit etiam Hesychius s. v.
θυστάδες.

22. Εὐριπίδῃ] In fabula perdita.

276. ἐπεύχομαι] λείπει ἡμᾶς, ἡμᾶς ἐπεύχομαι.

277. θήσειν τρόπαια] παρατηρητέον ὅτι οὐδέπω ἦν ἡ τῶν τροπαίων ὀνομασία κατὰ τὸν Ἑτεοκλέα· ὥστε ἀνεβίβασε τὰ κατὰ τὸν χρόνον ὁ Αἰσχύλος.

ἐσθήμασιν ἐσθήματα ἀναθήσω πρὸ τῶν ναῶν τὰ λάφυρα. 5

280. ποιφύγμασιν] οἶον ἐκφοβήμασι τοῖς δυναμένοις ἐκπλῆξαι τοὺς ἀκούοντας.

282. ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ ἐχθροῖς.

ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] ἐγὼ δὲ σὺν ἐμαυτῷ ἄλλους ἔξ (ὥστε ἐστὶν αὐτὸς ἑβδομος) ἀντιστάτας τοῖς πολεμίοις ποιήσομαι ταῖς ἐπτά 10 πύλαις, καὶ σπεύσω ἐγὼ τάξαι λοχαγούς πρὶν ἢ τὰ πράγματα κατεπεῖξῃ, ὥστε δι' ἀγγέλων συχνῶν ἐξάγειν τὸ στράτευμα.

285. σπερχνούς] τοὺς συνεχῶς κατεπεΐγοντας τὴν ἀφ' ἡμῶν ἑξοδον.

287. μέλει] ὁ νοῦς· μέλει μοι, φησὶν, ὃν εἶπεν ὁ Ἑτεοκλῆς, 15 ἀλλ' ὁ ἐν ἐμοὶ φόβος οὐκ ἡρεμεῖν με ποιεῖ καὶ ἡσυχάζειν.

288. γείτονες δὲ καρδίας· αἱ δ' ἐν τῇ καρδίᾳ μέριμναι ἀνάπτουσι τὸν ἐν ἐμοὶ φόβον. ἡ καρδία μου, φησὶ, δέδοικε τὸν πολιορκοῦντα στρατὸν ὡς δράκοντα ὑπὲρ τῶν νεοσσῶν πελειάς.

292. λεχέων· τοῦτ' ἔστι, νεμομένων ἐπὶ τῆς καλιᾶς. ταύτην γὰρ 20 λέχος εἶπεν. οἶον τῶν ἐν ὀρισμένῳ τόπῳ μενόντων καὶ μήπω δυναμένων ἵπτασθαι. δυσευνήτορας δὲ δυσευνήτους, διὰ τὸν φόβον τοῦ δράκοντος. πάντροφον δὲ τὴν πελειᾶδα φησὶν, ὅτι πάντα τὰ ὄρνεα ἅπαξ τοῦ ἔτους τίκτει, ἡ δὲ περισσότερὰ αἰεὶ· διὸ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ. περισσότερὰ δὲ εἴρηται ἢ περισσὰ ἐρῶσα, πλεονάζοντος τοῦ τ 25 κατὰ τὸ μέσον.

(295. τοί] οἴπερ.)

297. τί γένωμαι] τῆς τύχης δηλονότι.

298. ἀμφιβόλοισιν] πάντοθεν βαλλομένοις· ἢ ἀμφοτέρωθεν.

299. ἰάπτονσιν· μετὰ βλάβης βᾶλλονσιν ἐπιτέμποντες τοῖς 30 πολέταις μου τὴν ὀκρίεσσαν χερμάδα.

302. Καδμογενῇ] ἀπὸ Καδμου γὰρ οἱ Θηβαῖοι.

5. ἐσθήμασιν—λάφυρα] Sic hæc scripta in M., qui in textu habet ἐσθήμασι, superscripto a m. rec. τα. Scholion videtur hoc fuisse, ἐσθήματα] ἀναθήσω πρὸ τῶν ναῶν τὰ λάφυρα. 9. ἔξ] ᾤ M. 21. τῶν] τὸν M. 27. οἴπερ M. a m. rec.

304. ποῖον δ' ἀμείψετε γαίης πέδον: ἀντὶ τοῦ ποῖον οἰκήσετε δάπεδον ἐντεῦθεν μεταστάντες; εἴρηται δὴ καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέους ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς Ἰλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἑαυτῶν ξόανα, εἰδότες ὅτι ἀλίσκεται. ἐὰν ταύτην, φησὶ, τὴν γῆν προδῶτε τοῖς πολεμίοις, ποῖαν βελτίονα αὐτῆς εὐρήσετε; 5

305. ἄρειον πεδίον προείρηται.

306. τὰν βαθύχθον' οἶον, τὴν εὐγειον ταύτην καταλείψαντες εἰς τίνα χωρήσετε;

310. Ποσειδῶν ὁ γαιήσχος: ἡ ὅτι τῆς ὑγρᾶς οὐσίας δεσπότης Ποσειδῶν, ἡ ὅτι ἐκ τῆς θαλάσσης οἱ ὄμβροι, ἀφ' ὧν οἱ χεῖμαρροι. 10

312. πρὸς τὰδ', ὧ πολιοῦχοι: ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. πρὸς ταῦτα γὰρ, ὧ πολῖται θεοὶ, τοῖς μὲν ἔξω τοῦ τεύχους Ἀχαιοῖς ἄτην ἐμποιήσατε, ἅστε αὐτοὺς τὰ ὄπλα ρῖψαι. τούτου δὲ γενομένου πρὸς ὑμῶν πάνυ ἂν ὑμνοῖσθε παρὰ τῶν πολιτῶν.

318. (ρύτορες] φύλακες τῆς πόλεως.) 15

319. εὐεδροί τε: εὐεδροὶ στάθῃτε. συναπτόεν τὸ ποῖον ἀμείψετε γαίης πέδον.

320. ὄξυγόις λιταῖσιν: διὰ τὰς ὄξυθρηνήτους λιτὰς ἡμῶν.

(321. ὠγυγίαν] ἀπ' Ὠγύγου βασιλεύσαντος ἐκεῖ.)

322. δορὸς ἄγραν] διὰ δόρατος ἀγρευθεῖσαν. 20

322. ψαφαρᾷ] ἀσθενεῖ, ἐλαφρᾷ.

327. ἐέ] διέκαψεν τὸν λόγον τῷ θρήνῳ.

328. ἱππηδὸν πλοκάμων] ἱππηδὸν ἄγεσθαι, ὑπὸ ἱππέων σύρεσθαι τῶν πλοκάμων μετὰ ἀνάγκης· καὶ γὰρ οἱ ἵπποι ἀνάγκη τινὶ ἔπονται.

331. ὀλλυμένας] πορθουμένας. 25

(μυξεθρόον] ἐκ πάσης συμμιγοῦς ἡλικίας.)

333. κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις: εἰ μὲν διὰ τοῦ τ ἀρτιτρόποις, ταῖς νεωστὶ τραπέισαις τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ ἡβησάσαις· εἰ δὲ διὰ τοῦ δ ἀρτιδρόποις, ταῖς ἄρτι δρεπομέναις. ταῖς δὲ παρὰ τὴν

14. ἂν ὑμνοῖσθε V. (qui scripsit πρὸς ἡμῶν τῶν πολιτῶν πάνυ ἂν ὑμνοῖσθε) ἀνυμνοῖσθε M.

15. φύλακες τ. π. M. a m. rec.

18. λιταῖσιν] λ' M., qui saepissime huiusmodi compendiis utitur in lemmatis scholiorum.

19. ἀπ'—ἐκεῖ M. a m. rec.

22. τῷ θρήνῳ correxi pro τῶν θρήνων.

23. ἱππέων] ἱππων schol. rec.

26. ἐκ—ἡλικίας M. a m. rec.

28. τῆς] ἀπὸ τῆς V.

ἀκμήν, φησὶ, διακορευομένας ἔσται κλαυθμὸς, ἥ, ταῖς δὲ διαμει-
βούσαις τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ὁδὸν ἔσται δάκρυα.

ὁμοδρόπων: ὑπὸ τῶν ὁμῶς αὐτῶν δρεπομένων τὴν ἥβην πρὸ τῶν
νομίμων γάμων.

334. διαμεῖψαι] διαδέξασθαι τὴν στέρησιν τῶν οἰκημάτων. 5

336. τί; τὸν φθίμενον] τί γὰρ δεῖ πολλὰ λέγειν; ὁ προτεθηκώς,
εὐτυχῶς πράσσει πλέον τοῦ ζῶντος. οἱ τελευτήσαντες, φησὶ, καὶ
μὴ τοιαύτης πειραθέντες συμφορᾶς ἄμεινον ἡμῶν πράττουσιν.

342. καπνῷ χραίνεται] χαλεπώτερος γὰρ ὁ καπνὸς ἐν ταῖς πορ-
θήσεσιν. 10

343. λαοδάμας: κυρίως τὸ ἐπίθετον Ἄρεως εἴρηται.

345. κορκορυγαῖ] ταρσχαί. κεκωμῶδῃται δὲ ἡ λέξις.

346. ὀρκάνα] φυλακή.

ὀρκάνη τὸ θηρατικὸν δίκτυον, ὃ καὶ σαργάνη καλεῖται.

347. πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ] παρὰ τὸ Ὀμηρικόν "Ἄνῃρ δ' ἄνδρ' 15
" ἔδνοπάλισεν."

348. βλαχαι δ' αἱματόεσσαι: ἐπὶ τῶν ἄσημα φθεγγομένων νέων
τὴν βληχὴν ἔθηκεν ὥσπερ, φησὶ, τὰ νεογνὰ οὐδέπω τὴν φωνὴν
ἔναρθρον ἔχοντα ἀπαγόμενα πρὸς τῶν πολεμίων αἱμάσσεται, ὥστε
αὐτὰ ἄναρθρον φωνὴν καὶ ὥσπερ προβατῶδη προίεσθαι. τὸ δ' ἐξῆς, 20
βλαχαι βρέμονται.

351. ὁμαιμόνες] συγγενεῖς. "Ἕλληνες γὰρ πάντες" οἶον μετὰ
αἵματος γινόμεναι. ἡ τῶν ὁμαιμόνων καὶ συγγενῶν καὶ ἐξ ἐνὸς γένους.

354. ξύννομον] κοινωνόν.

355. λελιμμένοι] λαβεῖν βουλόμενοι. 25

οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι: διὰ τούτου τοὺς πλεονέκτας ἐμ-
φαίνει. ὁ γὰρ μήτε ἔλασσον αἰρούμενος μήτε τὸ ἴσον φαίνεται
πλείονος ὀρεγόμενος.

356. τί ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι: τί δεῖ ὑπονοῆσαι ἐκ τούτων ἡ πένθη
καὶ συμφορὰς; 30

358. τὸν τυγχάνοντα.

359. πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων: πικρὰ θέα τῶν παρθένων
ἀποσπωμένων ἐκ τῶν θαλάμων.

12. κεκωμῶδῃται] Vid. Aristoph.
Pac. 991. Lys. 491.

14. θηρατικόν] θηρευτικὸν schol. rec.

15. Ὀμηρικόν] Π. Δ., 472.

22. οἶον] ἡ οἶον Pauwius. Frustra.

33. θαλαμηπόλων] θαλ^α Μ.

360. ἀκριτόφυρτος] ἀναμεμιγμένη.

361. δόσις] ὁ καρπός.

(οὐτιδανῆς] ἀνευφράντοις. τὸ γὰρ γάνος δάνος οἱ Δωριεῖς.)

φορεῖται] ὡς ἐπὶ ναυαγίοις.

ἐν ῥόθιοις φορεῖται] ἐπειδὴ τὰ κύματα ἔσθ' ὅτε ὠφέλειαν παρέ-
χεται ταῖς πόλεσιν· διὰ γὰρ αὐτῶν τὰ ἐπιτήδεια ἄγεται· προσέθηκεν
ἐπιτήδες τὸ οὐτιδανοῖς, οἷον ἀχρείοις. τροπικῶς δὲ ῥόθια εἶπεν τὰ
συνεχῇ κύματα τῶν πολεμίων.

ῥόθιοισιν· ταῖς ὑβριστικαῖς κινήσεσι τῶν πολεμίων. τούτους γὰρ
ῥόθια φησιν, ἐπειδὴ πολεμοῦσιν· τὰ γὰρ κύματα ἐπωφελῇ εἰσιν δι' 10
αὐτὰ γὰρ ὁ πλοῦς τὰ πρὸς τὸ ζῆν κομίζων ταῖς πόλεσιν.

364. εὐνὰν αἰχμάλωτον] μεταστᾶσαι εἰς δουλείαν οἷσουσι τὴν
τῶν πολεμίων εὐνήν.

366. θυμνοῦς ὑπερτέρου] ἐκ τοῦ πολέμου κρατήσαντος.

367. ἐλπίς] φόβος.

15

νύκτερον τέλος] τὴν νύκτα περιφραστικῶς.

371. χνόας ποδῶν] μεταφορικῶς εἶπε τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν. Ἄλ-
λως. τὸ συνεχές κίνημα τῶν ποδῶν παραβόλως χνόας εἶπεν· τοῦ
μέντοι ἄξονος τὸ ἄκρον τὸ ἐντιθέμενον τῇ χοινικίδι χνόη καλεῖται.

372. καὶ μὴν ἄναξ· καὶ μὴν αὐτὸς ὁ Ἑτεοκλῆς ἐπείγεται, ἀκου- 20
σόμενος τὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου λεγόμενα, ὡς ταῦτα ἀρτίως ἀκουσό-
μενος, ὥστε κολλῆσαι τῇ διανοίᾳ ἢ τοῖς ὠσὶν ἀκούσαντα.

373. εἰς ἀρτίκολλον] ἐν συναφῇ ἀρμόδιον, ἢ τὸν ἀρτίως κολλώμε-
νον. (ὡς τὰ κατὰ μέρος ὁμοῦ ἀγγέλλοντος νῦν.)

374. σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ'· ἡ τούτου δὲ σπουδὴ οὕτω τέλος ἔχει, 25
ἀλλ' ἐπείγεται· τὸ γὰρ ἀπηρτισμένον καὶ τέλος ἔχει, μεθ' ὃ οὐκ
ἄλλο πρακτέον.

375. λέγοιμ' ἄν] εἰδὼς εὔ λέγοιμί σοι ἄν.

377. Τυδεὺς μὲν ἤδη· αἰδεσθεῖς τὰ Ὀμηρικὰ ἐγκώμια πρῶτον
αὐτὸν καταλέγει ὁ Αἰσχύλος.

30

Προιτίσι] Προιτίς ὀξύτωνος.

380. λελιμμένος] ἐπιθυμῶν, παρὰ τὸ λίπτω.

381. μεσημβριναῖς] τότε γὰρ μάλιστα μέμνηεν.

3. ἀνευφράντοις—Δωριεῖς M. a m.
rec.

6. προσέθηκεν—ἀχρείοις post τῶν πο-
λεμίων collocat M. Correxat V.

15. φόβος—παραφραστικῶς (nam
sic scriptum) M. a m. rec.

24. ὡς—iñ M. a m. rec.

382. μάντιν] τὸν Ἀμφιάρεων.
 383. σαίνειν] ἐκκλίνειν.
 384. τρεῖς κατασκίους λόφους] νεωτερικὸν τοῦτο, τοῦ κράνους ἡ
 τριλοφία.
 385. κράνους χαίτωμ'] οἶον τῆς περικεφαλαίας τὸ χαίτωμα. 5
 387. ὑπέρφρον] ὑπερήφανον.
 389. ἐν μέσφ' σάκει] ἐν τῷ μέσφ' τοῦ σάκους.
 390. πρέσβιστον ἄστρον] καὶ Πίνδαρος ἄστρον τὸν ἥλιόν φησι.
 391. αἰώνων] χαίρων.
 393. ἵππος χαλινῶν: οὕτως ἀσθμαίνει καὶ σπενδει ὡς καὶ ἵππος 10
 πολεμιστῆς σάλπιγγος ἀκούων καὶ ἐπιθυμῶν πολέμου εἴργεται πρὸς
 τοῦ ἐπιβάτου.
 395. τίν' ἀντιτάξεις: τίνα οὖν ἀντιτάξεις τῷ Τυδεΐ; τίς ἄξιός
 ἐστίν προΐστασθαι τῆς ἐγγύτητος ταύτης;
 φερέγγυος] ἀξιόπιστος, ἐγγυητής. 15
 398. οὐδ' ἐλκοποιὰ γίνεται: ταῦτα παρὰ Ἀλκαίου. οὐ τιτρώσκει
 τὰ ἐπίσημα ὅπλα οὐδὲ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναμιν ἔχει, εἰ μὴ ἄρα ὁ
 φέρων αὐτὰ, ἐὰν ᾗ ὁ γενναῖος.
 (οὐδ' ἐλκοποιὰ γίνεται] ἤγουν οὐ τιτρώσκει.)
 400. καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις: ὁ νοῦς, ταύτην δὲ ἣν λέγεις 20
 εἶναι νύκτα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, τάχα προμαντεύεται τῷ φοροῦντι ὅτι
 χωρήσει ὑπὸ νύκτα. ἐπιφέρει δὲ ὥσπερ ἐξηγούμενος “εἰ γὰρ θα-
 “ νόντι νῦξ ἐπ' ὅμμασιν πέσοι.”
 (402. τάχ' ἂν γένοιτο] τάχ' ἂν αὕτη ἡ νῦξ εἰπεῖν ὀφείλεν· ὁ δὲ
 εἶπεν ἡ ἄνοια.) 25
 ἡ ἄνοια: παροξυνόντως Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἄνοια. διὰ δὲ τὸ μέ-
 τρον ἐξέτεινεν. ὁ δὲ νοῦς τὰ ἐξ ἀνοίας τινῶν γεγόμενα τάχα τῶν
 κακῶν αὐτοῖς ἔσται σύμβολα.
 406. καὐτός] ὅτι φέρει ἐπὶ τῆς ἀσπίδος νύκτα καὶ τὴν παν-
 σέληνον. 30
 409. μάλ' εὐγενῇ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης: καλῶς ἀντέταξεν τὸν μὴ
 τοῖς ἡθεσιν αὐτοῦ συμφωνοῦντα, ἀλλ' ἄλλότριον.

8. Πίνδαρος] Olymp. 1, 7. Fragm.

74.

9. χαίρων M. a m. paullo recen-
tiore,

11. εἴργεται] εἴργεται schol. rec.

18. ὁ γενναῖος] Delendum ὁ.

19. ἤγουν οὐ τ. M. a m. rec.

24. τάχ' ἂν—ἡ ἄνοια M. a m.
rec.

410. ὑπέρφροναις : ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνους. οἶον, οὔτε ὑπερήφανα λέγει ὡς ὁ Τυδεύς, ἀλλὰ καὶ μισεῖ τοὺς ὑπερηφάνους.

411. αἰσχροῦν γὰρ ἀργός : ἀργός ἐστὶ τῶν κακῶν λόγων, ἢ τῶν ἔργων. φιλεῖ δὲ τὸ μὴ εἶναι κακός, ἢ τῷ τρόπῳ, ἢ ὡς Ὁμηρος, ἀντὶ τοῦ δειλός. 5

(κακός] δειλός.)

(413. ρίζωμ'] τὸ γένος.)

ἐγχώριος : γνήσιος πολίτης ἐκ τῶν σπαρτῶν, οὐ τῶν μετὰ Κᾶδμον ἐπηλυδων.

414. ἔργον δ' ἐν κύβοις : ἐν τοῖς τοῦ Ἄρεως κύβοις κρινεῖ αὐτοὺς 10 ὁ πόλεμος.

415. Δίκη δ' ὁμαίμων : τὸ τῆς συγγενείας δίκαιον στέλλει αὐτὸν εἰς τὴν μάχην.

418. ὡς δικαίως πόλεως] ὅτι δικαίως προμάχεται τῆς πόλεως.

420. ὑπὲρ φίλων] οὓς ποιοῦνται ὑπὲρ τῶν φίλων πολιτῶν οἱ Θη- 15 βαῖοι. ἢ ὑπὲρ δὲ περισσῇ.

422. τούτῳ] τῷ Μελανίπῳ.

424. γίγας ὃδ' ἄλλος : πᾶν ῥητορικὸς ὁ Αἰσχύλος· ῥητορικὸν δὲ λέγω, ὅταν τοῖς ῥήτορι λόγος ᾗτοι ἐπαινετικὸς ἢ ψεκτικὸς περὶ τι-
νων δύο τοῦ μὲν ἑνὸς εἴπῃ ἔπαινον ἢ ψόγον, παραλείπεται τοῦ ἐπαί- 20
νου. πανηγυρικὸν δὲ καὶ δριμύ περὶ τοῦ Τυδέως λέγων, οὐκ εἰπὼν ὅτι
πᾶς ἐστὶ γίγασιν ὅμοιος, Καπανέα δὲ ἐγκωμιάζων καὶ τὸ μέγεθος
αὐτοῦ φησι “ γίγας ὃδ' ἄλλος.” φαίνεται οὖν ὅτι ἐνέλιπεν ἐν τοῖς
περὶ Τυδέως εἰπεῖν ὅτι γίγας ἐστὶν, ἢ γίγασιν ὅμοιος.

τοῦ πάρος] τοῦ Τυδέως.

25

425. μείζων]

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.

428. οὐδὲ τὴν Διός : οὐδὲ τὸν τοῦ Διὸς σκηπτὸν εἰς γῆν κατε-
νεχθέντα, ἢ αὐτοῦ τοῦ Διὸς φιλονεικήσαντος, ἐμποδῶν γενέσθαι αὐτῷ
λέγει. 30

432. ἔχει δὲ σῆμα : ἢ δὲ ἀσπίς αὐτοῦ σημεῖον ἔχει ἄνδρα γυμνὸν

7. δειλός—τὸ γένος M. a m. rec.

ἐτέρου. In proximis quoque verbis

19. περὶ εἰσιπεῖ pro παρά.

aliquid turbatum.

20. ἐνός] ᾧ M.

27. Τυδεύς—μαχητής] Hom. II.

παραλείπεται τοῦ ἐπαίνου] Corri-
gendum, ni fallor, παραλείψη δὲ τοῦ

E, 801.

λαμπάδα βαστάζοντα διὰ χειρῶν. ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἀνθ' ὅπλου οὔσα ἢ λαμπάς.

437. καὶ τῷδε κέρδει: κέρδος πρὸς τῷ μείναι τὸ νικῆσαι. τοῦτο γάρ ἐστι κέρδει κέρδος.

447. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ: ἀντὶ τοῦ ἀντιτίθεται. καὶ εἰ ἄγαν 5 ἐστὶ μανιωδῆς τὸν λόγον ὁ Καπανεύς, ἀλλ' ὅμως ἀκίνητος τῷ παραστήματι ἢ δύνاميς τοῦ Πολυφόντου ἀνθέστηκεν μηδὲν δεδοικυῖα.

449. φερέγγυον φρούρημα: ἱκανὸς φρουρεῖν τὴν πατρίδα.

450. Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι: ὡς τοῦ Πολυφόντου ἱερέως ὄντος τῆς 10 Ἀρτέμιδος. ἀφιέρωνται δὲ τῇ Ἀρτέμιδι ἢ τῶν Θηβαίων διὰ τοῦτο οὕτως οὕτως λέγει, εὐνοίαις τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῶν ἄλλων πολιούχων θεῶν.

456. (ἐκλαπάξαι] ἐκβαλεῖν.)

457. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα: τὸν ἀπὸ τούτου κληρωθέντα. 15 τρίτῳ γὰρ τῷ Ἐτεόκλῳ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ἀπὸ τοῦ κράνους, ἐν ᾧ περιστρέψαντες ἐκλήρουν.

460. πύλαισι Νηϊστασι] οὕτω καλουμέναις.

461. ἀμυκτῆρσιν] τοῖς χαλινοῖς.

ἐν ἀμυκτῆρσιν: οἱ κορυφιστῆρες, τὰ προμετωπίδια κυρίως. 20 νῦν δὲ λέγει τοῖς χαλινοῖς, ἵν' ᾗ, τοὺς ἵππους θυμοῦ πλήρεις περὶ τοὺς χαλινοὺς ἀνακάμπτειν καὶ περισώγειν, ἥδη βουλομένους εἶναι πρὸς ταῖς πύλαις.

463. βάρβαρον τρόπον] ἀπηνῆ ἤχον ἢ ἐπεὶ ἡ σῦριγξ βοᾷ.

(465. ἐσχημάτισται] ἔχει σχῆμα.)

25

(δ'] γάρ.)

467. στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον: οὐκ εἶπεν πρὸς ποῖον πύργον. 25 μεγάλως οὖν φησι πρὸς πάντα πύργον.

478. καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος: τὸν φέροντα τὴν ἀσπίδα καὶ τὸν ἐγγεγραμμένον τῇ ἀσπίδι, καὶ τὸ ἐπ' ἀσπίδος πόλισμα γραφέν. 30

11. Θηβαί(ων) Θηβαίων πόλις schol. rec.

14. ἐκβαλεῖν M. a m. rec. qualia omnia hic et infra uncis () inclusimus.

16. ἐξῆλθεν addidi ex schol. rec.

In marg. M. hic vestigia sunt vocabuli quod verbo εἰρηκέναι similis est quam ἐξῆλθεν.

21. πλήρεις schol. rec. πλήρης M.

24. ἐπεὶ] ὥσει schol. rec.

30. ἀσπίδος] ἀσπι M.

480. κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω: λέγε ἄλλον κομπῶδη, μηδὲν ἀποκρύψῃ με τῶν ἀλαζονειῶν.

485. Ζεὺς νεμέτωρ] ὁ πᾶν διανέμων.

486. γείτονας πύλας ἔχων: ὧν εἶπον. γείτονας οὖν πύλας ἐγγὺς ἔχων ταύτας ἴσταται ἅμα βοῇ τὰς τῆς Ἀθηναῖς τῆς Ὀγκαίας, ἀφ' 5 ἧς καὶ αἱ πύλαι Ὀγκαῖαι. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη. Ἀγῆνωρ ὁ Τύριος παῖδας ἔσχε τρεῖς, Εὐρώπην, Κάδμον καὶ Κίλικα. τῆς δ' Εὐρώπης ὑπὸ Διὸς ἀρπασθείσης ὁ Φοῖνιξ ἀπέστειλεν ἐπὶ ζήτησιν ταύτης τοὺς παῖδας, καὶ εἰ μὴ εὕροιεν, προσέταξε μὴ ἐπανήκειν. ὁ οὖν Κάδμος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα καὶ μὴ εὕρων εἰς Δελφοὺς ἦλθεν ἐρωτήσων ποῦ 10 κατασταίῃ. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐξελθεῖν τῷ εὐρεθέντι ἀκολουθεῖν. εὐρέθη βοῦς· ἠκολούθει. ἦλθεν εἰς Θήβας, ὥλισθεν ἡ βοῦς, καὶ ὁ μὲν Κάδμος ἐκεῖ ᾤκησεν, ἔθυσσε δὲ τὴν βοῦν Ἀθηνᾷ, καὶ τῇ Αἰγυπτία φωνῇ ταύτην ἐτίμησεν ἐκεῖ Ὀγκαν. ὅθεν οὕτως καὶ αἱ πύλαι ὠνομάσθησαν, ἀπὸ δὲ Κίλικος Κιλικία. 15

488. Ἰππομέδοντος σχῆμα] περιφραστικῶς ὁ Ἰππομέδων, μέγας ὧν καὶ κάλλιστον ἔχων σχῆμα.

489. ἄλω δὲ πολλήν: ἄλως ἐστὶ κυρίως, ὅταν νέφη περὶ τὸν ἥλιον ἐκταθέντα λευκὰ φαίνεται καὶ ἐν κύκλῳ τοῦ ἡλίου γένηται. νῦν δὲ λέγει τὸν ῥοῖζον καὶ τὴν κίνησιν τὴν συνεχῇ τῆς ἀσπίδος. ἐφριξα 20 οὖν, φησί, κινήσαντος καὶ οὐ ψευδῇ λέγω. ὁ δὲ ποιήσας τὴν ἀσπίδα καὶ τὰ σημεῖα αὐτῆς οὐκ ἦν, ὥς ἔοικεν, εὐτελής.

(491. σηματουργός] ὁ τὸ σῆμα ἐγγράψας τῇ ἀσπίδι.)

493. Τυφῶν' ἰέντα: ὥπασε δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τὸν Τυφῶνα ἀφιέντα διὰ τοῦ στόματος καπνὸν μέλανα τὸν ἀδελφὸν τοῦ πυρός. 25 αἰόλην δὲ τὴν ἀκίνητον καὶ ταχεῖαν. κάσιν δὲ εἶπεν, ἐπεὶ σύνεστι τῷ πυρὶ ὁ καπνός.

494. λυγρὴν μέλαιναν] τῶν παραδόξων ἐν χαλκῷ λαμπρῷ δεῖξαι μέλαν.

(495. περίδρομον κύτος] ὅλη γὰρ ἡ ἀσπίς περιφερὴς καὶ κοίλη 30 προσυπεμφαίνεται.)

(ἡ ἀσπίς κύκλωθεν ἔχει ἐξωγραφημένους ὅφεις περιπεπλεγμένους.)

1. μηδὲν] μηδε idque sine ac-
centu M. καὶ μηδὲν schol. rcc.

2. ἀλαζονειῶν schol. rec. ἀλαζο-
νιῶν M.

5. ἔχων addidi.

19. ἐκταθέντα schol. rec. ἐκκαυ-

θέντα M.

περιδρομον κύτος: τὸ χώρημα τῆς ἀσπίδος. ἡ δὲ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος κύκλῳ ὄφρων εἰς ἑαυτοὺς ἀντικρυς ὁρῶντων καὶ ἐμπεπλεγμένων τὰ τέλη ἔχει ἐγγεγραμμένα, πρὸς τὰ τέλη. ἡ ἀσπίς ἡ κοίλη πρὸς τῇ γαστρὶ τοῦ κατέχοντος αὐτὴν οὔσα.

(περίδρομον] τὸ στρογγύλον τοῦ κύκλου.)

5

τοὺς γηγενεῖς δρακοντόποδας ἔγραφον.

497. ἔνθεος] ἐμμανής.

504. Ἐτέρβιος ὄνομα κύριον.

(506. ἐξιστορῆσαι] θέλειν γινῶναι τὰ τῆς οἰκείας τύχης.)

508. Ἐρμῆς] τὰ ἀπὸ τῆς τύχης Ἐρμῇ ἀναφέρουσιν.

10

511. ἐπ' ἀσπίδων θεοὺς] τοὺς θεοὺς ἐν ταῖς ἀσπίσι φοροῦσιν.

513. σταδαῖος] ἐνιδρυμένος.

515. προσφίλεια] οἰκείωσις.

516. πρὸς τῶν κρατούντων] τοῦ κρατοῦντος ἐσμέν Διὸς, οὗ καὶ τὸ σημεῖον.

15

521. (ἀντίτυπον] ἐναντίον.)

πέποιθα] πιστεύω ἀπολειῖσθαι τὸν ἔχοντα ἐν τῷ σάκει τὸν ἔχθρὸν τοῦ Διὸς δαίμονα.

533. καλλίπρῳρον] καλλιπρόσωπον.

ἀνδρόπαις ἀνήρ] ὁ νεωστὶ εἰς ἄνδρας τελῶν, ἢ ὁ ἐν παιδικῇ 20 ἡλικίᾳ ἀνδρεῖος. καλλίπρῳρος δὲ ἀντὶ τοῦ εὐειδῆς, ἐπεὶ ἡ πρῶρα ὡς ὅψις ἐστὶ νεώς.

535. ταρφύς] τῆς παιδικῆς ταρφύσεως πεπυκνωμένη.

536. παρθένων] οὐ σύμφωνον τῇ κλήσει τῆς παρθένου τὸ φρόνημα ἔχων, ἀλλὰ ὁμόν.

25

539. πόλεως ὄνειδος] ἐπειδὴ Οὐδίοιους ἐμίγη τῇ μητρὶ λύσας τὸ αἶνιγμα τῆς Σφιγγός.

547. Παρθενοπαῖος Ἀρκάς] Ἀντίμαχος φησιν Ἀργεῖον αὐτὸν, οὐκ Ἀρκαῖα.

ὁ δὲ τοιοῦδ' ἀνήρ] τοιοῦτός ἐστιν οἶον ἐγὼ εἶπον.

30

548. Ἀργεὶ δ' ἐκτίνων] ἀκούσιον φόνον δράσας ὁ Παρθενοπαῖος εἰς Ἀργος ἐφυνεν.

2. ὄφρων schol. rec. ὀφίων M.

3. ἐγγεγραμμένα schol. rec. ἐγγε-
γραμμένου M.

11. τοὺς θεοὺς] τοὺς θεοὺς οὗς schol.

rec.

21. πρῶρα] πῶρα M. et καλλίπρω-
ρος sine iota adscripto.

550. εἰ γὰρ τύχοιεν] εἶθε γὰρ παρὰ θεῶν τύχοιεν ἐπαξίως ὧν φρονούσιν ἀνοσίῳν καὶ ἀλαζονεύονται, ἐπὶ τῶν ἀσπίδων κομπάσματα ἔχοντες.

554. χεῖρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον] ἄλλο οὐδὲν ἢ σιωπᾶν μὲν οἶδεν, τῇ δὲ χειρὶ πολεμεῖν. περιφραστικῶς, πολεμικώτατός ἐστι. 5

556. ὃς οὐκ ἑάσει γλῶσσαν] ὃς τούτου τὸν κόμπον ἐφέξει τῶν πράξεων ἀποδόντα μὴ ἔσω πυλῶν γενέσθαι τὸν φέροντα τὴν Σφίγγα.

561. πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσα] ἡ ἀσπίς, ἣ ἡ Σφίγξ, βαλλομένη τῷ ἀπὸ τῶν δοράτων κρουσμῷ.

563. ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθέων] ὁ λόγος ὁ ἀπὸ τῶν πολεμίων ὁ ἀλαζονικός. 10

564. τριχὺς—πλόκαμος] κατὰ περίφρασιν ἢ θρίξ.

565. μεγάλα μεγαληγόρων] μεγάλα πράγματα ἀκούων.

567. τοῦσδ'] τοὺς πολεμίους.

569. Ἀμφιάρεω βίαν] Ἀμφιάραος Οἰκλέους τοῦ Μελάμποδος 15 τοῦ Ἀμυνθάνος τοῦ Κρηθέως τοῦ Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος τοῦ Διὸς, μητρὸς δὲ Ὑπερμνήστρας.

570. Ὀμολωῖσιν] ἀπὸ Ὀμολωίδος τῆς θυγατρὸς Νιόβης.

572. τὸν ἀνδροφόντην] ἐπεὶ τοὺς Μέλανος ἀπέκτεινε παῖδας Ἀλκάθου καὶ Λυκαπεία. 20

574. Ἐρινύος κλητῆρα] ἐπειδὴ ἐπηράσατο Οἰδίπους μεθ' αἵματος διανείμασθαι αὐτοὺς τὴν βασιλείαν. ταύτην οὖν τὴν Ἐρινῦν ἐπιστένει.

πρόσπολον] ὑπηρέτην.

πρόσπολον] ἱερέα.

576. πρόσμορον ἀδελφεόν] τὸν ἀξιοθάνατον· ἢ τὸν συμπράκτορα 25 αὐτοῦ.

577. ἐξυπτιάζων] ἀναπτύσσων, ἐτυμολογῶν.

578. ἐνδατούμενος] εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα τοῦ Πολυνείκου, τὸ πολὺ καὶ τὸ νεῖκος.

580. ἢ τοῖον ἔργον] καθ' ὑπόκρισιν. 30

581. καὶ λέγειν μεθυστέροις] τοῖς μεθ' ἡμᾶς ὕστερον λέγειν ταῦτα καλὸν ἐστὶν ὥστε περὶ σοῦ λέγεσθαι.

5. περιφραστικῶς] ἀντὶ τοῦ addit Diodor. 4, 65. schol. rec.

20. Λυκαπεία] Λυκαυγεία M. Correxat Butlerus. Vide locos scriptorum ab Wesselingio collectos ad

27. ἐτυμολογῶν] ἐτυμολογῶν M. hic et alibi (v. ad schol. Pers. 767.) quod alludit ad scripturam frequentem in codicibus ἐτοιμολογῶν.

584. μητρός τε πηγῇ] τὰ δάκρυα τῆς πατρίδος ποία παύσει τιμωρία;

587. τήνδε] κεραυνῷ γὰρ σχισθεῖσα ἔλαβεν αὐτόν.

589. μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον] οὐκ ἀγεννή. οὗτος γὰρ ἐκεῖ καταποθεῖς ὑπὸ τῆς γῆς ὕστερον μετὰ θάνατον ἐμάντευεν. 5

593. βαθεῖαν ἄλοκα] βαθεῖαν ἔχων τὴν ἄλοκα τῆς φρενός, ἐξ ἧς ἀνδρὸς φύεται λόγος. τοῦτο ὁ Πλάτων ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἀπεδέξατο.

595. ἀντηρέτας] τροπικῶς ὡς ἐπὶ ναυμαχίας.

596. δεινός] δυτκατέργαστος γὰρ ἐστὶν ὅστις τοὺς θεοὺς τιμᾷ.

597. ξυναλλάσσοντος] συνάγοντος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς 10 συναλλαγᾶς καὶ τὰ συμβόλαια ποιουμένων.

(ῥνιθος] τῆς τύχης ἢ τῆς μαντείας.)

600. καρπὸς οὐ κομιστέος] οὐκ ἄξιος κομίζεσθαι ὁ καρπὸς αὐτῆς.

601. ἄτης] λύμης χωρίον ἢ τῶν πονηρῶν φιλία.

607. ταύτου κυρήσας] οἶον σὺν αὐτοῖς θηραεῖς. 15

612. βία φρενῶν] τοῖς ὀρμῶσι τῇ βίᾳ.

613. πομπὴν τὴν μακράν] ἐπὶ τὴν εἰς Ἄιδην ἀποικίαν ἐλκυσθήσεται μολεῖν τὴν ἐναντίαν τῇ εἰς Ἄργος.

615. σφε] αὐτόν.

617. ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε] ἀλλ' ὡς μάντις, τὸ τέλος εἰδὼς, οὐκ εἰς 20 κίνδυνον ἑαυτὸν καθήσκει.

618. εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου] εἰ φύει ἀλήθειαν τὸ μάντευμα, παρέπεται καρπὸς, εἰ ταῖς τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖαις τέλος ἔνι.

619. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια] παραδιαzeugτικὸς ἀντὶ 25 τοῦ καί, καὶ λέγειν τὰ καίρια.

620. Λασθένους βίαν] περιφραστικῶς τὸν Λασθένη τὸν ἰσχυρόν.

627. τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ] ἐπιτελεῖτε ὅπως εὐτυχῇ, τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου κακὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τοὺς ἐπελθόντας τρέποντες.

628. πύργων δ' ἔκτοθεν] ἀποβαλὼν δὲ αὐτοὺς ὁ Ζεὺς ἔξω τῶν 30 τειχῶν διαφθερεῖ ἐν κεραυνῷ ἐπὶ ταῖς πύλαις.

635. ἐπεξιακχάσας] ἐκβοήσας. Gl.

ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας] ἐπινίκιον παιᾶνα ἐπαλαλάξας μετὰ ἰαχῆς. οὕτω καὶ ὁ Ἰακχος λέγεται παρὰ ἰαχὰς τῶν μυουμένων. 35

636. σοὶ συμφέρεσθαι καὶ κτανὸν θακῆν πέλας] συστήναί σοι καὶ φοβεῦσαι, ἀποθανὼν ἐγγύς.

640. καλεῖ] τούτων οὖν αὐτῶν βοηθεὺς γενέσθαι τοὺς θεοὺς ἐπεύχεται παρτελῶς τῇ βίᾳ αὐτοῦ ὁ Πολυνείκης.

642. εὐκυκλον] γρ. εὐθετον, ἢ ἢ εὐβάστακτον. θεῖναι γὰρ τὸ 5 ἀναλαβεῖν λέγουσιν Ἀττικοί. καὶ “ὅπλα ἔθεντο” ἀντὶ τοῦ ἀέλαβον.

644. τευχιστήν] ὀπλίτην.

651. ἀνδρὶ τῷδε] ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ ὣν ἀπήγγειλα.

652. ναυκληρεῖν] περιέπειν, πεφροντικένας.

653. ὃ θεομανές τε] ὃ θεοῖς ἐπιμαϊνόμενε. ἐπιστρατεύῃ καὶ 10 πατρίδι καὶ πατράσι θεοῖς.

657. τεκνωθῇ] αὐξηθῇ.

658. ἐπώνυμῳ δὲ κάρτα] πάντῳ γὰρ τὸ ἐπώνυμον τῇ φιλοκεικίᾳ.

660. χρυσότευκτα γράμματα] οὐκ εἶπεν θεὸς ἢ ἄνθρωπος, ἀλλὰ 15 τὰ χρυσᾶ γράμματα.

661. φλύοντα] φλυαροῦντα.

664. φυγόντα μητρόθεν σκότον] ἀντὶ τοῦ γεννηθέντα.

666. συλλογῇ τριχώματος] οὐ γὰρ ἀθρόως φύεται, ἀλλὰ συλλέγεται κατ’ ὀλίγον.

667. προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο] εἶδεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν. ἀντὶ 20 τοῦ, οὐδὲ ἐν μιᾷ ἡλικίᾳ ἔπραξέ τι δίκαιον.

668. οὐτ’ ἐν πατράσι] καὶ μὲν δὴ οὐδὲ ἐπὶ κακώσει τῆς πατρός χάρας ἐγγύς αὐτοῦ ἔσται ἡ Δίκη.

678. ὀργὴν ὅμοιος] τὸν τρόπον.

τῷ κάκιστ’ αὐδωμένῳ] τῷ ἀδελφῷ σου βλασφημουμένῳ. 25 αὐδωμένῳ] ὑπὸ σοῦ.

680. ἐς χεῖρας ἐλθεῖν] πολέμους ἀνελεῖν.

αἷμα γὰρ καθάρσιον] καθαρὸν τὸ αἷμα τῶν ἀλληλοκτονούντων ξένων ἐν πολέμοις, τὸ δ’ ἀδελφοκτονεῖν ἀντικρυς φονέων ἔργον. ὑπερβατὸν δὲ ἔστιν, ἢ ἢ, αἷμα γὰρ τοῦτο κάθαρσιν οὐκ ἐπιδέχεται, ὅταν 30 ἀδελφοὶ αὐτόκτονες γίνωνται, καὶ οὕτως αὐτῶν ὁ θάνατος γένηται.

682. οὐκ ἔστι γῆρας] διαπαντὸς αἰσθήσεται τὸ μίasma τοῦτο.

13. τῇ φιλοκεικίᾳ] Desideratur verbum, velut συμφωνεῖ, quod addit schol. rec.

25. βλασφημουμένῳ] βλασφημούμενος M. Correctum in schol. rec.

29. ἔργον] ἔργων M.

31. αὐτόκτονες] Imo αὐτοκτόνοι. ἀλληλοκτόνοι posuit schol. rec.

32. αἰσθήσεται] γνωσθήσεται schol. rec.

γῆρας] ἔλλειψις.

683. εἴπερ κακὸν φέροι: εἰ ὅλως τις ἀτυχεῖ, καλὸν τὸ δίχα αἰσχύνης.

684. μόνον γὰρ κέρδος: ἡ εὐκλεία· ἐν κέρδος τὸ αὐτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικούμενον. ἐὰν δὲ ἀνεκδίκητος ἀποθάνῃ, ἕνεκά γε τῶν εἰς αὐτὸν 5 γενομένων κακῶν καὶ αἰσχρῶν ἄδοξος.

(τοῦτο γὰρ μόνον τὸ ἐν κέρδος, τὸ φέρειν κακὸν, ἀλλὰ τόδε κακὸν καὶ αἰσχρόν.)

685. κακῶν] δειλῶν.

690. ἴτω] οἶον εὐστόχως χειμαζέσθω.

16

ἴτω κατ' οὖρον: ἀπίτω κατ' εὐθείαν τοῦ Κωκυτοῦ κύμα (οὗτος δὲ ποταμὸς εἰς Ἄιδου, οὗ πορθμεὺς ὁ Χάρων). ἐπειδὴ πᾶν τὸ γένος τὸ Λαΐου κεκλήρωται τούτῳ, ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μισηθέν. Ἀπόλλωνος δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ αὐτὸς μὲν ἐστὶν καθαρὸς καὶ ἀμίαντος καὶ μὴ κοι- 15 νωνεῖν τῇ γυναικὶ παρήγγειλεν, οὔτοι δὲ παρήκουσαν καὶ ἐγένοντο 15 ἀνόμως.

692. ὠμοδακῆς σ' ἄγαν: ἡ ἄλογος ἄγαν ἐπιθυμία παρορμῇ ἡ πικρὸν καρπὸν καὶ κέρδος ἔχουσα· εἰς ταυτὸν οὖν τοὺς ἄνδρας ἀδίκου ἕνεκεν αἵματος, ἢ ᾗ ὅτι μέλλουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀναιρεῖν.

(695. τέλει] τελεία.)

20

696. ξηροῖς] ἀσυμπαθέσιν, ἀναλγήτοις.

697. λέγουσα κέρδος] κέρδος μοι ὑποτιθεμένη τὸ προτερῆσαι ἀποκτείναντα, ἢ ὑστερῆσαι.

698. ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρύνου: καλῶς γὰρ πράξας οὐ νομισθήσῃ φαῦλος. οὐ γὰρ ἡ τὴν φοβερὰν ἔχουσα αἰγίδα Ἑρινὺς εἰς τὸν οἶκον 25 ἐκείνου εἴσεισιν, οὗ οἱ θεοὶ θυσίας προσδέχονται.

699. εὔκρησας] εὐτυχήσας, εὔπράξας.

700. εἴσι δόμους] κατὰ τῶν δόμων τοῦ ὁσίου ἀνδρός.

701. ὅταν ἐκ χερῶν] ὁσίου ἀνδρός, οὗ οἱ θεοὶ τὰς θυσίας δέχονται.

703. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν: τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐν χάριτος μοίρᾳ 30 λαμβάνουσιν· ἢ μετὰ θάνατον ἴσως εὐκλείας τευξόμεθα. Ἄλλως. μετὰ θάνατον, φησὶν, αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων θαυμάζονται. τί οὖν οὐχὶ γεναῖόν τι δράσαντες ἀποθανούμεθα, τὸν Πολυνείκη ὥς ἀσεβῇ

7. μόνον] Sic vel μόνως M.

ἀλλὰ] Hoc non satis clare in M.

26. εἴσεισιν] εἴσισιν M.

ἀνελόντες, ἀλλὰ κολακεύομεν τὸν θάνατον, καὶ οὐχὶ χωροῦμεν πρὸς αὐτόν;

(706. ἐν τροπαίᾳ] ἀνατρεπτικός.)

709. κατεύγματα] αἱ ἀραί.

710. ἄγαν δ' ἀληθεῖς] ὥς τοῦτο ἐν τοῖς ὕπνοις φαντασθεῖς, ὅτι 5
δι' αἵματος αὐτῷ ἔσται ἡ τῶν χρημάτων διανομή.

711. δατήριοι] μερισταί.

713. ὣν ἄνη τις: ἀνύσιμα καὶ τελεσθῆναι δυνάμενα.

714. ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις] ἔνθα ὁ Πολυνείκης.

716. τιμᾷ] τιμωρεῖται· ἡ ἐν ἐρωτήσῃ ὁ λόγος.

10

717. οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην: ἐμὲ ὀπλίτην ὄντα οὐ χρὴ στέργειν τὸ
ὑμέτερον ἔπος· οὐ χρὴ γὰρ ζητεῖν περὶ ἀγαθῆς ἢ κακῆς νίκης.

720. ἐφέφρικα τὰν ὠλεσίοικον: δέδοικα τὴν τοὺς οἴκους ἀφανί-
ζουσαν θεὸν Ἐρινὺν, οὐδὲν ἔχουσιν θεοὶς ὅμοιον. πᾶς γὰρ θεὸς ἀγα-
θοποιός.

15

721. οὐ θεοῖς ὁμοίαν] θεοὶ γὰρ δοτῆρες ἑάων.

722. παναληθῆ, κακόμαντιν: τὴν ἐπὶ κακοῖς ἀληθεύουσιν. ἃ γὰρ
νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγονε.

723. τελέσαι] ἦν ἐπηύξατο Οἰδίπους τελέσαι τὰς ἀράς.

726. παιδολέτωρ δ' Ἔρις: ταῦτα παρορμᾷ. δῆλον δὲ ὅτι ἐν ταῖς 20
αἰχμαλωσίαις τὰ παιδιά ἀναιρεῖται. ὑποκοριστικῶς δὲ τὴν Ἐρινὺν
Ἔριν εἶπεν.

727. ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ: ποιητικῶς πάνυ ταῦτα ὁ Αἰ-
σχύλος. τὸν γὰρ Χαλυβδικὸν καὶ Σκυθικὸν σίδηρον φησὶ ταῦτα
πράττειν. σεσωματοποίηκε γὰρ τὸν σίδηρον, ὃν φησιν οὕτως ταῦτα 25
κινεῖν κατὰ τῶν παιδῶν τῶν τὰ χρήματα δάσασθαι βουλομένων, καὶ
διὰ ταῦτα πολεμούντων. οὗτος οὖν, φησὶ, μερίζει τοῖς παισὶ τούτοις
καὶ ὥσπερ ἀποκληροῖ οὐχὶ παιδιά μεγάλα, ἀλλὰ παντελῶς μικρά,
δυνάμενα μόνον αὐτῶν τὰ σώματα χωρῆσαι πεπτωκότα. ὅταν μέντοι
αὐτοὺς κτάνωσι καὶ ἡ πατρῷα αὐτῶν κόνις πῖνῃ τὸ αἷμα, τίς ἂν τὸ 30
μύσος αὐτῶν ἀποκαθάρῃ; ἢ, ὅταν ὁ ἕτερος ἀποκτείνῃς αὐτὸς ζήσῃ,

14. Ἐρινὺν] ἐρινὺν M. hic et alibi.

16. δοτῆρες ἑάων] δωτῆρες ἑάων apud
Hom. Od. Θ, 325.

24. Χαλυβδικὸν correxi pro Χαλυ-
βαῖκον, quod est vulgo etiam in

schol. rec.: sed codices nostri Χα-
λυβικόν.

28. παιδιά] παιδιά M., ε a m.
paullo recentiore.

31. ζήσῃ] ζήσῃ M.

τίς αὐτὸν καθάρῃ τοῦ μύσους; ἔαν, φησὶν, ἡ πατρία γῇ πῆν τὸ αὐτῶν αἶμα. ἔνθεν καὶ αὐτόχθονας φαμέν.

732. φθιμένοισιν κατέχειν] τάφου μοῖραν ἀπομερίσας αὐτοῖς.

735. αὐτοδάϊκτοι] αὐτοὶ ἑαυτοὺς φονεύσαντες. τῷ ἑαυτῶν σιδήρῳ ἑαυτοὺς τρώσαντες.

736. τίς ἂν καθαρμὸς πόροι] τίς ἂν εὐρεθῇ; τίς αὐτοὺς ἐκλύσει τοῦ τοιούτου μιάσματος;

743. παλαιγενῇ] τὴν παλαιὰν παράβασιν. παρέβη γὰρ τὸν χρησμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.

(ὠκύποινον] τὴν ὀξέως μετελθοῦσαν αὐτόν.)

744. αἰῶνα δ' ἐς τρίτον] Λαῖου, Οἰδίποδος, Ἑτεοκλέους.

745. Ἀπόλλωνος εὔτε Λαῖος: τὸ φιλάνθρωπον τοῦ θεοῦ ἐμφαίνεται διὰ τούτου. ὅταν, φησὶν, ὁ Ἀπόλλων τρεῖς εἶπῃ τῷ Λαίῳ “ μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα, ἐπεὶ κτενεῖ σε ὁ φύς.” αὐτὸς δὲ παρωσάμενος τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολάς, ὑπὸ τῶν ἡδονῶν αὐτοῦ κατακρατηθεὶς, συνῆλθεν τῇ Ἰοκάστη. τὸ δὲ ἐξῆς, εὔτε Λαῖος κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν αὐτῷ φίλων ἡδονῶν ἢ ἀντὶ τοῦ τῆς γυναικός. κρείσσω γὰρ τὰ πάθη τῶν λογισμῶν.

746. τρεῖς εἰπόντος] τὸ φιλάνθρωπον τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ τρεῖς ἐμφαίνει.

749. σώζειν πόλιν] σωθήσεται γὰρ οὕτως ἡ πόλις.

750. φίλων] οἷς ἐκοινώσατο τὸν χρησμὸν.

753. σπεύρας ἄρουραν] ὑπερβατὸν, σπεύρας ρίζαν αἱματόεσσαν.

756. ἔτλα, παράνοια: ἔτλη δὲ ἀγνοία συναγαγεῖν τοὺς γάμους ὁ τὰς φρένας βλαβεῖς. ἡ δὲ ἀγνοια, φησὶ, τὰς φρένας ἀπολλύνουσα συνήγαγε.

757. νυμφίους] γάμους.

758. κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα: τὰ κακὰ ὥσπερ θαλάσση ἔοικεν, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ Λαῖου γέγονε, τὰ δὲ ἐπὶ Οἰδίποδος, τὰ δὲ νῦν ἄτινα βρέμει περὶ τὸ ἄκρον τῆς πόλεως.

759. τὸ μὲν πίνον, ἄλλο δ' ἀείρει] “ Πρὸ μὲν τ' ἄλλα, αὐτὰρ “ ἐπ' ἄλλα.”

τὸ μὲν πίνον: οὕτως λέγει, τὸ μὲν πίπτει, τὸ δὲ διεγείρεται, τὸ δὲ περὶ τὴν ναῦν προσρήγνυται.

6. τίς ἂν] καθαρμὸς addit schol. 17. κρείσσω schol. rec. κρεῖσσον M. rec.

762. μεταξὺ δ' ἀλκά: μεταξὺ δὲ ἡμῶν δι' ὀλίγου ἐστὶν ἡ τῶν πολεμίων δύνამις τῆς ἡμετέρας, καὶ τὸ διάστημα ὁ πύργος ὁ διείργων ἐστίν.

763. εὖρει] ἐν πλάτει, ἐν μεταιχυμῷ.

766. τέλεια γὰρ παλαιφάτων: τὸ τέλεια ἀντὶ τοῦ τέλειαι· ὑψη-
κεν δὲ τὸ ἰ διὰ τὸ μέτρον.

767. βαρεῖαι καταλλαγαί: δυσχερὲς τὸ φιλιωθῆναι αὐτοὺς διὰ τὰς κατάρας.

768. τὰ δ' ὀλοά: τὰ δὲ θεινὰ τελούμενα οὐ παρέρχεται ἡμῶν.

(οὐ παρέρχεται] οὐχ ἴσταται.)

10

769. πρόπρυμμα δ' ἐκβολάν: ὅταν δὲ παχυνθῶσιν οἱ ἄνδρες τῷ ὄλβῳ, τότε ὅλου τοῦ φόρτου ἐκβολὴν ποιῶνται. τοῦτο δὲ πρὸς Ἑτεοκλέα. ἐκβολῶν δὲ, τῶν ὑβριστῶν, οἷον δι' ἐκβολῆς ὑβρίζόντων.

(770. ἀλφιστᾶν] φρονίμων.)

773. τοσόνδ' ἐθαύμασαν] παρὰ τοῦτο οἷν Οἰδίπους τὸ πρῶτον 15
εὐδαίμων ἀνὴρ.

774. πολύβοτός τ' αἰών: ὁ ὑπὸ πολλῶν ἐμβατενόμενος ἀνδρῶν. ἡ ὁ ἐπιπολὺ ἐκτεινόμενος.

775. ὅσον τόπ' Οἰδίπουν τίον: ὅσον θαυμασθῆναι καὶ δοξασθῆναι ἐποίησαν. καὶ Εὐριπίδης “Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνὴρ.” 20
ἀναρπαξάνδραν δὲ τὴν ἀναρπάξασαν πολλοὺς τῶν ἀνδρῶν. μεταπλασμός τοῦ ἀναρπάξανδρος.

κῆρ] κακὴν μοῖραν.

778. ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων: ἐπεὶ ἔμφρων ἐγένετο, ἐπεὶ συνῆκεν δ' ἔπραξε κατὰ τῆς μητρός. εὐδαίμων γὰρ ἦν κατὰ πάντα πρὸ τοῦ 25
μαθεῖν τὸ μητρομίξιον. δίδυμα δε κακὰ ἔφη τὸ τῶν δύο ὀφθαλμῶν στερηθῆναι. ἐν γὰρ κακὸν τὸ ἐνὸς στερηθῆναι, δύο δὲ τὸ ἀμφοτέρων ἢ τοὺς περὶ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκη γεννήσας, οἱ ἦσαν τῶν ὀφθαλμῶν κρείσσονες. ὀμμάτων δ' ἐπλάγχθη ἀντὶ τοῦ ἐστερήθη τῶν κρεϊτόνων ὀμμάτων. λέγει δὲ τῶν περὶ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκη. 30

783. πατροφόνῳ] τῇ τὸν πατέρα φονευσάσῃ χειρί.

784. ἐπλάγχθη] ἐχωρίσθη.

20. Εὐριπίδης] In prologo Anti-
gones ap. Aristoph. Ran. 1182. ubi
ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ.

21. μεταπλασμός] Hoc ita dictum

est ut scholiasta legisse videri pos-
sit ἀναρπάξανδρα.

26. μαθεῖν schol. rec. μάθη M.:
ut μεμαθηκέναι conjici possit.

786. ἐπικότους τροφάς: ἐπιβλαβεῖς δὲ ἐντολὰς περὶ τροφῶν ἐφῆκεν αὐτοῖς.

788. καί σφε σιδαρονόμφ: καὶ τοῦτο ἐπηράσατο διὰ σιδήρου αὐτοὺς τὴν οὐσίαν κτήσασθαι.

791. καμψίπους Ἑρινύς] ἡ κάμπτουσα τῶν κολαζομένων τοὺς 5 πόδας. οἶονεῖ ἡ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἐῷσα φυγεῖν.

792. θαρσεῖτε, παῖδες: ἄγγελος ὁ καὶ πρότερον ἀπαγγείλας περὶ τῆς τῶν Ἀργείων ἐφύδου, οὗτος καὶ νῦν ἀπαγγέλλει τὴν ἀδελφοκτονίαν.

τεθραμμέναι] συγγενεῖς, ἡ δειλαί, ὑπὸ μητέρων ἀπαλῶς τεθραμμέναι. 10

794. κομπάσματα] τὰ παλαιὰ αὐτῶν κομπάσματα.

795. πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε: ἀλληγορεῖ πάλιν, καὶ λέγει ὅτι πολῶν προσβαλόντων τῇ πόλει οὐδεὶς εἰς αὐτὴν εἰσέπεσεν.

796. ἄντλον] τοῦ κύματος τὸ ὕδωρ.

800. τὰς δ' ἐβδόμας: ἀξιοπίστως καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πυλῶν 15 εἶρηκεν. ἡ γὰρ ἐβδόμη, φησὶ, πύλη, ἵνα τὰ μαντεύματα τοῦ Ἀπόλλωνος τὰ Λαίῳ δοθέντα τέλος λάβῃ. ἐβδόμη γὰρ ἐγεννήθη Ἀπόλλων. πέποιθεν οὖν οὐχὶ αὐτὴ ἡ πύλη ἡ ἐβδόμη, ἀλλὰ ὁ φυλάττων αὐτὴν Ἑτεοκλῆς.

800. ἐβδομαγέτης] ἐν ἐβδόμῃ γεννηθείς. 20

801. εἴλετ'] ἔσωσεν.

803. νεόκοτον] νεωστὶ κατεσκευασμένον.

808. μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν] προεῖπεν γὰρ αὐτά.

809. ἀμφιλέκτως] ἀμφιβόλως.

810. ἐκεῖθι κῆλθον: εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ φονευθῆναι τὸν 25 βασιλέα;

813. αὐτὸς δ' ἀναλοῖ: ὁ Ἀπόλλων ἀναλίσκει τὸ τοῦ Οἰδίποδος γένος.

(817. παμπησίαν] τὴν περιουσίαν.)

818. ἐν ταφῇ χθονός] ὅσον ἐνταφῆναι.

822. Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι δαίμονες] ὁ τρόπος ἐξοχή. “Ζεῦ ἄλλοι 30 “τε θεοί.”

825. πότερον χαίρω: φρονίμως ὁ ποιητὴς μέσσην ὁδὸν ἔδραμεν, καὶ σωθείσης τῆς πόλεως ἄτοπον ἡγεῖται τὸ θρηνεῖν. καὶ

Οὐχ ὁσὶν κταμένουσιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.

10. ἀπαλῶς V. ἀπλῶς M.

33. ἡγεῖται addidit R.

34. Οὐχ ὁσὶν—] Hom. Od. κ,

412.

(κάπολολύξω: μετὰ χαρᾶς παιωνίσω.)

828. ἀτέκνους] ἐπὶ κακῷ τεχθέντας.

(ἀτέκνους] ἢ τοὺς μὴ τεκνοποιήσαντας.)

829. οἱ δὴτ' ὀρθῶς: ὀρθῶς οὖν καὶ ἐπωνύμως Ἑτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης ἐκλήθησαν. 5

832. καὶ τελεία γένεος: καὶ τελουμένη ἐπὶ τῷ γένει τοῦ Οἰδίποδος ἀρά.

834. περιπίτνει κρύος] περιπίπτει φόβος κακοῦ.

835. ἔτευξα τύμβω μέλος: τὸ ἐξῆς, κλύουσα αὐτοὺς δυσμόρως θανόντας ὑπὸ δορὸς ἀλλήλων ἐπιτυμβίδιον θρῆνον ἔτευξα, ὡς 10
Θυιάς.

838. ἡ δύσορνις ἄδε: δυσοιώνιστος γέγονεν αὐτοῖς ἡ συμφορὰ τῆς μάχης. ἐπὶ κακῷ συνῆλθον εἰς μάχην.

840. οὐδ' ἀπέῖπεν: οὐκ ἀπηγόρευσε τὸ ποιῆσαι τὰ δεινὰ παρὰ Οἰδίποδος. 15

842. βουλαὶ δ' ἄπιστοι] ἐπεὶ οὐκ ἐπείσθη Ἀπόλλωνι.

843. μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν: ἡ δὲ φροντίς, ἣν ἔσχεν ὁ Λαῖος περὶ τὴν μίξιν, καὶ τὰ θεσπίσματα παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς πόλεως οὐχ ἡσύχασεν, οὐκ ἀμβλύνεται, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ὀξέως τε- 20
λείται.

844. ἀμβλύνεται] ἀπρακτεῖ.

847. οὐ λόγῳ] ἀλλ' ἔργῳ.

αἰακτά: θρηνητικά.

848. τὰ δ' αὐτῶδηλα: αὐτὰ δὲ ταῦτα φανερά. ὁρᾷ ὁ χορὸς τὰ σώματα βασταζόμενα. 25

προὔπτος] ὁμολογούμενος.

850. κάκ' αὐτοφόνα: ἀλληλοκτόνοι γὰρ ἐγένοντο.

852. δόμων ἐφέστιοι] ἢ τὰ κακὰ ἀπὸ τῶν κακῶν οἰκεῖ ἐν τῇδε τῇ ἐστία καὶ τοῖς οἴκοις τούτοις.

(856. πίτυλον] κτύπον.) 30

858. τὰν ναύστολον] τὴν διάγουσαν τοὺς νεκρούς.

τὰν ναύστολον θεωρίδα: τὴν τοῦ Χάρωνος ναῦν θεωρίδα εἶπεν. κυρίως δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἢ εἰς Δῆλον ἀπερχομένη. λέγει δὲ ὅτι

4. Πολυνείκης] πολυνείκεις (sic) M. manu habet M.

21. ἀπρακτεῖ ab alia, sed antiqua 32. τὴν schol. rec. οὐ τὴν M.

ταύτην ὁδὸν θεωρητικὴν ὥσπερ οἶδεν ὁ στόνος τὴν ἐπὶ τὸν Ἀχέροντα, τὴν ἀνήλιον, ἣν μὴδὲ ἥλιος ὀρᾷ, ἣ τὴν ἀναπνοήν. ἀγνή γὰρ ἐκείνη ἣ εἰς Δῆλον ἀπιοῦσα. πάνδοκον δὲ, ἐπεὶ πάντας δέχεται τοὺς ἀποθνήσκοντας.

(μελάγκροκον] τὴν ἔχουσιν μέλαν λαῖφος.) 5

(859. ἀνάλιον] ἐφερμηνευτικόν.)

860. πρᾶγος πικρόν] ἐπὶ τὸ πρᾶγμα, τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ τὴν συμφορὰν αἱ ἀδελφαὶ τῶν βασιλέων.

866. ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον: δίκαιον ἡμᾶς προκατάρχεσθαι ὡς προακουσάσας, ὑπακούειν δὲ ἐκείνας. 10

869. ἐχθρὸν παιᾶν] ἔστι γὰρ καὶ παιὰν ἐπ' ἀγαθοῖς.

870. ἰὼ δυσασελφότηται: ὧ δυσασελφότηται πασῶν παρθένων αἱ μίτρας κατὰ τὴν φθορὰν λύονται. ἀντὶ δὲ τῆς μίτρας καὶ ζώνης νῦν στρόφον εἶπεν.

872. στένομαι: ἀντὶ τοῦ στένω Ἀττικῶς. καὶ γὰρ ἰατρεύομαι 15 καὶ ἀλεύομαι φασίν.

873. μὴ 'κ φρενός] ὅτι οὐκ ἐκ ψυχῆς θρηνῶ.

875. κακῶν ἀτρώμονες] ἐν κακοῖς ἀκμῆτες.

876. πατρώους δόμους ἐλόντες: αἵτιοι τῆς ἀλώσεως γενόμενοι, πορθήσαντες, ἐρήμους ποιήσαντες τῷ ξίφει. 20

882. διήλλαχθε] τὴν ἴσιν μοῖραν λαχόντες.

ἦδη διήλλαχθε: ἡ διαλλαγὴ ὑμῶν οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ γέγονεν, ἀλλ' ἐπὶ ἀναιρέσει τῇ σιδήρου.

886. κάρτα δ' ἀληθῆ: τῷ ὄντι ἡ τοῦ Οἰδίποδος Ἐρινὺς ἐτελείωσε τὰς ἐκείνου ἀρὰς κατὰ τῶν παιδῶν. 25

888. δι' εὐωνύμων τετυμμένοι: τὸ ἐξῆς, διήλλαχθε δι' εὐωνύμων. τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἐναντίον ἰσταμένοις.

889. ὁμοσπλάγχχων τε πλευρωμάτων. διαμπαῖς ἀλλήλων τὰς πλευρὰς τρώσαντες. ἑκάτερος γὰρ τῶν μονομαχούντων τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν τοῦ ἀντιπάλου τιτρώσκειν βούλεται. οἶον διὰ τῶν πλευρῶν 30 αὐτῶν καθήκασιν οἱ ὁμόσπλαγχχοι.

894. διανταίαν λέγεις πλαγάν: πληγὴν λέγεις διαμπαῖς γενομένην, καὶ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν οἰκῶν. ἄμφω γὰρ ἔχει κακῶς.

1. ὁδὸν θεωρητικὴν] Corruptum. ἀναγνῶν scribere debebat.

Fort. οἶδεν θεωρητικὴν.

13. μίτρας] μήτρας M. hic et

2. ἀναπνοήν] ἀνάγνῃ Pauwius, quod paullo post.

897. ἀναυδάτω μένει: ἀνήρηνται ὑπ' ἀλλήλων ἰσχύϊ μεγάλη καὶ ἀλαλήτῳ.

ἀκαθέκτω ὀργῇ.

899. διχόφρονι πότμῳ] οὐχ ὁμονοῦντες.

900. διήκει] ὁ τούτων στεναγμὸς ἦφατο καὶ τῆς πόλεως. 5

902. μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνους: ἄλλοις ἔσται τὰ χρήματα δι' ἃ ἀπώλοντο. ἢ οὕτως, τὰ κτέανα ταῦτα, οἷον τὰ ὀνειδῆ, διήξει μέχρι τῶν ἐπιγόνων. κτέανα δὲ εἶπεν ὡς ἐπὶ οὐσίας, οἷον κληρονομήσουσι τῶν πατρῶν οἱ παῖδες.

907. ὀξύκαρδιοι: ὀξύθυμοι ὄντες ἐμοιρήσαντο καὶ διενείμαντο τὰ 10 κτήματα ὥστε ἴσον λαχεῖν. φησὶ δὲ τὰς ταφάς.

909. διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία: μέμφονται δὲ οἱ φίλοι αὐτῶν τὸν διαλλακτῆρα σιδήρον ὡς μηδετέρῳ χαρισάμενον.

913. τάχ' ἂν τις εἴποι: ὡς ἀνοήτως αὐτὸ εἰπούσης ἐρωτᾷ τίνες αὐτοὺς μένουσι. 15

914. τάφων πατρῶν λάχαι] αἱ σκαφαί: ὡς τὸ "Φυτὸν ἀμφε-
" λαχαινεν."

915. λείπει τὸ προπομπά.

917. αὐτόστονος: ἐν ἑαυτῷ τὸν στόνον ἔχων. ὁ δὲ γόος, φησὶν, αὐτοπήμων ἐστίν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ κακὰ ἔχων καὶ τὰ πολέμια. δαί- 20
φρων δὲ, οὐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.

918. δαίφρων] δαΐζων τὰς φρένας.

919. ἐκ φρενός] ἐκ βάθους θρηνῶν.

921. δυοῖν ἀνάκτοι] κλαιούσης τοὺς δύο βασιλεῖς.

922. πάρεστιν εἰπεῖν: πάρεστιν ἐπ' ἀμφοτέρων τοῦτο εἰπεῖν, ὁ 25
μὲν βασιλικῶς ἐκβαλὼν τὸν ἀδελφόν, ὁ δὲ βασιλικῶς ἐπιστρα-
τεύσας.

924. ἐρξάτην] ἀντίοι γενόμενοι εἰς τε Θηβαίους καὶ Ἀρ-
γείους.

926. πολυφθόρους] μετὰ φθορᾶς ἐλθούσας. 30

927. δυσδαίμων: ὅτι ὃν ἔτεκεν ἄνδρα ἔσχεν.

933. ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι: ἀδελφοὶ καὶ πανώλεθροι

16. ὡς addidit V. Verba φυτὸν ἀμφελάχαινεν sunt Homeri Od. Ω, 241. πομπά: neque enim satis clare scriptum)] Sic M. Non intelligo hoc scholion.

18. λείπει τὸ προπομπά (vel προ-

γεγόνασιν, ἀλλήλους διατεμόντες ἐν μαινομένη ἔριδι πρὸς τῷ τέλει τῆς φιλονεικίας. ἀποθανόντων γὰρ πέπνυται τὸ ἔχθος.

938. ἐν δὲ γαίᾳ ζόα: ἡ ζωὴ αὐτῶν κέχυται ἐν τῇ φονορρύτῃ γῇ.

940. ὅμαιμοι] τῇ συμφορᾷ.

κάρτα δ' εἶσ' ὅμαιμοι: ὄντως ἀδελφοί εἰσι ταῖς προαιρέσεσι τοι- 5 οὔτοι ὄντες.

941. πικρὸς λυτὴρ νεικέων: πόντιος ὅτι οἱ Χάλυβες παράλοι εἰσιν. ἔθνος γὰρ ἐν τῷ Πόντῳ οἱ Χάλυβες, ὅθεν ὁ σίδηρος. πυρὸς δὲ συβείς, ὅτι διὰ πυρὸς ἡ κατασκευή.

945. κακὸς दाτητάς: πικρὸς μεριστῆς ὁ σίδηρος τῶν χρημάτων. 10 ἐπεὶ δὲ ἐπηράσατο διὰ ξιφῶν αὐτοὺς τὴν οὐσίαν νείμασθαι.

950. γὰς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται: πολλὴ τῆς γῆς ἀφθονία ὑπο- κείται αὐτοῖς. ἡ οὕτως, ὑπὸ γῆς δὲ ὁ πολὺς πλοῦτος αὐτοῖς κέ- κρυπται, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀφανείᾳ.

953. τελευτᾷ δ' αἰδ' ἐπηλάλαξαν: ἐπὶ δὲ τῇ τελευτῇ αὐτῶν αἰ 15 ἀραὶ τοῦ Οἰδίποδος ἐπηλάλαξαν.

955. παντρώῳ φυγᾷ γένους: οἶον οὐκ ἔτι φέρει τὰς συμφορὰς τὸ γένος, ἀλλὰ δέδωκεν ὧτα τοῖς κακοῖς, τῆς δὲ ἄτης τρόπαιον ἔστηκεν.

(955. οἱ πολλὰ κακὰ ἰδόντες.) 20

(956. γένους] τοῦ ἰδίου.)

961. παισθεὶς ἔπαισας] καταχθεὶς ἐπάταξας.

962. σὺ δ' ἔθανες] ἀνιρέθησαν οὕτως: ὁ πλήξας ἐπλήγη, ὁ δὲ κατακτανὼν, ἀνελὼν τὸν ἕτερον, ἀπέθανεν.

963. ἴτω γόος, ἴτω δάκρυα: ποτὲ πρὸς τοῦτον, ποτὲ πρὸς ἕτερον. 25 ἴτω, κοιμάσθω καὶ ὁ ἀνελὼν τὸν ἕτερον, καὶ αὐτὸς προκείται, τοῦτ' ἔστι τέθηκεν.

965. πρόκεισαι] δηλονότι νεκρός.

973. ἀχέων τοίων: τοῖς πάθεσιν ἀγχιστεύουσαι.

ἐγγύθεν] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλότρια.

ἀχέων: ἡγουν θρήνων.

974. πέλας δ' αἰδ' ἀδελφαί: ἐγγὺς δὲ τῶν κακῶν καὶ ἡμεῖς αἰ 30 ἀδελφαὶ ἐσμὲν ὧν καὶ οἱ ἀδελφοί.

3. ζόα] ζοά M.

20. οἱ πολλὰ κακὰ ἰδόντες] Re-
ferendum, ut videtur, ad v. 951. ἰὼ
πολλοῖς ἐπαυθίσαντες πόνοισι γενεάν.

29. ἀγχιστεύουσαι] ἀγχιστεύοντα
schol. rec.

31. ἀχέων: ἡγουν θρήνων] ἀχέω
ἡγουν θρήναι (sic) M.

975. ἐφύμνιον.

976. Οἰδίπου σκιά: ὁ ἀσθενὴς Οἰδίπους· ὅτι δοκεῖ νῦν οὐδὲν ὑπάρχειν.

978. ἥ ἐ δὲ δυσθέατα: τοῦτο ὡς πρὸς Πολυνείκη, ἐκ τῆς φυγῆς ἐπανήκοντες ἐμοὶ τῇ ἐνταῦθα μεινάσῃ ἐδείξατε ὀδύνας. 5

980. οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανε: ὁ Ἑτεοκλῆς. πρῶτος γὰρ κατέκτανε τὸν Πολυνείκην.

981. σωθεῖς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν: σωθεῖς ἀπὸ τῆς φυγῆς ἀπώλεσεν τοῦ Ἑτεοκλέους τὸ πνεῦμα· ἢ τὸ αὐτοῦ· ὃ καὶ μᾶλλον.

983. τάλαν πάθος] τλητικά πεπονθός. 10

985. δίγυρα: ζῶντα πῆματα χεόμενα καὶ πολλά. τριπάλτων δὲ πημάτων, σφοδρῶς πηδησάντων.

986. τὸ ἐφύμνιον. ταῦτα δὲ λέγει ὡς βαρέως φέρων.

990. σὺ τοίνυν οἶσθα: σὺ οἶδας, ὧ Ἑτεόκλεις, τὴν Μοῖραν ὅσον δύναται διαβάς αὐτήν. 15

991. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος: σὺ δὲ οὐ μετ' οὐ πολὺ οὐδὲ ὕστερον ἔμαθες ἀντικρυς τὸν ἀδελφόν σου πολεμήσας.

993. ἀντηρέτας: ὀρθή ἐστιν. ἀντιστάτης τῷ Ἑτεοκλεῖ.

994. ὅλοα λέγειν: οὐ μόνον ταῦτα λέγειν ὅλοα, ἀλλὰ καὶ ὁρᾶσθαι. κεῖται γὰρ τὰ σώματα. 20

995. πόνος] ὁ ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος.

κακά] ἃ δι' ἡμᾶς ἔχομεν.

1000. πολυπονώτατοι] ἐπιπονώτατοι. λείπει τὸ ἀδελφοί. Gl. πολλοὺς πόνους πονήσαντες.

1001. δαυμονῶντες] λυσσῆσαντες. 25

1002. ποῦ—χθονός] εἰς ποῖον τῆς γῆς τόπον.

1003. ὅπου τιμώτατον] ὅπου τιμώτατον μέρος.

1004. πάρευνον] παρὰ τὴν εὐνὴν τοῦ πατρός.

1005. δοκοῦντα καὶ δοξάντ'] τὰ δοξάντα τοῖς προβούλοις ἀπαγγεῖλαι με χρή. 30

1008. θάπτειν ἔδοξε] εὐφύμῳς τὸν τάφον εὐνὴν εἶπεν. ἔδοξεν οὖν τοῖς προβούλοις τῶν Θηβαίων τὸν Ἑτεοκλέα ἐν τῷ τόπῳ τοῦ τάφου

16. οὐ μετ' οὐ πολὺ] οὐ μετουπολὺ M. Duplex negatio in hac formula frequens apud scriptores medii ævi.

18. ἀντηρέτας] ἀντηρέτης M. contra 31. εὐφύμῳς—εἶπεν] Hæc verba

ad πάρευνον v. 1004. spectant.

καταθάπτεσθαι. διὰ μέντοι τοῦ θάπτειν Ἑτεοκλέα ἀπαγορεύει καὶ μὴ θάπτεσθαι Πολυνείκην. γῆς δὲ κατασκαφᾶς εἶπεν οἶον τὰς κάτω σκαφάς. ὑπὲρ ἱερῶν πατρῶων ὁσίως μαχόμενος ἀπέθανεν ἀμέμπτως.

φίλοις κατασκαφαῖς] σκάπτοντας καὶ τάφον ποιοῦντας αὐτῷ φιλίου.

5

1009. στυγῶν] εἴρων δηλονότι.

1010. ἱερῶν] λείπει ἢ ὑπὲρ ὑπὲρ ἱερῶν.

1011. οὐπὲρ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν] παρὰ τὸ “ Εἷς οἰωνὸς “ ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.”

1017. ἄγος] ὄνειδος τῷ Πολυνείκει ὥστε μὴ ἐλεῖν αὐτὸν τὴν πόλιν.

1023. μήτ’ ὀξυμόλοις] μήτε μὴν ὀξυτάτοις θρήνοις τιμᾶν αὐτόν.

1025. τέλει] τῷ τάγματι.

τέλει] πλήθει.

1033. ἄκοντι] ἀδελφῷ δι’ ἀνάγκην γεγονότι κακῷ.

15

1035. κοιλογάστορες] μεγαλογάστορες.

1036. μὴ δοκησάτω] μὴ τοῦτο ἀρεσάτω.

πάσσονται] γεύσονται.

1039. κόλπῳ φέρουσα] τῷ τοῦ βυσσίνου πέπλου κόλπῳ τὴν γῆν παρακομίζουσα, ὡς ἐπιβάλλειν μέλλουσα χῶμα, διὰ τὸ ὀρύττειν μὴ τὸ δύνασθαι.

1041. παρέσται μηχανὴ δι’ ἧς αὐτὸν θάψαι.

1044. τραχὺς γε μέντοι] τραχὺς ἔσται ὁ δῆμος ἐν ἐλευθερίᾳ τοῦ πολέμου γενόμενος.

1045. τράχυν’] λέγε πολλάκις, τραχὺς ἔσται ὁ δῆμος, ἀλλ’ ὅμως οὐκ ἀναστείλῃς με θάψαι.

1047. ἤδη τὰ τοῦδε] τὰ περὶ τῆς τιμῆς τούτου ὑπὸ θεῶν κέκριται.

1050. ἀλλ’ εἰς ἅπαντας] ὑπὸ μόνου τοῦ Ἑτεοκλέους ἀδικηθεὶς πάντας ἐπολέμησε τοὺς Θηβαίους.

1053. αὐτόβουλος] σὴ γνώμη ὃ βούλει πράττει.

30

1054. φθερσιγενεῖς] αἱ ἐπὶ τῷ φθείρειν γεγонуῖαι.

8. παρὰ τὸ] Hom. II. M, 243.

9. ἀμύνεσθαι] ἀμύνει cum compendio M., omissis verbis περὶ πάτρης.

10. ὥστε] Scribendum fortasse ἔσται.

26. ἀναστείλῃς] Ex more inferioris Græcitatatis dictum pro ἀναστελεῖς.

30. σὴ] σὴ βουλῇ καὶ M., sed deleto ab eadem manu βουλῇ καὶ.

30. τῷ] τὸ M.

φεῦ φεῦ: διαιρεῖται ὁ χορὸς, τῶν μὲν ὑπὲρ Πολυνείκους, τῶν δὲ ὑπὲρ Ἑτεοκλέους οὐσῶν· ὥσπερ δὲ μεμέρισται ὁ χορὸς, οὕτως καὶ αἱ ἀδελφαί· καὶ ἡ μὲν Ἰσμήνη τῷ Ἑτεοκλεῖ ἀκολουθεῖ καὶ τῇ πόλει, ἡ δὲ Ἀντιγόνη τῷ Πολυνείκει.

1065. τίς ἂν οὖν] τίς ἡμῶν ἐστὶ ταύτης τῆς γνώμης; 5

1066. δρᾶτω πόλις: ὃ βούλεται ποιεῖτω εἰς τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη.

1070. ἄλλως ἄλλοτ'] οὐ διόλου τὰ αὐτὰ δοκεῖ τῷ δήμῳ.

1072. ἡμεῖς δ' ἅμα: ἅμα τῷ Ἑτεοκλεῖ ἐκκομιζομένῳ ἐπόμεθα.

1074. μετὰ γὰρ μάκαρας: μετὰ γὰρ τοὺς θεοὺς καὶ τὴν ἑαυτοῦ παρῆθκεν ἰσχὺν ὑπὲρ τῆς πόλεως· καὶ γὰρ ἐνίκησαν οἱ ἡμέτεροι πολῖται καὶ οὐκ εἴασε τὴν πόλιν ἡμῶν οὕτως ὑπὸ χειμερινοῦ κύματος κατακλυσθῆναι πρὸς τῶν Ἀργείων. ἀκολούθως μέντοι τῷ κύματι καὶ τὸ κατακλυσθῆναι ἐπήνεγκεν.

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΓΛΑΥΚΟΣ ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν Φρυνίου φησὶ τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην, 5

Τὰδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν Ξέρξου ἦτταν, στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις, ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. [τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστὶ παροδικὰ, ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ, 10

Τύριον οἶδμα λιποῦσα.

τὰ δὲ στάσιμα, ὅτε ἴσταται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος, τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται.] καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ Ἑλλάδος, καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς 15 νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι. διὰ Θεσσαλίας φεύγων διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ, Προμηθεῖ.

3. τοῖς] τῷ M., sed eraso ωι et posito super τ compendio quod οἷς significat. Glaucus autem intelligendus Reginus, cujus librum περὶ ἀρχαίων ποιητῶν τε καὶ μουσικῶν memorant Plutarchus aliique. Pauca quæ supersunt ex eo fragmenta collegit C. Muellerus Histor. vol. 2. p. 23., nostro tamen omisso.
8. τε] In M. primo fuit δέ.
9. τῶν δὲ—ἐν θρήνῳ γίνεται] Se-

clusi excerptum grammatici loco alieno illatum.

11. Τύριον—] Euripidis versus Phœniss. 202.

15. μὲν] μὲν ἔτι M., sed ἔτι deleto.

18. Γλαύκῳ] ποττιεῖ addidit schol. rec.

19. Προμηθεῖ] Προμηθεῖα πυρφόρον dicit.

Πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστήχησε περὶ Μαραθῶνα·
 δευτέρα Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς.

1. Διὰ γερόντων προλογίζει.

τάδε] δεικτικῶς.

τάδε μὲν Περσῶν] οἱ ὑπομνηματιστάμενοί φασιν ὅτι ἑαυτοὺς 5
 λέγουσιν πιστώματα Περσῶν οἱ κατὰ τὸν χορόν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι
 πόλις ἐστὶ Περσικὴ Πίστειρα· ἦν συγκόψας Πιστὰ ἔφη. οἱ δὲ
 ἄλλως ὑπομνηματιστάμενοί φασιν, ἡμεῖς ἐσμεν οἱ πιστοὶ χρηματο-
 φύλακες Περσῶν.

2. Πιστὰ] Πίστειρα κατὰ συγκοπήν· ἔστι δὲ Περσικὴ πόλις. 10

3. λείπει τὰ βασίλεια.

4. φύλακες] λείπει τὸ ἐσμέν.

κατὰ πρεσβείαν· κατὰ τιμὴν αἰρεθέντες.

5. οὓς αὐτὸς ἀναξ· οὓς αὐτὸς ὁ Ξέρξης κατέλιπεν κατὰ τιμὴν.

6. Δαρειογενής· Δαρείου υἱός. καὶ μὴν Δαρεῖοι τρεῖς. τούτων δὲ 15
 πρῶτος ὁ Ὑστάσπου, προκριθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Περσῶν καὶ βασιλεύ-
 σας, Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας. δεύ-
 τερος δὲ Δαρεῖος ὁ Ἀρταξέρξου νόθος προσαγορευθείς. ἔσχατος Δα-
 ρεῖος ὁ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἀναιρεθείς. τινὲς δὲ καὶ
 τέταρτον Δαρεῖον γράφουσιν. 20

7. ἐφορεύειν] ἄρχειν, ἐπόπτας εἶναι.

8. τῷ βασιλείῳ· τῷ Ξέρξου. Ὀμηρικῶς δὲ πρῶτον τὸν βασιλέα,
 εἶτα τοὺς ὑπηκόους. “Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι.”

10. ὀρσολοπεῖται] διαπολεμεῖται, ταρασσεται, θορυβεῖται.

13. οἴχωκεν· ἀπόλωλε γὰρ ἡ πᾶσα δύναμις τῶν Περσῶν. 25

16. ἡδ' Ἐκβατάνων· ὅτι Ἀκεσσαιά πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ
 Ἀκεσσαιῶν τὰ νῦν Ἐκβάτανα καλούμενα.

17. Κίσσινον ἔρκος] πόλις Περσῶν τὸ Κίσσινον.

20. στίφος] τὸ πύκνωμα.

παρέχοντες] ὄντες· ἡ τὸ πολέμου ἀντὶ τοῦ πολέμου. 30

21. Ἀρταφρένης] ὑπέρθεσις διὰ τὸ μέτρον.

3. Διὰ] Literæ δι. evanuerunt in M. 17. Ἀρταξέρξου] πατὴρ add. schol. rec.

5. φασιν] φη cum compendio M., 23. Ἀτρεΐδαι—ἄλλοι (adde ἑκνή-
 i. e. φησίν. et sic mox iterum. μιδες Ἀχαιοί)] Π. Α, 17.

24. βασιλῆς βασιλέως: βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποταγμένοι δὲ τῷ Πέρσῃ.

ὑποχοι] ὑπαρχοι.

26. ἵπποβάται] ἵππικοὶ καὶ τοξόται.

27. φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν: ἐκ προσόψεως ἱκανοὶ φοβεῖν ὁμοίως καὶ 5 ἐκ τῆς πείρας.

28. δόξῃ] γνώμῃ, ἢ φιλοτιμίᾳ, ἐν ἄλλοις, ἐνυποστάτω δοκῇ καὶ πείσματι ψυχῆς.

34. Νεῖλος] ὑποχείριοι γὰρ ἦσαν τότε Περσῶν οἱ Αἰγύπτιοι.

Σουσιस्कάνης] τινὲς διαιροῦσι Σουσιस्कάνης καὶ Πηγὰς καὶ Τα- 10 γών. τὰ γὰρ ὀνόματα πέπλακε καὶ οὐκ ἔστιν Αἰγυπτιακά.

37. Αἰγυπτίους.

39. καὶ ἐλειοβάται: οἱ τὸ Αἰγύπτιον ἔλος οἰκοῦντες. ἡ κοινῶς Αἰγύπτιοι ἐλώδης γὰρ ἡ Αἴγυπτος. οἱ δὲ, οἱ καὶ ἐπὶ ἔλους ἐλαύνειν 15 δυνάμενοι ναῦς, ὅπερ ἐστὶ τῶν δυσχερεστώτων.

41. ἀβροδιαίτων ὃ ἔπεται: ὄντως γὰρ τοιοῦτοι οἱ Λυδοί. καὶ τὸ παρ' Ἀνακρέοντι “Λυδοπαθεῖς” τινὲς ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς. καὶ τὸ περιφερόμενον

Μῆτε μοι Λυδῶν καρύκας μῆτε μαστίγην ψόφους.

καὶ ὁ Λυδοφοίτης δὲ μυροπώλης τὴν τρυφὴν ταύτην δηλοῖ. καὶ τὴν 20 βάκκαριν δὲ ἔνιοι Λυδῶν μύρον ἔφασαν.

42. οἷτ' ἐπίπαν] οἱ διόλου τὴν ἡπειρον οἰκοῦντες.

44. διόποι] διόπται καὶ διέποντες ἡγεμόνες.

47. δῖρρυμα] ἀντὶ τοῦ ἄρματα.

ἀντὶ τοῦ τέθριππα καὶ ἐξαίπια τάγματα: ἐκ τούτου δὲ τὸ πλῆθος 25 τῶν ἵππων δηλοῖ.

49. στεῦται] “Κλυθ', Ἀλαλὰ, Πολέμου θύγατερ, ᾧ θύεται ἄνδρες” ἐν διθυράμβῳ. οὕτως στεῦται ἐνικὸν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ.

7. ἐν ἄλλοις] ἐναλλοις (sic) M. ἐνυποστάτω] ἐν ἀνυποστάτω Stephanus.

8. πείσματι] πείσματι M.

10. διαιροῦσι Σουσιस्कάνης—ταγών (τάγών cum duplici accentu M.)] Scripserunt igitur Σοῦσις, Κάνης, Πήγας, Τάγων.

16. τὸ] τῷ (sic) M.

19. καρύκας] καρύκας M.

20. τὴν τρυφὴν ταύτην] οἶμαι τὸν τρυφήτην margo M.

27. Κλυθ'—ἄνδρες] κλυθι ἀλλαπολέμου θύγατερ. αἰθύεται ἀνδρῶν M. Fragmentum inter Pindarica receptum a Boeckhio 225. p. 668. ex Plutarcho de gloria Athen. c. 7. ubi ᾧ θύεται corruptum est in ἀμφότες vel ἐμφότες. Dixi de eo in Præfat. vol. I. p. xvii.

πελάται] ἔνοικοι, γείτονες.

51. ἄκμονες: ἀκίνητοι ὑπὸ λόγχης, ὡς ἄκμων ὑπὸ σφυρῶν.

55. τοξουλκῶ λήματι πιστούς] ἀντὶ τοῦ ἐμπείρους τοξικῆς.

56. τὸ μαχαιροφόρον] κοινῶς ἀπάντων Περσῶν.

58. ὑποπομπαῖς] προτροπαῖς.

63. ἡμερόλεγδον: τὸ ἐκ τῶν ἀριθμῶν καταριθμούμενον, παρὰ τὸ ἡμέρας καὶ τὸ λέξασθαι.

ἡμερόλεγδον] μακραῖς ἡμέραις λεγόμενον.

64. τείνοντα] μηχανούμενον.

65. πεπέρακεν] κωμωδεῖται ταῦτα. Εὐπολὶς ἐν Μαρικᾷ 10
Πεπέρακε μὲν ὁ περσέτολις ἤδη Μαρικᾶς.

67. χώραν] τὴν Εὐρώπην.

68. λινodέσμφ] ὡς λινῶν τῶν κάλων ὄντων.

71. ὄδισμα] γρ. ἔρεισμα· τὴν ναῦν.

ζυγὸν ἀμφιβαλῶν] ἐγεφύρωσε γὰρ τὸ ἐπταστάδιον ταῖς ναυσὶ 15
συνδῆσας αὐτάς καὶ γῆν ἐπιβαλὼν, ὥστε ὁδὸν ποιῆσαι ἐπὶ τῶν νεῶν.
διὸ πολύγομφον ὄδισμα εἶπεν.

72. ζυγὸν] ζεύξας νεῶν τὴν θάλασσαν.

74. πᾶσαν χθόνα] τὴν Εὐρώπην.

ποιμανόριον] ποιμνίον. 20

ποιμανόριον] τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος, σημαῖνον τὸ στράτευμα παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας. ποιμανόριον τὸ ἐκ ποίμνης ἀνδρῶν συνηγμένον βασιλείον.

79. στυφέλοις] σκληροῖς ἡγεμόσιν.

80. χρυσονόμου γενεᾶς: νῦν τῆς πλουσίας. τινὲς γὰρ ἀνέγνωσαν 25
χρυσογόνου διὰ τὸ τὸν Περσέα ἀπὸ χρυσοῦ γεγενῆσθαι· ὃ καὶ βέλτιον. Ἄλλως. τῆς Περσέως γενεᾶς ἀπόγονος· ἢ τῆς τῶν χρυσῶν ἀνθρώπων· ἢ πολυχρύσου.

84. Σύριον δ' ἄρμα: ἀντὶ τοῦ Ἀσσύριον· οἱ γὰρ Πέρσαι τὸ 30
πρότερον Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο.

85. δουρικλύτοις] τοῖς Ἀθηναίοις.

10. Μαρικᾷ] μαρίκα M. et mox

μαρίκας. Post Eupolidis versum se-

quitur in M. βασιλεὺς στρατὸς: τὸ

στράτευμα παρὰ τοὺς βασιλεῖς λέ-

γεσθαι ποιμένας. Quae verba recte

delevit librarius. Illata enim sunt

ex scholio v. 74.

18. ζεύξας] Sic M.

21. σημαῖνον M. a m. sec., ση-

μαίνον a pr.

29. Ἀσσύριον—Ἀσσύριον] Ἀσσύριον—

Ἀσσύριοι M. sed Ἀσσύριον a m. sec.

86. τοξόδαμον] τὸν τῶν Περσῶν τοξόται γάρ.
 87. δόκιμος: ἀνδρεῖος, δόκησιν περὶ ἑαυτοῦ ἔχων μεγάλην.
 ἵποστάς] ἀντιστάς, ἀντιμαχησάμενος.
 89. ἔρκεσιν] “Οὐτ’ ἄρα ἔρκεα ἴσχει.”
 ἔρκεσιν] τάξεσιν. 5
 90. ἄμαχον κῦμα θαλάσσας: τὴν προσβολὴν τῶν Περσῶν.
 91. ἀπρόσοιστος] ἀκαταμάχητος.
 92. στρατὸς—λαός] ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ στρατὸς καὶ λαός.
 93. δολόμητιν δ’ ἀπάταν: ὡς ἔδει παρατέτακται ὁ Ξέρξης. εἰ δὲ
 θεοῦ ἐπιβουλὴ τὰ τῆς νίκης ἀναβάλλεται, τίς ὁ νικήσων θεός; 10
 95. πηδήματος εὐπετέος: εὐκινήτου. “Ὀμηρος “Ἡ δ’ Ἄτη
 “σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ’ αἶαν.” ἡ γὰρ ἐκ
 θεοῦ, φησὶν, ἀμαύρωσις καὶ δόλωσις ἄφυκτός ἐστιν. ἄμα γὰρ δολοῖ
 καὶ προσαίνει καὶ κακοποιεῖ.
 97. φιλόφρων] ἡ θεῶν ἀπάτη. 15
 103. τὸ παλαιόν] ἐξ ἀρχῆς.
 τὸ παλαιόν: τὸ ἀνέκαθεν ἀνδρεῖοί εἰσι καὶ κατὰ εἰμαρμένην πολε-
 μοῦσι. πολεμικοὶ δὲ ὄντες οὐχ ἡσσηθήσονται.
 104. ἐπέσκηψε δέ: ἀντὶ τοῦ εἰδέναι ἐποίησεν.
 108. ἔμαθον δ’ εὐρύποροιο: οὐχ οἱ Πέρσαι ναυτικοί, ἀλλ’ οἱ 20
 ὑπήκοοι Περσῶν. τί δὲ τὸ ἔμαθον φησὶν ἀντὶ τοῦ μαθεῖν ἐποίησαν.
 110. πολαινομένας: ἀφριζομένης τῇ ἀφρῇ τῆς κωπηλασίας.
 112. λεπτοδόμοις: τοῖς λεπτῶς κατεσκευασμένοις.
 113. λαοπόροις τε μηχαναῖς: ταῖς τοὺς λαοὺς διαπορθμεούσαις,
 ἡ ταῖς ἀπὸ τῆς κωπηλασίας μηχαναῖς ταῖς ὑπὸ τῶν λαῶν γινομέ- 25
 ναις· οὐχ ὡς αὐτῶν τῶν Περσῶν θαλαττίων ὄντων, ἀλλὰ τῶν ἐκείνοις
 ὑπηκόων παραλίων.
 114. μελαγχίτων] ἡ συνετή.
 μελαγχίτων: πενήρης, ἡ ἀμφιμέλαινα. ἔστι δὲ παρὰ τὸ
 “Σὺ δ’ ἔδοθι θυμὸν ἀμύξης.” τὰ γὰρ τοῦ σώματος πάθη δοκοῦμεν 30
 καὶ τὴν ψυχὴν πᾶσχειν.
 116. ὁά: Περσικὸν θρήνημα.
 117. μὴ πόλις πύθηται: μὴ πύθηταί τις τῶν ἐτέρων πόλεων κενὸν
 ἀνδρῶν ὃν τὸ ἄστυ. μὴ τὸ τῆς Σουσιίδος ἄστυ κενανδρὸν ἀκούσῃ.

4. Οὐτ’—] Hom. II. E, 90.

11. “Ὀμηρος] II. I, 501.

21. τί—φησὶν] Fort. τινὲς—φασὶν.

29. παρὰ τὸ] Hom. II. A, 243.

121. ἀντίδουπον· ἀντηχήσει τοῖς θρήνοις· μὴ ἀντηχήσῃ, φησὶ, θρῆνον αὐτῶν τελευτησάντων.

123. ἀπύων] ἀπύοντος πρὸς τὸ ἀντίδουπον ἔσεται· ἢ λείπει τὸ ἔσται· ἔσται ἀπύων· ἢ μετοχή ἀντὶ ρήματος, ἀντὶ τοῦ ἀπύσει.

124. βυσσίνοις] κατὰ κοινουῦ πάλιν τὸ μή· μὴ ῥῆξις πέσῃ πέ- 5 πλοῖς.

127. ἐκλέλοιπεν] καταλελοίπασι τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες Ξέρξῃ ὥς μέλισσαι τὸ σμῆνος.

130. τὸν ἀμφίζευκτον· τὸν ζευγνύντα ἄμφω τὰς ἡπείρους, ἢ ζευγνύμενον ἐξ ἀμφοῖν. ἢ τὸν ὑποζευχθέντα· βατὸν γὰρ αὐτὸν 10 ἐποίησεν ὁ Ξέρξης.

131. ἄλιον] τὸν Ἑλλήσποντον· οἱ δὲ, ὅτι Ταῦρον τὸ ὄρος.

132. πρῶνα· τὸν προνεύοντα εἰς ἄμφω τὰς ἡπείρους. ἢ τὸν κοινὸν ἐκατέρας γῆς. μεταξὺ γάρ ἐστιν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας.

133. ἀνδρῶν] τῇ ἀπουσίᾳ αὐτῶν. 15

135. ἀκροπενθεῖς] ἐπιμόνως πενθοῦσαι· ὥς δοκεῖν ἀβρύνεσθαι ἐπὶ τὸ πενθεῖν.

136. πόθῳ φιλάνορι] μετὰ φιλάνορος πόθου.

139. μονόζυξ] ἄνευ τοῦ ἀνδρός.

143. χρεῖα δέ] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ· ἢ γὰρ χρεῖα προσῆκον ποιεῖ τὸ 20 βουλεύεσθαι.

145. πατρωνύμιον] ὅτι κατὰ πατέρα συγγενῆς ἡμῖν, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἐκ προγόνου ἰθαγενής.

148. δορυκράνου] τῆς ἀπὸ ξύλου κραναίας.

151. Ἀτοσσα, θυγάτηρ Κύρου, γυνὴ Δαρείου, μήτηρ Ξέρξου 25 κατὰ Ἡρόδοτον.

153. προσφθόγγοις] προσηγορικοῖς.

157. θεοῦ] τοὺς βασιλεῖς θεοὺς καλοῦσιν οἱ Πέρσαι.

158. δαίμων παλαιός] ἢ εὐδαιμονία.

159. ταῦτα] διὰ ταῦτα. 30

163. κοιισθεῖς, ἢ κονίσας αὐτὸς τὸ οὐδας.

165. ταῦτα] διὰ ταῦτα.

24. ἀπὸ ξύλου] ἀπεξυλου M. sine fine paginæ scripta ad hunc ver-
accentu. sum rettuli. Herodoti locus est 3,

25. Ἀτοσσα—Ἡρόδοτον] Hæc in 68.

166. χρημάτων ἀνάνδρων] χωρὶς γὰρ ἀνδρῶν ἄχρηστά ἐστι τὰ χρήματα.

167. μήτ' ἀχρημάτοισι : μήτε τοὺς πένητας πᾶν σθένος ὄρᾶν τοῦ φωτός· ὃ ἐστίν, οὐ πάσης ἀπολαύουσι τῆς τοῦ φωτός ἡδονῆς οἱ πένητες. 5

174. ὣν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ] ἀντὶ τοῦ δύνηται.

181. ἔδοξάτην] πρόσεχε τῇ τοῦ οὐνείρου ἀναγνώσει.

ἔδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε] ἐντεῦθεν ἔλαβεν Σοφοκλῆς τὸ

ἔδοξάτην μοι τὰ δύο ἡπείρω μολεῖν. 10

καὶ Εὐριπίδης

ἔδοξεν ἔπει τῇσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς.

185. γένους ταυτοῦ] Ἄνδρων ὁ Ἀλικαρνασεύς φησι “Ὀκεανὸς
“ δὲ γήμας Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην ἴσχει ἐκ μὲν Παρθενόπης
“ Εὐρώπην καὶ Θράκην, ἐκ δὲ Πομφολύγης Ἀσίαν καὶ Λιβύην” ἀφ' 15
“ ὣν τὰς ἡπείρους ὀνομασθῆναι συμβέβηκεν.”

192. τῇδ'] τῇ Περσίδι δεικτικῶς, ὡς τῇ ἡμετέρᾳ, ἣν φορῶ.

193. εὐαρκτον] ὑπήκοον.

194. ἐσφάδαζε] ἐσκάριζεν.

ἐν τῇ βίᾳ δίφρου χαλινὰ ῥήσσει. 20

196. ζυγόν] τὸν δίφρον ἀχαλίνωτον γενόμενον.

199. πέπλους ῥήγνυσιν] αἰδεσθεῖς τὸ πτώμα.

203. ἀποτρόποισι] οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς οὐνείρους.

208. χηλαῖς : τοῖς ὄνυξιν.

213. οὐχ ὑπεύθυνος : οὐ τιμωρητέος, οὐ δίκας ὀφείλων, διὰ τὸ 25
ὕμᾱς αὐτὸν παρορμῆσαι, καὶ κοινῇ ἤτοι κοινῷ δόγματι εἶναι τὴν
ἔξοδον.

216. προστροπαῖς] ἱκεσίαις.

217. εἴτι] ὡς οὐ δεινὰ τεθέασαι.

223. ταῖμπαλιν] τὰ δὲ κακὰ τὰ σχεθέντα ὑπὸ τῆς γῆς ἀφανισθῆ- 30
ναι τῷ σκότῳ.

3. πᾶν σθένος] παῖσθνος M.

8. Σοφοκλῆς] Fragm. 760.

10. τὰ δύο ἡπείρω Valckenar. ap.

Piers. ad Mær. p. 435. τὰδ' ἡπείρω M.

11. Εὐριπίδης] Iphig. T. 44. ubi
est ἔδοξ' ἐν.

13. Ἄνδρων] Andronis loco utitur

Tzetzēs ad Lycophr. 894. 1283. et
in Exeg. Hom. Iliad. p. 135, 13.

20. ἐν τῇ] Vitiosa scriptura pro

ἐντῇ, quæ fraudi fuit scholiastæ.

224. θυμόμαντις : οὐ φύσει μάντις, ἀλλ' ὑπὸ λογισμοῦ κρίνων καὶ ὑπὸ ἐνθυμήσεως.

226. ἀλλὰ μὴν εὔνους : ἀντὶ τοῦ σὺ πρῶτος ἀκούσας τοῦ ὄνειρου εὐνοϊκῶς συνεβούλευσας ἐξιλέωσασθαι οὐρανίους καὶ χθονίους δαίμονας.

227. φάτιν] τὸν ὄνειρον.

5

228. ἐκτελοῖτο δὲ τὰ χρηστά : ἡ ἐξιλέωσις εἰς ἀγαθὸν ἀποβαίη.

232. φθινασμάτων : τῶν λήξεων, τῶν δυσμῶν, ἢ τῶν δύσεων, ἢ τῶν ἐκλείψεων ὅτε γὰρ δύει ὁ ἥλιος, ἐκλείπει. ἔνθεν καὶ λίψ ὁ ἄνεμος ἀπὸ δυσμῶν.

234. πᾶσα] εἰ ληφθείησαν αἱ Ἀθῆναι.

10

236. ἔρξας πολλά : τῆς ἐν Μαραθῶνι πεζομαχίας μέμνηται.

238. ἀργύρου] τὰ ἐν τῇ Αττικῇ.

ἀργύρου πηγή : ἐν Θορικῷ γὰρ ἐστὶ μέταλλα καὶ ἐν Λαυρίῳ.

239. τοξουλκός] τοξικὴ βολή.

240. ἔγχη σταδαῖα : ἐκ τοῦ συσταδῆν μαχομένα, ὅσον συσταδῆν 15 μάχονται. τοὺς γὰρ ἐκ διαστημάτων μαχομένους κατηντέλιζον.

243. πῶς ἂν οὖν] μὴ ἔχοντες τὸν ἐφεστηκότα.

245. τοῖς τεκοῦσι] ἀντὶ τοῦ ἡμῖν.

246. ἀλλ' ἐμοί] κατὰ τὴν ἐμὴν δόκησιν μαθήσῃ τάληθῃ.

248. κλύειν] λείπει ὥστε.

20

252. τὸ Περσῶν δ' ἄνθος] τὸ κάλλος, τὸ στράτευμα.

253. κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά] “Στέργει γὰρ οὐδεὶς “ ἄγγελον κακῶν ἔπων.”

256. ἄνια] ἀνίατα.

257. νεόκοτα] νεωστὶ μνηνθέντα ἡμῖν ὑπὸ τινος τῶν δαιμόνων.

25

258. διαίνεσθε] δακρύετε.

259. τοδ' ἄχος] ὃ εἶπον.

262. μακροβίος] εἰς τοῦτο ἐμακρύνθη ὁ βίος ἡμῶν, εἰς τὸ ἀκούσαι τοιαῦτα κακά.

270. παμμιγῇ] διαφόρων ἐθνῶν.

30

ἐπ' αἶαν] ἐπ' αἶαν Ἑλλάδα διὰν χώραν.

275. πολυβαφῇ] ὑπὸ τοῦ αἵματος.

4. καὶ addidi ex R. qui καὶ κατα-
χθονίους.

11. ἔρξας] ἔρξας M.

23. κακῶν ἔπων M. a m. rec., κα-

κοῦ ἀπάν a m. pr. Est versus So-
phoclis Antig. 277.

32. 275.] In margine hujus versus
adscriptum ζ' ΑΛΙΑΟ . . i. e. ζῆται

277. πλαγκτοῖς: ὡς ἂν εἴποι τις διαύλοις. τὰ γὰρ κύματα ἐκχεῖται καὶ ὑπονοστεῖ. διπλάκεσσι δὲ, ταῖς δύο πλαξί, τῆς θαλάσσης τε καὶ γῆς. ἢ ἐν Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς.

279. ἐμβολαῖς] ἀντὶ τοῦ προσβολαῖς.

281. δυσαιανῇ] δυσθρήνητον.

5

282. δαίοις] διακεκομμένοις.

286. στυгнаὶ δ' Ἀθῆναι] ἡμῖν τοῖς θετοῖς στυγνότητος αἰτίαι πάφεισιν εἰς μνήμην αἱ Ἀθῆναι, ὅ ἐστι τῶν Ἀθηνῶν ἡ μνήμη στυγνοῦς ἡμᾶς ποιεῖ.

288. μάταν] ματαίως, μηδὲν βλαψάσας.

10

289. ἔκτισαν] ἐποίησαν.

εὐνιδας] ὀρφανάς.

292. τὸ μήτε λέξαι] λείπει ἢ πρὸς. τοιοῦτοι δὲ οἱ συμφοραῖς μεγάλαις κατεχόμενοι.

295. καταστάς: κατάστασιν τοῦ θορύβου λαβών.

15

296. τίς οὐ τέθηκεν: καλῶς πρῶτον περὶ τῶν ζώντων ἐρωτᾷ, ὡς ὀλίγων ὄντων, παρίστησι δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀποθανόντων.

297. τῶν ἀρχελείων] λαῶν ἀρχόντων. Gl. τῶν βασιλείων, ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἄρχειν.

300. εἴπας δώμασιν φάος μέγα] ἐνόμιζε γὰρ αὐτὸν τεθνάναι.

20

303. στύφλους] πετρώδεις.

Σιληνῶν] Σιληνῖαι αἰγιαλὸς Σαλαμῖνος, πλησίον τῆς λεγομένης Τροπαίου ἄκρας, ὡς Τιμόξενος ἐν τῷ 5' περὶ λιμένων.

306. Βακτρίων] Βάκτρα πόλις Περσίδος.

307. θαλασσόπληκτον] εὐφήμεως κεῖται, ἐν Σαλαμῖνι.

25

309. τὴν πελειοθρέμμονα] τὴν πολυτρήρενα Σαλαμῖνα παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν "Πολυτρήρωνά τε Θίσβην."

ἀλιδόνα (nam hoc accentu scriptum in textu), "quæste de ἀλιδόνα." Veram scripturam esse πολυδόνα σώμαθ' ἀλιβαφῇ dixi in Præfat. vol. I. p. xviii.

22. Σιληνῖαι] σιληνῖαι M. eraso ut videtur circumflexo super η. Primo igitur scriptum fuit σιληνῖαι.

πλησίον addidit Blomfieldus ex Hesychii glossa, Σιληνῖαι: τῆς Σαλαμῖνος, πλησίον τοῦ λεγομένου Τροπαίου.

23. Τροπαίου] τροπαίας R. Et Τρόπαια ἄκρα est in schol. rec.

Τιμόξενος] Hic scriptor Τιμοσθένης dicitur apud Harpocrat. s. v. ἐφ' Ἱερὸν.

ἐν τῷ 5' περὶ λιμένων] Sic M. In R. ἐν τῇ περὶ λίμνων, ex quo ἐν τῇ περὶ λιμνῶν fecit V. Apud Harpocr. citatur ἐν τοῖς περὶ λιμένων.

27. Ὀμηρικὸν] Il. B, 502.

310. κύρισσον: συνέκρουον ἄλλοις· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων τῶν τυπτόντων τοῖς κέρασιν.

312. Ἀδείης καὶ Φερεσσεύης] ταῦτα οὐκ ἔχει τὸν Αἰγύπτιον χαρακτήρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται.

316. πυρσὴν] τινὲς ἀντὶ τῆς γενικῆς πυρρᾶς γενειᾶδος· καὶ τὸ 5 ἐξῆς, ἔτεγγεν χρῶτα, ἔβρεχε τῷ αἵματι.

δάσκιον] δασύτριχον.

318. Μᾶγος Ἄραβος] Μάγος ἐθνικὸν, Ἄραβος κύριον.

319. σκληρᾶς μέτοικος γῆς: ὁ ἐκεῖ ἀπελθὼν μετοικήσει τὴν Σαλαμῖνα τὴν σκληρὰν καὶ πετρώδη.

μέτοικος γῆς] ἐν Σαλαμῖνι μετοικήσας εὐφήμως· παρόσον ἀνυπό- 10 στροφος αὐτῷ ἢ ἐκ ταύτης ἀφοδος γέγονεν.

324. Λυρναῖος] ἀπὸ πόλεως.

327. ἄπαρχος] ἡγεμών.

330. πολλῶν] λείπει τὸ κακῶν.

331. αἰαῖ—τάδε] ἱαμβικὸς ὁ στίχος.

333. ἀναστρέψας] ἀναλαβάν.

335. ἀξιῶσαι] ἄξιον ἡγήσασθαι τολμῆσαι.

336. ἐμβολαῖς] προσβολαῖς.

337. πλήθους μὲν ἄν] λείπει τὸ ἦν.

338. σημείωσαι τὸ τῶν νεῶν πλήθος τῶν στρατῶν ἀμφοτέρων.

339. τριακάδας δέκα] τοῦτ' ἔστι τ'.

340. δεκάς δ' ἦν τῶνδε] ἐκ τῶν τ' δέκα ἦσαν αἱ ἡγούμεναι ὡς 20 Βελτίονες.

343. ἑκατὸν δις ἦσαν ἑπτὰ θ'] σζ' αἱ ἄρισται· ἢ σιδ', ἵνα ᾗ τὸ 25 δις ἐκ κοινοῦ.

346. τάλαντα βρίσας] τὰ τῶν Περσῶν ζυγὰ βαρήσας. “Ῥέπε “δ' αἵσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.”

349. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων] Ἀλκαῖος “Ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργος ἀρεῦϊος.” 30

6. ἔτεγγεν] τέγγεν (sic) M.

16. ἱαμβικὸς ὁ στίχος] Non apparet cur hoc annotaverit scholiasta, nisi forte cavere voluit ne quis αἰαῖ extra versum positum esse crederet.

21. σημείωσαι] Usitato compendio ση expressum in M. Tota

annotatio adscripta in fine paginæ.

27. Ῥέπε—] Hom. Il. Θ, 72.

29. Ἀλκαῖος] De hoc fragmento dixi in annot. ad schol. Soph. Œd. T. 56.

30. ἀρεῦϊος] Sic M. In ἀρήϊος mutavit V.

355. ἀνὴρ γὰρ Ἕλληνας· βουλευθέντων γὰρ τῶν Ἑλλήνων φυγεῖν διὰ τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν, Θεμιστοκλῆς Σίκινον τὸν παιδαγωγὸν ἔπεμψε πρὸς τὸν Ξέρξην ὡς αὐτομολήσαντα, λέγοντα τῷ Ξέρξῃ ὅτι μέλλουσι φυγεῖν Ἕλληνες. τοῦτο δὲ ἐποίησεν, ἵνα ἐν ἀπογνώσει μάχῃσονται οἱ Ἕλληνες. 5

364. εὔτ' ἂν—] ὡς ἀπὸ Ξέρξου ὁ λόγος.

365. τέμενος αἰθέρος] κατὰ περίφρασιν τὸν αἰθέρα.

366. στίφος] πλῆθος.

367. ἔκπλους] τὰς ἐξόδους.

368. ἄλλας δὲ κύκλῳ] κοινὸν τὸ τάξαι. 10

369. ὡς εἰ μόρον] ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μμητικόν, ὡς εἰ ἐξειλήσαιεν, φησὶν, οἱ Ἕλληνες δραπετεύσαντες, πᾶσιν ἡπείλει τοῖς ταχθεῖσιν αὐτοῖς φυλάξαι τῆς κεφαλῆς στερηθῆναι. ἄτοπον δὲ ἀπειλεῖν πλῆθει τοσούτῳ θάνατον. βέλτιον οὖν κράτος τῆς τιμῆς καὶ ἀρχῆς στερίσκεσθαι, ἢ ἢ κράτος ἀντὶ κράτους. 15

376. τροπούτο κώπην] κώπην εὐήρετμον ἀμφὶ σκαλμὸν ἐδέσμευε. τροπῶτηρ δὲ ὁ λῶρος ὁ δεσμεύων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ.

378. καὶ νύξ] καὶ νύξ ἐγένετο καὶ οὐδεὶς Ἑλλήνων ἤξιώσεν.

379. ἐπιστάτης] ἐπιστήμων.

380. νεὸς μακρᾶς] τῆς πολεμικῆς. 20

385. καθίστατο] ὡς φόμεθα.

395. ἐπέφλεγεν] τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξέκαιεν καὶ ἀνήγειρεν ἡ σάλπιγξ.

396. ῥοδιάδος· τῆς ἡχητικῆς ἢ τῆς ἐν ὑγρῷ ἐλαυνομένης.

399. τὸ δεξιόν] τὸ Θεμιστοκλέους. 25

400. δεύτερον] τὸ ἀριστερόν καὶ τὸ μέσον.

στόλος] τὸ ἔμβολον λέγει· στόλον δὲ λέγει παρ' ὅσον εἰς ὃν συνεσταλμένοι εἰσὶν· οὕτως γὰρ ἔλεγον στόλον τὰ ἀπωξυμμένα.

405. θήκας] τάφους.

408. στόλον] τὸν ἔμβολον παρὰ τὸ εἰς ὃν συνεστάλθαι. 30

5. μάχῃσονται] μάχονται schol. rec.
 11. ἐξειλήσαιεν] Id est ἐκφύγοιεν.
 Verbum sæpius usurpatum ab scriptoribus recentioribus.
 13. στερηθῆναι] στερ^η M.
 16. ἀμφὶ σκαλμὸν—δεσμεύων] Sic correxi quod in M. est ἀμφισκαλμὸν.
 ἐδέσμευε τροπῶτηρ^ω (post literam ω sex fere literarum spatium relictum)
 δεσμεύων.
 18. ἤξιώσεν] ἤξισ^ι M.
 21. ὡς] ὡς ἡμεῖς schol. rec.
 30. τὸν] τὸ schol. rec. et sic M. supra ad v. 400.

410. Φοινίσσης] ἀντὶ τοῦ Περσίδος.
 411. δόρυ] τὴν ναῦν δόρυ εἶρηκεν.
 412. νῦν] ἀντὶ τοῦ δῆ.
 413. ἐν στενῷ] μεταξὺ Σαλαμῖνος καὶ Αἰγίνης τὸ στενὸν ἦν.
 416. παίοντ'] παράλογον τὸ δυϊκόν. 5
 417. οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ ἀδιδάκτως.
 419. σκάφη νεῶν] ἀντὶ τοῦ αἰ νῆες.
 νεῶν] τῶν Περσῶν δηλονότι.
 ναυαγίων] ναυαγία αὐτὸ τὸ πάθος, ναυάγιον δὲ αὐτὸ τὸ ναυαγῆσαν
 σκεῦος. διὰ τοῦτο οὖν ναυαγίων βαρυτόνως τῶν σωμαμάτων. 10
 424. βόλον] ἄγγραν.
 425. ἐρείπιων] ἐρείπια κυρίως τὰ πτώματα τῶν οἰκων· νῦν δὲ τὰ
 θραύσματα τῶν νεῶν.
 428. ἕως κελαινῆς νυκτός] λείπει τὴν μάχην· ἕως ἣ νυξ ἐπιγε-
 νομένη ἔπαυσεν αὐτοὺς τῆς μάχης. 15
 429. Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημίαις παρεῖναι Αἰσχύλον ἐν τοῖς Σαλα-
 μινιακοῖς φησί.
 430. στοιχηγοροίην] ἐφεξῆς λέγοιμι, στοιχομυθοίην.
 432. τοσοῦτ' ἀριθμόν] πλῆθος ἀνθρώπων τοσοῦτον τῷ ἀριθμῷ.
 μήποτε δὲ τοσούτῳ ἀριθμῷ θέλει. 20
 433. κακῶν δὴ πέλαγος] εὐκαιρος ἡ τροπὴ ἀπὸ τῶν ἐν πελάγει
 ἀτυχησάντων.
 437. ῥοπῇ] τῇ κακῇ δηλονότι.
 440. μάσσονα] μείζονα.
 443. ἐν πρώτοις] εἰς πίστιν ἐν πρώτοις, ὃ ἔστι πιστικώτατοι. 25
 447. νῆσός τις ἐστὶ] τὴν Ψυττάλειαν φησιν, ἣ ἀπέχει προσ
 ρον σταδίους ἐ, ὅπου φυγόντες οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν ὑπὸ Ἀθη-
 ναίων ἀπώλοντο.
 448. φιλόχορος] ὁ θεὸς ὁ Πάν.
 449. Πάν] ἡ ὡς ἱεῖα οὔσης Πανός· ἡ ὡς ἔρημος. 30

5. δυϊκόν] Inepte scholiasta παί-
 οντ', quod est παίοντο, accepit pro
 παίοντε.

12. ἐρείπια] ἐρίπια M.

16. Ἴων—φησὶ] Hoc scholion
 post v. 429. in fine paginæ habet
 M.

23. κακῇ] κακῶν V.

26. Ψυττάλειαν V. Ψυττάλειαν M.
 προσ ρον M. cum trium circiter
 literarum lacuna, quasi πρὸς ἡπειρον
 voluisset, posito in margine ζ: i. e.
 ζήτει. In schol. rec. ἥτις ἀπέχει τῆς
 Σαλαμῖνος ρε' σταδίου.

450. πέμπει] ὁ Ξέρξης.
 451. φθαρέντες] ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς ἐξέλθοιεν.
 454. ἱστορῶν] σκοπῶν.
 455. μάχης] τῆς ναυμαχίας.
 458. ἀμνηχανεῖν] τοὺς Πέρσας. 5
 461. θῶμιγγος] θῶμιγξ κέκληται τὸ λεπτὸν σχοινίον.
 465. κακῶν ὁρῶν βάθος] ἀπὸ τῶν ὑδάτων ἢ μεταφορά.
 466. εὐαγῇ] καθαρὰν, κεχωρισμένην ἢ αὐγάζοντα καὶ ὁρῶντα.
 λέγει δὲ τὸ ἀντικρὺ Σαλαμῖνος ὅρος τὸν Αἰγάλεων, ὡς φησιν Ἡρό-
 δотος. 10
 469. παραγγείλας] φυγεῖν δῆλον ὅτι.
 472. ὃ στυγνὲ δαῖμον] ψευσθῆναι ἐποίησας τῶν φρενῶν καὶ ἀπο-
 τυχεῖν ὧν ἠλπίζον.
 475. πρόσθε] ἐπὶ Δαρείου.
 481. κατ' οὖρον] ἐκεῖ, φησὶν, ἀπίαςιν ὅπου ὁ ἄνεμος αὐτοὺς 15
 φέρει.
 483. Κρηναῖον γάνος] τόπος Βοιωτίας ἢ Κρήνη.
 484. ἰπ' ἄσθματος] οἶον μετὰ ἄσθματος.
 487. Σπερχεῖός] ὁ Σπερχεῖος ἐξ Αἰνιάνων ῥέων εἰς τὸν Μηλιακὸν
 ἐμβάλλει κόλπον. 20
 494. Θράκης.
 Βόλβης] λίμνη Θρακική.
 496. ἄωρον] παρὰ καιρόν.
 497. Στρυμόνος] Στρυμῶν, ποταμὸς Θράκης.
 δέ τις] καὶ ὁ πάνυ ἀσεβής. 25
 501. κρυσταλλοπῆγα] κρυστάλλῳ πεπηγότα.
 περᾶ] τὸ ἐξῆς διαπερᾶ.
 505. διῆκε] διελθεῖν καὶ ρεῦσαι ἐποίησεν.
 511. ἐστιοῦχον] τὴν Περσίδα τὴν ἔχουσιν αὐτῶν τὴν ἐστίαν.
 517. διαπεπραγμένου] πεφονευμένου. 30
 520. φαύλως] οὐκ ἀληθῶς.
 αὐτ' αὐτά· ἀντὶ τοῦ τὰ ὀνείρατα.

6. κέκληται] * cum signo com-
 pendii M.

9. τὸν Αἰγάλεων V. τῶν αἰγαλέων
 M.

Ἡρόδοτος] 8, 90.

19. Αἰνιάνων correxi pro Ἀνιάνων,
 quod est in M. et vulgo in schol.
 rec.

21. Θράκης] Referendum, ut vi-
 detur, ad Παγγαῖον ὄρος.

521. φάτις ὑμῶν] ἡ ὑμῶν κρίσις ἢ λέγουσά μοι εὐξασθαι θεοῖς καὶ Δαρείῳ.

524. πέλανον: πεπεμμένον πλακοῦντα.

525. ἐπίσταμαι μὲν] οἶδα μὲν ὅτι τὸ κακὸν ἤδη ἐγένετο· ἀλλὰ κὰν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὐξομαι. 5

538. κατερεικόμεναι] κατασχίζουσai, ἐνεργητικῶς.

541. ἀβρογόοι] ἀβρογόοι αἱ ἐντρυφῶσαι τοῖς δάκρυσιν.

547. αἶρω] βαστάζω.

549. ἐκκενουμένα] τῶν ἀνδρῶν.

550. ἄγαγεν] εἰς τὸν πόλεμον. 10

553. βαρίδεσσι] βάριδες αἱ νῆες.

557. ἄκτωρ] βασιλεύς.

563. διὰ δ'—τυτθὰ δ'—ὡς ἀκούομεν] περισσοὶ οἱ δύο δέ καὶ τὸ ὥς. τὸ δ' ἐξῆς, μόγισ δὲ διαφυγεῖν ἀκούομεν τὰς χεῖρας Ἰαῶνων τὸν ἄνακτα. 15

564. τυτθὰ] δ' ἡμεῖς λέγομεν παρ' ὀλίγον.

568. πρωτόμοροι] περὶ τῶν τεθνηκότων ἐν Σαλαμῖνι.

πρωτόμοροι: οἱ πρῶτοι ἀποθανόντες. τὸ ἐξῆς τούτου ἐστὶ, σκύλονται πρὸς ἀναΐδων.

569. πρὸς ἀνάγκαν: τὴν τοῦ θανάτου. "Ὅμηρος "Ἐπεὶ κατὰ 20
"μοῖρ' ἐπέδησεν."

570. Κυχρείας] τῆς Σαλαμῖνος.

571. δακνάζου] παραγωγῶς ἀντὶ τοῦ δάκνου.

573. οὐράνι' ἄχῃ] ἕως τοῦ οὐρανοῦ βόησιν τὰ ἄχῃ.

574. δυσβάϋκτον] θρηνητικὴν. 25

575. βοᾶτιν] βοητικὴν.

577. ἀναΐδων] τῶν ἰχθύων.

578. τᾶς ἀμιάντου] τῆς θαλάσσης· αὐτὴν γὰρ λέγει ἀμιάντον.

579. δόμος] λείπει πᾶς.

585. περσονομοῦνται] ὑπὸ Περσῶν ἄρχονται. 30

589. βασιλείᾳ] τὰ τοιαῦτα πάντα κτήτικα μακρὸν ἔχει τὸ α.
αἱ γὰρ βασιλείαι ἔχουσι τοῦτο.

591. οὐδ' ἔτι—] οὐδὲν γὰρ δεδίασιν οἱ ὑπήκοοι ἔτι. ἡλευθέρωται οὖν αὐτῶν ἡ γλῶσσα πρὸς τὸ κακηγορεῖν βασιλέα.

5. εὐξομαι R. εὐξομαι M.

11. βάριδες] βαρίδες M.

18. σκύλονται] σκύλονται M.

20. "Ὅμηρος] Od. Δ, 291.

33. οὐδὲν] οὐδένα R.

594. ζυγὸν ἀλκᾶς] ἡ ἀλκή.
 597. τὰ Περσῶν] σώματα.
 598. κακῶν] ἔθος ἔχουσιν οἱ δυστυχοῦντες δυστυχίαν φαντά-
 ζεσθαι, οἱ δὲ εὐτυχοῦντες εὐτυχίαν.
 602. οὐριεῖν: οὐριοδρομεῖν, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, 5
 Τοῖς γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 οἶον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγησι.
 604. ἀνταῖα: ἐναντία φαίνεται τὰ θεῶν οἶον, ἀντικειμένους ἡμῖν
 ὁρῶ τοὺς θεούς.
 605. οὐ παιώνιος: ἀλλὰ φθαρτικός. 10
 609. σημειῶσαι τὸ εἶδος τῶν χοῶν.
 παιδὸς πατρί] πατρὶ παιδός.
 611. ἀγνῆς] λευκῆς, ἡ ἀγελαίας, ἡ ἀσινοῦς.
 612. παμφαές] φαιδρόν.
 613. παρθένου πηγῆς μέτα] σὺν ὕδατι πηγαίῳ. 15
 παρθένου] καθαράς.
 614. μητρὸς ἀγρίας] ἀγριοποιοῦ διὰ τὴν μέθην.
 616. αἰὲν ἐν φύλλοισι] αἰεὶ γὰρ ἔχει τὰ φύλλα διὸ προσέθηκεν
 “ἐν φύλλοισι θαλλούσης” πρὸς τὸν καρπόν. οὐ γὰρ διηνεκῆς.
 618. ἄνθη τε πλεκτά] στέμματα. 20
 620. δαίμονα] ὡς θεὸς γὰρ παρὰ Πέρσαις τιμᾶται.
 623. πρέσβος] τιμία παρὰ Πέρσαις.
 630. ψυχὴν] τὴν Δαρείου.
 633. μακαρίτας] μακαρίτης ὁ τεθνεὺς, μακάριος ὁ ζῶν.
 637. παντάλαν] θρηνητικά. 25
 642. χθονίων] τὸν καταχθόνιον.
 643. αἰνέσατ'] αἰνέσατε ἐλθεῖν ἐξ Ἄιδου.
 647. ὄχθος] τάφος.
 651. οἶον ἄνακτα] τὸν μόνον γενόμενον βασιλέα διὰ τὸ κηδεμο-
 νικόν. ἔοικε δὲ ὁ Δαρεῖος καὶ Δαρειῖαν λέγεσθαι. ἡ τὴν Δαρειῖαν 30
 ψυχὴν ἀνάπεμψον.

5. Ὀμηρικόν] Od. Σ, 134.

19. θαλλούσης] θαλούσης M.

27. 643. In margine hujus ver-
sus adscripta est littera α, qua sig-

nificatur haud dubie ἰόντ' esse ἰόντα.

28. τάφος] Hoc non ab scholi-
asta, sed ab librario qui textum
scripsit habet M.

656. ὑποδῶκει] ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ πῶδα ἡνιόχευε.
 657. βαλὴν] βαλῆνα τὸν βασιλέα. Εὐφορίων δὲ Θουρίων φησὶ
 τὴν διάλεκτον.
 βαλὴν] βασιλεὺς κατὰ Θουρίους.
 661. εὐμαριν] εἶδος ὑποδήματος. 5
 662. τιάρας : τῆς κυρβασίας.
 663. πιφαύσκων] φαίνων, δεικνύων τῆς περικεφαλαίας τὸν λόφον.
 672. ὡς ἐπωδῇ κέχρηται τῇ βάσκει πάτερ.
 675. δυνάτα] ἀντὶ τοῦ δυνάστα.
 677. δίδυμα] δύο, Πέρσου καὶ Ξέρξου. 10
 ἀμάρτια : ὁμοῦ ἡρμοσμένα. γρ. δὲ τὰ ἀμαρτήματα.
 680. νᾶες ἄναες] αἱ μηκέτι νῆες. ἀπώλονται γάρ.
 681. ὑποκρίνεται ὁ Δαρεῖος.
 πιστὰ πιστῶν] ἐκ πιστῶν πατέρων πιστοὶ υἱοί.
 687. ὀρθιάζοντες γόοις] μεγάλως θρηνοῦντες. 15
 688. οὐκ εὐέξοδον : οὐ δυνατὸν ταχέως ἐξιέναι. ἀπολογεῖται δὲ ὡς
 βραδύνας.
 691. ἐνδυναστεύσας] μεγάλα δυνηθεὶς παρ' αὐτοῖς.
 693. νεοχμόν] νεωστὶ παρὰ τὴν αἰχμὴν γενόμενον.
 698. μακεστῆρα] μήκους ἐχόμενον. 20
 700. δίομαι μὲν χαρίσασθαι] τὰ πρὸς χάριν εἰπεῖν δέδια μὲν σοι.
 δίομαι] δέδια.
 701. ἀντία] ἀληθεῦσαι· λυπηθήσῃ γάρ.
 708. ὁ μάσσων βίσιος] ἐν τῷ μακρῷ τοῦ βίου χρόνῳ.
 μάσσω] ὁ μείζων. 25
 713. σημεῖωσαι τὸ ὡς ἔπος εἰπεῖν.
 717. τίς δ' ἐμῶν ἐκέισε παιδῶν] Ἡρόδοτος ζ' φησὶ Δαρείου
 παῖδας εἶναι, Ἑλλάνικος δὲ 14'.
 718. ἡπείρου πλάκα] τὸ ἄπλωμα περιφραστικῶς τὴν ἡπειρον.
 720. ἀμφότερα] καὶ ναυτικὸν καὶ πεζόν. 30
 722. ὥστ' ἔχειν πόρον] ὥστ' ἐπέχειν τὸ ὕδωρ καὶ συνέχειν τὸν
 πόρον.

1. ὑποδῶκει] Nam sic in textu habet M., quod ab librario qui scholia scripsit in εὐ ὑποδῶκει mutatum.

11. γρ.] Exspectes potius τινός.

12. μηκέτι] μὴ κἔτι M.

14. πατέρων] πατρῶν M.

21. δέδια μὲν] δαδίαμαν M.

27. ζ'] 7, 2.

723. Βόσπορον] τὸν Ἑλλήσποντον.
 724. ξυνήφατο] ἴσως καὶ συνήργησεν αὐτῷ δαίμων τις.
 728. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς] τῶν ναυτικῶν φθαρέντων οἱ ἐν
 Ψυτταλείᾳ εὐάλωτοι γεγέννηται.
 731. ἀρωγῆς] τῆς ἀπολομένης. 5
 732. οὐδὲ τις γέρων] ὅ ἐστι πάντες νέοι.
 735. τελευτᾶν] διαπράττεσθαι.
 ἔστι τις σωτηρία] ἐν ἐρωτήσῃ.
 736. ζευκτηρίαν] τὸν Ἑλλήσποντον, ὃς ζεύγνυσιν Ἀσίαν καὶ Εὐ-
 ρώπην. 10
 μολεῖν] γρ. φυγεῖν.
 738. οὐκ ἔτι στάσις] ἀμφιβολία. τοῦτο οὐκ ἄδηλον.
 739. φεῦ, ταχέϊα] ὡς τοῦ Δαρείου εἰπόντος αὐτὸν ἀποβαλεῖν
 πολὺν στρατόν.
 742. ἀλλ' ὅταν] ὅταν, φησὶ, σπουδάζῃ τις εἰς κακὰ ἢ εἰς καλὰ, 15
 ὁ θεὸς συνεπιλαμβάνεται.
 745. Ἑλλήσποντον ἱερόν] διὰ τὸ ἰδρῦσθαι αὐτόθι Διὸς ἱερόν, ὡς
 Μνασέας· ἢ τὸν ἀνειμένον, ὡς ἱερόν ἰχθύων.
 751. δέδοικα μὴ πολὺς] δέδοικα μὴ ὁ πολὺς πλοῦτος ἀρπαγῇ ὁ
 ἐμὸς ὑπὸ τοῦ φθάσαντος. 20
 752. φθάσαντος] τοῦ καταλαμβάνοντος.
 756. ἔνδον αἰχμάζειν] οἰκουρεῖν.
 759. σφιν] τοῖς προτρεψαμένοις.
 ἔργον] εἰς φθορὰν χωρῆσαν.
 761. ἐξεκείνωσεν] ἐκενώθη τὰ Σοῦσα. 25
 767. φρένες] ὁ Ἀρταφέρνης, ὃν ἐτυμολογεῖ ὁ ἀρτίας ἔχων φρένας.
 ὁ Ἀρταφέρνης ἐξ ἐτυμολογίας.
 768. Κῦρος πρῶτος προσεκτήσατο Πέρσαις τὴν ἀρχὴν Μήδων
 ἀφελόμενος. Κύρου υἱὸς Καμβύσης, ἀδελφοὶ δὲ κατὰ Ἑλλάνικον
 Μάραφισ, Μέρφισ. 30

4. Ψυτταλεία schol. rec. ψυταλία
 (sic) M. Conf. schol. ad v. 447.

12. ἀμφιβολία V. ἀμφιβολίας M.

18. ἀνειμένον] Consecratum. Ab-
 surde hæc pervertit schol. rec.

26. ἐτυμολογεῖ] ἐτυμολογεῖ M. et
 paullo post ἐτυμολογίας.

28. Κῦρος—] Hoc scholion in M.
 scriptum in margine superiore ante
 v. 749.

30. Μάραφισ, Μέρφισ] In scholio
 rec. aliter conformato genitivi sunt
 Μαρχίου καὶ Μίμφιδος.

771. ἤλασεν βία] συνήγαγεν τῇ ἰδίᾳ δυνάμει.

773. Κύρου δὲ παῖς] Καμβύσης.

774. πέμπτος δὲ Μάρδος : ἡ γραφὴ ἡμάρτηται. τὸν γὰρ ἐπιθέ-
μενον τῇ Καμβύσου ἀρχῇ μάγον ὄντα οὐδεὶς Μάρδον εἶπεν, οὔτε
γένος, οὔτε ὄνομα. μήποτε οὖν γραπτέον, Μάρδης αἰσχύνῃ πάτρα. 5
ὁμώνυμος γὰρ εἶναι ἴσως ὑπεκρίνετο Μερδία τῷ Κύρου παιδί, ἀδελφῷ
τε Καμβύσου. αἰσχύνῃ δὲ πάτρα, ὅτι μάγος ὢν πῶς ἔσπασε Περ-
σῶν ἀρχὴν εἰς μάγους.

776. Ἀρταφρένης] τοῦτον Ἑλλάνικος Δαφέρνῃν καλεῖ.

779. καγὼ πάλου] κακῶς· μετὰ γὰρ τὴν τῶν μάγων καθαίρεσιν 10
Δαρεῖος ὁ μέγας ἤρξεν.

πάλου δ'] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ νῦν.

785. οἱ κράτη τὰδ' ἔσχομεν] οἱ πρὸ τοῦ βασιλεύσαντες ἡμεῖς.

786. τόσα] ὅσα νῦν.

792. αὐτῇ] αὐτὴ ἡ Ἑλλάς.

15

ἡ γῆ] ἡ Ἀτθίς.

794. κτείνουσα λιμῶ] καρπύς ἀρκοῦντας μὴ ἔχουσα.

795. εὐσταλῇ] εὐμετρον.

801. χρὴ θεσφάτοιςιν ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα βλέψαντα] ἀφ'
ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κακεῖνα συμβήσεται. 20

802. συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ] οὐ γὰρ τὰ μὲν συμ-
βαίνει, τὰ δ' οὐ· ἀντὶ τοῦ πάντα συμβαίνει.

804. λείπει] ὁ Ξέρξης.

806. πίασμα] ἀντὶ τοῦ, λιπαίνει τὴν Βοιωτίαν ὁ Ἀσωπός.
πίασμα ἀντὶ τοῦ λίπασμα. 25

807. οὗ σφιν κακῶν ὕψιστα] τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίαν φη-
σὶν, ἣν πρὸς Λάκωνας ἡσσήθησαν.

810. πιμπράναι νεώς] ἐνεπίμπρασαν γὰρ τὰ ἱερά.

815. κρηπὶς] θεμέλιον.

ἐκπιδύεται] αὖξεται τὰ κακά.

30

817. Δωρίδος] Λακωνικῆς.

818. θῖνες : οἱ σωροὶ καίπερ φωνὴν μὴ ἀφιέντες δείξουσι τὸ γένος.
τριτοσπόρῳ δὲ, τρίτῃ τῶν μεταγενεστέρων γενεᾷ.

826. ὀλβον—μέγαν] τὴν εὐδαιμονίαν.

6. ὁμώνυμος schol. rec. ὁμωνύμους M.
περίεσπασε. Schol. rec. ἐπίεσπασε.

7. πῶς ἔσπασε] Fort.

827. τῶν ὑπερκόπων] τῶν μὴ προσηκόντων εὐθυνοσ, δικαστής.
 829. ἐκεῖνον] τὸν Ξέρξην.
 834. πάντα γάρ] ὑπὸ γὰρ τοῦ ἄλγους τῶν κακῶν πάντα ἀμφὶ
 σώματι στημορραγοῦσι λακίδες, οἷον διαρρέουσιν.
 836. στημορραγοῦσιν] διαρρέουσιν. 5
 852. ὃ πόποι] θαυμαστικῶς σύγκρισιν ποιεῖται τῶν ἐπὶ Δαρείου
 εὐτυχημάτων πρὸς τὰ νῦν κακά.
 858. πρῶτα μὲν εὐδοκίμου: πρῶτα μὲν κατὰ πόλεμον διὰ στρα-
 τιᾶς εὐδοκιμοῦμεν καὶ ὀρμᾶμεν κατὰ νενομισμένα ἔθη ταῖς πόλεσι
 ταῖς πορθουμέναις, οὐ τεμένη θεῶν πορθοῦντες, οὐ τάφους ἀνασπῶντες, 10
 ὡς Ξέρξης τολμήσας ἐποίησεν.
 εὐδοκίμου στρατιᾶς—] περιβόητοι ἦμεν ἐν πολέμῳ.
 859. νόμιμα] τὰ νόμιμα πάντα τῶν τετειχισμένων πόλεων.
 νόμιμα] οἱ δὲ δημαφελεῖς δῆμοι πάντα ἐπολιτεύοντο.
 864. ὅσας δ' εἶλε πόλεις] τὸ ὅσας θαυμαστικῶς τῇ ἀρετῇ Ἐλ- 15
 ληνας ὑπέταξεν, οὐκ ἀνάγκη ὁ Δαρεῖος.
 867. ποταμουδὲ] σκληροτέρα ἢ συναλιφῇ ποταμουδὲ ἀφ' ἐστίας,
 οἷον ἐστὶ τὸ τουένεκα τούνεκα.
 868. Στρυμονίου πελάγους] ὡς μέχρι Ὑπερβορέων παρατεινού-
 σης τῆς ἀρχῆς Περσῶν. 20
 869. Ἀχελωῖδες] αἱ δίνγροι· Ἀχελῶν γὰρ πᾶν ὕδωρ λέγουσιν.
 870. ἐπαύλων] τῶν ἐπαυλισμάτων.
 871. λίμνας] καὶ ἔξω τῆς θαλάσσης ὅσαι εἰσὶ μεσήπειροι.
 872. κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι] τοῖς τείχεσι κεκυκλωμέναι.
 873. τοῦδ' ἀνακτος] τοῦ Δαρείου. 25
 αἶον] ὑπάρχον.
 875. μυχία τε Προποντὶς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, οἳαί εἰσιν αἱ παρὰ τὸν
 Ἑλλήσποντον τὴν οἴκησιν αὐχοῦσαι.
 876. πλατύν] “Ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.”

4. στημορραγοῦσι schol. rec. στη-
 μορραγοῦσι M.

14. οἱ δέ] Hic in M. novum
 scholion incipit, vulgo cum præce-
 dentibus verbis conjunctum.

δῆμοι] δήμῳ Pauwius.

17. συναλιφῇ] Scriptura vitiosa
 decepit scholiastam synalcephæ le-

gum metrique imperitum.

21. λέγουσιν] λ' cum compen-
 dio M.

27. παρὰ—αὐχοῦσαι] περι—ἔχουσαι
 schol. rec.

29. Ἐπὶ—] Verba Homeri Il. H,
 86.

878. στόμωμα] ὁ Βόσπορος.
 879. αἱ κατὰ πρῶν ἄλιον] αἱ κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον.
 881. προσήμεναι] ὑποτασσόμεναι.
 883. οἷα Λέσβος—] αὗται ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει εἰσίν.
 οἷα Λέσβος] ὅτι μεταβέβηκεν εἰς τὸ Αἶγαίον πέλαγος. ἡ γὰρ 5
 Λέσβος ἐν τῷ Αἰγαίῳ ἐστίν.
 889. ἐκράτυνε] ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος εἶχεν. μεσάκτους δέ, με-
 σακτίους, παραθαλασσίους.
 890. Λῆμνον] Λῆμνος Θράκης ἐστί. αὗται δέ εἰσιν αἱ μεσάκτιοι.
 Ἰκάρου δ' ἔδος] Ἰκάρου τὸν κλυδῶνα. 10
 894. Σαλαμίνα] ἄποικοι γάρ εἰσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνοι τῶν
 ἐν τῇ Ἀττικῇ.
 τὴν ἐν Κύπρῳ.
 898. κλῆρον Ἰαόνιον] Ἰωνίδας πόλεις.
 900. σφετέραις] τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, οἷον φρόνιμος ὢν. 15
 904. οὐκ ἀμφιβόλως] ἀλλὰ ἀληθῶς.
 905. θεόπρεπτα] ὑπὸ θεῶν ἐνεχθέντα καὶ θεοῖς δοξάντα.
 908. πλαγαῖσι ποντίασι] ταῖς ναυμαχίαις.
 910. ἀτεκμαρτοτάτης] κακοτελευτήτου.
 915. κάμει] ὑπομνησκόμενος γὰρ τῶν παιδῶν αὐτῶν αἰσχύνῃ 20
 καὶ ἐλέφ πιέζομαι.
 919. Περσονόμου] τῆς τοῖς Πέρσαις νεμηθείσης.
 922. ἐγγαίαν: ἐγχωρίαν.
 τὰν ἐγγαίαν] τοῦτ' ἐστὶ τὴν ἐγχώριον ἢ οὕτως, ἡ γῆ ἡμῶν τὴν
 ἔξω τῆς γῆς ἥβην σεσαγμένην ὑπὸ τοῦ Ἀἰδοῦ καὶ διὰ τὸν Ξέρξην 25
 κταμένην αἰάζει.
 923. ἥβαν] τὸ ἐξῆς, ἥβαν Περσῶν.
 924. σάκτορι: τῷ πληρωτῇ, παρὰ τὸ σάσσω ὅτι δι' αὐτὸν ἀπέ-
 θανεν.
 Ἀγδαβάται] ἔθνος Περσῶν. τὸ ἐξῆς, Ἀγδαβάται γὰρ ἐξέ- 30
 φθινται.

7. μεσάκτους] μεσάγκτους M.
 9. μεσάκτιοι] μεσάγκτιοι M.
 10. Ἰκάρου τὸν schol. rec. Ἰκαρος
 τὸν M.
 14. Ἰωνίδας correxi pro Ἰονίδας.
 17. δίξαντα] Sequitur in M. scho-
 lion ad v. 907. δι' (sic alibi δίχα
 scribitur) ἅμα θέντες. In schol. rec.
 δμαθέντες: δαμασθέντες.
 26. αἰάζει M., qui in textu habet
 αἰάζει.
 28. σάσσω] σάσω M.

926. φύστις] ἔκφυσις, γονή. τοῦτο διὰ μέσου.

φύστις: ἡ πεφυρμένη καὶ ἐπὶ γῆς πεσοῦσα.

929. γαίας ἐπὶ γόνυ τὸ ἐξῆς.

932. αἰακτός] θρηνητὸς τῇ γέννῃ.

ἀντὶ τοῦ δυστυχῶς γεννηθείς.

5

935. πρόσφθογγον] προσφώνησίν σοι τοῦ νόστου πέμψω, τὴν
κακοφάτιδα βοήν.

938. Μαρριανδυνῷ θρηνητῆρος] Καλλίστρατος ἐν δευτέρῳ περὶ
Ἑρακλείας Τιτυοῦ τρεῖς παῖδας εἶναι, Βῶρμον, Πριόλαν καὶ Μαρρι-
ανδυνόν, ὃν κυνηγετοῦντα ἀπολέσθαι, καὶ μέχρι νῦν Μαρριανδυνούς 10
ἀκμῇ θέρους θρηνεῖν αὐτόν. τὸν δὲ Μαρριανδυνόν αὐξῆσαι μάλιστα τὴν
θρηνητικὴν αὐλωδίαν, καὶ διδάξαι Ἱάκριν τὸν Μαρσίου πατέρα. καὶ
αὐλοὶ δὲ εἰσι Μαρριανδυνοὶ ἐπιτηδεϊότητα ἔχοντες εἰς τὰς θρηνηδίας.
καὶ τὸ περιφερόμενον “ αὐλεῖ Μαρριανδυνοῖς καλάμοις κρούων Ἱαστί.”

Μαρριανδυνῷ] ὡς τῶν Μαρριανδυνῶν θρηνηδῶν ὄντων· καὶ αὐλοὶ δὲ 15
τινες λέγονται Μαρριανδυνοὶ, ἐπιτηδεῖως ἔχοντες πρὸς θρήνους.

941. δαίμων] ἡ τύχη μεταβέβληται.

945. λαοπαθῇ] τὰ πάθη τῶν λαῶν σέβων.

946. ἀλίτυπά τε βάρη] τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ συμβάντα ἀτυχήματα
τῶν πολιτῶν.

20

947. πενθητῆρος] πένθους ἀξίας.

949. Ἱάνων γὰρ ἀπηύρα] ὁ Ἀττικὸς στόλος ἀφείλετο τὴν Περ-
σῶν σωτηρίαν.

950. Ἱάνων] ὁ τῶν Ἱώνων.

951. ἑτεραλκῆς] τοῦτ' ἔστι νικηφόρος.

25

952. κερσάμενος] ἀποκείρας στρυγνὴν πλάκα κατὰ τὴν δυσδαίμονα
ἀκτὴν, τοῦτ' ἔστι κατὰ τὴν Σαλαμῖνα.

979. σημείωσαι ὅτι βασιλέως ὀφθαλμὸς ἀριθμεῖ τὰς στρατίας.

980. τὸν σὸν—] τὸν ὄντα ὀφθαλμόν.

9. Τιτυοῦ] Τιτίου (et accus. Τιτίην
vel Τιτίαν) ap. schol. Apoll. Rh. 2,
780.: in Τιτυοῦ consentit Eustath.
ad Dionys. Perieg. 792. Οὐπίου
Pollux 4, 55.

Βῶρμον ego addidi. V. Athen. 14.
p. 619 F. Polluc. l. c., apud quem
est Βῶριμος Ἰόλλα καὶ Μαρριανδύνου ἀ-
δελφός. De quo dictum in Ste-

phani Thes. edit. Paris. s. h. v.

10. ὃν schol. rec. μόνον M., quod
ex Βῶρμον, ὃν ortum videri posset,
nisi ὃν necessario Mariandyni no-
men sequi deberet.

11. ἀκμῇ] ἐν ἀκμῇ schol. rec.

13. ἐπιτηδεϊότητα] ἐπιτηδεϊότατα vel
ἐπιτηδευστάτως schol. rec.

981. πεμπαστάν] μετρητὴν στρατοπέδου, οἷον μυριάδα ἀριθμοῦντα τὰς ὅλας ἡγεμονίας. ἀριθμῆσαι κατὰ πεντάδα ἀνὰ μυρίους ἔχοντα τοὺς ἀρχομένους.

986. δῶν] διακοπτικῶν πολεμίων κακῶν.

988. ἱγγα] φιλίαν.

992. βοᾷ βοᾷ—ἥτερ] παρὰ τὸ “Κραδίῃ δὲ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.”

994. Μάρδων] ἔθνος Περσικόν.

995. Ξάνθην] λείπει ὁ καί.

997. ἱππιάνακτας] τοὺς ἀνακτας τῶν ἵππων.

1000. ἔταφον ἔταφον] ἀπέθανον οὐκ ἐπὶ ὄχημάτων ὄντες, ἀλλὰ γυμνοὶ καθεστηκότες.

1002. ἀγρόται] γρ. καὶ ἀκρόται· ἐξ οὗ ἔσται ἀπὸ τοῦ ἄκρου· εἰ δὲ ἀγρόται, ἀπὸ τοῦ ἄγειν καὶ ἀγείρειν.

οἱ ἄρχοντες· εἰ δὲ ἀκρόται, οἱ ἄκροι. Gl.

1003. οἷ] τὸ οἶ θρηνητικῶς.

1007. οἷον] οἷον κακὸν ἢ Ἄτη ἐφορᾷ.

1013. δυσπόλεμον] κακῶθεν πολέμῳ καὶ δυστυχήσαν.

1014. πέπληγμαι] κόπτομαι, θρηνῶ ὀλέσας τοσοῦτον στρατόν.

1016. τὰ Περσῶν] λείπει κακά· ἢ στικτέον ἐν τῷ τί δέ· εἴτα οὐχὶ τὰ μεγάλα Περσῶν ὤλωλεν; ἵνα λείπῃ τὸ, τί δὲ ὅπερ λέ- 20 λειπται.

1018. ὀρᾷς] θεωρεῖς τὸ περίλοιπον ἐμὲ λείψανον τῆς ὅλης στρατιᾶς.

στολᾷς] οἷον στόλου.

1020. θησαυρὸν βελέεσσιν] τὴν φαρέτραν.

1023. βαιά γ' ὥς ἀπὸ πολλῶν] ὀλίγα ἐσώθη ἀπὸ πολλῆς πανο- 25 πλίας.

1025. οὐ φυγαίχμας] ἐρωτηματικῶς.

1028. ναύφρακτον ὅμιλον] τὸν ἡμῶν ναυτικὸν λαόν.

1030. πέπλον δ' ἐπέρρηξ'] τοῦτο καὶ ὁ ἄγγελος προεῖπεν.

1032. πλεῖον ἢ παπαῖ] ὑπερβαίνει θρῆνον.

1035. σθένης] τῶν Περσῶν.

1. μυριάδα — ἡγεμονίας] μυριάδας ἀριθμοῦντα ὅλας καὶ ἡγεμονίας. κυρίως schol. rec.

2. ἔχοντα] ἔχοντας M.

6. παρὰ τὸ] Hom. Od. τ, 13.

15. οἷ] οἱ M. sine accentu.

19. τί δέ] τί δαί M.

20. λείπῃ] λείπ M.

τί δὲ ὅπερ] τίδαι (sic) ὅπερ M.

1038. δίαυε πῆμα] δάκρυε τὸ ἀτύχημα.

1041. δόσιν κακάν] δίδου τοῖς κακοῖς τὴν κακὴν δόσιν, ὃ ἐστὶ τὰ δάκρυα.

1042. ὁμοῦ τιθεῖς] συντιθεῖς μέλος θρήνει, ἀντὶ τοῦ εὐρύθμως.

1046. ἔρεσσε] τύπτε σεαυτὸν εἰς ἐμὴν χάριν. 5

1049. πάρεστι] ὁ θρῆνος.

1050. ἐπορθίαζε] ἐπεκτεταμένως θρήνει.

1052. μέλαινα] πενθήρης.

1054. κάπιβόα τὸ Μύσιον] οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ οἱ Φρύγες εἰςὶ μάλιστα θρηνητικοί. 10

1057. ἄπριγδα] ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν μετὰ σφοδρότητος τιλλόντων τὰς τρίχας.

1062. ψάλλ' ψάλλε ἀντὶ τοῦ τίλλε· καὶ χοιροψάλας Διόνυσος ὁ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν.

1076. πέμψω] προπέμψω. 15

4. ἀντὶ τοῦ] Solum ἀντὶ est in M., 13. τίλλε] Hoc solum in altero
ex quo V. fecit αἰτόν. marg. habet M.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

ἌΓΑΜΕΜΝΩΝ εἰς Ἴλιον ἀπιὼν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορ-
θήσει τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ τοῦ
πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρᾳ, ἵνα τηροίη 5
τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν, αὐτὴ δὲ τῶν πρεσβυτῶν
ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς
συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ
Ταλθύβιος παραγίνεται καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγα-
μέμων δ' ἐπὶ ἀπῆνης ἔρχεται· εἶπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπῆνη, ἔνθα ἦν 10
τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν
οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν
εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον,
καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ρίψασα
τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται ὡς 15
ἐκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα
ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ, τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπῆσας θάνατον
νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξεν, πεποιθήκε τε Αἰγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν
ἐκάτερον διίσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως ἐνὶ κεφαλαίῳ, τὴν μὲν
τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας, τὸν δὲ ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ἀτρέως 20
συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀγδοη-
κοστῇ ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χορηφόροις,
Εὐμένισι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος] τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτείας φρουρᾶς. 25

4. ὑπέσχετο om. M., habent F.V.
20. Θυέστου V. Ὀρέστου M. αἰγί-
σθου F.

22. ὀγδοηκοστῇ] κῆ M.
23. δευτέρῳ] β M.

ἦν ἐπὶ μῆκος κοιμώμενος.

3. κυνὸς δίκην] πρὸς τὸ φυλακτικὸν καὶ φιλοδέσποτον. τὸ δὲ ἄγκαθεν κατὰ συγκοπήν ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν, τουτέστιν ἄνωθεν ἐξ ἀρχῆς.

6. δυνάστας] τοὺς δυναμένους παρὰ τὰ ἄλλα σημᾶναι τοὺς 5 καιρούς.

11. ἀνδρόβουλον] τὸ μείζονα ἢ κατὰ γυναῖκα βουλευόμενον γενναῖον· ἢ κατὰ ἀνδρὸς βουλευομένης.

14. φόβος γὰρ] ἢ περισσὸς ὁ γάρ, ἢ λείπει τὸ ἀλύων.

15. οἴκου τοῦδε] οἴκου διαπονουμένου οὐκ ἄριστα ὡς τὸ πρόσθεν. 10

22. ὦ χαῖρε] δεῖ διαστήματος ὀλίγου ἐνταῦθα, εἴτα ἀνακραγεῖν, ὡς θεασάμενον τὸν πυρσόν.

νυκτὸς ἡμερήσιον] ἐκ νυκτὸς ἡμέραν ἡμῖν διδούς.

26. τορῶς· μεγαλοφώνως.

27. ἐπαντείλασαν] ὡς ἐπὶ ἄστρου ἢ σελήνης. 15

30. πρέπει· διαπρεπῶς σημαίνει.

31. φροίμιον· πρὸ τῆς Κλυταιμνήστρας.

32. θήσομαι· οἰκειώσομαι.

33. τρὶς ἔξ] καὶ παροιμία “Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.” 20

36. βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας] ἢ βάρος ἐπικείται· ἢ φοβοῦμαι ζημίαν ἐπικεισομένην μοι.

48. ἐκ θυμοῦ κλάζοντες] οὐ γὰρ γλώσση, ἀλλ’ ἔργῳ θυμούμενοι.

49. οἷτ’ ἐκπατίοις] τοῖς ἔξω τῆς ὁδοῦ. οἷτινες ὕπαιτοι

ὄντες, ὀλέσαντες δὲ τὸν πόνον τῶν ὀρταλίων, τὸν ἐν τοῖς δεμνίοις 25 τηρούμενον, ἐπὶ τῶν λεχέων στροφοδινοῦνται.

54. ὀρταλίων] τῶν μηδέπω πετομένων νεοττῶν.

58. τῶνδε μετοίκων] ὑπὲρ τῶν μετοικισθέντων νεοσσῶν.

59. παραβᾶσιν] τοῖς παραβήσασιν καὶ μετοικίσασιν αὐτούς.

62. πολυάνορος ἀμφὶ γυναικός] πολλοὺς μνηστῆρας ἐσχηκυίας. 30

63. καὶ γυιοβαρῇ] βαρέα καὶ μὴ ἔωντα ἀνανεῦσαι τοὺς πίπτοντας.

65. διακναιομένης] διακναιούσης.

ἐν προτελείοις] κυρίως ταῖς πρὸ γάμου θυσίαις, νῦν δὲ ταῖς πρὸ τῆς ἀλώσεως μάχαις.

8. βουλευομένης] βουλευόμενον V.

29. μετοκίσασιν V. μετοικήσασιν

13. διδούς V. δοῦσιν M. δοῦσιν R. M.

67. ἐστὶ δ' ὅπη] “καὶ τὸ μὲν ὥς κε πέλει, τὼς ἔσται.”
 69. οὐθ' ὑποκλαίων] λείπει τὸ τίς.
 70. ἀπύρων ἱερῶν] τῶν θυσιῶν τῶν Μοιρῶν καὶ τῶν Ἑρινύων, ἀ καὶ νηφάλια καλεῖται.
 78. οὐκ ἔνι χώρᾳ] τῷ τόπῳ ἐκείνῳ. 5
 82. ἀλαίνει] ἀλάται.
 85. τί χρέος] διὰ τί.
 94. χρίματος ἀγνοῦ] τοῦ ἐλαίου.
 96. μυχόθεν] λείπει κομιζομένῳ.
 100. τοτὲ μὲν] ἔσθ' ὅτε μὲν. 10
 103. τὴν θυμοβόρον] ἣτις ἐστὶ θυμοβόρος λύπη τῆς φρενός.
 104. κύριός εἰμι θρεῖν] δυνατός εἰμι εἰπεῖν τὸ συμβᾶν αὐτοῖς σημεῖον ἐξιοῦσιν.
 ὄδιον] τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὀφθέν.
 105. θεόθεν καταπνέει] πείθει γάρ με ἢ παρὰ θεῶν πίστις μέλ- 15
 πειν καὶ λέγειν ὅτι εὖ πράξουσιν οἱ Ἀτρεΐδαι ὅσον ἀπὸ τοῦ σημείου.
 107. σύμφυτος αἰών] ὁ γὰρ σύμφυτός μοι αἰὼν, ὃ ἐστὶ τὸ γῆρας, διὰ τὴν εἰς θεοὺς πειθῶ μολπήν μοι καὶ ἀλκὴν καταπνεῖ, ὃ ἐστίν, εἰ καὶ γέρων εἰμι, ὅμως μέλιψω τὰ γεγονότα· πέποιθα γὰρ ὅτι εἰς πέρας αὐτὰ ἄξουσιν οἱ θεοί. 20
 109. Ἑλλάδος ἦβαν] τοὺς κρατοῦντας τὴν Ἑλληνικὴν ἦβην καὶ τὴν ὁμόφρονα περὶ τὰ τακτικά. λέγει δὲ τοὺς Ἀτρεΐδας.
 111. πράκτορι· τῷ δίκῃν εἰσπραξομένῳ.
 115. ὃ τ' ἔξοπιν ἀργίας] ὁ ἐξοπίσω λευκός, ὃ ἐστὶν ὁ πύγαργος.
 117. χερὸς ἐκ δοριπάλτου] ἐκ δεξιᾶς, ὃ ἐστὶν εὐσυμβόλως. 25
 118. παμπρέπτοις] τοῖς βασιλείοις.
 119. λαγίναν—γένναν] τὸν λαγῶν.
 ἐρικύμονα] πολυκύμονα.
 120. βλαβέντα] πρὸς τὸ σημαινόμενον τὸ βλαβέντα.
 121. αἴλινον] ἐπειδὴ ὁ αἴλινος καὶ ἐπὶ θρήνου λέγεται, φησὶν ὅτι 30
 ἐν τάξει ὕμνου αὐτὸν λέγει.
 125. τεράζων· τὰ τέρατα διηγούμενος.
 129. κτήνη· κτήματα.

1. καὶ] παρὰ τὸ καὶ R.

9. κομιζομένῳ Stanley. κομιζο-
μένων M.

27. λαγίναν—λαγῶν R. λαγίναν

γένναν τὸν λαγνιόν M.

32. τεράζων] τεράζων M.

131. μή τις ἄτα] μόνον μὴ προτυπὲν ὑπὸ θεῶν τὸ στρατωθὲν τῆς Τροίας στόμιον, ὃ ἐστὶ τὸ ἐπὶ βλάβῃ Τροίας στρατευθὲν, ἄτη σκοτίση.

134. οἴκῳ γάρ] τῷ γὰρ οἴκῳ τῶν κυνῶν Διὸς, ὃ ἐστὶ τῶν αἰετῶν, ὀργίζεται Ἄρτεμις διὰ τὸ κύοντα τὸν λαγὼν ἀποκτεῖναι. λοχία γάρ 5 ἐστὶν ἡ θεός.

137. αὐτότοκον] σὺν αὐτῷ τῷ τόκῳ.

πτάκα] τὸν λαγῶν.

141. δρόσοισιν] τοῖς νεογνοῖς “Χωρὶς δ’ αὐτ’ ἔρσαι.” ἀέπτοις δὲ τοῖς ἔπεσθαι τοῖς γονεῦσι μὴ δυναμένοις. 10

144. ξύμβολα φάναι] τὰ σύμβολα αἰτεῖ με φάναι δεξιὰ διὰ τὴν νίκην, ἐπίμομφα διὰ τὸν χόλον Ἀρτέμιδος.

146. στρουθῶν] τῶν αἰετῶν.

148. ἰήιον δὲ καλέω Παιᾶνα] ὡς μάντις.

150. ἀπλοίας τεύξῃ] ὥ Ἄρτεμι.

15

152. ἄδαιτον: ἦν οὐδεὶς ἔδαισεν.

153. σύμφυτον: συγγενικήν.

154. οὐ δεισήνορα] οὐ φοβουμένην τὸν ἄνδρα, ἥ τὴν οὐ δείσασαν τὸν ἄνδρα.

παλίνορρος] ἡ ἐξ ὑστέρου ὀρμωμένη.

20

157. ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς] διὰ τὴν νίκην.

158. ὁμόφωνον] ὁμοφώνως.

159. Ζεὺς ὅστις] διάφορος γάρ ἐστὶν ἡ περὶ τοῦ θεοῦ δόξα.

166. εἰ τὸδε μάταν] εἰ τὸ τῆς ματαιότητος ὀφείλει τις ἀποσεΐσασθαι τῆς γνώμης, Δία νομιζέτω. 25

168. ἦν μέγας] διὰ τοὺς Τιτᾶνας.

169. θράσει βρύων] ὁ Τυφώς.

172. τριακτῆρος] ἐπὶ ἐλπίδι νίκης.

175. τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν] ὀλοσχερῶς φρόνιμος ἔσται.

177. τῷ πάθει μαθὼν] “Παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.” 30

3. σκοτίση] σκοτίσης R.

5. ὀργίζεται Ἄρτεμις διὰ Stanleyus. ὀργίζεται. ἄρτεμις δὲ M.

λοχία correxi pro λοχεία.

9. αὐτ’ ἔρσαι] αὐτέρσαι M. Recte αὐθ’ ἔρσαι apud Hom. Od. I, 222.

ἀέπτοις] ἀέλπτοις M. ut in textu, contra mentem scholiastæ. Cor-

rectum in apographis.

11. φάναι] Veram scripturam κρᾶναι in textu habet M.

18. δείσασαν R. δήσασαν M.

27. Τυφώς] τυφῶς M.

30. Παθὼν—ἔγνω] Apud Hom. Il. P, 32. legitur Πρὶν τι κακὸν παθεῖν· βεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

τῷ παθόντι.

179. στάζει—πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος] τῷ ἀμαρτάνοντι τοῦτο συμβαίνει.

183. σέλμα] τὸν ζυγόν. ὑψίζυγος γὰρ ὁ Ζεὺς.

184. ἡγεμών] μείζων γὰρ Μενελάου.

5

186. περισσεύει τὸ πνεῦμα.

187. ἐμπαίοις] ἐμπαισάσαις.

συμπνέων] ὁμοφυνῶν.

188. κεναγγεῖ] “ Νηῶν ἐξέφθιτο ἥϊα πάντα.”

192. ἔχων] ἀντὶ τοῦ ἐχόμενος.

10

193. κακόσχολοι] ἐπὶ κακῷ ποιῶνσαι σχολάζειν.

194. βροτῶν ἅλαι] “ Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες.”

ναῶν καὶ πεισμάτων] “ Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν.”

197. τρίβω: διατριβῇ.

200. βριθύτερον] ἐπαχθέστερον.

15

205. ἀναξ δ' ὁ πρέσβυς: τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ δὲ πικροῦ, ἀναξ ὁ πρέσβυς τοῦ εἶπεν.

206. κήρ] τιμωρία.

207. τέκνον δαῖζω] πλείων οἶκτος διὰ τὸ τέκνον.

215. ὀργᾶ: τῷ τρόπῳ γὰρ αὐδᾶ ὁ μάντις δῆλον ὅτι.

20

216. περιόργως: ἐπιθυμητικῶς.

217. εὖ γὰρ εἶη: καλῶς ἀποβαίη.

218. ἀνάγκας ἔδου λέπαδνον] ἀντὶ τοῦ ἠναγκάσθη τὸ ποιεῖν.

τροπαίαν] μεταβολήν.

221. τὸ παντότολμον] ὅθεν ἔγνω πάντα τοὺς ἀνθρώπους τολμᾶν, 25 ἀπὸ τῆς ἀνάγκης δῆλον ὅτι.

222. αἰσχρομήτις] αἰσchrὰ ποιεῖν ἀναγκάζουσα.

223. παρακοπά] τοῦ νοῦ παρακοπή. πρωτοπήμων δὲ ἡ μείζων τῶν ἄλλων πημάτων.

7. ἐμπαισάσαις] Sic correxi quod in M. est ἐμπεισάσαις, ex quo V. fecerat ἐμπεισούσαις.

9. Νηῶν—πάντα] Verba Homeri Od. M, 329. ubi νηός legitur.

12. Καὶ—ἀλητεύοντες] Hom. I. c. 330.

13. Καὶ δὴ—νεῶν] Hom. II. B,

135. πάλιν ἐκ τοῦ Ὀμηρικοῦ præfixit V.

19. πλείων R. πλείον M.

23. ἀνάγκας—μεταβολήν] ἀνάγκας ἔδου λέπαδνον) ἀντὶ τοῦ ἠναγκάσθη ποιεῖν μεταβολήν R. Sic etiam V., nisi quod τροπαίαν ante μεταβολήν addidit.

228. λιτὰς δέ] κὰν διὰ τὰς* λιτὰς ᾧς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα
παρ' οὐδὲν ἡγήσαντο τὴν ζωὴν αὐτῆς.
233. περιπετῇ] περισκεπασμένην.
234. προνωπῇ] προνευενκυῖαν.
235. ἀέρδην: βαστακτικῶς. 5
236. καλλιπρόρου] εὐμόρφου.
238. βίᾳ χαλινῶν] τῇ βίᾳ καὶ τῷ ἀναύδῳ μένει τῶν χαλινῶν τῶν
μὴ ἐόντων αὐτὴν λαλεῖν.
241. ὡς ἐν γραφαῖς] διὰ τὸ κάλλος, ἢ διὰ τὸ ἀφωνητεῖν.
244. ἀταύρωτος] ἄζευκτος, παρθενική. 10
245. εὐποτμον] ζηλωτὸν ἐποίει δι' ἑαυτὴν τὸν πατέρα.
247. οὐτ' εἶδον] διὰ τὸ ἀπάνθρωπον εἶναι τὴν σφαγὴν.
249. τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν] τοῖς μὲν πεπονθόσιν ἢ δίκη δίδωσι
τὸ μαθεῖν. δίκην γὰρ δόντες μαθαίνουνσι τὸ μέλλον.
254. τορόν] φανερόν. τὸ πεπρωμένον φανερόν ἦξει. 15
255. εὐπραξίς] εὐπραξία.
256. τόδ' ἄγχιστον] τὸ συγγενικόν.
257. μονόφρουρον ἔρκος] ἐπειδὴ μόνον γέροντες ἐφύλασσον τὴν
Ἑλλάδα.
260. ἐρημωθέντος] παρόντος μέντοι οὐ δεῖ συντυγχάνειν αὐτῇ. 20
263. οὐδὲ σιγῶσῃ] εἰ μὴ θέλεις εἰπεῖν, οὐ μεμιψαίμην ἄν.
264. παροιμία] ὁ παλαιὸς λόγος.
265. ἕως γένοιτο] γένοιτο καλὴ ἡμέρα, ὥσπερ ἡ νύξ.
273. μὴ δολώσαντος θεοῦ] εἰ μήπω θεός με ἀπατᾷ.
276. ἄπτερος] ἰσόπτερος, κούφη. 25
283. Ἑρμαῖον] ὄρος Λήμνου.
284. φανόν: τὴν λαμπάδα.
286. νωτίσαι] ὑπερβῆναι.
287. ἰσχύς] μεγίστη πειρὴ ἰσχύς πυρός.
289. Μακίστου] Μάκιστον ὄρος Εὐβοίας. 30
290. ὁ δ'] ὁ τόπος.
291. κοινὸν τὸ ἔπεμπεν.
293. Μεσσαπίου] Μεσσάπιον ὄρος μεταξὺ Εὐβοίας καὶ Βοιωτίας.

1. ᾧς V. δι' ᾧς M.
32. κοινὸν τὸ ἔπεμπεν] Hæc anno-
tatio ad v. 289. spectare videtur

σέλας παραγγείλασα. Verbum autem
scholiasta repetit ex v. 283.

295. *θωμόν]* *σωρόν*.

301. *πλέον καίουσα]* ἢ τοῦ Κιθαιρῶνος.

303. *Αἰγίπλαγκτον]* ὄρος Μεγαρίδος.

306. *Σαρωνικοῦ]* κόλπος περὶ Τροιζήνα.

307. *κάτοπτον]* τὸ κατόψιον. 5

309. *Ἀραχναῖον αἶπος]* ὄρος Ἄργους.

[*Λείπει* 311.—1066.]

1067. *πρὶν αἵματηρόν]* ἀπὸ τῶν στρηνιώντων ὑποζυγίων, ἃ οὐκ εἶκοντα τῷ χαλινῷ ἀφρίζει μετὰ αἵματος. ἢ, ἐπεὶ αὕτη οὐ πείθεται πρὶν αἵματός μου τὴν ψυχὴν ἐξαφρίσαι· ἀντὶ τοῦ πρὶν ὀργισθῆναί με 10 αὐτῇ.

1072. *ποποῖ δᾶ]* δᾶ γῇ Δωρικῶς· ὅθεν καὶ Δημήτηρ οἶον γῇ μήτηρ.

1075. *προαναφωνεῖ τὰ ἐσόμενα*.

1081. *ἀπόλλων ἐμός]* ὁ ἀπολλύων με. παρὰ ὁμωνυμίαν. 15

1082. *ἀπώλεσας]* ἐκείνην γὰρ ἀπώλειαν μόνως ὀρίζομαι τὴν τῆς δουλείας, οὐ τὴν νῦν. δεύτερον δὲ, δεύτερον με ἀπώλεσας, οὐ μετὰ καμάτου.

1090. *μισόθειον]* ἄθειον, θεοστυγές.

1091. *ἀρτάναι]* ἀντὶ τοῦ ἀγχόνη. 20

1093. *ἔοικεν εὕρις]* ὡς κύων εὕρις ἀναζητεῖ εἰ γέγονεν ἐνθάδε παλαιὸς φόνος.

1095. *μαρτυρίοις γάρ]* φαντάζεται γὰρ ὅρᾱν τὰ σώματα τῶν ἀνηρημένων παιδῶν Θεέστου.

1099. *προφήτας δ' οὐ τινας]* τοὺς λέγοντας ἡμῖν περὶ σοῦ. αὐτοὶ 25 γὰρ αὐτόπται γινόμεθα.

1103. *ἀλκά]* τὸν Ὀρέστην φησί.

1. *θωμόν, σωρόν]* *θωμόν. σωρόν* M. In altero marg. literis minusculis scriptum, sed deletum est *θωμόν*. στρατός.

8. *στρηνιώντων* V. *στρηνιούτων* M. Omisit R.

14. *προαναφωνεῖ]* δὲ addidit V., qui hoc scholion cum præcedente conjunxit.

17. *δεύτερον δὲ]* γρ. (i. e. γράφεται) δὲ M. Correctum in V. qui *δεύτερον*

in lemmate posuit, omisso δέ.

20. *ἀγχόνη* M. *ἀγχόνη* V. In R. *ἀγχόνη* cum lemmate *ἀρτάνη*.

21. *ὡς κύων εὕρις ἀναζητεῖ]* Sic correxi quod in M. est *ἔοικεν ὡς κύων εὕρισκοι ἀναζητεῖ*. Verbum *ἔοικεν* ex lemmate irrepsit in verba scholiastæ. Quo errore non animadverso in R. interpolatum est *ἔοικεν ὡς κύων εὕριν ἀναζητεῖν*, in V. vero *ἔοικεν ὡς κύων εὕριν, ματεύειν καὶ ἀναζητεῖν*—.

1106. βοᾷ] τὰ περὶ Θυέστου.

1111. χειρὸς ὀρεγομένα] διαδέχονται δὲ ἀλλήλους τοῖς ὀρέγμασι τῶν χειρῶν Αἴγισθος καὶ Κλυταιμνήστρα.

1113. ἐπαργέμοις: τοῖς τυφλοῖς καὶ ἀσήμοις, ἀπὸ τῶν λευκώματα ἐχόντων ὀφθαλμῶν. 5

1114. τί τόδε] φαντάζεται τὸν χιτῶνα.

1116. ἡ ξύνευνος] ἡ σύνευνος τοῦ Ἀγαμέμνονος αἰτία ἔσται τοῦ φόνου.

1117. στάσις] ἡ στάσις, φησὶν, ἐπολούξαι μέλλει ἐπὶ τῇ λεωργῇ Κλυταιμνήστρᾳ, ἥνικα ἀπόληται. παρὰ τὸ 10

Αἱ δ' ὀλόλυξαν

θυγατέρες τε νιοί τε καὶ αἰδοή παράκοιτις.

κέλει] ἀντὶ τοῦ λέγεις.

1120. οὗ με φαιδρύνει λόγος] οὐ σεσαφηνίσται.

1122. σταγῶν] ἡ σταγῶν τὸ αἷμα. 15

1123. βίου δύντος] συμπληροῦται τοῦ βίου δύνοντος ταῖς αὐγαῖς σου, μηκέτι ὀρῶντος ταῖς αὐγαῖς.

1125. ἄπεχε: τίς ἂν ἀποστήσειεν αὐτῆς τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅπως ἂν μὴ ἀπόληται;

1127. μελάγκερων] τὸν μελάγκερων ταῦρον λαβοῦσα τῷ μηχανή-20 ματι τῷ διὰ τῶν πέπλων τύπτει. ἔαν δὲ γράφηται μελαγκέρφ μηχανήματι τύπτει, ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένφ. τῆς μελαγκέρου βοός.

1130. οὐ κομπάσαιμ' ἄν] οὐκ ἀλαζονεύομαι μάντις ἄκρος ἐπιγιγνώσκειν τὰ θέσφατα· ὅμως δὲ στοχάζομαί τι κακὸν ἀποβήσεσθαι.

1132. ἀπὸ δὲ θεσφάτων: γνωμολογῶν φησι τοῦτο· ἐνίστε γὰρ 25 καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς οἱ χρησμοὶ γίνονται· ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ μοχθηρὰ χρησμοδοῦσιν. ἢ τὸ ὅλον ἐπὶ τῷ χρησμῷ Κασάνδρας· ἀπὸ τούτων τῶν θεσπισμάτων τις ἀγαθὴ φάτις γίνεται. βροτοῖς δὲ, τοῖς ἐγχωρίοις.

1133. κακῶν γάρ] διὰ τὰ προσόντα κακὰ τοῖς εἰσερχομένοις καὶ 30 τὰ λεγόμενα φανερά.

1135. φόβον φέρουσι μαθεῖν] παρὰ τὸ λεγόμενον ἐν τῇ συνηθείᾳ, Οὐδείς εὐτυχῆς πρὸς μάντιν ἀπέρχεται.

3. Post χειρῶν interpunctum in M.

10. λεωργῇ R. λεοργῇ M.

παρὰ τὸ] Hom. Od. Γ, 451.

21. γράφηται] γρ M.

22. τῆς μ. β. in altero margine M.

25. τοῦτο] τὸ M.

1137. πάθος ἐπεγχεάσα] συναναμίξασα τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος
καὶ συγκεράσασα.

1139. τί γάρ;] τί γὰρ ἄλλο.

ἀμφὶ δ' αὐτᾶς] περὶ σεαυτῆς ἄτοπα φθέγγη.

1142. νόμον ἄνομον] ᾠδὴν ἀηδῆ. παρὰ τὸ κιθαριστικὸν δὲ νόμον 5
φησί. τὸ ἐξῆς, θρηνεῖ νόμον ἄνομον ἀμφιθαλῇ κακοῖς.

1145. ἀηδών] τοῦτο ἡδομένη τῇ μεταμορφώσει τῆς ἀηδόνης φησίν.

1148. κλαυμάτων ἄτερ] εἰ γὰρ καὶ ἐν ὄρνισιν οὔσα θρηνεῖ, φωνῇ
μόνη καὶ οὐ θρήνοις.

1149. ἀμφήκει δορί] τῷ πελέκει.

10

1152. δυσφάτω κλαγγᾷ] ἀσαφεῖ, αἰνιγματῶδει. διὰ τὸ
δυστυχῇ μαντεύεσθαι, ἢ διὰ τὸ προειδέναι τὰ δεινὰ ἀνωφελῶς.

1155. θεσπεσίας] τῆς μαντικῆς.

1159. ἡνυτόμαν· ἡϋξόμην.

5. παρὰ τὸ, quod in M., ut alibi,
πρὸ cum signo compendii scriptum
est, deleuit V.

8. κλαυμάτων] Præcedit in R.V.
ἀγῶνα] γρ. αἰῶνα. Id vero non

scholiastæ est, sed librarii, qui ut
variam lectionem ad ἀγῶνα ad-
scripsit literis minusculis.

11. διὰ τὸ δυστυχῇ—ἀνωφελῶς in
altero marg. M.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

12. Πρέπουσα : κοσμηθεῖσα.
13. πῆμα] ἀντὶ τοῦ πῆμα νέον.
22. ἱαλτός : ὑπὸ Κλυταιμνήστρας πεμφθεῖσα. “ Ἐπεὶ προΐαλλε
“ συνβώτης.” 5
23. σὺν κόπῃ] σὺν κοπετῷ ὅπως ἐκαγίζουσα συγκοίῳμαι καὶ
θρηνήσω.
24. πρέπει : διαφαίνεται.
25. ἄλοκι] αὐλακι, τομῇ.
26. βόσκεται κέαρ] ἀντὶ τοῦ τρέφομαι τῷ θρήνῳ. 10
27. λινοφθόροι] τὰ λῖνα διαφθεύουσαι. τὸ ἐξῆς, οἱ δὲ στο-
λισμοὶ τῶν ὑφασμάτων πρὸς τοῖς στέρνουσιν, λινοφθόροι λακίδες ἐρρά-
γησαν.
28. ὑπ’ ἄλγεσι] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν κοπετῶν.
32. τορός : σαφής 15
ὀρθόθριξ] ὀρθοῦσθαι ποιῶν τὰς τρίχας.
33. ὀνειρομάντις] δι’ ὀνείρων τοῖς δόμοις μαντευόμενος.
ἐξ ὕπνου : ἀντὶ τοῦ δι’ ὕπνου.
34. ἁωρόνυκτον : κατὰ τὸ μεσονύκτιον.
35. μυχόθεν ἔλακε] ἐκ τῶν τῆς καρδίας μυχῶν. 20
περὶ φόβῳ] περισσῶς τῷ φόβῳ.
ἀναλακεῖν καὶ βοῆσαι τὴν Κλυταιμνήστραν ἐποίησεν ὁ σαφὴς
φόβος, δι’ ὀνείρων μαντευόμενος.
36. γυναικείοισιν ἐν δώμασιν : οἰοῖναι τοῖς ἐστερημένοις τοῦ κουρι-
δίου ἀνδρός. 25
3. πῆμα νέον] Atqui id ipsum le-
gitur in textu, πῆμα προσκυρεῖ νέον.
Videtur scholiasta aliud pro πῆμα
vocabulum aut legiesse, velut πτώμα,
aut ponere voluisse.
4. Ἐπεὶ—] Hom. Od. Ξ, 18.
21. περισσῶς τῷ φόβῳ] Ante et
post hæc verba interpunctum in M.
Separavi igitur ab reliquis præfixo
lemmate περὶ φόβῳ.
24. δώμασιν] ὃ cum signo com-
pendii M.

38. ὑπέγγυνοι : ἀληθεῖς, θεοφόρητοι. G1. τὴν ἀπόφασιν ἐγγυώμενοι, ἢ ἐκ θεῶν ἡσφαλισμένοι τὴν μαντείαν.

40. περιθύμως] ὑπερβαλλόντως.

42. ἄχαριν] τοῖς ὀργιζομένοις νεκροῖς ἄχαριν. ἦ, ἐμοὶ ἀηδῶς ὑπηρετούσῃ αὐτῷ. 5

45. ἰὼ γαῖα] ὦ γῆ μήτηρ. τοῦτο δὲ διὰ μέσου ἀναπεφώνηται. μωμένα] ζητοῦσα.

46. δύσθεος γυνά] δεῖ νοεῖν ὅτι τὸ “δύσθεος γυνά” ἡρέμα πως ἐφθέγγετο. διό φησι, φοβοῦμαι γὰρ ἔπος τὸδ’ ἐκβάλλειν.

51. ἀνήλιοι] οὓς οὐδὲ ἥλιος ἐπίδοι, διὰ τὸ Ἀγαμέμνωνος μύσος. 10

54. σέβας] ἐκούσιον σέβας τὸ μὴ ἐκ φόβου, ἀλλὰ ἐξ αἰδοῦς αὐτοῖς γινόμενον. τοῦτο δὲ θέλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ αἰδῶς, ἣν περὶ Ἀγαμέμνωνος εἶχον οἱ δῆμοι, νῦν εἰς φόβον ἐτράπη. ἐκεῖνον γὰρ ἡδούντο καὶ ἐφίλον, τὸν δὲ φοβοῦνται ὡς τύραννον διατελούμενον.

δι’ ὧτων φρενός τε δαμίας] φιλοῦντες γὰρ αὐτὸν οὐδὲ ἀκούειν 15 ἡνείχοντο κατ’ αὐτῶν.

57. δαμίας : τῆς δημοσίας, τῆς τοῦ δήμου.

58. φοβεῖται δέ τις] ἀντὶ τοῦ ἕκαστος φοβεῖται φθέγγεσθαι.

60. θεός τε καὶ θεοῦ πλέον] γνωμικῶς.

61. ῥοπή δ’ ἐπισκοπεῖ] ἡ δὲ τῆς δίκης ῥοπή τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ 20 ταχέως καὶ ἀμύνεται, ἄλλοις δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἐὰν τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη, ὥστε τοὺς ἡδίκημένους ὑπ’ αὐτῶν λυπεῖσθαι· ἄλλους δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μὴδ’ ὁρᾶσθαι ὑπ’ αὐτῆς. ὅμως ὁ φόνος πέπηγεν καὶ οὐ διαρρεῖ, ἀλλ’ ἐπέξεισιν ἑαυτόν.

62. τοῖς μὲν] ἀντὶ τοῦ τοὺς μὲν. 25 ἐν φάει] φανερῶς.

63. τὰ δ’ ἐν μεταυχμῖφ] ὅσα δὲ ὑπερτίθεται, ταῦτα “σύν τε “μεγάλῳ ἀπέτισαν.”

64. βρύει] ἀνθεῖ.

65. ἀκραντος ἔχει νύξ] ἀντὶ τοῦ αἰώνιος θάνατος. 30

66. δι’ αἵματ’] διὰ τὰ αἵματα.

67. τίτας] τιμωρός.

68. οὐ διαρρυῖδαν] ἀντὶ τοῦ οὐ διαρρέων.

10. ἐπίδοι] Imo ἀν ἐπίδοι.

14. τὸν] τὴν R. τοῦτον V.

23. ὅμως] ὁμοίως R.

24. ἐαυτόν] αὐτόν R.

25. Addidi τοῦ.

27. σύν τε—] Hom. II. Δ, 161.

διαλγῆς ἄτη] ἡ διαιωνίζουσα ἄτη, τοῦτ' ἔστιν ὁ φόνος.

διαφέρει] διασπαράσσει.

70. παναρκέτας: τῆς εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀρκούσης αὐτῆς.

βρύνει] λείπει τὸ ὥστε.

τοὺς δ' ἄκραντος] τοῦτο ὥσπερ ἐπαδόμενόν ἐστιν.

5

71. νυμφικῶν ἐδωλίων: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγει.

οὔτι—ἄκος] ὥσπερ τῷ ἐπιβάντι νυμφικῆς κλίνης οὐκ ἔστιν ἴσας πρὸς ἀναπαρθένουσιν τῆς κόρης, οὕτως οὐδὲ τῷ φονεῖ πάρεστι πόρος πρὸς ἄκεσιν τοῦ φόνου.

72. πάντες ἐκ μιᾶς] πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι.

10

74. ἰούσαν ἄτην] ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπιούσης αὐτῆς ἄτης. Ἀττικῶν δὲ τὸ πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσειν, καθαίρω σε τὸν φόνον· τὸ δὲ κοινόν, καθαίρω σε τοῦ φόνου.

75. ἐμοὶ δέ] τὸ ἐξῆς, ἐμοὶ δὲ πρέποντα καὶ ὀφειλόμενά ἐστιν ἀπαρχὰς βίου τὰ τῶν βία με φερομένων αἰνέσαι πικρὸν φρενῶν 15 στύγος κρατούσης. ἀνάγκην γάρ μοι οἱ θεοὶ προσήνεγκαν.

ἀμφίποτον: τὴν ἐκ διαφύρων πόλεων ἀνάγκην, ὃ ἐστὶ πόλεμον ὡς “ἀμφιμάτορας κόρους” φησὶν ὁ Εὐριπίδης· ἐκ διαφύρων γὰρ πόλεων ἦσαν οἱ Ἕλληνες.

78. δίκαια καὶ μὴ δίκαια] εἴτε δικαίως, εἴτε μὴ. ἔστι δὲ παροιμία 20

Δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια καὶ ἄδικα.

79. πρέποντ' ἀρχὰς βίου: πρέποντά μοι ἐστὶ καὶ ὀφειλόμενα, ἐξότε τοῦτον ἐπανήρημαι τὸν βίον, τὰ τῶν πρὸς βίαν κεκτημένων ἐπαινέσαι, καλυπτούση τὴν κατ' αὐτῶν ἀποστύγησιν καὶ μὴδὲ παρρησία τὸν δεσπότην κλαιούση.

25

82. ματαίοισι] ἐπὶ ματαίαις τύχαις.

83. κρυφαίοις πένθεσι] τοῦτ' ἔστι, μὴ ἐκφαινούση τὸ μύσος τὸ κατὰ Κλυταιμνήστρας.

6. ἐδωλίων] ἐδῶ cum compendio M.

16. στύγος V. στάγος M.R.

18. Εὐριπίδης] Androm. 465.

21. Δοῦλε—καὶ ἄδικα (καὶ ἄδικα M.)]

Receptus hic versus inter proverbia codicis Coislin. 114. p. 131. ed.

Gaisf. ubi additur, ἐπὶ τῶν ἀπειθῶν δούλων. οἱ δὲ ὥτως αὐτὴν λέγουσι

“Κρεισσόνων γὰρ καὶ δίκαια καὶ ἄδικα “ἔστ' ἀκούειν” ubi καὶ δὲ ἔστ' ἀκουστέον vel ἀκουστέα corrigendum cum Schneidewino vol. 1. p. 394. qui Solonis versum comparat ap. Diogenian. 2, 28. ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως καὶ ἄδικως.

23. κεκτημένων] κεκτημένον M.

27. ἐκφαινούση M. ὡς φαινούση R.

84. εὐθήμενος: τοῦτ' ἔστιν ὑπηρέτιδες εὖ τιθεῖσαι τὰ κατὰ τὸν οἶκον.

87. κηδεῖους: συγγενικάς.

88. κατεύξωμαι] λείπει λόγον.

91. τῶνδ': τῶν λόγων.

5

92. πέλανον] πᾶν τὸ ἐπιθυόμενον οὕτω καλοῦσι.

94. τὰδε] ἀντὶ τοῦ τὰς χοάς.

95. τῶν κακῶν] παρ' ὑπόνοιαν. ἔδει γὰρ "τῶν καλῶν" εἰπεῖν.

97. γάποτον χύσιν] ἐπεξηγήσατο τί εἰσιν ἃ φέρεי διὰ τοῦ γάποτον χύσιν.

10

98. στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας: τοῦτο πρὸς τὸ παρ' Ἀθηναίοις ἔθος, ὅτι καθαίροντες οἰκίαν ὀστρακίνῳ θυμιατηρίῳ ρίψαντες ἐν ταῖς τριῶδοις τὸ ὀστρακον ἀμεταστρεπτὲι ἀνεχώρουν.

πάλιν] εἰς τοῦπίσω ἀναχωρήσω.

πρὸς τὸν Ἀθήνησι νόμον.

15

99. ἀστροφοῖσιν ὄμμασιν] τὸ ἐξῆς οὕτως, δικοῦσα τεῦχος ἀστροφοῖσιν ὄμμασι στείχω πάλιν, καθάρματα ὥς τις ἐκπέμψας.

100. ἐστέ] γίνεσθε.

τῇσδ' ἐστὲ βουλῆς] ἀναδέξασθε τὴν αἰτίαν τῆς βουλῆς.

μεταίτιαι: ἀντὶ τοῦ σύμβουλοι.

20

102. μὴ κεύθετ' ἔνδον] τὴν βουλήν.

103. τὸ μόρσιμον γάρ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πείσεσθε παρὰ τὸ μόρσιμον.

105. ὑπέρτερον] τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἀνωτέρω λεγομένων.

107. λέξω—λόγον] λέξω σοι τὸν ἐκ φρενὸς λόγον, αἰδουμένη τὸν Ἀγαμέμνονος τύμβον ὥς βωμόν.

25

109. χέουσα] χέουσα τὰς χοάς εὖξαι ἀγαθὰ τοῖς εὖ φρονούσι τῷ Ἀγαμέμνονι δηλονότι.

110. τούτους] τοὺς εὖ φρονούντας αὐτῷ.

προσεννέπω] ὀνομάσω. G1.

111. πρῶτον μὲν αὐτήν] σεαυτὴν δηλονότι κάκεῖνον ὅστις Αἰγισθον 30 στυγεῖ.

113. αὐτὴ σὺ] σὺ σκόπησον τίς στυγεῖ Αἰγισθον. οὐκ ἐμὸν γὰρ εἰπεῖν.

114. τῇδε προστιθῶ στάσει] τῇ συστάσει ἡμῶν.

11. ἐκπέμψας] ἐκπ' M.

26. εὖξαι] εὖξαι M.

120. πότερα δικαστήν ἢ δικηφόρον] κριτήν, ἢ τιμωρόν· ὃ ἐστὶν ἀκουσόμενον τοῦ πράγματος, ἢ πρὸ ἀκοῆς τὴν τιμωρίαν ἐπάγοντα, ὡς ἀναμφιβόλου ὄντος τοῦ κακοῦ.

122. καὶ ταῦτα· καὶ τὸ ταῦτα εἰπεῖν παρὰ θεῶν ὅσιά μοι κρίνεται ; 5

123. πῶς. ἴνα.

126. ἐπισκόπους] νῦν γὰρ ἐπισκόπους.

128. θρέψασα] θρέψασα ἢ γῇ τὸν σπόρον τοῖς ἐπιούσι καρποῖς ἀπ' αὐτοῦ κύημα λαμβάνει.

129. βροτοῖς] γρ. νεκροῖς. 10

131. πῶς· ἀντὶ τοῦ ὅπως.

ἀνάξομεν] βασιλεύσομεν.

132. πεπραγμένοι· νενικημένοι, κατηγωνισμένοι.

135. ἀντίδουλος· ἰσόδουλος, ἐν δούλης τάξει.

136. ὑπερκόπως] ὑπερφηφάνως. 15

137. χλίουσιν] τρυφῶσιν.

142. τοῖς δ' ἐναντίοις] τοῖς δὲ ἐχθροῖς σου λέγω σε φαῖναι τιμωρόν.

143. ἀντικαθναεῖν] γρ. ἀντικατακταεῖν.

145. ἐν μέσῳ] ἐν κεφαλαίῳ, ἐν ὑποθέσει τίθημι. 20

147. ἴσθι] ἀντὶ τοῦ ἔσο.

150. ἐπανθίζειν] στέφειν ὡς ἄνθεσι.

151. παιᾶνα] ὅτι ἐπὶ ἀποθανόντος παιᾶνα εἶπεν κακῶς. καὶ Εὐ-
ριπίδης

Παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπίνδῳ θεῷ.

25

152. καναχές· καναχηδὸν δακρύετε.

καναχές] ἡχητικόν. Gl.

154. ἔρυμα] τὸν τάφον. Gl.

156. κεχυμένων χοᾶν] τὸ ἐξῆς, ἐκκεχυμένων χοᾶν πρὸς ἔρυμα τὸδε ἴετε δάκρυ.

30

ἄγος ἀπεύχετον· τὸ δάκρυ γὰρ ἀπευκτὸν ἄγος εἶπεν· ἀπότροπον τῶν ἡμετέρων κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐχθρῶν.

2. ἐπάγοντα] ἐπάξοντα V.

6. πῶς. ἴνα.] Sic M. Omiserunt R.V.

10. γρ. νεκροῖς] Hoc scholiasta in

textu vocabulo βροτοῖς superscripsit.

23. Εὐριπίδης] Alcest. 426.

157. ἐξ ἀμαυρᾶς] τῆς ἀσθενοῦς, ὡς πρὸς σύγκρισιν Ἡλέκτρας.
ἢ ὅτι σκιά οἱ νεκροί.
159. ἀναλυτὴρ δόμων] τῶν ἐν τοῖς δόμοις κακῶν.
161. ἐν ἔργῳ] ἐν τῷ ἔργῳ, ἐν τῷ βάλλειν.
σὺν ἔργῳ πάλλων, ὃ ἐστὶ μὴ μόνον φέρων, ἀλλὰ καὶ πράττων. 5
163. νομῶν] γρ. ἔτοιμα.
αὐτόκωπα] τὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἔχοντα τὴν λαβὴν ξίφη. σχέδια δὲ ἐκ
τοῦ σχεδὸν φονεύοντα καὶ οὐ πόρρωθεν, ὥσπερ τὰ βέλη.
165. τῶν ἄνω τε καὶ κάτω] ὡς ἐν μέσῳ ἰδρυμένων.
167. ὀρχεῖται] λίαν κινεῖται. 10
173. ἐχθροὶ γάρ] λείπει τὸ εἰσίν.
174. ὅδε: ὁ πλόκαμος.
ὁμόπτερος] συγγενής.
183. καρδίας κλυδώνιον] κίνησις τῆς χολῆς τῆς κατ' αὐτόν.
184. ἐπαίσθη] ὡς βέλει ἐκρούσθην ἐξ ἐναντίας τιτρώσκοντι. 15
185. δίψιοι] ποθειναί μοι. πρῶν ἄγευστοι. "δίψιον Ἄργος," τό
ποτε ἄνδρον.
190. οὐδαμῶς ἐπάνυμον] οὐκ ἄξιον τοῦ ὀνομάζεσθαι ὑπὸ τῶν
τέκνων ἑαυτῆς μήτηρ.
191. φρόνημα] τὸ δύσθεον φρόνημα οὐδαμῶς ἐπάνυμον μητρὸς 20
πεπαμένη.
192. τὰδ' αἰνέσω] λείπει οὐκ ἔχω.
194. σαίνομαι] παραμυθοῦμαι.
195. εἴθ' εἶχε: ὁ πλόκαμος δηλονότι.
196. δίφροντις: διχογνώμων. 25
μὴ 'κινυσσόμην] ἐφантаζόμην. κίνημα γὰρ τὸ εἶδωλον.
197. εἴ: ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς.
ἀποπτύσαι] μισῆσαι.
200. ἄγαλμα τύμβου] λείπει ἢ εἰς.
202. ναυτίλων] τρόπῳ ναυτῶν. ὅτι κατὰ δοτικὴν δίκην. 30

6. γρ. ἔτοιμα, quod scholiasta in M. ad marginem huius versus scripsit non varia lectio est, sed supplementum interpretis ad verbum νομῶν, nisi forte ad σχέδια spectat, quo rettulit R.

15. βέλει] In M. librarius primo scripserat βολη, ut videtur.

16. ἄγευστοι R. ἄγευστοι M.

δίψιον] ὡς δίψιον R.

26. κίνημα Stanley. κήνυμα V. κήνυμα M.

204. σμικροῦ γένοιτ' ἄν] ἀντὶ τοῦ, εἰ Ὁρέστου ἐστὶν ὁ πλόκαμος, γένοιτ' ἄν ἐκ μικρᾶς προφάσεως μέγα ἀγαθόν.

205. καὶ μὴν στίβοι γε] τὸ ἐξῆς, καὶ μὴν δεύτερον τεκμήριον. στίβοι] οἱ ἐν τῇ γῇ τύποι τῶν ποδῶν.

206. ὅμοιοι τοῖς δ' ἐμοῖσιν] ἐπειδὴ ἄδηλον τίσιν ὅμοιοι, ἐπήγαγε 5 “ τοῖς δ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.”

209. τενόντων θ'] τὴν εἰς μῆκος τῶν ποδῶν ἕκτασιν τένοντάς φησιν.

211. καὶ φρενῶν καταφθορά] ἀλγηδὼν καὶ λύπη, καὶ ὥσπερ ὠδίνω τὰ παρόντα. 10

214. ἐπεὶ τί νῦν] ἐπειδὴ τί νῦν λαμβάνω ἐκ δαιμόνων; τίνας γὰρ ἤδη ἐπέτυχον ὑπὸ θεῶν, ὅτι εἶπες τὰ λοιπά;

217. ἐκπαγλουμένην] ἐκπάγλως θαυμάζουσιν.

218. τυγχάνω] ἐπέτυχον.

225. δυσμαθεῖς] ἀπιστεῖς. 15

226. κηδείου] τῆς ἐπὶ κηδείᾳ τετμημένης.

229. συμμέτρου] παραπλησίον.

231. ἰδοῦ δ' ὕφασμα] οὐ πάντως ἐν τῷ νῦν χιτῶνι, ἀλλ' εἰκὸς αὐτὸν ἔξωθεν ἔχειν παιδικὸν σπάργανον.

232. εἰς δὲ θηρίων γραφὴν] παρὰ τὸ “ Ἐν προτέροισι πόδεσσι 20 “ κύων ἔχε.”

236. δακρυτός] ἢ ὅτι παρ' ἐλπίδας ὤφθη· ἢ ὅτι φανεῖς δάκρυα αὐτῇ ἐκίνησε.

239. προσαιδᾶν δ' ἔστ'] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

241. ἢ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται] ἐν σοὶ ὁρῶ μητέρα στεργόμενον, 25 αὕτη δὲ ἀπέχθεται μοι.

242. καὶ τῆς τυθείσης] ἀπὸ κοινοῦ τὸ “ εἰς σέ μοι ῥέπει στέρ- “ γηθρον.”

246. θεωρός] θεατής.

247. γένναν] ἡμεῖς δηλονότι. 30

249. τοὺς δ' ἀπωφανισμένους] ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς.

9. λύπη] πάρεστι add. V.

13. ἐκπαγλουμένην] ἐκπαγλουμένης M.

20. παρὰ τὸ] Hom. Od. T, 228. πόδεσσι] πόδεσι M.

25. μητέρα στεργόμενον] Fortasse legendum μητέρα στεργομένην, aut ἢ στέργω μὲν. STEPH.

30. ἡμεῖς] Imo ἡμᾶς.

250. οὐ γὰρ ἐντελής θήραν πατράαν προσφέρειν] οὐκ ἔστι γένηα ἐντελής, ὥστε τὴν πατράαν θήραν προσάγειν τῇ καλιᾷ.

256. νεοσσούς τούσδ' ἀποφθείρας] ἐὰν ἀποκτείνῃς ἡμᾶς.

257. εὐθιοιον γέρας] εὐθυον διὰ τοῦ υ τὸ δίκαιον σημαίνει, διὰ δὲ τῆς οἱ καλὴν εὐωχίαν ἔχον γέρας, παρὰ τὸ θοίην. 5

258. οὐδ' αἰετοῦ γένηθλ'] "Ὅστε οἱ αὐτῷ φίλτατος οἰωνῶν."

261. βωμοῖς ἀρήξει] ἀντὶ τοῦ ἐπιμελήσεται τῶν βωμῶν.

262. κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ] καθ' ἑαυτὸν, ἀντὶ τοῦ σῶζε ἡμᾶς. δύνασαι γὰρ ἀπὸ σμικρᾶς αἰτίας ἀνοικοδομῆσαι τὸν πεσόντα δόμον.

266. γλώσσης χάριν] μὴ δυνάμενος ἔχεμυθεῖν. 10

268. ἐν κηκίδι : ἐν ἀναδόσει φλογὸς ἰσχυρᾷ.

πισσῆρει] καίόμενα γὰρ τὰ ξύλα πίσσαν ἀνίσχουσιν.

271. κάξορθιάζων] ἀνατεταμένα βοῶν.

275. ζημίαις] ἣ ἔμὲ ζημίαν μεμφόμενος, ἣ Αἰγισθον τὸν μὴ ζημιωθέντα ποιήν ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ πατρός. 15

276. αὐτὸν δ' ἔφασκε] αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα ἔφασκε τελεσι-
ουργεῖν.

278. μειλίγματα] τῶν ἐχθρῶν μειλίγματα. αἱ κολάσεις γὰρ τῶν ἀδικούντων μειλίγματα εἰσὶ τῶν ἀδικηθέντων.

279. τάσδε νῶν νόσους] τοὺς μὲν γὰρ πολίτας λιμῶζειν ἐκ γῆς 20
ἔφασκε πρὸς ἀφοσίωσιν Ἀγαμέμνονος, ὥς μὴ ἐκδικήσαντας, ἡμᾶς δὲ
σωματικῶς φθαρῆναι.

282. κόρσας : τρίχας.

λευκάς : ἣ μέχρι γήρως ἀτυχήσομεν, ἣ παρ' αὐτὰ γηράσομεν
παρὰ τὸ 25

Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.

285. ἐν σκότῳ] τὸν ἐν σκότῳ νῦν κινοῦντα τὴν ὀφρῦν λαμπρῶς
ἡμᾶς ἐπεξίεναι ἔλεγεν.

286. τὸ γὰρ σκοτεινόν] ἡ νόσος.

287. πεπτωκότων] ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἰκετεύοντος τοὺς θεοὺς 30
ἐκδικήσεως τυχεῖν.

290. λυμανθέν] λυμανθέντα.

5. θοίην V. θοίην M. θοιᾶν R.

6. ὅστε—οἰωνῶν] Verba Homeri
11. Ω, 292.

13. ἀνατεταμένα] ἀνατεταμένως V.

25. παρὰ τὸ] Hom. Od. T, 360.

26. καταγηράσκουσι] καταγ' cum
compendio M.

293. βωμῶν τ' ἀπείργειν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔφησεν.
 294. συλλύειν] συγκλύειν, συνοικεῖν.
 296. ταριχευθέντα] καὶ ὁ Σώφρων
 Τὸ γῆρας ἄμμε μαραῖνον ταριχεύει.
 297. τοιοῖσδε] κατὰ ἀπόφασιν ἀναγνωστέον. 5
 298. κεῖ μὴ πέποιθα] καὶ εἰ μὴ διὰ τοῦ χρησμοῦ, ἀλλὰ διὰ τὰ
 ἄλλα.
 304. δυοῖν γυναικοῖν] ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας.
 307. τῇδε τελευτᾶν] τούτῳ τῷ τρόπῳ εἴη ἀποβῆναι.
 308. ᾗ] καθάπερ. 10
 μεταβαίνει: ἐπινεύει.
 309. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς] τοῦτο προστάσσει ἡ δίκη· ἀντὶ λοιδορίας
 γὰρ λοιδορίαν, ἀντὶ πληγῆς πληγὴν.
 313. πληγὴν τινέτω] ὁ φονεύσας.
 315. αἰνόπατερ] δεινὰ παθών. 15
 317. ἔκαθεν οὐρίσας] μακρόθεν οὐριοδρομήσας εἰς τὸν σὸν τάφον,
 ὃ ἐστὶν ἀπὸ Φωκίδος ἐλθών. Ἄλλως. πόρρωθεν σου ἀφοριζόμενος
 σὺ μὲν γὰρ ἐν σκότῳ, ἐγὼ δὲ ἐν τῷ φωτί. ἐναντίον μὲν τὸ φῶς τῷ
 σκότῳ, τοῦτ' ἔστι, πολὺ τὸ μεταξὺ τῶν ζώντων καὶ τεθνεώτων ὅμως
 δὲ τοῖς προσθεδομοῖς Ἀτρεΐδαις ὁ γόος ὁ εὐκλεὴς ὁμοίως χάριτες 20
 κέκληνται.
 320. χάριτες] χάριτας δὲ νεκρῶν πάντες φασὶ τὸν γόον.
 322. προσθεδομοῖς] τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον. νῦν γὰρ οὐκ
 εἰσὶ δόμοι· φροῦδα γὰρ ταῦτ' ἦδη.
 προσθεδομοὶ: ἰκέται. 25
 324. οὐ δαμάζει] τοῦτ' ἔστιν, οὐ συναλίσκεται τῷ σώματι ἡ
 ψυχικὴ δύναμις.
 325. γνώθος] ἡ γνώθος συνήθης, ὡς ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ,
 καὶ ἡ ἦχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ.
 326. φαίνει δ' ὕστερον] ἣν ἔχει ὀργὴν ἡ ψυχὴ ὕστερον φανερο- 30
 ποιεῖ.
 327. ὁτοτύζεται] δεῖ δὲ ὅμως τὸν ἀποθανόντα θρηγῆσαι.

6. τοῦ χρησμοῦ] τὸν χρησμὸν V. librarius delevit.
 18. μὲν] μὲν γὰρ V. 29. ἦχὼ παρὰ R. παρὰ om. M.
 28. Πινδάρῳ] πινδ. M. in quo ante Σιμωνίδῃ V. σίμων cum signo
 hoc nomen scriptum erat καί, quod compendii M. σίμωνι R.

329. ματεύει] ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι.
ὅμως οὐκ ἡρεμεῖ ἡ ψυχὴ· ζητεῖ γὰρ παντελῶς ταρασσομένη τὴν ἐκδίκησιν.
332. κλύθι νῦν] ἔξω.
ἐν μέρει : κατὰ διαδοχὴν, ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. 5
334. δίπαις] ἔσω.
336. ἰκέτας] ἰκέτην μὲν ἐμὲ, φυγαῖα δὲ Ὀρέστην. πληθυντικῶς δὲ ἑκάτερον εἶπεν ἀντὶ ἐνικοῦ.
339. οὐκ ἀτρίακτος] οὐκ ἀνίκητος, ἀλλὰ νενικημένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, οἱ ἀποτριάζονται ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων. 10
340. χρήζων] ὁ χρησιμῶν Ἀπόλλων.
344. νεοκράτα] Ὀρέστην τὸν νεωστὶ συγκραθέντα ἡμῖν. οἱ δὲ νεοκράτα τὴν ἐπὶ νεκρῷ σπονδὴν.
νεοκράτα] νεωστὶ κεκραμένον, λείπει κρατῆρα.
νεοκράτα : κρατῆρα νεοκρήτου τ' εἰσεπιλειβομένης. 15
345. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίου] ἔξω.
350. κελεύθοις : ταῖς προσθῶις.
ἐπιστρεπτόν] ὡς τοὺς ὑπαντῶντας ἐπιστρέφεσθαι πρὸς θεῶν ἡμῶν.
352. πολύχωστον] ζηλωτὸν καὶ ὑπὸ πολλῶν κεχωσμένον.
353. διαποντίου] ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι τῆς Τροίας. 20
354. εὐφώρητον : τάφον εὐτυχῇ· φορὰ γὰρ ἡ τύχη.
355. φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ] ἔσω. πρὸς τὸ “ πολύχωστον εἶχες “ τάφον” ἀπέδωκεν ὁ χορός.
358. χθονίων τυράννων] Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης.
360. μόριμον λάχος] τὴν ἐκ Μοιρῶν βασιλείαν κεκληρωμένην 25 ἔχων.
362. πεισίμβροτον] τὸ σκῆπτρον τὸ τοὺς ἀνθρώπους πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ διατάττον.
363. μηδ' ὑπὸ Τρωίας] γυναικικῶς οὐδὲ τούτῳ ἀρέσκεται, ἀλλὰ τῷ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀνηρῆσθαι. 30
366. τέθαιμαι] λείπει τὸ ὄφειλες.

15. νεοκράτα : —ἐπιλειβομένης] Sic hæc poetæ verba, omissa ab R.V., scripta sunt in M. non inter scholia, sed in margine superiore.

19. ζηλωτὸν καὶ addidi ex M. ζηλωτὸν in scholio præcedente ante verba ὡς τοὺς ὑπ. habet R.

22. πρὸς τὸ V. πρὸς τὸν R.

28. διατάττον R. διατάττων M.

31. λείπει τὸ ὄφειλες] Hæc annotatio neglecta ab editoribus spectat ad τέθαιμαι, ab H.L. Ahrensi recte in τεθάφθαι mutatum.

368. πάρος δ' οἱ] ἀπέστρεψε τὸν λόγον εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ.
δαμῆναι] λείπει τὸ ὄφελον.
πάρος] πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα.
370. πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι] ἐμέ.
373. ὑπερβορέου] ὑπερορίου. Gl. τύχης τῆς ἄγαν πνεύσης. 5
374. μεῖζονα φωνεῖς] ῥᾶδιον γὰρ τὸ εὐχεσθαι.
375. ἀλλὰ διπλῆς] διπλῇ μάστιγι ἐπλήγημεν.
μαράγνης] μάστιγος.
376. τῶν μὲν ἀρωγοί] ἡμῶν οἱ σύμμαχοι οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα.
378. χέρες οὐχ ὅσαι] τοῦτο ἰδίᾳ ἀναπεφώνηται, τῶν ἄγαν στυ- 10
γερῶν τούτων. τοῦτο δὲ μᾶλλον Ἀγαμέμνονος τοῖς παισὶν αὐτοῦ
συμβέβηκεν· πρὸς δ' ἐπάγει Ἡλέκτρα ὅτι ὡς βέλος μου ὁ λόγος
οὗτος ἦψατο.
383. ὑστερόποιον ἄταν] τὴν Ἐρινύν.
πανούργῳ χειρί] τῇ χειρὶ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου. 15
384. τοκεῦσι] ἵνα τὸ ὅμοιον καὶ ἴσον τῷ πατρί μου φυλαχθῇ.
385. πευκήεντ' ὀλολυγμόν] πανηγυρικόν, λαμπρόν.
389. ἔμπας ποτᾶται] ὅμως τὸ εἰμαρμένον περιίπταται πάντας
καὶ οὐκ ἂν ἐπιβουλευθεῖη παρὰ τὸ μοιρίδιον.
390. παροῖθεν δὲ πρῶρας] τῆς ὀψεὸς μου. 20
393. ἔγκοτον στύγος] ὀργίλον μῖσος.
394. ἀμφιθαλῆς] ὁ ποιήσων ἄμφω ἡμᾶς ἀναθληῆσαι.
395. ἐπὶ χεῖρα βάλοι] τοῖς ἐχθροῖς.
396. κάρανα] τὰ τοῦ οἴκου ἄκρα. λέγει δὲ τοὺς περὶ Αἰγίσθου.
397. πιστὰ γένοιτο] καὶ γένοιτο πιστὰ τῇ χώρᾳ, ὅτι σὺ τούτων 25
αἵτιος.
398. ἀπαιτῶ] λείπει λαβεῖν.
399. τετιμέναι] αἱ Ἐρινύες παρὰ τῶν χθονίων θεῶν τετιμημέναι.
402. βοᾷ γὰρ λοιγόν] βοᾷ, διὰ βοῆς ἐφέλκεται.
403. παρὰ τῶν προτέρων] τοῦ Ἀγαμέμνονος. 30
ἄταν ἐτέραν] τὸ ἐξῆς, ἄτην ἐτέραν ἐπάγουσαν λοιγὸν ἐπ' ἄτη.
405. νερτέρων τυραννίδες] ἀντὶ τοῦ οἱ κατὰ γῆς θεοί.
406. ἀραι φθιμένων] ἀνειδωλοποιεῖ τὰς ἀράς.

2. ὄφελον] ὄφελον R. Ad hunc 18. περίπταται V. περίπταται R.
versum in M. etiam adscriptum παριπταται sine accentu M.
τοῖς ἐκείνων.

407. Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπά] ἡμᾶς τοὺς ὑπολοίπους τῶν Ἀτρειδῶν.
ἀμηχάνως ἔχοντα] ἀπεσπασμένους καὶ φυγαδευθέντας τῶν οἰκῶν.
411. κλύουσιν] ἀντὶ τοῦ κλυούσῃ.
412. καὶ τότε] ὅτε σε οἰκτιζόμενον ἴδω, Ὀρέστα.
414. κελαινῶνται] ταρασσεται. 5
- πρὸς ἔπος] ἀκουούσῃ τὸν ὑπὸ σοῦ λόγον.
416. ἐπαλκές] ἰσχυροποιόν.
417. πρὸς τὸ φανεῖσθαι] πρὸς τὸ καλὰ μοι ἐννοεῖν.
418. τί δ' αὖ] τί δεινὸν εἰπόντες κατὰ Κλυταιμνήστρας τύχοιμεν
τῆς σῆς συμμαχίας, ὃ πάτερ; ἢ ἂ πεπόνθαμεν; 10
420. πάρεστι: τῇ μητρὶ τὸν Ἀγαμέμνονα.
τὰ δ' οὔτι] τὰ ἄχῃ.
421. ὠμόφρων] ἀκολάκευτος.
422. θυμός] ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος.
423. Ἄριον] Περσικόν. 15
426. ἐπασσεντροτριβῇ] ἀλλεπάλληλον κτύπον ποιοῦντα.
ὀρέγματα] τύμματα.
427. ἄνωθεν] τῷ ἄνωθεν ἐπαγομένῳ τῇ κεφαλῇ κτύπῳ.
428. κρότητον] κωμφοδεῖται ὡς διθυραμβῶδες.
440. ἔπρασσε] κατεσκεύασε δὲ τὸ μασχαλισθῆναι αὐτὸν ἢ Κλυ- 20
ταιμνήστρα. ἢ καὶ οὕτως ἀτίμως αὐτὸν θάψασα δυστυχίαν μεγίστην
κατασκευάζουσα τῷ σῷ βίῳ, ὃ Ὀρέστα· ὃ ἐστίν, ἵνα δυστυχῇ βίον
ζήσῃς, τοῦ Ἀγαμέμνονος μὴ δυναμένου σοι συμμαχεῖσαι πρὸς τὴν
τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας.
443. πατρώους] τοὺς τοῦ πατρός σου. 25
447. μυχοῦ δ' ἄφερκτος] κατάκλειστος περὶ τὴν εἰρκτήν.
448. ἐτοιμότερα γέλωτος] οὐδέποτε οὕτως ἐτοιμῶς ἐγέλασα ὡς
τότε ἐτοιμῶς ἐδάκρυσα.
- λίβη] τὰ δάκρυα.
449. χαίρουσα πολὺδάκρυον] πρὸς τὸ κατάκλειστος. 30
450. τοιαῦτ' ἀκούων] πρὸς τὸν Ὀρέστην φησίν.

4. ὅτε] Imo ὅταν.

15. Ἄριον] In M. lemma nullum: in textu ἄρειον. Præfixi Ἄριον, quod scholiasta expressit Περσικόν interpretatus. Monuit Hermannus.

19. κωμφοδεῖται] κωμ M., quod et

κωμφοδεῖται et κωμφοδῆν significare potest. κωμφοδεῖται est in scholio Pers. 65. κωμφοδεῖται Sept. 345. Totam annotationem omiserunt R.V.

452. τέτραινε] διατόρει, διακόμιζε.
 ἡσύχῳ φρενῶν] ἡρεμαία τῇ ψυχῇ. ἀντὶ τοῦ προσέχων καὶ μὴ
 ἀποπλανώμενος.

453. τὰ μὲν γάρ] ταῦτα δὲ τὰ συμβάντα Ἀγαμέμνονι.
 αὐτός: τοῦτ' ἔστιν, ἐπιθυμεῖ δὲ τὰ λοιπὰ γινῶναι ὁ πατήρ, τοῦτ' 5
 ἔστι τὴν τιμωρίαν.

454. ὄργα μαθεῖν] ἀντὶ τοῦ μάθε τῷ τρόπῳ σου.

455. πρέπει] πρέπει δέ σοι ἀμετακινήτῳ δυνάμει ὁρμᾶν κατ' αὐτῶν.

438. νοσφίσας ὀλοίμαν] ἐκ τούτου εἴρηται τὸ

Τεθναίην δι' ἐκείνων ἀποπνεύσαντα πυθόμην.

10

Καλλιμάχου.

456. ξυγγενοῦ] σύμπραξον.

457. κεκλαυμένα] ἐλεεινά.

στάσις δὲ πάγκοινος] ἐπιβοᾷ σε ἡ σύστασις ἡμῶν ἡ κοινὴ βοηθὸν
 ἐλθεῖν.

15

460. πρὸς ἐχθρούς] ἀντὶ τοῦ ἐχθρῶν.

461. Ἄρης Ἄρει] ὁ ἡμῶν τῷ τῶν ἐχθρῶν.

464. τὸ μόρσιμον μένει] πέπηγε μὲν καὶ ὄρισται πάλαι ὑπὸ
 Μοιρῶν τὸ τὴν Κλυταιμνήστραν ἀνδροκτονήσασαν ἀναιρεθῆναι. τὸ
 κατ' αὐτῆς δὲ καλῶς κυρωθὲν ὑπὸ τῆς δίκης ἔλθοι, ὅ ἐστι, μὴ μελ- 20
 λήσῃ πρὸς τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας τὸ θεῖον.

465. εὐχομένους: τὸ κατ' εὐχὴν ἡμῖν πληρωθείη.

466. ἐγγενῆς] συγγενῆς· δι' ὑπὸ συγγενῶν ἐπάθομεν.

467. παράμουςος] ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος.

469. ἄφερτα] ἀφόρητα.

25

471. ἔμμοτον] ἔνουλον, ἢ βαθύτατον.

475. ἔριν] ἣν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα.

ὁδ' ὕμνος] ταῦτα τὰ ἄσματα τοῖς κατὰ γῆς θεοῖς πρέπει, καὶ οὐ
 τοῖς οὐρανίοις.

479. οὐ τυραννικοῖς] οὐχ ὡς βασιλεῖ πρέπει, ἀλλ' ἀδόξως.

30

482. προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ] ὥστε φυγεῖν τὰς ἐπιβουλὰς Αἰγίσθου
 τιμωρησαμένην αὐτόν.

10. δι' V. οὗτ' M.

16. τοῦ addidi.

27. Scholio vulgo omissio prae-
 fixi lemma ἔριν. In textu codicis
 est αἰωμαναρεῖν, in quo δι' ὁμᾶν ἔριν

latere vidit Klausenius, cujus emen-
 datio nunc confirmatur hac scho-
 liastæ annotatione, in qua ἣν ἤρισε
 manifesto refertur ad ἔριν.

28. γῆς Stephanus pro γῆν.

483. οὕτω γάρ] οὕτω γὰρ ἂν σοι κρατήσαντες πολυτελῶς θύοιμεν. ἔθνομοι αἱ νόμιμοι θυσίαι, αἱ πολυτελεῖς.

κτιζοίατ' γίγνονται.

484. εἰ δὲ μή: ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισωτοῖς ἔσθ' ἐνδεήτοις χθονός, ὃ ἔστι παρὰ κατοικοιχομένους δείπνῳ τιμώμενος. οὕτως τὸ ἐξῆς, 5 τῶν ἄλλων νεκρῶν μεταλαμβανόντων ἐναγισμῶν σὺ ἄτιμος ἔσθ'.

486. παγκληρίας] κτήσεως.

487. ἐκ δόμων γαμηλίου] εἰ γὰρ Αἰγισθος ἀπολειῖται, καὶ γὰρ γαμηθήσομαι.

488. πρεσβεύσω] τιμήσω.

10

489. ὦ γαῖα] ἐντεῦθεν ἀμοιβαῖα τὰ πρόσωπα Ὁρέστου καὶ Ἡλέκτρας, πρῶτον δὲ Ὁρέστου.

491. οἷς ἐνοσφίσθη] οἷς ἀπέθανες.

493. πῆδαις δ' ἀχαλκεύτοις] ἀσιδήροις δεσμοῖς· λέγει δὲ τῇ ἀδιεξοδεύτῳ ἐσθῆτι.

15

494. βουλευτοῖσιν] ἐπιβουλευτοῖς πέπλοις.

497. ἤτοι δίκην] ἢ τὴν δίκην συμμαχοῦσαν ἡμῖν κατ' αὐτῶν πέμψον, ἢ σὺν κόλασον αὐτούς.

498. ἀντίδος—λαβεῖν] ἀντίλαβε.

504. οὕτω γάρ] ἐὰν ἡμεῖς ὦμεν.

20

505. κληδόνες] διὰ φήμης σώζοιέν σε.

κληδόνες] εὐφημίας.

506. φελλοῖ] ἐκεῖνοι γὰρ ἐπιπλέον σημαίνουσι τὴν ἐν βυθῷ σαγήνην· οὕτω καὶ ἡμεῖς ζῶντες σὲ τὸν θανόντα.

φελλοῖ] τὰ κοῦφα ξύλα τὰ ἀναβαστάζοντα ἐν τῇ θαλάσῃ τὰ 25 δίκτυα.

507. τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα] ἐν περιφράσει τὸν κλωστὸν λίνον.

508. ἄκουε] ἀντὶ τοῦ πείσθητι.

509. τιμήσας λόγον] ἀντὶ τοῦ ἐπακούσας ἡμῶν.

καὶ μὴν ἀμόμφητον] λείπει ἢ εἰς.

30

511. ἀνοιμώκτου] πολυθρυλήτου.

512. τὰ δ' ἄλλα] ὦ Ὁρέστα.

ἔρδοις] τὰ κατὰ τὴν σφαγὴν Αἰγίσθου.

514. ἔξω δρόμου] ἔξω τοῦ προκειμένου.

1. θύοιμεν] Sic correxi pro θύσοι-
μεν.

22. εὐφημίας] Hoc M. in marg.

23. ἐπιπλέον] ἐπιπολῆς Stephanus.

516. τιμῶσ'] ἀντὶ τοῦ τιμῶσα αὐτή.
ἀνήκεστον : ἀνίατον.
517. οὐ φρονοῦντι] τῷ ὑπ' αὐτῆς θανόντι καὶ μὴ φρονοῦντι τὰ αὐτῆς.
518. εἰκάσαι τὰδε] οὐ διστάζω ὅτι οὐκ ἐπέμφθη. 5
519. μείω] ἀντὶ τοῦ ὑπερβαίνει τὰ ἀμαρτήματα τὴν ἀπὸ τῶν δώρων πειθῶ καὶ παρηγορίαν.
522. θέλοντι δέ] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.
523. πάρει] γρ. παρῆς.
525. δύσθεος γυνή : ἀσεβής. 10
528. καρανοῦται] κεφαλαιοῦται.
λόγος] ἀντὶ τοῦ τὰ ἐφεξῆς τοῦ ὀνείρου.
529. ἐν σπαργάνοις παιδὸς ὀρμῆσαι δίκην] ὡς παῖδα αὐτὸν ἐκ-
τεῖναι ἐδόκει ἐν τοῖς σπαργάνοις. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔδοξεν.
530. χρήζοντα] πρὸς τὸν δράκοντα εἶπε τὸ χρήζοντα. 15
νεογενές : ἀντὶ τοῦ νέον.
532. ὑπὸ στύγος : τοῦ μισητοῦ θηρίου.
533. ὥστ' ἐν γάλακτι] ἀντὶ γάλακτος αἷμα.
534. ἀνδρὸς ὄψανον] ὄψανον, ὄψις, φαντασία. τὸ χ δὲ, ὅτι ἀπὸ
τῆς ὄψεως παρῆξε τὸ ὄψανον. 20
ὄψανον] τὸ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς Ἀγαμέμνονος φάντασμα.
535. ἀνῆλθον : ἀνέλαμψαν.
ἐκτυφλωθέντες] οἱ σβεσθέντες ἤδη λαμπτήρες. νῦξ γὰρ ἦν.
538. κηδείους χοάς] τὰς πρὸς εὐμένειαν Ἀγαμέμνονος.
539. ἄκος] θεραπευτικὸν ἴαμα, θεραπεία τμητικὸν τῶν κακῶν 25
οἰηθεῖσα ποιεῖν.
- ἐλπίσασα] λείπει τὸ ποιεῖν.
541. τοῦτ'] αὐτὸ τὸ ὄνειρον.
542. συγκόλλως ἔχειν] συνημμένως τῇ ἀληθείᾳ.
543. τὸν αὐτὸν χώρον] τὴν γαστέρα τῆς Κλυταιμνήστρας. 30
544. ἐπιμελείας ἤξιοῦτο.
548. δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν : ὥσπερ δι' αἵματος ἔθρεψε τὸν δρά-

9. παρῆς] παρῆ Porsonus.

20. παρῆξε] παρήγαγε V.

31. ἐπιμελείας ἤξιοῦτο] Hæc ex-
plicatio legitur in margine versuscorrupti qui finitur verbis σπαργα-
νηπλείζετο.

32. νιν V. νιν R. νιν M.

κοντα, δεῖ αὐτὴν θρέψαι τῷ ἰδίῳ γάλακτι. ὃ ἐστὶ δι' αἵματος τὴν ἐμὴν ἐπιθυμίαν πληρῶσαι.

549. ἐκδρακοντωθεῖς] ἀγριωθεῖς κατ' αὐτῆς.

554. ἀπλοῦς ὁ μῦθος] σύντομος.

τὴνδε] τὴν Ἡλέκτραν.

5

555. ἄνδρα τίμιον] τὸν Ἀγαμέμνονα.

558. ἥ καὶ Λοξίας] καθό. τὸ ἐξῆς, ἐφήμισε τὸ πρίν.

560. εἰκώς] οἶμαι ἀντὶ τοῦ εἰκώς.

παντελεῖ] τελείαν.

σάγην] πανοπλίαν ἢ τελείαν περιβολὴν ἔχων ξένου.

10

563. φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα] Φωκικήν.

566. δαιμονᾶ] τετάρακται.

567. μενοῦμεν οὕτως] κἂν μὴ δεξιωθῶμεν, μενοῦμεν πρὸ τῶν θυρῶν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε εἰκάζειν τινὰ ὅτι ἡτιμώθημεν καὶ τοιαῦτα λέγειν.

15

571. βηλόν· τὸν οὐδόν.

574. σάφ' ἴσθι] τὸ ἐξῆς· σάφ' ἴσθι πρὶν αὐτόν—.

576. ποδώκει] τᾶ ταχεῖ ξίφει. ὡς ἐπὶ ἐμφύχου δὲ εἶπεν.

577. οὐχ ὑπεσπανισμένη] οὐκ ἀποτυγχάνουσα.

578. ἄκρατον αἶμα] ὡς εἰ ἔφη τοῦ τρίτου κρητῆρος, μετὰ Ἀγαμέμνονα τῶν δύο τούτων τὸ αἶμα.

579. σὺ δ' οὖν] ὦ Ἡλέκτρα.

580. ἀρτίκολλα] σύμφωνα καὶ ὑγιῶς συναρμοζόμενα ταῖς νεωστὶ συνθήκαις ἡμῶν.

582. τὰ καίρια] τὰ χρήσιμα.

25

583. τούτῳ] τῷ Πυλάδῃ.

584. ὀρθώσαντί μοι] συμπράξαντί μοι.

585. πολλὰ μέν] πολλὰ τίκτει ὁ αἶθρ ἐκ τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος πτηνὰ καὶ ἐρπετά. εἰσὶ γὰρ ὄφεις ἐξ ἀέρος πίπτοντες.

586. δειμάτων ἄχῃ] κατὰ περίφρασιν, δείματα.

30

κακῶν κάκιστα βλάβη.

587. ἀγκάλαι] αἱ κοιλότητες.

588. ἀνταίων] ἐναντίων.

10. περιβολὴν V. παραβολὴν M.

Φωκικήν restitutum.

11. Φωκικήν] φονικήν. οἶμαι δὲ φωνικήν θέλειν M. Unde recte simplex

33. ἐναντι M. sine accentu.

ἐναντι R. Correxī ἐναντίων.

589. πλάθουσιν] γενῶσι καὶ αὔξουσιν.
 μεταίχμιοι] αἱ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ λαμπάδες, τοῦτ' ἔστιν, ὁ
 ὑπὸ ἡλίου φωτιζόμενος ἀήρ.
 590. λαμπάδες: αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου αἱ καθημεριναί.
 πεδάμαροι] οἶμαι πέδουροι, ἢ ἡ τὸ σημαινόμενον μετέωροι. 5
 593. αἰγίδων] καταγιγῶν.
 φράσαι] ἐνόησον.
 594. ἀλλ' ὑπέρτολμον] ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ.
 595. τίς λέγοι] τίς λέγει φρεσίν, ἀντὶ τοῦ ἐνοήσειεν.
 597. παντόλμους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίς λέγοι. 10
 599. ὁμαυλίας] ὁμοκοιτίας.
 600. θηλυκρατής] ὁ γυναικῶν κρατῶν. λέγει δὲ ταῦτα ὅτι ἡ
 Κλυταιμῆστρα κατωφερείας ἔνεκα τῷ Αἰγίσθῳ ἐγαμήθη.
 ἀπέρωτος] ἀντὶ τοῦ στυγνὸς καὶ ὑπερήφανος.
 602. ἴστω] γινώσκέτω δ' ὅστις ὁ παιδευθεὶς οὐχ ὑποπτεροῖς φρον- 15
 τίσιν, ἢ ἡ τὸ ὅς ὑποτακτικὸν ἀντὶ τοῦ ὁ προτακτικοῦ.
 οὐχ ὑπόπτερος] ὁ μὴ κοῦφος, ἀλλ' ἀληθῶς μαθεῖν θέλων.
 604. ἃ παιδολύμας] ἡ τῷ παιδί Μελεάγρῳ λυμνηναμένη.
 τὰν—μήσατο] οὕτω τὸ ἐξῆς, ἦντινα μήσατο πρόνοιαν τάλαινα
 Θεστιάς ἢ παιδολύμας καὶ πυρδαῆς. 20
 609. ἐπεὶ: ἀφ' οὗ. ἀντὶ τοῦ ἐξότε.
 610. ἡλικά: ξύμμετρον τῷ παιδί θαλόν· ἐξότε περὶ ἀπὸ τῆς
 μητρὸς ἐβόησεν, τοῦτ' ἔστιν ἐξότε γεγέννηται.
 611. ἡλικά ξύμμετρόν τε: τὸν συμμετρηθέντα αὐτῷ εἰς τὸ διὰ
 βίου μοιρόκρατον ἡμαρ, ὃ ἔστιν, εἰς τὸ ἡμαρ τῆς ζωῆς τὸ ὑπὸ 25
 Μοιρῶν δεσποζόμενον.
 613. ἀλλὰ δὴ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἴστω ὅστις.
 615. φῶτ'] τὸν πατέρα Νῆσον.
 617. χρυσεοδμήτοισιν ὄρμοις] ὅτι ὄρμον ὑπὸ Μίνωός φησιν εἰλη-
 φέναι Σκύλλαν οὐ δι' ἔρωτα. 30
 619. Νῆσον] τὸ ἐξῆς, ἀπώλεσεν ἃ κυνόφρων Νῆσον πνέοντα ὕπνω.

5. οἶμαι—μετέωροι] Hæc in M. literis minusculis adscripta ab ea, ut videtur, manu quæ textum scripsit.

11. ὁμοκοιτίας R. ὁμοκοιτίας M.

21. ἀφ' οὗ. ἀντὶ τοῦ ἐξότε] αὐτῷ

(hoc αὐτῷ deletum) ἀφου αὐτῷ ἐξότε M.

22. ἡλικά:] Addidi duo puncta, ut ἡλικά lemma scholii sit.

28. Νῆσον] Νῆσον M. correctus. Et sic infra bis scriptum Νῆσον.

620. ἀπροβούλως] ἀπρονοήτως, οὐ προσκεψαμένη τὸ ἀποβησόμενον.
 ὡς προδότις γὰρ τοῦ πατρὸς ἐτιμωρήθη ὑπὸ Μίνως.
621. πνέονθ' : ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνοντα.
622. κιχάνει] τὸν Νῆσον, ἢ τὴν Σκύλλαν.
- Ἑρμῆς] ὁ θάνατος. 5
623. ἐπεὶ δ' ἐπεμνήσαμεν] λείπει μνήσομαι Κλυταιμνήστρας.
624. ἀκαίρως δέ] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.
- γαμήλευμα] τοῦ Αἰγίσθου.
626. μήτιδας] λείπει εἰργάσατο.
628. ἐπ' ἀνδρὶ] ἐπ' ἀνδρὶ φοβερῷ καὶ σεβαστῷ καὶ παρὰ τοῖς 10
 πολεμίοις.
629. ἀθέρμαντον : ἀθράσυντον. διὰ τὸ θράσος γὰρ ἄδονται αἱ
 Λήμνιαι.
630. ἄτολμον αἰχμάν] λείπει ἢ κατά.
631. πρεσβεύεται] μεῖζον ὀνομάζεται. 15
- τὸ Λήμνιον] λείπει ἔργον.
632. λόγφ : ἐν διηγήματι.
- κατάπτυστον] μισητόν.
633. εἶκασε] εἰκονίσειέ τις.
634. τὸ δεινόν] τὸ κατὰ Κλυταιμνήστρας. 20
635. θεοστυγήτφ δ' ἄχει] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.
636. οἴχεται γένος] τὸ τῶν Λημνιαδων.
638. οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω] συνάξασα κατηγορῶ. νύσσει γάρ με
 τὸ δίκαιον ταῦτα λέγειν.
639. τὸ δ' ἄγχι] τὸ δὲ ξίφος τῆς δίκης, τὸ ἔχον πικρίαν, ἀντικρὺ 25
 διὰ πνευμόνων ὄρμῃ.
640. σοῦται] ὄρμῃ.
641. τὸ μὴ θέμις] τὸ γὰρ μὴ δίκαιον οὐ δεῖ ἀμελεῖσθαι, οὐδὲ
 παρασιωπᾶσθαι, ἀλλ' ἐκδικήσεως τυγχάνειν.
644. τὸ πᾶν Διός] λείπει ὁ γάρ, καὶ ἔστι, τὸ γὰρ πᾶν τοῦ Διὸς 30
 σέβας παρεξέβησαν ἀθεμίστως οἱ περὶ τὸν Αἰγισθον.
645. παρεκβάντες] ἀντὶ τοῦ παρεξέβησαν. καὶ ἔστι μετοχὴ ἀντὶ
 ῥήματος, ὡς τὸ “καρπῷ βριθομένη.”

4. ἢ] μὴ V.

vel ὁμοίως τῷ corrigi possit.

7. τοῦ V. ἀντὶ τοῦ τοῦ M.

καρπῷ βριθομένη] Hom. II. Θ,

33. τὸ R. τῷ M., ut etiam ἐν τῷ 307.

646. Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμὴν] ῥίζα δικαιοσύνης καταβάλλεται.
 649. τέκνον δ' ἐπείσφerei] ἀντὶ τοῦ ποιήν.
 τέκνον δ' ἐπείσφerei] ἐπείσφerei δὲ τοῖς οἴκοις τέκνον παλαιῶν
 αἱμάτων, ὃ ἐστι, τίκει ὁ φόνος ἄλλον φόνον.
 651. λείπει ἢ ἐπί. 5
 τίνει] ἀπαιτεῖ.
 652. κλυτή] ἢ περιβόητος.
 654. τίς ἔνδον] τίς ἐν δόμοις.
 655. ἐκπέραμα] ἐκπεῖλαι τινὰ καλῶ. τὸ ἐκπέραμα λέγει τὸν
 διάκονον τὸν εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα πρὸς τὰς ἀποκρίσεις. 10
 660. νυκτὸς ἄρμα] περίφρασις, ἢ νύξ.
 661. ἐμπόρους] ὁδοιπόρους.
 662. ἄγκυραν ἐν δόμοις] ἐν τοῖς πανδόκοις δόμοις τῶν ξενοδόκων
 καὶ τὴν ἄγκυραν προσορμίσαι τοὺς ὁδοιπόρους, ἀντὶ τοῦ κατα-
 λῦσαι. 15
 663. τελεσφόρος] ἀρχηγός, διοικητής.
 664. εὐπρεπέστερον] βέλτιον ἄνδρα ἐξελεθεῖν.
 665. ἐν λεχθεῖσιν] ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαις.
 οὐκ ἐπαργέμους] σκοτεινοὺς, ἀπὸ τῶν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λευ-
 κωμάτων. 20
 οὐκ ἐπαργέμους] πλεονάζει ἢ οὐ.
 671. δικαίων τ' ὁμμάτων παρουσία] ἀντὶ τοῦ δίκαιοι ἄνθρωποι.
 672. βουλιώτερον] βουλευτικώτερον, ὃ ἐστιν, εἰ δὲ οὐ διὰ ξενίαν
 ἤκετε, ἀλλὰ δι' ἄλλο τι.
 674. Δαυλιεύς] Δαυλὶς ἢ καὶ Αὐλὶς. 25
 675. αὐτόφορτον] ἐπὶ ἰδίᾳ πραγματείᾳ.
 676. ἀπεξύγην] τῆς ὁδοῦ τῆς ὁδοπορίας ἀπέλυσα, ἐπὶ τῇ ξε-
 νισθῆναι παρ' ὑμῖν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπολυομένων τοῦ ζυγοῦ
 ἵππων καὶ ἐπὶ φάτνην ὁρμώντων.

5. λείπει ἢ ἐπί] Hoc scriptum in margine vocabuli corrupti διμασε, quod unum in codice versum explet et literam σ in litura scriptam habet.

9. λέγει V. ἐστι M.

14. προσορμίσαι] Litera ι in η mutata in M.

21. πλεονάζει ἢ οὐ in M. non inter scholia legitur, sed textus verbis οὐκ ἐπαργέμους est superscriptum.

25. ἢ καὶ] ὡς καὶ Abreschius. In R. inepte interpolatum ἐκ τῆς δαυλίδος, ἢ καὶ αὐλίδος. Codicis scripturam restituit V.

677. συμβαλῶν] συναντήσας.
678. ἐξιστορήσας] ἐρωτήσας καὶ μαθῶν.
679. πείδομαι] ἤκουσα γὰρ ἐν τῷ μου πρὸς αὐτὸν διαλόγῳ ὅτι
Στρώφιος προσαγορεύεται.
680. ἄλλως] δι' ἄλλην χρείαν. 5
681. πρὸς τοὺς τεκόντας] τὸ ἐξῆς, ἀγνῶς πρὸς ἀγνῶτα εἶπεν·
ἐπείπερ, ὃ ξένε. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.
682. μηδαμῶς] μηδαμῶς λάβη με ἢ βουλὴ τῶν φίλων. λέγει δὲ
τῶν περὶ Αἰγισθον.
683. εἴτ' οὖν κομίζειν] εἰς τοὺς οἴκους. 10
685. πόρθμευσον] ἀντὶ τοῦ διακόνησον.
688. εἰ δὲ τυγχάνω] πιθανῶς, ἵνα δοκῇ ὅλως ἀγνοεῖν.
692. ὃ δυσπάλαιστε] ὃ δυσκαταγώνιστε.
693. ἐπωπᾶς: ἐφορᾶς πολλὰ τὰ ἡμέτερα ἀτυχήματα.
κάκποδῶν] καὶ τὰ πόρρωθεν καλῶς κείμενα τῶν φίλων, ὃ ἔστι, τὰ 15
ἐπὶ ξένης ἀγαθὰ ἐνδαιτήματα τοῦ Ὁρέστου τοῖς τόξοις εὐστόχως
κινουμένη ἀπογυμνοῖς με.
696. καὶ νῦν Ὁρέστης] ἀντὶ τοῦ πρότερον τὸ γὰρ νῦν δηλοῖ καὶ
τὸ παρεληλυθός.
697. ἔξω κομίζων] τὸ ἐξῆς οὕτως τοῦ νοήματος· καὶ πρότερον 20
ἔξω κομίζων· ὀλεθρίου πηλοῦ πῶδα· ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων Ὁρέστης.
ποῖος Ὁρέστης; ἢ τοῖς οἴκοις ἱατρικὴ ἐλπὶς τῆς ἀγαθῆς εὐφροσύνης.
νῦν δὲ ἀπώλετο.
- ἔξω πηλοῦ πῶδα: παροιμία.
698. βακχείας καλῆς] ἢ εὐφροσύνη τῶν βασιλείων οἵχεται. 25
699. ἐλπὶς: τάξον αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρᾶ. ὥς πρὸς τὸ ἐλπὶς δ'
ἀπέδωκεν.
703. ἔστιν εὐμενέστερον] ἢ τὸ ἀγαθὰ ἀγγεῖλαι. τοῦτο γὰρ φι-
λίας αἴτιον τοῖς ξένοις γίνεται.
705. καρανῶσαι] κεφαλαιῶσαι, εἰπεῖν. 30
707. ἀξίως σέθεν] τῶν σοι ἀξίων τιμῶν.
709. ἦλθεν ἄν] εἰ καὶ μὴ σὺ ἤγγειλας.

4. Στρώφιος] Στρώφιος M. in scholio
ut in textu. Accentum proparoxy-
tonum agnoscit Eustath. p. 1030,
11.

21. ὀλεθρίου R. ὀλέθρου M.
22. ἱατρικὴ] ἱατρική R. Vocabulo
ἱατρὸς in M. superscriptum ἢ ἱατρος
(sic, sine accentu).

710. ἡμερεύοντας] δι' ἡμέρας καμώντας.
 715. αἰνῶ] συμβουλεύω σοι ταῦτα πράσσειν, ὥς δώσονται δίκην,
 ἣν τι παρὰ τὸ δέον ποιήσης.
 ἵπευθύνῳ] ὑποδίκῳ.
 720. πότε δὴ στομάτων] πότε ἐπενεζόμεθα. 5
 722. ὦ πότνια χθών] ὦ προσφιλὴς καὶ τιμία ἡμῖν.
 καὶ πότνι' ἀκτῇ] ἡ ἀκτὴ τοῦ τάφου.
 726. νῦν γὰρ ἀκμάζει] νῦν καιρὸν ἔχει ἡ δολία πειθὼ συναγωνί-
 σασθαι τῷ Ὀρέστῃ.
 727. ξυγκαταβῆναι : συνάρασθαι πρὸς τὴν ὁδόν. 10
 728. ἐφοδεῦσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ νῦν ἀκμάζει.
 730. ἀνὴρ ὁ ξένος] ξένον τὸν Ὀρέστην καλεῖ, ἵνα δόξωσιν ἀγνοεῖν
 τὸ σκαιώρημα.
 τεύχειν κακόν] ἀντὶ τοῦ πεποιηκέναι πένθος τῷ οἴκῳ διὰ τῆς ἀγ-
 γελίας. 15
 733. λύπη δ' ἄμισθος] κακόμισθος· δάκρυα γὰρ προξενεῖ. Κί-
 λισσαν δέ φησι τὴν Ὀρέστου τροφὸν, Πίνδαρος δὲ Ἀρσινόην, Στη-
 σίχορος Λαοδάμειαν.
 734. Αἰγισθον ἢ κρατοῦσα] ἢ τοὺς ξένους κρατοῦσα καὶ ὑπο-
 δεξαμένη Αἰγισθον καλεῖν ἐκέλευσε. 20
 736. τὴν νεάγγελτον] τὴν νεωστὶ ἀγγελθεῖσαν.
 740. παγκάκως ἔχει] ἀντὶ τοῦ κακῶς οἶκος διάκειται ὑπὸ τῆς
 φήμης ἧς ἠγγειλαν οἱ ξένοι σαφῶς.
 741. τορῶς] σαφῶς.
 742. ἢ δῆ] ἀντὶ τοῦ ὄντως. 25
 744. ὡς] λίαν.
 συγκεκραμένα] ἢ κρεουργία τῶν Θυέστου παίδων καὶ ὁ Ἀγα-
 μέμνονος θάνατος.
 747. τοιόνδε πῆμ'] οἷον ἐπὶ τῇ τοῦ Ὀρέστου ἀγγελίᾳ νῦν.
 748. τλημόνως] καρτερικῶς ὑπέφερον. 30
 749. τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν] τὸν συντρίψαντά μου ταῖς ἐπιμε-
 λείαις τὴν ψυχὴν.
 752. καὶ νυκτιπλάγκτων] οὐ μόνον δι' ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ διὰ
 νυκτῶν. ἀνωφέλητα ἐμοὶ τῇ τλᾶσῃ καὶ πολλὰ καὶ μοχθηρά.

23. ξένοι σαφῶς] σαφῶς om. V.

24. σαφῶς scriptum super τορῶς.

- κελευμάτων] κελεύουσι γὰρ τῷ καλεῖν οἱ παῖδες.
 755. τρέφειν ἀνάγκη] ἀνάγκη τρέφειν ἐπιμελεία ψυχῆς. πῶς γὰρ οὐ;
 755. οὐ γὰρ τι φωνεῖ] ἀλλ' ἀνάγκην διὰ δακρύων ἐπέφερεν.
 757. νέα δὲ νηδύς] ἡ γὰρ νέα νηδὺς τῶν τέκνων ἑαυτῇ ἄρκειν καὶ 5
 βοθεῖν βούλεται· ὃ ἐστίν, ἀνύειν βούλεται τὰς ἐπιθυμίας.
 759. ψευσθεῖσα παιδός] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐξέθρεψα.
 761. χειρωναξίας· τὰς διὰ χειρῶν ἐργασίας.
 762. ἐξεδεξάμην πατρί] ἀντὶ τοῦ ἔθρεψα, ἀπέσωσα.
 766. ἐσταλμένον] ἡσκημένον, παρεσκευασμένον. 10
 770. δεσπότου στύγει] τῷ μισουμένῳ ὑπ' Ἀγαμέμνονος.
 773. ἐν ἀγγέλῳ] χαίρεις.
 774. ἦ] ὄντως.
 775. τροπαίαν] μετατροπὴν.
 777. οὐπω· κακός γε μάντις] τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ οὐπω, ἢ ἦ, 15
 οὐπω ἐλπίς οὔχεται δόμων. ταῦτα δὲ καὶ ὁ τυχὼν μάντις γνοίη.
 οὐπω—γνοίη τὰδε] τοῦτο ἀκριβοῦς μάντεως εἰπεῖν.
 778. τῶν λελεγμένων δίχα] ἀντὶ τοῦ παρὰ τὰ εἰρημένα περὶ τοῦ
 Ὀρέστου.
 783. παραιτουμένη] πλεονάζει ἢ παρά. ἢ παρὰ σοῦ αἰτουμένη. 20
 785. δὸς τύχας] δός μοι εὐτυχίαν εὐτυχῆσαι βεβαίως.
 787. διὰ δίκας] δικαίως.
 κατὰ δίκαν, ὃ ἐστὶ κατὰ τὸ δίκαιον.
 788. ὦ Ζεῦ, θές] τὸν Ὀρέστην.
 791. μέγαν ἄρας] ἐπάρας γὰρ τὸν Ὀρέστην, δυνήση καὶ τριπλα- 25
 σίονα ποιήνῃ εἰσπράξασθαι τὸν Ὀρέστην ποιῆσαι.
 διδύμα καὶ τριπλᾶ] διπλάσια καὶ τριπλάσια.
 794. ἴσθι] γίγνωσκε.
 ἀνδρὸς] τοῦ Ἀγαμέμνονος.
 πῶλον] τὸν Ὀρέστην. 30
 795. ζυγέντα] ἐνέμεινε τῇ μεταφορᾷ. φήσας γὰρ “ ἐν ἄρματι
 “ πημάτων” τὸ δρόμῳ ἐπήγαγε.
 797. μέτρον] τέλος αὐτῷ προστιθεὶς τῶν κακῶν.

20. ἦ] σοῦ ἢ M., sed σοῦ deleto.
 Scribendum ἦ et αἰτουμένη.

31. ἄρματι V. ἄρμασι M.

32. τὸ] Sic M. a pr. m. Postea
 correctum τῷ.

ῥυθμὸν—δάπεδον] ἀντὶ τοῦ εὐτακτον καὶ μὴ τραχεῖαν πορείαν.

798. ἰδεῖν: ἀντὶ τοῦ ἴδοι. τὸ δὲ ἐξῆς· ἴδοι δέ τις σωζόμενον αὐτῷ τὸν ῥυθμὸν τοῦ δρόμου· μὴδὲ ὑπερδραμῶν ἐν τῷ δαπέδῳ διαρρήξει τὸν χαλινόν.

ἰδεῖν] λείπει τὸ ὅπως. καὶ τὸ ἰδεῖν ἀντὶ τοῦ ἴδοι. ὁ δὲ νοῦς, ὅπως 5
ἂν τις τοῦτο ἴδοι σωζόμενον τὸν ῥυθμὸν ὁμαλὸν καὶ εὐτακτον, κατὰ τὸν δρόμον τῶν ἀνυομένων πημάτων.

801. νομίζετε] ἡνιοχεῖτε καὶ διοικεῖτε.

805. γέρων φόνος] Ἀγαμέμνονος δὲ παλαιὸς φόνος μὴ συγχωρήσει φόνον τῷ Ὀρέστη τεχθῆναι, διὰ τὸν φόνον Αἰγίσθου. 10

τὸδε καλῶς κτάμενον] διὰ τοῦτο τὸ καλῶς ἀναιρεθησόμενον· λέγει δὲ τὸ αἶμα τοῦ Αἰγίσθου.

806. ὦ μέγα ναίων στόμιον] ὦ Αἰδη.

808. ἀνιδεῖν] ἀναβλέψαι.

810. ἰδεῖν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δός. 15

811. δνοφερὰς καλύπτρας] τοῦ σκότους.

813. ἐπιφορώτατος] ὡς ἐπὶ ἀνέμου εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ὁ λογικώτατος.

815. φανεῖ] τὰ δὲ κρυπτὰ νῦν φανερώσει.

θέλων πολλὰ κρυπτὰ εὐρήσει. 20

ἄσκιπον] ἀπροφύλακτον. τὸν Ἑρμῆν δὲ φησι· λόγος γὰρ ἐστίν. ἀδιάσκοπός ἐστιν ὁ λόγος, τοῦτ' ἐστίν ὁ Ἑρμῆς. ἀδιάγνωστός ἐστι· νύκτα γὰρ καὶ σκότον πρὸ τοῦ προσώπου φέρει.

819. καὶ τότε δῆ] ὅταν ἀπαλλαγῶμεν.

πλοῦτον] τὸν πλοῦτον τῶν δαμμάτων ἐλεύθερον τῇ πόλει μεθήσομεν, 25
ὁμοῦ τε μεθήσομεν τὸν κρεκτὸν γοήτων νόμων, ὃ ἐστίν, καὶ τῶν ἀγαθῶν τῇ πόλει μεταδώσομεν, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀκινδύνως θρηνήσομεν.

820. λυτήριον] ἐλεύθερον. νῦν γὰρ ὑπὸ τυράννων ἀποκέκλεισται.

821. θῆλυν] γεννητικόν.

οὐριοστάταν] οὐρίως σταθέντα. 30

γοήτων] τὸν τῶν γοήτων, οἷως ᾄδουσι παριόντες τὴν πόλιν.

3. διαρρήξει] διαρρήξει M. correctus
ab eadem, ut videtur, manu.

6. τοῦτο] τοῦ M.

9. δὲ] ὁ R.

24. ὅταν ἀπαλλαγῶμεν M. in al-

tero margine.

26. νόμων M. hic et in textu, non νόμον, quod Pauwius posuit.

31. οἷως Bambergerus. οἱ ὡς M.
παριόντες] παριόντες V.

824. τὰ δ' εὔ] τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα τὸ ἐμὸν κέρδος ἐστίν, τῶν δὲ περὶ Ὁρέστην καὶ Ἡλέκτραν ἀπαλλαγὴ ἄτης.

827. σὺ δέ] ὦ Ὁρέστα.

σὺ δὲ θαρσῶν] σὺ δὲ θαρρῶν ἐμοὶ, τέκνον, θροούσῃ πρὸς σὲ πατρός αὐδᾶν, ὃ ἐστίν, ὡς ἂν εἰ πατήρ συμβουλευέσῃ, ὅταν ἦκῃ καιρὸς, ἔργῳ 5 ἐπιβαλοῦ ἐπικαλεσάμενος τὸ εἶδωλον τοῦ πατρός· πρόσεχε δὲ κἀμοὶ συμβουλευούσῃ σοι οἶα ἂν πατήρ. τὸ δὲ ἐπαύσας πατρός ἔργῳ ἀντὶ τοῦ ἐπικαλεσάμενος τὸ εἶδωλον τοῦ πατρός.

μέρος ἔργων] ὁ καιρὸς τοῦ ἔργου.

λείπει ἐπιβαλοῦ.

10

830. ἐπίμομφον ἄτην] κατεργασάμενος τὴν πολλῶν μέμψεων ἀξίαν ἄτην, ὃ ἐστίν, τὸν Αἰγισθὸν καὶ τὴν Κλυταιμνήστραν. Περσέως δὲ ἀντὶ τοῦ πορθητοῦ, ἣ ἐπεὶ ἀπεστραμμένος ἐκαρτόμησε Μῆδουςαν, ἀποστραφεὶς, φησὶν, ὡς ἐκεῖνος· μή πως θεώμενος αἰδεσθῆς τὴν 15 μητέρα.

835. ἔνδοθεν] ἐν τῇ ψυχῇ.

τὴν ἔνδον ἐπὶ τῆς οἰκίας φονίαν ἄτην καταβαλὼν, ὃ ἐστίν τὴν Κλυταιμνήστραν.

837. τὸν αἴτιον] τὸν Αἰγισθόν.

841. μόνον δ' Ὁρέστου] ὑποούλως ταῦτά φησι.

20

842. φόνῃ] τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

843. ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῃ] ὡς ἐπὶ μαχαίρας, οὐ παρακαλυφθέντι, ἀλλ' αἰμνήστῳ· ἐν γὰρ τοῖς θρήνοις ἀμύσσουσιν αὐτῶν τὰ στήθη.

846. θήσκοντες μάτην] οὐκ ἀληθῶς ἀποθανόντες.

25

849. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος] οὐ τοσοῦτον ἰσχύει εἰπεῖν ἄγγελος ὡς ὁ αὐτόπτης.

854. ὠμματομένην] τὴν συνετὴν μου φρένα.

855. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω] ταῦτά φησιν ὁ χορὸς εἰσελθόντος τοῦ Αἰγισθοῦ.

30

858. ἴσον] τὸ ἀληθές.

860. πειραὶ κοπάνων] πειραὶ αἱ ἀκμαὶ τῶν ξιφῶν, παρὰ τὸ πείρειν. κοπάνων δὲ τῶν κοπτικῶν ξιφῶν.

1. Post ἀποβαίνοντα interpunctum M., i a m. rec.
in M.

23. αὐτῶν V. αὐτῶν M.

5. συμβουλευέσῃ R. συμβουλευούσῃ

32. πειραὶ αἱ] παιραὶ (sic) αἱ M.

- κοπάνων] τῶν συγκοπῶν. Gl.
 863. ἢ πῦρ καὶ φῶς] πῦρ δαίδων.
 870. ἕα ἕα] φωνῆς ἀκούουσιν ἀναιρουμένου τοῦ Αἰγίσθου.
 878. γυναικείας πύλας] τὰς τῆς Κλυταιμνήστρας.
 879. ἡβῶντος ἀνδρὸς δεῖ εἰς τὸ χαλάσαι τὰς πύλας. 5
 880. διαπεπραγμένῳ] τῷ σφαγέντι.
 886. τοὺς τεθηκότες λόγῳ] ἀντὶ τοῦ, ὁ τῷ λόγῳ τεθηκὼς
 Ὀρέστης ἀπέκτεινε τὸν ζῶντα Αἰγίσθον.
 893. Αἰγίσθου βία] ἀντὶ τοῦ ᾧ Αἰγίσθε.
 898. οὕλοισιν] τὸ οὔλον. 10
 899. μετεσκεύασται ὁ ἐξαγγελος εἰς Πυλαῖην, ἵνα μὴ δ' λέ-
 γωσιν.
 901. εὐορκώματα] τὰ ὀρκωμόσια ἃ συνωμόσαμεν.
 902. ἅπαντας ἔχθρους] πλεον λέγε πάντας ἀνθρώπους ἔχειν τοὺς
 θεοὺς ἔχθρους. 15
 904. ἔπου, πρὸς αὐτόν] πρὸς αὐτὸν τὸν Αἰγίσθον. πιθανῶς δὲ, ἵνα
 μὴ ἐν φανερῷ ἡ ἀναίρεσις γένηται.
 908. γηράναι] ἀπὸ τοῦ γήρημι.
 914. οὐ τοι] οὐκ ἔστιν ἀπορρῆναι τὸ δορυξένοις ἐνδοῦναι πρὸς ἀνα-
 τροφήν. 20
 917. αἰσχύνομαί σου] τὸν Αἰγίσθον φησι.
 918. μάλλ' εἰφ' ὁμοίως] ὅτι Κασάνδραν ἐπέγημεν.
 919. ἔσω καθημένη] ἐτέρῳ συγκοιμαιμένη. ἀνδρα ἐν πολέμοις
 πονοῦντα μὴ θέλε κρίνειν γυνὴ οὔσα.
 924. ἐγκότες κύνας] τὰς Ἑρινύας. 25
 926. πρὸς τύμβον μάτην] ὅτι μέλλω τελευτᾶν. παροιμίαν εἶναι
 τοῦτο φασὶ πρὸς τύμβον τε κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον.
 931. στένωμεν οὔν] εὐγνωμόνως ἐλεοῦσι τοὺς περὶ Αἰγίσθον.
 932. ἐπήκρισε] ἐπ' ἄκρον ἦλθε.
 939. διπλοῦς λέων] οἱ περὶ Ὀρέστην καὶ Πυλαῖην. 30
 940. ἔλακε] ἦλασε δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου, ὃ ἔστιν, ἦνυσε τὸν
 ἀγῶνα. ἀφίκετο, φησὶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος.

10. τὸ οὔλον] τὸ οὔλον οὐδετέρως V. scripserat ἵνα μὴ διλέγωσιν.
 11. ἵνα μὴ δ' λέγωσιν] Sic M., quod 27. τύμβον R. τύμβου M. Verba
 ex conjectura restituerat Tyrwhit-
 tus ad Aristot. Poët. §. 10. Nam 27. τύμβον τε (τε om. R.V.) κλαίειν καὶ
 V. qui hoc scholion primus edidit πρὸς ἄνδρα νήπιον efficiunt senarium.
 31. ἦλασε] Scholiastam non ἔλακε

ὁ πυθοχρήστας] ὁ ὑπὸ Πυθοῦς χρησθεὶς Ὁρέστης.

943. τριβάς] ὡς τῶν οἰκῶν φυγόντων τὰς συντριβάς τῶν οἰκῶν.

945. δυσοίμου] δυσπορεύτου. τὸ δὲ ἐξῆς, τὰς ἀναφυγὰς τῶν κακῶν τὰς ἀπὸ τῆς δυσοίμου τύχης.

946. ἔμολε] τῷ Αἰγίσθῳ ἔμολεν ἡ ποινὴ τῷ ἀποκτείναντι δόλῳ τὸν 5 Ἀγαμέμνονα.

948. ἔθιγε] ἡ δὲ Διὸς θυγάτηρ ἡ Δίκη πάρεστιν ἐν τῇ πρὸς Αἰγισθον μάχῃ καὶ ἐφήψατο τοῦ ξίφους. δικαίως γὰρ Ὁρέστης ἡμύνατο.

951. ὀλέθριον πνέουσα] τὸ ἐξῆς, ἔμολεν ὀλέθριον πνέουσα. 10

953. τάπερ] ἀντὶ τοῦ καθάπερ.

955. δολίας] τὴν Κλυταιμνήστραν, τὴν δολίως βλάπτουσαν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν οἶκον ἐποίχεται ἡ δίκη. ἐπεξῆλθε τὴν δίκην βλαπτομένην ἐκ πολλοῦ Ὁρέστης.

958. κρατεῖται] συμβάλλεται οὖν τὸ θεῖον τοῖς μὴ ὑπουργοῦσι 15 τοῖς κακοῖς.

960. οὐρανοῦχον ἀρχάν] τοὺς θεοὺς, ἢ τὸν Δία.

962. ψάλιον οἰκῶν] τὸν χαλινόν.

965. παντελὴς χρόνος] ὁ πάντα τελῶν χρόνος τὰ πρόθυρα τῶν οἰκῶν ἀλλάξει ἀπὸ κατηφείας εἰς λαμπρότητα. 20

ἀμείψεται] ἀλλαγῆσεται· οὐχ ὁμοίως ἔσται τοῖς πρόθῃ ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν.

968. ἐλατήριον] τὸ ἐλαῦνον τοὺς ἀσεβεῖς· ἢ τὸ ἀπελαθῆναι ὀφείλον· ἐλατήριον δὲ τὸ καθαρτικὸν φάρμακον.

969. εὐπρόσωπῳ κοίτῃ] ἡ δὲ τύχη νῦν ἐν εὐόπτῳ κοίτῃ, τοῦτ' 25 ἔστιν ἐν ἀγαθῇ καταστάσει πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγονότα καὶ ἐτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι.

970. ἰδεῖν] λείπει τὸ ἐστίν.

971. μετοικοδόμων] οἱ νῦν τοὺς δόμους οἰκοῦντες πεσοῦνται εἰς τὸ ἔμπαλιν τῆς πρώτης τύχης. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν κύβων μετήγαγε. 30

973. ἴδεσθε χώρας] ἀνοίγεται ἡ σκηνὴ καὶ ἐπὶ ἐκκυκλήματος ὁρᾶται τὰ σώματα· ἃ λέγει διπλὴν τυραννίδα.

978. ξυνώμοσαν] θάνατον τῷ πατρί.

legisse, quod M. in textu habet, sed 15. συμβάλλεται] συμβάλεται M.
ἤλασε, jam ab aliis observatum est. 31. ἐκκυκλήματος] Correxī ἐγκυ-

2. τῶν οἰκῶν (ante φυγόντων) dele- κλήματος, quod est in M.
vit V.

981. τὸ μηχανήμα] τὸν πέπλον.
 983. ἐκτείνεται αὐτόν] πρὸς τὸν χορόν.
 987. παρῇ μοι] ἡ μοι ἀντωνυμία τὴν οἰκειότητα δηλοῖ.
 ἐν δίκῃ] ἐν τῇ κρίσει τῶν Ἑρινύων.
 989. Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω] Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μέρος, 5
 μητρὸς δὲ, ἥτις ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος.
 992. βάρος] τὸ βάρος φίλον πρώην.
 995. σήπειν θιγοῦσ' ἄν] ὑπερβολή, ὅτι καὶ τὸν μὴ δηχθέντα,
 ἀλλὰ μόνον ἀψάμενον σήπει.
 997. καὶ τύχῳ] ἀντὶ τοῦ ἐπιτύχῳ εὐθίκτως κακολογήσας. 10
 998. ἄγρευμα] δίκτυον.
 999. δροίτης κατασκήνωμα] παραπέτασμα ὄρους.
 1000. ποδιστήρας] τοὺς πλεόν τῶν ποδῶν καθήκοντας.
 1002. ἀπαιόλημα] ἀπάτημα.
 1009. μίμνοντι] τῷ τοιαῦτα πράξαντι χρόνῳ πάθος ἀνθεῖ. 15
 1012. φόνου δὲ κηκίς] τοῦ αἵματος.
 1013. πολλὰς βαφάς] ὡς πολυτελοῦς ὄντος τοῦ ἱματίου καὶ
 ἡφανισμένου τῷ αἵματι.
 1019. διὰ πάντα] ἢ διὰ πρὸς τὸ ἀμείψεται.
 ἄτιμος] ἀτιμώρητος. 20
 1021. ὅπη τελεῖ] εἰς τί ἀποβαίνει τὰ κατ' ἐμέ.
 1024. δύσαρκτοι] δυσχερῶς ἀρχόμενοι καὶ πειθόμενοι.
 1028. πατροκτόνον] τὴν μητέρα.
 1029. πλειστηρίζομαι] καυχῶμαι.
 1030. Λοξίαν χρήσαντα] καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς τόλμης φημί 25
 τὸν Ἀπόλλωνα χρῆσαί μοι.
 1035. προσίξεται] τοσαύτη γὰρ ἐστὶν ὡς μηδὲ τοξότην ἐφικέσθαι
 τοῦ μήκους.
 1037. πυρός τε φέγγος] τὸ ἐν Παρνασσῷ.
 1064. καιρίοις] εὐκαιροῖς συντυχίαις. 30
 1067. γονίας: ἄνεμος ὅταν ἐξ εὐδίας κινηθῇ χαλεπὸν πνεῦμα.

22. ἀρχόμενοι καὶ πειθόμενοι] Si ad dentur) legendum ἀρχόμενοι καὶ πει-
 nominativum φρένες hæc referantur θόμενοι. STEPH.
 (alio autem referri posse non vi- 27. τοξότην V. τοξότης M.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ὈΡΕΣΤΗΣ ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς, ἧς βουλῇ νικήσας κατῆλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐρινύας πρᾶννασα προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

1. πρεσβεύω] προτιμῶ.

2. Πίνδαρός φησι πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπολλωνα διὸ καὶ ταρταρῶσαι αὐτὸν ἐξήτει ἡ Γῆ. 10

Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι Καλλιμάχου αἰτίων β' φησὶ "Με-
" λανθοῦς τῆς Δευκαλίωνος καὶ Κηφισοῦ τοῦ ποταμοῦ γίνεται Μέ-
" λαινα τοῦνομα, Μελαίνης δὲ καὶ Ποσειδῶνος Δελφός, ἀφ' οὗ οἱ
" Δελφοί."

3. τὸ μητρός] ἡ τῆς κοινῆς μητρὸς πάντων, ἡ τῆς Θέμιδος. 15

5. λάχει] κλήρῳ.

7. γενέθλιον δόσιν] ἀντὶ τοῦ ὀπτήριον. θεασαμένη τὸν τῆς ἀδελφῆς
ἑαυτῆς Λητοῦς παῖδα δέδωκε συγγενικὴν δόσιν.

8. ὄνομ' ἔχει] ἀποδείξει αὕτη τῆς δωρεᾶς οὐκ ἀχάριστος.

9. Δηλίαν τε χοιράδα] τὴν Κύνθον. διὰ δὲ τοῦ χοιράδα σχεδὸν 20

6. πρᾶννασα Hermannus Opusc. neque apud Sophoclem. Ipsa no-
vol. 2. p. 133. Legebatur πρᾶννας. mina poëtarum nominantur in Ar-
7. παρ' οὐδετέρῳ] Id est neque apud gumento Promethei.

Sophoclem neque apud Euripidem. 9. Πίνδαρός φησι—ἀφ' οὗ οἱ Δελφοί]
Iisdem verbis in argumento Euri- Hæc in initio paginæ leguntur in
pidis Alcestidis, ubi παρ' οὐδετέρῳ M.
significat neque apud Æschylum

τὴν αἰτίαν φησὶ δι' ἣν ἀπέλιπεν Ἀπόλλων, ἐκκλίνων τὸ εὐτελὲς τοῦ χωρίου.

τὴν στρογγύλην.

11. ἐς τήνδε γαῖαν] χαριζόμενος Ἀθηναίοις καταχθηναί φησιν ἐκεῖσε Ἀπόλλωνα κάκειθεν τὴν περιπομπὴν αὐτῷ εἶναι. ὁ δὲ Πίν-5
δαρος ἐκ Τανάγρας τῆς Βοιωτίας.

13. κελευθοποιοί] οἱ Ἀθηναῖοι. Θησεὺς γὰρ τὴν ὁδὸν ἐκάθηνεν τῶν ληστῶν καὶ ὅταν πέμπωσιν εἰς Δελφοὺς θεωρίδα, προέρχονται ἔχοντες πελέκεις ὡς διημερώσοντες τὴν γῆν.

16. Δελφός τε] καὶ ὁ Δελφός, ὅς ἐστι τῆς χώρας ἄναξ καὶ 10
κυβερνήτης.

17. κτίσας: ποιήσας. ἰδίωμα δὲ τοῦτο Αἰσχύλου.

21. Παλλάς]

χὴ Παλλάς, Δελφοὶ νιν ὄθ' ὀρίοντο προναίην.

Καλλίμαχος.

15

22. Κωρυκίς πέτρα] ὁ Παρνασός.

24. Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον] διὸ εἶπε “δαιμόνων ἀναστροφή.”

26. λαγὼ δίκην] λαγωῦ δίκην καταπτήξαντι καὶ μὴ ἀνθιστα-
μένῳ.

Πενθεῖ] νῦν φησιν ἐν Παρνασσῷ εἶναι τὰ κατὰ Πενθέα, ἐν δὲ ταῖς 20
Ξαντρίαις ἐν Κιθαιρῶνι.

27. Ποσειδῶνος κράτος] τὴν Πυθῶ τὴν πρῶν Ποσειδῶνος, ὑπὲρ
ἧς Καλαύρειαν ἐδέξατο. Καλλίμαχος

Μέσφα Καλαυρείης ἦλθεν ἐς ἀντίδοσιν.

28. καλοῦσα] καλοῦσα φροϊμιάζομαι.

25

29. ἔπειτα μάντις] τοῦτό φησιν, ἐπεὶ δραματικὴ ἐστὶν ἡ ποίησις·
εἰ δὲ ἦν διηγηματικὴ, εἶπεν ἂν ὁ ποιητής· ταῦτα εἰποῦσα εἰς θρόνον
ἐκαθέζετο.

32. ἴτων: ἴτωσαν. Ἀττικώτερον.

34. ἡ δεινὰ λέξαι] τὰ δεινὰ ἐξέπεμψε με τοῦ μαντείου. ἰδοῦσα 30
γὰρ Ὁρέστην ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ τὰς Ἑρινύας κοιμωμένας ἔξεισι
τεταραγμένη τετραποδῆδὸν ἐκ τοῦ νεώ.

7. ἐκάθηνε R. καθῆνεν M.

8. προέρχονται R. προέρχονται γὰρ M.

9. διημερώσοντες] Rari usus ver-
bum. Legitur apud Theophrastum
C. Pl. 3, 20, 6.

10. Δελφός, ὅς] Δελφός λεώς, ὅς M.

ὅς scripsit V.

16. Παρνασός] Παρνασός hoc loco
M., sed Παρνασσῷ ad v. 26.

24. ἐς R. εἰς M.

30. δεινὰ] δεινὰ δεισασα V.

33. παρ' ὀλίγον ἔρημος ἡ σκηνὴ γίνεται. οὔτε γὰρ ὁ χορός πω πάρεστιν, ἥ τε ἱέρεια εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναόν.

36. σκεῖν] διὰ τὸ γῆρας.

ἀκταίνειν] κουφίζειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν. 5

41. προστρόπαιον] ἰκέτην.

42. στάζοντα χεῖρας] ἐμφατικῶς· τοῦτο νεωστὶ αὐθεντηκότηα παρίστησι.

νεοσπαδές] νεωστὶ ἐσπασμένον.

45. ἀργῆτι μαλλῶ] εἰώθασιν, ὅταν ἀσαφές τι εἴπωσιν, οἱ ποιηταὶ 10 ἐπεκδιδάσκουν αὐτό. "Ομηρος

Κύμβαχος ἐν κοίτησιν ἐπὶ βρεγμόν τε καὶ ὄμους.

47. εὐδειγυναικῶν] φαίνεται ἐπὶ σκηνῆς τὸ μαντεῖον. ἡ δὲ προφῆτις πρόεισιν ἐπικλήσεις, ὡς ἔθος, τῶν θεῶν ποιησομένη, ἀπροόπτως τε ἰδοῦσα τὰς Ἑρινύας κύκλω τοῦ Ὀρέστου καθευδούσας πάντα 15 μνηύει τοῖς θεαταῖς, οὐχ ὡς διηγουμένη τὰ ὑπὸ τὴν σκηνὴν, (τοῦτο γὰρ νεωτερικὸν Εὐριπίδειον) ὑπὸ δὲ τῆς ἐκπλήξεως τὰ θορυβήσαντα αὐτὴν καταμνηνύουσα φιλοτέχνως· τὰ δὲ πρῶτα εὐχαι καὶ ἐπικλήσεις θεῶν, ἵνα ἀπὸ τῶν εὐφημοτέρων ἄρξηται ἡ προφῆτις. οἰκονομικῶς δὲ οὐκ ἐν ἀρχῇ διώκεται Ὀρέστης, ἀλλὰ τοῦτο ἐν μέσῳ τοῦ 20 δράματος κατατάττει, ταμεινόμενος τὰ ἀκμαιότατα ἐν μέσῳ.

ἐν θρόνοισιν ἦμενος] τῶν Ἑρινύων.

48. ἀλλὰ Γοργόνας λέγω] πρὸς τὸ φοβερὸν τῆς ἄψεως.

49. οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν] ἀλλ' οὐδ' Ἀρπυίας αὐτὰς λέγω· εἶδον γὰρ αὐτὰς ἐν γραφῇ πτερωτάς. 25

52. βδελύκτροποι] ἃς τις βδελύξαιτο ἂν καὶ ἐντραπεῖη μισήσας.

βδελύκτροποι] σκυθρωποί.

54. δυσφιλή] οἷον αἱματηράν.

55. καὶ κόσμος] ὃν ἔχουσι παρακείμενον ἑαυταῖς.

57. τὸ φύλον] οὐδέποτε τοιοῦτον γένος εἶδον. 30

ὁμιλίας] συνηθείας, συνουσίας, συστήματος.

59. τρέφουσ' ἀνατεῖ] τὸ τῆς ἀνατροφῆς.

1. Super verba ἡ σκηνὴ γίνεται in M. scriptum διάλειμμα, addito compendio quod γάρ significare potest.

11. "Ομηρος] Il. E, 586.

12. βρεγμόν] βρεγμόν R.

17. Εὐριπίδειον R. Εὐριπίδιον M.

26. Addidi ἂν.

62. *ιατρόμαντις*] ὥστε εἰ θεραπείας χρεία, *ιατρός* ἐστίν· εἴτε *μαντείας*, *τερατοσκόπος*· εἴτε *καθαρμῶν*, *καθάρσιος*.

63. *καὶ τοῖσιν ἄλλοις*] πόσῳ μᾶλλον τῶν ἰδίων;

64. οὗτοι *προδώσω*] ἐπιφανεῖς Ἀπόλλων συμβουλευεῖ Ὀρέστη καταλιπεῖν μὲν τὸ μαντεῖον, φυγεῖν δὲ εἰς Ἀθήνας. καὶ δευτέρα δὲ 5 γίνεται φαντασία. στραφέντα γὰρ μηχανήματα ἔνδηλα ποιεῖ τὰ κατὰ τὸ μαντεῖον ὡς ἔχει. καὶ γίνεται ὅψις τραγική· τὸ μὲν ξίφος ἡμαγμένον ἔτι κατέχων Ὀρέστης, αἱ δὲ κύκλῳ φρουροῦσαι αὐτόν.

οὗτοι *προδώσω*] πρὸς Ὀρέστην φησὶν ἀπέστη γὰρ ἡ ἱερεία.

66. οὐ γενήσομαι *πέπων*] γράφεται *πρέπων*. οὐχ ὅμοιον· αἱ μὲν 10 γὰρ καθεύδουσιν, ἐγὼ δὲ ἐγρήγορα.

69. *γραιῖαι, παλαιαὶ παιδεις*] *πολῖαι* γὰρ *παιδεις* διὰ τὸ νέον ἢ ἐπειδὴ ἄγαμοι καὶ παρθένοι εἰσὶ. τὸ ἀλλόκοτον δὲ τῆς φύσεως διὰ τῶν ἐναντίων τραγικώτερον διασύρει.

71. *κακῶν δ' ἕκατι*] ἔνεκεν τοῦ κακοποιεῖν.

15

75. *ἐλῶσι*] ἐλάσωσι.

78. *βουκολούμενος*] *περιέπων*.

80. *ἄγκαθεν*] ταῖς ἀγκάλαις.

86. *ἐπίστα*] ἐπίστασαι.

87. *σθένος δέ*] τὸ δὲ σὸν σθένος ἀσφαλές ἐστίν· εἰς τὸ εὖ ποιεῖν. 20

90. *ἐπώνυμος πομπαῖος*] ὁδῖος γὰρ ὁ θεός.

91. *ποιμαίνων*] φυλάσσων.

92. *σέβει τοι Ζεὺς*] τὸ τῶν ἱκετῶν σέβισμα καὶ δέημα οὐ μόνον *τιμᾷ* ὁ Ζεὺς, ἀλλὰ καὶ σέβει, ὁρῶν αὐτὸ ὁρμώμενον προσηκούσῃ *τύχῃ*.

25

95. ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν] λείπει εἰμί. ὑπὲρ ὧν ἐφόνευσα Ἀγαμέμνονα ἀπόσωσθε. καὶ οἱ ἐμὲ φονεύσαντες οὐκ ἀτιμάζονται. παιδευτικά δὲ ταῦτα. τὸ γὰρ τοὺς ἐναγεῖς καὶ μετὰ θάνατον ὑπὸ νεκρῶν ἀτιμάζεσθαι ἱκανῶς ἔχεται παιδεύσεως.

εὔδοιτ'] ὁ μὲν Ὀρέστης φυγῇ οἴχεται Ἀθήναζε πυθόμενος, αἱ δὲ 30 Ἑρινύες μόναι καθεύδουσιν ὑπὸ πόνου ἴσως καὶ Ἀπόλλωνος, τοῦ τραγωδοποιοῦ τοῦτο ἐπιτηδεύσαντος, ἵνα διὰ τούτου ἐμφαίνῃ τὸ ἄγριον αὐτῶν καὶ χαλεπόν. πῶς δὲ διεγείρονται; οὐχ ὑπὸ Ἀπόλλωνος, οὐδὲ ὑφ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ἐν ἄλλῃ φαντασίᾳ. ἐφίσταται γὰρ τὸ εἶδω-

1. εἰ] εἴτε V.

12. *πολῖαι*] *παλαιαὶ* V.

16. *ἐλάσωσι*] Ἰμο *ἐλάσουςι*.

32. *ἐμφαίνῃ* V. *ἐμφανῇ* M.

λον Κλυταιμνήστρας καὶ μεμψάμενον ἀνεγείρει, ὥστε ποικίλαις φαντασίαις πεπύκνωται.

99. ἔχω μεγίστην] καὶ σφαγεῖσα αἰτιῶμαι ὑπ' αὐτῶν τῶν περὶ Ἀγαμέμνονα.

104. εὐδουσα γὰρ φρήν] ἐν τῷ καθεύδειν ὁ νοῦς ἀκριβέστερον ὁρᾷ, μὴ παραπλανώμενος τῇ θέᾳ. τραγικώτερον δὲ τὸ εἶδωλον Κλυταιμνήστρας σώζει τὴν σφαγὴν.

105. ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρα] ἡ τῆς φρενὸς μοῖρα οὐ προορᾷ ἐν ἡμέρᾳ.

107. νηφάλια] οἶνος γὰρ οὐ σπένδεται Ἐρινύσιν. 10

109. ἔθνον ὦραν] ἐν ᾗ οὐδεὶς τῶν θεῶν ἐκοινῶνει τῆς θυσίας ὑμῖν. ἐν γὰρ τῷ μεσουκτιφύ μόναις Ἐρινύσιν ἀπάρχονται.

οὐδενὸς κοινὴν θεῶν] ὅτι ταύταις μόναις ἐν νυκτὶ θύουσιν.

111. ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην] διὰ τὸ πεφευγέναι ἐκ τοῦ νεώ. 15

113. ἐγκατιλλώψας μέγα] χλευάσας, ἐγγελάσας. διὰ δὲ τούτων ἐρεθίζει αὐτάς.

117. μυγμός] παρεπιγραφή. τοῦτο δὲ ἐστὶν ὃ φησιν ὁ ποιητής, “ Αἱ δ' ἐπέμυξαν.” τὸ δὲ ἐγείρεσθαι τὰς παρειμένας ὕπνῳ οὐ πιθανόν. κατὰ βραχὺ οὖν ἐκ προσβάσεως τὴν ἔγερσιν ποιήσονται. 20

124. ὥζεις] ὡς παρὰ τὸ αἰ αἰ αἰάζειν, οὕτω παρὰ τὸ ὦ ὦ ὥζειν.

125. τί σοι] τί οὖν μέλλεις τὸ σὸν ἔργον ἀνύειν;

127. συνωμόται] συνωμοσίαν ποιήσαντες κατεκοίμισαν ὑμᾶς.

128. ἐξεκήρναν] παρείλοντο.

130. λάβε, λάβε] ὄνειροπολοῦσαι διώκειν Ὁρέστην τοῦτό φασιν. 25

136. ἀντίκεντρα] ἴσα μαστίγων.

137. ἐπουρίσασα] ἐφορμήσασα τῷ Ὁρέσῃ.

οἰκεῖον τῷ πνεύματι τὸ ἐπουρίσασα.

138. κατισχναίνουσα] ἐκλεπτύνουσα. G1. πυρετῷ ἀναλίσκουσα, ὡς δοκεῖν ἀτμοὺς ἀνιέναι ἀπὸ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ. 30

140. ἔγειρ' ἔγειρε] ἀναστήσει αὐτὰς οὐκ ἀθρώως, μιμούμενος ἐμ-

7. ὥζει] ὥζει M. ut solent libri veteres.

18. ὁ ποιητής] Hom. Il. Δ., 20.

21. ὥζειν] αἰάζειν M.

25. φασιν] φ,η cum compendio

M. qui sic sæpiissime pro φασίν: quo non animadverso ὄνειροπολοῦσαι in ὄνειροπολοῦσα mutatum est in R.

φατικῶς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐγείρεται τις πρώτη, ὥστε μὴ ἀθρόως τὸν χορὸν φθέγγασθαι.

142. ματᾶ] μάταιον γίνεται.

143. ἄφερτον] ἀφόρητον κακὸν ἐπάθομεν.

144. ἡ πολλὰ] κομματικῶς ἕκαστον κατ' ἰδίαν προενεκτέον. αἱ 5 γὰρ διακοπαὶ πρόσφοροι τοῖς πάθεσιν.

145. ἐπάθομεν] λείπει δεινά.

150. καθιππᾶσω] κατεπολέμησας.

152. τοκεῦσιν πικρόν] συλληπτικῶς.

156. ἔτυψεν] ὡς ἡνίοχος ἔτυψέ με.

10

159. λοβόν] μέρος τοῦ ἥπατος.

160. μαστίκτορος] λείπει τὸ ὥς.

161. τὸ περίβαρυ] οὐ τὸ τυχόν, ἀλλὰ περισσῶς βαρύ.

κρύος ἔχειν] ἡμᾶς φησι.

163. τὸ πᾶν δίκας πλέον] παρὰ τὸ δίκαιον τὸ πᾶν ἔχοντες. 15

164. φονολιβῇ θρόνον] τὸν θρόνον, οὗ Ὁρέστης καθῆστο, πάρεστιν ὄραν φονολιβῇ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς ὅλον. τὸ δὲ γὰρ ὀμφαλὸν ἀντὶ τοῦ τὸ ἐν Πυθοῖ. διὰ δὲ τούτων ἀποσκευάζειν δοκοῦσι τῆς ἐπικουρίας Ὁρέστου τὸν θεόν.

167. προσδρακεῖν αἱμάτων] λείπει ὁ καί. Gl. ὥστε τὸν ὀφθαλ- 20 μὸν ἔχειν αἱμάτων ἄγος ἐπαίροντα.

170. αὐτόκλητος] αὐτὸς αὐτὸν καλέσας ἐπὶ τῷ μιᾶναι τὸν ναόν.

172. φθίσας] ἡμᾶς, ὅσον ἐπὶ σοί.

176. ποτιτρόπαιος] προστρόπαιος, ἀντὶ τοῦ ἐναγῆς.

ἕτερον ἐν κάρᾳ] ὦν ἐναγῆς ἐν τῷ κάρᾳ ἑαυτοῦ ἕτερον μιάστορα 25 λήψεται καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ δίκας ἡμῖν δώσουσιν.

181. πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν] τραγικώτερον ὄφιν εἶπε τὸ βέλος διὰ τὸν ἰὸν, πτηνὸν δὲ διὰ τὸ ἐπτερωθῆναι. τὸ μὲν πρῶτον πρὸς πάσας ὁ λόγος, πρὸς μίαν δὲ ἐκάστην νῦν.

182. θώμιγγος] νευρᾶς.

30

183. ἀνθρώπων ἀφρόν] τὸ αἷμα μέλαινα ἀφρόν εἶπεν. οὐ δῆπου τὸ ἔμφυτον αὐτῶν, (ἀναίμονες γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ) ἀλλὰ τὸ ἀπ' ἀνθρώπων ἠθροισμένοι, ὡς τούτῳ τροφῇ χρωμένων αὐτῶν.

184. θρόμβους] τὰς πῆξεις τοῦ αἵματος.

17. φονολιβῇ] φονολειβῇ M.

33. ἠθροισμένοι] ἠθροισμενον M.

186. *καρανιστήρες*] αἱ ἀποκεφαλίζουσαι.
188. *χλοῦνις* ἢ ἀκμαία ἀποκοπή, παρὰ τὴν *χλόην* ἢ ἐπεὶ *χλοῦνις* ὁ σῦς. *κάπροι* δὲ συνεχῶς εὐνουχίζονται, διὰ τοῦτο τὴν ἀποκοπὴν συϊκὴν εἶπεν, οὐκ ἀνθρωπίνην. ἢ ἐκτομὴ μορίων.
189. *ἀκρωνία, λευσμόν*] *κακῶν ἄθροισις*, ἢ *λιθοβολίας*. Ἡρωδιανὸς 5 δὲ τὸ σύστημα καὶ ἄθροισμα.
190. *ὑπὸ ῥάχιν*] ἔνθα ἀνασκολοπίζονται.
191. *έορτῆς*: εἰρωνικῶς ἀντὶ τοῦ διατριβῆς.
192. *τρόπος μορφῆς*] ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς μορφῆς ὑμῶν ἢ κακία τῶν τρόπων ὑμῶν διαδείκνυται. 10
195. *τρίβεσθαι μύσος*] μύσος προστρίβεσθαι.
196. *ἄνευ βοτῆρος*] μόναι, ὡς ἀνήμερα θηρία.
199. *αὐτὸς σὺ τούτων*] οὐκ ἐπικοινωνῶν τῇ αἰτίᾳ, ἀλλὰ τοῦ παντὸς σὺ αἰτίας.
203. *ἔχρησα*] ὥστε δέξασθαι τὸν φονέα. 15
206. *τὰς προπομπούς*] ἠθικεύσαντο τὰς διωκτρίας προπομπούς εἰποῦσαι.
211. *τί γάρ; γυναικός*] τί προστέταχθε ποιεῖν παρὰ ἀνδροφόνου γυναικός.
212. *αὐθέντης*] ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος φόνος οὐκ ἦν αὐθέντης, ὅ 20 ἐστὶ μιαιφόνος.
223. *ἡσυχαιτέραν*: δολιωτέραν.
230. *αἷμα μητρῶν*] ἢ δίκη τοῦ μητρῶν αἵματος.
234. *μήνις*] “Μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένομαι.”
237. *προστρόπαιον*] ἀκάθαρτον. 25
238. *προστετριμμένον*] ἀντὶ τοῦ ἐπελθόντα.
239. *ἄλλοισιν οἴκοις*] ἄλλοις προστριψάμενον τὸ μύσος.
245. *φραδαῖς*] ταῖς ἐννοίαις.
246. *τετραυματισμένον*] ὡς αὐτόχρομα αἵματος ὄντος Ὀρέστου καὶ μιαινόντος τὴν γῆν ἥς ἐφάψεται. 30
- τετραυματισμένον: τὸ μὲν ἀπορρεῖν τὸ αἷμα παραδοξολογίας ἐστὶ τραγικῆς· ὅρα δὲ μὴ ἐκβαίνει τὴν πίστιν ὁ ἀπὸ Ἀργους εἰς Δελ-

2. *χλοῦνις* R. *χλοῦν* (i. e. *χλοῦνης*) M. Sunt verba Homeri Il. X, 358.
 5. *λιθοβολίας* M. *λιθοβολία* R. 30. *ἐφάψεται* V. *ἐφάψεται* M.
 Ἡρωδιανὸς ἡρῶ M. 32. *ἐκβαίνει*] *ἐκβαίη* R.
 24. *Μή τοί τι* V. *μή τι τοι* M.

φους ἦκων, εἴτα ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἔτι αἷμα στάζων ἀπὸ τοῦ
ξίφους. φαντασία οὖν ἀμήχανος· ἀλλὰ καὶ συγκέχυται τῇ παρα-
δοξολογίᾳ.

248. ἀνδροκμήσι] μεγαλοκμήσιν.

249. σπλάγχχον] τὸ ἡμέτερον σπλάγχχον.

5

250. ἀπτεροῖς] ὅτι μὴ πτερωτὰς εἰσήγαγεν αὐτάς.

252. καταπτακῶν] καταπτήξας πρὸς τῷ ἀγάλματι.

253. προσγεῶ] προσσαίνει.

254. ὄρα ὄρα] τὸ αὐτὸ πρόσωπόν ἐστι.

257. ἀτίτας· ἀτιμώρητος.

10

259. πλεχθεὶς θεᾶς] ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστεῖ πρόσφυξ θέλει γε-
νέσθαι τῆς θεοῦ.

261. οὐ πάρεστιν] οὐ πάρεστιν αὐτῷ νικῆσαι ἡμᾶς.

262. δυσαγκόμιστον] τὸ ἅπαξ χυθὲν αἷμα δυσίατον.

263. τὸ διερὸν] πᾶν διερὸν ἐκκεχυμένον εἰς τὴν γῆν δυσαγκόμι- 15
στον. τοιοῦτο οὖν καὶ τὸ αἷμα.

διερὸν] τὸ βρέξαν τὴν γῆν. Gl.

264. ῥοφεῖν] καταπίνειν.

265. πέλανον] θρόμβον αἵματος.

274. εὐθυνος] δικαστής.

20

275. δελτογράφῳ· ἐφορᾷ δὲ πάντα ἀναγραφόμενος αὐτὰ τῇ ιδίᾳ
δέλτῳ.

276. ἐγὼ διδαχθεὶς· διδαχθεὶς πολλοὺς καθαρμούς, ὅ ἐστι, τηλι-
καῦτα ἀτυχήσας, ἃ πολλῶν ἐδεήθη καθαρμῶν. Ἄλλως. οἱ ἐναγεῖς
οὔτε ἐν ἱερῷ προσήεσαν οὔτε προσέβλεπον οὔτε διελέγοντό τι. καὶ 25
παρ' Εὐριπίδῃ

Τί σιγᾷς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω;

ἐπεὶ οὖν Ὀρέστης μέλλει διαλέγεσθαι δοκῶν ἔτι ἐναγῆς εἶναι, ἐγὼ,
φησὶ, διδαχθεὶς σὺν κακῷ τῷ ἔμαντοῦ, καὶ οἷον διδασκάλοις χρῆσά-
μενος ταῖς ἐμαῖς συμφοραῖς, ἐπίσταμαι καὶ σιγᾶν καὶ λαλεῖν ὅπου 30
δεῖ, ἐκατέρου καιρὸν γινώσκων.

280. βρίζει] κοιμᾶται.

281. ἔκπλυτον] ἐκκεκαθαρμένον.

24. ἀτυχήσας Stephanus. ἀψυχή- quod in M. est ὡς διελέγοντο, pro
σας M. quo R. οὐδὲ διελέγοντο.

25. οὔτε διελέγοντο] Sic correxi

285. ἀβλαβεῖ ξυνουσία] ἐβλάπτοντο γὰρ οἱ μυσσαροῖς ξυντυγχά-
νοντες.

290. αὐτόν τε] λείπει ἐμέ.

καὶ τὸν Ἀργεῖον λεών] ὥς τότε συμμαχοῦντων Ἀργείων Ἀθη-
ναίοις.

5

293. Τρίτωνος] ὅτι διὰ τοῦτο οἶεται αὐτὴν Τριτογένειαν.

296. θρασὺς ταγοῦχος] ὥς θρασὺς ἡγεμών. ἀρμόττουσα δὲ ἡ
εὐχή· δεῖται γὰρ ἐνδρανοῦς βοηθοῦ.

298. ὅπως γένοιτο] τὸ ἐξῆς, ἔλθοι, ὅπως γένοιτο.

302. ἀναίματον] ὁ μὴδὲ αἷμα σχήσων ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ γενησά- 10
μενος σκιά· ῥοφήσομεν γὰρ σου τὸ αἷμα· ἢ ἐναίματον, ἀντὶ τοῦ,
ζῶντά σε νεκρὸν ποιήσομεν.

303. οὐδ' ἀντιφωνεῖς] οὐκ ἀποκρίνη· ἢ ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ἀντιφωνή-
σεις μοι, ἀλλὰ σοῦ βουλομένου λαλεῖν τὸ φθέγμα σου δεθήσεται.

309. ἀποφαίνεσθαι] ὥς ἐπὶ νεκρῷ.

15

310. λάχῃ] τοὺς κλήρους ὑμῶν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δεδοκῆκεν.
δεδοκῆκεν ἡμῖν λέξαι τίνα τρόπον τὰ κατ' ἀνθρώπους λάχῃ ἐφο-
δεύομεν.

311. ἐπινομᾷ στάσις] ἐπισκοπεῖ.

στάσις] τὸ σύστημα.

20

317. χειρας φονίας ἐπικρύπτει] τὸν φόνον κρύψαι θέλει.

318. τοῖσι θανοῦσιν] τοῖς ἀναιρεθεῖσι.

321. μᾶτερ] ἐπεὶ ὑπὲρ τῆς μητρὸς Ὀρέστου ἀγωνίζονται, οἰκείως
τὴν μητέρα ἐαυτῶν ὀνομάζουσι.

322. καὶ δεδορκόσι] ζῶσι καὶ θανοῦσιν ἐκδικον.

25

326. ματρῶν ἄγνισμα] τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ ἀφαγνιοῦντα τὸν
φόνον τῆς μητρὸς. ἄγνισμα δὲ τινες εὐφήμως τὸ μόλυσμα.

328. ἐπὶ δὲ—] ἐπὶ Ὀρέστῃ δὲ μέλλοντι θύεσθαι λεχθήσεται
ὕμνος ἐξ ἡμῶν ὥς ἐπὶ ἱερείῳ, ὃς αὐτοῦ τὰς φρένας παρακόψει.

330. παραφορά] παρακίνησις τῶν φρενῶν. Gl.

30

332. δέσμιος φρενῶν] ὁ δεσμεύων αὐτοῦ τὰς φρένας.

1. οἱ μυσσαροῖς Stephanus. οἱ μυσ-
σαροὶ οἱ M.

8. ἐνδρανοῦς] Legebatur ἐδρανοῦς.
Correxit L. Dindorfius, qui de v.
ἐνδρανήs a Proclo, Joanne Malala
aliisque recentioribus scriptoribus

usurpato dixit in Thesauro vol. 3.
p. 1045. Per πρακτικός explicuit
Suidas.

17. δεδοκῆκεν ἡμῖν—ἐφοδεύομεν]
Hæc in altero marg. M.

ἀφόρμικτος: οὐ γὰρ σὺν ὀργάνοις μουσικοῖς γίνεται οὗτος ὁ ὕμνος.

333. αὖν βροτούς] ὁ ξηραίνων τοὺς βροτούς.

334. διανταία] ἡ διαμπᾶξ τιμωρουμένη.

336. αὐτουργίαις] αὐτοφονίαις.

5

338. τοῖς ὁμαρτεῖν] τούτοις ἡμᾶς ἀκολουθεῖν, ἕως ἀποθάῃ ὁ τοιοῦτος.

339. θανὼν—ἐλεύθερος] λείπει γίνεται, ἀλλὰ πάλιν κολάζεται.

341. ἐπὶ δὲ τῷ] ἐφύμνιον αὐτῷ χρῆται. λέγεται δὲ καὶ μεσόφθεγμα.

10

346. λάχῃ] ἀντὶ τοῦ γέρα.

349. ἀθανάτων ἀπέχειν] μὴ πλησιάζειν ἡμᾶς τοῖς θεοῖς.

352. παλλεύκων] οὐδαμοῦ ὅπου ἐορτὴ καὶ ἀμπεχρόνη καθαρὰ πάρειμι.

355. ὅταν Ἄρης] ὅταν τις ἐχθρὸς συγγενῆς ὢν τὸν συγγενῆ φονεύσῃ.

356. τιθασός] οἰκεῖος, φίλος.

357. ἐπὶ τὸν ὦ] διὰ μέσου τὸ ὦ.

359. αἵματος νέου] διὰ τὸ νέον αἷμα. Gl.

νέου] τοῦ νεωστὶ εἰργασμένον ὑπ' αὐτοῦ.

20

361. ἐμαῖσι λιταῖς] εὐχομαι τοῖς θεοῖς τελέσαι μου τὸ βούλημα καὶ μὴ εἰς μάχην μοι ἐλθεῖν.

τᾶσδε] τῆς Κλυταιμνήστρας. Gl.

366. ἔθνος τόδε] τὸ τῶν φονέων.

372. τανυδρόμοις] τοῖς τανυδρόμοις αὐτῶν κώλοις ἐπάγουσα τὰ 25 σφαλερά μου κῶλα. ἡ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, καὶ τοῖς τανυδρόμοις γίνεται σφαλερὰ τὰ κῶλα, διὰ τὴν ἐπιούσαν αὐτοῖς ἄτην δύσφορον ὑπ' ἐμοῦ. οἶον, καὶ οἱ ταχυδρόμοι οὐ δύνανταί με ἐκφυγεῖν.

374. κατὰ γὰρ μινύθουσιν] καὶ τοὺς ὑψηλοὺς καθαιρούμεν.

377. πίπτων δ' οὐκ οἶδεν] παραφρονῶν γὰρ οὐκ αἰσθάνεται τοῦ 30 κακοῦ.

8. λείπει—ἀλλά] λείπει τὸ γίνεται, ἴνα ἢ οὐκ ἐλεύθερος γίνεται, ἀλλά schol. rec.

9. ἐφύμνιον αὐτῷ χρῆται] Aut deest aliquid aut corrupta sunt hæc verba. STEPH. Scribendum ἐφύμνιῳ. Sic

schol. Aristoph. Ran. 211. τούτῳ (codex unus τοῦτο) κέχρηται ὡς ἐφύμνιῳ τῷ κώλῳ.

30. παραφρονῶν Stephanus. περιφρονῶν M.

378. κνέφας] σκότος φρενῶν. λείπειν φασὶ διὰ δὲ μύσος. οὐκ ἔστι δέ· αὐτὸ γὰρ τὸ μύσος κνέφας εἶρηκεν.

380. πολύστονος φάτις] κακὴ δὲ φήμη περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ λέγεται.

381. εὐμήχανοι] λείπει τὸ ἔσμέν. ἡμεῖς γὰρ εὐμήχανοί ἐσμεν, 5 ἐπιτελεστικάι καὶ τῶν κακῶν μνήμονες.

384. δυσπαρήγοροι] οὐ ταχέως παρηγορούμεναι ὑπὸ βροτῶν.

386. λάχῃ θεῶν] ἀφωρισμένα τῶν θεῶν τῷ προσόντι αὐτοῖς σκότει. μετερχόμεναι λάχῃ, ὑπὲρ ὧν οὐ τιμώμεθα ὑπὸ θεῶν.

387. δυσοδοπαίπαλα] δυσπαράβατα καὶ τραχέα ζῶσι καὶ τοῖς 10 θήσκουσιν.

392. τὸν μοιρόκραντον] τὸν ὑπὸ Μοιρῶν καὶ θεῶν τετελεσμένον.

393. ἔπι] ἔπεστι.

397. πρόσωθεν ἐξήκουσα] ἐπὶ ὀχήματος ἔρχεται.

398. ἀπὸ Σκαμάνδρου] Μυτιληναῖοι ἐμάχοντο πρὸς Ἀθηναίους 15 περὶ πόλεως Σιγείου· ἔδοξεν οὖν μονομαχίῳ λῦσαι τὸν πόλεμον· καὶ ὑπὲρ μὲν Μυτιληναίων ἐπολέμει Πιττακός, ὑπὲρ δὲ Ἀθηναίων Φρύνων. ἡττηθέντος δὲ Φρύωνος διελύθη τὰ τῆς μάχης. ἔοικεν οὖν παρορμᾶν Ἀθηναίους ὁ Αἰσχύλος εἰς τὸ ἀντέχεσθαι πάλιν Σιγείου, λέγων τὴν θεὸν ἐκεῖθεν ἐληλυθέναι. 20

καταφθατουμένη] καταφθάνουσα.

404. κόλπον αἰγίδος] ὡς ἀρμένῳ χρωμένη τῇ αἰγίδι.

410. σπαρτῶν γένει] τῶν σπειρομένων.

ὑμᾶς θ'] καὶ πρὸς ὑμᾶς.

413. ἄμορφον] ἄμορφος οὔσα οὐ δυνήσῃ με ἐφ' οἷς εἶπον ἀντι- 25 ψέξαι.

416. αἰανῇ] σκοτεινά. ἢ θρηνητικά, ἢ αἰάζειν ποιοῦντα.

418. ἐπώνυμους] τὰ ἐπώνυμα οἷς καλεῖσθε.

423. ὅπου] ἐν τῷ Ἀιδῇ.

424. ἐπιρροίζει] ἐπιβοᾷς, ἐπιβάλλεις. 30

1. δια sine accentu M.
μύσος] μῦσος M. Sic et alibi.
Verba λείπειν—αὐτὸ γὰρ om. R.V.
6. ἐπιτελεστικάι] καὶ ἐπιτελεστικάι
M., sed καὶ deletum.

15. Μυτιληναῖοι] Μιτυληναῖοι M. et
infra Μιτυληναίων.

22. ἀρμένῳ] Litera μ prope obli-
terata in M. Recentior scriba vi-
detur literam ο ante μ inserere vo-
luisse.

25. ἄμορφος] ἄμορφον M., deletο γ.

426. ἄλλης ἀνάγκης] ἐν ἐρωτήσῃ.

μὴ ἐξ ἀνάγκης τοῦτο πεποιήκε ;

428. δυοῖν παρόντων] ὑμῖν μὲν κατηγορεῖν, ἐκείνῳ δὲ ἀπολογεῖσθαι·

Μηδὲ δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

5

δυοῖν] σοῦ καὶ Ὁρέστου.

429. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν] μὴ πρότεινε αὐτῷ ὅρκον, καὶ διὰ τούτου θέλε νικᾶν.

οὕτως, φησὶ, φανερόν ἐστι τὸ κατ' αὐτὸν ὡς μήτε αὐτὸν δύνασθαι ὁμόσαι ὅτι οὐκ ἔστι τοιοῦτος μήτε θέλειν ὅρκον ἡμᾶς αἰτῆσαι, εἰ ἰοδικαίως αὐτὸν κολάζομεν.

430. κλύειν] θέλεις αὐτὸν ἀπολογήσασθαι· ἢ κατηγορεῖς αὐτοῦ ὡς πράξαντος.

432. ὅρκους τὰ μὴ δίκαια] οὐκ ὀφείλει ὁ ἀδικῶν ὅρκῳ φεύγειν τὴν κατηγορίαν· ἐπιορκήσῃ γάρ.

15

435. ἐπαξίων] ἀξίων οὕσαν γονέων.

438. ψόγον] ἀντὶ τοῦ ἔγκλημα.

440. ἐστίας ἐμῆς πέλας] τῷ ναῷ.

441. προσίκτωρ] ὃν τρόπον κακείνους προσεκάθητο τῷ ναῷ τοῦ Διὸς καθαρισθησόμενος. πρῶτος γὰρ Ἰξίων φόνον ποιήσας ἐκαθαρίσθη ὑπὸ 20 Διός.

442. ἀμείβου] ἀποκρίνου μοι τί εὐγνωστον.

445. προστρόπαιος] ἐναγής.

448. παλαμναῖον] τὸν φονέα.

452. οἴκοισι] καὶ εἰς οἶκον εἰσῆλθον, καὶ ὑδάτων μετέλαβον.

25

453. φροντίδα] τὴν τοῦ μύσους.

456. ἀρμόστορα] διατάκτορα, βασιλέα.

457. ξὺν ᾧ σὺ] διὰ τούτων φιλοποιεῖται τὴν θεόν.

459. κελαινόφρων] δολιόφρων.

460. ποικίλοις ἀγρεύμασι] τῷ πέπλῳ.

30

461. λουτρῶν ἐξεμαρτύρει] ἐκήρυττε τὸν διὰ τῆς ἐπιχύσεως τῶν λουτρῶν γεγόμενον αὐτῷ φόνον. λέγεται γὰρ μετὰ τὸ φονεῦσαι γυμνὸν ἐξαγαγεῖν καὶ δεῖξαι τοῖς πολίταις.

5. Μηδὲ—ἀκούσῃς] Phocylidis versus, qui in proverbium abiit: v. ad schol. Aristoph. Vesp. 724. Recte

apud alios scriptores πρὶν ἂν ἀμφοῖν. 27. διατάκτορα correxi pro διάκτορα.

465. καὶ τῶνδε κοινῇ] πάντων. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ

ἄλλης ἀνάγκης οὕτινος τρέων κότον.

469. τὰδ' αἰνέσω] τὰ κατὰ τὴν σὴν κρίσιν ἀποβαίνοντα, ὅποια ἂν ᾖ, ἐπαινέσω.

470. εἴ τις οἶεται] εἴ τις οἶεται τὸ πρᾶγμα τότε βροτὸς δικάζειν, 5
μειζον ἢ κατὰ ἀνθρώπους οἶεται, ἐμοὶ δὲ περὶ φόνων δικάζειν οὐχ ὅσιον.

472. ὄξυμηνίτους δίκας] φόνους ἐφ' οἷς ταχέως μνηίσουσιν Ἐρινύες.

473. κατηρτυκῶς] τέλειος τὴν ἡλικίαν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν ζῶων. 10

474. ἀβλαβῆς δόμοις] διὰ τούτου ἐλπίδας αὐτῷ χρηστὰς ὑποτί-
θησιν.

475. αἰροῦμαι πόλει] δέχομαι ἐν τῇ πόλει.

476. οὐκ ἐνέμπελον] εὐπαραίτητον, εὐχερῇ, εὐάρεστον. δυσά-
ρεστοι φύσει εἰσὶν αὗται. 15

477. τυχοῦσαι] ἀντὶ τοῦ τυχουσῶν.

481. πέμπειν δέ] πέμπειν αὐτὰς ἀμηνίτως δυσχερές ἐστίν
ἐμοί.

482. ἐπέσκηψεν τῷδε] ὡς σκηπτὸς ἐπῆλθεν.

483. φόνων δικαστὰς ὀρκίους] οἷον ἐνόρκους δικαστὰς. 20

484. εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον] διετέλεσε γὰρ τὸ Ἀρεοπαγι-
τικὸν συνέδριον.

485. ὑμεῖς δὲ μαρτύρια] ὑμεῖς δὲ ὅρκους αὐτοὺς αἰτήσατε.

487. βέλτατα] βέλτιστα.

489. ὅρκον περῶντας] ὅρκον διδόντας. 25

490. νῦν καταστροφαί] ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἀπῆλθεν εὐτρεπίσαι δι-
καστὰς, ὁ δὲ Ὀρέστης ἰκετεύων μένει, αἱ δὲ Ἐρινύες φρουροῦσιν
αὐτόν. μέλος δὲ οἰκεῖον ἄδουσι τῇ ἑαυτῶν προαιρέσει.

494. ἥδη τὸδ' ἔργον] τὸ μητροκτονεῖν.

499. βροτοσκόπων] τῶν τοὺς βροτοὺς σκοπούντων. 30

500. μαινάδων] ἡμῶν δηλονότι.

502. πάντ' ἐφήσω μόρον: οὐκέτι τινὰ μὲν ἔννομον ἡγήσομαι μόρον,
τινὰ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντα ἐφήσω μόρον, ὅπως τις βούλεται ἀναιρεῖν.
οὐ τιμωρήσω τοῖς ἀδικουμένοις, ἀλλὰ συγχωρήσω ἀλλήλους ἀναιρεῖν.

1. πρὸς τὸ] v. 426.

23. αὐτοὺς] αὐτὸν R.

21. Ἀρεο—] Ἀρειο— M.

503. πεύσεται δ' ἄλλος: αἰεὶ τὰ ἀλλήλων ἀκούσονται, καὶ οὐ γίνεται κακῶν ἀνάπαυσις.

505. ὑπόδοσιν] διαδοχὴν.

507. μάταν παρηγορεῖ] παθὼν δέ τις μάτην ἑαυτὸν παραμυθεῖται τῇ εἰς ἡμᾶς ἐλπίδι. ἢ, ἕκαστος δὲ τῶν φονέων παρηγορηθήσεται. 5 τλήμων γὰρ ὁ ἀναιδής· “Ἡ δ' ὦδε τλήμων.”

508. κικλησκέτω] ἡμᾶς δηλονότι.

510. θροοῦμενος] θροῶν.

512. ταῦτα: ἀναιρούμενος πατὴρ ἢ μήτηρ ὑπὸ παιδός.

516. πίτνει δόμος δίκας] ἐπειδὴ περ ὅλωλε τὸ δίκαιον. 10

517. τὸ δεινόν] οὐ πανταχῇ τὸ δεινὸν ἀπειῖναι φρενῶν δεῖ.

520. σφρονεῖν] ὥστε καθήμενον ὑπὸ στένει σωφρονεῖν. ὥς εἰ ἔλεγεν ὑπὸ τῷ δέει. ἔστι δὲ ἀπ' εὐθείας τῆς τὸ στένος.

521. ἐν φάει] λαμπρότητι, ὀρθότητι φρενῶν.

527. μήτε δεσποτούμενον] ἀλλὰ τὸν ἡρέμα τούτων ἐφαπτόμενον· 15 παρόσον οἱ μὲν παντάπασι τυραννόμενοι κακῶς βιοῦσιν, οἱ δὲ ἄναρχοι πονηρῶς.

530. ἄλλα] ἄλλα ἄλλως ἐφορᾷ ὁ θεός· ἔσθ' ὅπη δέους.

531. ξύμμετρον] σύντομον.

533. τέκος] ὕβριν γεννῶσα. οἱ γὰρ ἀρξάμενοι τοῦ θείου κατα- 20 φρονεῖν ὑβρίζουσι τοὺς ἀνθρώπους.

535. ἐκ δ' ὑγείας φρενῶν: ἐκ τοῦ ὀρθῶς ἔχειν φρένας. νόσον δὲ φρενῶν τὴν δυσσέβειάν φησιν, ὑγίειαν δ' ἐξ ἧς ἂν εἴη τιμὴ ἐξ ἐκείνης δὲ ὕβρις.

538. τὸ πᾶν] καθολικῶς λέγω τὸ ἐπιφερόμενον. 25

540. μηδὲ νιν] τὴν δίκην.

550. ἀνάγκας ἄτερ] ὁ χωρὶς ἀνάγκης δίκαιος ὢν.

553. τὸν ἀντίτολμον] τὸν τὰ ἐναντία τοῖς εἰρημένοις τολμῶντα. ἀντὶ τοῦ τὸν ἄδικον.

παραιβᾶδαν] παραβεβηκότα. 30

554. παντόφυρτα] πάντοθεν συνηγμένα.

2. γίνεται] γενήσεται Stephanus.

4. παραμυθεῖται] Syllaba ται de-
leta in M.

6. 'H δ'—] Soph. El. 275.

10. ἐπειδὴ περ ὅλωλε V. ἐπειδὴ παρ-
ῶλωλε M.

15. τὸν] τῶν M.

18. δέους] Desunt verba. STEPH.

555. καθήσειν] ἀπὸ τῶν χειμαζομένων, τροπικῶς. ἀντὶ τοῦ ταπεινωθήσεται.

556. πόνος] ἀτυχία.

558. ἀκούοντας οὐδέν] τοὺς θεούς.

560. γελᾷ] γελᾷ, φησὶν, ὁ δαίμων ἐπὶ τῷ ἀδίκως πάσχοντι, τὸν 5 μηδέποτε προσδοκῆσαντα τιμωρεῖσθαι ἰδὼν ἐν μέσῃ τῇ δῦνι ὑπεζευγμένον καὶ χαλινωθέντα. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ λέπαδνον.

563. τὸν πρὶν ὄλβον] τὸν πολυχρόνιον δὲ ὄλβον ἑαυτοῦ προσκρούσας τῷ βραχεῖ τῆς δίκης ὤλετο.

566. κήρυσσε] κληρώσασα Ἀθηνᾶ τοὺς ἀρίστους ἄγει δικάσον- 10 τας. καθισάντων δὲ αὐτῶν ἐν μέσῳ σταῖσα κελεύει διὰ τῆς σάλπιγγος καὶ τοῦ κήρυκος σιωπὴν γενέσθαι, ὡς μὴ ἀρκοῦντος μόνου τοῦ κήρυκος. ὅρα δὲ πῶς τὰ νέων ἔθνη ἀναχρονίζει. ἃ γὰρ νῦν γίνεται, ταῦτα τὴν Ἀθηνᾶν εἰσήγαγε λέγουσαν. ἐχρῶντο γὰρ τῇ σάλπιγγι ἀνείργειν τὸ πλῆθος θέλοντες. 15

κατεργάθου] κάτεχε, κώλυε.

571. ἀρήγει] συμφέρει.

572. αἰανῇ] διηνεκῇ παρὰ τὸ αἰεί.

573. καὶ τῶνδ' ὅπως] τῶν Ἀρεσπαγιτῶν.

ἐν παραχορηγήματι αὐτῷ εἰσιν οἱ Ἀρεσπαγῖται μηδαμοῦ διαλε- 20 γόμενοι.

574. ὧν ἔχεις] ὧν ἐκληρώθης, δηλονότι μαντειῶν. παραφανέντος δ' Ἀπόλλωνος ταῦτά φησιν.

576. μαρτυρήσων] ὅτι οὐκ ἔστιν ἐναγής· ἐκάθηρα γὰρ αὐτόν.

579. καὶ ξυνδικήσων] σύνδικοι λέγονται οἷς ἴσον μέτεστιν ἐν τῇ 25 δίκῃ τῆς αἰτίας.

582. ὑμῶν] τῶν Ἐρινύων.

εἰσάγω δὲ τὴν δίκην] ὅρα τὸ δικαστήριον.

583. ὁ γὰρ διώκων] ὁ κατηγορῶν.

585. πολλοὶ μὲν ἔσμεν] τοῦτο οὐ πρὸς τὰς τρεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸν 30 χορόν· ἰε' γὰρ ἦσαν.

1. ταπεινωθήσεται] ταπεινωθήσεσθαι V.

19. Ἀρεσπαγιτῶν] ἀρεσπαγιτῶν M. Sed alibi ἀρεσπ—.

20. παραχορηγήματι] Sic correxi quod in M. est περιχωρήματι. Conf.

schol. Prometh. 12. 'Totum scholion, quod om. R.V., in M. scriptum est in summo margine paginae quæ ab v. 597. ἀλλ' εἰ σὺ—in-cipit.

586. ἔπος δ' ἀμείβου] ῥητορικῶς πυνθάνονται. εἰ μὲν ὁμολογοίη, ἵπκευθνος ἔσται· εἰ δὲ ἀρνοῖτο, ἐλεγχθήσεται. καὶ Ἀχιλλεὺς πρὸς τοὺς πρέσβεις “Τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθαδ' ἀγείρας Ἀτρεΐδης;” διὰ γυναιῖκα.

589. τριῶν παλαισμάτων] ἐμπέπτωκας. ἡ μεταφορὰ δὲ ἐστὶν 5 ἀπὸ τῶν παλαιόντων, οἱ ἐπὶ τοῖς τρισὶ πτώμασιν ὀρίζουσι τὴν ἥτταν.

592. ξιφουλκῶ χειρί] πλανᾶται. αἱ μὲν γὰρ τὴν αἰτίαν τοῦ φό- νου πυνθάνονται, ὁ δὲ πρὸς τὸ πῶς, ξίφει, φησὶν ὡς τὸ “μὴ δι' “ἐμὴν ἰότητα.”

596. καὶ δεῦρό γ' αἰί] τὸ αἰὶ ἐπὶ τοῦ ἕως τάττουσιν Ἀττικοὶ 10 πολλάκις. “Δεῦρο μὲν μοι τόνδ' αἰὶ τεῖνον λόγον.”

δεῦρό γ' αἰί] ἕως δεῦρο.

τὴν τύχην] τὴν πρᾶξιν.

597. τάχα] ἀντὶ τοῦ ἴσως.

598. πέμπει πατήρ] ὡς ὑμῖν ἔπεμψεν ἡ μήτηρ, οὕτω βοηθοὺς 15 καὶ μοὶ πέμψει ὁ πατήρ.

600. προσβολάς] συντυχίας.

601. διδάξον τοὺς δικάζοντας] πανούργως φησὶ, μὴ ἡμᾶς δι- δασκε, ἀλλὰ τοὺς δικαστάς.

602. ἀνδροκτονοῦσα] ἐμὲ κακείνον ἠδίκησεν.

20

603. τοιγὰρ σὺ μὲν] πῶς οὖν λέγεις ὅτι ἠδίκησέ με; πῶς δὲ Ἀγαμέμνονα, ὅπου ἀπέθανε δι' αὐτήν;

604. τί δ' οὐκ ἐκείνην] οὐκ εἰ τέθηκας, τούτου αἰτία εἴ σύ. πῶς ἂν ἐδίωκες; ὥστε οὐδὲ ἀποθανοῦσα διὰ τὴν σὴν αἰτίαν ἀπέθανεν

606. ἐγὼ δὲ μητρός] ἐγὼ οὖν ὅμαιμός εἰμι τῇ μητρί.

25

608. ἀπεύχην] ἀπαρνή.

609. ἤδη σὺ μαρτύρησον] ὡς ἀπορῶν τῆς ἀποκρίσεως. ἐπεὶ γὰρ ἦλθεν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ δικαίως ἢ μὴ ἀνηρηκέναι τὴν μητέρα, ἐπὶ τὸν συμβουλευσάντα θεὸν καταφεύγει. τραγικὸν οὖν καὶ πρέπον, ὁμοειδές τε τὸ πάντα λέγειν.

30

615. θεσμόν] τὸν Ἀρεοπαγитικόν.

2. πρὸς τοὺς πρέσβεις] Apud Hom. Il. I, 338.

4. διὰ γυναιῖκα] Apud Homerum ἢ οὐχ' Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο;

5. ἐμπέπτωκας] ἐκπέπτωκας R.

8. ὡς τὸ] Hom. Il. E, 874.

11. Δεῦρο] Fortasse Καὶ δεῦρο. Est senarius tragicus.

αἰί] αἰεὶ M.

23. τέθηκας] τέθηκεν Stephanus. πῶς ἂν] πῶς ζῶσαν οὐκ vel πῶς γὰρ ζῶσαν οὐκ Stephanus.

618. ὃ μὴ κελεύσει Ζεὺς] ὥστε ἐμοὶ μὲν Ζεὺς, ἐγὼ δὲ τούτῳ προσέταξα. οὐκ ἄνευ Διὸς οὖν τὸ γενόμενον.

619. ὅσον σθένει μαθεῖν] ἀντὶ τοῦ, μάθε ὃ βουλή.

620. πιφαύσκω δ' ἡμῖν] κελεύω δὲ ἡμᾶς πεισθῆναι τῇ βουλῇ τοῦ Διός. 5

624. φόνον πράξαντα] ἐκδικήσαντα.

626. τιμαλφούμενον] συνεχῆς τὸ ὄνομα παρ' Αἰσχύλῳ, δι' ὃ σκώπτει αὐτὸν Ἐπίχαρμος.

632. τὰ πλεῖστ' ἀμείνονα] βελτίονα πλεῖστα ἡντυχήκοτα ἀπὸ στρατείας. 10

633. θρύτῃ] πυέλῳ, τῇ ὡς σορῶ αὐτῷ γενομένη. παρὰ τὴν δρῦν' ξύλιναι γὰρ αἴται.

καπὶ τέρματι] τῶν λουτρῶν δηλονότι.

634. περυσκήνωσεν] πρὸς τὴν συναλιφὴν τῆς περὶ καὶ τὴν συζυγίαν τοῦ ῥήματος. 15

ἀτέρμονι] ἀτραχήλῳ.

638. ταύτην τοιαύτην] τὴν Κλυταιμνήστραν.

λεώς] οἱ δικασταί.

640. πατὴρ προστιμᾷ] ὡς λέγεις οὖν, πατέρα προστιμᾷ μητὴρ δὲ Ζεὺς. 20

642. πῶς ταῦτα] οὐ τὸν Δία προέθετο κακῶς εἰπεῖν, ἀλλὰ τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ψευσάμενον βούλεται ἐλέγξει.

643. ἡμᾶς] ὃ κριταί.

652. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν] ἐκ τῆς Ἀπόλλωνος ἀπολογίας κατακρίνουσιν Ὀρέστην· εἰ γὰρ τὸν φονέα οὐχ οἶόν τε τὸν φόνον ἀνακα- 25
λέσασθαι, πῶς Ὀρέστης φονεύσας ἐλευθερωθήσεται;

ὅρα] σκόπει πῶς δικαιοῖς Ὀρέστην φεύγειν.

659. κύματος] κνήματος.

660. ὁ θρώσκων] ὁ σπερμαίνων.

ἢ δ' ἄπερ ξένῳ] ὡς παρακαταθήκην. 30

663. πατὴρ μὲν ἂν γένοιτο] γεννήσειεν.

667. ἐγὼ δὲ Παλλάς] ὃ Παλλάς.

ὡς ἐπίσταμαι] ὅσον δύναμαι.

672. τὰδ' αἰανῶς] δι' αἰῶνος.

14. περυσκήνωσεν] Sic M. in textu: sed in lemmate scholii παρ contra mentem scholiastæ.

673. ἐπισπόρους] ἀπογόνους.
 674. ἀπὸ γνώμης] ὃ δοκιμάζεται.
 678. τί γὰρ πρὸς ὑμῶν] τί τιθεῖσα μέμψιν παρ' ὑμῶν οὐχ ὑπο-
 μενῶ;
 686. φθόνον] μῆνιν. 5
 687. νεόπτολιν] τὸν Ἄρειον πάγον· ἐν αὐτῷ γὰρ ἐστρατοπέ-
 δευσαν.
 ὅτι πρώτη ἐπὶ Ὀρέστη γέγονε δίκη ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ.
 ὅθεν Ἄρειος πάγος ἐκλήθη.
 690. ἐν δὲ τῷ σέβας] ὃ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. 10
 697. βουλεύω] συμβουλεύω τοῖς ἐμοῖς πολίταις δημοκρατεῖσθαι
 μὲν, ὑπὸ φόβον δὲ μὴ εἶναι.
 705. εὐδόντων ὑπερ] ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων τιμωρόν.
 718. προστροπαῖς Ἰξίου] καθάρας τὸν πρωτομυστὴ Ἰξίονα.
 719. ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα] ἐπ' ἀπειλὰς τρέπονται ἀφείσαι τὴν 15
 δικαιολογίαν.
 730. ἐμῇ τὸν ἰόν] ἐκβάλλεις τὴν ὀργήν, οὐδὲν δυναμένη βλάψαι
 τοὺς ἐχθρούς.
 731. καθιππάξῃ] κατὰτρέχεις.
 733. ὡς ἀμφίβουλος οὔσα] ἀμφιβάλλουσα. Gl. τέως γὰρ ἐν 20
 ἀμφιβόλῳ ἔχω τὸ ὀργίζεσθαι.
 735. τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι] ἐγὼ προσθήσω τὴν ἐσχάτην ψῆφον.
 ἢ ὅτι, ἂν ἴσαι γένωνται, νικᾷ ὁ κατηγορούμενος.
 743. ὅσοις δικαστῶν] ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν λ' καὶ εἷς.
 746. νῦν ἀγχόνης μοι] νῦν μοι ζωὴ ἢ θανάτου τέλος. 25
 747. ἢ πρόσω τιμάς] ἢ τὰς πρῶην ἔχειν τιμάς.
 749. ἐν διαιρέσει] διακρίσει τῶν λευκῶν καὶ μελαινῶν.
 750. γνώμης δ' ἀπούσης] γνώμης, ἀντὶ τοῦ ψήφου. ὁ τρόπος
 συνεκδοχῇ, ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον· τὸν γὰρ μέλλοντα
 βάλλειν ψῆφον δεῖ πρῶτον ἐν γνώμῃ γενέσθαι. 30
 751. βαλοῦσά τ' οἶκον] ἢ ψήφος δὲ βαλεῖν τε καὶ ὀρθῶσαι οἶκον
 δύναται.
 753. ἴσον γάρ ἐστι] καὶ ἴσαι δὲ γένωνται αἱ ψῆφοι, ὁ κατηγο-
 ρούμενος νικᾷ.
 760. σωτήρος] τοῦ Διός. 35
 761. τάσδε συνδίκους] τὰς συνηγόρους Εὐμενίδας.

765. πρυμνήτην] ἄρχοντα, κυβερνήτην.
 769. πράξομεν] τιμωρησόμεθα.
 770. καὶ παρόρνιθας πόρους] ἀπαισίους.
 772. ὀρθουμένων] γεννωμένων.
 776. πάλαισμα] τὴν ἐμὴν ἐπικουρίαν. 5
 783. ἀντιπενθῇ] ἴσοπενθῇ, ὅμοια δρῶντα οἷς πέπονθα.
 μεθεῖσα· ἀντὶ τοῦ μεθήσω μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος· ὥς τὸ
 “καρπῷ βριθομένη” ἀντὶ τοῦ βρίθεται.
 σταλαγμὸν δὲ τὴν κατὰ βραχὺ φθοράν.
 χθονιαφόρον] τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον. 10
 785. λιχὴν] ψίλωσις. GI.
 ἄφυλλος] ἄκαρπος.
 786. ἰὼ δῖκα] τοῦτο διὰ μέσου ὀλοφυρόμεναι ἀναφωνοῦσιν.
 789. γένωμαι] λείπει ὁ ἢ διαζευκτικός· ἢ τί γένημαι.
 790. πολίταις] ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἔπαθον. 15
 πολίταις] ἔμειξε τῷ θρήνῳ τὴν τιμωρίαν τεχνικῶς. εἰπὼν γὰρ
 “δύσοιστα ἔπαθον” ἐπήγαγε “πολίταις,” ἵνα ᾗ, πολίταις δύσοιστα
 ὄντα.
 791. κόραι δυστυχεῖς] κόραι Νυκτός.
 797. ἀλλ’ ἐκ Διὸς γάρ] ἔφασκε γὰρ ὁ Ἀπόλλων γνώμη Διὸς 20
 μαντεύεσθαι.
 802. σταλάγματα] γράφεται στενάγματα.
 σταλάγματα αἰχμαὶ εἰσι βιβρώσκουσαι τὰ σπέρματα.
 817. βαλεῖν] λείπει ἐμποιήσω.
 825. δύσκηλον] δυσθεράπευτον. 25
 831. καρπὸν φέροντα] τὸν πάντα ποιοῦντα κακῶς πράττειν.
 832. κοίμα] κοίμιζε.
 πικρὸν μένος] τὸν θυμόν.
 833. ὥς σεμνότιμος] λείπει ἐσομένη.
 834. τὰκροθίνια] ὥς προτέλεια θνόντων Ἀθηνησι ταῖς Ἐρινύσι. 30
 839. ἀτίετον] ἀνεκδίκητον τιμωρεῖσθαι μὴ δυναμένην. τὸ δὲ φεῦ
 διὰ μέσου ἀναφωνεῖ.
 840. πνέω τοι μένος] ὀργὴν καὶ ἅπαντα κότον πνέω.
 841. δᾶ· ὦ γῇ, Δωρικῶς· ὅθεν καὶ Δαμάτηρ.

845. δαμίαν] τὴν δημοσίαν ὑπὸ θεῶν δεδομένην.

846. ἦραν δόλοι] οἱ δόλοι γὰρ τῶν θεῶν ὥς οὐδὲν παρῆράν με τῶν δημοσίων τιμῶν.

847. ξυνοίσω] φέρουσα τὰς ὀργάς.

848. σοφωτέρα] διὰ τὸν χρόνον.

851. ἐλθοῦσαι χθόνα] λείπει ὁ καί.

852. γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε] ἀντὶ τοῦ μεγάλοι ἔσονται Ἀθηναῖοι, ὥστε ἐπιθυμῆσαι τῆς ἐξ αὐτῶν τιμῆς.

859. θηγάνας— νέων] τὰς ἀναλίσκουσας τὰ νέα.

860. θυμώμασι] ὀργαῖς. ὅτι καὶ οἰνωθέντες τρόπον τινὰ γίνονται ἐμμανεῖς.

861. ἐξελοῦσα] ἀναπτερώσασα. μάχιμον γὰρ τὸ ὄρνεον, τῶν τε ἄλλων ζώων τὸ συγγενὲς αἰδουμένων μόνος οὐ φεῖδεται.

864. θυραῖος] ὁ Περσικός. Gl.

οὐ μόλις παρών] δὺ μακράν.

866. ἐνοικίου δ' ὄρνιθος] τῶν ἐνοικούντων πολιτῶν, ὃ ἐστὶν ὁμόφυλον πόλεμον.

882. πρὸς νεωτέρας] τὸ ἐξῆς, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ καὶ πολιτισσούχων βροτῶν θεὸς παλαιὰ ἄτιμος ἔρρειν.

885. ἀλλ' εἰ μὲν ἄγνόν] εἰ πείθῃ τῷ μειλίγματι τῆς ἐμῆς γλώσσης, παράμεινον καὶ τῶν καταλεχθέντων ἀγαθῶν μεταλάμβανε· εἰ δὲ μὴ πείθῃ, ἴσθι μὴ βλάβασα πόλιν.

934. γόνος] τὰ σπέρματα.

949. ἢ τὰδ' ἀκούετε] ὦ Ἀρεοπαγῖται.

1032. βᾶτε] αἱ προπομποί.

1044. ἔνδαιδες] μετὰ λαμπάδων.

5

15

25

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

1. ἀφίκτωρ] ἰκετῶν ἔφορος.
3. νάϊον ἀρθέντ'] τινὲς τῆς Φάρου Αἰγύπτου· προπάροιθε γάρ ἐστιν. ἄμεινον δὲ τὰ στόμα ἀκούειν, πλεοναζούσης τῆς πρό. διὰ γὰρ τοῦ Ἡρακλεωτικοῦ στομίου τὴν φυγὴν ἐποιήσαντο. 5
5. δῖαν δὲ] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.
7. οὔτιν' ἐφ' αἵματι· οὐκ ἐφ' αἵματί τινι καταγνωσθεῖσαι ψήφῳ πόλεως δημοσίᾳ ἡμᾶς ἀπελαυνούσῃ.
9. φυξάνορα· γάμον φυγὴν ἀνδρῶν ἡμῖν ἐμποιοῦντα. ἀμείνονα τῶν κακῶν ἐψηφίσαντο τὴν φυγὴν. κακὸν ὁ γάμος, κακὸν δὲ καὶ ἡ 10 φυγὴ, αἰρετώτερον δὲ τὸ φεύγειν.
10. ἀσεβῇ] ὃν οὐ σέβομεν ἡμεῖς οὐδὲ τιμῶμεν.
13. στασίαρχος] τῆς συστάσεως ἡμῶν ἄρχων.
πεσσονομῶν] ὑπὸ τούτων λογιζόμενος.
22. ἐγχειριδίῳ] τοῖς ἰκετηρίοις θαλλοῖς. 15
23. ἱεροστέπτοισι κλάδοις] τοῖς στεφάνοις.
25. βαρύτιμοι] οἱ βαρέως τινύμενοι καταχθόνιοι θεοί. τὸ δὲ ὕπατοι ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς.
27. τρίτος οἰκοφύλαξ· ὁ τρίτοςπονδος, ἢ ὁ τρίτος τῶν εἰρημένων. εἶπε γὰρ, ὕπατοι θεοὶ καὶ χθόνιοι καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος. 20
28. δέξαιθ' ἰκέτην· δέξαιτο ἡμᾶς τῷ τῆς χώρας αἰδεσίμῳ πνεύματι, ὃ ἐστιν, αἰδῶ ἐπιπνεύσας τοῖς ἡμᾶς δεχομένοις Ἀργείοις.
32. ἀσώδει] πηλώδει. Gl. ψαμμώδει. τὴν γὰρ ψάμμον οὕτως φασίν, ὡς ὁ ποιητὴς “Εἰλύσω ψαμάθοις, τόσῃν οἱ ἄσιν.”
34. πέμψατε] τὸ ἐξῆς οὕτως, πέμψατε ποντόνδε, ἔνθα ἀντήσαντες 25

3. νάϊον ἀρθέντ'] ναιον αρθεν⁷ M.

4. τῆς] [†] M.

9. φυξάνορα] φυλαξάνοραν M.

10. ἐψηφίσαντο] ἐψηφίσατο M.

13. συστάσεως R. συστάσεως M.

14. ὑπὸ ταύτων R. ὑπτούτων M.

24. ὁ ποιητής] Il. φ, 319. ubi legitur εἰλύσω ψαμάθοισιν et pluribus verbis interjectis τόσῃν οἱ ἄσιν κα-
θύπερθε καλύψω.

λαίλαπι χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τε, ὀμβροφόροις τε ἀνέμοις ἀγρίας ἀλός, ὄλονται.

38. ὦν θέμις] ὦν τὸ δίκαιον ἡμᾶς εἶργει, διὰ τὸ μὴ θανατωθῆναι τὸν πατέρα.

39. πατραδελφίαν] ἀνεψιῶν τῶν ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς 5 αὐτῶν.

42. Δῖον πόρτιν] τὸν Ἑπαφον. Gl. ἐπικαλούμεθα τὸν ἱνὶ τῆς βοδὸς τὴν ἐπαφὴν τὴν ἐξ ἐπιπνοίας τοῦ Διός.

43. τιμάορα: βοηθόν.

45. ἐξ ἐπιπνοίας] τὴν ἐξ ἐρωτικῆς διαθέσεως· ἐπέπνευσε γὰρ 10 αὐτῷ ὁ ἔρως.

46. ἐπωνυμία δ' ἐπεκραίνετο] τῇ δὲ ἐπωνυμία ἐβεβαιούτο ὁ εὐμοιρος αὐτοῦ βίος· ὡς γὰρ τῆς γονῆς ἐφήφατο Ζεὺς, οὕτως καὶ τῆς τύχης.

48. ἐπιλεξαμένα] ἐπικαλουμένη. 15

50. ἐν ποιονόμοις] ἐν Ἀργεῖ, οὗ ἐνέμετο ἡ Ἰώ.

52. πρόσθε πόνων] τῆς Ἰοῦς τοὺς πόνους ἐγὼ διηγούμενη.

54. πιστὰ τεκμήρια] τὸ ἐξῆς· ὃν ἐπικαλουμένη νῦν ἐν Ἀργεῖ δείξω πιστὰ τεκμήρια, ὡς οὐ ξένος ὦν ἐλεύσεται, ἀλλ' εἰς προγόνων γῆν. 20

56. ἐν μάκει] προϊόντος τοῦ λόγου.

57. οἰωνοπόλων] τῶν φωνὰς οἰωνῶν γινωσκόντων.

59. δοξάσει τις ἀκούων] πλεονάζει τὸ τίς.

60. Τηρείας μήτιδος: κατὰ περίφρασιν τοῦ Τηρέως.

62. κερκηλάτου] τῆς ὑπὸ κίρκων ἐλαυνομένης. 25

63. εἰργομένα] διωκομένη.

64. ἡθέων: τῶν συνήθων τόπων.

69. Ἰαονίοις νόμοις] ἀντὶ τοῦ φωνῇ Ἑλληνικῇ.

71. Νειλοθερῇ] τὴν ἐν τῷ Νεῖλῳ θερισθεῖσαν, ὃ ἐστὶ βλαστήσασαν ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπὸ τῶν σταχυῶν δὲ ἡ μεταφορά. 30

73. γόεδνα: τῶν γόνων τὸ ἄνθος ἀποδρέπομαι.

2. ὄλονται V. ὄλονται (sic) M.

18. ἐξῆς] ἐξῆς οὕτως R. frustra. Sic τὸ ἐξῆς sine οὕτως in schol. ad v. 168, 609. et alibi non raro. Contra τὸ ἐξῆς οὕτως restitui in schol. ad Choeph. 99. ubi editores

οὕτως omiserant.

21. λόγου] χρόνου V.

24. περίφρασιν correxi pro παράφρασιν. Recte scriptum in scholio ad v. 715.

31. ἀποδρέπομαι R. ἀποτρέπομαι M.

75. ἀερίας ἀπὸ γᾶς: σκοτεινῆς· μέλαινα γὰρ ἐστίν. ἢ ὅτι ταπεινὴ καὶ τοῖς ἀπὸ θαλάσσης ὡς ὑπόγειος φαίνεται.

77. ἀλλὰ θεοί: ἀλλ' ὧ γενέται θεοὶ καλῶς τὸ δίκαιον ὀρῶντες. καὶ Ἡσίοδος “Κλυθὶ ἰδὼν αἰῶν τε.”

78. μὴ τέλεον] τὴν τῶν Αἰγυπτιαδῶν. 5

81. ἔνδικοι γάμοις] ἐπὶ τοῖς νενομισμένοις καὶ δόξασιν ἡμῖν.

82. ἔστι δὲ κακὸν πολέμου: καὶ τοῖς ἐκ πολέμου δὲ τειρομένοις καὶ φεύγουσιν ὁ βωμὸς διὰ τὸ τῶν δαιμόνων σέβας ῥῦμα τῆς βλάβης ἐστίν. ἢ οὕτως· καὶ τοῖς ὑπὸ πολέμου τειρομένοις καὶ τετραμμένοις εἰς φυγὴν ὁ βωμὸς Ἄρης ἐστίν· ὑπερμαχεῖ γὰρ αὐτῶν καὶ οὐδὲν πᾶσχοι διὰ τὸ σέβας τῶν θεῶν. 10

86. Διὸς ἥμερος] γνωμικῶς παρὰ τὸ

Ἄηρ δὲ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο.

87. πάντα τοι φλεγέθει: ἐν παντὶ τόπῳ λάμπει, καὶ διὰ σκότου χωρῇ. τοῖς μὲν ἀνθρώποις οὐκ εὐσύνοπτός ἐστιν, ἀλλὰ μέλαινά τις αὐτοὺς κατέχει συντηχία. 15

90. πίπτει δ' ἀσφαλές] εἰ δέ τι ἀνυσθῇ τῷ νεύματι τοῦ Διὸς, ἀσφαλῶς πίπτει καὶ εὐσχημόνως. τὸ γὰρ ἐπὶ νότῳ πίπτειν τοὺς παλαιστὰς ἄσχημόν ἐστιν.

ἀσφαλές] εὐσχημόνως. Gl. 20

ἐπὶ νότῳ] ἀσχημόνως. Gl. ἀσφαλῶς ἀποβαίνει.

πραπίδων δάσκιον] πυκνοὶ γὰρ εἰσιν οἱ τῶν πραπίδων αὐτοῦ τοῦ Διὸς πόροι.

96. πανώλεις] τοὺς τοῦ ὀλέσθαι ἀξίους, ὃ ἐστὶ κακοὺς.

100. ἤμενον ἄνω φρόνημα: τὸ δὲ φρόνημα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀγνῶν ἐδρασμάτων ἐφήμενον ἐξέπραξε τὸν σκοπὸν ἑαυτοῦ αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἀγνῶν ἐδρασμάτων, ὃ ἐστὶ τοῦ οὐρανοῦ. ἢ τὸ ἄνω ἰδρυμένον, ἢ τὸ ἐδραῖον. 25

105. πυθμήν: αὐτὸς ὁ Αἴγυπτος.

106. τὸ θάλος: ἡ ρίζα τῶν πενήκοντα παίδων, ὃ ἐστὶν αὐτὸς ὁ 30 Αἴγυπτος.

4. Ἡσίοδος] Op. 9.

5. Αἰγυπτιαδῶν] Scribebatur Αἰγυπτιαδῶν.

7. κακὸν πολέμου] κακὸν cum signo compendii M.

12. παρὰ τὸ] Hom. Iliad. Θ, 143.

16. αὐτοὺς V. αὐτοῖς M. αὐτὸν R.

21. ἀσφαλῶς ἀποβαίνει] Hoc in altero margine M.

27. ἢ τὸ ἄνω—ἐδραῖον in altero margine M.

108. διάνοιαν μαινόλιν] οὐ φύλλοις, ἀλλὰ τῇ ἀνοίᾳ τῶν παιδῶν
 ἑαυτοῦ καὶ διάνοιαν μαινόλιν ἔχων ὅπερ ἐστὶ κέντρον ἄφυκτον.

110. ἀπάτα] τῇ ἀπατητικῇ.

112. δακρυοπετῇ: παρασκευαστικὰ τοῦ πίπτειν τὰ δάκρυα τῶν
 ἀκουόντων. 5

116. ἰλέομαι] ἰλάσκομαι.

βοῦνιν] τὴν γῆν κατὰ βαρβάρους.

118. εὐακοννεῖς] ὡς γῇ νοεῖς καὶ τὴν βάρβαρον φωνήν.

121. καλύπτρα] τῷ κεφαλοδέσμῳ.

122. θεοῖς δ' ἐναγέα: ὅπου δὲ θάνατος ἀπῇ, ἐκεῖ τῶν ἀνθρώπων 10
 εὐπραγούντων τιμαὶ τοῖς θεοῖς ἐπιτρέχουσιν. ἐναγέα δὲ, ἐναγίσματα.

126. δυσάγκριτοι] δυσδιάγνωστοι.

ἀπάξει] ἡμᾶς.

131. ἐμπίττω ξὺν λακίδι] τῷ διασχισμῷ ἐμπίπτω.

134. λινορραφῆς δόμος δορός: ἡ ναῦς, παρόσον τρυπῶντες τὰς 15
 ναῦς σπάρτοις αὐτὰς συνέρραπτον. καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ "Νῆας
 "ἀκειόμενον" τὸ συρράπτοντες δηλοῖ. ὅθεν καὶ ἀκεστρίας τὰς
 ῥαπτρίας φασί.

ἄλλα στέγων] τὴν θάλατταν εἵργων.

138. τελευτᾶς δ' ἐν χρόνῳ] ἴσως οὖν πρὸς τὴν ἀρχὴν ἔσται καὶ 20
 τὸ τέλος.

141. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματέρος] ὁ Ἑπαφος.

143. ἐκφυγεῖν] λείπει τὸ δοίη.

144. θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν] θέλουσάν με εἶναι ἀγνήν.

146. ἐνώπι' ἀσφαλές] ἀσφαλῶς ἐπιδέτω με. 25

150. ῥύσιος γενέσθω] ἀντὶ τοῦ ῥυσάσθω ἢ παρθένος ἡμᾶς τὰς
 παρθένους.

154. εἰ δὲ μὴ] εἰ δὲ μὴ ῥύσεται.

157. τὸν πολυξενώτατον] τὸν καταχθόνιον Ἄϊδην.

161. θεῶν Ὀλυμπίων] ὦ Ζεῦ, ἢ παρὰ τῶν θεῶν μῆνις κατὰ Ἰοῦς 30
 ὧδὴς ἐστὶ καὶ μαστιγωτική.

8. ὡς γῇ, quod ex M. addidi,
 sin, ut puto, ex ὦ γῇ corruptum
 est, confirmat Boissonadii emenda-
 tionem, εἰ, γᾶ, κοινεῖς.

16. Ὀμήρῳ] Od. E, 383.

17. ἀκειόμενον] ἀκειόμ. cum signo

compendii M.

18. φασί V. φη (i. e. φησί) cum
 compendio M.

20. ἴσως] ἴσον V.

31. ὧδὴς] Sic correxi quod in M.

est ὧδης.

165. οὐρανόνικον] τὴν τῆς Ἡρας τῆς ἐν ἀνδρείᾳ νικώσης πάντας τοὺς ἐν οὐρανῷ θεούς. καὶ ἐφ' ἡμᾶς οὖν ἔφθασεν ἡ μῆνις τῆς Ἡρας. πρὸς τὸ ἄνω τοῦτο

Τὸν πελυξενώτατων

Ζῆνα τῶν κεκμηκότων

ἰξόμεσθα—

5

χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμῶν. τὰ δ' ἄλλα διὰ μέσου ἀναπεφώνηται.

168. καὶ τότε οὐ δίκαιοις: τὸ ἐξῆς, καὶ τότε οὐ δίκαιοις ἐνέξεται Ζεὺς λόγοις, νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν λιταῖς. οὐκ εὐαπολόγητος 10 ἔσται, φησὶν, ὅταν ἡμᾶς παρίδῃ ἀπολλυμένους.

177. τῷδε ναυκλήρῳ] ἐξάρχῳ.

178. καὶ τὰπὶ χέρσου] ὡς τὰ ἐν θαλάσῃ.

179. δελτουμέναις] ἀπογραφομένας.

187. ἐπόρνυται στόλον] τὸν πρὸς ἡμᾶς στόλον μετὰ ὁρμῆς 15 ποιεῖται.

189. τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν] στρογγύλα γὰρ ἐστὶ τὰ ἱερεῖα καὶ γωνίας οὐκ ἔχοντα.

191. λευκοστεφεῖς] λευκοῖς ἐρίοις ἐστεμμένας.

193. ἔχουσαι διὰ χερῶν] ὃ ἐστὶν ἀντέχεσθε τῇ δεξιᾷ τῶν ἀγαλ- 20 μάτων, τῇ ἀριστερᾷ τοὺς κλάδους κατέχευσαι.

200. πρόλεσχος] πολλὰ προοιμιάζου.

μὴδ' ἐφορκός] μῆτε προτέρα κατάρχου τοῦ λόγου μῆτε ἀμειβο- μένη μακρολόγει.

202. χρεῖος] ἐπικουρίας χρήξεις.

25

206. Ζεὺς γεννήτωρ] ὁ ἔφορος τοῦ γένους.

208. πέλας θρόνους] ὡς αὐτοῦ ἤδη καθεσθέντος.

209. μὴ ἀπολωλότας] μὴ μετὰ τὸ ἀπολέσαι οἰκτειρήσεις ἡμᾶς.

212. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν] τὸν ἥλιον ἐξανίστησι γὰρ ἡμᾶς ὡς ὁ ἀλεκτρυών.

30

216. συγγοῖτο] συγγένοιτο.

218. τρίαῖναν] ἐν γραφῇ.

σημεῖον θεοῦ] τοῦ Ποσειδῶνος.

1. ἀνδρεία R. ἀνδρὶ M.
9. ἐνέξεται] ἐνεύζεται M. ex quo
ἐντεύζεται factum in R.
11. ἀπολλυμένους] ἀπολλυμένας V.

14. ἀπογραφομένας R. ἀπογραφου-
μένας M.
28. ἀπολέσαι] ἀπολίσθαι Stepha-
nus.

220. Ἑρμῆς ἔδ' ἄλλος] ὡς τῶν Αἰγυπτίων ἄλλως αὐτὸν γρα-
φόντων.

225. ὁμαίμων] τῶν συγγενῶν ἱμῖν. τοῦ ὁμογενοῦς.

227. ἄκοντος] παρὰ πατρός ἄκοντος.

231. ὑστάτας] μεθ' ἧς οὐκ ἔστιν ἄλλη τιμωρία. 5

234. ἀνέλληνα] τὸν οὐχ' Ἑλληνα κατὰ στολήν.

236. χλίωντα] τρυφῶντα.

238. οὐδὲ κηρύκων] μὴ ἐπικηρυκευσάμεναι.

239. ἡγητῶν] πρέσβων.

241. ἀφικτόρων] Ἑλληνικῶν ἱκετῶν. 10

243. συνοίσεται] συμφωνήσει.

245. εἰ μὴ παρόντι] ἔμελλον ἂν στοχασμῷ τὰ καθ' ἡμᾶς λέγειν,
εἰ μὴ φωνὴν εἶχετε.

246. ἀμφὶ κόσμον] περὶ τοῦ κόσμου ἡμῶν, ὅτι βάρβαρος.

247. ἔτην] νῦν δημότην. 15

248. τηρόν] φύλακα.

251. Παλαίχθονος] Παλαίχθων ὄνομα κύριον.

254. καὶ πᾶσαν αἶαν] ἀντὶ τοῦ καὶ πάσης αἶας.

255. πρὸς δύνοντος] τοῦ πρὸς δυσμᾶς μέρους Στρυμόνος κρατῶ.
Στρυμῶν δὲ ποταμὸς Θράκης. 20

258. συντέμνει δ' ὄρος] ὁ δὲ ὄρος ὁ ἡμέτερος τὰπὶ Δωδώνην ἔχει
ἕως τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέκεινα δὲ τῶνδε κρατῶ.

260. ἐκ πέρας Ναυπακτίας] τοῦ πέρατος. ἀνεχρόνισε δέ· τῶν γὰρ
Ἑρακλειδῶν ναυσὶ διαβάντων εἰς Ἄργος οὕτως ἐκλήθη Ναύπακτος.

265. παλαιῶν αἱμάτων] ὡς τῶν πολιτῶν αὐτοκτονησάντων. 25

267. δράκονθ' ὅμιλον] τί ἀνῆκε; δρακόντων πλῆθος.

270. εὔρετ' ἀντὶ τοῦ περιεποιήσατο.

276. προσφύσω] ἀντὶ τοῦ ἀποδείξω.

282. Κύπριος χαρακτήρ] καὶ γυναῖκες ἂν Κύπριαι ἀνδράσι μι-
γεῖσθαι τέκοιεν καθ' ἡμᾶς. 30

284. ἵπποβάμοσιν] ἵπποις εὐκυνίαις κατὰ τὸ τάχος.

285. καμήλοις] καμήλοις νοτοφορουμέναις κατὰ τὴν χθόνα.
ἀστράβη δὲ λέγεται ἡ νοτοφόρος ἡμίονος.

287. καὶ τὰς ἀνάνδρους] λείπει εἶναι.

291. κληδοῦχον] ἰέρειαν. 35

296. παλλαγμάτων] αἱ περιπλοκαί.
 297. νείκη τάδε] τὰ νείκη Διὸς καὶ Ἑρας εἰς τί κατέληξαν;
 299. βοῦν τὴν γυναῖκα] τὴν διὰ τὴν γενομένην ὑπὸ Διὸς μεταμόρφωσιν τῆς Ἰοῦς τῇ θεᾷ προσήλας.
 309. ἤλασεν] δις αὐτὴν ἤλασε μακρῷ δρόμῳ. 5
 310. συγκόλλως: συμφώνως.
 317. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον] ὁ Εὐριπίδης πέντε φησὶ παῖδας εἶναι Βήλου, Αἴγυπτον, Δαναὸν, Φοίνικα, Φινέα, Ἀγήνορα.
 319. τοῦτό μοι φράσον] τοῦ πατρός σου.
 332. τί φῆς ἰκνεῖσθαι] διὰ τί λέγεις ἐληλυθέναι. 10
 ἢ τὸ μὴ θέμις] ἢ ὅτι ἀθέμιτος γάμος; ᾤετο γὰρ αὐτὰς ἐκδεδῶσθαι ἤδη ἄλλοις ἀνδράσιν.
 336. τίς δ' αὖν] κατ' ἔχθραν δηλονότι. τίς γὰρ τοὺς ἄνδρας δεσπότης ὄνοιτο;
 341. εἶπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς] συνέπρασσον ὑμῖν, εἰ ἀρχὴν προφάσεως 15 εἶχον.
 345. κατασκίους] τοῖς θαλλοῖς ἰκετηρίων κλάδων πεπληρωμένας.
 351. γῇ τοῦ ὅρους.
 353. βοτῆρι] τῇ ἑαυτῆς βοτῆρι σημαίνουσα τοὺς διωγμούς.
 354. ὁρῶ κλάδοις] ὁρῶ ὅμιλον θεῶν ἐστεμμένων ἰκετηρίαις. 20
 356. ἀστοξένων] τῶν νῦν μὲν ξένων, πρώην δὲ συνημμένων τῷ ἄστει.
 359. ἄνατον φυγὰν] τὴν μὴ ἐπὶ βλάβῃ τινὸς γεγонуῖαν.
 360. Διὸς κλαρίου] παντάπασι κληροῦντος καὶ κραίνοντος.
 361. παρ' ὀψιγόνου] παρ' ἐμοῦ τῆς νεωτέρας ὁ γέρον. 25
 362. οὔπερ] οὐ πτωχεύσεις.
 364. ἱεροδόκα] οἱ θεοὶ δέχονται τὰ ἀπὸ ἀνδρὸς ἀγνοῦ ἱερά.
 366. δωμάτων ἐφέστιοι] οὐ πρὸς τὴν ἐστίαν τῶν ἐμῶν δωμάτων ἀντὶ τοῦ οὐκ ἰδίᾳ πρὸς ἐμὲ ποιεῖσθε τὰς ἰκεσίας, ἀλλὰ πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν. 30
 367. εἰ μαιίνεται] εἰ δὲ τὸ κοινὸν μαιίνεται, ὃ ἐστὶν ἡ πόλις.
 372. ἄκριτος] ἀνυπεύθυνος.
 377. παλιγκότοις] ἐχθροῖς.

14. ὄνοιτο] ὄνοιτο M.

18. γῇ τοῦ ὅρους] Hæc in M. scripta sunt in marg. ad voc. ἡλιβάτοις in spectantia, ut videtur.

26. ὄπερ] Scholiastam οὐ πενεῖ legisse videri observat Hermannus præfat. ad Eurip. Ion. p. xiv.

381. καὶ τύχην ἐλεῖν] καὶ τοῦ συμφέροντος ἐπιτυχεῖν.
383. φύλακα πολυπόνων] τὸν ξένιον καὶ ἰκέσιον Δία τὸν φύλακα τῶν ἀτυχούντων· οἵτινες τοῖς πέλας προσιζάνοντες οὐ μεταλαμβάνουσι τῆς δίκης, ἀλλ' ὑπερορῶνται.
385. Ζηνὸς ἰκταίου] τοῖς θρήνοις τῶν πασχόντων συμμαχεῖ ὁ τοῦ Διὸς χόλος.
386. δυσπαρθέλεκτοις] δυσπαρθενήτοις.
394. ὕπαστρον δέ τοι] τὴν δὲ τοῦ γάμου μηχανὴν ὀριοῦμαι τοῖς ἄστροις· ἀντὶ τοῦ μηχανήσομαι φεύγειν δι' ὁδοῦ μακρᾶς τὸν γάμον. οἱ γὰρ μακρὰν ὁδὸν φεύγοντες δι' ἄστρον σημαίνεσθαι ἔλεγον. 10
404. νέμων εἰκίτως] αὐτὸς ἐπεξηγήσατο τί ἐστὶν ἑτερορρεπής.
406. τί τῶνδ' ἐξ ἴσου] εἰ ὁ Ζεὺς τὸ ἴσον φυλάττει, τί ἀπορεῖς συμμαχεῖσθαι τῷ Διί;
408. δεῖ τοι βαθείας] δεῖ δὴ εἰς βυθὸν μολεῖν φροντίδος βαθείας σωτηρίου, δίκην κολυμβητῆρος. τοῦτο δὲ τοῖς σπογγοτόμοις συμβαίνει, 15 τὸ πύρρῳθεν σκοπεῖν καὶ περιβλέπεσθαι.
413. ῥυσίων] ἀντὶ τοῦ ἰκετίδων.
423. δυσθέοις] διωγμοῖς ἀθέοις.
428. κότον] τὸν τοῦ Διός.
430. βία δίκας] παρὰ βούλησιν τῆς δίκης. 20
432. ἀμπύκων] ὡς ἵππον τῆς ἄμπυκος ἐλκομένην.
433. ἐπιλαβὰς ἐμῶν] τὰς ἐπιλήψεις τῶν πέπλων μου.
434. ἴσθι γάρ] λείπει ὅτι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ μὴ τλαίης ἰδεῖν.
436. ὁμοίαν θέμιν] δίκαιόν ἐστὶν ἀποδιδόναι ὁμοίαν δίκην·
 Αἴκε πάθῃ τά κ' ἔρεξε, δίκη δ' ἰθεὶα γένοιτο. 25
438. δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται] οὕτως ἀποβαίνει.
439. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς] ἢ τοῖς θεοῖς, ἢ τοῖς Αἰγυπτιαδαῖς.
443. χρήμασι] χρημάτων.
444. καὶ μέγ' ἐμπλήσας] τοῦ Διὸς ἐμπιμπλῶντος καὶ γεμίζοντος αὐτῆς τὸν γόμον. 30
446. γλῶσσα τοξεύσασα] ἀντὶ τοῦ γλώσσης τοξευσάσης, ὅ ἐστιν εἰπούσης.

7. In textu δυσπαρθέλεκτοις scriptum cum signo ad quod refertur in margine positum δυσπαρθενήτοις, quod Stanleius in δυσπαραμυθήτοις

mutavit.

29. ἐμπιμπλῶντος] ἐμπιπλῶντος R. convenienter regulæ grammaticorum.

451. πημονῆς ἄκη] τῆς προσδοκωμένης πημονῆς ἄκη.
 452. ἐγὼ παροίχομαι] καὶ τοῦτο ποιῶν ἐκτὸς ἔσομαι τοῦ νείκους
 θεοῖς ὑπηρετῶν.
 453. θέλω δ' αἰδρῖς] μάντις ἀποβαίην φαῦλος.
 457. συλλαβάς] τὰς στροφὰς τῶν ζωνῶν. 5
 463. νέοις πῖναξι] καινοῖς ἀναθήμασι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν
 κοσμήσω. λέγει δὲ ὅτι μετεωρήσω ἑμαυτὸν τῇ ἀγχονῇ.
 465. ἀπάγξασθαι θεῶν] ἐξήρτημαι τῶν θεῶν.
 466. μακιστῆρα καρδίας] ἤκουσα λόγον καρδίας δηκτικόν.
 468. δυσπάλαιστα] δυσμεταχειρίστα. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἤκουσα. 10
 473. οὐχ ὑπερτοξεύσιμον] ἀνυπερβλητον.
 476. πῶς οὐχὶ τανάλωμα] τὸ πτώμα τῶν σωματῶν.
 479. ἐν βροτοῖς φόβος] ὁ τούτου φόβος μέγας ἐστὶν ἐν βροτοῖς.
 485. φιλαίτιος λεώς] τοὺς γὰρ ἄρχοντας ἐν ταῖς τοιαύταις περι-
 στάσεσιν εἴωθεν αἰτιᾶσθαι ὁ λαός. 15
 489. πᾶς τις εὐνοίας φέρει] ὡς καὶ πρὸς τὸν εὖ ἔχοντα ὁ φθόνος
 ἔρπει.
 492. φράστοράς τε] τοὺς φράσσοντας.
 496. οὐχ ὁμόστολος φύσις] οὐχ ὅμοιοι τοῖς ἐγχωρίοις ἐσμέν,
 ὥστε λαθεῖν. 20
 498. μὴ θράσος τέκη] μὴ θαρρήσας μόνος ἀπελθεῖν φοβηθῶ ὑπό
 τινος.
 501. θεῶν ἔδρας] τοὺς κατὰ τὰς ἔδρας τῶν θεῶν.
 502. καὶ ξυμβόλοισιν] τοῖς συντυγχάνουσι.
 505. ποῦ θράσος νέμεις] ἀντὶ τοῦ παραγενομένης μου τὸ θράσος 25
 νέμεις.
 509. βέβηλον] τὸ πᾶσι βατὸν καὶ μὴ ἱερόν.
 510. πτερωτῶν: δρακόντων.
 528. ἄλευσον] καταπόντωσον αὐτὴν τὴν ὕβριν.
 εὔστυγῆσας] ἀντὶ τοῦ δικαίως. 30
 530. τὰν μελανόζυγ' ἄταν] τὴν ναῦν ἐν ᾗ βλαβήσονται.
 532. παλαίφατον] πολυβόητον.
 534. νέωσον] ἀνανέωσον τὴν φήμην ὅτι σοῦ ἐσμεν.

7. ἀγχονῇ] ἀγχόνη R. τῶν θεῶν, sed ἀπάγξασθαι θεῶν, i. e.
 8. ἐξήρτημαι.] Puto legendum ἐξηρ- ἐξηρτημένη τῶν θεῶν. STEPH.
 τημένη. Non enim dicit ἐξήρτημαι 18. φράσσοντας V. φράσσοντας M.

535. πολυμνήστωρ] πολλήν μνήμην ἔχων γενοῦ ἐφάπτωρ τῆς Ἰοῦς.
536. δίας] τῆς δίας Αἰγύπτου, τῆς τοῦ Διὸς ἱερᾶς γῆς.
538. μετέσταν] εἰς Ἄργος.
539. ἀνθονόμους ἐπωπᾶς] κατανομάς. 5
540. βούχιλον] ἔνθα ἐχιλοῦτο ἡ βοῦς καὶ ἤσθιεν.
541. οἷστρῳ ἐρεσσομένα] ἐλαυνομένη.
542. ἁμαρτίνοος] ἀντὶ τοῦ μασιῖσα.
544. ἀντίπορον] Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.
545. ἐν αἴσῃ] ἐν εἰμαρμένῃ. 10
546. πόρον κυματίαν] τὸν Βόσπορον.
547. ἰάπτει δ' Ἀσίδος] λείπει ὁ καί.
555. πολύπυρον αἶαν] Φοινίκην ἣν ἱερὰν Ἀφροδίτης φησὶ διὰ Βύβλον καὶ Λίβανον.
556. ἰκνεῖται] ἰκνεῖται δὲ διὸν πάμβοτον ἄλσος, τοῦ οἷστρου τῷ 15 κέντρῳ αὐτὴν διατρυνῶντος.
557. βουκόλου πτερόεντος] τοῦ μύωπος.
558. πάμβοτον ἄλσος] τὴν Ἀῤῥυπτον.
559. χιονόβοσκον] φασὶ γὰρ λυομένης χιόνος παρὰ Ἰνδοῖς πλη- 20 ροῦσθαι αὐτόν.
561. νόσοις ἄθικτον] λέγεται γὰρ ὁ αἶρ κουφότερος εἶναι. ἐπ-
εξηγήσατο δὲ τί ἐστὶ τὸ μένος τοῦ Τυφῶ, εἰπὼν τὸ ὕδωρ τοῦ Νείλου.
565. ἔννομοι] οἰκήτορες.
567. ὄψιν ἀήθη] ὄψιν ἀήθη ὀρῶντες.
568. μιζόμβροτον] τερατῶδες. 25
571. καὶ τότε δὴ τις] ὥς ἐν ἐρωτήσῃ.
572. θέλξας] θεραπεύσας.
574. κρέων] κραίνων.
576. βίῃ δέ] λείπει ὁ καί.
578. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον] ἐννοῶσα ὃ πέπονθεν. 30
580. ἔρμα] τὸ βάρος.
- αἰψευδεῖ λόγῳ] καθὼς ἡ φήμη βούλεται.
584. φυσίζοον γένος] τὸ γένος τῆς Ἰοῦς.
588. καὶ τοῦδ' ἂν γένος] καὶ τὸ γένος ἡμῶν ἐξ Ἐπάφου λέγων
εἶναι τῆς ἀληθείας κυρήσεις καὶ οὐ ψεύση. 35

592. πατήρ φυτουργός] αὐτὸς ὁ πατήρ φυτουργὸς τοῦ γένους, ὁ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ θεραπεύσας τὴν Ἰώ.

594. πᾶν μῆχαρ] ἡ πάντων μηχανή.

595. ὑπ' ἀρχάς] οὐχ ὑπὸ τὰς ἀρχὰς δέ τινος τῶν κρείσσωνων καθήμενος, τὸ μεῖον ἔχων. 5

597. οὐ τινος ἄνωθεν] οὐ σέβει κάτω ὧν αὐτός.

598. πάρεστι δ' ἔργον] ἅμα τῷ λόγῳ ἡ πράξις.

599. φέρει φρὴν] εἰς τὸ συντελέσαι.

604. δήμου κρατοῦσα] πότερον πλείους οἱ συμμαχοῦντες ἡμῖν, ἢ ὀλίγοι. 10

607. δεξιωνύμοις] δεξιοῖς.

608. ἔφριξεν αἰθήρ] πυκνὰς ἔσχε τὰς ἡρμένας αὐτῷ χειράς.

609. ἡμᾶς μετοικεῖν] τὸ ἐξῆς, ἔδοξεν ἡμᾶς μετοικεῖν.

611. ἐνοίκων] πολιτῶν.

612. ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερόν] λείπει τὸ τίς ἀντὶ τοῦ βίβη 15 πολιτῶν.

617. μήποτε] εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον μήπως αὐξήσῃ κότον ὁ Ζεὺς.

618. παχύναι] γράφεται πλατύναι.

ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα] ὃ εἶπεν ἄνω ἀστοξένων, τοῦτο διαλελυμέ- 20 νως εἶπεν.

619. διπλοῦν μίασμα] διπλοῦν καθὸ καὶ ξένους ὄντας παρορῶμεν καὶ συγγενεῖς δειχθέντας οὐκ ἐλεοῦμεν.

621. χερσὶν Ἀργεῖος] ταῖς χερσὶν ἐπέκρανε, πρὶν εἰπεῖν τὸν κήρυκα, ἀράτω τὰς χειράς ὅτῳ ταῦτα δοκεῖ. 25

626. ποινάς] ἀμοιβάς.

629. πρὸς ἅπαντα] βεβαίως εἰς παντελὲς φέρων αὐτάς.

630. νῦν ὅτε καὶ θεοί] ἀντὶ τοῦ εἶποτε.

632. χεούσας] χεούσης ἐμοῦ εὐκταῖα γένει, ἢ τῷ γένει.

633. πυρίφατον] πυρὶ ἀναλωθεῖσαν. 30

635. κτίσαι] ποιῆσαι.

μάχλον] τὸν εἰς τοὺς πολέμους καταφερῆ, ἢ τὸν παλίμβολον.

638. θερίζοντα] τὸν ἐν ἄλλοις ἀρότοις θερίζοντα τοὺς βροτούς.

20. ἄνω] v. 356.
εἶπεν] αὐξήσῃ M. De-
levi αὐξήσῃ ortum ex αὐξήσῃ in

scholio ad v. 617. ubi αὐξήσῃ V.

27. παντελές] τὸ παντελές R.

639. οὔνεκ' ᾤκτισαν ἡμᾶς] ἡ πόλις.
 642. ποίμναν] τὴν ἡμῶν σύστασιν.
 ἀμέγαρτον] ἀφθόνητον, διὰ τὸ ἀτελές.
 643. μετ' ἀρσένων] τῶν Αἰγυπτιαδῶν.
 647. πράκτορά τε σκοπόν] Διὸς σκοπὸν, τὸν Διὸς ὀφθαλμὸν τὸν 5
 πάντα σκοποῦντα.
 651. ἐφίξει] ἐφίζάνει γὰρ βαρὺς καὶ ἐρείπει τὸν οἶκον.
 652. ἄζονται γάρ] τοῦτο συναπτέον· οὐδὲ μετ' ἀρσένων.
 655. ἀρέσσονται] εἰς ἀρέσκειαν ἄγουσιν.
 663. ἦβας] τὸ ἄνθος τῆς ἦβας αὐτῶν μὴ ἐκκοπεῖη. 10
 668. γεμόντων] πληρούσθωσαν. καὶ διαπρεπέτωσαν τοῖς
 γέρουσιν αἱ θυμέλαι, ἧ οἱ γέροντες.
 671. σεβόντων] τῶν γερόντων σεβόντων τὸν Δία τὸν ξένιον ὑπερ-
 τάτως.
 673. ὃς πολὺ νόμῳ] ὁ Ζεὺς τῷ ἀρχαίῳ νόμῳ τὸ ἴσον τηρεῖ. 15
 674. ἐφόρους γὰρ] βασιλεῖς.
 683. βοάν τ' ἔνδημον] ἐμφύλιον μάχην, τὴν ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσι
 βοήν.
 684. ἀπ' ἀστῶν] ἀποθεν τοῦ κράτους τῶν ἀστῶν.
 689. ἐπικραινέτω] τελεσφορῆσαι ποιεῖτω. 20
 690. φέρματι] κνήματι.
 πανώρῳ] κατὰ πᾶσαν ὥραν αὐξομένῳ.
 691. πρόνομα] πρὸ τῆς πόλεως νομόμενα.
 693. ἐκ δαιμόνων] παρὰ δαιμόνων.
 695. Μοῦσαι θεαί τ' αἰδοί] αἱ ᾠδαί. 25
 698. φυλάσσοι τ'] ἀμετακίνητοι εἶεν αὐτοῖς αἱ τιμαί.
 ἀτιμίας] ἀσφαλίας.
 700. εὐκοινότητις ἀρχᾶ] ἡ γὰρ ἀρχὴ ὑπὸ τῶν κοινῶν προνοουμένη,
 τὴν τε πόλιν καὶ τὸ κοινὸν αὔξει.
 701. ξένοισί τε] τοῖς τε ξένοις δίκας εὐσυμβόλους διδοῖεν πρὶν 30
 ἐξοπλίζειν Ἄρη.
 707. τὸ γὰρ τεκόντων σέβας] πρῶτον θεοὺς, δεύτερον νόμους,

11. Verba καὶ διαπρεπέτωσαν—
 γέροντες altero in marg. habet M.
 21. κνήματι] γενήματι interpola-
 vit V., qui hoc gl. primus edidit.

27. ἀσφαλίας quod in marg. M.
 scriptum est non glossema esse vi-
 detur, sed varia lectio. Nam literis
 minusculis scriptum est.

τρίτον δὲ τῷδε, τὸ τοὺς γονεῖς τιμᾶν. ἐχρῆν δὲ εἰπεῖν καὶ τοὺς γονεῖς δὲ σέβειν· τὸ γὰρ τιμᾶν γονεῖς τρίτον ἐστὶ παράγγελμα δίκης.

713. ἰκεταδόκου] τῆς δεξαμένης ἡμᾶς τοὺς ἰκέτας.

715. στολμοὶ τε λαϊφους] κατὰ περίφρασιν τὸ λαῖφος. 5
παραρρύσεις] ἐκτάσεις.

718. καλῶς κλύουσα] οὕτως δὲ ἡμῖν κλύουσα τοῦ οὔρακος οὐ φίλη ἐστίν.

719. νήϊοι] ναῦται.

720. ἐκ πεπλωμάτων] ἐκ τῶν λευκῶν πεπλωμάτων μέλανα γυῖα 10
φαινόνται ἔχοντες.

728. ῥυσίων] ἐνεχύρων. ἐνεχυράζοντες ἡμᾶς διὰ τινος ἀρπαγῆς.

730. βοῇ] βοῇ νῦν τῇ βοηθείᾳ.

731. ἀλκῆς] τῆς τῶν βωμῶν καταφυγῆς.

735. μῆκος δ' οὐδέν] τῆς ἡμῶν φυγῆς καὶ τῆς τούτων παρουσίας. 15

736. περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος] ὅσον μοι προγένονεν ὄφελος διὰ τῆς ἐνθαδὲ φυγῆς τῷ δείματι νῦν παροίχεται. ἀπιστῶ γὰρ εἰ τεύξομαι ἐπικουρίας.

739. ἐπεὶ τελεία] τελεσθεῖσα.

746. ἐν μεσημβρίᾳ] καλῶς ἐν ἡλίῳ γεγυμνασμένοις. 20

750. δολιομήτιδες] οἱ Αἰγυπτιαῖοι.

751. κόρακες] λείπει, ἀρπάσσουσί με.

754. εἰ σοί τε] εἰ ἀσεβήσαιεν εἰς τοὺς βωμούς.

756. χεῖρ'] χεῖρε τὸ ἐντελές.

757. περίφρονες] ἀντὶ τοῦ ὑπέρφρονες. 25

ἀνιέρφ] ἀσεβεῖ.

760. κρείσσους κυνῶν] τοσοῦτον αὐτῶν διαφέρουσιν ὅσον λύκοι κυνῶν.

761. βύβλου δὲ καρπός] ἐπεὶ παπυροφάγοι οἱ Αἰγύπτιοι.

763. κράτος] τὴν βίαν. 30

764. στολῇ: ἀντὶ τοῦ ὀρμῇ.

765. οὐδ' ὀρμος] οὐδὲ ἡ ὀρμὴ ταχεῖα, οὐδὲ ἡ ἔκβασις.

2. σέβειν R. σέβοντο M.

luisse χεῖρα.

24. χεῖρε] Sic correxi quod in M. est χεῖρί. Æschylum tamen probabilius est singularem esse vo-

32. οὐδὲ ἡ ἔκβασις V. οὔτε ἡ ἔκβασις M.

- οὐδὲ πεισμάτων] ἀντὶ τοῦ πείσματα σωτήρια.
 766. ἀγκυρουχίαις] ταῖς ἀσφαλείαις καὶ κατοχαῖς τῶν ἀγκυρῶν.
 767. ποιμένες] κυβερνῆται.
 772. θρασυνθῆναι] πρὶν καταθαρρῆσαι τῷ ὄρμῳ τὰς ναῦς.
 774. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται] ἐμὲ τὸν ἀπαγγέλλοντα αὐτοῖς τὴν 5
 παρουσίαν τῶν Αἰγυπτιαδῶν.
 776. βουνῖτι] ὀρεινῇ.
 ἔνδικον σέβας] δίκαια σέβεσθαι, ἢ ἣν δικαίως πάντες τιμῶσιν.
 778. κελαινὸν] ἀφανές.
 779. μέλας γενοίμαν] μεταβληθείην μὴ εἰς πτηνόν, ἀλλ' εἰς 10
 αἰψυχόν τι.
 785. πάλλεταιί μου] ἀντὶ τοῦ τεταραγμένη. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ
 τῆς θαλάσσης, ἥτις ἐν τῷ ταρασσέσθαι μελαίνεται.
 786. πατὴρ σκοπαί] προσκοπήσας ὁ πατήρ καὶ σημάνας ἐτά-
 ραξεν ἡμᾶς. 15
 787. μορσίμου] μόρον μοι ἐπάγοντος.
 799. καρδίας γάμου] τοῦ γάμου δαϊκτῆρος τῆς καρδίας μου.
 802. ἐλευθεροῦται] ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῦ.
 805. τυχών: ἐμοῦ δηλονότι.
 806. ἀμφ' αὐτᾶς] περὶ ἐμαντῆς. 20
 807. καὶ λυτήρια] λείπει εὖρω.
 808. ἱῦζε δ' ὁμφάν] ἐπεξηγήσατο ὁμφάν. ἐαυταῖς δὲ παρακε-
 λεύονται.
 809. λίτανα] λιτανευτικά.
 810. τέλεα δέ μοι] ἐπιτελεστικά μοι καὶ λύσιμα τῶν κακῶν 25
 γινόμενα. ἀντὶ τοῦ ἀτάραχα.
 816. παγκρατὲς Ζεῦ] πάσης γῆς κρατῶν Ζεῦ.
 819. διόμενοι] διώκοντες.
 820. μάταισι] ταῖς ζητήσεσιν.
 822. ἐπίπαν] ἴσον ἐπὶ πάντων. 30
 825. ὁ ὁ ὁ] ταῦτα μετὰ τινος πάθους ἀναβοῶσιν, ἐξ ἀπόπτου
 τοὺς Αἰγυπτιαδας ἰδοῦσαι.
 826. ὅδε μάρπτis] ὁ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ μάρψαι ἡμᾶς.

1. πείσματα R. πίσματα M.

12. τεταραγμένη] ἐστὶ addit R.

26. ἀντὶ τοῦ ἀτάραχα in altero

marg. M.

νάιος γαίος] ὁ πρῶην μὲν ἐπὶ νηὸς, νῦν δὲ ἐπὶ γῆς γεγονώς.

827. τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις: πρότερον θάνοις, ὃ μάρπτι, πρὶν ἡμᾶς συλλαβεῖν.

ἰόφ] ἐπὶ ἀποπτυσμοῦ μίσσημα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀποπτύνειν ἀπόφθεγμα ἐποίησε. διὸ δεῖ τὴν ὑστέραν δασύνειν. τοῦτο διὰ μέσου. 5

828. κάκκας] καταβάσεις.

830. ὁρῶ τὰδε] οὐκέτι παρὰ τοῦ πατρὸς ἀκούσασα, ἀλλ' αὐτόπτης γενομένη βοῶ.

832. φυγᾶ πρὸς ἀλκάν] πρὸς τὴν τῶν θεῶν ἀλκὴν, τὴν ἐπὶ τῇ δοξῇ ἐπληρμένην ἀλκὴν τῶν θεῶν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ “κῦδεῖ γαίῳν.” 10

835. προτάσσου] ὃ Πελασγέ, πρὸ ἡμῶν παράταξαι.

837. ὅπως ποδῶν] ὡς ἔχετε τάχους ποδῶν.

838. οὐκοῦν] ἰδίως τοῦτο, ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ μή.

847. αἶμον] ἡμαγμένον σε καθίζω.

848. ἄπιτα] ἀπιόντα, κατὰ συγκοπήν. 15

850. ἵχαρ] τὴν ἐπιθυμίαν ἵχαρ εἶπε τὴν ἄτην τῆς φρενός.

852. λεῖφ' ἔδρανα] κατάλειπε τοὺς βωμούς.

853. ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν] μήποτε μετέχων τιμῆς ἐν τῇ πόλει τῶν εὐσεβῶν.

855. ἀλφεσίβοιον] τὸ ζωοποιοῦν τὰ θρέμματα, ἢ ἔντιμον, μετα-20 φορικῶς. λέγει δὲ τοῦ Νείλου. ἀρρενογόνον γὰρ τὸ ὕδωρ τοῦ Νείλου· ὅθεν Ζεὺς πῖον ἔτεκεν Ἄρεα.

858. βαθυχαῖος: ἡ μεγάλως εὐγενής· χάοι γὰρ οἱ εὐγενεῖς. ἐγὼ ἡ βαθυχαῖος ἀναξία ταύτης τῆς βαθρείας, ὃ γέρον.

860. σὺ δὲ ναῖ, ναῖ] σὺ δὲ θέλων καὶ μὴ θέλων ναῖ βήσῃ τάχα, 25 βία πολλῇ κακοπαθῶν.

867. καὶ γὰρ δυσπαλάμωσ ὄλοιο] τοῦτο ἰδίᾳ, εὐκτικῶς. ὄλοιο οὖν σὺν ταῖς σαῖς μηχαναῖς.

2. πρὸ μάρπτι] πρόμαρπτι M. contra mentem scholiastæ, qui πρό cum κάμνοις conjungi voluit.

5. τοῦτο διὰ μέσου in altero marg. M.

6. καταβάσεις V. κατακάσεις M.

7. ὁρῶ τὰδε] In M. hoc scholion refertur ad verba βοῶν ἀμφαίνω.

10. τῶν θεῶν M. τῶ θεῶ R. De-levit V.

κῦδεῖ γαίῳν] Hom. Il. A, 405.

16. ἵχαρ] Etiam in textu vocabulo ἵχαρ superscriptum ἐπιθυμία.

18. μετέχων] μετέχ cum compendio M.

21. ἀρρενογόνον—Ἄρεα in altero marg. M.

23. χάοι M. χαοὶ R.

24. ἐγὼ—γέρον in altero marg. M.

868. ἀλίσρυντον ἄλσος] τὸ πέλαγος.
 869. κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα] κατὰ τὴν Σαρπηδονίαν ἄκραν.
 872. ἴυξε καὶ λάκαξε] μάτην λήκει καὶ βόα.
 873. οὐχ ὑπερβορῇ] οὐκ ἐκφύγῃς.
 875. πικρότερ' ἀχέων] καὶ αὐτῶν τῶν ἀχέων πικρότερα ἴυξε. 5
 877. λύμασις ἢ πρὸ γᾶς] εἷς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων πρεσβεῖοι.
 879. ὁ Νεῖλός σε.
 882. ἀντίστροφον] τὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐλισσομένην, ὃ
 ἐστὶν ἀμφιέλισσαν.
 885. βρετίεσσα] ἡ τῶν βρετέων ἐπικουρία βλάπτει με. τοῦτο 10
 δέ φησιν, ἐπεὶ θαρσοῦσαι αὐταῖς ἐν τῷ φανερωῷ κατελήφθησαν.
 880. ὄναρ, ὄναρ μέλαν] τουτέστιν μηδέν με οὔσαν.
 890. μᾶ γᾶ, μᾶ γᾶ] ὦ μῆτερ γῆ.
 892. ὦ βᾶ γᾶς παῖ Ζεῦ] ὦ πάτερ Ζεῦ, γῆς παῖ. ἡ αὐτὴ γὰρ
 'Ρέα καὶ Γῆ. 15
 894. οὐδ' ἐγήρασαν] εἰς γῆράς με ἤγαγεν.
 895. μαιμᾶ] ἐνθουσιᾶ.
 903. χιτῶνος ἔργον] τὴν ἐργασίαν τοῦ χιτῶνος.
 915. ὠρθωσας] εἰς ὀρθὴν ἤλθες.
 934. μαρτύρων ὕπο] οὐ δεῖται μαρτύρων ἡμῖν ὁ γὰρ Ἄρης 20
 κρίνει τὸ νεῖκος. οὐδὲ γὰρ ἄργυρον παρ' ὑμῶν λαμβάνοντες εἰρηνεύ-
 σαιμεν ἂν.
 946. οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα] οὐκ ἐγγράφως ταῦτα εἶπον,
 ἀλλὰ ζώσῃ φωνῇ.
 953. ἐκ κριθῶν μέθυ] πρὸ γὰρ τῆς εὐρέσεως τοῦ οἴνου τοῦτο 25
 ἐξεύρον Αἰγύπτιοι. λέγεται δὲ μεθύσκειν.
 961. καὶ μονορhythμους δόμους] ὡς πολλῶν ξένων ἐκεῖ οἰκούντων.
 965. τί τῶνδε] ἐμοῦ καὶ τῶν ἀστῶν.
 967. διῆ Πελασγῶν] ὡς "διᾶ γυναικῶν."
 969. πρόνοιον] τὸν πρόνοιαν ἡμῶν ποιούμενον. 30
 972. πᾶς τις ἐπειπεῖν] ἐπεὶ πᾶς ἄνθρωπός ἐστιν ἔτοιμος εἰς τὸ
 ψέγειν τοὺς ξένους.

3. λήκει καὶ βόα V. ληκεῖ καὶ scripta sunt ad marginem versus
 βοᾶ M. ὅς ἐρωτᾷς, ὁ μέγας.

4. ἐκφύγῃς correxi pro ἐκφύγοις. 11. αὐταῖς] αὐτοῖς V.

5. ἀχέων] ἀχαιῶν M. 29. διᾶ γυναικῶν] Hom. Od. Σ,

7. ὁ Νεῖλός σε] Hæc verba in M. 207.

992. σωφρονίσμασιν πατρός] σωφρονεῖτε ὅπως ὁ τῶν Αἰγυπτιαδῶν ὄμιλος καταγνωσθεῖν ὑπὸ τῶν Ἀργείων καὶ μὴ ἡμεῖς.

994. γλῶσσαν εὐτυχον] τὸ εἰπεῖν μυσαρὸν τι κατὰ τῶν ξένων εὐχερές ἐστιν.

997. ἐπίστρεπτον] τὴν ἐπιστροφῆς δεομένην ἢ τὴν ἐπιστρέφουσαν εἰς θεάν.

999. θῆρες δὲ κηραίνουσι] πάντα ἐπιθυμία δουλεύουσι.

1006. πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν] μὴ ὑποπέσητε ἀνδράσιν.

1028. πολύτεκνοι] πολυτεκνίας πρόξενοι.

1034. θεσμός] ὁ τοῦ ἡμετέρου ὕμνου νόμος.

10

1038. μετάρκοινοι] κοινωνοί.

1041. ἀρμονία] ἡ ἀρμονία μετέχει τῆς Ἀφροδίτης. ψευδῆς δὲ, ὅτι πολλὰ ψευδονται οἱ ἐρῶντες.

1045. φοβοῦμαι] δέδοικα, ὅτι εὐπλοίας ἔτυχον, μὴ καὶ τὸ τοῦ γάμου τύχωσι.

15

1050. μετὰ πολλῶν] μετὰ ἄλλων πολλῶν γάμων γυναικῶν καὶ οὗτος τελεσθήσεται.

1062. μηδὲν ἀγάζειν] λίαν ἐξετάζειν.

1071. δίμοιρον αἰνῶ] ἡδέως ἔχω τὸ δίμοιρον τῶν κακῶν σὺν ἐνὶ ἀγαθῷ, ὃ ἐστὶ τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ γάμου. Πίνδαρος “Ἐν παρ’ 20 “ ἐσθλὸν σύνδυο δαίονται πῆματα βροτοῖς ἀθάνατοι.”

2. καταγνωσθείη] καταγνωσθῇ V.

4. εὐχερές V. εὐχερῶς M.

10. ἡμετέρου V. ὑμετέρου M.

14. τὸ delevit V.

20. Πίνδαρος] Pyth. 3, 145. verbis paullo aliter collocatis.

ΣΧΟΛΙΑ ΝΕΩΤΕΡΑ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ἐκ Διὸς κεκλοφύτος τὸ πῦρ καὶ δεδοκός τις ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἀνθρώποι εὗροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς 5 παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγωγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου παραγίνονται αἱ Ὀκεαναῖαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὀκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεΐ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσῃς καὶ λιταῖς 10 πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἔβ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὀκεανοῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανομένη, ἡ τοῦ Ἰνάρχου, καὶ μαυθάνει παρ' αὐτοῦ ἃ τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τις τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπα- 15 φήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἑπαφόν. θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεΐ κατὰ Διὸς ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέχεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάβη λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνόν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβῆσθαι τῷ Διὶ εἴπῃ, καὶ μὴ βουλόμενον βροντὴ καταρραγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει. ἡ 20 μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τοῦτου Προμηθεὺς δεσμώτης.

1. τηλουργὸν πέδον] τὸν Καύκασον λέγει. τηλουργὸν δὲ διὰ τὸ πολὺ

3. ὙΠΟΘΕΣΙΣ] Hoc argumento Mediceo posuimus, cum immemorarent O.P., habent vero veterem bili scripturæ diversitate. ἐπὶ ὁθεσιν, quam suo loco ex codice

τοῦ ὄρους ἐνταῦθα ἐκάλεσεν, ἤγουν τὸ ἐπὶ πολὺ διῆκον καὶ ἔλκον τὰ οἰκεῖα ὄρια μακράν. ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν, ἀφ' οὗ πόρρω τις ὄραν δύναται. Α.

χθονὸς] γῆς. τηλουρὸν] ὑψηλὸν, μακρὸν, ἀφ' οὗ τῆλε καὶ μακράν ὄραν τις δύναται. λέγει δὲ τὸν Καύκασον, ἢ τὸ ἀκρόθεν ὁρώμενον τὰ 5 οἰκεῖα ὄρια, ἤγουν τὸ μακρὸν καὶ εἰς πολὺ τεταμένον. ἢ διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους ἐκάλεσεν αὐτὸ τηλουρὸν τὸ ἐπὶ πολὺ ἔλκον, ἢ διὰ τὸ ὕψος. Β. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῷ Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθεά, πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι δὲ τοῦ Ὀκεανοῦ καὶ οὐκ ἄλλα-
χοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔστι συμβαλεῖν. Ο.Ρ. 10

περάσαντες τὸ πολὺ διάστημα τῆς χθονὸς, τουτέστι πόρρω ἀφω-
ρισμένοι. τηλουρὸν] τὸ ὄρος τοῦ Καυκάσου. ἀπὸ τοῦ τῆλε καὶ ὄρῳ.
ἢ τὸ τῆλε καὶ μακράν τῶν ὀρίων ἡμῶν. C. εἰς τὸ τηλοῦ τὸν ὄρον
ἔχων, ὃ ἔστι πόρρω· τουτέστι τὸ μακράν ὠκισμένον. Ο.

2. Σκύθην ἐς οἶμον] ἤγουν τὴν Σκυθικὴν ὁδόν. ἵνα γὰρ ἀπαραμύ- 15
θητος εἴη ὁ Προμηθεύς, διὰ τοῦτο ἐς ἐκείνους τόπους ἄγουσιν, ὡς
καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει. ἢ διὰ τοῦτο Σκυθικὴν
ὁδὸν εἶπε, διότι Σκύθαι κατέκουν τὸν Καύκασον· ἢ διὰ τὸ ἄγριον καὶ
ἀπάνθρωπον τοῦ τόπου. ὅτι δὲ τοιοῦτος ἦν ὁ τόπος ἐκεῖνος δῆλον ἀπὸ
τοῦ εἰπεῖν ἄβατον εἰς ἐρημίαν. Α. 20

Σκύθην οἶμον] Σκυθικὴν ὁδόν, ἢ διὰ τὸ ἀπαραμύθητον τοῦ δεθρο-
μένου, καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει. ἢ ὅτι ἐπειδὴ
Σκύθαι κατέκουν τὸν Καύκασον οἱ καὶ ἄγριοι καὶ ἀπάνθρωποι, Σκυ-
θικὴν ὁδὸν εἶπε. ἄβατον] εἰς ἣν οὐδεὶς βαίνει, διὰ τὸ τραχύ. Β.

Σκυθικὸν, τὸ ἀπόλυτον ἀντὶ κτητικοῦ ἀπλοῦν. ἄβατον] δύσ- 25
βατον. C.

3. ἐπιτολάς] ἤγουν τὰς ἐντολάς, παραγγελίας καὶ προστάξεις.
ἀντίπτωσις, ἤγουν τῆς ἐπιστολῆς. Ο.

ἐντολάς. γράφεται καὶ ἐπιτολάς δίχα τοῦ σ κατὰ τοὺς Ἀθη-
ναίους. Α. 30

χρῆ] πρέπει. μέλειν] διὰ φροντίδος ἔχειν. ἐπιστολάς] ἐν-
τολάς. Β.

2. ὑψηλὸν] γρ. ὕψος P. Et sic O. schol. vetus. τέρμασι etiam O. in
8. ἐν] καὶ ἐν O. Recte schol. fine argumenti.
vetus οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν τῷ. 10. συμβαλεῖν] συνιδεῖν O. qui
φησὶ] φασὶ O. et Q. apud Franc- hanc annotationem bis scriptam
kenium p. 89. habet, in fine argumenti (ubi ἐμ-
9. πρὸς—μέρεσι δὲ] ἀλλὰ—τέρμασι βαλεῖν) et hic inter scholia.

ἐπιστολὰς] ἐπιτέλλειν τὸ προστάσσειν, καὶ ἐντέλλεσθαι, ἐξ αὐτοῦ δὲ προσθέσει τοῦ σ ἐπιστολὴ ἢ ἐντολή. ἐπιστολὰς ἀντιπτωτικόν, τῶν ἐπιστολῶν τῆς προστάξεως. C.

4. πατὴρ] ὁ Ζεὺς. ἐφεῖτο] ἐνετείλατο. τόνδε] τὸν Προμηθέα. B. ἐφεῖτο] ἐδίδου, ἐνετείλατο, ἐκέλευσεν. C. 5

5. ὑψηλοκρήμυις] ταῖς ἐχούσαις ὑψηλοὺς κρημνούς. C. τὸν λεωργόν] τὸν Προμηθέα λέγει τὸν ὀφείλοντα γενέσθαι ἔργον λάων, οἷονεὶ τὸν ἄξιον λιθασθῆναι· ἢ οἷονεὶ ἔργον ἔχοντα τοῖς λαοῖς ἀπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ὄργια καὶ μυστήρια. ἢ τὸν τοὺς λαοὺς ἐργασάμενον, ἥγουν τὸ τῶν ἀνθρώπων πλῆθος. μυθεύεται γὰρ τοὺς λίθους 10 πλάσαι τοὺς ἀνθρώπους. Ἄλλως. λεωργόν, τοῖς λαοῖς ἔργα παρασχόμενον διὰ τοῦ πυρός. ἢ τὸν ἄξιον γενέσθαι ἔργον καὶ παρανάλωμα λάων, τουτέστι λίθων. A.

τὸν λεωργόν] τὸν τοῖς λαοῖς ἔργα παρασχόμενον διὰ τοῦ πυρός. ἢ τὸν ἄξιον ἔργον καὶ παρανάλωμα λίθων γενέσθαι, ὡς κλέπτην καὶ θεῶν 15 παρήκοι. B.

ὀχμάσαι] δῆσαι, προσπῆξαι. B. συνδῆσαι, κατέχειν. C.

ἀδαμαντίνους] σιδηρίους, στερραῖς. ἀδάμας λίθος οὕτω στερρὸς ὡς μὴ δύνασθαι ὑπὸ τοῦ σιδήρου τμηθῆναι, αἵματι δὲ τράγου ἢ λέοντος μαλάσσεται, διὰ τὸ τὸν μὲν ἀδάμαντα ψυχρὸν καὶ ξηρὸν ἄγαν εἶναι, 20 τὸ δ' αἷμα θερμὸν καὶ ὑγρὸν ἄγαν εἶναι. B.

πέδησιν] δεσμαῖς. B.

ἀρρήκτοις] στερραῖς. B. ἀναρραγέσι, ταῖς μὴ ἐχούσαις φύσιν ῥήγνυσθαι. C.

πέτραις] τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐκ δευτέρου πέτραις· οὐ μόνον ταῖς πέ- 25 τραις οὖσαις ὑψηλοκρήμυις, ἀλλὰ καὶ πέτραις ἐμπέδοις καὶ στερεαῖς· εἰσὶ γὰρ ἐν ὄρει πέτραι. C.

7. τὸ σὺν γὰρ ἄνθος] ταῦτα πρὸς ἐρεθισμὸν τοῦ Ἡφαίστου φασὶ τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία, ἵνα σπουδαῖον αὐτὸν ἀπεργάσωνται πρὸς τὴν τοῦ Προμηθέως ἀνασκολόπισιν. ἴσον δὲ τοῦτο ὡς εἰ ἔλεγεν ὅτι τὸν 30 σὺν κόσμον καὶ καλλωπισμὸν ἀφείλετο. ὁ γὰρ Προμηθεὺς κλέψας τὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ Διὸς, ἄγνωστον ὄν πρὶν τοῖς ἀνθρώποις παρέσχεν, ὡς

7. λάων] λαοῦ vulgo et P. γρ. λάων ἤτοι λίθων, οἷονεὶ τὸν ἄξιον λει- σθῆναι P. Et sic O.

9. ὄργια καὶ μυστήρια P. γρ. ἔργα καὶ βυλείματα P. Et sic O. et vulgo.

10. μυθεύεται—ἀνθρώπους P. γρ. οὔτος γὰρ μυθεύεται πλάσαι τὸν ἄνθρω- πον γρ. P. Et sic vulgo. μυθεύεται γὰρ καὶ λίθους π. τ. α. C. apud But- lerum.

23. ἀναρραγέσι.] Imo ἀρραγέσι.

ἂν δι' αὐτοῦ τὰ πάντα ἐργάζωνται. τῆς τοιαύτης γοῦν ἁμαρτίας ἐνδέχεται αὐτὸν δοῦναι δίκην. ἄνθος δὲ λέγει τὸ πῦρ, διὰ τὸ ἐν τῷ ἀνάπτειν οἶον ἀνθεῖν, ἔπειτα δὲ μαραινεσθαι. Ρ. καλλώπισμα. Ο.

παντέχνου] δι' οὗ πᾶσαι γίνονται αἱ τέχναι. Β. τοῦ αἰτίου πάσης τέχνης. C.

8. θνητοῖσι] ἀνθρώποις. ὥπασε] παρέσχε. τοίας] τοιαύτης. Β.

9. ἁμαρτίας] ἕνεκα. C. σφε] αὐτόν. Β.

δεῖ] πρέπει. Β. ἀπόκειται, ἐνδέχεται. C.

δοῦναι δίκην] παρασχεῖν τιμωρίαν. Β. τιμωρηθῆναι. τῆς τοιαύτης οὗν ἁμαρτίας ἐνδέχεται δοῦναι δίκην. C.

10. ὥς] ἵνα. διδασχῇ] μάθη καὶ νοήση. Β.

τυραννίδα] τὴν ἀρχήν, ἢ τὴν βασιλείαν. Β. σημειῶσαι ὅτι τὸ τύραννος ὄνομα βασιλικὸν ἦν τοῖς παλαιούσις, νῦν δὲ βλασφημεῖται, ὥσπερ καὶ τὸ χυδαῖοι ἀντὶ τοῦ πεπληθυσμένοι πάλαι λεγόμενον, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδαμινοί. πολλοστὸς οὐχ ὡς πάλαι, ὁ πολὺς, ὁ ἔνδοξος, ἀλλ' ὁ μηδὲν ὦν ὠμὸς οὐχ ὁ στερεὸς, ἀλλ' ὁ φαυλότατος νῦν ἐξαι-
σιον τὸ ἔξω τοῦ δικαίου, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ ξένον. Ρ.

11. στέργειν] σέβειν, τιμᾶν. Β. ὑπομένειν, ἢ φιλεῖν, τιμᾶν. C.

φιλανθρώπου] οὐ μόνον διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, ἄγνωστον ὃν τοῖς ἀνθρώποις, κεκόλασται Προμηθεὺς, ἀλλ' ὅτι καὶ βοῦν ποτε τεθυ-
κότων ἑαυτοῖς τῶν θεῶν αὐτὸς διανεμὲς καταστάς τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς ἔγκατα παρέθηκε μόνα, τῷ δὲ Διὶ κῶλα πιμελῇ κεκαλυμμένα, τὰ κρέα πάντα αὐτὸς κατεδηδοκώς. Α.

τοῦ φιλεῖν τοὺς ἀνθρώπους· δριμεῖα λέξεις. C.

12. Κράτος καὶ Βία, ἡ μὲν παρὰ τοῦ Διὸς ἐντολὴ δι' ὑμῶν ἀγγελθεῖσά μοι, φησὶν ὁ Ἡφαιστος, ἔχει ἤδη τέλος· οὐδὲν ἐμποδῶν
ἐστὶ τοῦ γενέσθαι καὶ πληρωθῆναι αὐτήν· ἐγὼ δὲ ἀπρόθυμός εἰμι τὸν Προμηθεά δῆσαι καὶ ἀνασκολοπίσαι ἐν τῷ δυσχειμέρῳ τούτῳ ὅρει· τὰ γὰρ ὑψηλόκρημνα ὅρη δυσχείμερά εἰσιν· ὅμως οὖν ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτο ποιῆσαι. τὸ γὰρ ἔξω ἄρας καὶ φροντίδος τίθεσθαι καὶ ποιεῖ-
σθαι τὰς τοῦ πατρὸς Διὸς προστάξεις, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐξωριάζειν πατρὸς λόγους, ἥτοι παραβλέπειν, χαλεπὸν καὶ ἐπικίνδυνον. Α.

σφῶν] ὑμῖν. ἐντολῇ] ὁ ὀρισμός. Β.

1. ἐργάζονται] ἐργάζονται superscr. versus.
in Ρ.

2. λέγει] γρ. φησὶ Ρ.

15. ὁ πολὺς Ρ. a m. rec. inter

32. παραβλέπειν Ρ. παραβλέπεσθαι
vulgo et superscr. in Ρ.

13. ἔχει τέλος] ἔχει πλήρωμα. C.

14. ἄτολμος] δειλός, ἀπόθυμος. O. δειλός οὐ τολμῶ. C.

εἰμι] ὑπάρχω. B.

συγγενῇ θεόν] τὸν ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ γένους. O.

15. δῆσαι] δεσμεῦσαι. B. δῆσαι βία] περιφραστικῶς. C. δυσ-5
χειμέρῃ] κακὸν ἐχούσῃ χειμῶνα, διὰ τὸ χειμῶνι αἰεὶ καλύπτεσθαι. B.
πρὸς δυσχειμέρῃ] ἐν δυσχείμῃ. C.

16. ἀνάγκῃ] ὑπάρχει. B. ἀπαραίτητον ὑπάρχει. C.

τῶνδε] ὧν εἶπατε. B. τῶνδε] προσταγμάτων. C.

τόλμαν σχεθεῖν] ἐπιχειρήσιν ἔχειν. B. σχεθεῖν] κρατεῖν, 10
ἔχειν. C.

17. ἐξωριάζειν] ἄθετον καὶ ἔξω ὥρας καὶ φροντίδος ποιεῖσθαι. B.
ἔξω ὥρας τιθέναι καὶ ἀφροντιστεῖν καὶ ἀποβάλλειν, ἔξω φροντίδος
ποιεῖν, ἀπορρίπτειν. C.

βαρύ] βαρὺ καὶ χαλεπὸν καὶ ἐπικίνδυνον ὑπάρχει. C. 15

18. τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος] πρὸς τὸν Προμηθεά ἀποστρέφει ὁ
Ἥφαιστος τὸν λόγον, Θέμιδός τε παῖδα αὐτὸν εἶπε, τῆς Δικαιοσύνης
τῆς ὀρθᾶ καὶ δίκαια βουλευομένης. πῶς δέ φησι τὸν Προμηθεά υἱὸν
τῆς Θέμιδος, δέον ἀντιστρόφως λέγειν; ἐκ προμηθείας γὰρ καὶ
σκέψεως τὸ δίκαιον εὖρηται. καὶ φαμεν ὡς αἴτιον τὸ δίκαιον τοῦ 20
προμηθεῖσθαι, διὰ τοῦτο καὶ τὸν Προμηθεά Δίκης υἱὸν λέγομεν· ἐπεὶ
καὶ ὁ κλινοποιὸς πρῶτον ἔννοϊαν λαμβάνει τῆς ἀνθρώπων ἀναπαύσεως,
εἴτα ἐπιχειρεῖ καὶ κλίνην ποιεῖ, καὶ ἔστι τῷ μὲν ἔργῳ πρῶτον ἡ
κλίνη, τῇ δὲ διανοίᾳ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἀνάπαυσις. A.

ὀρθοβούλου] τῆς ἀληθὲς βουλευομένης. B. τῆς ὀρθᾶ καὶ δίκαια 25
βουλευομένης Δικαιοσύνης, ἡ ὑψηλὰ βουλευομένης, ἡ χαλεπὰ καὶ
στρεβλά. ἡ τῆς ὑψηλῆς, ἡ τῆς ὑψηλὰ βουλευομένης καὶ ὀρθᾶ. P.

αἰπυμῆτα] μεγάλου βουλε. B.

19. δυσλῦτοις] ἀλύτοις, ἀφύκτοις. C.

χαλκεύμασι] σιδηροῖς δεσμοῖς. R.

20. προσπασσαλεύσω] προσηλώσω. πάγῃ] ὄρει. B.

ταῖδ' ἀπανθρώπῃ πάγῃ] τῷ ἀπὸ καὶ μακρὰν τῶν ἀνθρώπων, ἡ τῷ
ἔχοντι ἀνθρώπους ἀπανθρώπους· σκληρῷ, ἀγροίκῃ βούνῳ. C.

16. ὀρθοβούλου] ὀρθοβόλου O.

καὶ στρεβλά καὶ δόλια. πρὸς γὰρ τὸ

17. τε] δὲ O.

ὀρθοβό καὶ τὸ αἰπυμή εἴρηκεν addit O.,

18. βουλευομένης] ἡ ἀντὶ τοῦ χαλεπὰ

reliqua scholii parte omitta.

21. ἴν] ὅπου. φωνήν] ἀκούσῃ δηλονότι. του] τινός. βροτῶν] ἀπό. B.

ἴν] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα καὶ ἀντὶ τοῦ καθά. τὸ ἤ καὶ ἀντὶ τοῦ καθὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα. εὐρίσκεται γοῦν τὸ ἵνα ὁμοίως τῷ ἤ ἀντὶ τοῦ ὅπου καὶ λαμβάνεται καὶ ἀντ' αὐτοῦ. P.

5

οὔτε φωνήν] κατὰ ἀναλογίαν λείπει τὸ ἀκούσεις. C.

22. ὄψει] θεάσει. σταθευτὸς] ἰστάμενος καὶ φλογιζόμενος. σταθεύειν φασὶν Ἀττικοὶ τὸ κατὰ μικρὸν καίεσθαι, ἀπὸ τοῦ ἴστημι στήσω καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω γινόμενον. B.

σταθευτὸς] ὀπτώμενος. Ἄλλως. ἀπὸ τοῦ ἴστημι στήσω, καὶ 10 τοῦ εὔω τὸ φλογίζω, ὃ ἐν τῷ ἴστασθαι φλογιζόμενος. Ἀττικὴ ἡ λέξις. ἢ τὰ κατ' ὀλίγον ἐψυγμένα καθὰ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἔψεται. P.

φοίβῃ] ἀντὶ τοῦ καυστικῇ, λαμπρᾷ. C.

23. χροῖᾱς ἀμείψεις ἄνθος] εἶδους ἀλλάξεις τὴν λαμπρότητα. ἀσμένφ] χαίροντι. B.

15

ἀσμένφ] μετὰ περιχαρείας διάγοντι, διὰ τὸ μὴ καίεσθαι τὴν νύκτα παρὰ ἡλίου. C.

24. ποικιλείμων] ἢ ὡς λειμῶν τοῖς ἄστροις ποικιλλομένη ἢ ποικίλον ἔνδυμα ἔχουσα, διὰ τὸ πεποικίλθαι τοῖς ἄστροις. A.

ποικιλείμων] ἢ ποικίλον ἔνδυμα ἔχουσα, διὰ τὸ πεποικίλθαι τοῖς 20 ἄστροις. φάος] τὴν ἡμέραν B.

ποικιλείμων] ποικιλολείμων τις οὔσα καὶ ποικιλείμων, ἢ ἡ ἔχουσα ποικίλα εἴματα καὶ ἰμάτια διὰ τὰ ἄστρα. ὃ δὲ Σοφοκλῆς μέλαιναν. O.P.

25. πάχνην θ' ἐφάν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν] ἐκ διαδοχῆς μετὰ τὴν 25 νύκτα σκεδάσει. ἐν νυκτὶ ἴσμεν ὅτι γίνεται ἡ πάχνη ταύτην οὔν, φησὶν, ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἀνατέλλων ὁ ἥλιος ἀποσκεδάσει σοι καὶ διασκορπίσει. ἐφάν δὲ τὴν ὑπὸ τὴν ἑω γενομένην, ἥτοι τὴν πρωϊνήν· δηλοῖ δὲ ὅτι οὐδὲ νύξ, οὐδὲ ἡμέρα ἔσται αὐτῷ μετὰ περιχαρείας. A.

πάχνην θ' ἐφάν] δρόσον πρωϊνήν. σκεδᾷ] σκεδάσει. B.

30

πάχνην] τὴν ἐν νυκτὶ γινομένην. εὐδηλον γὰρ ὅτι ἡ πάχνη κατὰ τὴν νύκτα γίνεται. P.

4. τοῦ ἵνα addidit Fæhsius. In codice sex fere literarum lacuna. ὁμοίως addidi. ὁμοίον addiderat Fæhsius. In codice lacuna.

13. σταθεύειν] στεύθειν (sic) P. qui hanc annotationem inter glossmata habet.

29. αὐτῷ] αὐτῷ O.

26. ἀχθηδὼν] τὸ βάρος. B.

ἀχθηδὼν] βαρύτης, βάρος, ἡγουν τῆς ἐνταῦθα δήσεως. C.

27. ὁ λωφήσων] ὁ ποιήσων λωφήσαι Ἑρακλῆς. φασὶ γὰρ μετὰ ταῦτα γενόμενον τὸν Ἑρακλέα πρὸς τὸ καθᾶραι τῶν κακούργων καὶ ληστῶν τὴν γῆν ἀφ' ἑαυτοῦ στελλόμενον, καὶ πρὸς πᾶν μέρος τῆς 5 γῆς πορευόμενον παραγενέσθαι καὶ ἐπὶ τὴν χώραν, καθ' ἣν ὁ Προμηθεὺς ἐδεδετο· ἰδόντα δὲ αὐτὸν ταῖς πέτραις προσηλωμένον καὶ ὑπὸ γυπὸς τὸ ἥπαρ κειρόμενον, ὑπεραλγῆσαί τε αὐτοῦ καὶ βέλει τὸν γυπα διωσάμενον ἐλευθερῶσαι τὸν Προμηθέα τοῦ ἐκ τοῦ ἀποκεῖρεσθαι τὸ ἥπαρ ἄλγους, καὶ μέντοι καὶ ἀπολῦσαι. A. ἐνταῦθα οὖν τὸν 10 Ἑρακλέα αἰνιττόμενος λέγει ὅτι οὐπω γεγένηται ὁ παύσων σε τῆς ταλαιπωρίας. O.P.

τρύσει] δαμάσει. ἀποροῦσιν ἐνταῦθα πῶς ἀνωτάτω λέγων ἀσμένῳ τῷ Προμηθεῖ ἐπέρχεσθαι τὴν νύκτα, νῦν φησι δαμάσειν αὐτὸν τὸ αἰεὶ ἐνιστάμενον βάρος. καὶ φαμεν ὅτι ἐν μὲν ἀρχῇ ἢ τε 15 νῦξ καὶ ἡμέρα ἥδιστα ἂν δοκοῖεν αὐτῷ, τῆς μὲν νυκτὸς ἀπαλλαγὴν παρεχούσης τοῦ ἐφ' ἡμέραν καύσωνος, τῆς δὲ ἡμέρας τοῦ ἀπὸ τῆς νυκτὸς ψύχους, ἐν δὲ τῷ μέσῳ βαρεῖται καὶ δυσχερεῖς. ὁ λωφήσων] ὁ παύσων σε τούτου. οὐ πέφυκε πω] οὐκ ἐγεννήθη ἀκμήν· ἔστι δὲ ὁ Ἑρακλῆς. B. 20

ὁ λωφήσων] ὁ παύσων, ὁ λυτρώσων, ὁ λῆξαι ποιήσων, ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποθησόμενος. C.

28. τοιαῦτ' ἀπηύρω] τοιούτων, φησὶν, ἐπέτυχες φιλάνθρωπος γενόμενος. ἐν ἧθει δὲ ὁ λόγος, οἶον τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τοιαῦτά σοι ἐγένετο, καὶ τοιούτων ἐπέτυχες ἀγαθῶν, ὅτι τοῖς ἀνθρώ- 25 ποῖς δέδωκας τὴν τοῦ πυρὸς χρῆσιν, τιμῶν αὐτοὺς, τῶν δὲ μεγίστων θεῶν τὴν ὀργὴν μὴ πτοούμενος. A.

ἀπηύρω] ἀπήλυσας. B. ἀπέλαβες καὶ ἀπήλυσας, Προμηθεῦ, ἕνεκα τοῦ φιλεῖν τοὺς ἀνθρώπους. C.

29. θεός] ὦν. ὑποπτήσων] φοβούμενος. χόλον] τὴν ὀργήν. B. 30 θεός] ὑπάρχων σὺ πρὸς πλείονα λύπην. C.

3. φασὶ γὰρ] φασὶν ὅτι O.P. qui om. δ—Ἑρακλῆς.

9 διωσάμενον P. δησάμενον O. φανευσάμενον vulgo.

ἐκ τοῦ addidi ex O.P., qui omit- tunt τοῦ ante ἐκ.

10. ἄλγους P. Legebatur αὐτοῦ.

11. Ἑρακλέα] ἥρακλῆν O.

28. ἀπήλυσας] ἀπήλυσας pro ἀπέλαυσα infimi ævi scriptores di- cere solent.

30. ὥπασας] παρέσχες. πέραν δίκης] ἐπέκεινα τοῦ δικαίου. ὃ γὰρ οὐκ ἤθούλετο ὁ Ζεὺς ἄδικόν τε ἦν καὶ παράνομον. B.

πέρα δίκης] πέραν, ἔξω δικαιοσύνης, τοῦ δικαίου. C.

31. ἀνθ' ὧν ἀτερπῇ] τοῦτό φησιν, ἀνθ' ὧν ἔπραξας τολμηρῶς, φρουρήσεις καὶ φυλάξεις καὶ τηρήσεις ταύτην τὴν ἀτερπῇ πέτραν, 5 ὀρθὸς ἰστάμενος αὔπνος, οὐδέποτε καθήμενος· ἦν οὐ δυνήσῃ παρατραπῆναι. ἀτερπῇ διὰ τὰ ἐπαγόμενα. A.

ἀνθ' ὧν] δι' ὧν. ἀτερπῇ] ἀηδῇ. δέον ἀτερπῆς εἰπεῖν ἀτερπῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐπήνεγκεν. τὸ δὲ φρουρήσεις ἀντὶ τοῦ φυλάξεις καὶ περὶ αὐτὴν ἐμμενεῖς. ὃ γάρ τις φρουρεῖ, τοῦτο καὶ οἰκεῖ. B. 10

ἀνθ' ὧν] ἔνεκα τούτων. ἀτερπῇ] ἀχαρῇ. φρουρήσεις] κατοικήσεις, φυλάξεις, τηρήσεις. πέτραν] τὸν Καύκασον. C.

32. ὀρθοστάθην] ὀρθὸς ἰστάμενος. οὐ κάμπτων γόνυ] οὐ κλί-
νων. B.

33. γόους] θρήνους. ἀνωφελεῖς] δέον ἀνωφελεῖ εἰπεῖν, ἀνωφε- 15
λεῖς εἶπεν, διὰ τοὺς γόους. B.

34. Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες] χαλεπαὶ γὰρ εἰσι καὶ ἀκαταφρόνητοι αἱ τοῦ Διὸς προσταγαί, καὶ εἰ παραιτηθεῖεν, κακοῦ προξενοὶ γίνονται. ἢ ἀμετάτρεπτοι καὶ ἀμετάκλιτοί εἰσιν οἱ τοῦ Διὸς λογισμοί, καθ' ὧν ὀργισθῇ. πᾶς δὲ νεωστὶ κρατήσας περισσῶς 20
χρηταὶ τῇ ἐξουσίᾳ, ἵνα φοβερὸς δοῇ τοῖς ὑπὸ χεῖρα· καὶ ὁ Ζεὺς νεωστὶ ἐπέβη τῆς βασιλείας. A.

δυσπαραίτητοι] ἀμετάτρεπτοι καὶ δυσκόλως πρὸς συμπάθειαν καὶ πρὸς συμπλοκάς ἔχουσαι. παραίτησις γοῦν ἢ συγγνώμη ἢ δυσκό-
λως παραιτούμεναι καὶ ἀφιεῖσαι ἃ ἂν ἐκτήσαντο. παραίτησις γὰρ 25
καὶ ἡ ἄφεσις, παραιτοῦμαι τὸ ἀπολογοῦμαι, τὸ συγγνωμονῶ, τὸ αἰτῶ, καὶ τὸ ἀφίημι. B. ἀμετάτρεπτοι, ἀκαταφρόνητοι. O.

δυσπαραίτητοι] δυσπαράτρεπτοι, δυσπαράκλητοι, ἀσυγγνωμόνη-
τοι. C. παραιτοῦμαι τὸ συγγνώμην αἰτῶ, ὡς Ἀριστείδης “ παραι-
“ τεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα.” δυσπαραίτητος δὲ ὁ κριτὴς ὁ εἰς συγγνώ- 30
μην δύσκολος. P. φρένες] οἱ λογισμοί. C.

35. τραχὺς] ἀκαμπῆς, σκληρὸς, ἀπηνής. νέον] νεωστή. B.

ἄπας] ὅλος. τραχὺς] ἀπηνής, ἄγριος. νέον κρατῇ] νεωστὶ
κρατήσῃ, βασιλεύῃ, βασιλεύσῃ. C.

36. εἶεν] ἔστω ταῦτα. μάτην] ματαίως καὶ ἀκαίρως. B.

εἶεν] ὑπαρχέτωσαν. ἀπόθεσις τὸ σχῆμα. *Ἄλλως. τὸ εἶεν Ἀττικόν ἐστίν ὁμοῦ καὶ ῥητορικόν. χρῶνται γὰρ τούτῳ οἱ ῥήτορες ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμοῦ καὶ ἐπιγραφῆς. ὅταν γὰρ μέλλωσι δύο τινὰς ὑποθέσεις εἰπεῖν ἀλληλενδέτους καὶ συνεχεῖς, πληρώσωσι δὲ 5 τὴν μίαν ὑπόθεσιν καὶ τῆς ἐτέρας κατάρξασθαι μέλλωσι, τιθέασιν τὸ εἶεν, ὡς ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμοῦ καὶ ἐπιγραφῆς τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συνεχοῦς ὑποθέσεως. κεῖται δὲ τὸ εἶεν ἀντὶ καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐχέτωσαν. A.

37. τί] διὰ. ἐντεῦθεν ἐπεγείρει τὸν Ἥφαιστον εἰς θυμόν. 10 ἔχθιστον] ἐχθρότατον. οὐ στυγεῖς] οὐ μισεῖς. B.

ἔχθιστον] ἀπὸ τοῦ ἔχω τοῦ κρατῶ ἔχος, καὶ πλεονασμῷ ἔχθος. C.

38. ὅστις] ὁποῖος. τὸ σὸν γέρας] ἦται τὸ πῦρ. τοῦτο γὰρ ἀνατέθειται Ἥφαιστῳ. B.

39. τὸ συγγενές τοι δεινὸν] ὁ Ἥφαιστός φησιν ὅτι ἰσχυρὸν καὶ 15 βίαιον ἢ συγγένεια καὶ ἢ ἐκ παλαιοῦ συνήθεια καὶ ὁμιλία καὶ συναναστροφή. ταῦτα δὲ φησι πρὸς τὸ Κράτος εἰπὸν πρὸς αὐτόν διὰ τί οἰκτίζει τὸν Προμηθέα; τὸ δὲ φησι πρὸς τὸν Ἥφαιστον ὅτι ἀληθῶς λέγεις ταῦτα. φησὶ δὲ τὸ συγγενές, ὅτι πυρὸς ταμίας ἐστὶ καὶ αὐτός. δεινὸν] δυσχερές. A. 20

τὸ συγγενές τοι δεινὸν] μέγα τι πρὸς οἶκτον ἐγείρει ἢ πρῶην συναναστροφή. B.

δεινὸν] χαλεπὸν, ἰσχυρόν· ὑπάρχει συναναστροφή δεινή. C.

40. ἀνηκουστεῖν] τὸ δὲ ἀνηκουστεῖν τῆς τοῦ πατρὸς Διὸς κελεύσεως δυνατόν ἐστι πῶς; ἐρώτησις ἔχουσα τὸ ἄλυτον, οἷόν τε πῶς; 25 δύναται δὲ νοηθῆναι καὶ οὕτως, κατ' ἐρώτησιν ἀπλὴν δοκοῦσαν ἔχειν τὸ ἄλυτον, ὡς καὶ ἐν τῷ “Πῶς ἂν ἔπειτα Ὀδυσσεὺς λαβοίμην;” ὡς γὰρ μὴ δυνατόν λαθέσθαι ἡρώτα. A.

σύμφημ'· συνομολογῶ. ἀνηκουστεῖν] παρακούειν. B.

σύμφημ'· ὁμολογῶ. C. 30

41. οἶον] δυνατόν. τοῦτο] τὸ παρακούειν. δειμαίνεις] φοβῆ. 30 πλέον] τῆς συγγενείας. B.

οἶόν τε πῶς;] θαυμάσιον μέγα πῶς. οἶόν τε πῶς; σημειῶσαι ὅτι τὸ οἶον, τὸ δυνατόν, χωρὶς τῆς “τε” συλλαβῆς οὐ γράφεται. C.

8. συνεχοῦς P. συνεχῶς vulgo.

16. παλαιοῦ] πολλοῦ O.

27. ἐν τῷ] Hom. Od. A, 65.

42. αἰεὶ τε δὴ νηλὴς σὺ] πρὸς τὸν Δία τοῦτό φησιν, οὐ πρὸς τὸ Κράτος. τὸ γὰρ κράτος ἦτοι ἢ τοῦ Διὸς ἐξουσία αὐτός ἐστιν ὁ Ζεὺς· πρὸς αὐτὸν οὖν τὸν λόγον ποιεῖται· εἰ γὰρ πρὸς τὸ Κράτος ἔλεγεν, οὐδετέρως ὀφείλε τὸν λόγον ἀποδοῦναι. A.

αἰεὶ τε] διὰ τοῦτο ἀρσενικῶς ταῦτα ἐξήνεγκεν, ἢ πρὸς τὸν Δία 5 ἀποδεδωκὼς ταῦτα. τὸ γὰρ κράτος, ἦτοι τοῦ Διὸς ἢ ἐξουσία, αὐτός ἐστιν ὁ Ζεὺς. νηλὴς] ἀπηνής. πλέως] πεπληρωμένος. B.

43. ἄκος] ὠφέλεια. B.

44. μὴ πόνει μάτην] μὴ ἐνέργει, μὴ ποίει ματαίως. B.

45. ὧ πολλὰ μισηθεῖσα] ἐνταῦθα μὴ δυνάμενος ὁ Ἕφαιστος 10 ἀντειπεῖν, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ τέχνην τὴν χαλκευτικὴν ἀνάγει τὴν ἄραν, καὶ μισητὴν αὐτὴν ἀποκαλεῖ, διότι μέλλει προσηλῶσαι τὸν Προμηθέα. τὸ δὲ Κράτος βουλόμενον δηλῶσαι ὅτι οὐχ ἢ αὐτοῦ τέχνη ἦν αἰτία τοῦ δεθῆναι τὸν Προμηθέα, ἀλλ' ἢ τοῦ Διὸς προσταγῇ, φησὶ, τὴν σὴν τέχνην μισητὴν ἀποκαλεῖς; οὐ γὰρ ἐσθ' αὕτη ἢ σὴ 15 τέχνη αἰτία τῶν παρόντων πόνων, ἦτοι τῆς δέσεως τοῦ Προμηθέως, ὡς ἀπλῶς διὰ λόγου ἐστὶν εἰπεῖν. A.

χειρωναξία] ἢ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασία· καὶ χειρῶναξ ὁ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενος, ἢ ὁ τεχνίτης ὁ χειρῶν μόνον δεσπόζων. ἤνιξτο δὲ 20 ὅτι τὴν αἰτίαν τοῦ Διὸς εἰς τὴν τέχνην μετήγαγεν. A.

μισηθεῖσα] ὑπ' ἐμοῦ. B.

χειρωναξία] βάνανσος τέχνη B.

46. ἀπλῶ λόγῳ] ἐν ἀληθεῖ λόγῳ, ἢ ἐν συντόμῳ. O.

48. ἔμπας] ναὶ δὴ καλῶς λέγεις ὅτι οὐχ ὑπάρχει ἡ τέχνη. O.

49. ἅπαντ' ἐπράχθη] τινὲς φασιν ὅτι πάντα ἐκ Μοιρῶν δέδοται 25 τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ ἄρχειν. τὸ δὲ ἐπράχθη ἀντὶ τοῦ ὠρίσται, τετύπνται. A.

ἅπαντ' ἐπράχθη] ὅλα ἐγεγόνει ἐκ μοίρας. πλὴν κοιρανεῖν] εἰ μὴ ἄρχειν. εἰπόντος Ἕφαιστου περὶ αὐτοῦ τέχνης ὡς εἶθεν ταύτην λαχεῖν ἕτερον, τὸ Κράτος φησὶν ὡς ἅπαντα ἐπράχθη καὶ ἐγεγόνει τοῖς 30 θεοῖς πλὴν τοῦ κοιρανεῖν καὶ ἄρχειν, τουτέστιν ἅπαντα δέδοται τοῖς

2. ἢ τοῦ] ἢ ἐκ τοῦ P., cum γρ. ἢ partim vetustate deleta habet: αἅπαντα, φησὶν, ἐτάχθησαν καὶ ὠρίσθησαν ὑπὸ τῶν μοιρῶν, πλὴν τοῦ κοιρανεῖν

17. εἰπεῖν] ἀντειπεῖν O.

29. εἶθεν corruptum. Sensus postulat εἶδει vel ἤθελεν. τῶν θεῶν, ἤγοιν ἄρχειν αὐτῶν. unde scholiastam ἐτάχθη legisse conjicit

31. N. post nonnulla verba Franckenius p. 6.

θεοῖς, ὅπλα μὲν Ἄρει, Ἀρτέμιδι δὲ τόξα, Ἀπόλλωνι δὲ μουσικὴν, σοὶ δὲ ἦν ἔχεις τέχνην, καὶ ἕτερα ἐτέροις· τὸ δὲ βασιλεύειν μόνον ὁ Ζεὺς ἐκληρώσατο. ἐπεὶ οὖν οὕτω ταῦτ' ἔχει, ἀνάγκη καὶ σοὶ ἥνπερ ἔλαχες τέχνην στέργειν, καὶ τὰ παρὰ τοῦ Διὸς ἐπιτεταγμένα σοι ἐκτελεῖν. Β.

ἅπαντ' ἐπράχθη] ἀπεκυρώθη. Ο. ἅπαντα, φησὶν, ἐτυπώθησαν καὶ ὠρίσθησαν καὶ ἐπράχθησαν ὑπὸ τῶν Μοιρῶν πλὴν τοῦ κοιρανεῖν τῶν θεῶν, ἡγουν τοῦ ἄρχειν αὐτῶν. ἢ τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ ὅμως, καὶ ἔστιν οὕτω· πάντα μὲν ὑπὸ τῶν Μοιρῶν ὀρίζονται, ὅμως δὲ οἱ θεοὶ ἄρχουσι καὶ ὀρίζουσι τὴν τούτων ἔχειν πράξιν· ἐλεύθερος δὲ, ἦτοι μὴ 10 ἀγόμενος ὑπ' ἄλλων, οὐτις ἐστὶ χωρὶς τοῦ Διός. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ ἄρχουσι μὲν, ἀλλ' ἄνευ τῆς τοῦ Διὸς βουλῆς οὐδεὶς δύνатаί τι ποιῆσαι. οἷς συγκατατιθέμενος καὶ ὁ Ἡφαιστός φησιν, ἔγνων ὅτι οὕτως ἔχει τὰ τῶν θεῶν καὶ οὐκ ἀντιλέγω. πρὸς δὲ τὸ Κράτος φησὶν, σὺ σπεύδεις λοιπὸν δεσμῆσαι τὸν Προμηθεά, ἵνα 15 μὴ ὁ πατήρ ἴδῃ σε βραδύνοντα καὶ ἀμελοῦντα τῶν αὐτοῦ πράξεων. Ἄλλως. ἅπαντα, φησὶ, τοῖς θεοῖς πέπρακται καὶ τετέλεσται καὶ τέλειά εἰσι πλὴν τῆς κοιρανίας· αὕτη γὰρ ἄδηλος τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ Διός. ἢ οὕτως, ὃ καὶ κρεῖττον· ἅπαντα τοῖς θεοῖς δέδοται τὰ καλὰ, πλὴν καὶ χωρὶς τοῦ ἄρχειν ἑαυτῶν καὶ μὴ ἔχειν τινὰ τὸν 20 δεσπόζοντα. διὸ ἐπάγει ὡς οὐδεὶς ἐλεύθερος εἰ μὴ Ζεὺς. Ρ.

52. ἐπεῖξῃ] σπουδάσῃ. περιβαλεῖν] περιθεῖναι. Β.

53. ὡς] ἵνα. ἐλιννύοντα] βραδύνοντα. προσδερχθῇ] θεάσῃται. Β.

ἐλιννύοντα] ἐλιννύω ἀπὸ τοῦ ἐλίσσω καὶ τοῦ ἀνύω. εἰώθασι γὰρ 25 οἱ μέλλοντες ἀνύσαι τι ἀνασκοπεῖν πρῶτον καὶ οἶον ἐμβραδύνειν. Ο.Ρ.

54. πρόχειρα] ἔτοιμα εἰς χεῖρας. ψάλια] αἱ πέδαι. ψάλια κυρίως τὰ χαλινὰ τῶν ἵππων, ἐνταῦθα δὲ τὰ σιδηρὰ δεσμά. Β.

ψάλια] οὐχὶ ἥλοι, ἀλλ' ἕτερα τινὰ σιδήρια, εἶδος ἔχοντα τοιοῦτον ὥστε ἀρμόσαι τῇ μασχάλῃ καὶ εἰς ἄλλο μέρος τοῦ σώματος. λέ- 30 γονται δὲ ψάλια κυρίως τὰ χαλινὰ τῶν ἵππων. Ρ.

55. νιν] αὐτόν. ἀμφὶ] περί. χερσὶν] αὐτοῦ. ἐγκρατεῖ σθένει] ἰσχυροτάτῃ δυνάμει. Β.

56. ραιστήρι] ἐν σφύρᾳ. θεῖνε] τύπτε. πασσάλευε] προσήλου. Β. προσκάρφου. Ο.

57. περαίνεται] τελεῖται. ματᾶ] μάτην πράττεται. Β.

περαίνεται δὴ] ἀρξάμενος δὲ δεσμεῖν τὸν Προμηθέα ὁ Ἥφαιστος φησιν, ἰδοῦ, πρᾶττεται τὸ προστεταγμένον καὶ οὐκ ἀναβάλλεται μοι τὸδε τὸ ἔργον, καὶ ἀσφαλῶς καὶ οὐ μάτην ἐργάζεται μοι ἡ δέσις. P.

58. ἄρατσε] πλήττε. μηδαμῇ χάλα] ἐν οὐδενὶ μέρει τῶν δεσμῶν ἔφεσιν δίδου. τὸ χάλα ἐκ μεταφορᾶς τῆς νηός. B. 5

59. δεινός] ἐπιτήδειος. εὐρεῖν] εἰς τό. B. πόρον] βουλὴν, τρόπον, μηχανήν. O.

δεινός] δεινὸς ὢν εἰς τὸ νοῆσαι φαίνη καὶ παντοίας εὐρήσαι μηχανάς. ἡ μηχανικὸς ὢν ὁ Προμηθεύς, εἰ μὴ στερρῶς προσηλωθῇ, λύσεως μηχανὴν εὐρήσει. P. 10

60. ἄραρεν] ἡρμόσθη οὗτος ὁ σιδηροῦς δεσμός. στρογγυλεῖδης γὰρ ἦν δυσκόλως εἰς τὸ λυθῆναι. O. ἡρμостαι. ὠλένη] ἀγκάλῃ. B.

ἄραρεν] ὁ Ἥφαιστος φησιν ὅτι οὗτος ὁ σιδηροῦς δεσμός ἀσφαλῶς ἡρμόσθη καὶ ἐνεπάγη, τὸ δὲ τοῦ Διὸς Κράτος φησὶ πρὸς αὐτὸν, καὶ ταύτην τὴν σιδηρᾶν ὠλένην, ἤγουν τὸν κρίκον, περόνησον ἀσφαλῶς, 15 ἵνα, δεινὸς ὢν εἰς τὸ νοῆσαι καὶ ἐφευρεῖν τέχνας, νοήσῃ καὶ μάθη ἐλάττων καὶ ἐπιδεέστερος ἂν τοῦ Διός. εἴτα ὡσανεὶ βεβαιῶν ὁ Ἥφαιστος ὅτι ἀσφαλῶς αὐτὸν προσέδρασε, φησὶ, πλὴν ἔνεκα τούτου, οὐδεὶς ἂν μέμψαιτό μοι δικαίως ὥς μὴ καλῶς αὐτὸν προσηλώσαντι. P. 20

61. πόρπασον] κάρφωτον, κρίκωσον. O. περόνησον. A. προσάρμοσον. B.

πόρπαξ οὐχ ὁ ἥλος, ἀλλ' ἄλλο τι σίδηρον κατασκευασμένον. P.

62. σοφιστῆς] ἀπατεών. A.

μάθη] νοήσῃ. σοφιστῆς ὢν] ἀπατεῶν ὑπάρχων. νωθέστερος] 25 χαννότερος, τουτέστιν, ἵνα γνῶῃ ὥς εἰ καὶ τὸν Δία ἀπειλεῖ καὶ σοφίζεται, ἀλλ' οὐδὲν τι τελέσαι δύναται, ἐλάττων τούτου τυγχάνων. ἡ οὕτως, ὅτι ἵνα μάθη νωθέστερον καὶ ἀμελέστερον καὶ ῥαθυμότερον πρὸς τὸν Δία σοφίζεσθαι, τουτέστιν, ἵνα παντελῶς ἀφίσταται τοῦ τοιαῦτα ποιεῖν πρὸς αὐτόν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν εἶναι, πρὸς μετοχήν 30 ἔτρεψεν, ὢν εἰπὼν, ὅπερ ἐστὶ κρεῖττον. B.

63. πλὴν τοῦδε] εἰ μὴ τοῦ Προμηθέως. μέμψαιτο] κατηγορήσῃ B.

13. φησὶν ὅτι correxi pro ὅτι φησί.

26. χαννότερος correxi pro χαννούστερος.

γνῶῃ] Dictum pro γνῶ vel γνοίη.

29. ἀφίσταται dictum pro ἀφίστηται.

64. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς] στερροῦ ἤλου σιδηροῦ. αὐθαδῆ γνάβον] ἤτοι ἐξοχὴν, περόνην διὰ τῶν στέρνων αὐτοῦ βάλε, περόνα, δέσμει ἀσφαλῶς. ἢ τὸ ἄκρον τοῦ σιδηροῦ ἤλου καὶ τὴν ὀξύτητα. ἢ τὴν ἀναιδῆ καὶ στωμύλον αὐτοῦ γνάβον καὶ παρειὰν μέχρι καὶ τοῦ στήθους διάπειρον· τούτέστιν ἕως καὶ αὐτῶν τῶν στέρνων κατελ- 5 θέτω ἢ περόνη. κατὰ τῶν στέρνων δὲ, φησὶ, περόνα αὐτὸν, ὅτι ἐν- ταῦθα αὐτῷ ἡ ἀγχίνουα καὶ ἡ βουλὴ ἐγκείται, περὶ τοὺς τῆς καρδίας τύπους. Α.

ἀδαμαντίνου] σιδηρώδους καὶ στερροῦ. Β. σφηνὸς] σιδήρου ἄκρον, τὴν ὀξύτητα, σιαγόνα. Ο. τοῦ ἤλου. αὐθαδῆ] τραχεῖαν. 10 γνάβον] στόμα. Β.

65. διαμπάξ] δι' ὅλου. Β. περόνει, προσκάρφου ἰσχυρῶς ἀπὸ ἄκρας ἕως ἄκρας. Ο. διαπέρα. ἐρρωμένως] ἰσχυρῶς. Β.

66. σῶν] ἔνεκα. Β.

67. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς] ὀκνηρῶς διάκεισαι πρὸς τὸ ἔργον. Β. 15

68. ὅπως] λείπει τὸ σκόπει, ὅρα. Α.

στένεις] τὸ λυπεῖσθαι. ὅπως] ὅρα. Ἀττικῶς. οἰκτιεῖς] ἐλέη- σεις. Β.

69. ὄρᾳς θέαμα] λίαν ἀσφαλῶς ὁ Ἥφαιστος πεδῶν τὸν Προ- μηθέα φησὶν, ὄρᾳς θέαμα ὀδυνηρὸν καὶ ὀφθαλμοῖς οὐκ ἀνεκτὸν μεθεῖ- 20 ναι. τὸ δὲ Κράτος φησὶν, ὄρῳ τοῦτον τὸν Προμηθέα ἀπολαύοντα ὧν ἐστὶν ἄξιος. Α.

70. ἐπαξίων] ἀρμοδίον. Ο.

71. ἀλλ' ἀμφὶ] ἀλλὰ βάλε τῷ περὶ τὰς πλευρὰς αὐτοῦ μασχα- λιστῆρι διαζώστρας, ἤτοι δεσμά. C. 25

72. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη] ἀναγκαῖόν ἐστι ποιῆσαι τοῦτο, ἤτοι τὸ βαλεῖν μασχαλιστῆρας. σὺ οὖν μὴ πρόστασέ μοι συνεχῶς καὶ λίαν. τὸ δὲ φησὶ πρὸς αὐτὸν, ὄντως δὴ καὶ κελεύσω σοὶ τοῦτο καὶ σὺν τῷ κελεῦσαι κραυγᾶσω, ἐν βάθει τὸν κρίκον περόνη- 30 συν. Α.

ἐγκέλευ' ἄγαν] πρόστασε λίαν. Β.

2. περόνη Ο.Ρ. πετρίην vulgo.
διὰ] διόλου Ο. id est δι' ὅλου, quo-
modo scholiasta Β. explicat διαμ-
πάξ.

6. περόνα] διαπερόνει Ο. Sic mox

(ad v. 65.) idem περόνει.

10. ἄκρον] ἄκ' (sic) Ο.

28. τὸ δὲ] Id est τὸ Κράτος. Conf.
schol. v. 69. 77.

73. ἢ μὴν] ὄντως. κάπιθούζω] ἐπεμβριμήσομαι. πρὸς] πρὸς
τούτοις. B.

74. χώρει κάτω] ἐν τῷ βάθει. ἐπειδὴ περ ἄνω περὶ τὰς πλευρὰς
μασχαλιστῆρας ἐνέβαλεν, ἔδει δὲ καὶ πρὸς τοὺς πόδας τοῦτο ποιῆσαι,
διὰ τοῦ “χώρει κάτω” τὸ μέγεθος ἐνέφηνε τοῦ δεσμουμένου θεοῦ. 5
Χωρῶ τὸ δέχομαι, ὅλον τοσοῦτον ὕδωρ τόδε τὸ ἄγγος χωρεῖ· καὶ
χώρα ἢ ἄδεια, καὶ ἐλευθερίαν ἐγχωρεῖν, τὸ ἐνδέχασθαι· χωρῶ καὶ τὸ
ἔρχομαι, ἀφ’ οὗ συγχωρῶ, ὅταν ἐκὼν ἐκλύω, καὶ παραχωρῶ ὅταν
ἄκων ἀπολύω, καὶ προχωρεῖ ἀντὶ τοῦ προβαίνει, καὶ ἀναχωρεῖ τὸ αὐτό.
χώρει ἀντὶ τοῦ ἀφίστασαι, ὑποχώρει ἀντὶ τοῦ ὑπέρχου. B. 10

κρίκωσον βία] δέσμευσον αὐτὸν βιαίως. B. κρίκος τὸ κρικέ-
λιον. O.

κάτω] ἐν βάθει τὸν κρίκον περόνησον. C.

75. οὐ μακρῷ πόνῳ] ἀλλὰ συντόμως. B.

76. ἔρρωμένως νῦν θεῖνε] τοῦ Ἑφαισίου εἰπόντος ὅτι καλῶς ἤδη 15
πέπρακται τὸ ἔργον ἅπαν καὶ ὁ Προμηθεὺς ἀσφαλῶς διεπερονήθη,
φησὶ τὸ τοῦ Διὸς Κράτος πρὸς αὐτὸν, ἐπειδὴ ἀρκούντως τῷ βάθει
τοὺς κρίκους ἐνέβαλες, νῦν τύπτε ἰσχυρῶς τὰς διατόρους πέδας, τὰς
διαπειρούσας καὶ τιτρωσκύσας, ἥτοι τοὺς δεσμοὺς τοὺς σιδηροῦς. ἢ
διατόρους πέδας, τὰς διατετορνευμένας. A. 20

ἔρρωμένως θεῖνε] ἰσχυρῶς τύπτε. διατόρους πέδας] τοὺς μεγάλους
δεσμούς. B.

77. ὡς οὐπιτιμητής] καλῶς, φησὶ, καὶ στερεῶς τύπτε τὰς πέδας
τοῦ Προμηθέως. ὁ γὰρ προστάξας τοῦτο τὸ ἔργον, ἤγουν ὁ Ζεὺς,
δαινός ἐστι καὶ βαρύς· ἢ ὁ τοῦ ἔργου ἐπιστάτης· ἢ ὁ ζημιωτής καὶ 25
ὁ εὐθυντής. ταῦτα δὲ λέγοντος τοῦ Κράτους φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ
Ἑφαιστος, ἀγρίου πεποιημένου τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀναιδοῦς,
ὅτι ἀρμόζει τῇ μορφῇ σου καὶ προσήκοντα ταύτῃ τυγχάνει τὰ τραχέα
ρήματά σου. τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν, σὺ γίνου μαλθακὸς καὶ χαῦνος, ἐμὲ
δὲ ἕνεκα τῆς αὐθαδίας μὴ ὀνειδίξει. A. 30

6. Χωρῶ τὸ δέχομαι—] Hæc re-
centissimi alicujus grammatici an-
notatio est, omnia quæ de verbo
χωρῶ in Lexico aliquo tradita vi-
disset temere huc transferentis.

26. εὐθυντής Faehsius. εὐθυνητής
O.P. οἰκητής R. ex quo Stephanus
ἐκδικητής fecerat. Id vero potius

est διοικητής, quo utitur scholiasta
ad v. 167. 515.

27. ἀγρίου P. ἐκτραπέλου O., ut
vulgo et γρ. P.

29. τὸ δὲ] Id est τὸ δὲ Κράτος φησὶ.
χαῦνος, ἐμὲ—ὀνειδίξει O.P. εὐγνώ-
μων, ἐμοὶ—ἐπονείδιζε τὰ ἐκ φύσει,
προσόντα vulgo.

64. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς] στερροῦ ἤλου σιδηροῦ. αὐθαδὴ γνάβον] ἦτοι ἐξοχὴν, περόνην διὰ τῶν στέρνων αὐτοῦ βάλε, περόνα, δέσμευε ἀσφαλῶς. ἢ τὸ ἄκρον τοῦ σιδηροῦ ἤλου καὶ τὴν ὀξύτητα. ἢ τὴν ἀναιδῆ καὶ στωμύλον αὐτοῦ γνάβον καὶ παρειὰν μέχρι καὶ τοῦ στήθους διάπειρον· τουτέστιν ἕως καὶ αὐτῶν τῶν στέρνων κατελ- 5 θέτω ἢ περόνη. κατὰ τῶν στέρνων δὲ, φησὶ, περόνα αὐτὸν, ὅτι ἐν- ταῦθα αὐτῷ ἢ ἀγγίνοια καὶ ἢ βουλὴ ἐγκείται, περὶ τοὺς τῆς καρδίας τόπους. Α.

ἀδαμαντίνου] σιδηρώδους καὶ στερροῦ. Β. σφηνὸς] σιδήρου ἄκρον, τὴν ὀξύτητα, σιαγόνα. Ο. τοῦ ἤλου. αὐθαδὴ] τραχεῖαν. 10 γνάβον] στόμα. Β.

65. διαμπάξ] δι' ὅλου. Β. περόνει, προσκάρφου ἰσχυρῶς ἀπὸ ἄκρας ἕως ἄκρας. Ο. διαπέρα. ἐρρωμένως] ἰσχυρῶς. Β.

66. σῶν] ἕνεκα. Β.

67. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς] ὀκνηρῶς διάκεισαι πρὸς τὸ ἔργον. Β. 15

68. ὅπως] λείπει τὸ σκόπει, ὅρα. Α.

στένεις] τὸ λυπεῖσθαι. ὅπως] ὅρα. Ἀττικῶς. οἰκτιεῖς] ἐλεή- σεις. Β.

69. ὀρᾷς θέαμα] λίαν ἀσφαλῶς ὁ Ἥφαιστος πεδῶν τὸν Προ- μηθεά φησὶν, ὀρᾷς θέαμα ὀδυνηρὸν καὶ ὀφθαλμοῖς οὐκ ἀνεκτὸν μεθεῖ- 20 ναι. τὸ δὲ Κράτος φησὶν, ὀρῶ ταῦτον τὸν Προμηθεά ἀπολαύοντα ὧν ἐστὶν ἄξιος. Α.

70. ἐπαξίων] ἀρμοδιῶν. Ο.

71. ἀλλ' ἀμφὶ] ἀλλὰ βάλε τῷ περὶ τὰς πλευρὰς αὐτοῦ μασχα- λιστῆρι διαζώστρας, ἦτοι δεσμά. C. 25

72. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη] ἀναγκαῖόν ἐστι ποιῆσαι τοῦτο, ἦτοι τὸ βαλεῖν μασχαλιστῆρας. σὺ οὖν μὴ πρόστασέ μοι συνεχῶς καὶ λίαν. τὸ δὲ φησὶ πρὸς αὐτὸν, ὄντως δὴ καὶ κελεύσω σοὶ τοῦτο καὶ σὺν τῷ κελεῦσαι κραυγᾶσω, ἐν βάθει τὸν κρίκον περόνη- 30 σον. Α.

ἐγκέλευ' ἄγαν] πρόστασσε λίαν. Β.

2. περόνην Ο.Ρ. πετρίνην vulgo.
διὰ] διόλου Ο. id est δι' ὅλου, quo-
modo scholiasta Β. explicat διαμ-
πάξ.

6. περόνα] διαπερόνει Ο. Sic mox

(ad v. 65.) idem περόνει.

10. ἄκρον] ἄκ'ο (sic) Ο.

28. τὸ δὲ] Id est τὸ Κράτος. Conf.
schol. v. 69. 77.

73. ἢ μὴν] ὄντως. κάπιθωύξω] ἐπεμβριμήσομαι. πρὸς] πρὸς
τούτοις. B.

74. χώρει κάτω] ἐν τῷ βάθει. ἐπειδήπερ ἄνω περὶ τὰς πλευρὰς
μασχαλιστῆρας ἐνέβαλεν, ἔδει δὲ καὶ πρὸς τοὺς πόδας τοῦτο ποιῆσαι,
διὰ τοῦ “χώρει κάτω” τὸ μέγεθος ἐνέφηνε τοῦ δεσμουμένου θεοῦ. 5
Χωρῶ τὸ δέχομαι, ὅσον τοσοῦτον ὕδωρ τότε τὸ ἄγγος χωρεῖ· καὶ
χώρα ἢ ἀδεια, καὶ ἐλευθερίαν ἐγχωρεῖν, τὸ ἐνδέχεσθαι· χωρῶ καὶ τὸ
ἔρχομαι, ἀφ’ οὗ συγχωρῶ, ὅταν ἐκὼν ἐκλύω, καὶ παραχωρῶ ὅταν
ἄκων ἀπολύω, καὶ προχωρεῖ ἀντὶ τοῦ προβαίνει, καὶ ἀναχωρεῖ τὸ αὐτό.
χώρει ἀντὶ τοῦ ἀφίστασαι, ὑποχώρει ἀντὶ τοῦ ὑπέρχου. B. 10

κρίκωσον βία] δέσμευσον αὐτὸν βιαίως. B. κρίκος τὸ κρικέ-
λιον. O.

κάτω] ἐν βάθει τὸν κρίκον περόνησον. C.

75. οὐ μακρῷ πόνῳ] ἀλλὰ συντόμως. B.

76. ἐρρωμένως νῦν θεῖνε] τοῦ Ἡφαίστου εἰπόντος ὅτι καλῶς ἤδη 15
πέπρακται τὸ ἔργον ἅπαν καὶ ὁ Προμηθεὺς ἀσφαλῶς διεπερονήθη,
φησὶ τὸ τοῦ Διὸς Κράτος πρὸς αὐτὸν, ἐπειδὴ ἀρκούντως τῷ βάθει
τοὺς κρίκους ἐνέβαλες, νῦν τύπτε ἰσχυρῶς τὰς διατόρους πέδας, τὰς
διαπειρούσας καὶ τιτρωσκύσας, ἥτοι τοὺς δεσμοὺς τοὺς σιδηροῦς. ἢ
διατόρους πέδας, τὰς διατετορνευμένας. A. 20

ἐρρωμένως θεῖνε] ἰσχυρῶς τύπτε. διατόρους πέδας] τοὺς μεγάλους
δεσμούς. B.

77. ὡς οὐπιτιμητής] καλῶς, φησὶ, καὶ στερεῶς τύπτε τὰς πέδας
τοῦ Προμηθέως. ὁ γὰρ προστάξας τοῦτο τὸ ἔργον, ἤγουν ὁ Ζεὺς,
δαινός ἐστι καὶ βαρύν· ἢ ὁ τοῦ ἔργου ἐπιστάτης· ἢ ὁ ζημιωτής καὶ 25
ὁ εὐθυντής. ταῦτα δὲ λέγοντος τοῦ Κράτους φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ
Ἡφαιστος, ἀγρίου πεποιημένου τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀναιδοῦς,
ὅτι ἀρμόζει τῇ μορφῇ σου καὶ προσήκοντα ταύτῃ τυγχάνει τὰ τραχέα
ρήματά σου. τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν, σὺ γίνου μαλθακὸς καὶ χαῦνος, ἐμὲ
δὲ ἔνεκα τῆς αὐθαδίας μὴ ὀνειδίξε. A. 30

6. Χωρῶ τὸ δέχομαι—] Hæc re- est διοικητής, quo utitur scholiasta
centissimi alicujus grammatici an- ad v. 167. 515.
notatio est, omnia quæ de verbo 27. ἀγρίου P. ἐκτραπέλου O., ut
χωρῶ in Lexico aliquo tradita vi- vulgo et γρ. P.
disset temere huc transferentis. 29. τὸ δὲ] Id est τὸ δὲ Κράτος φησὶ.

26. εὐθυντής Faehsius. εὐθυνητής χαῦνος, ἐμὲ—ὀνειδίξε O.P. εὐγνώ-
O.P. οἰκητής R. ex quo Stephanus μων, ἐμοὶ—ἐπονειδίξε τὰ ἐκ φύσει,
ἐδικητής fecerat. Id vero potius προσόντα vulgo.

ὡς οὐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς] ἐπιστάτης. Ο. ὅτι ὁ
ἐξεταστής καὶ εὐθύνας ἐπάξων, εἰ φαῦλα φωράσεται, χαλεπὸς, ἀνύ-
ποιστος. Β.

78. ὅμοια μορφῇ] ἀρμόζοντα τῷ ἀγρίῳ σώματι τὰ τραχέα ῥήματα
σου. μορφῇ] τῇ σῇ. γηρύεται] βοᾷ. Β. 5

79. μαλθακίζου] ταπεινοῦ. Β.

αὐθαδίαν] Ἰωνικῶς, ἀλαζονείαν. Ο.

80. μὴ ἴπιπλησέ μοι] ὀνειδιστικῶς πρόφερε. Β.

81. στείχωμεν] ἀποχωρῶμεν. ὡς] ἐπεὶ. κῶλοισιν] ἐν τοῖς ἄρ-
θροις αὐτοῦ, τοῖς ποσίν. ἀμφίβληστρ'] δεσμά. Β. 10

στείχωμεν] βαδίζωμεν, ὑποχωρῶμεν, συμβουλευτικόν. ἐπεὶ ποσὶ
καὶ χερσὶ τὰ δεσμά ἔχει, τουτέστιν ἅπαν τὸ σῶμα προσήλωται,
ἀναχωρῆσαι χρεία. Ρ.

82. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε] ἰδὼν τὸ Κράτος ἀσφαλῶς δεσμηθέντα τὸν
Προμηθέα φησὶ πρὸς αὐτὸν, νῦν ὕβριζε καὶ καταφρόνει τοῦ Διὸς, 15
καὶ κλέπτων τὴν τιμὴν τοῦ Διὸς δίδου τοῖς ἀνθρώποις. τί σοι δοκεῖ;
δύνανταί σε οἱ ἄνθρωποι ἐλευθερῶσαι τοῦ δεσμοῦ τοῦδε; ψευδῶς ὀνο-
μάζουσίν σε οἱ θεοὶ Προμηθέα, χρεία γάρ σοι ἐτέρου Προμηθέως
δυναμένου σοι σαφηνίσαι ποίῳ τρόπῳ ἐλευθερωθήσῃ τούτων τῶν
δεσμῶν. ἀπὸ τοῦ οἰκείου ὀνόματος διαβάλλει αὐτὸν, ὅτι προνοητής 20
ὢν τῶν μελλόντων (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ Προμηθέως ὄνομα) οὐκ ἐνόησε
τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβῆναι, οὐδὲ δύναται ἑαυτὸν ἐλευθερῶσαι ἀπὸ
τῶν δεσμῶν. Α.

ἐνταῦθα] τούτοις συνὼν τοῖς δεσμοῖς. ὕβριζε] θρασύνου καὶ
μεῖζον θεῶν φρόνει. Β. 25

83. συλῶν] κλέπτων. ἐφημέροισι προστίθει] τοῖς θνητοῖς δί-
δου. Β.

ἐφημέροισι] ἐφήμεροι κυρίως λέγονται οἱ κώνωπες, οἵτινες ὄντες
ἔσωθεν τοῦ πίθου ζῶσι, ἀποσκεπάσαντος δὲ τὸν πίθον καὶ ἰδόντας

15. Διὸς Ρ. Διὸς ἐνταῦθα vulgo.

16. τί Ρ. Ν. πῶς vulgo.

σοι δοκεῖ addidi ex Ο.

17. τοῦ δεσμοῦ τοῦδε Ρ. super-
scripto τῶν δεσμῶν τῶνδε. Vulgo
τούτων τῶν δεσμῶν.

19. ἐλευθερωθήσῃ] ἐλευθερωθῆναι σοι
Ο.

22. ἀπὸ om. Ο.

29. τὸν πίθον καὶ ἰδόντας αὐτοὺς Ρ.
τοῦ πίθου καὶ ἰδόντες αὐτὸν apud But-
lerum, qui hoc scholion primus
edidit alio ex codice. Duobus mo-
dis hæc dici potuerunt, aut ἀποσκε-
πάσαντος δὲ τὸν πίθον (addito intel-
lectove τινός) ἰδόντες τὸ φῶς οὐκέτι
ζῶσιν, aut ἀποσκεπασθέντος δὲ τοῦ πί-
θου ἰδόντας αὐτοὺς τὸ φῶς οὐκέτι ζῇ

αὐτοὺς τὸ φῶς οὐκέτι ζῶσιν· ἐξ αὐτῶν δὲ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐφήμεροι. P.

84. οἷοί τε] δυνατοί. ἀπαντῶσαι] ἐλευθερῶσαι, ἀπεκβαλεῖν. O.

85. ψευδωνύμως] πάνυ εὐφυῶς ἐτυμολογεῖται τὸ τοῦ Προμηθέως ὄνομα. Προμηθεὺς γάρ ἐστιν ὁ προορῶν τὰ μῆδεα καὶ τὰ βουλευ- 5 ματα· καὶ τροπὴ τοῦ δ εἰς τὸ θ. P.

ψευδωνύμως] ψευδῶς. δαίμονες] οἱ θεοί. B.

86. αὐτὸν γάρ σε δεῖ Προμηθέως] χρειά ἐστὶ προμηθείας. ἡ δὲ σύνταξις ὡς τὸ, “χρεὼ βουλῆς ἐμέ τε καὶ σέ,” δοτικὴν γὰρ ἔδει εἰπεῖν, νῦν δὲ πρὸς αἰτιατικὴν ἐπήνεγκε λαμβανομένης ἔξωθεν τῆς 10 εἰς. B.

δεῖ] χρειά γάρ σοι ἀνθρώπου συμβουλευομένου τίνι τρόπῳ ἐκ- βληθῆς τοῦ τεχνήντως κατεσκευασμένου δεσμοῦ. P.

87. ὅτῳ] τίνι. ἐκκυλισθῆσι] ἐλευθερωθῆσι. τέχνης] τῆς τοῦ Ἡφαίστου. B. 15

88. ὃ δῖος αἰθήρ] ἀρμοζόντως φησὶν ὁ ποιητὴς μὴ εὐθὺς ἀντειπεῖν τὸν Προμηθέα, ἵνα μὴ δόξῃ ἄφρων καὶ αὐθάδης· μετὰ δὲ τὸ ὑποχω- ρῆσαι τοὺς κλαστὰς προσμαρτύρεται, τὸν αἰθέρα καὶ τοὺς ἀνέμους, ἥτοι τὰ αἶρια στοιχεῖα, τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς, τὴν ὑγρὰν φύσιν, καὶ τὴν γῆν, τὴν ξηρὰν φύσιν, καὶ τὸν ἥλιον, τὴν θερμὴν 20 φύσιν. καὶ λέγει αὐτοῖς, θεάσασθέ με οἷα πάσχω κακὰ καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ ἐγὼ θεὸς ὦν τάχα. ἀλλάσσει δὲ αὖθις τὴν λέξιν καὶ φησι, δέρχεσθε, ἀντὶ τοῦ ἴδετε, οἷαις τιμωρίαις διακοπτόμενος κακο- παθήσω ἐς τὸν διηνεκῆ χρόνον. τοιοῦτον γὰρ δεσμὸν ἐξεῦρεν ἐπ’ ἐμοὶ ὁ νέος ἡγεμὼν τῶν θεῶν, ἥγουν ὁ Ζεὺς. A. 25

νῦν τὰ τέσσαρα ἐπιβοᾶται πρὸς οἶκτον στοιχεῖα, πῦρ, ἀέρα, ὕδωρ, γῆν. ἐπειδὴ καὶ ἥλιος διὰ τούτων διέρχεται καὶ τῶν ἐκάστοτε γιγνο- μένων ἐστὶ θεατὴς, προσειλήφει καὶ τοῦτον τῇ ἐπικλήσει. ταχύ- πτεροι] ταχεῖαι, καὶ τάχος τοῖς πτεροῖς τῶν ὀρνέων παρέχουσαι. B.

ταχύπτεροι] οἱ ἄνεμοι κατὰ μὲν Ἀναξαγόραν ἐκ τῆς γῆς γίνονται, 30

φασι. Notandum verbum ἀποσκε- πάζειν, quod Lexicographi ex uno afferunt LXX. interpretum loco, in quo vitiose legitur pro ἐπισκεπάζειν. Ceterum falsum est quod Faehsius tradit in P. legi ἀποσκεπάζαντας.

17. ὑποχωρῆσαι O. Legebatur

ἀποχωρῆσαι.

18. προσμαρτύρεται] προμαρτύρεται O.P.

αἰθέρα] ἀέρα O.

22. αὖθις P. εἰθὺς vulgo. Caret hac scholii parte O.

καθ' Ὀμηρον δὲ “πατὴρ Διὸς ἐκ νεφελῶν.” ἀλλ' ὁ μὲν Ἀναξα-
γόρας τὸ ὑλικὸν φησιν αἴτιον τῶν ἀνέμων, Ὀμηρος δὲ τὸ ποιητικόν,
μᾶλλον δὲ ἀμφοτέρω, τό τε ὑλικὸν καὶ τὸ ποιητικόν· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ
λέγειν ἐνιαχοῦ τοὺς ἀνέμους ἰκμένους, ἥτοι ἰκμῶδεις καὶ καθύγρους,
τὸ ὑλικὸν αὐτῶν αἴτιον λέγει, τὴν ἰκμᾶδα καὶ δρόσον· ἐκ δὲ τοῦ 5
λέγειν αὐτοὺς ὀρμαῖν “πατὴρ Διὸς ἐκ νεφελῶν” τὸ ποιητικὸν φησιν
αἴτιον. ἰκμᾶς γὰρ λεπτυνθεῖσα ἀῆρ γίνεται, ἀῆρ δὲ ἔτι ἀναχθεῖς καὶ
λεπτυνθεῖς πνεῦμα. P.

89. ποταμῶν τε πηγαῖ] βρύσαι. O. ᾧ. ποντίων] τῶν θαλασ-
σίων. B. 10

90. γέλασμα] καλῶς εἶπε γέλασμα τὸ χῦμα ἐκ μεταφορᾶς τῶν
γελώντων καὶ διαχεομένων. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι εὐφραينوμένης τῆς
καρδίας γελῶσι, γελῶντες δὲ διαχέονται καὶ εὐρύτητα ποιοῦνται τῶν
στομάτων αὐτῶν, ὥσπερ πάλιν οἱ λυπούμενοι συστέλλονται τοῦ ἐν
αὐτοῖς ἐμφύτου θερμοῦ αἵματος συστελλομένου, οὕτω καὶ τὸ κύμα 15
ὥσανεὶ γελᾷ καὶ διαχέεται συχνὸν ἐρχόμενον καὶ ἐπάλληλον. A.

ἀνήριθμον γέλασμα] ἄπειρον χῦμα, πλάτος, ἐκ μεταφορᾶς τῶν
γελώντων· οἱ γὰρ γελῶντες ἐξήπλωνται. παμμήτορ] ἡ πάντων μήτηρ
καὶ τροφὸς, ζῶων λέγω καὶ σπερμάτων καὶ ἀνθρώπων. B.

91. πανόπτην] τὸν πάντ' ἐφορῶντα, τὸν πάντα βλέποντα, ἢ τὸν 20
ὑπὸ πάντων βλεπόμενον. B.

92. ἴδεσθε] θεάσασθε. θεὸς] ὦν. B.

93. δέρχθητ'] θεάσασθε. αἰκίαισι] τιμωρίαις. B.

94. διακναιόμενος] διακοπτόμενος καὶ προσταλαιπωρῶν. μυριετῇ]
πολύν· τρεῖς μυριάδας αὐτόν φασι δεδέσθαι. B. 25

95. ἀεθλεύσω] μετ' ἄλλου καὶ κακότητος διάξω. B.

96. ταγὸς] ἡγεμών. ἐξεῦρ'] ἐμηχανήσατο. B.

97. ἀεικῇ] ἀπρεπές. B.

98. τὸ παρὸν] τὸ ἐνιστάμενον. ἐπερχόμενον] μέλλον. B.

αἶ αἶ] φεῦ φεῦ, στενάζω καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ ἐπερχόμενον 30
πῆμα. C.

1. Ὀμηρον] Il. B, 146. unde πα-
τὴρ restitui hic et infra pro πρὸς.

13. εὐρύτητα O.P. εὐρύτατοι vulgo.
In P. hæc sic conformata sunt ὥσπερ
γὰρ ἐκεῖσε—διαχέονται καὶ εὐρύνονται
εὐρύτητα ποιοῦντες, etc. In eodem

ad hunc versum adscriptum, γελᾷ
γαλήν' ἢ θάλασσα, ἐγέλασε τὸ ἔαρ, qui
est versus tetrameter politicus.

14. στομάτων V. στομάτων R.
σωμάτων P.

16. ἐπάλληλον] ἀλλεπάλληλον O.

100. *χρῆ* τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι] ἀντὶ τοῦ ἐπιτελεσθῆναι, ὡς τῷδε,

Νόστον ὃν ἐκ Τροίας ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη,

ἀντὶ τοῦ ἀπεπέλεσε. P.

χρῆ] ἀπόκειται. ἐπιτεῖλαι] φανῆναι. B. 5

101. καίτοι τί φημι;] ἀποδυρόμενος ὁ Προμηθεὺς καὶ ὥσανεὶ ἄγνοϊαν προβαλλόμενος τῆς τελευτῆς καὶ τῶν συμβάντων αὐτῷ κακῶν ἐρωτᾷ πότε ἦξει αὐτῷ ἐλευθερία τῶν δεσμῶν· εἴτα γνοὺς ὡς αὐτός ἐστιν ὁ Προμηθεὺς, καὶ οὐ μόνον τὰ αὐτῷ συμβησόμενα ἐπίσταται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέροις, φησί, τί φημι ἐγώ; τὰ πάντα ἐπίσταμαι 10 ἀκριβῶς· τὰ μέλλοντα δὲ μοι συμβήσεσθαι οὐδεμίαν βλάβην κομίσουσίν μοι. A.

τί φημι] τοῦτο. B.

102. σκεθρῶς] ἀσφαλῶς. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ, ὅταν οὐχὶ σκάξῃ καὶ ῥέπῃ ἐνὶ μέρει, ἀλλ' ἔστιν ἐπὶ ἰσότητι. O. ἀκριβῶς. 15 ποταίνιον] ἀπροσδόκητον, ἄγνωστον. B.

ποταίνιον] τὸ ἀπροόρατον, ἀπὸ τῆς πρό προθέσεως καὶ τοῦ αἵνος, ὃ λόγος, ἤγουν τὸ μὴ γενόμενον εἰς ἐμὲ καὶ δεύτερον καὶ ἄλλο, διότι ἐγὼ προγινώσκω τὰ πάντα. P.

103. πῆμ'] βλάβη. ἦξει] ἐπέλθῃ. B. 20

χρῆ] *χρῆ* δὲ ἐκάστῳ ὑπομένειν τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ τύχην καὶ μοῖραν ὥσπερ καί μοι. ὑπομένω δὲ ὡς λίαν γινώσκων τὸ τῆς ἀνάγκης σθένος, ἤγουν τὴν δύναμιν τῆς εἰμαρμένης ἀκαταμάχητον οὔσαν καὶ ἀήττητον. P.

104. αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾶστα] μοῖραν ὑπομένειν εὐκόλως. B. 25

105. ἀνάγκης] τῆς βίας. ἀδήριτον] ἀμάχητον. σθένος] δύναμις. B.

106. ἀλλ' οὔτε] ἔξεστί μοι τάσδε τὰς τύχας λέγειν τε καὶ σιγᾶν. σιγᾶν μὲν, ὅτι μὴ βουλομένου τοῦ Διὸς τὸ πῦρ ἔκλειψα, λέγειν δὲ ὅτι τοῖς βροτοῖς γέρα παρέσχον καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐφιλανθρωπευσάμην δούς 30 τε τὸ πῦρ καὶ πᾶν ὅσα προσῆκ' σφας εἶδέναι διδάξας. B.

σιγᾶν] σιωπᾶν. τύχας] τὰς ἐμὰς δυστυχίας. B.

ἀλλ' οὔτε σιγᾶν] ἀλλ' ὅμως οὔτε σιγᾶν δύναμαι τὰς τύχας·

17. πρό] πρὸς Faehsius.

εἰμαρμένης ἀκαταμάχητός ἐστι καὶ ἀήτ-

22. τὸ τῆς—ἀήττητον] γρ. ὅτι τὸ τητος P.

τῆς ἀνάγκης σθένος, ἤγουν ἡ δύναμις τῆς

ἀλγῶ γάρ· οὔτε μὴ σιγᾶν, ἥτοι λαλεῖν· εὐλαβοῦμαι γὰρ τὸν Δία. ἐγὼ γὰρ παρασχὼν τοῖς ἀνθρώποις τιμὴν, τὴν διὰ τοῦ πυρός λέγω, ἐνεπάγην ταύταις ταῖς συμφοραῖς. P. οὐ δύναμαι ταύτην τὴν τύχην σιγῆσαι· ἐὰν γὰρ ταύτην σιγήσω, λύπην τῇ ψυχῇ μου φέρω. οὐ τοσοῦτον γὰρ τις λυπεῖται, εἰ καὶ ἐν θλίψεσιν ἔστιν, ὅσον χαίρει, 5 ὅταν ἔκδηλα ποιῇ καὶ πρὸς ἑτέρους λέγῃ τὰ λυποῦντα αὐτόν. εἰ δὲ μὴ σιγήσω, ἥτοι ἐὰν λαλήσω καὶ εἴπω τὰ λυποῦντά με, τὸν Δία παροτρυνῶ εἰς ὀργὴν ἐμήν. P.

107. οἶον] δυνατόν. τὰς] ταύτας. γέρα] τιμάς. B.

108. πορὼν] παρασχὼν, δοὺς ἐγώ. ὑπέξενυμαι] συνεξενυμένος 10 εἰμί. B.

109. νάρθηκοπλήρωτον] ἐν τῇ νάρθηκι πεπληρωμένην. O. νάρθηκα μεστόν. θηρῶμαι] μετὰ μηχανῆς λαμβάνω. πυρός] τοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἀεὶ ἔσομένου. B.

110. πηγὴν] θηρῶμαι δὲ καὶ σφετερίζομαι καὶ παρέχω τοῖς ἀν- 15 θρώποις πηγὴν πυρός κλοπαίαν τῷ νάρθηκι, ἡγουν ἔσω νάρθηκος αὐτὴν βαλὼν. πηγὴν δὲ πυρός εἶπεν, ὅτι πᾶσα οὐσία μείωσιν δέχεται, τὸ δὲ πῦρ, κἂν τὸ τυχὸν εὐρεθῇ, ἥτοι σμικρότατος σπινθῆρ, ὑποτεθῇ δὲ ὕλῃ τινὶ, πάλιν αὖξεται. διὰ τοῦτο δὲ εἶπε πηγὴν πυρός, ὅτι ἐκ τοῦ μικροῦ αὖξεται. O.P. 20

πηγὴν κλοπαίαν] ρίζαν καὶ ἀρχὴν· πηγὴν κλοπαίαν εἶπεν ὅτι πᾶσα οὐσία μέτρον δέχεται, τὸ δὲ πῦρ, ἂν τὸ τυχὸν εὐρεθῇ, ἥτοι σμικρότατος σπινθῆρ, ὅλῃ τῇ βίᾳ αὖξεται πάλιν. πηγὴν οὖν εἶπε πυρός, ὅτι πολὺ αὖξεται ἐκ μικροῦ. δέον εἰπεῖν κλοπαίου κλοπαίαν εἶπε πρὸς τὸ πηγὴν. τοιοῦτον δὲ ἔστι καὶ τὸ νάρθηκοπλήρωτον, ὥφειλε γὰρ 25 εἰπεῖν ἐντὸς νάρθηκος. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, τό τε κλοπαίαν τό τε νάρθηκοπλήρωτον, οἷον εἰ ἐπεξήγησις τοῦ θηρῶμαι, εἰπὼν γὰρ “θηρῶμαι δὲ πηγὴν πυρός,” ὥφειλεν εἰπεῖν καὶ τίνα τρόπον ἐθράσατο. B.

111. πόρος] πορισμὸς τοῦ ζῆν. B. 30

112. τοιάσδε ποινὰς] τοιῶνδε ἀμαρτημάτων ποινὰς ἔδει εἰπεῖν, νῦν

8. παροτρυνῶ] παροτρύνω P. Cor-
rexī ex O. in quo hoc scholion sic
conceptum, οὐ δύναμαι ταύτας τὰς
λύπας σιγῆσαι οὔτε μὴ σιγῆσαι. ἐὰν
γὰρ ταύτας διηγῆσθαι, λύπην τῇ ψυχῇ
μου προσάξω. οὐ τοσοῦτον γὰρ τις λυ-

πεῖται ἐν θλίψεσιν ὅσον χαίρει—ἐὰν δὲ
μὴ σιγήσω—παροτρυνῶ εἰ, ὀργὴν ἀπὸ
τοῦ λέγειν πολλά.

13. μεστόν] Legebatur μέσον. In-
tellige μεστόν πυρός.

δὲ πρὸς τὸ πεινᾶς τὴν σύνταξιν ἀπελάκει. πεινᾶς] διὰ τῆς. ἀμ-
πλακημάτων] ἔκκα. τίνω] διδάμ. B.

113. ὑπαίθριος] ὑπὸ τὴν αἰθρία, ὑπὸ τῇ τῷ αἰθέρι. ἐκτὶς
στέρης τινός. πασσαλευτός] πασσαλευόμενος, κεκαρφεύμενος. B.
προσκεκαρφευμένος. O.

114. ᾧ ᾧ] ἐπίρρημα ἐκπλακτικὸν Ἀττικῶν. ἡσπερινὸς ἢ
φωτὴ. O.

115. τίς ἄχῃ, τίς ὀσμῇ] ἴσως αἱ Ὀκεανίδες εὐωδίας ἔκκω.
αἰσθητὴ δὲ ἢ ὀσμῇ, εὐχ' ἰρατὴ διὸ καὶ ἀφεγγὴ τῆς τῆς φησὶ. ὡς
ἀθεώρητον οὖσας, διὰ τῆς ὀσμῆς δὲ προκαίται τὴν τῶν Ὀκεανίδων 10
ἄφειζιν. A.

ἄχῃ] φωτὴ. ὀσμῇ] ὀσμῇ. ἴσως αἱ Ὀκεανίδες εὐωδίας ἔκκω.
αἰσθητὸν δὲ ἢ ὀσμῇ, εὐχ' ἰρατὴ διὸ καὶ ἀφεγγὴ τῆς τῆς ἔκκω. ὡς
ἀθεώρητον. διὰ τῆς ὀσμῆς εἰς προκαίται τὴν τῶν Ὀκεανίδων ἄφειζον.
προσέπτα] προσῆλθε. ἀφεγγής] ἀέρας. B. 15

116. θεόσυτος] ἐκ θεῶν ἐρμηθεύσα. βρότειος] ἀθροισμένη. κε-
κραμένη] ἡρωϊκῇ. B.

117. θερμόνισσιν ἐπὶ πάγον] διὰ τὴν ξύγτητα τῷ ἔριος. O. ἐπὶ
τὸ τελευταῖον μέρος τῆς γῆς ἦλθε, ἐπεὶ τὴν τύλιν τῆς ἀκκυσμένης ἢ
Καίκασος. ἢ, εἰ ἐγὼ πρὸς τὸ πέρας εἰμι λαλόμενος ἐπὶ γὰρ ἄκρῃ 20
προσδεδεμαι. A.

ἔκετο] ἦλθε. θερμόνισσιν] τὸν τελευταῖον. πάγον] τὴν τρυφὴν καὶ
κρημυνώδη τύπον. B.

118. πόνον] τῶν κακωπαθειῶν. κεκρίς] κεκρίτης. B.

ἐπὶ] ἢ ἐπὶ, ὅταν στάσεις, μετὰ γυναικός, ὅταν δὲ κινήσῃς. μετὰ 25
αἰτιατικῆς. C.

πάγον] ἐπὶ τέλει τοῦ Ὀκεανὸς ἢ Καίκασος. πάγος δὲ παρὰ τὴν
πήσσεσθαι ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα ἢ διὰ τὸ τὰς πηγὰς ἐξ ἄκρῃ τῶν
ὁρέων κατέρχεσθαι. P.

119. ὁρᾶτε] πρὸς τὴν ὑπελφικίστην αὐτῇ φασγάνῳ τῷ τῷ 30
λέγει. B.

δύσποτμον] δυστυχῇ. τὸ δύσποτμον οὐ πρὸς τὸν λαλόμενον, ἀλλὰ
πρὸς τὸν θεὸν συντακτέον. B.

10. ἔκκα] εἶναι O.

δὲ addidi ex P.: post διὰ habet O.

προκαίται O. προκαῖ vulgo.

120. πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας] πάντες οἱ θεοὶ ὀργίζονται τῷ Προμηθεΐ διὰ τὸ πῦρ. ἐκ γὰρ τούτου πάντα ῥᾶστα εἶχον οἱ ἄνθρωποι, καὶ οὐκέτι ἔθνον συνεχῶς. φασὶ γὰρ τὸν Προμηθεά κεκλοφέναι ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ πῦρ, βαλεῖν τε νάρθηκι καὶ τοῖς ἀνθρώποις καταγαγεῖν. τοῦτο δὲ μυθῶδες· τὸ δ' ἀληθές οὕτως ἔχει· πῦρ καλεῖται ἡ 5 γνῶσις, διὰ τὸ δραστήριον, Προμηθεὺς δὲ καλεῖται ἡ προμήθεια καὶ ἡ πρόγνωσις καὶ ἡ πρωτόπλασις, ἣν δέδωκεν ὁ θεὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἔχειν καὶ φυλάττειν καὶ μὴ τινος φροντίζειν. ὁ δὲ ταύτην λαβὼν οὐκ ἐφύλαξεν, ἀλλ' ἤρξατο φροντίζειν καὶ προβουλεύεσθαι καὶ οἶον κλέπτειν τὴν τοιαύτην προμηθεῖαν. ὅτι δὲ νάρθηκι ἔβαλε τὸ πῦρ, καὶ 10 αὐτὸ προσφόρως· ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας σαθρότητος τοῦ νοὸς ἤρξατο φροντίζειν καὶ προλέγειν τὰ μὴ δέοντα. Α. οὕτως ὁ ἀληθὴς ἔχει λόγος. ἄνθρωπος ἦν. σοφὸς δὲ ὢν εἰς παιδείαν μετέπλασε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἄγαν ἰδιωτείας εἰς γνῶσιν ἄκραν, ὅθεν καὶ μεμύθενται τοῖς Ἑλλήσι πλάττειν τοὺς ἀνθρώπους. ἀλλὰ καὶ Πλάτων 15 ἐν τῇ παλαιᾷ κωμῳδίᾳ φησὶν ἐν Σοφισταῖς

Προμηθεὶα γὰρ ἐστὶν ἀνθρώποις ὁ νοῦς. N.Q.

πᾶσι θεοῖς] πάντες γὰρ οἱ θεοὶ ὀργίζοντο πρὸς τὸν Προμηθεά διὰ τὸ πῦρ· ἐκ τούτου γὰρ πάντα ῥᾶστα εἶχον οἱ ἄνθρωποι καὶ οὐκέτι ἔθνον αὐτοῖς. B.

20

121. δι' ἀπεχθείας] ἐν ἔχθρᾳ. B.

122. εἰσιχνεῦσι] εἰσπορεύονται, κατοικοῦσι. O. ἀπὸ τοῦ οἶχῳ οἶχῳ, ὥσπερ καὶ ἴκῳ ἰκνῳ. P. σχῆμα τὸ λεγόμενον καινοπρεπές. ἔστι δὲ τῶν Ἀττικῶν· τοῦτο γὰρ πρὸς τὸν νοῦν καὶ τὸ σημαίνόμενον τῆς λέξεως ἀφορῶσιν. C.

25

εἰσιχνεῦσι] διάγουσι. καλῶς δὲ εἶπε τὸ ὅποσοι τὴν Διὸς αὐλήν εἰσιχνεῦσιν, ὥσπερ εἰ ἔλεγεν ὅποσοι Διὸς φίλοι, ἦσαν γὰρ καὶ ἕτεροι οἱ οὐ προσεῖχον Διὶ. τοιοῦτοι δὲ οἱ Τιτᾶνες. B.

123. φιλότητα βροτῶν] ἀγάπην ἣν εἶχον εἰς τοὺς βροτούς. B.

9. προβουλεύεσθαι P. καὶ λέγειν τὰ μὴ δέοντα καὶ προβουλεύειν vulgo. καὶ οἶον—προμήθειαν P. οὕτως οἶον κλέπτῃς λέγεται τῆς προμηθείας τῶν θεῶν vulgo.

11. σαθρότητας P. σαφρότητος R., ex quo σοφότητος fecit Stephanus.

Ceterum in P. hæc scholii pars φασὶ γὰρ τὸν Προμηθεά—τὰ μὴ δέοντα legitur supra p. 184, 20. post αὔξεται hoc modo, λέγουσι τὸν Προμηθεά etc. De scholio proximo dixi in Præfatione.

124. φεῦ, φεῦ] πλησιέστερον γενομένης τῆς τῶν Ὀκεανίδων πληθούς ἤδη καὶ τῆς τῶν πτερίγων ἡχῆς αἰσθάνεται, καὶ φησι, τί δὴ ἐστὶ τὸ κίνημα τῶν ὀρνέων, ὅπερ ἀκούω πλησίον; ὑποσυρίζει γὰρ ὁ αἰθῆρ ἐν εὐδαινεαῖς πνοαῖς πτερίγων. φησὶν οὖν ὁ χορὸς τῶν Ὀκεανίδων πρὸς αὐτὸν, μηδαμῶς φοβηθῆς, Προμηθεῦ· προσέβη γὰρ ἐν- 5 ταῦθα πληθὺς φίλη ἐν ταχυτάτῃ κινήσει τῶν πτερίγων, μόλις πείσασα τὴν τοῦ πατρὸς Ὀκεανοῦ διάνοιαν. Α.

κινάθισμα] τὸ κάθισμα, τὸ κίνημα τῶν ὀρνέων. Ο. κίνημα πλή- 10 θους. παραγώγως. ἐξ οὗ πλῆθος παραγίνεσθαι ὑπακούεται. Α.

κινάθισμα] κίνημα, ὁρμήν. Β.

125. πέλας] τοῦ Καυκάσου. οἰωνῶν] ὀρνέων. αἰθῆρ] ὁ ἀήρ. 10 ἐλαφραῖς] ἐλαφρῶν. Β.

126. ῥιπαῖς] ὀρμαῖς. Α.

πτερίγων] ἐκ τῶν πτερίγων γινομέναις. Β.

127. φοβερὸν] φόβου ἄξιον. τὸ προσέρπον] τὸ εἰσερχόμενον. Β. 15

128. φιλία γὰρ ἦδε] αὕτη ἡ φάλαγξ ἡ σύστοιχος, ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς. ταῦτα δὲ φασιν ἀεροδρομοῦσαι διὰ τινος μηχανῆς. ἄτοπον γὰρ κάτωθεν διαλέγεσθαι τῷ Προμηθεῖ τῷ ἐφ' ὕψους κρεμαμένῳ. ἐν ὅσῳ δὲ Ὀκεανῷ προσλαλεῖ ὁ Προμηθεὺς, κατίαςιν αὐταὶ ἐπὶ 20 τῆς γῆς. Α.

μηδὲν φοβηθῆς] ὅρα ἵνα μή. φιλία] φιλική. ἦδε τάξις] ἥτοι 20 τὸ ἡμέτερον τάγμα. Β.

130. προσέβα τόνδε πάγον] προσῆλθε τὸν κρημνώδη τόπον. Β.

131. παρειποῦσα] παραπείσασα. Ο. καταπείσασα. Β.

132. κραιπνοφόροι δὲ μ' ἔπεμψαν αὔραι] ἐκόμισαν δὲ ἐμὲ ἐν- 25 ταῦθα αἱ ταχύταται πνοαὶ τῶν ἀνέμων. ἡνίκα γὰρ ἐπασσαλεῖν τῇ πέτρᾳ προσηλούμενος, ὁ κτύπος τοῦ Χαλυβικοῦ σιδήρου ἀφίκετο εἰς τὸν ἐσώτατον τόπον τῶν ἡμετέρων οἰκημάτων. τοῦτο δὲ δηλοῖ ὅτι καὶ μέχρι τοῦ Ὀκεανοῦ ὁ κτύπος ἀφίκετο. Α.

2. τῆς τῶν πτερίγων ἡχοῦς] τῆς ἡχῆς αὐτῶν (superscr. αὐτός) P.: unde ἡχῆς recepi pro ἡχοῦς.

4. ἐν εὐδαινεαῖς O.P. ἐλαφραῖς vulgo, sine ἐν.

πνοαῖς] θοαῖς O.

8. κάθισμα] In alio gl. βάθισμα O.

16. σύστοιχος P. συστοιχία vulgo.

18. κρεμαμένῳ O.P. ὄντι vulgo.

19. προσλαλεῖ—γῆς O.P. (nisi quod O. αὐται). προσλαλεῖ κατίαςιν ἐπὶ γῆν vulgo.

27. τοῦ Χαλυβικοῦ σιδήρου ἀφίκετο P. τοῦ σιδήρου διῆλθεν vulgo. Χαλυβικοῦ addit etiam O.

κραιπνοφόροι] ταχεῖαι. αὔραι] τοῦ ἀέρος πνοαί. B.

κραιπνοφόροι] κραιπνὸν τὸ ταχὺ, ἀπὸ τοῦ κάρτα πνεῖν. C.

133. ἀχῶ] ἡ βοή. χάλυβος] τοῦ σιδήρου. ἰστέον ὅτι πρῶτον ὁ σίδηρος ἐν Χάλυφι. ἔθνος ἔνθα ὁ σίδηρος ἐγένετο. ὅτε δὲ προσεκαρφοῦτο, ὁ κτύπος τοῦ σιδήρου ἠκούετο ἐκεῖ. διῆξεν] διήλθεν. 5 ἄντρων μυχὸν] τῶν ἐντὸς τῶν πηγῶν κοιλωμάτων, ἔνθα φασὶ κατοικεῖν τὰς Νύμφας. B.

χάλυβος] ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τὸ παράγωγον. Χάλυβες γὰρ ἔθνος, καὶ ἐκ τούτων εὐρέθη ὁ σίδηρος. Χάλυβες ἔθνος, ἐν ᾧ γίνεται ὁ σίδηρος, ἦγον πρῶτον εὐρέθη. B. 10

134. θεμερῶπιν] γράφεται θεμερῶπιν. τὴν ἐπικειμένην θερμότητα τῷ προσώπῳ μου, ἥτοι τὴν ἐρυθρότητα, ἣν οὐκ ἔξεστιν ἐν ἀνδρὶ βλέπειν· καὶ γὰρ ἡ παρθένος ἐρύθημα ἔχει ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ, οὐπω γὰρ συνεξέυχθη ἀνδρὶ, ὥστε τρέφειν διὰ τοῦ αἵματος ἑαυτῆς τὸ παιδίον, οὔτε καταμήνια βλέπει, δι' ὧν τρέφεται τὸ ἔμβρυον, καὶ 15 διὰ τοῦτο τὸ αἷμα διὰ τοῦ προσώπου αὐτῆς ἐξέρχεται· ἡ δὲ γαμηθεῖσα ἐκείνη χλωριάσασα τὴν ὄψιν ἐστίν, ὡς ἀπολείποντος τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ τρεφούσης τὸ ἔμβρυον. ἐκεῖ γὰρ κατέρχεται ἅπαν τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μένει χλωρὰ, βλέπουσα καὶ καταμήνια, δι' ὧν τρέφεται τὸ παιδίον. ἔχει γὰρ τι ἐρύθημα ἡ παρθένος ἐν τῷ ἑαυτῆς 20 προσώπῳ, ὃ οὐκ ἔστιν ἐν ἀνδρὶ βλέπειν. ἀποσείσασθαι δέ με καὶ ἀπορρῖψαι τὴν πολλὴν θερμὴν αἰδῶ, ἦγον τὴν καλλίστην, τὴν ἐξ ἀναδόσεως αἵματος γενομένην, ἀνέπεισε καὶ τολμηρότερον ἐνταῦθα παρεῖναι. A.

ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὴν θεμερῶπιν αἰδῶ] εἰς ἔκπληξιν καὶ φόβον 25 ἐκίνησε παρθενικὴν ἐμέ· περιφραστικῶς. ἀπεσείσαστό μου τὴν παρθένοις πρέπουσαν αἰδῶ, τὴν ἐπικειμένην θερμότητα τῷ προσώπῳ, ἥτοι τὴν ἐρυθρότητα, ἣν οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ βλέπειν· καὶ γὰρ ἡ παρθένος ἐρύθημα ἔχει ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ. B.

135. σύθην δ' ἀπέδιλος] ἦλθον δὲ καὶ ὄρμησα, ἀπέδιλος ὄχῳ 30

4. ἔθνος] Alius scholii initium. in P. τρέφοντος vulgato.
χάλυφ, ἔθνος P.

ἐγένετο P. ἐγένετο vulgo.

ὅτε correxi pro ὅταν.

16. αὐτῆς] ταύτης P.

17. χλωριάσασα] γρ. χλωρίζουσα P.

18. τρεφούσης O.P., superscripto

19. καὶ καταμήνια O. διὰ καταμήνια vulgo.

23. ἀνέπεισε (γρ. πεποίηκε) P. πεποίηκε vulgo, idque supra post ἀπορρῖψαι.

πτερωτῶ, ἤγουν τῇ δι' αἰέρος πτήσει. διὰ τούτου δὲ δηλοῖ ὅτι σπουδαίως παρεγένοντο, ὥστε οὐδὲ τὰ οἰκεῖα πέδιλα δυνηθῆναι βαλεῖν. Ἄλλως. ὅχῳ πτερωτῶ, ταῖς πτέρυξιν, αἷς ἐποχοῦνται οἱ ἰπτάμενοι. σύθην δ' ἀπέδιλος ὡς τὸ "γείτονες ἄζωστοι ἔκινον." Α.

σύθην] ὥρμησα. ἀπέδιλος] ἀσάνδαλος. ὅχῳ] ἄρματι. πτε- 5
ρωτῶ] τοῖς πτεροῖς. ὅχημα γὰρ ἦν αὐτοῖς τὰ πτερὰ, ὥσπερ τοῖς ἰππεῦσιν οἱ ἵπποι. Β.

136. αἱ αἶ] γράφεται αἶ καὶ φεῦ. ὧ τέκνα τῆς πολυγόνου Τηθύος, ἤγουν τῆς γῆς, καὶ τοῦ περικυκλοῦντος Ὀκεανοῦ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν πολυκοιμήτῳ ρεύματι, ἥτοι πολυσύχῳ· τὸ γὰρ α κατ' ἐπίτασιν 10
κεῖται. εἰ γὰρ ἦν ταραχῶδες τὸ τοῦ Ὀκεανοῦ ρεῦμα κυκλοῦντος πᾶσαν τὴν γῆν, ἀνάγκη ἦν καὶ τὴν γῆν κυμαίνεσθαι. Ο.Ρ.

αἱ αἶ] τὰ εἰς αἱ λήγοντα ἐπιρρήματα θρηνητικὰ περισπῶνται πλὴν τοῦ βαβαί καὶ οὐαί. τὸ δὲ αἶ ἀντὶ τοῦ ἂν ποτε, ἐξ οὗ καὶ τὸ αἶθε ὡς εὐκτικόν, ὀξύνεται. Ρ. τὰ εἰς αἱ λήγοντα δίφθογγα 15
ἐπιρρήματα ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον περισπῶνται· ἱατταταῖ, παπαί, αἶ, καὶ τὰ ὅμοια, πλὴν τοῦ βαβαί, ναί, ἐπίρρημα καταθετικόν, καὶ οὐαί. Β.

136. τῆς πολυτέκνου Τηθύος] τῆς παμμήτορος γῆς. Β.

138. περὶ] τὴν κύκλῳ σχέσιν. Ο.

20

ἐλισσομένου] συστρεφομένου Β.

139. ἀκοιμήτῳ] γαληνώδει, πολυκοιμήτῳ, ἡρεμαίῳ ρεύματι, ἥτοι πολυσύχῳ, ἵνα τὸν ἀκαλαρρεΐτην δηλώσῃ. τὸ γὰρ α κατ' ἐπίτασιν 25
κεῖται. εἰ γὰρ ἦν ταραχῶδες τὸ τοῦ Ὀκεανοῦ ρεῦμα κυκλοῦντος πασᾶν τὴν γῆν, ἀνάγκη ἦν καὶ τὴν γῆν κυμαίνεσθαι, ὡς ἐν αὐτῷ 25
ἀναπεπταμένην. ἄλλως τε οὐδὲ ἔπαινος τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ ψόγος. ὑδάτων δὲ ἀρεταὶ τέσσαρες, τὸ ψυχρὸν, τὸ λευκόν, τὸ ἡδύ, καὶ τὸ ἡρεμαῖον τῆς ρεύσεως. Α.

χθόν'] γῆν. ἀκοιμήτῳ] ἀπαύστῳ. Β.

140. πατὴρ Ὀκεανοῦ] Ὀκεανὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ 30
πρῶτος γήμας Τηθὺν τὴν ἀδελφὴν τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα, τοὺς ποτα-

4. ὡς τὸ Abreschius pro ὥστε. Verba sunt Hesiodi Op. 345.

13. τὰ εἰς αἱ—] Canon Herodiani, sæpius repetitus ab grammaticis. V. Lehrs. ad Herodian.

περὶ μὲν. λέξεως p. 96.

22. γαληνώδει—κεῖται] Pro bis est in P. ἀκαταπαύστῳ, ἢ πολυσύχῳ, ἢ ἢ τὸ α κατ' ἐπίτασιν.

μους, καὶ τὰς πηγὰς τὰς οὐσας ἐν τῷ κόσμῳ, ὧν καὶ Πλουτὸ καὶ Περσηῖς καὶ Μῆτις καὶ Ἀσία καὶ Στυξ ὁμοῦ καὶ Καλυψώ τὰς δ' ἄλλας ἑατέον. P.

141. δέρχθῃτ'] ἴδετέ με, οἷφ' προσηλωμένος δεσμῷ τῆς ἐξοχῆς ταύτης τοῦ ὅρου κακὴν τήρησιν βαστάσω. P. 5

οἷφ' καὶ ὁποῖφ'. προσπορπατός] κεκαρφωμένος. B.

143. φρουρὰν ἄζηλον ὀχῆσω] οἴκησιν κακὴν, ἣν οὐδεὶς ζηλώσει, φυλάξω. B.

144. λεύσσω, Προμηθεῦ] βλέπω, ὦ Προμηθεῦ, ἃ πάσχεις φοβερὰ, ἤγουν φόβου ἄξια, εἰσῆλθε δὲ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς νεφέλη 10 πλήρης δακρύων, εἰσιδούσῃ τὸ σὸν σῶμα πρὸς τῇ πέτρᾳ ξηραίνόμενον καὶ κατατηκόμενον ταῖς τοῦ δεσμοῦ σιδηραῖς βλάβαις. νέοι γὰρ βασιλεῖς κρατοῦσι τοῦ Ὀλύμπου. λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν Δία· ἥδη γὰρ ἔρριψε τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Κρόνον τῆς βασιλείας, καὶ νέοις νόμοις καὶ ἀσυνήθεσι τὰ πάντα διεξάγει ἀδίκως. οἰακονόμοι δὲ λέ- 15 γονται κυρίως οἱ κυβερνῆται τῶν νηῶν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τρέπουσι τὴν ναῦν ἔνθα βούλονται, οὕτω καὶ ὁ βασιλεὺς ποιεῖ ἃ βούλεται. A.

λεύσσω] βλέπω. ὅσσοις] ὀφθαλμοῖς. B.

φοβερὰ] φόβου ἄξια. B.

ὅσσοις] ἢ στικτέον εἰς τὸ φοβερὰ, ἢ ἡ ἢ σύνταξις οὕτως, ὦ 20 Προμηθεῦ, λεύσσω καὶ βλέπω ἃ πάσχεις, δηλονότι φοβερὰ καὶ ἄξια φόβου. τὸ δὲ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ, ἢ ἡ τὸ ἐξῆς οὕτως· εἰσῆλθε γὰρ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς νεφέλῃ πλήρῃ δακρύων. P.

145. ὁμίχλῃ] ταύτην τροπικὴν ἀπὸ τοῦ νέφους καὶ τῆς ὁμίχλης· ἐκ τούτων γὰρ τὸ ὕδωρ καταρρήγνυται· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα νέφους 25 ἐπιγεγονότος δάκρυα καταχέουσιν οἱ ἄνθρωποι. A.

ὁμίχλῃ] σκότωσις· οἱ γὰρ δακρύνοντες οὐ βλέπουσι. O. νέφος λύπης. προσῆξε] προσῆλθε. B.

146. εἰσιδούσῃ] καὶ εἰσιδούσῃ τὸ ση ἡ, καὶ εἰσιδοῦσι το σι ι, καὶ τὸ εἰσιδοῦσι μὲν πρὸς τὸ ὀφθαλμοῖς, τὸ δὲ εἰσιδούσῃ πρὸς τὸ 30 σημαίνόμενον. τὸ γὰρ προσῆλθε τοῖς ἐμοῖς ὅσσοις οὐκ ἔστιν ἕτερον ἢ ἐμοί. B.

147. προσαναινόμενον] προσηλούμενον καὶ ξηραίνόμενον O. ξηραίνόμενον καὶ προσταλαιπωροῦν. B.

148. λύμαις] βλάβαις, κολάσεσι. B.

149. οἰακονόμοι] ἄρχοντες, ἥτοι ὁ Ζεὺς. Ὀλύμπου] τοῦ οὐρανοῦ. B. 35

150. ἀθέσμως] ἀνόμως, καὶ ἔξω τοῦ νόμου καθ' ὃν ἤρχον ὁ τε Οὐρανὸς καὶ ὁ Κρόνος. B.

151. πελώρια] ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ πλησιάζω καὶ ὥρα ἢ φροντίς. Ἄλλως. πελώρια λέγει τοὺς Τιτᾶνας· πρὶν γὰρ, ὡς λέγουσί τινες, οἱ Τιτᾶνες ἐβασίλευον· ἐλθὼν δὲ ὁ Ζεὺς καὶ 5 καταβαλὼν τούτους ἐβασίλευσε. πελώρια οὖν λέγει καὶ Τιτᾶνας καὶ νόμους αὐτῶν. A.

πελώρια] τὰ κεφάλαια, τὸν τε Κρόνον τοὺς τε Τιτᾶνας. B.

λέγει τοὺς Γίγαντας πρὶν γὰρ, ὡς λέγουσί τινες, οἱ Γίγαντες ἐβασίλευον· ἐλθὼν δὲ ὁ Ζεὺς καὶ καταβαλὼν τούτους ἐβασίλευσε. 10 ἐτυμολογεῖται δὲ πελώριος ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ πλησιάζω καὶ ὥρα ἢ φροντίς. τῶν γὰρ μεγάλων πάντες φροντίζουσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ πέλας ἡγουν ἐγγὺς εἶναι τοῦ Ὠρίωνος. O.P.

152. εἰ γὰρ μ' ὑπὸ γῆν] εἶθε, φησὶν, οὕτως ἀπηνῶς ὑπολαβόν με ὁ Ζεὺς τοιούτοις ἀλύτοις δεσμοῖς ἔπεμψεν ἂν ὑπὸ τὴν γῆν κάτωθεν 15 τοῦ τοὺς νεκροὺς δεχομένου Ἄιδου. λέγει δὲ εἰς τὸν ἀκατανόητον καὶ ἀμέτρητον τάρταρον, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ Ἄιδῃ θεοὶ εἰσιν, ὁ Πλούτων, ἡ Περσεφόνη καὶ ἄλλοι. A.

εἰ γὰρ] εἶθε. νέρθεν] ὑποκάτω. B.

153. ἀπέραντον] ἀτελεῖ διὰ τὸ βάθος. B.

20

154. τάρταρον] λέγω. ἤκεν] ἔπεμψεν ὁ Ζεὺς. B.

155. ἀγρίως] ἀπηνῶς. B.

πελάσας] πέμψας, δήσας. O. ἐκεῖσε. ὡς] ἵνα. B.

156. ἐπεγῆθαι] ἐπέχαιρε. B. ὅπως μὴ ἐπέχαιρέ τις οἷς πάσχω 25 κακοῖς ὄρων με, μήτε τις θεὸς μήτε τις ἄλλος. O.

157. αἰθέριον κίνυγμ'] εἶδωλον. O. ἐναέριον κρέμασμα ὑπάρ-
χων. B.

νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ'] νῦν δὲ πέπονθα ὁ τάλας κίνυγμα ὥσανεὶ κρέμασμα αἰθέριον, ἡγουν εἶδωλον, ἐπίχαρμα τοῖς ἄλλοις θεοῖς καὶ τοῖς ἑμοῖς ἐχθροῖς. O. κίνυγμα, τὸ κίνημα, καὶ ἔστι πρωτότυπον 30 τὸ κινῶ, ἐξ οὗ κινύω καὶ κίνυμι· τὸ δὲ κίνυμα ποῖα φωνὴ ἐν τῷ ἀέρι μετὰ ῥάβδου γινομένη, οὗ χρῆσις ἐν τῷ “κύντο φάλαγγες” καὶ

15. τὴν γῆν] τὴν γῆν τῇδε O.

16. λέγει] λέγω O.

24. ὅπως μὴ—] Hoc scholion est etiam in N. non sine scripturæ vi-

tiis, quæ vide apud Franckenium p. 12.

32. κύντο φάλαγγες] Hom. II. B, 281. unde κύντο correxi pro κελί-

κινούμενος, ὃ ἐστὶ κατὰ νοῦν κινούμενος καὶ λογιζόμενος. ἐκ δὲ τοῦ κινύω παράγεται τὸ κινύσσω, ἀφ' οὗ καὶ κίνυγμα τὸ αἰθέριον εἶδωλον, κατὰ τὸ αἰθύσσω αἰθυγμα, πτύσσω πτύγμα, νύσσω νύγμα, ἐξ οὗ καὶ ἡ νυγμή, ὡς πτύγμα πτυγμή καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ πυγμή, καὶ ξύσμα ξυσμή. P.

5

158. ἐπίχαρμα] γρ. καὶ ἐπίχαρτα. O.

ἐπίχαρτα] εὐφρόσυνα. B.

159. ὧδε τλησικάρδιος] οὕτως σκληρογνώμων καὶ ἀπηνόφρων. B.

τίς ὧδε τλησικάρδιος] ὁ χορός φησι πρὸς τὸν Προμηθεά, τίς ἀπὸ τῶν θεῶν οὕτως ὑπάρχει λιθοκάρδιος, ὥστιν ἐπιχαρῇ, ἡγουν πρόξενα 10 χαρᾶς, ὑπάρχουσι ταῦτα ἅ πάσχεις; τίς οὐ συμπάσχει καὶ συναλγεῖ τοῖς σοῖς κακοῖς χωρὶς μόνου τοῦ Διός; οὗτος γὰρ θέμενος καὶ οἰονεὶ σχὼν ἀκαμπῇ ψυχὴν ἐπικότως καὶ ὀργίλως δάμναται καὶ δαμάζει τὴν οὐρανίαν γένναν, ἡγουν τὸ γένος τῶν θεῶν, οὐδὲ παυθήσεται τοῦ τυραννεῖν ἕως οὗ λάβῃ κόρον τῆς τυραννίδος καὶ ἐπιθέσεως, ἥ ἐν 15 δυνάμει ἰσχυρᾷ ἀφέληται τις τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν δυσάλωτον καὶ δυσκόλως ἀφαιρεθησομένην διὰ τὸ ἀνδρεῖον αὐτοῦ. P.

160. ἐπιχαρῇ] ἄξια χαρᾶς. B.

161. ξυνασχαλᾷ] συλλυπεῖται. B.

162. δίχα γ' ἐνός] γρ. καὶ Διός. O. γρ. γ' ἐνός, ἡγουν Διός. P. 20

τεοῖσι] ἰδίῳ. ἐπικότως] ὀργίλως. B.

ἐπὶ σκότος] γρ. ἐπικότως οὗτος ὁ Ζεὺς ὀργίλως, ἀγρίως. O. ὅδ' ἐπικότως αἰεὶ] γρ. ὁ δ' ἐπὶ κότον ὀργίλως, ἡγουν μανικῶς, μανίαν. γρ. ὅδ' αἰεὶ ἐπικότως. P.

163. ἄγναμπτον] ἀκαμπῇ, σκληρὸν, ἀμετακίνητον. B.

25

164. δάμναται] δαμάζει. οὐρανίαν γένναν] τοὺς οὐρανοῦ ἀπογόνους θεούς. B.

165. οὐδὲ λήξει] τοῦ δαμάζειν. κορέσῃ κέαρ] ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. B.

166. παλάμα] μηχανῇ παλαμᾶσθαι γὰρ τὸ μηχανᾶσθαι. 30
δυσά- λωτον ἔλῃ] δυσπρόρθητον πορθήσῃ. ἀρχήν] αὐτοῦ. B.

νυτο. Post φάλαγγες P. pergit καὶ κινούμενος ὃ ἐστὶ κατὰ νοῦν ἐκ δὲ τοῦ etc., relicto post νοῦν vacuo quattuor fere literarum spatio. Supplementum lacunæ, quod ego ex O. petivi, in marg. P. annotatum fuit, sed fere

totum periit bibliopecti culpa.

2. αἰθέριον] αἰέριον O. et γρ. P.

21. ἐπικότως scripsi pro ἐπισκότως, quod est in O.

24. ἐπικότως] Superscriptum ἐπὶ σκότον.

167. ἥ μὲν ἔτ' ἐμοῦ] ὄντως δὴ ἀκμὴν ἐμοῦ χρεῖαν ἔξει ὁ πρύτα-
 νις, ὁ διοικητῆς καὶ ἡγεμῶν τῶν θεῶν ὁ Ζεὺς, καίτοι αἰκίζόμενός με,
 ἡγουν δεσμῶν, ἐν ἰσχυραῖς γυιοπέδαις καὶ δεσμοῖς τῶν μελῶν. ἡ,
 αἰκίζομένου ἐμοῦ παρ' ἐκείνου ἔξει δὴ χρεῖαν ἐμοῦ, δεῖξαι αὐτῷ τὸν
 νεωστὶ ἀποσυλήσοντα τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἢ τὴν ἀρχὴν, καὶ εἰπεῖν 5
 αὐτῷ βούλευμα ὑφ' οὗ τὴν ἀρχὴν μέλλει ἀφαιρεθῆναι. λέγει δὲ τὸν
 ἔρωτα τῆς Θέτιδος δν ἔσχεν ὁ Ζεὺς. οὗτος γὰρ ἐρασθεὶς αὐτῆς
 ἐδίωκεν αὐτὴν ἐν τῷ Καυκάσῳ ὅρει, ὅπως συγγένηται αὐτῇ ἐκωλύθη δὲ
 ὑπὸ τοῦ Προμηθέως, εἰπόντος αὐτῷ ὅτι ὁ μέλλων γεννηθῆναι ἐξ αὐτῆς
 ἔσται κρεῖττον κατὰ πολὺ τοῦ ἰδίου πατρός. φοβηθεὶς οὖν ὁ Ζεὺς 10
 περὶ τῆς βασιλείας ἀπέσχετο τῆς πρὸς Θέτιδα συνουσίας. φησὶν
 οὖν ὁ Προμηθεὺς, ἔξει ποτὲ χρεῖαν ἐμοῦ ὁ πρῶτος τῶν θεῶν, δεῖξαι
 αὐτῷ τὸν ὑφ' οὗ ἀφαιρεθήσεται τὴν βουλευτικὴν πρόνοιαν, τὴν ἐξου-
 σίαν, τὰς τιμὰς. οὐδαμῶς δέ με τοῖς μειλιχίοις καὶ πραέσι καὶ
 γλυκέσι ῥήμασι τῆς οἰκείας πειθοῦς θέλξει, ἡγουν ἀπατήσῃ, οὐτ' οὖν 15
 δι' ἀπειλῶν πτῆξει ἐμὲ εἰπεῖν αὐτῷ, πρὶν ἂν λύσῃ με τούτων τῶν
 ἀγρίων δεσμῶν, βουλευθῇ τε δοῦναι ἐμοὶ ποινὰς καὶ ἀντέκτισιν καὶ
 ἀμοιβὰς καὶ ἀνταποδόσεις ταύτης τῆς τιμωρίας ἣν ἐτιμωρήσατό
 με. Α.

ἥ μὲν ἔτ'] ὄντως εἰς τὸ ἐξῆς. κρατεραῖς] ἰσχυραῖς, μεγά- 20
 λαις. Β.

168. ἐν γυιοπέδαις] δέσμασι. αἰκίζομένου] κολαζομένου καὶ
 καταβαλλομένου. Β. δαμαζομένου. Ο.

169. μακάρων πρύτανις] ὁ θεῶν διοικητῆς καὶ ἄρχων Ζεὺς. Β.
 ὁ σιτοδότης, ὁ παροχεύς. Ο. 25

170. δεῖξαι] αὐτῷ. ὅτου] τίνος. Β.

171. θέλξει] οὐ θέλξει ἐμὲ ταῖς ἐπαοιδαῖς, ὥστε μὴνῦσαι τοῦτον,
 πρὶν ἂν χαλάσῃ, καὶ τὰ ἐξῆς. Α.

2. αἰκίζόμενός με] Sequitur scho-
 liasta codicis sui vitium αἰκίζόμενος
 pro αἰκίζομένου.

5. νεωστὶ ἀποσυλήσοντα] Notan-
 dum νεωστὶ cum futuro conjunc-
 tum, pro quo οὐκ εἰς μακράν vel οὐ
 μετ' οὐ πολὺ dicendum fuisse monet
 H. Stephanus, recte tamen judi-
 cans hoc recentioris Græcitatē vi-
 tium esse. Vide exempla ex Ach-
 metis Onirocr. allata in Thesaurō

vol. 5. p. 1477. ed. Paris.

12. ποτὲ] πολλὴν P.

17. τε P. δὲ vulgo.

ποινὰς καὶ addidi ex P.

ἀντέκτισιν] ἀντωκτίσιν (sic) O. In
 P. verba καὶ ἀντέκτισιν a m. se-
 cunda scripta erant in margine,
 sed nunc literæ τισιν præsectæ sunt.

καὶ ἀμοιβὰς addidi ex P.

18. ἀνταποδόσεις P. ἀνταπόδοσιν
 vulgo.

ἀποσυλᾶται] ἀφαιρεθήσεται. τὸ ἀποσυλᾶται οὐχὶ ἀντὶ τοῦ ἀπο-
συληθήσεται εἵπομεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. οὐ γάρ ἐστιν
ἀντιχρονισμὸς, ὥς τινὲς φασιν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀποσυλᾶται εἴπε καὶ
οὐκ ἀποσυληθήσεται, ἐπειδὴ δ' ἀπόκειται γενήσεσθαι, καὶ οὐπω πά-
ρ-εστι, κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἀπόκειται, τοῦ ἐνεστῶτος χώραν ἐπ- 5
έχει. B.

172. μελιγλώσσοις] θελκτικαῖς. B.

173. ἐπασιδαῖσι] τραγωδίαις. O. λόγοις. θέλξει] ἀπατήσει
καὶ ὑπάξεται. B.

174. ἀπειλὰς] αὐτοῦ. πτήξας] φοβηθείς. τὸδ'] τὸ βού- 10
λευμα. B.

175. καταμηνύσω] ἐξείπω αὐτῷ. B.

176. χαλάσῃ] λύσῃ. ποινάς τε τίνειν] χάριτας ἀντιδιδόναι. B.

177. τῆσδ' αἰκίας] ἥς πάσχω. B.

178. σὺ μὲν θρασὺς τε] σὺ μὲν, ὃ Προμηθεῦ, εὐτολμος καὶ ἀναιδὴς 15
γίνῃ καὶ οὐδαμῶς ἐπικάμπτη, ταῖς πικραῖς ταύταις αἰκίαις καταπο-
νούμενος καὶ πιεζόμενος, ἐγὼ δὲ λίαν φοβοῦμαι περὶ ταῖς σαῖς τύ-
χαις, καὶ λογίζεσθαι ποῖ ποτε παύσασθαι σε τούτων ἀπόκειται καὶ
ἰδεῖν τὸ τέλος αὐτῶν ἐλλιμενισθέντα ἐν τούτῳ, ἥγουν τί δεῖ τέρμα
καὶ τέλος ἰδεῖν σε τῶνδε τῶν πόνων· ἀκαμπῇ γὰρ καὶ σκληρὰν ψυχὴν 20
έχει ὁ Ζεὺς. A.

θρασὺς] εἴ. B.

179. δῦαισιν] κακοπαθείαις αἷς σύνει. ἐπιχαλᾶς] ἐνδίδως. B.

180. ἐλευθεροστομεῖς] σοβαρῶς καὶ ὑπεροπτικῶς φθέγγει. ἐκ
μεταφορᾶς τῶν ἐλευθέρων τοιούτων ὄντων· τοῖς γὰρ δούλοις πεπτη- 25
χέναι καὶ τρέμειν πάρεστι διὰ τὴν δουλείαν. B.

181. διάτορος] μέγας. B.

182. δέδια] φοβοῦμαι. B.

183. πᾶ] ὅπου. τῶνδε πόνων] οὐς πάσχεις. χρῇ] ἀπόκει-
ται. B. 30

184. τέρμα] τέλος. B.

15. ὃ Προμηθεῦ addidi ex P., in quo literæ προμη præssectæ sunt.
18. ποῖ] ποῦ O.
παύσασθαι—πόνων P. Legebatur παύσονται καὶ ἐλλιμενισθήσονται· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν προσορμιζομένων νηῶν. ἥγουν, τί δεῖ σε (καὶ addit O.) τέρμα καὶ τέλος ἰδεῖν τῶνδε τῶν πόνων. Conf. schol. ad v. 184.

κέλσαντ'] ἀντὶ τοῦ παυσάμενον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν προσορμιζομένων νεῶν. δύναται δὲ συνταχθῆναι καὶ οὐδετέρως κέλσαν. O.P. κέλσαι κυρίως τὸ τὴν ναῦν προσορμίσαι τινὶ εὐγαλήνῃ καὶ εὐλιμένῳ τόπῳ. ἐξοκεῖλαι δὲ τὸ τὴν ναῦν ἐκβληθῆναι ὑπ' ἀνέμου ἔξω τοῦ λιμένος. O.P.

5

κέλσαντ'] καταντήσαντα. B.

ἀκίχῃτα] ἀκατανόητα. B. ἀκατάληπτα. O.

185. ἀπαράμυθον] οὐ μύθῳ παραγόμενον καὶ πειθόμενον ἑτέρῳ τινί, ἀλλὰ πᾶν τὸ ἀρέσκον αὐτῷ δικάίως οἰόμενον ποιεῖν. P.

ἀπαράκλητον λόγοις. B.

10

186. οἶδ' ὅτι τραχὺς] οἶδα, φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ὅτι ἀμείλικτός ἐστιν ὁ Ζεὺς καὶ τὸ δοῖαν αὐτῷ δίκαιον νομίζει εἶναι, ἀλλ' ὅμως ἔσται πραῦς, ὅταν τοῦτον τὸν τρόπον ραισθῇ καὶ κρατηθῇ τὰ ἐπιέναι μέλλοντα αὐτῷ. τὴν δὲ σκληρὰν καὶ ἀκατάπαυστον αὐτοῦ ὀργὴν καταπραΐνας ἤξει καὶ συνέλθῃ ἐμοὶ εἰς φιλίαν καὶ συντυχίαν 15 ἀναγκαζόμενος ἀναγκαζομένῳ, ἢ ποθὼν μαθεῖν τὰ περὶ ἑαυτοῦ συνέλθῃ ἐμοὶ ποθοῦντι λυθῆναι τῶν δεσμῶν. A.

οἶδ'] γινώσκω. τραχὺς] σκληρός ἐστι. καὶ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων] τὸ γὰρ αὐτῷ δοῖαν δίκαιον ἡγεῖται, καὶ ἀδικώτατον ἦ. B.

20

187. ἔμπας] ὅμως. οἶω] ὑπολαμβάνω. B.

188. ὅταν ταύτῃ ραισθῇ] ὅταν οὕτω τυφθῇ ὑπὸ τοῦ ἀναγκαίου ὥσπερ ὑπὸ ραιστήρος, μαλακογνώμων ἔσται. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ σιδήρου. A. ἤγουν ὅταν καταβιβασθῇ ἀπὸ τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλείας. γράφεται ῥεχθῇ, ἤγουν ὅταν πραχθῶσι τὰ πράγματα 25 οὕτως ὡς λέγω. P. γράφεται ῥεχθῇ, τυπωθῇ, ἐδραιωθῇ. P.

μαλακογνώμων] ταπεινός. B.

189. ραισθῇ] οὕτως ὡς ἔφην δαμασθῇ. B.

1. προσορμιζομένων P. inter versus a correctore. In textu προσορμιζόντων.

2. κέλσαι] κέλσαι γὰρ O.

12. εἶναι om. P.

13. ραισθῇ καὶ κρατηθῇ] γρ. ῥωσθῇ καὶ κρατυνθῇ P.

τὰ ε. μ. αὐτῷ addidi ex O.P.

15. καὶ συνέλθῃ (συνέλθει O.) ad-

dididi ex O.P. quod pro συνελεύσεται dictum ex more recentiorum. Sic πάθης ad v. 307. et alia alibi.

26. ἐδραιωθῇ] Addit P. de conjugatione verbi ραισθῇ κανόνισον· ραίζω τὸ φθείρω, ὁ μέλλων ραίσω etc. Cujusmodi pueriles annotationes satis erit ex uno hoc specimine cognosce.

190. ἀτέραμνον] σκληρὰν καὶ ἄκαμπτον. στορέσας] μαλακίσας καὶ καταβαλὼν. B.

191. ἀριθμόν] γράφεται ἄρθμόν. ἦτοι φιλίαν. "Ὅμηρος "Οἱ δ' "ἡμῖν ἄρθμοι ἦσαν" ἀντὶ τοῦ φίλοι. καὶ "διέτμαγον ἄρθμήσαντες" ἀντὶ τοῦ εἰς φιλίαν ἐλθόντες. καὶ ὁ Ἄρατος "καὶ δὴ πον πόλεμον 5 "καὶ δὴ καὶ ἀνάρθμιον αἶμα." P.

ἄρθμόν] ἔνωσιν. B.

192. σπεύδων] σπουδάζων μαθεῖν τὴν ἐπιβουλήν. O.

ἦξε] ἐλευσεται, ἵνα αὐτῷ ἀπαλλαγὴν φράσω. B.

193. πάντ' ἐκκάλυφον] ἐκκάλυφον καὶ φανέρωσον καὶ εἰπὲ ἡμῖν 10 πᾶσαν αἰτίαν, καὶ τὸν τρόπον, ἐν ποίῳ πταιίσματι λαβὼν σε ὁ Ζεὺς αἰκίζεται καὶ τιμωρεῖ οὕτως ἀτίμως καὶ ὀδυνηρῶς διδάξον ἡμᾶς τὸδε, εἰ μὴ βλάβη καὶ ὥσανει αἰσχύνῃ τῷ λόγῳ καὶ τῇ φανερώσει. βουλόμενος γὰρ ὁ ποιητὴς διδάξει τὴν ὑπόθεσιν προσεποιήσατο ἐρω- 15 τώσας αὐτὸν τὸν Προμηθεά τὰς Ὠκεανίδας. A.

ἐκκάλυφον] φανέρωσον. γέγων' εἰπέ. B.

194. αἰτιάματι] μέμψει. B.

195. αἰκίζεται] κολάζει. B.

196. διδάξον] τοῦτο. λόγῳ] τῇ περὶ τούτων διηγήσει. B.

197. ἀλγεινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν ταῦτε] ἄλγους μὲν αἷτια 20 γενήσονται μοι ταῦτα διηγουμένῳ, λύπη δὲ πάλιν ἐστὶ σιγᾶν τινα τὰς οἰκείας λύπας καὶ τοὺς ἑαυτοῦ πόνους. εἰ γὰρ τις ἐκκαλύψει πρὸς τινα τὴν ἑαυτοῦ θλίψιν, δέχεται παρηγορίαν τινα, παραμυθούμενος παρ' ἐκείνου, πανταχόθεν δὲ μοι δυστυχία ἐπῆλθε καὶ λεγόμενα ταῦτα λυπηρά εἰσι καὶ σιωπώμενα ἀλγεινά. A. 25

ἀλγεινὰ] λυπηρά. B.

198. ἄλγος] λύπη. πανταχῇ* δύσποτμα] ἐν τῷ λέγειν καὶ ἐν τῷ μὴ λέγειν δυσχερῇ καὶ βαρύτατα. B.

199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο] ἐπεὶ, φησὶν, ἔρις καὶ στάσις τοῖς θεοῖς ἐγένετο, τοῖς μὲν ἐθέλουσιν ἐκβαλεῖν τῆς βασιλείας τὸν Κρόνον, 30 τοῖς δὲ μὴ, ἐγὼ συνεβούλευον τούτοις τὰ ἀγαθὰ, ἀλλὰ πείθειν οὐκ

3. Ὅμηρος] Od. II, 427. unde nunc recte legitur ἀνάρσιον.

ἄρθμοι correxi pro ἀρίθμοι.

20. ἄλγους—λύπη P. ἄλγους μὲν

4. διέτμαγον] Iliad. II, 302.

αἷτια ὑπάρχουσι μοι ἐν τῷ λέγειν ταῦτα,

5. Ἄρατος] Phænom. 125. ubi

λύπη vulgo.

εἶχον. ἀπὸ τούτων δὲ ἄρχεται τῆς διηγήσεως. προλέγει δὲ τινὰς εὐεργεσίας γενομένας τῷ Διὶ παρ' αὐτοῦ, ἵνα ἀχάριστον καὶ ἀγνώμονα αὐτὸν ἀποδείξῃ. Α.

χόλον] τὴν πρὸς ἀλλήλους ὀργήν. Β.

200. στάσις] μάχη. ἐν ἀλλήλοισι] τοῦτο διὰ μέσου. ὠροθύ-5
νετο] διηγείρετο. Β.

201. ἔδρας] τοῦ τῆς ἀρχῆς θρόνου. Β.

202. ὡς Ζεὺς ἀνάσσει] ἵνα ὁ Ζεὺς βασιλεύει. τοῦμπαλιν] τὸ ἐναντίον. Β.

ὡς] ἵνα. Β.

10

204. ἐνταῦθ'] εἰς τοῦτο, ἢ τότε. τὰ λῶστα] τὰ ὠφέλιμα.
πιθεῖν] καταπεῖσαι. Β.

206. αἰμύλας] αἰμύλος λέγεται ὁ δι' ὑποκρίσεως αἵματος ἥγουν συγγενείας ἀπατῶν τινὰ· οὗτος δὲ λέγεται παρὰ Λατίνοις πέλαξ. Ρ. αἰμύλον κυρίως ἐπὶ τῆς γυναικὸς τῆς δυναμένης ἀπὸ τοῦ ἐρυθήματος 15
ἀπατῆσαι. ἐνταῦθα δὲ αἰμύλας ἐκάλεσε τὰς φρονίμους. Ρ. τὰς γλυκερὰς καὶ φρονίμους. Ο. ποταπὰς ἀπατηλάς. μηχανάς] ἅς αὐτοῖς ἐμηχανώμην βουλὰς. Β.

207. ἀτιμάσαντες] φαυλίσαντες. καρτεροῖς] σοβαροῖς. Β.
ὑπερόγκοις καὶ ἰσχυροῖς. Ο.

20

208. φωντ'] ὑπέλάμβανον. ἀμοχθεῖ] ἀπονητεῖ. Β.

209. ἐμοὶ δὲ μήτηρ—καὶ Γαῖα] ἐμοί, φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ἡ μήτηρ προεῖπε τὰ μέλλοντα γενέσθαι. τὸ δὲ, οὐχ ἄπαξ μόνον Θέμις, οὕτω νοητέον, εἰ καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ καὶ Θέμις καὶ Γαῖα λέγε-
ται, οὐ καινόν. καὶ γὰρ μίαν μορφήν ἔχουσιν οἱ θεοί, πολλοὶς δὲ 25
ὀνόμασι καταμερίζονται. Ἄλλως. ἐμοὶ δὲ προεῖπε τὸ μέλλον, ὥσπερ γενήσεται, ἡ μήτηρ, ἡ οὐ καθόλου μόνον Θέμις λεγομένη, ἐλλειπτικῶς κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν, ἀλλὰ καὶ Γῆ, ἡ τῶν πολλῶν ὀνομάτων μία μορφή· λέγεται γὰρ οὐ μόνον Θέμις καὶ Γαῖα, ἀλλὰ καὶ ζεῖδωρος καὶ βότεира καὶ βωτιάνεира. Ρ. Ἄλλως. τὸ θεῖον 30
φύσει μὲν ἐστὶν ἓν, ὀνόμασι δὲ πολυμερές. ἢ οὕτως, ἐμοὶ δὲ ἡ

1. τούτων] τούτου Ο.

τῆς διηγήσεως] τῶν διηγήσεων Ο.

24. εἰ καὶ ἡ] ἴαν δὲ ἡ Ρ. ἴαν ἡ Ο.

25. μίαν Ο.Ρ. ἄλλην vulgo.

28. καὶ Γῆ—βωτιάνεира Ρ. Lege-
batur καὶ Γῆ, καὶ τοῦτο ἐλλειπτικῶς. ἡ

Γαῖα προσέτι· μορφήν γὰρ πολλῶν ὀνο-
μάτων κατέχει. λέγεται δὲ καὶ ζεῖδω-
ρος καὶ βωτιάνεира. Sic etiam Ο.,
nisi quod ἐλλειπτικῶς. ἢ μία προσέτι
μορφή, πολλῶν δ. μετέχει — ζ. καὶ βό-
τειρα καὶ βωτιάνεира.

Θέμις, ὡς μήτηρ, τὸ μέλλον προεῖπε καθὼς τελεσθήσεται. τὸ δὲ
 “ πολλῶν ὀνομάτων μία μορφή” λέγει ὅτι τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ Γῆν
 καὶ Θέμιν ὀνόμασε. Α.

οὐχ ἅπαξ μόνον] οὐ μόνον καλουμένη. Β.

210. μορφή μία] ἐν πρόσωπον. Β.

5

211. ἥ κραινοίτο] ὅπου τελεσθείη. προὔτεθεσπικίει] προὔμαν-
 τεύσατο. Β.

212. ὡς] ὅτι. ὡς οὐ κατ' ἰσχύν] τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω, καὶ οὐ
 πρὸς τὸ σύναγκες συνάπτεται τῇ ἐννοίᾳ. εἰπὼν γὰρ ἀνωτάτω τὸ
 “ ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶστα βουλευών” τὴν μὲν σύνταξιν ἀπέδωκε, τὴν 10
 δὲ ἔννοιαν οὐκ ἀπέδωκεν· οὐ γὰρ εἶπε τίνες ἦσαν αἱ συμβουλαὶ ἃς
 πρὸς αὐτοὺς ἐποιήσατο, ἀλλ' ἀπλῶς λῶστα εἶπε· νῦν δὲ πολλὰ διὰ
 μέσου θεῖς ἀποκαλύπτει ἃ συνεβούλευε, λέγων πρὸς αὐτοὺς ὡς οὐ
 χρή τὸν περιποιούμενον ἑαυτῷ ἀρχὴν ἐν θρασύτητι καὶ γνώμῃς ὑπερ-
 κοτίᾳ καὶ μετὰ δόλου περιποιεῖσθαι, ἀλλὰ μεταχειρίσεσι καὶ ἐπιτη- 15
 δειότητι. Β.

213. χρῆ] ἐνδέχεται. ἥ] παρὸ, ἀλλὰ ἐν δόλῳ, παρὸ, ἀλλὰ κολα-
 κείᾳ. Ρ.

ὑπερέχοντας] τοὺς μεγάλους. κρατεῖν] ἄρχειν. Β.

214. ἐξηγουμένου] λεπτομερῶς λέγοντος. Ο. παραινούντος καὶ 20
 λέγοντος. Β. τοιαῦτ' ἐμοῦ λέγοντος οὐδὲ ἄξιον ἔκριναν προσβλέψαι με.
 κρεῖττον δέ μοι τῶν παρόντων τότε ἔδοκει τὸ προσλαβεῖν τὴν μητέρα καὶ
 συμπαρίστασθαι καὶ βοηθεῖν τῷ Διὶ ἐμοὶ θέλοντι καὶ ἐκείνῳ. Ο.Ρ.

216. παρεστώτων] τῶν ἐνισταμένων πραγμάτων. Β.

218. συμπαραστατεῖν] συμμαχεῖν. Β.

25

219. ἐμαῖς δὲ βουλαῖς] διὰ δὲ τῶν ἐμῶν βουλῶν, φησί, κα-
 λύπτει καὶ κατέχει ὁ κατώτατος τόπος τοῦ “ Αἰδοῦ ὁ σκοτεινότητος
 τὸν ἀρχαιότατον Κρόνον σὺν τοῖς συμμαχοῖς αὐτοῦ Τιτᾶσιν. Α.
 τοιαῦτα δὲ ὠφεληθεῖς ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὑπ' ἐμοῦ ἡμεῖψατό με
 ταῖσδε ταῖς κακαῖς ποιναῖς. Ρ.

30

μελαμβαθῆς] ὁ σκοτεινὸς διὰ τὸ βάθος. Β.

220. κευθμῶν] ὁ κατώτατος τόπος. παλαιγενῆ] τὸν παλαιὸν
 κατὰ τὴν γένναν. Β.

221. αὐτοῖσι] σὺν. συμμαχοῖσι] αὐτοῦ. Β.

9. σύναγκες] σύνεγγυς Heathius. Legebatur οὐκ ἐν θρασύτητι.

14. ἐν θρασύτητι Franckenius p.16. ὑπερκοτίᾳ] Fort. ὑπερκοτίᾳ.

222. ὁ τῶν θεῶν τύραννος] Ζεύς. B.

223. ποιναῖς ταῖσδε] αἷς σύνειμι. ἀντημείψατο] ἀντεδεξιώσατο. B.

224. ἔνεστι γάρ πως] τοῦτο φυσικῶς πρόσεστι τοῖς τυραννοῦσι, τὸ ἐπιλανθάνεσθαι τῶν οἰκείων φίλων καὶ τιμωρεῖν ἐκείνους ὡς ὑπόπτους. τὸ δὲ τῆς τυραννίδος ὄνομα τοῖς μὲν παλαιωτάτοις ἄγνω- 5 στον ἦν, οὗτος δὲ ὁ ποιητῆς οἶδεν αὐτὸ, πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀρχι- λοχος λέγων, “Μεγάλης δ’ οὐκ ἐρῶ τυραννίδος.” A.

νόσημα] τὸ ἀμνημονεῖν τῶν φίλων. O.

226. ὃ δ’ οὖν ἐρωτᾷτ’] ὅπερ δὲ ἐρωτᾷτέ με, ἤγουν δι’ ἣν αἰτίαν κυλάζει με ὁ Ζεὺς, λέξω. Ἄλλως. κατ’ ἐρώτησιν ἐρμηνευτέον, 10 ἐρωτᾷτέ με (πρὸς τὰς Ὀκεανίδας φησὶ) καθ’ ἣν αἰτίαν, τουτέστι δι’ ὃν τρόπον ὧδε καὶ οὕτως ὁ Ζεὺς τιμωρεῖ με; τοῦτο σαφηνιῶ καὶ σαφῶς εἶπω. A.

ὃ δ’ οὖν] ὅπερ. αἰτίαν] μέμψιν. B.

227. αἰκίζεται] μαστίζει, Ἀττικόν. O.

15

228. ὅπως τάχιστα] τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ παραυτίκα, ἥνίκα ἐν- δρύνθη τῷ θρόνῳ τοῦ οἰκείου πατρὸς Κρόνου, ἤγουν ἐδράξατο ὁ Ζεὺς τῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου ἐξουσίας, αὐτὸν τῆς βασιλείας ἐξελὼν, τηνικαῦτα μερίζει καὶ διανέμει γέρα τοῖς θεοῖς, ἤγουν ἐξουσίας, τι- μάς, δυνάμεις, ἄλλω ἄλλας. καὶ διεστοιχίζεται, ἤγουν ἡσφαλίζεται, 20 ἡδραίου τὴν ἀρχὴν ἢ διεστοιχίζεται ἀντὶ τοῦ διεμέριζε καὶ ἔνεμε τὰς τάξεις τῆς ἀρχῆς. ἢ τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ. A.

ὅπως] ἐπεὶ. τὸν πατρῶον θρόνον] τὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου. B.

229. νέμει] μεμερισμένως παρέχει. B.

25

230. διεστοιχίζεται] διεμέριζε κατὰ τάξιν. B.

231. βροτῶν δὲ τῶν τάλαιπῶρων] μισοπονήρως καὶ φιλανθρώ- πως τάλαιπῶρων προσέθηκε. τῶν δὲ τληπαθῶν ἀνθρώπων οὐδένα ἔσχε λόγον, ἀλλ’ ἤθελε τὸ πᾶν γένος αὐτῶν, τὸ τότε ὄν, ἀφανί- σαι καὶ ἄλλο γενῆσαι καὶ πλάσαι νέον. καὶ τούτοις τοῖς βου- 30 λεύμασι καὶ λόγοις τοῦ Διὸς οὐκ ἄλλος τις ἀνθίστατο καὶ ἦναν-

12. τρόπον ὧδε καὶ οὕτως Fæhsius pro τρόπον ὧδε καὶ οὗτος, quod est in P. τρόπον οὕτως vulgo.

21. τὴν ἀρχὴν P. αὐτοῦ βασιλείαν γρ. P. et vulgo.

ἢ διεστοιχίζεται—ἐπειδὴ P. καὶ τὰς τάξεις ἔνεμι τῆς ἀρχῆς. τὸ ὅπως οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ vulgo.

27. μισοπονήρως—προσέθηκε om. P. Totum scholion om. O.

τιούτο. ἐγὼ δὲ ὁ τολμῆς καὶ ὁ τολμηρὸς, ὁ ἐν τόλμαις τολμηρότερος ἐλυτρωσάμην καὶ ἐξέβαλον τοὺς ἀνθρώπους τοῦ μὴ φθαρέντας αὐτοὺς εἰς τὸν Ἄϊδην παραγενέσθαι. διὰ τοῦτο καταπονοῦμαι καὶ δαμάζομαι τοιαύταις βλάβαις, ἀλγαιναῖς μὲν οὖσαις τοῖς πάσχουσι ταύτας, ἐλέους δὲ ἀξίαις τοῖς βλέπουσι. τοὺς βροτοὺς γὰρ οἰκτισάμενος αὐτὸς οἴκτου οὐκ ἤξιώθην, ἀλλ' ἀπηνῶς ἐρρύθμισμαι, ἥγουν ἐσταύρωμαι καὶ ἐκτέταμαι. Α.

λόγον] φροντίδα. Β.

232. αἰστώσας] ἀφανίσας. Β.

γένος] γρ. θέλων. Ο. τούτων Β.

10

233. ἄλλο] γένος. φιτῦσαι] ποιῆσαι, γεννῆσαι, ἐξ οὗ καὶ φύτρω ὁ πατήρ. Β.

234. τοῖσιν] τοῖς βουλευμάσι καὶ λόγοις τοῦ Διός. Ο. ἥγουν τῇ τοιαύτῃ βουλῇ. ἀντέβαινε] ἠναντιοῦτο. Β.

235. ἐγὼ δὲ] τινὲς ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ δ' ἐτόλμησα, καὶ τὸ ἐξῆς μετὰ 15 ἥθους. δύναται καὶ τολμῆς εἶναι, ὡς τιμήεις τιμῆς. Α.

τολμῆς] τολμηρὸς. Ο. ὁ τολμητίας. ἐξελυσάμην] ἡλευθέρωσα. Β.

236. διαρραισθέντας] φθαρέντας εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἄϊδου. Ο. φθαρέντας ὑπὸ Διός. Β.

20

237. τῷ τοι] δύναται ἀντωνυμία εἶναι ἐν συμπαθείᾳ κειμένη ἢ τοι. ἐρρύθμισμαι] ἐσταύρωμαι. Α.

τῷ] οὗ ἕνεκα. κάμπτομαι] τάλαιπωρῶ, καταβάλλομαι, δαμάζομαι. Β.

238. πάσχειν] αὐτάς. Β.

25

239. οἴκτῳ] ἐλέφ. Β.

241. ὧδ' ἐρρύθμισμαι] ἐκτέταμαι, κρέμαμαι. Ο. ἡ δὲ μεταφορὰ τοῦ ῥυθμίζειν ἀπὸ τῶν χορδῶν. Ρ. οὕτως ἢ ἐνταῦθα ἐτάχθην. Ζηνὸς] ὑπὸ τοῦ Διός. δυσκλεῆς] ἄδοξος. Β.

242. σιδηρόφρων τε] ὁ τῶν Ὀκεανίδων γυναικῶν χορὸς ἰδὼν τὸν 30 Προμηθεά κακῶς καὶ ἀθλίως πάσχοντα φησὶ πρὸς αὐτὸν, ἐστὶν ἄγαν σκληρόψυχος καὶ ἀμείλικτος ὅστις οὐ συναλγεῖ τοῖς σοῖς κακοῖς·

1. ὁ τολμῆς] ὁ τόλμης Ρ. καὶ τολμῆς vulgo.

καὶ ὁ τολμηρὸς—ἐξέβαλον Ρ. ἥγουν τολμηρὸς ἐλυτρωσάμην καὶ ἔσωσα vulgo.

11. φύτρω] De hoc vocabulo dixi in Præfat. ad Sophoclem p. xiv. ed. sec.

ἐγὼ γὰρ οὔτε εἰσιδεῖν ἤθελον ταῦτα, εἰσιδοῦσά τε ἡνιάθην τὴν ψυχὴν. Α.

σιδηρόφρων] σκληρὸς, ἄκαμπτος τὰ φρονήματα, καὶ ὥσπερ ἀπὸ πετρῶν συμπαγεῖς τὸν νοῦν. Β.

243. συνασχαλᾷ] συμπᾶσχει. Β.

5

244. μόχθοις] δυστυχίαις. Β.

245. ἡλγύνθην] ἐλυπήθην, ἔπαθον. κέαρ] τὴν ψυχὴν. Β.

246. ἐλεεινὸς εἰσορᾶν] βλέπειν αὐτοὺς ἐμέ. εἴτα οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ ὑμεῖς συνηλγήσατε ἐν πρώτοις οὔσαι τῶν φίλων. Β.

247. μή ποῦ τι προὔβης] ἐπεὶ προηγήσατο ὁ Προμηθεὺς καὶ 10 εἶπεν ὅτι ἀντέλεγον τῷ Διὶ, καὶ οὐκ εἶασα τοὺς ἀνθρώπους πάλιν διαφθαρῆναι, διὰ τοῦτό με ἐτιμωρήσατο ὁ Ζεὺς οὕτως, ἐρωτᾷ πάλιν αὐτὸν ὁ χορὸς, μὴ γὰρ ἕτερόν τι εἰς αὐτὸν ἡμαρτες ἀμάρτημα; ὁ δὲ φησιν, ἐποίησα τοὺς ἀνθρώπους μὴ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τὸν θάνατον, κατοικήσας ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας τυφλάς· ἤγουν ἐν αὐτοῖς ἐποίησα τὸ 15 νομίζειν καὶ ἐλπίζειν μὴ σήμερον ἢ αὔριον θανεῖν, ἢ τόνδε ἢ τόνδε τὸν καιρὸν, καὶ οὕτω δι' ὅλου βίου κοπιᾶν. Α.

τῶν] ὧν φῆς. περαιτέρω] ἐπέκεινα. Β.

248. θνητοὺς τ' ἔπαυσα] ἀπὸ τοῦ λέγειν, θνητοὺς τ' ἔπαυσα μὴ 20 προδέρκεσθαι μόρον, παρεμφαίνει καὶ ἑτέραν εὐεργεσίαν ἀφανῆ οὔσαν· οἱ γὰρ ἄνθρωποι πρῶην τὸν μόρον καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐλπίζοντες οὐδ' ὅλως εἰργάζοντο· εἴτα λαβόντες ἀπὸ τοῦ Προμηθέως ἐλπίδας κενὰς, ἤγουν τυφλωθέντες, ἦν πρὶν εἶχον ἐλπίδα θανάτου, ὥστε μὴ προβλέπειν αὐτὸν, δι' ὅλου εἰργάζοντο, ἔχοντες καὶ τὸ πῦρ. Ρ. πρό- 25 τερον, φησὶν, οἱ ἄνθρωποι πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες τὸν θάνατον οὐκ ἐξήρχοντο εἰς τὸ ἐργάζεσθαι, ἢ ναυτίλλεσθαι ἢ ἄλλο τι ποιεῖν, φοβούμενοι μὴ τηρικαῦτα ἐπέλθῃ αὐτοῖς ὁ θάνατος, ἐγὼ δὲ αὐτὸν ποιήσας ἀπρόοπτον καὶ ἐλπίδας αὐτοῖς ἐνθεῖς τοῦ ζῆν, καὶ μὴ γινώσκειν 30 πότε μέλλει αὐτοῖς ὁ θάνατος ἐπελθεῖν, εἰς ἔργα παράτρυνα. Α.

προδέρκεσθαι] προβλέπειν. Β.

30

249. φάρμακον] θεραπείαν. Β.

250. τυφλάς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατέκισα] ἵνα τυχὸν ἐλπίζωσι

16. Alterum ἢ τόνδε addidi ex O.

17. κοπιᾶν] καὶ ζῆν addit O.

25. θάνατον] θάνατον πρὶν Ρ.

26. εἰς τὸ om. Ρ.

27. αὐτοῖς] τούτοις Ρ.

29. εἰς ἔργα O.P. Legebatur αὐ-
τούς.

παράτρυνα] γρ. παράξυνα Ρ.

ὅτι σήμερον μέλλομεν ἀποθανεῖν ἢ ἄλλο τι παθεῖν ἢ αὐριον ἢ μετὰ πολὺ ἢ οὐ. P. εἰ γὰρ εἶχον οἱ ἄνθρωποι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν θάνατον, καὶ μὴ ἐλπίσιν ἐβουκολοῦντο, ὁ μὲν προσδοκῶν εὐδαίμων γενήσεσθαι καὶ περιεῖναι καὶ ζῆν αἰεὶ, ὁ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ὅτι πλούσιος ἔσται, λύπαις ἂν καὶ ὀδυρμοῖς τὸν πάντα αἰῶνα διέφερον. κατάρκισα] ἐνέ-5 βαλον. B.

252. πρὸς τοῖσδε] πρὸς τούτοις οἷς εἶπον ἐγὼ, φησὶν, αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις παρέσχον καὶ ἔδωκα τὸ πῦρ. εἶτα ἔφη ὁ χορὸς ὅτι καὶ νῦν ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸ φλόγας ἐκπέμπον πῦρ. ὁ δὲ φησιν, ναί, ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας. A.

10

τοῖς] οἷς ἔφη. σφιν] αὐτοῖς. ὥπασα] παρέσχον. B.

253. σημείωσαι ὅτι δοξα Ἑλληνικὴ ἦν ὅτι τὰ σώματα προὔ-
πῆρχον, ὕστερον δὲ αἱ ψυχαὶ γεγонуῖαι καὶ ὀργισθεῖσαι παρὰ τοῦ
θεοῦ. ἐνέβαλε ταύτας ἐν τοῖς σώμασιν, οἷον ἐν φρουρᾷ τινι, καὶ
κατεῖχοντο ὑπὸ τῶν σωμάτων, ἐφοβοῦντο δὲ μεταχειρίσασθαι τι πρὸς 15
ἀφέλειαν αὐτῶν. ἐνόμιζον γὰρ ὅτι ἡνίκα προσεγγίσωσί τε θάνατος
ἀποβῇ αὐτοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ πράγματος οὐ προσψεύσωσι. καὶ οὕτως
ἐφθείροντο ποτὲ μὲν ὑπὸ τοῦ ψύχους, ποτὲ δὲ ὑπὸ τῆς πείνης, ἄλλοτε
δὲ ὑπὸ ἄλλοις συμβάμασι. κατελθόντος οὖν ποτὲ τῶν καιρῶν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ πυρὸς ἐπὶ τῶν δένδρων καὶ κατακαυθὲν πνέοντες οἱ κάρβωνες 20
μόλις ἐκείσε παραγενόμενοι οἱ ὄντες τότε ἦσθοντο τοῦ πυρός. καὶ
σχόντες μικρὰν προμήθειαν, ἥτοι μικρὰν φρόνησιν, ἔλαβον ἐκ τοῦ
τοιούτου πυρός καὶ ἐφύλαττον. κατὰ μικρὸν δὲ αὐξομένης ἥτοι τῆς
φρονήσεως ἡσθάνθησαν ὅτι οὐκ ἂν ποτε θάνωσιν, ὁποίου ἂν προσψεύ-
σωσι πράγματος. οὐδὲ γινώσῃς τις πότε τὸ τέλος τῆς ζωῆς αὐτοῖς 25
ἔσεται. διὰ τοῦτο φησὶν ὅτι ἔπαυσα τοὺς βροτοὺς μὴ βλέπειν τὸν
θάνατον, ἐγκατοικίσας ἐν αὐτοῖς τυφλὰς ἐλπίδας, ἥτοι μὴ γινώσκειν
τινὰς ὅτε μέλλει συμβῆναι αὐτοῦ θάνατος. O.

φλογωπὸν] δύο εἰσὶν ὀνόματα τῷ πυρὶ, τὸ στοιχειακὸν καὶ τὸ
διακοινικόν. καὶ στοιχειακὸν μὲν πῦρ αὐτὸ τὸ στοιχεῖον ὁ αἰθήρ, δια-30
κοινικὸν δὲ αὐτὸ τὸ πρὸς ὑπηρεσίαν ἡμετέραν χρησιμεῖον· ὅπερ φλο-

1. ἢ μετὰ πολὺ ἢ οὐ] Corrigendum videtur ἢ μετ' οὐ πολὺ.

7. πρὸς—ἀνθρώποις O. καὶ ἔτι ἐγὼ, φησὶν, ἀνθρώποις P. et vulgo.

9. καὶ addidi ex O.

13. ὀργισθεῖσαι] Sic codex.

16. προσεγγίσωσί τε] Sic codex.

20. κατακαυθὲν] κατακαφθὲν O.

22. σχόντες] σχέντες O.

23. τοιούτου] τούτου O.

ἥτοι] Excidit aliquid.

γαπὸν ὁ Αἰσχύλος φησὶ, τουτέστι λαμπρὸν, παρὰ τὸ ὑποκεῖσθαι τῇ ὀπωπῇ καὶ λάμπειν. τὸ γὰρ αἰθέριον οὐχ ὑποκίπτει τῇ ὀράσει. Α.

φλογωπὸν] λαμπρὸν, φωτεινόν. ἐφήμεροι] ἄνθρωποι. Β.

255. τοιοῖσδ' ἐγὼ σε—] ἐρωτᾷ ὁ χορὸς τὸν Προμηθεά οἰκτεῖρων αὐτὸν ὡς ἐπὶ οὐδαμνοῖς πταίσμασι τιμωρούμενον ὅτι ἐπὶ τοιούτοις 5 ἁμαρτήμασι τιμωρεῖται σε ὁ Ζεὺς καὶ οὐ παύσεται τῆς ὀργῆς; οὐδ' ἐστὶ τέλος τοῦ δεσμοῦ σοι προκείμενον; ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν χορὸν καὶ φησιν ὅτι οὐδὲν ἄλλο μοι τέρμα τῆς δέσεως καὶ τῆς κακοπαθείας πρόκειται ταύτης ἢ ὅπερ δόξει ἀρεστὸν ἐκείνῳ. εἴτα πάλιν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Προμηθεά λέγει· πῶς δὲ δόξει 10 τῷ Διὶ ἀπολύσαι σε τοῦ δεσμοῦ; τίς ἢ περὶ τοῦτο ἐλπίς; οὐ νοεῖς ὅτι ἤμαρτες; ὡς δὲ ἤμαρτες, οὔτε ἐμοὶ ἀποδεκτὸν λέγειν πρὸς σε, ἵνα μὴ δόξω ὀνειδίζειν σε, σοὶ τε λυπηρόν ἐστι τοῦτο· ἐλευθερίαν δὲ ζητεῖ τοῦ δεσμοῦ καὶ τῆς κακοπαθείας ταύτης ἥς ἔχεις. Ρ.

256. αἰκίζεται] κολάζει. χαλᾷ] ἐνδίδωσι. Β. 15

257. ἄθλου τέρμα] τοῦ καμάτου τέλος. Β.

258. οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν] τέλος. Β.

259. τίς ἐλπίς] ἐστὶ σοι. Β.

260. ὡς] ὅτι. οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονήν] οὐ γὰρ τοῖς σοῖς κακοῖς ἡδομαι. Β. λύπης γάρ εἰσι ταῦτα αἷτια ἐμοὶ, σοὶ δὲ ἀκού- 20 οντι πλείστον ἄλγος γενήσεται. Ρ.

261. ταῦτα] τὸ περὶ τούτων λέγειν. Β.

262. μεθῶμεν] ἀφῶμεν. ἄθλου] τοῦ καμάτου. Β.

263. ἐλαφρὸν] ἐπεὶ ὁ χορὸς ὡς δῆθεν παραινῶν ἔφη πρὸς τὸν Προμηθεά, τᾶλλα λιπὼν ζητεῖ τῶν δεσμῶν ἀπαλλαγὴν, φησὶν ὁ 25 Προμηθεὺς, παντὶ τῷ ἔξω τῶν κακῶν ὄντι καὶ μὴ ἐμπεσόντι εἰς βλάβας δυνατὸν ἐστὶ τοὺς κακῶς πάσχοντας νουθετεῖν. Ρ.

ἐλαφρὸν] ἀνώδυνον. Ο. ῥᾶδιον. ὅστις] ὁποῖος. πημάτων] συμφορῶν. πῶδα] τὸν αὐτοῦ. Β.

264. παραινεῖν] συμβουλεύειν. νουθετεῖν] διδάσκειν. Β. 30

265. ταῦθ' ἅπαντα] ἃ νῦν πάσχω. Β.

266. ἐκῶν] ἐκούσιος, ἢ θέλων. Β.

2. ὀπωπῇ] ἐπωπῇ Ο.
9. δόξῃ ἀρεστὸν] δόξει ἄριστον sub-
stituit Fæhsius: unde δόξει, recepi.
10. δόξει Fæhsius. δόξῃ hic quo-
que Ρ.
12. ὡς] ὅτι Ρ. Correxī ex Ο.
qui hanc tantum partem scholii
habet, ὡς—λυπηρόν ἐστι τοῦτο.

267. ἀρήγων] βοηθῶν. πόνους] λύπας καὶ συμφοράς. B.

268. οὐ μὴν τι ποιναῖς] ὅτι μὲν, φησὶν, ἡμαρτον οἶδα καὶ αὐτὸς, οὐ μὴν δὲ ὑπελάμβανον τοιαύταις τιμωρίαις τιμωρηθῆσεσθαι με καὶ κατισχανεῖσθαι, ἤγουν κρατεῖσθαι καὶ δεσμεῖσθαι, ἐν πέτραις πεδαρ-
σίοις καὶ ὑπεραιρομέναις τῆς γῆς, ἤγουν ὑψηλαῖς, ἐπιτυχόντα τοῦ 5
πάγου καὶ τοῦ τόπου τούτου μὴ κατοίκους ἔχοντος. A.

ποιναῖς] τιμωρίαις. φόμην] ἐνόμιζον. B.

269. κατισχανεῖσθαι] κρατεῖσθαι καὶ προσπαλαίειν. πεδαρσίοις]
ταῖς ὑψηλαῖς, ταῖς ἄνω αἰρομέναις. B.

270. τυχόντ'] ἐπιτυχόντα. ἐρήμου] μεμονωμένου. πάγου] τοῦ 10
κρημνώδους ὄρους. B.

ἀγείτονος πάγου] τοῦ κακογείτονος, ἢ τοῦ ἐρημικοῦ, τοῦ μὴ ἔχοντος
γείτονα, ἐν ᾧ τις οὐ γειτνιάζει, ἤγουν προσεγγίζει. P.

271. μὴ δύρεσθ' ἄχῃ] μὴ ὀδύρεσθε ἃ νῦν πάσχω κακά. πρὸς τὴν
γῆν δὲ βᾶσαι καὶ πορευθεῖσαι (ἀέριαι γὰρ ἐφέροντο) ἀκούσατε ἅπαν 15
τὸ ἐμόν. φησὶ δὲ, πρὸς τὴν γῆν βᾶσαι, ὅτι βούλεται στήσαι τὸν
χορὸν, ὅπως τὸ στάσιμον ἄσῃ. γέγραπται δὲ καὶ βλάβας ἀντὶ τοῦ
τύχας. A.

παρόντα] τὰ νῦν ἐνεστῶτα. δύρεσθε] θρηνεῖτε. ἄχῃ] θλί-
ψεις. B. 20

272. πεδοῖ βᾶσαι] ἐν τῷ πεδίῳ ἐλθοῦσαι. τὰς προσερπούσας
τύχας] τὰς προσερχομένας δυστυχίας. B.

πεδοῖ δὲ βᾶσαι] ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι ἐκρέμαντο, διὰ τοῦτο λέγει,
πεδοῖ βᾶσαι, ἥτοι κατελθοῦσαι πρὸς τὴν γῆν, ἀκούσατε πάντα, ὅπως
βεβαίως μάθητε τὸ πᾶν· οὐ γὰρ ἡδύνατο προσφωνεῖν ἐκείνας εἰς ὕψος 25
πετομένας. P.

273. ὥς] ἵνα. τὸ πᾶν] τὸ κατ' ἐμὲ πάθος. B.

274. κείθεσθε] μάθετε. συμπονήσατε] συγκοπιάσατε ἐμοί. B.

275. ταῦτά τοι πλανωμένη] οὐκέτι ἢ ὑποκειμένη μοι θλίψις περὶ
ἐν ἴσταται, ἥτοι οὐκ ἐφ' ἐνὶ κακῷ ἀνιῶμαι, ἀλλ' ἐν διαφόροις 30
ἀσχάλλω, καὶ τὰ πάντα ὑμῖν ἀφηγήσασθαι βούλομαι. Ἄλλως.

3. τιμωρίαις addidi ex O.P.
τιμωρηθῆσεσθαι] τιμωρηθῆναι O.P.
5. ὑπεραιρομέναις O. ὑπαιρομέναις
vulgo. ἀπαιρομέναις P.
6. τόπου] ἐρήμου addit O.

12. ἐρημικοῦ, quo adjectivo sæ-
pius utuntur scriptores recentiores,
restituit Fæhsius. ἐρημητικοῦ P.
Conf. ad schol. v. 484.

26. πετομένας] πετοόμενας P.

τὸ ταῦτα ἀντὶ τοῦ αὐτῆς ἢ βλάβῃ, οὐκ ἐπ' ἐμοὶ μόνῳ ἐγένετο, ἀλλὰ περιερχομένη, τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πλανωμένη, ἄλλοτε πρὸς ἄλλον καὶ ἄλλον ἐπέρχεται. Α. ἡ στικτέον εἰς τὸ μογοῦντι· τὸ δὲ ταῦτα τῷ ἐξῆς συναπτέον, ἢ ἡ, ἢ περὶ τὰ αὐτὰ περιερχομένη πημονὴ ἢ βλάβῃ ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον προσιζάνει. Ρ.

5

μογοῦντι] κακυπαθοῦντι. ταυτά] ὅμοια. πλανωμένη] προσερχομένη μετὰ πλάνης. Β.

276. πρὸς ἄλλοτ'] ἐν ἄλλῳ καιρῷ. ἄλλον] πρὸς ἄλλον ἄνθρωπον. πημονή] ἢ δυστυχία. προσιζάνει] προσέρχεται, προσκάθεται. ἢ πημονὴ καὶ ἢ δυστυχία ἄλλοτε πρὸς ἄλλον προσιζάνει πλανωμένη καὶ φερομένη, ἡγουν ἄστατός ἐστι καὶ οὐκ ἂν τοῦ αὐτοῦ καταφέρεται. ἐπεὶ οὖν ταῦθ' οὕτως ἔχει, δεῖ καὶ ὑμᾶς ἐμοὶ συμπονεῖν δυστυχοῦντι, ἵνα καὶ ὑμῖν εἴποτε ἂν συμβαίῃ, τὸ γὰρ τῆς τύχης ἄδηλον, τὸν ὑμᾶς παραμυθησόμενον ἔχοιτε. Β.

277. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώξας τοῦτο, Προμηθεῦ] οὐκ ἀκούσαις καὶ 15 μὴ βουλομέναις ἡμῖν τοῦτο εἶπας, ὦ Προμηθεῦ, δηλονότι τὸ, ἔλθετε καὶ ἀκούσατε, ἵνα μάθῃτε ἅπαν τὸ κατ' ἐμέ· θέλομεν γὰρ καὶ ἡμεῖς τοῦτο. Α.

279. καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδί] νῦν, φησὶν ὁ χορὸς, ἐπεὶ καλεῖς πρὸς σαυτὸν ἐμέ, ἐν ταχυτάτῳ ποδί, τῇ ἀερίᾳ πτήσῃ, τὸν κραιπνόστυτον, τὸν ταχινῶς κινούμενον θρόνον, τὸν αἰθέρα καὶ τὸν ἀγνὸν πόρον τῶν 20 οἰωνῶν (ἡγουν τὸν ἀέρα, ἐν ᾧ τὴν πορείαν ποιοῦνται τὰ ὄρνεα) λιποῦσα, προσπελάσω ταύτῃ τῇ τραχείᾳ γῇ (λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν Καῦκασον. οὐ γὰρ πᾶσα γῆ σκληρὰ καὶ τραχεῖα), τοὺς σοὺς δὲ πόνους ἀκούσαι βούλομαι. Α. κραιπνοστυτὸν θᾶκον δὲ τὸν αἰθέρα φησί· ἐπ' ἐκείνον γὰρ οἶον καθήμεναι ἐπιστηρίζονται. Ρ.

25

ἐλαφρῷ ποδί] ἐν τοῖς πτεροῖς. κραιπνόστυτον] ταχύ. δέον κραιπνοσύτως προλιποῦσαι εἰπεῖν, κραιπνόστυτον εἶπε πρὸς θῶκον. Β.

280. θῶκον προλιποῦσ'] τὴν ἐν τῷ ἀέρι στάσιν ἀφείσαι. αἰθέρα ἀγνὸν] τὸν ἀέρα καθαρὸν. Β.

281. πόρον οἰωνῶν] τὴν πορείαν τῶν ὀρνέων. ὀκρυόεσση χθονί] τῇ 30 χαλεπῇ καὶ σκληρᾷ καὶ πετρώδει, λέγω δὲ τῷ Καυκάτῳ. Β.

282. πελῶ] πλησιάζω. Β.

283. χρῆζω διαπαντὸς ἀκούσαι] θέλω δι' ὅλου μαθεῖν. Β.

14. τὸν Heathius pro τό.

19. σαντὸν] αὐτὸν Ρ., om. Ο.

ἐμέ Ρ. ἡμᾶς Ο. ut vulgo.

ταχυτάτῳ ποδί O.P. ταχύτητι ποδὶς

vulgo.

22. προσπελάσω Ο. προσπελάζω vulgo.

284. ἦκω δολιχῆς] ὁ Ὀκεανὸς ἐλθὼν φησι πρὸς τὸν Προμηθεά, ἦκω πρὸς σε, διαμειψάμενος καὶ διελθὼν τὸ τέρμα καὶ τέλος τῆς δολιχῆς καὶ μακρᾶς ὁδοῦ. A.

ἦκω] ἦλθον. τῶν Ἀττικῶν τὸ λαμβάνειν τοὺς ἐνεστῶτας ἀντὶ παρφημένων. O. δολιχῆς τέρμα κελεύθου] μακρᾶς τέλος ὁδοῦ. B. 5

285. διαμειψάμενος] διελθὼν. B.

286. τὸν πτερυγικῇ οἰωνὸν τόνδε] τὸν πτερυγικῇ οἰωνὸν τοῦτον, ἥγουν τὸν γρύπα τὸν ἐν τοῖς πτεροῖς ταχύτατον διευθύνων καὶ ἄγων γνώμη καὶ θελήσει οἰκείᾳ χωρὶς χαλινῶν, ἥτοι αὐθαίρετον. ἐπὶ γρυπὸς γὰρ τετρασκελοῦς ὀχεῖται ὁ Ὀκεανός. A. 10

τὸν πτερυγικῇ τόνδ' οἰωνόν] τὸν ταχὺν ταῖς πτέρυξι γρύπα ὃ ἐπρῆχετο. B.

287. γνώμη] θελήματι ἐμφ. στομίῳν ἄτερ] χαλινῶν χωρίς. εὐθύνων] διεξάγων. B.

288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις] ταῖς σαῖς, φησὶ, κακοπαθείαις, γί-15 νωσκε, ἀνιῶμαι. ἡ γὰρ συγγενεία με ἀναγκάζει λυπεῖσθαι καὶ χωρὶς τοῦ εἶναί με σοῦ συγγενῆ, οὐκ ἔστιν εὐρεθῆναι τίνι ἄλλῳ μείζονα παρέχω φιλίαν ἢ καὶ παρὸ σοί. A.

τύχαις] δυστυχίαις. ἴσθι] γίνωσκε. ξυναλγῶ] λυποῦμαι. B.

289. δοκῶ] ἐπὶ τῶν ῥητόρων βεβαίως καὶ ἐπίσταμαι ὅτι συγγενῆ 20 σε ἔχω. O. νομίζω. ξυγγενές] ἡ συγγένεια. Οὐρανοῦ γὰρ ἀμφότερα ἔκγονα. B.

290. ἐσαναγκάζει] συμπάσχειν σοι. B.

291. οὐκ ἔστιν] ἄλλος τίς. ὅτφ] ὅτινι. μοῖραν] μερίδα. B.

292. νείμαιμι] δώσαιμι. ἦ] παρό. B. 25

293. γνώση δὲ] νοήσεις δὲ, φησὶ, τὴν πρὸς ἐμοῦ διάθεσιν ἀληθῆ, καὶ ὥς οὐ μάτην σοι διὰ λόγου χαρίζομαι· φέρε γὰρ εἰπὲ τί σοι πρέπει συμπράττειν ἐμέ. οὐ γάρ ποτε λέξεις ὥς ἄλλος τις φίλος ἐστὶ σοι βεβαιότερος παρ' ἐμέ, τὸν Ὀκεανόν. A.

γνώση] μαθήση. ὥς ἔτυμ'] ὅτι ἀληθῆ. μάτην] ἥτοι ψευδῶς. B. 30

9. αὐθαίρετον] οὐ βίᾳ, χωρὶς χαλινῶν παρέχοιμι φιλίαν ἢ (παρὸ pro ἢ O.) vulgo additum om. O.P. σοί.

10. γρυπὸς—τετρασκελοῦς] γρύπα 20. ἐπὶ—ἐπίσταμαι] Fort. ἀπὸ τῶν ῥητόρων. (Conf. schol. vet. ad 307.)

17. με σοῦ συγγενῆ P. μοι συγγενῆ βεβαίως ἐπίσταμαι—

O. σε συγγενῆ μοι vulgo. 26. πρὸς ἐμοῦ] πρὸς σέ O.

τίνι ἄλλῳ—σοί P. ὃ ἂν πλείονα 29. ἐστὶ] ἔσται P.

294. χαριτογλωσσεῖν] μέχρι γλώσσης χαρίζεσθαι σοι καὶ οὐκ ἔργοις. Α.

χαρίζεσθαι διὰ γλώττης. Β.

295. σήμαιν'] δηλοῦ. συμπράττειν] συναγωνίζεσθαι. Β.

296. ἐρεῖς] λέξεις. ὡς] ὅτι. Ὀκεανοῦ] ἑμοῦ. Β.

5

297. βεβαιότερος] ὀρθότερος, κρείττων. Ο. μονιμώτερος. Β.

298. ἔα, τί χρῆμα] δυσχεραίνει ὁ Προμηθεὺς εἴ πως τὸ ἴδιον ἀξίωμα οὐκ ἐτήρησεν ὁ Ὀκεανός. φησὶ δὲ, τί τοῦτο πρᾶγμα; καὶ σὺ ἦκεις ἰδεῖν τοὺς ἑμούς πόνους; πῶς ἐκατέρησας καταλειψάμενος τὸ ἐπώνυμόν τε ρεῦμα τὸ ὀνομαζόμενον ὠκεάνιον καὶ τὰ αὐτόκτιστα 10 ἄντρα, τὰ αὐτοκατασκεύαστα, τὰ ἐκ πετρῶν ἐστεγασμένα, ἐλθεῖν εἰς τὴν γῆν τὴν σιδηρομήτορα, τὴν γενῶσαν τὸν σίδηρον. λέγει δὲ τὴν Σκυθίαν· οἱ γὰρ Χάλυβες ἐκεῖσέ που πλησίον οἰκοῦσι ἔθνος ὄντες Σκυθικόν, ὅπου ὁ σίδηρος ἐφευρίσκεται. ἢ παρεγένου, φησὶ, θεωρήσων τὰς ἐμὰς δυστυχίας καὶ συλλυπούμενος τοῖς ἑμοῖς κακοῖς; ἴδε οὖν 15 θέαμα, ἦτοι παράδοξον τέρας, τόνδε ἐμὲ τὸν φίλον τοῦ Διὸς, τὸν τὴν τυραννίδα καὶ τὴν βασιλείαν οἰκονομήσαντα καὶ συνεργήσαντα τούτῳ εἰς τὸ λαβεῖν ταύτην, ποίαις βλάβαις ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διὸς δαμάζομαι. Α.

τί χρῆμα] ὄρω. Β.

20

299. ἦκεις] ἦλθες. ἐπόπτης] θεατής. λιπών] ἀφείς. Β.

300. ἐπώνυμον ρεῦμα] τὸ ὠκεάνιον ἀπὸ σοῦ καλούμενον. Β.

πετρηρεφῇ] ἔχοντα ὄροφον ἀπὸ πετρῶν. Ο. πετρώδη. Β.

301. αὐτόκτιστ'] αὐτοφυῆ. Ο. αὐτοκατασκεύαστα. σιδηρομήτορα] τὴν ἐργαζομένην τὸν σίδηρον. τὴν τῆς Σκυθίας Χαλυβικὴν 25 γῆν, ἐν ἣ πρώτον ὁ σίδηρος εὑρηται. λέγει δὲ τὸν Καύκασον, περὶ αὐτὸν γὰρ οἱ Χάλυβες. Β.

302. αἶαν] τὴν γῆν. ἢ θεωρήσων τύχας ἐμὰς ἀφίξαι καὶ ξυνασχάλων κακοῖς] ὄντως ἰδὼν τὰς ἐμὰς τύχας ἦλθες καὶ λυπούμενος τοῖς ἑμοῖς κακοῖς. Β.

30

304. δέρκου] βλέπε. τόνδε τὸν Διὸς φίλον] ἐμὲ ὄντα τοῦ Διὸς φίλον. Β.

θέαμα] παράδοξον τέρας. Ο.

305. συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα] συγκατεργασάμενον αὐτῷ τὴν ἀρχήν. Β.

35

306. οἷαις πημοναῖσι] δι' ὁποίων βλαβῶν. κάμπτομαι] δαμά-
ζομαι. B.

307. ὁρῶ, Προμηθεῦ] εἰπόντος τοῦ Προμηθέως πρὸς τὸν Ὀκεανόν,
ἴδε οἷα πάσχω καὶ οἷαις βλάβαις ὑπὸ τοῦ Διὸς δαμάζομαι, φησὶν
ὁ Ὀκεανὸς πρὸς αὐτὸν, ὁρῶ οἷα πάσχεις, καὶ παραινέσαι σοι ἐθέλω 5
τὰ ἀγαθὰ, καίπερ φρονίμῳ ὄντι, γινῶθι σαυτὸν καὶ νόησον ὅτι ἦττων
εἶ τοῦ Διὸς, καὶ ἄλλαξον τοὺς τρόπους, καὶ κτῆσαι ἐτέρους νέους,
ἐπεὶ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς νέος. εἰ δὲ οὕτω τραχεῖς καὶ σκληροὺς καὶ
ἀναιδεῖς λόγους καὶ τεθηγμένους, ἤγουν δυναμένους λυτῆσαι, ῥήψεις,
ἀντὶ τοῦ, ἐκπέμψεις τοῦ στόματός σου, τάχα ἂν καὶ μακρὰν σου 10
καθήμενος ὁ Ζεὺς ἀκούοι, ὥστε τὴν νῦν προσοῦσάν σοι ὀργὴν αὐτοῦ
παίγνιον εἶναι δοκήσεις, ἄλλα δὲ χαλεπώτερα πάθης. A.

παραινέσαι] συμβουλευῖσαι. B.

τὰ λῶστα] τὰ κάλλιστα. ὄντι] σοί. ποικίλῳ] συνετῷ. B.

309. γίνωσκε σαυτὸν] γινῶθι σεαυτὸν ὡς ὁ ποιητῆς, “Φράζεο, 15
“Τυδεΐδῃ, καὶ χάζεο.” γινῶθι σεαυτὸν, ὅτι ἦττων εἶ τοῦ Διὸς. A.

γίνωσκε σαυτὸν] ὡς ἐλάττων Διὸς εἶ. μεθάρμοσαι] μετά-
βαλε. B.

γίνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους] τυχὸν ἀρμονία τίς ἐστίν
ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς ἡθεσί· μεθαρμόζει δέ τις ἑαυτὸν, ὅταν ἐκ τοῦ 20
θυμοῦ γίνηται χαροπὸς καὶ ἐκ τῆς σκληρότητος ἰλαρὸς καὶ εὐμά-
λακτος, καὶ αὖ πάλιν τούναντίον. λέγει οὖν ὁ Ὀκεανὸς ἐνταῦθα τῷ
Προμηθεῖ ὅτι μεθάρμοσον τρόπους, ἤγουν μεταλλάχθητι ἐκ τοῦ
σκληροῦ εἰς τὸ μαλακὸν καὶ ὑπεῖξον τῷ Διί. ἔστι δὲ ὁ Ὀκεανὸς
συγγενὴς τοῦ Προμηθέως, ὡς εἴρηται λόγῳ τοιῷδε ἀλληγορίας· ἀλ- 25
ληγορεῖται γὰρ ὁ Ὀκεανὸς εἰς τὸν νοῦν ἐτυμολογούμενον ἀπὸ τοῦ
ὠκέως ἤγουν ταχέως νάειν τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰ διανοήματα. ἡ δὲ
προμήθεια καὶ ἡ πρόγνωσις ἐστὶ μέρος τοῦ λογισμοῦ καὶ δοκεῖ πως
συγγενικῶς διακεῖσθαι τοῖς ἀπὸ τοῦ νοὸς ναομένοις ρεύμασιν ἥτοι
λογισμοῖς καὶ διανοήμασι. P.

30

310. τρόπους νέους] ποταπούς. νέον φρόνημα κτῆσαι, τὸ πρῶτον
ἀφείς. B.

8. καὶ ἀναιδεῖς λόγους] λόγους καὶ
ἀναιδεῖς O.

9. καὶ ante τεθηγμένους addidi
ex O.

τεθηγμένους om. P.

15. ὁ ποιητῆς] Hom. II. E, 440.

17. μεθάρμοσαι] In textu P. su-
perscriptum μεθάρμοσον.

21. γίνηται Fæhsius pro γένηται.

τεθηγμένους] σκληροὺς καὶ ὑβριστικούς, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τεθηγμένου σιδήρου καὶ ἐστομωμένου. B.

312. ῥίψεις] λέξεις πρὸς τὸν Δία. B. ῥίπτειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀφελῶν λόγων, τὸ δὲ βάλλειν ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν. P.

313. θακῶν] καθημένος. χόλον παρόντα μόχθων] τὴν λύπην τῶν νῦν δυστυχιῶν. B.

314. παιδιὰν εἶναι] παίγνιον πρὸς τὰ μέλλοντα καταλήψεσθαι σε κακὰ παρ' αὐτοῦ. B. ὥστε τὸν νῦν παρόντα χόλον τῶν μόχθων καὶ τῶν κακώσεων παίγνιον εἶναι σοι δοῖναι ἤτοι οὐ σφρονοῦντι βαρύτερα κακὰ σοι ἐπέλθωσι παρὰ τοῦ Διὸς, καὶ ταῦτά σοι τὰ κακὰ παίγνιον δοῖναι εἶναι. P.

315. ὀργὰς] κατὰ Διός. B.

316. πημάτων] ὧν πάσχεις. ἀπαλλαγάς] ἐλευθερίαν. B.

317. ἀρχαῖ' ἴσως] ἀρχαῖα λέγονται τὰ μωρὰ, διότι οἱ ἀρχαῖοι τοιοῦτοι ἦσαν, ἀπλούστατοι καὶ εὐήθεις. ἢ ὅτι οἱ γέροντες οἱ ἔξωροι τοιοῦτοί εἰσι. A.

ἀρχαῖ'] μωρὰ. ἀρχαῖα τὰ μωρὰ, παρ' ὅσον οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἀπλῶς καὶ ἀποικίλτως ἔζων, οἱ δ' ὕστερον φρονήσει καὶ περιττότητι νοῦ. λέγων ταῦτε] ἂν λέγω. B.

318. τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν] τοιαῦτα, ᾧ Προμηθεῦ, τῆς μεγα-
λορρημονούσης τὰ ἐπιτίμια ἐστὶν οἶα πάσχεις νῦν, αὐτὸς ἀντιλέγων
πρὶν τῷ Δίῃ. σὺ δὲ καὶ τοιαῦτα πάσχων οὐκέτι ταπεινὸς εἶ, οὐδ'
ὑποτάσσει, σὺν οἷς δὲ πάσχεις κακοῖς θέλεις καὶ ἕτερα προσλαβεῖν.
ἀλλ' ἐάν μοι πεισθῇς, οὐ βλάψεις σεαυτὸν πρὸς κέντρα τὸν πῦδα
ἐκτείνων, ὅρῳ ὅτι κυριεύει πάντων χαλεπὸς καὶ ὀργίλος θεὸς ὁ Ζεὺς, 25
ὅτι μόνος ἄρχει τῶν ἄλλων πάντων, οὐδ' ἐστὶν ὑπεύθυνος, ἤτοι παρ'
ἄλλου τινὸς ἐξουσιαζόμενος, ἢ ὃν οὐ δύναται τις τιμωρῆσασθαι. καὶ
νῦν μὲν ἐγὼ ἀπέρχομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ πειράσομαι ἐὰν τέως ἰσχύσω
τούτων ἀπολῦσαί σε τῶν δεσμῶν. σὺ δὲ μὴ μεγαλορρημόναι, μηδ'
ὑπέρογκα καὶ αὐθάδη λάλει. ἢ οὐκ οἶδας, φρόνιμος ὢν, ὅτι βλάπτεται 30
τις ἐκ γλώσσης ἀκολάστου καὶ φλυαροῦ; A.

ὑψηλόρου] μεγαλαύχου καὶ σοβαροῦ. B.

319. ἀπίχειρα] τὰ ἄλλα καὶ ἐπιτίμια. B.

1. σκληροὺς Pauwius pro ἀκέρους. in P. Legebatur κυριεύων.

25. κυριεύει a correctore insertum 29. τούτων et σε om. P.

320. οὐδέπω ταπεινός] ἐγένου. εἵκεις] ὑπυτάσση καὶ ἐπιχα-
λᾷς. B.

321. ἄλλα] κακά. B.

322. οὐκουν] οὐδαμῶς. B.

323. πρὸς κέντρα κῶλον] πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτείνει ὁ βοῦς· 5
λακτίζει γὰρ κεντούμενος ὑπὸ κέντρον· ὥστε λακτίζων πρὸς κέντρον
καὶ τὸ κῶλον αἰμάσσει· ὁ γὰρ πρὸς κέντρα λακτίζων κατὰ τὴν ἐν-
τεῦθεν παροιμίαν τοὺς ἰδίους πόδας αἰμάσσει. φησὶν οὖν, ἐάν μοι μὴ
πεισθῇς, βλάψεις σεαυτόν. A.

πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς] πρὸς ἀκάνθας πόδα ἐξάξεις. ἔστι δὲ 10
παροιμία εἰρημένη ἐκ τῶν βοῶν τῶν κεντουμένων ὅπισθεν καὶ ἐν τῷ
λακτίζειν τοὺς ἰδίους πόδας αἰμασσόντων τῷ κέντρῳ. B.

324. τραχὺς μόναρχος] ἀκαμπῆς βασιλεύς. B.

οὐδ' ὑπεύθυνος] καὶ οὐκ ἐξουσιαζόμενος παρά τινος. O. δυνατός
ὑπ' εὐθύνην ἔλθειν, ἐάν τι παρὰ δίκην ἐργάσῃται. B. 15

325. εἴμι] ἀπέρχομαι πρὸς αὐτόν. B.

326. τῶν] ἐκ τούτων. ἐκλῦσαι] ἐλευθερῶσαι. B.

327. ἡσύχαξε] ἡσύχως ἔχε. λαβροστόμει] θρασυστόμει. B.

328. οἶσθ'] γινώσκεις. περισσόφρων] λίαν συνετός. B.

329. ματαίᾳ] τῇ παρὰ καιρὸν κομπαζούσῃ. B. 20

προστρίβεται] προσκυλλᾷται. γρ. προσγίνεται, ἐφέπεται, ἐπέρ-
χεται. P.

330. ζηλῶ σ' ὁθύνεκα] θαυμάζω σε πῶς ὑπάρχεις ἐκτὸς αἰτίας
καὶ μέμψεως παρὰ τῷ Διὶ, καὶ οὐδὲν ὑπ' αὐτοῦ δεινὸν πέπονθας ἐμοὶ
συναλγῶν. Ἄλλως. ἐπαινῶ σε, φησὶν, ὅτι ἐκτὸς ὑπάρχεις μέμψεως, 25
ὅπερ ἦν σοι δυνατόν ἐπ' ἐμοὶ ποιήσας καὶ συναλγῆσας ἐφ' οἷς πάσχω
κακοῖς· καὶ νῦν ἄφες τὸ προσελθεῖν τῷ Διὶ καὶ δυσωπῆσαι αὐτόν
ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἀπολύσῃ με τῶν δεσμῶν. πάντως γὰρ οὐ κατα-
πίσεις αὐτόν· σκληρὸς γάρ ἐστι καὶ οὐκ εὐκαμπής. σὺ δὲ ἐπιτήρει
καὶ περίβλεπε μὴ τι ἐν τῇ ὁδῷ βλαβήσῃ. A. 30

ζηλῶ σ' ὁθύνεκα] ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς] θαυμάζω σε, Ὁκεανέ, ὅτι
ἐκτὸς αἰτίας καὶ μέμψεως ὑπάρχεις τῷ Διὶ, καὶ οὐδὲν κακὸν ἀπ'
αὐτοῦ πέπονθας συναλγῶν ἐμοί. B.

8. αἰμάσσει] ἐκμάσσει P., alterum
in γρ.

26. ὅπερ] ὡς ὅπερ P.

27. καὶ δυσωπῆσαι P. δυσωπήσων
O.P.

αὐτόν] αὐτῷ O.

331. μετασχω] τῶν κατ' ἐμὲ κοινωνήσας. τετολμηκῶς] ὑπο-
μείνας δι' ὧν συνήλγησας. B.

332. ἔασον] ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν. μελησάτω] διὰ φροντίδος ἔστω
τοῦτο. B.

333. νιν] αὐτόν. B.

334. πάπταινε] προσέχε καὶ ἐπιτήρει. O. φυλάττου. πημα-
θῆς] βλαβῆς. ὁδῶ] τῇ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς αὐτόν. B.

335. πολλῶ γ' ἀμείνων] εἰπόντος τοῦ Προμηθέως πρὸς τὸν Ὀ-
κεανόν, ἄφες τὸ προσελθεῖν τῷ Διὶ ἰκετεύσων αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, οὐ
γὰρ πείσεις αὐτόν, σὺ δὲ πρόσσεχε μή τι βλαβηθῆς ἐν τῇ ὁδῷ, φησὶν 10
ὁ Ὀκεανὸς πρὸς αὐτόν ὅτι κατὰ πολὺ ἐγεννήθης κρείττων καὶ βελ-
τίων εἰς τὸ φρονίμους ποιεῖν καὶ σωφρονίζειν ἑτέρους παρὰ σεαυτὸν
τοῦτο δὲ ἐξ ἔργων αὐτῶν νοῶ ἀληθῶς καὶ οὐκ ἀπὸ λόγου. σεαυτὸν
γὰρ μὴ σωφρονίσας ὥστε ὑπείκειν τῷ Διὶ σωφρονίζεις ἑτέρους. ἐμὲ
δὲ προθυμούμενον ἀπελθεῖν εἰς τὸν Δία μηδαμῶς κωλύσης. θαρρῶ 15
γὰρ ταύτην τὴν ὁρεάν, ἥτοι τὸ ἀπολῦσαί σε τῶν δεσμῶν, ἐμοὶ
δώσειν αὐτόν. A.

ἀμείνων] κρείττων. φρενοῦν] σωφρονίζειν. B.

336. τεκμαίρομαι] τοῦτο. B.

337. ὀρμώμενον] διεγειρόμενον ἐμέ. O. κινούμενον ἐλθεῖν ὑπὲρ 20
σοῦ πρὸς αὐτόν. ἀντισπάσης] κωλύσης καὶ ἀπουστήσης τούτου. B.

338. αὐχῶ] θαρρῶ. ὃ γὰρ θαρρεῖ τις καὶ καυχᾶται. B.

339. τῶν] ἐκ. ἐκλῦσαι] ἐλευθερῶσαι. B.

340. τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ] εἰς ταῦτα μὲν σε ἐπαινῶ, ὅτι πᾶσαν
προθυμίαν καὶ σπουδὴν δεικνύεις ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ οὐδὲ παυθήσομαί ποτε 25
τοῦ ἐπαινεῖν σε. καὶ μηδὲν πόνει ὑπὲρ ἐμοῦ· εἴ τι γὰρ ἂν καὶ πράξης,
πρὸς ὠφέλειαν ἐμὴν σπεύδων, μάτην πονήσεις. προγινώσκει γὰρ ὅτι
οὐ πείσει τὸν Δία. A.

λήξω] παύσω. B.

341. προθυμίας] τῆς ὑπὲρ ἐμοῦ. B.

30

9. ἰκετεύσων αὐτόν] ἰκετεύων αὐτῷ O.
οὐ γὰρ πείσεις O. Legebatur ὡ
γὰρ ἂν τι πείσης, quod est in P.

10. βλαβηθῆς] βλαβῆς O.

11. ὅτι om. O.

15. εἰς O.P. πρὸς vulgo. ἀπελθεῖν
εἰς τὸν Δία dixit schol. v. 392.

26. εἴ τι γὰρ ἂν καὶ πράξης] So-
læce pro εἴ τι γὰρ καὶ πράξεις.

27. πονήσεις] ποιεῖς P., omisiss ver-
bis sequentibus, sed in marg. γρ.
ποιήσεις (sic, non πωήσεις)· προγινώ-
σκει γὰρ ὅτι οὐ πείσει τὸν Δία.

342. μάτην—πυρήσεις] οὐ γὰρ εἰσακουσθήσῃ. οὐδὲν ὠφελῶν]
ἐμέ. B.

344. ἐκποδῶν] μακρὰν ἐκείνου. B.

345. ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ] ἐγὼ, φησὶ, καὶ ἐὰν δυστυχῶ, καὶ
τοιαύτας βλάβας πάσχω, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τοῦτο, ἵνα καὶ ἄλλοι τὰ 5
ὅμοια ἐμοὶ πάσχωσι θέλω, ἥ καὶ ἄλλους ἐπιτυχεῖν τῆς ὁμοίας βλάβ-
βης. A.

εἰ] ἐπειδὴ. τοῦδ' εἵνεκα] τοῦ δυστυχεῖν. B.

346. ὡς πλείστοις] ἢ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ λίαν, ἢ τοιαύτην ἐνταῦθα
σημασίαν ἔχει, ὥσπερ φαμέν τὸ ὡς ἐν τοῖς παροῦσι· τότε γὰρ τὸ ὡς 10
ὥσπερ ἔμφασιν ἐνέχει καὶ ἔστιν ἐκ παραλλήλου. καὶ τοῦτο μὲν
φασὶ τινες, τὸ δὲ ἀληθές, τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ λίαν ἐστί. σὺ δὲ μὴ ἀκούων
λίαν πλείστοις νομίζης λέγειν τὸν Προμηθεά μὴ ἐθέλειν μὲν λίαν
πολλοῖς βλάβας, ἀλλὰ δηλονότι ὀλίγοις, ἀλλ' οὕτως ἔχει, οὐ θέ-
λοιμι ἂν λίαν πλείστοις ἀνθρώποις πημονὰς, ἥγουν οὔτε πλείστοις 15
οὔτ' ὀλίγοις, τυχεῖν τούτων δηλονότι. ἦτοι πημονὰς πρὸς τὸ τυχεῖν,
εὔρηται γὰρ καὶ τὸ τυχεῖν πρὸς αἰτιατικὴν ἅπαξ. πλείστοις] ἀν-
θρώποις. πημονὰς] βλάβας. B.

347. οὐ δῆτ', ἐπεὶ με καὶ] Ἰαπετὸς ὁ τοῦ Κρόνου ἀδελφὸς ἐκ
θυγατρὸς τοῦ Ὀκεανοῦ Κλυμένης λεγομένης ἔσχεν Ἄτλαντα καὶ 20
Μενοίτιον καὶ Προμηθεά, καὶ τὸν μὲν Προμηθεά προσήλωσεν ὁ Ζεὺς
εἰς τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἐπίβουλον αὐτῷ καὶ ἐχθρὸν φανέντα, ὡς καὶ
τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς· τὸν δὲ Ἄτλαντα ἐποίησεν ἐπ' ὤμων βαστά-
ζειν τὸν οὐρανόν, τὸν δὲ Μενοίτιον ἐκεραύνωσε. φησὶν οὖν ὁ Ὀκεανὸς
πρὸς τὸν Προμηθεά, δαμάζουσί με καὶ ἀνιῶσιν αἱ δυστυχίαι τοῦ 25
ἀδελφοῦ σου τοῦ Ἄτλαντος, ὅστις πρὸς τοὺς δυτικούς τόπους ἵστα-
ται ἐν ὤμοις βαστάζων τοὺς οὐρανοῦ καὶ γῆς κίονας, βάρος δυσ-
μεταχειρίστον καὶ οὐ ῥαδίως βασταζόμενον. A.

οὐ δῆτ'] πεισθήσομαί σοι. κασιγνήτου τύχαι] τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ
δυστυχίαι. B.

30

348. τεύρουσ'] λυποῦσι. ἐσπέρους] δυτικούς. B.

349. ἔστηκε] ἐστάθη. B.

Τί ἔστιν ἄξων; διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα ἐκ τῶν πόλων ἐπε-
zeugμένη, μέσην μὲν ἔχουσα τὴν γῆν, τοὺς δὲ δύο πόλους πέρατα,
καὶ περὶ ταῦτα μένουσα ἢ σφαῖρα στρέφεται. τὸν ἄξονα συμβέβηκε 35
νοεῖσθαι εὐθεϊάν τινα καὶ ἀσώματον γραμμὴν, ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου

καὶ τοῦ νοτίου μέχρι καὶ διὰ μέσης πεφυκυῖαν τῆς γῆς· ἦν συμβέβηκε κέντρον εἶναι τοῦ κόσμου, τῇ ἰδίᾳ φύσει, καθ' ἣν ἀμετακίνητός ἐστι καὶ ἀσάλευτον αὐτοῦ μετέχει τὴν θέσιν. τὰ δὲ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ, ἃ δὴ παρὰ τοῖς ἄκροις τοῦ ἄξονος ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν νοοῦνται, πόλοι καλοῦνται. P. τί ἐστὶν οὐρανός; ὁ περιέχων τὰ 5 πάντα πλὴν αὐτοῦ. P.

350. ἐρείδων] βαστάζων. οὐκ εὐάγκαλον] ἀλλὰ δυσβάστακτον, κατεδικάσθη γὰρ ὑπὸ Διὸς ὑπανέχειν τὸν οὐρανὸν δίκην κίονος. B.

351. τὸν γηγενῆ] μυθεύεται ὅτι οἱ Τιτᾶνες, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς παῖδες ὄντες ἀντῆραν πόλεμον τῷ Διὶ καὶ ἀντέστησαν αὐτῷ 10 ἐπεὶ δὲ δέκα ἔτη ἐμάχοντο καὶ λύσις τοῦ πολέμου οὐκ ἦν, ἀλλ' ἴσος ἦν ὁ πόλεμος, ὁ Ζεὺς συνεργούς πρὸς τὴν μάχην λαβὼν τοὺς τρεῖς μονοφθάλμους Κύκλωπας, τὸν Βρόντην, τὸν Στερόπην, καὶ τὸν Ἄργον καὶ τοὺς τρεῖς ἐκατόγχειρας, τὸν Κόττον, τὸν Βριάρεων, καὶ τὸν Γύγην· οἵτινες καὶ αὐτοὶ παῖδες τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς ἐχρη- 15 μάτιζον· καὶ νέκταρ κεράσας ἠΰφρανε καὶ πρὸς τὴν μάχην ἠρέθισε. καὶ πόλεμον συναράξας μετὰ μεγάλου κρότου τοὺς Τιτᾶνας κατετροπώσατο καὶ τῇ γῇ προσέειπε καὶ κατεταρτάρωσε. μετὰ δὲ ταῦτα ἡ Γῆ πρὸς εὐνὴν μιγεῖσα τῷ Ταρτάρῳ τὸν ἐκατοντακέφαλον Τυφῶνα ἐγέννησεν, ἀπάντων θηρίων ἀγρίων ἔχοντα κεφαλὰς καὶ τέρας δεινὸν 20 καὶ παμμιγὲς χρηματίζοντα, καὶ ἐξ ὀφθαλμῶν σέλας καταπληκτικὸν ἀστράπτοντα· δς πάλιν ἑτέραν μάχην τῷ Διὶ συνῆψε· κεραυνωθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ παρὰ τὴν Αἴττην τῷ ταρτάρῳ ἐκρύβη. ἐξ οὗ μυθολογεῖται πάντας τοὺς ἀνέμους σφοδρούς κυτσκεσθαι, χωρὶς ζεφύρου καὶ βορρᾶ· θεογενεῖς γὰρ οὔτοι. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν Κιλικίᾳ 25 μὲν ἐγεννήθη ὁ Τυφῶς, ἐκολάσθη δὲ ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἡσίοδος “ Τὸν “ ποτε Κιλικίον θρέψεν πολυνύμμον ἄντρον.” A.

τὸν γηγενῆ] τὸν γενναῖον καὶ ἀνδρεῖον. B.

352. δαΐιον] πολεμικὸν ἢ καυστικόν. B.

353. ἐκατοντακάρηνον] φησὶ δὲ ὁ Ὠκεανὸς, ὠκτείρησα καὶ τὸν 30

12. ὁ πόλεμος P. τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς Τιτᾶσιν ὁ πόλεμος vulgo.

14. Κόττον Stanleius. κότον O.P. Κόϊον vulgo.

15. αὐτοὶ correxi pro αὐτοί.

16. ἠρέθισε P. προέτρεψε vulgo.

19. πρὸς εὐνὴν P. εὐνὴν O. εὐνῇ vulgo.

27. Ἡσίοδος] Repetit errorem veteris scholiastæ, qui Hesiodum pro Pindaro nominavit. In verbis poetæ θρέψαι O., quod vitium commune ei est cum cod. Mediceo in schol. vet.

Τυφῶνα τὸν οἰκήτορα τῶν Κιλικίων σπηλαίων, τὸν ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντα, τὸν ὀρμητικὸν πρὸς πόλεμον· ὃς πᾶσι τοῖς θεοῖς ἀντέστη, καταπληκτικαῖς σιαγόσιν ἡχῶν φόνον ἢ φόβον (γράφεται γὰρ καὶ οὕτως), ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἤστραπτε σέλας καταπληκτικόν. ἀλλ' ἦλθε τὸ τοῦ Διὸς βέλος ὁ κεραυνός, καὶ ἔπαυσεν αὐτὸν τῶν κενοδόξων καὶ 5 μεγαλαύχων κομπασμάτων· εἰς αὐτὰς γὰρ τὰς φρένας τυπεῖς καὶ πληγεῖς ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ κατεκάη· καὶ νῦν κεῖται πλησίον τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ τοῦ μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἰταλίας, δέμας ἀχρεῖον καὶ παρήγορον, ἡγουν ἔκλυτον, ἢ ἐκλελυμένον καὶ ἡπλωμένον. γράφεται δὲ καὶ πανάωρον, ἀντὶ τοῦ παντελῶς ἀφρόντιστον καὶ μηδεμιᾶς 10 φροντίδος ἄξιον. σημειῶσαι δὲ ὅτι τὸ δέμας ἐπὶ τοῦ ἀψύχου λαμβάνει οὗτος ὁ ποιητής. Α.

ἑκατοντακάρηνον] ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντα. πρὸς βίαν χειρούμενον] βιαίως πιεζόμενον ἐν Αἴτνῃ. Β.

354. σμερδναῖσι] ἡγουν ἐκπληκτικαῖς, παρὰ τὸ μερίζειν καὶ 15 δοεῖν τὸ ταρασσεῖν· τὸ γὰρ καταπληκτικὸν ποιεῖ τὸν δειλὸν μερίζεσθαι εἰς φόβους καὶ ἄλλας ἐννοίας. Α.

Τυφῶνα] ὁ Τυφὼς ἐν Κιλικίᾳ μὲν ἐγεννήθη, ἐν Σικελίᾳ δὲ κεκραίνωται ἐν τοῖς ποσὶ τοῦ ὄρους τῆς Αἴτνης, ἐνθα φασὶ καθήμενον τὸν Ἡφαιστον χαλκεύειν. καλεῖται δὲ ὁ τόπος οὗτος κρατῆρες, διὰ 20 τὸ μεστὸν εἶναι πυρός. θοῦρον] ὀρμητικὸν, θρασύν. ἀντέστη] ἡναντίωτο. Β.

355. σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι] καταπληκτικαῖς γνάθοις. συρίζων] ἐκπνέων. εἰκότως εἶπε τὸ συρίζων, ἐπειδὴ ὀφείων κεφαλὰς εἶχε, τούτων δὲ ἐστὶ τὸ συρίζειν. Β. 25

356. ἐξ ὀμμάτων] αὐτοῦ. ἤστραπτε] ἀπέλαμπε. γοργωπὸν] καταπληκτικόν. Β.

357. ἐκπέρων] μέλλων καταβαλεῖν. Β.

358. ἄγρυπνον βέλος] τὸ πῦρ τὸ ποιοῦν τοὺς ἀνθρώπους ἀγρυπνεῖν καὶ ἀσχολεῖσθαι περὶ τὰ ἔργα, ἢ πρὸς τὸ θεᾶσθαι αὐτὸ συγκαλού- 30

3. φόνον ἢ φόβον (γράφεται γὰρ καὶ οὕτως) Ρ. φόνον (γράφεται καὶ φόβον) vulgo. Totum hoc scholion om. Ο.

8. πορθμοῦ τοῦ] τοῦ om. Ρ.

10. πανάωρον] παράωρον Ρ. In O. η ο

v. 363. in textu scriptum παράωρον

cum γρ. καὶ παρήγορον (sic), μηδεμιᾶς φροντίδος ἄξιον.

30. τὰ ἔργα Ρ. τὸ ἐργάζεσθαι γρ. Ρ. et vulgo.

ἢ πρὸς τὸ θεᾶσθαι—ἀγρύπνους addidi ex Ρ. ἢ πρὸς θέαν συγκαλεῖν αὐτοὺς ἀγρυπνεῖν Ο.

μενον τοὺς ἀνθρώπους νυκτὸς ποιεῖν αὐτοὺς ἀγρύπνους. λέγουσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ Αἴτῃ ἡμέρας ἐκθρόσκει καπνὸς, νυκτὸς δὲ φλόξ. Α.

αὐτῷ] τῷ Τυφῶνι. ἄγρυπνον] ἀκάματον, ἄσβεστον. Β.

359. καταμβάτης κεραυνὸς] πέντε εἶδη κεραυνῶν· πρηστήρ, ὁ καὶ πυρρεῖς καλούμενος, ὃς καταφερομένου τοῦ πνεύματος καὶ ἐκπυρρῶ-
θέντος καὶ λεπτυνθέντος γίνεται· σκηπτὸς, ὁ καὶ καταμβάτης, ὁ κάτω
φερόμενος καὶ καταπληκτικὸς, αἰφνίδιος, ὃς γίνεται παχυνθέντος τοῦ
ἀέρος καὶ τοῦ πυρρῶδους πνεύματος· ἀργῆς, ὃς διὰ τὴν πάνυ λεπτό-
τητα οὐ φλέγει, μελαίνει δέ. ψολόεις, ὁ ἐν τῇ ψαύσει ὀλλύνων. ἐλι-
κίας ὁ συστροφᾶς καὶ ἑλικας ποιῶν, διὰ μέσσην παχύτητα καὶ ἰο-
ύγρότητα τῇ πυκνότητι τοῦ ἀερός ἀντρωόμενος. Α.

καταμβάτης] τοῦτο ὄνομα κεραυνῷ, ὥσπερ καὶ τὸ ψολόεις. Β.

360. ἐξέπληξε] μετ' ἐκπλήξεως ἔπαυσε. Β.

361. κομπασμάτων] οἷς ἐχρῆτο ἀπειλῶν τῷ Διί. φρένας εἰς
αὐτὰς τυπείς] εἰς αὐτὸν τὸν νοῦν πληγείς, παράφορος γεγόμενος τῷ¹⁵
ἀπροσδοκῆτῳ τῆς πληγῆς. Β.

362. ἐφεψαλώθη] κατεκάη. φέψαλος λέγεται ὁ μικρὸς σπινθήρ,
ἀπὸ τοῦ φλέγειν τῷ ἄψασθαι. κάξεβροντήθη] ἤτοι ἐξησθένησε, καὶ
ἀφῆκε τὴν δύναμιν ὃν τρόπον καὶ οἱ ἐμβρόντητοι. οἱ γὰρ βροντῆς
ξηρᾶς ἀκούοντες ἐκπλήττονται. Α.

20

ἐφεψαλώθη] κατεκάη, φέψαλος γὰρ ὁ μικρὸς σπινθήρ. ἐξεβρον-
τήθη] παρετράπη, ἐξησθένησε, ὥσπερ οἱ βροντῶν ἤχῳ παταχθέντες. Β.

2. ἐκθρόσκει] μὲν ἀναθρόσκει Ο.

4. πέντε εἶδη κεραυνῶν P. Lege-
batur ἔστιν εἶδος κεραυνῷ.

5. πυρρεῖς P. Legebatur πυρρὸς.
πνεύματος—γίνεται P. Legebatur
παντός καὶ ἐκπυρρῶθέντος γίνεται καὶ
λεπτυνθέντος.

6. σκηπτὸς ὁ καὶ om. P.

ὁ κάτω—πνεύματος addidi ex P.

8. ἀργῆς] Legebatur γίνεται καὶ
ἄργος. In P. est σκηπτὸς, omisso
γίνεται καί.

9. μελαίνει P. Legebatur μέλαι-
νος.

ὀλλύνων P. Legebatur ὀλλύμενος.
Suidas s. v. κεραυνός, τῶν δὲ κεραυνῶν
οἱ μὲν καταβάται, οἱ δὲ ψολέοντες, οἱ
τῇ ψαύσει ὀλλύνοντες, οἱ δὲ ἀργῆτες κα-
λοῦνται. quæ etiam apud schol.

Aristoph. Eq. 693. leguntur, sed
omisso οἱ τῇ ψαύσει ὀλλύνοντες.

ἑλικίας—ποιῶν P. Legebatur ἐλι-
κίος ὅτι στροφεῖται καὶ βιαίως πικεῖ.
Recta forma ἑλικίας est etiam apud
Theophanem Nonnum de curat.
morborum vol. 2. p. 286. τῶν δὲ
κεραυνῶν εἶδη φασὶ πέντε· ἔστι γὰρ ψο-
λόεις, πυρρεῖς, ἐκνεφίας, ἀργῆς (corr.
ἀργῆς) καὶ ἑλικίας. Quattuor nume-
rat Aristot. de mundo c. 4. p. 395,
25. τῶν δὲ κεραυνῶν οἱ μὲν αἰθαλόδεις
(hi sunt quos scholiasta Æschyli
μελαίνειν dicit) ψολέοντες λέγονται, οἱ
δὲ ταχέως διφύττοντες ἀργῆτες, ἑλικίας
δὲ οἱ γραμμοειδῶς φερόμενοι, σκηπτῶ δὲ
ὅσοι κατασκήπτουσιν εἰς τι.

11. τῇ πυκνότητι P. Legebatur
καὶ πυκνότητα.

363. ἄχρηστον] ἀρτίως ἔκλυτον. O.

παρήγορον] γρ. παράωρον, ἡγουν ἡμελημένον, ἡφανισμένον. ἡγουν ἔκλυτον, ἡπλωμένον. P. ἄτιμον, ἀπόβλητον, μηδεμιᾶς φροντίδος ἀξιούμενον. B.

364. στενωποῦ] τοῦ Σικελικοῦ. B.

365. ἱπνούμενος] γρ. ἱπούμενος, ἀντὶ τοῦ βαρυνόμενος, ἡγουν σφιγγόμενος, ἦτοι παγιδεύόμενος. ἵππος γὰρ ἡ παγὶς τῶν μυῶν, ἀπὸ τοῦ ἵπτω τὸ βλάπτω. P.

ἱπνούμενος] καιόμενος. ἱπνὸς γὰρ καὶ ἵππος ὁ φοῦρνος, ἐκ γὰρ τοῦ ἵπτω τὸ βλάπτω οὐ μόνον τὸ ἰάπτω γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἵππος ἡ παγὶς τῶν μυῶν, καὶ ἵπτοῦν ῥῆμα τὸ βλάπτειν, παρά τε ἄλλοις καὶ τῷδε τῷ Αἰσχύλῳ, καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ὡς τὸ “ἱπτούμενος “ταῖς συμφοραῖς.” ἐκ τοῦ ἵπτω δὲ καὶ ἡ ὁ σκώληξ, ὁ τοῖς κέρασιν ἐμφυόμενος, ὡς τὸ, “μὴ κέρα ἵπες ἔδοιεν.” B.

366. μυδροκτυπεῖ] χαλκεύει. μύδρος καλεῖται ὁ πεπυρακτωμένος σιδήρος, παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ ὕδωρ· ὁ γὰρ πεπυρακτωμένος σιδήρος οὐδ’ ὅλως ὑγρότητος μετέχει, ἀλλὰ μόνως ξηρότητος· ὁ ἰὸς δὲ τοῦ σιδήρου ἐξ ὑγρότητος γίνεται. A.

κορυφαῖς] αὐτῆς τῆς Αἴτνης. ἥμενος] καθήμενος. μυδροκτυπεῖ] σφυρηλατεῖ. B.

367. ἔνθεν ἐκραγήσονται ποτε] κατὰ τὴν Σικελίαν ὅρος ἐστὶ τὸ καλούμενον Αἴτνη, ἐξ οὗ πῦρ πολὺ ἀναδίδεται ἐκρέον ποταμηδόν. ἐκ τούτου οὖν, φησὶ, ποτὲ ἐκχυθήσονται ποταμοὶ πυρὸς, κατεσθίοντες πᾶσαν γῆν τῆς καλλικάρπου Σικελίας. τοῦτο δὲ ἀκούομεν πάλαι γενέσθαι κατὰ τοὺς Ἰέρωνος χρόνους· τότε γὰρ κατὰ τὸ μέσον ἐκρυ-
έντες οἱ τοῦ πυρὸς ποταμοὶ οὗτοι καὶ πολλὰ χωρία διέφθειραν.

7. παγιδεύόμενος] Adscriptum παγιδευθεῖς in P.

9. ἱπνός—] De duabus in hoc scholio agitur lectionibus, altera ἱπνούμενος (quæ in codice Mediceo a m. recenti superscripta est), altera ἱπούμενος, cujus forma corrupta ἱπτούμενος est, quæ nihil caussæ est cur recenti huic scholiastæ eximatur. Idem quorundam codicum vitium est Aristoph. Eq. 924., cujusmodi libro usus scholiasta inde attulit ἱπτούμενος ταῖς συμφοραῖς. Alio modo peccavit librarius in N. in

quo hoc est scholion, ἱπνούμενος· καιόμενος, φλογιζόμενος, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἱπνου. γράφεται ἱπούμενος ἦτοι παγιδευθεῖς. ἵππος γὰρ ἡ παγὶς τῶν μυῶν. ἢ ἱπτούμενος, βλαπτιόμενος.

14. ὡς τὸ] Hom. Od. Φ, 395.

15. πεπυρακτωμένος] Sic etiam schol. Nicandri Alex. 50. explicat. Scholiasta vetus Æschyli verbo πεπυρακτωμένος usus est.

17. ὑγρότητος—γίνεται. P. Legebatur ὑγροῦ τινος μετέχει, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ξηροῦ.

24. τοῦτο δὲ—ζάλης inserui ex P.

τοιούτον οὖν, φησὶν, ἀναξέσει ὁ Τυφῶς χόλον ἐν βέλεσι καὶ ῥίπαῖς
θερμῆς ἀπλήστου πυρπνίου ζάλης. ζάλην δὲ πυρίπνοον λέγει τὴν
ἀναδουσαν καὶ τὴν ἀνακάχλασιν τοῦ Αἰτναίου πυρός. θερμὴν δὲ αὐτὴν
καλεῖ, διὰ τὸ ἐκεῖσε καυθῆναι τὸν Τυφῶνα· ἄπληστον δὲ, διότι τὸ
πῦρ ὕλης δραξάμενον οὐ κορέννεται, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ πλεῖον κατα- 5
φλέγει τὰ προστυχόντα καὶ οὐχ ἴσταται. Α.

Ἰστέον δὲ ὅτι φασὶν εἶναι Σικελίαν ἑτέραν μικρὰν νῆσον μεταξὺ
Χαλκίδος καὶ Αὐλίδος, καὶ ταύτην εἰρῆσθαι ἄκαρπον, παραβαλλο-
μένην τῇ μεγάλῃ νήσῳ Σικελίᾳ, ἣτις ἐστὶ πολύκαρπος. Ρ.

ἐνθεν ἐκραγήσονται] ἐκ τῆς Αἴτνης ἐκσπασθήσονται. τοῦτο δὲ 10
γέγονε κατὰ τοὺς Ἰέρωνος χρόνους, ὅτε καὶ Αἰσχύλος ἤκμαζε. Β.

368. ποταμοὶ] ἐπιϊστοροῦσι τοὺς ποταμούς. δάπτοντες] ἐσθίων-
τες. Β.

369. λευρὰς γύας] πλατείας χώρας. Β.

370. ἐξαναξέσει χόλον] ἀναδῶσει μανίαν, ὀργήν. Β.

15

371. ζάλης] συστροφῆς, ταραχῆς. Α.

θερμῆς] καυστικῆς. Β.

ἀπλήστου] ἀχορτάστου. Ο. ἀκορέστου, ἀκρατήτου· τὸ γὰρ πῦρ
εὐρὸν ὕλην οὕτω βακχεύει, ὥς μηδὲνα τῶν πάντων ἐπισχεῖν αὐτὸ
δύνασθαι. Β.

20

372. καίπερ] ὅμως. ἠνθρακωμένος] κεκαυμένος. Β.

374. ὅπως ἐπίστασαι] ὥς γινώσκεις. Β.

375. παροῦσαν] ἐμοί. ἀντλήσω] καρτερήσω, διέλω. Β.

376. λωφήσῃ] ἡσυχάσῃ. Α.

λωφήσῃ] παύσῃ. χόλου] τῆς κατ' ἐμοῦ ὀργῆς. Β.

25

377. οὐκουν Προμηθεῦ] εἰπόντος τοῦ Προμηθέως ὅτι ἐγὼ τὴν
παροῦσαν ὑπομενῶ τύχην, ἕως οὔ ὁ νοῦς τοῦ Διὸς παυθήσεται τῆς
ὀργῆς, φησὶν ὁ Ὀλκεανὸς πρὸς αὐτὸν, οὐδὲ τοῦτο γινώσκεις, ὃ Προ-
μηθεῦ, ὅτι οἱ λόγοι οἱ παρακλητικοὶ θεραπεύουσι τὴν ὀργὴν ἀγριαί-
νουσαν καὶ ἐπαιρομένην; Α.

30

οὐκουν] οὐδαμῶς. Β.

378. εἰσὶν] ὑπάρχουσιν. Β.

379. ἐν καιρῷ] τοῦτό φησιν ὁ Πρόμηθεύς, ἐάν τις οὐκ ἐν αὐτῇ

3. ἀνακάχλασιν] ἀνακάχλασιν Ο. 12. ἐπιϊστοροῦσι τοὺς ποταμούς] ἐπεὶ
7. ὅτι φασὶν—] Commentum in- ἴσον ῥέουσι τοῖς ποταμοῖς Heathius.
eptum grammatici recentissimi.

τῇ ἀκμῇ τοῦ θυμοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὸ παυθῆναι καὶ οἰονεὶ μικρὸν τι ἡμερωθῆναι, μειλίσσῃ καὶ λόγοις παρακλητικοῖς χρῆται πρὸς αὐτόν, ἀναγκαίως πείθει αὐτόν. νῦν δὲ ἔτι ἐν ἀκμῇ ἐστὶν ὁ τοῦ Διὸς χόλος, καὶ οὐ πείσεται, εἰ μὴ ὄριμος γένηται ἡ ὀργὴ καὶ οἰονεὶ μαλακισθῇ. Α. τοῦτο καὶ Ἰπποκράτης φησὶ, πέποινα φαρμακεύειν καὶ 5 κινέειν μὴ ὤμά. Ρ.

ἐν καιρῷ] δέοντι. Β.

380. σφριγῶντα] νεάζοντα καὶ αὐξάνοντα. Α.

σφριγῶντα] αὐξόμενον καὶ ζέοντα. ἰσχυαίνῃ] ὑποκλίνῃ καὶ 10 πᾶν ἐπιχειρῇ. Β.

381. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι] γράφεται καὶ προμηθεῖσθαι, ἦγουν ἐν τῷ προνοεῖσθαί σου καὶ πειρᾶσθαι τὸν Δία πείθειν τίνα βλάβην ἐνπαρχουσας νοεῖς; εἰπέ μοι. Α.

προμηθεῖσθαι] προβουλεύεσθαι, προνοεῖν. γρ. προθυμεῖσθαι. Ρ.

382. ἐνοῦσαν] ὑπάρχουσας. Β. 15

383. μόχθον περισσὸν] πόνον μάταιον ὀρῶ. εὐηθίαν] μωρίαν. ἐπίθετον δὲ ταύτης τὸ κουφόουν. Β.

384. ἔα με] ἄφες, φησὶν ὁ Ὀκεανὸς, ἐμὲ παρακινδυνεύειν ὑπὲρ σοῦ καὶ δοκεῖν τοῖς πολλοῖς ἄφρονα εἶναι, εὔφρονούντά σοι· ἐπεὶ ἄμεινόν μοί ἐστι καλὰ φρονούντα καὶ σοὶ ὠφέλιμα δοκεῖν ἄφρονα 20 τοῖς πολλοῖς. Α.

τὴν νόσον] τὴν μωρίαν. Β.

385. εὔφρονούντα] ὅσον τὸ ἐπὶ σοί. δοκεῖν] σοι. φρονεῖν] ἐμέ. Β. ἦγουν τὴν ἀλήθειαν. Ρ.

386. ἐμὸν δοκήσει] εἰ γὰρ αὐτὸ τὸ τοῦ Διὸς ἄκαμπτον εἰδὼς σὲ 25 ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν σπεύδοντα οὐκ ἐπίσχω, πᾶσιν ἂν δόξω μὴδὲν τῶν δεόντων ἐπίστασθαι καὶ Προμηθεὺς μάτην καλεῖσθαι. δοκήσει] δόξει. ἀμπλάκημ'] ἀμαρτία αὐτή. Β.

387. σαφῶς] φανερώς. στέλλει] πέμπει. Β.

388. θρῆνος οὐμός] τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ θρηνεῖν καὶ ἀποκλαίεσθαι. Β. 30 εἰς ἔχθραν] εἰς μεσιτείαν τῷ Διί. Ο.

389. ἦ] ἄρα. τῷ νέον κρατοῦντι] βάλῃ εἰς ἔχθραν. Β.

4. ὄριμος] ὄριστος. Ο.

loco referenda, ni fallor, ad τήνδε

5. τοῦτο καὶ] τοῦτο δὲ καὶ Ρ. α τὴν νόσον ν. 384.

correctore.

20. ἄφρονα] μὴ εὐφρονα Ο.Ρ., recte,

καὶ κινέειν om. Ο. Idem μὴ ὤμά si εὐφρονα in ἐμφρονα mutes.

τῇδε τῇ νόσῳ. Verba aliena ab hoc

θακοῦντι] καθεζομένω. γρ. κρατοῦντι. P.

παγκρατεῖς ἔδρας] μονάρχους. B.

390. τούτου] τοῦ Διός. μήποτ'] ἴνα. ἀχθεσθῇ] λυπηθῇ. B.

392. στέλλου, κομίζου] πορεύου εἰς τὸν σὸν οἶκον, καὶ φύλαττε τὸν παρόντα νοῦν, ἡγουν τὸ δοῖαν νῦν ἀγαθὸν καὶ νοηθὲν ἀρτίως, 5 τουτέστι τὸ μὴ ἀπελθεῖν εἰς τὸν Δία. A.

στέλλου] ἀπέρχου. τὸν παρόντα νοῦν] ὃ νῦν σοι δοκεῖ. λέγω δὴ τὸ μὴ πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια πάθῃς. B.

393. ὁρμωμένω μοι] ἄτοπον ἦν τὸν πάντων γένεσιν ἔχοντα χρονίζου ἐπὶ τῆς κινήσεως, εἰ καὶ τις ἥλιον εἰσαγαγὼν ἐπὶ πολὺ τὸν 10 κόσμον ἀνήλιον εἶασε. δεῖ οὖν μεμετρημένως τὰ τοιαῦτα ποιεῖσθαι. τοῦτο δέ φησιν ὁ Ὀλκεανὸς πρὸς τὸν Προμηθεά, ὅτι οὐκ ἀκαίρως μοι εἴπας, ἀπελθε, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ θέλοντι τοῦτο ποιῆσαι καὶ ὁρμωμένω πρὸς τοῦτο. ὁ γὰρ τετρασκελὴς οἰωνὸς, ἡγουν ὁ γρύψ, ὃ ἐποχοῦμαι, διακόπτει τὴν ὁμαλὴν ὁδὸν τοῦ αἰθέρος ἐν τοῖς οἰκείοις πτεροῖς, ἥτοι 15 ἄρχεται πέτεσθαι. εἶθε δὲ ἄσμενος καὶ χαρίεις ἐν τοῖς τοιούτοις τόποις σταθῆσεται. A.

ὁρμωμένω] πρὸς τὴν ὁδόν. ἐθώυξας] εἴπας. B.

394. ψαύει πτεροῖς] γράφεται καὶ ψαίρει. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐνταῦθα ἡ λέξις αὕτη. A. γράφεται καὶ ψαίρει. κυρίως δὲ ἡ 20 λέξις ἐπὶ τῶν λαιφῶν τῶν χωρὶς ἀνέμων κινουμένων λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ ἡ λέξις αὕτη καὶ ἐνταῦθα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ραθύμως καὶ ἀνειμένως ἀπαγόντων. λέγουσι γὰρ οἱ ναῦται, ψαίρει τὸ ἄρμενον, ὅταν μὴ πολὺς ὁ ἄνεμος πνέῃ, ἀλλὰ προσψαύῃ, οὗ παράγωγον τὸ ψαύω. P. γρ. ψαίρει, ἡγουν ἐπαναβαίνει καὶ κινεῖται. P. 25

λευρὸν] λεπτὸν καὶ πλατύν. οἷμον] πορείαν. ψαύει] τὸ ψαύει οὐ μόνον γενικῇ, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ, ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι αἰσθήσεις, πλὴν τῆς ὀράσεως, ἐκείνη γὰρ μόνη αἰτιατικῇ, ἅτε βασιλικωτέρα τῶν ἄλλων καὶ ἐφ' ἐνὸς ἰδρῦσθαι μόνον προσήκουσα, ἀλλ' οὐκ ἄνω καὶ κάτω φέρεσθαι. πτεροῖς] διὰ τῶν πτερῶν. B. 30

395. οἰωνὸς] ὄρνεον. ἄσμενος] μετὰ περιχαρείας. B.

9. ἄτοπον—ποιεῖσθαι om. P. habet O.

16. εἶθε O.P. καὶ vulgo.

τοιούτοις] γρ. οἰκείοις P.

21. λαιφῶν] λεφῶν P. Correxī ex

N. qui primam scholii partem (usque ad ἐνταῦθα) habet.

22. δὲ] δὲ καὶ N.

αἵτη καὶ] καὶ om. N.

29. ἐφ' Abreschius pro ὑφ'.

396. σταθμοῖς] τῇ φάτῃ αὐτοῦ. κάμψειεν γόνυ] κλίνειεν τὸ γόνυ αὐτοῦ. B.

397. στένω σε] τὸ στάσιμον ἄδει ὁ χορὸς τῶν Ὠκεανίδων νυμφῶν ἐπὶ τῆς γῆς κατεληλυθὼς, καὶ φησι πρὸς τὸν Προμηθεά, στενάζω καὶ κλαίω σε, ὦ Προμηθεῦ, ἕνεκα τῆς ὀλεθρίας τύχης ἧς 5 πάσχεις. ἀπὸ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν δακρυσίστακτον στάζουσα ρεῦμα τὴν ἐμὴν παρειὰν ἔβρεξα ὑγραῖς πηγαῖς, ἥτοι δάκρυσιν. ἀμέγαρτα γὰρ καὶ ἀφθόνητα κακὰ, ἃ οὐδεὶς ζηλώσει, δείκνυσιν ἡμῖν ὁ Ζεὺς τοῖς πρώην θεοῖς, ἰδίῳ νόμοις ἰσχυροποιῶν τὴν ὑπερήφανον ἀρχὴν ἢ τὴν βίαν, ὥσπερ Πίνδαρος αἰχματὰν κεραυνὸν τὸν βίαιον λέγει. ἅπαντα δὲ 10 χώρα ἤδη λέλακε καὶ ἡχεῖ ἡχημα στονόν, ἡγουν στεναγμοῦ γέμον τε καὶ οἰκτρὸν, καὶ στενάζουσι τὴν μεγάλην τε καὶ περιφανοῦς σχήματος οὔσαν τιμὴν τὴν σὴν καὶ τῶν σῶν ξυνομαιμόνων, ἥτοι τῶν ἀδελφῶν σου, τοῦ Ἀτλαντος καὶ τοῦ Μενoitίου· ὦν τὸν μὲν Ἀτλαντα ἐποίησε βαστάζειν τὸν οὐρανόν, τὸν δὲ ἐκεραύνωσε, σὲ δὲ δεσμῷ ἐν- 15 ταῦθα εἰς τὸ Καυκάσιον ὄρος. οὔτοι δὲ παῖδες ἦσαν τοῦ Ἰαπετοῦ, δς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κρόνου τοῦ πατρὸς τοῦ Διός. A.

398. οὐλομένας τύχας] καθ' ὅλον καὶ μέρος τὰς ἀξίας φθορᾶς. B.

399. δακρυσίστακτον] ἐν δάκρυσι σταζόμενον. τὸ δακρυσίστακτον ἢ πρὸς τὸ ρέος ἢ πρὸς τὸ παρειὰν συντακτέον. ἀπ' ὅσων] ἀπὸ τῶν 20 ὀφθαλμῶν. B.

400. ραδινῶν] εὐκινήτων. γρ. ραδινόν, ἡγουν κινητὸν, λεπτόν. P. ρέος] ρεῦμα ἔχον τὴν σύστασιν ἀπὸ τῶν δακρύων. O.

ραδινῶν] ἀπαλῶν, παρθενικῶν. λειβομένα ρέος] στάζουσα ρεῦμα. B. 25

401. νοτίοις ἔτεγξα πηγαῖς] ὑγροῖς ἔβρεξα ρεύμασι δακρύων. B.

402. ἀμέγαρτα] ἀφθόνητα, μεγάλα ἅπερ πάσχεις. B.

403. ἰδίῳ νόμοις κρατύνων] ἥτοι τῷ οἰκείῳ θελήματι ἄρχων. B.

404. ὑπερήφανον] ὑπεροπτικὴν, τραχεῖαν. πάρος] πρώην. B.

405. αἰχμὰν] τὴν ἀρχὴν, τὴν ἐξουσίαν, τὴν βίαν. O. 30 αἰχμὰν] ἐξουσίαν. B.

10. αἰχματὰν] αἰχμητὴν O.

11. στεναγμοῦ O. στεναγμῶν vulgo.

16. οὔτοι—Διός om. O., sed paullo ante post τὸν δὲ μέντοι (sic O.) ἐκέραινωσε inherit δς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κρόνου τοῦ πατρὸς τοῦ Διός. οὔτοι δὲ παῖδες

ἦσαν τοῦ Ἰαπετοῦ.

18. καθ' ὅλον καὶ μέρος] Decepit scholiastam scriptura vitiosa τὰς οὐλομένας τύχας pro τὰς οὐλομένας τύχας.

406. πρόπασα] ὅλη. στονόεν λέλακε χώρα] θρηνητικὸν ἤχησε χώρα. ὁ πρῶτον κατὰ ἄθροισιν εἰπὼν χώραν, εἴτα ἐπιμερισμὸν ἐπήνεγκεν ὁπόσοι. B.

πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα] εἰ καὶ εἶπε πρόπασα χώρα, τοὺς ἀνθρώπους ἐδήλωσεν, οὐ γὰρ ἡ χώρα θρηνεῖ· πῶς γὰρ, ἄψυχος 5 οὔσα; τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα λέγεται πρὸς τὸ σημαινόμενον, καὶ διὰ τοῦτο εἶπε καὶ, στένουσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας. P.

408. μεγαλοσχήμονα] μεγάλην. ἀρχαιυπρεπῇ τιμὰν] τὴν παλαιὰν τιμὴν. B.

410. ξυνομαιμόνων] τοῦ Ἄτλαντος καὶ τοῦ Τυφῶνος. B. 10

411. ὅποσοι τ' ἔποικον] ὅσοι τε ἄνθρωποι κατοικοῦσι τὸ ἔδαφος καὶ τὸν χῶρον τῆς καθαρᾶς Ἀσίας, συγκάμνουσιν ἡμῖν καὶ συνανιῶνται ταῖς σαῖς βλάβαις ταῖς μετεχούσαις μεγάλων στεναγμάτων. παρθένοι τε αἱ ἐγκάτοικοι τῆς Κολχίδος, ἦγουν αἱ Ἀμαζόνες, αἱ 15 ἄτρεστοι καὶ ἄφοβοι ἐν ταῖς μάχαις, ἀνιῶνται τοῖς σοῖς κακοῖς, καὶ ὁ Σκυθικὸς ὄμιλος, οἵτινες κατοικοῦσι τὸν ἔσχατον πόρον τῆς γῆς περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην. τὸ ἄρειόν τε καὶ πολεμικὸν γένος τῆς Ἀραβίας, λέγει δὲ τοὺς Τρωγλοδύτας, οἵτινές τε πλησίον τοῦ Καυκάσου νέμονται καὶ οἰκοῦσι πόλιν ὑφίκριμνον, στρατὸς πολεμικὸς ὁ βρέμων καὶ ἡχῶν ἐν αἰχμαῖς ὀξείας ἄκρας ἐχούσαις, ἦγουν οἱ 20 Κόλχοι. A.

ἐγκάτοικοι. ἀγνᾶς] καθαρᾶς, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολήν. B.

ἀγνᾶς Ἀσίας] ἀγνήν λέγει τὴν Ἀσίαν διὰ τὸ προσφερεστέραν εἶναι πασῶν, καὶ διὰ τὸ μεγάλας πόλεις καὶ πλουσίας ἔχειν, καὶ ὅτι μετὰ πασῶν ἔχει καὶ τὴν ἐξευροῦσαν πάντα τὰ χρηστὰ Αἰθιο- 25 πían. A.

412. νέμονται] οἰκοῦσι. B.

413. μεγαλοστόνοισι] τῶν μεγάλων δεομένοις στεναγμάτων. πῆμασι] δυστυχήμασι. B.

414. συγκάμνουσι] συμπάσχουσι. B.

415. Κολχίδος] ἥτις ἔνεστιν ἐν Σκυθίᾳ. ἔνοικοι] ἐγκάτοικοι. B. 30

416. παρθένοι] αἱ Ἀμαζόνες συγκάμνουσι. μάχαις ἄτρεστοι] ἀκαταγώνιστοι. Σκύθης ὄμιλος] συγκάμνει. B.

13. μετεχούσαις μεγάλων στεναγμάτων] ἐπηχούσαις μέγαν στεναγμόν P., qui vulgatum in γρ. habet, nisi quod στεναγμῶν pro στεναγμάτων.

19. στρατὸς—ἦγουν P. Legebatur στρατὸς πολεμικὸς βρέμει καὶ ἡχεῖ ἐν αἰχμαῖς καὶ κονταρίοις ἦγουν.

24. καὶ ὅτι—Αἰθιοπίαν addidi ex P.

418. ἔσχατον] ἀκρότατον. ἀμφὶ] περὶ τήν. B.
 419. ἔχουσι] οἰκοῦσι. B.
 420. Ἀραβίας] πῶς τὴν Ἀραβίαν Καυκάσῳ συνήκισεν; διότι, ὡς ὁ Στράβων φησὶν, οἱ Τρωγλοδύται μεταξὺ Μαιώτιδος καὶ Κασπίας εἰσὶν. A. 5
 ἄρειον ἄνθος] τὸ πολεμικὸν καὶ ἐξαίρετον γένος συγκάμνει. B.
 421. ὑφίκριμνον] τὸ τραχὺ καὶ κρημνῶδες. πόλισμα] κατοικίαν τῆς Κολχίδος. B.
 422. νέμονται] οἰκοῦσι. B.
 423. δαίος] πολεμικός. στρατὸς] οἱ Κόλχοι συγκάμνουσι. B. 10
 424. ὄξυπρόροισι] ὀξείας τὰς πρῶρας ἐχούσαις. O. ὄξυκεράτοις. A.
 ὄξεα βέλη ἐχούσαις. βρέμων] ἡχῶν. B.
 425. πρόσθεν ἄλλων] πρότερον. B.
 426. δαμέντ'] κολασθέντα. ἀκαμαντοδέτοις] μεγάλαις καὶ ἰσχυ- 15
 ραῖς. B.
 427. Τιτᾶνα] τὸν Τυφῶνα. λύμαις] βλάβαις. B.
 428. Ἀτλανθ'] εἰσιδόμεν, ἀπὸ κοινοῦ. οὐ μόνον Ἀτλας Ἀτλαν-
 τος, ἀλλὰ καὶ Ἀτλας Ἀτλα, καὶ μαρτυρεῖ τὸ Ἀτλαγενέων οἱ
 πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες ἐνταῦθα Ἀτλанта λέγουσι, οὐκ εἰδότες ὅτι τὸ 20
 θ' τε ἐστίν. ἢ τὸ Τιτᾶνα μὴ ἐκληπτέον εἰς τὸν Τυφῶνα, ἀλλὰ
 συναπτέον πρὸς τὸν Ἀτλанта, καὶ οὕτως οὐκ ἂν τὸ θ' ἀντὶ τοῦ τε
 εἴποις, ἀλλὰ Ἀτλанта. ὅτι δὲ μέγα σθένος καὶ τὸ κραταῖον οὐράνιον
 πόλον ἐκ παραλλήλου. ἐνέβαλε δὲ διὰ μέσου τὴν τοῦ Ἀτλαντος
 ἱστορίαν. ὑπείροχον] μέγα. B. 25
 428. Μῦθος παλαιὸς ὡς Ἀτλας νότοις φέρει
 τὸν οὐρανὸν κάτωθεν ἐκ γῆς ἀνέχων.
 σὺ γοῦν ἀκούων γινῶθι τοῦτ' ἀλληγέρως.

3. διότι ὡς addidi ex O.P. In schol. vet. est ἡ ἐπεὶ.

4. Κασπίας O.P. ut schol. vet. Legebatur Καυκασίας.

5. εἰσὶν addidi ex P. οἱ εἰσὶ καὶ ἄρραβες O.

17. Τιτᾶνα, τὸν Τυφῶνα] Legebatur τὸν Τιτᾶναν. Correxī ex gl. Τυφῶνα, quod ad Τιτᾶνα adscriptum in O.: quomodo explicuerunt qui versu proximo Ἀτλαν θ'

pro Ἀτλαν τε acceperunt, non conjunctim Ἀτλανθ' scripserunt. Conf. scholion ad v. 428.

19. Ἀτλαγενέων] Legebatur Ἀτλαγενᾶν. Correxī ex Hesiodi Op. 383.

26. Μῦθος—] Hos octo versus Joannis Tzetzæ esse probabiliter conjecit Schoemannus in annot. ad translationem Germanicam Promethei p. 304.

ὅρος γὰρ Ἄτλας Λιβύης ἐν ἐσχάτοις,
οὗ τὴν κορυφὴν ἐκ νεφῶν κεκρυμμένην
εἶναι δοκοῦσιν οὐρανῷ συνημμένην.
ἐντεῦθεν οὖν Ἕλλησιν ἡ μυθουργία

Ἄτλαντα νότοις εἰσαεὶ πόλον φέρειν. O.P.

5

μόνον δὲ πρόσθεν] μόνον, φησὶ, πρὸ σοῦ ἢ πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν τὸν
Τιτᾶνα Ἄτλαντα εἶδον δαμασθέντα ἐν πόνοις, ἐν λύμαις καὶ βλά-
βαις ἀκαμαντοδέτοις, τουτέστιν ἰσχυραῖς καὶ μηδέποτε δαπανωμέ-
ναις, ὅστις διόλου βαστάζει ἐν τοῖς νότοις ὑπείροχον καὶ μέγα βά-
ρος, τὸν κραταῖον οὐράνιον τε κύκλον. βοᾷ δὲ καὶ στεναρίζει διὰ τοῦτο 10
ἡ θάλασσα καὶ ὁ βυθὸς καὶ ὁ μέλας τόπος τοῦ Ἄιδου ὑποβρέμει καὶ
ὑποστενάζει, ἡ μετὰ στεναγμοῦ ἦχον ἐμφέρει. αἱ πηγαί τε τῶν
καθαρῶν ὑδάτων στένουσιν ἄλγος οἰκτρὸν. O.P. Ἄτλας δὲ ἀλληγο-
ρικώτερον ὁ ἄξων ἐστὶ, διακρίνων τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαί-
ριον. Ἰαπετοῦ δὲ ἡγουν τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ παῖς ἦν. κατ' 15
ἀρχὰς δὲ συγκεχυμένου τοῦ παντὸς κοσμικοῦ σώματος, συνέβη καθ'
Ἕλληνας τὸν αέρα ἡγουν τὸν Δία σφοδροτέρας κινήσεως τετυχηκέ-
ναι καὶ οὕτω διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡμισφαίριον καὶ διαρθρῶσαι
τὸ πᾶν, ὥστε νοηθῆναι καὶ τὸν ἄξωνα. κίονας δὲ, οὓς ὁ ἄξων οὔτος
κατέχει, ὁ βόρειος πόλος ἐστὶ καὶ ὁ νότιος. “οἱ γαῖάν τε καὶ οὐρα- 20
“ νὸν ἀμφὶς ἔχουσι” καθ' Ὁμηρον. γέγονε δὲ καὶ τις ἀνὴρ Λίβυς
μαθηματικώτατος, Ἄτλας τὴν κλῆσιν, ὃς ἐμυθεύθη τὸν οὐρανὸν
ἔχειν. P.

429. κραταῖον] ἰσχυρόν. οὐράνιον πόλον] τὴν οὐρανίαν σφαῖ-
ραν. B. 25

430. ὑποστενάζει] μετ' ὠδίνος ὑπανέχει. βοᾷ] διὰ τὸ σὸν πά-
θος. B.

431. ξυμπιτνῶν] συμπίπτων, συγκρούων. B.

432. κελαινὸς] μέλας. ὑποβρέμει] ὑπηχεῖ. B.

3. οὐρανῷ] οὐρανοῖς O.

11. Ἄιδου] τῆς γῆς superscriptum
in P.

13. οἰκτρὸν] πικρόν O. et γρ. P.

15. δὲ] γὰρ superscr. in P.

23. ἔχειν] Quae sequebantur in
P. abscissa sunt, relictis tamen
primis versuum post οὐρανὸν se-
quentium literis hoc modo

ἔχ

τὸ ἀρ

ἀστρ

γεῖν

περι

οὐραν

ἀκρ

στερ

δάσ

433. γᾶς] γῆς. ἀγνορρύτων] τῶν καθαρῶν ρεόντων. B.

434. ἄλγος] τὸ σόν. B.

οἰκτρὸν] πικρὸν. B. γρ. πικρὸν. ἤγουν τὸ βάρος ὃ βαστάζει. P.
πικρὸν] γρ. καὶ οἰκτρὸν. O.

435. μὴ τι χλιδῇ] τοῦτο δέ φησιν ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸν χορὸν, 5
μὴ τί με δοκεῖτε σιγαῖν ἢ ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ κενοδοξίᾳ ἢ αὐθαδίᾳ,
ἥτοι ἐκ κενοδοξίας, μὴ συνομιλοῦντα ὑμῖν, καὶ καταλέγοντα τὰ ἐμὰ,
ἐν συννοίᾳ δὲ κάμπτομαι τὴν ψυχὴν, βλέπων ἐμαυτὸν οὕτως ὑβρίζο-
μενον· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ προσελούμενον. ὅθεν καὶ οἱ Ἀρκάδες
πρόσελοι ἢ προσέληνοι. ὕβρισταί δὲ ὁ Προμηθεὺς μέμψιν ἀνθρώπων 10
ἔχων. A.

χλιδῇ] σπατάλῃ. O. ἀκκισμῷ, θρύψει, τρυφῇ. αὐθαδία] ὑπερ-
οψία, ὑπερηφανία, ἢ μωρία. B.

436. συννοία] κατὰ νοῦν φροντίδι. δάπτομαι] τιτρώσκομαι. B.

437. ὧδε προσηλούμενον] διὰ τὸ συμβάλλεσθαι τῷ Διὶ κατὰ τῶν 15
Τιτάνων ὑβριζόμενον. O. ἐνταῦθα καρφούμενον. B.

προσελούμενον] γρ. προσηλούμενον. προσκεκαρφωμένον, ὑβριζό-
μενον. ἔνθα καὶ οἱ Ἀρκάσι πρόσελοι ἄνδρες ὑβρισταί. λέγουσι δὲ
εἶναι τοὺς Ἀρκάδας, ἐξ ὧν χρῆσις προσελούμενον. P.

438. καίτοι θεοῖσι] καίτοι τίς, φησὶ, διώρισε τιμὰς ἄλλος τοῖς 20
νέοις τούτοις θεοῖς; τοῦτο δὲ λέγει αἰνιττόμενος τὸν Δία διὰ τὸ
συνάρασθαι αὐτῷ κατὰ τῶν Τιτάνων. ἢ ὅτι εἰ καὶ ὁ Ζεὺς ἐπένειμεν
ἐκάστῳ θεῷ τιμὴν, ἀλλὰ σχεδὸν οὐ Διὸς, ἀλλὰ τοῦ Προμηθέως ἦν τὸ
κατόρθωμα· οὗτος γὰρ τὸ προσῆκον ἀξίωμα διετάξατο ἐκάστῳ. ἀλλὰ
ταῦτα μὲν σιωπῶ, φησὶν· ἐν γινωσκούσαις γὰρ ὑμῖν λέγειν ταιαῦτα 25
περισσόν· τὰς ἐν ἀνθρώποις δὲ βλάβας, ἃς εἶχον πρῶην, διὰ ἣν τὸ
μηδὲν τῶν συμφερόντων εἰδέναι, μάθετε ὅτι αὐτοὺς μωροὺς ὄντας τὸ
πρὶν φρονίμους ἐποίησα καὶ γνώσεως παντοίας μετέχοντας. λέξω δὲ
ταῦτα οὐχὶ μεμφόμενος τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ διηγούμενος ὅσα τού-

5. τοῦτο δέ] Hoc δέ refertur ad
annotationem scholiastæ veteris
σιωπῶσι παρὰ ποιηταῖς—Θέτιδος οἰκη-
σιν, quam recentior interpres in
initio annotationis suæ posuit, ego
vero hoc loco omisi.

10. ἢ προσέληνοι om. O.

18. ἔνθα—Ἀρκάσι] Corrige ἔνθεν
—Ἀρκάδες.

12. ἀκκισμῷ correxi pro αἰκισμῷ.

21. αἰνιττόμενος τὸν Δία P. πρὸς
τὸν Δία τὸν λόγον ἀποτεινόμενος O., γρ.
P. et vulgo.

22. συνάρασθαι P. συμβαλέσθαι O.
συμβαλέσαι Robortelli editio, ex
quo συμβαλεῖν fecit Stephanus.

αὐτῷ P. αὐτῷ τῷ Διὶ vulgo, ut O.

τοὺς ἀγαθὰ δέδωκα, οἷτινες πρῶτα μὲν βλέποντες οὐκ ἔβλεπον καὶ ἀκούοντες οὐκ ἤκουον, διότι νοῦν καὶ φρόνησιν οὐκ εἶχον· νοῦς γὰρ ὄρα καὶ νοῦς ἀκούει· ἀλλὰ διήρχοντο πάντα τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς ὅμοιοι ὀνείροις καὶ φαντάσμασιν, ἥτοι μηδὲν ὄντες, καὶ οὔτε τοὺς διὰ πλίνθων κατεσκευασμένους οἴκους ἔκτισαν ἢ ἔγνωσαν, προσή- 5 λους, ἥτοι θέρμην ἔχοντας, ἢ προσηλωμένους ἀντὶ τοῦ ἥλοις πεπαρμένους, οὔτε τὴν διὰ ξύλων κατασκευὴν, ὑποκάτω δὲ τῆς γῆς κατὰ- 10 κουν ἐν ἐνδοτάτοις τόποις σπηλαίων, ὥσπερ οἱ αἰεὶ συρόμενοι, ἢ αἰεὶ ἔρποντες μύρμηκες. ἦν δὲ αὐτοῖς οὐδὲν σημεῖον καὶ δεῖγμα οὔτε χειμῶνος οὔτε τοῦ ἄνθη ἔχοντος ἔαρος, οὔτε τοῦ θέρους, ἀλλὰ χωρὶς 10 νοὺς καὶ φρονήσεως ἐποίουν πάντα, ἕως οὗ σφὶν καὶ αὐτοῖς ἀνατολὰς τῶν ἀστρων ἔδειξα καὶ τὰς δυσγνώστους δύσεις, οἷον ὁ Ὀρίων τὸ ἄστρον, ὅταν δύνῃ, χειμῶνα ποιεῖ. καὶ δὴ καὶ μηχανήματα ἐξεῦρον αὐτοῖς καὶ γραμμμάτων συνθέσεις ἐδίδαξα. Α.

γέρα] τιμάς. ὁ μὲν Ζεὺς ἀπονέμει τὰς τιμάς, οὗτος δὲ κατὰ 15 τὸ προσήκον τοῖς πᾶσι διετάξατο. ἢ τὸ θεοῖς τοῖς νέοις διὰ τὸν Δία μόνον νοητέον· αὐτῷ γὰρ τὴν βασιλείαν, ὡς καὶ πρόσθεν ἔφην, Προμηθεὺς συγκατεσκεύασεν, ἢ ἡ τὸ διώρισεν ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένα τῶν ἄλλων αὐτῷ παρέσχεν. Β.

439. ἦ] παρό. παντελῶς] τελείως. διώρισεν] διεμέρισεν κατ' 20 ἀξίαν. Β.

440. ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ] ἡ σιγὴ ἔχει πολλὰς μεθόδους, οἷον συννοούμενος καθ' αὐτὸν σιγῶ· ἢ δι' ὀργὴν βασιλέως φοβουῖμαι καὶ σιγῶ· ἢ καὶ ἄλλως· ὡς ἡ Νιόβη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην ἐσιώπα, καὶ οἷον τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅτε ἐστάλησαν πρὸς ἐκεῖνον ὁ Ταλθύβιος 25 καὶ Εὐρυβάτης, καλοῦντες εἰς μάχην, ἐσίγησεν. Ρ.

εἰδυίαισιν] γνωσκούσαις. Β.

441. πῆματα] ἅπερ ἔπασχον πρότερον, ἢ ἅπερ ἔπαθον ἐξ ἐμοῦ πάθη. λέγει δὲ εἰρωνικῶς. Β.

442. ὡς σφᾶς νηπίους] πῶς αὐτοὺς ἄφρονας. Β.

30

443. ἔνους ἔθηκα] φρονίμους. Ο. συνετοὺς ἐποίησα. Β.

ἐπηβόλους] εὐεπιβόλους, τοὺς τοῖς ἔπεσι βάλλοντας, τῶν γνώσεων μετόχους καὶ εὐστόχους. Ο. μετόχους. Β.

445. δέδωκ' αὐτοῖς. εὐνοίαν] τὸ φίλτρον. Β.

6. ἥτοι θέρμην ἔχοντας] Hæc ex hic habent N.O.
plicitatio spectat ad προσείλους, quod 25. ὅτε correxi pro ὅταν.

446. βλέποντες] τοῖς ὀφθαλμοῖς. B.

447. ὄνειράτων ἀλίγκιοι μορφαῖσι] ὅμοιοι εἰδώλοις. βίον] ζῶην. B. ἢ χρόνον. O.

449. ἔφυρον] πάνυ εὐφυὲς τὸ ἔφυρον ἐκ μεταφορᾶς τῆς γυναικὸς τῆς, ὅταν μέλλῃ ζυμῶσαι, μιγνυούσης ἄλευρον καὶ ὕδωρ καὶ ζυμούσης 5 τὸν ἄρτον. μὴ οὖν γινώσκοντες ἐκεῖνοι τὸ ποῦ συντελεῖ τὸ καθ' ἐν ἔμισγον ὁμοῦ τὰ πάντα. διὰ τοι τοῦτο λέγει τὸ ἔφυρον. A.

ἔμισγον, ἐκύκων. ἤγουν οὐ χειμῶνα, οὐκ ἔαρ, οὐ θέρος, οὐ φθινόπωρον ἴσασιν ὡς ἐκάστῳ τὰ πρόσφορα τεχνάζεσθαι. εἰκῇ] μάτην. B.

450. οὔτε πλινθυφεῖς δόμους προσήλους ἴσαν, οὐ ξυουργίαν] 10 πεπαρμένους, ἢ θέρμης ἐμποιητικούς. τὸ δὲ ἴσαν ἀντὶ τοῦ ἔκτισαν. τὸ δὲ ξυουργίαν ἀντὶ τοῦ ξυλοκατάσκευον οἰκίαν. B.

δόμους προσήλους ἴσαν, οὐ ξυουργίαν] πρόσελοι οἱ Ἀρκάδες· λέγονται δὲ καὶ προσέληνοι· ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς σελήνης βαλάνους ὀπτῶντες. ἢ ὅτι προσέληνοι οἱ ὑβρισταί· προσελεῖν γὰρ 15 τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσιν ὡς ἀρχαιοτέρους εἶναι τῆς σελήνης, ἤγουν παλαιοτέρους. τὸ δὲ ἀλληγορικώτερον οὕτως ἔχει· ἀστρολογίαν γὰρ, ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας καὶ τὰ τοιαῦτα Ἀρκάδων βασιλεὺς ἢ Ἀτλας Λίβυς εὔρεν, ὕστερον δὲ Θαλῆς. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι οἱ Ἀρκάδες θύειν τοῖς θεοῖς κατεδείξαν 20 πρῶτον δρῦν, δεύτερον ἵππον λευκόν, τρίτον δρυὸς φύλλα· ὅθεν καὶ ἡ Πυθώ· “ πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν.” P.

δόμους προσείλους] ἀντὶ τοῦ θέρμην ποιούντας ἐν χειμῶνι, ἐν δὲ τῷ θέρει τῆς θέρμης καὶ τοῦ ἡλίου κωλυτικούς. γράφεται καὶ η, ἢ 25 ἢ κεκαρφωμένους. P.

451. ὥστ' αἰίσυροι μύρμηκες] οἱ αἰεὶ συρόμενοι καὶ ἔρποντες. ἢ αἰήσυροι, ἤγουν οἱ κοῦφοι καὶ οἰονεῖ πτερωτοί. A. αἰίσυροι (superscr. αἰήσυροι)] ἢ ἐν αἰῇ συρόμενοι ἢ αἰεὶ συρόμενοι. ἤγουν ἐν ταῖς αἰήταις συρόμενοι. πᾶν γὰρ λεπτὸν σύρεται ἐν τοῖς ἀνέμοις. P.

κατῶρχες ἔναιον] ὑπὸ γῆν κατορωρυγμένοι κατῶκουν. ὡς] 30 καθά. B.

452. ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις] εἰσέδοις καὶ ὀπαῖς σκοτειναῖς. B.

5. ἄλευρον καὶ ὕδωρ καὶ ζυμούσης P.
ἄλευρον, ὕδωρ, ἄλας καὶ ποιούσης vulgo.
16. ἀρχαιοτέρους Fæhsius. ἀρχαί-
ους P.

20. Θαλῆς] θαλλῆς P.

21. πρῶτον] α̃ P.

22. βαλανηφάγοι—ἔασιν] βαλανη-
φόροι P., omissio ἄνδρες ἔασιν. Cor-
rectum ex Herodoto 1, 66.

453. χείματος τέκμαρ] χειμῶνος σημείον. B.

455. ἀνθεμῶδους ἥρος] τέκμαρ ἄνθη ἔχοντος ἔαρος. καρπίμου]
τοῦ τοὺς καρποὺς φέροντος. B.

456. βέβαιον] πιστόν. ἄτερ γνώμης] χωρὶς φρονήσεως, σκέ-
ψεως. B. 5

457. ἔπρασσον] ἐποιούν. ἕς τε] ἕως ἄν. σφιν] αὐτοῖς. ἀν-
τολὰς] δι' ὧν τοὺς καιροὺς γινώσκοιεν. B.

458. δυσκρίτους] δυσκαταλήπτους, δυσγνώστους, οἷον ὅτι Ὀρίων,
ὅταν δύνῃ, χειμῶνα ποιεῖ. ταύτην τὴν εὐρεσιν καὶ Παλαμῆδῃ προσ-
ῆλθεν. ἴσως δὲ κάκεῖνος ὑπὸ Προμηθέως ἔμαθε ταῦτα· οἷον καὶ ἐπὶ 10
Πλειάδων, ὅταν γὰρ αὗται ἀνατέλλωσι τὴν ἑφάν ἀνατολὴν τῷ πρωῒ
κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα εἰς τὴν ιβ' καὶ εἰς τὴν ιγ', τότε δεῖ ἄρχεσθαι
τοῦ ἀμήτου ἢ τοῦ θέρους, καὶ πάλιν ὅταν δύνωσι τὴν ἑσπερίαν δύσιν,
ἦτοι κατὰ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον, ποιεῖσθαι χρὴ τὴν τοῦ
ἀρότου ἀρχὴν, ἡγουν τοῦ σπείρειν. A. 15

δυσκρίτους] δυσγνώστους. δύσεις] αὐτῶν. B.

459. καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων] καὶ δὴ καὶ μηχανή-
ματα ἐξεύρον αὐτοῖς καὶ γραμμάτων συνθέσεις ἐδίδαξα. γράφεται
καὶ νοσοφισμάτων· καὶ γὰρ τις μέτρον γινώσκων τῶν πραγμάτων
αὐτοῦ οὐποτε τοῦ εἰκότος ἐκπέσοι. A. 20

ἔξοχον σοφισμάτων] γρ. νοσοφισμάτων. P. ὑπέρτατον τῶν ἄλλων
μηχανημάτων. B.

460. συνθέσεις] συνθήκας. B.

461. μνήμην θ' ἀπάντων] ἐγὼ, φησὶ, καὶ μνήμην ἀπάντων λόγων
μητέρα τοὺς ἀνθρώπους ἐδίδαξα, καὶ ἔξευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖς βόας τε 25
καὶ ἡμιόνους καὶ ἕτερα ζῷα δουλεύοντα καὶ ἐν ζεύγλαις καὶ ἐν σώ-
μασιν, ὅπως τοῖς ἀνθρώποις κουφιστὰι τῶν πόνων τυγχάνωσι τῶν
πολλῶν· καὶ ὑφ' ἄρματα ἡγαγον τοὺς ἡνίαις ὑποτασσομένους ἵππους,
ὅπερ ἐστὶ καλλώπισμα τῆς ὑπερπλοῦτος τρυφῆς. καὶ τὰ ἐν τῇ θα-
λάσῃ δὲ πλανώμενα καὶ πορευόμενα ὀχήματα τῶν ναυτίλων (ἡγουν 30
τὰς ναῦς) τὰ λινόπτερα, τὰ ἔχοντα τὰ ἄρμενα ὡς πτερὰ, οὐδεὶς
ἄλλος ἐφεῦρε πλὴν ἐμοῦ. A.

9. Παλαμῆδῃ] παλαμῆδης P.

10. ταῦτα] ταύτην P.

11. ἀνατέλλωσι scripsi pro ἀνα-
τέλλουσι.

ἑφάν P. Legebatur ἐωθινήν.

14. Νοέμβριον] νερόν P.

15. σπείρειν] γρ. σπέρου P.

27. ὅπως N.P. οἷπερ vulgo.

ἀπάντων] ὧν εἶδον καὶ ἤκουσαν. μουσομήτορ'] καὶ λόγων μητέρα. τὴν συνετωτάτην μητέρα, ἢ τὴν τῶν Μουσῶν μητέρα' ὁ γὰρ μνημονικώτατος σοφώτατός τ' ἐστὶ καὶ πάνθ' ὅσα βούλεται πράττει. B. καλῶς εἶπε τὴν μνήμην μητέρα τῶν Μουσῶν' ἂν γὰρ ἢ τις πολυμαθὴς καὶ οὐκ ἔχῃ τὸ μνημνευτικόν, οὐ δύναται γράφειν 5 εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως. ὁ Ζεὺς συμμειγείς τῇ Μνημοσύνῃ ἔτεκε τὰς Μούσας τὰς μητέρας τῶν λόγων. P.

462. κᾶξευξα] οὐ μόνον τὸ ζεύγνυσθαι ὑπηρετοῦντα ἀνθρώποις πρὸς τὴν τῆς γῆς ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπισάττεσθαι καὶ φόρτους ἐπάνω σωμάτων αἶρειν σκευοφοροῦντα. ἢ πρὸς τὸ δουλεύοντα στικτέον, 10 ἢ ἢ τὸ σώμασι διὰ τοὺς ἵππους· οὕτω καὶ ὑφ' ἄρματα ἤγαγον φιληνίους ἵππους, ὅπως ἐν τοῖς σώμασι γένωνται διαδοχοὶ μεγίστων μοχθημάτων τοῖς θνητοῖς. κρεῖττον δὲ τοῦτο τοῦ προτέρου, ὥστε τὸ δουλεύοντα ἀντὶ τοῦ ὑπεύκοντα. κνώδαλα] βόας. B. βόας ἢ ἵππους. O.

κνώδαλα κυρίως οἱ νεβροὶ καὶ οἱ λαγωὶ καὶ ὅσα θηρεύμενα, ὡς ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας τὰ ὑπὸ κυνῶν ἀλίσκόμενα. ἐνταῦθα δὲ ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῖς βουσί. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θαλασσίων ζώων παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῇ ἀλί. O.P. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀερίων παρὰ τὸ κνώσσειν ἐν τοῖς δαλοῖς. O. 15

463. ζεύγλαισι] ζεύγμασι. σώμασι] διὰ σωμάτων. ὅπως] ἴνα. B.

464. διαδοχοὶ] ἀνακουφισταί. O. κουφισταί. ἀπὸ μέρους δεχόμενοι, αἶροντες αὐτοὺς καὶ οὐκ ἑῶντες κοποῦσθαι. B.

465. φιληνίους] τοὺς φιλοῦντας καὶ ἐθίζοντας τοὺς χαλινούς. B. 25

466. ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς] καλλώπισμα μεγάλης τρυφῆς. B.

467. θαλασσόπλαγκτα] τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρχόμενα. B.

468. λινόπτερ'] τὰ δίκην πτερῶν λινᾷ ἰστίᾳ ἔχοντα. B.

ναυτίλων ὀχήματα] ἄρματα, τὰς ναῦς. O. τὰ σκάμματα οἷς 30 ἐποχοῦνται οἱ ναῦται. B.

469. τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας] προειπὼν καὶ ἀπαριθμησάμενος ὅσα καλὰ καὶ ἀγαθὰ μηχανήματα καὶ τέχνας εἰσῆγαγεν εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, νῦν συνελὼν τὰ πάντα φησί· τοιαῦτα

ἐξεῦρον τοῖς ἀνθρώποις μηχανήματα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω μηχανήματα δι' οὗ τῆς παρουσίας βλάβης ἤγουν τοῦ δεσμοῦ λυτρωθήσομαι. P.

470. σοφισμ'] τέχνασμα καὶ πανουργίαν. B.

471. τῆς νῦν παρουσίας πημονῆς ἀπαλλαγῶ] τούτου τοῦ δεσμοῦ ἐλευθερωθῶ. B. 5

472. πέπονθας ἀεικὲς πῆμα] ὁ χορὸς ἀκούσας τῶν τοῦ Προμηθέως κατορθωμάτων τῶν ἀνωθεν λεγομένων φησὶ πρὸς αὐτὸν, ἔπαθες βλάβος ἀπρεπές, μὴ καλῶς φρονῶν, ἀλλ' ἀφρόνως ἀντιλέγων τῷ Διὶ καὶ ἀντιστάμενος αὐτῷ. ἦ, ἔπαθες βλάβην ἀπρεπῇ. τὸ δὲ πλανᾷ δηλοῖ ὅτι ἀποσφαλεῖς τῶν φρενῶν ἐν πλάνῃ, ἤγουν παρατραπείς ἀπὸ τοῦ 10 καθεστηκότος τῶν φρενῶν καὶ μὴ εὐρίσκων ἐν φρονήσει μηχανήματα, δι' οὗ ἂν ἀπαλλαγείης· ὥσπερ δὲ τις ἄτεχνος ἰατρὸς εἰς νόσον πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ οὐκ ἔχει εὐρεῖν ποίοις μηχανήμασι σεαυτὸν θεραπεύσεις. A.

ἀεικὲς] ἀπρεπές καὶ ἀνάρμοστον. ἀποσφαλεῖς φρενῶν] ἐκπεσὼν 15 τοῦ λογισμοῦ. B.

473. πλανᾷ] εὐρηται καὶ πλάνῃ καὶ πλανᾷ. πρὸς μὲν οὖν τὸ πλάνῃ οὕτω λέγε, ἀποσφαλεῖς φρενῶν ἐν πλάνῃ, τουτέστιν ἐκπεσὼν καὶ πλανηθεὶς τοῦ φρονεῖν· εἰ δὲ πλανᾷ γράφεις πρὸς τὸ πῆμα στίξας, ἀσυνδέτως τὸ λοιπὸν ἐρεῖς, οὕτως ἀποσφαλεῖς καὶ ἐκπεσὼν 20 τῶν φρενῶν πλανᾷ καὶ πεπλανημένους δόλους φέρῃ. B.

474. ἀθυμεῖς] δυσχεραίνεις καὶ ὀλγοψυχεῖς. B.

475. ἰάσιμος] τεταπεινόμενος ἔση. B.

476. τὰ λοιπὰ μου κλύουσai] τὰ ἄλλα μου σοφίσματα ἀκούσασα πλέον θαυμάσεις οἷας τέχνας καὶ μηχανὰς ἐβουλευσάμην. τὸ μὲν 25 μέγιστον, εἴ τις ἀρρωστήσειεν, οὐκ ἦν οὐδὲν βοήθημα θεραπείας οὔτε διὰ βρώσεως προσφερόμενον οὔτε δι' ἐπιχρίσεως ἔξωθεν οὔτε διὰ πόσεως (τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ πιστὸν, ἀπὸ τοῦ πῖω πίσω ῥήματος), ἀλλὰ πάντες διεφθείροντο τῇ χρεῖᾳ τῶν φαρμάκων, πρὶν ἂν ἐγὼ ἔδειξα αὐτοῖς κεράσματα θεραπείας τῆς πραινούσης τὰς νόσους, αἷς θερα- 30 πείαις πᾶσαν ἀποδιώκουσι βλάβην τῶν νόσων. A.

λοιπὰ] περισσότερα. O.

21. πεπλανημένους δόλους] πεπλανη-
μένας ἰδοὺς Heathius. σ

25. θαυμάσεις] θαυμά O.

30. κεράσματα] κέραςμα P., illud
in γρ.

θεραπείας τῆς πραινούσης O.P. καὶ
θεραπείας τὰς πραινούσας γρ. P. et
vulgo.

31. πᾶσαν—βλάβην] πάσας—βλά-
βας O.

μοι] ἐμοῦ. O.

πλέον] ἢ νῦν θαύμασας. B.

477. πόρους] γρ. καὶ δόλους, καὶ μηχανάς. O. μηχανάς. ἐμη-
σάμην] ἐνέβαλον αὐτοῖς κατὰ νοῦν πράττειν. B.

478. μέγιστον] μεγαλώτερον. O.

5

εἴ τις] αὐτῶν. πέσοι] ἔπεσε. B.

479. ἀλέξην] ἀποσόβησις τῆς νόσου, ὃ φαγὼν ραΐσει τῆς νόσου
καὶ παύσεται. B.

480. χριστὸν] χριόμενον. πιστόν] πινόμενον. B.

ποτιστόν] γρ. οὐδὲ πιστόν, ἥτοι πινόμενον, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πῖω 10
πίσω. P.

481. κατεσκέλλοντο] κατεσκελετοῦντο, κατεφθίνοντο. A.

ἀπέθνησκον οἱ γὰρ θανόντες ξηροί εἰσι. B.

482. κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων] ἐπεὶ αἱ νόσοι σπευδουσιν ὀλέσαι,
τὰ δὲ ἡπια φάρμακα ἐξαμεΐβονται τὰς νόσους, ἥγουν ἐκλύουσιν αἱ 15
γὰρ αἱ νόσοι ἀπειλοῦσι, ταῦτα τὰ φάρμακα εἰς αὐτὰς μεταμεί-
βονται. τὸ δὲ ἡπιον γίνεται ἀπὸ τοῦ ἥδω, τὸ εὐφραίνομαι, ἢ ἀπὸ τοῦ
ἀπὸ ἰοῦ εἶναι. P. κιννάματα μαλακῶν θεραπειμάτων. B.

483. αἷς] κράσεσι. ἐξαμύνονται] καταγωνίζονται. B.

484. ἐστοίχισα] ἐκόσμησα καὶ διατεξάμην καὶ ἔκρινα πρῶτος 20
αὐτὸς τίνας τῶν ὀνείρων δεῖ εἰς πέρας ἐξελθεῖν καὶ φανερῶς γενέσθαι,
καὶ τίνας μὴ μαντείας τε τὰς δυσκόλους εἰς κατάληψιν καὶ γνώσιν
ἐγνώρισ' αὐτοῖς, ἥγουν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν γινόμενα
σημεῖα καὶ τεκμήρια. καὶ ἀκριβῶς ἐδίδαξα καὶ ἡρμήνευσα τὴν
πτῆσιν τῶν ὀνείρων τῶν ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἐχόντων, οἵτινες τε δεξιοὶ 25
καὶ οἵτινες εὐώνυμοι, ἥτοι τὴν δεξιάν τε καὶ τὴν ἀριστεράν πτῆσιν
τῶν ὀνείρων, καὶ τὴν διαγωγὴν ἥντινα ἔχουσιν ἕκαστοι· καὶ τίνες πρὸς
ἀλλήλους εἰσὶν ἔχθραι καὶ φιλίαι καὶ μίση καὶ συνελεύσεις. τὸ γὰρ
συνδιάγειν ὁμοῦ τοὺς οἰωνοὺς καὶ τὸ ἔχθραν ἔχειν πρὸς ἀλλήλους, ἢ
καὶ φιλίαν, σημαντικὰ μαντειῶν καὶ ἀδήλων τευχμήρια παρὰ τοῖς 30
μάντεσι πέφυκεν. ἰστέον δὲ ὅτι πολλὰ καὶ διάφορα εἶδη μαντειῶν

15. ἡπια] ἡπια P. hic et infra quod in N. legitur, nisi erravit
cum spiritu aspero, ut aspe in Franckenius p. 33.

codicibus. 20. ἐκόσμησα O.P. διεκόσμησα
vulgo.

ἐκλύουσιν correxi pro ἔλλουσιν (sic), 31. εἶδη] πλήθη P.
quod est in P. non ἔλλουσιν, quod ex
eo affert Fæhsius, neque ἔλλουσιν,

καθεστήκασιν, ἐνταῦθα δὲ περὶ τούτων μόνων διαλαμβάνει, περὶ τοῦ ὄνειροκριτικοῦ, τοῦ οἰωνιστικοῦ, τοῦ ἥπατικοῦ, καὶ τοῦ θυτικοῦ, ἡγουν τοῦ κρίνειν ἀπὸ τῶν ὀνείρων τὰ μέλλοντα γενέσθαι, καὶ ἀπὸ τῆς πτήσεως τῶν οἰωνῶν τῆς τοιᾶσδε ἢ τοιᾶσδε ὃ μέλλει συμβῆναι τεκμαίρεσθαι, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατομῆς τῶν ζώων τὰ ὅμοια ἐννοεῖν. σχίζοντες 5 γὰρ μέσον τὰ ἱερεῖα ἔβλεπον τὴν θέσιν τῶν ἐντοσθίων πάντων, καὶ ἐκ τούτου ἐτεκμαίροντο τὰ μέλλοντα γενέσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῆς χολῆς, ἣτις ἐκβληθεῖσα καὶ ἀνατιναγεῖσα πρὸς τὸ τῶν πολεμίων μέρος ἦτταν τούτων ἐσήμαινεν. Α. ἡ ἀγαθοὶ κατὰ τὴν φύσιν ἢ τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν πτῆσιν, δι' ἧς ἂν τεκμήραιντο τὰ καθ' ὁδὸν 10 συναντήματα. Ρ. ἡ μαντικὴ διαιρεῖται εἰς ὄνειροκριτικόν, εἰς οἰωνοσκοπητικόν, εἰς ἥπατικόν καὶ εἰς θυτικόν. Ρ.

ἐστοίχισα] ἔταξα. Β.

485. ἔκρινα] διωρισμένως εἶπον. χρῆ] ἀπόκειται. Β.

486. δυσκρίτους] δυσνοήτους. Α.

15

ὑπαρ] φανερῶς. κληδόνας δυσκρίτους] μαντείας δυσγνώστους. Β. κληδὼν λέγεται ἡ μαντεία ἀπὸ τοῦ τινὰς μὲν κλείειν, τινὰς δὲ δοκεῖν. Ρ.

487. ἐνοδίους συμβολοὺς] τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν συναντήματα, δι' ὧν δεῖ συμβάλλειν καὶ μαντεύεσθαι. Β.

20

488. γαμφωνύχων] ἀγκύλους ἐχόντων ὄνυχας. σκεθρῶς] ἀκριβῶς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ σκέπτομαι καὶ τοῦ θεωρῶ, ὃ ἐσκεμμένα καὶ μετὰ τοῦ μάλα προσέχοντος τὰ πράγματα βλέπων. Β.

489. διώρισ'] διωρισμένως καὶ κεχωρισμένως ἔταξα πρὸς μαντεῖαν. Β.

25

490. εὐώνυμοι] κακομάντεις· δέον εἰπεῖν καὶ οἵτινές εἰσιν εὐώνυμοι, εὐωνύμους εἶπε πρὸς τὸ διώρισα, ὥσπερ καὶ προῖὼν ἐρεῖ τὸ λειότητα καὶ τὸ ποικίλην εὐμορφίαν. δίαυταν] διαγωγὴν. Β.

491. ἕκαστοι] τούτων. Β.

492. στέργγηθρα] φιλίας. συνεδρία] κοινωνία καὶ συναγε- 30 λασμοί. Β.

1. μόνων] μόνον O.P.

2. ἥπατικοῦ correxi pro ἥπατη-
τικοῦ. Sic in scholio v. 270. ἐρη-
μητικοῦ scriptum pro ἐρημικοῦ.

3. γενέσθαι Ρ. Legebatur γί-
νεσθαι.

7. γενέσθαι O. γίνεσθαι vulgo.
Recte scriptum in scholio ad v.
561. et alibi.

12. ἥπατικόν] Sic recte hic in P.,
non ἥπατητικόν.

493. λειότητα] ὁμαλότητα. χροῖαν τίνα] μαντεῖαν ποίαν. B.

494. δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν] εὐαπὸδεκτα θεοῖς. O.

εἴη] ταῦτα τὰ εὖσπλαγχνα. B.

495. λοβοῦ] τοῦ ἄκρου τοῦ ἥπατος. B.

496. κνίσση δὲ κῶλα συγκαλυπτὰ] τὰ τῶν μηρῶν ὅστ᾽ ἀ συγκεκα- 5
λυμμένα κνίσση, ἢ τὰ μηρία πῶς δεῖ συγκαλύπτειν κνίσση, τῷ ἄνωθεν
ἐπιτεθειμένῳ αὐτῶν λίπει· καὶ τὴν μακρὰν ὀσφύν, γαστέρα, δηλαδὴ
τὴν κοιλίαν, πυρώσας καὶ εἰς πῦρ ἐμβαλὼν ὠδήγησα τοὺς ἀνθρώπους
εἰς τέχνην δυσκόλως νοουμένην, ἥτοι τὴν θυτικὴν μαντεῖαν· εὐκίνητος
γὰρ οὐσα καὶ σπέρματα ἔχουσα ἡ γαστήρ θύεται θεοῖς, ἀφ' οὗ καὶ 10
κλόνις ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον. καὶ τὰ φλογωπὰ σήματα, ἥτοι
τὰς διὰ πυρὸς μαντείας τυφλὰς οὐσας πρὶν καὶ οὐ φαινομένας, διὰ
τὸ μὴ γινώσκεισθαι, βλέπεσθαι ἐποίησα καὶ εἰς τοῦμφανὲς ἤγαγον
καὶ πᾶσιν ὑπέδειξα. A.

κνίσση] ἀξουγκίφ. O.

κῶλα] τὰ τῶν μηρῶν ὅστ᾽ ἀ συγκαλυπτὰ] περικεκαλυμμένα. 15
μακρὰν] μεγάλην. B.

497. ὀσφύν] τὴν κοιλίαν, τὴν κύστιν. πυρώσας] καύσας.
δυστέκμαρτον εἰς τέχνην] δυσκατανόητον. τὴν θυτικὴν μαντεῖαν. B.
δυσκαταγώνιστον. O. 20

498. ὠδωσα] ὠδοποίησα καὶ ὠδήγησα. φλογωπὰ σήματα] τὰ
διὰ τῆς φλογὸς γινόμενα σημεῖα πρὸς τὸ μαντεύεσθαι. B.

499. ἐπάργεμα] τυφλὰ, ἐκ τοῦ ἄργον τὸ λευκόν. λεύκωμα νόσος
γίνεται περὶ τὸν ὀφθαλμόν, ὅπερ ἀβλεψίαν ποιεῖ. διὰ τοῦτο γοῦν τὰ
σκοτεινὰ φησὶν ἐπάργεμα, κατὰ ἀντίφρασιν· ἄργον γὰρ λέγεται τὸ 25
λευκόν. Ἄλλως. ἐπάργεμα κυρίως τὰ λευκωματισθέντα, παρὰ τὸ
ἄργον. A.

6. ἢ τὰ μ.—κνίσση om. O.

7. δηλαδὴ τὴν addidi ex P.

9. θυτικὴν P. θυματικὴν O., γρ. P.
et vulgo.

10. ἡ γαστήρ] Immo ἡ ὀσφὺς, ut
tradit scholiasta vetus. Alio modo
peccatum in P. ubi hæc sic scripta
sunt, κῶλον τὸ λεγόμενον ἱερὸν ὅστούν·
ὃ καὶ κλὼν ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικί-
νητον.

11. κλόνις] κλονίς O. κλὼν P.

ἀεικίνητον] ἀκίνητον O.P.

13. βλέπεσθαι P. βλέψαι vulgo.

καὶ εἰς τοῦμφανὲς (sic O. pro vul-
gato τὸ ἐμφανὲς) ἤγαγον om. P., sed
in margine annotatum γρ. καὶ τ

φλ
abscissis extremis trium ἡ
versuum literis.

23. νόσος] νόσος καὶ P., sed καὶ
delevit corrector.

24. ἀβλεψίαν] ἀβλεψίας P.

ἐξωμμάτωσα] ἐφάνερωσα. ἐπάργεμα] σκοτεινὰ, τυφλὰ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς γινομένου ἐπιχύματος. B.

500. τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα] ταῦτα μὲν, φησὶν, ὅσα εἶπον, οὕτως ἔχουσιν. τίς δὲ εἶποι ἄλλον τινὰ πρὸ ἐμοῦ ἐξευρεῖν τὰ τοῖς ἀνθρώποις ὠφελήματα κεκρυμμένα ὑποκάτω τῆς γῆς, χρυσὸν, ἄργυρον, χαλκὸν, σίδηρον καὶ ἄλλα τινά; οὐδεὶς εἶποι, τοῦτο σαφῶς γινώσκω, ἔαν μὴ μάτην θέλῃ φλυαρῆσαι. ἐν ὀλίγῳ δὲ λόγῳ συλλήβδην μάθε ὅτι τὰς πάσας τέχνας ἐγὼ ἐξεῦρον. A.

ταῦτ'] ἂ ἔφην. ἔνερθε] ὑποκάτω. B.

501. ὠφελήματα] ἐγνώρισα, ἀπὸ κοινοῦ. B.

10

503. πάροιθεν] πρόσθεν. B.

504. μάτην φλῦσαι] ψευδῶς φλυαρῆσαι. B. κατὰ παράχρησιν τὸ φλῦσαι. κυρίως δὲ φλύω ἐστὶν ἐπὶ σιδήρου παφλάζοντας. ἢ καὶ ἄλλως. ποῖα λέξεις τῶν λοπαδίων τὸ φλῦ φλῦ, ὅταν βράζωσιν. P.

505. βραχεῖ μύθῳ] συντόμῳ λόγῳ, συλληπτικῶς καὶ ἡνωμένως. B. 15

506. βροτοῖσιν] τοῖς ἀνθρώποις. B.

507. μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει] μὴ νῦν, φησὶ, τοὺς ἀνθρώπους ὠφέλει μακρὰν τοῦ προσήκοντος καὶ τοῦ δέοντος, σαυτοῦ δὲ ἀφροντίσκει κακῶς πάσχοντος. ὥς λίαν ἐγὼ ἐλπίζω τοῖς λόγοις οἷς λέγεις (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ εὐελπίς εἰμι τῶνδε, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτων ὧν λέ- 20 γεις) ὥς καὶ λυθῇ τῶν δεσμῶν καὶ πλεον τοῦ Διὸς ἰσχύσεις. A.

μὴ νῦν βροτοὺς] μὴ τὴν σὴν πρὸς ἀνθρώπους φιλανθρωπίαν διεξιὼν διάτριβε· ἢ γὰρ τοιαύτη διατριβὴ ἔξω τοῦ πρέποντός ἐστιν· ἀλλὰ δεῖ καὶ σαυτοῦ πεποιῆσθαι φροντίδα. καιροῦ πέρα] ἔξω τοῦ πρέποντος. B. 25

508. ἀκῆδαι] καταφρόνει καὶ ἀφρόντιστον ἔχε. O. ἀμέλει. ὥς] ὅτι. B.

509. εὐελπίς εἰμι] λίαν ἐλπίζω. τῶν] ἀπὸ τούτων. B.

ἔτι] ἀκμὴν O.

510. μειῶν] ἔλαττον. B.

30

511. ταῦτα] τὸ εὐθυναί με οὕτως ἡγουν νῦν. τελεσφόρος] ἢ εἰς τέλος φέρουσα πάντα. B.

οὐ ταῦτα ταύτῃ] οὐ ταῦτα ταύτῃ καὶ οὕτως ἔχουσιν· ἢ

4. τίς δὲ] Immo τίς δ' ἄν, et infra superscriptum in P.
οὐδεὶς ἄν εἶποι. 18. μακρὰν O.P. πέρα vulgo.

8. ἐξεῦρον P. ἐφεῦρον vulgo, quod

μοῖρα δὲ τελεσφόρος καὶ πληρωτικὴ τούτων οὐ ταχέως τὰ κατ' ἐμὲ
κρανεῖ καὶ πληρώσει· ὃ ἐστίν, οὐπω με λυθῆναι μεμοίραται· πολ-
λαῖς δὲ βλάβαις καὶ κακοπαθείαις δαμασθεῖς οὕτως ἀπολυθήσομαι·
ἢ ἐμὴ δὲ σοφία κατὰ πολὺ ἀσθενεστέρα τῆς εἰμαρμένης. P.

512. κρᾶναι] τελέσαι. πέπρωται] μεμοίραται. B. 5

513. δύαις καμφθεῖς] κακοπαθείαις κατεργασθεῖς, ταλαιπωρή-
σας. φυγγάνω] φεύξομαι. B.

514. τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα] καὶ ἢ ἐμὴ τέχνη πρὸς τὴν
τῶν Μοιρῶν ἀνάγκην οὐδὲν τι πρᾶξαι δύναται. B.

515. τίς οὖν ἀνάγκης] ἀνάγκην φησὶν ἢ τὴν μοῖραν, ἢ ἀνάγκην 10
νόει τινὰ θεὸν, ἢ τις ἀσθενέστερος τῶν Μοιρῶν καὶ Ἑριννῶν, αἱ
δουλεύτριαι τῆς ἀνάγκης. P.

οἰακοστρόφος] κύριος καὶ διοικητής. B. εἰπόντος τοῦ Προ-
μηθεὺς ὅτι ἢ ἐμὴ σοφία τῆς εἰμαρμένης ἡττηται, φησὶν ὁ χορός·
τίς οὖν ἐστίν οἰακοστρόφος καὶ κυβερνήτης τῆς ἀνάγκης; ἦτοι τίς 15
ἐστίν ὁ τῆς εἰμαρμένης ἐξουσιαστής; τοῦτο φησὶν ὁ χορός. καὶ
λέγει ὁ Προμηθεὺς ὅτι αἱ τρεῖς Μοῖραι, ἢ Κλωθῶ, ἢ Ἄτροπος καὶ ἢ
Λάχεσις, καὶ αἱ τρεῖς Ἑρινύες, ἢ τε Τισιφόνη, ἢ Μέγαιρα καὶ ἢ
Ἀληκτώ. καὶ πάλιν ὁ χορός φησι πρὸς αὐτόν· ἄρα ὁ Ζεὺς ἀσθενέ-
στερός ἐστι τῶν Μοιρῶν καὶ οὐ δύναται σε λύσαι κρατούμενον, ὥς 20
φῆς, ἀπὸ τῆς ἀνάγκης, οἶον εἰ θελήσει ὁ Ζεὺς πρὸ τῆς Μοίρας
λύσαι σε; οὐ δύναται τοῦτο ποιῆσαι, φησὶ δὲ ὁ Προμηθεὺς, ὁ Ζεὺς·
οὐκ οὐκ ἂν οὐδ' αὐτὸς ἐκφύγοι τὴν πεπωμένην. O.P.

516. Μοῖραι] Κλωθῶ, Λάχεσις καὶ Ἄτροπος. μνήμονες Ἑριν-
νύες] αἱ μνημονεύουσιν τῶν παρ' ἀνθρώποις κακῶν καὶ ἀντιδιδούσαι, 25
Ἀληκτώ, Μέγαιρα καὶ Τισιφόνη. B. Ἑριννὺς ἀπὸ τοῦ ἔρι τοῦ
σημαίνοντος τὸ ἄγαν καὶ τοῦ νύσσω, τὸ τιμωρῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ
ἔρᾳ ναίειν. P.

518. τὴν πεπωμένην] αὐτῇ μοῖραν. B.

519. τί γὰρ πέπρωται] τί οὖν ἀπόκειται τῷ Διτί; οὐδὲν ἄλλο ἢ 30

1. οὐ Franckenius p. 34. pro ἢ.

11. ἢ τις—Hæc non integra.

19. et 26. Ἀληκτώ] Scribebatur
Ἀλεκτώ. De vera nominis scriptura
satis aliunde constat. Ἀλληκτώ me-
tri causa dicta est in Hymno
Orph. 68, 2., quod Luciano re-
stitui Tragod. 6.

22. φησὶ—Ζεὺς] ὁ δὲ λέγει O.

27. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ ναίειν]
Conf. Etym. M. p. 374, 4., et
Tzetz. ad Lycophr. 153., a qui-
bus hoc et alia grammaticorum
commenta exponuntur.

30. ἀπόκειται P. ὑπόκειται vulgo.

τὸ ἀεὶ ἄρχειν. φησὶν οὖν ὁ Προμηθεὺς ὡς, εἴτε κρατήσειεν ἀεὶ, εἴτε μὴ, οὐδαμῶς μάθοις ἂν ἐξ ἐμοῦ· μηδὲ παρακάλει με ὑπὲρ τούτου. προαναφωνεῖ δὲ λεληθότως τὸν τῆς Θέτιδος ἔρωτα. A.

τί γὰρ πέπρωται] ποῖον πεπρωμένον. πλὴν] εἰ μὴ. B.

520. πύθοιο] μάθοις. B.

5

521. ἦ που] ὄντως. B.

σεμνὸν] ὑπέρογκον. O. μέγα. ξυναμπέχεις] κατέχεις παρὰ σαυτῷ καὶ οὐκ ἐκφαίνεις ἡμῖν. B. ὄντως σεβάσμιόν ἐστι καὶ μυστηριώδες δὲ κρύπτεις ἐν ἑαυτῷ. P.

522. τόνδε] τὸν περὶ τῆς τοῦ Διὸς πεπρωμένης. B.

10

523. καιρὸς γεγωνεῖν] πρέπον λέγειν. συγκαλυπτέος] ἄξιος ὑπάρχει κρύπτεσθαι. B.

524. σώζων] φυλάττων παρ' ἑμαντοῦ καὶ μὴ ἐκφαίνων. B.

525. ἐκφυγάνω] ἐκφεύξομαι· ἵνα γὰρ αὐτὸν εἶπω, ἐκλύσεται με Ζεὺς τοῦ δεσμοῦ. B.

15

526. μηδὰμ' ὁ πάντα νέμων] ὁ πάντα κρατῶν, φησὶ, καὶ διοικῶν Ζεὺς μηδαμῶς ποτε ἀντίπαλον κράτος καὶ οἰονεὶ ἐχθρὸν ποιήσσειε τῇ ἐμῇ γνώμῃ, ἥγουν μηδέποτε ἐναντίος μοι γένοιτο· μηδὲ βραδύναιμι νισσομένη καὶ πορευομένη πρὸς τοὺς θεοὺς ἱεραῖς θοίαις, καὶ θυσίαις βουφόνις, ταῖς μεγάλους ποιούσαις φόνους καὶ σφαγὰς τῶν ἱερέων. 20 ἦτοι, μηδέποτε παυσαίμην τοῦ τιμᾶν τοὺς θεοὺς, καὶ θυσίας τούτοις προσάγειν παρὰ τὸν τοῦ Ὀλκεανοῦ πόρον, μηδὲ διὰ λόγων εἰς αὐτοὺς ποτε τοὺς θεοὺς ἀμαρτήσαιμι, ἀλλὰ μοι τῷδε, τουτέστι τὸ τιμᾶν αὐτοὺς, εἴη διὰ παντός, καὶ μήποτ' ἐκτακείη, τουτέστι μηδέποτε πηρωθείη. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κηροῦ· τὸ γὰρ τήκεσθαι κυρίως ἐπὶ 25 τοῦ κηροῦ καὶ τῆς χιόνης λέγεται. A. μηδαμῶς σχοίην ἀντίπαλον τὸν Δία, μηδὲ παυσαίμην θυσίας καὶ ἐορτὰς τοῖς θεοῖς ἄγειν. P.

μηδὰμ'] εἰς φόβον ἐλθὼν ὁ χορὸς διὰ τὴν πρὸς τὸν Προμηθεῆα ὁμιλίαν φησὶ, μήποτε γένοιτο ὁ Ζεὺς ἐχθρὸς ἔμοιγε, μηδὲ παυσαίμην πρὸς τοὺς θεοὺς ἐρχομένη ἐν θυσίαις μεγάλαις ὁσίαις παρὰ τὸν 30 Ὀλκεανόν, τουτέστι, μήποτε παυσαίμην τῆς πρὸς θεοὺς τιμῆς. πάντα νέμων] ἐξάγων, ἢ πάντα διοικῶν. B.

3. προαναφωνεῖ δὲ λεληθότως (-ος O.) O.P. et sic fere schol. vetus, nisi quod λεληθότως omittit. Legebatur ἐκφωνεῖν λεληθότα.

25. πηρωθείη Pauwius pro πληρωθείη.

26. μηδαμῶς σχοίην—ἄγειν ab alia manu habet P.

32. διοικῶν] Legebatur οἰκῶν. Correxuit Abreschius ex initio præcedentis scholii.

528. ἀντίπαλον] ἐχθρόν. B.
 529. ἐλινύσασαιμι] ἀργήσασαιμι καὶ ἀμελήσασαιμι. B.
 ἐλινύσασαιμι] ὀκνοῖμι, λήγοιμι, σχολάζοιμι, βραδύνοιμι, ἐγγχρονίζοιμι. C.
 530. θοΐαις] ἐντίμοις, μεγάλαις. B. 5
 530. θοΐαις] θυσίαις. ποτινισσομένα] προσερχομένη. B.
 531. βουφόνοις] ἢ μεγάλαις, ἢ ταῖς ἐκ βοῶν γινομέναις. πα-
 τρός] ἡμῶν. B.
 532. ἄσβεστον] ἀκατάπαυστον. B.
 533. μῆδ' ἀλίτοιμι λόγοις] μῆδὲ προσκρούσασαιμι πρὸς αὐτοὺς ἐν 10
 τοῖς πρὸς τὸν Προμηθεά λόγοις. B.
 534. τόδε] τὸ τιμᾶν τοὺς θεούς. B.
 536. ἡδὺ τι θαρσαλέαις] εὐφραντὸν ἐλπίσι θαρραλέαις τὸν μακρὸν
 τείνειν βίον, ἐν εὐφροσύναις φανεραῖς τρέφουσιν τὴν ψυχὴν ἐμέ. A.
 τοῦτο πρὸς τὸν κεκρυμμένον λόγον τοῦ Προμηθέως, εἰς δὲ ἐκκρεμῆ 15
 τὴν ἐλπίδα ἔχει, φαίνεται λεχθῆναι. εἶρηκε γὰρ ἄνω "τόνδε γὰρ
 "σώζων ἐγὼ δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ βίας ἐκφυγγάνω." P.
 ἡδὺ] εὐφραντόν. θαρσαλέαις] ποιούσαις θάρρος. B.
 537. τὸν μακρὸν] τὸν πολύν. τείνειν βίον] διαβιβάζειν. B.
 538. φαναῖς] σαφεστάταις. B. 20
 539. θυμὸν ἀλδαίνουσιν] τὴν ψυχὴν αὖξουσιν. B.
 ἐν εὐφροσύναις] ἃς ἔχω εἰς τοὺς θεοὺς τιμαῖς. B.
 540. φρίσσω δέ σε] δειλιῶ καὶ τρέμω βλέπουσά σε διακοπτόμε-
 νον μυρίοις πόνοις. τὸν Δία μὴ φοβούμενος ἐν ἰδίᾳ γνώμῃ καὶ
 αὐθαιρέτως ἄγαν ὑπερβολικῶς σέβῃ καὶ τιμᾷ τοὺς ἀνθρώπους, ἄγαν 25
 φιλόανθρωπος εἶ. A.
 φρίσσω] τρέμω. B.
 541. διακναιόμενον] κατεργαζόμενον. B.
 543. ἰδίᾳ γνώμῃ] ἰδίῳ θελήματι. σέβῃ] τιμᾷ. B.
 545. φέρ'] ἴδε, σκόπησον. ἄχαρις χάρις] τῶν βροτῶν ἐστί. B. 30
 546. ὦ φίλος] φέρε, ὦ φίλος, ἐπειδὴ ἦν εἰς τοὺς βροτοὺς πεποι-
 τας χάριν, ἄχαρις καὶ οὐκ ἀποδεκτὴ ἔδοξε τῷ Διί, εἰπὲ τί δύνανται
 νῦν οἱ ἄνθρωποι βοηθησαί σοι κακῶς δι' ἐκείνους πάσχοντι. ἢ οὕτως,
 ἐπειδὴ ἢ εἰς τοὺς βροτοὺς χάρις ἄχαρις ἔδοξε, καὶ οὐδ' ἡντιναοῦν ἀπ'
 αὐτῶν ἂν ἔχοις ὠφέλειαν διὰ τούτους παθῶν, λέξον τίς ἄλλῃ ἀλκῇ 35

καὶ τῶν παρόντων ἀπαλλαγὴ ἐστί σοι. ἀλλὰ τίς ἐφαμερίων] δύναμις ἀνθρώπων. B.

547. ἄρηξις] βοήθεια. ἐδέρχθης] ἐθεάσω. B.

548. ὀλυγοδρανήν] ἀσθενὴ δύναμιν. B. ὀλίγην δύναμιν, ἀπὸ τοῦ δραίνω ἢ δράω. ἄικυν] φαύλην ἰσχύιν. C. 5

549. ἰσόνειρον] ὅτι σκιαῖς ὀνείρων οἱ ἄνθρωποι παρεμφερεῖς, κατὰ τὸν Πίνδαρον. ἀλαὸν γένος] ἀπροόρατον τοῦ μέλλοντος. A.

ἰσόνειρον] ἰσχύιν ἀνυπόστατον. ᾧ] ἤτινι. φωτῶν] ἀνθρώπων. ἀλαὸν] τυφλὸν καὶ μάταιον. B.

550. ἐμπεποδισμένον] διεστραμμένον O. κεκρατημένον ἐστί. B. 10

551. οὔποτε τὰν Διὸς] ὑψηλῶς καὶ τραγικῶς τὸ τῆς εἰμαρμένης ὄνομα Διὸς ἁρμονίαν εἶπεν, ἀλλ' οὐ τὴν εἰμαρμένην. φησὶ γὰρ ὅτι οὔποτε αἱ τῶν ἀνθρώπων βουλαὶ διαφεύγουσι τὴν μοῖραν, ἀλλ' ὃ αἱ Μοῖραι βούλονται, τοῦτο καὶ ποιοῦσιν. ἔμαθον τὰδε, ᾧ Προμηθεύ, τὰς σὰς ὀλεθρίας τύχας θεασαμένη. A. 15

οὔποτε] ὃν ὁ Ζεὺς κολάζει οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐξελεῖν δύναται. ἁρμονίαν] τὸν ὄρον, τὸ θέλημα. B.

552. παρεξίασι] ὑπερβαίνουσιν. B.

553. τὰδε] ἃ φημι. B.

554. ὀλοᾶς] ὀλεθρίας. B. 20

555. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος] τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπεγένετο καὶ ἐπῆλθέ μοι τὸ δισσὸν μέλος, τοῦτο δ' νῦν θρηνῶ ἐπὶ τῷ σῶ πάθει, καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἐτραγῶδουν περὶ τὸν καιρὸν τοῦ σοῦ γάμου, ὅτε τὴν 'Ἡσιόνην πρὸς γάμον ἤγαγες' οὐ γὰρ μόνη καθαρὰ μοι ἡ ἡδονὴ ἐκείνη κατέστηκεν, ἀλλ' ἔχει ἐν ταυτῷ καὶ τὸ λυπηρὸν, τουτέστιν, ὁμοῦ 25 προσεγένετό μοι καὶ ἡ ἡδονὴ καὶ ἡ θλίψις διὰ σέ. Ἄλλως. τὸ δισσὸν μέλος ἐπῆλθε, τοῦδε καὶ τοῦτο δ' νῦν ἐτραγῶδουν ἐπὶ τῷ σῶ πάθει, ἐκεῖνό τε ὅπερ ἐτραγῶδουν περὶ τὰ λουτρὰ καὶ τὴν κοίτην ἐν ἰότητι γάμων, τουτέστιν ἐν συνῶδῳ καὶ συνελεύσει, παρὰ τὸ ἶναί με πρὸς συνουσίαν, ὅτε ἤγαγες δάμαρτα καὶ γυναῖκα ὁμόλεκτρον τὴν ὁμοπάτριον 30 ἡμῖν 'Ἡσιόνην ἔδνοις καταπέισας. ἔδνα δέ εἰσι τὰ ἐπὶ προικὶ διδόμενα πράγματα. A. ἢ ὅτε τὴν ὁμοπάτριον ἐμοὶ 'Ἡσιόνην ἤγαγες, πῶς τὴν ἐαυτῆς μητέρα ἔδνοις, ἥτοι προικίοις, ἔχειν ἐκείνην ὁμόλεκτρον. 'Ἡσιόνη δὲ θυγάτηρ ἦν Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος. O.P.

22. δισσὸν μέλος τοῦτο] δισώνυμον τοῦτο μέλος O.

23. ἐτραγῶδουν O.P. ᾧδον vulgo.

τὸ διαμφίδιον δέ μοι] τὸ διπλοῦν μέλος ἐπῆλθέ μοι, τὸδε καὶ ἐκεῖνο, ὅτε περὶ τὰ σὰ λουτρὰ ὑμεναίου, καὶ ὅτε περὶ τὸ σὸν λέχος, ὅτε τὴν Ἡσιόνην καταπείσας ἐν δώροις ἤγαγες γυναῖκα ὁμόλεκτρον, ἥτις ἦν μία τῶν Ὀλκεανίδων ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. τοῦτο γὰρ λέγει τὸ ὁμοπάτριον. τὸ τὸδε καὶ τὸ ἐκεῖνο ἀσύνδετον. προσέπτα] ἐπῆλθε 5 κατὰ νοῦν. B.

556. ὅτε] ὁπότε. B.

557. καὶ λέχος] καὶ περί. B.

558. ἰότητι γάμων] πορεία, ἤγουν ἐν συνόδῳ γάμων, παρὰ τὸ ἰέναι πρὸς συνουσίαν. A. 10

ὑμεναίου] κατὰ τὸν σὸν γάμον ἤδον. ἰότητι γάμων] συνελεύσει. B.

ὁμοπάτριον] τὴν ταυτοῦ πατρὸς ἡμῶν. B.

559. ἔδνοις] ἔδνα ἀπὸ τοῦ δεῖν τὴν εὐνὴν ἢ τὸ ἴδιον ἐκ νέου ἐν προίξί. P. 15

560. πιθὼν] καταπείσας αὐτήν. κοινόλεκτρον] ὁμόκοιτον. B.

561. τίς γῆ, τί γένος] τὸ τῆς Ἰοῦς πρόσωπον μονοφθεῖ μὲν, ἔχει δὲ πρὸς ὑποκείμενον συναφές, ὅτι μαντεύεται αὐτῇ Προμηθεὺς τὰ μέλλοντα γενέσθαι, ὥσπερ ἀπ' αὐτῆς ἔσται τρισκαιδέκατος κατὰ γενεάν, ὃς αὐτῷ ὕστερον τῷ χρόνῳ ποτὲ ἐπαμνεῖ. ἄλλως τε καὶ ὅτι 20 αὐτὴ ὑπὸ Διὸς φησιν ἡδίκησθαι, διὰ τοῦτο παραμυθεῖται τὸν Προμηθεά. τρισκαιδέκατον δὲ ἀπ' αὐτῆς τὸν Ἡρακλέα λέγει ὁ Προμηθεύς· οὗτος γὰρ ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν. A.

Ἡ Ἰὼ ἢ τοῦ Ἰνάχου θυγάτηρ, ἢ καὶ Ἰνώ λεγομένη, ἐρασθεῖσα παρὰ Διὸς, ἐπεὶ τοῦτο ἔγνω ἢ Ἡρα καὶ ἔμελλε καταλαμβάνεσθαι 25 παρ' αὐτῆς, μετεβλήθη παρὰ τοῦ Διὸς εἰς βοῦν, ἵνα μὴ γνωσθῇ τίς

5. ἀσύνδετον] Legit hic scholiasta in apographo suo τὸδ' ἐκεῖν' ὅτε, vitiose pro τὸδ' ἐκεῖν' ὅ' ὅτε—

14. δεῖν—ἐκ νέου ἐν προίξί P. Legebatur ἐδνεῖν—ἐκ νέου τὸν αἰγιαλόν. Postrema Pauwius sic corrigebat τὸ δέον ἐκ νέου, τὸ γαμήλιον.

17. τὸ τῆς Ἰοῦς—παρμυθεῖται τὸν Προμηθεά] Hæc ex schol. vetere compilata.

πρόσωπον O.P. ἐπεισόδιον vulgo et schol. vet.

18. δὲ πρὸς ὑποκείμενον] δὲ πρὸς τὸ ὑποκείμενον schol. vet. δὲ προὑποκεί-

μενον O. δὲ κείμενον P.

συναφές O.P. et schol. vet. συναφείαν vulgo.

19. ὥσπερ] καὶ ὥσπερ O. ὅτι schol. vet.

20. καὶ ὅτι addidi ex P.

21. διὰ P. καὶ διὰ vulgo.

24. ἢ (δὲ addidit corrector) Ἰὼ ἢ τοῦ P. Ἰὼ ἢ τοῦ O. φασὶ δὲ ὅτι ἢ τοῦ vulgo.

ἢ καὶ Ἰνώ λεγομένη addidi ex P. Imperite duo diversa nomina confundi. Idem Ἰνὼ pro Ἰὼ p. 239, 10.

εἶη. ἡ Ἥρα δὲ προσελθοῦσα τῷ Διὶ ἐξήγησε ταύτην, καὶ ἔλαβε δῶρον παρ' αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν Ἄργῳ τῷ πανόπτη φυλάττειν αὐτήν. ὁ δὲ Ζεὺς πάλιν ἐρασθεὶς αὐτῆς ἔπεμψε τὸν Ἑρμῆν, ἀφελέσθαι ταύτην τοῦ Ἄργου καὶ διακομίσαι αὐτῷ· καὶ ἐπεὶ ἄλλως λαβεῖν Ἄργον τὸν πανόπτην οὐκ ἦν, διὰ βολῆς λιθείας τοῦτον ἀνήρηκεν. οὗ 5 τὸ φάσμα ἡ Ἥρα τῇ Ἰοὶ καὶ μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον παρεδείκνυνεν ἐπὶ τῷ μάλιστα ἐκφοβεῖν αὐτήν. ἡ δὲ πολλὰ πλανηθεῖσα κατὰ διαφόρους τόπους τὸ τελευταῖον ἀπῆλθε καὶ πρὸς τὸν Καύκασον, ὁπομένη τὸν Προμηθέα. Α.

Ἡ Ἰὼ κατὰ χόλον τῆς Ἥρας μεταβληθεῖσα εἰς βοῦν καὶ 10 οἰστροηλατουμένη, ἐλθοῦσα καὶ εἰς ἐτέρους διαφόρους τόπους, κατήντησε καὶ ἔνθα ἦν ὁ Προμηθεὺς δεδεμένος πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Καυκάσου· καὶ ὁρᾷ αὐτὸν ἐκεῖσε προσηλωμένον ἐν ταῖς πέτραις τοῦ ὄρους, καὶ φησὶ θαυμάζουσα· τίς ἐστὶν ἡ γῆ αὕτη; ποία γενεά; τίνα εἶπω βλέπειν τοῦτον τὸν κακοπαθοῦντα ἐν δεσμοῖς 15 πετρίνοις ὀρείοις; εἶτα πρὸς τὸν Προμηθέα λέγει· ὑπὲρ ποιῆς ποίας ἀμαρτίας φθειρή; εἰπέ μοι, ποῦ πεπλάνημαι καὶ ἐν ποίᾳ γῇ εἰμί; ὅτε γὰρ συνεζεύχης τῇ Ἥσιόνῃ, εἶχομεν χαράν· τανῦν δὲ ὀρῶσαι σε οὕτως πικρῶς προσαναινόμενον λυπούμεθα. Ρ.

τίς γῆ] ἐστὶν ἢ βαίνω. τί γένος] τὸ ἐνταῦθα οἰκοῦν. φῶ] εἶπω. 20 λεύσσειν] βλέπειν. Β.

562. ἐν πετρίνοισι] τοῖς ὀρείοις, ἢ στερροῖς. διὰ τὸ τῇ τοῦ Καυκάσου πέτρα προσηλωθῆαι τοῦτό φησι. Β.

563. χεῖμαζόμενον] πάσχοντα. ἀμπλακίης] τίνος ἀμπλακίας ἤγουν πταίσματος κολάσεως ὀλέκη καὶ φθειρή; ἤγουν τί πταίσας 25 καὶ κολασθεὶς ἐνταῦθα προσήλωσαι; καὶ εἰ μὲν περισπᾶται τὸ ποιναῖς, οὕτως· εἰ δὲ βαρύνεται, οὕτως, τίνος πταίσματος ὀλέκη καὶ μετὰ φθορᾶς δίδως ποινάς; Β.

564. ὀλέκη] πάσχεις. σήμηνον ὅπη] εἰπέ ποῦ. Β.

565. ἡ μογερά] ἡ ἀθλία. Β.

566. ἀ ᾧ, ἔα ἔα] φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ. Β. τὸ ᾧ κλητικὸν ἐπίρρημά ἐστιν, ἡ μᾶλλον προσφωνηματικόν· διαφέρει δὲ τῆς διὰ τοῦ ᾧ προσφωνήσεως, ὅτι τοῦτο μὲν ψυχῆς ἀπαθούς, τὸ δὲ ᾧ πάθος ταραχῶδες δηλοῖ ψυχικόν, οἷον ἡ σχετλιασμόν ἢ ὄνειδος ἢ ἀγανάκτησιν. Ρ.

1. ἐξήγησε Faber pro ἐξήγησε.

2. ἔδωκεν] δέδωκεν Ρ.

18. ἵτε correxi pro ἵταν.

22. διὰ τὸ Abreschius pro ἡ ἐν.

ᾱ ᾱ ἔ ἔ] θαυμαστικὸν καὶ ἐκπληκτικὸν τὸ ἔ ἔ, θρηνητικὸν δὲ τὸ ᾱ ᾱ. Ο.

567. χρίει τις] κεντρίζει, κεντῆ μέ τις τὴν ἀθλίαν οἷστρος. τοῦτο δὲ εἶπε παραδηλῶν καὶ δεικνύων τὸ χρίει τις αὖ με. αὐτὴ δὲ ἐμμανὴς οὔσα ὑπὸ τοῦ οἷστρου φαντάζεται. Α. κεντρίζει κατὰ 5 μετάληψιν. Ο.

χρίει τίς με τάλαιναν οἷστρος] ζῶντιον. Ο. κεντεῖ, διεγείρει, ἤγουν οἰστροῦμαι καὶ ἀναβακχεύομαι, φαντάζομαι τὴν τοῦ Ἄργου εἰκόνα. ἐπειδὴ ὑπὸ Διὸς ἐρασθεῖσα Ἴω εἰς βοῦν ὑπ' αὐτοῦ μετεβλήθη, ἵνα λάθῃ τὴν Ἥραν, γνοῦσα αὕτη ταύτη ἐπέστησε κύνα 10 Ἄργον καλούμενον, ὃν Ἑρμῆς ἀνελὼν Διὸς προστάγματι Ἀργεῖ-φόντης κέκληται. Ἥρα δὲ ἐποίησε τὴν Ἴω καὶ ἀποθανόντα αὐτὸν δοκεῖν ὄραν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὸν ταῶ ἀνθρώποις ἔδειξε, τῶν αὐτοῦ πεποικιλμένων πτερῶν ὥσπερ τισὶν ὀφθαλμοῖς. Β.

568. εἶδωλον Ἄργου] τινὲς οὕτω φασίν, ἄλευ' ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει 15 καὶ ἔκκλινε. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἄλευε. τὸ δὲ ᾱ δᾱ ἀντὶ τοῦ ᾱ γῆ Δωρικῶς· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν δᾶν φασὶ καὶ τὸν γνόφον δνόφον. ἄλλοι δὲ γράφουσιν Ἀλευάδα, πατρωνυμικὸν ἀπὸ τῆς Ἀλεύας εὐθείας· ἥτοι φοβοῦμαι τὸ εἶδωλον Ἄργου τοῦ Ἀλευάδα καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεύα· ὁ γὰρ Ἀλεύας πατήρ ἦν τοῦ πανόπτου. ἦ, ὃν δεῖ φυ- 20 λάξασθαι καὶ ἐκκλίνειν. φαντάζεται γὰρ αὐτὸν καὶ μετὰ θάνατον φοβουμένη. Α.

ἄλευ' ᾱ δᾱ] φεῦ ᾱ γῆ, ἡ τοῦ Ἀλευάδα τοῦ υἱοῦ Ἀλεύα. Β.

569. τὸν μυριωπὸν] πολυόφθαλμον. πολλοὺς γὰρ ὀφθαλμοὺς εἶχεν ὁ Ἄργος, ὡς μυθεύεται· ὅθεν καὶ πανόπτης ἐλέγετο. βούταν δὲ 25 αὐτὸν καλεῖ ἥτοι βουκόλον, διὰ τὸ αὐτῆς τῆς Ἰοῦς ἐπιστατεῖν μεταμειφθείσης εἰς βοῦν. Α.

τὸν μυριωπὸν] τὸν διὰ παντὸς τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς ἔχοντα. βούταν] βόσκον. Β.

570. ὁ δὲ πορεύεται] πρὸ ὀφθαλμῶν. δόλιον] κακὸν, εἰς οἷστρον 30 γάρ με φανεῖς ἐπαίρει. Β.

571. ὃν οὐδὲ κατθανόντα] ὃν οὐδὲ θανόντα ἡ γῆ κατέχει, ἀλλ' ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνερχόμενος ἐμὲ τὴν ἀθλίαν ὀπίσω καταδιώκει καὶ ποιεῖ πλαναῶσθαι νῆστιν. Α. τὸ γὰρ φάσμα τοῦ Ἄργου μετὰ τὸ ἀναιρε-

26. μεταμειφθείσης Ρ. μεταβληθείσης vulgo.

32. ὃν οὐδὲ θανόντα ἡ γῆ Ρ. ὄντινα τὸν Ἄργον οὐδὲ θανόντα Ἀιδης vulgo.

θῆναι παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ αὐτὸν διὰ λίθου παρεδείκνυεν ἢ Ἥρα τῇ Ἰοῖ ἐπὶ τῷ μάλιστα ἐκφοβεῖν αὐτήν. O.P.

οὐδὲ καθανόντα γαῖα κεύθει] κρύπτει, ἀλλ' ὡς ζῶν μοι φαντάζεται. B.

572. ἐξ ἐνέρων περῶν] ἐκ τῶν νεκρῶν ἐρχόμενος. B. 5

573. κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε νῆστιν] ἀνιχνεύει καὶ πανταχῇ φοιτῶσῃ παρίσταται καὶ πλανᾶσθαι ποιεῖ νῆστιν καὶ ἐστερημένην σιτίων ἢ στάσεως. B.

574. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος] ὅτι μετὰ κηροῦ ἦν πεπλασμένος ὁ δόναξ. A. 10

ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὁτοβεῖ δόναξ] ὁ ἐν ταῖς ὁπαῖς παρακείμενος ἔχων κηρὸν ὑπηχεῖ αὐλός. B.

575. ὑπνοδόταν νόμον] ἐσπέρα, φησὶν, ἐστὶν ἤδη καὶ ἡ σῦριγξ ἤχεϊ. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ δόναξ. τὸ δὲ ἀχέτας, ἀντὶ τοῦ πολυήχητος, ὃς πρὸς ἐσπέραν ἐστὶν αὐλούμενος τοῖς ποιμέσι διὰ τὴν τῶν 15 ποιμνίων εἰσαγωγὴν καὶ πρὸς τὴν μάνδραν αὐτῶν εἰσέλευσιν. ἐσπέρα οὖν ἐστὶ, καὶ γὰρ νῆστις οὔσα ἐλαύνομαι· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ὑπνοδόταν νόμον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου, ἥτοι καιρὸν τὸν διδόντα τὸν ὕπνον, τοιούτῃ τὴν νύκτα. Ἄλλως. ἴσως ὑπνοποιόν τι μέλος πρὸς ἐσπέραν αὐλούμενον, ἢ τὸν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐσπέρας διδόμενον ὕπνον 20 τοῖς βουσί. φησὶν οὖν ὅτι ἤδη ἐσπέρα ἐστὶ καὶ γὰρ νῆστις οὔσα ἐλαύνομαι. Ἄλλως. ὥδῃν ὅθεν καὶ τὸ νόμιον μέλος. τοιαύτην ὥδῃν ᾄδει οἷαν ᾄδουσιν οἱ ποιμένες, ὅποτε τὰ θρέμματα ἐπὶ τὴν μάνδραν κατὰγουσι κοιμηθησόμενα, οὐ μὴν δὲ οἷαν ὅποτε εἰς νομὴν αὐτὰ ἐξάγουσι. A. 25

ἀχέτας] καὶ ἐμμελής. ὑπνοδόταν νόμον] διὰ τοῦτο λέγει τοῦτο, ἐπειδὴ νύξ ἦν ὅτε ἐκείσε κατέλαβεν, ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ ποιμένες αὐλοῦσι παυσάμενοι τῆς νομῆς ἢ ὅτι πᾶν μέλος ἐπαγωγόν

13. ἐσπέρα, φησὶ, ἐστὶν ἤδη καὶ P. ἔπειτα, φησὶ, καὶ vulgo.

15. αὐλούμενος P. Legebatur αὐλός.

16. καὶ πρὸς τὴν—τὴν νύκτα addidi ex P., reliqua usque ad ὄσα ἐλαύνομαι ex O.P. præfixo Ἄλλως.

22. ὥδῃν—ἐξάγουσι om. P., habet O.

23. ὅποτε—οὐ μὴν δὲ οἷαν ὅποτε O. Legebatur ὅταν—οὐ μὲν δὲ οἷον ὅποτε.

26. διὰ] Verba κατὰ τὴν, quæ ante διὰ legebantur, fortasse referenda ad ἀνὰ τὰν v. 573. Heathio κατὰ τὸν placebat, ut scholiasta hæc ad ὑπνοδόταν νόμον subaudienda esse dicat.

ἐστὶ πρὸς ὕπνον, σαῖνον καὶ κατακλῶν τοὺς ἀκούοντας. ἐστὶ δὲ τὸν νόμον πρὸς τὸ ὑποτοβεῖ. ἰὼ ἰὼ, ποῖ ποῖ, ποποῖ ποποῖ] φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ. B.

576. τηλέπλαγκτοι πλάνοι] μακρὰν πλανῶντες. εὔρηται δὲ οὐ μόνον πλάνη, ἀλλὰ καὶ πλάνος, ὥσπερ καὶ εὐθύνη καὶ εὐθυνος. καὶ 5 μαρτυρεῖ Ἰσοκράτης λέγων τοὺς φυγαδικοὺς πλάνους. B.

577. Κρόνιε] Ζεῦ. B.

579. ἐνέξευξας] ἐνέβαλες. B.

ἀμαρτοῦσαν] πταίσασαν. B.

ἐ ἔ] ἐπιφώγημα. πλεονασμός. P.

10

580. οἰστρηλάτφ δείματι] δι' οἴστρου ἐλαύνοντι καὶ ἀναβακχεύοντι φοβήματι, ὃ πάσχω Ἄργον φανταζομένη. B.

581. παράκοπον] μανικὴν καὶ παρακεκομμένην τὸν νοῦν. B.

583. ποντίοις δάκεσι] θαλασσίαις θηρίοις. βορὰν] τροφήν. B.

584. εὐγμάτων] εὐχῶν. B.

15

585. ἄδδην] δαισιλῶς καὶ ἀρκούντως. πολὺπλαγκτοι] πολλαχῇ γῆς φέρουσαι. B.

586. ὅπη πημονὰς ἀλύξω] τὰς παρεστώσας ἐμοὶ κακοδαιμονίας ἐκφεύξομαι. B.

588. κλύεις πρόσφθεγμα] ἀκούεις τοὺς λόγους. βούκερω] τῆς 20 εἰς βοῦν μεταβληθείσης. B. παρθένον λέγει ταύτην οὐχ ὥς οὔσαν παρθένον· ὁ Ζεὺς γὰρ ἔφθειρεν αὐτήν· ἀλλ' ὥς ἔθος ἐστὶ τοῖς τραγικοῖς τὰς μοιχευθείσας βιαίως καὶ μὴ κατὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν καλεῖν καὶ ταύτας παρθένους. O.P.

589. οὐ κλύω] οὐκ ἀκούω. οἰστροδινήτου] τῆς ἐν μανίᾳ στρε- 25 φομένης. B.

5. εὐθύνη καὶ εὐθυνος] Diversa miscet scholiasta. εὐθυνος nunquam dictum est pro εὐθύνη, quæ deterior forma est sæpe ab librariis illata pro εὐθυνα.

6. Ἰσοκράτης] p. 194 A.

10. πλεονασμός] Sequitur in P. scholion recentissimi grammatici Εἴμι, πορεύομαι, εἶς, εἰσιν· ἴτον, ἴτον' τὸ πληθυντικὸν ἴμεν, ἴτε, εἴσι. καὶ Ἰωνικῶς ὤφειλε γράφεσθαι ἔασιν· ἀλλ' ἵνα μὴ συνεμπέση τὸ ἔασι καὶ ὑπάρχουσι, μερίζεται τὸ εἶσιν, καὶ λαμβάνει τὸ μὲν ἔν

τὸ ε καὶ γίνεται ἔασι καὶ ὑπάρχουσι, τὸ δὲ ἕτερον τὸ ι καὶ γίνεται ἵασι καὶ πορεύονται. σημείωσαι τοῦτο, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἴμεν πληθυντικοῦ γέγραπται τῷ Ἀπολλωνίῳ· ἴω τὸ πορεύομαι· καὶ τοῦτο ἐψεύσατο. Ἡρόδοτος γὰρ γέγραπται διφθυγγον. τὸ δὲ ἀφῖασι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφίημι καὶ καθίημι. τὸ δεύτερον ἀφίης. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἀφείσι καὶ τὸ Ἰωνικὸν ἀφίεασιν.

22. ἀλλ' ὥς] ἀλλ' ὥς ὅτι O. et mox καὶ οὐ κατὰ τὴν οἰκίαν—καὶ αὐτάς.

590. τῆς Ἰναχείας] διὰ τοῦτο ὁ Προμηθεὺς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς Ἰοῦς Ἰνάχου ἐνέφηνεν, Ἰναχείαν κόρην καλεῖσθαι αὐτὴν, ἵνα δείξῃ εὐθὺς ὅτι μάντις ἐστίν, ὡς παρ' Ὀμήρῳ ὁ Τειρεσίας, “ νόστον “ δίζῃαι μελιθδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ. O.P.

τῆς Ἰναχείης] τῆς θυγατέρος τοῦ Ἰνάχου. ἡ Διὸς θάλπει κέαρ] 5 ἥτις τοῦ Διὸς μαραίνει, ἐκκαίει τὴν ψυχὴν τῇ ἔρωτι αὐτῆς. B.

591. ἔρωτι] ἔρωι, μέθῃ, ζήλῳ τε καὶ δαίμων ἴσα. P.

ὑπερμήκεις δρόμους] τὴν μακρὰν πλάνην. B.

592. στυγητὸς] μεμισσημένη καὶ ζηλοτυπουμένη. B. στυγητὸς διὰ τὸν ζήλον. τὸ δὲ ἰδίωμα Ἀττικόν· εἰώθασι γὰρ ἐκεῖνοι τὰ εἰς ἡ 10 λήγοντα θηλυκὰ διὰ τοῦ ος ἐκφέρειν, ὡς τὸ “ κλυτὸς Ἴπποδάμεια.” P.

πρὸς βίαν γυμνάζεται] βιάζεται, διέρχεται. B.

593. ἀπύεις] φωνεῖς. B.

594. εἰπέ μοι τᾷ μογερά] εἰπέ μοι τῇ ἀθλίᾳ, τίς ὦν σὺ οὕτως ἀλθῶς προσφωνεῖς καὶ ὀνομάζεις ἐμὲ, τὴν ἐκ θεᾶς τε τῆς Ἥρας 15 ἐπελθοῦσάν μοι νόσον εἶρηκας; (λέγει δὲ τὸν τῆς πλάνης οἶστρου), ἥτις μαραίνει καὶ καίει με κεντοῦσα βέλεσι φοιταλέοις, τοῖς ποιού- σιν ἐμὲ ἀπανταχοῦ πορεύεσθαι πλανωμένην. A.

τᾷ μογερά] κακοπαθεστάτη. O. τῇ ἀθλίᾳ. B.

595. μ'] πρὸς ἐμέ. B.

20

596. ἐτήτυμα] ἀληθῆ. προσθροεῖς] προσφθέγγῃ, προσαγο- ρεύεις. B.

597. θεόσσυτον] θεόθεν ἀπὸ τῆς Ἥρας ὀρμωμένην. B.

598. μαραίνει] τῇκει καὶ καταβάλλει. χρίουσα] κεντοῦσα. B.

599. φοιταλέοις] ὀρμητικοῖς. B.

25

600. σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις] ἐν μᾶστιξί δὲ σκιρτημά- των, τῶν ἀπὸ τοῦ οἴστρου κινήσεων καὶ πλανῶν, νήστισιν, ἥγουν ποι- ούσαις ἐμὲ ἄσιτεῖν, παρεγενόμην λαβρόσσυτος καὶ ταχεῖα καὶ ἄγαν ὀρμητικῇ, δαμασθεῖσα μῆδεσι καὶ βουλευμασι τῆς Ἥρας ἐπικότοις καὶ ὀργίλοις καὶ μανικοῖς. γράφεται δὲ καὶ νήστησιν διὰ τοῦ η, 30 ἥγουν ποιούσαις ἐμὲ μὴ ἴστασθαι, ἀλλὰ πλανᾶσθαι τῇδε κᾶκεῖσε, ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ στάσις ἢ τοῦ ἴστημι στήσω. A.

νήστισιν αἰκίαις] ἐστερημέναις τροφῆς καὶ στάσεως. B. πλη- γαῖς, μᾶστιξι. C.

7. ἔρωι—ἴσα] Trimeter iambi- cub.

16. λέγει δὲ] λέγω δὲ P.

31. μὴ ἴστασθαι, ἀλλὰ addidi ex O.P.

32. ἢ τοῦ ἴστημι στήσω addidi ex P.

601. λαβρόσσυτος] λίαν ὀρμωμένη. B.

602. ἐπικότοισι μῆδεσι] ὀργίλαις βουλαῖς Ἦρας. B.

603. δυσδαιμόνων] ἀπὸ τῶν δυσδαιμόνων εἰσὶν οἵτινες τοιαῦτα
μογοῦσιν οἷα ἐγώ. P.

δυσδαιμόνων δέ τινες] εἰσὶ, ἤτοι δυσδαίμονες. ἐ ἐ] φεῦ φεῦ. 5
μογοῦσιν] πάσχουσιν. B.

604. τορῶς τέκμηρον] ἀληθῶς, σαφῶς διασάφησον. B.

605. ἐπαμμένει] ἀπόκειται. B.

607. χρῆ] ἀπόκειται. φάρμακον νόσου] θεραπεία καὶ ἀπαλ-
λαγὴ τῆς μορφῆς ἀλλοιώσεως καὶ μανίας. B. 10

608. φράζε τᾷ δυσπλάνῳ] λέγε ἐμοὶ τῇ κακῶς καὶ μανικῶς πε-
πλανημένῃ. B.

609. λέξω τορῶς σοι] φανερῶς καὶ διαδήλως εἶπω σοι, οὐκ ἐμ-
πλέκων λόγους ψευδεῖς τῷ πιθανῷ, ὥστε τούτους δοκεῖν ἀληθεῖς ἀλλ'
ἀπλῶ λόγῳ καὶ ἀψευδεῖ ταῦτα φράσαιμι, ὥσπερ πρέπει τοὺς φίλους 15
ἀνοίγειν τὸ στόμα πρὸς φίλους, ἤτοι λαλεῖν. A.

τορῶς] σαφῶς. B.

610. οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα] οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ποιήματα αἰ-
τῶν πρῶτον μὲν ἐν προοιμίοις καὶ αἰνίγμασιν ἔγραφον, ὕστερον δὲ καὶ
καθόλου φανερῶ ἐχρῶντο τῷ λόγῳ. A. 20

οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ'] οὐκ αἰνιγματωδῶς καὶ ἀσαφῶς φράζω.
ἀπλῶ λόγῳ] σαφές. B.

611. ὥσπερ] καθά. B.

612. πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρα] τοῦτο λέγει δεικνὺς αὐτῇ ὅτι τῷ
τῶν ἀνθρώπων εὐεργέτῃ ὀμιλεῖ, καὶ διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἄν- 25
θρωπὸς ἐστι, οὐκ ἂν ἀπατηθείη. B.

613. ὦ κοινὸν ὠφέλημα] ὦ κοινὴ ὠφέλεια γεγονὼς ὅλου τοῦ γέ-
νους τῶν ἀνθρώπων, ἄθλιε Προμηθεῦ, χάριν τίνος καὶ ὑπὲρ ποίου ἁμαρ-
τήματος ἀνταποδίδως ταύτην τὴν τιμωρίαν; τίνος ἔνεκα τιμωρῇ; A.

614. τλήμων] ἄθλιε διὰ τὰ παρόντα. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε] 30
τίνος πταίσματος τὴν τιμωρίαν πάσχεις, τουτέστι τί ἁμαρτῶν πά-
σχεις ταῦτα τὰ δυστυχήματα, κόλασιν τοῦ πταίσματος; τὸ γὰρ
οὕτως ἀθλίως προσηλωσθαί σε κόλασίς ἐστὶ τίνος ἁμαρτίας· τίς οὖν
ἐστὶν αὐτή; B.

13. εἶπω—ἀληθεῖς O.P. ἐρῶ—ἀλη-
θεύειν vulgo.

19. μὲν—ἔγραφον O.P. Legeba-
tur μὲν αἰνίγμασι γεγράφασιν.

615. ἄρμοῖ πέπαυμαι] νεωστὶ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀρμάτων τῶν συντιθεμένων καὶ ἀρμοζόντων τῷ νέῳ, ἢ παρὰ τὸ ἀρμόζειν καὶ τῷ μέλλοντι καὶ τῷ ἐνεστώτι, ἅμα γὰρ εἶπον καὶ ἅμα παρῆλθον. A. νεωστὶ, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀρμάτων τῶν νεωστὶ συντεθειμένων. ἔστι δὲ τὸ ἄρμοῖ τυπικὸν κυρίως, ἐνταῦθα δὲ χρονικόν. καὶ γὰρ πρὸς 5 ὀλίγου τὰ αὐτὰ κακὰ ἔλεγε πρὸς τὰς νύμφας. P.

ἀρμοῖ] ἀπείρηκα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀρμάτων. B.

616. οὐκουν πόροις ἂν] οὐκουν παράσχοις ἐμοὶ, φησὶ, τήνδε τὴν θωρεὰν, ἥτοι τὸ ἀναδιδάξαι με τίς ὁ δεσμεύσας σε ἐν τῷ Καυκάσῳ; τὸ δὲ θωρεὰν ἐπὶ συμφορᾶς λαμβάνεται, καὶ ἐπὶ κακοῦ, ὡς καὶ 10 Ἀρχίλοχος “Κρύπτομεν ἀνιερὰ Ποσειδῶνος ἄνακτος δῶρα.” A.

πόροις] παράσχοις. B.

617. αἰτῇ] ζητεῖς. πᾶν γὰρ] ὃ θέλοις. μου] ἐμοῦ. B.

618. ὥχμασε] ἐποίησεν ἀναβασταχθῆναι. ὅχμῃ λέγεται τὸ μέσον ἐχόμενον, ἢ παρὰ τὸ ἔχειν ἔχημα, καὶ ἔχμα κατὰ συγκοπὴν. A. 15 σήμενον] εἰπέ. ἐν φάραγγι] ἐν τῷ κρημνῷ δει τόπῳ τούτῳ. ὥχμασεν] προσεπαττάλευσεν. B.

619. βούλευμα μὲν τὸ Δῖον] πρὸς τὴν τῆς Ἰούς ἐρώτησιν ἀποκριθεὶς ὁ Προμηθεὺς εἰπούσης τίς σε ὥχμασε καὶ προσέδθησεν ἐν τῷ ὄρει, φησὶν ὅτι τὸ δῖον βούλευμα, τουτέστιν ἡ βουλὴ τοῦ Διός, τὴν 20 δέσιν ἐπεβουλεύσατό μοι, ἡ χεὶρ δὲ τοῦ Ἑφαιίστου ὑπουργήσασα αὐτῷ πρὸς τὴν ἐμὴν δέσιν προσήλασεν ἐμοὶ μοῖραν θανατηφόρον καὶ κῆρα. A.

βούλευμα μὲν τὸ Δῖον] ἡ βουλὴ τοῦ Διός. Ἑφαιίστου δὲ χεὶρ] οὗτος γὰρ αὐτῷ ὑπηρέτησε. B. 25

620. ποιᾶς] δίκας. τίνεις] δίδως, ἡγουν τί ἁμαρτῶν ὧδε κολλάζῃ; B.

621. τοσοῦτον ἀρκῶ] διὰ τὸ μὴ ταυτολογῆσαι. A.

τοσοῦτον] ὅσον εἶρηκα. B.

2. ἀρμοζόντων τῷ νέῳ P. Legebatur ἀρμοζόμενων νέον.

3. εἶπον P. Legebatur εἶπεν, recte, si παρῆλθον in παρῆλθεν mutetur cum Pauwio, quod est in P.

8. οὐκουν P. οὐ O. τί οὐ vulgo.

παράσχοις] παράσχ^{ου}ς P.

9. ἀναδιδάξαι — δεσμεύσας O. P.

Legebatur ἀναδείξαι μοι τίς ὁ δεσμῶν. ἐν τῷ] ἐν τῷ ὄρει τῷ O.

11. ἀνιερὰ] ἀνιερὰ O. P. De versu Archilochi dictum ad schol. vet.

21. ὑπουργήσασα] ὑπηρετήσασα O.

22. προσήλασεν] Legebatur προσπελάσαι. Verba προσπελάσαι — κῆρα om. O.

622. καὶ πρὸς γε τούτοις] καὶ σὺν τούτοις δίδαζόν με ποῖος χρό-
νος γενήσεται πλήρωμα τῆς ἐμῆς πλάνης, ἀντὶ τοῦ ἐν ποίῳ καιρῷ
τοῦ πλανᾶσθαι παυσθήσομαι. Α.

τέρμα] τέλος. Β.

623. δείξον] φανέρωσον. χρόνος] ὁ δοῦναι μέλλον. Β. 5

624. τὸ μὴ μαθεῖν] ὁ Προμηθεύς φησι πρὸς αὐτὴν ὅτι κρεῖσσόν
ἐστὶ μὴ μαθεῖν ταῦτα παρὸ μαθεῖν. ἡ δὲ πάλιν πρὸς αὐτόν,
μηδαμῶς ἀποκρύψης ὅπερ μέλλω παθεῖν. Α. Ἄλλως. Ἐπικούρειον
ἐστὶ τοῦτο τὸ δόγμα, ἀναιροῦν τὴν μαντικὴν εἰμαρμένης γὰρ, φησί,
πάντων κρατούσης, πρὸ καιροῦ λελύπηκας εἰπὼν τὴν συμφορὰν, ἥ 10
χρηστὸν τὴν ἡδονὴν ἐξέλυσας. λέγουσι δὲ καὶ τὸ “Ἄ δεῖ γενέσθαι,
“ ταῦτα καὶ γενήσεται.” Ρ.

μὴ μαθεῖν] τοῦτο. ἡ] παρό. τάδε] ταῦτα. Β.

625. μὴ] ὅρα ἵνα. Β.

626. μεγαίρω τοῦδε τοῦ δωρήματος] φθονῶ σοι τοῦ εἰπεῖν σοι 15
τοῦτο. Β. ἀλλ’ οὐ φθονῶ σοι, φησί, τούτου τοῦ δωρήματος· δη-
λονότι τοῦ μαθεῖν σε ἀπ’ ἐμοῦ τὰς σὰς συμφορὰς καὶ ἃ μέλλεις
παθεῖν. τοῦτο δὲ εἰπόντος τοῦ Προμηθέως, φησὶν ἡ Ἰὼ πρὸς αὐτόν·
διὰ τί οὖν βραδύνεις καὶ ἀργεῖς μὴ γεγωνίσκειν καὶ βοᾶν καὶ λέγειν
ἐμοὶ ἅπαν ὃ μέλλω παθεῖν; εἴτα πάλιν πρὸς αὐτὴν ἀποκριθεὶς ὁ 20
Προμηθεύς φησιν· οὐχὶ διὰ φθόνον τοῦτο ποιῶ, τὸ μὴ ἀναδιδάξαι σε
πάντα ἃ μέλλεις παθεῖν, ἀλλὰ διότι δειλιῶ ταραῖσαι τὸν σὸν λο-
γισμὸν· ἡ γὰρ τούτων διήγησις ταραγμὸν ἐμποιήσῃ σοι. πρὸς
τοῦτο δὲ ἀντιλέγει ἡ Ἰὼ, μὴ παρὸ δεῖ καὶ πλέον ἢ ἐμαυτὴν ἐλεῶ
φρόντιζέ μου· ὅτι ἐμοὶ λίαν εὐφραντὸν τὸ ἀκούειν τὰς ἐμὰς συμφο- 25
ράς. τοῦτο δὲ ἔξωθεν λαμβάνεται. Ο.Ρ.

627. τί δῆτα μέλλεις] βραδύνεις. Ο. τί οὖν ἀναβάλλῃ, ἐπεὶ
οὐ φθονεῖς, ὡς λέγεις; φθόνος μὲν οὐδεὶς] τοῦτο λέγειν. ὁκνῶ θρᾶ-
ξαι] ἀναβάλλομαι ταραῖσαι. Β.

628. θρᾶξαι] ἤγουν ταραῖσαι, τροπῇ τοῦ τ εἰς θ καὶ ἐκβολῇ 30
τοῦ α. Ρ.

7. παρὸ—μηδαμῶς Ρ. παρὰ τὸ—μη-
δέν μοι νυλγο.

8. Ἐπικούρειον] ἐπικούριον Ρ.

16. σοι Ο. σὲ Ρ.

19. μὴ] μὴ οὐ Ο.

21. ἀναδιδάξαι Ο. ἀναδείξαι Ρ.

Quæ verba pariter permutata in
schol. v. 616.

22. ἀλλὰ διότι Ο. et γρ. Ρ. ἄλλό τι Ρ.

24. καὶ πλέον] καὶ om. Ο.

ἐμαυτὴν ἐλεῶ] παρὸ αὐτῇ ἐαυτὴν

ἐλεῶν Ο.

629. μᾶσσον] μᾶσσον τὸ μακρότερον, τὸ μὴ ἄσσον. P.
προκῆδου] φρόντιζε. μᾶσσον] μᾶλλον. μείζον ἢ δεῖ. ὥς] ὅτι.
ἐμοὶ γλυκὺ] τοῦτο μαθεῖν. B.

630. προθυμῇ] προθυμίαν ἔχεις. χρῆ] πρέπει. B.

631. μήπω γε] ὁ χορὸς λέγει, μήπω εἴπῃς τὰ τῆς Ἰοῦς, ἀλλὰ δὲς 5
κάμοι μερίδα ἥδυνῃς ἔχειν, τοῦ ἀκοῦσαι τῶν ταύτης παθημάτων. ἀπ'
αὐτῆς δὲ πρῶτον λεγούσης τὰς πολυφθόρους ἑαυτῆς τύχας μάθωμεν
καὶ ἀκούσωμεν τὴν αὐτῆς νόσον, τὰ ἐπίλοιπα δὲ τῶν ἄθλων καὶ τῶν
πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν αὐτῆς ὧν μέλλει ἔτι παθεῖν διδαχθῆτω
παρὰ σοῦ. τοῦτο δὲ λέγει ἅμα σαφηνίζων τῷ ἀκροατῇ τὰ πράγματα 10
διὰ τῶν τῆς Ἰοῦς καὶ Προμηθέα παραμυθούμενος, ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ
τά τε τῆς Ἰοῦς ῥηθείη, εἴτα πάλιν τὰ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐξαλλαγή
τῆς τάξεως νεαροποιήσῃ τοὺς ἀκούοντας. A.

μοῖραν] μερίδα. πόρε] πάρασχε. B.

632. ἱστορήσωμεν] μάθωμεν, ἐρωτήσωμεν. B. 15

633. πολυφθόρους τύχας] πολυπλάνους. O. τὰς πολλῆς φθορᾶς
καὶ δυστυχίας προξένους. B.

634. ἄθλων] κακοπαθημάτων. O. τῶν αὐτῆς πόνων. διδαχθῆτω]
μαθέτω. B.

635. ὑπουργῆσαι] διακονῆσαι. B. 20

636. καὶ κασιγνήταις πατρός] εἰκότως φησὶ τὸν Ἰναχὸν ποταμὸν
ἀδελφὸν εἶναι τῶν Ὀκεανίδων, ἐπειδὴ φασὶ τὸν Ὀκεανὸν πατέρα
εἶναι πάσης ὑγρᾶς οὐσίας. A.

καὶ κασιγνήταις πατρός] Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος υἱὸς μὲν Ἰναχος,
θυγατέρες δὲ αἱ Ὀκεανίδες νύμφαι λεγόμεναι. ταῦ δὲ Ἰνάχου θυ- 25
γάτηρ Ἰώ. διὰ τοῦτο οὖν τὰς Ὀκεανίδας ἀδελφὰς τοῦ Ἰνάχου
φασίν. Ἰναχος ἦν βασιλεὺς, ἔχων θυγατέρα Ἰώ, ἀκόλαστον οὔσαν
καὶ πρὸς συνουσίαν ἀρρένων ἐπιρρεπῇ. βλέπων οὖν αὐτὴν ὁ πατὴρ
αἰσχυρὰ πράττουσαν ἀπεδίωξε τῆς πατρίδος· ἡ δὲ πάσας χώρας

6. μερίδα] μοῖραν O.
τῷ—παθημάτων O.P. τὸ—παθῶν
vulgo.

7. δὲ πρῶτον] πρώτης O.
9. καὶ τῶν κακοπαθειῶν αὐτῆς addidi
ex O.P. Præcedens τῶν πόνων om.
O.

διδαχθῆτω] αὐτῇ addit O.

10. δὲ λέγει om. P. Verba τούτου
δὲ—ἀκούοντας om. O.

11. καὶ Προμηθέα] προμηθεὺς P.

12. καὶ ἡ—ἀκούοντας om. P.

14. πάρασχε correxi pro πάρεσχε.

21. φησὶ—τῶν Ὀκεανίδων] δὲ—φησὶ
τῶν νηρηίδων O.

23. οὐσίας] Pergit O. καὶ ταῦτα
μὲν μυθικῶς· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει.
Ἰναχος ἦν—καὶ ἀσελγείας, ut in scho-
lio proximo codicis P.

27. φασίν] φησὶν O.

διήρχετο μαινομένη καὶ οἶον ὑπὸ οἷστρου κεντουμένη ὑπὸ τῆς ἀκολασίας καὶ ἀσελγείας. P.

ἄλλως τε πάντος] ὅτι δεῖ πείθεσθαι τοῖς κελεύουσιν ἂ μὴ βάρος προσφέρει. τὸ δὲ κασιγνήταις πατὴρ λέγει, ἐπειδὴ αὐταὶ μὲν Νηρηίδες ἦσαν, ὁ δὲ πατὴρ αὐτῆς Ἰναχος ποταμὸς Ἄργους. ἄλλως] 5 κατὰ ἄλλον τρόπον. κασιγνήταις πατὴρ] ἀδελφαῖς οὔσαις τοῦ σοῦ πατρός. B.

637. ὡς ἀποκλαῦσαι] τοῦτο τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι πᾶς ὅστις μέλλει οἷσεσθαι δάκρυ καὶ οἰκτειρηθῆναι παρὰ τῶν ἀκουόντων ἄξιαν τριβὴν καὶ ἐπιμονὴν τῆς διηγέσεως ἔχει ἐκεῖ. ἡ σύνταξις, ἐνταῦθα ὅπου 10 μέλλει τις οἰκτειρηθῆναι παρὰ τῶν ἀκουόντων, ἡγουν ὅπου εἰσὶν ἀκροαταὶ συμπαθεῖς καὶ οἰκτίρμονες, ἄξιαν καὶ πρέπουσαν σχολὴν ἔχει ἀποκλαῦσαι καὶ θρηνῆται τὰς οἰκείας τύχας. A.

ἀποκλαῦσαι] αὐτάς. τύχας] τὰς σὰς δυστυχίας. B.

638. ἐνταῦθ'] εἰς ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα. ὅπη] ὅπου. B. 15

639. πρὸς τῶν κλυόντων] παρὰ τῶν ἀκουόντων. B.

ἄξιαν τριβὴν] ἔγκαιρον διήγησιν. O. ἀργίαν. εἰς δὲ πρᾶγμα τοὺς συναλγήσοντας ἔξει τις, εἰ διατρίβει διηγούμενος, τοῦτο οὐκ εἰς κενὸν αὐτῷ ἢ διατριβὴ ἔσται. B.

640. οὐκ οἶδ' ὅπως] ἡ Ἰώ φησι πρὸς τὸν χορὸν ὅτι οὐκ οἶδα πῶς 20 ἀπειθήσω ὑμῖν θελούσαις μαθεῖν τὰ περὶ ἐμοῦ. ἐν λόγῳ δὲ ἀληθεῖ μαθήσεσθε ἅπαν ὅπερ θέλετε. καίτοι καὶ εἰς δάκρυα ἐμβάλλομαι διηγούμενη τὴν ἐκ θεῶν ἐπελθούσάν μοι ζάλην καὶ τὸν κλύδωνα τῶν συμφορῶν καὶ τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἐμῆς μορφῆς, ὅθεν μοι ἐπῆλθεν. εἴτα ἀφηγεῖται τὴν πᾶσαν ὑπόθεσιν, τὸν τοῦ Διὸς ἔρωτα πρὸς αὐτὴν, 25 τὴν τοῦ πατρός Ἰνάχου πρὸς τὴν Πυθίαν ἀποστολὴν, τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος μαντείαν, καὶ τὴν ἐαυτῆς ἐκδίωξιν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός, καὶ τὴν εἰς βοῦν μεταβολήν, καὶ τὴν τοῦ Ἄργου τοῦ πανόπτου φυλακὴν, λέγουσα ὅτι αἰεὶ ὄψεις νυκτεριναῖ, ἥτοι ὄνειροι ἀναστρεφόμενοι εἰς τοὺς ἐμούς οἴκους, ἔλεγον ἐν λόγοις ὁμαλοῖς πρὸς ἐμὲ, ὧς μεγάλως 30 εὐτυχεστάτη κόρη, τί παρθένος μένεις ἐπὶ πολὺ, δυνατοῦ σοι ὄντος γάμου μεγίστου τυχεῖν; ὁ γὰρ Ζεὺς κατακαίεται βέλει τοῦ σοῦ ἔρωτος καὶ θέλει συμβοηθῆσαι αὐτῷ καὶ τὴν Ἀφροδίτην. σὺ δὲ μὴ

26. πυθίαν P. Πυθῶ vulgo. πει- om. P.
θῶ O.

31. εὐτυχεστάτη O.P. εὐτυχῆς

28. καὶ τὴν τοῦ Ἄργου—φυλακὴν vulgo.

ἀπορρίψης τὴν τοῦ Διὸς συνουσίαν, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς τὴν πηγὴν τὴν Λέρνην, ἵνα ὁ Ζεὺς παυθῇ τοῦ ἔρωτος. Α.

ὅπως] πῶς. ἀπιστῆσαι] ἀπιθῆσαι. χρὴ] πρέπει. Β.

641. σαφεῖ δὲ μύθῳ] ἀληθεῖ λόγῳ. Β.

642. πεύσεσθε] μαθήσετε. Β.

643. θεόσσυτον χειμῶνα] θεοπόρευτον. Ο. τὴν ἐκ τῆς Ἡρας ὀρμηθεῖσαν δυστυχίαν. Β.

644. ὅθεν] ἀφ' ἧς αἰτίας. προσέπατο] ἐπῆλθε. Β.

645. ὕψεις ἔννεχοι] θεωραὶ νυκτεριναί, ὀνειράτα. πολεύμεναι] ἐπερχόμεναι. Β.

646. ἐς παρθενῶνας] εἰς τοὺς οἴκους. παρηγόρου] παρέπειθον, ἡπάτων με. Β.

647. λείοισι] μαλακοῖς, θελκτικοῖς. μέγ' εὐδαίμων] λίαν εὐτυχής. Β.

648. δαρὸν] ἐπιπολύ. ἐξὸν] δυνατοῦ ὄντος. Β.

649. ἰμέρου] ἐπιθυμίας τῆς σῆς. Β.

650. τέθαλπται] ἔξεκαύθη, τέτρωται. ἐπειδὴ περ τὸν ἔρωτα καὶ βέλη καὶ πῦρ φέρειν φασί, διὰ τοῦτο οὐκ εἶπε τέτρωται πρὸς τὸ βέλει, ἀλλὰ τέθαλπται, παριστὰς ἐντεῦθεν τὸ πῦρ τοῦ θεοῦ. συναίρεσθαι Κύπριν] μετὰ σοῦ λαβεῖν εἰς γαμικὴν φιλίαν Ἀφροδίτην. 20 συναίρομαί σοι τοῦδε καὶ συναίρομαί σοι τύδε. Β.

ξυναίρεσθαι] γρ. ξυνάρασθαι. συναίρομαι τὸ συλλαμβάνω καὶ τὸ συμβοηθῶ. συμβοηθῆσαι, ὑπουργῆσαι εἰς μίξιν καὶ συνελθεῖν. Ρ.

651. ἀπολακτίσης] ἀποφύγης. Ο. ἀπορρίψης, ἀτιμάσης. Β.

652. Λέρνη] πηγὴ Ἀργους. Β.

653. λειμῶνα] λιβαδιαστικὸν τόπον. Ο. ἄλσος. Β.

βουστάσεις πατρὸς] προάστια, ἔνθα ἴσταντο οἱ βόες τοῦ πατρὸς. Ο.

654. ὡς] ἵνα. λωφήσῃ] καταπαύσῃ. Β.

655. τοιοῦτοδε πάσας εὐφρόνας ὀνειράσι] τοιούτοις ὀνειροῖς συνει- 30 χόμην ἢ ἀθλία κατὰ πάσας νύκτας ἕς τε καὶ ἕως οὗ ὑπέμεινα ταῦτα ἀναγγεῖλαι καὶ εἰπεῖν τῷ πατρί μου. ὁ δὲ πατήρ μου εἰς τὴν Πυθῶ

19. παριστάς Pauwius pro παρ- zant. p. 195 Α. Formatum ab λι-
εστώς. βάδιον, quod pratum significans an-

26. λιβαδιαστικόν] Adjectivum notatum ab Hesychio et frequens
nondum aliunde cognitum. λιβα- in scriptoribus mediæ ævi.
διαῖον τέκον dixit Ducas Hist. By-

καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς Δωδώνης, εἰς τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖα, ἔπεμπε πολλοὺς θεοπρόπους, ἣ θεωροὺς μηνυτὰς τῶν μαντείων, ἵνα μάθῃ τί ποιήσει ἢ εἴπῃ. ὑπέστρεψαν δὲ καὶ ἦλθον οἱ ἀποσταλέντες παρ' ἐκείνου, ἀναγγέλλοντες καὶ μηνύοντες μαντείας ποικίλας καὶ αἰνιγματῶδεις καὶ ἀσαφεῖς· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἀσήμους, ἀντὶ τοῦ 5 οὐ φανεροῦς. τὸ δὲ “δυσκρίτως εἰρημένους” ἀντὶ τοῦ αἰνιγματῶδως καὶ λοξῶς λεχθέντας. ὕστερον δὲ ἦλθε τῷ Ἰνάχῳ μαντεία φανερά, λέγουσα καὶ παραινοῦσα ἐκβάλλειν ἐμὲ τῶν τε οἴκων πόρρῳ καὶ τῶν τῆς πατρίδος χώρων ἀπάλυτον πλανᾶσθαι ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. καὶ ἔαν οὐ θέλῃ, ἐπελθεῖν εἰς αὐτὸν πυρίνην ὄψιν ἔχοντα κεραυνὸν τοῦ 10 Διὸς, ὃς πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ ἀφανίσει. Α.

εὐφρόνας] τὰς νύκτας. Β.

656. ἔς τε] μέχρι ὅτου. Β.

657. ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνειράτα] ὑπέμεινα ἐγὼ εἰπεῖν τὰ 15 ἐν τῇ νυκτὶ ἐπερχόμενά μοι. Β.

658. Πυθῶ] τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. Δωδώνην] πόλις ἐνθα Διὸς ἱερόν ἦν ἔχον δρῦν λαλοῦσαν καὶ μαντευομένην. Β.

659. θεοπρόπους] Ὀμηρικὴ ἢ λέξις. Ρ. θεοπρόπος οὐ μόνον ὁ μάντις, ἀλλὰ καὶ ὁ πεμπόμενος δέχεσθαι παρὰ θεῶν χρησμούς. 20 ἵαλλεν] ἔπεμπεν. Β.

660. λέγοντα] αὐτόν. δαίμοσι] τοῖς θεοῖς. φίλα] προσφιλές. Β.

661. ἀναγγέλλοντες] δηλοῦντες. αἰολοστόμους] ποικίλους, δυσ- νότητους. Β.

662. ἀσήμους δυσκρίτως] σκοτεινῶς, ἀγνώστως. τὸ ἀσήμους καὶ 25 δυσκρίτως εἰρημένους ἐρμηνεία ἐστὶ πρὸς τὸ αἰολοστόμους. Β.

663. ἐναργῆς βᾶξις] φήμη, ἀγγελία. Ο. φανερά ῥῆσις. Β.

664. ἐπισκῆπτουσα] παραινοῦσα, προστάττουσα. μυθουμένη] 30 λέγουσα. Β.

665. πάτρας ὠθεῖν με] τῆς πατρίδος ἐκβάλλειν ἐμέ. Β.

666. ἄφετον] ἐλεύθερον. Β. 30

667. κεῖ μὴ θέλει] ὁ Ἰναχος τοῦτο ποιῆσαι. Β.

πυρῶπὸν] καυστικόν. Ο. πυρώδη. μολεῖν] ἐλθεῖν. Β.

668. πᾶν] ὅλον. ἐξαίστώσει] ἀφανίσει. Β.

669. τοιοῖσδε πεισθείς] τοιαύταις μαντείαις τοῦ Ἀπόλλωνος πει- 35 σθείς ὁ πατήρ μου Ἰναχος ἐξεδίωξέ με ἀπὸ τῶν οἴκων ἄκουσαν ἄκων, μήτε ἐκεῖνος θέλων, μήτε ἐμὲ θέλουσαν, ἀλλ' ἐβίαζεν αὐτὸν

κατὰ ἀνάγκην ταῦτα ποιεῖν ὁ τοῦ Διὸς χαλινός, τὸ βούλημα τοῦ Διὸς καὶ ἡ βία, ἡγουν αὐτὸς ὁ Ζεὺς κατὰ περίφρασιν. *τηνικαῦτα δὲ μεταμειψις καὶ ἀλλοιώσις γέγονε τῆς ἐμῆς μορφῆς· μετεβλήθη γὰρ εἰς βοῦν, καὶ αἱ φρένες διεστραμμέναι ἦσαν ἐμοί. οὐ γὰρ εἶχον πεφρενώσθαι ἀνθρωπίνως.* A. 5

διὰ τούτων καταπεισθεῖς. Λοξίου] τοῦ Ἀπόλλωνος. B.

670. ἐξήλασε] ἐδίωξε. κατέκλεισε] ἔξω ἔκλεισε τῶν δωμάτων. B.

671. ἄκουσαν ἄκων] μὴ βουλομένην καὶ μὴ βουλόμενος. νιν] αὐτόν. B. 10

672. πρὸς βίαν πράσσειν τάδε] βιαίως ἐξωθῆσαι ἐμέ. B.

673. μορφῇ] ἡ ἐμή. διάστροφοι ἦσαν] διεστραμμέναι ἐγγοντο. B.

674. κεράστις] ἦτοι κέρατα ἔχουσα, βοῦς κερασφόρος γενομένη, ὡς βλέπετε, τρωθεῖσα μύωπι ὀξυστόμῳ, τῷ ὀξέως δάκνουτι, *μανικῶς* 15 ἦσσαν, ὥρμων καὶ ἐκινούμενη, πρὸς τε τὸν ῥοῦν τῆς Κέγχρης, ἥτις κρήνη ἐστὶν Ἄργους, καὶ πρὸς τὴν Λέρνην τὴν πηγὴν. A.

κεράστις] κερασφόρος. ὡς] καθά. ὀξυστόμῳ] ὀξὺ στόμα ἔχοντι. μύωπι] πλήκτρῳ. χρισθεῖς] παρακινήσεισα. B.

675. μύωπι χρισθεῖς, ἐμμανεῖ σκιρτήματι] πάνυ ἐπιτηδεῖως ὁ 20 Αἰσχύλος ἐχρήσατο τῷ λόγῳ τοῦ κέντρου διὰ τὸ περιστᾶν τὴν Ἰὼ βοόμορφον· εἰώθασι γὰρ οἱ βόες κέντροις πρὸς ἐργασίαν νύττεσθαι. O.P.

676. ἦσσαν] ὥρμησα, ἦλθον. εὐποτον ῥέος] τὸ καλῶς καὶ ἡδέως πινόμενον ρεῦμα. B. 25

677. γηγενής] ὁ ἐκ τῆς γῆς γεννηθείς. B.

βουκόλος δὲ γηγενής] βουκόλος δὲ ἀπηγής καὶ ἀνήμερος (λέγει δὲ τὸν Ἄργον, τὸν πανόπτην, ὃν βουκόλον καλεῖ, διὰ τὸ ἐπιστατεῖν αὐτῆς μεταβληθείσης εἰς βοῦν) ὠμάρτει καὶ συνηκολούθει μοι ἐν πυκνῶν ὀφθαλμοῖς, (πολυόφθαλμος γὰρ ἦν, ὡς προεῖρηται) δεδορκῶς 30 καὶ ἐπιτηρῶν καὶ βλέπων τὰς ἐμὰς ὁδούς. ἀνέλπιστος δὲ θάνατος αὐτὸν τῆς ζωῆς ἀπεστέρησεν· ὁ γὰρ Ἑρμῆς, πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς

1. βούλημα] βούλεμα P.

ὥρμων om. P.

15. τῷ ὀξέως P. τῷ ὀστρῳ (τῷ addit O.) ὀξέως vulgo.

19. πλήκτρῳ Arnaldus pro πλέκτρῳ.

21. περιστᾶν] Sic O.P., non περι-

16. ἦσσαν O.P. ἦσσαν ἀντὶ τοῦ σπᾶν ut Fæhsius. Fort. παριστᾶν. ἦισσαν vulgo.

ἐπὶ τῷ ἀναλαβέσθαι τὴν Ἰὼ ἐξ αὐτοῦ, ἀνεῖλεν αὐτὸν διὰ λιθείας βολῆς. O.P.

678. ἄκρατος] ὁ μὴδὲν ἡμερότητος ἐν ἑαυτῷ φέρων, ἀλλ' ἄκρατος ὦν τὴν ὀργὴν, ἥτοι ἀκαταπόνητος, μὴ κρατούμενος. A.

ἄκρατος ὀργὴν] ὁ πολὺς καὶ ἀκράτητος κατὰ τὴν ὀργήν. B. 5
ἄκρατον δὲ λέγει αὐτὸν κατὰ τὴν ὀργὴν καὶ λίαν ὀργίλον ὄντα καὶ μὴδὲν ἡμερότητος ἐν ἑαυτῷ περιφέροντα. ἐγὼ δὲ, ὑπὸ τοῦ οἴστρου πεπληγμένη, γῆς πρὸς γῆν ἐλαύνομαι, ἀντὶ τοῦ, ἀφ' ἐτέρας γῆς εἰς ἐτέραν περεύομαι καὶ ἐλαύνομαι πλανωμένη. P.

679. ὄσσοις δεδορκῶς] ἡκολούθει πυκνοῖς, συχνοῖς ὀφθαλμοῖς 10
βλέπων. τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους] τὰς ἐμὰς ὁδοιπορείας. B.

680. ἀπροσδόκητος] ἀνέλπιστος. αἰφνίδιος μόρος] ἐξαίφνης θάνατος. B.

681. οἰστροπλήξ] οἰστροπλήξ, ὁ ὑπὸ οἴστρου πλησσόμενος. καὶ βουμπλήξ ὁ τὸν βοῦν πλήσσω. A. οἰστροπλήξ ὁ πλήσσω οἴστρος, 15
οἰστροπλήξ δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ οἴστρου πλησσόμενος. καὶ βουμπλήξ ὁ τὸν βοῦν πλήσσω, βούμπληξ δὲ ὁ πλησσόμενος ὑπὸ τοῦ βοός. P.

μαινομένη, τῷ οἴστρῳ πληγεῖσα. B.

682. θεία] ἐκ τοῦ Διός. γῆς] ἀπό. πρὸς γῆν] ἄλλην. ἐλαύνομαι] διώκομαι. B. 20

683. κλύεις τὰ πρᾶχθέντα] καταλέξασα καὶ προειποῦσα ἃ πέπονθε νῦν φησὶ πρὸς τὸν Προμηθεά, ἥκουσας ἃ πέπονθα, ἀντὶ τοῦ, ταῦτά ἐστιν ἃ εἶπόν σοι, ἤγουν τὰ ἐμὰ παθήματα, εἰ δὲ καὶ ἄλλο τι ἔχεις σὺ εἰπεῖν ἐπίλοιπον τῶν ἐμῶν πόνων, σήμαινε, δείκνυε, λέγε μοι, μὴδ' οἰκτίσας ξύνθαλπε λόγοις ψευδέσιν· οἶονεῖ, μή με αἰδούμενος 25
μὴδ' ἐλεῶν παρηγόρει λόγοις ψευδέσιν· ὡς τὸ “μὴδέ τί μ' αἰδούμενος
“μειλίσσειο μὴδ' ἐλεαίρων, ἀλλ' εὔ μοι κατάλεξον.” A. νόσημα γὰρ κάκιστόν φημι τοὺς ψευδεῖς λόγους καὶ μὴ τὴν ἀλήθειαν ἐμφανῶς λέγοντας. O.P.

τὰ πρᾶχθέντ'] τὰ εἰς ἐμέ, τὰ γενόμενα. εἰ δ' ἔχεις] Προ- 30
μηθεῦ. B.

684. πόνων] τῶν ἐμῶν κόπων. σήμαινε] δήλου. οἰκτίσας] ἐλεήσας. B.

685. ξύνθαλπε μύθοις] βεγῆθει, παραμυθοῦ. B.

686. συνθέτους λόγους] ψευδεῖς. ἤγουν τὸ παρὰ τὸ ὃν συντεθέν. O. 35

συνθέτους] τοὺς ψευδεῖς. B.

687. ἔα, ἔα] φεῦ, φεῦ. ἐπιρρηματικόν. B.

ἄπεχε] ἀποχώρει. P.

688. οὐποτ' οὐδέποτε. ξένους] ἄλλοτρίους. μολεῖσθαι] ἐλ-
θεῖν. B. 5

οὐποτ' οὐποτ' ἡὔχουν] ἐθάρρουν, ἤλπιζον, προσεδόκων. γρ. ἡὔχο-
μην. P.

ἡὔχομην] ὁ χορὸς ἀκούσας τῶν τῆς Ἰοῦς τληπαθημάτων φησὶ,
φεῦ, οὐδέποτε ἔλεγον ἢ προσεδόκων ἢ ἐκαυχώμην εἰς τὴν ἐμὴν ἀκοὴν
ἐλθεῖν λόγους παραδόξους· οὐδ' οὕτως ὥομην τὰ δυσθέατα καὶ κά- 10
κιστα καὶ δύσοιστα καὶ ἃ δυσκόλως τις ὑπομείνῃ πῆματα, ἥτοι
βλάβας, ἐν ἀμφήκει κέντρῳ καὶ ἀμφοτέρωθεν τέμνοντι ψύχειν ἥγουν
νεκροῦν τὴν ἐμὴν ψυχὴν. O.P.

ξένους] σκυθρωπούς, παραδόξους. γρ. ξύνους. P.

689. εἰς ἀκοὰν ἐμὴν] εἰς τὴν ἀκοὴν ἐμὴν. ὧδε δυσθέατα] οὕτως 15
δυσθεώρητα. B.

690. δύσοιστα] δυσυπομόνητα. O. ἀφόρητα. B.

691. πῆματα, λύματα, δείματα] βλάβας, φθοράς, φόβους. B.

λύματα] ἢ ὀλέθρια, παρὰ τὸ λυμαίνω, ἢ καθάρσεως δεόμενα, ὡς
ἀποτρόπαια. διὸ καὶ ἄπεχε εἶπεν. εἰσὶ μὲν οὖν πῆματα τῇ Ἰοῖ, 20
λύματα δὲ τῷ ἀκούοντι χορῷ δεομένῳ καθάρσεως. P.

692. ἀμφήκει] ἀμφοτέρωθεν πλήττοντι. B.

ψύχειν] ψυχραίνειν, νεκροῦν, λυπεῖν. P.

694. ἰὼ] φεῦ. μοῖρα] τύχη. B.

695. πέφρικ' ἐφοβήθη. B. 25

696. πρό γε στενάζεις] ἥτοι πρὶν ἢ μάθοις καὶ τὰ λοιπὰ, δυσφο-
ρεῖς καὶ θαυμάζεις ταῦτα καὶ περίφοβος εἶ· καρτέρησον ἕως οὗ καὶ τὰ
λοιπὰ μάθης. ἢ δὲ φησι, λέγε· τοῖς γὰρ κακῶς πάσχουσιν εὐφραν-
τὸν τὸ προγινώσκειν καὶ εἴ τι ἄλλο λυπηρὸν μέλλουσι παθεῖν. A.

στενάζεις] θρηνεῖς. πλέα] πεπληρωμένη. B. 30

697. ἐπίσχες] πρόσμεινον, ἢ κράτησον τὸ στενάζειν. προσμάθοις]
ἐξ ἐμοῦ. B.

698. λέγε] ταῦτα. ἐκδίδασκε] ἐμέ. B. πλατέως λέγε. O.

8. τληπαθημάτων] παθημάτων O. 26. πρὶν ἢ O.P. πρὶν vulgo.
9. προσεδόκων O. προσεδόκουν P. et μάθοις P. μάθης vulgo.
in gl. O. 28. μάθης] μάθοις P.

699. τὸ λοιπὸν] τὸ ὑπόλοιπον. προὔξεπίστασθαι τὸρῶς] γινώσκειν ἀληθῶς, βεβαίως. B.

700. τὴν πρὶν γε χρεῖαν] ὑμεῖς μὲν οὖν οὐ ἐχρήζετε ἐτύχετε, καὶ ἤδη τὸ παρ' ὑμῶν ζητούμενον ἤνυσται. τοῦτο δὲ ἦν τὸ μαθεῖν τὰ τῆς Ἰοῦς καὶ ὅσα πέπονθε, πλὴν ἐξ αὐτῆς καὶ οὐ παρ' ἄλλου 5 τινός. A.

τοῦ ἀκοῦσαι τῆς Ἰοῦς. ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα] ἐτελειώσατε ὅσον παρ' ἐμοῦ. B.

701. κούφως] ἐλαφρῶς, εὐκόλως. τῇσδε πρῶτ' ταύτης καταρχάς. B. 10

702. ἐξηγουμένης] διεξηγουμένης. B.

703. ὅλα χρή] ὅποια ἀπόκειται. B.

704. τλήναι] ὑπομεῖναι, παθεῖν. πρὸς Ἡρας] παρὰ τῆς Ἡρας. τήνδε] τὴν Ἰοῦν. B.

705. Ἰνάχειον σπέρμα] ὃ σπέρμα τοῦ Ἰνάχου. B. 15

706. θυμῷ] ἐν τῷ σῷ λογισμῷ. ὡς] ἵνα. τέρματ'] τὰ σημεία. B.

707. ἐνθένδ'] ἐκ τούτου. B.

708. στεῖχ' πορεύου. ἀνηρότους] τοὺς μὴ ἀροτριῶντας. γύας] ἔθνος. B. 20

709. οἱ πλεκτὰς στέγας] οἵτινες οἱ Σκύθαι ναίουσι καὶ κατοικοῦσι πλεκτὰς στέγας, πεδάρσιοι δηλονότι, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαιρόμενοι καὶ ὑψούμενοι ἐπὶ τοῖς εὐκύκλοις ὄχοις, ἥτοι ταῖς ἀμάξαις ταῖς εὐτρόχοις. τούτων γὰρ ἄνωθεν οἱ Σκύθαι τὰς ἑαυτῶν ποιοῦνται σκηναὺς ἐξηρτημένοι καὶ θαρροῦντες οἶον ἐν τοῖς ἐκηβόλοις τοξοῖς. P. 25

Σκύθας] εἰς τοὺς Σκύθας. ἀφίξῃ] μέλλεις ἐλθεῖν. νομάδας] τὸν νομαδικὸν βίον βιοῦντας. πλεκτὰς στέγας] πεπλεγμένας οἰκίας. B.

710. πεδάρσιοι] ἐν πεδίῳ αἰρόμενοι. ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις] καλοὺς τροχοὺς ἔχουσι ἐν τοῖς ἄρμασι. B. 30

711. ἐκηβόλοις] μακρόθεν βάλλουσι. ἐξηρτημένοι] παρεσκευασμένοι. B. τοῖς τοξοῖς ἐξαρτῶντες. O.

712. οἷς μὴ πελάζειν] οἷσιν Σκύθαις μὴ προσπέλαζε καὶ πλησίαζε, διότι ἀναιρεταὶ τῶν ξένων εἰσὶν, ἀλλὰ χρίμπτουσα καὶ προσεγγίζουσα ταῖς ῥαχίαις καὶ ταῖς παραθαλασσίαις πέτραις ταῖς ἀλί- 35

στόνοις ταῖς ὑπὸ τῆς ἀλὸς στεναζούσαις καὶ ἡχούσαις, ἐκπέρα τὴν χθόνα καὶ τὴν γῆν τῶν Γυπόδων. τὴν γὰρ αἰτιατικὴν τὸ Γύποδας ἀντὶ γενικῆς νόει κατ' ἀντίπτωσιν. Ἄλλως. ὑπὸ ἀλὸς τινασσομέναις. μὴ δι' ὀρεινῶν, φησί, τόπων πορεύου, ἀλλὰ δι' ἐναλίων. Γύποδες δὲ ὄνομα ἔθνους. ἕτεροι δὲ ἐν τῷ γύποδας τὸ γυ ποιοῦνται γε 5 καὶ τὸν τόνον καταβιβάζοντες λέγουσιν οὕτως, ἀλιστόνοις γε πόδας χρίμπτουσα ῥαχίαισιν, ἥτοι προσεγγίζουσα τοὺς πόδας ταῖς ῥαχίαις πέτραις, ἥγουν διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν περῶσα. ἄλλοι δὲ γυμνόποδας, γυμνοὺς κατὰ πόδας, ἐξεδέξαντο κατὰ συγκοπὴν. Α.

μὴ πελάζειν] μὴ θέλε πησιάζειν. ἀλιστόνοις] ταῖς στεναγμόν 10 σοι ποιούσαις ἐν τῷ πλανᾶσθαι, διέρχεσθαι δι' αὐτῶν. Β.

713. χρίμπτουσα] πησιάζουσα. ῥαχίαισιν] διὰ τῶν ῥαχῶν. Β. ῥαχίαισιν] πᾶς πετρῶδης αἰγιαλὸς, ᾧ προσάρακτόν τι κύμα. ἐκπερᾶν] θέλε. χθόνα] τὴν αὐτῶν. C.

714. λαιᾶς δὲ χειρὸς] ἐν τοῖς ἀριστεροῖς, φησί, μέρεσι κατοί- 15 κοῦσιν οἱ τὸν σίδηρον ἐργαζόμενοι Χάλυβες, οὓς πρέπει φυλάσθαι ἥγουν ἀποφυγεῖν καὶ μὴ προσελθεῖν αὐτοῖς, διότι ἀνήμεροί εἰσιν, οὐδὲ τοῖς ξένοις πησιάζόμενοι, ἥτοι ὑπὸ τῶν ξένων βλάπτονται γὰρ παρ' αὐτῶν οἱ ἐκεῖσε ἀφικόμενοι. Α.

λαιᾶς] ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς. σιδηροτέκτονες] οἱ τὸν σίδηρον κα- 20 τασκευάζοντες. Β.

715. οἰκοῦσι] κατοικοῦσι. Β.

716. ἀνήμεροι] ἄγριοι εἰσι. πρόσπλαστοι ξένοις] πησιαστοὶ τοῖς ξένοις. Β.

717. ἥξεις δ' ὑβριστὴν] ὑβριστὴν ποταμὸν τὸν Ἀράξην φησίν. 25 Ἀράξης δὲ λέγεται παρὰ τὸ ἀράσσειν καὶ ἡχεῖν τὰ κύματα αὐτοῦ. τῷ γὰρ ὀνόματι τούτου καὶ ἡ πρᾶξις ἐστὶ συνᾶδουσα. ὅπερ Αἰσχύλος ἐμφαίνων φησὶν οὐ ψευδώνυμον ἥγουν οὐ μάτην κληθέντα Ἀράξην, ὃν μὴ περάσης· δύσκολος γὰρ καὶ οὐκ εὐβατός ἐστι περᾶσθαι. Ρ. Ὑβρισε τὰς ἀρούρας, ἥτοι κατέλυσεν καὶ ἡρήμωσεν. ἀφύβρισε δὲ 30

1. ἡχούσαις] Addit O. ἢ ὥσανεῖ δοκούσας στεναίνει, συγκρουόμενας ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἢ ὑπὸ ἀλὸς τινασσομένας, ἢ περὶ αὐτῶν στένει ὁ πόντος. Accusativi in dativos mutandi.

8. ἥγουν διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν περῶσα addidi ex O.P. (ἥγουν om. P.)

9. γυμνοὺς κατὰ Heathius pro κατὰ γυμνοῦς. In P. ἀντὶ τοῦ γυμνοῦς.

26. ἡχεῖν] καὶ κτύπους ποιεῖν addit O.

28. Ἀράξην] ἄραξιν (γρ. ἄραξις) P. Etiam O. in verbis superioribus ἄραξιν et ἄραξις.

πέλαγος παρὰ Συνεσίφ, ἀντὶ τοῦ ἔπαυσε. καὶ ἀφυβρικῶς βοῦς παρὰ τῷ Θεσσαλονίκῃς, ἥτοι γηραιὸς καὶ σῶφρων καὶ τοῖς ἀφροδισίοις μὴ κάτοχος. P.

ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον] ὃς διὰ τὸ ἐξάγεσθαι τῶν ὀρῶν καὶ κατακλύζειν τὰ παρατυχόντα οὕτω καλεῖται. ὑβριστὴς διὰ τὸ 5 τὰ πέριξ ὀλλύειν καὶ διαφθείρειν ἀτάκτῳ φορᾷ, ὅθεν καὶ τὴν ἔπαυν-μῖαν ἀληθῶς ἔσχεν Ἀράξης, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἀράσσω τὸ πλήττω γίνε-ται. B.

718. μὴ] ὄρα ἴνα. εὐβατος] εὐκολος. περᾶν] εἰς αὐτόν. B.

719. πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον] ἥτοι πρὸς τὸ ἕτερον μέρος 10 τοῦ Καυκάσου. ὁ γὰρ Προμηθεὺς ἐν τινι μέρει καὶ ἀκρωρεῖα τοῦ Καυκάσου ἐσταυρώθη. ὁ δὲ Καύκασος ὄρος ἐπὶ πολὺ διήκον. A.

πρὶν] μέχρι. μόλῃς] ἔλθῃς. B.

720. ἔνθα] ὅπου. ποταμὸς] ὁ ὑβριστὴς. ἐκφυσᾷ μένος] ἐξάγει 15 τὴν ὀρμὴν τοῦ ρεύματος. B.

721. κροτάφων ἀπ' αὐτῶν] τῶν ὀφρύων τοῦ Καυκάσου. ἀστρο-γεῖτονας] τὰς μέχρῃς ἀστέρων διηκούσας. B. τοὺς ποταμοὺς οἱ παλαιοὶ βουκράνους ἱστοροῦσιν· ὅθεν Αἰσχύλος ἔφησε ἐνταῦθα τὸ κροτάφων. P.

722. κορυφᾶς] τοῦ Καυκάσου. ὑπερβάλλουσαν] ὑπερβάσαν. B. 20

723. ἐνθ' Ἀμαζόνων] ὡς τὸ πρῶτον τῶν Ἀμαζόνων ἐν Σκυθίᾳ οἰ-κουσῶν. λέγει δὲ ὅπου καταλάβῃς τὸν στυγάνουρα καὶ τὸν τοὺς ἄνδρας στυγοῦντα καὶ μισοῦντα στρατὸν τῶν Ἀμαζόνων, αἵτινες Ἀμαζόνες κατοικίσουσι ποτὲ τὴν Θεμίσκυραν πόλιν περὶ τὸν Θερ-μώδοντα ποταμὸν, ὅπου ἐστὶν ἡ τραχεῖα τῆς θαλάττης γνάθος, ἥγουν 25 ὀξύτης, ἡ ἢ σιαγὼν ἢ Σαλμυδησσία, ἢ ἐχθροῦς τοῖς ναύταις μη-τρυιὰ νεῶν. γνάθον οὖν εἶπε, διότι Σαλμυδησσία θάλασσα τοιούτον σχῆμα ἔχει ὡς καὶ ἡ τοῦ ὄνου γνάθος. τὸ δὲ ἐχθροῦς καὶ μη-τρυιὰ νεῶν τροπικῶς εἶρηκεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν μητρυιῶν τῶν κακῶς καὶ ἀπεχθῶς διακειμένων πρὸς τοὺς μεθ' ἐτέρας γυναικὸς τῶν οἰκείων 30

2. Addidi τῷ.

12. ἐπὶ πολὺ διήκον P. ἀπέραντον vulgo.

22. καταλάβῃς] Hujusmodi aoristis pro futuris utuntur recentiores. Conf. ad schol. Sept. c. Theb. 871.

23. αἵτινες Ἀμαζόνες] Legebatur

αἵτινες καὶ Ἀμαζονίδες. In P. αἵτινες καὶ ἀμαζόνες, superscripto ἀμαζονίδες. In O. αἵτινες αἱ ἀμαζονίδες.

24. κατοικίσουσι] κατοικήσουσι O.

30. πρὸς τοὺς μεθ' ἐτέρας γυναικὸς τῶν οἰκείων ἀνδρῶν γόνους P. γρ. πρὸς τοὺς προγόνους αὐτῶν P., ut O. et vulgo.

ἀνδρῶν γόνους. οἱ γὰρ ἐκεῖσε διαπλέοντες καταποντίζονται. Ἄλλως. τὸ σχῆμα ἀναχρονισμός· τὸ γὰρ πρὸ πολλῶν χρόνων γενόμενον ὡς γενησόμενον λέγει. καὶ γὰρ πρὸ τοῦ Αἰσχύλου αἱ Ἀμαζόνες ἀφεῖσαι τὴν οἰκείαν πατρίδα κατῴκισαν Θεμίσκυραν πλησίον τοῦ Θερμῶδοντος ποταμοῦ. νῦν δὲ λέγει καὶ μέλλουσι κατοικίσαι, ὡς τὸ 5 πρότερον τῶν Ἀμαζόνων ἐν Σκυθίᾳ οἰκουσῶν. λέγονται δὲ Ἀμαζόνες ἢ ὅτι μάξαις καὶ ἄρτοις οὐκ ἐχρῶντο, ἢ ὅτι ἔκαιον τοὺς μαζοὺς, ἢ ὅτι οὐδ' ὅλως εἶχον μαζοὺς, ἢ ὅτι μαζὸν οὐκ ἐθήλαζον, ἀλλὰ φορᾶδων γάλα ἤσθιον, οὔσαι νεογνοί. Α.

βῆναι] πορευθῆναι. Β.

10

724. στυγάνορα] τὸν τοὺς ἄνδρας στυγοῦντα. Β.

Θεμίσκυραν] ὄνομα τόπου Ἀρμενίας, ἡ ποταμός. Ο. πόλιν Σκυθίας. Β.

725. κατοικιοῦσιν] μέλλουσιν οἰκήσειν. Β.

726. Σαλμυδησσία] ὀξύτης, ἐξοχὴ τοῦ στόματος. Ο. ἡ Σαλ-15 μυδησσία ἐστὶ ραχία ἀκρωτηριώδης ἐοικυῖα ὄνου γνάθῳ. καλεῖται δὲ ἀπὸ τινος Σαλμυδησοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν ἐκρέοντος εἰς τὴν θάλασσαν. γνάθος] ἐοικυῖα. Β.

727. ἐχθρόξενος ναύτησι] ἐνταῦθα πλεῖστα νανάγια νεῶν γίνε-ται. Β.

20

μητρυνὰ] φθοροποιός. Ο.

728. μάλ' ἀσμένως] φιλήσουσιν ὡς γυναῖκα. Β.

729. πύλαις] ἐξόδοις. Α.

λίμνης] τῆς Μαιώτιδος. Β.

730. Κιμμερικὸν] ἥξεις δὲ εἰς τὸν Ἰσθμὸν τὸν Κιμμερικὸν ἐπ' 25 αὐταῖς ταῖς στενοπόροις πύλαις τῆς λίμνης, δηλαδὴ τῆς Μαιώτιδος. λέγει δὲ τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορον, ὅς ἐστι πλήρωμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Ο.Ρ.

Τοὺς Κιμμερίους οἱ πολλοὶ ἔθνος φασὶν ὑπάρχειν
περὶ τὸν Ταῦρον Σκυθικὸν καὶ τὴν Μαιώτιν λίμνην,
οὔτερ ἀφώτιστοί εἰσιν, ἥλιον οὐχ ὁρῶντες,

30

4. Θεμίσκυραν] Legebatur εἰς Θεμίσκυραν.

5. κατοικίσαι Abreschius pro κατοικῆσαι.

7. μάξαις] Legebatur μαζαῖς. Correctum ex Etym. M. p. 75, 50.

29. Τοὺς Κιμμερίους] Hujus scholii

prima tantum verba τοὺς Κιμμερίους —νυκτὶ edita erant. Ego dedi integrum ex P. Scriptum autem est versibus politicis tetrametris.

30. Σκυθικὸν P. Legebatur τὸν Σκυθικὸν violato metro.

ἐν σκότῃ δὲ διάγουσιν ἐν τε νυκτὶ βαθεῖα
 ἡμέρας τεσσαράκοντα· καιρὸς δ' αὐτοῦ τοῦ σκότους,
 ὅταν ἐν αἰγακέρῳτῃ ὁ ἥλιος ὑπάρχῃ·
 ἄλλας δὲ τεσσαράκοντα ἡμέραι τελοῦσιν.
 τοὺς Κιμμέριους δ' Ὅμηρος περ' Ἰταλῖαν λέγει 5
 καὶ ἀφωτίστους εἶσαι τούτους φησὶν ὑπάρχειν.
 εἰς δὲ οἱ Κιμμέριοι μέρος βραχὺ καὶ δῆμος
 ἔθνους τινὸς Ἰταλικοῦ· αἱ δὲ οἰκῆσαι τούτων
 ἐν φάραγι καὶ κοίλοις δὲ καὶ καταδένδροις τόποις,
 καὶ οὔτε ἥλιος αὐτοῖς οὐδόλως ἐπιλάμπει. 10
 ἐκεῖ καὶ λίμνη τίς ἐστι, Σιόχα καλουμένη·
 ἥ καὶ τὰ φύλλα πίπτοντα βυθίζεται τῶν δένδρων. P.

θραυσσπλάγχυνος] θαρσαλέως. B.

731. αὐλῶν] τὸ στενὸν δ' πρόσθεν ἰσθμὸν ἐκάλει. B.

732. ἔσται] γενήσεται. B.

ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας] γενήσεται δὲ τοῖς ἀνθρώ- 15
 ποις μεγάλη φήμη τῆς σῆς πορείας. Βόσπορος γὰρ ὀνομασθήσεται
 αἰεὶ ὁ τόπος ὁ θαλάσσιος, ὃν σὺ περάσεις βούς οὔσα. καταλείψασα
 δὲ τὴν Εὐρώπην ἔλθῃς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἀσίας. O.P.

733. ἐπώνυμος] σοῦ τῆς βοός. B.

734. κεκλήσεται] οὗτος ὁ ἰσθμός. B.

Εὐρώπης πέδον] τὴν δύσιν. περιφραστικῶς τὴν Εὐρώπην. O.

735. ἡπειρον] εἰς γῆν. Ἀσιάδ'] ἀνατολῆς. B.

736. τύραννος] ὁ Ζεύς. ὁμῶς] ὁμοίως. B.

737. βίαιος] σκληρὸς δυνάστης. τῇδε γὰρ θνητῇ] ταύτῃ τῇ 25
 Ἰοῖ. θεός] ὦν. B.

738. ἐπέρριψε] ἐπέξευξεν. O. ἐπέφερε. B.

739. πικροῦ] λυπηροῦ, ἀηδοῦς. ἔκυρσας] ἔτυχες. B.

740. μνηστῆρος] ἀνδρός. B.

741. σοὶ μηδέπω ἔν προοιμίῳ] ἤγουν ἄτινα εἶπόν σοι μηδὲ χάραν 30
 ἔχουσι προοιμίῳ πρὸς ἃ μέλλεις παθεῖν. O. διττόν ἐστι τοῦτο· ἃ
 εἶπον, ἀληθῆ λίαν νόμιζε, καὶ γὰρ οἱ σοφοὶ ἐν τοῖς προοιμίῳ τῶν
 λόγων αὐτῶν ἔλεγον ψευδῇ· ἡνίκα δὲ περὶ τῶν πραγμάτων γυμνῶς

5. τοὺς Κιμμέριους δ' Ὅμηρος cor-
 rexi pro Ὅμηρος δὲ τὸν Κιμμέριον.
 Κιμμέριον ἀνδρῶν apud Homerum
 Od. Δ, 14.

περ'] Sic codex, eliso metri

caussa iota.

32. τοῖς προοιμίῳ τῶν λόγων O.

τοῖς λόγοις τῶν προοιμίῳ vulgo et P.

33. περὶ τῶν πραγμάτων γυμνῶς]
 παρὰ τῶν πραγμάτων αὐτῶν γυμνῶς O.

ἔλεγον, γυμνῇ τῇ ἀληθείᾳ ἐν τούτοις ἐχρῶντο. ἢ ὅτι οὐδὲ χώραν ταῦτα ἔχουσι προοιμίῳ· ἃ γὰρ εἶπον, μικρά ἐστι πρὸς τὰ ἄλλα. Α. ὁ τὴν προλεχθεῖσαν οὖν δεχόμενος ἔνοιαν συντασσέτω καὶ προοιμίους ἤγουν ψευδεῖς κατὰ πῶσιν αἰτιατικὴν. σὺ δὲ κλαίεις καὶ στενάζεις· τί ποιήσεις, ἐὰν καὶ τᾶλλα μάθης κακά; Ρ.

δόκει] ἀληθῶς ὑμῖν ὑποπτεύεται, πρὸς τὸν χορόν φησι τοῦτο ὁ Προμηθεὺς, ὁ τῶν θεῶν τύραννος καὶ ἐξουσιαστὴς Ζεὺς ὁμοίως εἰς πάντας εἶναι βαρὺς καὶ βίαιος. ταύτη γὰρ τῇ ἀνθρώπῳ ἤγουν τῇ Ἰοῖ ὁ Ζεὺς θέλων συμμιγῆναι τὰς τοιαύτας πλάνας ἐπέθηκεν. Ο.Ρ. εἶτα στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν Ἰὼ καὶ φησι, σὺ δὲ, ὦ παρθένε, 10 πικροῦ μνηστῆρος ἐπέτυχες, ὅσους γὰρ ἀκήκοας λόγους, εἶναι δόκει σοὶ μὴδέπω ἔν προοιμίῳ. ἔστι δὲ τοῦτο διττόν. ἢ ἃ εἶπον ἀληθῇ νόμιζε καὶ μὴδὲ ψευδῇ· οἱ γὰρ σοφοὶ—πρὸς τὰ ἄλλα. (ut supra) Ρ.

δόκει σοὶ] νόμιζε. μὴδέπω ἔν προοιμίῳ] τοσοῦτοι γὰρ εἰσιν οὗς μέλλεις ἀκοῦσαι, ὡς οὐδὲ προοίμια τούτων εἶναι οὗς ἤκουσας. Β. 15

742. ἰὼ ἰῶ] φεῦ φεῦ. ἐ εἰ] φεῦ. Β.

743. σὺ δ' αὖ κέραγας] ἀποκλαίεται ὁ Προμηθεὺς, βλέπων αὐτὴν κακῶς πάσχουσαν παρὰ τοῦ Διός. Α.

ἀναμυχιζῇ] ἀχθομένη. Β.

744. ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ] τὰ ἐπίλοιπά σοι μάθης. Β. 20

745. ἢ γάρ τι λοιπὸν] ὁ χορὸς ἀκούσας τοῦ Προμηθέως εἰπόντος πρὸς τὴν Ἰὼ, σὺ δὲ κλαίεις ἐπὶ τούτοις οἷς ἤκουσας, τί ποιήσεις λοιπὸν ἐὰν μάθης καὶ ἃ μέλλεις ἔτι παθεῖν; φησὶ πρὸς αὐτὸν κατ' ἐρώτησιν, ἄρα λέξεις τι ἐπίλοιπον τῶν βλαβῶν ταύτῃ; ἀντὶ τοῦ, ἄλλο τι λυπηρὸν εἴπῃς αὐτῇ; ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀποκριθεὶς λέγει, ναὶ 25 τὸ δυσχεΐμερον πέλαγος τῆς ἀτηρᾶς καὶ βλαβερᾶς δύης καὶ κακῆς παθείας εἴποιμι ἄν, ἥτοι τὸ πλῆθος τῶν ἐσομένων αὐτῇ κακῶν. τὸ δὲ δυσχεΐμερον πρὸς τὴν τῶν κακῶν αὐτῆς ποιότητα ἔφη. Α.

ἢ] ὄντως, ἄρα. Β.

τῇδε] τῇ Ἰοῖ. γρ. καὶ τῶνδε. Ο.

746. δυσχεΐμερον] τὸ ἄγριον. ἀτηρᾶς δύης] σκληρᾶς καὶ ἀφορήτου δυστυχίας. Β.

747. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος] ἀκούσασα ἡ Ἰὼ τοῦ Προμηθέως εἰπόντος ὅτι καὶ ἄλλα πολλὰ κακὰ μέλλει παθεῖν αὐτῇ, φησὶ, ποία

1. ἐχρῶντο—προοιμίῳ] ἐχρῶντο, ἔστιν ὡς ἀπὸ τούτου. ἢ ὅτι—προοίμιον (sic) Ο. 25. εἴπῃς] Legebatur ἑρεῖς. Mutavi ex Ρ., qui εἴποις.

μοι ὠφέλεια τοῦ ζῆν, ἀλλ' οὐ ταχέως ἔρριψα ἑμαυτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς τραχείας πέτρας καὶ ὑψηλῆς (ὅπου ἦν ἐσταυρωμένος ὁ Προμηθεὺς) ὥς ἂν εἰς τὴν γῆν καταπεσοῦσα καὶ ἐκ τούτου φονευθεῖσα ἀπηλλάγην τῶν πολλῶν πόνων; κρεῖσσον γὰρ καὶ βέλτιον ἅπαξ ἀποθανεῖν παρὸ ζῆν καὶ τὰς ὅλας ἡμέρας κακοπαθεῖν. Α.

5

ζῆν κέρδος] τὸ ζῆν ὠφέλεια. ἐν τάχει] συντόμως. Β.

748. στύφλου] σκληρᾶς. Β.

749. σκήψασα] πετοῦσα βαρέως. Β.

750. ἀπηλλάγην] ἠλευθερώθην. Β.

752. ἢ δυσπετῶς] ὁ Προμηθεὺς ἰδὼν τὴν Ἰὼ λυπούμενην δι' αὐτὴν πάσχει κακὰ, φησὶ πρὸς αὐτήν, ὅντως ἂν δυσχερῶς τὰς ἐμὰς κακοπαθείας ὑπέμεινας καὶ ἐκαρτέρησας. τὸ γὰρ φέροις ἀντὶ τοῦ ἔφερεις· τοῦτο δὲ Ἀττικόν, τὸ τοὺς εὐκτικούς ἐνεστῶτας ἀντὶ τῶν παρωμένων λαμβάνεσθαι. ὅστις ἐμοὶ οὐκ ἔστι πεπρωμένον ἀποθανεῖν, οἶα θεῶ. τοῦτο γὰρ ἂν, ἥτοι τὸ θανεῖν, ἦν μοι ἐλευθερία τῶν δεινῶν νῦν δὲ οὐδέν μοι τέλος πρόκειται τῶν ἐμῶν κακοπαθειῶν, πρὶν ἂν ὁ Ζεὺς ἐκβληθῇ τῆς βασιλείας. Α.

ἢ] ὅντως, ἄρα. δυσπετῶς] δυσκόλως. τοὺς ἐμούς ἄθλους] τὰς ἐμὰς δυστυχίας δίκην ἀγῶνος ὑφίστασαι. Β.

753. ὅτφ] ἐμοί. πεπρωμένον] μεμοιρασμένον. Β.

20

754. αὕτη] τὸ ἀποθανεῖν. ἀπέδωκε τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ἀπαλλαγῇ, ὥσπερ τὸ, “ξύλινον μόνον εὐρόντες, ἣν καλέουσι παγίδα.” Β. αὕτη πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἀπαλλαγῇ, καὶ γὰρ οὐδέτερον ἐμελλε πρὸς τὸ πεπρωμένον, ἀλλ' εἶπε πρὸς τὸ ἀπαλλαγῇ θετικὸν τὸ αὕτη. Ρ.

25

755. τέρμα] τέλος. προκείμενον] φανερόν. Β.

757. ἢ] ὅντως. Β.

758. τήνδ' ἰδοῦσα συμφορὰν] ἥτοι ἐκπεσεῖν τὸν Δία τῆς βασιλείας τῶν θεῶν συμφορὰν λέγει, τὴν σύμβασιν, ὡς ἀπιστοῦσα τῷ μέλλειν πεσεῖν τὸν Δία ἐκ τῆς βασιλείας. πῶς οὐκ ἂν εὐφράνθην ἐγὼ ἐξ αὐτοῦ πολλὰ κακὰ καὶ ἐπαχθῇ πάσχουσα; Α.

ἦδοιμ' ἂν] εὐφρανθείην. Β.

759. ἐκ Διὸς] ὑπὸ τοῦ Διός. Β.

3. ἐκ τούτου addidi ex Ρ.

5. ὅλας O.P. ἄλλας vulgo.

22. ὥσπερ τὸ] Homer. Batrach.

116. ubi παγίδα καλέουσι. Et sic schol. ad Sept. c. Theb. 244.

760. ὡς τοίνυν ὄντων] ἤτοι ὡς βεβαίων καὶ ἀληθινῶν καὶ ἡδρασμέ-
νων καὶ ἐνεστώτων τούτων ὄντων πάρεστί σοι μαθεῖν. Α.

τῶνδ'] ὣν ὁ Ζεὺς πείσεται, λέγω τῆς ἀρχῆς ἐκπεσεῖν. Β.

761. πρὸς τοῦ] παρὰ τίνος, φησὶν, ἀφαιρεθήσεται τὰ σκῆπτρα,
τύραννα, τουτέστι τυραννικῶς· οὕτως γὰρ ἔμελλεν εἰπεῖν· νῦν δὲ 5
πρὸς τὸ σκῆπτρα τὴν σύνταξιν ἀπέδωκεν. ἢ τὰ τύραννα σκῆπτρα
ἀντὶ τοῦ βασιλικά. Β.

762. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων] οὐκ εἰδὼς γὰρ,
φησὶν, λήψεται τὴν Θέτιν, ἣτις τέξεται τὸν μέλλοντα ἐκβαλεῖν αὐ-
τὸν τῆς ἀρχῆς. Ο.Ρ. 10

αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ] τινὲς λέγουσι τὸ πρὸς οὐ πρὸς τὸ αὐτοῦ,
ἀλλὰ πρὸς τὸ βουλευμάτων, οὕτω, αὐτὸς πρὸς τῶν βουλευμάτων
αὐτοῦ τῶν κενοφρόνων· σὺ δὲ πρὸς τὸ αὐτοῦ σύναπτε, ἵν' ἢ τὸ κενο-
φρόνων βουλευμάτων ἐρμηνεία τοῦ πρὸς αὐτοῦ. αὐτοῦ] παρανοία.
κενοφρόνων] ἐκ τῶν ματαιοφρόνων. Β. 15

764. γαμεῖ γάμον] τῶν Ἀττικῶν ἔνθα λήγει τὸ ῥῆμα ἄρχεται τὸ
ὄνομα. Ο.

ἀσχαλᾷ] λυπηθήσεται. Β.

765. θέορτον, ἢ βρότειον] ζηλοτυποῦσα ἐρωτᾷ ἢ Ἰὼ τὸν Προ-
μηθέα εἰ ὁ γάμος, ὃν μέλλει γαμῆσαι ὁ Ζεὺς, ἔσται ἤτοι θεᾶς τινος, 20
ἢ ἀνθρώπου. εἰπέ μοι, εἰ ἐστὶ σοι δυνατόν ῥηθῆναι τοῦτο. ὁ δὲ φησι
πρὸς αὐτὴν, τί δ' ὄντινα; ἀντὶ τοῦ, διὰ τί ἐρωτᾷς ὄντινα καὶ ποῖον
γάμον γαμήσει ὁ Ζεὺς; οὐ γὰρ πρέπει λέγεσθαι τοῦτο. εἴτα πάλιν
ἐρωτᾷ ἢ Ἰὼ, ἄρα παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἥρας ἐκβληθήσεται τῆς
βασιλείας; ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀξυμφανῶς φησιν, ἣτις τέξεται παῖδα 25
κρείττονα αὐτοῦ, ἥγουν τοῦ Διὸς, ἐκεῖνος τῆς βασιλείας καταβι-
βάσει αὐτόν. θέορτον, ἀπὸ τοῦ θεοῦ κινηθέντα, ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διε-
γείρω καὶ τοῦ θεός. Α.

θέορτον] θεόρμητον. Ο. ἐκ θεοῦ ὀρμώμενον, ἤτοι θεῖον. ῥήτὸν]
δυνάμενον ῥηθῆναι. Β. 30

766. τί δ' ὄντινα] ἐρωτᾷς. ῥήτὸν αὐδᾷσθαι] ἄξιον λέγε-
σθαι. Β.

767. πρὸς] παρά. ἐξανίσταται] εἰκότως εἶπε τὸ ἐξανίσταται.

20. εἰ δ] δτι δ P.

21. εἰ] ἐάν P.

σοι addidi ex P.

24. τῆς βασιλείας] ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
(γρ. τῆς βασιλείας) P.

26. ἐκεῖνος] ἐκείνη P.

ἐπειδὴ γὰρ θρόνων εἶρηκεν, ἐν δὲ τοῖς θρόνοις καθήμεθα, διὰ τοῦτο
ἐξανίσταται εἶπεν, ἀντὶ τοῦ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσεται. B.

768. ἢ τέξεται] ἥτις τέξεται. φέρτερον] ἰσχυρότερον. B.

πατρός] τοῦ σκοτεινοῦ. O.

769. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ] τῷ Διὶ τίς ἀποδώξῃς τῆς τοιαύτης τύχης, 5
ἥτοι τοῦ μὴ συνελθεῖν τοιοῦτον γάμον; τίς οὖν ἔστιν ὅστις μέλλει
λῦσαί σε ἀπὸ τῶν δεσμῶν, μὴ βουλομένου τοῦ Διὸς καὶ θέλον-
τος; A.

ἀποστροφῇ] ἀποφυγῇ. B.

770. οὐ δῆτα] οὐδαμῶς. λυθῶ] ἐλευθερωθῶ. B.

10

771. ἄκοντος] μὴ θέλοντος. B.

772. τῶν] ὑπό. ἐκγόνων] ἀπό. χρεῶν] πρέπον. B.

773. ἢ μὸς] ὁ ἐμός. κακῶν] ἀπὸ τῶν. B.

774. τρίτος δὲ γένναν πρὸς δέκ' τρισκαιδέκατος. ἀπὸ 'Ιοῦς
'Επαφος, οὗ Λιβύης, ἥς Βῆλος, οὗ Δαναός, οὗ 'Υπερμνήστρα, ἥ μὴ 15
κτείνασα τὸν Λυγκέα τὸν ὁμόζυγον, ἥς 'Αβας, οὗ Προῖτος, οὗ 'Ακρί-
σιος, οὗ Δανάη, ἥς Περσεύς, οὗ 'Ηλεκτρῶν, οὗ 'Αλκμήνη, ἥς 'Ηρα-
κλῆς. B.

τρίτος δὲ γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς] τρισκαιδέκατος γόνος
εὐρεθείη ὁ 'Ηρακλῆς, εἰ οὕτως ἀριθμοίη καὶ γενεαλογίῃ ὁ ἐρευνῶν 20
ἀπὸ τοῦ 'Επάφου τοῦ πρώτου γόνου, τοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς 'Ιοῦς,
ποιούμενος τὴν ἀρχὴν καὶ λέγων· ἐκ τῆς 'Ιοῦς 'Επαφος· οὗ Λιβύης
ἥς Βῆλος· οὗ Δαναός· οὗ 'Υπερμνήστρα, ἥ μὴ κτείνασα τὸν ὁμόζυ-
γον ἥς 'Αβας· οὗ Προῖτος· οὗ 'Ακρίσιος· οὗ Δανάη ἥς Περσεύς·
οὗ 'Ηλεκτρῶν· οὗ 'Αλκμήνη ἥς 'Ηρακλῆς. P. τρισκαιδέκατος, 25
φησὶν, ἔσται ἀπὸ σοῦ κατὰ γενεὰν ὁ μέλλον λῦσαί με τῶν δεσμῶν.
λέγει δὲ τὸν 'Ηρακλέα· οὗτος γὰρ τρισκαιδέκατος ἀπὸ τῆς 'Ιοῦς
οὕτως. πρώτη ἡ 'Ιώ, ἀφ' ἥς 'Επαφος· οὗ Αἴγυπτος καὶ Δαναός. οὗ
ἡ θυγάτηρ 'Υπερμνήστρα, ἡ φυλάξασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς Λυγκέα· ἥς
'Αβας· οὗ Προῖτος· οὗ 'Ακρίσιος· οὗ Δανάη ἥς Περσεύς· οὗ 'Αλ- 30
καῖος· οὗ 'Ηλεκτρῶν· οὗ 'Αλκμήνη· ἀφ' ἥς καὶ 'Αμφιτρίωνος ἡ
Διὸς τρισκαιδέκατος 'Ηρακλῆς. O.P.

ὡς μὴ νοήσασα τὸ ῥηθὲν τοῦτο λέγει ἡ 'Ιώ· αὕτη ἡ χρησμοφδία,

4. σκοτεινοῦ] Superscriptum sig- margine posita οὐ δηλοῖ τὸ ὄνομα.
num ad quod referuntur verba in 27. 'Ηρακλέα] ἡρακλῆν O.

οὗτος ὁ λόγος, ὃν λέγεις, οὐδαμῶς ἐστὶν εὐκόλως καὶ καλῶς νοούμε-
νος. O.P.

775. εὐξύμβλητος] νοητή. A. εὐγνωστος. B.

776. μηδὲ] ἐπεὶ ἂν λέγω οὐ γινώσκεις. B.

777. προτείνων] λέγων τὰ πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν καὶ εἰς μέ- 5
σον ταῦτα προθεῖς, εἴτα μὴ ἀφαίρει τὴν ἐκ τούτων ἡδονὴν καταλέγων
μοι ἅπαντα. O.P. ἐξαπλῶν, διδούς. B.

778. δυοῖν λόγοις σε θατέρῳ δωρήσομαι] ἦτοι ἐκ δύο τινῶν λόγων
καὶ ὑποθέσεων σὲ τῷ ἐτέρῳ καὶ τῷ ἐνὶ τούτων δωρήσομαι, ἥγουν δεξιό-
σομαι. εἴτα φησὶν ἡ Ἰὼ, ποίοις λόγοις εἴπας; αὐτὸς προδειξὼν καὶ 10
οὕτως ἐμοὶ αἴρεσιν δίδου, ποῖον ἂν ἐκ τούτων λάβοιμι. εἴτα πρὸς
αὐτὴν λέγει ὁ Προμηθεὺς, ἰδοὺ, δίδωμί σοι αἴρεσιν· πρόκρινε γὰρ, ἥ
τὰ ἐπίλοιπα τῶν σῶν πόνων λέξω σαφῶς, ἥ τὸν μέλλοντα λῦσαι ἐμέ
ἀπὸ τῶν δεσμῶν. O.P.

δωρήσομαι] δεξιόσομαι. B. ἀντιστροφὴ τὸ σχῆμα. O. 15

779. ποίοις] λόγοις. αἴρεσιν] ἐκλογὴν, πρόκρισιν. B.

780. πόνων] τῶν σῶν κόπων. B.

781. σαφηνῶς] ἀληθῶς. O. φανερῶς. B.

782. τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε] ἀκούσας ὁ χορὸς τοῦ Προμηθέως
εἰπόντος πρὸς τὴν Ἰὼ ὅτι ἐλοῦ δυεῖν θάτερον, ἥ τὰ ἐπίλοιπα τῶν 20
σῶν πόνων εἶπε, ἥ τὸν λύσοντά με τῶν δεσμῶν μαθεῖν, φησὶ πρὸς
αὐτὸν ὁ χορὸς, τὴν μὲν μίαν χάριν θέλησον πληρῶσαι τῇ Ἰοῖ, ἥτοι τὸ
εἰπεῖν αὐτῇ τὴν λοιπὴν πλάνην ἣν ἔτι μέλλει πλανηθῆναι· ἐμοὶ δὲ
ἐτέραν δὲ χάριν, ἥτοι εἰπεῖν μοι καὶ ἀναδιδάξαι με τίς ὁ μέλλων
λῦσαί σε· τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. εἴτα κοινῶς πρὸς τε τὸν χορὸν 25
καὶ τὴν Ἰὼ φησιν ὁ Προμηθεὺς, ἐπεὶ θέλετε καὶ προθυμεῖσθε μαθεῖν,
οὐκ ἀντιστῶ ὑμῖν εἰς τὸ μὴ εἰπεῖν πᾶν ὅσον θέλετε μαθεῖν. καὶ
πρῶτόν σοι, ὦ Ἰοῖ, εἶπω τὴν πολύστροφον πλάνην, ἣντινα ἐγγράφου
σὺ ἐν ταῖς δέλτοις καὶ βιβλίοις τῆς διανοίας σου. A.

τῇδε] τῇ Ἰοῖ. B. 30

783. μηδ' ἀτιμάσης λόγους] μὴ ἀπορρίψης καὶ οὐκ ἐθελήσης
εἰπεῖν. B.

784. γέγωνε] εἰπέ. B.

785. τὸν λύσοντα] τὸν ἐλευθερώσοντα. ποθῶ] ἀγαπῶ. B.

786. προθυμεῖσθ'] προθυμίαν ἔχετε. οὐκ ἐναντιώσομαι] ὑμῖν. B.

787. γεγωνεῖν] λέγειν. B.

788. 'Ιοῖ] ὦ. πολυῦδονον] πολυτάραχον. B.

πολυῦδινον] πολυστροφον' γρ. πολυτάραχον. P.

789. μνήμοσιν] ταῖς μνήμοσι καὶ ταῖς μνημονευτικαῖς· τοῦτο δὲ 5
καὶ Πίνδαρός φησι λέγων “ Πόθι φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται,” τὴν
ἄκριβῃ κατάληψιν αἰνιττόμενος. τότε γὰρ, φησὶν, ἐγγράφου ταῖς
σαῖς διανοαῖς τὴν σὴν πολυστροφον πλάνην, ὅταν περάσης τὸν ποτα-
μὸν τὸν Τάναϊν· τοῦτον γὰρ λέγει ὄρον καὶ ὀρισμὸν καὶ διαχωρισμὸν
τῶν ἡπείρων, ἥτοι τῶν δύο γαιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, 10
ὥς καὶ ὁ περιηγητής “ Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον
“ ὀρίζει.” ὁ δὲ Νεῖλος τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Λιβύην πρὸς ἀνα-
τολάς. A.

ἐγγράφου] ἐγχάραττε. μνήμοσι] μνημονευτικαῖς. B.

790. ῥεῖθρον ἡπείρων ὄρον] τὸν Ἑλλήσποντον· τὸν Τάναϊν τῆς 15
Ἀσίας καὶ Εὐρώπης ὀρισμὸν. B.

791. φλογῶπας, ἡλιοστιβεῖς] ἤγουν πρὸς τὴν ἀνατολὴν, ἔνθα βα-
δίζει ὁ ἥλιος. A.

792. Πόντου] τοῦ Βοσπόρου. B.

φλοῖσβον] τὸν Εὐφράτην. O.

20

ἑξίκη] ἐξέλθης. B.

793. πρὸς Γοργόνεια πεδιά] ἥτις Κισθὴν πόλις ἐστὶ Λιβύης ἢ
Αἰθιοπίας, περὶ τὰ μέρη δὲ αὐτῆς κατοικοῦσιν αἱ Φορκίδες καὶ αἱ
Γοργόνες οὕτω καλούμεναι, θυγατέρες Φόρκυος, τοῦ υἱοῦ Πόντου καὶ
τῆς Γῆς, καὶ Κητοῦς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς· αὐτῇ γὰρ συμμειγείς ταύ- 25
τας ἀπέτεκε. καὶ αἱ μὲν Φορκίδες ἦσαν τρεῖς, ἡ Ἐννὼ, ἡ Πεφρηδὼ
καὶ ἡ Δεινώ· αἱ καὶ κυκνομόρφους φησὶν, ἡ διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς
λευκάς, ἡ διὰ τὸ ἔχειν τραχήλους μακροὺς, ἡ διὰ τὸ ἔχειν εἶδος
κύκνου. ἦσαν δὲ καὶ μονόδοντες· εἶχον δὲ καὶ αἱ τρεῖς ὀφθαλμὸν
ἓνα, καὶ ἑτέρα παρ' ἑτέρας λαμβάνουσα τὸν ὀφθαλμὸν ὅτε ἤθελεν 30

7. τότε γὰρ P. τοῦτο δὲ vulgo. τὸ compilata, quem vide.
δέ O.

8. πολυστροφον O. πολυστροφῇ vul- 22. Λιβύης ἢ Αἰθιοπίας addidi ex
go, quod πολυστρεφῇ esse debebat. O.P. Et sic schol. vet.

11. περιηγητής] φησιν addit O.

12. Εὐρώπην] Ἀσίαν P. Pars hu- 26. Πεφρηδῶ] Scribatur Πεφρι-
jus scholii ex scholiasta vetere Theog. 273. δῶ. Recta nominis scriptura Πε-
φρηδῶ est: v. interpretes Hesiodi

ἔβλεπε καὶ πάλιν ἀπεδίδου τῇ ἐτέρᾳ. αἱ δὲ Γοργόνες ἦσαν, ἡ Σθενὼ ἡ Εὐρύαλεια καὶ ἡ Μῆδουσα· εἶχον δὲ καὶ αὗται ἓνα ὀφθαλμὸν, ὥσπερ καὶ αἱ Φορκίδες. ἦσαν δὲ πτερωταὶ καὶ τρίχας δράκοντος ἔχουσαι, ἃς εἴ τις εἶδεν ἄνθρωπος, εὐθὺς ἐτελεύτα· εἶχον δὲ καὶ συὼν μεγάλων ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας αἷς ἐπέτοντο. 5 Κισθίην δὲ πόλιν Λιβύης, ἡ Αἰθιοπίας. φησὶ δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς, τοιοῦτο μὲν σοι λέγω τοῦτο ἄξιον φυλάσασθαι, ἄλλην δὲ μάθε δυσχερῇ καὶ κακίστην ὄψιν, φύλαξαι δὲ καὶ πρόσχες μὴ πως ἀπέλθης ἔνθα εἰσὶν οἱ ἀκραγεῖς κύνες, ἡγουν οἱ γρύπες, οἱ αἰεὶ κρᾶζοντες λίαν, ἡ οὐ κρᾶζοντες· περὶ ὧν Ἡσίοδος πρῶτος ἐτερατεύσατο. φύλαξαι δὲ καὶ 10 τὸν μουνῶπα στρατὸν, ἥτοι τὸν μονόφθαλμον, τὸν Ἀριμασπὸν, τὸν ἐν τοῖς ἵπποις βαίνοντα, ἥτοι τὸν πολεμικὸν, οἷτινες οἰκοῦσι περὶ τὸ νᾶμα τοῦ πόρου καὶ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ Πλούτωνος. Πλούτων δέ ἐστι ποταμὸς Αἰθιοπίας. οὕτω δὲ λέγεται διὰ τὸ πολὺν ἐκεῖσε καταρρεῖν τὸν χρυσόν. Α.

15

Κισθίνης] Κισθίνη πόλις Αἰθιοπίας, περὶ δὲ αὐτὴν εἰσὶ τὰ Γοργόνεια πεδία, ἐν οἷς κατοικοῦσι Δινῶ, Πεφριδῶ καὶ Ἐννῶ, αἱ τοῦ Φόρκυνος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Γῆς, ὃς μιγεῖς τοῦ ἑαυτοῦ ἀδελφῇ Κητοῖ ταύτας ἀπέτεκε. κατόικουν δὲ ὑπὸ γῆν, καὶ οὔτε ἡλίφ οὔτε σελήνη ἦσαν θεαταί, κυκνόμορφοι δὲ ἦσαν διὰ τὴν λευκό- 20 τητα. Β.

794. δηναῖαι] πολυχρόνιοι. Ο. ἀθάνατοι. Β.

795. ἐκτημέναι] κτησάμεναι. Β.

796. προσδέρκεται] βλέπει αὐτάς. Β.

797. μήνη] ἡ σελήνη. Β.

25

798. κατάπτεροι] πτερωταί. Β.

799. δρακοντόμαλλοι] ἀντὶ γὰρ πλοκάμου ὄφεις ἔχουσιν ἑξαπτομένους ταῖς κεφαλαῖς. Β.

1. Σθενὼ Stanleius pro Ἀσθενά.

5. πτέρυγας] πτέρυγας χρυσᾶς Pauwius. Verba εἶχον δὲ καὶ—ἄξιον φυλάσασθαι om. O.

6. Κισθίην] Scribebatur Κισθίνη. τοιοῦτο μὲν] Novi scholii initium in P.

7. ἄλλην δέ] In O. lemma præfixum ἄλλην δ' ἄκουσων.

8. καὶ πρόσχες addidi ex O. In

P. super φύλαξαι scriptum πρόσχες.

9. ἡ οὐ κρᾶζοντες om. O. In P. ἡ, omissis οὐ κρᾶζοντες, sed spatio vacuo relicto. De vocabulo ἀκραγεῖς sive sic sive aliter scripto longius est in O. scholion, de quo vide quæ diximus in Præfatione.

16. Κισθίνη et Πεφριδῶ fortasse relinquenda huic scholiastæ.

800. οὐδείς εἰσιδὼν ἔξει πτωάς] λιθοῦται γὰρ αὐτίκα. B.

801. φρούριον] καταγωγὴν, ἣν ὀφείλεις φυλάσσειν. A.

τοῦτο φρούριον] ἐνταῦθα τὸ ὅταν ἀποδίδεται, καὶ οὐχ ὡς φασί
τινες ὅπισθε, λέγοντες οὕτω, ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσι δέλτοις φρε-
νῶν, τοῦτο, ὅταν περάσῃς τὸν τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης διορισμὸν 5
Τάναϊν. ἀλλ' εἰπὼν ὅταν περάσῃς τὸν Τάναϊν ἔστ' ἂν εἰς τὰς Φόρ-
κυας θυγατέρας καὶ ἐς τὰς Γοργόνας ἀφίξῃ, ἐπιφέρει τοῦτο τοιοῦτον
μέν σοι φρούριον λέγω, τουτέστιν ὅς ἄνωθεν εἶπον Γοργόνας καὶ
Φορκίδας δεῖ σε φυλάττεσθαι, ἵνα μὴ τὸ ζῆν ἀπολέσῃς. δῶξε δὲ
τισὶ τοῦτο δυσχερὲς, πλὴν οὐ τοῖς ἄριστα μεταχειριζομένοις τοὺς 10
λόγους. B.

803. ὀξυστόμους] ὀξυόδοντας. B.

ἀκραγεῖς] τοὺς αἰεὶ κράζοντας. O. ἀφώνους. B.

804. μονῶπα] μονόφθαλμον. B.

805. Ἀριμασπὸν] Ἀριμασπὸς ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἀρει 15
καὶ τοῦ μασπῶ τὸ μετὰ αὐθαδείας κινεῖσθαι. O. Ἀριμασποὶ κα-
λοῦνται διὰ τὸ ἓνα ὀφθαλμὸν ἔχειν. ἄρι γὰρ κατὰ γλῶσσαν τὸ ἓν,
καὶ μασπὸς ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ αὐτὸ κατὰ γλῶσσαν. ἱπποβάμονα]
ἱππικόν. B.

806. νᾶμα Πλούτωνος] τοῦ Πακτωλοῦ, ἣγον τοῦ πλουτοποιοῦ. O. 20
ἀπὸ τοῦ πολὺν ἐν τούτῳ χρυσὸν εὐρίσκεσθαι τοῦτο τὸ ὄνομα ἐσχη-
κώς. ἕτεροι δὲ τὸν Πλούτωνα οὐκ ὄνομα ποταμοῦ φασιν, ἀλλὰ τὸν
Νεῖλον αὐτὸν, ὃς διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον πλούτων καὶ χρυσορ-
ρύας καλεῖται· σὺ δὲ μὴ τοῦτο νόει, ἀλλ' ἕτερον. B.

807. τούτοις σὺ μὴ πέλαζε] τούτοις, φησὶν, οἷς εἶπον Ἀριμασποῖς 25
μὴ πέλαζε, ἣγον μὴ πλησίαζε, εἰς μακρὰν δὲ γῆν ἔλθῃς εἰς τὸ
κελαινὸν φῦλον, ἥτοι εἰς τὸ μέλαν γένος. λέγει δὲ τοὺς Αἰθίοπας,
οἵτινες κατοικοῦσι πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ ἡλίου, ἔνθα ἐστὶ καὶ ὁ
ποταμὸς ὁ λεγόμενος Αἰθίοψ. καὶ παρὰ τὰς ὄχθας καὶ τὰ χεῖλη
τούτου τοῦ Αἰθίοπος ποταμοῦ ἔρπε καὶ βαδίζει, ἕως ἂν ἐξέλθῃς τὸν 30
καταβασμόν. ὁ δὲ καταβασμὸς ὅρος ἐστὶν ὀρίζον καὶ διαχωρίζον
Λιβύην καὶ Αἴγυπτον, ὅπου εἰς τὸν καταβασμὸν τοῦ ὅρους ἐκπέμπει
ὁ Νεῖλος γλυκὺ ρεῦμα, τίμιον τοῖς ἐκεῖ, ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν Βυβλί-

29. παρὰ O.P. Legebatur περί.

32. τοῦ ὅρους om. O. τὸ ὅρος P.

33. τίμιον om. O.

ἐκεῖ O.P. ἐκεῖ ὅσσι vulgo.

νων. ἡ δὲ Βύβλος πόλις ἐστὶν Αἰγύπτου περὶ τὰ τοιαῦτα κειμένη ὄρη. φησὶ δὲ ταῦτα Βύβλινα ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς φυομένης βοτάνης βύβλου καλουμένης. Ο.Ρ. Βύβλινα ὄρη ἐκλήθησαν ἀπὸ τῶν δένδρων τῶν βυβλίνων τῶν ὄντων ἐν αὐτοῖς· ἀφ' ὧν τῶν δένδρων ἐλάμβανον οἱ ἄνθρωποι τὰ δείματα αὐτῶν καὶ ἔγραφον πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι 5 τὰς νῦν χάρτας. ἀφ' ὧν καὶ βυβλία τὰ νῦν γραφόμενα καλοῦμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τούτων τῶν δένδρων. Ο.

τηλουρὸν] μακράν. Β.

808. κελαινὸν φύλον] τοὺς Σαρακηνοὺς. Ο. μέλαν. Β.

809. πηγαῖς] ἀνατολαῖς. Ο. ταῖς ἀρχαῖς. Β.

10

Αἰθίοψ] ὁ Γάγγης. Ο.

810. ἔρψ'] βάδιζε. ἐξίκη] ἐξέλθης. Β.

811. καταβασμὸν] ὅρος διορίζον Λιβύην καὶ Ἀσίαν. Β.

812. σεπτὸν] σεβάσμιον διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον. Β.

813. οὗτός σ' ὀδώσει] οὗτος, φησὶν, ὁ καταβασμὸς ὁδηγήσει σε 15 καὶ ἄξει εἰς τὴν γῆν τὴν Νειλῶτιν, ἡγοῦν τὴν Αἰγυπτίαν, καὶ τὴν τρίγωνον. καὶ διὰ τοῦτο λέγεται τρίγωνος αὕτη, ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ ὁ Νεῖλος ἐξερχόμενος κατὰ καιρὸν τὰ τῆς Αἰγύπτου πάντα πεδία κατήρδευεν. ἐνθα καὶ ἦν ἰδεῖν ἔριν πρὸς ἀλλήλους τῶν Αἰγυπτίων, φιλονεικούντων ὡς τοῦ μὲν τὴν γῆν πλεῖον, τοῦ δὲ ἥττον ἢ οὐδ' ὀλίγον 20 κατήρδευσε. ταῦτ' ἄρα καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, ὅρους ταῖς αὐτῶν γαῖς ἐπιθεῖναι σπουδάζοντες, σχηματογραφοῦντες αὐτὰς ἐνεχάρασσον, τὴν μὲν τρίγωνον, ἐτέραν δὲ τετράγωνον σχηματίζοντες, ἀφ' ὧν καὶ τοῖς φιλοσόφοις τὰ γραμμικὰ σχήματα ἐφευρέθησαν. Α.

ὀδώσει] ὀδηγήσει. τρίγωνον ἐς χθόνα] τὴν Αἴγυπτον, ἢ τὴν 25 Ἀλεξάνδρειαν. Ο. τὴν Αἴγυπτον, ἣν καὶ Δέλτα καλοῦσιν. Β.

814. Νειλῶτιν] ὑπὸ Νείλου ἀρδευομένην. Β.

ἀποικίαν] ἀποικία ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅταν ἐπλήθυναν οἱ ἄνθρωποι ἐν οἷα δὴ τινὶ χώρᾳ καὶ ἐξέβαλον ἀπ' αὐτῶν τινας, καὶ οἱ ἐκβληθέντες ἐν ἄλλῃ χώρᾳ κατόκησαν. μετὰ ταῦτα δὲ ἐκαλεῖτο 30 ἡ χώρα ἐκεῖνη, ἥς ἐξῆλθον, τούτων μητρόπολις. Ρ.

1. Αἰγύπτου—καλουμένης] αἰγύπτου. ἀπὸ τῆς γινόμενης ἐν τοῖς ὅροις τούτοις βύβλου βοτάνης λεγομένης τὰ βύβλινα ὄρη ὁ πωητής ἐπλάσασα Ο.

5. δείματα] Sic codex.

6. τὰ νῦν] Exspectes potius νῦν τά.

13. Ἀσίαν] αἰθιοπίαν Ο.

20. ἢ οὐδ' (οὐκ Ρ.) ὀλίγον] γρ. ἢ οὐδέν τι Ρ. τοῦ δὲ οὐκ ὀλίγον Ο.

21. γαῖς] Notanda rariores pluralis numeri forma.

24. γραμμικὰ] γραμματικὰ Ο.Ρ.

815. κτίσαι] ποιῆσαι. B.

816. ψελλόν τε καὶ δυσέυρετον] ἀπὸ τούτων ὧν σοι εἶπον εἴ τι
δύσγνωστον καὶ ἀσαφές ἐστιν (ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ψελλιζόντων
παιδίων καὶ ἄγνωστον ποιούντων τὸ λαληθέν), πάλιν ἐρώτησον, καὶ
διασαφηνίσω σοι τοῦτο. A.

ψελλόν] παρακεκομμένον καὶ δύσκολον εἰς τὸ γνωσθῆναι. O.
δύσγνωστον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ψελλιζόντων παιδων. B.

818. σχολῇ] ἄδεια. ἥ] παρό. B.

819. εἰ μὲν τι τῇδε λοιπὸν] ὁ χορός φησι πρὸς τὸν Προμηθεά, εἰ
μὲν τι καὶ ἕτερον μέλλεις εἰπεῖν τῇ Ἰοῖ, καὶ οὐκ ἔφθης εἰπεῖν παρα- 10
δραμὴν ἴσως τὸν σὸν λογισμὸν καὶ οἶον ἀποφυγὸν ἢ παρειμένον, ἀντὶ
τοῦ μέλλον μὲν λεχθῆναι, καταλειφθὲν δὲ διὰ τι παρεμπεσὸν, πάλιν
εἰπὲ αὐτῇ καὶ τοῦτο· εἰ δὲ πάντα εἶπας, πλήρωσον καὶ ἡμῖν τὴν
χάριν ἣν σε ζητοῦμεν. μέμνησαι δέ που τίς ἐστιν αὕτη. λέγει δὲ
τὸ εἰπεῖν τίς ἐστιν ὁ μέλλον λῦσαι αὐτὸν τοῦ δεσμοῦ. A.

παρειμένον] ὁ παρῆκας. φιλανθρώπως δὲ αἱ Ὀκεανίδες ἡγοῦνται
χάριν ἰδίαν τὸ ἀκοῦσαι περὶ τῆς λύσεως αὐτοῦ. A.

παρειμένον] παροφθὲν, παραλελειμμένον. B.

820. γεγωνεῖν] λέγειν. B.

821. εἶρηκας] εἶπας. αὖ] πάλιν. B.

822. αἰτούμεσθα] σέ. δέ που] ἴσως. B.

823. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν] ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸν
χορόν φησιν, ἡ Ἰὼ ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς οἰκείας πλάνης μεμάρθηκεν
ἵνα δὲ γνῶ καὶ μάθῃ ὅτι οὐ ψευδῶς ταῦτα εἶπον αὐτῇ, φράσω καὶ
διηγήσομαι καὶ ἃ ἐκακοπάθησε πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἐνταῦθα, δούς τεκμή- 25
ριον καὶ σημεῖον τῶν ἐμῶν λόγων ὅτι ἀληθεῖς εἰσι, τοῦτο τὸ εἰπεῖν
τὰ προγεγονότα εἰς αὐτήν. τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς λόγους ἐάσω, πρὸς
αὐτὸ δὲ τὸ κεφάλαιον τῶν σῶν πλανημάτων πορεύσομαι. A. λέ-
γουσι δὲ τὴν Ἰὼ πλανωμένην ἐλθεῖν καὶ πρὸς τὴν Δωδώνην, ἔνθα
εἰσὶν αἱ μαντευόμεναι δρυῖς, ἀκαεῖθεν ἀκοῦσαι παρὰ τῶν δρυῶν φανε- 30
ρῶς εἰπουσῶν, αὕτη ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ μέλλουσα ἔσεσθαι. O.

τὸ πᾶν] ὅλον. ἥδε] αὕτη. τέρμα] τέλος. B.

4. λαληθέν P. Legebatur ἀληθές. vulgo.

10. μέλλεις] ἔχεις O.

23. οἰκείας P. ἐαυτῆς vulgo et

14. ἣν σε ζητοῦμεν O. ἣν σοι (su-
pergr. σέ) ζητοῦμεν P. ἣν ἐζητοῦμεν

γρ. P.

28. πορεύσομαι O. πορεύομαι vulgo.

824. εἰδῆ] γνώσῃ. B.

825. μολεῖν δεῦρ'] ἐλθεῖν ἐνταῦθα. φράσω] λέξω. B.

826. τεκμήριον τοῦτο] σημεῖον καὶ παράστασιν. O. τὸ τὰ πρόσθεν ἐρεῖν. μύθων ἐμῶν] οὐς ἔφην αὐτῇ περὶ τῆς λοίπης πλάνης. B.

827. ὄχλον] ὄχλησιν καὶ πολυλογίαν. O. τὸ πλήθος. ἐκλείψω] καταλείψω. B. ἐάσω. O.

828. εἴμι] ἐλεύσομαι. B.

τέρμα σὼν πλανημάτων] τέρμα λέγεται ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ ἄκρον ἐνταῦθα δὲ τὴν κεφαλὴν φησι. P.

829. ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα] ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς τὴν γῆν τῶν Μολοσσῶν καὶ περὶ τὴν Δωδώνην τὸ ὄρος. A.

ἐπεὶ] ἀφ' οὗ. B.

Μολοσσὰ] τὰ μαντικά· ἢ εἰς τὰ Θεσσαλικά, ἀπὸ ἔθνους τινὸς Μολοσσῶν λεγομένου ἀπὸ τοῦ μολεῖν ἐκείσε τὴν ὄσσαν καὶ τὴν μαν- 15 τείαν. P. μεταξὺ Θετταλίας καὶ Αἰτωλίας οἱ Μολοσσοί. B.

830. τὴν αἰπύνωντον] ὑψηλὴν, ὅπου μαντεῖά εἰσι. A. ὄρος, ἐξ οὗ καὶ ἡ Δωδώνη πόλις. P.

τὴν αἰπύνωντον] τὴν ὑψηλὴν. ἀμφί] περί. B.

831. θῶκος] θρόνος τοῦ Θεσπρωτοῦ Διός. A.

Θεσπρωτοῦ Διός] ἀπὸ Θεσπρωτίδος γῆς ὠνομασμένου. B.

832. προσήγοροι] αἱ προσαγορεύουσai καὶ μαντενόμεναι δρύες, αἱ ἔμφωνοι (ἄπιστον γὰρ τέρας τὸ τὰς δρύς ἐκπέμπειν φωνὰς), ὑφ' ὧν μαντείων καὶ τῶν μαντικῶν δρυῶν ἐλέχθη σοι φανερῶς καὶ οὐκ αἰ- 25 νιγματωδῶς ὅτι μέλλεις γενέσθαι γυνὴ τοῦ Διὸς κλεινῆ. A.

τέρας τ' ἄπιστον αἱ προσήγοροι δρύες] ἄπιστοῦσι γὰρ οἱ ἄνθρωποι εἶναι δρῦν φωνικὴν, καὶ ἰδόντες ἐκπλήττονται. τὸ δὲ προσήγοροι ἀντὶ τοῦ φωνικαί. B.

833. ὑφ' ὧν] δρυῶν. λαμπρῶς] φανερά. αἰνικτηρίως] αἰνιγμα- 30 τωδῶς καὶ ἀσαφῶς. B.

834. προσηγορεύθης] ἐκλήθης. κλεινὴ δάμαρ] ἔνδοξος γυνή. B.

835. προσσαίνει] εἰς μνήμην ἔρχεται καὶ εὐφραίνει σε, διὰ τὸ εἶναι ἀληθῶς δάμαρτα Διός· χαίρεις γὰρ ὀνομασθεῖσα γυνὴ τοῦ

16. Θετταλίας καὶ Αἰτωλίας Abreschius pro Θετταλίαν καὶ Αἰτωλίαν.

25. κλεινὴ addidi ex P.

Διός. P. εἰς μνήμην σου ἔρχεται καὶ εὐφραίνει σε διὰ τὸ εἶναι ἀληθὲς καὶ ὑπομνησκει τὰ παρὰ σοῦ πραχθέντα πρῶν. O.

τῶνδε] ἐκ τούτων. B.

προσσαινει] εἰς ἡδονὴν ἄγει σε καὶ εὐφραίνει. O. κολακεύει. τοῦτο διὰ μέσου λέγει δὲ ὅτι προσσαινει σέ τι τούτων ἀντὶ τοῦ θέλ- 5 γει καὶ κατέχει καὶ οὐκ ἄλλης τινὸς ἢ σοῦ ταῦτα γνωρίζεις πάθῃ. B.

836. οἰστρήσασα] ὑπὸ οἴστρου βακχευθεῖσα. B.

837. μέγαν κόλπον Ῥέας] ἐντεῦθεν καὶ ἀπὸ τούτου παραγενομένη τὴν παραθαλασσίαν ὁδὸν ἐβάδισας πρὸς τὸν μέγαν κόλπον τῆς Ῥέας, ἀφ' οὗ κλυδωνίζῃ ἐν πλανωμένοις δρόμοις. λέγει δὲ τὸν νῦν καλού- 10 μενον Ἴονιον· πάλαι γὰρ οὗτος Ῥέας κόλπος ἐλέγετο. καὶ Ἀπολ- λώνιος Κρονίην ἄλλα τὸν Ἰονίον φησιν· οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο. A.

κέλευθον ἦξας] ὁδὸν ἦλθες. κόλπον Ῥέας] τὸν Ἰόνιον κόλπον, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε τὴν Ῥέαν τιμᾶσθαι. B.

838. ἀφ' οὗ] καιροῦ, ἢ τοῦ Ἰονίου. B.

15

παλιμπλάγκτοισι] εἰς τοῦπίσω στρεφομένη κλυδωνίζῃ. O. ἀφ' οὗ κλυδωνίζει ἐν δρόμοις πλανωμένη. P. πολυστρόφοις. B.

839. χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα] εἰς τὸν μετὰ ταῦτα δὲ καιρὸν, ἀντὶ τοῦ ὕστερον, ὁ θαλάσσιος οὗτος κόλπος Ἰόνιον πέλαγος ὀνομασθή- 20 σεται ἀπὸ σοῦ, μνημόνευμα τῆς σῆς πορείας καὶ πλάνης. A.

χρόνον μέλλοντα] εἰς τόν. πόντιος μυχὸς] τῆς θαλάσσης τὸ βάθος. B.

840. ἐπίστασ' γίνωσκε. κεκλήσεται] ὀνομασθήσεται. B.

841. πορείας] διαβάσεως. μνήμα] μνήμην. B.

842. σημειᾷ σοι τὰδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς] ταῦτά σοί ἐστι 25 σημεία καὶ ὑποδείγματα τῆς ἐμῆς διανοίας, ὅτι μαντική ἐστὶ καὶ προορᾷ πλέον τι τοῦ γενομένου καὶ φαινομένου, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτων πιστώθητι, ὅσα σοι εἶπον εἰς τὸ μετέπειτα σὲ παθεῖν, ὅτι ἀληθῆ εἰσι. O.P.

842. φρενὸς] διανοίας. B.

30

843. τοῦ πεφασμένου] τοῦ φανεροῦ. ἀντὶ τοῦ, καὶ τὰ κρυπτὰ οὐδεν ἢ ἐμὴ φρήν. A.

8. παραγενομένη] βοῦς γενομένη N. ταῦθα βοῦς γενομένη—ἐβάδισας.
apud Franckenium p. 47. Vulga- 11. πάλαι] πρῶν P.
tum hic habet P., sed supra in 20. ἀπὸ σοῦ, μνημόνευμα] ἀπὸ τοῦ
scholio v. 832. post κλεινὴ addit ἐν- μνημονιύματος P.

ὡς δέρεται] ὅτι βλέπει. τοῦ πεφασμένου] τοῦ φανέντος. B.

844. τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδ' ἐς κοινὸν φράσω] κοινὸν ποιεῖται τὸν λόγον ἐνταῦθα ὁ Προμηθεὺς πρὸς τε τὸν χορὸν καὶ τὴν Ἰῶ, καὶ φησιν ὅτι τὰ ἐπίλοιπα εἰς κοινὸν ἡγουν κοινῶς εἶπω ὑμῖν καὶ ταύτῃ τῇ Ἰοῖ τῆς πρώην ἀψάμενος διηγήσεως. εἶτα ἀναλαμβάνει τὰ προ- 5 εἰρημένα καὶ οἰονεὶ ἀναγνωρισμὸν ποιεῖται τῆς Αἰγύπτου καὶ λέγει πρὸς τὴν Ἰῶ ὅτι πόλις ἐστὶ λεγομένη Κάνωβος εἰς τὰ ἔσχατα τῆς χθονὸς ἡγουν Αἰγύπτου κειμένη ἐν αὐτῷ τῷ χεῖλει τοῦ Νείλου καὶ τῷ προσχώματι. O.P.

844. φράσω] εἶπω. B.

10

845. ἐς ταυτὸν] ἐκεῖσε ὅθεν τοὺς λόγους ἀφῆκα. B.

846. ἐστὶν πόλις Κάνωβος] ἀναχρονισμός. ἔστι δὲ καὶ σχῆμα διηγηματικὸν τῆς τῶν Αἰγυπτίων χθονὸς, οὐχὶ πάσης. A.

ἐστὶ] ὑπάρχει. Κάνωβος] ὀνομαζομένη. Κάνωβος ἦν κυβερνήτης τῶν νεῶν Μενελάου, ὃν μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἀπόβασιν ἐν τούτῳ 15 τῷ τόπῳ ὄφρι δακὼν ἀναιρεῖ, καὶ Μενέλαος νεὼν αὐτοῦ καὶ πόλιν κτίζει ἐπώνυμον. ἐσχάτη χθονὸς] τελευταία τῆς γῆς. B.

847. προσχώματι] ἀναχωματίσματι. O. οἰονεὶ τῷ ἀναχωματισμῷ. O. λέγονται δὲ προσχώματα οἱ ἀναχωματισμοὶ καὶ οἰονεὶ ὑπερανεστηκότες τόποι. λέγεται δὲ πρόσχωμα κακεῖνο ἔνθα καταρ- 20 ρέον ὕδωρ ἰλὸν περιττὴν καὶ ψάμμον τίθησι σωρηδύν. A. ἐνταῦθα ἡγουν ἐν τῷ Κανώβῳ πάλιν ὁ Ζεὺς εἰς ἄνθρωπον μεταμείψει σε ἔμφορα καὶ νοῦν ἔχουσιν, ἀφόβῳ χειρὶ ἀψάμενός σου. O.P.

848. ἐνταῦθα] ἐν τῷ στόματι τοῦ Νείλου. B.

849. ἐπαφῶν] ἐφαψάμενος. ἀταρβεῖ] χωρὶς φόβου. τὸ ἀταρβεῖ 25 χειρὶ λέγει ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ κακῷ, ἀλλ' ἐπὶ καλῷ αὐτῆς θιγόν. B.

850. τῶν] ἀπό. γεννημάτων] τῶν παιδίων. γεννημάτων Διὸς λέγει περὶ τῆς ἐπαφῆς, αὕτη γὰρ ἀντὶ σπέρματος ἤρκεσεν. B.

851. τέξεις] τέξεις δὲ καὶ παῖδα Ἐπαφον ὀνομαζόμενον, ἐπώνυμον τῆς ἐπαφῆσεως τοῦ Διός· ὃς κυριεύσει πάσης τῆς γῆς, ὅσην ἄρδει 30 Νεῖλος ὁ ποταμὸς, ἡγουν τῆς Αἰγύπτου πάσης. O.P.

Ἰστέον δὲ ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰνδία ρέων ποταμός· ἄρδει γὰρ καὶ οὗτος τὰ ἐκεῖσε πεδιά. δια-

18. ἀναχωματίσματι] Glossema est in O., proxima oīnei τῷ ἀ. inter scholia.

19. λέγονται δὲ] Cohærent hæc in P. cum scholio v. 844.
30. ἄρδει] ἀρδεύει O.

φέρει δέ τι τοῦ Νείλου. μετὰ δὲ τὸ ἀρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ οἰκοῦντες φωνὰς εὐχαριστηρίους μετὰ κυμβάλων καὶ ἤχων ὀργάνων τούτῳ τῷ ποταμῷ ἀναπέμπουσι. τέλος δὲ ποιήσαντες μέδιμνον χρυσοῦν ἐμβάλλουσιν εἰς αὐτὸν ὥσπερ ἀνάθημά τι εὐχαριστήριον. P. μέλλεις γενῆσαι. κελαινὸν] τὸν 5 μέλανα. καρπώσεται] κτήσεται. B.

852. χθόνα] τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν ἄλλην Αἰθιοπίαν. B.

853. πέμπτη] πέμπτη δὲ, φησί, γέννα ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου πεντήκοντα παῖδας ἔχουσα πάλιν μὴ θέλουσα παραγενήσεται εἰς τὸ Ἄργος, φεύγουσα τὸν συγγενικὸν γάμον τῶν ἀνεψιῶν. πέμπτην δὲ 10 γενεὰν λέγει ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου τὰς πεντήκοντα θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ. πῶς δὲ πέμπτη γενεὰ ἦσαν αὗται ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου μάθανε. πρώτη γενεὰ Ἐπαφος, οὗ Λιβύη, ἥς Βῆλος, οὗ Δαναός, οὗ αἱ πεντήκοντα θυγατέρες, αἷς Αἰσχύλος πέμπτην γενεὰν εἶπεν. ἱστορεῖται δὲ ἀδελφούς εἶναι Αἴγυπτον καὶ Δαναὸν, παῖδας δὲ Ἀγχινόης καὶ 15 Βήλου υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης, ἀφ' ἧς καὶ ἡ χώρα Λιβύη ὠνόμασται, ὃς Βῆλος τὸν μὲν ἕνα παῖδα αὐτοῦ Δαναὸν ἐν Αἰγύπτῳ κατέφκισεν, τὸν δὲ ἕτερον ἦγον ἐν Αἴγυπτον ἐν Ἀραβίᾳ. γίνονται δὲ τῷ μὲν Αἰγύπτῳ, ὃς τοὺς Μελάμποδας χειρωσάμενος ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν αὐτῶν ὠνόμασεν Αἴγυπτον, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα 20 παῖδες, Δαναῶ δὲ πεντήκοντα θυγατέρες. ἐπεὶ δὲ μέσον αὐτῶν φιλονεικία ἐγένετο, ἐκάστου τῆς ἀρχῆς ὄγκον ἐφέλκοντος πρὸς ἑαυτὸν, φοβηθεὶς ὁ Δαναός μὴ πως ἀναιρεθῇσεται ὑπὸ τῶν υἱῶν Αἰγύπτου (ἦν γὰρ χρησμός αὐτῷ δοθεὶς πάλαι περὶ τούτου) ναῦν κατεσκεύασε τὴν κληθεῖσαν πεντηκόντορον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ὧν ἐγέννησε θυγατέρων 25 ἢ τὰς οἰκείας κόρας ἐνθήμενος εἰς τὸ Ἄργος ἀπῆει, φυγὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Αἴγυπτον· ὃς, ὡς εἶπομεν ἄνωθεν, εἶχεν υἱοὺς πεντήκοντα, οἱ τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας ἐξήτουν ἐπὶ τῷ συνοικῆσαι αὐταῖς. καὶ τὸ μὲν ἀληθές τῆς ἱστορίας οὕτως ἔχει· ὁ δὲ παρὼν ποιητὴς φησι, διὰ τοῦτο ἐλεύσεται εἰς τὸ Ἄργος ἡ θηλύσπορος γέννα, ἢ 30 πέμπτη ἀπὸ Ἐπάφου, ἦγον αἱ πεντήκοντα θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ, διὰ τὸ μὴ θέλειν συνελθεῖν εἰς γάμον τοῖς ἐξαδέλφους αὐτῶν. ὕστερον οὖν σπείσαμένων τοῦ τε Δαναοῦ καὶ τοῦ Αἰγύπτου ἔδωκεν ὁ Δαναός

12. πῶς δὲ—μάθανε addidi ex O. 32. ὕστερον οὖν P. Legebatur In P. brevius πῶς δὲ πέμπτη ἦσαν τέως οὖν ὕστερον. μάθανε.

τὰς οἰκείας θυγατέρας εἰς γάμον τοῖς τοῦ Αἰγύπτου υἱοῖς ἐν τῷ Ἄργει ἐλθοῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἐπτοεῖτο κατὰ τὸν χρησμὸν μὴ ὑπὸ ἐνὸς ἐκείνων ἀναιρεθεῖν, παρήγγειλε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ ἀνελεῖν νυκτὸς τοὺς νυμφίους. καὶ αἱ μὲν ἅλλαι πᾶσαι οὕτως ἐποίησαν, μία δὲ θελχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἔρωτος οὐκ ἀνέιλε τὸν οἰκεῖον νυμφίον, ὃς ἦν 5 Δυγκεύς, ἀλλ' εἶασε ζῆν· περὶ ἧς ὁ Αἰσχύλος ἐνταῦθά φησι. Α.

πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα] πέμπτην γένναν τὸν Δαναὸν λέγει φεύγοντα εἰς Ἄργος διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τῶν αὐτοῦ θυγατέρων γάμον συνάψαι τοῖς αὐτοῦ ἀδελφοῦ Αἰγύπτου παισὶ. γεγράφαμεν δὲ τὴν ἱστορίαν ἐν τῇ Εὐριπίδου Ἑκάβῃ. Β. 10

854. πάλιν] ἐκ δευτέρου. Β.

855. θηλύσπερος] ὁ Δαναός. Β.

856. ἀνεψιῶν] ἐξαδέλφων. Ο.Β. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἡσυχολημένοι περὶ τὰ ἐρωτικά. Ο. σημειῶσαι ὅτι τὸν ἐξαδέλφον ἀνεψιὸν λέγει, τὸν δὲ ἀνεψιὸν ἀδελφιδοῦν. Ρ. 15

ἐπτοημένοι] περισσασμένοι καὶ πεφροντισμένοι. Β.

857. κίρκοι πελειῶν] πελείας τὰς νύμφας, ἥτοι τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας (ἀφροδισιαστικὸν γὰρ τὸ ὄρνειν τοῦτο ἢ περιστερὰ) κίρκους δὲ, ἥτοι ἀετοὺς, τοὺς νυμφίους, ἥγουν τοὺς υἱοὺς τοῦ Αἰγύπτου, διὰ τὸ ἀρπακτικόν, λέγει. Α. καθὰ καὶ ἀετοί. Ο. 20

κίρκοι] ὀξύπτεροι ἀετοί. πελειῶν] περιστερῶν. οὐ μακρὰν] οὐ πολὺ. λελειμμένοι] ἐναπολειφθέντες. Β.

858. θηρεύουσιντες] κυνηγῆσοντες. ἐκεῖνοι γὰρ ἡγρεύθησαν ὑπ' αὐταῖς. οὐ θηρασίμους] οὐκ ἀξίους ὄντας ὥστε θηραθῆναι ἥγουν γενέσθαι. Β. 25

859. φθόνον δὲ σωμάτων ἔξει θεός] ἥτοι ὁ Ἄρης. ἅντι τοῦ φθονῆσαι τοῖς τῶν νυμφίων σώμασιν. Ρ. πρὸς τῶν σωμάτων τῶν θηλυτέρων φειδῶ καὶ ἔλεον. ἡ μέμψις κατὰ τῶν ἀρσένων. Ρ. ἡ Ἀφροδίτη ἢ ἡ Ἥρα. Ο. ἡ ὁ Ἄρης ἢ ἡ Ἥρα· ἡ Ἀφροδίτη ἢ ὁ Ἔρως, ἡ καὶ ἄλλως. Ρ. φθονήσας τοῖς αὐτοῖς σώματα ἀπώλεσεν αὐτά. Β. 30

860. Πελασγία] ἡ γῆ, ἥτοι τὸ Ἄργος. δέξεται] τὰ αὐτῶν σώματα. θηλυκτόνῳ] αἱ Δαναίδες γὰρ αὐτοὺς ὤλεσαν ἐν νυκτί. Β.

δέξεται θηλυκτόνῳ] λάβῃ τὰ σώματα. Ρ.

861. Ἄρει δαμέντων] πολέμῳ δαμασθέντων. Β.

6. ὁ Αἰσχύλος] γρ. ὁ ποιητής. Ρ.

15. ἀδελφιδοῦν] ἀδελφιδῆν Ρ.

24. γενέσθαι] ἐλέσθαι Abreschius.

νυκτιφρουρήτω] νυκτὸς γὰρ ἐπιτηρήσαντες αὐτοὺς ἀνείλον. O.
ἐν τῇ νυκτὶ φρουρουμένω. B.

862. αἰῶνος] τῆς κατ' αὐτὸν ζωῆς. B.

863. δίδηκτον] δίστομον, ἀμφηκες, ἀμφοτέρωθεν ἡκονημένον. P.
δίστομον. B. 5

βάψασα] ἐκβαλοῦσα. O. θήσασα. B.

864. τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς] ἡ Ἀφροδίτη ἐπιστάτις τῶν ἀφροδισίων
ἐστίν· αὕτη γὰρ γάμων ἔφορος, ἡδείας τὰς συνουσίας ποιοῦσα. νῦν
δὲ λέγει ὁ Προμηθεὺς ὅτι αἰτία θανάτου γένοιτο Ἀφροδίτῃ τοῖς
ἐμοῖς ἐχθροῖς, ἡγουν τοῖς τοῦ Αἰγύπτου υἱοῖς. ἐχθροὺς δὲ καλεῖ αὐ- 10
τοὺς ὡς καταγομένους ἀπὸ τοῦ Διός. A. εἴποι δ' ἂν τις τοῦτο
λεχθῆναι καὶ διὰ τὸν Δία· οὗτος γὰρ ἐλύπει τότε τὸν Προμηθέα. P.

τοιάδ'] τοιαύτη. Κύπρις] Ἀφροδίτῃ, ἔρω. B.

865. μίαν δὲ] τὴν Ὑπερμήστραν. αὕτη γὰρ μεγεῖσα ἔλεον
ἔσχεν αὐτοῦ. ἵμερος θέλξει] ἐπιθυμία κρατήσῃ. B. 15

866. σύνενον] τὸν Λυγκέα. ἀπαμβλυθήσεται] ἔξασθενήσει
κτεῖναι τὸν ἄνδρα. B. λεπυνθήσεται, παύσῃ. O. ἀσθενὴς μείνη
ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. P. γρ. ἐπαμβληθήσεται, ἡγουν ἐκκοπήσεται τοῦ
φόνου. P.

867. δυεῖν] δυῶν. βουλήσεται] θελήσει. B. 20

868. κλύειν] ὀνομάζεσθαι. ἥ] παρό. B.

870. τορῶς] σαφῶς καὶ καταληπτῶς. B.

871. σποράς] ἐκ τῆς. φύσεται θρασὺς] γεννηθήσεται ἰσχυρὸς
Ἑρακλῆς. B.

ἐκ τῶνδε] γρ. ἐκ τῆσδε, ἡγουν ἐκ τῆς τοῦ Ἀβαντος, τῆς Ὑπερ- 25
μνήστρας. P.

872. κλεινὸς] ἔνδοξος. B.

873. λύσει] ἐλευθερώσει τοξεύσας τοῦμὸν ἥπαρ ἐσθίοντα ἀετόν·
τοῦτο διὰ μέσου εἴρηται. B.

874. Τίτανις Θέμις] ἡ καταχθόνιος δαίμων. B. 30

875. ὅπως δὲ χῶπῃ] ὅπως δὲ ἔχω τύχης καὶ δι' ἣν αἰτίαν λυθή-
σομαι, μακροῦ καὶ πολλοῦ λόγου ἂν τοῦτο εἴη. A.

ὅπως δὲ] γενήσεται ταῦτα. τὸ ὅπως καὶ τὸ ὅπῃ ἀντὶ τοῦ πῶς

6. θήσασα] δεύσασα Abreschius.

16. Λυγκέα] Scribebatur Λιγγέα
hic et in scholio v. 774.

20. δυεῖν] Præcedit vulgo γυνῶν]

γυνῶν, quod nihili est. Pauwius
γυνῶν] γνώμης

ἐστίν, οὐκ ἐκ παραλλήλου, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἔμφασιν ἔχει, τὸ καθ' ὅντινα τρόπον ἢ λύσις ἔσται, εἴτε δι' ὅπλων, εἴτε διὰ χειρῶν· τὸ δὲ δεύτερον παριστᾷ τί βουλόμενος Ἡρακλῆς παραγένηται Καυκάσφ. δεῖ] χρεία ἐστί. B.

876. ἐκμαθοῦσα] ἐξ ἐμοῦ. B.

5

877. ἐλελελελελεῦ] ἐπίφθεγμα θρηνῶδες. O. φεῦ φεῦ. B.

878. σφάκελος] σπασμὸς τοῦ ἐγκεφάλου. O. πάθος κατὰ τὸν ἐγκέφαλον. B. ἰστέον ὅτι ὁ ἐγκέφαλος ἀεικίνητός ἐστιν. ὅταν δὲ εἰς αὐτὸν γίνηται πλείων θόρυβος ἢ κτύπος, τότε πάσχει σπασμὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ λέγεται καὶ ὁ σφάκελος οἰνεῖ σπάκελός τις ὦν, ἀπὸ 10 τοῦ σπῶ. “Τῷ σφακέλῳ τῶν γραμμάτων ἠνώχλησα, ἤγουν ἐπιστη-
“ μόνως εἶδον, ἠρεύνησα.” P. σφάκελος νόσος καὶ σφακελίζω καὶ σφακελισμὸς ἢ παραπληξία καὶ ἢ σῆψις τῶν μελῶν. λέγεται δὲ σφάκελος καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφνυγμὸς καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν 15 ὀστέων, καὶ σφακελίσαι τὸ κατασαπῆναι καὶ ἀπονεκρωθῆναι. φάκελος δὲ ἡ συλλογὴ τῶν ξύλων. διαφέρει δὲ σφάκελος φακέλου· σφάκελος μὲν γὰρ ἐστίν ὁ σπασμὸς τῆς κεφαλῆς, φάκελος δὲ ὁ δεσμός· ἀφ' οὗ καὶ φακίολιον. φάκαι γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις τὰ δεσμά. O.P.

879. θάλπουσ'] ἐκκαίουσι, καὶ διεγείρουσι. O. ὑπεκκαί- 20 ουσι. B.

ἄρδεις] ἄρδεις τὸ ξίφος, τὸ ἄρας καὶ βλάβας διδοῦν. P. βέ- λος. B.

880. ἄπυρος] πολύπυρος, διὰ τὸ σφοδρὸν καὶ πολὺ τοῦ πάθους· ἢ δίκην πυρὸς ἐμπιπρῶσα καὶ κατακαίουσα, πῦρ δὲ μὴ ἔχουσα. A. 25 χρίει] κεντεῖ, νύττει. B.

881. καρδία δὲ φόβῳ] ἀντὶ τοῦ, παράφρων γίνομαι ἀπὸ τοῦ φόβου, ἢ καρδία μου διαπαντὸς ἐκ τοῦ φόβου λακτίζει, σφύζει καὶ πάλλεται καὶ λακτίζει τὴν φρένα μου· περὶ γὰρ τὴν καρδίαν αἱ

12. σφάκελος νόσος—Ῥωμαίοις τὰ δεσμά] Hæc in O. adscripta sunt versui 1043. ubi poëta hoc vocabulo iterum utitur.

13. καὶ ἡ σῆψις P. ἡ σῆψις τις O. μελῶν O. μελῶν P., cui μελῶν falso tribuit Fæhæsius.

16. σφακελίσαι τὸ] σφακελίσαι ἀντὶ τοῦ O.

φάκελος δὲ] Sic scripsit vel scribere debuit grammaticus. σφάκελος δὲ καὶ ἡ O. σφάκελος καὶ P.

17. διαφέρει δὲ—τὰ δεσμά] Hanc scholii partem P. non hoc loco habet, sed infra ad v. 1043.

19. φάκαι P. φάκελα O.

27. γίνομαι ἀπὸ P. γίνεται ὑπὸ vulgo.

φρένες εἰσί. τινὲς δὲ τὸ λακτίζειν φρένα φασὶν ἀντὶ τοῦ παραφρο-
νεῖν ὑπὸ τοῦ πάθους. Α.

καρδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει] τύπτει. φόβου γὰρ τῇ καρδίᾳ
συμβάντος ἦδε παλλομένη τὰς γείτονας φρένας πλήττει. φρένες δὲ
εἰσιν ὁ περὶ τὸ ἥπαρ ὑμενοειδὲς τυλιγμός. ἢ ὅτι τῆς καρδίας πα- 5
σχούσης ἀχλὺς ἀναθυμιάσεως πρὸς τὸν ἐγκέφαλον ἀνιῶσα συνθολοῖ
τὰς φρένας καὶ τοῦ καθεστηκότος ἐξίστησι. Β. φρὴν δὲ ἐστὶν ὑμὴν
τις διήκων ἀπὸ τοῦ φάρυγγος μέχρι τῶν ὑπογαστρίων μερῶν. διερ-
χόμενος οὖν ἔνθεν κἀκεῖθεν ὥσπερ τι ζῶσμα γίνεται· ὃ καὶ διά-
φραγμα καλεῖται. ἔστι δὲ μέσον τῶν ἀναπνευστικῶν καὶ τῶν θερα- 10
πευτικῶν. ἀναπνευστικὰ δὲ εἰσὶ πνεύμων, καρδία, θεραπευτικὰ δὲ
σπλὴν, ἥπαρ. μέχρις ἂν οὖν σώζεται ὁ ὑμὴν οὗτος, ὑγιαίνει τὸ
ζῶον· ὅταν δὲ πάθῃ κοπήν, τότε παραφρονεῖ, καὶ συμβαίνει καὶ ἡ
φρενίτις νόσος. ἐξ αὐτοῦ καὶ μετὰφρενα τὰ τῆς ῥάχεως ὀπισθεν
λέγονται. Ρ.

15

882. τροχοδινεῖται] οὐκ εἰμὶ ἐν τῷ καθεστῶτι. Α.

τροχοδινεῖται] περιφέρεται. Β.

ἐλίγδην] συστροφικῶς. Ο. περιστραμμένως. Β.

883. δρόμου] τοῦ καθεστηκότος. Β. τοῦ ὀρθοῦ. Ο.

884. γλώσσης ἀκρατῆς] ὑπὸ τῆς μανίας μὴ κατέχουσα τὴν 20
γλῶτταν, μὴ κυριεύουσα ταύτης, ἀλλὰ παραπαίουσα, λάλος εἰμί. Ρ.

πνεύματι μάργῳ] διὰ τῆς φορᾶς τῆς μανικῆς τῆς ἐμῆς. γλώσ-
σης ἀκρατῆς] οὔσα. Β.

885. θολεροὶ δὲ λόγοι] λόγοι δὲ προσκρούουσι πρὸς κύμασι στυ-
γνῆς καὶ χαλεπῆς μανίας θολεροὶ καὶ συγκεχυμένοι, τουτέστιν ὑπὸ 25
τοῦ χειμῶνος τῆς μανίας ἀναταραχθεῖσα τὸν λογισμὸν θολεροὺς
λόγους προίεται. θολεροὶ] τεταραγμένοι, ἄδηλοι. παίουσιν εἰκῇ]
ταράττουσι μάτην. Β.

θολεροὶ] λόγοι δὲ θολεροὶ καὶ ὑβριστικοὶ καὶ λυπηροὶ καὶ μά-
ρανσιν ἐμποιοῦντες τῷ ἀκούοντι καὶ τῇξιν σαρκὸς παίουσι καὶ ὀρμῶσι 30
καὶ μετὰ ῥύμης ἐκπέπονται πρὸς κύμασι τῆς ἐμῆς ἄτης, ἥτοι τῷ
κλύδωνι καὶ τῇ τρικυμῷ τῶν ἐμῶν κακῶν. Ρ.

886. στυνγῆς πρὸς κύμασιν ἄτης] ταραχαῖς. Ο. λυπηρᾶς κινή-
μασιν βλάβης. Β.

1. λακτίζειν φρένα (φρένας Ρ.)—τοῦ 28. ταράττουσι.] Legebatur πρᾶτ-
Ο.Ρ. λακτίζει φρένα—τοῦ ποιεῖ vulgo. τούσι. Correxuit Franckenius p. 54.

887. ἢ σοφός] τὸν Πιττακὸν λέγει, ὃν ποτε τὶς βιαζόμενος ὑπὸ δύο γυναικῶν, τῆς μὲν μιᾶς οὔσης πλουσίας, τῆς δὲ ἐτέρας πενεστέρας καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίας, καὶ ἀπορῶν ποίας κληθεῖη ἀνὴρ, ἡρώτησε ποία χρήσεται γυναικί· τοῦ δὲ εἰπόντος, μέτιθι πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῖν τοὺς βέμβικας παίζοντας, ὃ ἐστὶ τὰς στρόμβας, 5 καὶ ἀπ' αὐτῶν μαθήσῃ ποία ἂν χρήσαιο γυναικί, ἀπελθὼν ἐκεῖνος ἡκροάσατο τῶν παιδῶν λεγόντων πρὸς τὴν οἰκίαν στρόμβαν, τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε· καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου τῶν παιδῶν τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρᾳ ἐχρήσατο γυναικί, τῇ καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξία. τοῦτο οὖν ὁ χορὸς ἐνθυμούμενος λέγει ὅτι σοφός 10 ἦν ἐκεῖνος ὁ εἰπὼν τὸ ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ καὶ ἀριστεύειν καὶ εὐημερεῖν τοὺς τοῖς ἀξίοις τοῦ γένους αὐτῶν ἐπιγαμβρεύοντας· ἐὰν γὰρ ἡ Ἰὼ συνεμίγῃ τινὶ ἀνδρὶ ἀξίῳ ὄντι τοῦ γένους αὐτῆς, καὶ πόρρῳ ἦν τῆς μίξεως τοῦ Διὸς, οὐκ ἂν νῦν ἐπλανᾷτο. Α.

Ὁ χορὸς φησι τοῦτο· ὄντως σοφὸς ἦν ὅστις πρῶτος ἐν διανοίᾳ 15 ἐβάστασε καὶ γλώσση διεμυθολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι κατὰ πολὺ κάλλιστόν ἐστι τὸ τινα γυναῖκα συνελθεῖν νυμφίῳ ὁμοίῳ αὐτῇ, ἡγοῦν ἐὰν ἐστὶ πένησσα, πένητι, εἰ δὲ πλουσία, πλουσίῳ· ἢ καὶ τὸ ἕκαστον ἄνδρα συνελθεῖν γυναικὶ ὁμοίᾳ ἐκείνῳ κατὰ τὸ γένος καὶ κατὰ τὸν 20 πλοῦτον. τοῦτο δὲ λέγει ὁ χορὸς διὰ τὴν Ἰὼ, ἰδὼν αὐτὴν πάσχουσιν μυρία κακὰ διὰ τὸ σχεῖν ἐραστὴν τὸν πρῶτιστον τῶν θεῶν Δία, ἀνθρωπον οὔσαν φθαρτήν. καλὸν οὖν φησὶν ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων καθ' ἑαυτὸν κηδεῦσαι, ἥτοι ὁμοίως ἑαυτῷ κατὰ τὴν αὐτοῦ εὐτέλειαν εἰς γάμον συνελθεῖν, καὶ μήτε γάμων τῶν θρυπτομένων καὶ τρυφώντων 25 τῷ πλούτῳ ἐπιθυμῆσαι τὸν ὄντα χερνήταν, ἡγοῦν τὸν ταπεινὸν καὶ εὐτελεῖ καὶ ἄσημον καὶ τῶν κάτω, μήτε τῶν μεγαλαυχούντων τῷ γένει ἥτοι τῶν εὐγενῶν. ἦν γὰρ καὶ ἡ Ἰὼ πόρρῳ τῆς μίξεως ἦν τοῦ Διὸς, οὐκ ἂν τοσαῦτα δεινὰ ἔπασχε. Ο.Ρ.

ἢ] ὄντως. ἦν] ὑπῆρχε. Β.

888. ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ] καὶ κα-ερχὰς ἐνόησε τοῦτο. Β. 30

890. ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν] ὅτι συγγένειαν ποιήσασθαι οἷος αὐτός ἐστι. ἀριστεύει μακρῷ] ἀριστόν ἐστι καταπολύ. Β.

3. κληθείη] ἂν κληθεῖη Ο.

5. στρόμβας] στρόμβας, στρόβα, et magis barbæ στρόμβας, sunt formæ novitiæ pro στρόμβος: v. The-saur. edit. Paris. vol. 7. p. 870.

6. αὐτῶν] αὐτοῦ Ρ.

7. καθ' ἑαυτὸν Ο.Ρ. κατὰ σαυτὸν vulgo. De Pittaci dicto v. Diog. L. 1, 80. cum annot. Mengii.

12. 17. ἐὰν] Solæce dictum pro εἰ.

891. διαβρυπτομένων] τρυφώντων, σοβούντων. B.

892. μεγαλυνομένων] μεταίρομένων καὶ μεγαλαυχούντων. B.

893. χερνήταν] εὐτελῇ. ἔστι δὲ τροπικὸν ἀπὸ τῶν ἀπόρων γυναικῶν, αἵπερ οἰκείαις μογοῦσαι χερσὶ καὶ νήθουσιν ἔρια ἢ λίνον ἑαυταῖς ἐκ τούτων κομίζονται τὴν τροφήν. Ἄλλως. εὐτελῇ, διὰ τῶν χειρῶν 5 νήθοντα, ἢ ἄλλως ἐργαζόμενον. κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικὸς, ἢ νήθουσα ταῖς χερσὶ τὰ πρὸς τροφήν κομίζεται. A.

χερνήταν] χειροτεχνίτην. ἐραστεῦσαι] ἐπιθυμῆσαι· τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὴν Ἰὼ ὁμιλήσασαν Διὶ τὰ ἐρωτικά, διὰ τοῦτο ταῦτα πα- 10 θοῦσαν. B.

895. μήποτε μήποτε μ', ὦ Μοῖραι] ὁ χορὸς φησι βλέπων τὴν Ἰὼ κακῶς πάσχουσαν διὰ τὸ ἐρασθῆναι αὐτῆς τὸν Δία, εἶθε, ὦ Μοῖραι, μὴ ἴδοιτέ με ποτὲ ὑπάρχουσαν εὐνάτειραν καὶ σύγ- 15 κοιτον τοῦ Διός· ἦτοι μὴ ἐρασθείη μου ὁ Ζεὺς ποτε, μηδὲ πλασθείην καὶ προσπελάσω καὶ προσεγγίσω τινὶ γαμέτῃ τῶν ἐξ οὐρανοῦ, ἦγον 15 τινὶ οὐρανίῳ θεῷ ἔχοντι γυναῖκα· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ γαμέτα. ἢ, μηδὲ δι' ἔχθρας γενοίμην ὁμενέτῃ τινὶ τῶν οὐρανίων. φοβοῦμαι γὰρ βλέπουσα τὴν τῆς Ἰοῦς παρθενίαν τὴν ἀστεργάνορα· ἢν οὐ στέργει ὁ γεγόμενος αὐτῆς ἀνὴρ· ἢ, τὴν ὑπὸ ἀρσένων λίαν στεργομένην· τῷ γάμῳ τοῦ Διὸς δαπτομένην καὶ δακνομένην ἐν ἀλητείαις καὶ πλάναις 20 πόνων τῆς Ἥρας δυσπλάγχχοις, ἦτοι ἀφορήτοις, αἷς οὐτὶς ὑπενεγκεῖν ἐν τοῖς αὐτοῦ σπλάγχχοις δυνήσεται. μηδὲ ὁ ἔρωσ τῶν κρειττόνων θεῶν ἐπίδοι με. εἴτα παρακατιῶν, ἐφερμηνεύων τὸ ἔρωσ, φησὶν ὅτι τὸ ὄμμα φημὶ τὸ ἄφικτον τῶν θεῶν, ὅπερ οὐκ ἐκφεύζομαι καίπερ 25 μηχανησαμένη πολλά. A.

896. εὐνάτειραν] ἔγκοιτον. πέλουσαν] ὑπάρχουσαν. B.

897. πλασθείην] πλησιάσαιμι. B.

898. ταρβῶ γὰρ] ἢ δὲ σύνταξις οὕτω, ταρβῶ γὰρ καὶ φοβοῦμαι τὴν ἀστεργάνορα παρθενίαν τῆς Ἰοῦς, εἰσορῶσα αὐτὴν δαπτομένην καὶ δαμαζομένην ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Διός. ἢ τὸ ἀστεργάνορα ἐπίθετον 30 παρθενίας· πᾶσα γὰρ παρθενία οὐ στέργει τοὺς ἀνδρας, ἢ γὰρ μὴ

14. πλασθείην] Recta verbi scriptura πλαθείην est. προσπελασθείην O.

15. τινὶ] ἐν τινι O.P. Fortasse ἐνί τινι.

16. οὐρανίῳ P. οὐρανίῳ vulgo. ἦγον τινὶ οὐρανίῳ om. O.

21. ὑπενεγκεῖν—δυνήσεται P. cum γρ. ὑπόσειεν. ἐνεγκεῖν—δύνατο vulgo. In O. ὑπενεγκεῖν—ὑπόσειε, duabus lectionibus confusis.

23. ὅτι τὸ—πολλά P. Legebatur ἕς ἐστιν ἄφικτον ὄμμα.

πρὸς αὐτοὺς τὸ παράπαν συνάφεια οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἢ παρθενία ἐστίν.
ἢ πρὸς μὲν τὸ ταρβῶ ὑποστικτέον, παρὰ δὲ τὸ ὀρῶσα συναπτέον
τὸ ἀστεργάνορα παρθενίαν. ἀστεργάνορα] ἦν οὐκ ἔστερξεν ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς ὁ Ζεὺς. B.

899. γάμφ δαπτομέναν] ἅμα τῷ γάμφ' λείπει γὰρ τὸ ἅμα. A. 5
γάμφ δαπτομέναν] τὴν παρθενίαν δηλοῖ ἀφανιζομένην. B.

900. δυσπλάγχχοις Ἥρας ἀλατείαισι] κακοσπλάγχχαις ἦτοι ὀρ-
γίλαις πλάναις, ἅς Ἰοῖ περιέβαλλε. B.

901. ὀμαλὸς] ἡσυχος, κακῶν ἄπειρος. B.

902. ἄφοβος] ἀπτόητος. O. εἰμί. οὐ δέδια] οὐ φοβοῦμαι. B. 10

903. ἄφυκτον] ὃ οὐδεὶς δύναται φυγεῖν. προσδέρκοιτο] θεά-
σαιτο. B.

904. ἀπόλεμος] ἀκαταμάχητος, ὃν καὶ πολλὰ μηχανησαμένη οὐ
φεύξομαι. ἄπορα πόριμος] οἶον, οὗτος ὁ πόλεμος ὁ ἐρωτικός ἐστι
πόρον διδούς καὶ εἰς τὰ ἄπορα, καὶ οἶον εἰπεῖν, καὶ τοῖς ἀδυνάτοις 15
ἐπιχειρῶν, καὶ πόριμος αὐτοῖς. ψαύουσι γὰρ καὶ τῶν ἀψαύστων οἷς
λίχνοι οἱ ὀφθαλμοί. A. ἄπορος πρὸς ἀπορίαν, ὃ ἐστι πολλὴν ἔχων
ἀπορίαν· ὅτι ὁ πρὸς κρείσσονας πόλεμος ἀκαταμάχητος. P.

ἰσχυρὸς εἰς τὸ ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἀπόρους καὶ μὴ δυναμένους
εὐρεῖν τινα μηχανὴν εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ τῆς ἐρωτοληψίας κακοῦ. 20
O.P. Ἄλλως. πολυπόλεμος οὗτός ἐστιν ὁ ἔρως καὶ πόριμος ἀπό-
ρων, τουτέστι χαλεπῶν καὶ μεγάλων κακῶν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι πόρον
εὐρεῖν. P.

ἀπόλεμος] ἀκαταμάχητος. O. ἄμαχος. B.

905. πόριμος] ὁ τῶν θεῶν. ἐφευρεταὶ μηχανῶν· ἔνθα γὰρ οὐ 25
δύναται τις εὐρεῖν μηχανὴν, οἱ θεοὶ εὐρίσκουσιν ἐρῶντες· καὶ μαρτυ-
ρεῖ Ζεὺς χρυσὸς γενόμενος καὶ καταρρυεῖς ἀπὸ τοῦ τέγου πρὸς τὴν
Ἀκρίσιου Δανάην ἐντὸς οὔσαν πύργου χαλκοῦ. ὁ γὰρ πατὴρ Ἀκρί-
σιος χρησμὸν λαβὼν ὥς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καθελεῖ
αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, καθεῖρε τὴν παιῖδα. B. 30

906. μῆτιν] βουλὴν. ὅπη] ὅπου. B.

907. ἢ μὴν ἔτι] ὅπερ προεῖρηκεν ὁ Προμηθεὺς ἐν οἷς ἔλεγεν ὅτι
ὁ Ζεὺς ἐκβληθήσεται τῆς βασιλείας εἰς γάμον συνελθὼν τῇ Θέτιδι,

16. οἷς λίχνοι οἱ ὀφθαλμοί] οἷα λί-
χνοι οἱ ὀφθαλμοί O. οἷς λίχνοι ὀφθαλ-
μοί P. οἱ λίχνοι οἱ ὀφθαλμοί vulgo.

20. εὐρεῖν] εὐρῆσαι O.
εἰς ἀπαλλαγὴν] τοῦ ἀπαλλαγῆναι O.
τῆς ἐ. κακοῦ] κακοῦ ἥγουν τῆς ἐ. O.

τοῦτο καὶ ἐνταῦθα πάλιν φησί. λέγει οὖν ὅτι ὄντως δὴ ὁ Ζεὺς, καίπερ αὐθαδὴς καὶ ἐπηρμένος ὢν καὶ ὑπέρογκος, ἔσται ταπεινός. ἐτοιμάζεται γὰρ γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν βασιλείας ῥίψει. καὶ τότε πληρωθήσεται ἡ τοῦ Κρόνου κατάρρα, ἣν εἶπεν ἐπ' αὐτῷ τῷ Διὶ ἐκπίπτων τῶν μακροχρονίων καὶ παλαιῶν θρόνων τῆς βασιλείας. 5 ἀποτροπὴν δὲ καὶ ἀποφυγὴν καὶ φύλαξιν τῶν ἀπὸ τοῦ εἰρηνέου γάμου κακοπαθειῶν μελλουσῶν αὐτῷ ἐπελθεῖν οὐδεὶς τῶν θεῶν ἰσχύσει ἀποδεῖξαι χωρὶς ἐμοῦ. ἐγὼ ταῦτα γινώσκω, καὶ ποίῳ τρόπῳ γενήσεται. πρὸς ταῦτα οὖν καθήσθω νῦν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ τῆς γῆς ὑπεραιρομένοις τόποις (ἡ ἐν τῷ ὑψηλῷ Ὀλύμπῳ), πιστὸς καὶ 10 θαρρῶν, ἡ πυστὸς, περίπυστος καὶ διάδηλος, καὶ ἔντιμος ἐν βρονταῖς, ἥγουν διὰ τὸ ποιεῖν βροντὰς, μεγαλυνόμενος καὶ ἐκπέμπων βέλος πυρπνόν καὶ πυρὸς πνέον· λέγει δὲ τὸν κεραυνόν· οὐδὲν γὰρ ταῦτα αὐτῷ βοηθήσει εἰς τὸ μὴ καταπεσεῖν πτώματα ἀνυπομόνητα καὶ ἀφόρητα. τοιοῦτον ἀντίπαλον καὶ ἀντίμαχον νῦν εὐτρεπίζει αὐτὸς 15 ἑαυτῷ, ὅστις καὶ ὑπὲρ κεραυνὸν καταφλέξει αὐτὸν καὶ τὸν γενναῖον κτύπον τῆς βροντῆς καὶ τὴν τρίαιναν, αἰχμὴν τοῦ Ποσειδῶνος, δι' ἧς σαλεύει τὴν γῆν, διασκεδάσει καὶ ἀφανίσει καὶ διαλύσει. λέγει δὲ

- δὴν ἔμελλε γενῆσαι ὁ Ζεὺς μιγεῖς τῇ Θετίδι. Α. 20
 ἡ μὴν] ὄντως. αὐθαδῆς] ἀκρατόστομος. Β.
 908. ἔσται] γενήσεται. ἐξαρτύεται] ἐτοιμάζεται, κατασκευάζει. Β.
 909. ὃς] ὁ γάμος. Β.
 910. αἴστων] ἀφανῆ. Β.
 911. κρανθήσεται] τελεσθήσεται. Β.
 912. ἐκπιτνῶν] ὑπ' αὐτοῦ ἐκπίπτων. ἡράτο] αὐτῷ. δηναιῶν] 25
 τῶν παλαιῶν, ἀρχαίων. Β.
 913. μόχθων ἐκτροπὴν] ἐκφυγὴν καὶ ἀποσόβησιν. Ο. δυστυχῶν ἐκφυγὴν. Β.
 914. αὐτῷ] τῷ Διὶ. σαφῶς] φανερώς. Β.
 915. οἶδα] γινώσκω. ᾧ τρόπῳ] ἐκφύγοι. Β. 30
 916. θαρσῶν] ἐπαιρόμενος καὶ κομπάζων. τοῖς πεδαρσίοις κτύποις] ταῖς ἐν τῷ ὑψηλῷ ὑπ' αὐτοῦ γινομέναις βρονταῖς. Β.
 917. πιστὸς] θαρσαλέος, βέβαιος ὢν. τινάσσω] κινῶν. πυρπνόν βέλος] τὸν κεραυνόν. Β.

5. ἐκπίπτων Ο.Ρ. ἐκπίπτοντος vulgo. 15. ἀφόρητα Ρ. Legebatur ἀνα-
 7. μελλουσῶν] τῶν μελλόντων Ρ. φόρητα.

918. ταῦτ'] αἱ βρονταὶ καὶ ὁ κεραυνός. B.

919. οὐκ ἀνασχετὰ] μὴ δυνάμενα ἐπανορθωθῆναι. O. ἀλλ' ἀφόρητα. B.

920. τοῖον] τοιοῦτον. παρασκευάζεται] εὐτρεπίζει. B.

921. ἐπ' αὐτὸς] ὑπερβατὸν κατὰ λέξιν. O.

5

δυσμαχώτατον] δυσκαταγώνιστον. B.

922. ὃς δὴ κεραυνῷ] ταῦτα αἰνιγματωδῶς φησι, καὶ διὰ τοὺς Κύκλωπας τὸν Βρόντην καὶ τὸν Στερόπην, οἱ ἀδελφοὶ ἦσαν τοῦ Κρόνου τοῦ πατρὸς τοῦ Διός. εἶχον δὲ ἓνα μόνον ὀφθαλμὸν πρὸς τοῖς μετώποις. οὗς ὁ Κρόνος μὲν τῷ ταρτάρῳ προσέδησεν, ὡς ἐπι-10 βούλους πτοούμενος, ὁ δὲ Ζεὺς τῆς βασιλείας κρατήσας τὸν μὲν πατέρα Κρόνον εἰς τάρταρον κατάγει, τοὺς δὲ εἰρημένους ἀνάγει καὶ συνεργούς τοῦ κράτους ἐσχύκει, τὸν μὲν Βρόντην βροντὴν μηχανώμενον αὐτῷ, τὸν δὲ Στερόπην ἀστραπὴν εἰς ἐκφόβησιν πάντων τῶν ἄλλων θεῶν. φησὶν οὖν ὁ Προμηθεὺς ὅτι ὁ μέλλων γεννηθῆναι ἀπὸ 15 τοῦ Διὸς συνευνασθέντος τῇ Θέτιδι καὶ ὕστερον ὑπὲρ τὸν Στερόπην καὶ τὸν Βρόντην ἔσται. ἐπεὶ δὲ ᾤετο καὶ τὸν Ποσειδῶνα βοηθήσαι αὐτῷ τῷ Διὶ, ὡς ἀδελφὸν αὐτοῦ ὄντα, φησὶν ὅτι οὐδὲ ἡ τὴν γῆν σαλεύουσα τρίαίνα τοῦ Ποσειδῶνος ἔσται τῷ Διὶ εἰς βοήθειαν. τρίαίναν δὲ λέγουσι κρατεῖν τὸν Ποσειδῶνα ἢ διὰ τὸ τρίτον στοι-20 χεῖον εἶναι αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ εἰς τρία διαιρεῖσθαι τὸ ὕδωρ, εἰς πιτάμιν, εἰς θαλάσσιον καὶ εἰς λιμναῖον. A.

κρείσσον'] ἐπικρατέστερον. B.

923. καρτερόν] ἰσχυρόν. B.

924. θαλασσίαν] ἐκ τῆς θαλάσσης. τινάκτειραν νόσον] δυναμέ-25 νην ἀπλοῦν ἢ διδόναι. B.

925. τρίαίναν] γρ. τριαίνας. O. κάμακα. B.

αἰχμὴν] βίαν. O. σκεδᾶ] σκορπίζει. B.

926. πταίσας] προσκρούσας. τῷδε πρὸς κακῷ] παρὰ τοῦ κακοῦ. ἐμπέση γὰρ ἂν τῇδε τῇ δυστυχίᾳ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ. ἢ τὸ πρὸς 30 κακῷ ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ προσπταῖσαι καὶ δυστυχεῖν καὶ τῆς ἀρχῆς ἐκπεσεῖν. πρὸς μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὑπόστιξον εἰς τὸ πρὸς κακῷ, πρὸς δὲ τὸ δεύτερον εἰς τὸ τῷδε. B.

13. Βρόντην om. P., βροντὴν et mox Στερόπην om. O.

15. ἄλλων] ἑτέρων O.

26. διδόναι] Non satisfacit Heathii correctio διαδύνειν.

927. ὅσον] καλὸν ὑπάρχει. δίχα] κεχωρισμένως. B.

928. ἐπιγλωσσᾷ] τῇ γλώττῃ κατηγορεῖς, ἐπειωνίζῃ κατὰ τοῦ Διὸς ἃ βούλῃ γενέσθαι αὐτῷ. ἔστι δὲ τὸ “ἐπιγλωσσᾷ Διὸς” κατ’ ἐρώτησιν. A.

χρήζεις] ἐπιποθεῖς. ἐπιγλωσσᾷ] καταβοᾷς. B. 5

σὺ θῆν ἃ χρήζεις, ταῦτ’ ἐπιγλωσσᾷ Διὸς] ὁ χορὸς ἀκούων τοῦ Προμηθέως κακὰ προλέγοντος περὶ τοῦ Διὸς, φησὶ πρὸς αὐτόν σὺ δὴ, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα ἐπιγλωσσᾷ ἥτοι λέγεις καὶ στρέφεις ἐν γλώσσῃ, ἃ χρήζεις, ἡγουν ἃ θέλεις καὶ ἀποδέχῃ. ὁ δὲ Προμηθεὺς φησὶ πρὸς τὸν χορόν ταῦτα λέγω, ἅπερ μέλλει γενέσθαι, σὺν τού- 10 τοις καὶ ἃ βούλομαι παθεῖν αὐτὸν τὸν Δία. ὁ δὲ χορὸς φησὶ καὶ ἐνδέχεται ποτε προσδοκήσειν τινὰ δεσπόσειν τοῦ Διὸς; ὁ δὲ πρὸς αὐτόν οὐ μόνον ἄλλοι κυριεύουσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πόνους ἔξει δυσχερεστέρους καὶ χαλεπωτέρους. O.P.

929. ἅπερ] ἐκεῖνα λέγω. B. 15

930. προσδοκᾷ] ἐλπίζειν. χρῇ] πρέπει. B.

931. τῶνδε] ὧν λέγω. δυσλοφωτέρους] ἀφορητοτέρους καὶ δυσ- βαστακτοτέρους. B. λόφος ὁ ἄνω τένων, ἥτοι ὁ περὶ τὸν τράχηλον ἄνωθεν ὅθεν καὶ τὸ καταλοφαῖα ἐν Ὀδυσσεΐᾳ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ὑπὸ ζυγὸν νῶτον εὐκόλως φέρειν, ὡς λόφου ἐν τοῖς ζῴοις ὄντος 20 τοῦ κατὰ τὸν τράχηλον μέρους, ὃ ἐπίκειται ὁ ζυγός. P.

932. πῶς οὐχὶ ταρβεῖς] πῶς οὐχὶ φοβῇ τοιαῦτα ὑβριστικὰ λόγια κατὰ τοῦ Διὸς πέμπων τῆς ἰδίας γλώττης; ὁ δὲ Προμηθεὺς φησὶ, διὰ τί φοβοίμην ἐγὼ, ὃ οὐ πεπρωμένον ἐστὶν ἀποθανεῖν; P.

ταρβεῖς] εἰς φόβον πίπτεις. B. 25

933. μόρσιμον] μεμοιρασμένον. B.

934. ἀλλ’ ἄθλον ἂν σοι] ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ ἐστὶ σοὶ πεπρωμένον ἀποθανεῖν, πόροι καὶ παράσχοι ἡγουν δώσει σοὶ πόνον ἀλγίῳ καὶ ἀλγεινότερον καὶ λυπηρότερον τούτου οὔ νῦν πάσχεις. ὥσπερ δὲ ὁ βελτίων τοῦ βελτίονος κλίνεται καὶ ὁ καλλίων τοῦ καλλίονος, ἔχουσι 30 δὲ τὰς αἰτιατικὰς βελτίῳ καλλίῳ, οὕτω καὶ τὸ ἀλγίῳ αἰτιατικῇ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀλγίων εὐθείας. A.

12. προσδοκήσειν P. προσ . . . σειν
O. literis tribus abscissis.
δεσπόσειν] δεσπότην O.
ὁ δὲ] ὁ δὲ προμηθεὺς φησὶ O.

28. ἀλγίῳ καὶ P. Legebatur ἀλλ’,
ἀλγίῳ etiam O., sed omissis καὶ ἀλ-
γεινότερον καὶ λ.

τοῦδ'] ἢ ἔαν θάνης. ἄθλον] κάματον. B.

935. πάντα] ὅσα ἂν ποιήσῃ. προσδοκῆτ' ἔλπιστά. B.

936. οἱ προσκυνῶντες τὴν Ἀδράστειαν] οἱ σέβοντες, οἱ τιμῶντες τὴν Ἀδράστειαν, ἥτοι τὴν τύχην, ἣν οὐκ ἐκφεύγει τις. ἢ τὴν τύχην τὴν μὴ ἐῶσαν ἡμᾶς δρᾶν τὸ θελητόν. ἢ τὴν Δίκην τὴν Ἀδραστον 5 τιμωρήσασαν. θεὰ γὰρ ἦν τις τοὺς ὑπερηφάνους τιμωροῦσα. Ἄλως. παραινέει πτοεῖσθαι μὴ ποτέ τις νεμεσήσῃ δικαίως αὐτῷ ὡς τὸν Δία ὑβρίζοντι. A. Ἀδράστεια ἢ Νέμεσις. O. Ἀδράστεια ἔφορος μέμψεως. λέγει οὖν ὡς οἱ μὴ μεμψῆσθαι σπουδάζοντες φρονιμοὶ εἰσι. B.

10

937. σέβου, προσεύχου] σὺ σέβου καὶ κολάκευε καὶ θέλγε τὸν Δία τὸν αἰὲ κρατοῦντα· (τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν φησὶν· ἐλπίζει γὰρ ὅσον οὐκ ἀπὸ τῆς βασιλείας ἐκπεσεῖν αὐτὸν) ἐμοὶ δὲ μικρὸν καὶ ὀλίγον ἢ οὐδ' ὅλως φροντίς ἐστὶ τοῦ Διός. τοῦτον τὸν καιρὸν δράτω καὶ παρττέτω ἃ βούλεται καὶ βασιλευέτω εἰς τὸν βραχὺν χρόνον. 15 ἐπὶ πολὺ γὰρ οὐκ ἄρξει καὶ βασιλεύσει τοῖς θεοῖς. A.

σέβου] τίμα. θῷπτε] κολάκευε. αἰὲ] τὸ αἰὲ πρὸς τὸ σέβου καὶ οὐ πρὸς τὸ κρατοῦντα· οὐ γὰρ αἰὲ τὸν Δία λέγει κρατοῦντα, ἐπεὶ τάχιστ' αὐτὸν ἐκπεσεῖσθαι τῆς ἀρχῆς διατείνεται. B.

938. Ζητὸς] περί. B.

939. τὸν βραχὺν] τὸν ὀλίγον. B. 20

940. ὅπως θέλει] καθὰ θέλει. δαρὸν] ἐπιπολύ. θεοῖς] δέον θεῶν εἰπεῖν, θεοῖς εἶπεν Ὀμηρικῷ ζήλῳ, ἐκεῖνος γὰρ τινα δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς λέγει· ἔστι δὲ πλαγιασμός. B.

1. τοῦδ'—κάματον Franckenius p. 56. Legebatur ἄθλον] ἦν μανθάνης (μὴ θάνης Heathius) κάματον.

4. ἣν οὐκ ἐκφεύγει τις addidi ex P. Conf. Hesych. s. v. Ἀδραστία.

5. τὴν μὴ—τὸ θελητόν] Post θελητόν in P. a manu multo recentiore insertum est ὁ Λουκιανὸς δηλαδὴ καὶ ἕτεροι σοφοί. Tum prima manus pergit, ἢ τὴν Δίκην τὴν Ἀδραστον τιμωρήσασαν. θεὰ—τιμωροῦσα. Post quæ rursus manus recentior addidit, καὶ τὴν μοῖραν, ἀπὸ τοῦ α στερητικῷ μορίου καὶ τοῦ δράττω τὸ ἐκφεύγω. et alia, colore rubro, τὴν νέμεσιν ἢ τὴν τύχην. et rursus alia recentior in margine sinistro, Ἀδράστεια θεὰ παρ' Ἑλλήσιν ἢ νεμεσῶσα. Adra-

steam aliquoties memorat Lucianus, vol. 1. p. 714. vol. 3. p. 26. 186. 311. 435. ad quos locos scholiasta ter eandem apponit annotationem, Ἀδράστειαν λέγουσι δαίμονας εἶναι τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ὑπονεμεσῶσαν. a quo leviter discrepat schol. cod. Vindob. ad vol. 3. p. 26.: δαίμων ἢ Ἀδράστεια παρ' Ἑλληνισι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφρομένη.

18. οὐ γὰρ αἰὲ τὸν Δία λέγει κρατοῦντα, ἐπεὶ Abreschius. Legebatur αἰὲ τὸν διαλέγειν, ἐπεὶ—

22. ἐκεῖνος—λέγει] Hæc ex Hom. Il. B, 345. sic refingenda: ἐκεῖνος γὰρ Ἀτρεΐδην τοῖς Ἀχαιοῖς ἄρχειν λέγει. ABRESCH.

941. τρέχιν] ἄγγελον, ἀπὸ τοῦ τρέχειν. δηλοῖ δὲ τὸν σπουδαῖον οἰκέτην τὸν σπουδαίως πράττοντα τὰ προστάγματα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ βραδύνοντα καὶ χρονίζοντα. Α. ἀλλὰ βλέπω τοῦτον τὸν ἄγγελον τοῦ Διὸς, τὸν ὑπηρέτην τοῦ νέου τυράννου, ἥτοι τοῦ Διός. λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν. πάντως τι νέον ἦλθε μηνύσων ἡμῖν. ὁ πατὴρ τῶν θεῶν 5 ὁ Ζεὺς, φησὶν ὁ Ἑρμῆς, κελεύει σοι εἰπεῖν οὐστinas μετ' ἀλαζονείας λέγεις γάμους, παρ' ὧν ἐκεῖνος τῆς βασιλείας ἐκβληθῇ. καὶ ταῦτα μέντοι λέγε μηδόλως αἰνιγματωδῶς, ἀλλ' αὐτὰ ἐκεῖνα ἕκαστα φανερὰ. Ρ. τὸν ἄγγελον. Β.

942. τυράννου] τοῦ Διός. διάκονον] ὑπηρέτην. Β. 10

943. πάντως] ὁμολογουμένως. καινὸν] νέον. ἄγγελῶν] μηνύων. Β.

944. σὲ τὸν σοφιστὴν] ἀπατεῶνα. Ο. εἰρωνικῶς τοῦτο λέγει. Β.

945. τὸν ἡμέροισ] ἀνθρώποις. ἢ τοῖς ἡμέροις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀγρίων. γράφεται τὸν ἐφημέροις. Ρ. 15

τὸν ἐξαμαρτόντ' τὸν πταίσαντα. ἐφημέροις] ἀνθρώποις. Β.

946. πορόντα] παρασχόντα. Β.

947. ἄνωγε] ἐκέλευσε. Β. κομπεῖς] φλυαρεῖς. Ο.

948. αὐδᾶν] λέγειν. ὧν] ἀφ'. Β.

949. μηδὲν αἰνικτηρίως] μηδαμῶς αἰνιγματωδῶς. Β. 20

950. μηδέ μοι διπλᾶς] μηδ' ἐμοὶ, ὃ Προμηθεῦ, προσβάλλης καὶ προξενήσης καὶ δώσης διπλᾶς ὁδοὺς, ἀντὶ τοῦ μὴ ποιήσης ἀπελθεῖν με κενὸν καὶ πάλιν ἐλθεῖν πρὸς σέ. βλέπεις γὰρ ὅτι τοῖς τοιούτοις ὁ Ζεὺς οὐ καταπραΰνεται. Ἄλλως. μὴ κάματόν μοι διπλοῦν προξενήσης δεύτερόν με ποιῶν ὑποστρέψαι. τοῦτο δὲ αἰνίττεται διὰ τοῦ 25 λόγου, μὴ βούλοιο με αὔθις ἀπελθεῖν κενὸν πρὸς τὸν Δία. ἤγουν, ἅπερ εἶπας κατὰ τοῦ Διὸς, μὴ κρίνῃς, ἵνα μὴ κάκεῖνος πάλιν με πρὸς σέ πέμψῃ. Α.

αὐθ' ἕκαστα] φανερὰ. μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς] εἰ γὰρ ἀσαφῶς εἶποις, πέμψει με πάλιν ὁ Ζεὺς πρὸς σέ, ἵνα σαφῶς εἶποις. Β. 30

952. Ζεὺς τοῖς τοιούτοις] τοῖς μὴ πειθομένοις αὐτῷ, ἢ τοῖς ψευδέσι λόγοις χρωμένοις οὐ κάμπτεται, οὔτε μειλίσσεται, ἀλλ' ἐπὶ πολὺ θυμοῦται καὶ ἀμείλικτος γίνεται τοῖς τοιούτοις. Α.

14. ἀνθρώποις—ἐφημέροις Ρ. Hæc ἀγρίων ζώων, ἢ τοῖς ἐφημέροις.

vulgo sic scripta τὸν ἐφημέροις] γρά- 22. δώσης] δώσεις Ρ.

φεται ἡμέροις. ἤγουν τοῖς ἀνθρώποις· ἢ 23. ἐλθεῖν Ο.Ρ. πεμφθῆναι γρ. Ρ. τοῖς ἡμέροις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν et vulgo.

τοῖς τοιούτοις] τοῖς ἀσαφέσι. μαλθακίζεται] ἀπατᾶται καὶ παράγεται. B.

953. σεμνόστομός γε] κατ' εἰρωνείαν ὁ Προμηθεύς, μὴ, φησὶν, ὁ μῦθος καὶ ὁ λόγος οὗτος προσήκων τῶν θεῶν, τοῦ Ἑρμοῦ. ταῦτα δὲ λέγει καταγελῶν αὐτοῦ. ἥτοι ἐστὶ καὶ καλῶς εἰρημένος καὶ φρονή-
ματος γέμων, ὡς ῥηθεὶς ὑπὸ ὑπηρέτου τῶν θεῶν. ἡ τὸ σεμνόστομος ἀντὶ τοῦ κενόδοξος καὶ ἐπηρμένος καὶ γέμων οἰήσεως. A.

σεμνόστομος] εἰρωνικῶς. B.

φρονήματος] ἀλαζονείας. O. πλέως] πεπληρωμένος. B.

954. ὁ μῦθος] ὁ λόγος. ὡς] καθά. B.

10

955. νέον νέοι] νῦν νέοι θεοὶ βασιλεύετε καὶ νομίζετε χωρὶς πέν-
θους ἀεὶ κατοικεῖν τὰς τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωρείας καὶ μέρη· ἐκ τούτων δὲ τῶν τοῦ Ὀλύμπου μερῶν καὶ ἀκρωρειῶν κατενόησα καὶ εἶδον δύο τυράννους ἐκπεσόντας καὶ ἐκβληθέντας τῆς βασιλείας (λέγει δὲ τὸν Ὀφίωνα καὶ τὴν Εὐρυνόμην καὶ τὸν Κρόνον, ὃν ἔρριψεν ὁ Ζεὺς) τρί-
τον δὲ καὶ τὸν νῦν τυραννούντα Δία θεάσομαι ἐκπεσόντα καὶ κακῶς καὶ ἐφυβρίστως καὶ συντόμως. μὴ δοκῶ σοι φοβεῖσθαι τοὺς νέους θεούς; ἐγὼ πολλοῦ ἐλλείπω τοῦ φοβεῖσθαι αὐτούς. σὺ δὲ τὴν ὁδὸν ἣν ἐβαδίσας ἐρχόμενος ἐνταῦθα πάλιν βαδίζε. οὐδὲν γὰρ εἶπω σοι ὦν ἐμὲ ἐρωτᾷς. A.

20

νέον] νεωστί· οὐ γὰρ ἀρχαία ὑμῶν ἡ βασιλεία. B.

956. ναίειν ἀπενθῇ πέργαμα] ἐπειδὴ ναίειν εἶπε, ὁ δὲ ναίων ἐντὸς τοίχους ναίει, διὰ τοῦτο πέργαμα εἶπε· λέγει δὲ τὸν οὐρανόν. B.
πέργαμα] τὰ ὑψηλά. C. ἀπενθῇ] ποταπά. B.

957. ἡσθόμην] ἔγνω. B.

25

958. τρίτον] ἐβασίλευσε πρῶτον μὲν ὁ Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη, ἔπειτα Κρόνος καὶ Ῥέα, μετὰ ταῦτα δὲ Ζεὺς καὶ Ἥρα. A.

3. κατ'—θεῶν] Hæc ita legenda: κατ' εἰρωνείαν ὁ Προμηθεύς μὲν φησιν, ὁ μῦθος καὶ ὁ λόγος οὗτος τοῦ προσήκοντος τ. θ. HEATH.

5. ἥτοι Heathius pro ἡ τό. In O. hæc sic scripta sunt, κατ' εἰρωνείαν ὁ προμηθεύς φησιν, ὁ μῦθος καὶ ὁ λόγος προσήκων ἐστὶ καὶ καλῶς εἰρημένος καὶ φρονήματος γέμων—θεῶν τοῦ Ἑρμοῦ. ταῦτα λέγει καταγελῶν αὐτόν· ἡ τὸ σεμνόστομος ἀντὶ τοῦ κενόδοξος καὶ

ἐπηρμένως εἰρημένος καὶ γέμων ἀναιδείας.

φρονήματος O. φρονήσεως vulgo.

15. τὴν Εὐρυνόμην et in scholio v. 958. Εὐρυνόμη Abreschius pro τὴν Εὐρυνόμην et Εὐρυνόμης. Et τὴν εὐρυνόμην est in scholio O.: idem tamen in gl. habet τὸν Ὀφίωνα καὶ τὸν εὐρυνόμην. In P. schol. ad v. 951—976. desiderantur.

19. εἶπω O. ἐρῶ vulgo.

τὸν νῦν τυραννοῦντ' τὸν Δία. ἐπόψομαι] ἐκπεσεῖν. B.

961. πολλοῦ γε καὶ] σημειῶσαι, πολλοῦ ἑλλείπω, ἀντὶ τοῦ, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἢ, πολλοῦ γε καὶ δέω. A.

962. ἐγκόνοι πάλιν] σπεύδων ἀπέρχου. B.

963. ἂν ἰστορῆς] ζητῆς. B.

964. τοιοῖσδε] ἐν ταύταις ταῖς κενοδοξίαις καὶ ὑπερηφανίαις καὶ ἀναισχυντίαις καὶ πρὶν σαυτὸν εἰσήγαγες καὶ ἐνέδθας εἰς τὰς βλάβας ἃς πάσχεις νῦν. A.

πρὶν] ὅτε τὸ πῦρ κέκλοφας. αὐθαδίσμασιν] κομπάσμασιν ἕλεγ' ὡς δικαίως κέκλοφε. B.

10

965. ἐς τάσδε] ἐν αἷς νῦν τυγχάνεις. B.

966. τῆς σῆς λατρείας] τοῦτό φησιν ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἑρμῆν, σαφῶς γίνωσκε ὅτι οὐκ ἂν ἀλλάξαιμι τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν. ἤγουν, οὐ προτιμήσομαι τὸ λατρεύειν τῷ Διὶ καὶ ὑπηρετεῖν αὐτῷ καὶ εἶναι ἄγγελος αὐτοῦ, ὥσπερ σὺ, τοῦ πάσχειν 15 οὕτω κακῶς. τουτέστι, κρεῖσσον ἡγοῦμαι τοῦ λατρεύειν καὶ ἀγγελιαφορεῖν τῷ Διὶ ὡς σὺ τὸ προσηλῶσθαι τῇ πέτρᾳ ταύτῃ καὶ πάσχειν κακῶς. A.

967. ἀλλάξαιμ'] οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀλλάττω τὸ διδόμενόν ἐστι γενικὴ καὶ τὸ λαμβανόμενον αἰτιατικὴ, ἀλλὰ καὶ τοῦμπαλιν, ὡς 20 κἀνταῦθα καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὸ “χρύσεα χαλκείων ἀλλάξατο.” ἐκεῖ γὰρ ὁ Γλαῦκος χρύσεα δοὺς χάλκεα ἔλαβεν. B.

968. λατρεύειν] προσταλαιπωρεῖν. B.

969. φῆναι] λέξαι. B.

970. τοὺς ὑβρίζοντας] Ἑρμῆς γὰρ πρόσθεν τοῦτον ὑβρίσας τοι- 25 αῦτα παρ' αὐτοῦ ἤκουσεν. B.

971. χλιδᾶν ἔοικας] ἀκούσας ὁ Ἑρμῆς τοῦ Προμηθέως εἰπόντος ὅτι κρεῖσσον ἡγοῦμαι τὸ προσηλῶσθαι τῇδε τῇ πέτρᾳ παρὸ ἀγγελιοφόρον εἶναι ἐμὲ τοῦ Διός, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὅτι ἔοικας τρυφᾶν καὶ χαίρειν τοῖς κακοῖς οἷς πάσχεις. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Προμηθεὺς φησὶ 30 πρὸς αὐτὸν, τρυφῶ καὶ χαίρω τοιαῦτα πάσχων κακά; οὕτως εἶθε τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἴδοιμι τρυφῶντας, καὶ σὲ μετὰ τούτων. A. ἄμποτε ἴδοιμι. O.

14. δυσπραξίαν N.O. Legebatur
εὐπραξίαν.

21. Ὀμήρῳ] II. Z, 236.

33. ἄμποτε] Sic hic glossator
iterum ad v. 978.

χλιδαῖν] τρυφᾶν καὶ εἰς οὐδὲν ταῦτα λογίζεσθαι. τοῖς παροῦσι
πράγμασι] ταῖς προσούσαις σοι νῦν δυστυχίαις. B.

973. οὕτως] ὥδε. B.

974. ἦ] ὅντως. B.

975. ἐχθαίρω] μισῶ. B.

976. παθόντες εὔ] παρ' ἐμοῦ. κακοῦσι] κακοποιοῦσι. ἐκδίκως] 5
ἀδίκως. B.

977. κλύω σ' ἐγὼ] νοῶ σε, φησὶν, ἐγὼ μεμνηνότα καὶ παραφρο-
νοῦντα καὶ πάσχοντα νόσον κακὴν. ὁ Ἑρμῆς ταῦτα λέγει πρὸς τὸν
Προμηθεά, ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, ἔστω νοσεῖν με, κατὰ σέ κριτὴν, εἰ 10
νόσημά ἐστι καὶ παραφροσύνη καὶ μανία τὸ στυγεῖν τοὺς ἐχθρούς.
οὗ φησιν, ὅρῳ, ἀλλὰ κλύω· οὐ γὰρ δι' ἔργων ὕβριζεν ὁ Προμηθεὺς
τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ διὰ λόγων. A.

κλύω] αἰσθάνομαι. μεμνηνός] μαινόμενον. B.

978. νοσοῖμ' ἂν] ἄμποτε νοσοίην. O.

εἶ] ἐὰν ὑπάρχει. στυγεῖν] μισεῖν. B.

979. εἷς φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς, καὶ εἷχες καλῶς
κατὰ τὰς φρένας, οὐκ ἂν ὑπέμεινας ταῦτα, ἅπερ πάσχεις, ἀλλὰ δη-
λονότι ἂν ἐβόας. P. εἰ τοσούτοις συνὼν κακοῖς θρασύνῃ, τί ποτ' ἂν 20
ἔδρασας εὐτυχῶν; φορητὸς] ὑπομονητός. B.

980. ὦμοι] φεῦ. τότε] τὸ ὦμοι. B.

981. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ'] ὁ μακρὸς καὶ πολὺς χρόνος διδάσκει
ἡμᾶς ἃ οὐ γινώσκομεν. καὶ τὸν Δία γοῦν ὁ χρόνος διδάξει τὸ στενά-
ζειν. O.P. ὥστε κακεῖνος τοῦτο μαθήσεται. B.

ὁ γηράσκων] ὁ παλαιὸς, ὁ μακρός. O.

982. καὶ μὴν] σὲ οὐδὲ ὁ χρόνος ἐδίδαξε σωφρονεῖν. P.

οὕτω σωφρονεῖν] ἐπειδὴ δυστυχῶν οὐχ ὑποκλίνῃ ταῖς συμφοραῖς,
ἀλλὰ τοῦ Διὸς καταφέρει, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς ὅτι σου μείζων ἰσχύει.
ἐπίστασαι] γινώσκεις. B.

983. σὲ γὰρ] καλῶς λέγεις μὴ φρονεῖν ἐμέ· εἰ γὰρ ἐγὼ ἐφρόνου, 30
οὐκ ἂν προσεφώνουν σε καὶ διελεγόμην πρὸς σὲ ὑπηρέτην ὄντα καὶ οὐ
θεόν. O.P.

εἰκότα λέγει. B.

10. εἶ] ἐὰν P.

11. καὶ μανία inter versus habet
P. a correctore.

15. ἂν] γὰ (sic) P.

31. διελεγόμην—θεόν] διελεγόμην
ὑπηρέτη ὄντι O.

985. καὶ μὴν ὀφείλων] τίνοιμι καὶ ἀποδώσω αὐτῷ χάριν ὑπὲρ ὧν ἐποίησεν εἰς ἐμὲ ὥσπερ χρεωστῶν αὐτῷ. τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνεΐαν λέγει. P. εἰπόντος Ἑρμοῦ πρὸς τὸν Προμηθέα ὡς ἔοικας οὐδὲν ἐρεῖν ὧν χρήζει πατὴρ, οὗτος εἰρωνευόμενός φησι πρὸς αὐτὸν, καὶ μὴν ὀφείλων καὶ χρεωστῶν αὐτῷ χάριν τίνοιμι ἂν καὶ ἀνταποδοίην ὅπερ 5 ὁ Ἑρμῆς γνούς ἐν εἰρωνείᾳ ῥήθεν (οὐ γὰρ ὤφειλε Προμηθεὺς οὐδ' ὁτιοῦν τῷ Διὶ) αἰτιᾶται τοῦτον κερτομήσαντα εἰρωνευσάμενον αὐτὸν ὡς παῖδα ὄντα, εἰ μὴδὲν ἐπήσθητο ὅτι ψεύδεται. παῖδα ἀντὶ τοῦ δοῦλον νοοῦσιν, ἢν' εἴη ὁ λόγος διὰ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ δουλείαν, ὅτι σὺ μὲν ὡς δοῦλος πάντα ὀφείλεις ὑπηρετεῖν αὐτῷ, ἐγὼ δὲ οὐ. ὅπερ 10 ἐξελέγχεται διὰ τῆς τοῦ Προμηθέως κατασκευῆς. B.

χάριν] ἀντίχαριν καὶ ἀμοιβήν. O.

986. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντ' ἐμέ] ὕβρισας ὥσανεὶ δοῦλον. παῖς γὰρ λέγεται καὶ ὁ νέος καὶ ὁ δοῦλος ὡς τὸ “Ὁφθαλμοὶ παιδίσκης” ἤγουν δούλης. καὶ τὸ “Ἐγένοντό μοι παῖδες καὶ 15 “παιδίσκαι,” ἀντὶ τοῦ, δοῦλοι καὶ δουλίδες. O.P.

ὡς] καθά. B.

987. παῖς] δοῦλος. B.

ἀνούστερος] μωρός. O.B.

988. πευσεῖσθαι] μαθεῖν. B. 20

989. αἵκισμ'] τιμωρισμός. O. κόλασις. B.

990. προτρέψεται] παρακινήσει, διεγερεῖ. O.

γεγωνῆσαι] φωνῆσαι. B.

991. χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια] τοῦ προσόντος ἐμοὶ δεσμοῦ ἐκλυθῶ. B. 25

992. πρὸς ταῦτα, ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσα φλόξ] πρὸς ταῦτα καταφερέσθω μὲν ἄνωθεν ἀστραπή καὶ κεραυνός, ἐν νιφάδι δὲ καὶ χιόνι λευκοπτέρῳ καὶ λεπτῇ κατερχομένη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐν βρονταῖς ταραττέτω πάντα ὡς οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τούτων κάμψει καὶ πείσει με, ὥστε εἰπεῖν αὐτῷ πρὸς τίνος ἀπόκειται τῆς τυραννίδος ἐκβληθῆναι 30 αὐτόν. P.

αἰθαλοῦσα φλόξ] ἀστραπαί τε καὶ κεραυνός. B.

993. νιφάδι] χιόνι. βροντήμασι χθονίοις] σεισμοῖς ἐπειδὴ αἱ

15. ἤγουν δούλης] εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς addit O. omissis reliquis καὶ τὸ—δουλίδες.

βρονταὶ ἄνωθεν γίνονται ῥηγνυμένων νεφῶν, διὰ τοῦτο βροντήμασι
χθονίοις εἶπεν ἀντὶ τοῦ τῷ τὴν γῆν κινοῦντι σεισμῷ. B.

βροντήμασι] γρ. ἐκβροντήμασι. αἱ γὰρ βρονταὶ καὶ οἱ σεισμοὶ
καὶ αἱ νιφάδες χθονός εἰσιν ἥτοι τῶν βροτῶν καταπληκτικά. τοῖς δὲ
θεοῖς οὐ (γράφεται ἡμῖν δὲ τοῖς θεοῖς, οὐ.) P. 5

994. κυκάτω] ταρασσέτω. B.

995. γνάμψει] ἐπικλάσει. φράσαι] εἰπεῖν. B.

996. χρεὼν] ἀποκείμενον. νιν] αὐτόν. B.

997. ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἄρωγὰ φαίνεται] ὁ Ἑρμῆς φησι πρὸς
τὸν Προμηθέα, βλέπε καὶ πρόσεχε, ἐάν εἰσί σοι ταῦτα ὠφέλιμα 10
καὶ δυνάμενα λῦσαί σε τοῦ δεσμοῦ. ὁ δὲ Προμηθεὺς πρὸς αὐτόν
ταῦτα ἐκπαλαι ἐμελετήθησαν καὶ ἐβουλεύθησαν. O.P.

ταῦτα] ἂ φῆς. ἄρωγὰ] κερδαίνεις γὰρ οὐδὲν ταῦτα βοῶν. B.

998. βεβούλευται ταῦτε] ὅτι οὐδὲν ὠφελοῦμαι ἐκ λόγων. B.

1001. ὀχλεῖς μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν] μάτην με, φησὶ, 15
βιάζῃ, ὥσπερ εἰς κῦμα λαλῶν ἤγουν ἀναισθήτῳ προσδιαλεγόμενος.
ὁ δὲ, εἰσελθέτω μήποτε, φησὶ, σοὶ ἔννοια ὅτι ἐγὼ φοβηθεὶς τὴν
ἀπὴν γνῶμην τοῦ Διὸς μαλακισθήσομαι καὶ θηλύνους γενήσομαι,
ἥτοι θῆλυς καὶ ἄνθρωπος τὸν νοῦν, καὶ παρακαλέσω τὸν ἐμοὶ μεγάλως
μισούμενον Δία ἐν ὑπτιάσμασι χειρῶν γυναικομίμοις, ἤγουν ἐν ἐκτά- 20
σεσι χειρῶν ἀσθενέσιν, ὥστε λῦσαί με τῶνδε τῶν δεσμῶν. O.P.

παρηγορῶν] παρ' ἂ φρονῶ πείθειν ἐπιχειρῶν. B.

1002. εἰσελθέτω] ἔννοια, γνῶσις. ὥς] ὅτι. B.

1003. γνῶμην φοβηθεὶς] καὶ συντάσσεται οὕτω μὴ εἰσελθέτω σε
γνῶμη καὶ ἐνθύμησίς ποτε ὅτι ἐγὼ φοβηθεὶς ἔνεκα τοῦ Διὸς θηλύ- 25
νους ἦται θῆλυς καὶ ἄνθρωπος τὸν νοῦν γενήσομαι. P.

1004. λιπαρήσω] παρακαλέσω. στυγούμενον] μισούμενον. B.

1006. λῦσαι] ἐλευθερῶσαι. δέω] ἐλλείπω. B.

1007. λέγων ἔοικα] πολλὰ, φησὶ, λέγω, καὶ ἔοικα ταῦτα λέγειν
μάτην. οὐδὲν γὰρ μαλθάσση καὶ πραῦνη καὶ τέγγη καὶ ἐνδίδως τῆς 30
ἐυστάσεως, ἀλλ' ὥσπερ νεωστὶ ἀχθεὶς εἰς τὸν ζυγὸν πῶλος, δάκνων
τὸν χαλινὸν, βιάζῃ σὺ καὶ ἀνθίστασαι, καὶ πρὸς τοὺς χαλινοὺς ἀντι-
μάχῃ, καὶ σφοδρύνῃ, καὶ θρασύνῃ ἐν οὐδαμινῷ σοφίσματι καὶ μὴ

16. βιάζῃ O. βιάζεις P., sed litera ε pene erasa.

31. δάκνων] δακνὼν O.

δυναμένῳ ὠφελῆσαι. ὃ εἶπε περὶ τοῦ Διός. καὶ μάτην ἐρεῖν] γράφεται, ἀλλ' ἐρεῖν μάτην. A.

1008. τέγγῃ] μεταβολὴν δέχῃ. B.

μαλθάσση λιταῖς] εἵκεις. C.

1011. σφοδρύνῃ] κομπάζῃ καὶ ἐπαίρῃ. ἀσθενεῖ σοφίσματι] 5
ψευδεῖ ἀπάτῃ. B.

1012. αἰθαδία] ἡ ἑπαρσις. O. μωρία. B.

1014. σκέψαι δὲ] σκόπησον ποταπὸς χειμῶν καὶ ζάλη τῶν
ἀθλίων καὶ τῶν κακῶν τρικυμία ἄφυκτος, ἣν οὐ δυνήσῃ ἐκφυγεῖν,
ἔπεισι καὶ ἐπέρχεται ἐπὶ σέ. πρῶτα μὲν τὴν ὀκρίδα φάραγμα (τρα- 10
χεῖαν δὲ λέγει φάραγμα τὸ τραχὺ ὄρος τὸν Καύκασον) βροντῇ καὶ
κεραυνῷ διασχίσει ὁ Ζεὺς, καὶ ἔνδον ταύτης καλύψει τὸ σὸν σῶμα.
ἡ πετραία δὲ ἀγκάλῃ καὶ κοιλότῃ σὲ βαστάσει καὶ δέξεται. πολὺ
δὲ μῆκος χρόνου τελειώσας ἄψορρον καὶ ὀπισθορμήτως ἦξεις ἐς
φῶς. A.

15

πεισθῆς] καταπεισθῆς. B.

1015. οἶος] ὁποῖος. τρικυμία] ἦχος. B.

1016. ἔπεισ'] ἐπεισέρχεται. ὀκρίδα] τραχεῖαν καὶ χαλε-
πὴν. B.

1019. πετραία δ' ἀγκάλῃ σὲ] ἀγκάλῃ λέγεται τὸ ἀπόρρηγμα καὶ 20
κοίλωμα τῆς πέτρας. τοῦτο γοῦν φησι, χάσματος γενομένου
μετέωρος ἔση, κρεμάμενος τῶν χειρῶν. A.

πετραία δ' ἀγκάλῃ σε βαστάσει] ἐντὸς αὐτῆς τριβήσῃ. B.

1020. ἐκτελευτήσας] ἐκτελέσας ἐντός. B.

1021. ἄψορρον] ὀπισθόρμητον. B.

25

1022. πτηνὸς κύων] μυθεύεται ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς ὄρος τὸν Καύκασον
προσηλώσας τὸν Προμηθεά μέσον κίονος ἐποίησεν αἰτὸν κατέρχεσθαι
καὶ ἐσθίειν καθ' ἡμέραν τὸ ἦπαρ αὐτοῦ, διὰ πάσης μὲν ἡμέρας
βιβρωσκόμενον, νυκτὸς δὲ πάλιν ἀναπληρούμενον καὶ οἶον ἀνακαινίζό-
μενον, ἕως οὗ ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας τὸν αἰτὸν ἀπέκτεινε, τὸν Προ- 30
μηθεά δὲ κακῆς μερίμνης ἀπέλυσε. ταῦτα δὲ ἦν πάσχωεν ὁ Προμη-
θεὺς διὰ δύο αἰτίας, μίαν μὲν ὅτι τὸ πῦρ κεκρυμμένον ὦν παρὰ τοῦ
Διὸς δολίως ἀποκλέψας οὗτος ἐν νάρθηκι κατήγαγε καὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἐδωρήσατο τοῦτο, δι' οὗ αἱ τέχναι πᾶσαι ἀνύονται· ἑτέραν δὲ,

ὅτι βοῦν μέγαν θύσαντες οἱ θεοὶ περὶ τὴν Σικυῶνα τὴν πόλιν τὸν Προμηθέα μεριστὴν τῶν κρεάτων ἐποίησαν, οὗτος δ' ὅστ' αὖ μόνον τῇ πιμελῇ δολίως συγκαλύψας, εἰς μὲν τὰς τῶν ἐτέρων θεῶν μοίρας ἔγκατα καὶ σάρκας παρέθετο, τῷ δὲ Διὶ μόνον τὰ ὅστ' αὖ πρὸς εὐωχίαν παρέθετο, ὁ δὲ ὀργισθεὶς κατ' αὐτοῦ οὕτως αὐτὸν ἐτιμώρησεν. Ἄλλως. 5 τοῦτό φησιν, ὅτι τοῦ Διὸς κύων αἰετὸς (τῷ Διὶ γὰρ ὁ αἰετὸς ἀνατίθεται, ὡς ζῶον βασιλικόν) διακόψει μέγα ῥάκος τοῦ σώματος, τουτέστι μέρος καὶ ἀπόκομμα, ἐρχόμενος ἀκάλεστος εὐωχητῆς· ἐκθιοιήσεται δὲ καὶ φάγεται τὸ ἥπαρ τὸ ἐκ τῆς βρώσεως μελαινόμενον. τοῦ τοιούτου δὲ δεσμοῦ καὶ τῆς τοιαύτης κακοπαθείας μὴδὲν τι προσδόκα 10 τέλος, πρὶν ἂν τις τῶν θεῶν διάδοχος φανῇ τῶν σῶν πόνων καὶ εἰς τὸν σκοτεινὸν Ἄϊδην θελήσῃ παραγενέσθαι καὶ εἰς τὸν τάρταρον. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ βοηθοῦντος αὐτῷ πεισομένου ταῦτα πάντα. ὁ μέλλον βοηθησαί σοι, φησὶ, καὶ ἀπολυτρώσαι σε τοῦ πόνου τούτου εἰς τὸν Ἄϊδην ἥξει καὶ ταρταρωθήσεται. Α.

15

δαφοινὸς] ἄγαν φονικός. Ο. αἰετὸς] ὁ αἰετὸς ἀνάκειται τῷ Διὶ· κύνα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τὸ ἀρπακτικόν, ἢ διότι ἀναιδῶς ἔμελλε τῷ Προμηθεΐ ἐπιτίθεσθαι. ὃν ἐτόξευσεν Ἡρακλῆς, ὅτε τὸν περὶ τῶν μῆλων ἄθλον ἐπὶ νεί, δς ἐνδέκατος ἦν αὐτῷ. ἴσθι δὲ ὡς διὰ πάσης τῆς ἡμέρας τὸ Προμηθέως ἥπαρ τῷ αἰετῷ βιβρωσκόμενον, ἀνεπληροῦτο 20 πάλιν νυκτὶ καὶ ἄρτιον ἦν. λάβρος] λαιμαργός. Β.

1023. διαρταμῆσει] διακόψει. ἀρταμὸς δὲ κυρίως ὁ δαιτρός. γίνε-
ται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄρτιον, τὸ ὀλόκληρον, καὶ τοῦ τέμνειν· ὁ τὰ ἄρτια
ἡγουν τὰ ὀλόκληρα καὶ ἀκέραια τεμμαχίζων. Ρ. ῥάκος] τὸ δέρμα. Β.

1024. δαιταλεὺς πανήμερος] δαιτυμὼν διὰ πάσης τῆς ἡμέρας. Β. 25

1025. κελαινόβρωτον] τὸ μελαινόμενον ὑπὸ τῆς βρώσεως. διὰ τὸ
αἷμα δὲ τοῦτο λέγει. Ρ. μέλαν. ἐκθιοιήσεται] καταφάγη. Β.

1026. τοῦ σοῦ δὲ μόχθου] τῆς σῆς δυστυχίας. τέρμα μὴ τι
προσδόκα] μὴ ἀπαλλαγὴν ἔλπιζε τῆς συμφορᾶς ταύτης, εἰ μὴ τις
τῶν θεῶν ἐβελήσει κινδυνεῦσαι ὀλόμενος ἀπαλλάξαι τῶν κακῶν, οὐδέ- 30
ποτε ἔσται ὡς τοῦδ' αὐτὸς, εὔ ἴσθι, λελύση. Β.

1028. ἀναύγητον] ζοφερὸν, σκοτεινόν. Ο.

1. περὶ τὴν] τὴν om. Ο. παρὰ τὴν
Ρ. cum γρ. περί. μινος ponit et in glossemate repe-
tit) et Ρ. ἄκλῆτος vulgo. Illud

3. συγκαλύψας] ἐγκαλυφάμενος Ρ.,
alterum cum γρ. habens. comparandum cum καλεστής, quod

8. ἀκάλεστος Ο. (qui ante ἐρχό-
recentiores Græci pro κλητῆρ dix-
erunt.

1029. κνεφαῖα] σκοτεινά. B.

1030. πρὸς ταῦτα βούλευ'] πρὸς ταῦτα βουλευόνου καὶ σκόπει τὸ προσῆκον, ὅτι ταῦτα ἅ σοι λέγω, οὐκ εἰσὶ πεπλασμένα καὶ ψευδῆ, ἀλλὰ λίαν ἀληθῆ. τὸ γὰρ Δῖον στόμα, ἥτοι τὸ τοῦ Διὸς, οὐκ ἐπίσταται ψευδολογεῖν, ἀλλὰ πᾶν ὃ ἂν εἴπῃ εἰς τέλος καὶ πλήρωμα ἄγει. σὺ δὲ ἐπιτήρει καὶ πρόσεχε, μηδὲ τὴν ἀναίδειαν ἡγήσῃ ποτὲ κρείττονα τῆς εὐβουλίας. A.

βούλευ'] τὰ συμφέροντά σοι. ὥς] ὅτι. B.

1031. κόμπος] τὸ κόμπος εἶπε κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως δόξαν ᾧτο γὰρ Ἑρμῆν μάτην πρὸς αὐτὸν ταῦτα κομπάζειν. B. 10

λίαν εἰρημένος] μετ' ἐπαρσεως λεγόμενος. O. ἀληθῆς καὶ οὐ μάταιος. B.

1032. ψευδηγορεῖν γὰρ] ψευδῇ λέγειν οὐκ ἐπίσταται. ἐκεῖνος γὰρ προσέταξέ μοι ταῦτά σοι φάναι. B.

1033. πᾶν ἔπος] ὃ ἂν εἴποι. B. 15

1034. πάπταινε] ἐπιτήρει. O. σκόπει. φρόντιζε] τοῦ λυσίτε-
λόντος. B.

1035. ἀμείνον'] κρείττονα. B.

1036. οὐκ ἄκαιρα] ἀλλὰ ἔγκαира. B. ἀνάρμοστα. O.

1038. ἐρευνᾶν] ζητεῖν. B. 20

1039. σοφῶ] οἷος αὐτὸς εἶ. B.

αἰσχρὸν] ἄσχημον. O.

1040. εἰδότε] γινώσκοντι. B.

1041. ἐθώυξε] εἶπε. B.

1042. αἰκῆς] ἀπρεπές. B. 25

1043. πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ] πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν ἐπ' ἐμοὶ ἢ ἐλικοειδῆς τοῦ πυρὸς καταφορά· ἀμφήκης δὲ ἐστὶν ὁ ὄξύς· βόστρυχον δὲ εἶπε διότι δίκην βοστρύχου πίπτει ὁ κεραυνός. ὁ αἰθῆρ δὲ καὶ ὁ ἄῃρ ἐρεθίζέσθω καὶ κινείσθω ἐν βροντῇ, σφακέλω τε ἀγρίων ἀνέμων, τουτέστι συντόνῳ κινήσει. σφάκελος δὲ κυρίως ἢ σῆψις τοῦ ἔγκε- 30
φάλου. τὴν γῆν δὲ ἐκ τῶν πυθμένων καὶ τῶν κατωτάτων τόπων σὺν αὐτοῖς θεμελίοις κραδαῖνοι καὶ κινήσειεν. τὸ κύμα δὲ τῆς θαλάσσης

6. ἀναίδειαν P. αἰθαδῖαν vulgo.

27. καταφορά] Pergit O., omisea reliqua scholii parte, διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸν κεραυνὸν βόστρυχον ἐκάλεσαν, διὰ τὸ ἐλίγδην ἥτοι συνεχῶς κατέρχεσθαι.

σφάκελος δὲ ἐστὶ νόσος καὶ σφακελίζω et reliqua de vocabulo σφάκελος quæ auctore P. supra apposuimus ad v. 878.

βόστρυχον—κεραυνός addidi ex P.

ἐν τραχεῖ ρεύματι συγχώσειεν ἐμὲ καὶ τὸ σῶμα τὸ ἐμὸν ἀναρρίψῃ
εἰς τὰς διόδους τῶν οὐρανίων ἄστρον, ἥτοι εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου εἰσὶ
τὰ ἄστρα. ἥ εἰς τὸν μέλανα Ἄϊδην. Α.

πρὸς ταῦτ'] διὰ τοῦτο. Β.

1044. ἀμφήκης] ἀμφοτέρωθεν ἡκονημένος, συνεχῆς ὄμβρος. Ο. 5
δι' ὅλου καυστικός. αἰθῆρ] ἀήρ. Β.

1045. ἐρεθίζέσθω βροντῇ] κινείσθω ἐν βροντῇ. σφακέλῃ] συ-
στροφῇ. Β.

1046. πυθμένων] τῶν βαθυτάτων τόπων. Β.

1047. κραδαίνοι] κραδαινέτω καὶ κινείτω. Β. ταρασσοί, τινάσ- 10
σοι. C.

1048. τραχεῖ ροβίῳ] σφοδρῶ ρεύματι. Β.

1049. συγχώσειεν] συγχωσάτω αὐτήν. Β.

1050. διόδους] εἰς τὰς διεξόδους. κελαινόν] σκοτεινόν. Β.

1051. ἄρδην ῥίψειε] ὁμοῦ ῥιψάτω. Β. ἄρδην] σφοδρῶς. C. 15

1052. δίναις] συστροφαῖς. Β.

1054. τοιαῶδε μέντοι] ἀκούσας ὁ Ἑρμῆς τοῦ Προμηθέως εἰπόντος
ὅτι, εἴ τι βούλεται ὁ Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ, ποιησάτω· ἐμὲ γὰρ οὐ θανα-
τώσει· πρὸς τὰς Ὀκεανίδας φησὶ, τοιαῦτα μέντοι τῶν φρενο-
πλήκτων καὶ τῶν εἰς νοῦν βεβλαμμένων καὶ παραφρονούντων τὰ βου- 20
λεύματα καὶ λόγια ἔστιν ἀκοῦσαι· τί γὰρ ἐλλείπει πρὸς τὸ μὴ
παραφρονεῖν αὐτὸν, ὃ Ὀκεανίδες; Ο.Ρ. ἥ διὰ τί χαλᾷ καὶ ἐνδί-
δωσι τῶν μανιῶν, εἰ τὰδ' εὐτυχῇ ὑπάρχουσιν; Ο.

φρενοπλήκτων] τῶν μανικῶν. Β.

1056. παραπαίειν] παραφρονεῖν. Α. αὐτόν. Β. 25

1057. εἰ δ' εὐτυχῇ, τί χαλᾷ μανιῶν] ἐνὶ δὲ ὁ λόγος ὅλος τοῦ
Ἑρμοῦ· ἡ ἔννοια δὲ τοιαύτη· εἰ ταῦτα εὐτυχῇ δοκοῦσι τῷ Προμηθεῖ,
τί διαφέρει τοῦ μαινομένου; Ἄλλως. εἰ τὰ τοῦδε εὐτυχῶς ἔχουσι,
τί χαλᾷ καὶ ἐνδίδωσι τῶν μανιῶν; Ἄλλως. εἰ τοῦδε εὐτυχεῖ, τί
χαλᾷ μανιῶν; γράφεται καὶ εἰ τοῦδ' εὐτυχῇ [εἰσί σοι], τί χαλᾷ 30
[ἐλλείπει] μανιῶν. Ρ.

3. ἥ εἰς τὸν μέλανα φθην addidi
ex Ρ.

19. μέντοι Ο. μὲν Ρ.

21. καὶ λόγια om. Ο.

πρὸς τὸ εἰς τὸ Ο.

27. δοκοῦσι] ^{οὐ}δοκῶσι Ρ.

30. τοῦδ' εὐτυχῇ] ^{τὰ}τοῦδ' εὐτυχῇ Ρ.

εἰσί σοι et mox ἐλλείπει super-
scripta in Ρ. Pars hujus scholii est

εἰ δ' εὐτυχῇ] σοί. ἤγουν εἰ τὴν παροῦσαν συμφορὰν ἐν εὐτυχίας ἡγού μέρει, τί μανιῶν ὑφίεσαι, τουτέστιν ἀτεχνῶς μαινόμενος εἴ καὶ οὐ καθ' ὅτιοῦν σωφρονεῖς; τί χαλᾷ] ὑφίεσαι. B.

1058. ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις] πρὸς τὰς Ὠκεανίδας φησὶν ὁ Ἑρμῆς, ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γε, ὧ γυναῖκες συλλυπούμεναι καὶ 5 συγκακοπαθεῖναι ταῖς τοῦ Προμηθέως βλάβαις, ὑποχωρεῖτε ταχύ-τατα ἐκ τῶν ἐνταῦθα τόπων, μὴ τὰς φρένας ὑμῶν ματαιώσῃ καὶ μωρὰς ἢ παραπλῆγας ποιήσῃ τὸ ἥχημα τῆς τοῦ Διὸς βροντῆς, τὸ ἀτέραμνον καὶ σκληρὸν καὶ μέγα. A.

πημοσύναις] βλάβαις. O. δυστυχίαις. B. 10

1059. συγκάμνουσαι] κοπιῶσαι. B.

1060. μετὰ που χορεῖτ'] εἰκότως ἐνταῦθα πεποίηκε τὸ ὑπερβατὸν κίνησιν παρεγγυόμενος καὶ μετανάστασιν τῷ χορῷ. θοῶς] τα- 15 χέως. B.

1061. ἡλιθιώσῃ] εἰς ἀναισθησίαν ἄξῃ. B. 15

1062. μύκημα] κτύπημα. O. κτύπος. ἀτέραμνον] σκληρὸν, σφοδρὸν. B.

1063. ἄλλο τι φώνει] ἄλλο τι λέγε καὶ παραμυθοῦ καὶ παραλο- γίζου καὶ ἀπάτα ἐμέ, εἰς ὅπερ καὶ πείσεις καταλεῖψαι τὸν Προ- μηθέα. οὐ γὰρ τοῦτο τὸ ἔπος, δηλαδὴ τὸ, μὴ ἡλιθιώσῃ τὰς φρένας 20 ὑμῶν τὸ τῆς βροντῆς ἥχημα, τλητὸν καὶ ὑπομονητὸν καὶ καρτερητὸν παρέσυρας καὶ παρέρριψας καὶ παρήγαγες εἰς τὸ πείσαι καταλεῖψαι τὸν Προμηθέα. A.

παραμυθοῦ] παράπειθε. B.

1065. τλητὸν] γρ. λητὸν, ἤγουν λαθαστόν. P. ἀνεκτὸν ἡμῖν. 25 παρέσυρας] ἐξήνεγκας. B. παρέρριψας. O.

1066. πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν] πῶς με κελεύεις κακίαν ἀγαπᾶν καὶ μισεῖν τοῦτον; διὰ τίνα Ἴφικράτην στρατηγόν. λαβὼν γὰρ δῶρα προὔδωκε τὸν οἰκεῖον στρατὸν τοῖς ἐναντίοις. Ἄλλως. τοὺς προδότας μισῶ, καὶ πῶς προδώσω τὸν ἐμοὶ φίλον καὶ τούτῳ συμπο- 30 νήσω; P.

in N. ex quo Franckenius p. 58. hæc attulit, τί γὰρ ἐλλείπει τοῦ μὴ παραφρονεῖν αὐτὸν, ὧ Ὠκεανίδες; ἢ διὰ τί χαλᾷ καὶ ἐνδίδωσι τῶν μανιῶν, εἰ τὰ τοῦδε εὐτυχῶς ἔχουσιν.

7. ματαιώσῃ P. quo verbo utitur schol. vet. Legebatur ματαίας.

21. ἥχημα O.P. ὄχημα vulgo.

καρτερητὸν O.P. καρτερικὸν vulgo.

25. λητὸν—λαθαστόν] Sic codex.

29. στρατὸν τοῖς ἐναντίοις P., nisi quod τοῖς omittit. στρατηγὸν τοῖς πολεμίοις O. qui ex hoc scholio verba habet διὰ τίνα—πολεμίοις.

κακότητ' ἀσκεῖν] κακίαν ἀγαπᾶν καὶ μισεῖν τοῦτον. Α.

τὸ γὰρ προδιδόναι τοὺς φίλους εἰς τοῦτο φέρει. Β.

1067. χρῆ] ἀπόκειται. Β.

1068. προδότας] τῶν φίλων. Β.

1070. τῆσδ'] προδοσίας. Β.

5

1071. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅττ' ἐγὼ] ἀλλ' οὖν μέμνησθε ἅπερ προ-
λέγω ὑμῖν, μηδὲ παρ' ἄτης θηραθεῖσαι, ἥγουν εἰς βλάβην ἐμπεσοῦ-
σαι, μέμνησθε τὴν δυστυχίαν ἣν μέλλετε παθεῖν· μηδὲ εἵπητε ποτὲ
ὅτι ὑμᾶς ὁ Ζεὺς εἰς ἀπροσδόκητον ἢ ἀνέλπιστον καὶ αἰφνιδιον βλά-
βος εἰσέβαλεν, μηδαμῶς εἵπητε τοῦτο. αὐταὶ δὲ ὑμᾶς αὐτάς, λείπει 10
τὸ αἰτιάσθε. εἰδυῖαι γὰρ καὶ ἐπιστάμεναι καὶ οὐκ ἀγνοοῦσαι, οὐδὲ
ἐξαίφνης καὶ λαθραίως ἐμπλεχθήσεσθε εἰς τὸ δίκτυον τῆς βλάβης
τὸ ἀπέραντον, οὗ τέλος οὐχ εὐρήσετε. Α.

μέμνησθ'] ἐνθυμεῖσθε. Β.

1072. θηραθεῖσαι] κρατηθεῖσαι. Ο.

15

1073. μέμνησθε] κατηγορήσητε. Β.

1074. ἀπρόοπτον] ἄσκοπον. Β.

1076. ὑμᾶς αὐτάς] ἐμβαλεῖτε. Β.

1078. ἀπέραντον] ἀδιέξοδον. Β.

1079. ὑπ' ἀνοίας] τῶν ὑμῶν. Β.

20

1080. καὶ μὴν ἔργῳ] καὶ μὴν ἐν ἔργοις αὐτοῖς, οὐκ ἐν μύθῳ (ὥς
ἀπλῶς Ἑρμοῦ λέγοντος ὅτι μέλλει γενέσθαι ταῦδε) ἡ γῇ σεσάλευται
ἡ τῆς βροντῆς δὲ φωνῇ ἡ βρύχουσα παραμυκᾶται καὶ ἡχεῖ καὶ βοᾷ.
ἐκλάμπουσι δὲ καὶ αἱ πολύπυροι ἑλικες τῆς στεροπῆς, ἥτοι αἱ ἐλικο-
εἰδεῖς κατὰ τὰ νέφη τῶν ἀστραπῶν κινήσεις· οἱ στρόμβοι δὲ καὶ αἱ 25
κινήσεις ἡ αἱ ἐλίξεις τῶν ἀνέμων ἐλίσσουσι καὶ συστρέφουσι τὴν
κόνιν· σκιρτᾷ δὲ τῶν ἀνέμων πάντων τὰ πνεύματα ἀποδεικνύντα πρὸς
ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν· ἥγουν τῇ ἐναντίᾳ ἀλλήλων πνοῇ πρὸς ἄλ-
ληλα ἀνθιστάμενα· ξυντετάρακται δὲ ὁ ἀῆρ ἐν τῇ θαλάσῃ. τριαύτη
ἐπ' ἐμοὶ ἐπέρχεται καὶ κινεῖται ῥίπῃ καὶ κινήσις καὶ ζάλη καὶ τρί- 30
χωμα ἀπὸ τοῦ Διὸς, κατασκευάζουσά μοι φόβον. Α.

μύθῳ] λόγῳ. Β.

8. μέμνησθε] μέμνησθε Ο.

μηδὲ εἵπητε—εἰδυῖαι] μηδὲ τὸν διὰ
μέμνησθε. εἰδυῖαι Ο.

12. βλάβης] ἄτης Ο., reliquis
verbis omissis.

21. ὥς om. Ο.

22. Ἑρμοῦ pro ἐμοῦ correctum in
Observat. miscell. vol. 2. p. 164.

30. τρίχωμα] Vel cum Arnaldo
(Animadv. c. 32.) legendum τρι-
κυμία, vel βρύχωμα aut βρύχημα.
ABRESCH.

1081. χθὼν] ἡ γῆ. B.

1083. ἔλικες] συστροφαί. B.

1084. στεροπῆς] ἀστραπῆς. ζάφυροι] λίαν καυστικοί. στρόμ-
βοι] καταγιγίδες ἀέρων. B.

1087. στάσιν] ταραχήν. ἀντίπνουν] ἐναντίαν ἀλλήλοις. B. 5

1088. αἰθῆρ] ἀήρ. B.

1089. ῥιπῇ] ὀρμή. B.

1090. τεύχουσα] κατασκευάζουσα. B.

1091. ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας] περιφραστικῶς, ὦ μῆτερ ἐμὴ Γῆ,
ὦ Θέμις. A. 10

ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας] σεβασμία μήτηρ. ὦ πάντων Θέμις]
Δίκη, ἥ ἦν πάντες Θέμιν ἡγοῦνται, ἥ ἡ τὸ δίκαιον πᾶσι ποιοῦσα, ἥ
ὦ δικαιοσύνη πάντ' ἐσορῶσα δ' καὶ κρεῖττον. B.

1092. κοινὸν φῶς εἰλίσσων] ὁ φωτίζων, συστρέφων, κινῶν. O.
εἰς πάντας φῶς συστρέφων. B. 15

1093. ὡς] πῶς. πάσχω] κάμνω. B.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ Λαίος τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν ἐβασίλευσεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενοικέως ἥ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρῦσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικὸς, καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἰπποδαμείας, ὁ Λαίος ἤρπασεν, ἐρασθεὶς αὐτοῦ καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθώσπερ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν τὸν Λαίον 10. κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γονῆς. ἐπεὶ οὖν ὁ Λαίος δι' ὃν εἴρηται τρόπον ἅπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο, ἐρωτήσων εἰ δέοι τεκνώσασθαι· ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίη.

15

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μὲν δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα· φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,

20

καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο ἥνικα ὁ Οἰδίπους ἐγεννήθη, διατορήσας τοὺς πῶδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους κρίκους διαπερονησάμενος ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέθετο. εὐρόντες δὲ τινες αὐτὸν ποιμένες καὶ ἀναλαβόντες ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν ἐπιμελείας ἤξιώσε καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ 25 ὁ Οἰδίπους, παρά τινος ὕβρισθῆς καὶ ὄνειδισθῆς ὡς νόθος ἐστὶ καὶ οὐ γνήσιος τοῦ Πολύβου, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἥγουν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἶη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ

9. καθώσπερ καὶ] Legebatur καθ-
ώσπερ δὲ καί.

13. παρεγένετο] ἐγένετο O. et cum

gl. ἀπῆλθεν P.

16. συνευᾶσθαι] συνευνασθῆναι O.

28. μαντεῖον] γρ. χρηστήριον P.

αὐτῷ τὸ μαντεῖον ὅτι προκεῖται σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σοῦ καὶ τῇ μητρὶ σοῦ συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ κατέλειπεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μητέρα καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐς Θήβας ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν 5 ἐκείνην καὶ ὁ Λαῖος ὁ τούτου πατήρ, ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον, ἐρωτήσων περὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδός, ἤγουν τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τοῦ Λαίου δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον, παραχώρησον, ὦ ξένη, τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ· ὁ δ' οὐκ ἐπέισθη. πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ Λαίου ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ 10 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, ἕνα δὲ μόνον ἀφήκεν, ὃς στραφεὶς οἶκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕστερον εὔρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἣτις αἰνίγματα ἔλεγε καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λύσαι αὐτὰ κατήσθιε. προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων τῷ εὐρόντι τὸ αἶνιγμα τῆς 15 Σφίγγος βραβεῖον ἢ τοῦ Λαίου γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰπούσης οὖν τῆς Σφίγγος τὸ αἶνιγμα τὸ “τετράπους, δί-“ πους τε καὶ πάλιν τρίπους,” ὃ σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἢ δὲ Σφίγξ μανεῖσα ἀνεῖλεν ἑαυτήν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην 20 καὶ τὸν Ἑτεοκλῆν, τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοις υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλειπεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τοῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν, κατηράσατο αὐτοὺς ὥστε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. οὗ ἕνεκα καὶ φοβού- 25 μενοι τὸ ὅμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειπαν, συμπεφωνήκασιν δὲ ἵνα τοῦ ἐνὸς ἐξερχομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύῃ, καὶ πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου ὑποχωροῖ ὁ ἕτερος, ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγῃ τὴν ἀράν. ὁ γοῦν Πολυνείκης πρῶτος ὢν ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ 30 ἐνὶ τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε, τῷ Ἑτεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αὖθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο κατὰ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἑτεοκλέους εἰς τὸν τοῦ Ἀργους βασιλέα

1. τὸ μαντεῖον] γρ. ὁ θεός P.

7. ἐρωτήσων] ἐρωτῆσαι superscrip-

tum in O. Eadem scripturæ diversitas in schol. ad v. 486.

Ἄδραστος ἀπῆλθε, καὶ τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἄδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν καὶ βασιλείας δράξασθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Ἄργους στρατιὰν πλείστην ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰκείου ἀδελφοῦ. ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

Ἡ μὲν οὖν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκούσα Θηβαίους, τοὺς καὶ νικήσαντας· καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις, 10 διὰ τὸ ἐπτὰ στρατηγούς φυλάσσειν τὰς πύλας τῶν Θηβῶν. εἰς δὲ αὗται αἱ Θήβαις ἐπτάπυλοι, αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὔσαι ἑκατοντάπυλοι.

1. Καῶμου πολῖται] ὁ Ἐτεοκλῆς προλογίζει, καὶ παρασκευάζων τὸν λαὸν ἅπαντα τῶν Θηβαίων πρὸς φρουρὰν τῆς πόλεως, φησὶν, 15 ὃ Καῶμου πολῖται, ἥτοι ὃ Θηβαῖοι, πρέπει λέγειν τὰ καίρια καὶ τὰ ἐνδεχόμενα, ἣ καὶ τὰ ἀναγκαῖα, τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὅστις φυλάσσει καὶ ἔχει καὶ φέρει τὸ πρᾶγος, ἡγουν πρᾶγμα καὶ ἐξουσίαν, ἐν πρύμνῃ, ἡγουν ἐν τῇ ἀρχῇ, νόμων καὶ κινῶν καὶ οἰκονομῶν οἶακα πόλεως, ἡγουν τὴν τῆς πόλεως κυβέρνησιν, μὴ κοιμῶν καὶ κοιμίζων 20 καὶ ἀναπαύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν ὕπνῳ. τροπικῶς δὲ τῷ λόγῳ ἐχρήσατο ὁ ποιητής, πρύμνην μὲν τὴν ἀρχὴν ὀνομάσας τῆς πόλεως, οἶακα δὲ τὴν ταύτης κυβέρνησιν. Α.

προλέγει νῦν Ἐτεοκλῆς ὡς εἰ κινδυνεύσει πρὸς πόλεμον, θρήνοις καὶ ῥῥαῖς τιμῆσαι ἂν αὐτὸν τοὺς πολίτας· οὐχ, ὡς οἶονταί τινες, 25 ἀτιμάσαι αὐτὸν καὶ ὑβρίσαι, τὸ ὑμνοῖτο ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζετο ἐκλαμβάνοντες· ὅτι δὲ ἀληθές ἐστι τοῦτο, καὶ οὐχ ὅπερ ἐκεῖνοι φασί, μαρτυρεῖ τὸ οἰμῳγμασι. πῶς γὰρ ἂν οἶόν τ' ἦν ἅμα μὲν ὑβρίζειν αὐτὸν, ἅμα δὲ θρήνοις τιμᾶν; ἀλλὰ ὑμνοῖτο καὶ θαυμάζετο ὑπὸ τῶν

1. ἐπὶ ὑποσχέσει—δράξασθαι om. O., in marg. habet P.

11. φυλάσσειν] ἐν τῷ πολέμῳ addit O. Idem pro verbis proximis εἰσὶ δὲ—ἑκατοντάπυλοι hæc habet, ἣ διὰ τὸ ἐπτάπυλον· ἐπτάπυλος γὰρ αὕτη ἡ Θήβα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Θήβα λεγόμενη ἑκατόμυλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ.

24. προλέγει νῦν—] Hoc scholion ante Stanleium edidit ex codice Florentino H. Stephanus in Annot. ad Æschylum p. 387. ubi interpretationis ab scholiasta propositæ absurditatem, per se satis manifestam, pluribus verbis demonstrat.

ἀστῶν ἐν πολλοῖς ἐπαίνοις, ὡς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κεκινδυνευκῶς, καὶ θρήνων ἀξιοῖτο ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. ἐπεὶ καὶ τὸ τοῦ προοιμίου ὄνομα οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἢ τὸν ἔπαινον δηλοῖ. πρὸ γὰρ τῶν οἰμῶν καὶ τῶν ὁδῶν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπαίνους ᾗδον, ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ ἐγκώμιον τὸ ἐν κώμαις καὶ στενωποῖς λεγόμενον. κώμας γὰρ ἐκάλουν τοὺς 5 στενωπούς. ἴσως δ' ἂν τις ἐνταῦθα ἐνσταίῃ λέγων ὡς οὐ καιρὸν εἶχε τοιαῦθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τοὺς πολίτας λέγειν Ἑτεοκλῆς. καὶ φαμέν ὡς οὐ παρακελευόμενος ταῦτα λέγει, ἀλλ' εἰκάζων καὶ οἰονεῖ μαντευόμενος, ἐπειδὴ καὶ εὐκτικῶ, ἀλλ' οὐ προστακτικῶ ἐχρήσατο ῥήματι. χρὴ λέγειν] ἐκεῖνον. τὰ καίρια] τὰ ἐνδεχόμενα καὶ ἀρμόζοντα τῷ 10 καιρῷ. B.

2. ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως] ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν πόλεως ἔχει. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τῇ νηὶ κυβερνήτου. B.

3. οἶακα νωμῶν] κυβερνήτης ὢν τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων. 15 καλῶς δὲ ὁ ποιητὴς τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως ἐξισοῖ τῷ τῆς νηὸς κυβερνήτῃ. ὁ γὰρ ὁ κυβερνήτης ἐν τῇ νηὶ, τοῦτο καὶ ἀρχηγὸς ἐν τῇ πόλει, μὴ κοιμώμενος, ἐκ φροντίδων τῆς πόλεως. καὶ Ὅμηρος

Οὐ χρὴ παννύχιον εὖδειν βουλευφόρον ἄνδρα. A.

ἐξουσίαν διεξάγων, κινῶν ὅστις ἐν πρύμνῃ καθήμενος καὶ τοὺς 20 οἶακας ἔχων, τουτέστι, τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς πόλεως. μὴ κοιμῶν] ἀναπαύων, ἀλλὰ ἐκφροντίζων. B.

4. εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν] εἰ μὲν γὰρ καλῶς, φησὶ, πράξαιμεν, τῆς εὐπραγίας ἡ αἰτία ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἀναφέρεται, τῆς δὲ δυσπραγίας ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. διὸ καὶ φησιν, εἰ δ' αὖτε καὶ πάλιν συμφορὰ 25 καὶ δυστυχία τύχοι, ἡγουν ἐὰν δυστυχίσωμεν καὶ κακῶς πάθωμεν (ὅπερ εἶθε μὴ γένοιτο) ὁ Ἑτεοκλῆς ἂν (τουτέστιν ἐγὼ) εἰς ὧν, πολὺς κατὰ πόλιν ὑμνοῖτο καὶ λαιδοροῖτο καὶ ὑβρίζοιτο ὑπὸ τῶν πολιτῶν διὰ κακῶν καὶ πολυστρόφων ὕβρεων καὶ ψόγων καὶ ὀνειδισμῶν, ὧν- 30 τινων τούτων ὁ Ζεὺς γένοιτο ἀλεξητήριος, ἐπώνυμος τῇ πόλει Καδ- μείων, ἀντὶ τοῦ οὕτως ὀνομαζόμενος ἐν Θήβαις· τοῦτο γὰρ ἔχει ἐπώνυμον ἐν Θήβαις ὁ Ζεὺς, καὶ ἐκεῖ Ζεὺς τιμᾶται ἀλεξητήριος. φησὶν οὖν, συμφώνως ἑαυτῷ τιμᾶτο. A.

18. ἐκ φροντίδων τῆς πόλεως P. Legebatur ἐκ τοῦ φροντίζειν ὑπὲρ τῆς πόλεως. ἐκφροντίζων τῆς πόλεως. O. Quod legit scholiasta B.

Ὅμηρος] Il. B, 24.

22. ἐκφροντίζων] Legebatur εὐφροντίζων. Correxī ex scholio præcedente.

εὖ πράξαιμεν] εὐτυχήσαιμεν. αἰτία θεοῦ] τῆς εὐτυχίας τῆς πόλεως ὑπερμαχοῦντος. B.

5. αὖθ'] πάλιν. μὴ γένοιτο] εἴθε. B.

6. πολὺς] δέον πολὺ εἰπεῖν πολὺς εἶπε πρὸς τὸ Ἑτεοκλῆς. B.

7. ὕμνοῖτο] εὐφήμως εἶπεν αὐτὸ, ὡς καὶ τὰς Ἑρινύας, ὁφείλων λέγειν δυσμενίδας, ἐν εὐφήμῳ ὀνόματί φησιν Εὐμενίδας· καὶ “σεμνῶν Κορυβάντων,” ὡς καὶ τὸ χαίρειν πολλάκις ἀντὶ τοῦ φθεῖρεσθαι λαμβάνεται. P. ὕμνος ἐπὶ ἐπαίνου ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐνταῦθα κατὰ ἀντίφρασιν τὸ κακολογεῖν ὕμνεῖν φησιν, ὥσπερ καὶ τὸ τῆς πομπῆς σεμνὸν τινὲς κοινότερον ἀντιφράζοντες ψογεῶς ποτὲ 10 προφέρονται. S.

ὕμνοῖτο] ἐπαινοῖτο. φροιμίῳις πολυρρόθοις] ἐπαίνοις παμπόλοισι. B. λοιδορίαῖς κακούχοις. O.

8. οἰμῶγμασι] θρήνοις. B. μετὰ κλαυμοῦ ὕβρεσι. O. ὦν] οἰμωγμάτων. ἀλεξητήριος] ἀποσοβητής. B. ἀποσοβητικός. O. 15

9. ἐπώνυμος] ἐπειδὴ πολλαὶ Διὸς προσηγορίαι, καλεῖται γὰρ φίλιος, ξένιος, ἀλεξητήριος, καὶ ἕτερα, διὰ τοῦτο εἶρηκεν ἐπώνυμος. δέον δὲ ἐπώνυμῳ εἰπεῖν ἐπώνυμος εἶπε πρὸς τὸ Ζεύς. B.

10. τὸν ἐλλείποντ' ἔτι] καὶ τὸν ἐλλείποντα ἔτι ἡλικίας ἀκμαίας καὶ ὀξύτατης, ἥτοι τὸν νεάζοντα· καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ, ἥτοι τὸν 20 γηραιὸν καὶ παρηγηκότα καὶ παρακμάσαντα ὑπὸ τοῦ χρόνου. A. τὸν μήπω ἀκμάσαντα ἤγουν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἡβης ἐλθόντα, ἤγουν τὸν νέον. O.

ἡμᾶς δὲ χρὴ] τοῦτο κατὰ ἄθροισιν καὶ μερισμόν. ἐλλείποντα] στερούμενον. B. 25

11. ἡβης ἀκμαίας] ἡλικίας ἀκμαζούσης καὶ πρὸς μάχην ἐπιτηδείας, ἀλλ' ἔτι μειράκιον ὄντα. καὶ ἔξηβον χρόνῳ, ἀντὶ τοῦ γέροντα ὄντα. B.

12. βλάστημον] ἥτοι αὐξήσιν καὶ προκοπὴν αὐξοντα καὶ βλαστάοντα σωματικὴν, ὡς ἀκμαῖον καὶ νεανικὸν εἶναι πρὸς μάχην. A. 30

5. Ἑρινύας] ἐρινύας P. Ἑρινύων nomen in codice Æschyli Mediceo vetustisque aliorum scriptorum libris constanter simplici, scriptam, quod in his quoque recentiorum scholiastarum annotationibus, ubi constanter duplici scriptum erat in libris editis codicibusque nostris,

restitui, etsi non magnopere repugnabo, si quis duplex, his grammaticis relinquendum esse contendat.

7. σεμνῶν Κορυβάντων] Euripidis verba Hippol. 143.

17. φίλιος, ξένιος Abreschius pro φιλεξένιος.

βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος] ἤτοι τὴν αὐξήσιν καὶ προκοπὴν αὐξοντα καὶ βλαστάνοντα σώματος, ὡς ἀκμαῖον καὶ νεανικὸν εἶναι πρὸς μάχας. B.

13. ὦραν] φροντίδα, ἡ ἡλικίαν, ἣν ἡ ὁ νοῦς οὕτως, ἕκαστον ἡμῶν ἔχοντα φροντίδα τῆς πόλεως, ἡ ἕκαστον κατὰ τὴν ἡλικίαν ἑαυτοῦ 5 βοηθεῖν τῇ πόλει, ὡς πρέπον ἐστίν. A. ἡ καὶ οὕτως ἡ σύνταξις ἕκαστον καὶ πάντα ἔχοντα ὦραν καὶ φροντίδα ὑπὲρ τῆς πόλεως ὡς καὶ καθὰ συμπεπές τι καὶ ἀρμόδιον ὑπάρχει, καὶ τῇ πόλει ἀρήγειν καὶ βοηθεῖν, καὶ τοῖς βωμοῖς τῶν ἐγχωρίων θεῶν, ὥστε μὴ ἐξαλειφθῆναι καὶ ἀφανισθῆναί ποτε τὰς τιμὰς τούτων τῶν ἐγχωρίων θεῶν, 10 τέκνοισι καὶ ὑπὸ τῶν τέκνων τῆς μητρὸς γῆς τῆς φιλτάτης τροφοῦ. ταῦτα δὲ κατ' ἀντίπτωσιν. P.

ὦραν] φροντίδα τῆς πόλεως. ἕκαστον] μεράκιον, γέροντα, νεανίσκον. ὥς τι συμπεπές] καθὼς ἐστὶν ἀρμόζον τῇ ἑαυτοῦ ἡλικίᾳ. δέον δὲ εἰπεῖν καὶ τὸν ἀλδαίνοντα ἀσυνδέτως ἐξήνεγκε, ὥστε τοὺς μὲν 15 γέροντας σὺν τοῖς μεираκίοις λιτὰς ποιεῖσθαι, τοὺς δὲ νέους μάχεσθαι. B.

14. ἀρήγειν] βοηθεῖν. B.

15. ἐξαλειφθῆναι] πεπαῦσθαι. B.

τέκνοις] ἀρήγειν ἀπὸ κοινοῦ. γῆ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ] 20 βροτῶν τουτέστι τῇ μητρὶ τῇ φιλτάτῃ τῶν ἐν ἀνθρώποις μητέρων. B.

17. ἡ γὰρ] αὕτη γὰρ ἡ γῆ ἐθρέψατο ἡμᾶς κατοίκους πολεμικοὺς στρατιώτας ἐν εὐμενεῖ καὶ εὐτραφεῖ πέδῳ ἔρποντας νέους ὄντας· κυρίως δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν παίδων λέγεται. Καὶ ἄλλως. τὴν νηπιῶδη ἡλικίαν ἀναμιμνήσκει αὐτοῖς ὅτε ἐπὶ γῆς ἐσύροντο, καὶ παραθαρ- 25 ρύνει αὐτοὺς ὑπεραποθνήσκειν τῆς πατρίδος. P.

ἔρποντας] κυρίως περὶ παίδων τὸ ἔρποντας. A.

ἡ] αὕτη. νέους] ἡμᾶς ὄντας. B.

18. πανδοκοῦσα] ὑπομείνασα καὶ προσδεχομένη ἅπασαν παιδείσεως κακοπάθειαν. O. ὑποδεχομένη. πάντα πόνον τῆς παιδικῆς 30 ἡλικίας ὑποδεχομένη. A.

πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον] δεχομένη παιδείσεως κακοπάθειαν, πόνον. B.

8. καθὰ συμπεπές τι] Sic scholiasta interpretatur vulgatum olim ὥς τι συμπεπές. Partem hujus scho-

lii ex Q. attulit Franckenius p. 61, ubi κατὰ συμπεπές τι.

19. οἰκιστῆρας ἀσπιδοφόρους] οἰκήτορας πολεμιστὰς καὶ ἀνδρείους. B. κατοίκους. O.

20. πιστοὺς] βεβαίους. ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τὸδε] ἵνα ὑπάρξῃτε πρὸς τὴν παροῦσαν χρεῖαν ἣν ὑμῶν ἔχει ἡ πόλις ὑπὲρ τῆς αὐτῆς σωτηρίας. B. πρὸς βοήθειαν αὐτῆς. P. βοηθήσατε πρὸς 5 ταύτην τὴν χρεῖαν ἡγουν τὴν ἐκδίκησιν τοῦ πολέμου. O.

21. ἐς τοῦτ' ἡμαρ εὖ ῥέπει θεὸς] μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας καλῶς ἡμῖν ἐκ τύχης ἔχει τὰ πράγματα. B.

22. χρόνον] κατά. πυργηρουμένοις] πολιορκουμένοις. B. περι-
κυκλουμένοις καὶ φυλασσομένοις. O. 10

23. καλῶς] ἀρμοζόντως. O. τὰ πλείω] κατά. ἐκ θεῶν] ἐκ τῆς αὐτῶν βοήθειας. κυρεῖ] ὑπάρχει. B.

24. νῦν δ' ὥς ὁ μάντις] νῦν δὲ ὥς λέγει ὁ Τειρεσίας ὁ βοσκὸς τῶν ὀρνέων (καὶ γὰρ οἰωνοσκόπος ἦν), νωμῶν καὶ κινῶν καὶ κρίνων ἐν ὧσι καὶ φρεσὶ τοὺς μαντικούς ὄρνιθας, οὗτος ἐξουσιαστὴς τῶν τοιούτων 15 βουλευμάτων (τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐπανάληψις) λέγει ἐν νυκτὶ βουλευέσθαι προσβολὴν καὶ ἔφοδον μεγάλην Ἀχαιϊκὴν, καὶ ἐπιβουλεύσειν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. τὸ δὲ ἐν ὧσι καὶ φρεσὶ τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ὁ Τειρεσίας τυφλὸς ὦν οὐκ αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ αὐτόπτης τῆς πτήσεως τῶν ὀρνέων ἐτύγχανεν, εἴτ' ἐπὶ δεξιᾷ ἐστὶν εἴτ' ἐπ' ἀριστερᾷ, καὶ οὕτως τὰς 20 μαντείας ἐξέφερεν, ἀλλ' ὑπ' ἄλλων ὑπαγορευόντων τὴν πτῆσιν τῶν οἰωνῶν μανθάνων οἷα ἐστὶν ἐσκόπει, ταύτην κατὰ νοῦν διὰ τῆς ἀκοῆς παραδεχόμενος, καὶ οὕτως ἐμαντεύετο. τούτέστιν ἐξ ἀκοῆς τὰς πτήσεις τῶν ὀρνέων διέκρινεν οὐχ ὀρῶν ὁ Τειρεσίας, ἀλλ' ἐτέρου ὑπαγορεύοντος. O.P. 25

ὁ μάντις] ὁ Τειρεσίας. οἰωνῶν βοτῆρ] ποιμήν. διὰ τὸ τὰς πτήσεις αὐτῶν ἀνιχνεύειν ἐν ταῖς μαντεῖαις. B.

25. ἐν ὧσι νωμῶν] διεξάγων. τὸ ἐν ὧσι καὶ φρεσὶ λέγει, ἐπειδὴ τυφλὸς ὦν ἡρώτα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πῶς αἱ ὄρνιθες ἵπτανται, καὶ παρ' αὐτῆς ἀκούων ἐλογίζετο κατὰ νοῦν καὶ τὰς μαντείας ἐποίει. 30 τὸ δὲ πρὸς δῖχα εἶπε πρὸς τὸ συναγόμενον ἀπὸ τοῦ ἐν ὧσι καὶ φρεσὶ νωμῶν χρηστηρίους ὄρνιθας, ἢ ἢ ὁ δι' ὀρνίθων μαντευόμενος, καὶ οὐ διὰ πυρός. B.

26. χρηστηρίους ὄρνιθας] τοὺς τῆς μαντείας ἐφόρους καὶ συντελεῖς. B. 35

24. διέκρινεν] διέκρινεν O. reliquis verbis omissis.

27. οὗτος] σκόπει τὴν σύνταξιν· εἰπὼν γὰρ ἄνω νῦν δέ, καὶ δέον οὕτω ποιήσασθαι τὴν ἀπόδοσιν, νῦν δέ ὡς ὁ μάντις φησὶν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐπιβουλευόμεθα, οὕτω δέον εἰπεῖν, τινὰ διὰ μέσου ἐπανάληψιν ἐποίησε καὶ ἄλλως τὴν σύνταξιν ἔτρεψεν. εὗρηται δὲ πολλὰ τοιαῦτα καὶ παρὰ λογοποιοῖς. B.

28. προσβολὴν Ἀχαιῶν] ἐπέλευσιν τοῦ τῶν Ἀχαιῶν στρατοῦ. B. νυκτιγορεῖσθαι] ἐν νυκτὶ βουλεύεσθαι κατὰ τῆς πόλεως. P. κατὰ τὴν νύκτα συναθροῖζεσθαι. O. ἐν νυκτὶ ἀγείρεσθαι. B.

30. ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις] ἀλλὰ πάντες σὺν παντευχία καὶ σὺν πᾶσι τοῖς ὅπλοις, ἤγουν ὀπλισμένοι, σοῦσθε, ὁρμαῖσθε, ἐς τὰς ἐπάλξεις καὶ τοὺς προμαχῶνας τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τὰς πύλας, καὶ ἐπὶ τοῖς σέλμασι καὶ ταῖς καθέδραις καὶ ταῖς κατασκευαῖς τῶν πύργων στάθητε, μίμνοντες δὲ καὶ ἐπιμένοντες καὶ καρτεροῦντες θαρσεῖτε, μὴδὲ λίαν φοβεῖσθε τὸν ὄμιλον καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐπηλυδῶν, ἤγουν τῶν ἀπὸ ξένης ἐλθόντων πολεμίων. εὔ καὶ καλῶς ὁ θεὸς παράσχοι ἡμῖν καὶ ἀγαθὰ πράξειεν. ὄμιλος ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ τὴν ἴλην ἔχειν. A.

ἐπάλξεις] τείχη. πύλας πυργωμάτων] ἐν γὰρ πύργοις αἱ πύλαι. B.

31. σοῦσθε] ὁρμαῖσθε. παντευχία] πανοπλία. B. 20

32. πληροῦτε θωρακεῖα] τὰ τείχη, διὰ τὸ τὴν πόλιν ὡς θώρακα αὐτὰ ἐπενδιδύσκεσθαι γύρωθεν. σέλμασι] ταῖς καθέδραις, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν. A.

πληροῦτε θωρακεῖα] γεμίζετε ἑαυτῶν τὰς ἐπάλξεις. σέλμασι] στάσεσι, καθέδραις. B. 25

33. ἐπεξόδοις] ταῖς διόδουσι. O.

34. εὐθαρσεῖτε] θαρροῦντες ἀτρέπτως ἴστασθε. ἐπηλυδῶν] ξένων. B.

35. εὔ τελεῖ θεός] πληροὶ μέχρι τοῦ νῦν. O.

ταρβεῖτε] ἐκπλήττεσθε καὶ φοβεῖσθε. ὄμιλον] πληθύν. εὔ τελεῖ 30 θεός] καλῶς ὁ θεὸς αἰεὶ ποιεῖ ὥστε καὶ τὸν ἡμῶν ὄλεθρον οὐκ ἐβλήσει. B.

36. σκοποὺς δὲ ἀγῶν] καὶ ἐγὼ δέ, φησὶν Ἐτεοκλῆς, ἔπεμψα

13. στάθητε] θαρροῦντες addit O., ἔχειν αὐτά. Forma vitiosa γύρωθεν in quo scholium hoc verbo finitur. pro γύρωθεν frequens in scriptoribus Byzantinis.
22. αὐτά—γύρωθεν P. Legebatur

σκοπούς καὶ ἐπιτηρητὰς καὶ κατοπτῆρας τοῦ στρατοῦ τῶν Ἑλλήνων, τοὺς καὶ οὐστίνας πέποιθα καὶ θαρρῶ μὴ ματᾶν καὶ ματαιοπονεῖν ἐν τῇ ὁδῷ, τουτέστι μὴ μάτην ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μαθεῖν ἅπαντα καὶ κατοπτεῦσαι τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων. καὶ ἀπὸ τούτων μαθὼν ἐγὼ οὐδαμῶς ληφθῶ καὶ κρατηθῶ τῶν Ἑλλήνων δόλῳ. τὸ δὲ μὴ παρέλ- 5
κον. Α.

σκοπούς] ἐπιτηρητὰς. Ο. κατασκόπους. Β. κατοπτῆρας] κατα-
πατητὰς. Ο. στρατοῦ] τῶν πολεμίων. Β.

37. ματᾶν ὁδῷ] ματᾶν κυρίως τὸ ματαιοπραγεῖν καὶ ἄργους
ἵστασθαι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ματίζειν παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ κατὰ παρα- 10
γωγὴν· τὸ δὲ κοινὸν ματαιάζειν. Σ. ματαίως ἀνύσαι τὴν τῆς κατα-
σκοπῆς πορείαν. Β. ματαιοπονεῖν ἐν τῇ ὁδῷ. ΓΙ. Ο.

38. ληφθῶ δόλῳ] κρατηθῶ δόλῳ τῷ τῶν πολεμίων. Β.

39. Ἐτεόκλεες, φέριστε] ἄγγελος ἐλθὼν φησι πρὸς τὸν Ἐτεο-
κλέα, ὃ φέριστε βασιλεῦ τῶν Καδμείων, ἦκω καὶ ἔρχομαι φέρων σοι 15
σαφῇ καὶ φανερὰ πάντα τὰ ἐκείσε· καὶ αὐτὸς δ' ἐγὼ εἰμι κατά-
σκοπος τῶν πραγμάτων, οὐχ ὑπ' ἄλλων ταῦτα μαθὼν. Α.

φέριστε] λαμπρέ. Ο. ὑπέρτατε. Β.

40. ἦκω] ἦλθον. σαφῇ] φανερά. τάκειθεν ἐκ στρατοῦ] τῶν
πολεμίων. τὸ ἐκειθεν καὶ τὸ στρατοῦ ἐκ παραλλήλου, μεθερμηνευ- 20
τικὸν ὃν τοῦ στρατοῦ τὸ ἐκειθεν. φέρων] σοί. Β.

41. κατοπτῆς] ἐπιτηρητής. Ο. θεατής. τῶν πραγμάτων] ἃ
καθ' ἡμῶν οἱ πολέμιοι μέλλουσιν ἐργάζεσθαι. Β.

42. θούριοι λοχαγέται] ὀρμητικοὶ πρὸς πόλεμον λοχαγέται, ἡγουν
στρατηγοί. Α. ἡγεμόνες λόχων ἦτοι τάξεων. Ο. 25

θούριοι λοχαγέται] πολεμικοὶ στρατηγοί. Β.

43. ταυροσφαγοῦντες] οὕτω θύοντες ἐπάνω τῶν ἀσπίδων ἐμαντεύ-
οντο. μελάνδετον σάκος] ἦτοι τὸ μελανθὲν τῷ αἵματι· ἢ τὸ ἐκ
μελαινῶν βυρσῶν κατεσκευασμένον. ἢ τὸ περιφέρειαν σιδηρᾶν ἔχον·
μέλας γὰρ ὁ σιδηρός. τὸ μελάνδετον δὲ καλῶς ἂν ἐπὶ ξίφους 30
ῤηθείη, ἐπὶ δὲ σάκους παρέλκει τὸ δετον, ὡς ἐπὶ τοῦ κελαينهφές τὸ
νέφος. Α. τὸ ἀπὸ μέλανος σιδήρου δεδεμένον. Ο.

ταυροσφαγοῦντες] ταύρους σφάττοντες. μελάνδετον σάκος] διὰ
σιδήρου δεδεμένην ἀσπίδα. Β.

44. θιγγάνοντες] ψαύοντες. χερσὶ] ταῖς αὐτῶν. φόνου] αἵματος. B.

45. Ἐνυῶ] μάχην. φιλαίματον φόνον] τὸν αἵματι χαίροντα, εὐφορον τοῦ φόνου θεόν· εὐρηται καὶ φόβον. B.

46. ὥρκωμότησαν] ὅρκους ἐποίησαν εἰς τὸν Ἄρην τε καὶ τὴν 5
Ἐνυῶ καὶ τὸν φιλαίματον Φόβον (Φόβος δὲ καὶ Δεῖμος θεράποντες Ἄρεος), τοῦτο ὤμοσαν, ἢ λαπάξιν καὶ κατασκάψιν τὴν πόλιν τῶν Θηβαίων ἐν βίᾳ, θέντες καὶ ποιήσαντες ταύτῃ τῇ πόλει κατασκαφὰς, ἢ ἀποθανεῖν ἐν ταύτῃ τῇ γῇ. A. ὅρκους ἐποίησαν εἰς τοῦτο, ἢ κατα- 10
σκάψαι τὴν πόλιν, ἢ ἀποθανεῖν ἐκεῖσε. O.

ὥρκωμότησαν] ὤμοσαν. κατασκαφὰς] πορθήσεις καὶ ἀφανισμούς. B.

47. λαπάξιν] ἐκπορθήσιν. B. ἀφανίσιν, πορθήσιν. O.

48. τήνδε] τὴν τῶν Θηβαίων. φυράσιν φόνου] βάψιν τῷ αἵματι. B. 15

49. μνημεῖα] περόνας ἢ βοστρύχους ἢ τρίχας ἢ τι τοιοῦτον. ἔθος γὰρ ἦν τοὺς ἐν πολέμῳ θανόντας τοῖς οἰκείοις πέμπειν σημεῖα. P.

μνημεῖα] ἐνθυμήσεις. B.

50. ἔστεφον] ὁ Ἀμφιάραος, εἰς τῶν Ἀργείων ὧν, οἷα μάντις, προεῖπεν αὐτὸν μόνον τὸν Ἀδραστον καὶ τὸ αὐτοῦ ἄρμα ὑποστρέψειν 20
ἐκ Θηβῶν, τοὺς δὲ ἄλλους ἐκεῖσε ἀπολεῖσθαι. διὰ τοῦτο γοῦν ἕκαστος τῶν Ἀργείων ἐξωγράφει τῷ ἄρματι τοῦ Ἀδράστου τὴν οἰκίαν μορφὴν, ἵνα ἂν συμβῇ ἀπολωλέναι αὐτοὺς ἐκεῖσε, ὑποστρέψῃ δὲ ὁ Ἀδραστος μόνος μετὰ τοῦ οἰκείου ἄρματος, θεῶνται ἐν εἰκονίσμασιν ὑπὸ τε τῶν γονέων καὶ φίλων καὶ πολιτῶν. A. 25

ἔστεφον] ἔγραφον. O. περιετίθουν. ὁ μάντις Ἀμφιάραος εἰς ὧν τῶν ἐπὶ στρατηγῶν ἔφη καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἐξ ἐν Θήβαις πεσεῖν, Ἀδραστον δὲ μόνον εἰς Ἄργος ἀναχωρήσειν. διὰ τοῦτο ἕκαστος ἐδίδου αὐτῷ ἢ δακτύλιον ἢ ἄλλο τι ὃ εἶχεν ἀγαγεῖν Ἄργος, ἵνα οἱ σφῶν πατέρες ταῦτ' ἔχοντες μέμνωνται αὐτῶν. B. 30

51. οἶκτος δ' οὐτὶς ἦν] οὐκ ἦν ἔλεος διὰ τῆς γλώττης αὐτῶν προῖον καὶ ἐκθηλύνων τὴν ὁρμὴν· ἡγουν, οὐκ ἦν παρ' αὐτοῖς φιλόψυχος λογισμὸς, οὐδ' οἶκτον ζωῆς ἐν γλώττῃ προέφερον, ἀνακόπτοντα αὐτοὺς τοῦ ἐγχειρήματος. σιδηρόφρων γὰρ καὶ ἀκαμπῆς καὶ σκληρὸς

3. εὐφορον] Fort. ἔφορον.

21. ἀπολεῖσθαι] ἀπολέσθαι. O. ἀπο-

20. ὑποστρέψειν] ὑποστρέψαι. O.P. λωλέναι P.

θυμὸς αὐτῶν ἔπνει ἀναπτόμενος τῇ ἀνδρείᾳ, δεδορκότων καὶ βλέπόντων αὐτῶν Ἄρην, ἥτοι φονικὸν καὶ πολεμικὸν ὁράντων, ὡς λεόντων. Α.

λείβοντες] χέοντες. οἶκτος] ἔλεος. διὰ στόμα] ἑαυτῶν. ἡ διὰ οὐ μόνον ὅταν δηλοῖ αἰτίαν συντάσσεται αἰτιατικῇ, ἀλλὰ καὶ ὅταν 5 δηλοῖ καὶ ἐνέργειαν, οὐ γὰρ μόνον φαμέν ὅτι διὰ τῶν ῥητόρων πάνθ ἡμῖν τὰ χρηστὰ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ῥήτορας. εὐρήσεις δὲ καὶ προῖον “διὰ στόμα πυριγενετῶν χαλινῶν” οἱ πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες ἀντὶ τῆς εἰς λαμβάνουσι, διὰ στόμα ἀντὶ τοῦ εἰς στόμα λέγοντες. Β.

10

52. σιδηρόφρων] σκληρὸς καὶ ἄκαμπτος. θυμὸς] αὐτῶν. φλέγων] θερμῶς κινούμενος. Β.

53. ἔπνει] ἐκινεῖτο. Ο. Ἄρην] καθὰ τὸν σίδηρον βλέπόντων. Ο.

54. πύστις οὐκ ὄκνη χρονίζεται] ἡ περὶ τούτων ἀκοὴ οὐ βραδύνει εἰς ἐπέκτασιν πολλοῦ χρόνου, ἡγουν οὐ βραδέως ἡγγέλθη, ἀλλὰ 15 ταχέως. Ρ.

τῶνδε πύστις] τούτων φήμη, ἀκοή. οὐκ ὄκνη χρονίζεται] οὐκ ἀναβολῇ βραδύνει. Β. ὑπερθέσει οὐ βραδύνεται. Ο.

55. κληρουμένους δ' ἔλειπον] κατέλειψα δὲ αὐτοὺς ἐκεῖσε κληρουμένους, κλῆρον ποιομένους, ὅπως ἕκαστος αὐτῶν ἄγοι λόχον καὶ ἐνέ- 20 δραν καὶ τάξιν πολεμικὴν πρὸς πύλας, πάλω καὶ κλήρω τοῦτο λαχόν. κλήρους γὰρ ποιησαμένων τῶν ἐπτα λοχαγῶν, μία πύλη ἐκάστη ἐδόθη πρὸς φυλακὴν. Α.

κληρουμένους] κλήρους βάλλοντας. ὡς] ἵνα. πάλω] κλήρω. Β.

56. λόχον] ἐνέδραν Β.

25

56. πρὸς ταῦτ'] ἅπερ εἶπον δηλονότι ἀκούσας σύ. Ο.

ἐκκρίτους] ἐξειλεγμένους. Β. ἐκλελεγμένους. Ο.

58. τάγευσαι] ὡς ταγὸς καὶ ἡγεμὼν τῆς πόλεως τάξαι. Β.

59. ἐγγὺς] τῆς πόλεως. ἤδη] ἀπὸ τοῦ νῦν. Β.

60. κοίει] κώνει ἐγείρει ἀπὸ τῆς σπουδῆς. Ο. ἀργηστής] λευκός. Β. 30

61. χραίνει] μολύνει. Ο. βρέχει. σταλαγμοῖς] ῥαníσι. Β.

διὰ τῶν σταλαγμῶν τῶν ἐξερχομένων ἐγκάτων. θερμαίνεται τῶν ζώων τὰ ἔγκωπα καὶ οὕτως ὁ ἀφρὸς ἐ . . . μπετ . . . Ο.

8. προῖον] Infra v. 207.

33. ἐ . . . μπετ Ο. Literæ ab-

scissæ. Sensus postulat ἐκπέμπεται τῶν στομάτων.

62. σὺ δ' ὥστε νηὸς] σὺ δ' ὥσπερ ἀγαθὸς κυβερνήτης νεὸς φράσαι καὶ φρούρησον τὴν πόλιν. A.

ὡς] ὥσπερ. κενὸς οἰακοστρόφος] συνετὸς κυβερνήτης. B.

63. καταιγίσαι] πρὶν σφοδρῶς πνεῦσαι τὰς πνοὰς τοῦ πολέμου. τροπικὸς δὲ ὁ λόγος· ὥφειλε γὰρ εἰπεῖν πνοὰς ἀνέμου, ἀλλὰ περὶ 5 πολέμου λέγων διὰ τοῦτο καὶ τὴν τροπὴν φυλάττει, νῆα μὲν τὴν πόλιν ὀνομάζων, πνοὰς δὲ Ἄρεος τὴν σφοδρότητα τοῦ πολέμου, κύμα δὲ χερσαῖον τὴν σύρροισιν τοῦ πλήθους τοῦ στρατοῦ τῶν ἐναντίων. A. βαρέως ἐπεξελθεῖν τὰς κινήσεις. O.

φράσαι] φύλαξον καὶ ἀσφαλίσαι. καταιγίσαι] καταβαλεῖν καὶ 10 ἀνατρέψαι. χρῆται δὲ δι' ὅλου τῇ μεταφορᾷ. B.

64. κύμα χερσαῖον στρατοῦ] παρακεκινδυνευμένως εἶπε κύμα χερσαῖον. εἰπὼν δὲ πνοὰς Ἄρεος ἐπήγαγεν ἐπιθεσίῳ καὶ τὸ κύμα. χωρὶς γὰρ πνευμάτων κύματα οὐκ ἐγείρονται. P. ὁ κλύδων. O. τὸ φοσσάτον. P. ἐπειδὴ τὸ κύμα θαλάσσης ἐστὶ, διὰ τοῦτο χερσαῖον 15 εἶπε. δηλοῖ δὲ ἐντεῦθεν τὴν σφοδρὰν τοῦ στρατοῦ ῥύμην. B.

65. τόνδε καιρὸν] τούτέστι μὴ ἐκπέσης τοῦ δέοντος καιροῦ, ἀλλὰ σωφρόνως σκόπησον. O. τούτέστι μὴ ἀφήσης τὸν προσήκοντα καιρὸν παρελθεῖν μηδὲ τοῦ προσήκοντος ἐκπέσης χρόνου. P. τὸν τῆς προσβολῆς ἐκείνων. ὅστις ὠκιστος] ταχύτατος, ἤγουν πρόλαβε ταχέως 20 τὴν ἐκείνων ἔφοδον. B. γρ. ὥς τις. P.

66. ἀγῶ] καὶ ἐγὼ ἔξω τὰ ἐπίλοιπα ὀφθαλμὸν ἡμεροσκόπον πιστὸν, τούτέστιν ἀπελθὼν αὖθις ἐκεῖσε καὶ ἕκαστα τῶν πραττομένων σκοπῶν ἀγγελῶ σοι. καλεῖ δὲ τὸν ὀφθαλμὸν ἡμεροσκόπον, ἐπειδὴ ὥσπερ τοὺς κατασκόπους ἔχομεν, οὕτω καὶ τοὺς οἰκείους ὀφθαλμούς. 25 τὸ δὲ πιστὸν λέγει, ὅτι ὁ ἰδὼν τι μᾶλλον τοῦ ἀκούσαντος ἐπίσταται, καὶ μαρτυρεῖ ἢ παροιμία, ὀφθαλμοὶ ὧτων πιστότεροι. τὰ λοιπὰ] τούτων. πιστὸν] βέβαιον. B.

67. σαφηνεῖα λόγου] ἀκριβεστάτη ἀγγελία τοῦ ἐμοῦ λόγου. B.

68. τῶν θύραθεν] τῶν πολεμίων. B.

69. ὦ Ζεῦ] ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῇ καὶ πολιστοῦχοι θεοὶ, οἱ τὴν πόλιν

30

4. πνεῦσαι O.P. Legebatur καταπνεύσαι.

12. χερσαῖον] γρ. χερσαίου P.

15. φοσσάτον in lingua Græco-barbara significat exercitum. Vid. Ducang. Gloss. vol. 2. p. 1692.

18. ἀφήσης N. ἀφήσεις P.Q.

19. ἐκπέσης] ἐκπεσεῖν N.

27. ὧτων] Legebatur ὧτων.

31. ὦ Ζεῦ—] Partem hujus scholii ex N.Q. edidit Franckenius p. 65. minus emendate scriptam.

συνέχοντες καὶ ἐδραιοῦντες, ἡ ἀρά τε τοῦ πατρὸς, ἥτοι τοῦ Οἰδί-
ποδος, ἡ μέγα δυναμένη, μή μοι τὴν πόλιν πρυμνόθεν ἥτοι ἐκ
βάθρων αὐτῶν παντελῶς ὀλεθρευθεῖσαν ἐκκόψατε, δηϊάλωτον καὶ ὑπὸ
δηϊδος ἥγον μάχης καὶ πολέμου κρατηθεῖσαν, Ἑλληνίδα καὶ ταύτην
οὔσαν· μηδὲ τοὺς οἴκους ἡμῶν τὴν ἐλευθέραν τε πόλιν σχῆτε καὶ 5
κρατήσητε ἐν ζυγοῖς δουλείας, γένεσθε δὲ ἀλκὴ καὶ βοήθεια ἡμῖν καὶ
ἀποσόβημα τῶν κακῶν. κοινωφελῇ δὲ ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς
κατοικοῖς τῆς πόλεως καὶ ὑμῖν τοῖς θεοῖς νομίζω λέγειν· ἡ γὰρ πόλις
ὅταν εὐτυχῇ, τιμᾷ τοὺς θεούς. καὶ ἡμεῖς οὖν ἔαν ἀβλαβεῖς ἐσμέν,
τιμῶντες ὑμᾶς ἐσόμεθα. εἰ δὲ κακῶς πάσχομεν, βλασφημήσομεν 10
καθ' ὑμῶν. Ο.Ρ.

πολισσοῦχοι θεοὶ] οἱ τὴν πόλιν συνέχοντες καὶ φυλάσσοντες. Β.

70. Ἐρινύς] φθοροποιέ. πατρὸς] τοῦ ἡμετέρου. Β.

71. πρυμνόθεν] ριζόθεν. πανώλεθρον] ποταπήν. Β.

72. ἐκθαμνίσητε] δίκην θάμνου ἐκριζώσητε. θάμνος γὰρ ἐστίν 15
εἶδος χαμαιζήλου φυτοῦ καὶ πολυκλάδου, παρὰ τὸ θαμὰ ἐτυμολογού-
μενος. οὐ γὰρ μονοστέλεχον κατὰ τὰ δένδρα ἄνεισιν, ἀλλὰ πυκνὸς
ὁ θάμνος καὶ πολυστέλεχος εὐθύς ἐστιν ἐκ ριζῶν. Ο.Ρ. θάμνοι δὲ
οὔτοι ῥᾶον πυρὶ πίπτουσιν· οὐ γὰρ δῆπου μεγάλα δένδρα· ἡ δὲ
πτῶσις διὰ τὸν ἄνεμον καὶ διὰ τὸ πολὺ πῦρ ἐξικμάζον τὴν συνεκτικὴν 20
τῶν λεπτῶν θάμνων ὑγρότητα. Ο. διὰ θάμνου ἐκριζώθητε. θάμνος
εἶδος φυτοῦ. Ο.

ἐκθαμνίσητε] θάμνος κυρίως τὸ φρύγανον, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν
χθαμαλὸν δένδρον. Ο. ἐκσπάσητε. δηϊάλωτον] ὑπὸ πολέμου ἡφα-
νισμένην. Ἑλλάδος φθόγγον χέουσας] διάλεκτον· ἥτοι Ἑλληνίδα 25
οὔσαν. Β.

73. δόμους ἐφεστίους] τῶν πολιτῶν, ἡ ἐμῶν. Β. ἐγκατοίκους. Ο.

75. μήποτε σχέθειν] τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ,
ἀντὶ τοῦ, μήποτε σχῆτε ἐν ζυγοῖς τοῖς δουλοῖς τὴν ἐλευθέραν
πόλιν. Α.

ζυγοῖσι δουλείοις] ἥτοι δουλείᾳ. μήποτε σχέθειν] ἐβελήσατε
κρατηθῆναι. Β. 30

3. δηϊάλωτον—ζυγοῖς δουλείας om. Ο.

6. γένεσθε] γίνεσθε Ο.

ἡμῖν] ἡμῶν Ο.

9. τιμᾷ] τιμᾶς Ρ. litera γ ab alia
m. addita.

17. τὰ δένδρα] τὸ δένδρον Ο.

21. διὰ θάμνου—φυτοῦ] Hæc non
inter scholia, sed inter glossemata
habet Ο. Verba proxima θάμνος
κυρίως—δένδρον in Ο. leguntur supra
loco alieno.

76. ἀλκή] δύναμις καὶ βοήθεια. ξυνὰ] ἡμῖν καὶ ὑμῖν. B.

78. θρέομαι φοβερά μεγάλη ἄχῃ] ἦτοι θρηνώ, βοῶ φοβεράς μεγάλας θρηνηφδίας. εὐπτόητος δὲ ἡ τῶν παρθένων ἡλικία πρὸς φόβον, καὶ μάλιστα πρὸς πολιορκίαν. τὸ δὲ φοβερά, ἢ διὰ τὸ φοβερά ἄχῃ ἢ φοβερά γινομένη, ὃ ἐστὶν ἐπίτρομος. A. Ἄλλως. θρεῦμαι] ἐμ- 5 φαίνεται ὁ τῶν παρθένων χορὸς ὁρῶν οἰονεὶ νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πῶς ὁ τῶν Ἀργείων ὄχλος κεκίνηται κατὰ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ φησι θρηνῶν, ὁ ἱππικὸς στρατὸς συγκεχώρηται καὶ ἀφίεται, πρὸς τὴν πόλιν ὁρμᾷ, καταλείψας τὸν τόπον ἔνθα ἔκειτο. ὣδε πολὺς λαὸς ἱππότης πρόδρομος, ἦτοι ὁρμαῖος ἢ προτρέχων τῶν ἄλλων, οἰονεὶ τῶν πεζῶν. πείθει 10 δέ με ταῦτα σκοπεῖν ὁ ἐν τῷ αἰέρι ἀναφαινόμενος κοινορτὸς, ὁ ἀναυδὸς καὶ ἄφωνος ὢν, σαφὴς δὲ καὶ ἀληθὴς μηνυτὴς τούτων, ἡγουν, ἢ γὰρ τοῦ κοινορτοῦ κίνησις ἱππέων πλῆθος σημαίνει ἐπέρχεσθαι. O.P. αἰθερία δὲ κόνις ἢ αἰρομένη μέχρι τοῦ αἰθέρος, καίτοι ἄφωνος οὔσα, ἐναργής ἐστίν, ὥσπερ ἄγγελος, καὶ ἀληθής. φαντάζονται δὲ ταῦτα 15 πάντα. A.

θρέομαι] φοβοῦμαι. ἄχῃ] τὰ ἐπερχόμενα δηλονότι. B.

79. μεθεῖται] ἀφίεται, ἔρχεται. O. ἐκ τοῦ οἰκείου τόπου ἐφ' ἡμᾶς ὁρμᾶται. στρατόπεδον] τὸν τόπον ἐν ᾧ ἔκειτο. B.

80. ρεῖ] οἶον ἀφείται ὁ ὄχλος ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. ἤδη τὴν 20 ὁρμὴν ποιοῦνται ἐπὶ τὴν πόλιν οἱ πολέμοι. ταῦτα δὲ φανταζόμεναι λέγουσιν ὡς ἀληθῆ. τὸ δὲ χ πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στρατοπέδου. στρατόπεδον γὰρ καλεῖται τὸ ἐνδιαίτημα τοῦ στρατοῦ. ἢ στικτέον εἰς τὸ στρατὸς, ὁμοίως δὲ εἰς τὸ ρεῖ. P.

ρεῖ] δίκην ρεύματος ἔπεισι. πρόδρομος] προτρέχων ποταπός. B. 25

2. θρέομαι—μεγάλ' ἄχῃ] γρ. θρεῦ-
μαι—γρ. μεγάλη τ' ἄχῃ P.

φοβεράς om. O.

5. γινομένη—ἐπίτρομος] γινομένη—
ἐπίτρομος O.

θρεῦμαι] θρέομαι O.

6. ὁρῶν om. O.

7. τῆς χώρας] τὴν χώραν O.

9. ὁρμᾷ] ὁρμῶν N. ὁρμάς O.

καταλείψας—πέθει P.Q. Lege-
batur πρόδρομος ἦτοι προπορευόμενος τῶν
ἐτέρων, τὸ τοῦ στρατοῦ ὅλον, τουτέστιν
ἅπαν τὸ τοῦ στρατοῦ πλῆθος ρεῖ, ὁρμᾷ,
χέεται, κινεῖται. ἀσυνδέτως ταῦτα. πεί-
θει—. Sic etiam O., nisi quod verba

τὸ τοῦ στρατοῦ ὅλον omittit et post
πλῆθος inserit ἑάσας.

ἄδε] ρεῖ addit Franckenius p. 66.

11. ἀναφαινόμενος O. ἀναφερόμενος
vulgo. ἐγειρόμενος P.

12. ὢν] φανείς P.

δὲ καὶ O.P. Legebatur δὲ καὶ φα-
νερός καί.

μηνυτὴς τούτων om. P.

ἡγουν om. O. Proximum γὰρ ad-
didi ex O.P.

13. αἰθερία—πάντα om. O.

22. τὸ δὲ χ] τὸ δὲ ρεῖ P.Q. Cor-
rexī ex scholio codicis Medicei.

81. αἰθερία κόνις] καὶ μέχρις αἰέρος φθάνουσα ταῖς τῶν ἵππων ὅπλαϊς. με πείθει] ἐπειδὴ τὸ πείθειν διὰ λόγου γίνεται, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ ἀναυδος. B.

82. σαφὴς δὲ] στικτέον εἰς τὸ δέ, ὡς ἂν ἡ σύνταξις εἴη τοιαύτη· ἡ κόνις φανεῖσα αἰθερία, ἤγουν ἐν τῷ αἰέρι, πείθει με τὴν ἐφοδὸν ὑπο- 5 νοεῖν τοῦ στρατοῦ ἀναυδος καὶ ἄφωνος οὔσα, σαφὴς δέ. τὸ δὲ ἔτυμος ἄγγελος οὕτως νοητέον καὶ συντακτέον· ὁ ἄγγελος ὁ ἐλεδεμνάς ἤγουν ὁ ἐλάσας ἡμᾶς τῶν δεμνίων (στικτέον γὰρ καὶ ἐν τούτῳ), ὁ πρὸ μικροῦ ἐπαγγείλας τῷ Ἐτεοκλεῖ τὴν τοῦ στρατοῦ πρὸς τὴν πόλιν ἐπίθεσιν, ἀληθὴς ἦν· ἄπερ γὰρ ἐκεῖνος ἀπήγγειλε πρὶν, καὶ νῦν ἡ 10 κόνις μηνυεῖ. P.N. ἐλεδεμνάς ἦτοι ἐλοῦσα καὶ λαβοῦσα τὸ δέμας ὑμῶν. S.

σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος] φανερὸς ἀληθὴς μηνυτὴς, ὡς κατ' ἐμοῦ γίνεται. B.

83. ἐλεδεμνάς] ὁ ἐλαύνων καὶ διεγείρων ἀπὸ τῶν δεμνίων. Ἄλλως. 15 ἐλεδεμνάς: χρίμπεται δὲ καὶ πλησιάζει ἡμῖν τι ἢ κατὰ τι ἡμῖν προσπελάζει βοὴ πεδιοπλόκτυπος, ἤγουν τῶν ἀρμάτων, κτύπον ἐμποιοῦσα τῇ γῇ. O.P. ἐλεδεμνάς ἀντὶ τοῦ τὸ δέμας καὶ τὸ σῶμα ἡμῶν λαμβάνουσα τῷ φόβῳ καὶ συσφίγγουσα καὶ κατέχουσα. τινὲς δὲ ὡτὶ χρίμπεται γράφουσιν, ἦτοι τῇ ἀκοῇ ἡμῶν προσπελάζει βοή. 20 ἡχεῖ δὲ αὕτη ἡ βοή τρόπον ὕδατος ἀπειρίτου καὶ ἀπολεμήτου διὰ τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ἀπὸ τῶν ὀρῶν κατερχομένου καὶ κτυποῦντος. O.P.N. πεδιοπλόκτυπος] καὶ τὸ τῆς γῆς δέ μου πέδον κατακτυπούμενον τοῖς ὅπλοις ποιεῖ μου τοῖς ὡσὶ προσπελάζειν τὸν ἥχον. A. ἤγουν ὁ κτύπος ὁ ἐκ συγκρουσμοῦ τῶν ὅπλων πρὸς ἄλληλα καὶ ἐκ τῆς ἐν τῇ 25 γῇ τῶν ἵππων ποδοκροτήσεως γινόμενος. P. ὑπὸ τοῦ κτύπου τῶν ποδῶν τῶν ἵππων ἐν τοῖς πεδίοις γινομένου. O. ἡ στικτέον εἰς τὸ βοά· τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, καὶ χρίμπεται βοὰ πεδιοπλόκτυπος. P.

ἐλεδεμνάς] ἐλαύνων ἐμὲ ἐκ τῶν δεμνίων καὶ οὐκ ἐὼν καθεύδειν,

11. ἐλεδεμνάς] Sic S., licet interpretatio grammatici ἐλεδεμας postulare videatur in hoc et proximo scholio codicum O.P., ubi pariter ἐλεδεμνάς scriptum, ad quod in O. gl. est ἀπὸ τοῦ ἐλῶ τὸ κρατῶ καὶ τοῦ τέμνω (cogn. δέμνω).

16. κατὰ τι] μικρὸν τι P.

17. πεδιοπλόκτυπος] πεδιοπλέκτυπος O.

18. δέμας καὶ τὸ om. O.

21. ἀπειρίτου] ἀμαχέτου P.

22. ἰσχυρὸν—κτυποῦντος] ἀπειρίτου ὀρεκτύπου τοῦ ἀπὸ τῶν ὀρῶν κατερχομένου μετὰ κτύπου P.

28. βοά] βοά^η P. et paullo post iterum.

φόβον ἐμβαλάν. πεδιοπλόκτυπός] κτύπον ἐν τῷ πεδίῳ τοῖς ὅπλοις ἐγείρουσα. B.

84. ἐγγρίμπτεται βοᾶ] ἔπεισι καὶ πλησιάζει ἦχος. ποτᾶται] ἐναέριος φέρεται, ἦχεϊ ἢ βοῇ τῶν ὅπλων. B.

85. ἀμαχέτου] ἀκαταπονήτου. O. πρὸς δὲ μὴ δύναται τις μαχή-5
σασθαι, ἥτοι κατασχεῖν φερόμενον. ὀροκτύπου] τοῦ κτύπον ἐν τῷ
ὄρει ἐγείροντος τῇ φορᾷ. ἢ τοῦ ἔχοντος ἐν τῷ ὄρει καὶ ὀρμᾶν. B.

86. ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ] ὦ ὦ ὦ. ὀρόμενον] ταρασσόμενον καὶ ἐγειρόμενον,
φερόμενον. ἀλεύσατε] ἀποσοβήσατε. B.

87. βοᾶ ὑπὲρ τειχέων] ἐν βοῇ, ἡγουν σὺν θορύβῳ καὶ ὄχλῳ ὁ 10
'Αργεῖος λαὸς ὁ λευκὰς ἀσπίδας ἔχων ὄρνυται καὶ διεγείρεται καὶ
ὀρμᾷ ὑπεράνω τῶν τειχέων, εὐπρεπής, ἥτοι τοῖς ὅπλοις κεκοσμημένος,
ἐπὶ τὴν πόλιν τρέχων, προορᾷ δὲ οἶον ὁ χορὸς τὴν τοῦ Καπανέως,
ὅστις ἐκ τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀργείων ἦν, ἐπὶ τὰ τεῖχη ἄνοδον, ἥνπερ
Εὐριπίδης φησί. O.P. σημειῶσαι δὲ ὅτι ἡ ὑπὲρ πρόθεσις, ὅτε τὴν 15
ἀνωτάτω σχέσιν δηλοῖ, μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται· οἶον, ὑπὲρ
τὴν γῆν ὁ ἥλιος· ἐν τῷ οὐρανῷ γάρ· ὅτε δὲ τὸ πλησίον καὶ ἐγγύς,
μετὰ γενικῆς, ὡς τὸ ὑπὲρ τῆς γῆς ὁ ἀνὴρ, ἥτοι πλησίον τῆς γῆς·
ἄνωθεν γὰρ αὐτῆς πορεύεται. καὶ ὁ Λυκόφρων “ὑπὲρ Καλυδῶν
“ λευκὰ φαίνουσαι πτίλα,” ἡγουν τὰ ἰστία ὑπεράνω τῶν Καλυδῶν 20
φέρουσαι νήσων, μικρόν τι ταῦτα τῶν νήσων ἐξέχοντα. τοιοῦτόν
ἐστι καὶ τὸ ὑπὲρ τειχέων. O.Q.

βοᾶ] ἐστίν. B.

89. ὄρνυται] διεγείρεται. O. ὀρμᾶται. B. εὐπρεπής] τοῖς
ὅπλοις κεκοσμημένος. O. εὐτρεπής] ποταπὸς ἔτοιμος. B. 25

90. διώκων] ἐλαίνων, σπενδων. B.

92. ῥύσεται] ἡμᾶς τῶν τοιούτων. B.

ἐπαρκέσει] βιηθήσει ἡμῖν. B.

94. πότερα δὴτ' ἐγὼ] πρὸς τὰ εἰδῶλα τῶν θεῶν πέσω, παρακα-
λοῦσα καὶ δυσωποῦσα αὐτοὺς, ἢ ἄλλο τι πράξω; A. 30

10. ἡγουν σὺν θορύβῳ om. O.

11. ὁ λευκὰς ἀσπίδας ἔχων et mox
καὶ ὀρμᾷ et εὐπρεπής—τρέχων om. O.

13. προορᾷ—Εὐριπίδης φησί P. Pro
his O. ut vulgo προορᾷ γὰρ ὥσανεὶ ὁ
τῶν παρθένων χορὸς πῶς ὁ τῶν Ἀργείων
ὄχλος ἄνοδον ἐπὶ τῶν θηβαϊκῶν τειχεῶν

μέλλει ποιήσασθαι.

15. Εὐριπίδης] Phoeniss. 181.

19. Λυκόφρων] v. 25.

22. τειχέων] τὰ τεῖχεα Q.

29. παρακαλοῦσα καὶ δυσωποῦσα
scripsi ex P. pro παρακαλῶν καὶ δυσ-
ωπῶν.

πότερα] ποῖον· ἐπειδὴ τὸ πότερα διστακτικὴν ἔμφασιν ἔχει. φαμέν γάρ, πότερα ποιήσω τόδε ἢ τόδε; ἐνταῦθα τὸ μὲν ἐν σκέλος εἶπεν, ἐπειδὴ συντελεῖ, τὸ δὲ ἕτερον παρήκεν, δέον εἰπεῖν, ἢ οὐ προσπέσω; ὥστε πρὸς τὸ δαιμόνων πρῶτον ὑπόστιζε, ἵνα ἡ μὲν ὑποστιγμὴ εἴη διότι ὁ λόγος κρεμάται, ἡ δὲ στιγμὴ, διότι εἰ τὸν λόγον ἀπέδωκας, 5 ἔστιξας ἂν ἐν τῷ τέλει τῆς ἀποδόσεως. τῶν δὲ μὴ ταῦτα δεχομένων βραχὺς λόγος· ἱκανὴν γὰρ τὴν ἐκ τῆς ἀγνοίας διδῶσαι δίκην. πωτιπέσω] προσπέσω. Β. προσπαρακαλέσω. Ο.

95. βρέτη] εἰκόνας. Β.

96. εὐδῆροι] ἐπ' ἀγαθῷ ἰδρυμένοι. ἢ ἐπὶ τῶν καλῶν καθεδρῶν 10 καθεζόμενοι. Ρ.

ὧν οἴκοι ἐν τοῖς ναοῖς. Β.

97. ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι] τοῦτό φησι, καιρὸς ἀκμαῖός ἐστι νῦν ἔχεσθαι βρετέων ἥτοι προσπίπτειν τοῖς εἰδώλοις τῶν θεῶν καὶ παρακαλεῖν αὐτούς. τί βραδύνομεν καὶ οὐχ ἰκετεύομεν, ὧ ἀγαστονοί, 15 ἡμεῖς αἱ ὑπὸ τοῦ στόνου ἀγόμεναι καὶ κατεχόμεναι, ἢ λίαν θρηνοῦσαι. ταῦτα δὲ τινες τῶν τοῦ χοροῦ γυναικῶν πρὸς τὰς ἐτέρας φασίν. Α.

ἀκμὴ καὶ καιρὸς ἐστὶν εἰδῶλων ἄπτεσθαι ἐπὶ δεήσει. ἀγάστονοί] ἄγαν στενάζουσαι μόνον καὶ οὐχ ἰκετεύουσαι. Β.

101. πέπλων καὶ στεφάνων] πότε ἔξομεν καὶ ἀψόμεθα τῶν πέπλων 20 καὶ τῶν στεφάνων τῶν θεῶν, εἰ μὴ νῦν αὐτῶν ἐπελαβόμεθα, περὶ τὴν λιτὴν τὴν περὶ ἡμῶν καὶ τὴν τῆς πόλεως; τινες δὲ, πότε τῶν πέπλων καὶ τῶν στεφάνων τῶν ἡμετέρων καὶ κεφαλοδέσμων ἀψόμεθα, καὶ ταῦτα πρὸς γῆν κάτωθεν ρίψασαι ὀλοφυρμὸν αὐταῖς περιθήσομεν, εἰ μὴ νῦν περὶ τὴν λιτὴν; Ο.Ρ. πότε πέπλων καὶ στεφάνων ἔξομεν ἢ 25 νῦν, τραπεῖσαι πρὸς λιτανείαν τὴν περὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως; ἀντιτίθεσαν γὰρ καὶ πέπλους καὶ ἑτέρα τινὰ ἄμφια ἐν ταῖς δεήσεσι. "Ομηρος "πέπλον ὅστις τοι χαριέστατος." Ρ.

πέπλων] τῶν ἐν τοῖς ἀγάλμασι. στεφάνων] τῶν περὶ αὐτὰ στεφάνων. πότε] ἔξομεν. ἀμφὶ λιτάν] περὶ παράκλησιν. ἔξομεν] 30 οἰοῖνε διατεθῶμεν. ὁ γὰρ περὶ τι διατεθεὶς ἄντικρυς τοῦτο κατέχει. τὸ ἔξομεν οὕτω νόει ὡς ἔφημεν, συνάπτων πρὸς τὸ ἀμφὶ λιτάν, τὸ δὲ ἀμφὶ λιτάν πρὸς τὸ πέπλων καὶ στεφάνων· χρωῶνται δὲ τούτῳ εἰς

1. ποῖον—διστακτικὴν] Legebatur δεσμίῳ Ρ.

ποῖον—δυοτικὴν.

21. περὶ τὴν] παρὰ τὴν Ο.

23. κεφαλοδέσμων Ν. κεφαλο-

24. γῆν κάτωθεν] τὴν κάτω Ο.

27. ἀντιτίθεσαν] ἀντετίθεσαν Ρ.

τοιαύτην σημασίαν καὶ οἱ ῥήτορες· καὶ μαρτυρεῖ ὁ Σύριος Λουκιανὸς λέγων, “ἔπειτ’ ἀμφὶ πλοῦν εἴχομεν.” ἀγνοοῦντες δέ τινες τὸ ἔξομεν ἀντὶ τοῦ ἐξόμεθα λέγουσι, συνάπτοντες πρὸς τὸ πέπλων. ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅποτε ἰκέτευον τοὺς θεοὺς, ἐν χερσὶν ἔχειν τοὺς αὐτῶν πέπλους καὶ στεφάνους καὶ διὰ τούτων αὐτοὺς ἐξιλεοῦσθαι. B. 5

103. κτύπον δέδορκα] μετήγαγε τὰς αἰσθήσεις πρὸς τὸ ἐναργέστερον, ὡς “Ἦκουσας ὁ κόραξ οἶος ἦλθ’ ἐξ Ὀρεοῦ;” P.

κτύπον δέδορκα] κατανοῶ. ὃ γὰρ κατανοῶ, τοῦτο δέδορκα τοῖς τοῦ νοῦ ὀφθαλμοῖς. πάταγος] κτύπος. B.

104. τί ῥέξεις] τί ποιήσεις, ὃ παλαίχθων Ἄρης; προδώσεις ἡμᾶς 10 εἰς χεῖρας ἐχθρῶν; A.

105. παλαίχθων] ἔκπαλαι τῇ χθονὶ ἡμῶν τιμώμενος, ὁ κατοικῶν ἔκπαλαι τὴν χθόνα. O. ἀντὶ τοῦ, ὁ ἐκ παλαιοῦ κληρωσάμενος τήνδε γῆν. τιμᾶται γὰρ παρὰ Θηβαίοις ὁ Ἄρης. διὸ καὶ Ἄρειον τεῖχος καὶ Ἀρητιάς κρήνη παρ’ αὐτοῖς. Ἄρης Ἀττικόν, ὃ Ἄρης 15 κλητικόν. οἱ δὲ γράφουσιν, ὢ Ἄρη. ἱερὰ δὲ Θήβη τοῦ Ἀρεως. ἔστιν οὖν πάλαι τὴν γῆν κατέχων. A.

ῥέξεις] ποιήσεις. παλαίχθων Ἄρης] ὁ πάλαι καὶ ἐξ ἀρχῆς τὴν τῶν Θηβῶν χθόνα λαχὼν εἰς οἴκησιν. παρὰ Θηβαίοις ὁ Ἄρης τιμᾶται Ἀρμονία γὰρ ἡ τούτων προμήτηρ Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος ἦν 20 παῖς. καλεῖται δὲ ἐνταῦθα καὶ Ἀρειον τεῖχος, καὶ Ἀρητιάς κρήνη, ἣν ὁ Ἄρης τηρεῖ καὶ ἐπισκοπεῖ. τὰν σὰν γὰν] πόλιν δηλονότι. B. τὴν σὴν γῆν, ἥτοι τὰς Θήβας. O.

106. ἔπιδε] ἥτοι ἐπίσκειψαι καὶ φύλαξον, ὃ Ἄρης χρυσοπήληξ καὶ χρυσὴν περικεφαλαίαν ἔχων· ἡ μετὰ χρυσέων περικεφαλαιῶν οἱ 25 σπαρτοὶ ἀνεδόθησαν ἦντινα, δηλονότι τὴν ἡμετέραν πόλιν, ποτὲ ἔθου πεφιλημένην. O.P.

107. χρυσοπήληξ] χρυσὴν περικεφαλαίαν ἔχων. ἔπιδε] ἥτοι εὐμενῶς βλέψον. B.

108. εὐφιλήταν] ἀγαπητήν. B.

109. πολισοῦχοι χθονὸς] οἱ τὴν πόλιν καὶ τὴν περὶ αὐτὴν γῆν 30 συνέχοντες. B.

4. θεοὺς] Legebatur αὐτῶν θεοῖς.

7. οἶος ἦλθ’ ἐξ Ὀρεοῦ] οἶον ἦλθ’ ἐξ-
ρέων P. Legebatur οἶος ἦλθ’ ἐξ Ὀρεοῦ.
Vid. ad schol. vet.

15. Ἀρητιάς] ἀρειτιάς P.

16. οἱ δὲ γράφουσιν—κατέχων om. P.

21. Ἀρητιάς] Legebatur ἀρειτράς.

26. σπαρτοὶ] σπάρται O. σπάρτες P.
ἦντινα] ἦν ποτε P.

110. ἴθ' ἴτε πάντες] τινὲς μὲν ἴτ' ἴτε φασὶ, τραπῆναι τὸ τ εἰς θ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ διὰ τὸ κακόφωνον λέγοντες, ἄλλοι δὲ ἴθι ἐνικῶς λέγουσι, πρὸς τὸν Ἄρην τοῦτο ἀποτείνοντες, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τοὺς θεούς. ὁ δὲ κωὺς ἐστὶ τοιοῦτος, ἔλθετε, ὦ θεοὶ σύμπαντες, ἴδετε καὶ θεάσασθε τὸν ἰκέσιον λόχον τῶν παρθένων γυναικῶν, ἥγουν τὸ πλῆθος 5 καὶ τὴν συνάθροισιν τὴν ἰκετεύουσαν ὑμᾶς ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι δούλας αὐτὰς τοῖς ἐχθροῖς. Α.

111. παρθένων] ἡμῶν. ἰκέσιον λόχον] παράκλητον συνεδρίαν, ἀγοράν. δουλοσύνας ὑπερ] δουλείας, ὑπὲρ τοῦ μὴ δουλεῦσαι. Β.

113. κύμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν] ταῦτα τροπικῶς 10 εἶπεν. ἦτοι, ὀργὴ καὶ θυμὸς τῶν δοχμολόφων ἀνδρῶν καυχάζεται ταῖς πνοαῖς ταῖς διεγειρομέναις. δοχμολόφων δὲ, τῶν ἐπινευόντων τοὺς λόφους, ἦτοι τὰ κράνη αὐτῶν· ἐν γὰρ τῇ κινήσει συμβαίνει πλαγιάζεσθαι τοὺς λόφους. ἄλλοι δὲ δοχμολόφων φασὶ, διότι οἱ πολεμῶντες κόρυθας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐπεφέροντο τρεῖς λόφους ἐχούσας, 15 νεύοντας τῇδε κάκεισε. Α. πλησίον κύκλω τῆς πόλεως ἐχόντων λόφους πλαγίους τείνοντας. Ο.

114. δοχμολόφων] ἦτοι τῶν ἐχόντων τοὺς λόφους δοχμίους ἐν τῷ κινεῖσθαι. λόφος δὲ ἐστὶν ἡ λεγομένη ἵππουρις, ἣν ἄνω τοῦ κράνους 20 πηγνύουσιν. Β.

115. καυχάζεται] ἡχεῖ. ὀρόμενον] διεγειρόμενον. Β.

118. παντελές] ἀλλ' ὦ Ζεῦ ὁ πάντως καὶ κατ' ἀλήθειαν πάντα ποιῶν καὶ ἐξάγων εἰς τέλος (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ παντελές) βοήθησον εἰς τὴν ἀπὸ τῶν πολεμίων ἄλωσιν τῆς ἡμῶν δηλονότι πόλεως, μὴ πως ἀλῶ. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι τὴν πόλιν κυκλοῦσι, φόβος δὲ ἡμῖν ἀπὸ τῶν 25 πολεμικῶν ὅπλων ἐγγίνεται. Ο.Ρ. τὸ παντελές ἢ πρὸς τὸ Ζεῦ νοητέον οὕτω, ὦ Ζεῦ παντελές, ἦτοι ὦ πάντα τελῶν, ἢ ὁ κατὰ πάντα τέλειος· ἢ πρὸς τὸ ἄρῃξον οὕτω, ἄρῃξον παντελές, ἥγουν διόλου. πάντως] ἀληθές. Β.

119. ἄρῃξον] βοήθησον ἡμῖν. δαίτων ἄλωσιν] τὴν τῶν πολεμίων 30 καταστροφὴν. Β.

121. κυκλοῦνται] κυκλοῦσι. φόβος] ἡμῖν. ἀρῃίων] πολεμικῶν. Β.

122. χαλινοὶ δὲ οἱ διαῖετοι καὶ ἐκκρεμάμενοι τῶν ἱππικῶν γενύων

9. δουλεῖσαι Huetius apud Fœh-sium p. 118. pro λῦσαι.

22. πάντως καὶ κατ' ἀλήθειαν om. O.
25. οἱ γὰρ—κυκλοῦσι om. O.

καὶ στομάτων κινύρονται φόνον, ἥτοι ἥχόν τινα φονικὸν καὶ φονεργάτην ἐκπέμπουσι. Ο.Ρ. συντάσσεται οὕτως, οἱ διὰ τῶν ἰππείων γενύων δετοὶ καὶ δεδεμένοι χαλινοί. Ρ.

διαδδοτοὶ γενύων ἰππείων] πανταχόθεν δεδεμένοι ἰππικῶν στομάτων. Β. 5

123. κινύρονται] ἀπὸ κινήσεως ποιοῦνται φόβον. Ο. ἡχοῦσιν ἡμῖν. Β.

124. ἀγῆνορες πρέποντες στρατοῦ] ὑπερήφανοι καὶ αὐθάδεις. Ρ. ἄγαν ἀνδρεῖοι, ἔξοχοι· πρέπουσι γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις οἱ ἔξοχοι προύχοντες. Β. 10

125. δορυσσόις σάγαις] ταῖς διὰ τοῦ δορὸς σούσαις καὶ κινούσαις εἰς φόβον τοὺς πολεμίους. σάγαις δὲ ἀντὶ τοῦ πανοπλίας. Ο.Ρ.

πολεμικαῖς πανοπλίας. δορυσσός πανοπλία ἡ ἐν τῷ δορὶ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ σώους διατηροῦσα τοὺς ἔχοντας. Β. 15

126. πάλῳ] κλήρῳ. Β.

127. πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ποσειδῶνα ταῦτά φησιν ὁ χορός. λέγει δὲ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν, φιλοπόλεμε, γενοῦ ῥυσίπολις, ἥτοι ῥῦσαι τὴν ἡμετέραν πόλιν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν. καὶ σὺ δὲ ὁ τῆς θαλάσσης βασιλεύων θεὸς Ποσειδῶν ἐπίλυσιν τῶν φόβων δίδου, καταβαλὼν τοὺς ἐχθροὺς ἐν τῇ τριαίνῃ. Ο.Ρ. 20

Διογενὲς] ἐκ Διὸς γεννηθέν. φιλόμαχον] πολεμικόν. Β.

128. ῥυσίπολις] ἐλευθεροῦσα. Ο. ῥυομένη τὴν πόλιν. Β. ἴππειος] ὁ ἔφορος τῶν ἵππων. Ο. ἰππικός· ἡ διὰ τὸ ὕδωρ ταχὺ, ἡ διότι τῷ Πέλοπι πρῶτος ἄρμα παρέσχεν. Β. 25

2. συντάσσεται—χαλινοί] Hæc inter gl. habet Ρ. In Ο. est γράφεται δὲ καὶ διὰ δέ τοι, καὶ συντάσσεται οὕτως· οἱ διὰ τῶν ἰππείων δέ τοι γενύων χαλινοί.

12. σάγαις δέ] ταῖς σαγαῖς δὲ Ρ. ταῖς εἰσαγαῖς Ο., sive δέ.

17. Ποσειδῶνα] ἀπόλλωνα Ο.

19. ῥῦσαι τὴν ἡμετέραν] ῥυομένη Ο. ῥυσαμένη Ν. in quo hæc annotatio in duo scholia divisa et sic scripta est, σὺ δ' ὦ Διογενὲς κράτος, καὶ κράτος φιλόμαχον, ἥτοι ὦ Ἀθηνᾶ, θεὰ φιλοπολέμα ἐσὶν τοῦτο. παράφρασις, ἡ ἀπὸ

τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα· ἐκ γὰρ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἐγενήθη ἡ Ἀθηνᾶ. γενοῦ ῥυσίπολις] ἥτοι ῥυσαμένη (Voss. 2. ῥῦσαι) τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν. “ Verba ἐσὶν τοῦτο a librario, qui prius illud scholion supplevere vellet, memoriter adjecta puto. In Voss. 2. hæc conjuncta et sic mutata sunt, ut “ prorsus cum vulgatis conspirent, “ omisissis verbis καὶ κράτος, θεὰ, “ ἐσὶν—παράφρασις, ἐκ—Ἀθηνᾶ.” Francken. p. 81.

131. ἰχθυβόλῃ μηχανᾷ] τῇ τριαίνῃ λέγει. Ο. τῷ κάμακι ἢ τῇ τριαίνῃ. Β.

132. ἐπίλυσιν δίδου] πάλιν δις εἶπε τὸ ἐπίλυσιν. τεταραγμένης δὲ ψυχῆς ταῦτα ἤθη καὶ ἐμφάσεως ἕνεκα λεγόμενα. Α.

133. ἐπίλυσιν] ἀπαλλαγὴν. φόβον] τῶν νῦν. δίδου] ἡμῖν. Β. 5

135. Κάδμου ἐπώνυμον] Καδμεῖοι οἱ Θηβαῖοι. Β.

138. κήδεσαι τ' ἐναργῶς] ἐπιμελήθητι. γράφεται καὶ κήδουσαι. Ο. κηδεστῆς ἐναργῶς γενοῦ. Ἀρμονίαν γὰρ τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως εἶχεν ὁ Κάδμος· ἢ ἀντὶ τοῦ, φρόντισον ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως ἐναργῶς. Α.

10

κήδεσαι τ' ἐναργῶς] φρόντισον φανερώς. Β.

139. καὶ Κύπρις, ἅτε γένους] Κύπρις ἢ Ἀφροδίτη λέγεται· ταύτης δὲ καὶ Ἄρεος θυγάτηρ ἢ Ἀρμονία ἐγένετο, ἣν ὁ Κάδμος ἔλαβεν εἰς γυναῖκα· ἀφ' ἧς οἱ ἀπὸ τοῦ Κάδμου πάντες γεγόνασιν. φησὶν οὖν ὁ χορὸς πρὸς τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα Ἀρμονίαν 15 ὅτι βοήθησον ἡμῖν· ἀπὸ γὰρ τοῦ αἵματος τοῦ σοῦ ἐγεννήθημεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ σοῦ καταγόμεθα. Α.

Κύπρις] ᾧ. ἅτε] ἦτις. γένους] τοῦ ἡμετέρου. προμάτωρ] ἐξ Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης Ἀρμονία ἢ Κάδμου γυνή. Β.

141. ἄλευσον] ἀποσόβησον τὰ παρόντα. σέθεν] σοῦ. ἐξ αἵμα- 20 τος] τοῦ γένους, ἥτοι τῆς Ἀρμονίας τῆς σῆς θυγατρὸς. Β.

142. θεοκλύτοις] ἃς ὁ θεὸς ἀκούει. Ο.

143. λιταῖς σε θεοκλύτοις ἀπύνουσαι] παρακλήσεσιν αἷς ἄνθρωποι τοὺς θεοὺς καλοῦσιν εἰς ἔλεον ἐπικαλούμεναι. Β.

144. πελαζόμεθα] τῷ σῷ βωμῷ πλησιάζομεν. Β.

25

145. Λύκει' ἄναξ, λύκειος γενοῦ] Λύκειόν φασι τὸν Ἀπόλλωνα, ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ Λυκίᾳ τῇ πόλει τιμᾶσθαι αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ ἀνατίθεσθαι αὐτῷ λύκον ὡς ἱερὸν, ἢ διὰ τὸ λύκους ἀνελεῖν. ἢ, ὅ γε κρεῖττον, διὰ τὸ λυκόφως ποιεῖν τῆς νυκτὸς ὑποχωρησάσης. Ἀπόλλων γὰρ ὁ Ἥλιος. Α.

30

Λύκει' ἄναξ] ὁ λύκον ὀλέσας ποτέ. Λύκειος γενοῦ] φθορεὺς, καὶ οἷος ἐφάνης λύκῳ ποτέ. Β. ἀφανιστικός, τιμωρητικός. Ο.

146. στρατῷ δαίῳ] τῷ τῶν πολεμίων. στόνων αὐτᾶς] τῶν ἡμετέρων στεναγμάτων ἀκρατῆς. Β.

27. ἀνατίθεσθαι] ἀνατιθέναι O.P.

τας, ut conjecit Stanleius, auditor,

34. ἀκρατής] Legissee videtur ἀτ-

ab αἰω formatum. FRANKEN. p. 82.

147. Λατογένεια] ἐκ Λητοῦς γεννηθεῖσα. B.
 εὔ πυκάζου] ἦτοι ἐντέχνως καὶ ἐπιστημόνως εὐτρέπιζε τὸ τόξον.
 τὸ γὰρ πύκα ἀντὶ τοῦ ἐπιστημόνως παραλαμβάνεται. A.
 εὐτρέπιζε κατὰ τῶν πολεμίων. B.

151. ὄτοβον ἀρμάτων] ἀκούω, φησὶ, τὸν τῶν χνοῶν κτύπον. A. 5
 τῶν καρουχῶν. O.

ὄτοβον] κτύπον. ἀρμάτων] τῶν πολεμίων. B.

153. πότνι Ἥρα] σεβασμία. τὸ πότνια Ἥρα καὶ τὸ Ἄρτεμι
 φίλα ἐπιφωνήματά ἐστι πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ μέσου τῶν στεναγμά-
 των λεγόμενα, εἰς οἶκτον αὐτοὺς προκαλούμενα. τοιαῦτα δὲ καὶ 10
 προῖων εὐρήσεις. B.

154. χνοαὶ λέγονται αἱ τῶν τριχῶν χοινικίδες. ἤγουν αἱ σύριγγ-
 γες, ὃ ἐστὶν ὄπαί, αἷς καὶ πλήμνας φασίν, ἤγουν τὰ μέσα τῶν εἰρη-
 μένων συρίγγων, εἰς αἷς ἐντίθενται τὰ ἄξονος ἄκρα. πλήμναι δὲ κα-
 λοῦνται διὰ τὸ πλήσσεσθαι ἢ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος· ἐλήλαται 15
 δὲ ταῖς χοινικίσιν ἐμβαλλόμεναι. ἢ πασσαλίσκοι κωλύοντες ἐξίεναι
 τὸν τροχόν. ἐπίσωτρα οἱ ἐπικείμενοι κύκλοι τοῖς τροχοῖς ἦτοι οἱ
 κανθοὶ οὕτω λέγονται, διὰ τὸ ἐπιτρέχειν, ὡς ἀπὸ τῆς ἐπὶ προθέσεως
 καὶ τοῦ σῶ τὸ ὀρμῶ· ἢ παρὰ τὸ σῶζειν. σωστικοὶ γὰρ τῆς εἴσω
 περιφερείας εἰσὶν οἱ κανθοί. τὸ δὲ χνοαὶ βαρύτονον. τὰ εἰς ἡ καθα- 20
 ρὸν δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα ὧν
 προηγείται δασύ, βαρύνεται, οἷον χνόη φθόη χλόη. τὸ δὲ πνοή οὐκ
 ἔχει δασύ. P.

ἔλακον] ἤχησαν. ἄξόνων] τῶν ἐν τοῖς ἄρμασι. βριβομένων] βα-
 ρυνομένων τοῖς ἐφεστῶσι. χνόαι] αἱ ὄπαί, ἦτοι τὰ ἄρματα περι- 25
 φραστικῶς. B. αἱ σύριγγες. O.

155. δορυτίνακτος δ' αἰθῆρ] διὰ τῶν δοράτων τῶν πολεμίων κινού-
 μενος ὁ αἶθρ τaráσσεται. B.

ἐπιμαίνεται] γρ. ἐπισημαίνεται. P.

156. ἄμμιν] ἡμῖν. B.

30

2. καὶ] δι' (sic) O.

4. εὐτρέπιζε P. Legebatur ἐντεινε.
 In P. γρ. ἐντυκάζου.

6. καρουχῶν] Vocabulum barba-
 rum, de quo v. Ducang. s. v. κα-
 ρούχα.

16. ἐμβαλλόμεναι] ἐμβαλλόμεναι P.

20. χνοαὶ P. ἰξυτόνως hic et supra,

in textu vero χνοαί, superscripto
 γρ. χνοαί. Quæ de accentu tradit
 schol. ex Herodiano sunt excerpta
 iisdemque verbis leguntur ap. schol.
 Soph. Electr. 711.

καθαρόν] καθαρὰ P. Correxī ex
 schol. Soph.

22. δὲ addidi ex schol. Soph.

157. ποῦ δ' ἔτι τέλος] ποῦ; εἰς νίκην ἢ εἰς ὄλεθρον; θεός] τύχη. B.

158. ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεον λιθὰς] βαλλομένων κατὰ τὸ ἄκρον. O. ἀκροβολίζεσθαι ἔστι τὸ ἐν πολέμοις κατάρχεσθαι. λιθὰς] λιθάς, ἥτοι σωρὸς λίθων, ἔρχεται ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων, ἥτοι τῶν μικρῶν πυρ- 5 γισκίων τῶν ἀκροβόλων, ἥτοι τῶν πόρρωθεν βαλλομένων, διὰ τὸ ἐν ἄκρῳ τῶν τειχῶν καὶ ἄνωθεν ἵστασθαι. A.

λιθὰς] σωρεία λίθων. ἔρχεται] τὸ ἔρχεται, εἰ μὲν νοήσεις ἀπὸ Θηβαίων πρὸς τοὺς πολεμίους, τὸ ἀκροβόλων ἀντὶ τοῦ ἐξ ἄκρων τοῦ 10 τείχους εἰς τρῶσιν τῶν πολεμίων πεμπομένων ἐρεῖς· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν πολεμίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἀκροβόλων ἀντὶ τοῦ εἰς τρῶσιν τῶν ἐν τοῖς ἄκροις ἵσταμένων τοῦ τείχους πεμπομένων ἐκ πολεμίων. ταῦτα δὲ λέγει ὁ χορὸς οὐχ ὅτι ἀληθῶς ἐγίνετο, ἀλλ' Αἰσχύλος ἐξεπίτηδες τοῦτο ποιεῖ τὴν τῶν γυναικῶν παριστῶν φύσιν, ἥνικα ταραχθεῖεν φόβῳ, καὶ τὰ οὐκ ὄντα φανταζομένων. B. 15

159. ὦ φίλ' Ἀπολλων] ὦ Ἀπολλων, καὶ δέον εἰπεῖν ὦ Ζεῦ, τέλος ἡμῖν πολεμόκρατον ἄγνόν καὶ ἀναίμακτον δός· ὁ δὲ οὐχ οὕτως ἔφη, ἀλλὰ πρὸς τὸ τέλος τὸν λόγον ἐποιήσατο. ἔστι δὲ τὸ αὐτό. B.

160. κónαβος ἐν πύλαις] κónαβος καὶ ἥχος καὶ κτύπος τῶν σα- 20 κέων καὶ ἀσπίδων τῶν ὑπὸ χαλκοῦ συνδεδεμένων, ἐν μάχαις καὶ τέλος καὶ πλήρωμα ζωῆς (ἥτοι θάνατος) ἐν τῷ πολέμῳ πληρωθῆν, ἄγνόν καὶ καθαρόν. ἐπεὶ γὰρ οὐ μιὰρὸς ὁ ἐν πολέμῳ φόνος, ἄγνόν μᾶλλον τοῦτον ἔφησεν, ἐπεὶ οἱ πολεμίους ἀποκτείναντες καθαροὶ εἰσι μᾶλλον ἢ οἱ φίλους ἀνελόντες. τέλος δὲ ὁ φόνος καὶ ὁ πόλεμος· 25 τέλος γὰρ τινες τοῦ βιότου ἐν τούτῳ πολλάκις εὐρίσκουσι. τέλος γὰρ τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς ὁ θάνατος. A.

κónαβος] κτύπος ἔστί. χαλκοδέτων σακέων] ἐκ σιδήρου δε- 30 μεμένων ἀσπίδων. B.

161. Διόθεν] ἐκ τοῦ Διός. πολεμόκρατον] τὸν πόλεμον κρᾶναν καὶ τελειῶσαν. ἄγνόν] καθαρὸν, ἀναίμακτον. B. 30

164. μάκαιρ' ἄνασσ' Ὀγκα] Ὀγκα ἢ Ἀθηνᾶ παρὰ Θηβαίους ἐτιμᾶτο. ἐπιέχεται δὲ τὴν ἐπιχώριον Ἀθηνᾶν καλῶν εἰς βοήθειαν, ὥς ὁ Θετταλὸς τὸν Δία, λέγων, “Ζεῦ ἄνα Δωδωναϊε.” καὶ ὁ Λύκιος τὸν Ἀπόλλωνα, “Κλυθὶ ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πῖονι δῆμῳ εἷς.”

5. σωρὸς] σύρροια P.
6. πόρρωθεν om. P.

34. ἐν πῖονι δῆμῳ εἷς] εὐρείης ἀνάσ-
σεις O.P.

καὶ ὁ Ἰδαῖος, “Ζεῦ πάτερ Ἰδῆθεν μεδέων.” Ὀγκαῖα τοίνυν ἡ Ἀθηναῖα τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις. Ὀγκα δὲ παρὰ Φοῖνιξιν ἡ Ἀθηναῖα, καὶ Ὀγκαῖα πύλαι. μέμνηται τούτου καὶ Ἀντίμαχος καὶ Ῥιανός. Φοῖνιξ δὲ τὸ γένος ἄνωθεν ὁ Κάδμος ἐτύγγχανεν ὁ τῶν Θηβαίων οἰκιστής· διὸ καὶ ὡς ἐκ Φοινίκων κατηγμένος Ὀγκαν Ἀθηναῖαν παρὰ 5 Θηβαίοις τιμᾶσθαι ἐποίησε. τὸ δὲ “πρὸ πόλεως ἐπτάπυλον ἔδος” ῥύου· οὕτως ῥητέον, ὦ μάκαιρ’ ἄνασσα Ὀγκα, ὦ μακαρία θεὰ Ἀθηναῖα πρὸ τῆς πόλεως γενομένη βοήθησον αὐτῇ. κάλλιον δὲ εἰπεῖν τὸ πρὸ τῆς πόλεως οὕτως, ὦ Ὀγκα Ἀθηναῖα ἡ πρὸ τῆς πόλεως, ἥτοι οὕσα ἐξωγραφημένη πρὸ τῆς πόλεως, ἥγουν ἔμπροσθεν, ῥύου τὸ 10 ἐπτάπυλον ἔδος, ἥτοι τὴν ἐπτάπυλον πόλιν τῶν Θηβαίων. γίνωσκε γὰρ ὅτι ἐξωγράφουν ταύτην πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως, ἣν καὶ ὁ Λυκόφρων πυλαίτιδα λέγει, διὰ τὸ ἄνωθεν ἵστασθαι ταύτην τῶν τῆς πόλεως πυλῶν. Α.

Ὀγκα] Ἀθηναῖα Φοινίκων γλώττη. ἐπτάπυλον ἔδος] τὰς Θή- 15
βας. Β.

166. παναλκεῖς] γρ. παναρκεῖς. Ρ. παντοδύναμοι. Β.

167. τέλειοι] ἀνελλιπεῖς· ἀνελλιπὲς γὰρ τὸ θεῖον. Β.

169. δορύπονον] ποταπὴν αἰχμάλωτον. Β.

170. ἑτεροφώνῳ] τῷ πρὸς ἐκείνους ἑτεροφώνῳ· ἑτέρα γὰρ ἡ τῶν 20
Βοιωτῶν διάλεκτος καὶ ἑτέρα ἡ τῶν Ἀργείων, διότι οἱ μὲν Ἀργεῖοι Δωριεῖς εἰσιν, οἱ δὲ Θηβαῖοι καὶ Ἀθηναῖοι Ἰωνες· ἡ ὅτι εἶχον
συμμάχους καὶ τινὰς βαρβάρους. Ἄλλως. τῷ ἔχοντι ἄνδρας συμ-
μίκτους ἐκ πολλῶν ἔθνων καὶ ἀλλόθρους καὶ ἀλλογλώσσους. Ὀμηρος
“Ἄλλη δ’ ἄλλων γλῶσσα.” Ρ.

25

ἑτεροφώνῳ] ἀλλογλώσσῳ. Β.

κλύετε παρθένων] ἀκούετε ἡμῶν τῶν παρθένων, δικαίως εἰς οὐρανὸν
ἀνασχουσῶν τὰς χεῖρας. τοῦτο δὲ τὴν ἐκ ψυχῆς ἰκετείαν δηλοῖ καὶ
Ὀμηρος “Χεῖρας ἀνασχόντες μεγάλ’ εὐχετόωντο.” Α.

πανδίκους] δικαίας, ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτῶν φερομένας. Β.

30

χειροτόνους λιτὰς] ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐχουσῶν τὰς χεῖρας. Ο.
μετὰ χειρῶν τάσεως γενομένας. Β.

175. λυτήριοι ἀμφιβάντες] ὧς θεοὶ περὶ τὴν πόλιν ἐλθόντες λυτή-

1. ἡ Ἀθανᾶ om. Ο.

13. Λυκόφρων] 356. ἣν καὶ—πυ-

3. • μέμνηται—Ῥιανός om. Ο., καὶ λῶν om. Ο.

Ῥιανός om. Ρ.

ριοι, ἥτοι ἀφανισταὶ τῶν κακῶν, καὶ σωτῆρες, ἐξ ἔργων αὐτῶν δείξατε ὅτι φιλοπόλιες ἐστέ, ἥτοι τὴν ἡμετέραν ἀγαπῶντες πόλιν. Α. περιέποντες, φυλάσσοντες. Ρ.

176. ὥς] ὅτι. φιλοπόλιες] ἐστέ. Β.

177. μέλεσθ' ἱερῶν δημίων] ἥτοι φροντίζετε τῶν ἀνακειμένων καὶ 5 ἀνατεθειμένων ἐν τοῖς ὑμῶν ναοῖς ἱερῶν δημίων, τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου κοινῇ γὰρ πάντες ἐκείνοις ἀνεντίθουν χρήματα. περιφραστικῶς οὖν εἶπε τοῦτο, μέλλων εἰπεῖν, φροντίζετε τῶν ναῶν ὑμῶν, μὴ πως κατερειπωθῶσι παρὰ τῶν πολεμίων καὶ ἀφαιρεθῇ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναθήματα. Α. ἄλλοι δὲ οὕτως φασί· μέλεσθε καὶ φροντίζετε, ὦ θεοί, 10 περὶ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῶν ἱερῶν δημίων, ἥτοι ἐπὶ τῶν ἀπομοιραζομένων παρὰ τῶν πολιτῶν ἀπὸ τῆς περιουσίας αὐτῶν. ἀπόμοιραν γὰρ οἱ πολῖται κατὰ καιρὸν ἐποιοῦντο ἀπὸ τῆς περιουσίας αὐτῶν, καὶ ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀνεντίθεσαν. Ο.Ρ. μελέτην ἔχετε τῶν ἱερῶν δημοσίων. Ο. μέλεσθε] φροντίζετε. ἱερῶν δημίων] τῶν δημοσίου γινομένων ὑμῖν 15 παρὰ τῶν πολιτῶν θυμάτων. Β.

178. ἀρήξατε] ἡμῖν. Β.

179. φιλοθύτων] τῶν προσφιλῶν μετὰ θυμάτων ἡμῖν μυστηρίων. Α.

180. μνήστορές ἐστε] μνείαν καὶ ἐνθύμησιν ἔχοντες. Β. 20

181. ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ, ἢ ταῦτ' ἄριστα] καθ' ὑπόκρισιν, ἢ ἐν ἐρωτήσῃ μετ' ἐπιτιμήσεως ἀναγνωστέον. ὁ Ἑτεοκλῆς ἀκούσας τῶν παρθένων ὀδυρομένων καὶ παρακαλουσῶν τοὺς θεοὺς φησὶ πρὸς αὐτάς, ἐρωτῶ ὑμᾶς, θρέμματα οὐκ ἀνασχετὰ, ἥτοι ἐμοὶ φορτικευνόμενα καὶ βάρος ἐτώσιον νομιζόμενα, μὴ ἀνεχόμενα καὶ βα- 25 σταζόμενα παρ' ἐμοὶ, ἐρωτῶ ὑμᾶς, εἶπατε, ἄρα ταῦτα, ἃ ποιεῖτε, σωτήρια τῷ στρατῷ καὶ τῇ πόλει τυγχάνουσι; δηλονότι τὸ πεσοῦσας ὑμᾶς πρὸς τὰ εἶδωλα τῶν πολισσούχων θεῶν λακάζειν καὶ θρηνεῖν καὶ βοᾶν, ἅτινα τοῖς σώφροσι μισητὰ νομίζονται. Α.

8. μὴ πως κατερειπωθῶσι παρὰ Ο.Ρ. Legebatur μὴ κατασκαφθῶσιν ὑπό.

9. ἀφαιρεθῇ] Legebatur ἀναφαιρεθῇ.

10. μέλεσθε καὶ, quæ om. Ο.Ρ., addidi ex N. apud Franckenium p. 82.

11. π. ἐπὶ τῶν] π. ὑπὲρ τῶν Ν.

ἀπομοιραζομένων παρὰ Ρ.Ν. ἀναμοιραζομένων περὶ Ο.

14. ἀνεντίθεσαν] ἀνεντίθουν Ο.

25. φορτικευνόμενα Ο.Ρ. Legebatur φορτικά.

27. σωτήρια—ὑμᾶς πρὸς] ἐνδεχόμενά εἰσι δηλωτόι τὸ προσπεσούσας ὑμᾶς εἰς Ο.

ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ] ἐπεὶ εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ δόγματ' αἰσάγειν εἰς ἀφέλειαν τῷ ἀκούοντι εἰσφέρειν, οὕτω καὶ ὁ Αἰσχύλος εἰσάγει τὸν Ἑτεοκλέα ἀπαγορεύοντα μὴ ἀπάγειν τὸν ὄχλον εἰς δειλίαν καὶ διὰ τὸν φόβον φυγεῖν αὐτόν. Ο.

θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ] γεννήματα ἃ οὐ δύναταί τις ὑπομέ- 5
νειν. Β.

182. ἦ] ὄντως, ἄρα. ταῦτα] ἃ ποιεῖτε. Β.

184. πυργηρουμένῳ] πολιορκουμένῳ, ἢ τῷ ἐν πύργοις ἰστα-
μένῳ. Β.

185. βρέτῃ] εἰδῶλα. πολισσούχων] τῶν τὴν πόλιν συνεχόν- 10
των. Β.

186. αὖειν, λακάζειν] ταῦτα ἐπὶ τῶν ὀρνέων λέγεται. ἀλόγοις γοῦν ζῴοις παρέβαλε τὰς παρθένους, ὅτι ἐν φαντασίᾳ γεγονόσιν πρῶτον μὲν γυναικείᾳ καὶ δειλῇ, δεύτερον δὲ οὐκ ἀληθεῖ. λακάζειν δὲ λέγεται τὸ ἡχεῖν, ἀπὸ τοῦ λήκω ῥήματος κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α 15
καὶ κατὰ παραγωγὴν. Ρ.

αὖειν] βοᾶν. σωφρόνων μισήματα] ἃ οἱ σώφρονες ἄνδρες μισοῦ-
σιν. Β.

μήτ' ἐν κακοῖσι] τοῦτό φησι, μήτε ἐν δυστυχίαις μήτε ἐν κακοῖς μήτε ἐν εὖστοι φήλη, ἥτοι ἐν εὐδαιμονίᾳ προσφιλεῖ, συγκα- 20
τοικος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει. ἢ γὰρ γυνὴ ὅταν ἐκτὸς φόβου τυγχάνῃ καὶ οὐδὲν ἔχῃ αὐτῇ ἐπικείμενον φοβερὸν, ἔστιν ἀναιδὴς καὶ θρασεῖα καὶ ἀκράτητος, ὅταν δὲ φοβηθῇ, γίνεται μέγα κακὸν καὶ τῷ ἰδίῳ οἴκῳ καὶ μᾶλλον τῇ πόλει. καὶ νῦν δὲ ὑμεῖς (πρὸς τὰς παρθένους ταῦτά φησιν ὁ Ἑτεοκλῆς) θεῖσαι καὶ ποιήσασαι φυγὰς πρὸς 25
τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν διαδρόμους καὶ σπουδαίους καὶ συντόνους διερροθήσατε καὶ ἐκινήσατε καὶ διὰ τοῦ θορύβου ἐνεβάλετε τοῖς πολίταις ἄψυχον κάκην, ἥτοι δειλίαν· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὃ λέγει ὅτι ὑμεῖς φυγοῦσαι ἐποιήσατε καὶ τοὺς πολίτας φοβηθῆναι, τοὺς δὲ πολεμίους θρασυνθῆναι. Ο.Ρ.

30

187. εὖστοι] εὐτυχία. Β.

189. ὁμιλητὸν] φορητὸν, ὑπομονητόν. Ο.

2. εἰσφέρειν correxi ex schol. vet. ἥτοι ὑμᾶς φυγοῦσαι ἐποιήσατε, mediis
pro εἰσφέρειν, quod est in O. omissis.

3. μὴ ἀπάγειν] καὶ μὴ ἐπάγει. Ο.

25. φυγὰς] Post φυγὰς Ο. pergit

28. ὑμεῖς correxi pro ὑμᾶς.

κρατούσα] εὐτυχής. Ο. νικῶσα. οὐχ ὀμιλητὸν θράσος] οὐχ οἶα
τε ὀμιλεῖσθαι ὑπ' ἀσχέτου θρασυνομένη χαρᾶς. Β.

190. οἴκῳ] τῆς αὐτῆς. πλέον] τοῦ δέοντος. Β.

191. διαδρόμους φυγὰς] τὰς διὰ μέσου ἐρχομένας. Ο. διὰ
πάσης τῆς πόλεως ὑφ' ὑμῶν γενομένας. Β. 5

192. θεῖσαι] ποιήσασαι. Β. διερροθήσατε] διεκινήσατε. Ο.
ἐνεβάλετε. ἄψυχον κάκην] δειλίαν. ὥσπερ γὰρ τὴν ἀνδρείαν εὐψυ-
χόν φαμεν, οὕτω καὶ τὴν δειλίαν ἄψυχον. Β.

193. τὰ τῶν θύραθεν] τὰ τῶν πολεμίων. ὡς ἄριστα] λίαν.
ὀφέλλετε] αὖξετε ἀνυποστάτους ἐκείνους οἷς ποιεῖτε δεικνύουσai. ἥ 10
ὅτι κατεπτοκότας ἡμᾶς ἂν αἰσθωνται, πολὺ μᾶλλον θρασυνηθόν-
ται. Β.

194. αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἔνδοθεν] αὐτοὶ δὲ καὶ ἡμεῖς ὑπ' αὐτῶν
(ἦτοι ὑφ' ὑμῶν τῶν γυναικῶν, δεικτικῶς) πορθούμεθα, τουτέστι, καὶ
μὴ πολεμούμενοι πολεμούμεθα. γράφεται καὶ ὑφ' αὐτῶν, ἦτοι αὐτοὶ 15
δι' ἑαυτῶν. Α.

195. συνναίων] πρὸς ἑαυτὸν φησιν ὁ Ἑτεοκλῆς. Ο. συγκατοι-
κῶν. Β.

196. καὶ μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς] τοῦτό φησιν ὁ Ἑτεοκλῆς πρὸς
τὸν χορὸν, ὅτι ἂν μὴ τις ἀκούσεται τῆς ἐμῆς ἐξουσίας καὶ τὸ ἐμὸν 20
ποιήσῃ πρόσταγμα, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνή, εἴτε τι τούτων μεταίχμιον
καὶ μέσον, ὀλεθρία ψῆφος κατ' αὐτοῦ συμβουλευέσεται. τὸν θάνατον
δὲ λιθόλευστον, τὸν διὰ βολῆς λίθων γινόμενον, οὔτι μὴ φύγῃ, οὐδα-
μῶς ἐκφύγῃ. τὸ δὲ μὴ παρέλκον. Α.

ἀρχῆς τῆς ἐμῆς] ἡγουν δ' ἐγὼ προστάσσω. Β. 25

197. μεταίχμιον] μεταίχμιον καὶ τὸ μέσον ἐστίν, οἶον οἱ ἀνήλικοι
παῖδες, οἱ μῆτε τὰ τῶν ἀρρένων ἐνεργοῦντες μῆτε τὰ τῶν θηλειῶν.
εἰπὼν οὖν ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἀναγκαίως ἔστι νοῆσαι τὸ τούτων μέσον,
καὶ παῖδα νεογνὸν πρὸς τὴν τῶν ἐκατέρων ἡλικίαν. τινὲς δὲ λέγουσιν
εἶναι τὸ μεταίχμιον τὸν ἀληθῶς ὀργιζόμενον. Α. 30

χῶ τι τῶν μεταίχμιον] ὅπερ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν μέσον.

13. ὑπ' αὐτῶν] ὑφ' αὐτῶν Ο.

20. ἀκούσεται] ἀκούσεται Ο.Ρ.

23. γινόμενον] γενόμενον Ο.

28. ἀναγκαίως ἔστι. Ρ. ἀναγκαῖόν
ἔστι Ο. ἀναγκαίως δίδωσι vulgo.

29. λέγουσιν—ὀργιζόμενον Ο.Ρ. γρ.
τῶν—ὀργιζομένων λέγουσι εἶναι τὸ με-
ταίχμιον Ρ. Legebatur Ἄλλως. νέος
ἢ γέρων. ἀκαίρως δὲ ἡ λέξις τὸ μεταί-
χμιον. καὶ ὅλῳ τὸν ἀ. ὁ.

τοῦτο δέ φησιν οὐχ ὅτι ἐστὶ τι γένος ἀνδρῶν μεταξὺ καὶ γυναικῶν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ τὸ τῆς προσταγῆς ἀκριβές. οἱ δὲ τοὺς εὐνούχους λέγοντες ἐρρώσθωσαν. Β.

199. δῆμον δ' οὔτι] τὸν ἐκ δῆμου συστήσαι μέρος. Α.

λευστήρα] λιθαστικόν. οὔτι] οὐδαμῶς. Β.

5

200. μέλει γάρ] τῷ ἀνδρὶ γὰρ διὰ φροντίδος ἐστὶ τὰ ἔξωθεν, μὴ γυνὴ περὶ τούτων βουλευέτω. ἔνδον δὲ οὔσα ἡσύχαζε καὶ μὴ βλάβην ποίει τῇ πόλει δειλαινομένη καὶ κλαίονσα καὶ τοὺς πολίτας θορβοῦσα. Α.

μέλει] διὰ φροντίδος ἐστί. Β.

10

201. βλάβην τίθει] ποίει πρὸς τοὺς πολίτας ὀλολύουσα καὶ σπαρattoμένη. Β.

203. ὦ φίλον] ἀπολογοῦνται διότι ἐθορύβησαν. Α.

ἔδεια] ἐφοβήθη. Β.

204. ἀρματοκτύπον ὄττοβον] ἀκούσασα τὸν ἦχον τὸν ἐκ τοῦ 15 κτύπου τῶν ἀρμάτων γινόμενον, καὶ τῶν διὰ στόμα, τουτέστι τῶν εἰς τὸ στόμα, τῶν ἵππων ὄντων ἱππικῶν πηδαλίων, τῶν αὐπνων καὶ τῶν μὴ ἐώντων ἐμὲ ἡρεμεῖν ἐν ἵπνῳ, τῶν χαλινῶν λέγω τῶν πυριγενετῶν, ἦτοι τῶν ἐν τῷ πυρὶ χαλκευθέντων, καὶ ὅτι αἱ σύριγγες αἱ ἐλίτροχοι περὶ ἃς ἐλίσσονται οἱ τροχοὶ ἔκλαγξαν. Q. τὸν ἀρμάτων γινόμενον 20 κτύπον. ὄττοβον] σημειῶσαι τὴν σύνταξιν. πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς τὸ ἀκούσασα συντάξε τὸ ὄττοβον, εἶτα ἐνήλλαξε διὰ τοῦ ὅτι, καὶ πάλιν τῇ προτέρᾳ συντάξει ἐχρήσατο, ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸ χαλινῶν τὸ ὄττοβον ἐκδεχόμενος. Β.

205. σύριγγες ἔκλαγξαν] περιφραστικῶς τοὺς τροχοὺς φησι. 25 σύριγγες δὲ εἰσι τὰ ξύλα τὰ μέσον τοῦ περιφεροῦς ξύλου τοῦ τροχοῦ διαπερονούμενα. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ μέγα, τὸ δὲ ἕτερον τούτων μικρότερον, ἄλλο δὲ αὖ τοῦ δευτέρου μικρότερον, λόγον τῶν αὐλῶν τῶν συρίγγων ἐπέχοντα. ἐλίτροχοι] περὶ ἃς ἐλίσσονται οἱ τροχοί. ἱππικῶν] ἱππικὰ πηδάλια λέγει καὶ τοὺς χαλινούς. ὥσπερ τὸ πηδά- 30 λιον ἐν τῇ νηϊ, οὕτω καὶ ὁ χαλινὸς ἐν τῷ ἵππῳ. Α.

σύριγγες ἔκλαγξαν] αἱ ὅπαι τοῦ ἄξονος ἤχησαν. ἐλίτροχοι] αἱ συνελούσαι τοὺς τροχοὺς δι' ὧν τὸ ἄρμα ἐλαύνεται. ἱππικῶν τ' αὐπνων] τῶν μὴ τοὺς ἵππους ἐώντων ἡρεμεῖν, ἀλλ' ἐλαυνόντων δρόμον. Β.

35

26. εἰσι τὰ ξύλα τὰ μέσον] εἰσι τὰ μέσα O.

207. πηδάλιον διὰ στόμα] τῶν ἵππων, καθάπερ τὴν ναῦν τὰ πηδάλια· ἔστι δὲ τὸ διὰ στόμα πρὸς τὸ πηδάλιον. B.

208. πυριγενετῶν χαλινῶν] τῶν ἐκ πυρὸς χαλκευθέντων. τὸν ὄττοβον ἀπὸ κοινοῦ λάμβανε. B.

209. τί οὖν; ὁ ναύτης] ὁ Ἑτεοκλῆς, εἰπόντος τοῦ χοροῦ ὅτι διὰ 5 τοῦτο ἔφυγον πρὸς τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν, ὅτι ἐφοβήθη ἀκούσασα τὸν κτύπον τῶν ἀρμάτων καὶ τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, φησὶ πρὸς αὐτὸν, τί οὖν, ὁ ναύτης ἄρα μὴ τῆς νηὸς καταποντιζομένης ἐν τῇ θαλάσῃ εὔρε μηχανὴν σωτηρίας, φυγὼν ἀπὸ πρύμνης εἰς πρῶραν; οὕτως οὖν οὐδὲ ὑμεῖς μηχανὴν σωτηρίας εὐρήσετε παριούσαι καὶ ἐλθοῦσαι ὧδε 10 καταλείψασαι τὰ οἰκεῖα οἰκήματα. A.

τί οὖν] ἔστω τοῦτο ὃ λέγεις. ἄρα] ἐκ παραλλήλου. ἐς πρῶραν φυγὼν] καθάπερ ὑμεῖς ἄνω καὶ κάτω τῆς πόλεως ἰοῦσαι. B.

209. πρύμνηθεν] ἀπὸ τῆς πρύμνης. μηχανὴν σωτηρίας] μέθοδον τοῦ πῶς δεῖ σεσῶσθαι. B. 15

210. καμούσης] χειμαζομένης. πρὸς] ἐν. B.

211. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον] ὅτε βρόμος καὶ ἦχος καὶ κτύπος γέγονεν ἐν πύλαις (τοῦτο δὲ ἔξωθεν, νιφάδος νιφομένης ὁλοῆς) τότε δὴ ἦλθον πρὸς τὰ ἀρχαῖα καὶ πατρῷα εἶδωλα τῶν θεῶν, θαρρῶν τοῖς θεοῖς· τότε ἦρθον πρὸς μακάρων λιτάς· ἀσυνδέτως ταῦτα. 20 ἢ οὕτως, ἐπὶ τὰ δαιμόνων ἦλθον βρέτη, διότι βρόμος ἐν πύλαις νιφάδος ὁλοῆς νιφομένης, ἦγουν συχῶν βελῶν καταφερομένων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ οὕτω τὸ ἐξῆς· τότε δὴ ἦλθον πρὸς μακάρων λιτάς. A.

ἀλλ'] οὐ μάτην ἐφερόμην πρὸς τὴν πόλιν. ἀρχαῖα βρέτη] τὰ ἐξ ἀρχῆς ὄντα τῇ πόλει ἀγάλματα. B. 25

ἀρχαῖα βρέτη] ἦγουν τὰ πατρῷα εἶδωλα τῶν θεῶν. νιφάδος] νιφάδα φησὶ τὸ τῶν πολεμίων πλῆθος. A. ὁλοὴν νιφάδα λέγει τὴν σύρρευσιν καὶ συνέχειαν τῶν βελῶν. O. πίσυνος] θαρροῦσα. νιφάδος ὅτ' ὁλοᾷς] βλέπων καὶ λίθων σωρείας ἐπ' ὀλεθρίαν. B.

213. νιφομένης] δίκην χιόνος πιπτούσης. βρόμος] ἦχος ἐγέ- 30 νετο. B.

214. ἦρθον] διηγέρθη. λιτάς] δεήσεις. B.

215. ἀλκὰν] βοήθειαν. B.

10. παριούσαι καὶ ἐλθοῦσαι (παριούσαι καὶ ἐλθοῦσαι O.) ὡδὶ (sic) καταλείψασα O.P. Legebatur περιούσαι τὴν πόλιν καὶ καταλείψασαι.

18. νιφομένης] γινομένης O.

22. νιφομένης] γινομένης O., altero superscripto ab eadem manu.

28. σύρρευσιν] σύρρευσιν O.

216. πύργον στέγειν εὔχεσθε] εὔχεσθε τὸν πύργον, ἥτοι τὰ ἡμέ-
τερα τείχη, μένειν ἀσφαλῶς. καὶ στέγειν καὶ ὑπομένειν τὸ πολεμικὸν
δόρυ. οὐκ οὖν ταῦτα, ἃ φῆς, ἔσται πρὸς θεῶν, τὸ ἀλκὴν καὶ βοή-
θειαν παρέχειν ἡμῖν. A.

πύργον] ἥτοι τὴν πόλιν, ἀπὸ μέρους. στέγειν] ὑπομένειν. B. 5

218. ἀλούσης] πορβουμένης. λόγος] φήμη ἐστί. B.

219. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα] μηδέποτε αὕτη ἡ πανήγυρις τῶν
θεῶν, ἥγουν ἡ συναγωγὴ τῶν ἐνταῦθα ὄντων θεῶν, καταλείπει τὴν
πόλιν κατ' ἐμὸν αἰῶνα καὶ χρόνον, ἥγουν ἡμῶν ζώντων, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ
βίου. A. 10

ἐμὸν κατ' αἰῶνα] ἥγουν κατὰ τὴν ἐμὴν ζωὴν. B.

220. πανήγυρις] ἡ πληθὺς. B.

221. ἀστυδρομουμέναν] ὑπὸ τῶν ἀστῶν περιερχομένην. οἱ γὰρ τῆς
ἀλούσης πόλεως πολῖται ἄνω καὶ κάτω πρὸς αὐτὴν χωροῦσι, γυναῖκας,
τέκνα, χρήματα, ἐσθῆτας, τᾶλλα σώζειν θέλοντες. στρατεύμα] τὸ 15
στράτευμα διὰ τοὺς πολεμίους νόει, οὕτω, μηδὲ ἐπίδοιμι τὸ στρα-
τευμα τῶν πολεμίων ἀπτόμενον τῆς πόλεως ἐν πυρὶ δαΐφ, ἥτοι καῖον
αὐτήν. B.

222. ἀπτόμενον] ἄπτεσθαι. δαΐφ] πολεμικῶ. B.

223. βουλεύου κακῶς] διὰ θρήνων καὶ σπαραγμάτων τοὺς πολίτας 20
κατακλῶσα καὶ πρὸς δειλίαν ἐπάγουσα. B.

224. πειθαρχία γάρ ἐστι] πάνυ εὐφυῶς ὁ Αἰσχύλος τὴν πειθαρχίαν
γυναῖκα ὠνόμασε μητέρα τῆς εὐπραξίας τῆς σωτῆρος, λέγων, ἡ
πειθαρχία γυνὴ ἐστὶ μήτηρ τῆς σωτῆρος εὐπραξίας. οὕτως λέγεται
λόγος ὑπεμφαίνων ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ πειθαρχεῖν. πειθόμεναι γὰρ αἱ 25
πόλεις τοῖς κρατοῦσιν ἴστανται. Ἄλλως. γυνὴ σωτῆρος] λείπει
Διὸς, ἵνα ἡ, γυνὴ Διὸς σωτῆρος οἰκείως ἔχουσα πρὸς τὸ σώζεσθαι. A.

πειθαρχία] ἡ εὐπειθεια. ἐνταῦθ' Αἰσχύλος σωματοποιεῖ τὴν πει-
θαρχίαν. λέγει δὲ ὡς ὁ πειθόμενος τῷ τὰ λῶστα συμβουλευόντι,
οὗτος ἄριστα πράσσει. B. 30

225. σωτῆρος] σωστικῆς. ὦδε] οὕτως. B.

226. ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχύς] ὁ χορὸς φησι πρὸς τὸν Ἐτεοκλέα,
ἀληθές ἐστιν ὅτι ἡ πειθαρχία μήτηρ τῆς σωστικῆς εὐπραξίας
πέφυκεν· ἔστι δὲ καὶ τοῖς θεοῖς δύναμις ὑπερέχουσα πάντα. πολ-

26. ἴστανται (γρ. ἐστᾶσι) P. Le-
gebatur εὐ πράττουσι.

33. ἀληθείς] ἀλήθεια O. ἀληθῶς
P.

λάκεις δὲ ἡ τῶν θεῶν ἰσχὺς τὴν ἀμήχανον νεφέλην καὶ ἐκ χαλεπῆς
δύης κρεμαμένην ὑπερβεν τῶν ὀμμάτων ὀρθοῖ καὶ ἀποσοβεῖ αὐτήν. Α.

ἔστι] καλῶς εἶπας τοῦτο. καθυπερτέρα] ὑψηλοτέρα τῆς πειθαρχίας. Β.

227. ἀμήχανον] εἰς ἣν οὐκ ἔχει τις μηχανήσασθαι. Β. 5

228. ἐκ χαλεπᾶς δύας] κακῆς τύχης. ὑπερβε] ὑπεράνω. Β.

229. κρημαμένην] ὑπερκειμένην. νεφέλαν ὀρθοῖ] τὴν τῆς ἀθυμίας σκοτομήνην ἐγείρει καὶ εἰς τὸναντίον τρέπει. Β. τὴν θλίψιν φερομένην ἀποσοβεῖ καὶ ἀποδιώκει. Ο.

230. σφάγια] θύματα. τὰ σφάγια καὶ χρηστήρια ἐκ παραλ- 10
λήλου· οὐ γὰρ μόνον χρηστήρια τὰ μαντεύματα, ἀλλὰ καὶ τὰ θύματα· ἡ ὅτι θύοντες τοῖς θεοῖς καὶ αὐτῶν περὶ τοῦ δεομένου τὰς μαντείας δεχόμεθα, ἡ ὅτι μέρος μαντικῆς ἐστὶ τὸ καὶ διὰ σφαγίων τὰς μαντείας ποιεῖσθαι, ὀρῶντας τὴν τοῦ ζῆου χολὴν καὶ τὸ ἥπαρ καὶ τὴν κύστιν. Β. 15

231. ἔρδειν] ποιεῖν. πειρωμένων] πεῖραν λαμβανόντων καὶ ἐγχει-
ρούντων αὐτοῖς πρὸς πόλεμον. Β. ἀποσόβησιν ποιουμένων. Ο.

232. σὸν δ' αὖ] γυναικός ἐστὶ τοῦτο. Α.

σὸν] ἐστί. ἔσω δόμων] ἐντὸς τῶν δόμων. Β.

233. διὰ θεῶν πόλιν] διὰ τῆς ἐπικουρίας τῶν θεῶν νεμόμεθα τὴν 20
πόλιν ἀδάμαστον, μὴ δαμαζομένην ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ καταπονου-
μένην, τὸν ὅχλον δὲ τῶν δυσμενέων καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀποστέγει καὶ
ὑπομένει καὶ καρτερεῖ ὁ πύργος καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως. Α.

διὰ θεῶν] διὰ τῆς αὐτῶν βοηθείας. νεμόμεθα] οἰκοῦμεν. ἀδά-
μαστον] ποταπὴν ἀπόρθητον. Β. 25

234. ὅχλων] εἰ δὲ τὸ ὅχλων μικρογραφῆσεις, τὸ ἀποστέγει ἀντὶ
τοῦ ὑπομένει μόνον ἐρεῖς, τὴν ἀπὸ ἀργῆν λαμβάνων, τὸ δὲ διὰ θεῶν
κατὰ κοινοῦ. τὸ δὲ, τί τὰδε, εἰ μὲν στίξεις εἰς τὸ τί, τὸ “ τὰδε
“ νέμεσις στυγεῖ” κατ' ἐρώτησιν εἴποις οὕτω, τί φῆς, τὰδε, τὸ διὰ τῆς
βοηθείας τῶν θεῶν οἰκεῖν καὶ σώαν ἔχειν τὴν πόλιν μεμπτὸν ἐστίν; 30
εἰ δὲ οὐ στίξεις, καθ' ὁμαλισμὸν εἴποις ἀντὶ τοῦ, τί ταῦτα ἃ ποιῶ,
λέγω δὴ τὸ δεῖσθαι τῶν θεῶν, μεμπτὰ λογίζονται; εἰκότως δὲ εἶπε τὸ
νέμεσις στυγεῖ καὶ οὐκ αὐτὸ μισεῖς· βαρὺς γὰρ ἂν εἶχεν ὁ λόγος εἰ
αὐτοπροσώπως πρὸς αὐτὸν ἐτείνετο. πύργος ἀποστέγει] ἤγουν ἀπὸ
μακρὰν ἐκείνων ὑπομένει, τουτέστιν οὐχ ὑπ' ἐκείνων. Β.

235. τί τὰδε νέμεσις στυγεῖ;] ἡ σὴ ἀγανάκτησις. Ο. ὁ χορός

φησι πρὸς τὸν Ἑτεοκλέα, τί τὰδε, ἃ φημι περὶ τῶν θεῶν, εὐεργέτας
τούτους ἀποκαλῶν, στυγεῖ ἢ νέμεσις, ἥτοι ἢ ἀπὸ σοῦ μέμψις; ὁ δὲ
πρὸς αὐτὴν, οὐδαμῶς φθονῶ καὶ νεμεσῶ σοι τοῦ τιμᾶν τοὺς θεοὺς,
ἀλλ' ἵνα μὴ τοὺς πολίτας ποιῆς δειλοὺς, ἴσθι καὶ ὕπαρχε ἔκκλητος καὶ
ἡσυχος, μὴ λίαν φοβοῦ. A.

5

τί τὰδε νέμεσις στυγεῖ] ἥτοι μεμπτά ἐστι. B.

φθονῶ] μέμφομαι. B.

237. ὥς] ἵνα. κακοσπλάγχχνους] δειλοὺς. τιθῆς] ποιῆ. B.

240. ἔκκλητος ἴσθι] γράφεται καὶ εὐκκλητος. τὸ γὰρ υ μέτρον
αἰτίας ἔνεκα ποτὲ παραλαμβάνεται. A. ἔκκλητος λέγεται ὁ ἡσυχος 10
ἀπὸ τοῦ ἐκάς καὶ πόρρω εἶναι ἀλμάτων καὶ ταραχῶν. P.

εὐκκλητος ἴσθι] ἡσυχος ἔσο. B.

239. ποταίνιον κλύουσα] ὁ χορὸς πάλιν ἀνελθὼν εἰς τὸ τεῖχος τῆς
πόλεως φησι, νωστὶ γεγεννημένον καὶ πρόσφατον κτύπον καὶ ἤχον
ἀκούσασα σὺν φόβῳ παρεγενόμην εἰς ταύτην τὴν ἀκρόπολιν καὶ 15
τίμιον ἔδαφος. A.

ποταίνιον] πρόσφατον. πάταγον] κτύπον. ἅμα] σὺν. B.

241. τίμιον ἔδος] διὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἐνταῦθα ἰδρῦσθαι. ἢ ὅτι τὸ
τῆς Ἀθηᾶς ἄγαλμα ἐνταῦθα ἦν. εὖρηται γὰρ ἔδος καὶ τὸ ἄγαλμα
καὶ παρὰ ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς. B.

20

242. μὴ νῦν ἐὰν θήσκοντας] ὁ Ἑτεοκλῆς φησι πρὸς τὸν χορὸν
ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ἰστάμενον, μὴ ἀρπαλίζετε ἐν κωκυτοῖς, μὴ
ἀρπάξτε τὸ θρηνεῖν, ἐὰν τινες ἀκούσητε σφαττομένους ἢ ἡττη-
μένους. A.

τετρωμένους] γρ. τετραμμένους. P.

25

243. πύθησθε] μάθητε. κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε] θρήνοις ὀρ-
μᾶτε. B.

244. Ἀρης βόσκεται] ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ὀδύρεσθαι καὶ θρηνεῖν
βόσκεται ὁ Ἀρης, ἥτοι τρέφεται ἐν αἵματι τῶν σφαττομένων τῷ
φόβῳ τῶν βροτῶν. χαινούμενοι γὰρ ὑπὸ τῶν θρήνων καὶ τῶν ὀδυρμῶν 30
οὐκέτι καιρίως μαχόμενοι ἴστανται ἀνδρείως καὶ κατὰ τῶν ἀντι-
πάλων ἀνδρικῶς στρατευόμενοι, ἀλλὰ τὰ νῶτα κλίναντες ἀναιροῦνται
εὐθύς. A.

10. αἰτίας addidi ex O.P.

29. τῷ φόβῳ τῶν βροτῶν] τῶν om.

P. " Verba ἥτοι τρέφεται ἐν αἵματι

" τῶν σφαττομένων referenda viden-

" tur ad lectionem φόβῳ βροτῶν, et

" quæ sequuntur τῷ φόβῳ τῶν βροτῶν

" ad lectionem alteram pro γρ. φόβῳ

" βροτῶν." FÆHSE.

τούτῳ] δέον οὕτω εἰπεῖν τούτῳ εἶπεν πρὸς τὸ φόνῳ, ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ “ξύλινον μόνον, ἣν παγίδα καλέουσιν.” ἢ μὴ σύναπτε τὸ τούτῳ πρὸς τὸ φόνῳ, ἀλλ’ οὕτω λέγε, ἐν τούτῳ γὰρ τῷ κωκυτοῖσιν ἀρπαλίσξιν βόσκεται ὁ Ἄρης, ἐν τῷ φόνῳ τῶν βροτῶν. B.

245. καὶ μὴν ἀκούω] πῶς οὖν μὴ θρηνῶ; B. 5

246. ἐμφανῶς] φανερώς. μὴ—ἄκου’ ἄγαν] ἀλλ’ ἐθελοκώφει. B.
ὡς κυκλομένων] περιλαμβανομένων ἡμῶν. O. ἡμῶν ἀπὸ τῶν πολεμίων. B.

248. οὐκοῦν] τὸ λοιπόν. B.

249. δέδοικα] φοβοῦμαι. ἀραγμὸς ὀφέλλεται] κτύπος αὐξάνει-10
ται. B. προσκρουσμός. O.

250. τῶνδ’] ὧν λέγεις. B.

251. ξυντέλεια] τὸ κοινὸν ἄθροισμα τῶν θεῶν ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν στρατιωτῶν ἀθροίσεως. τέλος γὰρ τὸ τάγμα τὸ ὅποιον οὖν λέγεται, εἴτε ἀρχόντων εἴτε στρατηγῶν εἴτε ἐτέρων τινῶν. “Ομηρος 15
“Ἐλθεῖν εἰς φυλάκων ἱερὸν τέλος.” φησὶν οὖν ὁ χορὸς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν θεῶν, μὴ προδῶς τὴν ἡμετέραν πόλιν. O.P. συνέλευσις τῶν θεῶν. O. ἄθροισμα τῶν θεῶν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς εἰς τὸ κοινὸν εἰσφορᾶς, ἣν καλοῦσι ξυντέλειαν. B.

252. οὐκ ἐς φθόρον] οὐκ εἰς φθορὰν ἀπελθοῦσα ἀφώνως μενεῖς. 20
εἰώθαμεν δὲ τοιοῦτοις λόγοις πρὸς τοὺς ἐνοχλοῦντας χρῆσθαι. φθόρον] φθοράν. ἀνασχῆση] ὑπομενεῖς. B.

253. θεοὶ πολῖται] θεοὶ πατρῷοί εἰσιν οἱ ἐφ’ ἐστίας, οὓς ἐτίμων οἱ ἐγκατακοικοὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν ἐγχώριοι δὲ οὓς ἐτίμα πᾶσα ἡ χώρα. P. 25

μή με δουλείας τυχεῖν] θελήσητε. B.

254. πόλιν] πᾶσαν. B.

255. παγκρατὲς] πανίσχυρε. τὸ παγκρατὲς εἰ μὲν πρὸς τὸ ὦ Ζεῦ συνάψεις, ἀρσενικὴ κλητικὴ ἐστίν, εἰ δὲ πρὸς τὸ βέλος, οὐδετέρα εὐθεῖα. B. 30

256. ὦ Ζεῦ γυναικῶν] ὁ Ἑτεοκλῆς ἀκούων τῶν παρθένων πολλὰ λεγουσῶν φησι πρὸς τὸν Δία, ὦ Ζεῦ, ποταπὸν τὸ γένος τῶν γυναικῶν τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκας; καὶ φησὶν ὁ χορὸς, τοιοῦτον ἔδωκεν ὁ Ζεὺς τοῖς ἀνδράσι τὸ γυναικεῖον φύλον μοχθηρὸν οἷον εἰσιν ἄνδρες

2. καὶ τὸ] Homer. Batrach. 116. quo loco scholiasta jam supra usus est ad Prometh. 754.

ὦν ἂν κρατηθῇ ἡ πόλις. καὶ ὁ Ἑτεοκλῆς πρὸς αὐτὸν εἰπόντα τὸ ὦν ἂν ἀλφὺ πόλις εἴρηκε, παλινστομεῖς αὖ; ἦτοι καὶ πάλιν δυσφημεῖς καὶ τὰ αὐτὰ φάσκεις τοῖς πρίν; ὁ δὲ χορὸς πρὸς αὐτὸν, ἐν δειλίᾳ ὁ φόβος ἀρπάζει τὴν γλῶσσαν· τουτέστιν ἐκ δειλίας κινεῖ με ὁ φόβος φθέγγεσθαι ἢ μὴ αἰροῦμαι. O.P.

5

ὥπασας] παρέσχεσ τῷ βίβ. B.

257. μοχθηρὸν] ὥπασε. ὥσπερ ἄνδρας] μοχθηροὺς ὥπασε. B.

258. παλινστομεῖς] ἤγουν πάλιν στωμυλεύεις. θιγγάνουσα] ψαύουσα. B.

259. ἀψυχία] δειλία. B.

10

260. αἰτουμένῳ] ἔαν δοίης καὶ παράσχοις τέλος τῇ αἰτήσῃ, ἀβαρές σοί ἐστιν, ἦτοι, ἔαν ἐμοὶ ζητοῦντί σοι τὸ σιωπᾶν παράσχοις τέλος καὶ ποιήσης τὸ ἐμὸν θέλημα, ἀβαρές σοι ἐστί. ἢ εἰ ἔνι εἰ δοίης, συντάσσεται οὕτως· εἴθε ἀποπληρώσαις τὸ αἶτημά μου μετ' εὐκολίας· εἰ δὲ ἔνι εἰ δοίης χωρὶς τόνου, οὕτως· ἔαν δοίης μοι αἰ- 15 τοῦντι τέλος τῆς αἰτήσεως κοῦφον ἦτοι ἐλαφρῶς καὶ μετ' εὐπειθείας, εἴτα λάμβανε ὡς λείπον τὸ καλῶς ποιήσεις. ἢ εἰδοίης ἀντὶ τοῦ ἂν γὰρ τὸ αἶτημά μου κοῦφον, ὡς δῆλον ἐκ τῆς τοῦ χοροῦ ἀπολογίας, τάχ' εἴσομαι. O. τέλος] γράφεται λόγον. A.

αἰτουμένῳ] εἰ παράσχοις ἐμοὶ αἰτουμένῳ τι κοῦφον καὶ ἀβαρές 20 σοι, τέλος μοι δοίης τὸ πεπληρωθῆναι λέγω τὴν αἶτησιν. ἢ οὕτω, εἰ αἰτουμένῳ ἐμοὶ δοίης τέλος τῆς αἰτήσεως, κοῦφον καὶ ἀβαρές ἔσται σοί. B.

261. λέγοις ἂν] τὴν αἶτησιν. τάχ' εἴσομαι] εἰ κοῦφον τὸ τῆς αἰτήσεως τέλος. B.

25

262. τάλαινα] ἀθλία. B.

263. σιγῶ· σὺν ἄλλοις] ὁ χορὸς φησι πρὸς τὸν Ἑτεοκλέα ὅτι τὸ σὸν βούλημα ποιῶ, ἰδοὺ σιγῶ· σὺν τοῖς ἄλλοις πᾶσι πείσομαι καὶ

11. ἔαν δοίης O.P. Legebatur ei δοίης.

13. ἢ εἰ ἔνι—τάχ' εἴσομαι] Hæc ego ex O. addidi. ἔνι hic et paullo post in ἐστί vel εἴη mutandum esse videri potest.

15. χωρὶς τόνου] Distinguit scholiasta inter ei δοίης, utinam mihi des, et ei δοίης, sine accentu, si mihi des.

Hoc indicio in verbis præcedentibus primo loco scripsi ei δοίης, altero ei δοίης. Codex utrobique ei-δοίης.

17. ἂν γὰρ] Sic codex cum ductu quodam super γὰρ. Corrigendum videtur ἂν γνοίης.

19. εἴσομαι] ἴσομαι. O.

πάθω τὸ μόρσιμον, ἤγουν τὸ πεπρωμένον, τουτέστι, τὸ εἰμαρμένον μετὰ πάντων τῶν ἄλλων πείσομαι ἐγὼ, εἴ τί μοι ἀπόκειται. Α.

τὸ μόρσιμον] τὸ μεμοιρασμένον. Β.

264. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων] εἰπόντος τοῦ χοροῦ σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον, φησὶν ὁ Ἑτεοκλῆς πρὸς αὐτὸν ὅτι καὶ τοῦτο τὸ ἔπος, 5 τὸ ὅτι σὺν τοῖς ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον, προκέκρικα μᾶλλον ἐκείνων, ἀντὶ τῶν ἄλλων ἐπῶν ὧν εἴρηκας. Ἄλλως. ἀντ' ἐκείνων, ἤγουν ἀνθ' ὧν ἄλλων δυσφήμως εἴρηκας, τοῦτο μᾶλλον παρὰ σοῦ αἰροῦμαι. Α.

τοῦτο] ὃ λέγεις. ἀντ' ἐκείνων] ὧν ἐποίεις κλαίουσα πρὸς τὰ 10 ἀγάλματα. Β.

265. καὶ πρὸς γε] σὺν τούτοις δὲ οἷς τὴν ψυχὴν μου κατέθελξας, ἐκστάς ἀπὸ τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεῶν καὶ μὴ ἐχόμενος αὐτῶν, ὡς ὁ θανεῖν δεδοικώς, εὐχου τοὺς θεοὺς βοηθεῖν ἡμῖν. Α.

τούτοις] οἷς νῦν προῦκρινας. Β.

15

268. ὀλολυγμὸν] καὶ πρῶτον ἐμοῦ εὐξαμένον, εἴτα σὺ ὕμνησον ὀλολυγμὸν ἱερὸν, ἥτοι ὕμνον, καὶ εὐχὴν ἱερὰν, ἐξευμενίζουσιν τοὺς θεοὺς. Α. ὀλολυγμὸς λέγεται ἢ εὐχὴ μετὰ τοῦ οἴκτου. Ο.

ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ παιώνισον] μετὰ συντριβῆς εὐχὴν ἐξίλα- 20 στικὴν ᾄσων. Β.

269. Ἑλληνικὸν νόμισμα] ἥτοι κατὰ τὸν νόμον τὸν ἱερὸν τὸν Ἑλληνικὸν τῆς βοῆς τῆς περὶ τὰς θυσίας γινομένης. ἢ, ὡς νενομί- σται τοῖς Ἑλλησι περὶ τὰς θυσίας ὀλολύζειν. Α.

Ἑλληνικῆς νόμισμα] ὡς εἰώθασιν ποιεῖν Ἑλληνες. θυσταῶος βοῆς] τῆς περὶ τὰς θυσίας γενομένης. Β.

25

270. θάρσος φίλοις] ἥτοι διὰ τῶν τοιούτων εὐχῶν θάρσος ἐμποι- οὔσα τοῖς φίλοις καὶ λύουσα τὸν ἐν αὐτοῖς ἐνόντα τῶν πολεμίων φόβον. τὸ γὰρ εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς θάρσος ἐμποιεῖ τοῖς φίλοις. τινὲς δὲ πολέμιον φόβον τὸν ὀλολυγμὸν ἐξηγήσαντο ἐν τῷ, λύουσα

7. ἀντὶ Ο.Ρ. Legebatur ἥτοι.

ταῖς θυσίαις.

13. ἐκστάς] ἐκσταῶσα Ο.

29. τινὲς δὲ Ρ. Legebatur κατὰ

ἀγαλμάτων τῶν] ἀγαλμάτων ἀπὸ Ο. ἀγαλμάτων ἀπὸ τῶν Ρ.

δέ τινας.

ὁ θανεῖν Ρ. περιτομεῖν (sic) Ο. Legebatur περὶ τοῦ θανεῖν.

ἐξηγήσαντο correxi pro ἐξηγήσατο.

14. τοὺς θεοὺς] τοῖς θεοῖς Ο.

Pluralis haud dubie fuit in Ρ. ex quo verba τὸν ὀλολυγμὸν ε.—καὶ γὰρ πολέμιον φόβον exciderunt, librario a primo φόβον ad tertium aberrante.

22. περὶ τὰς θυσίας Ο.Ρ. hic et versu proximo. Legebatur παρὰ

πολέμιον φόβον. καὶ γὰρ πολέμιον φόβον λέγουσι τὴν ἣν ἐποίει ὁ χορὸς πρὸς τοὺς θεοὺς θρηνώδη ὀλολυγὴν, ἣ τοὺς πολίτας δεινῶς κατεπολέμει καὶ ἐξετάραττε. τουτέστι, τὸν φόβον ὃν ὁ χορὸς ἐποίει τῷ ὀλολύζειν καὶ κλαίειν. Α.

θάρσος φίλοις] τὸ γὰρ μετὰ σιγῆς ὕμνους πρὸς θεοὺς ποιεῖσθαι 5 καὶ ἐξευμενίζειν διὰ θυσίας αὐτοὺς τῇ πόλει, ὥσπερ εἰώθασιν ποιεῖν Ἕλληνες, καιρῶν ὁμοίων ἐπιστάντων, τοῦτο θάρσος ἐστὶ τοῖς οἰκείοις καὶ τοῦ πολεμίων ἀπαλλαγὴ φόβου, ὥσπερ ἐστὶ τοῦμπαλιν δειλίας ἐμπορητικὸν τὸ χωρεῖν ἄνω καὶ κάτω θρήνοις καὶ ὀδυρμοῖς καὶ τὸ ζῆν ἀπολέγεσθαι. Β.

10

271. πολισσούχοις] τοῖς τῆς πόλεως φύλαξι. Β.

272. πεδιονόμοις] ἤτοι τοῖς κλῆρον τῶν ἀλσῶν καὶ τῶν πεδίων ἀφωρισμένον ἔχουσιν ἑαυτοῖς. ἄλση γὰρ καὶ παραδείσους καὶ πεδιά λιπαρὰ οἱ πολῖται ἐκτέμνοντες τῶν ἰδίων κτημάτων, ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀνετίθεσαν. Α.

15

πεδιονόμοις] τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῷ πεδίῳ. ἀγορᾶς ἐπισκόποις] τοῖς ἐν ἀγορᾷ τοὺς ναοὺς ἔχουσι. Β.

273. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω] καλῶς εἶπεν, οὐκ ἀριθμῶ τοὺς ἀπὸ τῶν Θηβῶν, τῆς ἐμῆς δηλαδὴ πόλεως (Ἰσμηνὸς γὰρ ποταμὸς Θηβῶν) ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμῶνται καὶ ἐγγράφονται τοῖς τιμωμένοις. 20 πῶς γὰρ οὐ; ὅτι τοῖς ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνοῦ θύω πᾶσιν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἀποβάντων. Ἄλλως. οὐδὲ λέγω τοὺς θεοὺς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνοῦ, ἀλλὰ μόνον τοὺς ἀπὸ τῆς Δίρκης· ἐτιμῶντο γὰρ καὶ αὐτοὶ οἱ παρὰ τῷ Ἰσμηνῷ παρὰ τοῖς Θηβαίοις. κατέλειψε δὲ εἰπεῖν ἅπαντας, διὰ τὸ θαρρεῖν καὶ ἐν ὀλίγαις δεήσεσιν εἰσακου- 25 σθῆναι. Α.

Δίρκης τε πηγαῖς] ταῖς ἐν αὐταῖς Νύμφαις. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω] οὐδ' ἀφαιρῶ τοῦ λόγου καὶ τῆς εὐχῆς τὸν Ἰσμηνὸν καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ θεοὺς. πρῶτον καθολικῶς εἶπεν τοῖς τῆς χώρας θεοῖς, εἶτα μερικῶς ἐπήνεγκε, πολισσούχοις λέγων καὶ πεδιονόμοις καὶ ἀγορᾶς 30 ἐπισκόποις. ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς ἐκτὸς τῆς πόλεως εἰπεῖν ἔδει, περιεκτικὸν γὰρ ἡ χώρα τῆς πόλεως, οὐκ εἴρηκε καὶ τοῖς ἐν ταῖς πηγαῖς τῆς

1. λέγουσι P. Vulgo λέγει.

2. θρηνώδη om. P.

22. οὐδὲ λέγω τοῖς] οὐδὲν λέγω τοὺς vulgo. οὐδὲ τοὺς P. οὐδὲ θέλω τοὺς O.

24. παρὰ τῷ Ἰσμηνῷ P. παρὰ τοῦ Ἰσμηνοῦ O. ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνοῦ vulgo.

25. εἰπεῖν—δεήσεσιν om. O.

Δίρκης θεοῖς, ἀλλὰ ταῖς πηγαῖς τῆς Δίρκης μόνον ἔφη, τουτέστι ταῖς ἐν αὐταῖς κατοικοῦσαις Νύμφαις· εἶτα πάλιν ἐνήλλαξε τὴν σύνταξιν, καὶ φησὶν, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω, οὐκ ἀφαιρῶ τοῦ λόγου καὶ τῆς εὐχῆς τὸν Ἰσμηνὸν καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ θεούς. B.

274. εὖ ξυντυχόντων] τῶν πραγμάτων. B.

5

275. ἐστίας] τοὺς βωμούς. B.

276. ὦδε] ὡς ἔφην. B.

277. θήσειν] ἡμᾶς. τρόπαια] τῆς νίκης. πολεμίων δ' ἐσθήματα] τὰς πανοπλίας. B.

278. δαίμων] τῶν πολεμίων. δουρίπληκτα] διὰ τοῦ ἐμοῦ δορὸς 10 σκυλευθέντα. ἀγνοῖς] καθαροῖς θήσειν. B.

279. τοιαῦτα] ὅλα ἐμοῦ ἤκουσας. φιλοστόνως] θρηνητικῶς. B.

280. ματαίοις] ἀνωφελέσι. ποιφύγμασιν] θρήνοις, βοαῖς. B.

281. οὐ γάρ τι μᾶλλον] οὐ γὰρ θρηνοῦσα μᾶλλον ἢ μὴ θρηνοῦσα ἐκφύγῃς ὅ σοι παθεῖν πέπωται. ἀλλ' εἰ καὶ διὰ παντὸς θρή- 15 νοις ἐκδοίῃς σαυτὴν, οὐδέν σοι τοῦτο λυσιτελήσει πρὸς τὸ μὴ παθεῖν σε τὰ πεπωμένα. μόρσιμον] μεμοιρασμένον. B.

282. ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] ἢ ἐπὶ πρὸς τὸ ἐχθροῖς. ἐγὼ δὲ παραγενόμενος ἐπ' ἄνδρας ἔξ σὺν ἐμοὶ ἐβδόμῳ τάξω εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους, ἦτοι εἰς τὰς ἑπτὰ πύλας τῆς πόλεως, ἀντηρέτας καὶ ἀντιμά- 20 χους τοῖς ἐχθροῖς (ἀπὸ τοῦ ἀνταίρω ρήματος) πρὶν ἰκέσθαι καὶ παραγενέσθαι πρὸς ἡμᾶς λόγους μηνυτὰς συνεχεῖς καὶ κατεπείγυντας ἡμῶν τὴν ἐξοδὸν, ἡμᾶς ἐκεῖσε ἀπελθεῖν. A. παρέλκον τὸ ἐπὶ. O.

ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] οὕτως σύντασσε, ἐγὼ δὲ μολὼν ἐπ' ἄνδρας ἔξ τάξω αὐτοὺς τὸν μέγαν τρόπον εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους σὺν ἐμοὶ 25 ἐβδόμῳ, ἀντηρέτας τοῖς ἐχθροῖς· μὴ λάβοις δὲ εἰς τὸ “τὸν μέγαν “τρόπον” ἔξωθεν κατὰ, ἀλλ' ὡς φαμέν τάττω τάξιν, οὕτω καὶ τοῦτο. B.

283. ἀντηρέτας] κυρίως ἀντικωπηλάτας, νῦν δὲ τοὺς ἀντιστάτας. P. ἀντιπάλους. τὸν μέγαν τρόπον] τὸ γὰρ διατάττειν στρα- 30 τηγούς καὶ στρατεύματα μεγιστόν ἐστι καὶ τοῦ βασιλέως ἄξιον. B.

284. ἑπτατειχεῖς] γρ. ἑπτατείχους. P.

285. ἀγγέλους] γρ. ἀγγέλων. P.

σπερχνοὺς] ταχεῖς, σπουδαίους. B.

ταχυρρόθους] γρ. ταχυρρόους. P.

286. φλέγειν] φλέγεσθαι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης. O. ἐκκαίειν, δαμάζειν. B.

μέλει, φόβῳ δ' οὐχ] φησὶν ὁ χορὸς, μέλει ἡ ψυχὴ μου, ἥτοι φροντίζει ὧν εἶπεν ὁ Ἑτεοκλῆς· ἀλλ' ὁ ἐν ἐμοὶ φόβος οὐκ ἡρεμεῖν 5 ἀφήσει καὶ ἡσυχάζειν ἐμέ. αἱ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ μου μέριμναι τὸν ἐμὸν φόβον ἀνάπτουσιν ἐν ἐμοὶ διὰ τὸν ἀμφιτειχῆ λεών. A.

μέλει] φροντίς ἐστὶ μοι ὧν εἶπον. οὐχ ὑπνώσσει κέαρ] οὐ κατα-
ραθυμῆσει καὶ οἰονεὶ τοῦ φροντίζειν χαλᾶση, μὴ νήφῃ τοῦ φόβου
πείθοντος, ἀλλὰ πρὸς δάκρυα καὶ οἰμωγὰς ἔχειν παρασκευάζοντος· αἱ 10
γὰρ ἐν τῇ ψυχῇ μου φροντίδες φόβον ἀνάπτουσι τὸν ἀμφιτειχῆ
λεών, τουτέστι φοβοῦμαι. ἔστι δὲ ὁ φόβος οὐχ ἕτερος ἀλλ' ἡ ὁ
πέριξ τῶν πολεμίων στρατός· οὗτος γὰρ ἐμβάλλει τὸν φόβον περι-
στάμενος καὶ πολιορκῶν τὴν πόλιν. οὕτω λέγε καὶ μὴ λάμβανε
ἔξωθεν ἀμαθῶς τὸ διά, λέγων, διὰ τὸν ἀμφιτειχῆ λαόν. B. 15

289. ζωπυροῦσι] ἀνάπτουσι. B.

290. ἀμφί] περί. B.

291. δράκοντα δ' ὥς τις] δέδοικε γὰρ ἡ καρδίᾳ μου. τὸν γὰρ δέ
σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ γάρ νοητέον. A. τὸν ἀμφιτειχῆ λεών, ἥτοι τὸν
ἀμφοτέρωθεν τῶν τειχῶν λαόν. O.P. 20

δράκοντα δ' ὥς τις—πάντροφος πελειᾶς] ὥς τις καὶ ὥσπερ ἡ
πάντων τροφὸς πελειᾶς δέδοικε τὸν δράκοντα ὑπὲρ τῶν ἐαυτῆς τέκνων,
ἡ δυσευνήτειρα τῶν λεχέων ἥτοι ἡ διὰ τὸν φόβον τῶν ἐαυτῆς νεοσσῶν
προσκαθημένη τῇ καλιᾷ αὐτῶν ἄγρυνος. πάντροφος δὲ ἡ διηνεκῶς
ἐκτρέφουσα τὰ ἐαυτῆς τέκνα, ἐπειδὴ πάντα τὰ ὄρνεα ἅπαξ τοῦ ἔτους 25
τίκτει, ἡ δὲ περιστέρα αἰεὶ· διὸ καὶ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ. O.P.

293. ὑπερδέδοικε] ἀπὸ τούτου λάμβανε τὸ ἔξωθεν τὸ δέδοικα, ἵνα
ἦ οὕτως, δέδοικα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. B.

δυσευνήτειρα] δυσκόλως κοιμωμένη. O. ἄγρυνος διὰ τὸν φό-
βον. B. 30

294. πάντροφος πελειᾶς] ἡ δι' ὅλου τοῦ ἔτους τίκτουσα· διὸ καὶ
ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ. B.

6. αἱ—μέριμναι O.P. ἡ—μέριμνα Franckenium p. 94. τέκνων P.
vulgo. 24. αὐτῶν Franckenius. αὐτῆς li-

7. ἀνάπτουσιν ἐν ἐμοὶ διὰ τὸν P. ἀνά- bri.
πτουσιν τὸν O. ἀνανεοῦται τὸν vulgo. 25. ἐαυτῆς om. P.

23. νεοσσῶν O. et N.Q. apud

295. οἱ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους] οὔτοι μὲν γὰρ ἤγουν οἱ πολῖται πανδημεὶ στείχουσιν εἰς τοὺς πύργους, τοὶ δὲ ἤγουν οἱ πολέμιοι ἰάπτουσι καὶ πέμπουσιν ἐπὶ τοῖς πολίταις τοῖς ἀμφιβόλοις, ἥτοι τοῖς πάντοθεν παρὰ τῶν πολεμίων βαλλομένοις, ἢ τοῖς ἀμφιβολίαν ἔχουσι περὶ τοῦ ποῖον στράτευμα νικήσει ἐκ τῶν δύο. O.P. πρὸς 5 γὰρ τὸ ἔξωθεν στράτευμα καὶ ἔσωθεν ὁμοίως ἕτερον πρὸς αὐτὸν ἀντε-τείνεται. O.P.

τοὶ μὲν] ἄλλοι. B.

296. πανδημεὶ] κατὰ συστήματα καὶ πλήθη. B.

298. τοὶ] ἄλλοι. ἀμφιβόλοισι] γρ. ἀμφοτέροισι. P. τὸ ἀμ-10 φιβόλοις οὐχ ὥς φασί τινες, τοῖς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένοις, ἀλλὰ ἀμφιβόλοις πολίταις τοῖς ἀμφίβολον καὶ οὐ βέβαιον ἔχουσι τὸ εἶναι πολίταις, ἀλλὰ μέσοις οὔσι καὶ κινδυνεύουσιν ἐκπεσεῖν τοῦ προσ-ρήματος διὰ τὸν ἐπηρητημένον τῇ πόλει κίνδυνον. B.

299. ἰάπτουσι] πέμπουσιν. B.

15

300. χερμάδα] χειροπληθὴ λίθον. O.P. ὀκριόεσσαν] λίθον τρα-χύν ἀρχὴ γὰρ τοῦ πολέμου τῶν πετρῶν αἱ καταρραγαὶ γίνονται. O.P. χαλεπὴν. B.

301. παντὶ τρόπῳ] πάσῃ μηχανῇ καὶ σπουδῇ. Διογενεῖς] οἱ ἐκ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος ἅτε πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε. B.

20

Διογενεῖς] Διογενεῖς τοὺς θεοὺς λέγει, ὅτι ἐκ Διὸς τὸ γένος ἔχουσι· πατὴρ γὰρ ἀνδρῶν καὶ θεῶν ὁ Ζεὺς ὀνομάζεται κοινῶς· ἰδίᾳ δὲ καὶ κατ' ἐξοχὴν Διογενεῖς θεοὶ εἰσιν ἢ Ἀθηναῖα καὶ ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἄρτεμις. O.P.

302. ῥύεσθε] κίνδυνον. B.

25

304. ποῖον δ' ἀμείψεσθε] ποῖον δὲ πέδον καὶ γῆδιον ἕτερον ἀμείψεσθε ἄρειον καὶ βέλτιον καὶ κρεῖττον ταύτης τῆς γῆς· ἀντὶ τοῦ ποῖον ἄλλο γῆς δάπεδον οἰκήσετε, ἐχθροῖς ἀφέντες καὶ καταλείψαντες καὶ δόντες τὴν αἶαν καὶ τὴν γῆν βαθύχθονα καὶ λιπαράν ὕδωρ τε πάλιν τὸ τῆς Δίρκης τῆς πηγῆς ἀφέντες τὸ εὐτρεφέστατον τῶν 30 ποταμῶν ὀπόσων ἴησι καὶ ἐκπέμπει ὁ Ποσειδῶν ὁ γαιήχορος, οἱ παῖ-δές τε τῆς Τηθύος ἤγουν τῆς γῆς. ἰστέον ὅτι εἴρηται ἐν Ξοαναφό-

2. τοὶ] οἱ O.

4. ἀμφιβολίαν P. ἀμφοτέρωθεν ἀμ-φίβολον O.

5. περὶ τοῦ—δύο om. O.

16. λίθον τραχύν] τραχεῖαν O.

23. Διογενεῖς θεοὶ] Διογενεῖς om. O.

32. ἰστέον ὅτι—εὐρήσετε] Hæc om. O. Excerpta sunt ex scholio codicis Medicei. Prima verba edidi ut scripta sunt in P. Vulgo ἀντὶ

ροις Σοφοκλέους ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς Ἰλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἐαυτῶν ξόανα, εἰδότες ὅτι ἀλίσκεται. ἐὰν οὖν ταύτην, φησὶ, τὴν γῆν προδῶτε τοῖς πολεμίοις, ποίαν βελτίονα αὐτῆς εὐρήσετε; Α. Δίρκη δὲ πηγὴ ἐν Θήβαις, ἐξ ἧς ποταμοὶ δύο ρέουσιν, Ἴσμηνός καὶ Διρκαῖος ἀπὸ τῆς πηγῆς ἔχων τὸ ὄνομα. Ο.Ρ.

5

305. ἄρειον] κρεῖττον. Β.

306. βαθύχθονα] εὐγειον. Α.

πλουσίαν γῆν. Ο. λιπαράν· τὴν εἰς βάθος δεχομένην τὰ σπέρματα. Β.

309. εὐτραφέστατον] ποτιμώτατον, γλυκύτατον. Ο.

10

310. ὅσων ἴησιν Ποσειδῶν] τὸν Ποσειδῶνα λέγει ἐκπέμπει τοὺς ποταμούς, ὅτι τῆς ὑγρᾶς οὐσίας δεσπότης οὗτός ἐστιν. ἢ ὅτι ἐκ τῆς θαλάσσης οἱ ὄμβροι ἀναδίδονται, εἴθ' οὕτως ῥήγνυνται, ἐκ δὲ τούτων οἱ χεῖμαρροι γίνονται. Τηθύος δὲ παῖδας πάλιν τοὺς ποταμούς ὀνομάζει. μυθεύεται γὰρ ὅτι ὁ Οὐρανὸς συμμιγείς τῇ Γῇ 15 ἀπέτεκε τὸν Ὀκεανὸν καὶ τὴν Τηθύν καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους παῖδας τε καὶ θυγατέρας. ὁ δὲ Ὀκεανὸς μιγείς τῇ Τηθύϊ τῇ αὐτοῦ ἀδελφῇ ἐγέννησε τοὺς ποταμούς καὶ τὰς πηγὰς τὰς οὐσας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὕτως λέγονται οἱ ποταμοὶ παῖδες Τηθύος. Α.

ὅσων ἴησιν] ἐκπέμπει. σπογγοειδοῦς γὰρ οὐσῆς τῆς γῆς, ἐκ τῆς 20 θαλάττης εἰς τοὺς πόρους αὐτῆς εἰσιὼν ὕδωρ, εἰ μὲν στενοὶ τινες τύχοιεν ὄντες οἱ πόροι, ὥσπερ διηθίζεται τοῦτο καὶ γλυκὺ ἐκ τῆς γῆς ἀναρρήγνυνται· εἰ δ' αὖ εὐρεῖς, ἀλμυρὸν, πλὴν ὅσον οὐχ οἶον ἦν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ πολὺ τῆς ἀρχαίας ποιότητος παραλλάττον, ὥστε καὶ οἱ εἰσβάλλοντες εἰς αὐτὴν ποταμοὶ, ἐξ ὧν ἔφαμεν πόρων πάλιν εἰς 25 αὐτοὺς ἀποκαθίστανται. Β.

312. πρὸς τὰδ', ὧ πολιοῦχοι θεοὶ] πρὸς ταῦτα, ὧ πολιοῦχοι θεοὶ, τοῖς μὲν ἔξω πύργων, ἥτοι τοῖς πολεμίοις, ἐμβαλόντες ἄταν καὶ βλάβην τὴν τοὺς ἄνδρας φθείρουσαν καὶ ποιοῦσαν ρίπτειν τὰ ὄπλα, ἄρρισθε κῦδος, ἥτοι ἔξετε δόξαν, τοῖς δὲ πολίταις στάθητε ἐνεδροὶ τε 30 καὶ καλῶς ἡδρασμένοι καὶ εὐστήρικτοι καὶ ἀμετάκλιτοι φύλακες τῆς πόλεως, οἷονεὶ δυσωπηθέντες ταῖς ὀξυγόις λιταῖς ἡμῶν. Α.

313. τοῖσι μὲν ἔξω] τοῖς πολεμίοις. Β.

τοῦ ποῖον οἰκήσετε δάπεδον ἐντεῦθεν μεταστάντες; εἴρηται δὴ καὶ ἐν Ἑοσσηφί-ροις etc.

3. γῆν] πηγὴν Ρ.

8. σπέρματα Pauwius pro πέρατα.

11. λέγει] λέγουσιν Ο.

24. παραλλάττον vel παραλλάττει Pauwius pro παραλλάττει.

315. ῥίψοπλον ἄταν] τὴν ῥῖψαι παρασκευάσασαν αὐτοὺς τὰ ὄπλα. B.

316. ἄροιτε] λάβοιτε ἄν. B.

317. κῦδος] δοῖαν. B.

318. ῥυτῆρες] φύλακες. B.

5

319. εὐέδροι] εὐκάθεδροι. B.

320. λιταῖσιν] ἡμῶν. B.

321. ὠγυγίαν] ἀρχαίαν. B. διὰ τὸ λεπτόγειον καὶ Ἀζανὴς ἐκαλεῖτο, διὰ τὴν ἄζην, ὅ ἐστι τὴν ξηρασίαν. καὶ ἔθνος οἱ Ἀζᾶνες αὐτόθι καὶ πάλιν ἐν Ἀρκαδίᾳ μέχρι καὶ νῦν οὕτω καλούμενοι. καὶ 10 Ἀπίαν δὲ φασὶ τὴν χώραν κληθῆναι καὶ Ἀπιδανεῖς τοὺς ἐγγχωρίους κατὰ στέρησαν τοῦ πιεῖν καὶ τῶν τέως πιδάκων. ἐπεὶ οὖν εἶχεν ἡ χώρα πίδακας τὴν ἀρχὴν ὥς δύνασθαι διὰ τοῦτο καὶ πολυδύψιος λέγεσθαι, ἔμελλε δὲ γενέσθαι εὐδρος. S.

322. προῖάψαι] μετὰ βλάβης πέμψαι. O. δοῦναι. B.

15

323. ψαφαρᾷ σποδῶ] λεπτῇ γῇ, ἥτοι τῷ Ἄργει· λεπτόγειον γὰρ τοῦτο, διὸ καὶ διψηρόν. B.

324. θεόθεν] βουλεύσει θεῶν. B.

326. τὰς δὲ κεχειρωμένας] τὰς δὲ νέας καὶ γηραιὰς ἄγεσθαι κεχειρωμένας ἀπὸ τῶν πλοκάμων ἵππηδόν, ἥτοι δίκην ἵππων, τουτέστι 20 μετὰ ἀνάγκης. οἱ γὰρ ἵπποι μετὰ ἀνάγκης ἔλκονται. καὶ Ὀμηρὸς φησιν “ἄκοντε πετέσθην.” A. ἡ ὑπὸ ἵππων σύρεσθαι τῶν πλοκάμων μετὰ ἀνάγκης, ἡ διὰ τὸ δασὺ τῶν ἀγόντων καὶ μανικόν, ἡ διὰ τὸ σύντονον. P.

κεχειρωμένας] κεκρατημένας. B.

25

ἵππηδόν] δίκην ἵππου. B.

329. περιερρηγμένων] ἐσχισμένων. B.

330. βοᾷ δ' ἐκκενουμένα] θρηγεῖ δὲ ἡ πόλις ἐκκενουμένη, τῆς λαΐδος, ἀντὶ τοῦ ληΐδος, ἥγουν τῆς πληθύος τοῦ λαοῦ, τουτέστι τῶν πολιτῶν, ὀλλυμένης καὶ φθειρομένης, τῆς μιξοθρόου, ἥτοι τῆς θροῦν 30 καὶ βοῇν ποιουμένης ἀνάμικτον· γυναῖκες γὰρ καὶ παῖδες ἀκμάζοντες καὶ ἀρτιγενῇ βρέφη καὶ ἄνδρες καὶ γέροντες ἐποιοῦντο τὸν θρήνον σύμμικτον. A. ἡ μιξοθρόου λέγει διὰ τὴν ἀναμιγρὴν τοῦ λαοῦ τοῦ τε βαρβαρικοῦ, ἥτοι τοὺς περὶ τὸν Ἄδραστον καὶ τοὺς τοῦ κάστρου. ἡ διὰ τὸ βαρβάρων καὶ Ἑλλήνων οἰκούντων τὰς Θήβας. O.

35

12. τέως] τε ὡς S. 21. Ὀμηρος] II. B, 366. 24. σύντονον corgexi pro σύντομον.

331. λαῖδος] ληΐδος, λαοῦ. μιξοθρόου] τῶν μεμιγμένων θρόων ἀποτυγχούσης, ἅτε ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ γερόντων καὶ παιδῶν οὔσης. B. τῆς λαφυραγωγίας τῆς ἐχούσης θροῦν καὶ βοήν μεμιγμένην. O.

332. τύχας] τὰς μελλούσας δηλονότι. προταρβῶ] πρὸ τοῦ 5 γενέσθαι φοβοῦμαι. B.

333. κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις] ἄξιον μεγάλου κλαυθμοῦ ταῖς κόραις ταῖς ἄρτι δρεπομέναις τὴν παρθενίαν, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς ὥραν γάμου, αἰχμαλωτισθῆναι καὶ δούλας εἰς ξένην χώραν ἀπελθεῖν. Ἄλλως. κλαυτὸν δὲ καὶ θρήνου ἄξιον ἔσεται ταῖς ἀρτιτρόποις, ταῖς ἄρτι ἀπὸ 10 τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐπὶ τὴν τελειότεραν τραπέισαις, ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν δωμάτων διαμεῖψαι καὶ ὁδεῦσαι ὁδὸν στυγεράν καὶ μίσους ἀξίαν, ἥτοι διακορηθῆναι καὶ διαπαρθενευθῆναι παρὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν ὁμοδρόπων. ὁμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν] κλαυτὸν ἐστὶ τὸ διαπαρθενευθῆναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ὁμοδρόπων, προπάροιθεν νομίμων, ἥτοι 15 τοῦ νενομισμένου καιροῦ, δρεπομένων καὶ τρυγμένων. τὰ γὰρ ἔξω τοῦ καιροῦ δρεπόμενα καὶ μήπω πεπανθῆναι τῷ χρόνῳ φθάσαντα πάντως ἀγλευκῇ τυγχάνουσι καὶ πικρίας πολλῆς ἀνάμεστα. Ἄλλως. ὁμοδρόπων] ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν τὴν παρθενίαν αὐτῶν καὶ ἥβην ὠμὴν καὶ ἄωρον δρεπομένων, πρὸ τῶν νομίμων γάμων. A. τῶν ὁμῶς 20 δρεπομένων, ἥτοι τῶν ὁμῶν καὶ ἄωρον δρεπομένων τὴν παρθενίαν. O.

κλαυτὸν] ἄξιον θρήνων. ἀρτιτρόποις] ταῖς νέαις ταῖς ἄρτι τρεπομέναις ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας πρὸς τὴν τελειότεραν. ὁμοδρόπων] τὸ παρθένους ἀτίμως ἐκ τῶν δωμάτων ἐλκομένας διαμεῖψαι στυγεράν ὁδὸν, ἥτοι ἐφθάρθαι πρὸ τοῦ νενομισμένου χρόνου, ἐπειδὴ 25 παρὰ τάξιν γέγονεν, ἄξιόν ἐστι θρήνου. ἢ τὸ διαμεῖψαι στυγεράν ὁδὸν ἀντὶ τοῦ ἀτίμως δημοσίᾳ ἔλκεσθαι, ὅπερ ἐστὶ λυπηρὸν ταῖς οἰκουρούσαις καὶ παρθενενοῦσαις γυναιξίν. δέον εἰπεῖν ὁμοδρόπως, ὁμοδρόπων εἶπε πρὸς τὸ νομίμων. B.

334. νομίμων] ὧν ἂν κατὰ νόμους ἔτυχον. διαμεῖψαι] ὁδεῦσαι. B. 30

335. δωμάτων] ἀπό. στυγεράν] ἄτιμον. B.

336. τί] φημί τοῦτο. τὸν φθίμενον] νεκρόν. B. γρ. φθίμενον γὰρ πρὸ λέγω, τὸν προφθίμενον. P.

7. ἄξιον—ἀπελθεῖν] Hoc scholion om. P., habet O.

11. τελειότεραν] παλαιότεραν O.

14. κλαυτὸν ἐστὶ—ὁμοδρόπων om. O.P.

18. ἀγλευκῇ] ἀγλυκῇ O.P.

Ἄλλως—γάμων om. O.

337. βέλτερά τῶνδε] καλλίω τῶν ἐν ταῖς πολιορκίαις. B.

338. δαμασθῇ] πορθηθῇ. B.

339. πράσσει] τουτέστι δυστυχεῖ. O. γρ. πράσσειν. P. πά-
σχει. B.

341. τὰ δὲ πυρφορεῖ] ἄλλος δὲ τῆς πόλεως οἶον οἴκους καίει καὶ 5
πῦρ φέρουσι. B.

342. καπνῷ δὲ] χαλεπώτερος γὰρ ὁ καπνὸς τῶν ἐλεπόλεων καὶ
πετροβολισμῶν, καὶ πόρθησιν πολλῷ δεινότεραν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων
πορθήσεως ὑπαινίττεται. A.

χραίνεται] γρ. κρίνεται. P. μελαίνεται. B.

10

343. λαοδάμας] κύριον νῦν δὲ ὡς ἐπίθετον Ἄρεος. P. ὀλεθρος
τοῦ λαοῦ. B.

344. εὐσέβειαν] τὴν κοσμιότητα. O. τὰ ἱερά καὶ τὴν εἰς θεοὺς
τιμὴν. B.

345. κορκορυγαί] κυρίως ἡ ἡχὴ τῶν ἐντέρων. O. κορκορυγαὶ δὲ 15
κυρίως τὸ τῆς γαστροῦ ἔσθωθεν εἰλοῦν πνεῦμα καὶ ταρασσόμενον. P.
ἄσημοι βοαί. κορκορυγὴ γὰρ κυρίως τὸ ἐν τοῖς νεύσφαγέσι τῶν ζώων
ἔσθωθεν ἀπὸ τῶν ἐντέρων ἡχοῦν πνεῦμα πρὸς τὴν σφαγὴν ἀπαντῶν, ἡ
τὸ τῆς ἀρτηρίας πνεῦμα τῆς πλησίον οὔσης τῆς τὴν σφαγὴν δεχο-
μένης φλεβός. ὀρκάνη δὲ εἶδος δικτύου. ἀνὰ ἄστν] γίνονται. B. 20

346. ὀρκάνη] κλῖμαξ εἰς τὸν πύργον ἄγουσα. O. τὸ θρησκευτικὸν
δίκτυον, ὃ καὶ σαργάνη καλεῖται. A.

ποτὶ πτόλιν] ἐστίν. ὀρκάνα] συνέχουσα ἡ πύργον περιλαμβάν-
ουσα. ἡ τὸ πυργῶτις ἀντὶ τοῦ μεγάλης. B.

348. βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι] ἡ βληχὴ κυρίως ἐπὶ τῶν προβά- 25
των λέγεται ἡ λαμβάνεται ἡχώ τινα καὶ φωνὴν ποιᾶν ἄσημον ἐκ-
πεμπόντων. ἐξελάβετο δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς καὶ ἐπὶ τῶν νεογνῶν καὶ
ἀρτιγενῶν καὶ ἀτελῶν βρεφῶν, ὡς τοιαῦτα τῇ φωνῇ, ἀσήμῳ δηλαδὴ
καὶ ἀνάρθρω, χρωμένων. ἃ παρὰ τῶν πολεμίων ἀπαγόμενα αἱμάσ-
σεται, ὥστ' ἀναρθρον φωνὴν καὶ προβατώδη προῖεσθαι. A. 30

16. εἰλοῦν] Syllabæ primæ η super-
scriptum, quod alludit ad ἡχοῦν.

20. δὲ] Legebatur γάρ.

22. σαργάνη] Sic etiam schol.
cod. Med., ex quo hoc scholion
transcriptum. In P. annotatum γρ.
σαγήνη, quæ inutilis correctio est.

Nam etiam σαργάνη hac signifi-
catione dictum esse testatur Lex.
rhet. in Bekk. Anecd. p. 301, 23.

28. τῇ om. O.

ἀσήμῳ] ἀδήλῳ O.

29. ἀπαγόμενα O.P. ἀρπαζόμενα
ἀπὸ τῶν μαστῶν vulgo.

βληχαὶ δ' αἱματοέσσαι] κλαυθμυρισμοὶ, ἤχοι. Ο. ἄσημοι βοαὶ ἀπὸ αἵματος καὶ φόνου γενόμεναι. Β.

349. τῶν ἐπιμαστιδίων] νηπίων. Β.

350. ἀρτιτρεφεῖς] ἀρτιτρεφῶν, ἤτοι νεογνῶν, ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ μαστιδίῳν, ἐπήνεγκε δὲ πρὸς τὸ βληχαί, αἵτινες τῶν νηπίων ἦσαν. Β. 5

351. ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομαῖν ὁμαίμονες] φυγῶν ὁ γὰρ ἀρπάζων τι φεύγει, μὴ πως καταληφθῇ, ὅθεν ὁμαίμονα τὴν φυγὴν τῆς ἀρπαγῆς εἶπε. Β.

352. ξυμβολεῖ] συναντᾷ. Β. γρ. ξυμβολῇ. Ρ.

354. ξύννομον] συμμεριστὴν, βοηθόν. Ο. 10

355. οὔτε μείον οὔτ' ἴσον] διὰ τούτων τοὺς πλεονεκτοῦντας ἐμφαίνει. ὁ γὰρ μήτε ἔλασσον μήτε ἴσον τῷ προλαβόντι λαβεῖν αἰρούμενος φαίνεται πλείονος ὀρεγόμενος. τινὲς δὲ τὸ λελιμμένον διὰ τοῦ ἰ γράφουσιν, οἷον λελιμμένοι καὶ ἐπιθυμοῦντες· ἄφειλε δὲ πρὸς τοῦτο “μείονος καὶ ἴσου” γράφεσθαι, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ἔξωθεν τὸ 15 λαβεῖν καὶ λέγουσιν, οὔτε μείον οὔτε ἴσον ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν. λελημμένοι οὖν διὰ τοῦ η ἐκ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω, τὸ δὲ λελιμμένοι διὰ τοῦ ἰ ἐκ τοῦ λίπτω τὸ ἐπιθυμῶ. Α.

λελιμμένοι] ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν. Β.

356. τίν' ἐκ τῶνδε] τῶν ἐν ἀλώσεσι συμβαινόντων. λέγει δὲ ὅτι 20 πάνθ' ὅσα ἂν εἴπωμεν ἐλάττω τῶν τότε συμβαινόντων ἐροῦμεν. Β.

357. παντοδαπὸς δὲ καρπὸς] σῖτος, κριθή, κέγχρος, πάνθ' ὁμοῦ χρήματα. Β.

χαμάδις] ἐπίγειος. ἀλγύνει] λυπεῖ. κυρήσας] τίμη; τοῦτο δὲ ἄλλως εἰπεῖν ἔδει, οὐ γὰρ ὁ καρπὸς ἐντυγχάνει τινί, ἀλλὰ τῷ καρπῷ 25 τις ἐντυγχάνει. Β.

359. πικρὸν] ἐλεεινόν. Ο.

πικρὸν δ' ὄμμα] τὸ δὲ πικρὸν ὄμμα διὰ τοῦτό φησιν, ὅτι σκυλευόμεναι θρῆνον ἐγείρουσι καὶ τὸ αὐτῶν ὄμμα ἐκτήκουσι γόοις κατ' Εὐριπίδην, ἢ ὅτι ὀρῶντες αὐτὰς ἔτεροι ἀθλίως ἐλκομένας δακρύων 30 σταλαγμοὺς ἐξ ὀφθαλμῶν καθιᾶσιν. θαλαμηπόλων] νέων νυμφῶν ἢ οἰκουρῶν· θάλαμος γὰρ οὐ μόνον ὁ παστὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ οἶκος. Β.

360. πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος] ἢ πολλὴ δὲ δόσις καὶ ὁ καρπὸς τῆς

9. ξυμβολῇ] Nam. Ρ. a pr. m. in λαμβάνουσιν] λαμβάνει Ο., licet textu habet ξυμβαλεῖ. paulo post in λέγουσιν consentiat.

11. πλεονεκτοῦντας] πλεονέκτας Ο.

30. Εὐριπίδην] Hecub. 433.

15. γράφεσθαι] γράφειν Ο.Ρ.

γῆς, ἡ ἀκριτόφυρτος καὶ ἀναμεμυγμένη, φέρεται ἐν τοῖς τοῦ πολέμου
ρεύμασιν. Α.

ἀκριτόφυρτος] ἀδιαίρετος. Β.

361. οὐτιδανοῖς ἐν ῥοβίοισι] ἀχρείοις, ἤτοι ἀνευφράντοις, οὗτι
δάνος καὶ ἡδονὴν ἐμποιοῦσιν. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ γάνος δάνος λέγουσι, 5
καὶ τὴν γῆν δᾶν, καὶ τὸν γνόφον δνόφον. εὐφυῶς δὲ ὁ ποιητὴς τῷ
ῥοβίοισι προσέθηκε τὸ οὐτιδανοῖς· ἐπειδὴ γὰρ τὰ ῥόβια καὶ τὰ τῆς
θαλάσσης ὑγρὰ κέλευθα ἐπωφελῇ πᾶσι τυγχάνουσι, δι' αὐτῶν γὰρ ὁ
πλοῦς τὰ ζωαρκῇ κομίζει ταῖς πόλεσιν, ἐξ ὧν αὐταὶ συνίστανται, ὁ
ποιητὴς ἐνταῦθα εἰπὼν ῥοβίοισιν, ἵνα μὴ τοῖς ὠφελίμοις νοήσῃ τις καὶ 10
ζωογόνους, τὸ οὐτιδανοῖς προσέθηκε. Ἄλλως. ἐπειδὴ τὰ κύματα ἔσθ'
ὅτε ὠφέλειαν παρέχεται ταῖς πόλεσι· δι' αὐτῶν γὰρ ὁ πλοῦς τὰ ἐπι-
τήδεια κομίζει· προσέθηκεν ἐπίτηδες τὸ οὐτιδανοῖς, οἷον ἀχρείοις. τρο-
πικῶς δὲ ῥόβια εἶπε τὰ συνεχῇ κινήματα τῶν πολεμίων. Ἄλλως,
ταῖς ὑβριστικαῖς κινήσεσι τῶν πολεμίων. ἡ τούτους ῥόβια φησιν, 15
ἐπειδὴ συντόνως πολεμοῦσι. Α.

γᾶς δόσις] σῖτος. Β.

363. δμωῖδες] ἐν γὰρ τῇ ἀλώσει οὐ μόνον γραῖαι γυναῖκες δου-
λείας ἀνάγκη φέρονται, ἀλλ' ἴδοις ἂν καὶ νέας δούλας γενομένας,
ἄρτι πρῶτον δυστυχισάσας τλήμονας καὶ ἀθλίας εἰς τὴν αὐτῶν εὐνὴν 20
αἰχμάλωτον, ζώντων τῶν οἰκείων ἀνδρῶν καὶ ὁρώντων αὐτὰς ὑφ' ἐτέρων
εἰς μίξιν βιαζομένας, ἅτε δυνατωτέρων. καὶ οὕτω μὲν εἰποῖς λαμ-
βάνων τὴν εἰς ἔξωθεν εἰς τὸ εὐνὴν· ἐτέρως δὲ οὕτω, δοῦλαι δὲ εἰσι
τότε νέαι γυναῖκες, ἐκ νέου δυστυχίσασαι τλήμονες καὶ ἀθλίας, εὐτυ-
χούντων τῶν οἰκείων ἀνδρῶν τὴν αὐτῶν εὐνὴν αἰχμάλωτον, τουτέστιν 25
ὁρώντων αὐτὰς ὑπὸ τῶν πολεμίων πασχούσας ἄθεςμα καὶ οὐ δυνα-
μένων ἀμύνειν, μείζον γὰρ αὐτῶν ἰσχύουσιν οὗτοι· ὃ καὶ κρεῖττον. μὴ
ξενισθῆς δὲ, εἰ τὸ εὐτυχῆσαι ἐπὶ κακοῦ λαμβάνεις, δέον ἐπὶ καλοῦ,
ὥς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μαρτυρεῖ. οὐ γὰρ μόνον εὐτυχῆσαι λέγομεν
χρήματα, ἀλλὰ καὶ εὐτυχῆσαι ἵππου ἀπώλειαν, οἶονεὶ κτήσασθαι. 30
ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη εὐτυχία οὐ κυρίως, ἀλλὰ παρακεκινδυνευμένη. Β.

καινοπήμονες] αἱ νεωστὶ πάσχουσαι καινὰ πῆματα. Ο.

365. εὐτυχοῦντος] κτωμένου. Β.

4. ἀχρείοις om. Ο.
οὔτι—ἐμποιοῦσιν addidi ex O.P.
N.Q.

9. ἐξ ὧν—προσέθηκε] Brevius in O.
τὸ οὐτιδανοῖς τοῦτο προσέθηκεν ἥτοι τὸ
ἀνευφράντοις.

366. ὑπερτέρου] κρείττονος. B.

367. ἐλπίς ἐστι μολεῖν καὶ παραγενέσθαι νύκτερον τέλος· περιφραστικῶς νύκτα· τῶν πολλῶν κλαυθμῶν ἐπίρροθον καὶ αὐξητικήν. νύκτα δὲ εἶπεν ἦτοι ἀθυμίαν καὶ θρήνον καὶ κωκυτὸν ἄσβεστον. O.P.

νύκτερον τέλος] ἦτοι δυστυχίαν περιφραστικῶς, ἥτις ἀμαυροῖ τοὺς 5 ἔχοντας. B.

368. ἐπίρροθον] αὐξητικόν. B.

369. ὁ τοι κατόπτῃς] ὁ ἐπιτηρητῆς τοῦ στρατοῦ ἦγον ὁ ἄγγελος φέρει ἡμῖν, ὃ φίλοι, (τὸ ἡμιχόριον τῶν παρθένων τοῦτό φησιν πρὸς τὸ ἕτερον) τινὰ νεαροχῇ (sic) καὶ πρόσφατον ἀγγελίαν λυπηρὰν, διώκων 10 καὶ κινῶν ἐν σπουδῇ τὰς πομπίμους καὶ ὀδευτικὰς χνόας καὶ ἐξοχὰς τῶν ποδῶν. χνόας δὲ ποδῶν μεταφορικῶς ἐκ τῶν ἀρμάτων τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν ἔφησε· τοῦ γὰρ ἄξονος τὸ ἄκρον τὸ ἐντεθειμένον τῇ χοινικίδι χνόη καλεῖται. παραβολικῶς οὖν τὸ κίνημα τῶν ποδῶν χνόην εἶρηκεν. O.P.

15

369. στρατοῦ] τῶν πολεμίων. B.

370. πευθῶ] ἀγγελίαν. B.

371. διώκων] φέρων. πομπίμους] ὀδευτικὰς. χνόας] τὰ ἄκρα, ἦτοι τοὺς πόδας. B.

372. καὶ μὴν ἀναξ ὅδε τὸ τέκος τοῦ Οἰδίου εἴσι καὶ ἔρχεται 20 μαθεῖν τὸν λόγον τοῦ ἀγγέλου τὸν ἀρτίκολλον, ἦτοι τὸν ἄρτι τοῦ εἰρμού καὶ τῆς ἐπιπλοκῇ καὶ τῆς κολλήσεως παρὰ τοῦ ἀγγέλου δραξάμενον. κατὰ μέρος γὰρ ὄντα καὶ διακεχωρισμένα τὰ παρ' αὐτοῦ θεαθέντα τῆς διηγέσεως οὗτος δραξάμενος τὰ διακεχωρισμένα εἰς ἓν συνῆψε καὶ συνηρμόσατο καὶ οἶονεῖ ἐν καὶ ὡς σειρὰν τῇ προσ- 25 κολλήσει τῆς διηγέσεως τὰ κατὰ μέρος πεποιήκεν ἅπαντα. ἄλλοι δὲ τὸν ἀρτίκολλον, οἷον ἄρτι τὸν Ἑτεοκλῆν ἀκουσόμενον, ὥστε κολλῆσαι τῇ διανοίᾳ ἢ τοῖς ὠσὲν ἀκούσαντα. O.P.

373. εἰς ἀρτίκολλον] πλησιέστατα. O.

8. ὁ τοι] ὅτε O.

9. τὸ ἡμιχόριον—ἕτερον om. O.

10. ἕτερον addidi. In O. pars marginis abscissa, unde in sequentibus quoque verbis aliquot lacunæ (προσ γελίαν et διώκων καὶ πονδῇ τὰς πομπίμους ευτικὰς—τοῖν χνόας) quas explēvi

ex P.

20. Οἰδίου] οἰδίποδος O.

21. εἰρμού] εἰρμή (sic) O.

23. διακεχωρισμένα] κεχωρισμένα O. hic et paullo post.

25. συνηρμόσατο] συνεῖρμωσε O.

27. οἷον] ἦτοι O.

ἀρτίκολλον] τὸ νεωστὶ κολληθέν. Ο.

εἶσ'] πορεύεται. ἀρτίκολλον] ποταπὸν ὁλόκληρον. Β.

374. σπουδὴ δὲ] ἔοικε δὲ, φησί, καὶ ὁ ἄγγελος ἐκ τῆς ἄγαν ἐπιφαινομένης σπουδῆς μὴ ἡδρασμένον ἔχειν τὸν αὐτοῦ πόδα, ἀλλ' ἐκκρεμῇ τοῦτον ἐπιφέρειν καὶ ἄστατον. Α. 5

οὐκ ἀπαρτίζει] ἄρτιον καὶ ὁλόκληρον ποιεῖ καὶ εἰς τὸ καθεστηκὸς ἄγει. Β.

375. λέγοιμ' ἂν] ὁ ἄγγελος ὁ παρὰ τοῦ Ἑτεοκλέους ἀποσταλεὶς κατασκόπος τῶν πολεμίων, ἐλθὼν, φησί, λέγοιμ' ἂν πάντα τὰ τῶν ἐναντίων, καλῶς ταῦτα γινώσκων, πῶς τε ἕκαστος ἔλαβε κλῆρον ἐν ταῖς πύλαις. ἐπειδὴ γὰρ ἐπτάπυλος ἦν ἡ πόλις τῶν Θηβαίων, κλήρους ἔβαλλον οἱ πρότιστοι τῶν ἄλλων στρατηγοὶ τῶν Ἀργείων, ποίαν ἂν πύλην λάχοι ἕκαστος. ἰδὼν οὖν ἅπαντα ἔρχεται καὶ ἀπαγγέλλει ταῦτα, καὶ φησιν ὅτι ὁ Τυδεὺς ἄρτι μὲν βρέμει καὶ ἤχει, καὶ ὀργίλον καὶ μανικὸν πνέει πρὸς ταῖς πύλαις ταῖς Προιτίσιν (αἱ γὰρ 15 οὗτω καλούμεναι πύλαι ἔλαχον αὐτῷ) ὁ δὲ Ἀμφιάραος ὁ μάντις οὐκ ἀφίησιν αὐτὸν περᾶν τὸν Ἰσμηνὸν ποταμὸν, λέγων ὅτι οὐ καλὰ θύματα γίνεται. ὁ δὲ Τυδεὺς μαινόμενος καὶ μάχης ἐπιθυμῶν βοᾷ καὶ μαίνεται, ὥσπερ ὁ δράκων τῷ τοῦ ἡλίου ὑπεκκαύματι, τότε γὰρ μάλιστα μαίνεται. θείνει δὲ καὶ τύπτει ἐν ὀνείδει, ἥτοι βάλλει 20 ὀνειδισμοῖς, τὸν μάντιν τὸν Οἰκλείδην, τὸν υἱὸν τοῦ Οἰκλέους τὸν Ἀμφιάρεων. Α.

376. ὡς] καθά. Β.

377. Προιτίσι] ταῖς ἀπὸ Προίτου. Β.

378. βρέμει] μαίνεται, ὀρμᾷ. Β. 25

379. ὁ μάντις] Ἀμφιάρεως. σφάγια] τὰ θύματα. Β.

380. μαργῶν] μαινόμενος. λελιμμένος] ἐπιθυμῶν. Β.

381. μεσημβριναῖς] φύσει γὰρ ψυχρὸς ὢν ὁ ὄφεις ἐν μεσημβρίᾳ ἀκμάζοντος τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος εὐκίνητός ἐστι καὶ συριγμοῖς προσέχει. κλαγγαῖσιν] ἤχοις. ἔστι δὲ ποιά φωνὴ κυρίως ἐπὶ οἰστῶν 30 καὶ ἐπὶ γεράνων λεγομένη, ὡς Ὀμηρός φησι. Β.

382. θείνει] τύπτει. ὀνείδει] ἐν. Οἰκλείδην] τὸν υἱὸν τοῦ Οἰκλέους. Β.

1. κολληθέν] κολυθέν Ο.

4. ἐκκρεμῇ τοῦτον ἐπιφέρειν καὶ addidi ex P. Est etiam in Q. toto scholio sic scripto, καὶ τοῦδε καὶ

τούτου τοῦ ἀγγέλου ἡ σπουδὴ οὐκ ἀπαρτίζει καὶ ἐδράζει καὶ ἴσθησι τὸν οἰκεῖον πόδα, ἀλλ' ἐκκρεμῇ τοῦτον ἐπιφέρει καὶ ἄστατον.

383. σαίνειν] κολακεύειν. Ο. εὐλαβεῖσθαι. Β.

καὶ μάχην] γρ. μή. Ρ.

ἀψυχία] δειλία. Β.

384. τοιαῦτ' αὐτῶν] τοιαῦτα φωνῶν σείει καὶ κινεῖ τρεῖς κατα-
σκίους λόφους. ἡ γὰρ τούτου περικεφαλαία τρεῖς λόφους ἦν ἔχουσα 5
χαίτωμα δὲ ταύτας εἴρηκε, διὰ τὸ δίκην χαίτης ἐπικαμπῶς πως
ἴστασθαι ἄνωθεν, ἢ διὰ τὸ τρίχας ἐξ ἵππων χαίτης ἔχειν ἄνωθεν.
ἀπὸ δὲ τῆς ἀσπίδος τούτου οἱ κώδωνες οἱ χαλκήλατοι καὶ οἱ ἐκ
χαλκοῦ κατεσκευασμένοι κλάζουσι φόβον, ἥγουν τῷ οἰκείῳ κωδω-
νισμῷ ποιοῦσι φόβον. τρεῖς κατασκίους] νεωτερικὸν τοῦτο. Α. 10

αὐτῶν] κατὰ τοῦ μάντεως βοῶν. κατασκίους] σκιάν ἔχοντας
ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς οὔσης ἱππούρεως, ἣν καὶ χαίτωμα καλεῖ, ἐπειδὴ
καὶ κράνος εἶπε· χαίτη γὰρ τῆς κεφαλῆς ἡ θρίξ. Β.

385. ὑπ' ἀσπίδος] ἐπάνω. Ο. ὑποκάτω. Β.

386. κλάζουσι] ἐκπέμπουσιν, ἡχοῦσιν. Β. 15

387. ἔχει δ' ὑπέρφρον] ἔχει δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑπέρφρον καὶ
ὑπερήφανον σημεῖον τοῦτο, κατεσκευασμένον οὐρανὸν λάμποντα ἐν
ἄστροις. ἡ λαμπρά δὲ πανσέληνος, ἡ σελήνη οὔσα ἥγουν πλήθουσα,
τὸ πρεσβιστον ἄστρον τῶν ἄλλων, ἢ τὸ τιμωτάτον, ὁ ὀφθαλμὸς καὶ
τὸ φέγγος τῆς νυκτὸς πρέπει ἐν μέσῳ τῷ σάκει, καὶ ἐν μέσῃ τῇ 20
ἀσπίδι. Α.

ὑπέρφρον] σοβαρόν. σῆμ'] σημεῖον. ἰστέον ὅτι ὁ Τυδεὺς ὑπο-
κάτω μὲν τῆς ἀσπίδος κώδωνας εἶχε προσπεπηγμένους, ἢ ὄχλον
παρέχῃ καὶ φοβερὸς δοκῇ τοῖς ἀκούουσιν. ἐπάνω δέ τοι, οὗ ἦν τὸ
σημεῖον, ἡ μὲν ἐπιφάνεια πᾶσα μέλαινα ἦν, εἶτα κατεσκεύασεν ἐν 25
ἐπιχρύσῳ χαλκῷ περίξ μὲν ἀντ' οὐρανοῦ ἐντὸς δίκην ἄστρον φωλίδας
δισταμένας ἀπ' ἀλλήλων, ἐν δὲ τῷ ὀμφαλῷ φωλίδα ἐτέραν εὐρείαν
ἐν ὁμοιώματι σελήνης ὀλοτελοῦς· προσβαλόντος δὲ τοῦ ἡλίου τῷ
τοιαύτῳ ἐπιχρύσῳ χαλκῷ αἴγλη τις ἐντεῦθεν ἀπῆντα τοῖς ὀρώσι καὶ
οὐ προσβλέπειν ἠδύναντο. ὅτι δὲ ἦν πᾶσα ἡ ἐπιφάνεια μέλαινα δῆλον 30
ἐκ τοῦ, Καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος. Β. ἐπάνω. Ο.

388. φλέγονθ'] ἐκλάμποντα. τετυγμένον] κατεσκευασμένον. Β.

389. ἐν μέσῳ σάκει] ἐν τῷ ὀμφαλῷ. Β.

390. πρέσβιστον ἄστρον] ἐξαίρετον. Ο. οὐ καινὸν ἐὰν τὴν σε-

18. πανσέληνος—πλήθουσα Ρ. παν- ἡ σελήνη πλήθουσα.
σέληνος ἦτοι τὸ Ο. πανσέληνος ἡ οὔσα 34. ἐὰν—καλεῖ] Aut ei aut καλῶ
φέγγος vulgo. Fort. πανσέληνος, ἥγουν scribendum.

λήνην ἐνταῦθα ὁ Αἰσχύλος ἄστρον καλεῖ· καὶ Πίνδαρος γὰρ ἄστρον τὸν ἥλιόν φησι. P. νυκτὸς ὀφθαλμὸς] ἐφερμηνευτικόν ἐστὶ τοῦτο. τῆς νυκτὸς γὰρ ὀφθαλμὸς ἢ σελήνη ἐστὶν, ὥσπερ καὶ τῆς ἡμέρας ὁ ἥλιος. A.

πρέσβιστον] ὑπέρτατον. πρέπει] λάμπει. B. 5

391. τοιαῦτ' ἀλύων] τοιαῦτα ἀλύων καὶ φωνῶν ταῖς ὑπερκόμποις καὶ κενοδοξοῖς σάγαις καὶ πανοπλίαις βοᾷ παρὰ τοῖς χεῖλεσι τοῦ Ἴσμηνοῦ ποταμοῦ. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, ἀσθμαίνει δὲ καὶ σπενδει ὡς ἵππος πολεμιστῆς σάλπιγγος ἀκούων, ἐπιθυμῶν πολέμου, ὅτε εἴργεται παρὰ τοῦ ἐπιβάτου. τὸ δὲ “ἵππος ὡς κατασθμαίνων μένει” ἀντι- 10 στροφή ἐστίν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἵππος. A.

ἀλύων] μετὰ λύπης βοῶν. O. ἀλύω γίνεται κατ' ἐπίτασιν τοῦ α καὶ τοῦ λύω· οἱ γὰρ χαίροντες λελυμένην ἔχουσι τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν καλῶν. O. ἀδημονῶν, δυσχεραίνων ὅτιπερ οὐκ ἔῃ ὁ μάντις περᾶν. σάγαις] πανοπλίαις. B. 15

393. κατασθμαίνων] καταφρυαττόμενος. μένει] ἐκδέχεται τὸν πόλεμον ὁ Τυδεύς. B.

394. ὀρμαίνων] σφαδάζων. μένει] ἐκδέχεται. B. γρ. ὀρμαίνει μένων. P.

395. τιν' ἀντιτάξεις] ἀντὶ τοῦ, τίνα, ὃ Ἐτεόκλεις, ἀντιπαρα- 20 τάξεις καὶ ἀντιστήσεις τούτῳ ἀντίμαχον; τίς βέβαιος καὶ ἀξιόχρεως (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ φερέγγυος) προΐστασθαι τῶν Προΐτου πυλῶν, λυθέντων τῶν κλείθρων, ἥτοι ἀνοιχθέντων τῶν πυλῶν; ἢ τὸ φερέγγυος οὕτως ῥητέον, τίνα ἀντιτάξεις τούτῳ ὥστε προΐστασθαι τῶν τοῦ Προΐτου πυλῶν, λυθέντων τῶν κλείθρων, ἥτοι ἀνοιγείσων τῶν 25 πυλῶν; τὸ δὲ ἐξῆς, τίς φερέγγυος, ἀντὶ τοῦ, τίς φέρων τὸ ἴστασθαι αὐτοῦ πλησίον; ἐγγὺς γὰρ λέγεται τὸ πλησίον. A.

ἀντιτάξεις] ἀντιθήσεις. τίς Προΐτου πυλῶν] ἐντεῦθεν δείκνυσιν ὅτι εἰς ταύτην Τυδεὺς τέτακται. B.

396. προστατεῖν] φυλάσσειν, ὑπερμαχεῖν. φερέγγυος] ἀσφαλῆς, 30 ἀξιόχρεως. B.

6. καὶ φωνῶν—ποταμοῦ om. P., habet O., nisi quod καὶ κενοδοξοῖς abest. 9. ἀκούων] Legit scholiasta ὀρμαίνει κλύων.

7. χεῖλεσι Faber. Legebatur τείχεσι.

8. ἀσθμαίνει] ἀσθμαίνων P.

δὲ addidi ex O.P. qui καὶ σπενδει om.

ὅτι om. O.P.

10. παρὰ P. πρὸς vulgo.

27. γνῆ] Puto legendum γυῖον.

unde dicitur ὑπόγειον. STEPH.

Restitui ἐγγύς cum Fabro.

397. κόσμον] πανοπλίαν, καλλωπισμόν. Ο. διακόσμησιν, καθ-
όπλισιν. τρέσαιμ'] δειλιάσαιμι. Β.

398. οὐδ' ἔλκοποιᾷ] ταῦτα παρ' Ἀλκαίου εἴρηται. οὐ τιτρώσκει
τὰ ἐπίσημα ὄπλα, οὐδὲ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναμιν ἔχει, εἰ μὴ ἄρα ὁ
φέρων αὐτὰ δύναμιν ἔχει καὶ γενναῖος ἦ. Α. 5

399. δάκνουσι] λυποῦσι. Β.

400. καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κυρεῖν καὶ
ὑπάρχειν, τάχα ἂν αὕτη ἢ νύξ τινὶ γενήσεται. οὕτως γὰρ εἶπεῖν
ᾧφειλεν εἶπε δὲ, τάχα ἂν ἡ ἄνοια μάντις τινὶ γένοιτο, καὶ διὰ
τοῦτο πλὴν ἀμυδρῶς ἐκπληρῶν τὸ ὃ ἔφημεν. ἐπιφέρει δὲ ὥσπερ 10
ἐξηγούμενος, εἰ γὰρ τῷ ἐπιφέροντι σῆμα τοῦτο τὸ ὑπέρκομπον, ἥτοι
τῷ ἔχοντι ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τὴν νύκτα ἐξωγραφημένην, ἐπ' ὀφθαλμοῖς
πέσοι ἢ νύξ (ἥγουν καλυφθήσεται τῇ νυκτὶ τοῦ θανάτου) γένοιτο ἂν
τοῦτο τὸ σῆμα ἐπώνυμον τῇ αὐτοῦ ἀναιρέσει. Α.

401. μαρμαίρουσαν] ἐκλάμπουσαν. κυρεῖν] ὑπάρχειν. Β. 15

402. τάχ' ἂν γένοιτο] ἢ σύνταξις· τάχα ἂν καὶ ἴσως γένοιτο ἂν
τινὶ ἥγουν τῷ Τυδεΐ ἡ ἄνοια μάντις καὶ προμηνύτριά τις κακοῦ, ἣν
λέγεις νύκτα ὑπάρχειν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἐν τοῖς ἄστροις τοῦ οὐρανοῦ
ἐκλάμπουσαν, ταύτην γὰρ ἄνοιαν καλεῖ ὡς ἀπενενοημένην καὶ δίχα
νοῦ ἐνσημωθεῖσαν. Β. 20

404. ὑπέρκομπον] σοβαρόν. Β.

405. ὀρθῶς] ἀσφαλῶς. Ο.

406. ὕβριν] θάνατον. Ο.

407. κεδνόν] συνετόν. ὅρα ὡς εἰκότως αἰρεῖται τοὺς ἀντιπάλους
'Ετεοκλῆς, καὶ μᾶλλον ἐναντίους οἷς ὁ ἄγγελος περὶ τῶν Ἀργείων 25
διέξεισιν. ὁ μὲν γὰρ ὑπέρφρονας αὐτοὺς καὶ τὰ μεγάλα φυσῶντας
ὑπ' ἀνοίας φησὶν, 'Ετεοκλῆς δὲ σώφρονας αὐτοῖς καὶ συνετοὺς ἀντι-
τάττει. Β.

408. τόνδ' ἀντιτάξω] καλῶς ἀντέταξε τὸν μὴ τοῖς ἡθεσιν αὐτοῦ
συμφωνούντα, ἀλλ' ἐναντίον. Αἰσχύνῃς δὲ θρόνον τὴν αἰδῶ αὐτὴν 30
ὀνομάζει· ὑπέρφρονας δὲ λόγους τοὺς ὑπερηφάνους φησὶν, οἰονεῖ,
οὔτε ὑπερήφανα λέγει ὡς ὁ Τυδεὺς, καὶ μισεῖ τοὺς ὑπερηφάνους
λόγους Α.

προστατεῖν] προστατήν. Β.

409. μάλ' εὐγενῇ] οὐκ ἐθέλοντα ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖν. τὸν αἰσχύνης θρόνον τιμῶντα] ἵνα μὴ περιπέσῃ αἰσχύνη καταγωνισθείς. B.

411. ἀργὸς] ἀμέτοχος. κακὸς] δειλός. B.

412. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν] λέγεται ὅτι Ἄρης ἐνέσπειρε τῇ γῇ 5 τοὺς ὀδόντας τοῦ δράκοντος καὶ εὐθέως ἄνδρες ἔνοπλοι ἀνεδόθησαν τῆς γῆς, καὶ τοῦ σπείραντος κατεξανέστησαν πολεμοῦντες αὐτόν. οὗτος δὲ λίθον μέσον αὐτῶν πέμψας πρὸς ἔριν ἀλλήλων καὶ φόνον αὐτοὺς ἡρέθισεν, ὅθεν καὶ ὑπ' ἀλλήλων ἀνηρέθησαν, δέκα μόνον τινῶν ἐναπομεινάντων, οὓς ὁ Κάδμος μετὰ ταῦτα λαβὼν ἐν τάξει τούτους 10 αὐτοῦ ἀπειργάσατο, ἐξ ὧν κατήγετο ὁ Μελάνιππος. O.P.

413. ἀνεῖται] ἀνέφυσε, ἀνεβλάστησεν, ἢ καταλέλειπται. B.

414. ἔργον δ' ἐν κύβοις] λίαν ἐξ ἔργων αὐτῶν ἀποδειξείεν ὅτι γνήσιον γέννημα τῆς πατρίδος ἐστὶ καὶ ἀπ' ἐκείνων τῶν σπαρτῶν ἀνδρῶν κατάγεται. Ἄλλως. ἐν τοῖς κύβοις δὲ τὸ τοῦ πολέμου ἔργον 15 ὁ Ἄρης κρινεῖ, καὶ ὅπως αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου ἐξέλθοι δῆλον ποιήσειεν. O.P.

ἐν κύβοις] ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς κύβους καλεῖ, διὰ τὸ τῆς νίκης ἀμφίβολον. B.

415. ἐν δίκη δὲ, ἥτοι δικαίως, ὁ δαίμων κάρτα καὶ λίαν αὐτὸν 20 προστέλλεται εἶργειν καὶ κωλύειν τὸ πολεμικὸν ὄργανον δόρυ, ἀπὸ τῆς τεκούσης μητρὸς ἢ ἀπὸ τῆς πατρώας γῆς. P.

ὁμαίμων] γράφεται καὶ ὁ δαίμων καὶ ὁμαίμων. καὶ πρὸς μὲν τὸ ὁμαίμων οὕτως ἐρεῖς, προπέμπει αὐτὸν δίκη ὁμαίμων, τουτέστιν, ἐπειδὴ ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης στρατεύει, οἰκείως καὶ δικαίως στρα- 25 τεύει· τὸ δὲ δαίμων προφανές ἐστίν, ὁ δαίμων γὰρ καὶ ἡ τύχη προπέμπει αὐτὸν ἐν δίκη, ἢ ἡ Δίκη ἢ θεά. νιν] αὐτόν. προστέλλεται] προπέμπει. B.

416. τεκούσῃ] ἀντίπτωσις, ἀποσοβεῖν ἀπὸ τῆς τεκούσης. O. μὴ εἴποις τὸ τεκούσῃ ἀντὶ τοῦ τῆς τεκούσης, ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν 30 ἀφαιρῶ σοι τόδε, οὕτω καὶ εἶργω σοι τόδε. B.

417. τὸν ἄμὸν νῦν ἀντίπαλον] ἀντὶ τοῦ τὸν ἐμὸν Δωρικῶς τὸν

5. δ' Ἄρης] δ' om. O.

7. κατεξανέστησαν] ἀντεξανέστησαν O.

9. ὅθεν καὶ] ἔνθα O.

11. κατήγετο] ἦν καὶ O.

13. λίαν] ἤγουν λίαν O.

15. Ἄλλως om. O.

16. ἐξέλθοι] διεξέλθοι O.

20. δαίμων] ὁ δαίμων καὶ ὁ θεὸς N.

32. Δωρικῶς] δωρικὸν O.

τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς ἐναντιούμενον εὐτυχεῖν οἱ θεοὶ δοῖεν, ὅτι δικαίως
πρόμαχος πόλεως ὄρνυται, ἥγουν προμάχεται τῆς πόλεως. O.P.

ἄμὸν] ἐμόν. B.

418. ὥς] ὅτι. B.

421. τρέμω δ' ἰδέσθαι καὶ ἰδεῖν τοὺς μόρους τοὺς αἵματηφόρους 5
τῶν ἀπολλυμένων πολιτῶν μοι ὑπὲρ τῶν ἰδίων φίλων. O.P.

422. οὕτως] ὥς εὔχῃ. B.

423. Ἥλέκτραισιν] ταῖς ἀπὸ Ἥλέκτρας θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος
καλουμέναις. εἴληχε] διὰ κλήρου τέτακται. B.

425. ὁ κόμπος] αὐτοῦ. B.

10

426. κράνοι] τελειώσει. B.

428. οὐδὲ τὴν Διὸς Ἑριν] ἥτοι οὐδὲ τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν τοῦ
Διὸς τῇ γῇ ἐπελθόντα φησὶν ἐκποδὸν σχέθειν καὶ κρατήσκειν, ἥτοι
ποιήσκειν αὐτὸν μακρὰν τῆς πόλεως. A.

οὐδὲ τὴν Διὸς Ἑριν] τὸ οὐδὲ τὴν Διὸς Ἑριν διπλῶς νόει, ἥ τὴν 15
θεὰν Ἑριν τὴν θυγατέρα Διὸς, ἥ ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸ Δία αὐτὸν ἐλθόντα
ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐρίσαντα αὐτῷ δυνηθῆναι κωλύσαι αὐτὸν μὴ πορθῆσαι
τὴν πόλιν. B.

429. σκήψασαν] ἐμπεσοῦσαν. O. ἐπελθοῦσαν. ἐκποδὸν σχέ-
θειν] κωλύσειν αὐτὸν τῆς πορθήσεως. B.

20

430. τὰς δ' ἀστραπάς] τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ τὰς κεραυνίας
βολὰς τοῦ Διὸς παρείκασε καὶ ὁμοίωσε μεσημβρινοῖς θάλπεσιν,
ἥτοι, ἔφησε δύνασθαι φέρειν καὶ ὑπομένειν τὰς τοῦ Διὸς ἀστραπάς
καὶ τοὺς κεραυνούς, ὥσπερ τὰς μεσημβρινὰς τοῦ ἡλίου φορὰς, ἥτοι
τὰ μεγάλα καὶ καυστικὰ καύματα. A.

25

ἀστραπάς] αἷς ὁ Ζεὺς πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ὑπέρφρονας χρῆ-
ται. B.

431. προσείκασεν] προσωμοίωσεν. B.

432. ἔχει δὲ σῆμα] ἡ δὲ ἀσπίς αὐτοῦ σημεῖον ἔχει ἄνδρα γυμνὸν
λαμπάδα βαστάζοντα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἀνθ' ὅπλου, καὶ φω- 30
νοῦντα διὰ τῶν ἐν αὐτῷ χρυσέων γραμμάτων, πρήσω τὴν πόλιν.
Ἄλλως. ὁ Καπανεὺς δὲ εἶχεν ἐν τῇ ἀσπίδι αὐτοῦ ἐξωγραφημένον

2. προμάχεται] προμαχεῖται O. ex P.
προμαχεῖ P. Correxī ex scholio cod. Med.

5. ἰδέσθαι—τοὺς om. O.

8. θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος addidi

13. τῇ γῇ] τῆς γῆς O.

14. ποιήσκειν αὐτὸν μακρὰν] μακί-
σειν (sic) μακρὰν τοῦτον O.

γυμνὸν ἄνθρωπον, κατέχοντα τῇ χειρὶ λαμπάδα ἀναπτομένην· οὐκ ἄλλο τι δηλοῦντος τοῦ σημείου ἢ ὥσπερ ὁ γυμνὸς οὐ κάλυψιν ἔχει εἰς τὸ δραμεῖν, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἀκάλυτοι καὶ χωρὶς ἐμποδίου ταύτην ἐμπρήσομεν, ἢ γυμνὴν αὐτὴν παντελῶς ἐργασόμεθα, ἔπειτα δὲ καὶ καύσομεν. Α.

433. διὰ χειρῶν] τοῦ ἐν τῇ ἀσπίδι ἀνδρός. ὠπλισμένη] ὡς ὄπλον κρατουμένη. Β.

435. ξυστήσεται] συμπαράταξεται. Β.

436. τρέσας] δειλιάσας. Β.

437. καὶ τῷδε κέρδει] εἰπόντος τοῦ ἀγέλου πρὸς τὸν Ἑτεοκλῆν, 10 τίς τῷ τοιούτῳ ἀνδρὶ ξυστήσεται, ἦγουν τίς ἀντιμαχόμενος ἔσται αὐτῷ καὶ ἀντιπαλαμώμενος; τίς ὑπομενεῖ, μὴ πτοηθεὶς ἄνδρα ὑπέρκομπον; (λέγει δὲ τὸν Καπανέα) φησὶν ὁ Ἑτεοκλῆς πρὸς αὐτὸν ὅτι σὺν τῷδε τῷ κέρδει καὶ ἄλλο κέρδος τίκτεται, τουτέστι, καὶ σὺν τῷ ἔχειν ἄνδρα ἱκανὸν πρὸς πόλεμον αὐτῷ συστήναι τῇ μάχῃ καὶ ἀντι- 15 παλαμήσασθαι, καὶ πόλεμον ἐπίσης αὐτῷ προσαγαγεῖν, ἔχομέν τι καὶ ἕτερον κέρδος, δηλαδή τὸ νικῆσαι. Α.

τῷδε κέρδει] τῷ ἀντιστάτην ἔχειν ἱκανόν. κέρδος ἄλλο] τὸ εἶναι αὐτὸν μεγάλαυχον καὶ θεῶν ὑπέρφρον. Β.

438. τῶν τοι ματαίων] ἡ γλῶσσά ἐστιν ἀληθὲς διδάσκαλος τῶν 20 ἐν ἀνθρώποις ματαίων φρονημάτων. θεατρίζει γὰρ οἷα ἕκαστος φρονεῖ. εἰ μὲν συνετὸς καὶ ταπεινὸς ἐστὶ, συνετὰ καὶ ταπεινὰ φθέγγεται· εἰ δὲ μωρὸς καὶ ὑπέρκομπος, μωρὰ πάλιν καὶ ἐπηρμένα βοᾷ. Α.

439. ἡ γλῶσσ'] ἐπειδὴ γὰρ διὰ τῆς γλώττης τὰ κομπάσματα φέρεται, κατήγορον αὐτὴν τούτων γίνεσθαι φησι, τουτέστιν, οἱ κομ- 25 πάζοντες δυστυχίᾳ περιπίπτοντες ὕστερον αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν ἐξελέγχον- ται, ἐπὶ κακῷ σφίσιν ἀποβάντος τοῦ κόμπου. Β.

κατήγορος] γράφεται καὶ διδάσκαλος. Ο.

440. Καπανεύς δ' ἀπειλεῖ] ὁ Καπανεύς δὲ ὠπλισμένος ἀπειλεῖ κακὰ ποιεῖν εἰς ἡμᾶς τοὺς θεοὺς ἀτιμάζων, καὶ τὸ στόμα μὴ κατέ- 30 χων καὶ παιδεύων, ἄνθρωπος ὦν φθαρτὸς, πέμπει εἰς οὐρανὸν τῷ Διὶ ἔπη ταραχῶδη, ἦγουν ὑβρίζει τὸν θεὸν τὸν Δία, ἐν χαρᾷ ματαία καὶ

2. ἢ Ρ. ἀλλ' ἢ Ο. et vulgo.

12. ἀντιπαλαμώμενος] ἀντιπολεμῶν Ο.

ὑπέρκομπον] τοιούτου Ο.

15. πρὸς πόλεμον αὐτῷ] αὐτὸν Ο.,

omisso πρὸς πόλεμον.

16. αὐτῷ] τούτῳ Ο.

τί] δὴ Ο.

31. οὐρανὸν] οὐρανοὺς Ο.

ψευδεῖ· οὐ γὰρ οἶδεν ὅπως αὐτῷ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἀποβήσεται. θαρρῶ δὲ αὐτῷ ἐπελθεῖν τὸν καυστικὸν κεραυνόν, κατ' οὐδὲν ἴσον τοῖς μεσημβρινοῖς τοῦ ἡλίου θάλπεσιν, ἀλλὰ φλέγοντα καὶ ἀπολλύντα. Α.

δρᾶν] ἡμᾶς κακά. παρεσκευασμένος] ὑπηρεπισμένος. Β. 5

441. ἀτίζων] ἀτιμάζων. ἀπογυμνάζων] ἀναιδῶς ἀποκαλύπτων καὶ διανοίγων. Β.

442. ματαία] ἀνωφελεῖ. Β.

443. κυμαίνοντ'] θρασέα, βλάσφημα. Β.

444. ξὺν δίκῃ] δικαίως. Β.

10

445. ἐξεικασμένων] ὁμοιωμένον ὡς αὐτός φησι. Β.

447. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ] ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ Καπανεῖ, εἰ καὶ φλύαρος καὶ ὑπέρογκτος ἄγαν ἐστίν, τέτακται ἀνὴρ αἰθων, ἥτοι φρόνιμος καὶ διάπυρος. τοῦτο τὸ αἰθων οἱ μὲν διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι καὶ συντάσσουσιν οὕτως, ἀνὴρ ἐπ' αὐτῷ αἰθων καὶ πρόθυμος καὶ διάπυρος 15 τέτακται ἐν βία, ἥτοι ἐν δυνάμει, λῆμα Πολυφόντου, περιφραστικῶς ὁ Πολυφόντης· οἱ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ συντάσσουσιν οὕτως, ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ τέτακται, αἰθων λῆμα, ἥτοι φρόνημα δραστήριον καὶ διάπυρον καὶ τὰ πολεμικὰ ἐμπειρότατον, Πολυφόντου βία, ἥτοι περιφραστικῶς ὁ Πολυφόντης, ὡς τὸ Ἡρακλείη βίῃ Ἡρακλῆς. Α. 20
στόμαργος] πολύλογος. Ο. ὁ μὴ ἔχων ποτὲ στόμα ἄργον καὶ ἡσυχάζον. Ο. a m. sec. φλύαρος. Β.

448. αἰθων] διάπυρος. Β.

449. φερέγγυον] ἀσφαλές, πιστότατον. προστατηρίας Ἀρτέμιδος] ὅτι ἐν ταῖς πύλαις αἷς ὑπερμαχεῖν ἔμελλεν ἡ Ἀρτεμις ἦν, καὶ 25 τούτων προστάτις ἐγγράπτο, ἡ ἱερεὺς ἦν αὐτῆς. Β.

450. Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι] τοῦτο λέγει ὡς τοῦ Πολυφόντου ἱερέως ὄντος τῆς Ἀρτέμιδος. ἀφιέρωται δὲ τῇ Ἀρτέμιδι ἡ τῶν Θηβῶν πόλις. διὰ τοῦτο οὖν οὗτος λέγει, εὐνοίαις τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῶν ἄλλων πολιούχων θεῶν. Α.

30

εὐνοίαισι] ἐν ταῖς ἀγάπαις. Β.

452. ὅλοιθ' ὃς πόλει] ὁ χορὸς εὐχόμενός φησιν, εἴθε ὅλοιτο καὶ φθαρεῖη ὃς μεγάλως ἐγκαυχᾶται κατὰ τῆς πόλεως ἡμῶν. βέλος δὲ

3. ἀπόλλυντα O.P. superscripto o, omisi cum O.P.
quod est ἀπολλύντα ut vulgo legitur. 29. οὖν P. οὖν οὗτος O. et vulgo.
tur. Quod addebatur ὅπερ ἐγένετο

τοῦ κεραυνοῦ ἐπισχέθαι καὶ κρατήσοι αὐτὸν, πρὶν ἐς τὸν ἐμὸν οἶκον
θορεῖν καὶ πηδᾶν καὶ ὀρμαῖν, ἐκ τῶν πωλικῶν τε καὶ παρθενικῶν ἔδω-
λίων καὶ καθεδρῶν (πώλοις γὰρ αἱ παρθένοι εἰκάζονται) ἐκπορθῆσαι
καὶ ἐξαρπάσαι ἐμέ. Α.

μεγάλ'] κακὰ δηλονότι. Β.

5

453. ἐπισχέθαι] κωλύσει τῆς ὀρμῆς. Β.

454. ἐσθορεῖν] εἰσπηδῆσαι. πωλικῶν θ' ἔδωλίων] παρθενικῶν
καθεδρῶν. Β.

456. ποτ'] ἄρα. ἐκλαπάξαι] ἡμᾶς. Β.

457. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν] εἰπόντος τοῦ Ἑτεοκλέους, λέγ' ἄλλον 10
ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα, φησὶν ὁ ἄγγελος, καὶ δὴ λέξω τὸν ἐντεῦθεν
λαχόντα πρὸς πύλαις. τῷ γὰρ Ἑτεόκλῳ τρίτος ἐξῆλθε κλῆρος, προσ-
βαλεῖν λόχον καὶ ἐνέδραν καὶ φυλακὴν ἐν ταῖς πύλαις ταῖς καλουμέ-
ναις Νηίτισιν. ἐξῆλθε δὲ ὁ κλῆρος ἐκ τοῦ καλῶς κεχαλκευμένου κρά-
νους (ἥτοι περικεφαλαίας) τοῦ ὑπτίου, ἡγουν τοῦ ἀνατετραμμένου. Α. 15
τὸν ἐντεῦθεν] τὸν μετ' ἐκεῖνον ὃν ἔφη. Β.

458. τρίτῳ γὰρ] ὁ γὰρ Ἑτέεκλος Ἀργεῖος ἦν. Ο. ἔθος γὰρ τοῖς
μέλλουσι κλήρους ποιεῖν κράνος λαμβάνειν, καὶ ἐντὸς καθιέναι ση-
μεῖα αὐτῶν, οἷον δακτύλια καὶ ἄλλο τι τοιοῦτον δυνάμενον ἐκπηδῆσαι
κούφως τοῦ κράνους, εἴτα τούτου κυκωμένου ὅτου πρῶτον τὸ σημεῖον 20
ἐξήρχετο, ἐτέτακτο οὗτος εἰς ἔργον δι' ὃ ταῦτ' ἐγίνετο. Β.

459. ὑπτίου] ἀνατετραμμένου. Ο.

460. Νηίτισι] ταῖς ἀπὸ Νηίδος. προσβαλεῖν] προσάξειν. Β.

461. ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν] ἀμπυκτῆρες οἱ κορυφιστῆρες, τὰ
κυρίως λεγόμενα προμετωπίδια. νῦν δὲ λέγει τοῖς χαλινοῖς, ἵν' ἡ 25
τοὺς ἵππους θυμοῦ πλήρεις ὄντας τοῖς χαλινοῖς ἀνακόπτει καὶ παρά-
γει, ἥδη βουλομένους ἐλθεῖν παρὰ ταῖς πύλαις. Ο.Ρ.

ἐν ἀμπυκτῆρσιν] χαλινοῖς. κυρίως οἱ περὶ τὴν κεφαλὴν ἰμάντες
τοῦ χαλινοῦ ἄμπυξ καλοῦνται. ἐμβριμωμένας] θυμὸν πνεούσας καὶ
φρυαττούσας. Β.

30

462. δινεῖ] συστρέφει, ἀνακόπτει. Ο.

463. φιμοῖ] ἡχοῦσι, ἀποτελοῦσι κακὰ κατὰ τὴν συνήθειαν τὴν
βαρβαρικήν. Ο. οἱ πρὸς τοῖς ῥώθωσι τοῦ ἵππου σιδηρεαὶ τῶν χαλι-

1. ἐπισχέθαι] ἐπισχέθῃ Ο.
κρατήσοι Ρ. κρατήσῃ Ο. κρατοῖ μετάπια Ο.Ρ.
vulgo. Præstat κρατήσαι.

25. προμετωπίδια schol. vet. προ-
μετάπια Ο.Ρ.
33. ῥώθωσι Pauwius pro ῥώθοισι.

νῶν περιφέρειαι ὥσπερ κώδωνας εἶχον κενούς, εἰς οὓς ἐκ τῶν μυκτήρων εἰσιὼν πνεῦμα ἦχον ἀπετέλει. ἐποιοῦν δὲ τοῦτο οἱ βάρβαροι, ἐμιμοῦντο δὲ τινες τῶν Ἑλλήνων, ὥσπερ καὶ ὁ Ἑτεόκλης οὗτος. B.

464. μυκτηροκόμποις πνεύμασι] ἡ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς. O. τοῖς ἐκ τῶν μυκτήρων σφοδρῶς ἐκπνεομένοις. B. 5

465. ἐσχημάτισται] ἡ ἀσπίς δὲ τοῦ Ἑτεόκλου ἐξωγράφηται οὐ μικρὸν τρόπον, ἦγουν οὐ λιτῶς οὐδὲ εὐτελῶς· ἔχει δὲ ἐσχηματισμένον ἄνδρα ὀπλίτην πρὸς ἀναβάσεις κλίμακος βαδίζοντα καὶ ἀνερχόμενον πρὸς τὸν πύργον τῶν ἐχθρῶν. βοᾷ δὲ οὗτος ὁ ἐν τῇ ἀσπίδι ὀπλίτης ἐν συλλαβαῖς γραμμάτων ὡς οὐδ' ἂν ὁ Ἄρης σφε καὶ 10 αὐτὸν ἐκβάλοι τῶν πύργων. καὶ τῷδε ἦγουν τῷ Ἑτεόκλῳ πέμπε τὸν ἱκανὸν ἀπείργειν ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας τὸν δούλειον ζυγὸν, τοῦτέστι τὸν δυνάμενον μὴ ἑᾶσαι ἡμᾶς γενέσθαι δούλους τοῖς ἐχθροῖς. O.P.

ἐσχημάτισται] τετύπεται. οὐ μικρὸν] ταπεινὸν καὶ φαῦλον. B. 15 οὐ πενιχρῶς, εὐτελῶς. O.

466. ἡ καὶ οὕτως ἡ σύνταξις· ἀνὴρ γὰρ ὀπλίτης καὶ ὀπλοφόρος ἐρχόμενος, δηλονότι πρὸς τῶν ἐχθρῶν καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν, (τοῦτο δὲ ἑλλησπικῶς ἐστίν) τί ποιεῖ; στείχει καὶ ἀνέρχεται πρὸς τὰς ἀναβάσεις—θέλων ἐκπέρσαι. P. 20

468. χοῦτος] ὥσπερ ὁ τοῦ Καπανέως. B.

470. φερέγγυον] ἱκανώτατον. B.

472. τόνδε] ὃν μέλλω εἰπεῖν. τῷ] τίνι πεμφθήσεται. B.

473. οὐ κόμπων ἐν χεροῖν ἔχων] οὐκ ἀσπίδα κομπασμάτων πλήρη φέρων. B. 25

475. ὅς οὔτι καὶ οὐδαμῶς φοβηθεὶς βρόμον καὶ ἦχον φρυαγμάτων ἱππικῶν μάργων, οἷονεὶ μαινομένων καὶ ἐνθουσιώντων, ἐκ τῶν πυλῶν χωρισθείη. O.P.

μάργων] μανικῶν. B.

477. ἀλλ' ἡ θανὸν πληρώσει καὶ ἀποδώσει τὰ τροφεῖα τῇ χθονί, 30 ἦγουν ἀποδώσει τὰς τῆς ἀνατροφῆς χάριτας τῇ πατρίδι ἀποθανῶν

6. Ἑτεόκλου] ἑτεόκλους O.

7. ἦγουν—εὐτελῶς P. ἦγουν οὐκ εὐτελῶς O.

8. ὀπλίτην om. O.

9. οὗτος ὁ] οὕτως καὶ O.

10. ἐν συλλαβαῖς] ἐν om. O.

ὁ Ἄρης] ὁ om. O.

σφε καὶ αὐτὸν ἐκβάλοι] αὐτὸς ἐκβάλλῃ O.

ὑπὲρ αὐτῆς. ἥ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας, τὸν Ἑτέοκλον δηλαδὴ καὶ τὸν ἐξωγραφημένον τῇ ἀσπίδι αὐτοῦ, ἐλὼν καὶ τὸ πόλισμα (τουτέστι τὸν πύργον) τὸ ἐν τῇ ἀσπίδι, εἰς ὃ ὁ ὀπλίτης ἀνῆρχετο, κοσμήσει τοῦ πατρὸς δῶμα ἐν τοῖς λαφύροις. κωμῶδεϊ δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐμπαΐζων. O.P.

5

τροφεῖα] τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεῦσι γέρα. πληρώσει] τελέσει. B. ἀνταποδώσει. O.

478. δὺ ἄνδρε] τὸν ἐν ἀσπίδι καὶ τὸν φέροντα ταύτην. B.

479. ἐλὼν] γρ. ἐλθών. P. κρατήσει. B.

πατρός] γρ. πάλιν. P.

10

480. ἄλλω] γρ. ἄλλον. P.

481. ἐπεύχομαι] ἐπεύχομαι δὴ κατὰ πάντα μὲν εὐτυχεῖν σε, ὡς πρόμαχε τῶν ἐμῶν δόμων, ὡς προπολεμῶν τῆς οἰκίας ἡμῶν, τοῖσι δὲ, ἥγουν τοῖς πολεμίοις, ἐπεύχομαι δυστυχεῖν. ὥσπερ δὲ ὑπέραυχα καὶ ὑπέρογκα καὶ κενόδοξα λέγουσιν ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, τῶς νιν, οὕτως αὐτοὺς ἐπίδοι ὁ Ζεὺς ὁ πάντα διανέμων καὶ διοικῶν, κοταίνων καὶ ὀργιζόμενος κατ' αὐτῶν. A. ἡ στικτέον εἰς τὸ εὐτυχεῖν, ἢ ἡ ἢ σύνταξις οὕτως· ἐπεύχομαι δὴ ταῦτε μὲν, ἥγουν τὰ παρ' ἡμῶν γινόμενα, εὐτυχεῖν καὶ εὐτυχῶς ἔχειν, τοῖσι δὲ καὶ τούτοις δυστυχεῖν. ἢ οὕτως· ἐπεύχομαι τῷδε μὲν καὶ τούτῳ τῷ Ἑτεοκλεῖ ὥστε εὐτυ- 20 χεῖν, τοῖσι δὲ καὶ τούτοις, ἥγουν τοῖς πολεμίοις, ἐπεύχομαι ὥστε δυστυχεῖν. τὸ δὲ ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων διὰ μέσου. Q.

τῷδε] τῷ ἡμετέρῳ. B.

482. πρόμαχ'] Ἑτέοκλης. τοῖσι] τοῖς πολεμίοις. B.

483. ὑπέραυχα] ἀλαζονικά. O. ὑπέρομπα. βάζουσι] βοῶσιν, 25 ἀπειλοῦσιν. εἰπὼν πρόσθεν πληθυντικῶς βάζουσιν εἴτα ἐπήνεγκε ἐνικὸν τὸ νίν. εἰσὶ δὲ οἱ φασιν καὶ τὸ νίν ἀντὶ τοῦ αὐτοῦς. B.

484. νιν] αὐτόν. B.

485. νεμέτωρ] ὁ πάντα διοικῶν, ἡ ὁ μεμφόμενος τοῖς ὑπέρφροσιν, ἡ ὁ πάντων πάροχος. B.

30

486. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων] ἦτοι γείτονας τῶν

1. ἡ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας P. ἡ β' ἄνδρες (sic) O. quod ἄνδρε scribendum.

3. τὸ—δ O. τὸν—δ P.

12. δ π.] δ om. N. apud Francken. p. 108.

17. ἡ addidit Francken. p. 108.

19. καὶ τούτοις δυστυχεῖν. ἡ οὕτως Franckenius. καὶ του οὕτως Q. sine lacuna indicio.

31. γείτονας P. πλησίον οὐσας vulgo.

ὧν εἶπεν ἄνωθεν. γείτονας οὖν πύλας τὰς τῆς Ἀθηνᾶς φησι τῆς Ὀγκαΐας, ἀφ' ἧς καὶ αἱ πύλαι αὗται Ὀγκαῖαι ἐλέγοντο. ἄνωθεν γὰρ τῶν πυλῶν ἐκείσε ἡ Ἀθηνᾶ ἐγγράπτο. σημειῶσαι δὲ ὅτι ἐξ ἱστορίας τοιαύτης Ὀγκα ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ Θηβαίοις ἐλέγετο. Ἀγῆνωρ ὁ Τύριος ἔσχε παῖδας τρεῖς, Εὐρώπην, Κάδμον καὶ Κίλικα. τῆς δὲ 5 Εὐρώπης ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀρπαγείσης ἀπέστειλεν ὁ Ἀγῆνωρ τοὺς ἐτέρονες παῖδας αὐτοῦ εἰς ζήτησιν αὐτῆς, καὶ εἰ μὴ εὖροιεν, προσέταξε μὴ ἐπανήκειν. ὁ οὖν Κάδμος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα καὶ μὴ εὐρὼν τὴν Εὐρώπην εἰς Δελφοὺς ἦλθεν ἐρωτήσων τὸν Ἀπόλλωνα ποῦ κατασταίῃ. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τοῦ ἱεροῦ τῷ εὐρε- 10 θέντι ἀκολουθεῖν. εὐρέθη βοῦς ἡκολούθει οὖν αὐτῇ. ἦλθεν εἰς Θήβας, ὤλισθεν ἡ βοῦς, καὶ ὁ Κάδμος ἐκεῖ ᾤκησε, καὶ ἔθυσσε τὴν βοῦν Ἀθηνᾶ, καὶ τῇ Αἰγυπτίων φωνῇ ταύτην ἐτίμησεν Ὀγκαν ὀνομάσας· οὕτω γὰρ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τῇ Τύρῳ καὶ τῇ Φοινίκῃ καλεῖται ἡ Ἀθηνᾶ· ὁθεν οὕτως καὶ αἱ πύλαι ὀνομάσθησαν. ἀπὸ δὲ τοῦ Κίλικος 15 τοῦ Κάδμου ἀδελφοῦ Κιλικία ἡ χώρα. Α.

γείτονας] ταῖς Νηίτισι. Β.

488. σχῆμα καὶ μέγας τύπος] τὸ σχῆμα καὶ ὁ τύπος ἐκ παραλλήλου. μέγας] φαβερὸς. Β.

489. ἄλλω δὲ πολλῇ] ἄλλως ἐστὶ κυρίως, ὅταν νέφη περὶ τὸν ἥλιον 20 ἐκταθέντα λευκὰ φαίνεται καὶ ὡς ἐν κύκλῳ τοῦ ἡλίου γίνηται. νῦν δὲ λέγει τὸν ῥοῖζον καὶ τὴν συνεχῇ κίνησιν τῆς ἀσπίδος. φησὶν οὖν, δινήσαντος, ἡγουν κινήσαντος, ταύτην τοῦ Ἰππομέδοντος ἐφριξα, καὶ οὐ ψευδῇ λέγω. Α.

490. ἐφριξα] ὠρθίασα ταῖς θριξί. Ο.

25

οὐκ ἄλλως] παρ' αὐτῶν. Β.

491. ὁ σηματοουργὸς δ' οὐ τις] ὁ δὲ ποιήσας τὴν ἀσπίδα καὶ σημειῖα ἐγγράψας αὐτῇ οὐκ ἦν, ὡς ἔοικεν, εὐτελὲς, ὅστις ὥπασεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, ἥτοι ἔδωκεν καὶ παρέσχε καὶ ἰστόρησεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τοῦτο τὸ ἔργον, τουτέστι Τυφῶνα ἀφιέντα ἀπὸ τοῦ στόμα- 30 τος καπνὸν μέλανα, τὸν τοῦ πυρὸς ἀδελφόν. τὸ γὰρ πῦρ καὶ ὁ καπνὸς

1. εἶπεν] Legebatur εἶπον. εἶ-
χεν P.

9. ἐρωτήσων] ἐρωτῆσαι O.P. In P.
γρ. ἐρωτήσων. Cf. supra p. 297, 27.
et 298, 1.

21. ἐκταθέντα O.P. Legebatur
ἐκκαυθέντα, quod est in scholio cod.
Med.

22. φησὶν—κινήσαντος] κινήσαντος
οὖν φησι O.

ἀδελφοί εἰσιν ἐκ τῆς εὐεξάπτου ὕλης τικτόμενοι. αἰόλην δὲ τὴν
εὐκίνητον καὶ ταχεῖαν λέγει καὶ ἐλισσομένην συγχῶς. Α.

σηματουργός] ζωγράφος. Ο. σημείων ἐργάτης. εὐτελής] φαῦ-
λος. Β.

492. ὥπασε] ἰστόρησε. Ο. ἐτύπωσε. Β. 5

493. ἰέντα] πέμποντα. Β.

494. λιγνὺν] ἀναθυμιάσιν. Ο. καπνόν. καπνὸς ἀπὸ ξύλων, ἀτμὸς
ἀπὸ ὕδατος, αἰθάλη ἀπὸ λίθου, βδέλος ἀπὸ λύχνου, λιγνὺς ἀπὸ κη-
ρίων καὶ ἐλαίων, κνίσσα δὲ ἀπὸ κρεῶν. Β.

αἰόλην] ταχεῖαν. Ο. ποικίλην. πυρὸς κάσιν] ὁ γὰρ καπνὸς 10
ἔπεται τῷ πυρὶ φυσικῶς. Β.

495. ὄφρων δὲ πλεκτάναισι] τὸ κύτος δὲ, φησὶ, τὸ στρογγύλον
τοῦ κύκλου δηλαδὴ τῆς ἀσπίδος τῆς κοιλογάστορος (ὅλη γὰρ τις
περιφερῆς καὶ κοίλη προσυπεμφαίνεται) προσηθάφισται καὶ προσ-
πέλεκται πλεκτάναις τῶν ὄφρων νειόθεν καὶ ἀπ' ἀρχῆς αὐτῆς τῆς 15
ἀσπίδος, ἥτοι ἡ ἀσπίς κύκλοθεν ἔχει ἐξωγραφημένους ὄφεις περι-
πεπλεγμένους. περιδρομον κύτος] τὸ χώρημα τῆς ἀσπίδος. Α.

περίδρομον] ἐν κύκλῳ. κύτος] τὸ πλάτος. Β. στρογγύλον τὸ
διαχώρημα. Ο.

496. προσηθάφισται] ὑπέστρωται. Β. 20

497. ἔνθεος δ' Ἄρην βακχᾶ] βακχᾶ δὲ καὶ ἐνθουσιᾶ καὶ ὄρμῃ
πρὸς τὸν πόλεμον ἔνθεος καὶ ὀρμητικὸς καὶ πηδητικὸς πρὸς τὴν
ἀλκὴν ὡς θυὰς ἦτοι βάκχη τις, φόβον βλέπων, ἦτοι ἐκπληκτικῶς
καὶ φοβερῶς. γράφεται δὲ καὶ βάκχα, καὶ συντάσσεται οὕτως,
ἔνθεος δὲ καὶ ὀρμητικὸς ἐστὶν ὁ Τυφὼς πρὸς τὸν Ἄρην, ὥσπερ τις 25
βάκχα θυὰς καὶ μαινομένη. Α.

ἔνθεος] κάτοχος καὶ ἐξεστηκώς. Β.

498. βακχᾶ] μαίνεται. ἀλκὴν] πόλεμον. θυὰς] μαινὰς Διονυ-
σιακή. φόβον βλέπων] ἤγουν ἐκ μόνης τῆς θέας φόβον ἐμβάλλων. Β.

499. πεῖραν] δοκιμήν. Ο. ἔντευξιν. εὔφυλακτέον] ἄξιός ἐστι 30
φυλάσασθαι καὶ σκοπῆσαι ἵνα ἀρκούντά τινα ἀντιτάξεις αὐτῷ. Β.

1. εὐεξάπτου Ο.Ρ. Legebatur λύχνου Ο.Ρ. λύχνων vulgo.
αὐτῆς. κηρίων καὶ ἐλαίων Ο. Legebatur

7. ξύλων Ο.Ρ. ξύλου vulgo. ἐλαίου καὶ κήρου (hoc accentu).

8. λίθου Ο.Ρ. λίθων vulgo. 9. κνίσσα] Recta scriptura est

βδέλος Ο.Ρ. βδέλος (sic) vulgo. κνίσσα. Sed talia non corrigenda in
his inferiorum temporum scholi-
Steph. ed. Paris. vol. 2. p. 205. astis.

500. πρὸς πύλαις] αἷς ἐτάχθη. κομπάζεται] ὑψοῦται καὶ φέρεται δι' ἐκείνου. B.

501. πρῶτα μὲν Ὅγκα] πρῶτα μὲν ἡ Ἀθηναῖ, ἥτις ἀγχίπολις πύλαισι τούτων, ἥτοι πλησίον τῶν τῆς πόλεως πυλῶν ἐστι γειτνιαζουσα (ἄνωθεν γὰρ τῶν πυλῶν ἐγγέγραπτο ἡ Ἀθηναῖ μισοῦσα τὴν 5 ὑπερφηανίαν τοῦ Ἱππομέδοντος καὶ τὴν εἰς τοὺς θεοὺς ὕβριν) εἶρξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς πόλεως, ὥσπερ αἰτὸς τῶν νεοττῶν αὐτοῦ δράκοντα δύσχιμον. σὺν τῇ Ἀθηναῖ δὲ καὶ ὁ Ὑπέρβιος ὁ υἱὸς τοῦ Οἴνοπος εἶτα μεταξὺ ἐπαινεῖ ἐκείνον λέγων, ἀνὴρ οὔτε κατὰ τὸ εἶδος οὔτε κατὰ τὴν προθυμίαν οὔτε κατὰ τὴν κίνησιν τῶν ὅπλων μωμητὸς προ- 10 ἐκρίθη ἀντιμαχέσασθαι τῷ Ἱππομέδοντι, θέλων ἐξιτρορῆσαι μοῖραν, ἥτοι θέλων μαθεῖν τὰ πεπωμένα καὶ πῶς αὐτῷ ταῦτα ἔχουσι, καὶ εἴτε ἰκανὸς ἐστι τούτῳ ἀντιτάξασθαι εἴτε καὶ μὴ, καὶ πῶς τὰ τῆς μοίρας ἐκβαίῃ αὐτῷ. ταῦτα δὲ μάθοι ἐν τῇ χρείᾳ τοῦ κατὰ τύχην συμβεβηκότος αὐτῷ. O.P.

ἀγχίπολις] γρ. ἐγχίπολις, ἡ διὰ τοῦ ἔγχους πορθοῦσα τὰς πόλεις. P. 15

502. ὕβριν] καὶ μεγαλαυχίαν. B.

503. εἶρξει] κωλύσει αὐτὸν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ὡς ἀπὸ τῶν νεοσσῶν ὁ αἰτὸς τὸν χαλεπὸν δράκοντα τὸν δύσχιμον, ἀπὸ τοῦ δυς καὶ τοῦ 20 εἶμα, δύσιμον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ δύσχιμον, ὡς καὶ τὸ “πέπλοι μελάγχιμοι.” P.

νεοσσῶν] ἡμῶν τῶν αὐτῆς θρεμμάτων. δύσχιμον] δυσχείμερον ἀνέχοντα τὸν χειμῶνα. ὁ ὄφεις φύσει ψυχρὸς ὢν. ἐπεὶ δὲ νεοσσῶν εἶπε, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε καὶ τὸν δράκοντα οἰκείως, ἅτε πολέμιον τοῖς 25 νεοσσοῖς. ὥφειλε δὲ τὸ δύσχιμον διὰ διφθόγγου γράφεσθαι ἀπὸ τοῦ χειμῶνος, νῦν δὲ ἠναγκάσθη διὰ τὸ μέτρον καὶ συνέστειλεν αὐτό· ἔκτος γὰρ ἐστι πούς. B.

505. κατ' ἄνδρα] τὸν Ἱππομέδοντα. ἡρέθη] προὔκρίθη. B.

506. ἐξιτρορῆσαι] γνῶναι, ἐρωτῆσαι. O. μαθεῖν. μοῖραν] τὴν 30 αὐτοῦ. ἐν χρείᾳ τύχης] χρεία γὰρ καιρὸς ἐστι μαθεῖν τὴν αὐτοῦ τύχην. ὁ γὰρ πόλεμος τοὺς εὐτυχεῖς καὶ τοὺς δυστυχεῖς κρίνει. B.

507. θυμὸν] τὴν ψυχικὴν προθυμίαν. σχέσιν] διάθεσιν. B.

6. εἶρξει] εἶρξει P.

7. αἰτὸς—δράκοντα] αὐτὸς τὸν νεο- O.
τὸν δράκοντα O.

11. ἀντιμαχέσασθαι] ἀντιμάχεσθαι

13. καὶ μὴ] καὶ om. O.

508. 'Ερμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν] ἰστέον ὅτι πάντα τὰ ὁδαῖα καὶ τὰ ἔρμαϊα καὶ κατὰ τύχην συμβεβηκότα τοῖς βροτοῖς τῷ 'Ερμῇ ταῦτα ἀνατιθέασιν Ἕλληνες. ἐπεὶ οὖν καὶ τούτοις συνέβη τυχηρῶς πως ἀλλήλοις ἀντιτάξασθαι, τοῦτο εἶρηκεν. Α.

'Ερμῆς] λέγεται ὁ λόγος καὶ θεός. Ο. τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς τύχης 5 συμβαίνοντα 'Ερμῇ ἀνατιθέασιν οἱ Ἕλληνες, ὅθεν καὶ τὰ ἐν ὁδῷ εὐρηθέντα ἔρμαια ἐκάλουν, ὅτι συμμερίτην αὐτῶν ἐποίουν 'Ερμῆν. ἐπεὶ οὖν καὶ τῷ Ὑπερβίῳ ἐκ τύχης πάντα ταῦτα συνῆλθεν, εἶδος ψυχῆς, προθυμία πρὸς μάχην, διάθεσις ὅπλων, ἦν δὲ καὶ ὁ Ἴπο- μέδων τοιοῦτος, εἰκότως 'Ερμῆν αὐτοὺς ξυναγαγεῖν εἶρηκεν. ἦ, δὲ καὶ 10 κρεῖττον, ἐπειδὴ ὁ μὲν Ὑπέρβιος τὸν Δία ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρει, ὁ δὲ Ἴπομέδων τὸν Τυφῶ, Ζεὺς δὲ καὶ Τυφῶς ἐχθροὶ, διὰ τοῦτο τὸν 'Ερμῆν εὐλόγως ξυναγαγεῖν εἶπεν ὅθεν καὶ τὴν κατασκευὴν ἐπάγει. ξυνήγαγεν] αὐτούς. Β.

509. ἀνὴρ] ὁ ἡμέτερος. ἀνδρὶ τῷ] τῷ πολεμίῳ. ξυστήσεται] 15 συμπαρατάσσεται. Β.

510. συνοίσετον δὲ πολεμίοις] συνεισφέρουσι δὲ, φησὶν, οἱ δύο, Ἴπομέδων καὶ ὁ τοῦ Οἴνοπος υἱός, ἐπὶ τῶν ἀσπίδων πολεμίους θεοὺς ἐξωγραφημένους. ὁ μὲν γὰρ Ἴπομέδων ἔχει τὸν Τυφῶνα, τῷ Ὑπερ- βίῳ δὲ ἐγκεκόλαπται σταδαῖος καὶ στάσιμος, ὡς κατὰ σύστασιν 20 μαχόμενος, ὁ Ζεὺς ἀπὸ τῆς χειρὸς φλέγων καὶ ἀνάπτων τὸν κεραυνόν, καὶ οὐδαμῶς τις οἶδε τὸν Δία νικηθέντα πώποτε παρά τινος. Ο.Ρ.

ξυνοίσετον] συνάψουσι. Β.

511. ὁ μὲν] Ἴπομέδων. Β.

513. σταδαῖος ἦσται] ἠδρασμένος ἐδράζεται. βέλος] τὸν κε- 25 ραυνόν. Β.

φλέγων] γρ. φέρων. εἰ μὲν γρ. φλέγων, ἢ διὰ ἀντὶ τῆς ἀπό λη- φθείῃ. εἰ δὲ φέρων, ἢ διὰ ἀντὶ τῆς ἐπί. Ρ.Ν.

515. τοιαῦδε μέντοι] τοιαύτη μὲν ἐστὶν ἡ ἡμετέρα τῶν Ἀργείων οἰκείωσις καὶ σχέσις καὶ φιλία πρὸς τοὺς θεοὺς. εἴτα παρακατιῶν 30 οἶον ἐν λύσει τοῦ ἀθροῦ φησὶν ὅτι ἡμεῖς παρὰ τῶν κρατούντων ἐσμεν αἰὲ ἀρχόμενοι, δηλαδὴ τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἐτέρων θεῶν, οἱ δὲ Ἀργεῖοι εἰσὶ τῶν νικωμένων, τουτέστι τοῦ Τυφῶνος καὶ τῶν ὁμοίων. τὸν

18. πολεμίους om. Ο.

29. μὲν et infra verba καὶ σχέσις et οἶον ἐν λύσει τοῦ ἀθροῦ om. Ο.

32. αἰὲ om. Ο.

ἀρχόμενοι] ἐρχόμενοι Ο.

33. τοῦ] τὸ τοῦ Ο.

γὰρ Τυφῶνα ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεταρτάρωσεν ἀντιστάντα αὐτῷ.
Ο.Ρ.

τοιᾶδε] εἰρωνικόν. προσφίλεια] σχέσις, οἰκείωσις. Β.

516. πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν] ἡμέτερος γὰρ ἐστὶν ὁ Ζεὺς.
οἱ δ' ἡσσωμένων] ἐκείνοις δὲ ὁ Τυφῶς. Β. 5

517. ὧδ'] οὕτως. Β.

518. εἰ ὁ Ζεὺς, φησὶν, ἰσχυρότερός ἐστιν ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Τυφῶνος, (ἐστὶ δὲ εἰκὸς τοὺς μὴ φιλοῦντας τοῦτον πράξειν κακῶς κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ὀγκηρὰ σήματα), πάντως καὶ τῷ Ὑπερβίῳ πρὸς τὸν λόγον τοῦ ἐν τῇ ἀσπίδι αὐτοῦ σήματος γένη- 10
ται· ἐπὶ δὲ τῆς ἀσπίδος αὐτὸς τυχὼν ἐξαγραφημένος ἀναντιρρήτως σωτὴρ γένοιτο. Ο.Ρ.Ω.

καρτερώτερος] ἰσχυρότερος. Β.

520. τυχῶν] συμβὰς, εὐρεθείς. Β.

521. ὁ χορός φησιν ὅτι θαρρῶ ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν ῥῖψαι τὴν 15
κεφαλὴν αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔχοντος εἰκονισμένον τὸν Τυφῶνα τὸν τοῦ Διὸς ἐχθρόν. καὶ εἰ ὁ μὲν νοῦς τοιοῦτος, καὶ ἡ σύνταξις οὕτως· πέποιθα τὸν ἐν τῷ σάκει βαστάζοντα τὸ σῶμα τὸ ἀντίτυπον καὶ ἐναντίον τοῦ Διὸς, περιφραστικῶς αὐτὸν τὸν Τυφῶνα τὸν μισητὸν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς, ἰάψειν καὶ πέμψειν ἔμ- 20
προσθεν τῶν πυλῶν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν. Ο.Ρ.

τὸν] Ἰππομέδοντα. ἀντίτυπον] τὸν ἀντίπαλον. Β.

8. κατὰ Francken. p. 110. καὶ libri.

9. τὰ om. O.

γεγρ. ἐπὶ ταῖς] ἐγγεγρ. ταῖς Q.

πάντως καὶ] καὶ om. O.

10. σήματος—ἀναντιρρήτως] σήματος, ὅτι τῶν εὐτελῶν οὗτος, ἀντιρρήτως O.

11. ἀναντ. σωτὴρ γένοιτο om. Q.

15. χορός] λαὸς superscr. in P.

ρίψαι P. ῥίψω O.

18. "Schol. N. hæc habet: πέποιθα τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα]
"... πέποιθα καὶ θαρρῶ τὸν ἐν τῷ
"σάκει καὶ τῇ ἀσπίδι ἔχοντα καὶ βα-
"στάζοντα τὸ δέμας καὶ τὸ σῶμα, τὸ
"ἀντίτυπον καὶ ἐναντίον καὶ ἐχθρόν τοῦ
"Διὸς, ἥτοι περιφραστικῶς, αὐτὸν τὸν
"Τυφῶνα, τὸν ἄφιλον καὶ μισητὸν ἀν-
"θρώποις καὶ ἀθανάτοις θεοῖς, ἰάψειν

" καὶ πέμπειν (l. πέμψειν) πρόσθε πυ-

" λῶν, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν πυλῶν τὴν

" ἑαυτοῦ κεφαλὴν. δαίμοσιν ἐχθρῶν

" εἰκασμα] εἰς ἡδαλμα καὶ εἰς τύπον

" καὶ εἰκόνα τῶν ἐχθρῶν τοῖς θεοῖς, τουτ-

" ἐστὶ σημεῖον καὶ παράδειγμα τῶν ὧν

" πάσχοισι τῶν θεῶν ἐχθροί. Priora

" ad lectionem hodie receptam

" pertinent. Ad alteram lectio-

" nem explicandam, verba sic erant

" ordinanda; εἰκασμα βροτοῖς ἐχθρῶν

" δαίμοσί τε καὶ ἀροβίοις θεοῖς; sic

" vero divelluntur quæ necessario

" cohærent βροτοῖς τε καὶ ἀρ. θεοῖς."

FRANCKEN. p. 112.

τὸ—ἐναντίον] τοῦ ἀντιτύπου καὶ ἐναντίου O.

20. ἰάψειν καὶ om. O.

πέμψειν] πέμψαι P.

522. τοῦ χθονίου] τοῦ ὑπὸ γῆν Τυφῶνος. B.

523. δαίμοσιν ἐχθρῶν εἰκασμα] ἦτοι εἰς ἰνδαλμα καὶ τύπον τῶν ἐχθρῶν τοῖς θεοῖς, τουτέστιν εἰς σημεῖον καὶ παράδειγμα τῶν ὧν πάσχουσιν οἱ τῶν θεῶν ἐχθροί. O.P.

δαίμοσιν] τοῖς ἥρωσιν. εἰκασμα] εἰκονισμένον. B. 5

524. δαροβίοις] τοῖς αἰδίοις. B.

525. ἰάψειν] ῥίψειν· φονευθεὶς γὰρ πεσεῖται. B.

527. Βορραίαις πύλαις] ταῖς ἀφορώσαις πρὸς τὸ βόρειον μέρος. O. ταῖς ἀπὸ Βορραίου καλουμέναις. B.

528. τύμβον κατ' αὐτὸν] πλησίον γὰρ ἦν. B. 10

530. σέβειν] τιμᾶν. πεποιθώς] ἐν αὐτῇ. ὑπέρτερον] κρείττονα. B.

531. βίᾳ] ἀνάγκῃ, ἀκουσιότητι. B.

532. τὸδ' αὐδᾶ] τοῦτο φωνεῖ καὶ λέγει τὸ βλάστημα τὸ ἐκ τῆς ὀρεσκόου καὶ ὀριτρόφου μητρὸς, τὸ καλλίπρῳρον καὶ τὸ εὐεῖδες, τὸ 15 τὴν πρῶραν ἐπανθοῦσαν ἔχον τοῖς κάλλεσι. τοῦτο δὲ τροπικὸν ἀπὸ τῆς νέως· ὥσπερ γὰρ ἡ πρῶρα ταύτης θεωρία τις καὶ ἄποψις τυγχάνει τῶν πόρρωθεν, καὶ οἷον δι' αὐτῆς τὸ μακρόθεν διαγινώσκεται, οὕτω καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδος πρῶρά τις φαίνεται. καὶ προορᾶται γὰρ ἐμφανῶς ἅπασι καὶ καταφαίνεται μάλιστα τῶν ἄλλων μερῶν 20 τοῦ σώματος. A.

ὀρεσκόου] τῆς περὶ τὰ ὄρη ἀναστρεφομένης, ὡς τοξικῆς τε καὶ κυνηγετικῆς ἐφόρου· ἦτοι τῆς Ἀταλάντης τῆς ἐν τῷ ὄρει κοιμωμένης καὶ διατριβούσης ἐκεῖσε· κυνηγὸς γὰρ ἦν. τὸ δὲ σκο μικρὸν 25 διὰ τὸ μέτρον. O.P.

ματρός] αὕτη ἡ Ἀταλάντη θυγάτηρ ἦν τινὸς ὑπηρετρίας τῆς Ἀρτέμιδος, συγκυνηγὸς δὲ ἐχρημάτιζε τῇ Ἀρτέμιδι, ἐν ὅρεσιν ἐρχομένη αἰεί. ἐρασθεῖσα δὲ ὑπὸ τινος βοσκοῦ καὶ φθαρεῖσα τὴν παρθενίαν ἐμυσάχθη ὑπὸ τῆς θεοῦ. ἔτεκε δὲ παῖδα καὶ ὠνόμασε τοῦτον Παρθενοπαῖον. O.P. 30

20. καταφαίνεται O.P. ἐκφαίνεται ἡ Ἀντιόπη om. P. vulgo.

22. τῆς περὶ—ἦτοι] Sola verba περι τὰ ὄρη ἀναστρεφομένης sunt in P. Idem mox om. κυνηγὸς γὰρ ἦν. ὑπηρετρίας] Rarum vocabulum, cujus aliquot exempla vide in Steph. Thes. ed. Paris. ὑπηρέτιδος O. qui proximum τῆς om.

26. Ἀταλάντη correxi pro Ἀντιόπη, quod est in O. Verba αὕτη 29. ἐμυσάχθη] ἐμισάχθη P. Verbum om. O.

ματρὸς ἐξ ὀρεσκόου] Ἀταλάντης τῆς ἐν τῷ ὄρει διατωμένης αἵτε
 ἱερείας οὔσης Ἀρτέμιδι. Β. Ἀ. τ. ἐν τ. ὁ. κοιμωμένης. Ο.

533. ἀνδρόπαις ἀνὴρ] ἡ ὁ παῖς ὁ νεωστὶ εἰς ἀνδρας ἐλθὼν, ἡ ὁ ἐν
 τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ἀνδρεῖος ὢν. λέγει δὲ τὸν Παρθενοπαῖον τὸν υἱὸν
 τῆς Ἀταλάντης, ἣτις καὶ Παρθενόπη ἐλέγετο, ἀφ' ἧς καὶ οὗτος 5
 Παρθενοπαῖος ἐκλήθη· ὃς ἐξ Ἀρκαδίας εἰς τὸ Ἄργος μετῴκησε. Α.

βλάστημα] γέννημα. καλλίπρῳρον] καλλιπρόσωπον, ἐκ μετα-
 φορᾶς τῆς ἐν νηϊ πρῴρας. ἀνδρόπαις] πρὸς ἀνδρας παραγγεῖλας
 ἄρτι ἦτοι πλησίον. Β.

534. στείχει δ' ἱουλος ἄρτι] ἦτοι νῦν ἀπῆρξατο γενειάζειν στείχει 10
 δὲ καὶ βαδίζει διὰ τῶν παρειῶν αὐτοῦ ἱουλος, φησὶ, θριξὶ ἀνατέλλουσα
 καὶ ἀναφύουσα, ἀναβλαστάνουσα, ἀναφερομένη καὶ ἐξερχομένη τῆς
 ὥρας φυούσης, ἥγουν τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, φυούσης καὶ ἀναθαλλούσης
 καὶ ἐπανθούσης. ἡ τοῦ νενομισμένου καιροῦ τοῖς νέοις ἀναφύοντος
 τὸν ἱουλον. Α. 15

ἱουλος] γένειον. Β.

535. ὥρας φυούσης] πρέποντος καιροῦ. ταρφὺς] δασυτάτη ἡ
 τρυφερά. Β. πυκνή, συνεχῶς. Ο. ἀντέλλουσα] ἀναβλαστα-
 νουσα. Β.

ὁ δ' ὦμὸν, οὔτι] εἵπομεν ἄνωθεν ὅτι περὶ τοῦ Παρθενοπαίου τοῦ 20
 υἱοῦ τῆς Ἀταλάντης ἐνταῦθα διαλαμβάνει. φησὶν οὖν, ὁ δὲ, ἦτοι ὁ
 Παρθενοπαῖος, προσίσταται ταῖς πύλαις, οὐδαμῶς φρόνημα ἔχων
 παρθένων, χαῦνον δηλαδὴ καὶ μαλακὸν, ἐπώνυμον αὐτῷ, οἷα καὶ Παρ-
 θενοπαίῳ καλουμένῳ, ἀλλὰ ὦμὸν καὶ ἀπηνὲς καὶ χαλεπὸν, ἔτι δὲ καὶ
 γοργὸν ὅμμα ἔχων. Α. 25

ὦμὸν] θρασὺ, φονικόν. Β. παρθένων ἐπώνυμον] τουτέστι χαῦνον,
 ἡμερον. Ο. ἦτοι μαλακὸν καὶ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Β.

537. γοργὸν] καταπληκτικόν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς Γοργοῦς. Β.

539. τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος] περὶ τῆς Σφιγγός φησιν, ἐξ ἧς τῷ
 Οἰδίποδι προσεγένετο τῇ οἰκείᾳ συμμιγῆναι μητρὶ, ἀναιρήσαντι 30
 ταύτην τῇ εὐρέσει τοῦ αἰνίγματος· ὅθεν τῇ πόλει πάσῃ τῶν Θη-

3. ἐλθὼν Ο.Ρ. τελῶν vulgo.

5. Ἀταλάντης] Legebatur Ἀντιό-
 πης. In Ρ. ἀταλάντης cum γρ. καὶ
 ἀντιόπης.

10. ἀπῆρξατο Ο.Ρ. ἤρξατο vulgo.

21. Ἀταλάντης Ρ. Legebatur

Ἀντιόπης.

24. ἀπηνὲς—ἔτι δὲ καὶ om. Ρ.

30. ἀναιρήσαντι Ο.Ρ. Legebatur

ἀνελόντι, idque post αἰνίγματος.

βαίων ἐγένετο ὄνειδος. συντάσσεται δὲ οὕτως, τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος, τὸ δι' οὗ δηλαδὴ τῷ Οἰδίποδι καὶ τῇ πόλει πάσῃ ὄνειδος ἐγένετο, τουτέστι τὴν Σφίγγα τὴν ὠμόσιτον, ἐνώμα καὶ ἐκίνει καὶ ἔφερε προσμεμηχανευμένην καὶ κατεσκευασμένην ἐν σάκει χαλκ-
λάτφ γόμοις, ἧτοι διαπεπερονημένῃ τοῖς ἥλοις, τῷ τοῦ σώματος 5
προβλήματι. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ σάκος, ὅπερ ὁ πολεμιστὴς τοῦ οἰκείου προτίθησι σώματος. Α.

ὄνειδος] διὰ γὰρ τὴν Σφίγγα ὠνειδίζοντο Θηβαῖοι. Β.

540. προβλήματι] σκεπασματι. Ο. φυλακῇ. Β.

541. ὠμόσιτον] τὴν ὠμῶς καὶ ἀπηνῶς σιτουμένην τοὺς ἄνδρας. 10
μεμηχανημένην] μετὰ μηχανῆς κατεσκευασμένην καὶ προσηλω-
μένην. Β. μετὰ μηχανῆς προσκεκαρφωμένην καὶ ἐξωγραφημένην. Ο.

542. λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας] πρὸς τὸ λαμπρὸν τέθεικε καὶ τὸ ἔκκρουστον, ἧτοι ἐκκροῦον καὶ ἀποτρέπον, καταπληκτικὸν καὶ ὑπερ-
εκπληττον τῇ λαμπρότητι τοὺς θεατάς. καὶ Ὅμηρος ἡνία σιγαλό- 15
εντα φησὶ τὰ λαμπρὰ καὶ σιγὴν καὶ ἐκπληξιν ἐμποιοῦντα τοῖς βλέ-
πουσι. Α.

γόμοις] ἐν καρφαίῃς. Ο. ἥλοις. λαμπρὸν] χρυσοειδές. ἔκ-
κρουστον] κατάπληκτον τῇ αἵγλῃ. Β.

543. φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα] φέρει δὲ ἡ Σφίγξ ἓνα τῶν Καδ- 20
μείων ἐν τοῖς ὄνυξιν ἐαυτῆς οὕτως ὥστε δοκεῖν ἐπ' αὐτῇ πλεῖστα
βέλη ἰάπτεσθαι καὶ ἐμβάλλεσθαι. λέγει δὲ βέλη τοὺς αὐτῆς
ὄνυχας. Α.

φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ] οὕτω γὰρ ἐμεμηχανήθητο ἡ Σφίγξ ἐν τῷ σάκει
ἀρπάζουσα καὶ διασπαράττουσα ἓνα Καδμείων ὥστ' εἰκάσαι ἂν πολ- 25
λοῖς βέλεσι τοῦτον βάλλεσθαι· πανταχῇ γὰρ τοῦ σώματος ἐспа-
ραγμένος ἐδόκει τοῖς ὄνυξι ταύτης. Β.

544. ἰάπτεσθαι] πέμπεσθαι. Β.

545. παραγενόμενος δὲ ἐνταῦθα ἔοικεν οὐ ψεύσασθαι καὶ τῷ δοκεῖν
ἀπατῆσαι τοὺς βλέποντας, μὴ καλῶς καὶ ὡς προσῆκον ἀνδρὶ γενναίῳ 30
μαχόμενος. τῆς γὰρ μάχης ὀλοσχερῶς ἄπτεται. Ο.Ρ.

καπηλεύσειν] ψεύσασθαι, προδώσειν, διαφθείρειν. Β.

546. πόρον] πορείαν. Β.

547. ὁ δὲ τοιοῦδ' ἀνὴρ ἀνόσιον φόνον δράσας ὁ Παρθενοπαῖος πρὸς

15. Ὅμηρος] Π. Ε, 266.

16. ἔκπληξιν Ρ. Legebatur ἐμπληξιν.

30. γενναίῳ] γενναίως Ο.

"Αργος ἔφυγεν· Ἀρκὰς γὰρ ἦν. διὰ δὲ τὸ συμβᾶν αὐτῷ εἰς Ἀργος κατήλθε. φησὶν οὖν ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος μέτοικός ἐστιν ἐξ Ἀρκαδίας, Ἀργεὶ δὲ ἐκτίνων καὶ ἀποδιδούς καλὰ τροφεῖα καὶ χάριτας τῆς ἐκεῖσε ἀνατροφῆς αὐτοῦ ἀπειλεῖ τοῖς ἡμετέροις πύργοις κακὰ ἃ μὴ πληρώσειεν ὁ θεός. O.P.

5

548. μέτοικος] ἐν Ἀρκαδίᾳ γὰρ γεννηθεὶς, ἐν Ἀργεὶ μετοικήσας ἀνετράφη. ἐκτίνων] ἀποδιδούς. B.

549. θεός] ἡ τύχη. B.

550. εἰ γὰρ τύχοιεν] εἰ γὰρ παρὰ τῶν θεῶν τύχοιεν ἐπαξίως ὧν φρονοῦσι καὶ ἀλαζονεύονται ἐπὶ τῶν ἀσπίδων κομπάσματα ἔχοντες, ὄντως ἂν οὗτοι παγκάκως ὀλοίατο. O.P. γρ. εἴ ἀντὶ τοῦ εἶθε. Λουκιανοῦ "Εἰ γὰρ γένοιτο." εὐκτικὸν τὸ εἶ. πολὺ δὲ παρὰ Πλάτωνι τοῦτο. P.

ἡ κατασκευὴ αὐτῇ πρὸς τὸν τοῦ ἀγγέλου λόγον ἔστιν. εἰπόντος γὰρ ἐκείνου ἅπερ ἀπειλεῖ τῇ πόλει μὴ τελειώσειεν ἡ τύχη, φησὶν ὁ αὗτος, ἐπινοουμένου ἔξωθεν τοῦ ναί, εἶθε γὰρ τύχοιεν παρὰ τῶν θεῶν ὧν καθ' ἡμῶν φρονοῦσιν, τουτέστιν ἅπερ ἡμῖν ἀπειλοῦσιν αὐτοὶ πάθοιεν, καὶ ὄντως ἂν εἰ γένοιτο τοῦτο, ἀπολεσθεῖεν ἂν σὺν αὐτοῖς ἐκείνοις κομπάσμασι πανώλεθροι καὶ παγκάκως. B.

551. αὐτοῖς ἐκείνοις] σύν. B.

21

552. ἦτ'] ὄντως καί. πανώλεις] πανώλεθροι. ὀλοίατο] φθάροιεν ἂν. B.

553. χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον] ἄλλο οὐδὲν οὗτος οἶδεν ἢ σιωπᾶν μὲν, τῇ δὲ χεὶρὶ πολεμεῖν. περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ πολεμικώτατός ἐστιν. A.

21

554. χεὶρ] αὐτοῦ. B.

555. τοῦ πάρος λελεγμένου] τοῦ Ὑπερβίου. B.

556. ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν] ὅστις Ἀκτωρ ὁ τοῦ Ὑπερβίου ἀδελφὸς οὐκ ἐάσει τὴν γλῶτταν τῶν ἐργμάτων ἅτερ ἔσω τῶν τῆς πόλεως πυλῶν εἰσελθεῖν καὶ αὐξῆσαι τὰ κακὰ, ἥτοι ὃς τὸν κόμπον τῶν πράξεων ἀποδέοντα οὐκ ἐάσει, ἥγουν ἐφέξει, ὥστε μὴ εἶσω πυλῶν γενέσθαι τῆς πόλεως, δηλονότι τὸν Παρθενοπαῖον τὸν φέροντα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τῆς πολεμικῆς εἰκόνα καὶ ἱστορίαν τοῦ μισητοῦ θηρίου, τουτέστι τῆς Σφιγγός. A.

4. πύργοις] ἐργάροις (sic) O. quod ex ἔργοις et πύργοις corruptum.

21. φθάροιεν] Forma vitiosa pro φθαρεῖεν.

5. πληρώσειεν correxi pro πληρώσει.

δς οὐκ ἑάσει] δς οὐκ ἑάσει τὸν Παρθενοπαῖον ἅπερ ἀπειλεῖ καθ' ἡμῶν διαπραττεσθαι, διὰ λόγων μὲν πορθοῦντα τὴν πόλιν, ἀλλ' οὐ διὰ πράξεων. εἰ δὲ τὸ ἐργμάτων ἀντὶ τοῦ κωλυμάτων λάβοις, οὕτως εἴποις, ἀκωλύτως καὶ δίχα ἐμποδισμάτων, διὰ γλώττης ἀσώτως πολλῶν γινομένων. ἐργμάτων] πράξεων ἢ, κωλυμάτων. B. 5

ἐργμάτων ἅτερ] γρ. ἀρμάτων ἅτερ. P.

557. ἔσω] γρ. ἔξω. εἰ μὲν γρ. ἔσω, τὴν οἰκίαν γλῶτταν λέγει· εἰ δὲ ἔξω, τὴν τοῦ Παρθενοπαίου. P.

ἀλδαίνειν] αὐξάνειν. B.

558. εἰσαμεῖψαι] εἰσελθεῖν. ἐχθίστου] μισητοῦ τῇ πόλει. δά- 10
κους] παντὸς θηρίου ὥσπερ ἐπώνυμόν ἐστι τὸ δάκος· πάντα γὰρ δάκη λέγεται ὡς λύπης αἷτια. B.

559. εἰκῶ] εἰκόνα. B.

560. ἔξωθεν εἴσω φέροντι μέμψεται] ἦτοι ἡ Σφίγξ ἡ τῷ σάκει ἐγγεγραμμένη, ἔξωθεν ἵσταμένη τοῦ τείχους καὶ πετροβολουμένη, 15
μέμψεται τῷ φέροντι αὐτὴν ἔσωθεν, ἦτοι τῷ διὰ τῆς χειρὸς αὐτὴν φέροντι. A.

μέμψεται] ἡ Σφίγξ. B.

561. πυκνοῦ κροτησμοῦ] σφοδροτάτου συνεχοῦς λιθοβολισμοῦ. B.

563. ἰκνεῖται] διέρχεται. λόγος] ὁ περὶ τοῦ Παρθενοπαίου. 20
ἀκούουσα τὸν Παρθενοπαῖον τοιαῦτα καθ' ἡμῶν φρονοῦντα τρέμω καὶ μοι δέος εἰσέρχεται. B.

564. τριχὸς δ' ὀρθίας] τοιοῦται γὰρ τῶν φοβουμένων αἱ τρίχες γίνονται. ὄρθιος ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ πλόκαμος, νῦν δὲ ἐπήνεγκε πρὸς τὸ τριχός. ἐστὶ ταυτόν. B. 25

565. μεγάλα μεγαληγόρων κλύων] πλαγίως ἐνταῦθα τὸν λόγον ὥφειλεν ἀποδοῦναι οὕτως· κλυούσης καὶ ἀκουούσης ἐμοῦ μεγαληγόρων ἀνδρῶν ἀνοσίων, ἦτοι τῶν μεγάλα καὶ ἐπληρμένα μεγαληγορούντων, ὅμως δὲ κατ' εὐθείας ἀπέδωκε τοῦτο πρὸς τὸν πόλεμον. O.P.

μεγαληγόρων] μεγαλαύχων. B. 30

567. ἀνοσίων ἀνδρῶν] ἀσεβῶν, ἅτε μὴδ' αὐτῶν τῶν θεῶν ποιουμένων φροντίδα. B.

568. ἔκτον] ὁ ἄγγελός φησι πρὸς τὸν Ἑτεοκλέα, ἰδοὺ λέγοιμι ἂν

26. κλύων O., om. P.

ὅμως δὲ διὰ μετοχῆς ἀπέδωκε τοῦτο πρὸς

28. ἀνοσίων—πόλεμον] ἀνοσίων με-
γάλων ἦτοι μεγαληγορούντων μεγάλως,

πόλεμον. O.

μεγάλα] γρ. μεγάλως. P.

καὶ τὸν ἕκτον ἄνδρα σωφρονέστερον τῶν προειρημένων πέντε, πρὸς πύλαις δὲ ταῖς Ὀμολωῖσι τεταγμένον. Ὀμολωῖδες δὲ ἐλέγοντο ἀπὸ Ὀμολωῖδος τῆς θυγατρὸς τῆς Νιόβης. Ο.Ρ.

570. Ὀμολωῖσι] ταῖς ἀπὸ Ὀμολωῖδος θυγατρὸς Νιόβης καλουμέναις. Β. 5

571. κακοῖσι βάζει] ἐν ὑβριστικοῖς λόγοις βάζει καὶ ὑβρίζει πολλά τὸν Τυδέα, τὸν ἀνδροφόντην λέγων, τὸν τῆς πόλεως ταρακτορα. ἀνδροφόντην δὲ τοῦτον ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ τοὺς Μελαίνης ἀπέκτεινε παῖδας, Ἀλκάθουν καὶ Λυκάνορα. Ο.Ρ.

κακοῖσι βάζει] κακολογεῖ, λέγει. Β. 1

572. τὸν ἀνδροφόντην] ἐπεὶ τῆς Μελαίνης ἀπέκτεινε παῖδας, Ἀλκίφθορον καὶ Λυκάνορα. τὸν πόλεως ταρακτορα] τὸν δημεγέρτην. Β.

ταρακτορα] τὸν πολλὰ καὶ κακὰ καταράζαντα τὴν πόλιν. λέγει δὲ αὐτὸν συνωθῆσαι τοὺς Ἀργεῖους κατὰ Θηβῶν ἐκστρατεῦσαι ὥς 1 γὰρ φονεὺς ἀπελθὼν εἰς τὸ Ἄργος τοῦ καθαρθῆναι γέγονεν Ἀδράστου γαμβρός. Ο.

573. μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν] ἤγουν τοῦ κατὰ Θηβαίων πολέμου. Β.

574. Ἐρινύος κλητῆρα] τὸν καλεστὴν τῆς κατάρας. Ο. ἐπειδὴ 2 ἐπηράσατο ὁ Οἰδίπους τοῖς τέκνοις αὐτοῦ μεθ' αἵματος διαμερίσαι τὴν βασιλείαν, ταύτης τῆς Ἐρινύος, φησὶ, καλεστῆς ὁ Τυδεὺς γέγονεν· οὗτος γὰρ συγκατῆλθε μετὰ τοῦ Πολυνείκου εἰς τὸ Ἄργος πρὸς τὸν ἐκεῖσε βασιλεύοντα Ἀδραστον, καὶ συνεβούλευσεν αὐτῷ στρατεῦσαι κατὰ Θηβαίων. Ο.Ρ. 2

1. πύλαις] ταῖς πύλαις Ο.

2. Ὀμολωῖδες—ἀπὸ om. Ο.

3. τῆς Νιόβης] τῆς om. Ο.

6. βάζει καὶ ὑβρίζει π.] κακίζει π. Ο.

8. ἐκάλεσεν] ἀνεκάλεσεν Ο.

Μελαίνης] μελάνης Ο. μέλανος Ρ.

9. Ἀλκάθουν] ἀλκάθουν Ο. γρ. ἀλκάθωνα Ρ.

Νικάνορα Ρ. cum γρ. Λυκάνορα, cui simile est γλυκάνορα, quod legitur in Ο. In Λυκάνορα consentit schol. Β. ad v. 572.

12. δημεγέρτην] Legebatur δημαγέρτην. In Ο. est gl. δημιγέρτην

(sic) τὸν ὄχλοποιόν. Correx. L. Dindorfius in Thesouro vol. 2. p. 1065. Alio vitio in Glossa Labbæi δημηγέρτης, Seditioarius. δημεγέρτης ex Basil. MS. in Greg. Naz. p. 43. memorat Bastius in Thesouro l. c. p. 1068.

14. καταράζαντα] Sic codex, et μοχ συνωθεῖσαι.

21. διαμερίσαι] διανύσαι Ο.

22. καλεστής] Substantivum aliunde non cognitum. Adjectivum καλεστός est in Lexico Cyrilli s. v. Κλητοί et in Gl. Oppiani apud Ducangium.

κλητῆρα] καλεστήν. ἐπειδὴ γὰρ αἱ μὲν Ἑρινύες ἔφοροι κακῶν
καὶ δυστυχημάτων, κατηράσατο δὲ ὁ Οἰδίπους τοῖς αὐτοῦ παισὶ
σιδήρῳ διαλαχεῖν τὴν ἀρχὴν, εἰκότως αὐτὸν Ἑρινύος κλητῆρα λέγει,
ὥς μᾶλλον τὸν κατὰ Θηβαίων παρακινήσαντα πόλεμον, ὥσπερ εἰ
ἔλεγε πληρωτὴν κατάρας τῆς τοῦ Οἰδίποδος. B.

5

575. τῶνδε βουλευτήριον] τῶν παρόντων σύμβουλον. B.

576. τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον] τὸν ἐγγὺς τοῦ θανάτου, κακοθά-
νατον. O. γρ. πρόσμορον, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπόρου. P. καὶ
τὸν σὸν ἀδελφόν, δηλαδὴ τὸν Πολυνείκην, τὸν πλησιοθάνατον, ἢ τὸν
συμπράκτορα τοῦ Τυδέως, κακοῖσι βάζει ἀπὸ κοινοῦ ἐξυπτιάζων καὶ 10
ἐξαπλῶν καὶ οἶον ὕπτιον καὶ ἀνατεταμένον τιθεὶς τῇ διαλύσει τὸ
τούτου ὄνομα, λέγω δὴ τὸ Πολυνείκης, δις τε ἐνδατούμενος ἦτοι εἰς
δύο μερίζων καὶ διακόπτων αὐτὸ εἰς τὸ πολὺ καὶ τὸ νεῖκος, τὸ ἐν τῇ
τελευτῇ καλεῖ καὶ τοῖς ἐαυτοῦ περιφέρει χεῖλεσι, τὸ νεῖκος δηλαδὴ
λέγων, ὥς πολλὰ νεῖκη τῇδε θήσεται. O.P. τὸν οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ 15
συναδελφον γενόμενον, ἀλλ' ἐπὶ μάχῃ καὶ φθορᾷ, τὴν βίαν λέγω τοῦ
Πολυνείκου, ἦτοι τὸν Πολυνείκην, ἐξυπτιάζων καὶ ἀναπτύσσων τὸ
αὐτοῦ ὄνομα καὶ εἰς δύο τέμνων καλεῖ καὶ ὀνομάζει ἐν τῇ τελευτῇ
νεῖκος καλῶν, τὸ πολὺ παριείς. B.

577. ἐξυπτιάζων] ἐξαπλῶν, ἐξευτελίζων. O. διαλύων, ἀνα- 20
πτύσσων. ὄνομα] αὐτοῦ. B.

579. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος] εἰρωνευόμενος. B.

580. προσφιλές] εὐαπόδεκτον. O.

8. πρόσμορον] πρόσμορον Q. apud
Francken. p. 114.

καὶ τὸν—διακόπτων] Brevius in O.
καὶ τὸν σ. ἀ. περιφραστικῶς δηλαδὴ τὸν
πολυνείκου ἐξυπτιάζων καὶ ἐξαπλῶν καὶ
ὑπτιον οἶον καὶ ἀ. τιθεὶς λέγω δὴ τὸ
αὐτοῦ ὄνομα τοῦτο δὴ τὸ π. δις τε ἔ.—
μερίζων, διακόπτων. Cum P. con-
sentit Q. apud Francken. p. 113.
“Huic igitur interpreti verba sic
“cohæreere visa sunt: κακοῖσι βάζει
“Τυδέως βίαν, καὶ τὸν σὸν αὖθις ἀδελ-
“φόν, ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκου
“[βίαν], καὶ δις ἐνδατούμενος τὸ ὄνομα,
“καλεῖ (τὸ) ἐν τελευτῇ (ὄνομα). Pro
“βίαν in libro suo habuisse videtur
“λέγω, ex interpretatione natum.

“Cf. Var. Lect. ad Prom. 6. Porro
“in scholio legitur δις δ' non δις τ',
“sed huic non multum tribuo.
“Denique verba, quæ sunt initio ἢ
“τὸν συμπράκτορα τοῦ Τυδέως, si quid
“video, pertinent ad lectionem
“πρόσμορον, ex vs. 574. ut videtur,
“male huc translata. Itaque
“habemus vulgatam lectionem
“πρόσμορον ἀδελφόν, cum var. lect.
“πρόσμορον, quod nihili est, quod
“schol. explicat ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπό-
“ρου.” FRANCKEN. p. 114.
12. δις τε] δις δ' Q.
14. περιφέρει] περιφέρων O.
16. φθορᾷ Pauwius pro φορᾷ.

581. ἀκούσαι] τινά. μεθυστέροις] τοῖς μεθ' ἡμᾶς. B.

582. τοὺς ἐγγενεῖς] τοὺς ἐν τῷ γένει τῶν Θηβαίων ὄντας καὶ ἐντεῦθεν τὴν γέννησιν σχόντας, οἷον Ἡρακλῆν, Διόνυσον, Σεμέλην, τοὺς ἄλλους. ἢ τὸ ἐγγενεῖς ἀντὶ τοῦ ἐκ προγόνων τοῖς Θηβαίοις τιμωμένους, ἢ ἡ καθολικὸν διὰ πάντας θεούς. B. 5

583. ἐπακτὸν] ξένον. ἐμβεβληκότα] ἐπαγαγόντα. B.

584. μητρός τε πηγῇ] τινὲς δὲ στίζουσι μέχρι τοῦ πηγῇ, καὶ λέγουσιν οὕτως· μητρός τε πηγῇ, τὴν Δίρκην, περιφραστικῶς δὲ τὰς Θήβας, τὴν τῆς Ἰοκάστης πατρίδα. ἕτεροι δὲ ὡς ἐν ἀναγινώσκοντές φασιν οὕτως· τὴν τῆς μητρός πηγῇ, ἥτοι τὰ δάκρυα, τίς 10 καὶ ποία δίκη κατασβέσει καὶ ἐκδικήσει; O.P. τῶν Θηβαίων τὰ δάκρυα μαράνη. O.

πηγῇ] τῶν δακρύων. δίκη] εἰ καὶ δικαίως πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατεύων ἀλλὰ, τῆς μητρός δάκρυα, αἶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν ἀδελφῶν πολεμούντων καθήσιν ἐξ ὀμμάτων, 15 πάσης δίκης ὑπέρτερα· ὅθεν δεῖ φοβεῖσθαι ταῦτα μὴ σοὶ γένοιτο κινδύνου αἴτια. B.

586. πῶς σοὶ σύμμαχος] ἐκ τοῦ “πῶς σοὶ σύμμαχος γενήσεται” δηλοῖ ὅτι, εἰ πορθήσεις αὐτὴν καὶ κύριος γενήσῃ, μεμνημένη ὣν ὑπὸ σοῦ πέπονθεν, οὐ βοηθήσει σοὶ ἐν χρειᾷ πολέμου. ὃν γὰρ οἱ ὑπήκοοι 20 αἰδοῦνται καὶ μὴ δεδίασιν, οὗτος βέβαιός ἐστιν ἄρχων. γενήσεται] ἐν ὑστέρω καιρῷ. B.

587. ἔγωγε μὲν δὴ] ἔγωγε μὲν ταύτην τὴν γῆν πιανῶ, ἐπὶ τῆς πολεμίας γῆς κρυφθεὶς μάντις. κεραυνῷ γὰρ σχισθεῖσα ἡ γῆ ἔλαβεν αὐτόν. A. 25

πιανῶ] δοξάσω, κοσμήσω. B.

588. κεκευθὼς] κρυβεῖς, κατακευσθεῖς. B.

ὑπὸ] γρ. ἐπί. P.

589. μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον] ὁ Ἀμφιάραος, οἷα μάντις, εἰδὼς ὅτι ἐκεῖ καταποθεῖς ὑπὸ τῆς γῆς ὕστερον μετὰ θάνατον ἔσται μαντείας 30 ἐκφέρων τοῖς θέλουσι καὶ χρήζουσι καὶ τιμὰς ἔξει λαμπρὰς, φησὶ, μαχώμεθα· οὐ γὰρ ἄτιμον καὶ ἄδοξον καὶ ἀφανῆ ἐλπίζω μόρον·

7. δὲ] τοῦτο O.

8. τὴν Δίρκην] τὸν Ἰσμηνὸν O.

11. καὶ ποία δίκη om. O.

14. ἀλλὰ correxi pro ἀνά.

23. ἔγωγε] ἐγὼ O.

24. γὰρ] δὲ P., superscripto γάρ.

31. καὶ χρήζουσι addidi ex O.

32. ἐλπίζω] ἐλπὶ O., literis εἰ super δ positus.

αἰνιττόμενος τὴν μετὰ θάνατον αὐτοῦ τιμὴν. θανὼν γὰρ αὐτὸς ἐμαν-
τεύετο ἐκ τοῦ μαντείου ὅθεν καὶ ἐτιμήθη ὡς θεὸς παρὰ τοῖς Θη-
βαίοις. Α.

590. τοιάδ' ὁ] γρ. τοιαῦθ' ὁ. P. νέμων] γρ. ἔχων. P.

591. ἡῦδα] ἔλεγε. κύκλω] ἤγουν τῇ ἀσπίδι. B. 5

593. βαθεῖαν ἄλοκα] βαθεῖαν ἔχων τὴν ἄλοκα τῆς φρενὸς, ἐξ ἧς
φρενὸς φύεται τὰ ἀγαθὰ βουλευμάτα. τοῦτο ὁ Πλάτων ἐν τῇ Πολι-
τεΐᾳ ἀπεδέξατο σφόδρα. τοῦτο οὖν, φησὶ, καρπούμενος καὶ τρυγῶν
βαθεῖαν καὶ λιπαρὰν ἄλοκα τῆς φρενὸς, ἐξ ἧς φύεται τὰ ἀγαθὰ
βουλευμάτα, ὥσπερ βλαστήματα. Α. 10

βαθεῖαν] λιπαράν. O. δασεῖαν. B. καρπούμενος] ἔχων, τρυγῶν. O.
ἔχων, κτώμενος. B.

594. κεδνὰ] συνετά. βλαστάνει] ἀναφύεται. B.

595. τούτῳ σοφούς τε] τούτῳ, φησὶ, τῷ Ἀμφιαράφ σοφούς τε
ἀγαθοὺς ἀντηρέτας καὶ ἀντιπάλους καὶ ἀντιμάχους ἐπαινῶ καὶ 15
κρίνω στείλαι. τρυπικῶς ὡς ἐπὶ ναυμαχίας. Α.

ἀντηρέτας] ἀντιστάτας. B.

596. ἐπαινῶ] ἀποδέχομαι. δεινὸς] δεξιός. B.

597. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος] τοῦ συνάγοντος. ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν τὰς συναλλαγὰς καὶ συμβόλαια ποιουμένων. τοῦτο δέ ἐστιν ὃ 20
λέγει, ἰδὼν τὸν Ἀμφιάραιον ὁ Ἑτεοκλῆς, ἄνδρα ὄντα ἀγαθὸν καὶ
εὐσεβῆ, συστρατευόμενον μετ' ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἀσεβῶν, ἐπα-
ρᾶται τῇ τύχῃ, καὶ φησι, φεῦ τοῦ ὄρνιθος, ἤγουν τῆς τύχης καὶ
τοῦ μαντεύματος τοῦ συναλλάσσοντος καὶ συνάγοντος καὶ ἐνοῦντος
τὸν δίκαιον ἄνδρα τοῖς ἀσεβεστέροις. ἀποκλαίεται γὰρ αὐτὸν ὃ 25
Ἑτεοκλῆς ὡς προλέγοντα ἐκεῖσε θανεῖν αὐτόν. Α.

συναλλάσσοντος] συναριθμοῦντος. ὄρνιθος] τῆς τύχης καταχρη-
στικῶς. B.

600. καρπὸς οὐ κομιστέος] οὐκ ἄξιος κομίζεσθαι ὁ καρπὸς τῆς
τῶν πονηρῶν φιλίας ἀντικρὺς ἐστίν. P. 30

1. αἰνιττόμενος—τιμὴν] Pro his
verbis in P. est ἔφη δὲ τοῦτο.

8. σφόδρα addidi ex P. Verba
τοῦτο—σφόδρα om. O.

11. ἔχων correxi pro εἶχε.

15. καὶ ἀντιμάχους P. ἢ ἀντιμά-
χους vulgo.

19. συνάγοντος] συναγαγόντος O.
pariterque infra.

22. καὶ ἀσεβῶν om. P. Verba
τοῦτο δέ ἐστιν—καὶ φησι om. O., qui
φησι inserit post τοῦ ὄρνιθος.

25. ἀσεβεστέροις P. δυσσεβεστέροις
vulgo. δυσευσεστέροις O.

26. αὐτόν post ἐκεῖσε om. O.

καρπὸς] τῆς κακῆς ὁμιλίας τὸ ἀποτέλεσμα. οὐ κομιστέος] οὐκ ἄξιος κομίσασθαι τινὰ αὐτόν. B.

601. ἄτης] βλάβης. O.

ἐκκαρπίζεται] ἐκφύει. B.

602. ἡ γὰρ ξυνεισβάς] τὰ ἀπὸ τῆς κακῆς ὁμιλίας γινόμενα κατὰ 5 μέρος διέξεις, καὶ φησιν ὅτι ὁ εὐσεβὴς ἀνὴρ, εἴτε ἐν θαλάσῃ συμπλέοι πονηροῖς καὶ κακοῖς ἀνδράσιν, εἴτε ἐν γῇ διάγοι μετὰ πονηρῶν καὶ ἀσεβῶν ἀνδρῶν, φθείρεται καὶ ἀπόλλυται καὶ αὐτὸς σὺν ἐκείνοις, διὰ τὴν ἐκείνων ἀσέβειαν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, ὁ εὐσεβὴς γὰρ ἀνὴρ ἢ εἰς πλοῖον συνεισβάς καὶ συνελθὼν ναύταις θερμοῖς καὶ 10 σπουδαίοις εἰς τὸ πανουργεῦσθαι ὅλωλε σὺν τῷ τοῖς θεοῖς μισητῷ γένει τῶν ἀσεβῶν ἀνδρῶν, ἢ δίκαιος ὢν σὺν πολίταις ἀνδράσιν ἐχθροξένοις τε καὶ ἐχθροῖς τῶν ξένων καὶ ἀμνήμισι τῶν θεῶν ἐδάμη καὶ ἐδαμάσθη, πληγῆς θεοῦ μάλιστα παγκοίνῃ. A.

ξυνεισβάς] συνελθὼν. B.

15

603. θερμοῖς] πρὸς τὴν κακίαν θερμοῖς καὶ γελωτοποιοῖς. οἱ γὰρ γελοιωζόμενοι θερμὴν καὶ ἔκλυτον ἔχουσι τὴν ψυχὴν. ἰστέον δὲ ὅτι πολλή ἐστιν ἡ διαφορὰ τοῦ διαλελυμένου καὶ τοῦ συνθέτου. μέγας μὲν θυμὸς τὸ πολὺ τοῦ χόλου, μεγάλθυμος δὲ ὁ μεγαλόφρων καὶ μεγαλόψυχος. καὶ χειροδίκης μὲν συνθέτως ὁ βίαιος καὶ οὐκ ἐν τοῖς 20 νόμοις, ἀλλ' ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον, δίκην δὲ ἔχων ἐν χερσὶν ὁ δίκαιος καὶ αἰὲν πρὸ χειρῶν οἷον φέρων τὸ δίκαιον. οὕτω καὶ θερμὸν ἔργον διαλελυμένως μὲν τὸ ἀναιδὲς καὶ θρασὺ, θερμουργὸς δὲ ἀνὴρ ἐν συνθέσει, κατὰ λόγον ἐπαινετὸν, ὁ θαρραλέος καὶ μὴ ψυχρὸς εἰς ἔργον. A.

25

θερμοῖς] διαπύρρεις εἰς κακίαν. B.

604. θεοπτύστῳ] κακῷ, θεομισεῖ. B.

606. ἐχθροξένοις] ἐχθρῶς περὶ ξένων ὑποδοχὴν διακειμένοις, ἢ ἐχθροῖς περὶ τοὺς φίλους. B.

607. ταυτοῦ κυρήσας] κυρήσας καὶ ἐπιτυχὼν δικαίως τοῦ αὐτοῦ 30 καὶ τοῦ ὁμοίου ἐκείνοις ἀγρεύματος. τουτέστι, σὺν αὐτοῖς θηρευθεὶς καὶ τῇ αὐτῇ παγίδι παγείς. A.

ταυτοῦ κυρήσας] ὁμοίου ἐπιτυχών. ἐκδίκως] ἀδίκως. B. ἐνδίκως] γρ. ἐκδίκως. P.

31. ἐκείνους] ἐκείνου O.P.
θηρευθεὶς O.P. θηραθεὶς vulgo.

32. παγείς] γρ. πληγείς. P.

608. παγκοίνω] γρ. παγκοίνως. P. δημοσία. δάμη] ἡφάνι-
σται. B.

609. οὗτος δ' ὁ μάντις] τὸν υἱὸν λέγω τοῦ Οἰκλέους, ἤγουν τὸν
'Αμφιάρεω. σώφρων καὶ δίκαιος καὶ εὐσεβῆς ἀνὴρ ὧν συγκαθελ-
κυθήσεται καὶ εἰς τὸν Ἄϊδην καταχθήσεται μετὰ τῶν ἀσεβῶν, συμ- 5
μιγεῖς ἀνοσίοις καὶ ἀσεβέσιν ἀνδράσι, θρασυστόμοις καὶ φλυά-
ροις. A.

υἱὸν Οἰκλέως] γρ. Ὀϊκλέους. P. Ἀμφιάρους. B.

610. εὐγενῆς] γενναῖος. B.

εὐσεβῆς] γρ. εὐγενῆς. P.

10

612. θρασυστόμοισιν] ὑβρισταῖς. βία φρενῶν] ἤγουν ἄκων. B.
τείνουσι] ἔλκουσιν αὐτόν. πομπήν] πορείαν. μακρὰν] μεγάλην.
πόλιν] εἰς. B.

615. δοκῶ μὲν οὖν] δοκῶ, φησὶ, τὸν Ἀμφιάραιον μὴδὲ προσεγγί-
σαι ταῖς τῆς ἡμετέρας πόλεως πύλαις, οὐχ ὥς δειλὸν, οὐδὲ ἐν κακίᾳ 15
φρονήματος, ἀλλὰ γινώσκειν ὅτι σφε, ἤγουν αὐτόν, ἀπόκειται τελευ-
τῆσαι ἐν τῇ μάχῃ, εἰ ἔσται καρπὸς καὶ τέλος τοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος
μαντεύμασιν, ἥτοι, εἰ ἀληθῆ εἰσι τὰ θέσφατα τοῦ Ἀπόλλωνος. A.

δοκῶ] λογίζομαι. σφε] αὐτόν. τὸ πρῶτον σφέ ἀντὶ τοῦ αὐτόν,
τὸ δὲ δευτέρον ἀντὶ τοῦ αὐτοῦς. προσβαλεῖν] πλησιάζειν. B. 20

616. ὥς] ὅτι. λήματος κάκη] φρονήματος δειλία. B.

617. ὥς] ὅτι. σφε] αὐτούς. χρῆ] ἀπόκειται. τελευτῆσαι
μάχῃ] ἄνω διεξιόντος τοῦ ἀγγέλου ὥς Ἀμφιάραιος εἶπεν ὅτι ὑπὸ γῆν
κρυβήσεται καὶ ταύτην δοξάσει, Ἐτεοκλῆς τῷ μὲν περὶ τοῦ μάντεως
θανάτῳ πιστεύει, λέγει δὲ εἰκαστικῶς ὥς, ἐπειδὴ μάντις ἐστὶν, οἷδε 25
καὶ τὴν τῶν ἄλλων τελευτὴν, οὐκ ἐθέλει δὲ λέγειν τοῦτο, ἀλλὰ
σιγᾷ. B.

618. εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοις Λοξίου] εἰ φύει ἀλήθειαν τὸ
μάντευμα τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰ ἡ ἀλήθεια παρέπεται τῷ μαντεύματι
ὥς καρπὸς, εἰ ταῖς τοῦ Ἀπόλλωνος μαντείαις τέλος ἔνι. A. 30

καρπὸς] κέρδος. θεσφάτοις τοῦ Λοξίου] μαντεύμασιν ἃ Ἀπό-
λων αὐτῷ δέδωκε· πάντες γὰρ οἱ μάντις ἐξ ἐκείνου τὴν μαντικὴν
ἔχουσιν. B.

4. καὶ δίκαιος om. P., totum scho-
lion om. O.

11. ἄκων Pauwius pro ἄκοντα.

28. εἰ φύει—ἔνι] Scholion ex cod.
Med. sumtum et paucis verbis
auctum om. O.P.

619. φιλεῖ δὲ σιγαῖν ἢ λέγειν τὰ καίρια] παραδιαζευκτικὸς ἀντὶ τοῦ συνδετικοῦ, ἡγουν ἢ λέγειν ἀντὶ τοῦ καὶ λέγειν. Α.

τὰ καίρια] τὰ ἔγκαιρα, τὰ ὠφέλιμα παρασιγαῖν. Ο. τὸ καὶ περὶ τῆς αὐτῶν τελευτῆς. Β.

620. ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ] ὅμως δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ Ἀμφιαράῳ ἀντι-5 τάξομεν καὶ ἀντιστήσομεν πυλωρὸν, ἡγουν φύλακα τῶν πυλῶν, ἄνδρα ἐχθροῦ ξενον, ἥτοι ἐχθρὸν ὄντα τοῖς ἐξ ἀλλοδαπῆς ἐλθοῦσι πρὸς βλάβην ἡμῶν, Λασθένους βίαν, περιφραστικῶς τὸν Λασθένην. Α.

621. ἐχθροῦ ξενον] δημοτικὸν καὶ ἀλλοφύλοις ἐχθρόν. ἀντιτάξομεν] ἀντιστήσομεν. Β. I

622. ἡβῶσαν] γρ. ἡβῶντα. Ρ. ἀκμάζουσιν. φύσει] λίαν. γράφεται καὶ φέρει. δέον δὲ εἰπεῖν φέροντα πρὸς τὴν προηγουμένην αἰτιατικὴν, φέρει εἶπεν ἐναλλάξας τὴν σύνταξιν. Β.

623. ποδῶκες ἔμμε] σημειῶσαι ὅτι ὁ Εὐριπίδης ἐνθα γράφει “πόδα τυφλὸν” ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα ῥητοῦ τὸ τοιοῦτον ἀφείλετο. Ρ. εὐστροφον. Β. I

χειρα δ' οὐ βραδύνεται] τὴν χειρα δὲ οὐ βραδὺς ἐστὶν ὥστε ἀρπάσαι καὶ προσβαλεῖν τὸ δόρυ εἰς μέρος ἐχθροῦ, γυμνωθὲν τῆς ἀσπίδος. ὅμως δὲ εἰ καὶ ἀνδρείος ἐστὶν οὗτος καὶ ἐπιτήδειος, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ ἐστὶ δῶρον εὐτυχεῖν τοὺς ἀνθρώπους. Ο.Ρ.

τοσοῦτον γάρ ἐστι ταχὺς εἰς πόλεμον ὥστε ἀρπάσαι καὶ προσ-2 λαβεῖν δόρυ γυμνωθὲν παρὰ τῆς ἀσπίδος, τουτέστιν ἂν τινα αἰσθη-ται μέλλοντα βάλλειν αὐτὸν, καὶ ἐν ᾧ μέλλει βαλεῖν καὶ κινήσειν τὴν χειρα, γυμνωθέντα τῆς ἀσπίδος, ἣν εἶχεν εἰς φυλακὴν καὶ δι' ἧς ἐκαλύπτετο, ἐὰν ταῦθ' οὕτω γινόμενα ἴδοι, πρὶν παρ' ἐκείνου τε-τρῶσθαι, αὐτὸς ἐν τῷ γυμνωθέντι μέρει ἐκείνον βάλλει τῷ δόρατι. 2 ἢ οὕτως, ἀρπάσαι καὶ ταχέως κινήσαι δόρυ παρὰ τὸ γυμνωθὲν μέρος τῆς ἀσπίδος τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, τουτέστιν εἰ συνῖδοι τὸν αὐτοῦ ἀντίπα-λον γυμνωθέντα τῆς ἀσπίδος κατὰ τι μέρος αὐτοῦ, τάχιστα βάλλει αὐτὸν ἐκεῖσε τῷ δόρατι. Β.

625. εὐτυχεῖν] τὸ νικᾶν. Ο. 3

626. ὁ χορὸς παρακαλῶν τοὺς θεοὺς φησιν, ὧ θεοὶ, κλύοντες καὶ ἀκούοντες δικαίους λιτὰς ἡμετέρας, εἰς τέλος ταύτας ἄγετε, ἵνα ἡ πόλις εὐτυχῇ, ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως τρέποντες καὶ ἀποδιώκοντες

14. Εὐριπίδης] Hec. 1050. Phœn.
841.

15. τοιοῦτον] τοῦτον Ρ.

27. Addidi εἰ.

31. παρακαλῶν—φησὶν] παρακαλεῖ—καὶ φησὶν Ο.

τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου κακὰ πρὸς τοὺς ἐπιμόλους καὶ ἀπὸ ξένης γῆς παραγενομένους ἐνταῦθα. ὁ Ζεὺς δὲ ἔκτοθεν τῶν πύργων ἀποβαλὼν αὐτὸν κάνοι καὶ κόψοι κεραυνῷ. ἢ οὕτως· ὁ Ζεὺς ἔξω τῶν τειχῶν διαφθερεῖ αὐτοὺς βαλὼν κεραυνῷ. O.P.

627. τελειῖθ] τέλος ἄγετε. B.

5

628. δορύπωνα] πολεμικά. B.

ἐκτρέποντες] ἀπορρίπτοντες, ἀποβάλλοντες, εἰς τοῦπίσω τρέποντες. O. ἐκτοπίζοντες, ἀποφέροντες. B.

γαῖς πρὸς ἐπιμόλους] γρ. γᾶς ἐπιμόλους χωρὶς τῆς πρὸς. P. τοὺς ἐπελθόντας ἐχθρούς· τούτους γὰρ δορύπωνα κακὰ λέγει. B. 10

630. σφε] αὐτούς. κάνοι] ἀφανίσειε καὶ οὐδένα ἄγχι. B. γρ. κοινοῖ, καὶ εἰς κοινὸν ποιοῖ. P.

633. κατεύχεται] ἤψχετο Πολυνείκης συμπαρατάττεσθαι Ἐτεοκλεῖ, καὶ φονεύσας τοῦτον θανεῖν καὶ αὐτὸς πλησίον αὐτοῦ. ἢ ὥσπερ αὐτὸς περὶ τοῦτον ἐποίησε πρῶην ἐξελάσας τῆς πόλεως, οὕτω νῦν καὶ 15 οὗτος περὶ αὐτὸν ποιήσκει, βουλὴν ἔχων πρὸ τῆς συμπαρατάξεως τοιαύτην, πλησιάσαι τοῖς τείχεσι καὶ παρὰ τῶν οἰκείων βασιλεὺς τῆς χθονὸς ἀναγορευθῆναι, καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ὕμνον καὶ εὐχὴν ᾄσαι τοιαύτην, δοίητέ μοι, θεοὶ, πορθῆσαι τὰς Θήβας δκαίως στρατευμένῳ. ἐστὶ δὲ τὸ τῷ καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ παραλλήλου. τύχας] 20 δυστυχίας. B.

634. ἐπεμβὰς] ἐπελθών. κάπικηρυχθεῖς] ἀναγορευθεῖς ἄρχων. B.

635. ἀλώσιμον παιᾶν] τὸν ἐπὶ πορθήσει γινόμενον πρὸς θεοὺς ὕμνον. ἐπεξιακχάσας] ᾄσας. B.

ἐπεξιακχάσας] ἀντὶ τοῦ ἀλαλάξας παιᾶνα καὶ ὕμνον ἀλώσιμον 25 καὶ ἐπινίκιον, τουτέστιν τὸν ἐν τῇ ἀλώσει τῶν Θηβῶν. Ἰακχος δὲ ἐστὶν ὕμνος, ὃν ἔλεγον καταρχὰς οἱ μνύμενοι ἐπὶ τῷ Διονύσῳ. τοῦτο δὲ ἦν εὐχόμενος ὁ Πολυνείκης, ἢ συμπολεμῆσαι μετὰ σοῦ καὶ φονεύσας σε φονευθῆναι πέλας σοῦ, ἢ σὲ τὸν ἀτιμαστῆρα ἐκείνον τὸν ἀνδρηλάτην καὶ τὸν ἐξελάσαντα ἐκείνον ἀπὸ τῆς ἰδίας πατρίδος 30

2. Ζεὺς δὲ] δὲ om. O.

3. κόψοι] Sic κρατήσοι in scholio v. 452.

ἢ οὕτως om. O.

ἔξω] ἔξω αὐτῶν O.

4. κεραυνῷ] ἐπὶ ταῖς πύλαις addit O.

25. ἐπεξιακχάσας] ἐπεξιακχάσας (sic) O.

26 τὸν ἐν τῇ α.] Utrumque articulum om. O.

Ἰακχος] Ἰαχος O.

27. μνύμενοι] ὑμνούμενοι O.

28. τοῦτο] τοῦτῳ O.

29. φονεύσας] φονεύσαντα O.

πέλας σοῦ] καὶ ἐκείνον O.

ζῶντα τιμωρῆσαι, κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον τρόπον, τουτέστιν ὥσπερ ἐδίω-
ξας ἐκεῖνον ἀπὸ τῆς πατρίδος, τὸν αὐτὸν τρόπον διώξει ἐκεῖνος σέ. O.P.

636. συμφέρεσθαι] συμπαράταττεσθαι. B.

637. ἀτιμαστῆρα] τὸν ἀτιμάσαντα αὐτὸν πρώην. B.

638. τὸν αὐτὸν] ὅνπερ σὺ αὐτόν. τίσασθαι] τιμωρῆσαι. B. 5

639. τοιαῦτ' αὐτεῖ] φωνεῖ καὶ βοᾷ ἡ Πολυνείκους βία, περι-
φραστικῶς, αὐτὸς ὁ Πολυνείκης, καὶ καλεῖ τοὺς θεοὺς τοὺς γενεθλίους
τῆς πατρικῆς χώρας γενέσθαι παντελῶς ἐποπτήρας καὶ ἐπιτηρητὰς
τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ βοηθοὺς γενέσθαι αὐτῷ ἐπακούσαντας τῶν εὐ-
χῶν αὐτοῦ. ἐστὶ δὲ ἡ περίφρασις ἡ διὰ πλειόνων λέξεων ἓν τι δη- 10
λοῦσα φράσις, ἐκ περιττῶν γὰρ γίνεται λέξεων. αὐξάνει δὲ τὸν
ἔπαινον τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις, ὡς τὸ “ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,”
καὶ “ἱερὰ ἰς Τηλεμάχοιο,” καὶ “βίη Ἡρακλείη,” ἡγουν ὁ Ἀλκί-
νοος, ὁ Τηλέμαχος, καὶ ὁ Ἡρακλῆς. A.

γενεθλίου] τοὺς ἐφόρους τῆς γενέσεως. O. πατρώους. B. 15

640. ἐποπτήρας] ἐπακουστάς καὶ πληρωτάς. B.

641. ὦν] ἰδίων. πάγχυ] λίαν. B.

642. ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὐκυκλον σάκος] ἔχει δὲ, φησὶν, ὁ Πο-
λυνείκης ἀσπίδα παραδόξως κατεσκευασμένην εὐκυκλον καὶ ἐν αὐτῇ
ἔχει σημεῖον κατεσκευασμένον διπλοῦν, ἥτοι ἄνδρα λέγω στρατιώτην, 20
χρυσῷ κατεσκευασμένον, καὶ γυναῖκα ἡγουμένην ἡγουν προπορευομέ-
νην σωφρόνως. δι' ὧν δὲ ἄνωθεν ἑαυτῆς ἐπιφέρει γραμμάτων ἡ γυνή
αὕτη λέγει, ἐγὼ εἰμὶ ἡ Δίκη, ἡγουν ἡ Δικαιοσύνη, καὶ κατάξω καὶ
εἰσάξω τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα. ἴσταται γὰρ ἐπὶ
τῆς ἀσπίδος ἐξωγραφημένος ὁ Πολυνείκης καὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου 25
εἰκονισμένη γυνή σωφρόνως πορευομένη καὶ οὐκ ἀσχημόνως. αὕτη
δὲ ἐστὶν ἡ Δίκη, καὶ ἔχει ἄνωθεν ἑαυτῆς γράμματα λέγοντα ὅτι
ἐγὼ εἰμι ἡ Δικαιοσύνη, καὶ ἐπεὶ ἀδίκως ἐξῶσεν ὁ Ἑτεοκλῆς τὸν
Πολυνείκην ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, πάλιν ἐγὼ κατάξω τοῦτον τὸν
Πολυνείκην εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα καὶ βασιλεῖα ταύτης ποιήσω. A. 30

1. ζῶντα—πατρίδος om. P.
τοῦτον] τοιοῦτον O. Idem mox
ἐδίωξα pro ἐδίωξας.

2. ἐκεῖνος σέ] τῆς πόλεως τῶν θη-
βῶν P.

10. ἐστὶ δὲ—Ἡρακλῆς om. O.P.

20. λέγω addidi ex P. In O. est
λέγει.

21. ἡγουμένην—σωφρόνως P. Lege-
batur ἔμπροσθεν ἐκείνου πορευομένην σω-
φρόνως. Et sic O., nisi quod σώ-
φρονα. Sequentia δι' ὧν δὲ—τοῦτον εἰς
τὴν ἐ. π. addidi ex O.P.

23. κατάξω P. κατάγῃ (sic) O.

24. τοῦτον om. O.

εὔκυκλον] γράφεται καὶ εὐθετον ἀντὶ τοῦ εὐβάστακτον. θεῖναι γὰρ τὸ ἐναγκαλίζεσθαι λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ὡς τὸ “ὄπλα ἔθεντο” ἀντὶ τοῦ ἔλαβον. O.P.

καινοπηγές] παραδόξως κατεσκευασμένον. B.

643. προσμεμηχανευμένον] ἐκ μηχανῆς πεποιημένον. B. 5

644. χρυσήλατον] ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένον. τευχηστήν] ὠπλισμένον. B.

645. ἡγουμένη] προοδοποιούσα. B.

648. ἐπιστροφάς] διατριβάς. B.

649. τᾶξευρήματα] μηχανήματα. B. 10

651. ἀνδρὶ τῷδε] ἀντὶ τοῦ ἐμοί, οὐ μέμψῃ ἐμοὶ ὣν ἀπήγ- γειλα. A.

ἀνδρὶ τῷδε] ἐμοί. B.

652. μέμψῃ] Ἀττικῶς γράφεται δίφθογγον. O.

ναυκληρεῖν πόλιν] περιέπειν, φροντίζειν τῆς πόλεως. A. 15

ναυκληρεῖν] σώζειν. B.

653. ὧ θεομανές τε] ὧ θεοῖς ἐπιμαινόμενε. ἐπιστρατεύῃ γὰρ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς πατράοις θεοῖς. καὶ ὧ μέγα στύγος καὶ μῖσος τῶν θεῶν, ὧ πολλῶν δακρύων ἄξιε ἀδελφέ (λέγει δὲ ταῦτα ὁ Ἑτεοκλῆς πρὸς τὸν Πολυνεΐκην) φεῦ μοι, αἱ τοῦ πατρὸς, ἡγουν τοῦ Οἰδῖποδος, 20 κατάραι νῦν τέλος φέρουσιν ἑαυτῶν. κατηράσατο γὰρ ὁ Οἰδῖπους διὰ σιδήρου καὶ αἵματος γενέσθαι αὐτοῖς τὴν διανομὴν τῶν χρημάτων. A.

θεομανές] θεόργητον. στύγος] μίσημα. B.

654. πανδάκρυτον] πολυπενθές. B.

656. ἀλλ' οὔτε κλαίειν] ὁ Ἑτεοκλῆς εἰς θρήνον τραπεῖς διὰ τὰς 25 τοῦ πατρὸς ἀρὰς, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν μάχην, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ θρήνου ταραξῇ τοὺς πολίτας, πάλιν μεταφέρει ἑαυτὸν, καὶ φησιν, ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτε ὀδύρεσθαι πρέπει νῦν, ἵνα μὴ καὶ ἀφόρητος γόος καὶ χαλεπὸς τεκνωθῇ, ἡγουν αὐξηθῇ, ἐν τῇ πόλει. A.

657. τεκνωθῇ] παρὰ τῆς πόλεως ἀναφύῃ. δυσφορώτατος] δυσ- 30 χερέστατος. τίς γὰρ ἰδὼν τὸν βασιλέα θρηνῶντα οὐ μᾶλλον τότε ἢ πρῶην θρηνεῖν ἐβελήσει; B.

658. ἐπωνύμῳ] τοῦτό φησιν, ὅτι ταχέως γνωσόμεθα τὸ ἐπὶ τῆς

2. ἐναγκαλίζεσθαι] ἐναγκαλεῖν O.

14. δίφθογγον] Ergo μέμψαι.

29. αὐξηθῇ] αὐξυνθῇ O.

33. γνωσόμεθα τὸ P. γνώσομεν τὰ

vulgo.

ἀσπίδος ἐπίσημα ποῦ τελεσθήσεται, καὶ εἰς τί καταντήσῃ τῷ Πολυνείκῃ τῷ ἐπώνυμῳ. πάνυ γὰρ τὸ ἐπώνυμον τῇ φιλονεικίᾳ συμφωνεῖ. ἐτυμολογεῖται γὰρ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ πολὺ καὶ τοῦ νείκους, ἡ φιλονεικία. Α.

τῷ κατ' ἐπώνυμα φιλονεῖκε. Β.

659. ὅποι τελεῖ] ὅπου ἄγει, φέρει. Β.

660. εἴ νιν κατάξει] ἐπεὶ ἄνωθεν εἶπεν ὅτι ἐπὶ τῆς οἰκείας ἀσπίδος ὁ Πολυνείκης ἔχει ἐξωγραφημένον ἄνδρα στρατιώτην, ἄγει δὲ ἐκεῖνον ἡ Δίκη, νῦν φησὶ περὶ αὐτοῦ ὁ Ἑτεοκλῆς, συντόμως νοήσομεν εἰς τί καταντήσῃ ἡ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔχει σημεῖα ὁ Πολυνείκης, ἐὰν αὐτὸν κατάξῃ εἰς τὴν πατρίδα καὶ κατοικήσῃ, τὰ χρυσότευκτα γράμματα τὰ φλυαροῦντα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, σὺν φοίτῳ καὶ μανίᾳ φρενῶν, ἧτοι μαινομένη διανοία. Ο.Ρ.

νιν] αὐτόν. κατάξει] εἰς τὴν πατρίδα. Β.

661. φλύοντα] φλυαροῦντα. σὺν φοίτῳ φρενῶν] σὺν μανίᾳ. Β.

662. εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς] ἐὰν δὲ ἡ παρθένος ἡ παῖς τοῦ Διὸς ἡ Δίκη (τοῦ Διὸς γὰρ θυγάτηρ λέγεται αὕτη) παρῇ τοῖς ἔργοις ἐκεῖνου καὶ ταῖς φρεσὶ, τουτέστιν, ἐὰν τὴν δίκην εἶχεν ὁ Πολυνείκης συμπαροῦσαν καὶ ἔργοις καὶ λόγοις καὶ ἐνθυμήμασιν ἑαυτοῦ, καὶ οὐ κατὰ πάντα ἦν ἄδικος, τάχα ἂν τοῦτο ἦν, ἦγουν τὸ τὴν Δίκην βεῆσαι αὐτῷ, καὶ εἰσάξαι εἰς τὴν πατρίδα καὶ νικῆσαι ἡμᾶς. Α.

παρῇ] ὑπῆρχεν. Β.

663. τάχ' ἂν τοδ' ἦν] τὸ τῆς καταγωγῆς. Β.

664. ἀλλὰ τὸν Πολυνείκην οὐχ ἡ Δίκη λόγου ἄξιον ἔκρινεν οὔτε φυγόντα μητρόθεν σκότον ἦγουν γεννηθέντα, οὔτε ἀνατρεφόμενον, οὔτε ἀκμάσαντα οὔτε εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν καταστάντα, ἀντὶ τοῦ οὐδεμιᾶ ἡλικία ἔπραξέ τι δίκαιον, ἀλλ' αἰεὶ ἄδικος καὶ ἄνομος ἦν. οὐδὲ νῦν οὖν ὑπελαμβάνω παραστατεῖν καὶ συνεῖναι αὐτῷ πλησίον νιν καὶ αὐτὴν τὴν Δίκην ἐπὶ κακώσει καὶ βλάβῃ τῆς πατρῴας γῆς. Ο.Ρ.

7. νιν] σοι Ο. in lemmate, sed in textu νιν.

9. νοήσομεν] εἴσομεν Ο.

10. καταντήσῃ] καταλήξει Ο.

11. ἐὰν αὐτὸν κατάξῃ] ἑαυτὸν κατάρξει Ο.

12. τὰ φ.] τὰ om. Ο.

13. διανοία om. Ο.

18. ἐὰν τὴν—ἑαυτοῦ] Pro his Ο. εἰ ἦν δίκαιος, omisso mox ἦν inter πάντα et ἄδικος.

24. οὐχ ἡ Δίκη] οὐχὶ Ο., omisso ἡ Δίκη.

25. σκότον] σκότος Ο.

ἀνατρεφόμενον] ἀναφερόμενον Ο.

28. νιν] δέ νιν Ο.

φυγόντα μητρόθεν σκότον] πεσόντα τῆς μητρικῆς γαστρὸς καὶ εἰς φῶς ἐλθόντα. βούλεται δὲ διὰ τούτων πάντων παριστᾶν καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν ὡς ἄδικον. B.

665. τροφαῖσιν] ἀνατροφαῖς. ἐφηβήσαντα] εἰς ἥβην ἐλθόντα καὶ νεανίσκον γενόμενον. B. 5

666. συλλογῇ τριχώματος] καλῶς ἐχρήσατο τῷ συλλογῇ· οὐ γὰρ ἀθρόως φύεται, ἀλλὰ συλλέγεται κατ' ὀλίγον. P.

667. προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο] εἶδεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησε. ἀντὶ τοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ ἡλικίᾳ ἔπραξε τὸ δίκαιον. A.

προσεῖπε] ἡσπάσατο. κατηξιώσατο] ἐτίμησε. B. 10

668. μὴν] γρ. μιν. P.

κακουχία] ὀλέθρῳ. B.

669. νιν] αὐτήν. συμπαραστατεῖν] συνεῖναι. B.

670. ἥδη τ' ἂν εἴη] εἰ δὲ μὴ, ἀπὸ τοῦ νῦν, φησὶν, ἡ Δίκη πάντη δικαίως ἔσται ψευδώνυμος, οὐ προσηκόντως ὀνομαζομένη Δίκη, ἐὰν 15 συνυπάρχῃ ἀνδρὶ πάντα τολμῶντι καὶ πράττοντι, καὶ μὴ πτοουμένῳ τοὺς θεούς. O.P.

δῆτ' ἄρα. B.

671. παντόλμῳ φρένας] θραυστάτῳ καὶ ἀδικωτάτῳ. B.

672. τούτοις] οἷς εἶπον. ξυστήσομαι] συμπαρατάξομαι. B. 20
συστάδην μαχεσθήσομαι. O.

673. ἐνδικώτερος] ἢ ἐγώ. B.

675. ὡς] λίαν. B.

676. κνημῖδας] τὰς τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς σκέλεσι περιβαλλομένας πρὸς φυλακὴν. ἡ κνημῖδας τὰ σκουτάρια· καὶ γὰρ ταῦτά τις περι- 25 πεφραγμένος ἐντέχνως καὶ περικαλυψάμενος φυλάσσει ὅλῳ τῷ ἑαυτοῦ σώματι, καὶ οὐ προσβολαὶ καὶ ῥίψεις συνεχεῖς τῶν βελῶν κα- θάπτονται καὶ ἐμβάλλονται τῷ αὐτοῦ σώματι, ὡς περιτετειχισμένῳ καὶ καλῶς ὥπλισμένῳ. A.

αἰχμῆς] γρ. αἰχμῆν. P. 30

αἰχμῆς καὶ πετρῶν προβλήματα] σκουτάρια. O. τὰ προβλή- ματα τῆς αἰχμῆς ἦτοι τὴν αἰχμῆν, περιφραστικῶς, ἣν προβαλλό- μεθα εἰς μάχην. γράφεται καὶ πετρῶν, καὶ τὸ μὲν πετρῶν εἰποις

13. αὐτήν Pauwius pro αὐτόν. φησιν hoc loco P., post εἰ δὲ

14. ἥδη τ' ἂν] Sic P. Recte nunc μὴ O.
legitur ἢ δῆτ' ἂν. Lemma om. O. 15. ὀνομαζομένη] ὀνομαζόμενον O.

οὕτως, τὰ προβλήματα τῶν πετρῶν ἦτοι τὴν ἀσπίδα, ἣν προβαλλόμεθα τοῦ σώματος, καὶ δι' ἧς τοὺς ἐκ πολεμίων ἡμῖν ἐπιόντας λιθασμούς δεχόμεθα. τὰ δὲ πετρῶν προβλήματα τοὺς οἰστούς νόει. B. γρ. αἰχμὴν, ἣν ἡ οὕτως· φέρε ὡς τάχος καὶ ταχέως τὰς κνημίδας καὶ τὴν αἰχμὴν καὶ ἕνεκα τῶν πετρῶν τὰ προβλήματα, ἦτοι τὰ σκου- 5 τάρια. Q.

677. τέκος] τέκνον. B.

678. ὀργὴν ὅμοιος] γρ. ὀρμὴν. P. τὸν τρόπον ὅμοιος τῷ ἀδελφῷ σου. τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ] τῷ βλασφημουμένῳ ὑπὸ σοῦ. A.

ὀργὴν] κατά. τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ] τῷ κακωνύμῳ Πολυ- 10 νεΐκει. B.

679. ἀλλ' ἄλῃς καὶ αὐτάρκως ἔχει τοὺς Καδμείους, ἦγον τοὺς Θηβαίους, ἐλθεῖν εἰς χεῖρας τοῖς Ἀργείοις, ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦσι καὶ δύνανται οἱ Θηβαῖοι συγκροτῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν Ἀργείων. O.P.

ἄλῃς] ἀρκετόν ἐστι. B.

15

680. αἷμα γὰρ καθάρσιον] τί δὲ αἰνιττόμενος διὰ τούτου τοῦ λόγου φησὶν; ὅτι πᾶς ἄλλος φόνος καθαίρεται. ὁ γὰρ τῶν ἀλλοτρίων καὶ πολεμίων γινόμενος φόνος καθάρσιον ἐπιδέχεται· ἡ δὲ μισητὴ ἀδελφοκτονία οὐδέποτε καθαίρεται. Ἄλλως. καθαρὸν τὸ αἷμα τῶν ἀλληλοκτονούντων ξένων ἐν πολέμοις, τὸ δ' ἀδελφοκτονεῖν ἄντικρυς 20 φονέων ἔργον. ἡ ὅτι αἷμα καθάρσιον ἀντὶ τοῦ πᾶς ἄλλος φόνος καθαίρεται, τὸ αἷμα δὲ τοῦτο καθάρσιον οὐκ ἐπιδέχεται, ὅταν οἱ ἀδελφοὶ αὐτόκτονοι γένωνται καὶ οὕτως αὐτοῖς ὁ θάνατος γένηται. A.

εἰς χεῖρας] εἰς μάχην. αἷμα γὰρ καθάρσιον] ὁ τούτων πρὸς 25 ἀλλήλους φόνος ἀνεύθυνός ἐστι καὶ καθαρὸς μιάσματος. κάθαρμα, καθάρσιον, κάθαρσις· καθάρσιον τὸ καθαῖρον· κάθαρσις αὐτὴ ἡ ἐνέργεια τῆς καθάρσεως· κάθαρμα δὲ αὐτὸ τὸ εἰς κάθαρσιν διδόμενον, οἷον λιμοῦ συμβάντος παρ' Ἑλλήσιν, ἢ τινος ἄλλου τῶν ἀπευκτῶν, λαμβάνοντες τὸν ἀηδέστατον καὶ παρὰ τῆς φύσεως ἐπιβεβουλευμέ- 30 νον πηρὸν, χωλὸν, τοὺς τοιούτους, τοῦτον ἔθουν εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἐνοχλοῦντος δαίμονος. ἐνταῦθα δὲ καθάρσιον αἷμα λέγεται καθαρὸν καὶ ἐλεύθερον μιάσματος. B.

3. νόει correxi pro νοεῖ.
21. ἡ ὅτι αἷμα—γένεται edidi ex
O.P. Legebatur ὑπερβατὸν δὲ ἐστιν

ἵνα ἡ, αἷμα γὰρ καθάρσιον οὐκ ἐπιδέ-
χεται, ὅταν ἀδελφοὶ ἀλληλοκτόνοι γέ-
νῳται.

682. οὐκ ἔστι γῆρας] ἤγουν ἔκλειψις. τουτέστι, διὰ παντὸς γνωσθήσεται τοῦτο τὸ μίasma. Α.

πέρας] τέλος. εὐρεῖν, σολωικοφανές. Ο.

γῆρας] τέλος, ἀφανισμός. δέον δὲ εἰπεῖν ὡς οὐδέποτε εἰς λήθην ὁ τῶν ἀδελφῶν θάνατος ἔρχεται, ὁ δὲ ποιήσας ἐπανάληψιν πρὸς 5 γενικὴν ἔτρεψεν εἰπὼν “οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος,” ἤγουν οὐδέποτε ἐξαλείφεται τοῦ γένους καὶ τῆς πόλεως ἡ τοιαύτη παρανομία. τὸ δὲ ὧδ' αὐτοκτόνος ἀντὶ τοῦ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν πραχθεὶς ὁ θάνατος καὶ οὐχ ὑπ' ἄλλων. δέον δὲ εἰπεῖν αὐτοκτόνῳ πρὸς τὸ ἀνδροῖν, αὐτοκτόνος εἶπε πρὸς τὸ θάνατος. τοῦ μιάσματος] 10 τῆς ἀμαρτίας. Β.

683. αἰσχύνῃς ἄτερ] τοῦτό φησι, τὸ εὐκλεῶς ἀποθανεῖν, διὰ τὸ τιμωρῆσαι τοὺς ἐχθρούς. ὁ γὰρ ἀντικρὺ καὶ ἀντιπρόσωπον τῶν πολεμίων ἀνθιστάμενος καὶ ἀντιπαλαμώμενος καὶ μὴ ἀντιστρέψας καὶ νῶτα διδοὺς τοῖς ἐχθροῖς, ἐκεῖνος, φημί, τὸν θάνατον ἐπιδέχεται ἐν- 15 τίμως καὶ εὐκλεῶς, καὶ αἰεὶ ἐπαινεῖται καὶ μακαρίζεται. Α.

κακὸν] κίνδυνον. Β.

684. μόνον γὰρ κέρδος] ἔν ἐστι κέρδος τῷ τεθνηκότι τὸ ἑαυτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικούμενον καὶ χωρὶς αἰσχύνῃς καὶ μετ' εὐκλείας θανεῖν. εἰ δὲ ἀνεκδίκητος ἀποθάνῃ, ἕνεκά γε τῶν εἰς αὐτὸν γενομένων κακῶν 20 καὶ αἰσχυρῶν ἄδοξός ἐστι καὶ ἀκλεής. Ο.Ρ.

ἐν τεθνηκόσι] τὸ ἀμύνασθαι τὸν λυποῦντα. Ο. τουτέστι τὸ χωρὶς αἰσχύνῃς τεθνάναι. Β.

686. τί μέμνηας τέκνον] ὁ χορὸς βλέπων τὸν Ἑτεοκλέα σπεύδοντα πρὸς πόλεμον ἐξελθεῖν, φησὶ πρὸς αὐτὸν, τί μέμνηας καὶ ἐμάνης 25 καὶ ὀργίζῃ; μὴ φερέτω καὶ κινεῖτω σέ τις ἄτη καὶ βλάβη θυμοῦ γέμουσα καὶ κατὰ τὸν πόλεμον μαινομένη. τοῦτο γὰρ τὸ δορίμαργος, ἡ τῷ δορί, ἀφ' οὗ δηλοῖ τὸν πόλεμον, μαινομένη. Α.

τί μέμονας] γράφεται καὶ μέμονας καὶ μέμνηας, καὶ τὸ μὲν μέμνηας ἀντὶ τοῦ ἐκμαίνῃ, τὸ δὲ μέμονας ἀντὶ τοῦ μένης εἰς ταύτην 30 τὴν γνώμην καὶ οὐκ ἀφίστασαι. Β.

τέκος] γρ. τέκνον. Ρ.

θυμοπληθῆς] πλήρης θυμοῦ. δορίμαργος] μανικὴ πρὸς πόλεμον. Β.

3. πέρας] Nam sic O. in textu habet pro γῆρας. Monet autem glossator εὐρεῖν esse supplendum, constructionemque σολωικωφανῆ no- tat, de qua verbosa est annotatio scholiastæ B.
28. ἡ τῷ δορί—μαινομένη om. Ρ. Sola verba ἡ τῷ δορί om. Ο.

687. κακοῦ] τοῦ πολέμου. ἀρχάν] τὴν γνώμην, τὴν ὁρμὴν. B.

689. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα] ἐπεὶ βούλημά ἐστι τοῦ θεοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἡμᾶς ἀποθανεῖν, καὶ αὐτὸς ἐπισπεύδει καὶ βιάζει τοῦτο, ἐλθέτω πρὸς τὸν Ἄϊδην ἅπαν τὸ τοῦ Λαΐου γένος, ἦγον ἡμεῖς οἱ ἀπὸ τοῦ Λαΐου καταγόμενοι. ἐλθέτω οὖν, φησί, κατ' εὐθείαν τὸ τοῦ Κωκυτοῦ κῦμα (οὗτος δὲ ποταμὸς Ἄϊδου, οὗ πορθμεὺς ὁ Χάρων), ἐπειδὴ πᾶν τὸ Λαΐου γένος κεκλήρωται τούτῳ, ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μισηθέν. ἐπεὶ γὰρ ὁ θεὸς καθαρὸς καὶ ἀμίαντος ὦν παρήγγειλε τῷ Λαΐῳ, μὴ κοινωεῖν τῇ γυναικί, μηδὲ συνουσιάζειν αὐτῇ, οὗτος δὲ παρήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀνόμως πατήρ, διὰ τοῦτο ἐμίσησεν ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ. A.

τὸ πρᾶγμα] τὸν ἡμέτερον ἀφανισμόν. ἐπισπέρχει θεὸς] ἐπισπεύδει ἢ τύχη, ἣ ὁ Ἀπόλλων. B.

690. κατ' οὖρον] καθ' ὁρμὴν, καθ' ὁδόν. κῦμα Κωκυτοῦ λαχρόν] ἦγον ἀπώλειαν καὶ φθορὰν κληρωσάμενον. B.

691. πᾶν τὸ Λαΐου γένος] ὡς παραβεβηκός. B.

692. ὠμοδακῆς] ἄλογος ἄγαν ἐπιθυμία παρορμῆ καὶ κινεῖ σε τελεῖν καὶ ποιεῖν ἀνδροκτασίαν, πικρὸν καρπὸν καὶ κέρδος ἔχουσιν, ἔνεκεν αἵματος καὶ φόνου οὐ δικαίου, τουτέστιν, ὅτι μέλλουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀναιρεῖν. A.

ὠμοδακῆς] ἀπηγής, ἄγριος. ἥμερος] ἐπιθυμία. B.

693. πικρόκαρπον] πικρὸν κέρδος ἔχουσιν. ἀνδροκτασίαν τελεῖν] διαχειρίσιν, φόνον ποιεῖν. B.

694. αἵματος οὐ θεμιστοῦ] φόνου ἀνοσίου διὰ τὴν συγγένειαν. B.

695. ἐχθρά] μισητά. O. αἰσχρά] γρ. ἐχθρά. P.

τέλει' ἀρά] γρ. πλεῖ' ἀρά. P.

ἀρά] ποταπή. B.

696. ἀκλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει] ἀδακρύτοις, ἀναλγήτοις διὰ τὸ τυφλοὺς εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Οἰδίποδος καὶ μὴ δυνεσμένους διὰ τὴν πῆρῳσιν κατάγειν δάκρυον. O.P. ἀκαμπέσι καὶ ἀσυμπαθέσιν ὀφθαλμοῖς προσιζάνει καὶ προσκαθίζει καὶ ἐφορᾷ ἡμᾶς, καὶ οὐδαμῶς ὑφίεται τῶν κακῶν, ἀλλ' ἐπισπεύδει τὸν ἡμῶν θάνατον. B.

697. λέγουσα κέρδος] κέρδος μοι ὑποτιθεμένη τὸ προτερῆσαι ἀποκτείναντα, ἢ ὑστερῆσαι ὅτι κρεῖττον τὸ προφθάσαι καὶ ἀναιρῆσαι

9. συνουσιάζειν] συνουσιάζεσθαι O.
17. παρορμῆ] παροτρύνει O.

23. διαχειρίσιν Pauwius pro δια-
χείρησιν.

τὸν πολέμιον ἢ καὶ ἑᾶσαι ἐκείνον ὕστερον ἀναιρεθῆναι ὑπ' ἐκείνου. Α.

κέρδος] τὸ νῦν τεθνάναι. πρότερον] τιμιώτερον. Β.

698. ἀλλὰ σὺ μὴ ἐποτρύνου] καλῶς γὰρ καὶ ἐναρέτως ζήσας πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὸν βίον εὖ διάξας οὐκ ὀνομασθήσῃ φαῦλος, 5 οὐδὲ ἢ τὴν φοβερὰν καὶ μέλαιναν ἔχουσα αἰγίδα Ἐρινὺς εἴσι καὶ εἰσέρχεται ἐπὶ τὸν οἶκον ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου, οὗ ἂν ἐκ τῶν χειρῶν θεοὶ θυσίαν προσδέχωνται. ἀντὶ τοῦ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντος. Α.

ἀλλὰ] ναι, ἀλλά. ἔποτρύνου] ὄρμα. Β. κακός] γρ. δειλός. Ρ.

699. βίον] ζωὴν. εὖ κυρήσας] εὐτυχήσας. μελαναιγίς] μέ- 10 λαιναν αἰγίδα φοροῦσα. Β.

700. δόμον] τὸν σόν. ἐκ χειρῶν] σου. Β.

702. θεοῖς μὲν ἤδη] τοῖς μὲν θεοῖς, φησὶν, ἄρτι καταπεφρονή-
μεθα. ἀγαθοεργία δέ τις ἀφ' ἡμῶν θαυμάζεται, ὀλομένων, ἤγουν
ἀποθανόντων, ἡμῶν. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. μετὰ θάνατον αἱ 15
πράξεις τῶν ἀνθρώπων θαυμάζονται. τί οὖν οὐχὶ γενναῖόν τι δρά-
σαντες εὐκλεῶς ἀποθανύμεθα, τὸν Πολυνείκην ὡς ἀσεβῆ ἢ ἀσθενῆ
ἀνελόντες, ἀλλὰ κολακεύομεν τὸν θάνατον καὶ οὐχὶ χωροῦμεν πρὸς
αὐτὸν ἀδεῶς; Α.

πως] τὸ πῶς ἐνταῦθα ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ, ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ 20
τινα τρόπον. εἰπόντος τοῦ χοροῦ ὡς δεήθητι τῶν θεῶν καὶ ἰκέτευσον
τὴν τοῦ πατρὸς ἀπελάσαι, φησὶ, παρωράθημεν τοῖς θεοῖς καὶ οὐδε-
μίαν ἡμῶν φροντίδα ποιῶνται, πῶς· λίαν. ἀποθανόντων δὲ ἡμῶν
θαυμάζεται χάρις, τουτέστι τιμὴ παρ' ἀνθρώποις ἐστὶ καὶ εὐκλεία. 25
τί οὖν οὐχὶ καὶ ἡμεῖς ζῆν ἀφέντες ὡς ἀπηχθημένοι θεοῖς ὡς εὐκλέα 25
τὸν θάνατον μεταδιώξομεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνισάμενοι; ἢ οὕ-
τως, ἐπειδὴ τοῖς θεοῖς ἀπηχθήμεθα, θαυμάζεται ἀφ' ἡμῶν χάρις
ὀλομένων, ἤγουν κάλλιστόν ἐστιν ἀπολέσθαι καὶ μὴ δυστυχῶς προσ-
οᾶν τὸν ἥλιον· κατ' Εὐριπίδην γὰρ τὸ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.
ὅτι δὲ τοῦτο μᾶλλον δοκεῖ ἐκείνου δῆλον ἐκ τοῦ ἐπαγομένου, τί οὖν 30
σαίνομεν καὶ κολακεύομεν καὶ παρασύρομεν ὀλέθριον μόνον, καὶ οὐ
προθυμία πρὸς τοῦτον χρώμεθα ὡς εὐεργέτην καὶ τῶν κακῶν ἀπαλ-
λαγῆν, εἰ καὶ ὀλέθριος δοκεῖ τῷ τῶν ἀδελφῶν αἵματι; Β.

704. σαίνομεν] κολακεύομεν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν τῶν

18. χωροῦμεν] χωρῶμεν O.P.

29. Εὐριπίδην] Hecub. 378.

30. ἐπαγομένου corrtexi pro μετα-
γομένου.

σαινόντων τὰς οὐρὰς αὐτῶν ὅταν πρὸς εὐωχίαν οἱ δεσπότες κληθῶσι·
τούτους λέγομεν σαινούρους. Α.

σαίνοιμεν] ἐκφύγοιμεν. Ο. κολακεύοιμεν, μεταχειριζοίμεθα, πα-
ραπέσοιμεν. Β.

705. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν] νῦν κολακευτέον τὸν θάνατον, ὅτε 5
σοι οὗτος παρέστηκε καὶ ἐπῆλθεν, ἐπεὶ ὁ θυμὸς χρονίως καὶ βραδέως
ποτε ἴσως ἂν ἔλθοι, μετηλλαγμένος ἐν ἀνατροπῇ καὶ μεταλλοιώσει
τοῦ φρονήματος, ἐν θαλερωτέρῳ καὶ ἀσθενεστέρῳ καὶ ἀναπεπτωκότι
πνεύματι· νῦν δὲ ἀκμὴν ἀναβράζει ὁ θυμός. τοῦτο δὲ λέγει, ὑπο-
λαμβάνω ὅτι ἴσως ὀψέποτε ἀναπνεύσει καὶ ῥαθυμήσει, καὶ τὸν θυμὸν 10
καταστελεῖ, καὶ οὐ θελήσει ἀποθανεῖν. Α.

δαίμων] τὸ δαίμων ἢ ἐπὶ τῆς τύχης νοητέον, ἢ ἐπὶ τοῦ θυμοῦ,
ὃν κατ' ἀλλήλων ἄμφω τῶ ἀδελφῷ ἔχουσιν. Β.

706. λήματος ἀντροπαίᾳ] φρονήματος μεταβολῇ. χρονίᾳ με-
ταλλακτὸς] μετὰ ταῦτα ἐνηλλαγμένος. Β. 15

707. θαλερωτέρῳ] ἡμερωτέρῳ, χαριεστέρῳ. Ο. μαλακωτέρῳ.
λέγει δὲ ὡς εἰ μὲν νῦν ἐβελήσεις αὐτὸν ῥῖψαι πρὸς κίνδυνον, τάχα ἂν
ἡ τύχη εὐμενέσιν ὑμᾶς προσβλέψει τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἰ καὶ τὰ μέ-
γιστα νῦν χαλεπαίνει. Β.

708. ζεῖ] βράζει. Ο. ἐκμαίνεται, ἀκμάζει. Β. 20

709. ἐξέξεσε] ναί· ἐξάνηψεν αὐτόν. κατεύγματα] αἱ κατάραι. Β.

710. ἄγαν δ' ἀληθεῖς] ὡς τοῦτο ἐν τοῖς ὀνείροις ἰδὼν ὁ Ἑτεοκλῆς,
ὅτι δι' αἵματος αὐτοῖς ἔσται ἡ τῶν χρημάτων διανομή. Α.

φασμάτων ἐνυπνίων] οὐ μόνον Οἰδίπους κατηράσατο τοῖς παισὶ
σιδῆρ' τὸ δῶμα καταλαχεῖν, ἀλλὰ καὶ Ἑτεοκλῆς ἐννυχον ὄψιν εἶδε 25
τοῦτο φαντάζουσιν. Β.

711. δατήριοι] μερίστριαι. Β.

712. καίπερ] ἴσως. Ο.

οὐ στέργων] ἀποδεχόμενος ταῦτα. Β.

713. λέγοιτ' ἂν] ἐκεῖνα. ὧν ἄνη τις] τελείωσις ἔσται. οὐδὲ 30
χρὴ μακρὰν] πολυλογεῖν. Β.

3. παραπέσοιμεν correxi pro παρα-
πετώμεν.

10. ἀναπνεύσει] ἀναπνέσει P. ἀναπνέ O. ἀναπνεύσει vulgo.

ῥαθυμήσει P. ῥαθυμή O. ῥαθυμή-
σεις vulgo.

11. καταστελεῖ] καταστει^λ O. (quod
καταστείλη esse videtur, quemad-
modum etiam paullo ante ἀναπέση
legi potest, aoristis pro futuro po-
sitis.) ἀναστει^λ P. superscripto κατα.
θελήσει P. θελήσεις O. et vulgo.

715. τεθηγμένον] ὠρμημένον, καὶ πρὸς τοῦτο παρασκευασθέντα εὐψύχως. B.

716. νίκην γε μέντοι] τοῦτο λέγει, ὅτι ὅρα μὴ τὸν ἀδελφόν σου φονεύσας τιμωρίαν ὑπόσχῃς τοῖς θεοῖς. τὴν γὰρ κακὴν νίκην, λέγω δὲ τὴν γινομένην ἀνόμως, τιμᾷ καὶ τιμωρεῖται ὁ θεός· ἢ κατ' ἐρώ- 5 τησιν ἀναγνωστέον, ἀντὶ τοῦ, ἀποδέχεται ὁ θεὸς καὶ τιμᾷ τὴν ἐπὶ κακῷ νίκην; A.

μέντοι] ὅμως. τιμᾷ] ἀποδέχεται. B.

717. οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην] οὐχὶ χρὴ καὶ πρέπει ἐμὲ ἀγαπᾶν καὶ στέργειν τὸν ὑμέτερον λόγον, ὥς στρατιώτην ὄντα καὶ σπεύδοντα 10 τιμωρήσασθαι τὸν ἐχθρόν. A.

στέργειν] ἀποδέχεσθαι. B.

ἔπος] τὸ λόγιον. O.

718. δρέψασθαι εἶπε διότι ὥσπερ τὰ ἄνθη εἰσὶν ἐν τῷ ἔαρινῳ καιρῷ εἰς τὰ δένδρα, οὕτω καὶ τὸ αἷμα ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι. P. 15 δρέψασθαι] λαβεῖν. B.

719. ἐκφύγοι] ὁ ἀδελφός μου. B.

720. τὰν ὠλεσίοικον] τὴν Ἑρινὺν, τὴν τοὺς οἴκους φθειρούσαν θεὸν Ἑρινὺν, τὴν οὐχ ὁμοίαν θεοῖς. πᾶς γὰρ θεὸς ἀγαθοποιὸς, αὕτη δὲ καὶ τοῦναντίον κακοποιὸς καὶ οὐδὲ μετὰ τῶν θεῶν συνδιάγει. O.P. 20

ὠλεσίοικον] τὴν φθειρούσαν τοὺς οἴκους. οὐ θεοῖς ὁμοίαν] οἱ γὰρ θεοὶ εὖ ποιοῦσιν, αὕτη δὲ κακοποιεῖ. B.

παρεκελεύσατο] ἐδήλωσε τῷ Ἑτεοκλεῖ. B.

722. παναληθῆ, κακόμαντιν] τὴν ἐπὶ κακοῖς ἀληθεύουσαν. ἃ γὰρ εἶπε νύκτωρ, ταῦτα καὶ ἐγένετο. A. 25

κακόμαντιν] τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις μαντευομένην. B.

723. πατὴρ εὐκταίαν Ἑρινὺν] τὴν εὐκταίαν τοῦ πατρός, ἣν ἐπ- 26 ηύξατο Οἰδίπους ἐλθεῖν τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ. πέφρικα ταύτην καὶ πτοῦμαι τελέσαι καὶ πληρῶσαι τὰς ὀργίλους κατάρας τοῦ Οἰδί- 30 ποδος τοῦ καταβλαβέντος κατὰ τὴν φρόνησιν διὰ τὸ παρανόμως 30 συνελθεῖν τῇ μητρί. O.P.

εὐκταίαν] καταράσιμον. O. τὴν ἐξ ἀρᾶς γινομένην. B.

724. περιβύμους] μανικὰς, τὰς ἐκ περισσοῦ θυμοῦ γενομένας. O.

725. βλαψίφρονος] βεβλαμμένου τὰς φρένας· οὐ γὰρ ἂν ἤράσατο τοῖς παισὶ. B. 35

726. ὀτρύνει] ἐκμαίνει, διεγείρει τοὺς ἀδελφοὺς κατ' ἀλλήλων. B.

727. ξένος δὲ κλήρους] ποιητικῶς πάνυ ταῦτά φησι· τὸν γὰρ Χαλυβικὸν καὶ Σκυθικὸν σίδηρόν φησι ταῦτα πράττειν. σεσωματοποίηκε γὰρ τὸν σίδηρον, ὃν φησιν οὕτως ταῦτα κινεῖν κατὰ τῶν παίδων τῶν τὰ χρήματα μερίσασθαι βουλομένων καὶ διὰ ταῦτα πολε- 5 μούντων. οὗτος οὖν ὁ σίδηρος Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος, ὃς ἀπὸ τῆς Χάλυβος πόλεως τῶν Σκυθῶν ἐρευνᾶται, ὁ πικρὸς καὶ ἀπηνὴς χρηματοδαίτης τῶν κτεάνων, ἥτοι ὁ μεριστὴς τῶν χρημάτων, φησὶ, μερίζει τοῖς παισὶ τούτοις καὶ ὥσπερ ἀποκληροῖ οὐχὶ χώρας πολλὰς, ἀλλὰ γῆν ὀλίγην δυναμένην μόνον αὐτῶν τὰ σώματα χωρῆσαι πε- 10 πτωκότα. O.P. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ, χθόνα ναίειν διαπήλας, ἀντὶ τοῦ τάφου μοῖραν ἀπομοιράσας αὐτοῖς καὶ ἀφορίσας κατοικεῖν γῆν τοσαύτην, ὅποσὴν καὶ τοῖς νεκροῖς ἔξεστι κατέχειν. P.

ἐπιωμᾶ] ἐπιμερίζει. B.

728. Χάλυβος] ἐπειδὴ περ εἰς τοὺς Χάλυβας εὗρηται ὁ σίδηρος, 15 οἱ δὲ Χάλυβες μέρος τῶν Σκυθῶν, ἐντεῦθεν δὲ πανταχόσε τῆς γῆς μετενήνεκται, διὰ τοῦτο καλεῖ αὐτὸν ξένον ἥτοι φίλον τοῦ Χάλυβος καὶ ἄποικον τῶν Σκυθῶν. B.

729. κτεάνων χρηματοδότας] τῶν τοῦ Οἰδίποδος κτημάτων μεριστής. B. 20

731. ναίειν] αὐτοῦς. διαπήλας] διὰ κλήρου δούς. B.

732. ὅποσαν] δέον εἰπεῖν ὅποσὴ καὶ φθιμένοισι ὅποσὴν εἶπε πρὸς τὴν ἔπισθεν αἰτιατικὴν. μὴ οὖν λάμβανε ἔξωθεν τὸ εἶκος, ὡς τινές. ἢ οὕτως, ὅποσὴν ἐστὶ δηλονότι καὶ τοῖς φθιμένοισι κατέχειν. φθι- 25 μένοισι] τοῖς ἀποθανούσι. B.

733. μεγάλων πεδίων] τῆς Βοιωτίας. B.

734. αὐτοκτόνως] ὅταν μὲν οὖν αὐτοὺς κτάνωσι καὶ ἡ πατρῶα αὐτῶν γῆ πῆν τὸ αἶμα, τίς ἂν καθάρσιον αὐτοῖς παράσχη, τίς ἂν λούσειεν αὐτοὺς ὡς νόμος ποιεῖν εἰς νεκρούς; P.

2. πάνυ] πάλιν O.
γὰρ om. O.

3. Χαλυβικόν] Veram scripturam Χαλυβδικόν esse videri dixi ad schol. vet.

σίδηρον om. O.

4. οὕτως—πολεμούντων om. O.

6. ὃς—ἐρευνᾶται] ὁ—ἐρχόμενος εἰς ἡμᾶς O.

27. ὅταν μὲν—] “Schol. Voss. : p. 123.

“ἐπειδὴ αὐτοὶ κτάνωσιν] ὅταν μὲν (μὲν om. Q.) οὖν φονεύσωσι καὶ κτάνωσιν (θάνωσι?), αὐτοὶ (φονεύσωσι—αὐτοὶ om. N.) ἑαυτοὺς διακόμενους καὶ ἡ πατρῶα γῆ πῆν τὸ ἐκ τοῦ φόνου αὐτῶν κενωθὲν (μέλαν αἶμα, τίς ἂν αὐτοῖς καθάρσιον παράσχοιτο, τίς ἂν αὐτοὺς λούσειεν, ὡς νόμος ποιεῖν εἰς “εἰς om. N.) νεκρούς.” FRANCK.

αὐτοκτόνως] ἀλληλοφόνως. B.

735. αὐτοδαίκτοι] αὐτοφόνευτοι. O. αὐτοσφαγεῖς. B.

737. μελαμπαγές] τὸ μετὰ τὸ πεπηγέναι μελαινόμενον. B.

738. καθαρμούς πόροι] αὐτοῖς μεμιασμένοις τῷ φόνῳ. B.

739. σφε] αὐτούς. B.

5

740. παλαιοῖσι] τοῖς τοῦ Λαίου. συμμυγεῖς] ἡνωμένοι. B.

742. παλαιγενῇ γὰρ λέγω] παλαιὰν γὰρ λέγω παραβασίαν τὴν παρὰ τοῦ Λαίου γενομένην πάλαι παράβασιν τῶν χρησμῶν τοῦ Ἀπόλλωνος, τὴν ὠκύποινον, τὴν ταχέως τιμωρήσασαν καὶ μετελθούσαν ἐκείνον. μένει δὲ ἀκμὴ καὶ εἰς τρίτην γενεὰν, Λαίου, Οἰδί- ποδος, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. A.

743. παραβασίαν ὠκύποινον] ἐπιорκίαν. O. παράβασιν, τὴν τα- χέως τιμωρηθεῖσαν. B.

744. αἰῶνα δ' ἐς τρίτον] γενεὰ Λαίου, Οἰδίποδος, Ἑτεοκλέους, Πολυνείκους. μένει] ἡ παράβασις ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. B.

15

745. Ἀπόλλωνος εὔτε Λαῖος] ὀπηνίκα ἦλθεν ὁ Λαῖος, λείπει δὲ τοῦτο, τοῦ Ἀπόλλωνος εἰπόντος πρὸς αὐτὸν ἐν τοῖς Πυθικοῖς μαν- τείοις σῶζειν τὴν πόλιν θνήσκοντα γέννας ἄτερ, ἥγουν χωρὶς παιδο- ποιίας, μὴ τεκνοποιήσαντα. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ὅτι τρὶς εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Λαίῳ, “Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκ', ἐπεὶ κτενεῖ σ' ὁ φύς,” τὸ 20 φιλόανθρωπον ἐμφαίνεται καὶ κηδεμονικὸν τοῦ θεοῦ. αὐτὸς δὲ ὁ Λαῖος παρωσάμενος τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολάς, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ φίλων ἡδονῶν κρατηθεὶς, ἢ τῆς γυναικός· κρείσσω γὰρ τὰ πάθη τοῦ λογισμοῦ· ἢ ἐκ φίλων νοητέον ἀντὶ τοῦ τῶν συγγενῶν, οἷς συνανεκοινώσατο τὸν χρησμόν· ἐγέννησε τὸν πατροκτόνον Οἰδίποδα, θάνατον ἑαυτῷ. A.

25

746. βία] παρακοῇ. τρὶς] πολλάκις. B.

748. γέννας] τέκνου. B.

750. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων] γρ. καρτηθεὶς. P. τῶν τῆς γυναι- κὸς φίλων. τὸ δὲ οὐχ, ὡς οἰονταί τινες, περιττὸν, ἀγνοοῦντες τὴν σύνταξιν. ἔχει γὰρ οὕτως· τὴν παλαιγενῇ γὰρ λέγω παραβασίαν 30 τὴν ὠκύποινον καὶ τὴν ταχέως τιμωρηθεῖσαν, εὔτε καὶ ὀπηνίκα ὁ Λαῖος ἐν βίᾳ καὶ παρακοῇ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰπόντος αὐτῷ τρὶς καὶ πολλάκις ἐν τοῖς μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις σῶζειν τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ τὸ γένος ἅπαν θνήσκοντα χωρὶς τέκνου. πρὸς γοῦν

22. αὐτοῦ] αὐτῷ O.

γενῶν ἐκ φίλων οἷς vulgo, ubi ἐκ φίλων

24. ἢ ἐκ φίλων—οἷς P. ἢ τῶν συγ- om. O.

τὸ βία Ἀπολλωνός ἐστι καὶ τὸ κρατηθεὶς δέ, ἢ ἢ οὕτως, ἐν βία δὲ καὶ παρακοῇ τοῦ Ἀπόλλωνος, κρατηθεὶς δὲ ἐκ φίλων ἐν ἀβουλίᾳ, τουτέστι καὶ τὸν Ἀπόλλωνα παρακούσας καὶ τῆς γυναικὸς ἡττηθεὶς ἀφρόνως, ἐγείνατο μὲν θάνατον αὐτῷ τὸν Οἰδίποδα. ποιεῖ δὲ τὴν δεινότητα ὁ δὲ σύνδεσμος καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν βία καὶ οὐκ ἐπαγαγεῖν 5 παραπλήσιον ὄνομα, ἀλλὰ μετοχὴν. ὅτι δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει μαρτύριον ἐν τε ἄλλοις ποιηταῖς τε καὶ λογοποιοῖς, καὶ ὅπερ ἐν Σωκράτους ἀπολογία πεποίηκε Πλάτων, λέγων περὶ τῶν ποιητῶν ὅτι οὐ σοφία ποιοῖεν, ἀλλὰ φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιάζοντες· οὐ γὰρ φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιασμῷ εἶπεν, ἀλλὰ μετοχὴν ἐπήνεγκεν. ἔχει δὲ τι πλέον ἐν- 10 ταῦθα Αἰσχύλος τὸ μὴ καί, ἀλλὰ δὲ θεῖναι· εἰ γὰρ ἦν καί, οὐ τοσοῦτον ἂν ἐδόκει τὸ δυσχερές. B.

ἀβουλίαις] τιμωρίαις. O.

753. ὅστε μητρὸς] ὅστις ὁ Οἰδίπους ἔτλα καὶ ἐκαρτέρησε καὶ ὑπέμεινε, σπείρας ρίζαν αἱματόεσσαν, ἥτοι ἀρχὴν γένους, ἵνα καὶ 15 ὅπου ἐτράφη, ἦγουν εἰς τὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ γαστέρα, οὐχὶ πρὸς ἀγνὰν ἄρουραν, τουτέστιν οὐ πρὸς ὁσίαν καὶ νομίμην γυναῖκα. ἡ δὲ ἄνοια συνέμιξε νυμφίους φρενώλεις καὶ τὰς φρένας ἀπολέσαντας, τὸν τε Οἰδίποδα καὶ τὴν Ἰοκάστην. A.

754. ἢ ἐτράφη] ὅπου σπέρμα καταβληθεὶς ἠϋξήθη. B. 20

755. ρίζαν] γονήν. αἱματόεσσαν] συγγενικὴν. B.

756. παράνοια συνάγαγε νυμφίους φρενώλεις] γρ. σύναγε. P. μώρανσις ἦνωσε τὸν Οἰδίποδα καὶ τὴν Ἰοκάστην, τὰς φρένας αὐτῶν ἀπολέσαντας. B.

758. κακῶν δ' ὥσπερ] τὰ κακὰ ὥσπερ θαλάσση ἔοικε, καὶ τὰ μὲν 25 ἐπὶ Λαίου γέγονε, τὰ δὲ ἐπὶ Οἰδίποδος, τὰ δὲ νῦν ἄτινα βρέμει καὶ ἡχεῖ περὶ τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι τὸ μὲν τῶν κακῶν κύμα πίπτει, τὸ δὲ ἐγείρεται, τὸ δὲ περὶ τὴν ναῦν προσ- ῥήγγνται. A. κύμ' ἄγει] συμφοράν. B.

759. πιτνόν] ἐκ τοῦ πίτω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἵν γίνεται πιτνῶ, διὰ 30 τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ἥνικα πλεονά σηςύμφωνον συμφώνῳ ἔχοντι παραλεγόμενον τὸ ε τρέπεται εἰς ι, ὡς τὸ ἔχω ἴσχω, μένω μίμνω, πίτω πιτνῶ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ πιτνόν. O. τοῦτο λέγει, τὸ μὲν τῶν

5. ἐπαγαγεῖν Pauwius pro ἐπα-
γαγόν.

10. ἐπήνεγκεν correxi pro ἥνεγκεν.

33. πίτω] Hoc ex πέτω factum
in O.

κακῶν κύμα πίπτει· τὸ δὲ διεγείρεται· τὸ δὲ περὶ τὴν ναῦν προσ-
ρήγνυται P.

πιτνὸν] προσπιῖπτον. ἄλλο δ' αἰρίζει] ὑψοῖ. ἡ μὲν σύνταξις
αἰῖρον ἀπῆγτει πρὸς τὸ πιτνὸν, ὁ δὲ αἰρίζει πρὸς τὸ θάλασσα
εἶπεν. B. 5

760. τρίχαλον] τὴν τρικυμίαν βούλεται εἰπεῖν, τὴν ἐκ τριῶν μερῶν
ποντίζουσαν τὴν ναῦν· ἡ τρίχαλον ἀπὸ τοῦ τρίχα, ὃ σημαίνει τὰ
πολλά, καὶ τοῦ ἄλς ἁλὸς, ἢ ἡ πολυκύματον ἢ ἀπὸ τοῦ θρίξ καὶ τοῦ
ἄλς λέγομεν ἐπὶ τῆς θαλάσσης φρίσσον, ὅταν ἄγρια καὶ μεγάλα
κύματα ἀνιστᾷ, ὡς ἐπὶ χοίρου, ὅταν ὀρθὰς ἔχῃ αὐτοῦ τὰς τρίχας. O. 10
πολυκλυδώνιστον, κυρτόν. O. τραχύ. B.

πρύμναν] τὴν ἀρχήν. O.

761. καχλάζει] ἡχεῖ. B.

762. μεταξὺ δ' ἀλκὰ] μεταξὺ δὲ ἡμῶν καὶ τῶν πολεμίων τείνει
καὶ τείνεται ἀλκή καὶ βοήθεια ἡμῶν, καὶ ἀποσόβησις τῶν πολεμίων 15
δι' ὀλίγου. τίς δέ ἐστιν ἡ ἀλκή ἡ μεταξὺ ἡμῶν; ὁ πύργος τῆς
πόλεως. τουτέστι, μόνον τὸν πύργον τῆς πόλεως ἔχομεν βοηθοῦντα
ἡμῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀποσοβοῦντα. A.

ἀλκὰ] ἡμῶν, καὶ τῶν κακῶν ἀσφάλεια, βοήθεια. B.

763. τείνει] φέρεται. ἐν εὖρει] ἐν πλάτει αὐτοῦ, τουτέστιν ὅσον 20
τόπον καὶ πλάτος ἐπέχει ὁ πύργος, τοσοῦτόν ἐστι τὸ μεταξὺ ἡμῶν
καὶ τῶν κακῶν, ὅστις ἐστὶν ἀλκή καὶ βοήθεια δι' ὀλίγου τείνουσα καὶ
φέρουσα. B.

764. δέδοικα δὲ] φοβοῦμαι μὴ σὺν τῷ Πολυνείκει καὶ Ἐτεοκλεῖ
ἀφανισθῇ καὶ ἡ πόλις. τέλειαι γὰρ καὶ εἰς τέλος ἐξερχόμεναι καὶ 25
πληρούμεναι αἱ πάλαι ῥηθεῖσαι τοῦ Οἰδίποδος ἀραὶ, ὅτε ἠῤῥατο τοὺς
ἑαυτοῦ υἱοὺς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. ἡ, αἱ πάλαι
χρησμοδοτηθεῖσαι τῷ Λαίῳ. A.

766. παλαίφατοι] παλαιαί. B.

767. βαρεῖαι καταλλαγαὶ] χαλεπαὶ αἱ τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς 30
'Ιοκάστης καταλλαγαὶ καὶ φιλίας καὶ συνελεύσεις εἰς γάμον. P.
αἱ φιλιώσεις τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς 'Ιοκάστης. O. τὸ γὰρ διὰ

9. φρίσσον] φρισσὸν P. oxytonum. P. Totum schol. om. O.

10. ἔχῃ correxi pro ἔχει.

28. χρησμοδοτηθεῖσαι P. χρησμφ-

16. ἡμῶν O.P. ἐκατέρων vulgo.

δηδεῖσαι vulgo.

26. ὅτε ἠῤῥατο—διαμερίσασθαι om.

τὸ βία Ἀπολλωνός ἐστι καὶ τὸ κρατηθεὶς δέ, ἢ ἢ οὕτως, ἐν βία δὲ καὶ παρακοῇ τοῦ Ἀπόλλωνος, κρατηθεὶς δὲ ἐκ φίλων ἐν ἀβουλία, τουτέστι καὶ τὸν Ἀπόλλωνα παρακούσας καὶ τῆς γυναικὸς ἡττηθεὶς ἀφρόνως, ἐγείνατο μὲν θάνατον αὐτῷ τὸν Οἰδίποδα. ποιεῖ δὲ τὴν δεινότητα ὁ δὲ σύνδεσμος καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν βία καὶ οὐκ ἐπαγαγεῖν 5 παραπλήσιον ὄνομα, ἀλλὰ μετοχήν. ὅτι δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει μαρτύριον ἐν τε ἄλλοις ποιηταῖς τε καὶ λογοποιοῖς, καὶ ὅπερ ἐν Σωκράτους ἀπολογία πεποιήκε Πλάτων, λέγων περὶ τῶν ποιητῶν ὅτι οὐ σοφία ποιοῖεν, ἀλλὰ φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιάζοντες· οὐ γὰρ φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιασμῷ εἶπεν, ἀλλὰ μετοχήν ἐπήνεγκεν. ἔχει δὲ τι πλεον ἐν 1 ταῦθα Αἰσχύλος τὸ μὴ καί, ἀλλὰ δέ θεῖναι· εἰ γὰρ ἦν καί, οὐ τοσοῦτον ἂν ἔδοκει τὸ δυσχερές. Β.

ἀβουλίας] τιμωρίας. Ο.

753. ὅστε μητρὸς] ὅστις ὁ Οἰδίπους ἔτλα καὶ ἐκαρτέρησε καὶ ὑπέμεινε, σπείρας ρίζαν αἱματόεσσαν, ἥτοι ἀρχὴν γένους, ἵνα καὶ 1 ὅπου ἐτράφη, ἦγουν εἰς τὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ γαστέρα, οὐχὶ πρὸς ἀγνὰν ἀρυραν, τουτέστιν οὐ πρὸς ὁσίαν καὶ νομίμην γυναικα. ἡ δὲ ἄνοια συνέμιξε νυμφίους φρενώλεις καὶ τὰς φρένας ἀπολέσαντας, τὸν τε Οἰδίποδα καὶ τὴν Ἰοκάστην. Α.

754. ἢ ἐτράφη] ὅπου σπέρμα καταβληθεὶς ηὔξήθη. Β. 2

755. ρίζαν] γονήν. αἱματόεσσαν] συγγενικήν. Β.

756. παράνοια συνάγαγε νυμφίους φρενώλεις] γρ. σύναγε. Ρ. μώρανσις ἦνωσε τὸν Οἰδίποδα καὶ τὴν Ἰοκάστην, τὰς φρένας αὐτῶν ἀπολέσαντας. Β.

758. κακῶν δ' ὥσπερ] τὰ κακὰ ὥσπερ θαλάσση ἔοικε, καὶ τὰ μὲν 2 ἐπὶ Λαίου γέγονε, τὰ δὲ ἐπὶ Οἰδίποδος, τὰ δὲ νῦν ἄτινα βρέμει καὶ ἡχεῖ περὶ τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι τὸ μὲν τῶν κακῶν κύμα πίπτει, τὸ δὲ ἐγείρεται, τὸ δὲ περὶ τὴν ναῦν προσ- ῤήγνυται. Α. κύμ' ἄγει] συμφοράν. Β.

759. πιτνόν] ἐκ τοῦ πίτω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἵν γίνεται πιτνῷ, διὰ 3 τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ἡνίκα πλεονά σῆσύνφωνον συμφώνῳ ἔχοντι παραλεγομένον τὸ εὐ τρέπεται εἰς ι, ὡς τὸ ἔχω ἴσχω, μένω μίμνω, πίτω πιτνῷ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ πιτνόν. Ο. τοῦτο λέγει, τὸ μὲν τῶν

5. ἐπαγαγεῖν Pauwius pro ἐπα-
γαγών.

10. ἐπήνεγκεν correxi pro ἦνεγκεν.

33. πίτω] Hoc ex πέτω factum
in O.

κακῶν κύμα πίπτει· τὸ δὲ διεγείρεται· τὸ δὲ περὶ τὴν ναῦν προσ-
ρήγνυται P.

πιτνόν] προσπιπτον. ἄλλο δ' αἰείρει] ὑφοῖ. ἡ μὲν σύνταξις
αἰῖρον ἀπῆγτει πρὸς τὸ πιτνόν, ὁ δὲ αἰείρει πρὸς τὸ θάλασσα
εἶπεν. B. 5

760. τρίχαλον] τὴν τρικυμίαν βούλεται εἰπεῖν, τὴν ἐκ τριῶν μερῶν
ποντίζουσιν τὴν ναῦν· ἡ τρίχαλον ἀπὸ τοῦ τρίχα, ὃ σημαίνει τὰ
πολλὰ, καὶ τοῦ ἁλς ἁλός, ἢ ἡ πολυκύματον· ἡ ἀπὸ τοῦ θρίξ καὶ τοῦ
ἁλς λέγομεν ἐπὶ τῆς θαλάσσης φρίσσον, ὅταν ἄγρια καὶ μεγάλα
κύματα ἀνιστᾷ, ὡς ἐπὶ χοίρου, ὅταν ὀρθὰς ἔχῃ αὐτοῦ τὰς τρίχας. O. 10
πολυκλυδῶνιστον, κυρτόν. O. τραχύ. B.

πρύμναν] τὴν ἀρχήν. O.

761. καχλάζει] ἡχεῖ. B.

762. μεταξὺ δ' ἀλκᾶ] μεταξὺ δὲ ἡμῶν καὶ τῶν πολεμίων τείνει
καὶ τείνεται ἀλκὴ καὶ βοήθεια ἡμῶν, καὶ ἀποσόβησις τῶν πολεμίων 15
δι' ὀλίγου. τίς δέ ἐστιν ἡ ἀλκὴ ἡ μεταξὺ ἡμῶν; ὁ πύργος τῆς
πόλεως. τουτέστι, μόνον τὸν πύργον τῆς πόλεως ἔχομεν βοηθοῦντα
ἡμῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀποσοβῶντα. A.

ἀλκᾶ] ἡμῶν, καὶ τῶν κακῶν ἀσφάλεια, βοήθεια. B.

763. τείνει] φέρεται. ἐν εὐρεῖ] ἐν πλάτει αὐτοῦ, τουτέστιν ὅσον 20
τόπον καὶ πλάτος ἐπέχει ὁ πύργος, τοσοῦτόν ἐστι τὸ μεταξὺ ἡμῶν
καὶ τῶν κακῶν, ὅστις ἐστὶν ἀλκὴ καὶ βοήθεια δι' ὀλίγου τείνουσα καὶ
φέρουσα. B.

764. δέδοικα δὲ] φοβοῦμαι μὴ σὺν τῷ Πολυνείκει καὶ Ἐτεοκλεῖ
ἀφανισθῇ καὶ ἡ πόλις. τέλειαι γὰρ καὶ εἰς τέλος ἐξερχόμεναι καὶ 25
πληρούμεναι αἱ πάλαι ῥηθεῖσαι τοῦ Οἰδίποδος ἀραι, ὅτε ἠῤῥατο τοὺς
ἑαυτοῦ νιούς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. ἡ, αἱ πάλαι
χρησιμοδοτηθεῖσαι τῷ Λαίῳ. A.

766. παλαίφατοι] παλαιαί. B.

767. βαρεῖαι καταλλαγαί] χαλεπαὶ αἱ τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς 30
'Ιοκάστης καταλλαγαὶ καὶ φιλῖαι καὶ συνελεύσεις εἰς γάμον. P.
αἱ φιλιώσεις τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς 'Ιοκάστης. O. τὸ γὰρ διὰ

9. φρίσσον] φρισσόν P. oxytonum. P. Totum schol. om. O.

10. ἔχῃ correxi pro ἔχει.

28. χρησιμοδοτηθεῖσαι P. χρησμφ-

16. ἡμῶν O.P. ἐκατέρων vulgo.

δηδεῖσαι vulgo.

26. ὅτε ἠῤῥατο—διαμερίσασθαι om.

πολέμου καὶ μάχης αὐτοὺς βούλεσθαι τὸ δῶμα διαλαχεῖν βαρεῖα καταλλαγή, ἅτε φόνου συμβήσεσθαι μέλλοντος. B.

768. τὰ δ' ὅλοα] τὰ δὲ δεινὰ καὶ ὀλέθρια οὐ παρέρχεται ψευδῶς καὶ μάτην ἀφ' ἡμῶν, ὅσον οὐπω τελόμενα, ἀντὶ τοῦ τελειούμενα καὶ πληρούμενα. A. 5

ὅλοα] ὀλέθρια. τελλόμεν' γινόμενα. παρέρχεται] παύεται. B.

769. πρόπρυμνα] ὁ δὲ ὀλβος καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐτυχία τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀλφηστῶν καὶ τῶν φρονίμων καὶ τῶν ἐφευρετῶν τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων (τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν Οἰδίποδα) ἄγαν παχυνθεῖς, ἥτοι πολὺς καὶ μέγας γενόμενος, ἐκφορεῖται καὶ ἐκβολὴν 10 πᾶσχει καὶ ὑπομένει. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ἡ δόξα τοῦ Οἰδίποδος πολλὴ γενομένη καὶ ἄμετρος νῦν ἀφανίζεται καὶ ἐκδιώκεται καὶ ἀπὸ τῆς πώλεως ἐκβάλλεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐμπόρων, οἵτινες πλοῦτον πολὺν σωρεύσαντες καὶ παχυνθέντες τῷ ὀλβῳ ὕστερον ἐκβολὴν ποιοῦνται τοῦ ὅλου φόρτου, ναυαγοῦντες καὶ κλυδωνιζόμενοι. A. 15

δι' ὅλου, ἐσχάτως. οἱ γὰρ ἀνδρῶν εἰς ἄκρον τοῦ φρονεῖν ἀφιγμένοι αὐξηθέντες τῇ τύχῃ καὶ μέγιστοι πάντων γενόμενοι ἄθροον ἀπέσβησαν, καὶ ἡ περὶ αὐτῶν τύχη εἰς οὐδὲν χωρεῖ, καὶ μάρτυς Οἰδίπους πρόσθεν τοῖς κλεινοῖς αἰνίγμασιν ὥσπερ τις θεὸς θαυμαζόμενος, καὶ νῦν τὸν αἰῶνα διάγων ἀθλίως οἴμοι καὶ δυστυχῶς, ὑφ' ὅτου 20 τις ἂν εἴποι μισούμενος καὶ σκότον κατ' Εὐριπίδην ὁρῶν. τοῦτο δὲ εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐμπόρων, οἵτινες πλοῦτον ἐξ ἐμπορίας πλεῖστον συλλέξαντες, εἶτα ναυαγία χρησάμενοι πάντα τὸν φόρτον ἀπώλεσαν, οἷς κέρδος ἦν συγκαταδῦναι τοῖς κύμασιν. ἐκβολὰν φέρει] ἐκπτωσιν ὑπομένει. B. 25

770. ἀλφηστῶν] ἐφευρετῶν, πλουσίων. O. ἐφευρετῶν, φρονίμων. B.

771. ὀλβος ἄγαν] εὐδαιμονία. παχυνθεῖς] αὐξηθεῖσα. B.

772. τίν' ἀνδρῶν γὰρ] τίνα γὰρ ἀπὸ τῶν ὅλων ἀνδρῶν, φησὶ, τοσοῦτον ἐθαύμασαν καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἡμετέρας πόλεως, καὶ ἀπλῶς πάντες οἱ ἄνθρωποι (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ “πολύ- 30 “βοτος αἰὼν βροτῶν,” ἥγουν ἡ ζωὴ καὶ ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, ὁ πολύβοτος καὶ ὁ πολλοὺς τρέφων, ἢ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐμβατευόμενος, ἢ ὁ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινόμενος) ὅσον τίον καὶ ἐτίμων καὶ ἐθαύμαζον τότε

3. οὐ om. O.

4. τελόμενα P. τελούμενα O. τελόμενα vulgo.

τελειούμενα O.P. τελούμενα vulgo.

20. οἴμοι καὶ] καὶ ἄγαν S.

21. Εὐριπίδην] Phœn. 390.

τὸν Οἰδίποδα, ἀφελόντα ἀπὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως τὴν θανατηφόρον μοῖραν τὴν ἀναρπαξάνδραν, τὴν τοὺς ἄνδρας ἀρπάζουσιν καὶ ἐσθίουσαν. λέγει δὲ τὴν Σφίγγα. Α.

774. πολύβοτος] πολύτροφος. Ο. ὁ πολύβοτος ἢ ἀντὶ τοῦ πολυκτῆμων λογιστέον, ἢ ὁ πολλοὺς βόσκων. καὶ τὸ μὲν δεύτερον 5 πρῶτον, τὸ δὲ πολυκτῆμων οὕτως, τίνα τῶν ἀνδρῶν ἐθαύμασαν καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ πολῖται καὶ ὁ αἶων τῶν βροτῶν πολύβοτος καὶ πολυκτῆμων, τουτέστιν οὐδεὶς πλὴν τοῦ Οἰδίποδος τεθαύμασται, καὶ πρὸς ἔσχατα πλούτου ἀφίκετο. Β.

775. τίον] ἐτίμων. Β.

10

776. ἀναρπαξάνδραν] τὴν ἄνδρας ἀρπάζουσιν Σφίγγα. Β.

777. κῆρ] φθοράν. Β.

778. ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων] γρ. ἐπεὶ δ' ἄρ' ἔμφρων. Ρ. ἐπεὶ δὲ ὁ μέλεος καὶ ἄθλιος ἀρτίφρων ἐγένετο καὶ συνῆκεν ὃ ἔπραξε κατὰ τῆς μητρὸς (εὐδαίμων γὰρ ἦν κατὰ πάντα πρὸ τοῦ μαθεῖν τὸ μητρομίξιον) 15 βαρέως φέρων καὶ ἀνιώμενος ἐπὶ τῷ τῆς μητρὸς παρανόμῳ γάμῳ, ἐτέλεσε δίδυμα κακὰ, ἤγουν τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐτύφλωσε τῇ χειρὶ τῇ καὶ τὸν πατέρα Λαῖον φονευσάσῃ· ἐπλάγχθη δὲ καὶ ἐχωρίσθη τῶν τέκνων τῶν κρειττόνων τῶν ὀφθαλμῶν· τὰ γὰρ τέκνα τοῖς γονεῦσι κρείττω τῶν ὀφθαλμῶν νομίζονται. τοῖς τέκνοις ἐπαφῆκε 20 κατάρως ὀργίλους. Ρ.

ἀρτίφρων] ἐπιγνώμων, εἰδήμων. Β.

780. ἐπ' ἄλγει] ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ. δυσφορῶν] ἀγανακτῶν. Β.

781. μαινομένα καρδιά] λυπουμένη, ζεύουσα τῷ θυμῷ. Β.

782. δίδυμα] διπλᾶ. τέλεσε] ἐποίησε. Β.

25

785. ἀραίως ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς] γρ. ἀφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς. στικτέον δὲ εἰς τὸ τροφᾶς. ἢ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ἔνεκα δὲ τῆς τροφῆς καὶ τῆς ἀνατροφῆς ἀφῆκε καὶ ἔπεμψε τοῖς τέκνοις ἀραίως καὶ κατάρως ἐπικότους καὶ ὀργίλους καὶ μανικὰς, ἀρὰς πικρονόμους ἢ πικρογλώσσους. τὸ δὲ αἶ αἶ διὰ μέσου. Ρ. Q. καταρασί- 30 μους. ἔπεμψεν ὀργίλας ἀνατροφᾶς. ἡράσατο γὰρ αὐτοῖς πάντα τὸν αὐτῶν αἶωνα ἐκ παιδὸς μάχαις διαγαγεῖν, ἔπειθ' ὕστερον καὶ σιδήρῳ τὴν βασιλείαν διαλαχεῖν. Β.

1. θ. μοῖραν τὴν α.] κῆρα τὴν ἀρ- sed illud in γρ.
παξάνδρα Ο.

29. ἀρὰς π.—μέσου om. Ρ. Habet

3. Σφίγγα] τὴν ἀμύσσειον addit Ο.

Q. ap. Francken. p. 126.

15. μητρομίξιον] μητρομόριον Ρ.,

786. ἐπικότους] γρ. ἐπισκότους. P.

788. καὶ κατηράσατο αὐτοὺς ποτὲ λαχεῖν καὶ διαμερίσαι τὴν
περιουσίαν ἅπασαν ἐν διαχρήσει τῇ ἀπὸ τοῦ σιδήρου γενομένη, ἥγουν
μετὰ πολέμου καὶ σφαγῆς. νῦν δὲ φοβοῦμαι μὴ εἰς τέλος ἀγάγη
τὰς ἀρὰς ἐκείνου ἢ Ἑρινὺς ἢ καμψίπους, ἢ κάμπουσα τῶν κολαζο- 5
μένων τοὺς πόδας καὶ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἐῶσα φυγεῖν. ἢ τοὺς
ἐαυτῆς πόδας ἐπικλίνουσα καὶ πρὸς πάντας ἐπερχομένη καὶ ποινηλα-
οῦσα τοὺς πταίοντας. O.P.

σφε] αὐτούς. σιδαρονόμφ] διὰ σιδήρου τὸν μερισμὸν ποιη-
σάση. B. 10

789. διαχειρίᾳ] ἐν πράξει καὶ οἰκονομίᾳ. B.

790. τρέω] φοβοῦμαι. B.

791. καμψίπους] ἢ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἐῶσα φυγεῖν οὓς τιμω-
ρεῖται. B.

792. θαρσεῖτε] ἄγγελος ὁ καὶ πρότερον ἀπαγγέλλας περὶ τῆς τῶν 15
Ἀργείων ἐφόδου, οὗτος καὶ νῦν ἀπαγγέλλει τὴν ἀδελφοκτονίαν καὶ
φησὶ πρὸς τὰς τοῦ χοροῦ γυναῖκας, μὴ φοβεῖσθε. P.

793. πόλις πέφευγεν] ἐπὶ τῆς προσβολῆς καὶ συγκρούσεως τῶν
πολεμίων καὶ τῆς ἐκ τούτου ζάλης τροπικῶς τῷ λόγῳ ἐχρήσατο.
πολλὰ χειμασθεῖσα ἢ πόλις παρὰ τῶν πολεμίων ἀπόρθητος μόλις 20
ἔμεινε καὶ ἀβλαβῆς διεσώθη. ἐξέφυγε καὶ ἀπηλλάγη τῆς τοῦ χει-
μῶνος δριμύτητος, φρουρηθείσης καὶ φυλαχθείσης τῆς πόλεως τῇ τῶν
θεῶν ἐπιδρομῇ καὶ βοηθείᾳ. κακείνοι μὲν εἰς ἀντιπαράταξιν τῇ τῶν
πολεμίων μάχῃ ἀντέστησαν, καὶ πολλὰς κατ' ἐκείνων τὰς τιμωρίας
ἐπήγαγον καὶ εἰς φυγὴν ὤθησαν καὶ ἔτρεψαν, ὥς μὴ δυναμένων 25
κακείνων τῶν θεῶν ἀντιμαχεσθῆναι καὶ πολεμήσασθαι. ἀνίκητοι γὰρ
εἶεν οἱ θεοὶ καὶ ἀπροσπέλαστοι καὶ οὐδέποτε τρέπονται, ἀλλ' ὅ τι
πνεύσειεν ἀκλινεῖς ἴστανται εἰς ἀντιπαράστασιν. A.

ἥδε] αὕτη. B.

794. ὀμβρίμων] μεγαλαύχων. B. 30

795. ἐν εὐδίᾳ] ἔστι. B.

796. ἄντλον] τοῦ κύματος τὸ ὕδωρ, ἥγουν τὸ κύμα αὐτό. ἄλλη-
γορεῖ δὲ πάλιν καὶ φησιν ὅτι πολλῶν προσβαλόντων τῇ πόλει οὐδεὶς

7. ποινηλατοῦσα — πταίοντας] πωνη-
λατοῦσα — πταίσαντας O.

15. πρότερον] πρὶν O.

18. ἐπὶ τῆς —] Hoc scholion to-
tum om. O.P.

αὐτὴν εἰσέπεσε. P. ναυάγιον, πλήμμυραν κύματος, τὸ ὕδωρ. ἄντλον δὲ λέγεται τὸ ἀπὸ τοῦ κλυδωνος εἰσερχόμενον ὕδωρ. ἐτοίμως οὖν οἱ ναῦται ἔξαντλοῦσι καὶ ἔξω τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἐκφέρουσιν· ἐξ οὗ καὶ τὸ καλούμενον ἀντλητήριον. A.

ἄντλον] ναυάγιον, ρέυμα. O. κύμα, ἀπώλειαν. B. 5

797. στέγει] ἤγουν ὑπομένει καὶ ἴσταται, μὴ καταβληθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων. P. ἀντέχει καὶ σῶος ἴσταται. B.

φερεγγύοις] γρ. καὶ φερεγγύους, ἢ ἢ πρὸς τὸ πύλας φερεγγύους, τὰς δυναμένας φέρειν τὴν ἐγγύην. P. ἀποχρῶσιν εἰς φυλακὴν. B.

798. ἐφραζάμεσθα] ἡσφαλισάμεθα. προστάταις] ἀντιστάταις. B. 10

799. καλῶς ἔχει] εὐτυχῶς ἔχουσι. B.

800. ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτας] ἀξιοπίστως καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πυλῶν ὁ ἄγγελος εἶρηκεν· ἐν γὰρ αὐταῖς ἐγένετο ἡ ἀδελφοκτονία· τὴν δὲ ἐβδόμην, φησί, πύλην προέκρινεν ὁ Ἀπόλλων φυλάττεσθαι τῷ τοῦ Οἰδίοδος τῷ Ἑτεοκλεῖ, ἵνα τὰ μαντεύματα τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος 15 τὰ τῷ Λαίῳ δοθέντα πάλαι πέρας λάβοιεν. ἐβδόμη δὲ ἡμέρα ἐγενήθη ὁ Ἀπόλλων διὸ καὶ ἐβδομαγέτας λέγεται. O.P. τὸν Ἀπόλλωνα λέγει, ὃς ἐν ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς γεννηθεὶς, ἐκλήθη ἐβδομαγέτας. A.

ἐβδομαγέτας] ὁ ἐν ταῖς ἐβδόμαις πύλαις ἡγεμονεύων, ἡ ὁ ἐβδόμη 20 γεννηθεὶς, καθ' Ἡσίοδον, ἡμέρα. B.

801. εἴλετ' Οἰδίου γενεῖ] ἐνέβαλε, προέκρινεν ὥστε φυλάττεσθαι τῷ Ἑτεοκλεῖ. A.

εἴλετ'] προέκρινε. τοῦτο δὲ λέγει ἐπειδὴ ὁ κατὰ ἀλλήλων τοῖς ἀδελφοῖς γινόμενος πόλεμος Ἀπόλλωνος βουλήσει συνέβη διὰ τὴν 25 Λαίου παρακοήν. B.

802. κραιῖνων] τελῶν. δυσβουλίας] παρακοάς. B.

803. νεόκοτον] νέον. B.

806. παραφρονῶ φόβφ λόγου] τῶν φρενῶν ἐξίσταμαι· εἰπὼν γὰρ ταῦτα εἰς φόβον ἐνέβαλε. B. 30

807. Οἰδίου γενεῖς] τέθηκεν. B.

808. μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν] τῶν νῦν, πάλαι γὰρ ὁρῶν αὐτοὺς εἰς μάχην σπειδοντας ἐμαντευσάμην ταῦτα. B.

809. οὐδ' ἀμφιλέκτως] ἤγουν οὐδ' ἀμφιβόλως καὶ ἀπιθάνως καὶ

δυσχερῶς, ἀλλ' ἀληθῶς καὶ ἀναμφιβόλως εἰς τῇ σποδῷ κεκονιαμένοι, κατακεχωσμένοι, ἀνηρημένοι. Α.

ἀμφιλέκτως] ἀμφιβόλως. Β.

κατεσποδημένοι] κατεχωσμένοι τεθνηκότες εἰς καὶ κείμενοι ἐπάνω τῆς γῆς. Ο. πεπτωκότες. Β. 5

810. ἐκεῖθι] ἐνταῦθα, ἤγουν εἰς τὸ θανεῖν. Β.

811. ἀδελφαῖς] ἀδελφικαῖς. ἡναίροντ' ἄγαν] ἐφονεύθησαν παντελῶς. Β.

812. ὁ δαίμων] τοῦ θανάτου εἰμαρμένη. Β.

813. ἀναλοῖ] ἀπόλλυσι. δύσποτμον] κακοθάνατον. Ο. ἄθλιον. Β. 1

814. τοιαῦτα πάρεστι χαίρειν καὶ δακρύνειν· χαίρειν μὲν τὴν πόλιν, ὡς εὖ πράσσουσιν, ἥτοι εὐτυχοῦσαν καὶ σωθεῖσαν. οἱ δὲ τῆς πόλεως ἄρχοντες οἱ δισσοὶ στρατηγοί, ὁ Ἐτεοκλῆς καὶ ὁ Πολυνείκης, διέλαχον καὶ διεμέρισαν τὴν παμπησίαν καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὴν διανομὴν τῶν κτημάτων ἐν τῷ διὰ σφύρας κεχαλκευμένῳ σιδήρῳ τῷ Σκύθῃ, τῷ ἀπὸ τῆς Σκυθίας ὄντι· ἐκεῖσε γὰρ γεννᾶται ὁ σίδηρος. σφυρήλατον δὲ Σκύθην σίδηρον τὴν σπάθην καλεῖ. Ο.Ρ. συντακτέον καὶ οὕτως. οἱ στίχοι οὗτοι· ἔξουσι δ' ἦν (γῆν) λάβωσιν ἐν ταφῇ, (ἀπὸ) χθονὸς πατρὸς κατ' εὐχὰς (κατάρας) δυσπότητους φερόμενοι (οἱ φερόμενοι). Ρ. 2

χαίρειν] διὰ τὴν ἤτταν τῶν πολεμίων. δακρύνεσθαι] διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν βασιλέων. Β.

815. οἱ δ' ἐπιστάται] ἄρχοντες ἡμῶν καὶ τῶν πολεμίων Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης. Β.

816. διέλαχον] διεμέρισαντο. Α. 2

817. παμπησίαν] τὴν περιουσίαν, διανομὴν, ὁλοκληρίαν, ἀπὸ τοῦ πᾶς παντὸς καὶ τοῦ πῶ τὸ κτῶμαι. παμπησία δὲ λέγεται ἡ πᾶσα περιουσία τοῦ ὅλου βίου. Α.

Σκύθῃ] Σκυθικῷ, παρ' ὅσων οἱ Χάλυβες εὔρον αὐτόν. παμπησίαν] πᾶσαν τὴν περιουσίαν. Β. 3

818. ἔξουσι] λάβωσι δὲ τοσαύτην γῆν ἕκαστος εἰς οἰκίαν μερίδα ὅσῃν ἔξουσιν ἀρκοῦσαν αὐτοῖς πρὸς ταφὴν φερόμενοι καὶ ἀγόμενοι, ὥσπερ κατηράσατο αὐτοῖς ὁ πατήρ. Ο.Ρ. ἔξουσι δὲ ἦν τῆς χθονὸς

13. στρατηγοί] στρατηγέται Ο.

15. κεχαλκευμένῳ correxi pro χαλκευμένῳ.

τῷ σκύθῃ Ρ. σκυθίῳ (sine τῷ) Ο.

17. δὲ om. Ο.

32. ταφὴν] τροφὴν uterque codex.

λάβωσιν ἐν ταφῇ, τουτέστιν ἢν γῆν ταφέντες κτήσονται. ἢ τὸ ἢν διὰ τὸ παμπησιάν νόει οὕτω, ἔξουσι δὲ ἐκείνην τὴν περιουσίαν ἢν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός· καὶ γὰρ καὶ ἡ γῆ εἰς ἢν ἔμελλον ταφή-
σεσθαι μέρος ἢν τῆς περιουσίας αὐτῶν. ἢν] ἦντινα. Β.

819. κατ' εὐχὰς] κατ' ἀράς. ἐπειδὴ περ εὐχὰς εἶπε, τὸ δὲ τῆς 5
εὐχῆς ὄνομα ἐπὶ καλοῦ λαμβάνεται, διὰ τοῦτο εἶπε δυσπότημους.
δυσπότημους] δυστυχεῖς. φορούμενοι] φερόμενοι. Β.

822. ὦ μεγάλε Ζεῦ] ὦ μέγιστε Ζεῦ καὶ οἱ τὴν πόλιν συνέχοντες
θεοὶ, οἵτινες δὴ νῦν ῥύεσθε καὶ φυλάττετε τούσδε τοὺς πύργους τοῦ
Καδμίου, ἥτοι τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων· ἄρα χαίρω καὶ ὑμνήσω καὶ 10
παιανίσω ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως σωτηρίᾳ, ἢ θρηνήσω καὶ ἀποκλαύσομαι
τοὺς τληπαθεῖς καὶ δυστυχεῖς πολεμάρχους; λέγει δὲ τὸν Ἑτεοκλέα
καὶ τὸν Πολυνείκην. φρονίμως δὲ ὁ ποιητὴς μέσσην ὁδὸν ἔδραμεν καὶ
σωθείσης τῆς πόλεως ἄτοπον ἡγεῖται τὸ θρηνεῖν καὶ “οὐχ ὅσιον κτα-
“ μένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.” Α.

15

825. πότερον] ποῖον. ἀπολολύξω] παιανίσω. Β.

826. ἀσινεῖ] ἀβλαβεῖ· σωτηρίας τοῦτο γὰρ ἐπίθετον. Β.

827. μογερούς] ἀθλίους. δυσδαίμονας] δυστυχεῖς. Β.

828. ἀτέκνους] τοὺς ἐπὶ κακῷ τεχθέντας, ἢ ἀτέκνους θανόντας. Ρ.
τοὺς μὴ τέκνα εἰς διαδοχὴν τοῦ γένους αὐτῶν λιπόντας. Β.

20

829. ὀρθῶς] οἰκείως. Β.

832. ὦ μέλαινα καὶ τελεία] ἡ συντελουμένη ἐπὶ τῷ γένει τοῦ
Οἰδίοδος ἀρά. κρύος τι καὶ φόβος κακὸς καὶ χυλεπὸς περιπίπτει
τῇ καρδίᾳ μου. ἢ φόβος κακοῦ ἀντὶ τοῦ κινδύνου. Α.

μέλαινα] σκότους καὶ θανάτου αἰτία. τελεία] εἰς τέλος ἐλ- 25
θοῦσα. Β. τελεστική, ἀφανιστική, ἢ ἀφανίσασα. Ο.

833. γένεος] ἥτοι τῶν παίδων. Β.

834. κακὸν] ὅλον καὶ μέρος. κρύος] τρόμος. Β. γράφεται φό-
βος, θλάψις. Ο.

835. ἔτευξα τύμβφ μέλος] ἥτοι κατεσκεύασα καὶ ἐποίησα μέλος 30
ἐπὶ τύμβφ, ἥτοι θρῆνον ἐπιτύμβιον, ὡς Θυὰς καὶ ὡς Βάκχην, κλύουσα
καὶ ἀκούουσα αὐτοὺς καὶ μαθοῦσα νεκροὺς αἵματι βεβρεγμένους,
δυσμῶρως θανόντας ὑπὸ δορὸς ἀλλήλων. Ἄλλως. κλύουσα αὐτοὺς
δυσμῶρως θανόντας ὑπὸ δορὸς ἀλλήλων, ἐπιτύμβιον θρῆνον ἔτευξα, ὡς
Θυὰς. Α.

ἔτευξα] κατεσκεύασα. Β.

Θυᾶς] Βάκχη. αἱματοσταγεῖς] ἡμαγμένους τῷ φόνῳ. Β.
σταζοντας τὸ αἷμα. Ο.

837. δυσφόρους] γράφεται καὶ δυσμόρος. Ο.

838. ἢ δύσορnis] ὄντως δύσορnis καὶ δυσσιώνιστος καὶ οὐ κατὰ 5
σκοπὸν γέγονεν αὐτοῖς ἡ συμφορὰ καὶ ἡ συνέλευσις τῆς μάχης, ἐπεὶ
κακῶς συνήλθον εἰς μάχην. ἡ δὲ τοῦ Οἰδίποδος κατὰρὰ ἐξέπραξε καὶ
εἰς τέλος ἤγαγε τὰ κακὰ, οὐδ' ἀπεῖπεν, οὐδ' ἀπηγόρευσε τοῦ ποιῆται
τὰ δεινά. Α.

δύσορnis] κακόμαντις ὑπῆρχε. ξυναυλία δορὸς] τίς γὰρ ὁρῶν 10
αὐτοὺς ξυμβάλλοντας ἀλλήλοις εἰς μάχην οὐκ ἂν ἄπερ ἔπαθον
ἐμαντεύσατο; ξυναυλίαν δὲ δορὸς λέγει τὴν ἔνωσιν καὶ τὴν συμβο-
λὴν τοῦ πολέμου. Β.

840. ἐξέπραξεν] ἐτελείωσεν ἐαυτήν. Β.

841. εὐκταία] καταράσιμος. Β. 15

842. βουλαὶ δ' ἄπιστοι] αἱ βουλαὶ δὲ τοῦ Λαΐου διήλθον καὶ
διεπληρώθησαν. λέγει δὲ τὰς περὶ τὴν μίξιν τῆς αὐτοῦ γυναικός.
ἄπιστοι δὲ, ὅτι οὐκ ἐπείσθη τῷ Ἀπόλλωνι εἰπόντι αὐτῷ μὴ συνελ-
θεῖν τῇ γυναικὶ Ἰοκάστη. ἄπιστοι γοῦν ἀντὶ τοῦ δυσπειθεῖς, ἀπὸ δυσ-
πειθείας γεγόμεναι τῆς τοῦ Λαΐου πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα. Α. 20

βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου] καθ' ἃς οὐκ ἐπείσθη Ἀπόλλωνι. διήρ-
κεσαν] μέχρι τοῦ νῦν ἐπάγουσαι συμφορὰς τοῖς ἐξ ἐκείνου. Β.

843. μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν] ἡ μέριμνα δὲ, ἥτοι ἡ φροντὶς ἣν
ἔσχεν ὁ Λαῖος περὶ τὴν μίξιν καὶ τὰ θεσπίσματα τοῦ Ἀπόλλωνος,
οὐκ ἀμβλύνεται καὶ παρέρχεται καὶ εἰς ἀνεκπραξίαν ἔρχεται, ἀλλ' 25
ἔργοις τελεῖται. Α.

μέριμνα] φροντὶς καὶ ταραχή. Β.

844. θέσφατ'] αἱ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖαι δι' ὧν εἶπεν αὐτῷ ὡς
εἰ τεκνώσει παῖδα, αὐτόν τε καὶ πᾶν αἰστώσει γένος. ἀμβλύνεται]
ἐξασθενεῖ. Β. 30

845. πολύστονοι] πολλῶν στεναγμῶν ἄξιοι. τόδ'] ὅπερ κατ'
ἀλλήλων ἐδράσατε. ἄπιστον] ἥγουν μικροῦ δεῖν εἰς ἀπιστίαν
πῖπτον· τίς γὰρ πιστεύσειεν ὡς ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀπέκτειναν; Β.

848. αὐτόδηλα] αὐτὰ δὲ ταῦτα φανερά. ὁρᾷ γὰρ αὐτὰ τὰ σώ-
ματα βασταζόμενα ὁ χορός. Α. 35

αὐτοδῆλα] φανερά καὶ οὐκ ἀμφίβολα. προὔπτος] φανερός καὶ διαπρεπής καὶ διαδῆλός ἐστι. B.

849. διπλαῖ μέριμναι] ἐπειδὴ καὶ οἱ φονευθέντες δύο εἰσίν. διδυμανόρεα] ἦγουν δύο ἀνδρῶν ἐστι. B.

850. αὐτοφόνα] αὐτοσφαγῇ. δίμοιρα] διπλᾶ. B. 5

851. τέλεια] ἔσχατα καὶ ὑπερβολὴν οὐκ ἔχοντα. B.

852. πόνοι] εἰσί. B.

853. δόμων ἐφέστιοι] τοῦ Λαίου καὶ Οἰδίποδος οἰκεῖοι συνήθεις. B.

854. ἀλλὰ γόον, ὦ φίλοι] ἀλλὰ θρῆνον ἐρέσσετε καὶ κινεῖτε· ἐκ 10 μεταφορᾶς τῶν πλεόντων σὺν τῇ προδευούσῃ κρούσει τῶν χειρῶν τῶν ἐπὶ τῆς κρατὸς καὶ τῆς κεφαλῆς. A.

κατ' εὔρον] κατὰ λόγον, καθ' ὁρμὴν, κατ' ἰσότητα, ἦγουν πρὸς τοὺς στεναγμοὺς ποιῶμεν, καὶ τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ στέροις πλήξεις. B. 15

855. πόμπιμον] ὃν ἄδουσιν ἐπὶ πομπῇ τῶν νεκρῶν. O.

856. πίτυλον] τύψιν. O. πίτυλος ὁ κτύπος. ἀπὸ τοῦ τύπτω τύπιλος, καὶ πίτυλος. καὶ ἐστὶ κυρίως ὁ ἐκ τῶν ἐρεσσομένων κωπίων γινόμενος θόρυβος. A.

πίτυλον] κτύπον. ὃς αἶεν δι' Ἀχέροντ' ἐπειδὴ ὁ γόος περὶ τοὺς 20 νεκροὺς γίνεται, οὔτοι δὲ εἰς Ἄιδου ἀπέρχονται, δι' Ἀχέροντα τοῦτον ἀμείβεσθαι φησι διὰ νηὸς εἰς χέρσον ἀνήλιον καὶ σκοτεινὴν, τουτέστι μετὰ νηὸς, διὰ τοῦτο πρὸς τὴν Ἄιδην χωρεῖ, ἣν ναῦν θεωρίδα καλεῖ ἄστονον ἥτοι κακοστένακτον, ἥ ἄστολον καὶ κακῶς ἐσταλμένην, μελάγκροκον καὶ μέλαν λαῖφος ἔχουσαν. ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τό 25 τε ἄστολον καὶ τὸ μελάγκροκον οἰκεῖα τῇ εἰς Ἄιδην φερούσῃ νηὶ ὡς τῶν ἐν βίῳ ἐναντίως ἔχουσῶν. θεωρίδα δὲ λέγει τὴν τοῦ Χάροντος ναῦν ἐκ μεταφορᾶς τῆς νηὸς τῆς κατ' ἐνιαυτὸν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Δῆλον ἀγούσης τῇ Ἀπόλλωνι θυσίαν, ἣν θεωρίδα ἐκάλου. δέον δὲ δι' Ἀχέροντος εἰπεῖν, δι' Ἀχέροντα εἶπε ποιητικῶς ἔθει, ὡς ἔχει καὶ τὸ 30 “ἱππικῶν τ' αὐτῶν πηδαλίων διὰ στόμα,” καὶ πόλλ' ἕτερα. λάμβανε δὲ καὶ εἰς τὸ θεωρίδα τὸ διὰ ἀπὸ κοινοῦ, σὺναπτε δὲ καὶ τὸ ἀμείβεται εἰς τὸ ἀφανῇ τε χέρσον. ἀμείβεται] διέρχεται. B.

11. σὺν τῇ—κεφαλῆς Q. Legebatur σὺν τῇ τοῦ κρατὸς προδευούσῃ κρούσει τῶν χειρῶν.

21. εἰς Pauwius pro ἐν.
30. καὶ τὸ] Supra v. 206.

ὅς αἰὲν δι' Ἀχέροντα] ὅστις ὁ γόος διηνεκῶς διέρχεται τὸν Ἀχέροντα, ὅς ἐστι ποταμὸς τοῦ Ἄιδου κατὰ τὴν πολύστονον ναύστολον θεωρίδα, τὴν τοὺς νεκροὺς διάγουσαν πρὸς τὸν Ἄιδην. θεωρὶς δὲ ἦν ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος ναῦς ἡ τοῦ θεοῦ θέσφατα πάλιν κομίζουσα τὰ ἐκεῖσε. τοιαύτη δὲ ἦν καὶ ἡ τοῦ Χάρωνος. διὰ τοῦτο γοῦν εἶπε τὴν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, ἥτοι οὐ λέγω ἐκείνην τὴν θεωρίδα εἰς ἣν εἰσέρχεται ὁ Ἀπόλλων, ἀλλ' ὁ Χάρων. O.P.

858. ναύστολον] τὴν διάγουσαν τοὺς νεκρούς. θεωρίδα] οἱ Ἀθηναῖοι ἔστελλον ναῦν ἐστεφανωμένην εἰς τὸν Ἀπόλλωνα διὰ μαντείας. θεωρίδα γοῦν ἐκείνην ἐκάλεσαν ὡς εἰς θεὸν ἀπερχομένην καὶ τοῦ θεοῦ θέσφατα πάλιν μετακομίζουσαν. ἐξ ἐκείνης οὖν καταχρηστικῶς τὴν τοῦ Χάρωνος νῆα θεωρίδα ἐκάλεσεν. A.

ἄστονον] πολύστονον. O.

ναύστολον] τὴν ὡς ναῦν ἐσταλμένην, διὰ τὴν ναῦν τοῦ Χάρωντος. μελάγκροκον] τὴν ἔχουσαν μέλαν λαῖφος. B.

μελάγκροκον] τὴν μέλανα ἔχουσαν ἄρμενα. τὰ γὰρ ἐν Ἄιδῃ σκοτεινὰ, τὸ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος λευκόκροκον. κρόκος γὰρ τὸ ὑφάδιον. O.

859. ἀστιβῆ] ἀδιοδευτον. O. ἀπόρευτον. B.

ἀνάλιον] τὴν μὴ βλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἡλίου. O.

860. πάνδοκον] πάντας δεχομένην μετὰ θάνατον. ἀφανῆ] σκοτεινὴν. B. ἦν οὐδὲ ὁ ἥλιος ὄρῃ. P.

861. ἀλλὰ γὰρ ἤκουσι καὶ ἔρχονται αἶδε καὶ αὐται ἡ Ἀντιγόνη καὶ ἡ Ἰσμήνη ἐπὶ τὸ πικρὸν πρᾶγος ἀδελφοῦν καὶ τῶν ἀδελφῶν, ὥστε

1. Ἀχέροντα] ἀχέροντος O., sed superscripto α. " Schol. Voss. πῖ-
" τυλον ὅς αἰὲν] ὅστις ὁ γόος αἰὲν, διὰ
" παντός, διέρχεται τὸν Ἀχέροντα, ὅς
" ἐστι ποταμὸς τοῦ Ἄιδου (pro his
" Voss. 2. ὡς αἰὲν δι' Ἀχέροντα, ὅστις
" ἐστὶ ποταμὸς τοῦ Ἄιδου, ἀμείβεται
" καὶ διέρχεται.) κατὰ τὴν πολύστονον
" (πολύστολον Voss. 2.) ναύστολον
" θεωρίδα τὴν τοὺς νεκροὺς (θ. καὶ τὴν
" ν. Voss. 1.) διάγουσαν πρὸς τὸν Ἄι-
" δην, τὴν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, εἰς ἣν οὐ
" στιβεῖ (στείβει Voss. 2.) ὁ Ἀπόλλων,
" ἀλλ' ὁ Χάρων, ἦν οὐδ' ὁ ἥλιος ὄρῃ, τὴν
" πάντας δεχομένην τοὺς ἀποθνήσκοντας

" εἰς ἀφανῆ τε χέρσιν ἀμείβεται ἀπὸ
" κοινοῦ. Voss. 2. paulo post scho-
" lion habet ab hoc parum diver-
" sum, in quo hæc leguntur, κατὰ
" τὴν ἄστονον καὶ πολύστονον θεωρίδα
" καὶ νῆα, τὴν μελάγκροκον καὶ μέλαι-
" ναν, τὴν ναύστολον, ἣν οὖν τὸν
" νεκροὺς διάγουσαν πρὸς τὸν Ἄιδην."
FRANCKEN. p. 132.

ὁ om. O.

2. πολύστονον] πολύστολον O.

4. ἡ τοῦ θεοῦ θέσφατα πάλιν κομί-
ζουσα P. μεθ' ἧς ἀπῆρχετο εἰς τὴν Δῆ-
λον θεωρῶν καὶ ἐρευνῶν O.

5. τοιαύτη corgexi pro τωαῦτα.

δοῦναι ἐκείνοις θρήνον. ἢ γρ. ἀδελφῶν, καὶ ἐστὶν οὕτως ἡ σύνταξις· ἀλλὰ γὰρ ἤκουσιν αἶδε καὶ αὐται ἡ Ἀντιγόνη καὶ ἡ Ἰσμήνη ἐπὶ τὸ πρᾶγος τῶν ἀδελφῶν· τί δέ ἐστι τὸ πρᾶγος ἀδελφῶν; εἰς πικρὸν θρήνον. ἢ ἀλλὰ γὰρ ἤκουσιν αἶδε καὶ αὐται ἐπὶ τὸν θρήνον τὸν ἀδελφὸν καὶ τὸν ἀδελφικόν, ἢ ἢ τὸ φόδιον τοῦ ο μικροῦ γραφόμενον, 5 πρᾶγος καὶ πρᾶγμα πικρὸν καὶ χαλεπόν. Q.

πρᾶγος πικρόν] πικρίας αἷτιον. O.

αἶδ' αὐται. B.

863. οὐκ ἀμφιβόλως] ἀκριβῶς ἐπίσταμαι. B.

864. σφ'] αὐτάς. ἐρατῶν] παρθενικῶν. βαθυκόλπων] τῶν βα- 10 θεῖς τοὺς κόλπους ἐξ ἱματίων ἐχόντων. B.

865. ἦσειν] πέμψειν. ἐπάξιον] ἀρμόδιον καὶ προσῆκον ἐξ ἀδελφῶν εἰς ἀδελφοὺς γίνεσθαι. B.

866. ἡμᾶς δὲ δίκαιον πρότερον τῶν παρθένων κατάρχεσθαι τοῦ γόου, χάριν τῆς φημισθείσης φήμης τοῦ θανάτου τῶν βασιλέων, 15 ἰαχεῖν τε καὶ βοᾶν τὸν δυσκέλαδον καὶ κακόηχον ὕμνον τῆς Ἑρινύος, ἐπιμέλπειν καὶ λέγειν τὸν μισητὸν καὶ κάκιστον παιᾶνα καὶ ὕμνον τοῦ Ἀΐδου, ἥτοι τὸν ἐπὶ θανάτοις ᾄδόμενον. O.P.N.Q.

δίκη] δίκαιον. πρότερον φήμης] πρὸ τοῦ κλαῦσαι ἐκείνους. B.

867. δυσκέλαδόν θ' ὕμνον] κακόφημον θρήνον. ἐπειδὴ γὰρ ἐστὶν 20 αὐτῇ φόνων καὶ θανάτων παρεκτικὴ, εἰκότως καὶ ὁ θρήνος ὕμνος αὐτῆς λέγοιτ' ἂν οὐδενὶ ἄλλῳ τοσοῦτον χαιρούσης ὅσον ὀδυρμοῖς καὶ δάκρυσιν, ὃν ὀδυρμὸν καὶ παιᾶνα καλεῖ Ἀΐδου. B.

869. ἐχθρόν] κακόν· παρόσον ὁ παιᾶν χαρᾶς αἷτιος. B.

ἐπιμέλπειν] γρ. καὶ ἐπιμάπτειν. P.

25

870. δυσαδελφόταται] εἰς ἀδελφοὺς δυστυχεῖς. B.

871. στρόφον] ζώνην. ἢ τὴν ἰδιωτικῶς λεγομένην κομβοθυλαίαν. στρόφον ἐσθῆτα ἤγουν ἐξωσμένην. τὸ δὲ περιβάλλονται, εἰ μὲν ἐσθῆτα εἵποις, ἀντὶ τοῦ ἐνδύνονται λάβης, λέγων ὅπως περιβάλ-

1. ἀδελφῶν] Ab ἀδελφῇ. FRANC. P. 134.

18. τὸν ἐπὶ θανάτοις ᾄδόμενον P. τὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν βασιλέων γινόμενον O.N.Q. Paullo ante pro ἐπιμέλπειν in Q. apud Francken. p. 135. scriptum ἐπιμάπτειν. Conf. schol. ad v. 869. ubi non minus

vitiose ἐπιμάπτειν.

19. ἐκείνους] ἐκείνας Pauwius.

25. ἐπιμάπτειν] Sic codex.

27. κομβοθυλαίαν correxī pro κομποθυλαίαν.

29. λάβης] Sic corrigendum erat quod legebatur λαβῆς. Vid. ad schol. Prometh. 723. Eodem vitio

λονται καὶ ἐνδύονται στρόφον καὶ ἐξωσμένην ἐσθῆτα· εἰ δὲ ἐσθῆσι γράψεις, ἀντὶ τοῦ περιάγουσι νήσεις οὕτως, ὅποσαι περιβάλλονται καὶ περιάγουσιν ἐν ταῖς ἐσθῆσι στρόφον καὶ ζώνην. ἐστὶ δὲ κρεῖττον τὸ ἐσθῆτα ἢ τὸ ἐσθῆσιν. B.

περιβάλλονται] ἐνδύονται. O.

5

872. δόλος] πανουργία. B.

873. ὀρθῶς] ἀληθῶς. λιγαίνειν] ἀλαλάζειν. B.

874. δύσφρονες] κακογνώμονες. B.

875. ἀτρύμονες] ἐν κακοῖς ἀκμῆτες, τῶν κακῶν ἀκόρεστοι. ταῦτα λέγει ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ἑτεοκλῆν καὶ Πολυνείκην. Ἄλλως. ἀτρύ-
μονες, ἀδάμαστοι, ἀκαταπόνητοι, ὑπὸ τῶν κακῶν μὴ νικηθέντες, ἢ
οὓς πολλὰ κακὰ ἐδάμασαν. A. πολυδάμαστοι. O.

φίλων ἄπιστοι] μὴ τοῖς φίλοις πεισθέντες ὥστε καταλῦσαι τὸν πόλεμον. κακῶν ἀτρύμονες] ἄκαμπτοι καὶ μὴ φοβούμενοι τὰ κακὰ ὥστε τούτων ἀφίστασθαι. B.

I

876. ἐλόντες] οἱ χαλάσαντες, οἱ καταβαλόντες. O. λαβόντες, ἄθλιοι καὶ οὐκ εὐτυχεῖς. τεθηκότες γὰρ εἰσῆλθον ἄμφω τὰς Θήβας καὶ πατρῶων μνημάτων τυχεῖν ἔμελλον, εἰ καὶ Πολυνείκης βία Κρέοντος ἄτιμος ἔρριπτο ὡς κατὰ τῆς πατρίδος ἐστρατευκός. με-
λέως δὲ εἰπεῖν ἔδει, ἀλλ' ἐπήγαγε πρὸς τὸ ἐλόντες· τὸ δὲ σὺν ἀλκῇ
ἀντὶ τοῦ σὺν πολέμῳ. ἢ τὸ ἐλόντες ἀντὶ τοῦ πορθήσαντες καὶ κατα-
βαλόντες· τὸ γὰρ ἀποθανεῖν σφὰς καταβολή τις ὥσπερ τῶν δόμων
ἦν. B.

877. μέλαιοι] ἄθλιοι. οἷ] οἵτινες. B.

879. ἐπὶ λύμῃ] καὶ συμφορᾷ. B.

2

880. ἰὼ] φεῦ. B.

δωμάτων] γρ. δόμων. P.

881. μοναρχίας] ἐπίθυμος γὰρ ἕκαστος ἀποκτείνας τὸν ἕτερον
μόνος ἄρχειν, ὥστε ἦν ἐπεθύμουν μοναρχίαν ἰδεῖν, πικρὰ αὐτοῖς
ἔδοξε, δι' ἐκείνην στερηθεῖσι τοῦ ζῆν. B.

3'

892. διήλλαχθε] κακὴ διαλλαγή ἢ διὰ θανάτου. μὴ ὄντες γὰρ
οὐδὲ μάχην σχῆτε τὸ ἀπὸ τοῦδε. ἢ διήλλαχθε ἀντὶ τοῦ ἀπηλλα-
γητε. A. τοῦτό φησιν ὅτι ἡ διαλλαγή ὑμῶν οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ γέγονεν,
ἀλλ' ἐπὶ ἀναιρέσει τῇ τοῦ σιδήρου. O.P.

ad v. 1036. λαβῶσι, φαγῶσι, ubi 31. κακὴ (καλὴ Francken. p. 135.)
schol. futurum σπάσονται explicat. —ἀπηλλάγητε] Hoc scholion om.

28. ἐπίθυμος] Corrige ἐπεθύμει.

O.P.

διήλλαχθε σιδάρφ] τῆς μάχης πέπαυσθε, καὶ εἰς ἐν συνέλθητε τῇ κατ' ἀλλήλων σφαγῇ, σιδήρῳ διαλλάκτη χρησάμενοι· φεῦ τοιούτου διαλλάκτου. σαφηνίζει δὲ τὸν διαλλάκτην φάσκων οὐκ ἐπὶ φιλίας γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ. τὸ δὲ διεκρίθητε ἀντὶ τοῦ κεχώριστε. B.

886. κάρτα δ' ἀληθῇ] κάρτα δὲ καὶ λίαν ἀληθῇ ἐπέκρανε καὶ 5 ἐπλήρωσε τὰ κατεύγματα τοῦ πατρὸς Οἰδίποδος ἢ σεβασμία καὶ τιμία Ἐρινὺς ἐκείνου, τουτέστι τῷ ὄντι ἢ τοῦ Οἰδίποδος Ἐρινὺς ἐτελείωσε τὰς ἐκείνου ἀρὰς κατὰ τῶν παίδων. A.

κάρτα] λίαν. B.

887. πότνι' Ἐρινὺς] ἣν δι' ἀρᾶς ἐπήγαγε τοῖς παισὶ. κατ' εὐ- 10 φημισμὸν λέγει τὴν Ἐρινὺν πότνιαν ὡς καὶ Εὐμενίδας φάμεν, ἥ ὡς θεὸν οὔσαν. B.

888. δι' εὐωνύμων τετυμμένοι] τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου οὕτως νοητέον, ἥδη διήλλαχθε σιδήρῳ οὐκέτ' ἐπὶ φιλίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ, διεκρίθητε τετυμμένοι καὶ τετρωμένοι δι' εὐωνύμων. τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐν τοῖς 15 κατὰ τὸ ἐναντίον ἰσταμένοις, οἷον, διαμπαῖς ἀλλήλων τὰς πλευρὰς τρώσαντες. ἑκάτερος γὰρ τῶν μονομαχοῦντων τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν τοῦ ἀντιπάλου τιτρώσκειν βούλεται. οἷον διὰ τῶν πλευρῶν αὐτῶν τετυμμένοι τεθνήκασιν οἱ ὁμοσπλάγχχνοι. A. εὐωνύμους τὰς ἀλλήλων χειράς καλεῖ, ὡς κακῶν ἐργαστρίας, καὶ οὐ δεξιὰς ἐκείνας καλεῖ 20 τῶν γὰρ δεξιῶν ἡ καλὴ ἐργασία. ἡ εὐώνυμα λέγει τὰ πληγώματα αὐτῶν. εὐώνυμος γὰρ ἐπλήγησαν. ἑκατέρα γὰρ τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὴν ἑκατέρου εὐώνυμον πλευρὰν ἐπληξαν. P.

εὐωνύμων] ἀριστερῶν. τὸ εὐώνυμον πρὸς τὸ ὁμοσπλάγχχων πλευρωμάτων συντακτέον. ἔφη δὲ διὰ μέσου τὸ ἕτερον ἡμιχόριον τὸ 25 “τετυμμένοι” ὥσπερ συμμαρτυροῦν τῷ προτέρῳ. συμβαίνει δὲ τοῖς μονομαχοῦσι κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος τὰς τρώσεις δέχεσθαι ἰσταμένοις ἐναντίον ἀλλήλων, ὡς ἑκατέρου τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὴν ἀριστερὰν ἑκατέρου παῖειν πλευρὰν. μαρτυρεῖ δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἀντιφώνων καὶ τὸ διανταΐαν. τετυμμένοι] τρωθέντες διεκρίθητε κατὰ κοινοῦ. B. 30

889. τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχχων] γρ. ὁμοσπλάγχχων. P. τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου οὕτως, δι' εὐωνύμων τετυμμένοι ὁμοσπλάγχχων τε πλευρωμάτων. “τετυμμένοι δῆθ'” ἐν τῷ μέσῳ ἔφη τὸ ἕτερον

8. ἐτελείωσε] ἐτέλεσε O.

21. πληγώματα] Forma nondum relata in Lexica, quæ derivata est a πληγών, quo inferiorum temporum

scriptores utuntur, quorum exempla vide in Thesauri ed. Paris.

33. τετυμμένοι δῆθ' om. P.

ἡμιχόριον συμμαρτυροῦν καὶ συμφωνοῦν ἐκεῖνῳ, ἀληθῶς τετυμμέ-
νοι. Α.

ὁμοσπλάγχχων τε πλευρωμάτων] τοῦ ἡμιχορίου ἀρξαμένου λέγειν
δι' εὐωνύμων τετυμμένοι, καὶ μέλλοντος εἰπεῖν καὶ τὸ ὁμοσπλάγχχων
τε πλευρωμάτων, ἐν τῷ μέσῳ ἔφησε τὸ ἡμιχόριον, συμμαρτυροῦν καὶ 5
συμφωνοῦν ἐκεῖνῳ, ἀληθῶς τετυμμένοι. Ο.Ρ.

ὁμοσπλάγχχων] ἀδελφικῶν. Β.

892. δαιμόνιοι] δυστυχεῖς. Β.

893. ἀντιφόνων] τῶν ἐξ ἐναντίας γινομένων. Β.

894. διανταίαν] τὴν ἀλλήλων ἐξ ἐναντίας γινομένην. Β. 1

895. δόμοισι καὶ σώμασιν] εἰπόντος τοῦ ἡμιχορίου, αἱ αἱ, ἰσο-
φόνων θανάτων ἀραι, καὶ πρὸς τοῦτο ἀντιφύσαντος τοῦ ἑτέρου ἡμι-
χορίου ὅτι διανταίαν λέγεις πληγὴν, ὥσπερ ἐφερμηνεύον τὸ πρῶτον
ἡμιχόριον τί εἶπεν ἄνωθεν, λέγει ὅτι φημι αὐτοὺς στερηθέντας καὶ
οἶκον καὶ σωμάτων, διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι αὐτοὺς ὑπ' ἀλλήλων. Α. 1

δόμοισι καὶ σώμασι πεπληγμένους] σφαγέντες γὰρ αὐτὸ ἀπο-
λώλασι καὶ τῆς ἀρχῆς δι' ἣν ἐμάχοντο ἀπεστέρηντο, τοῦτο γὰρ ἐστι
τὸ δόμοισι καὶ σώμασι πεπληγμένους· ἐπλήγησαν δὲ ἐν προθυμίᾳ
ψυχῆς, οὐχ οἷά τε ῥηθῆναι καὶ ἐν δυστυχίᾳ, ἐκ κατάρας πατρὸς
ἀπελδούσῃ διχόφρονι καὶ διπλῇ, κατ' ἀμφοτέρων γὰρ ἦν. ἐνέπω] 2
λέγω. Β.

897. ἀνανδάτῳ μένει] ἀκαθέκτῳ ὀργῇ ἀνήρηται ὑπ' ἀλλήλων,
ἰσχυρὴ μεγάλη καὶ ἀνεκκλήτῳ. Α.

ἀνανδάτῳ] ἀρρήτῳ. μένει] προθυμία. Β.

898. ἀραίῳ] καταρασίμῳ. Β. 2

899. διχόφρονι] διχογνωμονοῦντι, οὐχ ὁμογνωμονοῦντι. Ρ. δι-
πλῶ. Β.

900. διήκει] διέρχεται. Β.

902. φίλανδρον] τὸ ὑπ' ἀνδρῶν φιλούμενον. Β.

μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνους] τοῦτό φησιν, ὅτι τὰ χρήματα, δι' ὧν, 3
ἀντὶ τοῦ ὧν χάριν φιλονεικία ἐγένετο καὶ θανάτου τέλος τοῖς αἰνο-
μόροις ἀδελφοῖς, ἀπομενεῖ καὶ ἐπικτηθήσεται τοῖς ἐπιγόνους καὶ
τοῖς συγγενέσιν ἐκείνων, τουτέστιν, ἄλλοι κερδήσουσι τὰ χρήματα

4. μέλλοντος] μέλλοντες Ο. Verba
ὁμοσπλάγχχων—μέλλοντος εἰπεῖν Ρ. ab
alia manu habet in margine.

11. ἰσοφόνων] ἀντιφόνων Ν.

32. ἀπομενεῖ Ο.Ρ. μενεῖ vulgo.

δι' ἃ ἐκεῖνοι ἀπώλοντο. ἢ οὕτως, τὰ κτέανα ταῦτα, οἷονεὶ τὰ ὀνειδῆ, διήξουσιν μέχρι τῶν ἐπιγόνων. κτέανα δὲ εἶπεν ὡς ἐπὶ οὐσίας, οἷονεὶ κληρονόμοι τῶν πατρῶν ἐκείνων καὶ τῶν ὀνειδῶν οἱ παῖδες γενήσονται, ὀνειδιζόμενοι τὴν τῶν προγόνων ἀπώλειαν. Α.

μενεῖ κτέανα] ἕτεροι κερδήσουσι τὴν ἀρχὴν δι' ἣν κακῶς ἀπολώ- 5
λασιν οὗτοι, ἢ τοῖς ὕστερον ἔσται λόγος, ὁρῶσι πρὸς τὴν τῶν Θηβῶν
ἀρχὴν, ὡς διὰ ταύτην ἀδελφοῖς συμβέβηκεν θάνατος. ἐπιγόνους]
τοῖς ὕστερον. Β.

904. αἰνομόροις] τοῖς δυστυχεῖσι καὶ κακῶς θανοῦσι. Β.

905. νεῖκος] μάχη. ἔβα] ἤλθε. Β.

10

907. ἐμοιράσαντο] ὀξύθυμοι ὄντες ἐμοιράσαντο καὶ διενείμαντο
τὰ κτήματα ὥστε ἴσον λαχεῖν. λέγει δὲ τὰς ταφάς· μόναι γὰρ αἱ
ταφαὶ αὐτοῖς ἐξ ἴσου ἐμερίσθησαν, καὶ τοῦτο μόνον ἐκέρδησαν. Α.

ἔξυκάρδιοι] οἱ θυμώδεις, ὀργίλοι, δυσκίνητοι κατὰ τὴν καρδίαν. Ο.
ὀξύθυμοι καὶ πρὸς μάχην καὶ φόνον θερμότεροι. Β.

15

908. ὥστ' ἴσον λαχεῖν] οὕτω διεμοιράσαντο τὴν ἀρχὴν ὥστε
αὐτῶν ἕκαστον ἴσον μέρος αὐτῆς λαχεῖν καὶ μὴ πλέον σχεῖν ἕτερον
θατέρου· τὸ δὲ ἐστὶ τὸ ἀμφοτέρους τεθνάναι· εἰ γὰρ τις αὐτῶν ἔζη,
ὁ μὲν μόνος εἶχεν, ὁ δὲ θανὼν ἀποστεροῖτο· εἰ δὲ καὶ ἄμφω, ἐπλεο-
νέκτει ἂν ὁ μὲν ποτε ἐκείνου, ὁ δὲ τούτου, καθάπερ καὶ πρόσθεν 20
ἐγένετο. Β.

909. διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία] οὐκ ἀμεμφία καὶ ἔπαινος καὶ
τιμὴ τῷ καταλλάσσαντι αὐτοὺς σιδήρῳ καὶ διαλύσαντι τὸ νεῖκος,
ἀλλὰ μέμψις καὶ ὀνειδος. οἷονεὶ, μέμφονται δὲ οἱ φίλοι τῷ δια-
λλακτῆρι αὐτῶν σιδήρῳ, ὡς οὐδετέρῳ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀνελόντι καὶ 25
τοὺς δύο. Α.

διαλλακτῆρι] ἐμέρισαν δὲ ἐν διαλλακτῆρι καὶ τῆς μάχης παυ-
στῆρι, τῷ θανάτῳ δηλονότι, βαρεῖ μὲν τοῖς φίλοις καὶ δυσχερεῖ ἄτε
φίλοις, οἱ δὲ ἔχθροὶ τὴν αὐτῶν φύσιν ἠρνήσαντο, οὐ γὰρ ἐπίχαρις
αὐτοῖς ἔδοξεν, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἠλέησαν, τοσοῦτόν ἐστὶ τὸ κατ' αὐτοὺς 30
δράμα. οὐκ ἀμεμφία] ἀλλ' ἐπὶ ψόγῳ. Β.

910. ἐπίχαρις] ἀπόδεκτος τοῖς ἐχθροῖς. Β.

911. ὣδ'] οὕτως. Β.

1. δι' α'] δι' ἃν Ο.

12. μόναι—τούτο] γρ. μόναι γὰρ οἱ
τάφοι αὐτῶν ἐξ ἴσου ἐμερίσθησαν καὶ
τούτους Ρ.

24. τῷ διαλλακτῆρι—σιδήρῳ] τὸν
διαλλακτῆρα—σιθῆρον Ο.Ρ., licet in
proximis dativis consentiant.

912. μένουσι] ἐκδέχονται. B.

913. τάχ' ἂν τις εἴποι τίνες] ὡς ἀνοήτως αὐτὸ εἰπούσης ἐρωτᾷ τίνες αὐτοὺς μένουσι. A.

τάχ' ἂν τις εἴποι τίνες αὐτοὺς περιμένουσι σιδηρόπληκτοι· τοῦτο δὲ τοῦ ἐνὸς ἡμιχορίου εἰπόντος, ἀποκρίνεται τὸ ἕτερον καὶ φησιν ὅτι αἱ λαχαὶ καὶ αἱ διορύξεις, ἀπὸ τοῦ λαχαίνω τὸ ὀρύσσω, τῶν τάφων τῶν πατρῶν, ἦτοι τῶν ὀμμάτων τῶν τοῦ πατρός. τάφοι γὰρ ἀντικρυς τῷ πατρὶ ἢ στέρησις τῶν ὀμμάτων. O.P.Q.

914. λαχαὶ] ἢ ἀντὶ τοῦ διορύξεις νόει, λαχαίνω γὰρ τὸ σκάπτω, ἐξ οὗ καὶ λάχανα, ἢ (δ καὶ κρεῖττον) ἀντὶ τοῦ κληρώσεις, ἡγουν κεκληρωμένοι αὐτοῖς πατρῷι τάφοι. B.

915. δόμων μάλ' ἀχῶ] γρ. ἦχον. O. ἀπὸ τῶν δόμων ἦχην καὶ βοήν προπέμπει ἐπ' αὐτοὺς γόος καὶ θρήνος δαϊκτῆρ καὶ διακόπτων πάντα, αὐτοπήμων, ἦτοι ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχων τὰ κακὰ, ἐκ βάθους θρηνῶν. ἦτις ἦχῶ μινύθει καὶ ἐλαττοῦται ἐμοῦ θρηνούσης, ἔνεκα τῶν δύο βασιλέων καὶ σφοδρότερον ἦχον καὶ μείζονα ποιουμένης. A.

ἀχῆν] βοήν. ἐπ' αὐτοὺς] τοὺς ἀδελφούς. B.

917. αὐτόστονος, αὐτοπήμων] οἴκοθεν στενάζουσα, αὐτοβλαβής. O. ἐν ἑαυτῷ τὸν στόνον ἔχων. ὁ δὲ γόος, φησὶν, αὐτοπήμων ἐστίν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ κακὰ ἔχων καὶ τὰ πολέμια. δαΐφρων δὲ, ἦτοι διακόπτων τὰς φρένας, οὐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων. A.

918. δαΐφρων] πολέμιος ταῖς φρεσὶ, λυπηρὸς καὶ διακόπτων τὰς φρένας ὁ θρήνος. πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα οἰκεῖα τῷ θρήνῳ· αὐτὸ γὰρ ἐστὶ στεναγμὸς καὶ πῆμα τοῖς ἔχουσι. τὸ δὲ ἐτύμως πρὸς τὸ δαΐφρων καὶ οὐ πρὸς τὸ φιλαγαθῆς συντακτέον· ἀληθῶς γὰρ ἐστὶν ὁ γόος δαΐφρων. δακρυχέων δὲ ἐκ φρενὸς ἀντὶ τοῦ δάκρυ πέμπων ἐκ τῆς τοῦ ἔχοντος αὐτὸν διανοίας· οὐ γὰρ οἷόν τε γόον εἶναι χωρὶς δακρύων. φιλαγαθῆς] φιλογέλως. γήθω τὸ χαίρω. B.

δακρυχέων] κινητικὸς δακρύων. ᾄ] ἢ φρήν μου. B.

920. μινύθει] σμικρύνεται, πᾶσχει. B.

2. αὐτὸ] αὐτῆς O.

3. μένουσι] μέμφουσι O.

5. ἡμιχορίου correxi pro ἡμιχόρου.
Recta forma est in scholio v. 895.
et alibi.

6. αἱ λαχαὶ] τάφων πατρῶν αἱ

λαχαὶ O., omissis præcedentibus
verbis τάχ' ἂν—φησὶν ὅτι.

ὀρύσσω] διορύσσω O.

7. τῶν τοῦ] τῶν om. O.

16. ἦχον] νόσον O. Verba καὶ σφ.

—ποιουμένης om. P.

922. πάρεστιν δ' εἰπεῖν] πάρεστιν εἰπεῖν ἐπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τ' Ἑτεοκλέους καὶ τοῦ Πολυνείκου, ὅτι πολλὰ κακὰ ἔπραξαν τοῖς πολίταις, τοῖς μὲν Θηβαίοις ὁ Ἑτεοκλῆς, τοῖς δὲ Ἀργείοις ὁ Πολυνείκης, ὡς ἐναντίοι γενόμενοι εἰς τε Θηβαίους καὶ Ἀργείους. Α.

924. ὡς ἔρξάτην] ὅτι ἔπραξαν. πολλά] δεινὰ δηλονότι. ἐπειδὴ 5 φαμέν ποιῶ σοὶ τὸδε καὶ ποιῶ σε ἡτιμημένον, ἀμφοτέρα Αἰσχύλος ἐνταῦθα πεποίηκε λέγων ὡς ἐποίησαν τοῖς πολίταις πολλὰ δεινὰ ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τὰς στίχας καὶ τὰς τάξεις τῶν ξένων ἐποίησε πολυφθόρους, Ἑτεοκλῆς μὲν τοὺς πολίτας, Πολυνείκης δὲ τοὺς σὺν αὐτῷ, ὁ μὲν ἀγαγὼν ἐνταῦθα καὶ ἀπολωλεκῶς, Θηβαῖοι δὲ πολιορκίας δε- 10 νὰς ὑπέμειναν. Β.

926. πολυφθόρους] ποταπάς. ἐν δαίδι] ἐν τῇ μάχῃ. Β.

927. δυσδαίμων σφὶν ἁ τεκοῦσα] ἡ μήτηρ αὐτῶν δυστυχεστάτη πασῶν γυναικῶν ὅσας παῖδας ἐποίησαν, θεμένη καὶ ποιήσασα ἄνδρα ἑαυτῆς τὸν ἴδιον παῖδα, τουτέστι δυσδαίμων, ὅτι ὃν ἔτεκεν 15 ἄνδρα ἔσχε. λέγει δὲ τὸν Οἰδίποδα, ἐξ οὗ ἐγεννήθησαν ὁ Ἑτεοκλῆς καὶ ὁ Πολυνείκης. Α.

σφὶν] ἐν αὐτοῖς. Β.

931. ὦδ'] ὡς ὀρώμεν. Β.

933. ὁμόσποροι] ὑπῆρχον. πανώλεθροι] ὑπῆρξαν. Β. 20

936. νείκεος ἐν τελευτᾷ] θανόντες γὰρ πέπαινται τοῦ φιλονεικεῖν τοῦ πρὸς ἀλλήλους. Β.

937. ἐν δὲ γαίᾳ] ἐν δὲ τῇ γῇ ῥανθείσῃ τῷ αἵματι μέμικται ἡ ζωὴ αὐτῶν. Α.

938. φονορρύτῳ] ἐν ᾗ τὸ αὐτῶν αἷμα ἔρρευσεν. Β. 25

940. κάρτα δ' εἰς ὅμαιμοι] κατὰ παντός εἰσιν ἀδελφοί, κατὰ τε γένος καὶ τύχην. Β.

941. πικρὸς λυτὴρ νεικέων] χαλεπὸς καὶ πικρίας καὶ ὀδύνης

1. πάρεστιν εἰπεῖν] "Voss. 2: πάρα δ' εἰπεῖν] πάρεστιν εἰπεῖν ἐπ' ἀμφοτέρων τοῦ τ' Ἑτεοκλέους καὶ τοῦ Πολυνείκου, τὸ ἀναξ, ὡς τοῦ μὲν βασιλικῶς τὸν ἀδελφὸν ἐκβαλόντος (MS. ἐκβάλλ.), τοῦ δὲ βασιλικῶς ἐπιστρατεύσαντος, ὅτι πολλὰ κακὰ ἔπραξαν τοῖς πολίταις καὶ τοῖς Ἀργείοις. Ineptum hoc scholion, quod in Voss. 1. omittitur, recentioris est

"originis. Ab eodem qui hoc scripsit, vocabulum ἀναξ in textu ad εἰπεῖν adscriptum est; ἀναξ istud hic cogitatione e praecedente ἀνάκτοις repetendum putabat, neque intelligebat ὡς vs. sq. ab εἰπεῖν pendere." FRANCKEN. p. 140.

15. παῖδα] τὸν Οἰδίποδα addit O., parte scholii reliqua omitta.

αἵτιος λυτὴρ γέγονε τῶν νεικέων καὶ τῶν φιλονεικιῶν τοῦ Ἑτεοκλέους καὶ τοῦ Πολυνείκου· ὁ ξένος σίδηρος, ὁ πόντιος, ὁ ἐκ πυρὸς συθεὶς καὶ ὀρμηθεὶς, θηκτὸς καὶ ἡκονημένος. πικρὸς δὲ μεριστῆς τῶν χρημάτων ὁ σίδηρος. πόντιον δὲ τὸν σίδηρον λέγει, ὅτι οἱ Χάλυβες παράλαιοι εἰσιν, ἐν οἷς ὁ σίδηρος γίνεται. ἢ ὅτι ἔθνος ἐν τῷ Πόντῳ 5 οἱ Χάλυβες, ὅθεν ὁ σίδηρος. ἐκ πυρὸς δὲ συθεὶς εἶπεν, ὅτι διὰ πυρὸς ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδήρου. τὸ δὲ “ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ” τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπὶ ῥάσατο ὁ Οἰδίπους διὰ ξιφῶν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ μερίσαι καὶ διακρίμασθαι τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ταύτην δὲ τὴν τοῦ Οἰδίποδος ἀρὰν ἐπλήρωσεν ὁ σίδηρος. Α.

10

πικρὸς λυτὴρ] ἐγένετο. ὁ πόντιος] εἰ γὰρ οἱ Χάλυβες παράλαιοι, ἐκ τούτων δὲ ὁ σίδηρος εὗρηται, καιρὸν ἂν ἔχοι καὶ τοῦτον πόντιον ξεῖνον καλεῖσθαι. Β.

942. ξεῖνος] φίλος. συθεὶς] ὀρμηθεὶς, κατασκευασθείς. Β.

944. θηκτὸς] ἡκονημένος. πικρὸς] ὑπῆρξε. Β.

15

945. δατητὰς] μεριστῆς. Β.

946. τιθεὶς] ποιῶν. Β.

948. διοσδότων] τῶν ἐκ Διὸς δοθέντων. Β.

949. ὑπὸ δὲ σώματι γὰρ πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται] πολλὴ τῆς γῆς ἢ ἀφθονία ὑποκείμεται αὐτοῖς. ἢ οὕτως, ὑπὸ γῆν δὲ ὁ πολὺς πλοῦτος 20 αὐτῶν κέκρυπται, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀφανεί. Α.

950. πλοῦτος] τοῦτο διπλῶς νοητέον, ἢ ὅτι ἔσται αὐτοῖς ὑπὸ τῷ σώματι τῆς γῆς, ἢ γοῦν ὑπὸ τῷ Ἄιδῃ, πλοῦτος πολὺς, ἢ ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἡ εὐδαιμονία, δι' ἣν οὕτως ἀβλῖως ἀπώλοντο ὑπὸ τῷ Ἄιδῃ, ἔσται αὐτοῖς. ἔστι δὲ ἀμφότερα κατ' εἰρωνείαν. ἄβυσσος] 25 πολὺς. αὐτοῖς] ἔσται. Β.

951. ἐπανθήσαντες] ἀνατραφέντες. Ο.

952. πόνοισι] δυστυχίαις. Β.

953. τελευτᾷ δ' αἰδ' ἐπηλάλαξαν] γρ. τελευταία. Ρ. ἐπὶ δὲ τῇ τελευτῇ αὐτῶν ἐπὶ ἐλάλαξαν καὶ ἤχησαν, κατὰ τὸν ὀξύφωνον καὶ μεγα- 30 λόγητον νόμον, ἀραὶ τοῦ Οἰδίποδος, ἀντὶ τοῦ, θόρυβον μέγαν καὶ θρήνον αἰ ἀραὶ ἐποίησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τούτων, τοῦ γένους παντὸς

6. ἐκ om. O.P.

8. αὐτοῦ] αὐτῶν O.P.

21. ἀφανεί Ρ. ἀφανεία vulgo.

29. τελευταία] Sic etiam N. in p. xvii.

lemmate. Hoc proxime ab vera abest scriptura τελευταίαι δ' ἐπηλάλαξαν, de qua dixi in Præfat. vol. i.

p. xvii.

τοῦ Οἰδίοδος οὐκέτι φέροντος τὰς συμφορὰς, ἀλλ' ἡττηθέντος αὐτῶν καὶ οἰονεὶ δεδωκότος νῶτα τοῖς ἐχθροῖς, ἤγουν τοῖς κακοῖς τοῖς κατὰ τὸ γένος τοῦ Οἰδίοδος ἐνισχημένοις. τῆς δὲ βλάβης τὸ τρόπαιον ἔστηκεν ἐν αἷς πύλαις ἐθείνοντο καὶ ἐτύπτοντο τοῖς ξίφεσιν οἱ ἀδελφοὶ (λέγει δὲ τὰς ἐβδόμας πύλας τῆς πόλεως) καὶ τοὺς δύο ἀπολέσασα 5 ἡ τύχη ἐπαύθη. Α.

τελευτᾷ δ' ἐπηλάλαξαν] ἐν τέλει, ἐν ὑστέρῳ ἤχησαν. Β.

954. τὸν ὅξυν νόμον] τὸν ὄρθιον καὶ εἰς μάχην παρακλητικόν, ὅ κατὰ τῶν ἀντιπάλων χρῶνται οἱ ἐν πολέμῳ φεύγοντες. ὥσπερ ἐν τῷ πολέμῳ ἕαν τινες ἀλαλαγὴν καὶ φόβον ἐμποιοῦσαν βοήν πρὸς τοὺς 10 αὐτῶν ἀντιπάλους ποιήσωνται, τούτοις τροπὴν ἐνεργάζονται καὶ δεῖγμα ταῖς νίκαις ἰστώσι τρόπαιον, οὕτω καὶ νῦν Αἰσχύλος ποιεῖ. λέγων γὰρ πολλοῖς δεινοῖς τὸν Οἰδίοδος δόμον περιπεσεῖν, εἴθ' ὥσπερ τινὰ δεινὸν ὀπλίτην εἰσάγει τὴν τούτου ἀραν, ἣν τοῖς παισὶ κατηράσατο, τοσοῦτον ὑπερβαλλομένην τὰ πρόσθεν δυστυχήματα ὡς παν- 15 τελὲς ἐνεργάσασθαι ὅλον τοῦ γένους αὐτοῦ, τὸ δὲ ἦν Ἑτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, οἱ δι' αὐτὸν ἀθλίως ἀπολωλότες. τὸ δὲ ἔστακεν ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις, διὰ τὴν δυστυχίαν λέγει, ἡ διὰ τὸν θάνατον τὸν ἐν ταῖς πύλαις συμβάντα αὐτοῖς. Β.

955. παντρόπῳ] πάσης τροπῆς καὶ ἡττης μεστῇ. Β. 20

957. ἄτας] τῆς βλάβης. Β.

τροπαῖον] νίκη. Ο.

959. ἐθείνοντο] ἐσφάττοντο. Β.

960. ὁ δαίμων] ἡ δυστυχία. Β.

961. παισθεῖς] ἡ Ἀντιγόνη φησὶ πρὸς τὸν Πολυνείκην, τυφθεῖς 25 καὶ πεσὼν ἐτυψας. φιλικῶς γὰρ διέκειτο πρὸς αὐτόν. Α.

παισθεῖς] Πολύνεικες. Β.

962. σὺ δ' ἔθανες] φησὶ πάλιν ἡ Ἰσμήνη, σὺ δὲ, ὦ Ἑτέοκλες, ὁ θανατώσας τὸν Πολυνείκην ἔθανες ὑπ' αὐτοῦ. Ἄλλως. οὗτος ὁ πλῆξας ἐπλήγης, σὺ δὲ ἀνελὼν τὸν ἕτερον ἀπέθανες. Α. Ἑτέο- 30 κλες. Β.

963. μελεόπονος] ἤγουν μέλεα πονήσας πρὸς τὸν ἀδελφόν. μελεο- παθῆς] ἄθλια παθὼν παρ' αὐτοῦ. Β.

2. ἐχθροῖς] κακοῖς P. omittis μένοις?), quæ etiam ab O. absunt.
proximis ἤγουν—ἐνισχημένοις (ἐνιστα- 30. σὺ] ὁ P.

964. ἴτω δάκρυα] ποτὲ πρὸς τοῦτον, ποτὲ πρὸς ἕτερον ἴτω δάκρυα. καὶ ὁ ἀνελὼν τὸν ἕτερον καὶ αὐτὸς προκείται, τουτέστι τεθνήσκειται. προκείται, δηλονότι νεκρός. A.

966. μαίνεται] ταρασσεται. B.

970. ἔφθισο] ἐφθάρης. B.

5

971. διπλᾶ λέγειν] πάρεστι. B.

973. ἀχέων τοίων τὰδ' ἐγγύθεν] γρ. ἐγγύθι. ἅτινα ἐγγύθεν εἰσὶν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλότρια, ἀλλὰ πάνυ ἄγχι στένοντα. P.

γόνων τοίων] διπλῶν. ἐπειδὴ γὰρ ἔφασαν ὡς διπλᾶ λέγειν καὶ διπλᾶ ὁρᾶν πάρεστι, διὰ τοῦτό φησιν Ἀντιγόνη καὶ αὖθις ὅτι τὰδε 10 τὰ παρόντα κακὰ πλησίον τοιούτων γόνων, τουτέστιν εἰς διπλᾶ, καὶ τοὺς περὶ αὐτῶν γόνους διπλοῦς εἶναι δεῖ. εὗρηται δὲ καὶ ἐν παλαιῷ βιβλίῳ, ἀχέω τὰδ' ἐγγύθεν, ἡγουν ἐκ τοῦ πλησίον ταῦτα θρηνῶ, ὅπερ ἐστὶ κρεῖττον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ ἐπαγόμενον, τὸ πέλας δ' αἰδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν. B.

15

974. πέλας αἰδ' ἀδελφαὶ] ἐγγὺς δὲ κακῶν ὧν ἔπαθον οἱ ἀδελφοὶ ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς οἱ ἀδελφαί. A.

975. ἰὼ μοῖρα] ἐφύμνιον. φεῦ Μοῖρα βαρέα πάθη παρέχουσα καὶ ὧ σεβασμία Οἰδίπου σκιά, σύ τε, ὧ Ἑρινὺς, ὄντως μεγαλοδύ- 20 ναμος καὶ γενναία τις εἶ. A.

20

976. Οἰδίπου σκιά] εἰδῶλον, κατάρα. O. σκιὰν Οἰδίποδος αὐτὸν καλεῖ τὴν Οἰδίποδα. τυφλωθεὶς γὰρ εἰδῶλον εἶναι δοκεῖ καὶ οὐ τέλειος ἄνθρωπος. A.

πότνια τ' Οἰδίπου σκιά] ἡγουν ὧ Οἰδίπου διὰ τὸ γέρας σεβάσμε. σκιὰν δὲ αὐτὸν καλεῖ διὰ τὴν τύφλωσιν, ὥσπερ καὶ Εὐριπίδης αἰθέρος 25 εἰδῶλον. τίνος δὲ τοῦτον ἕνεκα ἐνταῦθα καλεῖ, πρῶτον εἰποῦσα βαρυδότερα Μοῖρα, ἔπειτα, ὧ μέλαινα Ἑρινὺς; δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὡς τῶν παρόντων κακῶν αἰτίαν γεγονότα, δι' ὧν τῷ παισὶ κατηρά- σατο. B.

977. μέλαινα τ' Ἑρινὺς] ἡγουν ἢ μελαίνουσα ταῖς συμφοραῖς 30 τοὺς κολαζομένους ἢ ἀφανῶς ἐπιούσα. ἦ] ὄντως. μεγασθενῆς] οὐδεὶς γὰρ τὸ σὸν ἐξέφυγε κράτος. B.

978. ἡέ, ἡέ] φεῦ φεῦ. τοῦτο ὡς πρὸς τὸν Πολυνείκην καὶ τοὺς

1. ποτὲ—νεκρός] Hoc scholion
om. O.P.

18. ἐφύμνιον om. P.

22. δοκεῖ] γρ. ἐδόκει P.

25. Εὐριπίδης] Phoen. 1538.

μετ' αὐτοῦ φησιν, ὅτι ἐκ τῆς φυγῆς ἐπανάκοντες ἐμοὶ τῇ ἐνταῦθα μεινάσῃ ἐδείξατε βλάβας ἀφορήτους. Α.

δυσθέατα] οὐκ ἀνεκτὰ ὀράσθαι. ἐδείξατ' ἐκ φυγαῶς] τοῦτο πρὸς μόνον τὸν Πολυνείκην φυγόντα καὶ κατὰ τῆς πατρίδος ἐπενεγκόντα στρατὸν, καὶ τῶν παρόντων συμφορῶν γενόμενον αἴτιον. Β. 5

979. οὐδ' ἴκεθ' ὥς κατέκτανε] οὐδ' ἴκετο καὶ ὑπέστρεψεν καὶ ὀπισθεν παρεγένετο ὁ Ἑτεοκλῆς ἀφ' οὗ τὸν Πολυνείκην ἀνήρηκεν· πρῶτος γὰρ οὗτος κατέκτεινε τὸν ἕτερον. Ο.Ρ.

980. οὐδ' ἴκεθ'] ζῶν ὁ Ἑτεοκλῆς. ὥς κατέκτανε] Πολυνείκην. Β.

981. πνεῦμα] τὴν ψυχὴν. Β.

10

982. ἀπώλεσε δῆτα] ἔφθειρεν ἀληθῶς. ἐνόσφισε] ἐστέρησε. Β.

983. καὶ πάθη] γράφεται καὶ ἔπαθον. Ο.

984. κῆδε'] πάθη. ὁμώνυμα] Πολυνείκει. Β.

ὁμώνυμα] ἀληθῶς γὰρ ὁ εἷς κλέος (γρ. κλέος μάταιον), ὁ δὲ ἕτερος νείκην (γρ. πολὺ νεῖκος) ἔφερον (γρ. ἔφερεν), ὅτι ὁ μὲν Πολυ- 15 νείκης ἀπὸ τοῦ πολὺ καὶ νεῖκος, ὁ δὲ Ἑτεοκλῆς ἀπὸ τοῦ ἐτός, ὃ δηλοῖ τὸ μάτην καὶ τὸ κλέος, ἐκλήθη (γρ. ὠνομάσθη). Ρ.

985. δίνυρα] ζῶντα πῆματα χεόμενα καὶ πολλά. Ρ. αἵματο- σταγῇ. τριπάλτων πημάτων] πολυορμήτων καὶ πολυκινήτων δυστυ- χημάτων· οἱ γὰρ μαχόμενοι πολλαῖς ὁρμαῖς χρῶνται πρὸς τοῦτο. Β. 20 λέγειν] πάρεστι. Β.

986. μογερά] θρηνητική. Β.

989. ἥ μεγασθενής τις εἶ] ὄντως ἄρα μέγα δυνάμενος ὑπάρ- χεις. Β.

990. σὺ τοίνυν οἶσθα] γρ. τοί νιν. Ρ. σὺ οἶδας, ὧ Πολύνεικες, 25 τὴν Μοῖραν ὅσον δύναται, διαβάς αὐτὴν ἢ δι' αὐτὴν καταβάς εἰς τὸν Ἄϊδην. σὺ δὲ, ὧ Ἑτέοκλες, οὐ μετ' οὐ πολὺ, οὐδ' ὕστερον ἔμαθες ἄντικρυς τῷ ἀδελφῷ σου πολεμήσας. Α.

σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν] εἰπούσης Ἀντιγόνης πρὸς τὴν Ἑρινὺν, ἥ μεγασθενής τις εἶ, φησὶν Ἰσμήνη πρὸς Πολυνείκην, σὺ νῦν οἶσθα 30 καὶ γινώσκεις πρῶτος τὸ τῆς Ἑρινύος σθένος, διαπερῶν καὶ διερχό- μενος καὶ οἶονεὶ ταύτης πειρώμενος. λέγει δὲ Ἑρινὺν τὴν ἐξ ἀρᾶς τοῦ πατρὸς τιμωρησαμένην αὐτοὺς δύναμιν. εἴτα θέλουσα ἐπαγαγεῖν τὴν αἰτίαν δι' ἣν τὸ τῆς Ἑρινύος ἡσθάνετο σθένος, αὐτὴ δὲ ἦν τὸ ἐπεὶ

7. παρεγένετο] παραγέγονεν Ο. cod. Medicei.

18. ζῶντα—πολλά] Hæc ex scholio

κατῆλθες, αὐτὸς γὰρ πρῶτος πεπείραται διὰ τῆς τοῦ πατρὸς ἀρᾶς ἐξελαθεὶς τῆς πόλεως, καὶ πάλιν κατελθὼν οὐκ εἰς φιλίαν, ἀλλ' ἐπὶ μάχῃ· τοῦτο βουλομένη εἰπεῖν ἐκωλύθη παρ' Ἀντιγόνης διὰ μέσου εἰπούσης, σὺ δὲ, ὦ Ἑτέοκλες, οὐδὲν πρόσθεν τὴν Ἑρινὺν ἐγίνωσκες, εὐτυχῶν καὶ ἄρχων τῆς πόλεως, ἔμαθες δὲ ὕστερον ὅτε συνῆλθες τῷ 5 ἀδελφῷ, καὶ κτανὼν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸς ὑπ' ἐκείνου πεφόνευσαι. B.

991. σὺ δ' οὐδὲν] Ἑτέοκλες, ἐγίνωσκες. ὕστερον μαθὼν] ὅτε συνῆλθες τῷ ἀδελφῷ. B.

993. ἀντηρέτας] ἀντηρέτης, ἤγουν ἀντιστάτης τῷ Ἑτεοκλεῖ. A. δορὸς] τοῦ πολέμου. ἀντηρέτας] ἀντιστάτης. B. 10

995. ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι] ἂ δι' ὑμᾶς ἔχομεν. A.

πόνος] τῶν ἀδελφῶν. οὐφ' ἡμῖν] ἐξημμένους, ἐξηρτημένους καὶ ἐνιστάμενος. ἰὼ ἰὼ] φεῦ. κακὰ δώμασι] τὰ ἐπελθόντα τοῖς δώμασι. B.

996. καὶ χθονὶ] τῇ γῇ τῶν Θηβαίων τὰ ἐπελθόντα. B. 15

997. καὶ πρόσω γ' ἐμοί] τὰ περισσότερα τὰ ἐπελθόντα ἐμοί. B.

998. δυσπότμων] αὕτη ἡ γενικὴ πρὸς τὸ ἀρχηγέτα. κακῶν] τῶν νῦν. B.

999. ἀρχηγέτα] οὐ γὰρ ἂν τὰ παρόντα συνέβη πῆματα, εἰ μὴ τὸν ἀδελφὸν οὕτως ἐξήλασεν. B. 20

1001. δαιμονῶντες] μαινόμενοι, ἀλόγως ὀρμῶντες κατ' ἀλλήλων. B.

1002. θήσομεν] θάψομεν. B.

1004. ἰὼ ἰὼ πῆμα] ἀπὸ γὰρ τῆς εὐνῆς τῆς τοῦ Οἰδίποδος τὰ κακὰ ταῦτα, ἣ βλάβος τῷ πατρὶ προῖον τοῖς παισὶ. Ἄλλως. 25 πάρευνον, παρὰ τὴν εὐνὴν τοῦ πατρὸς, τουτέστι, πλησίον τοῦ πατρός. A.

πῆμα] βλάβη. πάρευνον] τὸ ἐν εὐνοίᾳ, ἣ παρὰ τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ, ἤγουν ἐκτός. ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν ἀρὰ ἐξ αὐτοῦ, τὰ δὲ παρόντα ἐκ ταύτης γέγονε, εἰκότως τὸ αὐτῶν δυστύχημα σύνευνον τῷ πατρὶ 30 καλεῖ, τουτέστιν οἰκεῖον καὶ ἐξ ἐκείνου γενόμενον. B.

1005. δοκοῦντα καὶ δόξαντα] ὁ κῆρυξ ἐλθὼν φησι πρὸς τὴν Ἰσμήνην καὶ τὴν Ἀντιγόνην ὅτι πρέπει με ἀπαγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ἀρέσκοντα τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς προέχουσι τῶν Θηβαίων. ταῦτα δὲ εἰσι τὸ τὸν Ἑτεοκλέα μὲν ταφῆναι περιφανῶς καὶ ἐντίμως, διότι 35 ὑπὲρ τῆς πόλεως τέθηκε, τὸν δὲ Πολυνείκην ἄταφον ριφέντα βρω-

θῆναι ὑπὸ τῶν ὀρνέων, διότι ἦλθεν ἀφανίσαι τὴν πόλιν ἡμῶν, εἰ μὴ οἱ θεοὶ διεκώλυσαν. Α.

δοκοῦντα] νῦν. δόξαντα] τότε. τίνος χάριν ἔθηκεν ἀμφοτέρους χρόνους, τὸν ἐνεστῶτά τε καὶ παρωχημένον; καὶ φαμέν τὸν μὲν παρωχημένον διὰ τὸ ἅπαξ δοῦναι αὐτοῖς ὅτι περὶ τούτου ἡ σκέψις ἦν, 5 τὸν δὲ ἐνεστῶτα διὰ τὸ καὶ νῦν ἔτι δοκεῖν. χρῆ] πρέπει. Β.

1006. προβούλοις] τοῖς βουλευομένοις ὑπὲρ τοῦ δήμου. τοῖς ἄρχουσι. Β.

1007. ἐπ' εὐνοίᾳ] ἐπὶ φιλίᾳ. εἰς τὸ ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς ἐλάμβανεν ἔξωθεν τὸ τελευτήσαντα, ἢ ἢ οὕτως, τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς χθονὸς 10 τελευτήσαντα Ἐτεοκλέα ἔδοξε θάπτειν ἐν φίλαις καὶ ἐντίμοις κατασκαφαῖς γῆς. ἢ οὕτως] πρέπει ἀπαγγέλλειν με τὰ δόξαντα τοῖς τῆς πόλεως ἄρχουσι. τὰ δὲ ἦν, τὸν μὲν Ἐτεοκλέα θάπτειν ἔδοξεν ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς ἐν κατασκαφαῖς καὶ ὀρύξεσι γῆς φίλαις αὐτῶ, τούτέστι, τὸ ταφῆναι αὐτὸν ἀγαπητὸν καὶ ἀποδέκτον ὑπάρχοντα τῇ 15 γῇ, ὡς ὑπὲρ αὐτῆς μέχρι θανάτου ἡγωνισμένον, ὅπερ ἐστὶ κρεῖττον τοῦ προτέρου. χθονὸς] γῆς. Β.

1008. ἔδοξε] ἐφάνη καλόν. φίλαις κατασκαφαῖς] ἐντίμοις καὶ πρεπούσαις καὶ ἀποδέκτοις ἐκείνῳ. δήμου προβούλοις] παρήγγειλε γὰρ αὐτὰ Κρέοντι. Β. 20

1009. εἶργων] κωλύων. εἴλε] ἐκτίσατο. Β.

1010. ἱερῶν πατρῶν δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ τέθηκεν] λείπει ἢ ὑπὲρ, ἢ ἢ, ὑπὲρ ἱερῶν πατρῶν ὁσίως μαχόμενος ἀπέθανεν ἀμέμπτως. Α. ὅσιος] δίκαιος. μομφῆς] κατηγορίας. Β.

1011. τέθηκεν] τούτέστι, τέθηκεν ὅσιος ὦν χωρὶς μέμψεως ἱερῶν 25 πατρῶν, ἡγουν οὐ μεμπτὸς καὶ ἀσεβὴς δοξας τοῖς πατράοις ἱεροῖς, ὥσπερ ὁ Πολυνείκης πορθῶν αὐτά. οὐπερ] αὐτοῦ. Β.

1012. ἐπέσταλται] ὤρισται ἐμοί. Β.

1013. τούτου] τοῦ Ἐτεοκλέους. τόνδε] τὸν νεκρόν. Β.

1014. ἀρπαγὴν] τροπὴν. Β. 30

1015. ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα] ὡς ὑπάρχοντα ἀφανιστὴν καὶ πορθη- τὴν τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων, ἐὰν οὐχὶ οἱ θεοὶ διεκώλυσαν. Α.

1. εἰ μὴ οἱ θεοὶ διεκώλυσαν om. P., sed addit in fine scholii v. 1015. cum solœcismo (ἐὰν οὐχὶ) — 22. λείπει—ἀμέμπτους] Hoc scho- lion om. P.

12. ἀπαγγέλλειν] Legebatur ἀπαγγελλεῖν.

31. καὶ πορθητὴν om. P.

32. ἐὰν—διεκώλυσαν addidi ex P.

ώς] καθά. ἀναστατήρα] ἀφανιστήν ὅσον τὸ κατ' ἐκείνον. B.

1016. θεῶν] ἀπὸ τῶν. B.

1017. ἄγος—κεκτῆσεται] μεμνημένος ἔσται τοῖς ἐν Θήβαις θεοῖς. ἄγος] μῖσος. B.

1018. ἀτιμάσας] καὶ εἰς οὐδὲν λογισάμενος. B.

5

1019. ἥρει πόλιν] ἐπολιόρκει. B.

1020. πετεινῶν] τῶν ὀρνέων. δοκεῖ] τοῖς ἄρχουσι. B.

1021. ταφέντα] ριφθέντα, βρωθέντα. ἐπιτίμιον] τὴν ἀξίαν ἀμοιβήν. B.

1022. καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν] καὶ μήτε τούτῳ ἐπακολουθήσαι θύματα 10
τὰ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς διὰ χειρῶν ἐργαζόμενα τῷ τύμβῳ τοῦ νεκροῦ,
μήτε μὴν ὀξυμόλοις καὶ ὀξυφώνοις θρήνοις τιμᾶν αὐτόν. A.

ὁμαρτεῖν] ἀκολουθεῖν αὐτῷ. τυμβοχόα] ἐπιτάφια. χειρώματα]
θύματα τὰ διὰ τῆς χειρὸς γινόμενα. B.

1023. μήτ' ὀξυμόλοις] μήτε θῦσαι τῷ Πολυνείκει μήτε κλαῦσαι 15
ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ καὶ ὀξυφώνοις θρήνοις τιμᾶν αὐτόν. καὶ γὰρ
καὶ τοῦτο οἱ παλαιοὶ τιμὴν ὑπελάμβανον, εἴ τις ἐπὶ τῷ τύμβῳ τοῦ
τεθνεῶτος ἔθυσε καὶ ἐκόψατο. διὰ τοῦτο καὶ ὁ κῆρυξ, ἵνα μὴ τιμηθῇ
ὁ Πολυνείκης, ἐντέλλεται μήτε διὰ θυσιῶν μήτε δι' οἰμωγμάτων
τιμηθῆναι αὐτόν. A.

20

σέβειν] τιμᾶν αὐτόν. B.

1024. ἐκφορᾶς] ἐκκομιδῆς. σημείωσαι ὅτι τὸ συγκομίζειν καὶ
ἀνακομίζειν ἐπὶ νεκρῶν λέγεται. καὶ συγκομιδὴ μὲν λέγεται ἢ πρὸ
τοῦ τάφου πᾶσα ἐπιμέλεια· ἐκκομιδὴ ἢ πρὸς τὸν τάφον ἀπαγωγὴ
ἀνακομιδὴ ἢ ἐκ τάφου εἰς τάφον μετάθεσις. A.

25

ἐκφορᾶς] ἐξελεύσεως, ἐξοδίου. O. κηδεύματος. φίλων] ὑπὸ τῶν
οἰκείων καὶ συγγενῶν. B.

1025. τοιαῦτ' ἔδοξε] τοιαῦτα ἤρεσε τούτῳ τῷ τάγματι πάντων
τῶν Θηβαίων καὶ πλήθει. A.

τῷδε] τῷ Πολυνείκει. τέλει] τῇ ἐξουσίᾳ. B.

30

1027. ἦν] ἔάν. συνθάπτειν] σὺν τῷ ἀδελφῷ. B.

1028. κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ] καὶ εἰς κίνδυνον ἐμβαλῶ ἐμαντήν διὰ
τοῦτο. Ἀλλως. καὶ βαλῶ αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, ὥστε ἀνακίνδυνον εἶναι

12. μήτε μὴν ὀξυμόλοις (ὀξυτά-
τοις O.)—αὐτόν addidi ex O.P.

16. καὶ ὀξυφώνοις—αὐτόν om. P.

29. καὶ πλήθει om. P.

33. ἀνακίνδυνον εἶναι ἤγουν addidi
ex P.

ἤγουν μή τινα κίνδυνον ὑποστῆναι παρά τινος θηρίων. εἰ δ' ἔχει βαρεῖαν, λέγει τὸ, καὶ ρίψω ἑμαυτὴν ἀνὰ κίνδυνον, θάψατα τὸν ἀδελφόν. Α.

σφε] αὐτόν. κίνδυνον] εἰς. βαλῶ] ἑμαυτήν. Β.

1029. αἰσχύνομαι] αἰδοῦμαι. Β. 5

1030. ἄπιστον] ἀπειθοῦσα τῇ γνώμῃ τῶν πολιτῶν καὶ μὴ πειθόμενῃ τῷ τούτων θελήματι. Ο.Ρ. ἀνθισταμένην, ἐναντίαν. ἀναρχίαν] ἀναρχος δοκοῦσα καὶ μὴ πειθόμενη τῇ πόλει τε καὶ τοῖς ἄρχουσιν. οὔτοι μὲν γὰρ ἄταφον βούλονται Πολυνείκην εἶναι, ἐγὼ δὲ τούτων ἀκόντων ταφῇ παραδώσω. Β. 10

1031. δεινὸν τὸ κοινόν] χαλεπὴ καὶ βίαιος ἡ φύσις αὕτη ἐξ ἧς γεγόναμεν· τουτέστιν ἐπεὶ ἀδελφός μου ἐστίν, οὐκ ἔα με τὸ φίλτρον ἀφεῖναι τοῦτον ἄταφον. Ο.Ρ. βέβαιον. Ο. μέγιστόν ἐστιν ἡ συγγένεια καὶ τῶν ἀδυνάτων πεῖσαι κατατολμᾶν, ἥστινος συγγενείας ἐγὼ καὶ Πολυνείκης πεφύκαμεν, ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς, τουτέστιν 15 ἀδελφοὶ ὄντες καὶ ἐκ μιᾶς γαστρὸς προελθόντες, ταυτοῦ τυχόντες σπέρματος. πεφύκαμεν] ἐγεννήθημεν. Β.

1032. μητρὸς] ὑπό. Β. ἦτοι τῆς Ἰοκάστης· συνεμίγη γὰρ τῷ υἱῷ αὐτῆς Οἰδίποδι. Ο.

1033. τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι] οὐκ ἐγίνωσκε γὰρ ὁ Πολυνείκης 20 ἐπανηκῶς εὐρήσειν τὸν ἀδελφὸν ἀποδιώκοντα τῆς ἰδίας πόλεως. πρῶτος γὰρ ὢν τὸν ἑαυτοῦ χρόνον ἐτελείωσι βασιλεύων ἐν τῇ πόλει· εἴτα ἐξελθὼν καὶ χρονίσας, πάλιν ὑπέστρεψε κατὰ τὸ σύνθημα. οὐκ ἐδέχθη δὲ παρὰ τοῦ Ἑτεοκλέους· λοιπὸν ἄκων κατῆλθεν εἰς τὸ Ἄργος, καὶ ἐκεῖθεν λαβὼν στρατιάν, ἦλθεν εἰς τὰς Θήβας, καὶ 25 ἐλθὼν ἔθανεν· ἡ ὅτι καὶ ἄκοντα αὐτὸν ὁ Ἑτεοκλῆς προσεκαλέσατο εἰς τὴν μάχην. Ρ. οὐκ ἐγίνωσκε——ἰδίας πόλεως· ὥστε ἄκων ἐχθρῶς πρὸς τὴν πόλιν διέκειτο τοῦ Ἑτεοκλέους τούτῳ πταίσαντος διὰ τὸ μὴ παραχωρεῖν αὐτὸν τὴν βασιλείαν λαβεῖν. Ο.

τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῷ] διὰ τοῦτο θέλουσα, ᾧ ψυχῇ, 30 κοινώνει ἀδελφῷ τῷ Πολυνείκει τῷ ἄκοντι καὶ δι' ἀνάγκην γενομένῳ κακῷ. Α.

τοιγὰρ] τὸ λοιπόν. Β.

2. καὶ] γὰ Ρ. quod Græco-barbarum est nec scriptori scholii est imputandum, sed librario.

12. ἀδελφός Ρ. οἱ ἀδελφοί Ο.

13. ἀφείναι] ἀφῆναι Ο.

1034. ψυχῇ] ὧ. B. συγγόνῃ] ἀδελφικῇ. O. ἀδελφῷ. φρενὶ] τὸ φρενὶ πρὸς τὸ ἄκοντι θανόντι λέγε, οὐ γὰρ εἶχε κατὰ νοῦν Πολυνείκης τὸν αὐτοῦ θάνατον, ἀλλὰ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ. B.

1036. σπάσονται] λάβωσι, φάγωσι. δοκησάτω] τοῦτο. B.

1037. κατασκαφᾶς] ὀρύγματα. B.

5

1038. μηχανήσομαι] ἐκ μηχανῆς ποιήσω. B.

1039. κόλπῳ φέρουσα] φέρουσα ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ βυσσίνου πέπλου. διὰ δὲ τούτου τὴν γῆν αἰνίττεται, ὡς ἐνταφιάσαι τούτον τῇ γῇ μέλλουσα. Ἄλλως. τῷ τοῦ βυσσίνου κόλπου πέπλῳ τὴν γῆν παρακομίζουσα, ὡς ἐπιβάλλειν μέλλουσα χῶμα διὰ τοῦ πέπλου, 10 διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὀρύττειν. A.

κόλπῳ] διὰ τοῦ κόλπου. φέρουσα] χοῦν δηλονότι. βυσσίνου πεπλώματος] τοῦ βασιλικοῦ ἱματίου. B.

1040. μὴδὲ τῷ δόξῃ πάλιν] μῆτε ἀντεστραμμένως ἐμοί, ἤγουν ἐναντίως, τίς οἰθῇ γενήσεσθαι τοῦτο, τὸ θάψαι τὸν ἀδελφὸν τὸν 15 Πολυνείκην. A.

μὴδὲ] ὅρα ἴνα. τῷ] τινὶ ἄλλῳ. B. πάλιν] κατὰ ἄλλον τρόπον. O. ἄλλο τι. B.

1041. δραστήριος] ἔνεργος ἐφεύρηται, ἢ ὅθεν καὶ τοὺς τοιούτους ἀνδρας δραστηρίους καλοῦμεν. B.

20

1043. περισσὰ] πολλὰ καὶ ἀνόνητα. B.

1044. τραχύς γε μέντοι] τοῦτό φησιν ὁ κῆρυξ, ὅτι ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἐλεύθερος τῶν κακῶν γενόμενος, ὡς ἐκποδὼν τῶν πολεμίων γενομένων, τραχύς καὶ ἀπηγῆς ἔσται κατὰ σοῦ, ὡς παρὰ γνώμην αὐτοῦ τὸν Πολυνείκην θελούσης θάψαι. ἢ δὲ Ἀντιγόνη φησὶ πρὸς 25 αὐτὸν, τράχυνε, ἀντὶ τοῦ λέγε πολλάκις ὅτι τραχύς ἐστὶν ὁ δῆμος, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀναστείλῃς με θάψαι τὸν ἀδελφόν. A.

τραχύς] σκληρὸς ὑπάρχει. B.

1045. τράχυν'] εἰς ἀλαζονείαν ἔμβαλε τὸν δῆμον. O. σκληρὸς ὑπαρχε. οὐ γενήσεται] ἐστερημένος τάφου. B.

30

1046. ὄν] ὄντινα. στυγεῖ] μισεῖ. B.

1047. ἤδη τὰ τοῦδε] τὰ περὶ τῆς τιμῆς τούτου τοῦ Πολυνείκουσιν ὑπὸ τῶν θεῶν οὐ κέκριται κακῶς, ἀλλὰ τίμιος καὶ οὗτος παρὰ θεοῖς. A.

27. ἀναστείλῃς P. ἀναστείλῃ O.
ἀναστελεῖς vulgo.

33. κακῶς] "Annotationem scho-
liastæ male Abreschius emen-

ἦδη] πάλαι. εἰπόντος τοῦ ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν, ἀλλ' ὃν στυγεῖ
 ἢ πόλιν, τοῦτον αὐτὴ τιμήσεις θάψασα; δυσχεραίνουσα αὐτὴ φησιν,
 ἦδη καὶ πάλαι οὐ διατετίμηται, καὶ οὐ διὰ τιμῆς ἤχθησαν τὰ τοῦδε
 τοῖς θεοῖς, τουτέστιν, ἐκ πολλοῦ ἡμέληται οὗτος παρὰ τῶν θεῶν καὶ
 οὐδεμίαν αὐτοῦ ἐπιοῦντο φροντίδα, οὐ γὰρ ἂν εἶσαν ἐκπεσεῖν τῆς 5
 χθονὸς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἀδίκως· ὥστε τι καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν νῦν
 μισεῖται. πρὸς ὃ ἀπολογούμενος οὗτός φησι, οὐ, τουτέστιν, οὐ
 πρότερον ἡμέληται παρὰ τῶν θεῶν πρὶν εἰς κίνδυνον καταστῆσαι τήνδε
 τὴν χώραν. B.

1048. οὐ, πρὶν γε χώραν] εἰπούσης τῆς Ἀντιγόνης ὅτι τὰ περὶ 10
 τῆς τιμῆς τοῦ Πολυνείκους κακῶς κέκριται παρὰ τοῖς θεοῖς, φησὶν ὁ
 κῆρυξ πρὸς αὐτὴν, οὐδαμῶς τὰ τοῦ Πολυνείκους ἡτιμήθησαν παρὰ
 τοῖς θεοῖς, πρὶν κακῶσαι αὐτὸν τὴν πόλιν, ἀλλὰ μετὰ τὸ αὐτὸν τὴν
 πόλιν ἐμβαλεῖν κακοῖς. A.

πρὶν] πρὸ τοῦ. κινδύνῳ βαλεῖν] ἐν κινδύνῳ θεῖναι. B. 15

1049. παθὼν κακῶς] τιμωρηθεὶς, ἀδικηθεὶς. O. ὑπὸ τοῦ Ἑτεο-
 κλέους. ἀντημείβετο] αὐτόν. B.

1050. ἀλλ' εἰς ἅπαντας] ἀντὶ τοῦ ἑνὸς, Ἑτεοκλέους δηλαδὴ,
 (αὐτὸς γὰρ μόνος ἔβλαψεν αὐτόν) εἰς πάντας τοὺς πολίτας ἦν τὸ
 ἀμείβεσθαι ἐν κακοῖς καὶ οὐκ ἐν ἐκείνῳ μόνῳ. ὑπὸ γὰρ μόνου τοῦ 20
 Ἑτεοκλέους ἀδικηθεὶς πᾶσι τοῖς Θηβαίοις ἐπολέμησε. A.

ἅπαντας] τοὺς πολίτας. ἀνθ' ἑνὸς] ἀντὶ τοῦ Ἑτεοκλέους. τὸδ']
 ἔργον] ἡ μάχην. B.

1051. ἔρις] φιλονεικία. παῦσον πολλά μοι λέγειν, περαίνει γὰρ
 καὶ τελεῖ τὸν μῦθον καὶ τὸν λόγον ἔρις ὑστάτη θεῶν, τουτέστι πολλά 25
 λέγοντες ἐγὼ τε καὶ σὺ παυσόμεθα, μὴ πως ἀποκατασταῖμεν εἰς
 μάχην· τῶν γὰρ πολλῶν λόγων τὸ τέλος οὐκ ἔστιν ἕτερον ἢ μάχην.
 τὸ δὲ ὑστάτη θεῶν ἀντὶ τοῦ ἐλάττων. πάντες γὰρ οἱ θεοὶ ἀγαθῶν
 αἵτιοι, τὸ δὲ τῆς ἔριδος χρῆμα πληγὰς καὶ φόνους ἔσθ' ὅτε παρα-

“ dando vulgatæ lectioni accom-
 “ modare conatur, hoc modo: οὐ
 “ κέκριται καλῶς, ἀλλ' ἄτιμος καὶ οὐ-
 “ τος, rell. Interpres iste διατετί-
 “ μηται compositum putabat ex
 “ præpositione διὰ ἐτιμάν; quod
 “ non minus solœcum est quam

“ ἡτετίμηται, Heathio aliisque pro-
 “ batum.” FRANCKEN. p. 148.

12. ἡτιμήθησαν] ἡτιμάσθησαν O.

13. ἀλλὰ—κακοῖς om. P. In O.
 est ἀ. μετὰ τὸ τὴν π. αὐτὸν βαλεῖν
 κακοῖς.

19. πολίτας] πολέμους P.

σκευάζειν ἑλαττόν ἐστι καὶ τῆς θεῶν φιλανθρωποτάτης γνώμης ἀποστατεῖ. ὑστάτῃ] τελευταία. B.

1052. θάψω] καλύψω. μὴ μακρηγόρει] ἤγουν, μὴ μακρολόγει. B.

1053. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθι] τουτέστι, τῇ ἰδίᾳ γνώμῃ ὃ βούλει 5
πράττε. A.

ἴσθ] τὸ ἦσθα οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, ὥσπερ φαμὲν καὶ ἦν ἀντὶ τοῦ ἐστὶ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. ἀπεννέπω] ἀπαγορεύω. B.

1054. φεῦ φεῦ] διαιρεῖται ὁ χορὸς τῶν γυναικῶν, καὶ τὸ μὲν 10
ὑπὲρ Πολυνείκους, τὸ δὲ ὑπὲρ Ἑτεοκλέους ἐστίν. ὥσπερ δὲ μεμέρισται ὁ χορὸς, οὕτως καὶ αἱ ἀδελφαί. καὶ ἡ μὲν Ἰσμήνη τῷ Ἑτεοκλεῖ ἀκολουθεῖ καὶ τῇ πόλει, ἡ δὲ Ἀντιγόνη τῷ Πολυνείκει. A.

μεγάλανχοι] μεγαλοδύναμοι. B.

φθερσιγενεῖς] αἱ ἐπὶ τῷ φθείρειν γεγонуῖαι. A. αἱ φθείρουσαι
τὸ γένος ἡμῶν. B. 15

1055. κῆρες] θανατηφόροι. B.

1056. πρυμνόθεν] ἐσχάτως, ῥιζόθεν. B.

1057. τί πάθω] ἴνα. τί δὲ δρῶ] ἴνα ποιήσω. B. 20

1059. τύμβον] τὸν τάφον. B.

1060. κάποτρέπομαι] καὶ ἀποδιώκω, ἀπαγορεύω, ἀπαναίνομαι. B.

1062. σύ γε μὴν πολλῶν πενητήρων] ἐνταῦθα χωρίζονται γυναικῆς
τινες, αἱ μὲν συγκλαίουσαι τῇ Ἀντιγόνῃ ἕνεκεν τοῦ Πολυνείκους, αἱ 25
δὲ τῇ Ἰσμήνῃ, χάριν τοῦ Ἑτεοκλέους. A.

σύ γε] πρὸς τὸν Ἑτεοκλῆ φησιν. P. Ἑτέοκλες. B.

πενητήρων] θρηνῶδων. O.

1063. κείνος] ὁ Πολυνείκης. B.

1065. εἴσι] εἰς Ἀίδου πορεύεται. B. 30

τίς οὖν τὰ] τίς ἂν οὖν πεισθεῖη εἰς τὰ καὶ εἰς ταῦτα τῇ πόλει,
καὶ τίς ἡμῶν ἐστι ταύτης τῆς γνώμης; P.Q.

10. τὸ μὲν—τὸ δὲ—ἐστίν P. τῶν ligit. Verba τὸ μὲν—ἐστίν om. O.
μὲν—τῶν δὲ—οὐσῶν vulgo ex scholio 25. αἱ μὲν om. P.
cod. Medicei. τὸ μὲν et τὸ δὲ quum 26. χάριν] ὑπὲρ P., superscripto
dicit grammaticus, ἡμιχόριον intel- χάριν.

τὰ] ἃ λέγουσι. B.

πίθοιτο] τοῖς ἄρχουσι. B.

1066. δράτω πόλιν] λείπει τὸ κακῶς, ἢ ἢ οὕτως, δράτω καὶ μὴ δράτω κακῶς ἢ πόλιν τοὺς κλαίοντας καὶ διὰ τοῦτοτ ὃν Πολυνείκην τιμῶντας. A.

5

δράτω] κακῶς. B.

1067. τοὺς κλαίοντας] τοὺς ὀδυρομένους. B.

1068. ἡμεῖς μὲν ἴμεν] ἡμεῖς γὰρ ἴμεν καὶ συνθάβομεν σὺν τῇ Ἀντιγόῃ τὸν Πολυνείκην. καὶ γὰρ οὐ πάντοτε τῷ δῆμῳ καὶ τῇ πόλει τὰ αὐτὰ δοκεῖ. A.

10

ἡμεῖς μὲν] μερίζεται ὁ χορὸς εἰς δύο, αἱ μὲν ὑπὲρ Πολυνείκους, αἱ δὲ ὑπὲρ Ἑτεοκλέους. ἴμεν] πορευόμεθα. συνθάβομεν] σὺν σοί. B.

1069. αἶδε] αὔται. προπομποῖ] προπέμπουσαι αὐτόν. γενεᾷ] τῇ ἀνθρωπίνῃ. B.

15

1070. ἄχος] ὁ θάνατος. ἄλλως] ἄλλοτρόπως. B.

1071. ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια] καὶ γὰρ οὐ πάντοτε τῷ δῆμῳ καὶ τῇ πόλει τὰ αὐτὰ δοκεῖ. O. νῦν μὲν τούτους, νῦν δὲ ἐκείνους κολάζουσα, τοιοῦτο γὰρ ἐστὶν ὁ δῆμος, ὃ πρόνῃ δίκαιον νομίζει, τοῦτο ὕστερον ἄδικον οἰόμενος. B.

20

1072. ἅμα τῷδ'] ἡμεῖς δ' ἅμα τῷ Ἑτεοκλεῖ ἐκκομιζομένῳ ἴμεν ἀπὸ κοινοῦ. P. σὺν τῷ Ἑτεοκλεῖ. B.

1073. δίκαιον] δίκαιον γὰρ συμπονεῖν τῷδε ὑπὲρ πατρίδος ἡγωνισμένῳ. B.

1074. μετὰ γὰρ μάκαρας] μετὰ γὰρ τοὺς θεοὺς καὶ τὴν ἑαυτοῦ 25 ἰσχὺν παρέθηκεν ὁ Ἑτεοκλῆς ὑπὲρ τῆς πόλεως (καὶ γὰρ ἐνίκησαν οἱ ἡμέτεροι πολῖται) καὶ οὐκ εἶασε τὴν πόλιν ἡμῶν οὕτω ὑπὸ χειμερινῷ κύματι κατακλυσθῆναι πρὸς τῶν Ἀργείων. κύμα δὲ τὴν ἔφθοδον εἶρηκε τῶν Ἀργείων. ἀκολούθως μέντοι τῷ κύματι τὸ κατακλυσθῆναι τροπικῶς ἐπήνεγκεν. A.

30

1. τὰ] Nam sic apographa multa pro ταῦτα. In O. ταῦτα est a manu recentiore cum gl. τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ.

4. ἡ πόλιν om. P. καὶ διὰ τοῦτο P. καὶ διὰ τούτου vulgo idque post τὸν Πολυνείκην.

25. μετὰ γὰρ—ἐπήνεγκεν] μετὰ γὰρ—ἰσχὺν ὑπὲρ τῆς πόλεως παρετίθετο. καὶ γὰρ—πολῖται δὲ καὶ οὐκ εἶασαν τὴν πόλιν ἡμῶν οὕτοι ὑπὸ—κατακλυσθῆναι. κύμα δὲ—τὸ κατακλυσθῆναι τροπῇ ἐπήνεγκεν. O.

1074. μάκαρας] τοὺς θεοὺς τοὺς ἀθανάτους. ἰσχὺν] καὶ τὴν δύναμιν. B.

1075. ἤρυξε] ἐφύλαξε. O. ἐκώλυσεν. B.

1076. ἀνατραπῆναι] ἀφανισθῆναι. ἀλλοδαπῶν] ἀλλοτρίων. B.

1077. κύματι φωτῶν] γένει ἀνδρῶν. B.

1078. κατακλυσθῆναι] ποντισθῆναι. O. ἀφανισθῆναι. μάλιστα] 5
λίαν. B.

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησι
Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι, ὃς ἐκτίθησι καὶ τὴν ἀρχὴν
τοῦ δράματος ταύτην,

5

Τὰδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἦταν,
στρωννύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις, ἐνταῦθα δὲ
προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. [τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστὶ παροδικὰ,
ὡς ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ

10

Τύριον οἶδμα λιπούσα·

τὰ δὲ στάσιμα, ὡς ὅτε ἴσταται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δρά-
ματος· τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται.] καὶ ἔστιν ἡ
μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις
Ξέρξης στρατευσάμενος καθ' Ἑλλάδος, καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς 15
νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, διὰ Θεσσαλίας φεύγων· ἐπεραιώθη
εἰς τὴν Ἀσίαν. ἐκστρατεύοντι δὲ ἦν τούτῳ ἵππος μὲν ἄμετρος, νῆες
δὲ χίλιας διακοσίαις ἑπτὰ ἢ δεκατέσσαρες. οἱ Ἕλληνες δὲ οἱ τοῦτον
νικήσαντες ἐν τριακοσίαις μόναις ἦσαν ναυσί. πρώτη ἔφοδος Περ-
σῶν βασιλεύοντος Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα· δευτέρα δὲ, 20

2. ΥΠΟΘΕΣΙΣ] Prima hujus ὑπο-
θέσεως pars (Γλαῦκος—διεπεραιώθη εἰς
τὴν Ἀσίαν et Πρώτη ἔφοδος—καὶ Πλα-
ταιάς) sumta est ex codice Mediceo, sed nonnihil interpolata ab
scholiasta recentiore.

3. μύθων] μύθοις O.P.

10. ὅτε λέγει P. ὅταν λέγῃ O.

14. ὑπόθεσις] αὐτὴ addit O.

15. καθ' Ἑλλάδος P. a m. prima.
κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμειος πολ-
λῆς a m. secunda. Et sic O. Post
πολλῆς O. addit ἵππον μὲν ἄμετρον
ἐπαγόμενος, ναὺς δὲ χίλιας διακοσίας
ἑπτὰ, ἢ μᾶλλον δεκατέσσαρας, contra
vero caret verbis ἐκστρατεύοντι—

μόναις ἦσαν ναυσί, quæ ego infra
post τὴν Ἀσίαν ex P. inserui, ubi
O. hæc tantum habet, ἰστέον δὲ
ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνων νῆας
εἶχον. De numero navium (207.
aut 214.) cur dubitet hic scho-
liasta ex annotatione scholiastæ
veteris ad v. 343. intelligitur.

16. ἐν Σαλαμῖνι] ἐν om. O.

διὰ] καὶ διὰ O.

ἐπεραιώθη P. διεπεραιώθη O.

19. Περσῶν] τῶν Περσῶν O.

20. βασιλεύοντος P. ἐπὶ O.

περὶ O. ἐπὶ P.

δὲ om. O.

ἐπὶ Ξέρξῳ περὶ Σαλαμίνα καὶ Πλαταιᾶς, τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε καὶ ῥήτορος ἐν ταῖς Ἀθήναις, ὃς καὶ νῆας εἶπε ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. οὗ καὶ γενομένου περιεγένοντο αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομένοις πῶς τοὺς Πέρσας κατατρώσονται, εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, 5 καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν τούτου ἀκούσαντες τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἱ πολλάκις διὰ τῶν οἰκίων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ 10 Ποτνιεῖ, Προμηθεῖ.

Τοῦ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἄτοσσα. γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσὶ· πρῶτος δὲ τούτων ὁ Ὑστάσπου, προκριθεὶς τε ὑπὸ τῶν Περσῶν καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· δεύ- 15 τερος δὲ Δαρεῖος ὁ Ἀртаξέρξου πατὴρ, Σύρος προσαγορευθεὶς. ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθεὶς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον εἶναι γράφουσιν.

ΑΛΛΩΣ.

Ἡ τούτου τοῦ δράματος ὑπόθεσις ἐστὶν ἡ κατὰ τῆς Ἑλλάδος 20

1. περὶ Σαλαμίνα καὶ Πλαταιᾶς] ἐπὶ (περὶ a m. rec. superscr.) σαλαμίνοι καὶ πλαταιαῖς O.

2. τότε] τῶν ἀθηναίων addit O., quod in γρ. habet P.

ῥήτορος—ποιῆσαι P. ῥήτορος καὶ νῆας εἰπόντος O.

5. τοὺς Πέρσας κατατρώσονται P. τῶν περσῶν περιγεγῆσονται O.

6. αὐτῶν] αὐτῶν ἔφησε τὸ μαντεῖον O.

τούτου ἀκούσαντες om. O.

7. τῶν λιθίνων] τῶν om. O.

Θεμιστοκλῆς] εἶπεν addit O., qui εἶπε omittit post νῆας.

12. Τοῦ Ξέρξου O.P. Legebatur τούτου τοῦ Ξέρξου ex ed. Robortelli: quod ab interpolatore positum est, ut hæc verba cum præcedentibus cohæreere viderentur.

13. ὁ Ὑστάσπου P. ὁ ὑστάτης O.

14. τε om. O.

16. Σύρος] νόθος superscr. in O. ab eadem manu.

17. καταλυθεὶς] ἀναιρεθεὶς O. et γρ. P.

18. εἶναι γράφουσιν P. εἶναι λέγουσιν O. Quæ de tribus quattuorve Dariis tradit scholiasta compilavit ex scholiastæ veteris annotatione ad v. 6.

19. ΑΛΛΩΣ] Hanc argumenti expositionem ab inferioribus ævi grammatico scriptam, qua carent O.P., ex codice Cantabrigiensi primum edidit Butlerus multis cum scripturæ vitiis. Ego codice longe meliore T. (i. e. Coisliniano 353.) usus sum, qui omisso proæmio incipit ab verbis Ἰππίας ὁ Πεισιστράτου—.

ἐπιστρατεία τοῦ Ξέρξου καὶ αἱ ἐκεῖθεν δυστυχίαι καὶ ἀποχώρησις. τὰ δὲ πρόσωπα χορὸς γερόντων περὶ τὰ βασίλεια τοῦ Ξέρξου, Ἄτοσσα, ἡ τοῦ Ξέρξου μήτηρ, ἡ καὶ προβιβασθεῖσα δι' ὀνειράτων τὴν τούτου ἦτταν, ἄγγελος πάντα διασαφῶν, εἰδῶλον Δαρείου καὶ Ξέρξης. πᾶσα δὲ ἡ ἱστορία τοῦ Ξέρξου ἔχει οὕτως. 5

Ἰππίας ὁ Πεισιστράτου τύραννος ὢν Ἀθηναίων ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος. ἐλθὼν οὖν παρὰ Πέρσας ἰκετεύει Δαρεῖον στρατεῦναι κατ' Ἀθηνῶν, καὶ ὃς πείθεται, ὥς Ἀριστείδης φησίν. Ἡρόδοτος δὲ γράφει Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπ' Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου πορθῆσαι Σάρδεις οὕσας ὑπὸ Δαρεῖον καὶ ἐτέρας πολλὰς. ὁ καὶ 10 μαθὼν Δαρεῖος ἤρετο τίνες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως καὶ στόλου πολλοῦ. ναυαγῆσαντα δὲ τοῦτον περὶ Ἄθων, ὥς δισμυρίους ἄνδρας ναυαγῆσαι καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ Θρακῶν καὶ αὐτὸν, παραλῦει μὲν ὁ Δαρεῖος τοῦτον τῆς ἀρχῆς, δευτέρῳ δὲ ἔτει ἔπεμψεν Ἀθηναίοις σφυρίδα, γῆν καὶ ὕδωρ 15 αἰτῶν, οἱ δὲ τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς φρέαρ ζῶντας βαλόντες ἄνωθεν γῆν καὶ λίθων βολὰς πέμποντες τούτους κατέχωσαν. Μῦν δέ τινα Σάμιον ἐρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Πέρσου γράμματα κατὰ τινὰς μὲν ἀνεῖλον, κατὰ τινὰς δὲ ἄτιμον ἐποίησαν, ὥς καὶ Ἀρθμιον τὸν Ζελεΐτην ἠτίμωσαν, χρυσίον βαρβαρικὸν παρὰ Δαρείου 20 κομίσαντα πρεσβευόμενον. Κυρσίλον δὲ τῆς βουλῆς ἓνα κατεθάλαττωσαν Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευε πέμπειν τῷ βαρβάρῳ· αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτοῦ. τῷ αὐτῷ ἔτει Ὀλυμπιάδι οἱ Δαρεῖος μετὰ τὸ ἐκστῆναι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς 25 ἔπεμψε πάλιν κατὰ Ἀττικῆς Δᾶτιν καὶ Ἀρταφέρνην, ἀνεψιὸν αὐτοῦ, χιλίων νεῶν στόλον. καὶ Νάξον εἶλον καὶ Ἐρέτριαν Εὐβοΐδα πόλιν,

8. Ἀριστείδης] vol. 2. p. 168.

Ἡρόδοτος] 5, 100.

10. σάρδεις—δαρεῖον T. πόλιν τὰς Σάρδεις—Δαρείου vulgo.

13. ἄθων, ὥς δισμυρίους ἄνδρας—θράκων (sic) T. Ἄθω, ὥς δισμυρίαν ἀνδρῶν—θραυσμάτων vulgo. Conf. Herodot. 6, 45.

15. ἔτει T. ἔτει ἀπὸ τοῦδε vulgo.

16. αἰτῶν T. αἰτῶν ὥς θῆθεν ἐντεῦθεν δέξαι γῆς καὶ θαλάσσης εἶναι κύριος vulgo.

20. Ἀρθμιον] Legebatur Ἀρίθμιον,

quæ frequens hujus nominis corruptela est. De Arthmio dixi ad Demosth. vol. 5. p. 190 seqq.

βαρβαρικὸν T. βαρβαρικὸν αὐτοῖς vulgo.

21. δὲ addidi ex T.

22. ἀθηναῖοι T. καὶ ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι vulgo.

24. αὐτοῦ T. αὐτῶν vulgo.

27. χιλίων] χ T.

στόλον T. στόλῳ πενήκοντα μυριάδων στρατιὰν ἔχοντι vulgo.

ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δᾶτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτοῦ τ' ἅλαντα.
 ἀσπλεύναντες δὲ καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι, σὺν οἷς
 καὶ ὁ τύραννος Ἰππίας, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος Ἀθηναίων καὶ
 Στησίλεω, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναιγείου καὶ
 Πλαταιέων συμμαχοῦντων αὐτοῖς χιλίων, ἡττῶνται καὶ πρὸς Δαρεῖον 5
 ὑποστρέφουσιν, ὅσπερ ἀκηκοὺς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἡντρεπίζετο στρα-
 τεύειν. ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἑνιαυτοὺς στόλον τε ἡντρεπίζε καὶ πεζὸν
 συνῆγε στρατόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ
 καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, Μαρδονίου λέγοντος
 αὐτῷ πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ τουναντίον. ἦν οὖν ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτοῦ 10
 τῆς στρατιᾶς ἀπόμαχος τε καὶ μάχιμος μυριάδες πεντακόσιαι, πλοῖα
 δὲ χίλια σζ'. ὃ δ' ἦν ἅλαντα ἡμερησία τροφή τῷ στρατῷ. στρα-
 τευόντων οὖν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἠθέλησε καινοτομήσαι τὰς φύσεις
 Βουβάρης γὰρ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαιὸς προπεμφθέντες μετὰ
 πολλῶν μυριάδων τῆς ὀρυγῆς τοῦ Ἄθω ἐπεστάτου καὶ δέκοτον 15
 αὐτὸν καὶ ἐθαλάττουσιν εἰς βάθος. ἕτεροι δὲ γεφυροῦν ἐπέμφθησαν
 τὸν Ἑλλήσποντον περὶ τὴν τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην μεταξὺ Ση-
 στοῦ καὶ Ἀβύδου. γεγυμνίας δὲ τῆς γεφύρας καὶ λυθείσης ὑπὸ
 χειμῶνος διακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ
 δύο ζεύγη δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσεν ἐμβάλλειν εἰς τὸ πέλαγος, ὥς 20
 δῆθεν τὴν θάλασσαν οἶα δούλην δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. ἐτέρας δὲ δύο
 γεφύρας ἀντὶ τῆς προτέρας τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησεν. ναῦς πελα-

4. Στησίλεω correxi pro Στησιλέου.
 Κυναιγείου fortasse relinquen-
 dum recentiori huic grammatico.
 Veram nominis scripturam esse
 Κυνέγειρος ostendi ad p. 2, 7.

5. Πλαταιέων] πλατέων T. Πλα-
 ταιῶν vulgo.

9. διαδέχεται T. διαδέχεται δέκα
 παρελθόντων ἑνιαυτῶν vulgo.

λέγοντος αὐτῷ—τουναντίον T. μὲν
 ἀναγκάζοντος αὐτὸν—ἀποτρέποντος vul-
 go.

10. αὐτοῦ T. αὐτῷ vulgo.

12. δ' ἦν] δηαῖς (sic) T.

στρατῷ] Vulgo additum ἐμέτρησε
 δὲ τὴν στρατιὰν Ξέρξης τούτων τὸν τρό-
 πον. μυρίαδρον τεῖχος κατεσκεύασε καὶ
 τοῦτο πληρῶν καὶ κερῶν οὕτω τὰς μυριά-
 δας ἡρίθμει. Quæ om. T.

13. τῆς addidi ex T.

φύσεις T. τῶν στοιχείων φύσεις
 vulgo.

19. χειμῶνος T. χειμῶνος καὶ τῆς
 τοῦ πελάγους ῥύμης vulgo.

20. ζεύγη—δῆθεν T. δεσμοῖς σιδη-
 ροῖς ἐκέλευσεν ἐκατέρωθεν τῶν μερῶν συ-
 σχεῖν τὸ πέλαγος, καὶ δῆθεν vulgo.

22. ναῦς πέλαγος — μυρσίης καὶ
 δάφνης T. Pro his vulgo ἐκέλευσε
 γὰρ ἅπαν τοῦτο τὸ πέλαγος πληρῶσαι
 νηῶν καὶ ταύτας παρ' ἀλλήλους συνεῦσαι
 (συνῆσαι Butlerus) δεσμοῖς σιδηροῖς,
 καὶ ἀσφαλίσασθαι ταύτας ἐξ ἐκατέρως
 ἡύονος· εἴτα δοκεῖς διὰ πασῶν τούτων
 συνεχῶς προσηλῶσαι καὶ τούτου γενομέ-
 νου γῆν ἐπιβαλεῖν, καὶ καταστορέσαι
 μυρίων καὶ δαφνῶν φύλλα.

γίας κατὰ ῥοὺν ἔστησαν καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος, ἄνωθεν δὲ τῶν νηῶν σχοίνους ὑπερμεγέθεις εἴλκυσαν ἐξ ἐκατέρου μέρους τῆς γῆς· ἄνωθεν δὲ τῶν σχοίνων δοκοὺς ὑπεστόρεσαν καὶ προσκαθήλωσαν. ὅτα γῆν ἐπέβαλλον ἐπὶ τοὺς δοκοὺς καὶ ἐπέρανον ἐπὶ τὴν γῆν φυλλαῖα μυρσίνης καὶ δάφνης· ἐκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεροι δοκοὶ 5 περικλείοντες τὴν γέφυραν, μή πῶς τις ὀλισθήσας καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. οὕτω μὲν οὖν αἱ γέφυραι γεγόνασιν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ λίθινον ἔδραν αὐτῶ ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ᾗ περ ἐφιδρυθεὶς ὕστερον, ὅτε παρεγγόνει, τὸ στράτευμα ἔβλεπε. πρῶτον δὲ περὶ Κελαινας, πόλιν τῆς Φρυγίας, ἐλθὼν ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι 10 παρὰ Πυθίου, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἔδωρήσατο χρυσὴν ἀναδενδράδα ἥγουν πλάτανον, καὶ τῷ Ξέρξῃ τότε ἐχαρίζετο ἀργυρίου δισχίλια τάλαντα καὶ ὕμυριάδας χρυσίου δαρείκου νομίσματος χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομένας. ὃν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος καὶ τὸ λείπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας ἔμελλε 15 πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι διὰ Φρυγίας καὶ Λυδίας. περὶ τινὰ δὲ τύπον ἰδὼν πλάτανον ὠραίαν, καθ' Ἡρόδοτον, ἐχρύσωσεν αὐτὴν διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς· κατὰ δὲ ἑτέρους τινὰς, ὅτι κατὰ μεσημβρίαν καθεστῆς ὑπ' αὐτὴν τὸ θάλαπος ἐξέφυγε. πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω, ἐπικυψάντων τῶν ἱππῶν πιεῖν ἀπεξηράνθη ὁ Μαϊάνδρος, ὡς 20 καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ Ἰλισσοῦς, καὶ ἕτεροι. ἐφθακὸς δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἔκλειψις ἡλίου καὶ σημεῖα

3. ὑπεστόρεσαν καὶ προσκ— cor-
rexī pro ὑποστόρεσαν καὶ προσκ—.

4. ἐπέρανον] Sic codex. Sensus
postulat ἐπεφόρου vel simile ver-
bum. Conf. Herodot. 7, 36.

5. δοκοὶ T. δοκεῖς vulgo.

7. οὖν addidi ex T.

περὶ T. κατὰ vulgo.

9. ὅτε correxi pro ὅταν.

Κελαινὰς correxi pro κελαινὰν,
quod est in T. κελαινὸν vulgo.

11. Πυθίου] πύθιος T. tanquam
ab nominativo Πύθις. Πύθιος hic
homo appellatur ab Herodoto, Πυ-
θέας vel Πύθης ab aliis: v. Valck.
ad Herodot. 7, 27. Quod vulgo
additur τοῦ Λυδοῦ, om. T.

12. ἥγουν T. καὶ vulgo.

δισχίλια T. β' vulgo.

13. χ. δαρείκου T. δαρείκου χρυσῷ
vulgo.

15. ἔμελλε T. αὐτῷ ἔμελλε vulgo.

16. Φρυγίας καὶ Λυδίας T. Φρυγίης
καὶ Λυδίας vulgo.

17. π. ὠραίαν T. ὠραίαν π. vulgo.

ἐχρύσωσεν — ἐξέφυγε T. χρυσὴν
ἐτέραν τοιαύτην ἐποίησεν, ἐφ' ᾗ καθε-
ζόμενος ἐν μεσημβρίᾳ σκιᾷ ἀπέλαυε
vulgo.

20. ἐπικυψάντων] ἐπισκυψάντων vel
ἐπισκωψάντων (nam obscure scrip-
tum) T.

τῶν T. μὲν τῶν vulgo.

22. ἕτεροι] Vulgo additum τοξεν-
ούσης δὲ τῆς στρατιᾶς ὁ ἥλιος ἀπεκρύ-
βετο τοῖς τοξεύμασιν. Quae om. T.

ἐγένοντο ἕτερα. ὅμως ἐπὶ νυξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπερικόπτως τὰς γεφύρας ἐπεραιούτο. τέλος ἐφ' ἄρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιούται. ἐρχομένου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν Ἀθηναῖοις ἐδόθη χρησμὸς οὗτος·

Τείχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύσκα Ζεὺς
μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τὸ σὲ τέκνα τ' ὀνήσει.
μηδὲ σύ γ' ἱπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα
πολλὸν ἀπ' ἡπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν,

5

καὶ ἕτερα τοιαῦτα. τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι γυναῖκας μὲν καὶ γέροντας περὶ Τροιζήνα ἐξέθεντο, πύργους δὲ ποιήσαντες 10 ξυλίνους ἐν ταῖς Ἀθήναις εἶασαν μετὰ τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμίνα εἶχον τὸν στόλον, ὅπου ὕστερον καὶ τοὺς βαρβάρους κατεναυμάχησαν σοά'

1. ἐγένοντο T. ἐγένετο vulgo.
ἀπερικόπτως T. ἀπερικοπῶς vulgo.
3. χρησμὸς] Hoc oraculum memorant Herodotus 7, 141. aliiq̃ scriptores.

6. τελέθειν] τελέθει T. τελέθον vulgo. Correctum ex Herodoto.

7. μηδὲ] μὴ T.

μένειν T. μένων vulgo.

8. ὑποχωρεῖν T. ὑποχώρει vulgo.

9. οἱ Ἀθηναῖοι] Quæ sequuntur γυναῖκας μὲν usque ad finem hujus narrationis τὸ πένθος αὐτῇ παρεσήμηνεν edidi ex T. loco eorum quæ Butlerus ex codice Cantabrigiensi posuerat sic scripta οὐκ ἠδύναίτο ξυνίεναι τί ξύλινον τείχος, ἀλλ' οἱ γέροντες φόντο πύργους ξυλίνους προστάττειν αὐτοῖς τὴν Πυθίαν ποιεῖν. οὓς καὶ τινες ποιήσαντες καὶ ἐπαναβάντες ὑπὸ Περσῶν πύργους αὐτῶν (αὐτοῖς Butl.) κατεκαύθησαν. Θεμιστοκλῆς δὲ μόνος εἰπὼν ξύλινον τείχος εἶναι τὰς τριήρεις καὶ τοῦτο βούλεσθαι τὸν χρησμὸν ἐπεισε. καὶ τοὺς μαχημένους τριήρεσιν ἐμβαλὼν καὶ περὶ Σαλαμίνα ὁμίσας μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν νεῶν γυναῖκας καὶ γέροντας καὶ παῖδας ἐξέπεμψεν εἰς Τροιζήνα. ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων νῆες τοα'. ἐρχομένου δὲ τοῦ Ξέρξου μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς καὶ μέλλοντος διαβαίνειν τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι οὕτω καλουμένας Πύλας

Λεωνίδας ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' κατέσχε τὴν ἀρόδον· πάντῃ δὲ λαμπρῶς ἀγωνισάμενος καὶ τῶν βαρβάρων πολλοὺς διαφθείρας καὶ ἀδελφοὺς β' τοῦ Ξέρξου, τέλος ὑπὸ τοσούτου πλήθους αὐτὸς τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συμπατηθέντες ἀπώλλυντο. ἐλθὼν δὲ ὁ Ξέρξης οὕτω μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς ταύτην μὲν περὶ Θήβας εἶασεν, αὐτὸς δὲ μετὰ οὐκ ὀλίγων ἀναβάς περὶ τὸ Αἰγιάλεον ὄρος ἐκάθητο (τὸ δὲ ἐστὶν ἀντικρὺ Σαλαμῖνος), ὅρῳ τὴν ναυμαχίαν. ἐν Σαλαμῖνι γὰρ συνέβαλον ἀμφότερα τὰ ναυτικά, τό τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικόν. ἡττηθέντος δὲ κατὰ κρας τοῦ βαρβαρικοῦ ναυτικοῦ θεώμενος ὁ Ξέρξης, καὶ ἅμα ἀκούων ὡς μέλλουσιν Ἑλλήνες καταλήφασθαι καὶ διαφθεῖρειν (τὴν γέφυραν addit Butl.) Μαρδόνιον μὲν εἶασε μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς αὐτόθι, αὐτὸς δὲ μέρος τι τοῦ στρατεύματος παραλαβὼν δραμὼν καταλαμβάνει τὴν γέφυραν. καὶ πλείστοις κινδύνους περιπεσὼν μόλις μετ' ὀλίγων (sic Butl. pro ὀλίγων) καταλαμβάνει τὴν πατρίδα. Μαρδονίῳ δὲ συμβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι κατεπολέμησαν. ἔσχε δὲ τὴν μὲν ἐν Σαλαμῖνι τῆς ναυμαχίας νίκην Θεμιστοκλῆς, τὴν δὲ ἐν Πλαταιᾷ τοῦ πεζοῦ νίκην Πausanίας ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγός.

13. σοά'] Ad verum propius accedit numerus codicis Cantabrig. τοα'. De numero navium v. Blomfield. ad Pers. v. 339. ed. nostræ.

πάντα τὰ τῶν συμμάχων καὶ αὐτῶν ἔχοντες πλοῖα. ὁ δὲ Ξέρξης
 περὶ τὸ Αἰγιάλεωv ὄρος ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος κείμενον ἐπὶ θρόνον
 λαμπρῶς ἐκάθητο βλέπων τὴν ναυμαχίαν. ἡττηθέντων δὲ τῶν αὐτοῦ
 τῇ ναυμαχίᾳ πεζῇ πολεμῆσαι ἠθέλησε, καὶ ἐκ τῆς τῶν Περσικῶν
 βελῶν ἐπαφήσεως ἐκρύβη ὁ ἥλιος. τοῦτο μαθὼν τις τῶν Ἑλληνικῶν
 στρατηγῶν εἶπε τοῖς στρατιώταις “ἀριστοποιήσασθε, ἄνδρες, ἵνα
 “παρ’ Αἰδῇ δειπνήσωμεν μαχόμενοι. θαρρεῖτε δέ· οὐ γὰρ ὑπὸ
 “θάλπους ἡλίου, ὑπὸ σκιὰν δὲ βελῶν πολεμήσομεν.” Ξέρξου δὲ
 μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ’
 τὰς περὶ Ἀρτεμίσιον παρόδους κατείληφε, καὶ ἀντιταξάμενος παρ’
 αὐτὸν πολλοὺς μὲν ἀνείλε καὶ δύο ἀδελφοὺς τοῦ Ξέρξου. τοσοῦτον
 δὲ ἀντέστη γενναίως μαχόμενος ὥς καὶ τὸν Ξέρξην ἀποβῆναι τοῦ
 ἵππου καὶ πεζῇ μαχεσασθαι. τέλος συμπατήσαντες αὐτὸν τε τὸν
 Λεωνίδην καὶ τοὺς τ’ διῆλθον διὰ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν, λαβόντες
 δὲ τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου ἀνεσταύρωσαν. τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης
 ἔτι παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων κακούμενον,
 προσέτι δὲ ἀκούων ὅτι τὴν γέφυραν λύειν μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν
 Μαρδόνιον ἀφείς πολεμεῖν, αὐτὸς δὲ μέρη λαβὼν τοῦ στρατεύματος
 ὑπεχώρει. καὶ τούτων δὲ οἱ πλείους περὶ τὴν πάροδον χειμῶνι καὶ
 λιμῷ διαφθείρονται. αὐτὸς δὲ ἀπὸ Στρυμόνος νηὶ Φοινίσσῃ ἐμβὰς
 καὶ δεινῇ τρικυμῇ περιπεσὼν, ὥς καὶ πολλοὺς ἀποπηδῆσαι τῆς νεὸς
 εἰς τὴν θάλατταν χάριν τῆς σωτηρίας αὐτῶν, μόλις εἰς τὴν πατρίδα
 δυστυχῶν ὑποστρέφει. καὶ τὸν Μαρδόνιον δὲ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
 Πέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεῖλον καὶ Μασίστιον, τὸν χρυσοῦν λεπίδωτὸν
 ἔχοντα, δι’ ὃν ἀνηρημένον καὶ μεγάλη μάχη ἐγένετο. ταῦτα μὲν
 οὕτως· Ξέρξης δὲ πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μετὰ
 τοιαύτην ἤτταν, ἐν Σάρδεσι παραγεγονῶς, εἰς ἔρωτα τῆς Μασιστίου
 ἐμπέπτωκε γυναικὸς, καὶ ταύτῃ συνῆν καὶ συνέχαιρεν, ὥσπερ νενι-
 κηκῶς, ὁ πᾶσαν ἀπολωλεκῶς τὴν Περσίδα, οἷα καὶ πάντες οἱ ἡττη-
 μένοι διαπράττονται, εἰς ἀπόγνωσιν ἐμπεσόντες. τέλος ἐλθὼν εἰς
 τὴν πατρίδα τὸ πένθος αὐτῇ παρεσήμενεν.

1. ταῦτε μὲν Περσῶν] τοῦτο δεικτικῶς, οἷον φησί τις πρὸς ἑαυτὸν

2. Αἰγιάλεωv] ἀργαῶν T. Correxī
 ex cod. Cantabrig.

10. Ἀρτεμίσιον] ἀρτεμίσιν (sic) T.

27. Μασιστίου correxi pro μασί-
 δος. Apud Herodotum 9, 112. Ma-
 σίστης et genit. Μασίστεω.

ὅτι ταῦτε καὶ ταῦτα πιστὰ καὶ πιστώματα καλεῖται τῶν Περσῶν τῶν πορευθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα γῆν, ἀντὶ τοῦ, ἡμεῖς πιστοὶ χρηματοφύλακες τῶν Περσῶν καλούμεθα, καὶ ἐσμὲν ἐπόπται τῶν οἰκῶν αὐτῶν οὐστinas ἡμᾶς αὐτὸς ὁ Ξέρξης ὁ βασιλεὺς, ὁ τοῦ Δαρείου υἱός, ὡς πρεσβύτας καὶ ἐντίμους ὄντας (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ κατὰ 5 πρεσβείαν) προέκρινε τῶν ἄλλων ἐφορεύειν, ἥτοι ἄρχειν, καὶ ἐπόπτας εἶναι καὶ ἐπιτηρητὰς τῆς χώρας αὐτοῦ, μὴ δυναμένους πολεμεῖν. τὸ δὲ πιστὰ τινὲς φασιν ὅτι ὑποπεύσαντες τοὺς κατὰ τὸν χορὸν ἑαυτοὺς λέγειν πιστώματα Περσῶν, ἀγνοοῦντες ὅτι πόλις ἐστὶ Περσῶν ἔσθωθεν Πίστειρα καλουμένη, ἣν συγκόψας ὁ ποιητὴς Πιστὰ 1 ἔφη. Α.

οἰχομένων] πορευθέντων. Β.

2. πιστὰ] πιστώματα. Ο. δέον εἰπεῖν, ἡμεῖς μὲν οἱ γέροντες καλούμεθα πιστὰ καὶ ἀσφαλῆ τῶν ἐστρατευκότων καθ' Ἑλλάδος Περσῶν, τουτέστιν, ἡμᾶς ὁ Ξέρξης ἐνταῦθα κατέλιπεν ἀσφαλεῖς 1 καὶ πιστοὺς τῆς ἀρχῆς φύλακας, ὥσπερ καὶ παρακατιὼν λέγει, πρὸς τὸ πιστὰ ταῦτε ἐπήνεγκεν. οἱ δὲ λέγοντες τὸ πιστὰ ἀντὶ τοῦ Πίστειρα κατὰ συγκοπὴν παντὶ δῆλον ὅτι ληροῦσι. Β.

3. ἀφνεῶν] ὀλβίων. Β.

4. ἐδράνων] κατοικήσεων. πρεσβείαν] ἐντιμότητα. Β. 2

7. εἴλετο] προέκρινε. Ο. ἐφορεύειν] ἐπιστατεῖν. Β.

8. ἀμφὶ δὲ νόστῳ] ταρασσεται, φησὶ, καὶ θορυβεῖται ἡ ψυχὴ ἔσθωθεν, τοῦτο γὰρ τὸ θυμὸς δηλοῖ, κακὰ μαντενόμενος περὶ τῆς ὑποστροφῆς τοῦ Ξέρξου καὶ τῆς πολυχρύσου καὶ πλουσίας στρατιᾶς τῶν Περσῶν. Ὀμηρικῶς δὲ πρῶτον τὸν βασιλέα ἔταξεν, εἴτα τοὺς 2 ὑπηκόους· φησὶ γὰρ “Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.” Α.

νόστῳ] ὑποστροφῇ. Β.

10. ὀρσοπολεῖται] κινεῖται. Β.

12. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς οἴχωκε] πᾶσα γὰρ ἡ δύναμις

8. τὸ δὲ πιστὰ—Πιστὰ ἔφη] Hæc habet O., omittit P. qui post πολεμεῖν addit verba ex scholiasta veteri excerpta, “Ἄλλως. οἱ ἀπομνηματισάμενοι (corrige ὑπομν—) φασὶν ὅτι ἑαυτοὺς λέγουσι πιστώματα Περσῶν οἱ κατὰ τὸν χορὸν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἐστὶ Περσικὴ Πίστειρα, ἣν συγκόψας Πιστὰ (hoc accentu codex) εἶπεν

(Librarii, ut videtur, culpa exciderunt aliquot veteris scholiastæ verba οἱ δὲ—φασὶν, quæ suo loco vide.) ἡμεῖς δὲ ἐσμὲν οἱ πιστοὶ χρηματοφύλακες Περσῶν.

9. ἀγνοοῦντες Ο. Legebatur ἀγνοοῦσι δέ.

21. προέκρινε] Hoc ultimum est glossema in O.

ἢ Ἀσιατογενῆς, ἥγουν ἢ Περσική, ἢ ἐν Ἀσίᾳ γεννηθεῖσα, παρεγένετο καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Α.

13. οἷχσκε] ἐπορεύθη. νέον δ' ἄνδρα βαύζει] ἦτοι πᾶσαν τὴν νεότητα ἀνακαλεῖται ὁ θυμός. Β.

νέον δ' ἄνδρα βαύζει] ἦτοι τὴν νεότητα πᾶσαν τῶν Περσῶν ἀνακαλεῖται ἢ Ἀσία, ἢ ἡ ψυχὴ μου. γράφεται δὲ καὶ ἐόν, ἦτοι τὸν ἴδιον ἄνδρα. Ἄλλως. τὸν Ξέρξην ἔχειν ἡγεμόνα μετὰ βοῆς ἐπικαλεῖται. ληπτέον δὲ τὸ ἔχειν ἡγεμόνα ἔξωθεν. Ρ.

14. τις ἰππεὺς] τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ Ξέρξου, ἢ ἐξ ἐκείνων. Β.

16. οἷ τε τὸ Σούσων] τοῦτο κατὰ ἀθροισμὸν καὶ μερισμὸν. ἄνω 10 γὰρ εἰπὼν ὡς πᾶσα ἰσχυρὸς Ἀσιατογενῆς εἰς Ἑλλάδα ὤρμησεν, νῦν ἐντεῦθεν ἀπαριθμεῖν ἄρχεται ὅθεν ὤρμησεν, καὶ τίνες οἱ τῆς στρατιᾶς ἡγέμονες. Σούσων ἢ δ' Ἀγβατάνων] αὗται αἱ πόλεις βασιλεία Περσῶν ἦσαν. Β.

ἢ δ' Ἐκβατάνων] ὅτι Ἀκεσσαία πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκεσσαίου 15 ἱτινὸς τὰ νῦν Ἐκβάτανα λεγόμενα. Ρ.

17. καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἔρκος] ληπτέον ἔξωθεν τὸ τοῦτο, ἢ ἢ, οἵτινες προλιπόντες τὸ ἄστν τοῦτο τῶν Σούσων καὶ τῶν Ἐκβατάνων καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἔρκος (ἔστι δὲ τοῦτο πόλισμα Περσῶν) ἔβαν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ἑλλάδα οἱ μὲν ἐφιπποι, οἱ δὲ ἐπὶ 20 πλοίων, ἄλλοι δὲ πεζοὶ, παρέχοντες καὶ ποιῶντες στῖφος· καὶ πύκνωμα τοῦ πολέμου. τινὲς δὲ τὸ παρέχοντες ἀντὶ τοῦ ὄντες λέγουσιν. ἕτεροι δὲ ἀντὶ τοῦ διδόντες, οἱ καὶ τὸ πολέμου πολέμφ φασίν. Α.

18. προλιπόντες] ἀφέντες. ἔβαν] εἰς τὴν Ἑλλάδα. Β.

20. στῖφος] τάξιν, πύκνωμα. παρέχοντες] ποιῶντες. Β. 25

21. οἶος Ἀμίστρης] βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποτεταγμένοι δὲ τῷ Πέρσῃ. τὰ μὲν τῶν ὀνομάτων ἰστόρησεν, τὰ δὲ τελειῶς ἔπλασεν. οἶος ἦν ὁ Ἀμίστρης καὶ ὁ Ἀρταφρένης καὶ ὁ Ἀστιάσης, ταγοὶ καὶ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν σοῦνται καὶ ὁρμῶσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποχοὶ δὲ καὶ 30 ὑποκλινεῖς καὶ ὑποτεταγμένοι μεγάλῃ βασιλεῖ, τῷ Ξέρξῃ δηλονότι. κατὰ δὲ τινὰς ἐστὶν ὑπέρθεσις ἐν τῷ Ἀρταφρένης διὰ τὸ μέτρον. Α.

24. ὑποχοὶ] ὑπόχειροι. Β.

15. Ἀκεσσαία] ἀκεσαῖα Ρ. et mox ἀκεσαῖον. Recte scriptum in schol. 32. κατὰ δέ—μέτρον om. O.P. Excerpta sunt ex schol. vet. vet.

25. σοῦνται] ὁρμῶσι. B.

26. τοξοδάμαντες] τοξόται διὰ τῶν τόξων δαμάζοντες τοὺς ἀντι-
πάλους· καὶ ἱππικοὶ, φοβεροὶ μὲν εἰς τὸ θεαθῆναι, τουτέστιν ἱκανοὶ
φοβεῖν ἀπὸ μόνης τῆς ὄψεως, δεινοὶ δὲ καὶ ἐπιτήδειοι καὶ δεξιοὶ πρὸς
πόλεμον, ἐν τλήμονι καὶ καρτερικῇ καὶ γενναίᾳ δόξῃ καὶ γνώμῃ 5
ψυχῆς. A.

28. δόξῃ] ἡ γνώμη, ἡ φιλοτιμία, ἡ ἐνυποστάτ.φ δόξῃ καὶ πείσματι
ψυχῆς. A.

εὐτλήμονι δόξῃ] τοιοῦτοι γάρ εἰσιν ὡς τοῖς αὐτοῖς θεωρουμένοις
φόβον ἐμποιεῖν, καὶ δεινοὶ κατὰ τὴν μάχην, εὐτλήμονι καὶ καρτερικῇ 10
δόξῃ ψυχῆς· τουτέστιν, οὐ μόνον τῷ εἶδει φοβεροὶ, ἀλλὰ καὶ δόξαν
πᾶσιν παρέχουσιν ὡς ἄρα δεινοὶ πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐν καρτερίᾳ καὶ
γενναϊότητι ψυχῆς. δέον δὲ εἰπεῖν, εὐτλήμονος καὶ καρτερικῆς ψυχῆς,
πρὸς τὸ δόξῃ ἐπήνεγκε, εὐτλήμονι δόξῃ ψυχῆς εἰπὼν, ὥσπερ καὶ ἐν
ἄλλοις τισὶ πολλαχοῦ, καὶ Εὐριπίδῃ εἴρηται, καὶ ἐν τῷ παρόντι 15
Λισχύλῳ λέγοντι εἰς τὸ ὅπισθεν δράμα “ψαλίοις τετραβάμοσι
“ μωνύχων πόλων” οὐ γὰρ ἦσαν οἱ χαλινοὶ τετραβάμονες, ἀλλ’
οἱ ἵπποι. B.

29. ἱππιουχάρμης] ὁ διὰ τῶν ἵππων εἰς τὴν μάχην πορευόμενος. A.

33. ἄλλους δ’ ὁ μέγας] ἄλλους δὲ, φησὶν, ἔπεμψε συμμάχους 20
τῶν Περσῶν ὁ μέγας καὶ ὁ πολλὰ θρέμματα ἔχων Νεῖλος. ὑπο-
χείριοι γὰρ ἦσαν Περσῶν τότε οἱ Αἰγύπτιοι. εἴτα καταλέγει τίνες
ἦσαν οἱ ἀπ’ Αἰγύπτου, καὶ φησιν, ὁ Σουσιस्कάνης καὶ ὁ Πηγαστα-
γὼν ὁ Αἰγυπτιογενής. τινὲς δὲ διαιροῦσι τὸ Σουσιस्कάνης καὶ Πηγάς
καὶ Ταγών. τὰ γὰρ ὀνόματα ὁ ποιητὴς πέπλακε καὶ οὐκ ἔστιν 25
Αἰγυπτιακά. ἕτεροι δὲ τὸ πηγάς καὶ τὸ ταγών ὡς ἐν ἀναγινώσκου-
σιν Πηγασταγών. A.

34. Νεῖλος] ὑποχείριοι γὰρ Περσῶν ἦσαν Αἰγύπτιοι. Σουσι-
σκάνης] ἦσαν δὲ οὗτοι. B.

36. ἱεῖς Μέμφιδος] Μέμφις πόλις ἐστὶν ἱερὰ Αἰγύπτου. ἔστι 30
δὲ καὶ αὕτη τῷ ἡλίῳ ἀνατεθειμένη. πᾶσαι δὲ αἱ τῆς Αἰγύπτου
πόλεις ἱεραί. P. ἱερὰν τὴν Μέμφίδα καλεῖ διὰ τὸ τιμαῖσθαι ἐκεῖ
τὸν Ἄπιν καὶ μυστήρια τοῖς Αἰγυπτίοις γίνεσθαι. B.

37. Ὀλυγίας] Ὀλυγίους δὲ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας φησὶ τὰς

16. ψαλίοις—πόλων] Eurip. Phoen.
793. ubi μώνυχα πῶλον.

29. ἦσαν δὲ οὗτοι] Id est λείπει,
ἦσαν δὲ οὗτοι.

ἀρχαίαις, αἱ καὶ ἑκατοντάφυλοι λέγονται· αἱ δὲ ἕτεραι Θῆβαι αἱ Ἑλληνίδες ἐπτάφυλοι· καὶ αἱ ἄλλαι Ὑποπλάκιοι αἱ περὶ τὸ Ἀτραμύτιον. P. τὰς παλαιάς. λέγει δὲ τὰς ἑκατονταφύλους. B.

39. ἐλειοβάται] οἱ τὸ Αἰγύπτιον ἔλος οἰκοῦντες, οἱ κοινῶς Αἰγύπτιοι λέγονται· ἐλώδης γὰρ ἡ Αἴγυπτος. παρὰ τινῶν δὲ ἐλειο- 5 βάται λέγονται οἱ ἐπὶ ἔλους ἐλαύνειν δυνάμενοι ναῦς, ὅπερ ἐστὶ τῶν δυσχερεστάτων. τινὲς δὲ εἰς τὸ ἐλειοβάτας στίζοντες τὸ ἐξῆς “νηὼν ἐρέται δεινοί” λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ κωπηλάται νηῶν ἐπιτήδεια. A.

ἐλειοβάται] Αἰγύπτιοι· Ἐλος γὰρ τόπος ἐν Αἰγυπτίῳ. ἐρέται] 10 κωπηλάται. B.

40. ἀνάριθμοι] τοῦτο πρὸς τὸ πλῆθος ἔδει ἐπενεγκεῖν καὶ εἰπεῖν ἀνάριθμον· νῦν δὲ πρὸς τὸ πρότερον ἀρσενικὸν ἀπέδωκεν. B.

41. ἀβροδιαίτων] τοιοῦτοι γὰρ ὄντως οἱ Λυδοί· οὓς τὰς Σάρδεις οἰκοῦντας Κύρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ὁ τοῦ Καμβύσου υἱός, 15 πολεμήσας κατετροπώσατο καὶ ὑποχειρίους ἑαυτῷ πεποιήκεν. ἀβροδιαίτοι δὲ οὗτοι· ὅθεν καὶ τὸ παρ’ Ἀνακρέοντι Λυδοπαθεῖς τινὲς ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς. καὶ τὸ περιφερόμενον “μήτε μοι Λυδῶν καρύκας” “μήτε μαστίγων ψόφους,” τρυφηλοὺς αὐτοὺς παριστάνει. καὶ ὁ Λυδοφύτης δὲ μυροπώλης ταύτην τὴν τρυφήν δηλοῖ. καὶ τὴν 20 βάκκαριν δὲ ἔνιοι μύρον Λυδῶν ἔφασαν. A.

πολυτελῶν ἔν τε τροφαῖς καὶ ἐνδύμασιν. B.

42. ἐπίπαν] παντελῶς. Ἡπειρογενὲς] Ἡπειρος τόπος ἐν τῇ Ἀσίᾳ οὕτω καλούμενος, ἥγουν ἡ Λυκαονία, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι. B.

43. τοὺς Μητραγαθῆς] οὗστινας Λυδοὺς ἐξορμῶσι καὶ ἐξάγουσι 25 καὶ παρακινεῖσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐποχουμένους ἐν πολλοῖς ἄρμασιν ὁ Μητραγαθῆς ὁ Ἀρκεὺς τε ἀγαθὸς, ἡγεμόνες δίοποι καὶ διέποντες καὶ οἰκονομοῦντες αὐτοὺς, καὶ αἱ πλούσιαι Σάρδεις. οὗτοι γὰρ τὰς Σάρδεις κατῴκουν. A.

44. δίοποι] οἱ διέποντες, ἡγεμόνες. A. περίβλεπτοι. B. 30

47. δῖρρυμα] εἰπὼν πολλοῖς ἄρμασι τοὺς Λυδοὺς ἐποχεῖσθαι, παρακατιὼν τὴν ἀρματηλασίαν καὶ ἐκ πόσων ἵππων αὐτὰ συνίστατο,

14. τὰς Σ. οἰκοῦντας Κύρος om. P.
15. υἱός P. Legebatur πατήρ, quod in γρ. habet P.
18. περιφερόμενον] παραφερέμενον P. καρύκας] κήρυκας P. Vid. schol.

vet. x quo hæc sumta.
21. βάκκαριν P. βάκχαριν vulgo. γρ. μάκαριν P.
29. κατῴκουν] οἰκοῦσι O.

ἐδῆλωσεν εἰρηκῶς, τέλη καὶ ἄρματα δηλαδὴ, ἐξορμῶσι τῶν Σάρδεων
τέθριππα καὶ ἐξάιππα. ἐκ τούτου δὲ τῶν ἵππων τὸ πλῆθος δηλοῖ.
ἢ τέλη τὰ τάγματα ῥητέον. Α.

δίρρυμα] τέθριππα. τρίρρυμα τέλη] ἔξιππα πληρώματα, στίφη. Β.

49. στεῦνται δ' ἱεροῦ] διαβεβαιοῦνται δὲ οἱ πλησίον οἰκοῦντες 5
τοῦ ἱεροῦ Τμώλου ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα, καὶ οἱ λόγχης ἄκμονες ἤγουν οἱ
ἀκίνηται ὑπὸ τῆς λόγχης, ὥσπερ ὁ ἄκμων ὑπὸ σφυρῶν, καὶ οἱ ἀκον-
τισταὶ Μυσοὶ δουλώσαι αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα. γίνεται δὲ τὸ στεῦνται
ἀπὸ τοῦ στέω στεύω στεύονται καὶ κατὰ συγκοπὴν στεῦνται, ὡς χέω
χεύω χεύονται χεύνται. Ο.Ρ.

στεῦνται] ὀρμῶσι. ἱεροῦ] μεγάλου. Τμώλου] ὄρος Λυδίας.
πελάται] πλησιασταί. Β. 10

51. ἄκμονες] καρτερικοί· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἄκμονος. Β.

52. Βαβυλὼν δ' ἡ πολύχρυσος] ἡ πλουσία δὲ Βαβυλὼν πέμπει
πάμμικτον ὄχλον. εἴτα ἐφερμηνεύων τοῦτο φησι, ναῶν τε ἐπόχους, 15
ἤτοι λαὸν ναυτικὸν ταῖς ναυσὶν ἐποχούμενον, καὶ πιστοὺς καὶ θαρροῦν-
τας φρονήματι τοξικῶ, ἤτοι ἐμπείρους τῆς τοξικῆς. Α.

54. σύρδην] ὁμοῦ. ἐπόχους] ἐπιβάτας. Β.

55. λήματι] φρονήματι. πιστοὺς] θαρραλέους. Β.

58. δειναῖς] μεγάλαις. ὑποπομπαῖς] προπομπαῖς. Β. 20

59. τοιόνδ' ἄνθος] τοιοῦτο καλλώπισμα καὶ τὸ ἐξαίρετον μέρος
τῶν ἀνδρῶν τῆς γῆς τῆς Περσίδος οἴχεται καὶ πορεύεται πρὸς τὴν
Ἑλλάδα· περὶ οὓς πᾶσα γῆ Ἀσιητικὴ ἡ ἀναθρεψαμένη αὐτοὺς στε-
νάζει ἐν πόθῳ μαραντικῶ καὶ καυστικῶ. Α.

ἄνθος] ἐξαίρετον. Β. 25

60. οἴχεται] ἐπορεύθη. Β.

62. μαλερῶ] γρ. μαλερῶς, ἤγουν θερμῶς. Ρ. θερμῶ καὶ δια-
πύρρῳ. Β.

63. τοκέες τ' ἄλοχοί τε] οἱ πατέρες δὲ αὐτῶν καὶ αἱ ὁμόκοιτοι
αὐτῶν γυναῖκες τρομέουσι τὸν χρόνον τείνοντα καὶ μηχανούμενον τῇ 30
τῶν ἡμερῶν περιφορᾷ, τὸν ἡμερόλεγον, ἤτοι τὸν ἐκ τῶν ἡμερῶν
καταριθμούμενον, παρὰ τὸ ἡμέρα καὶ τὸ λέγω, τὸ ἀριθμῶ. Α. Ἄλ-
λως. μακραῖς ἡμέραις λεγόμενον, ἢ τὸ ἐκ τῶν ἡμερῶν καταριθμούμε-
νον, παρὰ τὰς ἡμέρας καὶ τὸ λέξασθαι. Ρ.

5. πλησίον οἰκοῦντες] ἐνοικιοῦσι Ο.

6. οἱ ἄ.] οἱ om. Ο.

7. σφυρῶν] τῶν σφυρῶν Ο. qui re-
liquam scholii partem om.

ἡμερόλεγδον] τὸν ἐξ ἡμερῶν συλλεγόντα. B.

64. τείνοντα] αὐξάνοντα. B.

65. πεπέρακε μὲν ὁ περσέπολις] ἐπέρασε μὲν, φησὶν, ἤδη εἰς τὴν ἀντίπορον γείτονα χώραν, ἥτοι τὴν Εὐρώπην· οἱ γὰρ Πέρσαι τῆς Ἀσίας εἰσὶ κάτοικοι, ὁ τοῦ βασιλέως Ξέρξου στρατός, ὁ τὰς πόλεις 5 πορθῶν, ἀμείψας καὶ ἀλλάξας τὸν πορθμὸν τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθάμαντος Ἑλλης, ἥτοι τὸν Ἑλλήσποντον, ἐν σχεδίᾳ λίνφ δεδεμένη. γεφυρώσας γὰρ τὴν θάλασσαν διὰ τῶν νηῶν πεζῇ ταύτην τὸν στρατὸν αὐτοῦ περᾶσαι πεποίηκεν. ταῦτα δὲ κωμωδεῖται Εὐπολις ἐν Μαρικᾷ· “Πεπέρακε μὲν ὁ περσέπολις ἤδη Μαρικᾶς.” A. 10

ἤδη] πάλαι. B.

67. χώραν] τὴν Εὐρώπην. B.

68. λινοδέσμφ σχεδίᾳ] στολῇ νηῶν. B.

70. Ἀθαμαντίδος Ἑλλης] Ἀθάμας ἔσχε γυναῖκα ἐξ ἧς τὴν Ἑλλην καὶ τὸν Φρύξον ἐγέννησε· τελευτησάσης δὲ τῆς μητρὸς αὐ- 15 τῶν ἔλαβε τὴν Ἰνὸν, ἥτις τοῖς παισὶ φθονοῦσα τοῦ Ἀθάμαντος πρωτοτύπους τοὺς τῆς χώρας πάντας λαβοῦσα καρποὺς ἐλυμήνατο αὐτούς, ὥστε μηκέτι σπειρομένους ἀναδίδοσθαι. λιμοῦ δὲ διὰ τοῦτο τῆς χώρας ἐπικρατήσαντος οἱ ἐγχώριοι ἐβουλεύσαντο πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀπελθεῖν καὶ μαντεύσασθαι, ὥστε γινῶναι τὸ αἴτιον. τού- 20 τούς δὲ ἡ Ἰνὸν δεξιωσαμένη πεποίηκε τοῦ μαντείου ἐπαναστρεφομένους μηδὲν ἕτερον λέγειν ἢ τὸ τὴν Ἑλλην καὶ τὸν Φρύξον αὐτῷ τυθῆναι ὁ Ἀπόλλων ἀνείρηκεν. ἐπήκοος οὖν ὁ Ἀθάμας τοῦ τοιοῦτου χρησμοῦ γενόμενος τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ποιμνίοις διατρίβουσιν ἐμήνυσσε κριὸν λαβοῦσι τὸν πρῶτιστον ἐпанελθεῖν ἐφ’ ᾧ θῦσαι τοῦτον 25 τῷ Ἀπόλλωνι. λαβόντων δὲ τὸν κριὸν καὶ ἐπανερχομένων ὁ κριὸς τὸ κατ’ αὐτῶν σκευωρούμενον αὐτοῖς ὑπεδήλωσε. φυγῇ γοῦν, τῇ συμβουλῇ τούτου, ἐχρήσαντο, αὐτῷ ἐποχούμενοι καὶ τὸν πλοῦν διαπεραιούμενοι. ἐν δὲ τῷ διαπεραιοῦσθαι αὐτοὺς τοῦτον ἡ μὲν Ἑλλη ἐς μέσον τοῦ πόντου πέπτωκεν, ἀφ’ ἧς ὁ τοιοῦτος ἐκλήθη Ἑλλήσποντος· 30 ὁ δὲ Φρύξος ἐν τινι προσελιμενίσθη λιμένι, ἀφ’ οὗ ὁ τοιοῦτος Φρύξου λιμὴν ὀνομάζεται. A.

6. θυγατρὸς] θέσεως O.

10. Μαρικᾶς] Scribebatur Μαρί-
κας.

15. Φρύξου] Recta nominis scrip-
tura Φρύξος est. Sed relinquendum
Φρύξος recentioribus scholiastis, qua-

lis hic est et Aristoph. ad Nub. 257.

ἐγέννησε] πεποίηκεν O.

16. πρωτοτύπους] πρωτοτύπως O.

25. ἐпанελθεῖν O. et γρ. P. ἐπελ-
θεῖν P.

27. σκευωρούμενον] σκαιωρούμενον O. P.

Ἄθαμαντίδης Ἑλλης] ἐν γὰρ ταῖς νηυσὶν ἔξευξε τὸν Ἑλλήσποντον
 ἑπταστάδιον ὄντα τὸ εὖρος, καὶ γῆν ἐπιχέας πεξῇ δι' αὐτοῦ τὸν στρα-
 τὸν ὁδεῦσαι πεποίηκεν. Ἀθάμας δὲ ἐκ Νεφέλης Ἑλλην καὶ Φρύξον
 ἐγέννησε. τελευταίας δὲ τῆς Νεφέλης ἡγάγετο γυναῖκα Ἰνὸν,
 ἣτις Ἑλλη καὶ Φρύξω φθονοῦσα ὡς μητρὶα ἐλυμήνατο τισὶ μῆχα- 5
 ναῖς τὰ σπέρματα ὡς μηκέτι σπειρόμενα οἶά τε ἐκ τῆς γῆς ἀναδί-
 δοσθαι. λιμοῦ οὖν κατειληφότος τὴν χώραν οἱ ταύτης ἔνοικοι βουλό-
 μενοι ἀπιέναι πρὸς τὸ μαντεῖον λύσιν παρ' ἐκείνου μαθεῖν τοῦ κακοῦ,
 διεφθάρσαν ὑπὸ τῆς Ἰνοῦς χρήμασιν, ἵν' ἐκεῖθεν ἀποστρέφοντες
 μηδὲν ἄλλο λέγοιεν πρὸς Ἀθάμαντα ἢ ὡς Φρύξον τε καὶ Ἑλλην 10
 θῦσαι Ἀπόλλωνα προστάττειν εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ. Ἀθάμαν-
 τος οὖν προσπεπομένου αὐτοὺς ἐκ τῶν ποιμνίων καὶ προστάττοντος
 κριὸν μετ' αὐτῶν ἀγαγεῖν, ἐπειδὴ κριὸν παραλαβόντες ἔμελλον πο-
 ρεῖσθαι, οὗτος παραδόξως αὐτοῖς τὸ κατ' αὐτῶν ἐμήνυνε δρᾶμα.
 φεύγοντες οὖν ἐποχούμενοι τῷ κριῷ, ἐπεὶ θαλάττης ἐπέβησαν, ἡ μὲν 15
 Ἑλλη ὀλισθήσασα τοῦ κριοῦ πίπτει ἐντὸς τοῦ πελάγους, ἀφ' ἧς
 Ἑλλήσποντος κέκληται, ὁ δὲ Φρύξος προσορμήσας λιμένι καὶ τε-
 λευτήσας τὸν βίον ἐκεῖ Φρύξου λιμένα τοῦτον ἀπ' αὐτοῦ καλεῖσθαι
 πεποίηκεν. B.

71. πολύγομφον ὄδισμα] ἀμφὶ τῷ αὐχένι τοῦ πόντου ζυγὸν βα- 20
 λὼν πολύγομφον ὄδισμα καὶ βάδισμα, τῶν τῆς θαλάσσης δηλονότι
 νώτων ἄνωθεν. ἐγεφύρωσε γὰρ τὸ ἑπταστάδιον τῆς θαλάσσης, ταῖς
 ναυσὶ συνδήσας καὶ γῆν ἐπιβαλὼν ἄνωθεν, ὥστε ὁδὸν ποιῆσαι ἐπὶ
 τῶν νεῶν, δι' αἷς καὶ τὸ πολύγομφον εἶπε. γράφεται καὶ ἔρεισμα
 τὴν ναῦν. A. 25

πολύγομφον] πολύκαρπον. ὄδισμα] πορείαν. B.

72. αὐχένι πόντου] διὰ τὸ εἶναι τοῦτον στενὸν, ἐπὶ σταδίων γὰρ,
 παρεικάζει αὐχένι, ἄλλως τε καὶ ὅτι ἀρχὴ τῆς ἔσω θαλάττης
 ἐστίν. B.

73. πολυάνδρου] ὁ θούριος δὲ καὶ ὁ πολεμικώτατος ἄρχων τῆς 30
 πολυάνδρου Ἀσίας ὁ Ξέρξης ἐπὶ πᾶσαν χθόνα, τὴν Εὐρώπην δηλονό-
 τι, ἐλαύνει ποιμανόριον θεῖον διχόθεν, ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης. ποι-
 मानόριον δὲ τὸ ἀνδρικὸν ποίμνιον, παρὰ τὸ ποιμαίνω. σημαίνει δὲ τὸ
 στρατεύμα τὸ ἀνδρικὸν παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας.
 ὅθεν ποιμανόριον τὸ ἐκ ποίμνης ἀνδρῶν συνηγμένον βασίλειον. A. 35

74. ἐπὶ πᾶσαν χθόνα] ἡλπίζετο γὰρ Ξέρξης πᾶσαν τὴν γῆν δουλώσειν, μήτοι γε τὴν Ἑλλάδα. B.

75. ποιμανόριον θεῖον] ποιμνιον ἀνδρῶν. θαυμαστὸν δὲ ἐς τὸ πλῆθος. B.

76. διχόθεν] ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. πεζονόμοις ἕκ τε θαλάσσης] δέον εἰπεῖν ἕκ τε γῆς καὶ θαλάσσης, εἰς μὲν τὸ θαλάσσης τὴν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου ἐτήρησεν, εἰς δὲ τὸ γῆς ἐνῆλλαξε, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν γῆς πεζονόμοις, ἦτοι πεζοῖς, εἶπε· πεζοὶ γάρ εἰσιν οἱ κατὰ τὴν γῆν ὁδεύοντες. B.

78. ὄχυροῖσι πεποιθὼς] πεποιθὼς καὶ θαρρῶν ἐφέταις, ἢ τοξόταις 10 καὶ ἡγεμόσι τοῖς ἀπὸ τῆς χρυσονόμου γενεᾶς, ὄχυροῖς, στυφέλοις καὶ σκληροῖς, ὁ ἰσόθεος φῶς καὶ ἀνὴρ, τουτέστιν ὁ Ξέρξης. τὸ δὲ χρυσονόμου ἀντὶ τοῦ πλουσίας εἶπε. τινὲς δὲ χρυσογόνου λέγουσι, διὰ τὸ τὸν Περσέα ἀπὸ χρυσοῦ γεγενῆσθαι· ὃ καὶ βέλτιον. ἀπογόνου γοῦν φησὶ τῆς Περσέως γενεᾶς, ἢ τῆς τῶν χρυσῶν ἀνθρώπων· ἢ 15 πολυχρύσου. A.

ὄχυροῖσι] δυνατοῖς. B.

79. στυφέλοις] ταράκταις. ἐφέταις] τοξόταις. χρυσονόμου] πλουσιωτάτης· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Πέρσαι. B.

80. φῶς] ἀνὴρ. B.

20

81. κυανῶν δ'] βλέπων δὲ μέλαν καὶ μανικὸν ἐν ὄμμασιν δέργμα καὶ βλέμμα δηλαδὴ φοινίου δράκοντος. τοῦτο ἐφερμηνευτικῶς τέθειται· ἐπάγει δὲ τοξόδαμνον Ἄρην, ἥγουν τὸν ἐν τοῖς δαμάζοντα πόλεμον, τοῖς Ἑλλησι πολλὴν δύναμιν στρατιωτῶν ἔχων καὶ πολλὴν νῆα (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πολύχειρ καὶ πολυναύτης) Ἀσσύριόν τε 25 ἄρμα ἐλαύνων, ἥγουν Περσικόν· οἱ γὰρ Πέρσαι Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο τὸ πρότερον. O.P.

κυανέων] σκοτεινὸν, φοβερόν. B.

82. δέργμα] βλέμμα. B.

84. Σύριον] Περσικόν. διώκων] ἐλαύνων. B.

30

85. δουρικλύτοις] πολεμικωτάτοις. ἀνδράσι] τοῖς Ἑλλησι. B.

87. δόκιμος δ' οὕτις] οὕτις δὲ δόκιμος φρονῶν ἐν ἑαυτῷ καὶ δοκῶν καὶ θαρρῶν ὑποστὰς τοσοῦτον ῥεύματι ἀνδρῶν δηλαδὴ τῶν Περσῶν· ἦτοι ἀντιστάς καὶ ἀντιμαχεσάμενος ὥστε εἶργειν καὶ κωλύειν τὸ

21. βλέπων δὲ om. O., qui post ὄμμασιν addit ὃ παρακατιὼν ἐδήλωσεν ποιητὴς εἰπὼν—.

ἄμαχον κῦμα τῆς θαλάσσης, τροπικῶς δὲ τῶν Περσῶν, ἐν ἔρκεσιν ὄχυροῖς, ἦτοι γεφύραις γενναίαις· ἀπρόσοιστος γὰρ καὶ ἀφόρητος καὶ ἄμαχος ὁ Περσικὸς στρατὸς, ἀλκίφρων καὶ δυνάμει θαρρῶν λαός. P.

δόκιμος] ἱκανὸς ἔσται. ὑποστὰς] ὑπομείνας τοῦτο. B.

88. μεγάλῳ ρεύματι] σύναπτε τὸ μεγάλῳ ρεύματι πρὸς τὸ δ' ἄμαχον. B.

89. ἐχυροῖς] στερεοῖς. ἔρκεσιν] τείχεσι. B.

90. ἄμαχον κῦμα θαλάσσης] ἦτοι τῶν Περσῶν. B.

91. ἀπρόσοιστος] ἀπρόσδεκτος. εἰ γὰρ καὶ Πέρσαι τὰ εἰς πόλεμον θαυμαστοὶ καὶ Ξέρξης τοσοῦτον πλῆθος κατὰ τῆς Ἑλλάδος 10 ἐπήγαγεν, ἀλλ' οὔτι οἶδε ποῦ τὸ πρᾶγμα προβαίη· θεοῦ γὰρ βουλήσει ἄλλοτε ἄλλως τὰ τῆς νίκης χωρεῖ· ὥστε καὶ τοὺς πολλοὺς ὑπ' ὀλίγων ἂν καταπολεμουμένους θεάσαιτο πολλάκις. διὸ καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ταραχῆς καὶ φροντίδος μεστοί. B.

92. ἀλκίφρων] ἐν δυνάμει φρονῶν καὶ πολέμῳ. B.

15

93. δολόμητιν δ' ἀπάταν] ὥς ἔδει παρατέτακται ὁ Πέρσης. εἰ δὲ ἡ τοῦ θεοῦ ἐπιβουλὴ τὰ τῆς νίκης ἀναβάλλεται, τίς ὁ νικήσων θεός; A. τοῦτό φησιν, ὅτι ὥς ἔδει μὲν παρατέτακται ὁ Ξέρξης, ἡ δὲ θεοῦ ἐπιβουλὴ τὰ τῆς νίκης ἀναβάλλεται. τίς οὖν ὁ νικήσων θεός; καὶ ποῖος ἄνθρωπος ἐκφύγῃ τὴν ἐπιβουλὴν τὴν ἐκ θεοῦ; τίς 20 ὁ ὀξύνοος καὶ σύντομος ὃς τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτῷ βλάβην ἀπὸ τινος συμπτώματος καὶ τύχης προαρπάσαι καὶ εἰς τὸ ἐναντίον μετατρέψαι δυνήσεται; ἢ οὕτως, τίς οὖν ὁ ἐν ταχυτάτῳ ποδὶ ἀνάσσων τοῦ εὐπετέος καὶ συντόμου πηδήματος τῆς Ἄτης, ἦτοι ὑπερπηδῆσαι δυνάμενος αὐτῆς τὰ θήρατρα καὶ ἐκφυγεῖν ταχέως; ἡ δὲ Ἄτη 25 σθεναρά τε καὶ ἀρτίπους, φθάνει δὲ πᾶσαν ἐπ' αἶαν, ὥς φησιν Ὀμηρος· φιλόφρων γὰρ σαίνουσα καὶ καταθέλγουσα κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐμβιβάζει τὸν ἄνθρωπον εἰς παγίδα, ἦτοι εἰσάγει εἰς κίνδυνον. διὸ οὐκ ἔστιν ἄνθρωποι ὑπεκδραμόντα τὴν Ἄτην φυγεῖν. ἡ γὰρ ἐκ θεοῦ, φησὶν, ἀμαύρωσις καὶ δόλωσις ἀφυκτός ἐστιν. ἅμα γὰρ δολοὶ καὶ 30 προσαίνει καὶ κακοποιεῖ ἐν ταύτῳ. O.P.

19. τὰ τῆς] τὸ τῆς O.

νικήσων—ποῖος] νικήσας—τίς O.

20. ἐκφύγῃ—τὴν ἐκ θεοῦ] ἐκφυγὼν—τοῦ θεοῦ O.

23. ταχυτάτῳ ποδὶ—τοῦ εὐπετέος] ταχυτῆτι ποδῶν—τῆς (sic) εὐπετέως O.

24. ὑπερπηδῆσαι—ἡ δὲ] ὑπερπηδῆσας αὐτῆς τὰ θήρατρα καὶ ἐκφυγὼν ταχέως· ἡ γὰρ O.

27. καταθέλγουσα] ὑποθέλγουσα O.

29. Ἄτην] ἀπάτην O.

94. ἀλύξει] ἐκφύγοι. B.

95. κραιπνῷ] ταχεῖ. B.

96. εὐπετέος] συντομωτάτου. ἀναίσσων] κρατῶν. ὃς γὰρ τα-
χύτατός ἐστιν ἄλλεσθαι πηδήματος εὐπετέος ἄρχει. B.

97. φιλόφρων] φιλοφρόνως ἔδει εἰπεῖν, πρὸς δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο 5
ἐπήνεγκεν. B.

99. ἀρκύστατα] δίκτυα. B.

100. τόθεν] διὰ τοῦτο. B.

102. θεόθεν] θεόθεν γὰρ ἡ μοῖρα κατεκράτησε τοῖς Πέρσαις ὥστε
καὶ πολέμους καὶ μάχας ἐγείρειν, τυτέστιν, ἀνέκαθεν ἀνδρείοι εἰσι 10
καὶ κατὰ τὴν εἰμαρμένην πολεμοῦσι. πολεμικοὶ δὲ ὄντες οὐχ ἥττη-
θήσονται. A.

θεόθεν γὰρ] ἡγουν ἐξ ἀρχῆς εἰμαρμένον ἦν Πέρσαις παρὰ θεοῦ ἐν
πολέμοις τοὺς ἄλλους νικᾶν. B.

104. ἐπέσκηψε] ἐπῆλθε καὶ ἐξ ἀρχῆς συμβέβηκε. B.

15

105. πολέμους πυργοδαίκτους] οἱ τοὺς πύργους κατακόπτουσι καὶ
κατερείπουσιν. ἵππιοχάρμας δὲ κλόνους λέγει τοὺς πολεμικοὺς θο-
ρύβους καὶ συντριμμούς· ἐν τούτοις γὰρ οἱ ἵπποι χαίρουσιν. A.

πυργοδαίκτους] πύργους δαμάζοντας. B.

106. διέπειν] ἐφορᾶν, διαπράττεσθαι. κλόνους] ταραχάς. B. 20

107. ἀναστάσεις] ἀφανισμούς. B.

108. ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο] ἔμαθον δὲ ἐσορᾶν καὶ βλέπειν πόντιον
ἄλσος τῆς εὐρυπόροιο θαλάσσης, ἥτοι διὰ θαλάσσης τὰς ὁδοὺς αὐτῶν
ποιεῖν, πολισαινομένης τε καὶ λευκαινομένης αὐτῆς ἐν πνεύματι λά-
βρῃ, ἀφριζομένης δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ, ἣ τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ· πίσυ- 25
νοι καὶ θαρροῦντες πείσμασι λεπτοδόμοις, ἥτοι ταῖς ναυσὶ ταῖς λεπτο-
κατασκευαίς. πλὴν οὐχ οἱ Πέρσαις ναυτικοί, ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν
ὥστε τὸ ἔμαθον ἀντὶ τοῦ μαθεῖν ἐποίησαν, φησὶν, οἱ Πέρσαις τοὺς
ὑπηκόους αὐτῶν. A.

109. πολισαινομένης] λευκαινομένης τοῖς ὕδασι. B.

30

110. λάβρῃ] σφοδρῇ. B.

111. πόντιον] θαλάττιον. ἐπειδὴ τὸ ἄλσος ἐπὶ ξηρᾷ, διὰ τοῦτο
πόντιον εἶπεν. B.

112. λεπτοδόμοις πείσμασι] λεπτοῖς σχοινίοις. B.

118. συντριμμούς P. συντετριμμένους χαίρουσιν O.P. χαρίζουσιν vulgo.
O. et vulgo.

113. λαοπόροις τε] ταῖς τοὺς λαοὺς διαπορθμενούσαις, ἡ ταῖς τῆς κωπηλασίας μηχαναῖς, ταῖς ὑπὸ τῶν λαῶν γινομέναις· οὐχ ὡς αὐτῶν τῶν Περσῶν θαλαττίων ὄντων, ἀλλὰ τῶν ἐκείνοις ὑπηκόων παραλίων. Α.

λαοπόροις τε μηχαναῖς] ναυσὶ περώσαις τοὺς λαοὺς. Β. 5

114. ταῦτά μοι μελαγχίτων] διὰ ταῦτα ἡ φρήν μου, ἡ μελαγχίτων καὶ πενήρης ἐστίν, ἡ ἀμφιμέλαινα, ἀμύσσεται φόβῳ, ἥτοι διακόπτεται ὑπὸ τοῦ φόβου· ἀσυνδέτως. ἡ οὕτως, ἡ φρήν μου ἡ μελαγχίτων, ἥτοι ἡ συνετὴ καὶ ἐν βάθει κειμένη καὶ ἀφανὴς οὖσα περὶ φόβῳ διακόπτεται. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ “Σὺ δ’ ἔνδοθι θυμὸν 10 “ ἀμύξεις.” τοῖς γὰρ τοῦ σώματος πάθεσι δοκοῦμεν συμπάσχειν καὶ τὴν ψυχὴν. Α.

ταῦτα] διὰ. μελαγχίτων] συνετὴ, ἡ πενήρης. Β.

115. ἀμύσσεται] σπαράσσεται. Β.

117. μὴ πόλις πύθηται] μὴ πύθηται, φησὶ, καὶ μάθῃ τις τῶν 15 ἑτέρων πόλεων κενὸν ἀνδρῶν ὃν τὸ ἄστυ τὸ τῆς Σουσιδος. οὕτω γὰρ ἂν τὸ Κισσίων πόλισμα ἀντίδουπον ἔσεται, ἥτοι ἀντηχήσει τοῖς θρήνοις ἐκ τοῦ ἑκατέρου μέρους. μὴ ἀντηχήσῃ, φησὶ, θρήνον αὐτῶν τελευτησάντων. Α.

πόλις] ἑτέρα. πύθηται] ἀκούσῃ. ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. μή 20 τις τῶν πασῶν πόλεων πύθηται καὶ ἀκούσῃ τὰ Σοῦσα ἀνδρῶν ἔρημα γινόμενα, τουτέστι μὴ γένοιτό ποτε ἀφανισθῆναι τὴν τῶν Περσῶν ἀρχήν· εἰ γὰρ ἔσται τοῦτο, τὸ Κισσίων πόλισμα ἐξ ἐναντίου θρήνον ἐγείρει. Σοῦσα γὰρ καὶ Κίσσινα καὶ Ἐκβάτανα Περσικαὶ πόλεις, ἐν αἷς οἱ τῶν Περσῶν ἄρχοντες βασιλεία ἐποιοῦντο. Β. 25

118. κένανδρον] ἀνδρῶν ἔρημον. Β.

121. ἀντίδουπον] ἀντηχῆς ἐν τῷ θρήνῳ. ἔσεται] ἡ πρὸς τὸ ἔσεται καὶ τὸ ὁά στίξιν, ἵνα πρὸς τὸ ἀπύων ἔξωθεν λαμβάνῃς ἔσται, λογιζόμενος καθελικὸν τὸ γυναικοπληθὺς ὄμιλος διὰ πάσας τὰς ἐν Περσίδι γυναῖκας, ἡ πρὸς τὸ ἔσεται ὑπόστιξιν, ἢ ἡ 30 γυναικοπληθὺς ὄμιλος μόνα, αἱ ἐν Κισσίοις γυναῖκες. εἰ δέ τις εἴποι ὡς γυναικοπληθοῦς ὁμίλου ἀπύοντος ἔδει εἰπεῖν, φαμὲν ὡς, ἐπειδὴ ὁ τῶν γυναικῶν ὄμιλος μέρος ἦν τοῦ Κισσίνου πολισματος,

2. οὐχ ὡς—παραλίων, quæ sunt schol. veteris verba, om. P. Totum scholion om. O.

18. μὴ ἀντηχήσῃ—τελευτησάντων om. O.P.

31. μόνα] ὁά?

διὰ τοῦτο γυναικοπληθῆς ὄμιλος εἶπεν. εὐρηται δὲ αὕτη ἡ σύνταξις οὐκ ἐν ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Θουκυδίδῃ. B.

122. ὁὰ τοῦτ' ἔπος] ὁ γυναικοπληθῆς ὄμιλος ἐκεῖσε ἀπύων τὸ ἔπος, τοῦτο τὸ ὁὰ δηλονότι. τὸ δὲ ἀπύων οὕτως νοητέον· ἢ ἔσται ἀπύων καὶ φωνῶν, ἔξωθεν λαμβανομένου τοῦ ἔσται· ἢ τὴν μετοχὴν 5 ἀντὶ τοῦ ἀπύσει ῥήματος ληπτέον. A.

123. ἀπύων] ἔσται βοῶν. B.

125. πέση λακίς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ μὴ, ἢ ἢ οὕτως, μὴ πέση ῥῆξις ἐν τοῖς πέπλοις τοῖς βυσσίνοις, ἥτοι μὴ διαρρήξωσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν. A.

10

βυσσίνοις] κοκκίνοις. λακίς] ἤγουν κτύπος ὑπὸ χειρῶν ἢ σχίσματος. σχιζομένων γὰρ τῶν πέπλων ἡχὼ γίνεται. B.

126. πᾶς γὰρ ἱππηλάτας] πᾶς γὰρ ἱππικὸς λαὸς καὶ πεδοστιβῆς, ἥτοι τῷ πῆδῳ καὶ τῇ γῇ περιπατῶν καὶ πεζῇ βαδίζων, καταλελοιπασι τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες τῷ Ξέρξῃ ὥσπερ τὸ σμῆνος τῶν με- 15 λισσῶν ἔπεται τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν. λέγεται γὰρ ὡς εἰ μὴ ὁ ἀρχηγὸς τῶν μελισσῶν πρότερον πετάσει, ἄλλως οὐχ ἵπτανται αἱ ἕτεραι. A.

127. πεδοστιβῆς] πεζικός. B.

128. σμῆνος] πλήθος. B.

129. ὀρχάμῳ] ἡγεμόνι, ἤγουν τῷ Ξέρξῃ. B.

20

130. τὸν ἀμφίζευκτον] ἐξαμεύσας καὶ περάσας τὸν ἀμφίζευκτον ἄλιον πρῶνα τὸν κοινὸν τῆς ἀμφοτέρας γῆς, τῆς Εὐρώπης δηλαδὴ καὶ τῆς Ἀσίας. ἀμφίζευκτον δὲ τὸν ζευγνύντα ἄμφω τὰς ἡπείρους, ἢ ζευγνύμενον ἐξ ἀμφοῖν. ἢ τὸν ὑποζευχθέντα· βατὸν γὰρ αὐτὸν ἐποίησεν ὁ Ξέρξης. A.

25

ἀμφίζευκτον] τὸν ἡόσιν ἀμφοτέραις ζευχθέντα διὰ τῶν πλοίων. B.

131. ἀμφοτέρας] Ἀσίας καὶ Εὐρώπης. ἄλιον] θαλάσσιον. B.

132. πρῶνα] τὸν προνεύοντα καὶ εἰς τὰς ἀμφοτέρας ἡπείρους. ἢ τὸν κοινὸν ἐκατέρας γῆς. μεταξὺ γὰρ ἔστιν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. Ἄλλως. πρῶνα ἀμφοτέρας αἵας κοινὸν, οἱ μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, οἱ 30 δὲ Ταῦρον, τὸ ὄρος. A.

ἐξοχήν. ἐνταῦθα καταχρηστικῶς τὸ πρῶνα εἶπε· πρὶν γὰρ κυρίως ἢ τῶν ὁρέων ἐξοχή. ἐνταῦθα δὲ διὰ τοῦτο εἶπε, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξοχήν τῆς ἔξω θαλάσσης πρὸς τὴν εἴσω καὶ οἰοῖται αὐχένα. ἐθερά- πευσε δὲ αὐτὸ εἰπὼν ἄλιον. B.

35

15. ὥσπερ τὸ] ὥσπερ τὸ O.

28. ἢ τὸν—τὸ ὄρος om. O.P.

133. λέκτρα δ' ἀνδρῶν] τὰ λέκτρα δὲ τῶν ἀνδρῶν τῇ αὐτῶν ἀποδημίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ πύμπλυνται καὶ πληροῦνται τοῖς δακρύμασιν. αἱ δὲ Περσίδες γυναῖκες ἀκροπενθεῖς καὶ ἐπιμόνως πενθοῦσαι, ὡς δοκεῖν ἐναβρύνεσθαι ἐπὶ τῷ πενθεῖν. Α.

λέκτρα] αἱ κοῖται. Β.

5

134. δακρύμασι] τῶν γυναικῶν. Β.

135. Περσίδες] τοῦτο ὀρθόπτωτον. δέον γὰρ εἰπεῖν Περσίδων ἐκάστη λείπεται μονόζυξ, πολύκλαυστος ἐν φιλόνορι πόθῳ, ἐξ ὀρθοῦ ἐπήνεγκε τὴν σύνταξιν, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀκροπενθής πρὸς τὸ ἐκάστης, οὕτω γὰρ ὁ λόγος ἀπῆται, πρὸς τὸ Περσίδες ἔταξεν. 10 ἀκροπενθεῖς] πολύκλαυστοι. Β.

136. ἐκάστη πόθῳ] ἐκάστη γυνὴ Περσίς τὸν ἑαυτῆς εὐνατῆρα καὶ ἄνδρα ἀποπεμφαμένη ἐν πόθῳ φιλόνορον εἰς τὸν αἰχμήεντα θοῦρον καὶ πολεμικὸν λείπεται αὐτῇ τοῦ λοιποῦ μονόζυξ καὶ μόνη. Α.

φιλόνορι] ἀνδρῶν. Β.

15

138. εὐνατῆρ'] σύννοικον. Β.

140. ἀλλ' ἄγε Πέρσαι] ἀλλὰ φέρε, ὦ Πέρσαι, ἐνεζόμενοι καὶ ἐγκαθήμενοι εἰς τοῦτο τὸ ἀρχαῖον στέγος, ἡγοῦν εἰς ταύτην τὴν ἀρχαίαν καθέδραν, φροντίσωμεν καὶ βουλευσώμεθα πῶς πράσσει καὶ τί ποιεῖ ἐν Ἑλλάδι ὁ Ξέρξης. χρειά δὲ προσήκει] τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ 20 γάρ. ἡ χρειά γὰρ προσῆκον ποιεῖ τὸ βουλευέσθαι. Β.

ἐνεζόμενοι] κατοικοῦντες. Β.

142. βαθύβουλον] συνετωτάτην. Β.

143. προσήκει] προσῆλθε. Β.

145. τὸ πατρωνύμιον] τὸ πατρωνύμιον γένος, ἥτοι ὁ κατὰ πατέρα 25 συγγενὴς ἡμῖν, τουτέστιν ὁ ἐκ προγόνων ἰθαγενής. Α.

146. γένος] ὑπάρχει. Β.

147. πότερον τόξου ῥῦμα] πότερον ἄρα, φησὶν, ἡ ὁρμὴ τοῦ τόξου ἐστὶ τὸ νικῆσαν καὶ ἡττήσαν τοὺς Ἀθηναίους, ἢ ἡ ἰσχὺς, τῆς δορικράνου λόγχης κεκράτηκε καὶ ἐνίκησε τοὺς Πέρσας δηλαδὴ. οἱ μὲν 30 γὰρ Πέρσαι τοξόται, οἱ δ' Ἀθηναῖοι λογχοφόροι. ὃ δὲ λέγει ἐστὶ τοιοῦτον ἄρα οἱ Πέρσαι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους, ἢ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρσας; Α.

3. ἐπιμόνως P. ἐπιμανῶς vulgo.

ἄρα scribendum.

4. πενθεῖν] γρ. πένθει P.

29. δοκικράνου O. δορικράνου vulgo.

14. πολεμικὸν] πόλεμον P.

31. λογχοφόροι] λογχηφόροι super-

28. πότερον om. P. quo omisso

scriptum in P.

τόξου ῥῦμα] ἔλκυσμα· ἤγουν οἱ τοξικώτατοι Πέρσαι. B.

148. δορυκράνου] τοῖς ἐκ κρανίου ξύλου οὔσης· τοῦτο γὰρ ἰσχυρό-
τατον καὶ στεγανώτατον πρὸς τὸ ποιεῖσθαι δόρατα. ἢ ἐκ τοῦ εἰπεῖν
δορυκράνου λόγχης ἐδήλωσεν ἐν ταύτῃ δύο, δόρυ καὶ κράνος. τὸ γὰρ
δορυκράνου λόγχης ἰσχύς τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ἄνδρες 5
κράνει καὶ δορὶ ἰσχύοντες. B.

150. ἀλλ' ἦδε θεῶν] ἀλλ' αὕτη ἡ τοῦ βασιλέως μήτηρ, δέσποινα
δὲ ἐμῇ, ἢ ὑπάρχουσα φῶς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἴσον τῶν θεῶν ὀρ-
μαῖται ἥτοι ἔρχεται. λέγει δὲ τὴν Ἄτοσσαν, ἣτις ἦν θυγάτηρ μὲν
Κύρου, γυνὴ δὲ Δαρείου, μήτηρ δὲ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον. A. 10

151. φάος] θέαμα. B.

153. καὶ προσφθόγοις δὲ] καὶ προσηγόροις δὲ λόγοις πρέπον
αὐτὴν προσφωνεῖν, ἥτοι πρέπει χαιρετίσαι αὐτήν. εἴτα κοινῶς ὁ
χορὸς χαιρετίζων αὐτήν φησιν, ὃ χαῖρε βασίλισσα τῶν Περσίδων
τῶν βαθυζώνων. βαθύζωνοι δὲ αἱ Περσίδες, διὰ τὸ κροσσωτὰς ζώνας 15
ἔχειν. ταῦτα δὲ ἀκούσασα ἡ Ἄτοσσα τοῦ χοροῦ εἰπόντος, ὅτι εἰ μὴ
ἢ πρὶν εὐτυχία μεθέστηκε, φησὶ, διὰ ταῦτα καὶ ἐγὼ παραγίνομαι
ἐνταῦθα πρὸς ὑμᾶς καταλείψασα τοὺς χρυσῷ κεκοσμημένους οἴκους
καὶ τὸν βασιλικὸν κοιτῶνα· καὶ ἐμὲ κατὰ τὴν καρδίαν ἔσωθεν κόπτει
φροντίς· εἰς ὑμᾶς δὲ εἴπω λόγον οὐδαμῶς ἐμαντῆς οὔσα, ἥτοι οὐδ' 20
ὅλως ἐμαντῆς κυρία τυγχάνουσα, οὐκ ἄφοβος. δονοῦμαι γὰρ καὶ
τῶν φρενῶν ἐξίσταμαι τῷ ὀνείρῳ. A.

προσφθόγοις] χαιρετιστικοῖς. B.

157. θεοῦ] τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐκάλουν θεοὺς οἱ Πέρσαι, ἢ ἴσα
καὶ θεοὶς ἐτίμων. φησὶν οὖν ὁ χορὸς πρὸς τὴν Ἄτοσσαν, τοῦ θεοῦ 25
μὲν τῶν Περσῶν ἐγένου σύγκοιτος, τουτέστι τοῦ Δαρείου, μήτηρ δὲ
πάλιν ἐγένου θεοῦ, ἥτοι τοῦ Ξέρξου, εἰ τέως μὴ ὁ παλαιὸς δαίμων
ἥτοι ἡ ἀρχαία καὶ παλαιὰ εὐτυχία μεθέστηκε στρατῷ, ἀντὶ τοῦ
παρώχῃκεν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ. P.

θεοῦ μὲν] τοῦ Δαρείου. εὐνάτειρα] σύνοικος. θεοῦ δὲ] τοῦ 30
Ξέρξου. B.

157. ταῦτα] διὰ τοῦτο. χρυσεοστόλμους] χρυσῷ κεκαλλω-
πισμένους· στολμὸς γὰρ ὁ καλλωπισμός. B.

10. κατὰ Ἡρόδοτον om. P.

16. ἔτι εἰ μὴ P. εἴ τι μὴ vulgo.

20. εἴπω P. ἐρῶ vulgo.

24.—439, 3. om. O., in quo ex-
cidit folium unum.

158. δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε] ἤγουν ἡ παλαιὰ εὐτυχία τῶν Περσῶν μεταβέβληται, ἣν ἐν τοῖς πολέμοις εἶχον, καὶ πάντων ὡς εἰπεῖν ἀνθρώπων ἐδόκουν ἄριστοι. B.

161. ἀμύσσει] σπαράσσει. B.

162. οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὐσ' ἀδείμαντος] τουτέστιν ἔξω τοῦ καθ-5 εστηκότος τυγχάνουσα ὑπὸ τοῦ φόβου, ὃν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχω. B.

163. μέγας πλοῦτος] δέδοικα, φησὶ, μὴ πως ὁ μέγας πλοῦτος καὶ ἡ εὐδαιμονία, κοίνσας καὶ κομισθεὶς καὶ βληθεὶς ἐν τῷ ποδὶ καὶ ῥιφεὶς καὶ λακτισθεὶς εἰς οὐδας ἀνατρέψῃ τὸν ὄλβον ὃν ὁ Δαρεῖος ἦρεν, ἥτοι τὸ κλέος ὃ ἔλαβεν ὁ Δαρεῖος καὶ εἰς μέγα ὕψωσεν, οὐ 10 χωρὶς τῶν θεῶν. A.

κοίνσας] ταράσας. ἡ σύνταξις· μὴ ὁ μέγας πλοῦτος κοίνσας καὶ ταράσας τὸ ἔδαφος ἐν ποδὶ ἀνατρέψῃ καὶ ἀπολέσῃ τὸν ὄλβον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Περσῶν, ὃν μετὰ τῶν θεῶν μέγας καὶ θαυμαστός Δαρεῖος ἐποίησε. σωματοποιεῖ δὲ ἐνταῦθα τὸν πλοῦτον· ὃ δὲ λέγει 15 τοιοῦτόν ἐστι. φοβοῦμαι μὴ ἡ μεγίστη τῶν Περσῶν εὐδαιμονία αὐτῇ ὑφ' ἐαυτῆς ἀνατραπείῃ καὶ ἀφανισθεῖῃ. ὅθεν διπλὴν κατὰ νοῦν στρέφω φροντίδα. ἐστὶ δὲ αὕτη τίς; μήτε τὸν πλοῦτον περὶ πλεί- στον ποιεῖσθαι, ὃς τὸν ὑπερμαχοῦντα οὐκ ἔχει· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἄνδρυν· μήτε τοῖς ἀχρημάτοις, ἤγουν τοῖς πένησι λάμπειν φῶς 20 τοσούτον καὶ εὐδαιμονίαν, ὅση δύναμις πάρεστιν· τουτέστιν, οὔτε ὁ πλοῦτός ἐστι περισπούδαστος ὁ μὴ ἀσφαλής, οὔτ' αὖ τὸ ἐναντίον μακαριστοὶ εἰσιν οἱ πένητες, ἔχοντες μὲν ἰσχὺν τὴν αὐτῶν χρημάτων, ἢ ἀπολειπόμενοι. λέγει δὲ ταῦτα διὰ τὸ μηδὲν ὄφελος εἶναι ἔτι τῶν τοσούτων τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς θησαυρῶν, εἰ Ξέρξης ἠττηθείῃ, 25 πάντως Πέρσας μεθ' ἐαυτοῦ ἐπαγόμενος, καὶ τῆς Περσίδος μετὰ γυναικῶν καὶ γερόντων ἀπολειφθείσης. δέον δὲ οὕτως εἰπεῖν, μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἔτι σέβειν, μήτε μακαρίζειν τοὺς ἀχρη- μάτους, ἐνῆλλαξε, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μακαρίζειν λάμπειν εἶπεν. B.

165. ταῦτά μοι διπλῇ μέριμν' ἄφραστος] ἥτοι ἄλεκτος. ἡ δὲ 30 τοιαῦδε, μήτε χρημάτων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν ἀνάνδρων, ἥτοι ἀνδρῶν ἐκέισε μὴ παρόντων, μήτε τοῖς ἀχρημάτοις ἀνδράσι, δηλονότι τοῖς πένησι, λάμπειν φῶς εὐτυχίας, ὅσον ἐστὶ σθένος, τουτέστιν, οὐ πάσης ἀπολαύουσι τῆς τοῦ φωτὸς ἡδονῆς οἱ πένητες· ἑτέρου γὰρ λείποντος τὸ τῆς εὐδοκίμησης δυσχερές. χωρὶς μὲν γὰρ ἀνδρῶν

ἄχρηστά εἰσι τὰ χρήματα, χωρὶς δὲ χρημάτων οἱ ἄνδρες· καὶ ἀπλῶς οἱ μὴ ἔχοντες ταῦτα ἀνίσχυροι. Α.

ταῦτα] διὰ τοῦτο. ἄφραστος] ἄρρητος. Β.

167. φῶς] δόξαν. Β.

168. ἔστι γὰρ πλοῦτος] ἔστι γὰρ ἡμῖν πλοῦτος ἀμεμφής καὶ 5
ἄφθονος· δεδοίκαμεν οὖν διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἄνδρας. ὀφθαλμὸν γὰρ καὶ
φῶς τῶν οἴκων τὴν τοῦ δεσπότου παρουσίαν νομίζω. ἀμφὶ δ' ὀφθαλ-
μοῖς] ἡγουν ἀμφὶ τῷ Ξέρξῃ· ὀφθαλμὸν γὰρ ἐκείνον καλεῖ. Α.

ἀμεμφής] πολὺς· ὃν οὐ δύναται τις μέμψασθαι. ἔστι δὲ ἐνταῦθα
τὸ ἀμεμφής ὅμοιον τῷ ἄφθονος. λέγει δὲ ὡς ἔστι μὲν τις πλούσιος 10
σφόδρα, μὴ δυνάμενος δὲ τοῦ πλούτου ὑπερμαχεῖν τῷ φόβῳ σύν-
εστιν. Β.

170. πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων] πρὸς ταῦτα, φησὶ, γίνεσθί μοι
σύμβουλοι τούτου τοῦ λόγου, ὃ Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα, ἦτοι
ὃ ἄρχαῖοι γέροντες πιστοὶ, ὡς τούτων ὧν εἶπον οὕτως ἐχόντων, ἀντὶ 15
τοῦ ἀληθῶν ὄντων. Α.

σύμβουλοι λόγου τοῦδε] συμβουλεύσατέ μοι τὸν περὶ τούτου
λόγον. Β.

172. ἐστὶ μοι βουλευμάτα] πᾶσα γὰρ ἀρίστη βουλή τοῖς γέ-
ρουσι πρόσεστιν, ἐμπειρίαν διὰ τὸ γῆρας ἔχουσι, καὶ αὐτὴ τοῦτο 20
νομίζω· διὰ γὰρ τὸ μοί τοῦτο ἐδήλωσεν. Β.

173. εὖ τὸδ' ἴσθι, γῆς ἀνασσα] γίνωσκε, ὃ βασίλισσα, ἐπὶ λόγου
καὶ ἔργου, ἐφ' οὗ ἂν δυνάμεθα πράξαι καὶ εἰπεῖν, οὐ δὲ σε φράσαι,
ὥστε μὴ ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ βοηθῆσαί σοι ἐφ' ὧν ἡ δύναμις ἡ ἡμετέρα
θέλει ἡγεῖσθαι καὶ προσδιακρίνειν τὸ πᾶν. Α.

25

174. ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ] ἃ ἂν ὑπ' ἐξουσίαν καὶ δυνάμιν
ἡμῖν ἔστι. Β.

176. πολλοῖς μὲν αἰεὶ] ἡ Ἀτοσσά φησι πρὸς τὸν χορὸν, πολλὰ
μὲν νυκτερινὰ ὀνείρατα φαντάζομαι, ἐξ οὗ καιροῦ ὁ ἐμὸς παῖς ὁ
Ξέρξης διακομίσας στρατὸν πορεύεται καὶ ἄπεισιν εἰς τὴν γῆν τῶν 30
Ἰαόνων, θέλων ἐκπορθῆσαι αὐτήν, ἀλλ' οὐδαμῶς τοιοῦτον ὄναρ φανερόν
εἶδόν ποτε ὥσπερ ἐπὶ τῆς παρελθούσης νυκτός. λέξω δὲ σοι τοῦτο.
ἰστέον δὲ ὅτι Ἰάονες οἱ Ἀθηναῖοι λέγονται, ἕκ τινος Ἰάονος βασιλεύ-
σαντος αὐτῶν. Α.

25. προσδιακρίνειν] προσδιακρίνειν P., ex quo verba ἐφ' ὧν—τὸ πᾶν vulgo
omissa addidi.

33. ἰστέον—αὐτῶν om. P.

177. στείλας στρατὸν] τουτέστι κοσμήσας. ὁμώνυμος γὰρ ἔστι λέξις. ἔστι γὰρ στέλλω τὸ κοσμῶ, ἐξ οὗ καὶ στολή· στέλλω τὸ φοβοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ συστολή καὶ ὑποστολή· στέλλω τὸ πλέω, ἐξ οὗ καὶ στόλος· στέλλω τὸ ἀποστέλλω, ἐξ οὗ καὶ ἀπόστολος. Α.

στείλας] ὀρμήσας, κινήσας. Β.

5

178. Ἰαόνων] τῶν Ἀθηναίων. Β.

179. ἐναργὲς] φανερόν. Β.

180. πάροιθεν] προλαβούσης. Β.

181. ἔδοξάτην] ἐφάνησαν. εὐείμονε] καλῶς ἐσταλμένοι καὶ ἐνδεδυμένοι. Β.

10

182. ἡσκημένη] κεκοσμημένη. Β.

183. Δωρικοῖσιν] Ἑλληνικοῖς. Β.

184. τῶν νῦν] γυναικῶν. Β.

185. γένους ταύτου] Ἄνδρων ὁ Ἀλικαρνασσεύς φησι τὸν Ὠκεανὸν γῆμαι Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην, καὶ σχεῖν ἐκ μὲν Παρθενόπης 15 Εὐρώπην καὶ Θράκην, ἐκ δὲ Πομφολύγης Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ἀφ' ὧν τὰς ἡπείρους ὀνομασθῆναι συμβέβηκεν. ἡ γοῦν Ἀτοσσά φησι δύο γυναικας κατ' ὄναρ ἰδεῖν, τὰς δύο ἡπείρους ταύτας, Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην. Α.

187. βάρβαρον] τὴν Ἀσίαν. Β.

20

188. τούτω στάσιν] τούτω, φησὶ, τῷ γυναικε, τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην, λίαν ἐγὼ ἐδόκουν ὁρᾶν στάσιν τινὰ καὶ φιλονεικίαν τεύχειν καὶ κατασκευάζειν καὶ ποιεῖν ἐν ἀλλήλαις. παῖς δὲ ὁ ἐμὸς μαθὼν στασιαζούσας ταύτας κατεῖχε καὶ ἐπράυνε καὶ ἡμέρου αὐτάς· ἤθελε γὰρ ὁ Ξέρξης εἰς ἐν ἀγαγεῖν κράτος τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν 25 Ἀσίαν· ὑπὸ ἄρμασι δὲ ζεύγνυσιν αὐτῶ, ἀντὶ τοῦ αὐτάς, καὶ λέπαδνα, ἥτοι ζυγόλωρα, τίθησιν ἐπὶ τῶν αὐχένων αὐτῶν. Α.

τούτω] ἰστέον ὅτι ἐπειδὴ αὐται δέον εἰπεῖν, ἀρσενικῶς ἐξήνεγκε κατ' Ἀττικὴν συνήθειαν, ἀντὶ τοῦ αὐται τούτω εἰπὼν, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀλλήλοις ἀρσενικῶς πρὸς τοῦτο ἀπέδωκεν. οὕτως γὰρ ἐν πᾶσι 30 τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις εὔρηται διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγγου γραφόμενον. στάσιν] μάχην. Β.

189. τεύχειν] ποιεῖν. Β.

λέπαδνα] οἱ παχεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν

ἴππων πρὸς τὸν ζυγόν. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω, λέπανον καὶ λέπαδνον. τινὲς δὲ λέπαδνα τοὺς μασχαλιστήρας φασί. Α.

αὐτῶ] αὐτάς. λέπαδνα] ζυγόλωρα. Β.

192. χή μὲν] καὶ ἡ μὲν, ἡγουν Ἀσία, ἐπυργοῦτο καὶ ἐκοσμεῖτο 5 καὶ ἤρετο τῇ στολῇ τῇδε. δεικτικῶς δὲ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ τῇ Περσικῇ ταύτῃ, ἣν φορῶ. εἶχε δὲ στόμα εὐαρκτον καὶ ὑπήκοον καὶ πειθήνιον ἐν τῷ χαλινῷ. Α.

τῇδ' ἐπυργοῦτο] ταύτῃ τῇ Περσικῇ ἐσεμνύμετο. Β.

193. εὐαρκτον] εὐπειθές. Β.

10

194. ἡ δ' ἐσφάδαζε] ἡ δὲ Εὐρώπη ἐσφάδαζε καὶ ὄρμα καὶ ἐπήδα καὶ ἐν τῇ καὶ ἐν ταύτῃ δεικτικῶς τῶν χειρῶν, ὑπέδειξε γὰρ ἡ τὴν ἀριστερὰν ἢ τὴν δεξιὰν, διασπαράσσει καὶ ῥήσσει τὸν δίφρον ἐν βίᾳ καὶ βιαστικῶς καὶ συναρπάζει αὐτὸν τὸν δίφρον ἄνευ χαλινῶν, ἥτοι ἀχαλίνωτον γενόμενον, καὶ τὸν ζυγὸν συνθλά. πίπτει δὲ ἐκ τοῦ 15 ἄρματος ὁ Ξέρξης, οὗτος γὰρ ἦν ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἔχων αὐτάς. καὶ ὁ πατὴρ Δαρεῖος παρίσταται οἰκτείρων αὐτόν. ἐπεὶ δὲ τοῦτο εἶδεν ὁ Ξέρξης, αἰδεσθεὶς τὸ πτώμα διαρρηγνύει τοὺς οἰκείους πέπλους. Α.

ἐσφάδαζε] ἐταράττετο, ἐστασίαζε. Β.

ἐν τῇ] ἐν ταύτῃ τῇ δεξιᾷ. Β.

20

195. ξυναρπάζει] ἐκφεύγει. Β.

198. Δαρεῖος οἰκτείρων σφε] διὰ τοῦτο ᾧκτειρε τὸν Ξέρξην Δαρεῖος, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν εἰς Ἑλλάδα μετὰ στρατοῦ ἐλθεῖν καὶ ἡττηθῆναι, καὶ ταῦτα μυριοπλάσιον πλῆθος ἔχοντα ἢ πρῶν ἐκεῖνος. Δαρεῖος μὲν γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ στρατείᾳ οὐκ ἦν, ἀλλὰ στρατηγὸν 25 αὐτοῦ τὸν Δᾶτιν ἔπεμψε, Ξέρξης δὲ οὐκ ἠνέσχετο ἕτερον πέμψαι, ἀλλ' αὐτὸς παρῆν. ὅθεν καὶ ἡττηθεὶς μείζω τὴν αἰσχύνην ἐκτήσατο ἢ εἰ μὴδὲν ἦν. Β.

199. ῥήγνυσιν] ὑπ' αἰδοῦς. Β.

201. καλλυρρόου πηγῆς] πηγὴ τις ἱερὰ, ἀφ' ἧς ἀνιμάτο νᾶμα 30

11. ἐπήδα—ἄνευ] Sic hæc redintegravi ex P. Legebatur, consentiente O., ἐπήδα καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἐν τῇ τοῦ δίφρου βίᾳ ῥήσσει τὸν δίφρον καὶ ξυναρπάζει ἄνευ. ubi ἐντὶ τοῦ δίφρου βίᾳ ῥήσσει ἢ τὸν δίφρον Abreschius. Fallitur. Scholiasta recentior ἐντὶ

non magis legit quam scholiasta vetus, sed uterque vitiosum ἐν τῇ utcunque explicuerunt.

14. ἥτοι ἀχαλίνωτον om. P. ἥτοι ἀ. γενόμενον om. O.

17. παρίσταται] παρίστατο O.

ταῖς θυσίαις ἐπιχέεσθαι· διὰ γοῦν τὸ ἐξ αὐτῆς τὰς θυσίας γίνεσθαι καλλίρροον αὐτὴν ὠνόμασεν. Α.

καλλίρροον] Καλλίρρῳ, ὄνομα πηγῆς, ἀφ' ἧς οἱ μέλλοντες θύσειν τὰς χεῖρας ἐκάθαιρον. φασὶ γοῦν διὰ τὸ αἰτίαν εἶναι καθαρμοῦ Καλλίρρῳ αὐτὴν ὠνόμασθαι. λέγει δὲ ἐνταῦθα Ἄτοσσα καλλίρροον, πηγῆς ἄψασθαι, ἢ ὅτι ἐν τῇ Περσίδι ἦν αὕτη ἡ πηγὴ, ἢ ὡς καθαρὸν ἔχουσα ὕδωρ καλλίρροον ἐκάλεσε τὴν πηγὴν, ἀφ' ἧς τὰς χεῖρας ἐνύψατο. Β.

202. θηπόλῳ] θυσίαν μελλούσῃ ἐπενεγκεῖν. Β.

203. βωμῷ] ἐν ᾧ τὰ θύματα ἔσφαζον ἐκαλεῖτο βωμὸς, ὃν τετρα- 10 γωνοειδὴς τόπος τοῦ ἱεροῦ. ἐσχάρα δὲ ὁ λάκκος ἐν ᾧ τὰ ἱερά ἔκαιον. πέλανος] οὐ μόνον ὁ ρύπος, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν ἀφρώδῃ πέλανον ἦτοι τὸν ἐξ ἀφροῦ ρύπον, ἀλλὰ καὶ θύμᾳ τι. ἀποτρόποισι δαίμοσι] τοῖς ἀποτροπτικοῖς κακῶν ὀνειράτων. Β.

ἀποτρόποισι δαίμοσιν] τοῖς θεοῖς, οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς ὀνει- 15 ρους. ἀποτροπιαστὴν δὲ τῶν ὀνείρων φασὶν εἶναι τὸν ἥλιον. τούτου γὰρ ἐπιλάμπαντος οἱ ὄνειροι διασκευάζονται. Ο.Ρ. τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι αἰετὸς ἦν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, δι' οὗ τὰ χρησμοδοτήματα ἐλέγοντο τοῖς ἀνθρώποις διὰ τοῦ Ἀπόλλωνος· δς δὴ αἰετὸς ἰδὼν ταύτην κατέφυγεν ἐπὶ τὴν ἐσχάραν. Ο. 20

204. θέλουσα θῆσαι πέλανον] πέλανος κυρίως ὁ πεπηγὼς ρύπος λέγεται. Ἄλλως. ὁ ἀφρὸς ὁ γενόμενος ἐν τῇ χύτρᾳ. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ ἀναστρέφομαι· ἐνταῦθα δὲ πέλανον τὴν θυσίαν φησί. Α. πέλανος οὐ μόνον ἐπὶ ρύπου τοῦ κατ' ὀφθαλμὸν, οἶον λήμης, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τινος πέμματος, ἦτοι ποπάνου, ὡς δῆλον ἐκ τῶν 25 παλαιῶν. θῆμα δέ τι ἐρμηνεύεται ὁ τοιοῦτος πέλανος. Ρ.

ὣν τέλη τᾶδε] οἵτινες εἰσὶ τῶν τοιούτων ἔφεροι. λέγει δὲ τὸν Ἀπόλλωνα. Β.

206. ἄφθογγος] ἄφωνος. Β.

207. μεθύστερον] μετὰ τοῦτο δὲ ὁρῶ κίρκον, ἦτοι ἱέρακα, σφαδά- 30 ζοντα καὶ δξέως κινούμενον ἐν τοῖς πτεροῖς καὶ ἐν χηλαῖς, ἦτοι ἐν τοῖς ὄνυξι, τὸ κᾶρα καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ αἰετοῦ διακόπτοντα. ὁ δὲ αἰετὸς, ἦγουν ὁ Ξέρξης, οὐδὲν ἄλλο ἐποίει ἢ μόνον παρεῖχε τῷ ἱεράκι τὸ σῶμα χρῆσθαι τούτῳ ὡς βούλεται. αἰτὸν οὖν τὸν Ξέρξην φησί,

διὰ τὸ βασιλικὸν καὶ γενναῖον, ἱέρακα δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρα-
τευμα, διὰ τὸ πρὸς τοὺς Πέρσας ἐλάττωτα ἔχειν κατὰ πολὺ τὴν
δύναμιν. Α.

κίρκον] ὀξύπτερον. Β.

208. κάρα] τοῦ αἰτοῦ. Β.

5

209. πτήξας] φοβηθείς. Β.

210. παρεῖχε] τῷ κίρκῳ. ταῦτ' ἔμοιγε] ταῦτα ἰδοῦσα φοβοῦ-
μαι, οἶμαι δὲ καὶ ὑμᾶς ἀκούοντας. Β.

213. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει] οὐ τιμωρητέος, οὐ δίκας ὀφείλων, διὰ
τὸ ὑμᾶς αὐτὸν παρορμήσαι καὶ κοινῶ δόγματι γενέσθαι τὴν ἐκείνου
κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐκστρατείαν. Α.

οὐχ ὑπεύθυνος] οὐ μεμπτός. Β.

214. ὁμοίως τῇσδε κοιρανεῖ χθονός] ὥσπερ καὶ πρῶην. ὑπὲρ γὰρ
τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς, ὅπως ἔτι μεγίστη γένοιτο, προενοεῖτο. Β.

215. οὐ σε βουλόμεσθα] ὁ χορὸς ἀκούσας τοῦ ὀνείρου τῆς Ἀτόσ- 15
σης φησὶ πρὸς αὐτήν, ὃ μῆτερ τοῦ Ξέρξου, οὐδαμῶς θέλομεν οὔτε
ἄγαν ἐκφοβεῖν σε ἐν λόγοις, ἥτοι λέγειν ὅτι κακὰ ταῦτά ἐστιν ἃ
εἶδες, οὔτε παραθαρσύνειν τῷ οἶεσθαι ὅτι καλὰ τοὺς θεοὺς δὲ τοὺς
οὐρανίωνας πρῶτον ἐν ἰκεσίαις παρακαλέσασα, εἴ τι κακὸν καὶ μιση-
τὸν εἶδες, ζῆτει αὐτοὺς ποιεῖν ἀποσόβησιν τούτων, τὰ καλὰ δὲ πε- 20
πληρωμένα γενέσθαι καὶ σῶα σοὶ καὶ τῷ Ξέρξῃ καὶ τῇ πόλει. δεύ-
τερον δὲ πρέπει σὲ ἐπιχῦσαι χοᾶς καὶ θυσίας τῇ γῇ τε καὶ τοῖς
κάτω νεκροῖς, αἰτοῦ δὲ καὶ ζῆτει καὶ παρακάλει τὸν Δαρεῖον, ὃν λέ-
γεις ἰδεῖν κατ' ὄναρ, ταῦτά σοι ἀγαθὰ κάτωθεν ἀπὸ τῆς γῆς πέμπειν
εἰς φάος, ἥτοι ἀναδιδόναι σοι ἀγαθὰ τὰ ὀνείρατα ἃ εἶδες. οἱ γὰρ 25
ὄνειροι ἐκ τῆς γῆς ἀνέρχεσθαι λέγονται. Α.

οὐ σε βουλόμεσθα] οὐκ ἐβελήσομεν διακρίναι τὸ ὄναρ, εἴτε χρη-
στόν ἐστιν, εἴτ' ἀπευκατῖον. ἐὰν γὰρ δυστυχίας σημαντικὸν εἴπω-
μεν εἶναι, λυπήσομέν σε καὶ ἐμβалоῦμεν εἰς φόβον, ἀγωνιῶσαν ὑπὲρ
παιδὸς μὴ τι κακὸν πάθοι. ἐὰν δὲ χρηστὸν καὶ λυσιτελὲς αὐτὸ 30
διακρίνωμεν, θρασυνοῦμέν σε καὶ ἀμελῆσαι ποιήσομεν τῶν θεῶν. διὸ
τούτους ἰκετεύουσα εὔχου τὰ λῶστα. Β.

216. προστροπαῖς ἰκνουμένη] παρακλήσεσιν ἰκετεύουσα. Β.

217. φλαῦρον] κακὸν, φοβερόν. ἀποτροπὴν τελεῖν] ἀποδιώξιν
πληροῦν. Β.

35

22. ἐπιχῦσαι. P. ἐπιθῦσαι vulgo. Conf. p. 440, 1. χοᾶς καὶ addidi ex P.

220. φθιτοῖς] νεκροῖς. πρευμενῶς] συμπαθῶς. B.

223. τᾶμπαλιν δὲ] καὶ ταῦτα ἐναντία τούτων τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ κατεχόμενα τῇ γῇ ἀμαυροῦσθαι, ἥτοι ὑπὸ τῆς γῆς κρατηθέντα, ἀφανισθῆναι τῷ σκότῳ. A.

τᾶμπαλιν δὲ] τὰ ἐναντία. τῶνδε] τῶν ἐσθλῶν. κάτοχ'] κε-5 κρατημένα. ἀμαυροῦσθαι] ἀφανίζεσθαι. B.

224. ταῦτα θυμόμαντις ὦν] ταῦτα, φησὶ, παρήγεσα οὐ φύσει μάντις ὦν, ἀλλ' ἀπὸ λογισμοῦ κρίνων καὶ ἐνθυμήσεως. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ θυμόμαντις. A.

θυμόμαντις] οὐ τέχνη μάντις, ἀλλ' ἐκ λογισμοῦ κρίνων. πρευ-10 μενῶς] εὐνοϊκῶς, συμπαθῶς. B.

225. τῶνδε κρίνομεν περί] τὸ μὲν φανερόν οὕτως ἔχει, ὅτι κρίνομεν εἰς καλὸν τὰ ὁραθέντα σοὶ ὀνείρατα ἐκβιβασθῆναι. τὸ δ' ἄλλο κρίνομεν, τῷδε καλὸν γενέσθαι, τὸ θῆσαι ἀπελθοῦσα τοῖς θεοῖς, ὡς προέφημεν. A. 15

πανταχῇ] κατὰ πάντα τὸν τρόπον. τελεῖν σοι] τοὺς θεοὺς καὶ τὸν πόσιν. τῶνδε κρίνομεν περί] κρίνομεν δὲ καὶ λογιζόμεθα περὶ τῶνδε ὧν ἐθεάσω κατ' ὄναρ, εἰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀναθήσεις καὶ χοῶς τῷ πόσει ποιήσεις, καλῶς τούτους τελεῖν σοι κατὰ πάντα τρόπον ταυτί. εἴτε γὰρ χρηστά ἐστί, ταχέως τελέσουσιν, εἴτ' αὖ τούτων-20 τίον, ἀλεξίκακοι γένωνται, ἐξιλεωθέντες θυσίαις τε καὶ δεήσεσι ταῖς σαῖς. B.

226. ἀλλὰ μὴν εὐνους] ἀλλὰ δὴ σὺ ὁ πρῶτος ἀκούσας τοῦ ὀνείρου εὐνοϊκῶς συνεβούλευσας ἐξιλεώσασθαι οὐρανίους καὶ καταχθονίους δαίμονας. A. 25

227. παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι] τῇ ἡμῶν ἀρχῇ. τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν] τὸ τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι καὶ παρ' ἐκείνων αἰτεῖν τὰ βέλ-τιστα. B.

228. ἐξιλεοῖτο δὲ] σὺ μὲν, φησὶν, ὁ πρῶτος ἀκούσας τοῦ ὀνείρου ἐκύρωσας καὶ εὐνοϊκῶς συνεβούλευσας καὶ ἐβεβαίωσας ταύτην τὴν 30 φήμην, τὸ θῆσαι δηλονότι τοῖς θεοῖς ὑπὲρ τοῦ παιδὸς τοῦ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν οἴκων· εἴθε δὲ ἡ ἐξιλέωσις εἰς ἀγαθὸν ἀποβαίη. ταῦτα δὲ ὡς λέγεις πάντα ποιήσομεν τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς, ὅπταν ἀπέλθωμεν εἰς τοὺς οἴκους ἡμῶν. A.

2. καὶ ταῦτα] τὰ O.

4. σκότῳ P. σκότει vulgo.

30. καὶ εὐνοϊκῶς συνεβούλευσας ad-
didi ex O.: non habet P.

ἐφίεσαι] ἀποδέχῃ, προστάττεις. B.

229. ἔνερθε γῆς φίλοις] ἤγουν τῷ Δαρείῳ. B.

232. τῇλε πρὸς δυσμαῖς] ἐρωτηθεὶς ὁ χορὸς ποῦ λέγουσι τὰς Ἀθήνας κεκτίσθαι καὶ ἐν ποίῳ μέρει τῆς γῆς φησὶν ὅτι μακρὰν πρὸς ταῖς δυσμαῖς τῶν φθινασμάτων τοῦ θεοῦ ἡλίου. ὁ ἥλιος γὰρ παρὰ 5 Πέρσαις τιμᾶται. φθινασμάτων δὲ, τῶν δύσεων, ἢ τῶν ἐκλείψεων· ὅταν γὰρ δύνῃ ὁ ἥλιος, ἐκλείπει. ὅθεν καὶ λίψ ὁ ἄνεμος ὁ ἀπὸ δυσμῶν. A.

τῇλε] μακράν. ἄνακτος ἡλίου] τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν· τοῦτον γὰρ μάλιστα πάντων σέβονται. φθινασμάτων] λήξεων. B. 10

233. ἴμειρ] ἐπεθύμει. B.

θηρᾶσαι] ἵστέον ὅτι διὰ τοῦτο εἶπε τὸ θηρᾶσαι, διὰ τὸ καὶ τὴν Ἐρέτριαν ἄνευ πολέμου λαβεῖν. P.

234. πᾶσα γὰρ] ἐὰν Ἀθήνας κρατήσῃ ὁ Ξέρξης, τηνικαῦτα καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν καταδουλώσει· αἱ γὰρ Ἀθηναὶ εἰσὶν ἰσχυρότα- 15 ται τῆς Ἑλλάδος. τοῦτο δὲ λέγει θέλων ἐπαινέσαι τὰς Ἀθήνας. A.

πᾶσα] ναί. γένοιτ' ἂν] εἰ Ἀθήνας εἴλε. B.

235. ἀνδροπλήθεια στρατοῦ] εἰποῦς Ἀτοσσα ὡς ἐπεθύμει Ξέρξης Ἀθήνας ἐλεῖν, ἐπειδὴ ὁ χορὸς ἔφη πρὸς αὐτὴν, ναί, ἐπεθύμει, εἰ γὰρ Ἀθήνας εἴλε, πᾶσα ἂν ἐγεγόνει ὑπήκοος αὐτῷ ἢ Ἑλλάς, νῦν αὐτὴ 20 πάλιν φησὶν, οὕτω πολὺν στρατὸν Ἀθηναῖοι ἔχουσιν ὡς ἀνάλωτον εἶναι τὴν πόλιν αὐτῶν, καὶ τὸν αὐτοὺς καταγωνισάμενον καὶ πάντας ἂν ἀνθρώπους ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν; B.

236. ἔρξας πολλὰ] τῆς ἐν Μαραθῶνι πεζομαχίας μέμνηται. Μήδους δὲ τοὺς Πέρσας εἶρηκεν. A. 25

Μήδους] τοὺς Πέρσας. κατὰ] ὅτ' ἐς Μαραθῶνα ἡττήθησαν. B.

237. καὶ τί πρὸς τούτοις] τοῦτο ἔνια τῶν ἀντιγράφων ὡς ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενον ἔχουσιν, ὡς εἶναι τὸν λόγον κατὰ ἀπόφασιν. P. τῷ πλήθει καὶ τῇ ἀνδρείᾳ. ἑξαρκῆς] πολὺς. B.

238. ἀργύρου πηγή τις] ἐν Θορικῷ καὶ ἐν Λαυρίῳ μέταλλα ἀρ- 30 γύρου τυγχάνουσιν. A.

ἀργύρου πηγή τις] ἐν Θορικῷ γὰρ τῆς Ἀττικῆς ἀργύρου μέταλλα. B.

4. κεκτίσθαι O.P. κρατεῖσθαι vulgo. 27. ὑπὸ] ἀπὸ P.

7. ἔθεν P. ἔθα vulgo. ἔθεν schol. 30. Λαυρίῳ P. et schol. vet. Θαυ-
vet. ρίῳ vulgo.

15. ἰσχυρόταται] ἰσχυρότεροι O.P.

239. πότερα γὰρ] ἄρα, φησί, διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῖς ἐμπρέπει ἡ βολὴ ἢ τοξικὴ; ἀντὶ τοῦ ἄρα οἶδασι τοξεύειν οἱ Ἀθηναῖοι; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ χορὸς λέγει, οὐδαμῶς τόξα ἔλκειν οἶδασιν, ἔγχη δὲ σταδαῖα, ἥτοι ξίφη σταδαῖα, δι' ὧν συστάδην καὶ ἐχεγγύως καὶ πλησίον μάχονται. τοὺς γὰρ ἐκ διαστημάτων μαχομένους κατηυτέλι- 5 ζον. Α.

τοξουλκὸς αἰχμῇ] ἐπειδὴ ἡ αἰχμὴ ἐπὶ λόγχης λέγεται, διὰ τοῦτο καὶ τοξουλκὸς εἶπεν, ἐμφαίνουσα διὰ τούτου τὰ τόξα. Β.

240. σταδαῖα] στάσιμα καὶ ἀγγέμαχα. Β.

241. τίς δὲ ποιμάνωρ] τίς δὲ, φησὶν, ἐστὶ ποιμάνωρ ἥτοι βασι- 10 λεὺς τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος; ποιμένες γὰρ οἱ βασιλεῖς λέγονται. ὁ δὲ χορὸς ἀποκριθεὶς λέγει, οὐχί τινος ἀνδρὸς ὀνομάζονται δοῦλοι οὐδ' ὑπήκοοι. Α.

ποιμάνωρ ἔπειστι] ἡγεμὼν αὐτοῖς. Β.

243. πῶς ἂν οὖν μένοιεν] ἀκούσασα ἡ Ἀτοσσα ὅτι οὗτινος ἀνδρός 15 εἰσι δοῦλοι οὐδ' ὑπήκοοι οἱ Ἀθηναῖοι φησὶ, πῶς ἂν οὖν εἰ ἀναρχίαν εἶχον, μὴ ἔχοντες ἐφεστηκότα, καὶ πρὸς διάφορα διὰ τοῦτο θελήματα μετετρέποντο, ἴσχυσαν πολεμῆσαι τοὺς ἐπελθόντας αὐτοῖς, ὥς ἐξ ἐνὸς συνθήματος, Πέρσας. Α.

πῶς ἂν οὖν] μὴ ὄντος τοῦ συνέχοντος αὐτοὺς ἐν πολέμῳ ἄρχοντος. Β. 20

244. ὥστε] οὕτως ὑπομένουσι. Β.

245. δεινὰ τοι λέγεις] χαλεπὰ λέγεις τοῖς γονεῦσι τῶν ἰόντων καὶ ἐλθόντων εἰς Ἀθήνας, ἀντὶ τοῦ ἡμῖν, ὥστε φροντίσαι αὐτῶν. Α.

δεινὰ τ. λ.] ἐπειδὴ τοιούτους αὐτοὺς εἶναι λέγεις, δεινὰ τοῖς τεκοῦσι λέγεις, τουτέστι φόβον ἐμβάλλεις πατράσι τε καὶ μητράσι 25 τῶν ἀπελθόντων ἐκεῖσε παίδων φροντίσαι μὴ τι πάθωσιν. Β.

246. ἀλλ' ἐμοί] ἰδὼν ὁ χορὸς τὸν ἄγγελον ἐρχόμενον φησι πρὸς τὴν Ἀτοσσαν, ἀλλ' ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ἥτοι κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν καὶ δόκησιν, πάντως γνώσῃ ἀληθῆ λόγον. τοῦδε γὰρ, τούτου τοῦ ἀνδρὸς, τὸ δράμημα καὶ τὸ βαδίσμα Περσικὸν φαίνεται καὶ φέρει ἡμῖν 30 ὥστε ἀκούειν φανερόν τι πρᾶγμα, ἀγαθὸν ἢ κακόν. Α.

247. τοῦδε γὰρ δράμημα] ὁ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς δρόμος Περσικὸς ἐστὶ, τοῦτο γὰρ δηλοῖ Περσικὸν πρέπει μαθεῖν· τουτέστιν ἐκ Περ-

2. ἄρα om. P.

15. ὅτι οὗτινος—Ἀθηναῖοι om. P.

17. μὴ ἔχοντες ἐφεστηκότα om. O.P.

• διὰ] μετὰ O.

23. ἀντὶ τοῦ ἡμῖν om. O.P.

σὼν ἐστὶ τῶν εἰς Ἑλλάδα διεστρατευκότων οὗτος ὁ ἄγγελος, πρὸς ἡμᾶς ἰὼν καὶ φέρων ἡμῖν κλίνει καὶ ἀκούειν σαφές τι πρῶτος καὶ πρῶγμα ἐσθλὸν ἢ κακόν. πρέπει] διαλάμπει. B.

250. καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν] ἤγουν πλοῦτε, περιφραστικῶς. διὰ τοῦτο δὲ εἶπε λιμένα πλούτου, ἢ διὰ τὸ τοὺς πλέοντας ἐν λι- 5 μένι καταφεύγειν καὶ σώζεσθαι, οὕτω δὲ καὶ ὁ πλοῦτος τοὺς ἔχοντας αὐτὸν ἐνδοξους ποιεῖ καὶ φυλακὴν αὐτοῖς ἐντίθησιν. B.

252. τὸ Περσῶν δ' ἄνθος] τὸ κάλλος, τὸ στράτευμα. A.

ὄλβος] εὐδαιμονία. ἄνθος] τὸ ἐξαίρετον. B.

253. ὦμοι κακὸν μὲν] φεῦ μοι, κακὸν μὲν ἐστὶν ἀγγέλλειν καὶ 10 μηνῦναι καὶ λέγειν κακά· “στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν “ἐπῶν” ὅμως δὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀναπτύξαι καὶ ἀνακαλύψαι καὶ φανερόν θεῖναι ὅλον τὸ πάθος. ἅπας γὰρ στρατὸς τῶν Περσῶν ὄλωλεν. A.

254. ἀναπτύξαι] δηλώσαι, σαφηνίσαι. B.

15

256. ἄνια ἄνια] ἄνια καὶ λυπηρά καὶ ἀνίατα. P.

ἄνια] λυπηρά καὶ ἀνιαρά. A.

ἄνια] τὰ λυπηρά. B.

257. νεόκοτα] νεωστὶ μνηνθέντα κακὰ ὑπό τινος τῶν δαιμόνων. τὰ νεωστὶ διὰ κότον τῶν θεῶν τινος γινόμενα. A.

20

νεόκοτα] νεοφανῆ. B.

δαῖα] πολεμικά, ἀφανιστικά. B.

258. διαίνεσθε] δακρύετε κλύοντες καὶ ἀκούοντες τὸδ' ἄχος δ εἶπον, ἀντὶ τοῦ ταύτην τὴν λύπην. A.

260. ὥς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα] τὸ ὥς ἐκληπτέον ἀντὶ τοῦ ὅτι καὶ 25 ἀντὶ τοῦ λίαν. πάντα ἐκεῖνα, ὅσα ἔφην δηλονότι, διαπεπραγμένα ἐστί· καὶ γὰρ δὲ ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος, ἀντὶ τοῦ ἀνελπίστως ὑποστρέψας ζῶ καὶ βλέπω τὸ φῶς. A.

ἐκεῖνα] ἃ ἐπίστασθε. διαπεπραγμένα] ἐφθαρμένα. B.

262. ἡ μακροβίος] ὄντως μακροβίος καὶ πολυχρόνιος ὅδε καὶ 30 οὗτος ὁ αἰὼν καὶ χρόνος καὶ βίος ἐφάνη ἡμῖν τοῖς γηραιοῖς, διὰ τὸ ἀκούειν τοῦτο τὸ πῆμα καὶ τὸ βλάβος τὸ ἀνέλπιστον. A.

ἡ μακροβίος] οὕτως διὰ τοῦτο μέχρι τοῦ παρόντος καιροῦ βε-

16. ἀνίατα] Fort. ἀνιαρά.

19. κακὰ P. ἡμῶν vulgo.

23. δακρύετε—λύπην om. P.

25. ἐκληπτέον addidi ex O.P.

βιώκαμεν, ἵνα τοιούτων συμφορῶν ἀκουσται γενόμεθα; ἀναγνωστέον δὲ ἢ κατὰ στάμα καὶ ὑποστιγμῆν, ἢ κατὰ στάμα μόνον. ἤ, ἄρα, ὧντος. B.

265. ἄελπτον] ἀνέλπιστον. B.

266. καὶ μὴν] αὐτὸς ἐκεῖσε παρὼν καὶ αὐτοψὶ ὄρων τὰ τελούμενα 5 καὶ μὴ ἐξ ἑτέρων ἀκηκοὺς φράσαιμι ἂν οἶα καὶ ποδαπὰ κακὰ ἐπορ-
σύνθη καὶ κατεσκευάσθη καὶ ἐγένετο. A.

267. ἐπορσύνθη κακὰ] παρ' Ἑλλήνων ἐγεγόνει τοῖς Πέρσαις. B.

269. τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῇ] φεῦ· μάτην τὰ πολλὰ βέλη τὰ παμμιγῇ καὶ τὰ ἐκ διαφόρων ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς Περσικῆς γῆς ἦλθον 10 ἐπὶ γῆν διάν καὶ ἔνδοξον καὶ λαμπράν· εἴτα ἐφερμηνεύων τίς ἦν ἡ γῇ ἐκεῖνη φησὶ χώραν Ἑλλάδα· λέγει δὲ τὰς Ἀθήνας. P. ἦγον
στρατὸς ἐκ πολλῶν ἔθνων συγκεκροτημένος. B.

272. αἱ ἄκται καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς Σαλαμῖνος πλήθουσι καὶ γέ-
μουσι νεκρῶν διεφθαρμένων κακοθανάτως, καὶ πᾶς πρόσχωρος καὶ 15
γείτων τόπος. P.

δυσπότημων] ἀθλίων. B.

273. πρόσχωρος] γρ. πρόσχωρος, ἦγον πλησιόχωρος. P.

πρόσχωρος] πλησιόχωρος τῇ Σαλαμῖνι. B.

274. ὅτοτοτοῖ φίλων] ἀκούσας ὁ χορὸς τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος ὅτι 20 αἱ ἄκται τῆς Σαλαμῖνος καὶ πᾶς τόπος πρόσχωρος καὶ πλατὺς καὶ
εὐρύχωρος γέμουσι τῶν νεκρῶν, φησὶ, φεῦ τὰ σώματα τῶν φίλων
Περσῶν τὰ πολυβαφῇ ὑπὸ τοῦ αἵματος ἀποθανόντα λέγεις φέρεσθαι
ἀλίδονα καὶ ὑπὸ θαλάσσης δονούμενα ἐν πλαγκτοῖς διπλάκεσσι ταῖς
ὡς ἂν δύο πλαξί, τῆς θαλάσσης τε καὶ γῆς, ἢ ἐν Σαλαμῖνι καὶ 25
Πλαταιαῖς. O.P. ὡς ἂν εἴποι τις διαύλοις. τὰ γὰρ κύματα ἐκ-
χεῖται καὶ ὑπονοστεῖ. A.

275. ἀλίδονα] ἐν τῇ θαλάσσει φερόμενα. πολυβαφῇ] ἐξ αἵμα-
τος. B.

πλαγκτοῖς] πλησιαζομένοις ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἢ ἐν αἷς ταῦτα 30
πλαῶνται. διπλάκεσιν] διπλαῖς ἄκταις Σαλαμῖνος καὶ τῆς γῆς,
ἢ ταῖς διπλαῖς ἔνθα φερομέναις τροφαῖς κυμάτων. B.

2. στάμα] Vox Græco-barbara,
de qua vid. Ducang.

5. αὐτοψὶ O. αὐτοψεῖ vulgo.

6. οἶα καὶ ποδαπὰ] ὅποια O.

21. πρόσχωρος] Sic O.P.

καὶ εὐρύχωρος om. O.

24. πλαγκτοῖς διπλάκεσσι] πλακτοῖς

διπλάκεσι O.P.

25. ὡς ἂν om. O.

26. ἐκχεῖται P. ἐκχεῖται vulgo.

278. ἤρκει] ἐβοήθει, ἀρκετὰ ἦν. B.

279. ἐμβολαῖς] προσκρούσεσιν. B.

280. ἰϋζ'] κράζε, φησὶ, καὶ φώνει βοὴν δυσαιανῇ καὶ δυσθρήνη-
τον, ἄποτμον καὶ κακόμορον, ἦτοι κακοθάνατον, τοῖς Πέρσαις τοῖς
πολεμικοῖς, ὅτι πάντα παγκάκως ἔθεσαν καὶ ἐποίησαν οἱ θεοὶ δηλαδὴ. 5
δαίσις δὲ ἢ τοῖς πρὶν οὖσι πολεμικοῖς, ἢ διακεκομμένοις. P. βόα,
θρήνησον. ἄποτμον] ἀθλίαν. B.

281. δυσαιανῇ] γρ. δυσεανῇ, ἡγουν πολυποίκιλον. P. δυστυχῇ
καὶ δυσθρήνητον, αἰάζω γὰρ τὸ θρηνῶ. B.

282. δαίσις] διακεκομμένοις, ἢ πρὶν οὖσι πολεμικοῖς. O. πολε- 10
μίοις. B.

ὥς πάντα παγκάκως ἔθεσαν] ἡγουν τὸ καθ' Ἑλλήνων στρατεῦσαι
κακῶς διενεοήθησαν· ἐφθάρησαν γάρ. B.

283. στρατοῦ φθαρέντος] εἵνεκα. B.

284. ὦ πλεῖστον ἔχθος] πρὸς τὴν Σαλαμῖνὰ φησιν ὁ ἄγγελος, ὦ 15
Σαλαμῖν, πλεῖστον ἔχθος εἰς τὸ κλύειν, τουτέστι κατὰ πολὺ μισητὴ
εἰς τὸ ἀκούειν ἡμᾶς περὶ σοῦ. O.P. ἡγουν, ὦ Σαλαμῖς καὶ πρὸς
μόνην τὴν ἀκοὴν δυσχέρειαν φέρουσα ἔμοιγε καὶ σφόδρα μι-
σητή. B.

285. φεῦ τῶν Ἀθηνῶν] ἐκέῖσε γὰρ πάντες οἴχονται Πέρσαι. B. 20

286. στυгнаὶ δ' Ἀθῆναι] καὶ αἱ Ἀθῆναι στυгнаὶ γεγόνασι τοῖς
πολεμικοῖς Πέρσαις. τινὲς δὲ τὸ στυгнаὶ δ' Ἀθῆναι τοιοῦτόν φασιν,
ὅτι ἡμῖν τοῖς δαίσις στυγνότητος αἰτίαι πάρεσιν εἰς μνήμην αἱ
Ἀθῆναι, ὅ ἐστι τῶν Ἀθηνῶν ἡ μνήμη στυγνοῦς ἡμᾶς ποιεῖ. ἔστι δὲ
τὸ πρότερον κάλλιον. A. 25

στυгнаὶ] μισηταί. στυγνότητα καὶ λύπην αἱ Ἀθῆναι φέρουσαι
τοῖς πολεμίοις, καὶ πρὸς μνήμην αὐτοῖς ἰοῦσαι, μήτοι γε δὴ εἰς πεῖραν
ἰοῦσαι αὐτῶν. δαίσις] πολεμίοις. B.

287. πάρα] πάρεστι. οὐ μόνον τὸ πάρα ἀντὶ τοῦ πάρεστιν,
ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ πάρεσιν, ὥς ἐνταῦθα. παρὰ γὰρ πρόθεσίς ἐστιν, 30
ἀναβιβασομένου τοῦ τόνου ποιητικῶς. ἔξωθεν δὲ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα
νοοῦμεν, εἴτε ἐνικῶς εἴτε πληθυντικῶς. B.

288. ὥς πολλὰς Περσίδων] ὅτι πολλὰς δηλαδὴ πόλεις ἡμετέρας

15. Σαλαμῖνα] ἄτομῖνα (sic) O.

17. ἡμᾶς περὶ σοῦ] ἡμᾶς σέ O.

23. αἰτίαι—αἱ] αἰτίαι ^{εἰσιν} ἐγένοντο αἱ O.

ἡ γυναῖκας ἔκτισαν καὶ ἐποίησαν εὐνίδας καὶ ἐστερημένας καὶ ἀνάνδρους, ἥτοι μὴ ἐχούσας ἀνδρας. Α.

πολλὰς Περσίδων] τὸ πολλὰς νοητέον ἢ ἀντὶ τοῦ πόλεις, ἢ ἀντὶ τοῦ μητέρας καὶ γαμετὰς, ὅπερ σαφηνίζεται ἐκ τοῦ εὐνίδας καὶ ἐκ τοῦ ἀνάνδρους, τοῦ μὲν εὐνίδας πρὸς τὸ μητέρας νοουμένου, ἀντὶ τοῦ ἐστερημένας τῶν οἰκείων παιδων, τοῦ δὲ ἀνάνδρους πρὸς τὸ γαμετὰς ἅτινα νοοῦνται καὶ εἰ τὸ πολλὰς ἀντὶ τοῦ πόλεις ἐκλάβης. τὸ δὲ ἔκτισαν ἀντὶ τοῦ ἐποίησαν, κτίζομεν γὰρ τεῖχος ἀντὶ τοῦ ποιοῦμεν. τὸ δὲ Περσίδων εἰ μὲν τὸ πολλὰς πρὸς τὸ πόλεις εἴπης, ἀντὶ Περσικῶν πόλεων νοήσεις, εἰ δὲ πρὸς τὸ δεύτερον, ἀντὶ τοῦ γυναικῶν. Β. 10

μάταν] ματαίως, ἥγουν μηδὲν βλαψάσας. Ο.

289. εὐνίδας ἢ ἀνάνδρους] ὀρφανὰς, ἐστερημένας τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀνάνδρους ἥτοι οὐκ ἐχούσας ἀνδρας. Α.

292. τὸ μήτε λέξαι] μὴ νοήσης ἐνταῦθα ἔξωθεν κατὰ. εἰποῦσα γὰρ ὡς ὑπερβάλλει ἥδε ἡ συμφορὰ ἐπήνεγκε τὴν ὑπερβολὴν, ἥτις 15 ἐστὶ τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι τὰ πάθη. ἔστι δὲ ὅμοιον καὶ κείνο ὃ φησι Προμηθεὺς πρὸς τὸν χορὸν λέγων

Ἐπεὶ προθυμίσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ γεγενεῖν πᾶν ὅσω προσχρήσετε. Β.

293. πημονὰς] συμφοράς. Β. 20

294. ἀναπτύξας] σαφηνίσας. Β.

295. καταστὰς] κατάστασιν λαβὼν τοῦ θορύβου, μὴ θορυβοῦμενος. Α.

καταστὰς] ἀντὶ τοῦ εἰς κατάστασιν ἐλθὼν ἐβήρει γάρ. Β.

296. τίς οὐ τέθηκε] καλῶς πρῶτον περὶ τῶν ζώντων ἐρωτᾷ ἡ 25 Ἀτοσσα τὸν ἄγγελον, ὡς ὄντων ὀλίγων ὃ δὲ παρίστησι καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀποθανόντων. Α.

297. τῶν ἀρχελείων] τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἄρχειν. ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ] τινὲς ὥστε διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσιν, καὶ φασὶ πῶς τε ἐπὶ σκηπτουχίᾳ θανῶν. Α. 30

ἀρχελείων] ἡγεμόνων τῶν λαῶν. ὅς τ' τὸ ὅς εἰ μὲν μικρογραφεῖται, πάνυ σαφέστατον, εἰ δὲ μεγαλογράφεις, ὡς ἔν τισι τῶν βιβλίων εὐρίσκεται, οὕτως εἴπης. εἰποῦσα γὰρ, τίνα τῶν τοῦ στρα-

12. ὀρφανὰς om. P.

17. Προμηθεὺς] Prometh. 786.

32. μεγαλογράφεις] μεγαλογραφή-

σεις dicere debebat.

33. εἴπης] Hoc pro εἰς dixit, ut infra ad v. 55c. et alibi saepe.

τοῦ ἡγεμόνων θρηνήσομεν; ἐπιφέρει κατ' ἐπικρίσιν, ὥστε ἐπεὶ τοῦτον θρηνήσομεν, ὦν ἐτάχθη στρατηγός, τούτους ἀνάνδρους κατέλιπε θανών. τουτέστιν, ἐπειδὴ οὗτος ἀπώλετο κακῆνοι ἐφθάρησαν. σκηπτουχία] ἀρχῇ καὶ ἐξουσία. B.

300. ἐμοῖς μὲν εἶπας] ἡ Ἀτοσσα ἀκούσασα τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος 5 ὅτι ὁ Ξέρξης ζῇ, φησὶν, εἶπας φῶς μέγα τοῖς ἐμοῖς οἴκοις καὶ λαμπρὰν ἡμέραν ἐκ νυκτὸς μελαίνης. ἐνόμιζε γὰρ καὶ αὐτὸν τεθνάναι. A.

301. μελαγχίμου] μελαίνης. B.

302. Ἀρτεμβάρης δὲ] Ἀρτεμβάρης δὲ ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ διοικητὴς τῆς μυρίας καὶ πολλῆς ἵππου, ἥτοι ὁ ἔχων ἵππους πολλοὺς, θείνεται 10 καὶ τύπτεται καὶ σφάττεται παρὰ τὰς ἀκτὰς καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς τοὺς σκληροὺς καὶ τραχεῖς τῶν Σιληνιῶν. αἱ γὰρ Σιληνίαι αἰγιαλός ἐστι τῆς Σαλαμῖνος τῆς λεγομένης Τροπαίας ἄκρας, ὡς Τιμόξενος ἐν τῷ περὶ λιμένων φησί. A.

μυρίας] πολλῆς. βραβεὺς] ἡγεμών. B.

15

303. στυφλοὺς] σκληράς. θείνεται] τύπτεται. B.

304. χὼ χιλίάρχος] καὶ ὁ χιλίων στρατιωτῶν ἄρχων Δαδάκης ἐκ τῆς νηὸς ἀφήλατο καὶ ἐπήδησε πῆδημα κοῦφον καὶ ἐλαφρὸν καὶ σύντομον καὶ ταχὺ, ἐν πληγῇ δορός. ἤγουν τῷ δόρατι πληγεῖς ἐξετινάχθη ἔξωθεν τῆς νηός. A.

20

πληγῇ] τρώσει. B.

305. ἀφήλατο] ἐπήδησε. B.

306. Τενάγων δ' ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενής] ὁ ἰθαγενής καὶ ὁ πολίτης τῶν Βακτρίων Βάκτρα δὲ πόλις Περσίδος· πολεῖ καὶ ἀναστρέφεται τὴν θαλασσόπληκτον νῆσον τοῦ Αἴαντος. οὗτος οὖν, 25 φησὶν εὐφύμως, κεῖται ἐν Σαλαμῖνι· αὕτη γὰρ ἡ νῆσος τοῦ Αἴαντος. ἐμφαίνεται γὰρ διὰ τούτου ὡς καλῶς μαχεσάμενος καὶ ἀναιρεθεὶς πρὸς τὰς τῶν μακάρων νήσους ἀυλίζεται. φαίνεται δὲ ὁ Αἰσχύλος κωμωδῶν τοῦτον. A. Ἄλλως. ἐκεῖ ἀπελθὼν κατόκησε τὴν Σαλαμῖνα τὴν θαλασσόπληκτον, ἣν ἡ θάλασσα πλήσσει. εἴρηται γὰρ τὸ πολεῖ 30

12. τῶν Σιληνιῶν (σιληνιῶν codex) vet. Legebatur Φιλόξενος.
αἱ γὰρ addidi ex P.

Σιληνίαι] Ab hoc vocabulo (σιληνία scripto) incipit O., præcedentibus scholii verbis omissis.

13. Τροπαίας] τροπαίας O.

Τιμόξενος O.P., ut est in schol.

24. δὲ] γὰρ O.

25. θαλασσόπληκτον] θαλασσόπληκτον O. et a m. sec. P.

οὗτος οὖν, φησὶν P. ἥτοι O. Verba οὗτος οὖν—Αἴαντος vulgo ommissa.

27. ὡς P. ὡς ὁ O. ὡς οὐ vulgo.

ἀντὶ τοῦ κατοικεῖ εὐφήμεως, παρ' ὅσον ἀνυπόστροφος αὐτῷ ἢ εἰς ταύτην ἔφοδος γέγονεν. P.

307. θαλασσόπληκτον] τοῦτο ἀδολεσχία· πᾶσα γὰρ νῆσος ὑπὸ θαλάσσης πλησιάζεται ἢ πλήττεται. λέγει δὲ τὴν Σαλαμίνα. τὸ δὲ πολεὶ ἀντὶ τοῦ συστρέφεται· θανόντος γὰρ περὶ τοῦτον τὸν τόπον ἐνταῦθα ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐμφιλοχωρεῖ. B.

308. Λίλαιος, Ἀρσάκης] ταῦτα τὰ ὀνόματα οὐκ ἔχει τὸν τῆς Αἰγύπτου χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται. A.

309. οἷδ' ἄμφι νῆσον τὴν πελειοθρέμμενα] οὗτοι περὶ τὴν νῆσον τὴν πελειοθρέμμενα, ἥτοι τὴν Σαλαμίνα· πολυτρήρων γὰρ αὕτη· κύ- 10 ρισσον καὶ συνέκρουον ἀλλήλοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κερατιζόντων ἀλόγων ζώων τῶν συγκρουόντων τοῖς κέρασι. A.

νῆσον τὴν πελειοθρέμμενα] τὴν Σαλαμίνα τὰς περιστερὰς ἔχουσαν μᾶλλον τῶν ἄλλων. B.

310. κύριsson] προσέκρουον· πεσόντες γὰρ ἡμιθνήτες ποσί τε καὶ 15 κεφαλῇ ἐστροβυῖντο. εἴρηται δὲ τὸ ἐκύριsson ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων τῶν τυπτόντων τοῖς κέρασιν ἄλληλα. B.

312. Ἀδείης καὶ Φερεσσεύης] οὐδὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα τὸν Αἰγύπτου ἔχει χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται. A.

314. Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν] καὶ ὁ Μάταλλος ὁ ἡγεμὼν 20 καὶ ἄρχων τῆς μελαίνης ἵππου τῆς τρισμυρίας, θανὼν ἔτεγγε καὶ ἔβρεχεν ἐν πορφυρέᾳ βαφῇ, ἥτοι τῇ διὰ τοῦ αἵματος, τὴν πυρρὰν γενειάδα τὴν ζαπληθὴ καὶ ἄγαν πολλὴν καὶ δασύτριχον. τινὲς δὲ ἀντὶ γενικῆς, πυρρᾶς γενειάδος, καὶ τὸ ἐξῆς, ἔτεγγε χρῶτα, ἔβρεχε τῷ αἵματι. A. ὁ Μάταλλος Ἀραψ ἦν καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν μέ- 25 λαιναν ἵππον εἶχε· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Ἀραβικοὶ ἵπποι. P.

Χρυσεὺς] ὄνομα. Μάταλλος] ἐπίθετον. B.

315. ἵππου μελαίνης] διὰ τὸ ὀλίγους πάνυ λευκοὺς εὐρίσκεσθαι ἵππους, τοὺς δὲ ἄλλους ἐκ τῶν ἐτέρων χρωμάτων ὄντας, ἃ πρὸς τὸ μέλαν μᾶλλον ᾠκείωται, διὰ τοῦτο μελαίνης ἵππου φησίν. B. 30

315. πυρρὰν] ξανθὴν. ζαπληθῇ] πολλήν. δάσκιον] μεγίστην ἀποτελοῦσαν διὰ τὸ πλῆθος σκιάν. B.

317. ἔτεγγ'] ἔβρεχεν. ἀμείβων χρῶτα] ἐναλλάττων ὄψιν. πορφυρῇ βαφῇ] ἐρυθρᾷ τῇ τοῦ αἵματος. B.

12. τῶν συγκρουόντων τοῖς κέρασι a m. sec. addita habet P. δι—τῷ αἵματι om. P.

23. τινὲς

318. Μᾶγος] ἀξίωμα παρὰ Πέρσαις τὸ Μάγος. ἔλεγον δὲ οὕτω τοὺς ἀστρονόμους. B.

319. σκληρᾶς μέτοικος γῆς] ἦτοι ἐν Σαλαμῖνι ἐλθὼν καὶ μετοικήσας αὐτὴν σκληρὰν καὶ πετρώδη ἐκεῖ κατεφθάρη. O.P.

σκληρᾶς] πετρώδους. γῆς] τῆς Βακτρίας. κατέφθιτο] ἐφθάρη. B. 5

320. Ἀμίστρης] ὄνομα. Ἀμφιστρεὺς] ἐπίθετον ἢ πρὸς τὸ Ἀμίστρης στίξον, ἢ ὥςτις δύο ὀνόματα. B.

321. ὃ τ' ἐσθλός] ὁ ἐσθλός τε καὶ ἀγαθός Ἀριόμαρδος ὁ παρὰ σὺν καὶ δούς πένθος καὶ θρήνον ταῖς Σάρδεσι· πατὴρ γὰρ αἱ Σάρδεις αὐτῷ. ὁ Θάρυβις τε ὁ ταγός καὶ ἡγεμὼν τῶν πεντήκοντα πεν- 10 τάκις, τοῦτέστι διακοσίων πεντήκοντα, τὸ γένος ὦν ἀπὸ Λύρνης τῆς χώρας, κεῖται δειλαῖος καὶ ἄθλιος θανὼν οὐ μάλα εὐτυχῶς. A.

νωμῶν] κατέφθιτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. Ἀριόμαρδος] κατέφθιτο. Σάρδεσι] ἐντεῦθεν γὰρ ἦν. B.

322. Σησάμης] κατέφθιτο. ὁ Μύσιος] ὁ ἀπὸ Μυσίας. B. 15

323. πεντήκοντα πεντάκις] ἤγουν διακοσίων πεντήκοντα. B.

325. οὐ μάλ' εὐτυχῶς] ἀλλὰ δυστυχῶς, καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν, οὐ γὰρ ἔδει τὸν τηλικούτον τὴν ὥραν ἀθλίως ἀπολωλὸτα κατὰ γῆς ἐρρίφθαι. B.

326. Συνένεσις τε πρῶτος] καὶ ὁ Συνένεσις ὁ πρῶτος εἰς θάρρα- 20 λεότητα καὶ ἀνδρείαν, ὁ ἡγεμὼν τῶν Κιλικίων, εὐκλεῶς ἀπώλετο, ἀντὶ τοῦ καλῶς καὶ ἀνδρείως μαχεσάμενος ἀπώλετο, εἷς ἀνὴρ ὦν καὶ πολλοὺς πόνους ποιήσας τοῖς ἐχθροῖς, ὡς ὑπὲρ ἄλλους πολλοὺς μαχεσάμενος. A.

327. ἄπαρχος] ἐξαίρετος· ἀπὸ τοῦ ἀπαρχῇ γίνεσθαι. πλεῖστον 25 πόνον] ἤγουν ἀνδρείως ἀγωνισάμενος καὶ δυσκαταγώνιστος δόξας τῷ πολέμῳ. B.

331. ὕψιστα] ἢ Ἀτοσσα ἀκούσασα παρὰ τοῦ ἀγγέλου τὴν ἀπώλειαν τῶν Περσῶν φησὶ, φεῦ φεῦ, κλύω καὶ ἀκούω ταῦτα ὕψιστα καὶ μέγιστα ὄντα τῶν κακῶν ὅλων αἵσχη τε καὶ ὀνειδῆ καὶ ἀτιμίας 30 τοῖς Πέρσαις καὶ ὀξέα κωκύματα ἦτοι θρηνήματα. P.

ὕψιστα] μέγιστα, ὑπέρτατα. B.

332. αἵσχη] ὀνειδῆ. λιγέα] ὀξέα. B.

333. ἀναστρέψας] ἀναλαβὼν τὸν λόγον. B.

23. ποιήσας P. ἐμποιήσας vulgo.
πολλοὺς O.P. κατὰ πολλῶν vulgo.

ὑπὲρ ἄλλους (ἄλλους om. O.

335. ὥστ' ἀξιῶσαι] ἤτοι ὥστε ἀξία ἡγήσασθαι μάχην συμβαλεῖν τοῖς Πέρσαις ἐν νηΐαις συμβολαῖς. Ο. ὥστε ἀξιον ἡγήσασθαι, τολμῆσαι. Α.

336. ἐμβολαῖς] συγκρούσεσι. Β.

337. πλήθους μὲν] χάριν μὲν τοῦ πλήθους, σαφῶς γίνωσκε, ἦν 5 ταῖς νηυσὶ τῶν βαρβάρων καὶ τῶν Περσῶν κρατῆσαι τῶν Ἀθηναίων. λείπει δὲ τὸ ἦν. καὶ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μὲν ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν νεῶν εἰς τριακάδας δέκα ἦν, ἤτοι τ' νῆες ἦσαν ἐκ τούτων δὲ ἰ' ἦσαν αἱ προηγούμεναι, ὡς ἔκκριτοι καὶ ταχεῖαι· τῷ δὲ Ξέρξῃ χιλιάς ἦν τῶν ναῶν, ὧντινων τὸ πλῆθος ἦγεν. ἀπὸ τούτων δὲ αἱ ἀρισται καὶ ὑπέρ- 10 κομποὶ καὶ ἐπαιρόμεναι διὰ τὸ εἶναι ταχεῖαι σ' ἦσαν ζ', ἡ διακόσιαι ἰδ', ἡ δὲ τὸ δῖς ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμενον ἐν τῷ ἑπτά. Ο.Ρ.

ἑκατι] χάριν. Β.

338. κρατῆσαι] τῶν Ἑλλήνων. Β.

339. τριακάδας δέκα] τριακοσίας ναῦς. Β.

15

340. χωρὶς] ἴδια. Β.

342. πλῆθος] νηῶν. ὑπέρκομποι] ἐξαίρετοι. Β.

343. ἑκατὸν δῖς] κατὰ κοινοῦ τὸ δῖς, ἡ δὲ διακόσιαι ἰδ'. Β.

344. μή σοι δοκοῦμεν] μὴ δόκει ἡμᾶς ἡττηθῆναι ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἣτοι τῇ ναυμαχίᾳ· ἀλλ' οὕτω τις δαίμων κατέφθειρε τὸν λαόν, 20 ἣτοι τὸν στρατὸν τῶν Περσῶν. Α.

δοκοῦμεν] οὕτως ἔχοντες. Β.

345. ἀλλ' ὥδε] ἐνταῦθα, ἡγουν εἰς τὸ πλῆθος. τὸ ὥδε ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα, ἡ ἀντὶ τοῦ οὕτω νόει. Β.

346. τάλαντα βρίσας] τὰ τῶν Περσῶν ζυγὰ βαρίνας καὶ ποιήσας 25 οὐκ ἰσόρροπον, ἀλλ' οἷον ἐπικλίνας αὐτὰ κάτωθεν ἀδίκως. καὶ Ὅμηρος “Ῥέπε δ' αἰσιμον ἤμαρ Ἀχαιῶν.” Ο.Ρ.

346. τάλαντα βρίσας] τὰ ζυγὰ τῆς νίκης ἐπικλίνας εἰς τοὺς Ἑλλήνας. Β.

349. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων] ἐν τῇ πόλει. ἀσφαλῆς] ἡ βοήθεια τῶν 30 θεῶν. εἰ γὰρ θεοὶ Ἀθηναίους σώζουσιν, ἀπόρθητος ἐς αἰεὶ ἡ τούτων ἀν εἴη πόλις, ἐπεὶ ἀσφαλῆς ἐστι φυλακὴ ἡ τούτων βοήθεια. Β.

2. νηΐαις] νηῖς Ο.

8. δέκα ἦν] ἦν om. Ο.

9. τῶν νεῶν] τῶν om. Ο.

10. καὶ ὑπέρκομποι om. Ο.

12. κοινοῦ] τοῦ κοινοῦ Ο.

ἐν τῷ ἑπτά om. Ο.

27. Ὅμηρος] Π. Θ, 72.

350. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ] καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς συμβολῆς τῶν νηῶν τίς ἦν, φράσον, ἄρα οἱ Ἕλληνες ἤρξαν, ἢ ὁ παῖς ὁ ἐμὸς Ξέρξης καταυχήσας καὶ ἐπαρθεὶς τῷ πλήθει τῶν νηῶν; A.

συμβολῆς] συρράξεως. B.

352. καταυχήσας] θαρρήσας. B.

5

353. ἤρξεν μὲν] ἀρχὴ μὲν ἐγένετο τοῦ παντὸς κακοῦ ποθὲν ἐλθὼν τελχὶν τις ἢ δαίμων. εἴτα διηγεῖται τὸ γεγονός καὶ λέγει ὅτι τις Ἕλληνα ἀπὸ τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων ἐλθὼν εἶπε τῷ Ξέρξει τάδε, ἃ καὶ μετὰ μικρὸν ἐξεῖπε· νῦν δὲ τὴν ἱστορίαν ἐροῦμεν. βουληθέντων τῶν Λακεδαιμονίων τῶν τοῖς Ἀθηναίοις συμμαχοῦντων ἀπελθεῖν πρὸς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὸ μὴ παραδοθῆναι ταύτην τῷ Ξέρξει, τῶν αὐτῆς ἀνδρῶν οὗσαν ἅμοιρον, Θεμιστοκλῆς Σίκινον τὸν παιδαγωγὸν ἔπεμψε πρὸς τὸν Ξέρξην, λέγων ὅπως τὰ περὶ αὐτοῦ φρονεῖν καὶ φροντίζειν εὐκαιρίας πῶς αὐτῷ τὰς Ἀθήνας προδώσει· εἴθ' οὕτως εἰπεῖν τὸν Σίκινον πρὸς αὐτὸν ὡς μέλλουσι φυγεῖν οἱ Ἕλληνες· τοῦτο δὲ ἐποίησεν, ἵνα ἐν ἀπογνώσει μάχοιντο οἱ Ἕλληνες. τοῦτο γοῦν ὁ Ξέρξης ἀκούσας, πρὸς τὰς διεξόδους τῶν Λακεδαιμονίων πεπομφῶς νῆας, τὴν ἑξοδὸν αὐτῶν ἀπέφραξεν. οὗτοι δὲ μὴ ἔχοντες ὅποι καὶ τράποιντο, στάντες γενναίως, τὸν μὲν Ξέρξου στόλον ἠφάνισαν ἅπαντα, εἴθ' οὕτως καὶ πρὸς τοὺς ἀάττοντας ἐκείνους ἐλθόντες ἐκέϊσε τούτους ἀπέκτειναν. A.

354. ἀλάστωρ] φθορεύς. B.

355. ἀνὴρ γὰρ Ἕλληνα] ἀνὴρ, φησὶν, Ἕλληνα ἐκ τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων ἦν δ' οὗτος Σίκινος ὁ τοῦ Θεμιστοκλέους παιδαγωγός· ἐλθὼν εἶπε τῷ Ξέρξει ταῦτα, ὅτι εἰ τὸ σκότος τῆς μελαίνης καὶ τῆς ἀφεργούς καὶ σκοτεινῆς νυκτὸς παραγενήσεται καὶ ἔλθῃ, ἦτοι εἰ γένοιτο νύξ, οἱ Ἕλληνες οὐ καρτερήσαιεν καὶ ἐπιμένειεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σέλμασι καὶ καθίσμασι τῶν νηῶν, περιφραστικῶς ταῖς ναυσὶν, ἐπιπηδῶντες ἄλλος ἄλλαχοῦ ἐν φυγῇ κρυφία τὴν ζωὴν φυλάξουσιν. ὁ δὲ Ξέρξης οὐ ξυνεῖς καὶ νοήσας τὸν δόλον τοῦ ἀνδρὸς, ὃν ἄνωθεν εἵπομεν, εὐθὺς πᾶσι τοῖς ἄρχουσι τῶν νεῶν προφωνεῖ τοῦ-

1. τῶν νηῶν] ἦτοι τῆς ναυμαχίας vulgo.
vulgo additum om. P.

3. ἐπαρθεὶς P. ἐπαρθεὶς καὶ θαρσύνας vulgo.

10. τῶν Λακεδαιμονίων O.P. τῶν Ἑλλήνων ἦτοι τῶν Λακεδαιμονίων vulgo.

18. ἀπέφραξαν O.P. ὑπέφραξαν

26. παραγενήσεται καὶ ἔλθῃ P. παραγένοιτο καὶ ἔλθοι vulgo. In O. verba εἰ τὸ σκότος—ἔλθοι ἦτοι sunt omissa.

28. σέλμασι καὶ καθίσμασι P. καταστρώμασι vulgo. καὶ τοῖς—περιφραστικῶς om. O.

τον τὸν λόγον, ὀπηνίκα δύνῃ ὁ ἥλιος τὴν γῆν καίων ἐν ταῖς οἰκείαις ἀκτῖσι, τὸ κνέφας δὲ καὶ τὸ σκότος λάβῃ τὸ τέμενος τοῦ αἰθέρος, περιφραστικῶς αὐτὸν τὸν αἰθέρα, τότε τάξαι τὰς νῆας ἐν τρισὶ τάξεσι, φυλάσσειν τοὺς ἔκπλους, ἡγουν τὰς ἐξόδους καὶ τὰς ἐξελεύσεις τῶν Ἀθηναίων καὶ τοὺς τόπους τοὺς θαλασσίους, ἄλλας δὲ νῆας τάξαι ἀπὸ κοινοῦ κύκλοθεν περὶ τὴν τοῦ Αἴαντος νῆσον, τουτέστι τὴν Σαλαμῖνα. Α.

ἀνὴρ γὰρ Ἑλλην] Σίκινος ὁ Θεμιστοκλέους παιδαγωγός. Β.

357. κνέφας] σκότος. Β.

358. σέλμασι] καθέδραις. Β.

10

359. ἐπανθορόντες] ἀναπηδῶντες. Β.

360. βίοτον] ζῶν ἀντῶν. Β.

361. ὁ δ'] ὁ Ξέρξης. ὡς] ἐπεὶ. Β.

362. τὸν θεῶν φθόνον] Νέμεσιν, ἣν τοῖς μεγάλα φρονουῖσιν ἐπάγουσιν, ἀπροσδοκῆτως καταβάλλοντες αὐτούς. Β.

15

εὗτ' ἂν] ὀπηνίκα. Β.

365. τέμενος] τὸν τόπον. Β.

366. στοίχοις] τάξεσι. Β.

367. ἔκπλους] ἐξελεύσεις. Β.

368. ἄλλος τε] ναῦς τάξαι. νῆσον] φυλάσσειν. Β.

20

369. ὡς εἰ μόνον φευξοίαθ' Ἑλληνες κακὸν] ἀπὸ τῶν διηγημάτων ἐπὶ τὸ μιμητικόν, ὡς πᾶσιν ἦν προκείμενον, ἐὰν οἱ Ἑλληνες φευξοίατο καὶ φύγοιεν τὸν θάνατον τὸν χαλεπὸν, εὐρόντες τινὰ δρασμὸν καὶ φυγὴν κρυφίως διὰ τῶν νεῶν, τῆς κεφαλῆς στερίσκεσθαι, τουτέστι, πᾶσιν ἡπείλει τοῖς ταχθεῖσι παρ' αὐτοῦ φυλάξαι τοὺς Ἑλληνας, στερίσκεσθαι τῆς κεφαλῆς, ἐὰν οἱ Ἑλληνες ἐκφύγωσιν. ἄττον δὲ ἀπειλεῖν τοσούτῳ πλήθει θάνατον. βέλτιον οὖν εἰπεῖν τὸ κράτος ἀντὶ τοῦ κράτους κατὰ ἀντίπτωσιν, ἢ ἢ στερίσκεσθαι τοῦ κράτους ἦτοι τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀρχῆς. Α.

371. πᾶσι] τοῖς βαρβάροις. Β.

30

372. τοσαῦτ' ἔλεξε] τοσαῦτα, φησὶν, εἶπεν ὁ Ξέρξης ὑπὸ ἀλαζόνος καὶ τερπομένης διανοίας λίαν· οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἠπίστατο. οἱ δὲ, ὑπ' αὐτὸν δηλονότι οὐκ ἀτάκτως, ἀλλ' ἐν εὐείκτῳ καὶ πειθηνίῳ

1. δύνῃ ὁ ἥλιος O.P. ἂν δύνῃ ἥλιος vulgo. 6. κύκλοθεν O.P. κύκλωθεν vulgo.

4. ἐξελεύσεις P. ἐξελάσεις vulgo. διηγηματικοῦ vulgo. 21. ἀπὸ τῶν διηγημάτων O.P. ἀπὸ καὶ τὰς ἐ. om. O.

λογισμῷ ἐπορσύνοντο καὶ κατεσκεύαζον καὶ ἡτοιμάζον εὐωχίαν, ἵνα
πρῶτον εὐωχηθῶσιν, εἴθ' οὕτως ἐξέλθωσι πρὸς τὴν ναυμαχίαν. πᾶς
τε ἀνὴρ ναυτικός τὴν εὐήρετμον κώπην ἐδέσμευεν ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν
ἐν τῷ τροπωτῇρι. ἔστι δὲ σκαλμὸς τὰ ἐν τῷ χεῖλει τῆς νεὸς ξύλα, ἐν
οἷς αἱ κῶπαι δέδενται. τροπωτὴρ δὲ ὁ λῶρος δι' οὗ δεσμεύονται. ἡ 5
οὕτως· ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν τὸν εὐήρετμον ἐτροποῦτο καὶ διὰ τοῦ τρο-
πωτῆρος τὴν κώπην ἐδέσμευεν. Α.

κάρτα] λίαν. Β.

373. τὸ μέλλον] ὃ πείσεται. Β.

374. οὐκ ἀκόσμως] οὐ ταραχθέντες πρὸς τὸν λόγον ἐκείνου, ἀλλὰ ἰο
πείσθέντες αὐτῷ. Β.

375. ἐπορσύνοντο] ὑπὲρπέριζον ἑαυτοῖς. Β.

376. τροποῦτο] διετίθει. σκαλμὸν] τὸ ξύλον ἐν ᾧ ἡ κώπη δεῖ-
ται. εὐήρετμον] καλῶς ἐρέσσοντα. Β.

377. ἐπεὶ δὲ κατέφθιτο καὶ κατεφθάρη τὸ τοῦ ἡλίου φέγγος, 15
ἤγουν παρήλθεν ἡ ἡμέρα, καὶ νύξ ἐπῆλθεν, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἀναξ,
ἤγουν ἄρχων τῆς νεὸς, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, ἤγουν ὁ κωπηλατῶν,
πᾶς τε ἐπιστήμων τῶν ὄπλων καὶ στρατιώτης, εἰσῆρχετο εἰς τὴν
ναῦν. Ο.Ρ.

κατέφθιτο] παρήλθε. Β.

20

378. κώπης ἀναξ] ἥτοι κωπηλάτης. Β.

380. παρεκάλει] παρεκίνει. μακρᾶς] πολλῆς, ἡ τῶν ἰδιωτικῶς
λεγομένων κατέργων, ἃ ἴδια μακρὰ πλοῖα καλοῦσιν. Β.

382. καὶ πάννυχτοι δὴ] καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν νεῶν καὶ δι' ὅλης τῆς
νυκτὸς καθίστασαν καὶ ἐποιοῦν πάντα τὸν ναυτικὸν λαὸν διάπλοον καὶ 25
διαπλέοντα τὴν θάλασσαν. καὶ ἡ νύξ ἐπεχώρει, καὶ ὁ τῶν Ἑλλή-
νων στρατὸς οὐδαμῶς ἐποίει ἔκπλουν καὶ ἔξυδον καὶ φυγὴν κρυ-
φαίαν. Ο.Ρ.

διάπλοον] διαπλέοντες τὸν τεταγμένον τόπον. καθίστασαν]
ἐποίησαν. Β.

30

384. ἐχώρει] παρήρχετο. Β.

385. κρυφαῖον ἔκπλουν] ὥς ἡμεῖς φόμεθα. Α.

ἔκπλουν] ἔκπλευσιν. καθίστατο] ἐποίει. Β.

16. παρήλθεν om. Ο.

ἐπῆλθεν Ρ. ἐχώρει ἤγουν ἤρχετο Ο.

24. καὶ δι' ὅλης] καὶ om. Ο.

25. καθίστασαν καὶ om. Ο.

26. ἐπεχώρει] ὑποχώρει (sic) Ο.

387. ἰδεῖν] τινὰ αὐτήν. B.

389. μολπηδὸν] ἡχητικῶς. ὄρθιον] μέγα. B.

390. ἀντηλάλαξε] τῷ τῶν Ἑλλήνων ἡχῷ ἀντήχησε. B.

391. φόβος δὲ παρὴν πᾶσι τοῖς βαρβάρων ἀκούσασι τῶν παιάνων τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀποσφαλεῖσι τῆς ἐλπίδος· οὐδὲ γὰρ τότε οἱ Ἑλ- 5 ληνες παιᾶνα καὶ ὕμνον ὕμνου σεμνὸν ὡς ἐν φυγῇ, ἤγουν ὡς πρὸς φυγὴν ἀποκλίνει μέλλοντες, ἀλλ' οἶον ὡς ἐν μάχῃ ὀρμῶντες. O.P.

392. γνώμης ἀποσφαλεῖσιν] προσδοκίας ἀμαρτάνουσιν. B.

393. σεμνὸν] μέγαν, λαμπρόν. B.

394. ἐς μάχην] εὐφήμουν. B.

395. σάλπιγξ] ἡ σάλπιγξ δὲ ἐν αὐτῇ καὶ βοῇ καὶ ἡχοῖ πάντα 10 ἐκεῖνα ὑπερέφλεγεν, ἥτοι τὰ τῶν Ἑλλήνων πάντα περίχωρα τὰ ἐκεῖ ἐξέκαιεν καὶ ἀνῆγειρεν ἡ σάλπιγξ. A.

αὐτῇ] ἐν ἡχῷ. ἐπέφλεγεν] λαμπρῶς ἐπεῖχε. B.

396. εὐθύς δὲ κόπης] εὐθύς δὲ ἐν τῇ συγκινήσει τῆς κόπης τῆς 15 ῥοθιάδος καὶ τῆς ἡχητικῆς ἐν τῷ κινεῖσθαι, ἡ τῆς ἐν ὑγρῷ ἐλαυνομένης, ἔπαισαν τὴν ἄλμην τὴν βρύχιον καὶ βαθεῖαν. O.P. τὸ δὲ βρύχιον ἀντὶ τοῦ νειόθεν καὶ ἀπὸ τοῦ βυθοῦ. O.

ῥοθιάδος] ἤχον ἐκ ῥοθίου ἀποτελούσης. B.

397. βρύχιον] ποταπὴν ἡχητικὴν. B.

398. θοῶς δὲ πάντες] ἦσαν δὲ καὶ ὤρμησαν πάντες ταχυτάτως ὡς ἰδεῖν αὐτοὺς ἐκφανεῖς καὶ ἄγαν φανερούς· ἡ ἦσαν καὶ ὑπῆρχον εἰς 20 τὸ θεαθῆναι τοῖς Πέρσαις λίαν ἐμφανεῖς. O.P.

ἐκφανεῖς] ἐκδηλοι. B.

399. τὸ δεξιὸν μὲν] τὸ δεξιὸν μὲν κέρας καὶ μέρος τοῦ Θεμιστο- 25 κλέους μετ' εὐταξίας προηγεμόνευε τῶν ἄλλων καὶ προήρχετο· δεύτερον δὲ ἐπεξεχώρει καὶ ἐξήρχετο καὶ ὁ πᾶς στόλος, καὶ παρὴν ἀκούειν ὁμοῦ βοὴν πολλήν, ἥτις ἦν ταῦτα· ἔλθετε, ὧς Ἑλληνες, ἐλευθεροῦτε ἀπὸ τῶν βαρβάρων τὴν πατρίδα ἡμῶν καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας καὶ πάντα τὰ ἡμέτερα. A.

τὸ δεξιὸν] οὕτως εἰώθασι σχηματίζειν τὸ στρατόπεδον, κέρας μὲν 30

6. ὕμνου σεμνὸν ὡς] εὐφήμουν ὡς O.
ὡς πρὸς] ὡς om. O.

7. ἐν μάχῃ] εἰς μάχην P. a correctore.

15. ἐν τῇ om. O.

21. ἦσαν P. ἦσαν O.
πάντες] πάντως O.

23. λίαν ἐμφανεῖς om. O. qui ἐκ-
φανεῖς addit paullo ante post ὑπῆρ-
χον.

δεξιὸν τιθέντες καὶ ἀριστερὸν ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν, τὸ μεταξὺ δὲ μέτωπον καλοῦντες, τὸ δὲ ὀπισθεν οὐραγίαν, ἣν ἰδιωτικῶς σάκαν καλοῦσιν. B.

400. ἡγεῖτο] προωδοποίει. B.

401. ὁμοῦ] τῷ κινεῖσθαι. B.

5

404. ἔδη] τὰ ἀγάλματα. B.

406. καὶ μὴν παρ' ἡμῶν ὑπηντίαζε] καὶ δὴ παρ' ἡμῶν ὑπηντίαζε καὶ ἐναντίως τούτοις ἐφέρετο ὁ ῥόθος καὶ ὁ ἥχος καὶ κραυγὴ τῆς Περσικῆς γλώσσης, τουτέστιν, ἀντεφωνοῦμεν ἐκείνοις καὶ οὐκ ἔτι ἦν ἀκμὴ καὶ καιρὸς τοῦ μέλλειν καὶ βραδύνειν. A.

10

407. ὑπηντίαζε] συνήντα. ἀκμή] καιρός. B.

408. χαλκῆρη στόλον] τὸ ἔμβολον λέγει. στόλος δὲ λέγεται παρόσον εἰς ὅξυ συνεσταλμένα εἰσίν. οὕτως γὰρ ἔλεγον στόλον τὰ ἀπωξυσμένα. Ἄλλως. τὸ ἔμπροσθεν τοῦ κατέργου λέγει. ἔστι δὲ καὶ περιβεβλημένον χαλκῷ. O. τηνικαῦτα δὲ ναῦς ἡ Ἀθηναϊκὴ 15 ἔπαισε καὶ ἔτυψε τὸν χαλκῆρη στόλον, ἦτοι τὸ ἔμβολον, ἐν νηὶ Περσικῇ δηλονότι. στόλον δὲ λέγει παρ' ὅσον εἰς ὅξυ συνεσταλμένοι ἦσαν στόλον γὰρ ἔλεγον τὰ ἀπωξυσμένα, οἷον συνεσταλμένα ἐν τῇ ὀξύτητι. λέγει δὲ χαλκῆρη τὸν χαλκῷ περιβεβλημένον. A.

εὐθύς δὲ] δέον οὕτως εἰπεῖν, εὐθύς δὲ ναῦς ἐν νηὶ ὥρμησεν, ὁ δὲ 20 ἔπαισεν εἶπεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ ὁρμὴ αὐτῆς ἐπιτύφει καὶ συγκρούσει νηὸς ἐτέρας ἐγένετο, διὰ τοῦτο ἔπαισεν εἶπε. χαλκήλατον δὲ στόλον λέγει τὴν ὁρμὴν ἣν μετὰ σιδήρου ἐποιεῖτο· τὰ γὰρ μακρὰ πλοῖα ἔμπροσθεν ἔχουσιν, ὡς αἰχμὴν ἀπὸ σιδήρου, δι' ἧς τοῖς τῶν πολεμίων πλοίοις ἐπιφερόμενα θραῦσιν ἐργάζονται. στόλον] πορείαν. B. 25

409. ἦρξε δ' ἐμβολῆς] ἀρχὴν δὲ ἐποίησε τοῦ πρώτου πολέμου ναῦς Ἀθηναϊκὴ, ἡγουν ὁ Λυκομήδης ὁ Αἰσχραίου παῖς, καὶ διακόπτει τηνικαῦτα πάντα τὰ κόρυμβα καὶ τὰ ἀκροστόλια τῆς Φοινίσσης, ἡγουν τῆς Περσικῆς, νηός· οἱ γὰρ Φοίνικες τῶν Περσῶν εἰσίν· ἄλλος δὲ ἐπ' ἄλλην νῆα Περσικὴν ἠΐθουε καὶ ἡτοίμαζε καὶ ἐπιτηδεύως 30 ἦγε τὸ δόρυ· τὴν γὰρ ναῦν λέγει δόρυ. A.

2. ἰδιωτικῶς σάκαν] Vide exempla ab Ducangio collecta.

14. ἀπωξυσμένα correxi pro ἀπεξυσμένα.

18. ἀπωξυσμένα] ἐπεξεσμένα P.

Recte vulgo. Eustath. ad Homer. p. 1726, 15. στόλους ἔλεγον τὰ ἀπωξυσμένα διὰ τὸ συνεσθάλθαι.

19. λέγει δὲ—περιβεβλημένον om. O.P.

Ἑλληνικῇ] ἡ τοῦ Θεμιστοκλέους. B.

411. κόρυμβ'] τὰ ἄκρα. ἴθυνεν] ἐπέφερεν. B.

412. καὶ πρῶτα μὲν] κατὰ τὴν ἀρχὴν μὲν, φησὶ, τὸ συγκίνημα τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ ἀντίστατο καὶ ἀντεμάχετο τοῖς Ἀθηναίοις· ἐπεὶ δὲ ἐν στενῷ συνηθροίσθη τὸ πλῆθος τῶν νηῶν· μεταξὺ δὲ Σαλα-5 μῖνος καὶ Αἰγίνης ἦν τὸ στενόν· καὶ οὐδαμοῦ τις βοήθεια ἀλλήλοις παρῆν· οὐ γὰρ ἡδύνατο ἕτερος ἐτέρῳ συμμαχεῖσθαι διὰ τὴν στενότητα τοῦ τόπου· αὐτοὶ δὲ οἱ Πέρσαι ὑφ' αὐτῶν ἐτύπτοντο ταῖς συγκρούσεσι καὶ προσαραῖεσι τῶν νηῶν, συνέθλαττον πάντα κωπήρη στό-10 λον, οἱ Ἕλληνες δὲ οὐκ ἀβούλως καὶ ἀδιδάκτως κύκλοθεν ἔτυπτον τοὺς Πέρσας, ἔπιπτον δὲ αἱ νῆες· θάλασσα δὲ οὐκ ἔτι ἦν, ὥστε ἰδεῖν αὐτήν, ἥτοι οὐκ ἐφαίνετο ἡ θάλασσα γέμουσα τῶν νεκρῶν· οἱ αἰγιαλοὶ δὲ καὶ αἱ ὕφαλοι πέτραι ἔγεμον τῶν πτωμάτων, πᾶσα δὲ ναῦς Περσικὴ ἡρέσσετο καὶ ἐκωπηλατεῖτο ἐν φυγῇ ἀκόσμως καὶ ἀτάκτως. οἱ γὰρ φεύγοντες οὐκ εὐτάκτως πορεύονται. A.

15

ρέυμα] πλῆθος. B.

413. ἀντεῖχεν] καθίστατο. ἐν στενῷ] τῷ μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος. νεῶν] τῶν Περσικῶν. B.

414. ἀρωγὴ δ' οὐ τις] οὐ γὰρ εἶχον ποῖ φύγειν. ἀλλήλοις] τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶ Πέρσαις. B.

20

415. ἐμβολαῖς] συγκρούσεσι. B.

417. ἀφραδμόνως] ἀνεπιστημόνως. B.

418. ἔθεινον] ἐχώρουν. B.

νεῶν] τῶν Περσικῶν. B.

420. ναυαγίων] ναυαγία αὐτὸ τὸ πάθος, ναυάγιον δὲ αὐτὸ τὸ 25 ναυαγῆσαν σκάφος. ναυαγίων δὲ ἐνταῦθα τῶν πτωμάτων. A.

421. χεῖραδες] θαλάσσιοι. πέτραι ἐπλήθυον] ἔγεμον. B.

422. ἡρέσσετο] ἐχώρει διὰ κωπηλασίας. B.

424. τοὶ δ' ὥστε θύνουσι] οὗτοι δὲ οἱ Ἕλληνες ἔπαιον καὶ ἔκοπτον ὥσπερ θύνουσι ἐν ἀγαῖσι καὶ ἐν κλάσμασι κωπῶν, θραύσμασιν τ' 30 ἐρείπιων. ἰχθύων βόλον] ἄγραν. A.

τοὶ δ'] οἱ Ἕλληνες. βόλον] ἄγραν. B.

425. θραύσμασιν τ' ἐρείπιων] ἐρείπια κυρίως τὰ πτώματα τῶν οἰκῶν λέγεται, ἡ τὰ σώματα τὰ θνησιμαῖα τὰ πτώσει ὑποπεσόντα.

9. συνέθλαττον O.P. καὶ συνέθλατ-
τον vulgo.

33. πτώματα P. παραπτώματα
vulgo.

καταχρηστικῶς δὲ ἐνταῦθα ἐρειπίων τῶν νεῶν τῶν ἀφανισθει-
σῶν. A.

θραύσμασιν τ' ἐρειπίων] συντετριμμένων νεῶν. κυρίως δὲ ἐρείπιον
ἐπὶ οἴκου. B.

426. ὁμοῦ] τῷ συντετρίφθαι. B. 5

427. Πελασγίαν] Ἑλληνικήν. B.

428. ἕως κελαινῆς νυκτός] λείπει τὸ τὴν μάχην, ἢ ἥ οὕτως·
ἕως τὸ ὄμμα τῆς μελαίνης καὶ σκοτεινῆς νυκτός, ἥτοι αὐτὴ ἡ νύξ,
ἐπιγενομένη ἔλυσεν αὐτοὺς τῆς μάχης. A.

ἀφείλετο] τὸν πόλεμον. B. 10

429. κακῶν δὲ πλῆθος] τὸ πλῆθος δὲ τῶν κακῶν οὐκ ἂν ἐκπλή-
σαιμί σοι καὶ πληρώσαιμι, οὐδ' ἂν εἰ δέκα ἡμέρας στοιχηγοροίην,
ἥτοι μετὰ σπουδῆς καὶ ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν λέγοιμι, στοιχομυ-
θοίην. A.

430. στοιχηγοροίην] κατὰ τάξιν διηγοίμην. B. 15

431. εὔ γὰρ τόδ' ἴσθι] καλῶς γὰρ γίνωσκε ὅτι οὐς εἶπον θανεῖν
οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας εἰσί. γράφεται δὲ καὶ τοσοῦτ' ἀριθμὸν ἀντὶ τοῦ
πλῆθος ἀνθρώπων τοσοῦτο κατὰ τὸν ἀριθμόν. A. ἴσθι τόδ', οὐδ' ἂν
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων θανεῖν ἐν ᾧ παντὶ τῷ κόσμῳ
ὅποσον ἐκεῖσε ἀπέθανεν, ἥτοι πλεῖον γίνωσκε θανεῖν ἐκεῖ παρὸ ἐν μιᾷ 20
ἡμέρᾳ ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. P.

432. τοσουτάριθμον] τοσοῦτο καὶ πολὺ καὶ μέγα κατὰ τὸν
ἀριθμόν. ἄριθμον τὸ ἀναρίθμητον· ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μυρίου καὶ τοῦ
ἄριθμος, ἀάριθμον καὶ κράσει τῶν δύο αα εἰς α μακρὸν ἄριθμον. B.

433. αἶ αἶ] φεῦ φεῦ, μέγα πέλαγος τῶν κακῶν ἐρράγη Πέρσαις 25
καὶ πᾶσι τοῖς βαρβάροις. εὐκαιρος δὲ ἡ τροπὴ ἀπὸ τῶν ἐν πελάγει
δυστυχησάντων. A.

ἔρρωγεν] ἐπέπεσε. B.

435. μεσοῦν] καλῶς γίνωσκε μηδέπω ἐμὲ τὸ κακὸν τοῦτο μεσάσαι·
ὥστε τρία ἂ εἶπον εἰσίν· οὐπω γὰρ ἐμέσασε, ἐναπολέλειπται δὲ τὸ 30
δίμοιρον τοῦ κακοῦ. O.P. τὸ τότε συμβὰν τοῖς Πέρσαις κακὸν

1. ἐρειπίων O.P. ἐρείπιά φησι θραύ-
σματα vulgo.

9. ἔλυσεν P. ἔπαυσεν vulgo.

13. μετὰ σπουδῆς καὶ ἐφεξῆς καὶ et
στοιχημυθοίην om. P.

21. ἀπὸ τοῦ α στερητικῷ—ἄριθμον]

Commentum absurdissimum, quod
notavi in annot. ad schol. Soph.
Trach. 460.

30. οὐπω γὰρ] οὐπω γὰρ ταῦτα O.,
qui ultima scholii verba ἐναπ.—
κακοῦ om.

διηγούμενος οὐδέπω τὸ ἡμίσι διηγησάμην, ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι τὸ λοιπὸν τῆς διηγήσεως ὥς δις εἶναι τοσοῦτον. νόει οὖν τὸ μεσοῦν ἢ ἀπαρέμφατον, ἢ οὐδέτερον. B.

437. ὥς τοῖσδε καὶ δις] ὥστε τοῖσδε τοῖς παρ' ἐμοῦ λεχθεῖσι καὶ δις ἀντισηκῶσαι καὶ ἀντισταθμῆσαι τὰ ἐναπολειφθέντα ἐν τῇ ῥοπῇ 5 καὶ τῷ σταθμῷ. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ὥστε τοῖσδε καὶ δις ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ. τὸ δὲ τριᾶδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους διὰ μέσου ληπτέον. P. γίνωσκε γὰρ ὅτι ὅσα εἶπον δις τόσα εἰσίν. ἃ ὑπέμειννα κακὰ ἀντισήκωσιν καὶ ἀντιστάθμωσιν δις τόσα ὧν εἶπον. ῥοπῇ] τῇ κακῶν δηλονότι. A. 10

τοῖσδε] οἷς εἶπον. ἀντισηκῶσαι] ἀντιπесеῖν, ἀντιμετρῆσαι. ῥοπῇ] ἐν βάρει, ἐν καθελκύσει. B.

438. καὶ τίς γένοιτ' ἂν] καὶ τίς ἂν τύχη γένοιτο ἐχθίων καὶ περισσύτερος μεμιστημένη ταύτης; λέξον τίν' αὖ λέγεις ταύτην τὴν συμφορὰν ἐλθεῖν ὁρμῶσαν μείζονα τῶν κακῶν. A. 15

440. ῥέπουσαν] χωροῦσαν. B.

441. ἀκμαῖοι] γενναῖοι. B.

442. ἐκπρεπεῖς] καὶ ὠραῖοι. B.

443. αὐτῷ τ' ἄνακτι] καὶ αὐτῷ τῷ ἄνακτι, ἦτοι βασιλεῖ τῷ Ξέρξῃ. πίστιν ἐν πρώτοις] κατὰ τὴν πίστιν ἐν πρώτοις, ἦτοι πιστό- 20 ται αὐτῷ ἦσαν. ληπτέον γὰρ τὸ ἦσαν πάλιν ἀπὸ κοινοῦ. A.

445. συμφορᾶς] ἕνεκα. B.

447. νῆσός τις ἐστίν] τὴν Ψυττάλειάν φησιν, ἣτις ἀπέχει τῆς Σαλαμῖνος ρε' σταδίου, ὅπου εὐρεθέντες οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀπώλοντο. A. 25

νῆσος] ἡ Ψυττάλεια ἀπέχουσα Σαλαμῖνος σταδίους (ἐκατὸν) πέντε. B.

448. ἦν ὁ φιλόχορος Πᾶν] φιλόχορον τὸν Πᾶνα τὸν θεὸν λέγει τὸν αὐλητὴν· ἐμβατεύειν δὲ ταύτην τὴν νῆσον τοῦτον λέγει, ἢ ὥς ἱερᾶς Πανὸς οὔσης τῆς νήσου, ἢ ὥς ἐρήμου. ἐρήμοις γὰρ οὗτος ὁ 30 θεὸς ἐνδιατρίβειν εἰώθει. A.

4. ὥστε τοῖσδε τοῖς λ.—ληπτέον] ὥς τοῖσδε καὶ δις ἀντισηκῶσαι ἐν ἑκαστον αὐτῶν τῇ (ἐν τῇ P.) ῥοπῇ καὶ τῷ βάρει (σταθμῷ P.) τῷ νῦν παρ' ἐμοῦ λεχθέντι παθήματι ἴσον κατὰ πάντα γενέσθαι O. et inde ab ἐν ἑκαστον P.

24. εὐρεθέντες P. φυγόντες vulgo et γρ. P.

29. ταύτην τὴν νῆσον] ταύτης τῆς νήσου O.

30. γὰρ O.P. γὰρ τόποις vulgo.

Βαῖα] μικρά. δύσορμος] δυσλίμενος. ὁ φιλόχορος] ὁ τῇ μουσικῇ χοροὺς συστάς· τιοῦτος γὰρ ὁ θεός. ναὸς δὲ ἦν αὐτοῦ ἐνταῦθα παρ' αἰγιαλῷ. B.

449. ἐμβατεύει] περιπατεῖ. B.

450. ἐνταῦθα πέμπει τοὺς] ἐνταῦθα, φησὶ, πρὸς τὴν εἰρημένην 5 νῆσον τὴν Ψυττάλειαν πέμπει τούτους ὁ Ξέρξης, ὅπως ὅταν οἱ ἐχθροὶ τῶν Περσικῶν νεῶν φθαρέντες πρὸς τὴν νῆσον ἐκσωζοίαιτο, ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς καὶ βλάβης ἐκσωθῶσι καὶ ἐξέλθωσι πρὸς τὴν νῆσον, κτείνουσι καὶ φονεύουσι ῥαδίως κρατηθέντα τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς φίλους δὲ Πέρσας ὑπεκσώζουσι ὑπὸ τῶν θαλασσιῶν 10 πόρων, κακῶς ἱστορῶν, προβλέπων καὶ νοῶν καὶ σκοπῶν τὸ μέλλον. Ἄλλως. ἐκεῖ γὰρ ἔπεμψε τοὺς ἡγεμόνας ὁ Ξέρξης, ἵνα, ἐὰν φεύγοντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔλθωσιν ἐκεῖσε, ἀποκτανθῶσι παρ' αὐτῶν. συνέβη δὲ τούναντίον. τὸ δὲ ἱστορῶν σημειῶσαι ἀντὶ τοῦ προβλέπων. A.

451. φθαρέντες] ἡττηθέντες. ἐχθροὶ] οἱ Ἕλληνες. νῆσον] εἰς 15 τήν. B.

452. εὐχείρωτον] εὐκατάληπτον. B.

454. ὥς γὰρ] ἐπεὶ γὰρ, φησὶν, ὁ θεὸς ἔδωκε τοῖς Ἕλλησι κῦδος καὶ δόξαν τῆς μάχης τῶν νεῶν, ἥτοι ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἐτίμησεν, αὐθιμερὸν καὶ ἐν αὐτῇ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέθρωσκον καὶ ἐπῆδον ἀπὸ τῶν 20 νεῶν, φράξαντες τὸ σῶμα ἑαυτῶν ὅπλοις καλῶς κατεσκευασμένοις· περιεκυκλῶντο δὲ καὶ συνεῖχον γύρωθεν πᾶσαν τὴν νῆσον, ὥστε ἀμηχανεῖν τοὺς Πέρσας ποῦ φύγοιεν. A.

ἱστορῶν] σκοπῶν. ὥς] ἐπεὶ. B.

455. κῦδος] δόξαν, κράτος, ὑπεροχὴν. B.

25

456. αὐθιμερὸν] παραντίκα. δέμας] σῶμα. B.

457. ἀμφὶ] περί. B.

458. νῆσον] τὴν Ψυττάλειαν. ἀμηχανεῖν] αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε παραγενομένων, καὶ ποτὲ μὲν λίθοις, ποτὲ δὲ οἷστοις αὐτοὺς βαλόντων. B.

30

459. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν πέτρῃσιν ἡράσσοντο] ἤρουν λίθοις ἐβάλλοντο καὶ συνετρίβοντο λιθολευστούμενοι· ἀπὸ τῆς τοξικῆς τε θώμιγγος ἰοὶ καὶ βέλη προσπίπτοντες ὥλλυσαν καὶ ἔφθειραν τοὺς Πέρσας. θώμιγξ δὲ ἐστὶν ὁ λεπτότατος σχοῖνος. μεταφορικῶς δὲ ἐνταῦθα λέγει τὴν νευρὰν τοῦ τόξου. A.

35

22. γύρωθεν addidi ex P.

33. ὥλλυσαν O.P. Legebatur ἔλυσαν.

460. ἡράσσοντο] ἐπλήττειντο. B.

461. θώμιγγος] νευρᾶς. ὤλλυσαν] ἔφθειρον. B.

462. τέλος δ' ἐφορμηθέντες] ὕστερον δὲ κινηθέντες ὁμοῦ πάντες οἱ Ἕλληνες ἐξ ἑνὸς ῥόθου καὶ ἐκ μιᾶς ῥοπῆς, κρεοκοποῦσι τὰς σάρκας τῶν ἀθλίων Περσῶν, ἡγουν ἐθανάτωσαν ἅπαντας. ὁ Ξέρξης δὲ ἐθρή- 5 νησεν ὁρῶν βάθος κακῶν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑδάτων. A.

463. δυστήνων] τῶν Περσῶν. B.

465. βάθος] μέγεθος, πλῆθος. B.

466. ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ, ὑψηλὸν ὄχθον] ἔδραν γὰρ εἶχεν καὶ ἐκάθητο ἐν ὑψηλῷ, φησὶ, τόπῳ. καὶ διὰ τοῦτο ἑώρα 10 τὸν στρατὸν ὁ Ξέρξης καὶ τὰ αὐτῷ συμβάντα. ἔδραν γὰρ εἶχε πλυσίον τῆς πελαγιστοῦς θαλάσσης, ὅθεν ἐδύνατο καλῶς ἄγειν τὸν ὀφθαλμὸν πανταχοῦ καὶ βλέπειν· ὑψηλὸς γὰρ ἦν. τὸ δὲ εὐαγῆ παντὸς στρατοῦ ἀντὶ τοῦ καθαρὰν κεχωρισμένην, ἔχουσιν εἰς οἶον τὴν ἄποιψιν, καὶ ἐπιτηροῦσαν τὸν λεὼν ἅπαντα. ἡ αὐγάζοντα καὶ ὁρῶντα. 15 λέγει δὲ τὸ ἀντικρὺ Σαλαμῖνος ὄρος τὸν Αἰγάλεων, ὥς φησιν Ἡρόδοτος. A.

εὐαγῆ] εὐκατάληπτον. B.

467. ὄχθον] τὸν Αἰγάλεων, ὥς Ἡρόδοτός φησιν. Πελασγίας] τῆς Ἑλληνικῆς. B. 20

468. ῥήξας δὲ πέπλους] σχίσας δὲ τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ ἀνοιμώξας ὅξυ καὶ μέγα ὄρμα σὺν φυγῇ, ἥτοι ἔφευγε ταχέως, ἄφαρ καὶ εὐθέως παραγγείλας καὶ συμβουλευσάμενος τῷ περὶ στρατεύματι φυγεῖν δηλονότι. A.

469. παραγγείλας] προσδραμὼν, πλησιάσας. ἄφαρ] εὐθέως. B. 25

470. ἥϊξ] ὥρμησεν. τοιάνδε] συμφορὰν. B.

471. πρὸς τῇ πάρειθεν] ἡ διηγησάμενη, ἡ τῇ τοῦ Δαρείου. πάρα] πάρεστι. στένει] στενάζει. B.

472. ὧ στυγνὲ δαῖμον] ὧ τύχῃ, ἡ στυγνάζειν καὶ ἀνιᾶσθαι ποιούσα ἡμᾶς, ψευσθῆναι ἐποίησας τῶν φρενῶν τοὺς Πέρσας καὶ ἀπιτυ- 30 χεῖν ὧν ἠλπίζον. A.

ἔψευσας] ψευσθῆναι ἐποίησας τῶν λογισμῶν ἐλπίζοντας ἀκονιτὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα αἰρήσειν, καὶ μηδὲνα αὐτοῖς εἰς ὅψιν ἐλθεῖν, μὴ ὅτι μαχέσασθαι. B.

5. ἡγουν P. ἔως O. et vulgo.

21. σχίσας P. διασχίσας vulgo.

29. ἀνιᾶσθαι P. Legebatur ἀνιᾶζειν.

475. οὕς πρόσθε Μαραθῶν] Μαραθῶν ὄρος ὅπου πολλοὶ τῶν βαρ-
 βάρων ἀπώλοντο, οὕς ὁ Δαρεῖος πελεμῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέστειλε,
 τῷ ἀριθμῷ ὡσεὶ μυριάδας λ'. ἐφ' ᾧ Ξέρξης μανεῖς, καὶ τοὺς Πέρσας
 πάντας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πέριξ πόλεων συναγαγὼν, τοῖς Ἀθήναις
 ἐπεχωρίαζε χρόνους ὡσεὶ δέκα παρασκευαζόμενος. Α. 5

476. πράξειν] ἀπαιτήσιν. Β.

479. τορῶς] ἀκριβῶς. Β.

480. ναῶν δὲ ταγοῖ] οἱ ταγοὶ δὲ καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν λελειμμένων
 νεῶν σύδην καὶ ὀρμητικῶς αἰρούνται φυγὴν κατ' οὖρον οὐκ εὐκοσμον,
 ἥτοι οὐκ ἐν ἐπιτηδείῳ καιρῷ φυγῆς ἐδράξαντο, τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἐν 10
 χειμῶνι πλεόντων, ὅτε φυσῶσιν ὀλέθριοι ἄνεμοι. τινὲς δὲ τοῦτό
 φασιν οὕτως, ὅτι ἐκέῖσε, φησὶν, ἀπίαςιν ὅπου αὐτοὺς ὁ ἄνεμος
 φέρει. Α.

ναῶν δὲ] οὗτος ὁ σύνδεσμος συνάφειά ἐστι πρὸς τὴν ἄνω διήγησιν
 αὐτοῦ τοῦ ἀγγέλου, εἰ καὶ διὰ μέσου ἡ Ἀτοσσα ἀπεκλαύσατο τὴν 15
 τῶν Περσῶν δυστυχίαν. τῶν λελειμμένων] ἐναπολειφθεῖσων. σύδην]
 ὀρμητικῶς. Β.

481. κατ' οὖρον] κατ' εὐθείαν, καθ' ὁρμήν. Β.

483. οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηναῖον γάνος] τόπος Βοιωτίας ἢ Κρήνη. οἱ
 μὲν οὖν, φησὶν, εἰς τὴν Βοιωτῶν χθόνα, τῷ δίψει φθειρόμενοι καὶ 20
 ἀποθνήσκοντες, οἱ δὲ ἀπολειφθέντες, παρειμένοι καὶ οἶον μικρὸν
 ἀσθμαίνοντες, ἐκπερῶμεν πρὸς τὴν Φωκίδα καὶ τὴν Δωρίδα γῆν καὶ
 τὸν Μηλιαῖ κόλπον, ὅπου ῥέει ὁ Σπερχειὸς ποταμός. οὗτος γὰρ ἐξ
 Αἰνιάνων ῥέων εἰς τὸν Μηλιακὸν ἐμβάλλει κόλπον. Α.

γάνος] εὐφροσύνην. Β. 25

484. πινούντες] τάλαιπωροῦντες ὥλλυντο. κενοὶ] καταβεβλη-
 μένοι, χαῦνοι. Β.

487. ἄρδει] πιαίνει. Β.

488. κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς] ἀπὸ δὲ τῆς γῆς τῶν Φωκίων ἐδέξατο
 ἡμᾶς ἢ γῆ τῶν Ἀχαιῶν καὶ ἡ πόλις τῶν Θετταλῶν, ἐνδεεῖς ὄντας 30
 καὶ χρήζοντας τροφῆς· ὅπου πολλοὶ ἀπέθανον ἀπὸ τε δίψης καὶ
 πείνης. ταῦτα γὰρ ἦν τότε. Α.

γῆς Ἀχαιῶδος πέδον] πέδον Ἀχαιῶδος ἢ Μονεμβασία ἢ πρὶν
 λεγομένη Δωρίς. Β.

489. Θεσσαλῶν πόλισμ'] ἡ Λάρισσα, ἢ τὰ Φάρσαλα. B.

492. Μαγνητικὴν] ἔστι γὰρ ἐν Μακεδονίᾳ πόλις Μαγνησία, ὥς φησι Δημοσθένης, περὶ τὸν Ὀλυμπον. B.

493. Ἀξίου] τοῦ Βαρδάρη ποταμοῦ. B.

494. Βόλβης θ' ἔλειον] Βόλβη ὄνομα λίμνης Θρακικῆς, ἥτις 5 ὑλώδης καὶ τελματώδης οὔσα καὶ κάθυγρος δόνακας πολλοὺς ἀναδίδωσιν, ἥτοι βούτομα καὶ πάπυρα, ἀλλὰ δὴ καὶ βολβοὺς ἥτοι ὕδνα. A.

Βόλβης] λίμνης ἐν αὐτῇ οὔσης Μακεδονία. B.

495. Ἠδωνίδ'] Μακεδονικήν. B.

10

496. ἄωρον] παρὰ καιρόν· οὐ γὰρ χειμωνικὸς ἦν καιρός. ὥρσε] ἐνέβαλε. B.

497. ἀγνοῦ Στρυμόνος] ἀγνοὺς φασὶ τοὺς ποταμοὺς ὡς ὄντας τῆς ἀθανάτου φύσεως μίμημα. λέγει δὲ καὶ τὸν παρόντα Στρυμόνα ἀγνόν, διὰ τὸ καθαρὸν καὶ διειδὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. ἔστιν 15 οὗτος ποταμὸς Θράκης. θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ] αἰνίττεται τὸν Ξέρξην. ὅστις δὲ τῶν Περσῶν πρὶν οὐκ ἐγίνωσκε τοὺς θεοὺς, τότε προσεκύνει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μετὰ λιτῶν καὶ παρακλήσεων. ἐπεὶ δὲ πολλὰ παρακαλῶν καὶ γονυπετῶν ὁ στρατὸς ἐπαύσατο, διαπερᾶ τὸν πόρον καὶ τὸν ποταμὸν τὸν κρυστάλλῳ πεπη- 20 γότα. λέγει δὲ τὸν Στρυμόνα. Ἄλλως. καὶ ὁ πάνυ ἄσεβης τότε προσεκύνει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. A.

ἀγνοῦ] καθαροῦ. B.

γαῖαν οὐρανόν τε] καταχθονίους καὶ οὐρανίους θεοὺς. B.

500. θεοκλυτῶν] παρακαλῶν τοὺς θεοὺς. B.

25

502. χῶστις μὲν ἡμῶν] καὶ ὅστις μὲν ὠρμήθη καὶ ὥρμησε περᾶσαι τὸν πεπηγότα ποταμὸν, πρὶν σκεδασθῆναι πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ἤγουν πρὸ τοῦ τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι καὶ τὸ πεπηγὸς θερμᾶναι, κυρεῖ καὶ ὑπάρχει σεσωσμένος, ἀντὶ τοῦ ἐσώθῃ. κυρίως δὲ σκεδασθῆναι τὸ ἀφανισθῆναι καὶ παυθῆναι ἐστί. A.

30

σκεδασθῆναι] διαχυθῆναι. θεοῦ] τοῦ ἡλίου. B.

504. φλέγων γὰρ αὐγαῖς] ὁ γὰρ λαμπρὸς κύκλος τοῦ ἡλίου, περιφραστικῶς ὁ ἥλιος, φλέγων καὶ λάμπων ἐν αὐγαῖς καὶ ταῖς

3. Δημοσθένης] p. 12.

6. ὑλώδης] ἐλώδης Stephanus.

7. ἥτοι βούτομα—ὕδνα addidi ex

P. ἥτοι—πάπυρα habet etiam O.

30. παυθῆναι] καυθῆναι P.

οἰκείαις ἀκτῖσι, διῆκε τὸν ποταμὸν μέσον, ἤγουν διελθεῖν καὶ ρεῦσαι καὶ λυθῆναι τὸ πεπηγὸς ἐποίησε, θερμαίνων ἐκεῖνον ἔπιπτον δὲ καὶ ἀπεπνίγοντο ἐν τῷ ποταμῷ συνεχεῖς. εὐτυχῆς δὲ ἦν ὅστις ταχινώ-
τερον τῶν ἄλλων ἀπέθανε. Α.

505. διῆκε] διῆλθε. Β.

5

506. πίπτον] οἱ διὰ τοῦ κρυστάλλου περῶντες τῷ ἡλίῳ διαλυ-
θέντος. Β.

508. ὅσοι δὲ λοιποὶ] ὅσοι δὲ ἐπίλοιποι καὶ ἔτυχον σωτηρίας, ἤτοι οὐκ ἐπνίγησαν, τὴν Θράκην διελθόντες μόλις ἤκουσιν ἐπὶ τὴν Περ-
σίδα γῆν, τὴν ἐστιοῦχον καὶ ἔχουσιν αὐτῶν τὴν ἐστίαν ὥστε 10
στένειν μετὰ τοσαῦτα κακὰ καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν, τὴν τοὺς αὐτῆς φιλοῦσαν πολίτας, οὓς ἀνεθρέψατο. τινὲς δὲ τὸ “ὥστε στενάζειν” ἐπὶ τῆς πόλεως ἀποδιδόασιν, καὶ φασιν, ἤκουσιν οὗτοι πρὸς τὴν αὐτῶν πατρίδα, ὥστε τὴν πόλιν τούτους στενάζειν. Α.

511. ἐστιοῦχον] οἰκείαν. Β.

15

513. ταῦτ' ἐστ' ἀληθῆ] ταῦτα ὅσα εἶπον ἀληθῆ· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα παρίημι τῶν κακῶν, ἃ ὁ θεὸς ἐπελθεῖν ἐποίησε τοῖς Πέρ-
σαις. Α.

514. ἐγκατέσκηψε] ἐπέθηκεν, ἐνέβαλλεν. θεὸς] ἡ τύχη. Β.

515. ὦ δυσπρόνῃτε] ὦ δαίμον δυσπρόνῃτε καὶ χαλεποὺς πόνους 20
ἡμῖν ἐμποιήσας, ὡς λίαν βαρὺς ἐνέλλου καὶ ἐπεπῆδηςας πᾶσι τοῖς Πέρσαις. ἤγουν, ὦ χαλεπὴ τύχη, ὡς ἄγαν βαρεῖα ἐπῆλθες τοῖς Πέρσαις. Α.

δυσπρόνῃτε] δυστυχίας αἵτιε. Β.

517. οἱ ἐγὼ τάλαινα] φεῦ ἐγὼ ἡ ἀθλία ἔνεκεν τοῦ ἀπολομένου 25
καὶ ἀφανισθέντος στρατοῦ. Α.

διαπεπραγμένου] ἠφανισμένου. Β.

520. ὑμεῖς δὲ φαύλως] πρὸς τὸν χορὸν ἡ Ἀτοσσά φησιν, ὑμεῖς δὲ οὐκ ἀληθῶς αὐτὰ τὰ ὀνείρατα ἐκρίνατε. ὀνείρατα δὲ φησιν ἃ
εἶρηκεν ἐν τῇ ἀρχῇ λέγουσα, 30

Πολλοὺς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασι

καὶ τὸ

‘Ορῶ δὲ φεύγοντ’ αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν

Φοίβου. Α.

3. ταχινώτερον] ταχύτερον Ο.

12. στενάζειν] στένειν Ο.Ρ.

21. ἐνέλλου καὶ ἐπεπῆδηςας Ο.Ρ.

ἐνέλλου καὶ ἐπῆδηςας vulgo.

h h

φαύλως] ταπεινῶς. B.

521. ὅμως δ' ἐπειδὴ] ὅμως δ' ἐπειδὴ ἡ ὑμετέρα φάτις οὕτως ἐκύρωσε καὶ κρίσις, τοῦ χοροῦ δηλαδὴ, λέγουσά μοι εὐξασθαι θεοῖς καὶ Δαρείῳ θέλω τοῦτο ποιῆσαι πρῶτον, ἔπειτα ἦξω λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων δωρήματα τῇ γῇ τε καὶ τοῖς θνητοῖς πέλανον. πέλα- 5 νος δέ ἐστιν ὁ ἐξυμωμένος καὶ πεπηγὼς πλακοῦς. λέγεται δὲ καὶ ὁ ρύπος. A.

τῇδ'] οὕτως. ἐκύρωσε] πρῶην. φάτις] ὁ λόγος. B.

523. φθιτοῖς] τῷ Δαρείῳ δηλονότι. B.

524. ἦξω λαβοῦσα] ἐπάξω ἡ στικτέον εἰς τὸ ἦξω. ἡ δὲ σύνταξις 10 τοιαύτη· ἔπειτα ἦξω καὶ ἐπάξω δωρήματα γῇ τε καὶ ἔνεκα τῶν φθιτῶν ἡγουν τῶν νεκρῶν, λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων πέλανον καὶ θῦμα. P.

πέλανον] θῦμα. B.

525. ἐπίσταμαι μὲν] οἶδα μὲν, φησὶν, ἐγὼ ὅτι ἐπὶ ἐξεργασμέ- νοις καὶ ἡδὴ φθάσασι γενέσθαι πράγμασι καὶ φόνοις τῶν Περσῶν 15 μέλλω θύειν αὐτή· τὸ κακὸν γὰρ ἡδὴ ἐγένετο· ἀλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὐξομαι, εἴ πως τὸ μέλλον καλῶς ἀποβήσε- ται. A.

ἐπ' ἐξεργασμένοις] ποιήσω ταῦτα τετελεσμένοις πράγμασι. B.

526. ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν] ἀλλὰ διὰ τοὺς ζῶντας χρὴ θυσίας ποιεῖν, 20 εἴ που τινὲς εἶεν ζῶντες. A.

τὸ λοιπὸν] θύσω καὶ εὐξομαι. λῶον] κρεῖττον. B.

528. πιστοῖς γε πιστὰ] συνεισφέρειν πιστὰς βουλὰς ἡμῖν πι- στοῖς οὕσιν εἰς ὑμᾶς. εἰ δὲ γράφεται πιστοὺς, λέγει, ὑμᾶς δὲ χρὴ πιστοὺς ὄντας πιστὰ βουλευέσθαι. A. 25

πιστοῖς] πιστῶς ὥφειλεν εἰπεῖν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὄνομα ἐπήγαγε. νοεῖται δὲ διπλῶς, ἢ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις πιστοῖς, ἥτοι τοῖς φανε- ρῶς γεγενημένοις τῷ στρατῷ ἀτυχήμασιν, ἢ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις πιστοῖς, ἥτοι τοῖς πρότερον ἐφ' ὑμῶν γεγενημένοις πιστῶς πρὸς ἡμᾶς ἔργοις· ὁ καὶ κρεῖττον. καὶ μαρτυρεῖ τὸ “πιστὰ ξυμφέρειν βου- 30 “λεύματα.” ἐρμηνεύει δὲ τὰ βουλευματα τὸ παραμυθεῖσθαι τὸν Ξέρξην, εἰ πρὸ αὐτῆς καταλάβῃ, λέγουσα ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτως, καὶ παιδ' ἐάν περ καὶ τὰ ἐξῆς. B.

5. θνητοῖς P. νεκροῖς vulgo.

17. εὐξομαι] εὐξομαι O.B.

εἴ πως] εἶπερ O.

καλῶς] καλὸν P. κακὸν O.

ἀποβήσεται] ἀποβῇ P., altero su- perscripto.

23. συνεισφέρειν—βουλευέσθαι om. O.P.

530. παρηγορεῖτε] παραμυθεῖσθε. B.

πρόσθεται κακὸν] αἰτιώμενοι τοῦτον ὡς τοσοῦτον ἀπολωλεκότα στρατόν. B.

534. στρατιὰν ὀλέσας] γρ. καὶ ὤλεσας, ἢ ᾗ στικτέον ἐν τούτῳ. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ὃ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν ὤλεσας τὴν στρατιὰν 5 τῶν Περσῶν τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων. ἐλλειπτικῶς δὲ τὸ καί· καὶ τὸ ἄστν τῶν Σούσων καὶ τῶν Ἑκβατάνων κατέκρυψας ἐν δνοφερῷ πένθει. P.

ὀλέσας] γρ. ὤλεσας, ὅπερ εἰ εἴπης, κομματικὸν ἐκφέρεις τὸ λοιπόν. B.

10

536. πένθει] κλαυθμῷ. δνοφερῷ] σκυτεινῷ. B.

537. πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς] πολλαὶ δὲ γυναῖκες κατερεικόμεναι καὶ σχίζουσιν τὰς καλύπτρας καὶ τοὺς ἰδίους χιτῶνας τέγγουσι καὶ βρέχουσι τοὺς κόλπους ἐν δάκρυσιν μυδαλέοις καὶ διύργοις θλιβόμε- 15 ναι. οὕτως δὲ ἔμελλεν εἰπεῖν, ὅτι πολλαὶ νέαι γυναῖκες καὶ ἀπαλό- 15 χροὶ νύμφαι καὶ νῦν ἔτι ἀνδράσι συζευχθεῖσαι ποιοῦσι τάδε καὶ τάδε. εἰπὼν δὲ ἀπαλαῖς χερσὶ τὸ ὅλον ἀπὸ μέρους ἐδήλωσε συνεκδο- χικῶς. A.

πολλαὶ] γυναῖκες τῶν Περσῶν. ἀπαλαῖς] νεωτερικαῖς. κα- 20 λύπτρας] τὰ τῆς κεφαλῆς σκεπάσματα. B.

20

538. κατερεικόμεναι] κατασχίζουσιν ἐνεργητικῶς. ἐρείκη γάρ ἐστιν εἶδος φυτοῦ εὐσχίστου. P. σχίζουσιν καὶ ἀποκόπτουσιν. ἐρείκη εἶδος φυτοῦ, ὅπερ ἐστὶν εὐσχιστον. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὸ κατερεικό- 25 μεναι γίνεται. διὰ μυδαλέοις] τὸ διὰ ὑπερβατῶς πρὸς τὸ τέγγουσι συντακτέον. B.

25

539. κόλπους] τῶν ἱματίων. B.

540. τέγγουσιν] βρέχουσιν. B.

541. αἱ δ' ἀβρογόοι Περσίδες] αἱ δὲ Περσίδες αἱ τοῖς γόοις ἐναβρυνόμεναι, ποθοῦσαι ἰδεῖν τὴν ἀρτισυζυγίαν, ἥτοι τὴν πρὸ μικροῦ γενομένην αὐτοῖς σύζευξιν καὶ συνάφειαν μετὰ τῶν ἀνδρῶν. ἡ ἀρτι- 30 συγίαν τὴν ὑγιοσυγίαν τῶν ἀνδρῶν. καὶ ἀφεῖσαι καὶ καταλείψασαι τὰς ἐν τοῖς λέκτροις εὐνάς τὰς ἀβροχίτωνας τὴν τέρψιν καὶ ἡδονὴν τῆς αὐτῶν τρυφεραῖς καὶ διακεχυμένης ἡλικίας πενθοῦσιν ἐν θρήνοις ἀπληρώτοις καὶ ἀκαταπαύστοις. A.

αἱ δ'] ἄλλαι δέ. ἀβρογόοι] πολὺκλαυτοι. B.

16. συνεκδοχικῶς om. O.P.

34. καὶ ἀκαταπαύστοις om. O.P.

542. ἀρτιζυγίαν] τὴν ἐκ νέου συνάφειαν. B.
543. ἀβροχίτωνας] πολυτελεῖς ἔχουσιν χιτῶνας· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν Περσῶν. B.
544. τέρψιν] συνουσίαν. B.
545. γόοις] ἐν. B.
546. καὶ γὰρ δὲ μόνον] καὶ γὰρ δὲ διὰ τὸν μόνον τῶν οἰχομένων αἶρω καὶ κινῶ πολυπενθῆ δηλονότι γόνον. λείπει δὲ τοῦτο. A.
547. αἶρω] φέρω. B. δοκίμως] ὀξέως καὶ μεγάλως. P. λαμπρῶς. τουτέστιν, οὐ περὶ τῶν ἀποθανόντων ἀμελῶν διάκειμαι, ἀλλὰ τούτων μόνον βαστάζω λαμπρῶς πολυδάκρυτον, ἀντὶ τοῦ θρήνου πολ-10 λεῦ ἄξιον. B.
549. ἐκκενουμένα] τῶν κατοίκων. B.
550. ἤγαγε ποποῖ] πόποι καὶ τότε ἐπιρρήματα σχετλιαστικά· ἀντὶ τοῦ φεῦ λεγόμενα, ποποῖ δὲ καὶ τοτοῖ ἐπιρρήματα δηλοῦντα τὸ ποῦ καὶ τὸ ἐκεῖσε. εἰ μὲν οὖν ἀναγνώσῃ πόποι, εἴπῃς ἀντὶ τοῦ 15 φεῦ· εἰ δὲ ποποῖ, ἀντὶ τοῦ ἀορίστως καὶ ἐκεῖσε, ἐν ταῖς Ἀθήναις δηλαδὴ. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὲν τότε, ἀντὶ τοῦ φεῦ, εἰ δὲ τοτοῖ, ὡς εἴπομεν. A.
- ποποῖ] πόποι καὶ τότε ἐπιρρήματα σχετλιαστικά· ποποῖ δὲ καὶ τοτοῖ δηλοῦντα τὸ ποῦ καὶ τὸ ἐκεῖσε. εἰ μὲν εἴποις ἐνταῦθα ποποῖ 20 καὶ τοτοῖ, οὕτω συντάξεις· Ξέρξης μὲν γὰρ ἤγαγε τὸν ἐκκενωθέντα τῆς Ἀσίας λεὼν ποῦ, ἦτοι εἰς Ἀθήνας· Ξέρξης δὲ ἀγαγὼν τοτοῖ καὶ ἐκεῖσε ἀπώλεσεν. εἰ δὲ πόποι καὶ τότε γράψῃς, οὕτως εἴποις· Ξέρξης μὲν γὰρ ἤγαγεν, εἰς τὰς Ἀθήνας δηλονότι· εἴτα θρηνητικῶς ἐκφέροις πόποι καὶ φεῦ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ παρακατιῶν νοήσεις τὸ, Νῆες 25 μὲν ἄγαγον ποποῖ, νῆες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ. B.
551. Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν] Ξέρξης δὲ πάντα τὰ κακὰ δηλονότι ἐπέσπε καὶ ἐπεσπάσατο ταῖς βαρίδεσσι ναυσὶ, ταῖς ἀπὸ τῆς Βάρεως οὐσαις, ἧτις ἐστὶ πόλις Περσίδος, ἐξ ἧς καὶ αἱ νῆες βάριδες· πάσας γὰρ κατέθραυσεν ἐκεῖσε. τίπτε πατὴρ αὐτοῦ Δαρεῖος ἀβλα-30 βῆς ἦν τόξαρχος καὶ ἡγεμὼν, μὴ βλάβην ἐπενεγκὼν τῷ αὐτοῦ στρα-

14. ἀντὶ τοῦ φεῦ λεγόμενα om. O. τοῖ ὡς εἴπομεν P. mediis omissis.
 16. ἀναγνώσῃ] ἀναγνώσεις P. 28. ταῖς ἀπὸ τῆς om. O.
 εἴπῃς] εἴποι O. Βάρεως] πόλεως addit O.
 17. δηλαδὴ om. O. 29. βάριδες] Correxī falsum ac-
 δὲ καὶ—εἴπομεν] δὲ καὶ τότε O. centum βαρίδες hic et infra.
 reliquis verbis omissis. δὲ καὶ τὸ 30. τίπτε P. ὁ γούν vulgo.

τεύματι τότε, ἤγουν ὅτε ἔζη καὶ ἐβασίλευεν ὁ φίλος ἄκτωρ καὶ βασιλεὺς τοῖς Σουσίδαις. Α.

552. ἐπέσπασε] τὰ κακὰ δηλονότι. δυσφρόνως] κακοφρόνως. Β.

553. βαρίδεσσι ποντίαις] γρ. καὶ βάριδές θ' αἱ πόντιαι. βαρίδεσσι τοῖς ἀπὸ Βάρεως πόλεως οὔσι πλοίοις. ἡ βάριδες λέγονται αἱ 5 νῆες παρὰ τὸ βάρη καὶ φορτία φέρειν· ἀφ' οὗ καὶ φορταγωγοὶ καὶ φορτῖς ἡ αὐτή. Ο.Ρ. ναυσὶν, ἀπὸ Βάρεως πόλεως Περσῶν καλουμένας. λέγει δὲ καταχρηστικῶς ἀπὸ μέρους· οὐ γὰρ ἦσαν πᾶσαι αἱ Ξέρξου νῆες βάριδες, ἀλλὰ ἄλλαι καὶ ἄλλαι. Β.

554. Δαρεῖος] τοῦτο διὰ μέσου εἶπε, παραβάλλων τὸ τοῦ Δαρείου 10 πρῶν ἐν Μαραθῶνι δυστύχημα πρὸς τὸ νῦν ἐν Σαλαμῖνι συμβὰν Ξέρξῃ καὶ τῇ ὑπερβολῇ τούτου ἀβλαβῇ τὸν Δαρεῖον λέγων· ὁ μὲν γὰρ μὴ μυριάδας ἀπώλεσε, Ξέρξης δὲ φ'. καὶ ὁ μὲν εἶπετο τῷ στρατῷ καὶ παραχρῆμα αὐτὸν ἀπολώλει, Δαρεῖος δὲ Δᾶτιν τὸν στρατηγὸν ἐπεμψεν. Β.

15

556. τῷ ἄρχῳ] ἡγεμὼν τῶν τοξικωτάτων Περσῶν. Β.

557. ἄκτωρ] ἡγεμὼν. Β.

558. πεζούς τε γὰρ] πεζούς τε γὰρ καὶ θαλασσίους αἱ κυανώπιδες μὲν νῆες καὶ ἄλλαι μέλαιναι, αἱ ὁμόπτεροι καὶ τοῖς αὐτοῖς πτεροῖς κουφίζόμεναι, ἡ αἱ ὁμοίως πτεροῖς θέουσai, ἤγαγον ποποῖ, 20 ἤγουν ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ αὐτοὺς ἀπώλεσαν ἐκεῖ, ἤγουν αἱ τῶν Ἀθηναίων. Α.

πεζούς τε] ἐπειδὴ τὸ τί ποτε διὰ μέσου εἶπε, πάλιν φησὶ, πεζούς τε γὰρ ὁ Ξέρξης κατὰ γῆν ἤγαγε δηλονότι, τοὺς δὲ ἄλλους αἱ νῆες. εἰπὼν δὲ πεζούς καὶ θαλασσίους, πρὸς μὲν τοῦτο ἐπήγαγε τὸ νῆες, 25 τὸ δὲ πεζούς ἀφῆκε νοεῖσθαι. πεζοὶ γὰρ εἰσιν οἱ κατὰ γῆν ὀδεύοντες. καὶ μαρτυροῦσι Ξενοφῶν καὶ Θουκυδίδης καὶ πᾶν τὸ τῶν συγγραφέων ἔθνος. Β.

559. αἱ δ'] αὗται αἱ ἄγουσαι ἐκείνους εἰσίν. ὁμόπτεροι] αἱ μεθ' αὐτῶν πτεροῖς χρώμενοι, τοῖς λαίφεσι. κυανώπιδες] μέλαιναι. Β. 30

563. διὰ δ' Ἰαόνων χέρας, τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν] περισσοὶ οἱ δύο δὲ δὲ σύνδεσμοι καὶ τὸ ὡς. τὸ δὲ ἐξῆς δηλοῖ οὕτως, μολὶς καὶ μικρόν τι τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ τυτθὰ· ἀκούομεν αὐτὸν τὸν ἄνακτα καὶ τὸν βασιλέα διεκφυγεῖν τὰς χέρας τῶν

Ἰαόνων καὶ τῶν Ἀθηναίων ἀνὰ τὰς πεδιήρεις κελεύθους καὶ ὁδοὺς τῆς Θράκης τὰς δυσχειμέρους. οὗτοι δὲ, ἡγουν οἱ Πέρσαι, ἄρα πρωτόμοροι, πρῶτοι ληφθέντες πρὸς ἀνάγκην τοῦ μόρου καὶ τοῦ θανάτου δηλαδὴ περὶ τὰς Κυχρείας ἄκτας, οὕτως καλουμένης ἀπὸ Κύγχρου . τινὸς, ἡγουν τὰς Ἀττικὰς ἢ τὰς τῆς Σαλαμῖνος. ἢ τὸ λειφθέντες 5 διὰ διφθόγγου ἀντὶ τοῦ ἐναπομείναντες καὶ κείμενοι τεθνεῶτες περὶ τὰς ἄκτας τῆς Κυχρείας καὶ τῆς Σαλαμῖνος, διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ θανάτου. τὸ δὲ ἢ καὶ τὸ ὁά ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἄλλως. τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι] περὶ τῶν τεθνηκότων ἐν Σαλαμῖνι, ἥτοι οἱ πρῶτα ἀποθανόντες· τὸ δὲ ἐξῆς τούτου ἐστὶ, σκύλλονται παρ' ἀναυδῶν. Α. 10

Ἰαόνων] Ἀθηναίων. εἰπὼν ὡς νῆες ἀπώλεσαν τοὺς Πέρσας ἐν ἐμβολαῖς πανωλέθροις νῦν ὥσπερ ἐρμηνεύων τὰς πανωλέθρους ἐμβολὰς φησιν ὡς οὐκ ἄλλοθεν πόθεν ἐγεγόνεισαν ἀλλ' ἢ ἀπ' Ἀθηναίων. οὗτοι γὰρ εἰσιν Ἴωνες· καὶ γὰρ οἱ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀποικήσαντες καὶ καλούμενοι Ἴωνες Ἀθηναῖοι ἦσαν, ἀπὸ Ἴωνος τοῦ ἡγησαμένου σφισὶν 15 ὀνομασθέντες. σύνταξον δὲ οὕτως· ὡς νῆες μὲν ἀπώλεσαν αὐτοὺς ἐν πανωλέθροις ἐμβολαῖς, διὰ δὲ τῶν Ἰώνων ἐγένοντο αὐταὶ αἱ συμβολαί, ὥστε καὶ αὐτὸν τὸν Ξέρξην μόλις τὰς αὐτῶν χεῖρας φυγεῖν ὡς ἀκούομεν. Β.

564. τυτθὰ] μόλις. ἐκφυγεῖν] ὥστε. Β. 20

566. ἀμπεδιήρεις] ἀνὰ τὰς καμπώδεις. Β.

567. κελεύθους] ὁδοὺς. Β.

568. τοὶ δ' ἄρα] ἐκεῖνοι δὲ οὓς ἄνωθεν ἔφαμεν. πρωτόμοροι] ὑπῆρξαν. Β.

569. λειφθέντες] ἐναπομείναντες ἢ κρατηθέντες. ἀνάγκαν] 25 βίαν. Β.

570. ὁά, στένε καὶ δακνάζου] πρὸς ἑαυτὸν τοῦτο λέγει ὁ χορὸς, στέναζε καὶ δακνάζου· παραγώγως ἀντὶ τοῦ δάκνου. βαρὺ δ' ἀμβόασον οὐράνι' ἄχῃ] ἀντὶ τοῦ ὀξέως κώκυσον οὐράνια ἄχῃ, ἡγουν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ διηκέτω τὸ βόημα ἐπὶ τὰ νῦν καταλαβόντα ἡμᾶς 30 ἄχῃ. Α.

Κυχρείας] τὰς τῆς Σαλαμῖνος· ἐκαλεῖτο γὰρ οὕτω. Β.

3. ληφθέντες] ^ἢ λειφθέντες P.

4. οὕτως—τινὸς addidi ex P.

8. Ἄλλως—ἀναυδῶν om. O.P.

25. ἐναπ. ἢ κρατηθέντες] Prior interpretatio spectat ad λειφθέντες, al-

tera ad ληφθέντες.

28. στέναζε—οὐράνι' ἄχῃ om. P.

29. ἄχῃ addidi ex P.

30. τὰ—καταλαβόντα—ἄχῃ] τοῖς —καταλαβοῦσιν—ἄχεσι Stephanus.

571. δακνάζου] ἤτοι δάκνου κατὰ παραγωγήν. B.

573. οὐράνια] μεγάλα, ὑπερβολικά. B.

574. τεῖνε δὲ δυσβάυκτον] τεῖνε καὶ ἐξάπλου αὐδὰν καὶ φωνὴν
τάλαιναν καὶ τληπαθῆ, δυσβάυκτον καὶ θρηνητικὴν, βοᾷτιν καὶ
βοητικὴν. A.

5

τεῖνε] εἰς ὕψος αἶρε. δυσβάυκτον] δύσφημον. B.

575. βοᾷτιν] βοητικὴν. τάλαιναν] δυστυχῆ. αὐδὰν] φωνήν. B.

576. γναμπτόμενοι] γναμπτόμενοι δὲ καὶ συντριβόμενοι οἱ Πέρ-
σαι τῇ δεινῇ θαλάσῃ σκύλλονται καὶ σύρονται καὶ ἐσθίουσι πρὸς
τῶν ἀναύδων καὶ ἀφώνων παίδων τῆς ἀμιάντου, δηλαδὴ θαλάσσης. 10
οὐ γὰρ μαιίνεται πώποτε καὶ πολλῶν μολυσμάτων ἐπιχυθέντων αὐτῇ.
ἀναύδων δὲ παίδων τῆς θαλάσσης τῶν ἰχθύων λέγει. A.

γναπτόμενοι] κατακοπτόμενοι. ἀλὶ δεινᾷ] τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω
συνάπτεται, ἀλλήλους πρὸς θρῆνον τῶν τοῦ χοροῦ ἐπαιρόντων διὰ
μέσου· τὸ δὲ δεινᾷ ἢ ἀντὶ τοῦ φοβερά (τοιαύτη γὰρ ἡ θάλασσα), ἢ 15
δεινὴν αὐτὴν λέγει διὰ τὸ πολλῶν δεινῶν ἐν αὐτῇ Πέρσας τετυχη-
κέναι. τὸ δὲ ἀναύδων ἀντὶ τοῦ ἀφώνων ἰχθύων, οἵτινες εἰσὶ παῖδες
τῆς ἀμιάντου καὶ καθαῶς καὶ ἀβολώτου θαλάσσης. B.

579. δόμος] εἷς ἕκαστος. στερηθεῖς] τούτου. B.

580. τοκῆς δ' ἄπαιδες] οἱ τοκῆς δὲ καὶ οἱ γονεῖς οἱ γέροντες 20
ἔρρανται καὶ βρέχονται τοῖς δάκρυσιν, ὀδυρόμενοι τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος
καὶ τῆς τύχης αὐτοῖς ἐπελθόντα ἄχθη τὸ πᾶν δὴ κλύουσι καὶ μαν-
θάνουσιν ἄχος. οἱ δὲ οὐκέτι περσονομοῦνται καὶ κατὰ τοὺς τῶν
Περσῶν νόμους πολιτεύονται, καὶ ὑπὸ τῶν Περσῶν ἄρχονται καὶ
διιθύνονται· οὐδὲ δασμοφοροῦσι καὶ τοῖς τέλεσιν ὑπόκεινται ἃ ἔθος ἦν 25
αὐτοῖς διδόναι τοῖς ἄρχουσιν· ἐφθάρησαν γάρ. A.

582. δαιμόνι' ἄχῃ] μεγάλα καὶ ἐκ δαίμονός τινος ἐπελθόντα
δυσκόλου. B.

583. γέροντες] ἡμεῖς δηλονότι· λέγει δὲ εἰς τρίτον πρόσωπον. B.

584. τὸ πᾶν δὴ] τὸ συμβὰν ἐν Ἀθήναις τοῖς Πέρσαις. B. 30

585. τοῖ δ'] οἱ θανόντες οὗτοι. δὴν] τὸ δὴν ἀντὶ τοῦ ἐπιπολύ.
ἐνταῦθα δὲ οὕτω κεῖται, ὥσπερ ἂν εἰ μὴδ' ὅπως οὖν ἔκειτο. οἱ γὰρ ἐν
Ἀθήναις ἀπολωλότες τῶν Περσῶν οὔτε ἐπιπολὺ κατὰ τὴν Περσίδα
περσονομοῦνται οὔτε τὴν ἀρχὴν ὅλως· ἀπώλοντο γάρ. B.

10. παίδων] ἤτοι τῶν ἰχθύων addit
O. qui in fine om. ἀναύδων—λέγει.

25. ὑπόκεινται. P. προκείνται vulgo.
26. ἐφθάρησαν γάρ om. B.

586. περσονομοῦνται] κατὰ τοὺς Περσῶν νόμους διάγουσιν· ἀπώ-
λονται γάρ. B.

587. δασμοφοροῦσι] τέλη φέρουσι τοῖς δεσπόταις αὐτῶν. B.

588. οὐδ' ἐς γᾶν] οὔτε εἰς τὴν γῆν προσπίπτοντες ἤγουν προσκυ-
νοῦντες τὸν βασιλέα ἄρξονται καὶ ὑποκλιθήσονται. ἡ γὰρ βασιλικὴ 5
ἰσχὺς ὤλετο. A.

ἐς γᾶν προσπίπτοντες] ἤτοι προσκυνῶντες τὸν αὐτῶν βασιλέα. B.

589. ἄρξονται] ἀρχθήσονται. B.

590. ἰσχὺς] τὸ μέγεθος. B.

591. οὐδ' ἔτι γλῶσσα] οὐδ' ἔτι ἡ τῶν Περσῶν γλῶσσα ἐν φυλα- 10
καῖς· ἡλευθέρωται γὰρ αὐτοῖς ἡ γλῶσσα πρὸς τὸ κακηγορεῖν βα-
σιλέα. οὐδένα γὰρ νῦν δεδίασιν οἱ ὑπήκοοι, ὅτι λαὸς ἐλύθη καὶ
ἔλυσεν ὑπὸ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως τὸν ζυγὸν ὑφ' οὗ συνείχετο τὰ
πλεῖστα καὶ ὑπεκλίνετο. ἡ, ἔλυσε τὸν ζυγὸν τῆς ἀλκῆς, ἤτοι τῆς
βασιλικῆς δυνάμεως. ἡ γὰρ βασιλικὴ διόλωλεν ἰσχὺς, τῶν ἡγε- 15
μόνων καὶ τῶν ἀρχόντων δηλαδὴ. A.

φυλακαῖς] συντηρήσεσι. B.

593. ὡς ἐλύθη] ἐπεὶ ἡλευθερώθη. B.

595. αἵμαχθεῖσα] ἡ ἄρουρα καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ χώρα τοῦ Αἴαντος ἡ
περικλύστα καὶ περικλυζομένη τῇ θαλάσσῃ, δηλαδὴ νῆσος, ἤγουν ἡ 20
Σαλαμῖς, ἔχει τὰ σώματα τῶν Περσῶν. A.

αἵμαχθεῖσα] φονευθέντων τῶν Περσῶν καὶ αἵματος ἐντεῦθεν ρύνε-
τος. B.

596. περικλύστα] περὶ ῥρυτος. B.

597. τὰ Περσῶν] σώματα. B.

25

598. φίλοι, κακῶν] ὧ φίλοι, ὅστις κυρεῖ καὶ ὑπάρχει ἔμπορος
τῶν κακῶν, ἤγουν ἐμπλέων τοῖς κακοῖς, γινώσκει ὅτι ὅταν ἐπέλθῃ
κλύδων καὶ ζάλη τῶν κακῶν τοῖς ἀνθρώποις, φιλεῖ καὶ ἔθος ἔχει
φοβεῖσθαι εἰς πάντα, ἤγουν καὶ εἰς τὰ μετὰ ταῦτα· ὅταν δὲ ὁ δαίμων
καὶ ἡ τύχη εὐροῇ καὶ καλῶς καὶ εὐτυχῶς ῥέῃ καὶ ἐπέρχεται, ἔθος 30
ἔχει, ἀπὸ κοινοῦ πάλιν, θαρρεῖν τὴν αὐτὴν εὐτυχίαν εὐριοδρομεῖν καὶ
ἐς τὸ μετέπειτα. ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ δυστυχοῦντες δυστυχίαν καὶ
εἰς τὸ ἐξῆς φαντάζεσθαι, οἱ δὲ εὐτυχοῦντες εὐτυχίαν. A.

11. κακηγορεῖν] κατηγορεῖν O.P.

12. δεδίασιν] δεδοίκασιν O.
καὶ ἔλυσεν addidi ex O.P.

21. σαλαμῖς P. Σαλαμῖν vulgo.

31. εὐριοδρομεῖν O.P. εὐριοδραμεῖν
vulgo.

ἔμπειρος] συνήθης, μέτοχος. B.

599. ἐπίστασο] γράφεται καὶ ἐπίστασο καὶ ἐπίσταται. καὶ τὸ μὲν ἐπίστασο οὕτως· εἰπούσα ἡ Ἄττισσα πληθυντικῶς πρὸς πάντα τὸν χορόν, ὃ φίλοι, μεριστικῶς ἐκφέρει πρὸς ἕνα ἕκαστον, λέγουσα, ὃ φίλοι, ἐπίστασο ὅτι φιλεῖ καὶ εἴωθεν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὅστις 5 ἔμπορος καὶ μέτοχος καὶ συνήθης ἐστὶ κακῶν, πάντα δειμαίνειν καὶ φοβεῖσθαι, ὅταν ἐπέλθῃ τοῖς βροτοῖς κλύδων καὶ χειμῶν κακῶν· τουτέστιν, ὁ δυστυχία κατεσχηκῶς, ὅταν ἕτερόν τινα ἴδῃ δυστυχοῦντα, αὐτὸς δυστυχεῖν οἶεται, οἰκεῖα λογιζόμενος τὰ πάθη. εἰ δὲ ἐπίσταται εἴπῃς, συντάξεις πρὸς τὸ ὅστις ἔμπορος κυρεῖ· 10 ἔστι δὲ ψυχρόν· τὸ γὰρ πρῶτον κρεῖττον τοῦ δευτέρου. ὡς] ὅτι. B.

600. φιλεῖ] εἴωθεν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος. B.

601. εὐροῇ] εἰς ἕτερον. B.

602. τὸν αὐτὸν] τὸν ὅμοιον. οὐριεῖν] εὐθυδρομεῖν αὐτῷ. B. 15

603. ἐμοὶ γὰρ ἤδη] ἐμοὶ, φησὶ, φόβου γέμοντα τὰ πάντα φαίνεται ἐν τοῖς ἐμοῖς ὄμμασιν ἀνταῖα καὶ ἐμφανῇ καὶ ἄντην, οἷον κατὰ πρόσωπον, ἀπὸ τῶν θεῶν. τινὲς δὲ εἰς τὸ πλέα στίζοντες ὡς ἐξ ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο συντάσσουσιν ἐν ὄμμασί τε ἀνταῖα λέγοντες, οἰοῦν ἐν τοῖς ὄμμασι τῶν θεῶν ἐναντία φαίνεται, τουτέστιν ἀντικει- 20 μένους ἡμῖν ὁρᾷ τοὺς θεοὺς. A.

604. τὰνταῖα] ἐναντία καὶ δυστυχῇ, ἃ τοῖς ἀνθρώποις οἱ θεοὶ ἐπιφέρουσιν. B.

605. ἐν ὧσιν] τοῖς ἐμοῖς. οὐ παιώνιος] οὐ χαρᾶς ποιητικὸς, ἀλλὰ λύπης. B. 25

606. ἐκπληξίς] ὑπερβολὴ εἰς ἔκστασιν φέρουσα τοὺς ἀκούον- τας. B.

607. ὀχημάτων] ζεύγους. B.

608. χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν] τρυφῆς καὶ θεραπείας τῆς ἀρ- χαίας. B. 30

609. ἔστειλα] ἐποίησάμην. εὐμενεῖς] εἰς συμπάθειαν καὶ εὐμέ- νειαν ἡμῶν ἐπικαλουμένους ἐκεῖνον. B.

610. μειλικτήρια] θελκτήρια. δέον δὲ εἰπεῖν αἴπερ πρὸς τὰ μει- λικτήρια ἐπήγαγεν. B.

611. βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς] ἀγνὴν τὴν βοῦν καλεῖ ἢ διὰ τὸ τοῖς θεοῖς 35 αἰετὰς βοῦς θύεσθαι, ἢ διὰ τὸ ταύτην εἶναι λευκὴν· τὰ γὰρ λευκὰ

καὶ καθαρὰ καὶ φωτεινὰ καὶ ἀρρύνπαντα. ἡ διὰ τὸ ἀγελαίαν εἶναι· τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβοντα καθαρώτερα καὶ ὑγιεινότερα τῶν ἄλλων. ἡ ἀγνῆς τῆς ἀσινεύς, καὶ μηδὲ τινα βλάβην ἔχούσης, ἡ ποδὸς στερηθείσης ἡ ὀφθαλμοῦ. Α.

ἀγνῆς] λευκῆς· ἡ διὰ τὸ τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν παραλαμβάνεσθαι, 5 ἀπὸ τούτου καὶ αὐτὴν καταχρηστικῶς ἀγνὴν καλεῖ· ἡ ἀγνῆς τῆς ἀγελαίας, παρόσον αὐται τροφῆς καθαρωτάτης καὶ ποτοῦ ἀπολαμβάνουσιν· ἡ ἀγνῆς, τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμετόχου σωματικῆς νόσου. Β.

612. τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ] τῆς ἐξ ἀνθέων ἐργαζομένης μελίσσης. 10 παμφαῆς] λαμπρὸν, καθαρὸν. Β.

613. λιβάσιν] σταλαγμοῖς. παρθένου] ἀμολύντου καὶ καθαρᾶς, 15 διὰ τὸ τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν συμπαραλαμβάνεσθαι. Β.

614. ἀκήρατόν τε ποτόν] γάνος τόδε ἀπὸ τῆς μητρὸς τῆς παλαιᾶς ἀμπέλου. ἀκήρατον ποτόν τὸν οἶνον λέγει τὸν ἔχοντα μητέρα τὴν ἄμπελον. ἀγρίας δὲ τῆς ἀγριωποῦ διὰ τὴν μέθην, ἡ τῆς ἀγρίου 15 ποιοῦσης τοὺς μεθύοντας, ἡ τῆς ἐν τῷ ἀγρῷ οὔσης. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀγροῖς αἱ ἄμπελοι. Α.

ἀγρίας] ὀρεινῆς. ἡ τῆς ἀγριοποιοῦσης τοὺς ἀμέτρως αὐτῆς πίνοντας τὸ πόμα. Β.

615. γάνος] εὐφροσύνη. εὐφραῖνον τοὺς συμπίνοντας. Β. 20

616. αἶεν ἐν φύλλοισι] ἦτοι αἰεὶ θαλλούσης. Β.

617. ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα] πάρεστι γοῦν ταῖς ἐμαῖς χερσὶ καὶ καρπὸς ἐλαίας ξανθῆς τῆς αἶεν θαλλούσης τοῖς φύλλοις. αἰεθαλῆς γὰρ καὶ αἰεὶ τὰ φύλλα ἔχει. διὸ προσέθηκεν “ἐν φύλλοισι θαλλούσης,” πρὸς τὸν καρπὸν. οὐ γὰρ διηνεκῆς ὁ 25 καρπός. ξανθῆς δὲ διὰ τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ φύλλου ὡς πρασινίζον ἐμφαίνεσθαι. Α.

ξανθῆς] κατὰ τὸ χρῶμα. Β.

620. ἐπευφημεῖτε] ἐπάδετε. Β.

621. γαπότους] ἀντὶ τοῦ ἅς ἡ γῇ πίνειν χεομένας χοάς. Β. 30

622. νερτέροις θεοῖς] τῷ Πλούτωνι καὶ τῇ Περσεφόνη καὶ τῷ Ἑρμῇ. Β.

1. ἀρρύνπαντα O.P. ἀρρίπωτα vulgo. 15. ἀγριωποῦ P. ἀγριοποιοῦ vulgo
3. ἄλλων] ἄλλων μάλιστα, οἷα τροφῆς καθαρᾶς καὶ ποτίμων ὑδάτων καὶ 24. καὶ αἰεὶ τὰ φύλλα ἔχει om.
ἀέρος ἐκτραοῦς καὶ ἐλευθερίας ἐπαπολαύ- O.P.
οντα O.

623. πρέσβος] τιμία. Α. πρέσβα] ἔντιμε. Β.

624. σύ τε πέμπε] ὁ χορός φησι πρὸς τὴν Ἀτοσσαν ὅτι σὺ
θυσιάξε τοῖς καταχθονίοις θεοῖς· ἡμεῖς δὲ αἰτησόμεθα ἐν ὕμνοις τοὺς
πομποὺς τῶν φθιμένων, ἥγουν τοὺς θεοὺς τοὺς κάτω πέμποντας τοὺς
νεκροὺς, εἶναι κάτω τῆς γῆς πραεῖς πρὸς τὸν Δαρεῖον, ὥστε συγχω- 5
ρῆσαι αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν. Α.

θαλάμους] εἰς τοὺς ὑπὸ γῆς κενθμῶνας. Β.

626. πομποὺς] ἀγωγούς. Β.

627. εὐφρονας] εὐμενεῖς. Β.

628. ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες] ἀλλ', ὃ χθόνιοι θεοὶ, γῇ τε καὶ 10
Ἑρμῇ καὶ ὃ Πλούτῳ, βασιλεῦ τῶν νεκρῶν, πέμψατε ἐς φῶς, ἥγουν
ἐνταῦθα πρὸς ἡμᾶς, ἀπὸ τῶν κάτω τὴν ψυχὴν τοῦ Δαρείου. εἰ γάρ
τι ἄκος τῶν ἡμετέρων κακῶν πλέον καὶ ἐπέκεινα οἶδεν, ἥγουν νικῆσαν
τὰ ἡμῶν κακὰ, μόνος ἂν οὗτος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων εἴποι τὸ πέρας καὶ
πῶς αὐτὰ καὶ πότε καὶ τίνι τρόπῳ ἐκφύγωμεν. Α. 15

629. βασιλεῦ] Ἀἰδωνεῦ. ἐνέρων] νεκρῶν. Β.

630. ἔνερθεν] ὑπὸ τῶν κάτω. ψυχὴν] τὴν τοῦ Δαρείου. Β.

631. οἶδε] ὁ Δαρεῖος. πλέον] ἢ ἑτερός τις ἂν εἰπεῖν ἔχοι. Β.

633. ἦ ῥ' αἶτι μου μακαρίτας] ἄρα ἀκούει μου ὁ μακαρίτης
Δαρεῖος, ὁ ἰσόθεος βασιλεὺς, ἰέντος καὶ πέμποντος τὰ βάρβαρα 20
λόγια σαφηνῇ καὶ σαφῇ; οὐ γὰρ δυσνόητα ταῦτά φημι τὰ ποικίλα
βάγματα καὶ φωνήματα, τὰ αἰανῇ καὶ σκοτεινὰ καὶ θλίψιν καὶ
ἀχλὺν ἐμποιοῦντα τοῖς κλαίουσιν. ἰστέον δὲ ὅτι μακαρίτης ὁ τεθνεὺς,
μακάριος ὁ ζῶν. Α.

ἰσοδαίμων] ἰσόθεος. Β. 25

634. σαφηνῇ] δῆλα αὐτῷ. Β.

635. ἰέντος] πέμποντος. τὰ παναίολ'] τὰ ποικίλα τῷ θρήνῳ. Β.

636. αἰανῇ] ἀχλύος γέμοντα. βάγματα] φωνήματα. Β.

637. παντάλαιν' ἄχῃ] πανάθλια. δεῖ πανταλαίνου εἶναι, ἢ παν-
τάλαινα. εὐρηται δὲ ἐν πολλοῖς καὶ καλοῖς βιβλίοις οὕτω, καὶ μὴ 30
οἰηθῇ τις παντάλανα εἶναι ἄξιον γράφεσθαι. Β.

639. ἀλλὰ σύ μοι, γὰ] ἀλλὰ σύ μοι, ὃ γῇ, καὶ ἄλλοι ἡγεμόνες

4. πέμποντας Ρ. τοὺς πέμποντας
ἀνω vulgo.

13. νικῆσαν Ρ. νικῆσον vulgo. νι-
κήσαντα Ο.

18. ἔχοι correxi pro ἔχῃ.

23. ἰστέον—ζῶν om. O.P.

29. πανταλαῖνου—παντάλαινα] παν-
τάλανος dicere debebat et παντάλανα.

τῶν χθονίων καὶ τῶν νεκρῶν, τὸν μεγαλαυχῇ δαίμονα Δαρεῖον ἐρχόμενον ἐκ τῶν τοῦ Ἄιδου δόμων αἰνέσατε, ἤγουν συναινέσατε, καὶ συναρῆξατε αὐτῷ ποιῆσαι τοῦτο. τὸν καταχθόνιον οὖν Δαρεῖον αἰνέσατε ἐξ Ἄιδου δόμων μολεῖν, τὸν Σουσιγενῇ θεὸν τῶν Περσῶν, ἤγουν τὸν Δαρεῖον. A.

5

641. μεγαλαυχῇ] μεγαλοδυνάμενον. B.

642. ἰόντ' ἐλθόντα. δέον ἰέναι εἰπεῖν πρὸς τὴν μετοχὴν ἐξήνεγκεν. αἰνέσατ'] θελήσατε, ἀποδέξασθε. ἐκ δόμων] τῶν ὑπὸ γῆν. B.

643. Σουσιγενῇ] τὸν ἐν Σούσοις γεννηθέντα. B.

644. πέμπετε δ' ἄνω] δι' ἰκεσίων. B.

10

646. ἡ φίλος ἀνὴρ] ὄντως φίλος ἦν ἀνὴρ ἐμοὶ ὁ Δαρεῖος, ὄντως φίλος καὶ ὁ τάφος ὃς κρύπτει τὰ φίλα ἦθη, τουτέστι τοὺς τρόπους τοῦ Δαρείου τοὺς προσφιλεῖς ἐμοί. ὄχθον γὰρ τὸν τάφον καλεῖ διὰ τὸν ἀναχωματισμόν. A.

ἦ] ὄντως. ὄχθος] τάφος. B.

15

647. κέκευθεν] ἔκρυπεν. B.

649. Ἄιδωνεύς δ' ἀνίει Δαρεῖον οἶον ἄνακτα Δαρειᾶν] ὁ Ἄιδωνεύς δὲ ὁ ἀναπομπὸς τῶν νεκρῶν ἀνίει καὶ ἀναπέμψει καὶ ἀναδώσει τῆς γῆς τὸν Δαρεῖον βασιλέα οἶον, τὸν καὶ Δαρειᾶν κεκλημένον. ἡ τὴν Δαρειᾶν ψυχὴν ἀναπέμψει ὁ Ἄιδης τούτου ἕξωθεν. A.

20

651. οἶον ἄνακτα] τὸν μέγαν, ἡ τὸν μόνον τῷ ὄντι βασιλέα. Δαρειᾶν] οὐ μόνον Δαρεῖος, ἀλλὰ καὶ Δαρειᾶν γράφεται. B.

654. θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο] θεομήστωρ τε καὶ τὰ θεῖα βουλευόμενος ἐκαλεῖτο τοῖς Πέρσαις· οὐ μόνον δὲ ἐκαλεῖτο τοῦτο, ἀλλὰ καὶ θεομήστωρ ὑπῆρχεν, ἐπεὶ εὖ καὶ καλῶς ἐποδῶκει καὶ ὑπὸ τὸν 25 ἑαυτοῦ πόδα ἡνιόχει ἡ ἀνεπτέρου καὶ ταχύτατον ἐποίει τὸν στρατόν. A.

θεομήστωρ] θεὸς κατὰ τὰς βουλάς. B.

656. ἔσκειν] ὑπῆρχεν. B.

ἐποδῶκει] διῶκει. B.

30

657. βαλὴν ἀρχαῖος] βαλὴν ὁ βασιλεὺς λέγεται. Εὐφορίων δὲ φησι Θουρίων εἶναι τὴν διάλεκτον. φησὶν οὖν, ὧ ἀρχαῖε βασιλεῦ, ἰκοῦ καὶ παραγενοῦ καὶ ἐλθέ ἐπ' ἄκρον κόρυμβον, ἤγουν ἐπὶ τὴν

6. μεγαλοδυνάμενον] μεγαλοδύναμον interpretatur, οἶον et οἶον.
aut scripsit aut scribere debuit.

20. τούτου O.P. τοῦτο vulgo.

21. μέγαν—μόνον] Duas lectiones

25. ἐποδῶκει O.P. ἐποδῶκει καὶ ἴθινε vulgo.

26. ἡ ἀ.—ἐποίει addidi ex P.

ἄκραν ἐξοχὴν καὶ περιωπὴν τοῦ τάφου, αἵρων καὶ ἐπαίρων καὶ κινῶν τὴν εὐμαριν καὶ τὸ ὑπόδημα τοῦ ποδός, κροκόβαπτον καὶ ἐρυθρόν καὶ βασιλικόν. ἔστι δὲ τοῦτο περίφρασις, πιφαύσκων καὶ δεικνύων καὶ ἀναφαίνων τὸν φάλαρον καὶ τὸν λόφον τῆς βασιλικῆς τιάρας καὶ περικεφαλαίας. περιφραστικῶς δὲ τὸ βασιλικὸν στέμμα φησί. Α. 5
βαλὴν] βασιλεὺς κατὰ Θουρίων γλῶσσαν, ὥς φησιν Εὐφορίων. Β.

659. κόρυμβον] ἐξοχὴν. Β.

ῥχθου] τοῦ τάφου. κροκόβαπτον] πορφυροῦν. Β.

660. εὐμαριν] εἶδος ὑποδήματος. αἵρων] κινῶν. Β. 10

661. τιάρας] στεφάνου. Β.

662. φάλαρον] τὴν ἐξοχὴν. πιφαύσκων] φαίνων. Β.

663. βάσκε πάτερ] βάσκε καὶ πορεύθητι, ὃ Δαρεῖε δέσποτα, ὅπως κλύης καὶ ἀκούσης καὶ μάθης καινὰ καὶ ἀλλόκοτα καὶ νέα ἄχῃ τοῦ Ξέρξου. ὡς ἐπωδῇ δὲ κέχρηται τῷ “βάσκε πάτερ Δα-15
“ρειάν.” Α.

βάσκε] ἐλθέ. ἄκακε] πρᾶε. Β.

664. ὅπως] ἵνα. καινὰ] παράδοξα. Β.

666. δεσπότην] τοῦ Ξέρξου. Β.

667. στυγία γὰρ τις] ἐπιτετάνυσται γὰρ καὶ ἐξήπλωται στυ-20
γερὰ καὶ μισητὴ τις ἀχλὺς καὶ θλίψις. πᾶσα γὰρ νεολαία καὶ ἡ τῶν Περσῶν ἡλικία καὶ νεότης ἐξαπόλωλε καὶ παρώχετο. Α.

στυγία] μισητή. Β.

668. πεπότηται] ἐπικρέμαται τοῖς ὅμμασιν ἡμῶν. Β.

669. νεολαία] ἡ νεότης. Β. 25

675. τί τάδε δυνάτα, δυνάτα—δίδυμα] τί, ὃ δυνάστα, τάδε τὰ δίδυμα καὶ διπλᾶ ἀμάρτια καὶ ἀμαρτήματα διάγειεν καὶ διάγουσι περὶ τῇ σῇ γῇ τῇδε. συντάσσεται δὲ καὶ τῇδε, τὸ τάδε πρὸς τὸ τῇ γῇ ἀποδιδόμενον. δίδυμα δὲ ἡ διὰ τὸ ἐπὶ Δαρείου μὲν τριάκοντα φονευθῆναι χιλιάδας, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ Ξέρξου τριάκοντα μυριάδας· ἡ 30
ὅτι Ξέρξου καὶ Πέρσου τινὸς εἰσὶν αἱ ἀμαρτίαι καὶ ἀτυχίαι ἡρμωσμέναι ὁμοῦ· ἡ τὰ δίδυμα, τὰ ἐν Πλαταιαῖς γεγεννημένα καὶ ἐν Σαλαμῖνι κακά. τὸ δὲ δυνάτα ἀντὶ τοῦ δυνάστα. Α.

29. τριάκοντα] τ P.

30. τριάκοντα μυριάδας] Legebat-
tur μυριάδας, omisso numero, quem
addidi ex P., qui hic quoque τ.

31. καὶ ἀτυχίαι om. P.

32. ὁμοῦ] αἰεὶ P. cum γρ. ὁμοῦ.

33. τὸ δὲ δ.—δυνάστα om. O.P.

676. δίδυμα] διπλᾶ. δίδυμα λέγει διὰ τὸ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀλῶναι Πέρσας. τὸ δαμάρτια δὲ διαμάρτιά ἐστι καὶ κατὰ συναίρεσιν γέγονε δαμάρτια. B.

677. ἀμαρτία] ὁμοῦ ἡρμοσμένα. γράφεται καὶ ἀμαρτήματα. A.

679. ἐξέφθινθ'] ἐφθάρησαν. τρίακαλμοι] τριήρεις. B. 5

681. ὦ πιστὰ πιστῶν] τὸ τοῦ Δαρείου εἶδωλον ἐξ' Αἰδοῦ ἀνελθόν φησι πρὸς τοὺς Πέρσας, ὦ πιστὰ γεννήματα καὶ ἀνατροφαὶ πατέρων πιστῶν ἐμοὶ, ὦ πιστῶν πατέρων πιστὰ ἐμοὶ τέκνα, πιστοὶ υἱοὶ, ἡλικίαι τε καὶ ἰσὴλικες τῆς ἐμῆς ἡλικίας, τίνα πόνον καὶ κακοπάθειαν πάσχει ἡ πόλις καὶ στενάζει καὶ οἶον ἐκ τῶν ὀδυρμῶν κέ- 10 κοπται καὶ χαράσσεται ἡ γῆ κάτωθεν. τοῦτο δὲ εἴρηκεν, ὅτι ἐκ τῶν πολλῶν ὑμῶν στεναγμῶν ἡ γῆ ῥαγεῖσα ἀνέδωκέ με. A.

ὦ πιστὰ πιστῶν] ὥσπερ φαμέν κάλλιστοι καλλίστων, βουλόμενοι μεγίστην ὑπεροχὴν δηλῶσαι, τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ νῦν τὸ πιστὰ πιστῶν. δηλοῖ δὲ ἐντεῦθεν τὴν θαυμασίαν καὶ μεγίστην αὐτῶν πίστιν, 15 ἣν πρὸς αὐτὸν ζῶντα ἐκέκτηντο καὶ θανόντα ἔχουσιν. B.

683. κέκοπται] ἡφάνισται. χαράσσεται] διασχίζεται τοῖς θρήνοις. B.

684. λεύσσω δ' ἄκοιτιν] ἐγὼ δὲ βλέπων ἐγγὺς τοῦ ἐμοῦ τάφου παρακαθημένην τὴν ἐμὴν ὁμόκοιτον γυναῖκα καὶ σύζυγον, φοβοῦμαι 20 μὴ τι κακὸν αὐτῇ ἐπιγέγινε. τὰς χυὰς δὲ, ἥτοι τὰς θυσίας ἃς ἐμοὶ ἔθυσεν ἰλαστηρίους ἐδεξάμην. A.

ἄκοιτιν] ὁμόζυγον. B.

685. ταρβῶ] ἐκπλήττομαι. B.

πρευμενῆς] συμπαθῆς καὶ ἰλεως. B. 25

686. ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς] ὑμεῖς δὲ ἐγγὺς ἐστῶτες τοῦ ἐμοῦ τάφου θρηνεῖτε καὶ καλεῖσθε καὶ ἀνακράζετέ με ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ Αἰδοῦ ὀρθιάζοντες καὶ μεγάλως ἠχοῦντες καὶ θρηνῶντες ἐν γόοις ψυχαγωοῖς, ἥγουν τοῖς τὰς ψυχὰς ἐκ τοῦ Αἰδοῦ ἀνακομίζουσιν. οὐκ ἔστι δὲ ῥάδιον τὸ ἐξελθεῖν με ἀπὸ τοῦ τάφου οὐδὲ δυνατόν. A. 30

687. ὀρθιάζοντες] ἠχοῦντες. B.

688. οὐκ εὐέξωδον] ἀλλὰ δυσέξωδον, ἥγουν ὅθεν οὐ δυνατόν ταχέως ἐξίέναι. ἀπολογεῖται δὲ ὡς βραδύνας. A.

οὐκ εὐέξωδον] τὸ πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν. ἥγουν οὐκ ἔστιν ἐξ Αἰδοῦ πρὸς τὸ φῶς ὁδὸς ῥάστη. B. 35

689. ἄλλως τε πάντως] καὶ ἄλλως δὲ, φησὶν, οἱ κάτωθεν τῆς γῆς θεοὶ, οἷον ὁ Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη, καὶ οἱ τῶν νεκρῶν ἀπλῶς κυριεύοντες ἀμείνους καὶ βελτίονες καὶ ἐτοιμότεροί εἰσιν εἰς τὸ λαβεῖν παρ' αὐτοῖς τοὺς ἀνθρώπους καὶ κατέχειν ἐν τῷ Ἄιδῃ παρὸ μεθιέναι καὶ καταλεῖψαι καὶ ἔασαι αὐτοὺς ἀνελθεῖν εἰς τὴν γῆν 5 ἄνωθεν. Α.

691. ὅμως δ' ἐκείνοις] ἦτοι μέγα ἐγὼ δυνηθεὶς ἐν τοῖς κάτω θεοῖς οἷα βασιλεὺς, καὶ παρ' ἐκείνων τιμώμενος καὶ μὴ λογιζόμενος ὡς οἱ λοιποὶ τῶν τεθνεώτων ἦκω. Α.

692. τάχυνα δ'] ἐτάχυνα δὲ, ὡς μὴ μεμφθῶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς 10 βραδυτῆτος ἕνεκα. Α. τάχυνε] ἤγουν ταχέως λέγε, ὡς μὴ μεμφθῶ ἕνεκα τοῦ χρόνου. Ρ.

ἄμεμπτος ὃ χρόνου] ἵνα μὴ μέμψῃσθε ἐμοὶ τῆς ἀργίας. μὴ λάβῃς δὲ ἔξωθεν τὸ ἕνεκα, ἀλλ' οὕτως σύνταξον, ἵνα ὃ ἄμεμπτος τοῦ χρόνου, ἤγουν ἵνα μὴ παρ' ὑμῶν λάβω μέμψιν χρόνου. Β. 15

693. νεοχμὸν] νέον. ἐμβριθὲς] μέγα. Β.

694. σέβομαι] ὑποστέλλομαι. προσιδέσθαι] σέ. Β.

696. ἀρχαίφ] ὃ πάλαι πρὸς σε ἐχρώμην. τάρβει] αἰδοῖ, φόβῳ, ὕποστολῇ. Β.

698. μακεστῆρα] μακρόν. Β. 20

699. πάντα] ἃ βούλει. τὴν ἐμὴν αἰδῶ] ἤγουν τὴν πρὸς ἐμὲ ὑποστολήν. Β.

700. δέομαι μὲν χαρίσασθαι] τοῦτό φησι, δέδια μὲν τὰ κατὰ χάριν εἶπεῖν σοι, ἐφ' ᾧ θέλξαι τὴν σὴν ψυχὴν, δέδοικα δὲ καὶ ἀληθεῦσαι· λυπηθήσῃ γάρ. Α. 25

δεῖομαι μὲν] ὁκνῶ τὸ σὸν θέλημα τελέσαι. τὸ δέ ἐστι, μὴ ἔχειν ἐμὲ πρὸς σε ὑποστολήν. ὁκνῶ δὲ λόγον πρὸς σέ ἄραι, ἐπειδὴ μέλλω λέξειν δύσλεκτα καὶ κακόφημα καὶ δυστυχῇ τοῖς φίλοις, ἦτοι ὑπὲρ τῷ σοῦ νιόῦ. Β.

703. ἀλλ' ἐπεὶ δέος] εἰπόντος τοῦ χοροῦ τὰ προειρημένα φησὶ 30 πρὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖος, ἀλλ' ἐπεὶ φοβῇ, ἔασον τοῦτο. εἴτα στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν Ἀτοσσαν, καὶ φησιν, ὃ εὐγενὲς γύναι ξύννομε καὶ ξυμμερίστρια τῶν ἐμῶν λέκτρων, παυσάμενη τῶνδε τῶν θρῆνων, φανερόν τί μοι εἶπὲ, ἵνα μάθω τί πάσχετε. Α.

παλαιῶν σοι φρενῶν] παλαιῶν φρενῶν τῶν πάλαι προσόντων σοι 35 ὑπὲρ τῆς ἐμῆς αἰδοῦς λογισμῶν. Β.

706. ἀνθρώπεια δ' ἂν τοι] ὁ Δαρεῖος παραμυθούμενος τῇ αὐτοῦ
 γυναικί φησιν ὅτι ἀνθρώπεια πῆματα τύχοι καὶ ἐπέλθοι πολλάκις ἐν
 τοῖς βροτοῖς. ἢ οὕτως, ἀνθρώπινα καὶ οὐ καινὰ ἂν τοῖς βροτοῖς τύχοι
 καὶ ἐπέλθοι ἐν πῆματι καὶ ἐν βλάβῃ. ὥς γὰρ ἄνθρωποι πάσχουσι
 καὶ τὰ αὐτῶν πῆματα, οὐ θεῖά τινα, ἀλλ' ἀνθρώπινα κέκληνται. Α. 5
 ἀνθρώπεια] ὑπάρχουσι. πῆματα] αἱ δυστυχίαι. βροτοῖς] διὸ
 μὴ ὑποσταλεῖσα λέγοις. Β.

707. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης] πολλὰ μὲν γὰρ κακὰ ἐκ τῆς
 θαλάσσης, πολλὰ δὲ ἐκ τῆς γῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπέρχονται, ἣν ὁ
 μᾶσσων καὶ ὁ μεῖζων βίотος ἐκταθῇ πρόσω, ἥγουν ἐν μακρῷ τοῦ βίου 10
 χρόνῳ πολλὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις γίνηται. Α.

708. μᾶσσων] μεῖζων.] βίотος] αὐτῶν. ταθῇ] προέλθῃ. Β.

709. ὑπερσχών] ὑπερβαλλόμενος. ὄλβον] εὐδαιμονίαν. πότμῳ]
 τύχῃ. Β.

710. ἕως] μέχρις. Β.

15

712. βάθος] πέλαγος. Β.

713. πάντα] ὅν βούλει. Β.

714. ὥς εἰπεῖν ἔπος] ὥς ἐν συντόμῳ λόγῳ περιλαβεῖν καὶ εἰπεῖν
 συλλήβδην πάντα, ὥς καὶ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ

οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος. Α.

20

715. λοιμοῦ τις ἦλθε] ταραχῇ, ἐμφύλιος πόλεμος. ἀντὶ τοῦ
 φθορὰ εἶπε σκηπτόν· ὥς γὰρ ἐκεῖνος, εἴ τις ἐπιδράττεται, καίει καὶ
 φθείρει καὶ ἀφανίζει, οὕτω καὶ ὁ λοιμός. Α.

τίνι τρόπῳ] διαπεπόρθηται. τις ἦλθε σκηπτὸς] ἥγουν ἐπήλυσις
 δίκη σκηπτοῦ ἐπιούσα. σκηπτὸς] ἀφανισμός. στάσις] μάχῃ. Β. 25

717. τίς δ' ἐμῶν] λέγουσι τὸν Δαρεῖον ἐσχηκέναι παιῖδας ζ',
 Σμέρδιν καὶ ἄλλους διαφόρους ἀπὸ διαφύρων παλλακῶν. τὸν Ξέρξην
 δὲ μόνον σχεῖν παιῖδα ἐν τῇ βασιλικῇ ἀρχῇ, ὃς καὶ βασιλεὺς ἀνηγο-
 ρεύθη. νόμος μὲν γὰρ τοῖς Πέρσας τὸν πρῶτον υἱὸν τοῦ βασιλέως
 ἀναγορεύεσθαι βασιλέα. προετιμήθη δὲ ὁ Ξέρξης, εἰ καὶ ὕστερος ἦν 30
 διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλείᾳ γεννηθῆναι. ἐπὶ αὖ ὄντων τῶν υἱῶν Δαρείου,
 καὶ οὐ τοῦ Ξέρξου, ἄλλου τινὸς προτέρου ὑπάρχοντος τῶν ὅλων, διὰ

1. τῇ γυναικί] Rectius τὴν—γυ-
 ναῖκα. STEPH.

19. Εὐριπίδῃ] Orest. 1.

27. Σμέρδιν correxi pro Σμέρδην.

28. μόνον σχεῖν] μὴ ἔχειν O.

τοῦτο καὶ ὁ Δαρεῖος ἠρώτησε· τίς τῶν ἐμῶν υἱῶν ἐστρατηλάτει·
O.P.

οὐ γὰρ μόνον τὸν Ξέρξην Δαρεῖος εἶχεν υἱόν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους. B.
[Θούριος Ξέρξης] Ξέρξης ἐρμηνεύεται στρατηγικώτατος· διὸ καὶ
[Θούριον αὐτὸν εἶπεν. P. ὀρμητικὸς πρὸς πόλεμον. B. 5

717. ἡπίρου πλάκα] τῆς γῆς τὸ ἐξάπλωμα. περιφραστικῶς δὲ
τὴν γῆν τῶν Περσῶν φησὶ πᾶσαν. A. πλάκα γὰρ φασὶ πάντα τὸν
ἐπίπεδον καὶ πλατὺν τόπον. P.

719. πεζὸς ἢ ναύτης] ἤτοι διὰ ξηρᾶς, ἢ διὰ θαλάσσης τήνδε τὴν
πεῖραν ἐμώρανε, ἀντὶ τοῦ μωρὰν τινα καὶ ἀβούλως καὶ ἀπερι- 10
σκέπτως ταύτην τὴν πεῖραν παρήγαγε. τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δὲ
φησιν ἐκστρατεῖαν. ἡ πεῖραν τὴν βλάβην. A.

πεῖραν] ἔργον. τὸ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανε τάλας εἰς ἀμφοτέρα
λάμβανε, εἰς τε τὸ πεζὸς καὶ εἰς τὸ ναύτης. μωρία γὰρ ἦν ἀληθῶς
τὸ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν κενῶσαι ἀνδρῶν. ἐμώρανε] μετὰ μωρίας 15
ἐποίησε. B.

720. διπλοῦν μέτωπον] καὶ τάγμα δὲ ἦν διπλοῦν, ἤτοι καὶ πεζὸν
καὶ ναυτικὸν καὶ διπλοῖ στρατηγοὶ καὶ ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς ἦσαν,
καὶ τὰ ἀμφοτέρα κατὰ τε γῆν καὶ θάλασσαν. συνεστρατῆγαι γὰρ
τῷ Ξέρξει ὁ Μαρδόσιος. A. 20

ἀφελῆς δοκεῖ ἡ τριαύτη ἀπόκρισις· ἐπειδὴ γὰρ δύο στρατεύματα
ἔμελλεν εἰπεῖν, περιττὸν ἦν τὸ διπλοῦν μέτωπον. ἀνάγκη γὰρ τὰ δύο
στρατεύματα καὶ δύο μέτωπα ἔχειν. δυοῖν] τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυ-
τικῷ. B.

721. ἤνυσεν] ἐδυνήθη, ἴσχυσεν. B. 25

722. ὥστ' ἔχειν πόρον] ὥστε συνέχειν τὸν πόρον καὶ ἐπέχειν τὸ
ὕδωρ. A.

724. γνώμης δέ που] ἀντὶ τοῦ ἴσως καὶ συνήργησεν αὐτῷ τις
δαίμων καὶ συνεβοήθησε. Βόσπορον δὲ λέγει τὸν Ἑλλήσποντον. A.

που] ἴσως. δαιμόνων] ἔφορος κακῶν. συνήφατο] συνεπελά- 30
βετο. B.

725. μέγας τις ἦλθε] εἰπούσης Ἀτόσσης ὡς τῆς τριαύτης βουλῆς
θεός τις ἔφορος κακῶν αὐτῷ συνήφατο καὶ πρὸς αὐτὴν ὤρμησε, θέλων
αὐτὸν ἀπολέσαι, σχετλιάζων ὁ Δαρειὸς φησι, μέγας τις δαίμων

6. ἐξάπλωμα O.P. ἄπλωμα vulgo.

12. ἢ π. τὴν β. addidi ex P.

19. συνεστρατῆγαι—Μαρδόσιος ad-
didi ex O.P.

ἐπῆλθεν αὐτῷ, τουτέστιν ὁ ἐνσκήψας αὐτῷ βάσκανος δαίμων μέγας καὶ δεινὸς ἦν, ὥστε μὴ φρονεῖν τὸν Ξέρξην καλῶς μετατρέπων αὐτοῦ τὸν νοῦν, καὶ ἃ αὐτὸν εἰς δυστυχίαν βαλεῖν ἔμελλε, ταῦτα ποιῶν αὐτὸν βουλεύεσθαι. ἦλθε] τῷ Ξέρξῃ. φρονεῖν] αὐτόν. B.

726. ὡς ἰδεῖν] ὅποιον καὶ εἰς τέλος παρήγαγε, δεινόν τινα τῷ ὄντι 5 ὄλεθρον. A.

ὡς ἰδεῖν] ναὶ μέγας. ἦνυστε] ἔπραξεν περὶ αὐτόν. B.

727. πράξασιν] παθοῦσι. B.

728. ναυτικὸς στρατὸς] τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ τῶν Περσῶν ναυτικὸς στρατὸς ἀφανισθεὶς ἐν τῇ θαλάσῃ παρὰ τῶν Ἑλλήνων γέγονεν 10 ἀπωλείας καὶ φθορᾶς αἷτιος καὶ τῷ πεζῷ στρατεύματι. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πρῶτον μὲν τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ ἀνεῖλον Πέρσας, εἴθ' οὕτως πρὸς τοὺς πεζοὺς ἐφορμήσαντες τούτους ἀπέκτειναν. τῶν ναυτικῶν γὰρ φθαρέντων οἱ ἐν τῇ Ψυτταλείᾳ Πέρσαι, (ἥτις ἐστὶ νῆσος τῆς 15 Σαλαμῖνος παρακειμένη) εὐάλωτοι γεγόνασιν. A.

τουτέστιν ἀπολωλεκότες, Ἕλληνες πρῶτον τὸ ναυτικὸν Ξέρξου, ὕστερον ἐπὶ τὸ πεζὸν ὥρμησαν, δειλίᾳ κατασχεθέν ὑπὸ τῆς τοῦ ναυ-
τικῶν συμφορᾶς. ὥστε ἐπειδὴ πρῶτον αὐτοὶ ἀπώλυντο καὶ τοὺς ἐν
γῇ ἀπώλεσαν, φόβον εἰς αὐτοὺς ἐμβαλόντες ἐν ταῖς αὐτῶν συμφο-
ραῖς, ὡς μετ' ὀλίγον αὐτοὶ ἀπολεσθήσονται. κακωθεῖς] ἥττηθεῖς, 20
δυστυχήσας. B.

729. παμπήδην] παντελῶς. δορὶ] τῶν Ἑλλήνων. B.

730. πρὸς τὰδ'] ναί. ὡς] ὥστε. B.

731. ὃ πόποι κενῆς ἀρωγῆς] φεῦ ἔνεκα τῶν καλλίστων καὶ γεν-
ναιοτάτων ἀνδρῶν, οὓς ἀπώλεσε. τὸ γὰρ κενῆς ἀρωγῆς καὶ ἐπικου- 25
ρίας στρατοῦ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τῶν φρονιμωτάτων καὶ πολεμικω-
τάτων ἀνδρῶν. ὅτι δέ ἐστι τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὸ “οἶαν ἄρ' ἦβην
“ ξυμμάχων ἀπώλεσε,” ὃ προῖὼν λέγει. B.

732. Βακτρίων δ' ἔρρει] τῶν Βακτρίων δὲ ἔρρει καὶ ἐφθάρη πᾶς
δῆμος ὁ πανώλης ἦτοι ὁ ἀνδρεῖος καὶ πολεμικὸς, οὐδὲ τις γέρων 30
ἀπώλετο, τουτέστι πάντες οἱ νέοι ἐφθάρησαν, γέρων δὲ οὐδεὶς. τοὺς
γὰρ νέους μόνους ὁ Ξέρξης ἐστρατολόγησε, τοὺς δὲ γέροντας, ὡς
ἀσθενεῖς ὄντας καὶ μὴ δυναμένους κινῆσαι ὅπλα, κατέλειψε τῇ Περ-
σίδι χώρα ἐπιτηρητάς τε καὶ φύλακας. A.

14. τῆς Σ. παρακειμένη O.P. τῇ
Σαλαμῖνι περικειμένη vulgo.

32. μόνους om. P.
τοὺς δὲ γ.—φύλακας om. P.

πανώλης] πανώλεθρος. γέρων] ἔρρει, ἀλλὰ πᾶσα ἡ νεότης. B.

734. μονάδα δὲ] μεμονωμένον δὲ φασι τὸν Ξέρξην ἀπομειναι καὶ ἔρημον οὐ μετὰ πολλῶν ἀνδρῶν διαπερᾶσαι τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν ζευκτηρίαν δηλαδὴ τὴν ἐν δυοῖν μέρεσι κειμένην καὶ συζευγνῦσαν αὐτόν· λέγει δὲ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην. A. 5

μεμονωμένον· τοῦτο δὲ λέγει οὐχ ὡς μόνου Ξέρξου σωθέντος, ἀλλ' ἐπειδὴ μετ' ὀλίγων πάνυ ὑπέστρεφε, διὰ τοῦτο μονάδα φησὶν ὁ ἄγγελος. B.

ποῖ τελευτᾷ] ἀπολέλειπται ἐκεῖνος. σωτηρία] αὐτῷ. B.

736. γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν] τὸν Ἑλλήσποντον, δις ζεύγνυσιν 10 Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην. ζυγὸς γὰρ οἶον ἐγένετο ταῖς δυσὶν ἡπείροις. A. ἄσμενον μολεῖν] φησὶν ὁ ἄγγελος. ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν] ἦτοι τὸ ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ ζεῦγμα. τὸν γὰρ Ἑλλήσποντον, ὅστις ἐστὶν ὅρος τῶν δύο ἡπείρων, ἔζευξεν. B.

737. τήνδε] τὴν Ἀσίαν. ἐτήτυμον] ἀληθές ἐστι. B. 15

738. σαφηνῆς] ἀληθῆς. στάσις] ἀμφιβολία. B.

739. φεῦ, ταχεῖα] ὡς τοῦ Δαρείου χρησμὸν εἰπόντος καὶ οἶον προμαντευσαμένου τὸν Ξέρξην ἀποβαλεῖν πολὺν λαόν. A.

ταχεῖα γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις] ταχέως ἐπράχθησαν οἱ χρησμοί, οὓς αὐτὸς ζῶν ἐδεξάμην. B. 20

740. τελευτῇ] τέλος. B.

ἡῤχουν] ἐθάρρουν. ἐκτελευτῆσαι] ἐκτελέσαι. B.

742. ἀλλ' ὅταν] ἀλλ' ὅταν σπευδῇ τις εἰς καλόν, ἢ εἰς κακόν, ὁ θεὸς αὐτοῦ ἐπιλαμβάνεται. ἢ, ὅταν ἐπὶ τὰ χεῖρω ἐπείγῃται, τότε συνεφάπτεται καὶ συνεπείγεται αὐτῷ καὶ ἡ Ἐρινὺς ἢ τιμωρητικὴ 25 καὶ ἡ ἔφορος τῶν κακῶν θεός. A.

σπευδῇ] πρὸς τὸ κακόν ἢ πρὸς τὸ καλόν. τὸ ἐὰν σπευδῇ τις εἰς κακόν, καὶ ὁ θεὸς συνάπτεται αὐτῷ τῆς σπουδῆς. τὸ δὲ νέφ' ἀντὶ τοῦ νηπιῶδει, ἢ τὸ τᾶδε ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα κακά. ὅπερ εἰ οὕτως εἴποις, νοήσεις τὸ οὐ κατειδώς οὕτως, ἀντὶ τοῦ οὐ γινώσκων. τὸ ἐὰν τις πρὸς 30 τὸ κακὸν σπευδῇ, καὶ ὁ θεὸς αὐτῷ τῆς σπουδῆς συνάπτεται, ἦνυσε τὰ παρόντα κακά. B.

743. νῦν κακῶν] ἔοικεν εὐρεθῆναι καὶ ἀνοιχθῆναι τοῖς φίλοις

2. Ξέρξην—διαπερᾶσαι] ξέρξην ἔρη- λῶν μέτῃ) ἐλλειπτικῶς, ἢ ἔρχεσθαι P.
μον οὐ μετὰ πολλῶν ἀνδρῶν. εἶσαι (hoc Tum novum scholion διαπερᾶσαι—
scholiasta supplet ad verba οὐ πολ-

ἅπασιν ἐμοῦ ἢ τῶν κακῶν πηγῇ. Ἄλλως. ὡς ἡ πηγὴ τὸ μὲν τοῦ ὕδατος ἀναδίδωσιν, ἄλλο δὲ μετ' αὐτὸ ἀναβλύζει, οὕτω καὶ ἐν-
ταῦθα. Α.

745. ὅστις Ἑλλήσποντον] ὅστις ὁ Ξέρξης ἤλπισε σχήσειν καὶ
κρατήσειν ὡς δοῦλον ἐν δεσμοῖς τὸν ἱερὸν Ἑλλήσποντον. ἱερὸν δὲ 5
τοῦτόν φησι, διὰ τὸ ἰδρῦσθαι αὐτόθι Διὸς ἱερὸν, ὡς Μινασέας φησὶν.
ἢ τὸν ἀνειμένον ἀκωλύτως ὡς τὸν ἱερὸν ἰχθὺν φέρεσθαι. Α. ἢ ὡς ὅτι
θεῖαι δυνάμεις ἐπεκάθητο φυλάττουσαι τοὺς τόπους οὓς διήλθεν ἡ
'Ιώ. Ρ.

ἱρὸν] θεῖον. δοῦλον ὧς] τοὺς γὰρ δούλους δεσμοῦσιν οἱ δεσπό- 10
ται. Ρ.

746. σχήσειν] καθεῖξιν, κυριεύσειν. ῥέοντα Βόσπορον] Ἑλλήσ-
ποντον καὶ Βόσπορον τὸν αὐτὸν καλεῖ, ἀπὸ μὲν Ἑλλης Ἑλλήσ-
ποντον, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰοῦς βοὸς γενομένης Βόσπορον. τὸ δὲ θεοῦ
ἦτοι τοῦ Ἑλλησπόντου, ὥσπερ ἀρτίως καὶ ἱερὸν ἐκάλεσε, διὰ τὸ 15
πολλὰς καὶ καλλίστας νήσους αὐτὸν περιέχειν καὶ εἶναι ἐν αὐτῷ τοὺς
Ἑλληνας. Β.

747. καὶ πόρον μετερρύθμιζε] καὶ τὸν τῆς θαλάσσης τόπον μετέ-
πλαττε καὶ εἰς ξηρὰν μετέβαλλε, καὶ τὸν Ἑλλήσποντον δεσμοῖς
σιδηροῖς περιβαλὼν, ἦτοι γέφυραν ἐν αὐτῷ διὰ σιδήρου ἐργασάμενος, 20
πολλὴν καὶ μακρὰν κέλευθον καὶ ὁδὸν ἐπλήρωσε καὶ ἐποίησε τῷ
στρατεύματι, ἄνθρωπος ὢν· ᾤετο δὲ καὶ ὑπελάμβανε καὶ ἐνόμιζεν
οὐκ ἐν εὐβουλίᾳ, ἀλλ' ἀβούλως καὶ μωρῶς κρατήσειν πάντων τῶν
θεῶν καὶ τοῦ Ποσειδῶνος αὐτοῦ, ὃς κύριος τῆς θαλάσσης ἐστί. Α.

πόρου] τὴν θαλασσίαν ὁδόν. μετερρύθμιζε] μετέβαλεν εἰς γῆν. 25
πέδαις] ταῖς ἀλύσεσιν αἷς συνέδησε τὰς ναῦς. Β.

748. ἤνυσε] εἰργάσατο. Β.

749. θνητὸς ὢν] θεοῦ γὰρ τὸ τοιοῦτον ἔργον. εὐβουλία] τῇ αὐ-
τοῦ. Β.

κρατήσειν] κυριεύσειν. πῶς τὰδ'] ἃ ἐποίησε. Β. 30

751. δέδοικα μὴ πολὺς] φοβοῦμαι, φησὶ, μὴ ὁ πολὺς πλοῦτος ὁ
ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πόνου κατορθωθείς ἀρπαγῇ ὑπὸ τοῦ φθάσαντος, ἦτοι
τυχόντος. Α.

πολὺς πλούτου πόνος] ἥγουν ὃν ποιήσας πολὺν πλοῦτον συν-
έλεξα. Β. 35

23. κρατήσειν] κρατῆσαι O.P. 33. τυχόντος Ρ. καταλαβόντος vulgo.

752. ἀνθρώποις] ἀποροῦσιν ἐνταῦθα πῶς δοτικὴν λέγων τὸ ἀνθρώποις, καὶ δέον τῷ φθάσαντι εἰπεῖν, ὃ δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πρὸς γενικὴν τοῦτο ἐπήνεγκεν, ἀντὶ τοῦ φθάσαντι φθάσαντος εἰπών. καὶ φαμέν ὅτι ἐποίκιλλε τὴν σύνταξιν. ἐπειδὴ γὰρ ἀμφότερα λέγομεν, καὶ ἐγένετο τῷ δεῖνα ὃ ἐμὸς πλοῦτος ἀρπαγὴ, καὶ ἐγένετο τοῦ δεῖνος 5 ἀρπαγὴ, συντάσσοντες καὶ πρὸς γενικὴν καὶ πρὸς δοτικὴν τὸ γένηται, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Αἰσχύλος τῷ διπλῷ τῆς συντάξεως τὸν λόγον ἐποίκιλλεν. B.

753. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν] ταῦτα διδάσκεται ὁ θούριος καὶ ὁ ὀρμητικὸς πρὸς τὸν πόλεμον Ξέρξης, ὁμιλῶν τοῖς κακοῖς ἀνδράσι. 10 λέγουσι γὰρ αὐτῷ· (ὃ γὰρ δὲ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ γάρ, ἢ περισσὸς ὃ δέ) ὅτι σὺ μὲν ὄλβον ἐκτήσω μέγαν τέκνοις, καὶ ἐν ἀνδραγαθίαις· τοῦτον δὲ ὑπ' ἀνανδρίας ἔνδον τῆς οἰκίας κινεῖν τὸ δόρυ· τὸν ὄλβον δὲ τὸν πατρικὸν μὴ αὐξάνειν. A.

756. ἔνδον] τοῦ οἴκου. αἰχμάζειν] ἀφανίζειν. B. 15

759. τοιγάρ σφιν] τοιγαροῦν σφίν καὶ αὐτοῖς τοῖς τῷ Ξέρξη συμβουλευέσασιν ταῦτα καὶ προτρέψασιν, ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον εἰς φθορὰν χωρῆσαν. ἔστι δὲ ὁ λόγος ἐν εἰρωνείᾳ. A.

σφιν] τούτοις τοῖς συμβούλοις. ἔργον] ἡ τούτου καταβολή. B.

761. ἐξεκένωσεν πεσόν] ἔργον οἷον οὐδέπω, πεσὸν δίκην κύβου (τὰ 20 πράγματα γὰρ κατὰ κύβον πίπτουσιν) ἐξεκένωσε τότε τὸ ἄστυ. ἔργον δὲ, οἷον οὐδέπω γέγονεν ἐξ οὔτε καὶ ἀφ' οὗ καιροῦ ὁ Ζεὺς ὤπασε καὶ παρέσχε καὶ ἔδωκε ταύτην τὴν τιμὴν, τουτέστι τὸ ταγεῖν καὶ ἡγεμονεύειν καὶ βασιλεύειν ἓνα ἄνδρα πάσης τῆς Ἀσίας. A.

πεσόν] τὸ πεσσόν εἰ μὲν διὰ δύο σσ γράψεις, πρὸς τὸ ἔργον 25 συνάψεις, τὸ δίκην κύβου τὰ πράγματα ταραξάν· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ πεσσάω πεσσόν εἰς δεύτερον ἀόριστον· εἰ δὲ δι' ἐνὸς σ, πρὸς τὸ ἄστυ συντάξεις· νόει δὲ ἀντὶ τοῦ δυστυχήσαν· πτῶσις γάρ ἐστιν ἡ δυστυχία. B.

763. μηλοτρόφου] γράφεται καὶ μιτρολόφου, ἥτοι πολεμικῶ-30 τάτης, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. B.

764. εὐθυνηρίων] διεξαγωγόν. B.

765. στρατοῦ] τοῦ Περσικοῦ. B.

17. καὶ προτρέψασιν om. P.

18. ἔστι—εἰρωνεία addidi ex P.

20. ἔργον—τὸ ἄστυ om. P.: habet O., etsi in brevius contracta.

766. ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς] τὸν Ἀρταφρένην φησὶ, περὶ οὗ παρακατιῶν λέγει “ φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν,” ἐτυμολογῶν αὐτοῦ τὸ ὄνομα. Ἀρταφρένης γὰρ ἐξ ἐτυμολογίας λέγεται ὁ τὰς φρένας ἔχων ἀρτίας καὶ ἀκεραίας. Α.

παῖς] Ἀρταφρένης. τίδ' ἔργον] τὸ βασιλεύειν. ἤνυσεν] κατὰ-5
θωσεν. Β.

767. φρένες γὰρ] ἡγουν μετὰ συνέσεως πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ βούλημα ἐξετέλει. οἰακοστρόφουν] ἐκυβέρνην. Β.

768. Κῦρος] ἵστέον ὅτι Κῦρος ἐκαλεῖτο παρὰ Πέρσαις πατὴρ ὡς προνοούμενος καὶ φροντίζων ἐκείνων· ὁ δὲ Δαρεῖος κάπηλος ὡς φιλο-10
χρήματος. Ρ.

769. πᾶσιν εἰρήνην] τελείως γὰρ οὗτος τὰ τῆς βασιλείας κατέστησε πράγματα, ὡς μηδένα ἔχειν τὸν ἀνθιστάμενον. Β.

771. ἤλασεν] ἐκτήσατο. Β.

772. ἤχθηρεν] ἐμίσησεν. ὡς] ἐπεί. Β.

15

773. Κύρου δὲ παῖς] Κύρου δὲ υἱὸς ὁ Καμβύσης, ἀδελφὸς δὲ, κατὰ Ἑλλάνικον, Μαρφίου καὶ Μέμφιδος. Α.

παῖς] ὁ Καμβύσης. Β.

774. πέμπτος δὲ Μάρδος] ἡ γραφὴ ἡμάρτηται. τὸν γὰρ ἐπιθέμενον τῇ Καμβύσου ἀρχῇ μάγον ὄντα οὐδεὶς Μάρδον εἶπεν, οὔτε γέ-20
νος οὔτε ὄνομα. μήποτε οὖν γραπτέον, Μάρδης αἰσχύνῃ πάτρα· μάγος γὰρ ἦν ὁ τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος, ἢ ἴσως ὁμώνυμος ὑπεκρίνετο εἶναι Μάρδω τῷ τοῦ Κύρου παιδί, ἀδελφῷ δὲ Καμβύσου. αἰσχύνῃ δὲ πάτρα εἶπεν, ὅτι μάγος ὢν ἐπέσπασε τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν εἰς
μάγους. ἐπειδὴ γὰρ οἱ Πέρσαι πάντα τῇ βουλῇ τῶν μάγων διε-25
πράττοντο, ὁ Καμβύσης ἤδη πρὸς ἐκστρατείαν ἀπαίρων τοὺς αὐτοῦ μάγους δύο ὄντας ἐν τοῖς βασιλείοις κατέλιπεν, οἱ τῇ ἐρημώσει τῶν

4. ἀκεραίας] Immo ἀκεραίους.

21. γραπτέον] γραπτέος Ρ.

Μάρδης] μάρδος Ο.Ρ. “ Fortasse

“ hæc ipsa lectio scholiastæ, quam

“ in alterius locum reponere vult,

“ corrupta est et legendum Σμέρδης,

“ siquidem Herodotum sequamur,

“ non Μάρδης neque Μερδίας. Jus-

“ tino autem Smergis appellatur

“ filius Cyri, Orostaspes vero ma-

“ gus. At Ctesias illum Τανοξάρ-

“ κην, hunc Σφενδαδάτην nominat,

“ ut videre poteris in libello nuper

“ ab me edito, qui inscribitur Ἑκ-

“ τῶν Κτησίου τοῦ Κυδίου Περσικῶν ἐκ-

“ λογαί.” STEPH.

πάτρα] πάτρας Ο.

23. μάρδω Ρ. μάρδος Ο. Μερδία
vulgo.

24. πάτρα] πάτρας Ο.

ἐπέσπασεν] ὑπέσπασεν Ο.

τῆς πόλεως ἀνδρῶν ἦρξαν τῆς βασιλείας, Ἀρταφρένης δὲ καὶ Δαρεῖος, οὐχ ὁ τοῦ Ξέρξου πατὴρ, ἀλλ' ἕτερος καὶ ἄλλοι τινὲς φίλοι αὐτῶν τῆς ἀρχῆς αὐτοὺς κατεβίβασαν. καταγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἤριζον περὶ τῆς βασιλείας. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ταύτην λαβεῖν ἀπείπαντο, φήσαντες ἐλευθέρους ἑαυτοὺς εἶναι βούλεσθαι, καὶ μὴτ' ἄρ- 5
χειν μὴτ' ἀρχεσθαι καὶ ἀπολαύειν τῶν τῆς ἀρχῆς δεινῶν. Ἀρταφρένης δὲ καὶ Δαρεῖος ἄθλον ἔθεντο τὸ μεθ' ἵππων δραμεῖν, οὗτινος δ' ἵππος ἐπὶ τὴν νύσσαν ἐλθὼν χρεμετίσειε, πάντως αὐτὸς καὶ τῆς ἀρχῆς ἐπιλάβηται. ὁ οὖν Δαρεῖος τῷ ἱπποκόμῳ αὐτοῦ τὰ περὶ τούτου ἀνεκοινώσατο. οὗτος δὲ χιτῶνα λαβὼν καὶ τῷ τῆς θηλείας ἐπιτρέψας 10
μορίῳ δέδωκεν αὐτῷ ἐπειπὼν, ἦν δ' ἂν ὦραν ὁ ἵππος τῇ νύσσει προσεγγίσῃ, τῇ καὶ στήσας αὐτὸν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ τὸν χιτῶνα προσάγαγε, καὶ οὗτος τῆς ὁσμῆς τῆς θηλείας αἰσθανθεὶς χρεμετίσει. ὁ καὶ πεποιήκε καὶ τὸ κράτος νικήσας τῆς ἀρχῆς ἐπελάβετο. Ἄλ-
λως. τινὲς δὲ οὕτω φασὶ γενέσθαι, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς νυκτὸς 15
ὁ ἱπποκόμος ἐν τῷ καμπῷ φοράδα στήσας διῆγε τὸν ἵππον καὶ συνουσιάζετο. οὗτος δὲ καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἄθλου ἐκείσε γεγωνὸς τῆς θηλείας ἐμνήσθη, καὶ οὕτως ἐχρεμέτισε. Α.
Ἄλλως. Μάρδος τὴν ἀρχὴν τῶν Περσῶν οὐκ ἤρξεν· ἀλλὰ τὰ ἀντί-
γραφα ἔσφαλαν. ἀντὶ γὰρ τοῦ Μάρδους ἔγραψε Μάρδος· τῷ ὄνό- 20
ματι γὰρ τῷ ὁμωνύμῳ ὑπεκρίνετο ἴσως ὁ μάγος· ὁ δὲ Μάρδος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Καμβύσου, ὃς Μάρδος προσταγῇ τοῦ ἀδελφοῦ ἀνηρέθη διὰ τινα μῆνιν. Ο.

775. θρόνοις τ' ἀρχαίοις] ἤγουν τῇ ἀρχαίᾳ τῶν Περσῶν βασι-
λείᾳ. Β. 25

777. χρέος] τὸ φονεῦσαι αὐτόν· ὤφειλον γὰρ τῷ Ἀρταφρένῃ, ὡς φίλοι, πρὸς πάνθ' ὑπηρετεῖν αὐτῷ. Β.

779. καὶ γὰρ πάλιν δ' ἔκυρσα τοῦ περ] κακῶς τοῦτο εἶπε. μετὰ

2. ἕτερος] ἄλλος Ο. Verba καὶ Δαρεῖος—ἕτερος om. P., vacuo tamen spatio relicto.

3. κατεβίβασαν P. καταβιβάσαι συνεβουλεύσαντο (ἐβουλεύσαντο Ο.) vulgo. Quæ post κατεβίβασεν leguntur usque ad finem scholii ab-sunt a P.

5. βούλεσθαι Ο. βουλεύεσθαι vulgo.

13. αἰσθανθεὶς Ο. αἰσθανόμενος vulgo.

χρεμετίσει] χρεμετίσειεν Ο.

14. Ἄλλως addidi ex Ο.

16. φοράδα] φορβάδιον Ο. quod ipsum quoque verum esse potest sive sic sive φορὰδιον scriptum. Vide de his vocabulis, quæ θήλειαν ἵππον significant, Ducangium s. v. φορὰδα.

20. ἔσφαλαν] Sic Ο. fortasse pro ἔσφαλται. Conf. p. 486, 19.

28. κακῶς] καλῶς Ο.

γὰρ τὴν τῶν μάγων καθαίρεσιν Δαρεῖος ὁ μέγας ἤρξεν, ὅτε οἱ ἐπὶ τὰ στρατηγοὶ τοῦ Καμβύσου ᾤμωσαν ἀναιρεθῆναι τὸν μάγον τὸν ὑποκρι-
νόμενον τῷ ὀνόματι Μάρδου. Α.

καγὼ πάλου δ' ἔκυρσα] τοῦ κλήρου ἐπέτυχον. Β.

781. πόλει] τοῖς Σούσοις. Β.

5

783. ἐπιστολάς] καὶ παραινήσεις καὶ συμβουλάς. Β.

784. εὖ γὰρ] καλῶς γινώσκετε τοῦτο, ὃ ἐμοὶ ξυνήλικες Πέρσαι,
ὅτι ἅπαντες ἡμεῖς οἱ κράτη κατέσχομεν, ἤγουν οἱ προτοῦ βασι-
λεύσαντες, οὐκ ἂν ἐφάνημεν βλάβαντες τοσαύτην βλάβην τῶν Περ-
σῶν, ὅσην νῦν ὁ Ξέρξης ἐποίησε. Α.

10

787. καταστρέφεις] καθιστᾷς. Β.

788. λόγων τελευτήν] ἤγουν εἰς τι τῶν σῶν λόγων τέλος καθι-
στᾷς. ἐκ τούτων] ὧν λέγεις. ἔτι] εἰς τὸ ἐξῆς. Β.

791. πλείον ἤ] μὴδ' εἰ πλείονα τῆς τῶν Περσῶν στρατιᾶς
κτῆσεσθε. Β.

15

792. αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ] αὐτὴ γὰρ ἡ Ἑλλὰς συμμαχεῖ ἐκείνοις
τοῖς Ἑλλήσι διὰ τὸ αὐτοὺς μὲν τρέφειν ἐν τοῖς οἰκείοις καρποῖς
τοὺς ὑπερπάλους καὶ πολυῖππους, ἤγουν τοὺς Πέρσας· ἡ τοὺς ὑπερ-
κόμπους καὶ ἀλαζόνας φθείρουσα ἐν λιμῷ. Ρ. αὐτὴ γὰρ ἡ Ἑλλὰς
ἡ Ἀτθὶς συμμαχεῖ ἐκείνοις τοῖς Ἑλλήσι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν καρποὺς 20
αὐτάρκεις, ὥστε τοὺς ἐναντίους ἀποτρέπεσθαι. ἡ γῆ, φησὶ, κτεί-
νουσα λιμῷ τοὺς πολυῖππους Πέρσας. Α.

ἡ γῆ] ἡ Ἑλληνική. Β.

794. κτείνουσα λιμῷ] σίτου γὰρ σπάνιν καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων
ἔχει. Β.

25

795. εὐσταλῇ καὶ λεκτὸν] εὐσύνοπτον καὶ ἐκλελεγμένον. Β.

796. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας] ἀλλ' οὐδ' ὁ καταλειφθεὶς στρατὸς τῷ
Μάρδονι, αἱ τριάκοντα μυριάδες, ὑποστρέψουσιν εἰς τὴν πατρίδα, καὶ
πῶς, λέγουσιν, ἀποστεῖλαι πάλιν ἕτερον στρατόν; τοῦτο δὲ εἶπε, τὴν
πάντων σημαίνων ἀπώλειαν τῶν Περσῶν. ὁ γὰρ Μάρδων ἐπελέξατο 30
λ' μυριάδας, τὸ ἑκκριτὸν μέρος τοῦ στρατοῦ, ἃς ἐπ' ἐλπίσι κεναῖς ὁ
Ξέρξης κατέλειψεν. Α.

2. ἀναιρεθῆναι] ἀναιρῆσαι Ο.

vulgo.

3. Μάρδου] Hic quoque Μάρδιος
legendum fuerit, si loco præce-
dente retineatur Μάρδις. STEPH.

30. ὁ γὰρ] Ἄλλως. ὁ γὰρ Pauwius.
Μάρδων] μαρδόνης Ο.Ρ.

31. ἄς] ὁ Ο. ἡ Ρ.

28. μάρδονι Ο.Ρ. Μαρδονίῳ καὶ

ὁ μείνας] μετὰ Μαρδονίου. B.

800. παῦροι] ὀλίγοι. B.

801. χρὴ θεσφάτοισιν ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα βλέψαντα] ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κάκεῖνα συμβῆναι στοχάζομαι. A.

θεσφάτοισιν] τοῖς πάλαι περὶ ταύτης τῆς ἡττης δοθεῖσί μοι 5
χρησμοῖς. B.

802. συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ] οὐ γὰρ τὰ μὲν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει, τὰ δ' οὐ, ἀλλὰ πάντα ὅσα βροτοῖς παθεῖν πέ-
πρωται ἐπισυμβαίνει αὐτοῖς. Ἄλλως. εἰ γὰρ τὰ μὲν συμβαίνει
ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κάκεῖνα συμβήσεται. “οὐχὶ τινὰ μὲν συμ- 10
“βαίνει ἐκ θελήματος τῶν θεῶν, τὰ δὲ οὐ,” ἀλλ' ὅσα ὑπὸ θεῶν διιθύν-
ονται βουλεύματα τῶν ἀνθρώπων, τελειοῦται, ὅσα δὲ οὐ, οὐ τελειοῦ-
ται. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τοὺς χρησμοὺς τοὺς κειμένους μὴ ἀπελθεῖν
εἰς Ἑλλάδα. A.

803. κείπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον] καὶ ἐάν περ τάδε τὰ 15
πεπρωμένα ἀληθῆ τυγχάνωσι, λείπει καὶ τὸ ἔκκριτον πλῆθος τοῦ
βαρβαροῦ στρατοῦ, ἀντὶ τοῦ οἴχεται καὶ θήσκει. εἴτα ἐξ οὐδετέ-
ρου πρὸς ἀρσενικὸν τὸν λόγον ἔτρεψεν, εἰπὼν, πεπεισμένος οὗτος ὁ
στρατὸς ἐν κενᾷ ἐλπίσι. πέπρωται γὰρ αὐτὸν ἐκεῖ θανεῖν. ἡ λεί-
πει καὶ ἀφίησιν ὁ Ξέρξης ἐν Ψυτταλείᾳ τὸ τοῦ στρατοῦ ἔκκριτον 20
πλῆθος, πεπεισμένος ματαίαις ἐλπίσι. A.

κείπερ τάδ' ἐστὶ] ἤγουν εἶπερ τοῦτο οὕτως ἔχει, ὥς πάντα τὰ
τῶν χρησμῶν πληροῦται. B.

804. λείπει] καταλιμπάνει ὁ Ξέρξης ἐκεῖσε. κενᾷσιν ἐλπίσιν]
ματαίαις ἐλπίσιν ὥς ἂν διὰ τοῦ πεζοῦ τὴν Ἑλλάδα χειρώσεται. B. 25

804. μίμνουσι δ' ἔνθα] ὁ Ἀσωπὸς τὸ πῖασμα καὶ λίπασμα ἢ
πότισμα προσφιλὲς τῇ Βοιωτῶν χθονὶ καὶ τῇ γῇ, ἄρδει τὸ πεδῖον
καὶ τὴν γῆν, ἀντὶ τοῦ, ἔνθα ὁ Ἀσωπὸς λιπαίνει τὴν Βοιωτίαν. A.

806. φίλον πῖασμα] προσφιλὲς τοῖς ἐκεῖσε πότισμα. B.

807. οὗ σφιν κακῶν ὑψιστα] τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίαν φη- 30
σιν, ἣν πρὸς τοὺς Λάκωνας συγκροτήσαντες οἱ Βάρβαροι κατὰ κράτος
ἡσσήθησαν. P.

808. ὕβρεως] τῆς κατὰ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἄλλων. ἄποινα]
ἀμοιβάς. καθέων φρονημάτων] ἐπειδὴ ἀσεβὲς φρόνημα εἶχον, ἅτε

4. συμβῆναι P. συμβήσεσθαι vulgo. bique.

9. εἰ Pauwius pro οὐ.

16. πεπρωμένα P. πεπραγμένα vulgo.

12. τελειοῦται] τελειοῦται P. utro-

ἱερὰ ἐμπιμπρῶντες καὶ τοὺς τάφους ἀνασκευάζοντες. γράφεται καὶ δωρημάτων, ἤγουν ἃ ἀθέως τῇ Ἑλλάδι ἐπήγαγον. B.

810. συλᾶν] πορθεῖν καὶ ἀφανίζειν. B.

811. αἴστοι] ἀφανεῖς. ἰδρύματα] κατοικίαι. B.

812. φύρδην] ὁμοῦ. B.

814. κούδέπω κακῶν] ἡ τῶν κακῶν οὖν κρηπὶς καὶ ὑποβάθρα καὶ θεμέλιος καὶ ὁ ἐσμός οὐδέπω ὑπέστη καὶ εἰς τέλος κατήντησεν, ἀλλ' ἔτι ἐκπαιδεύεται καὶ αὖξεται τὰ δεινά. A.

815. κρηπὶς] στάσις καὶ τέλος. ἐκπαιδεύεται] εἰς παιδείαν ἐκείνων αὖξάνεται τὰ κακά. B.

816. πέλανος] ῥύπος. B.

817. Δωρίδος] τῆς Πελοποννησιακῆς. B.

818. θῖνες δὲ νεκρῶν] οἱ θῖνες δὲ καὶ οἱ σωροὶ τῶν νεκρῶν καίπερ φωνὴν μὴ ἔχοντες δείξουσιν καὶ τῇ τρίτῃ γενεᾷ τὰ τῶν Περσῶν πτώματα, τούτέστιν ὅτι καὶ ἂν τρεῖς γενεαὶ παρέλθωσιν, τὰ δὲ τῶν νεκρῶν καὶ ἔτι παραμενοῦσι πτώματα, διὰ τὸ ἄπειρα εἶναι μὴ ἰσχύσαντος τοῦ χρόνου ἀφανίσαι αὐτά. A.

θῖνες] οἱ σωροί. τριτοσπόρφ γενεῖ] τρίτῃ γενεᾷ. B.

819. ἄφωνα] οὐκ ἐκ λόγων, ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς θέας. σημανοῦσιν] δηλώσουσι. B.

820. ὥς οὐχ ὑπέρφευ] σοβαρῶς οὐ χρὴ φρονεῖν ἄνθρωπον ὄντα τινά. ἡ γὰρ κενοδοξία καὶ ἡ τῶν θεῶν καταφρόνησις ἐξανθοῦσα γεννᾷ στάχυν βλάβης, ὅθεν θρήνου ἄξιον θέρος θερίζει ὁ τὴν τῶν θεῶν ἐνδεικνύμενος ὕβριν καὶ καταφρόνησιν. A.

ὑπέρφευ] ἄγαν καὶ μεῖζον ἀνθρώπου. B.

821. ὕβρις] ἀλαζόνεια καὶ ἀσέβεια. B.

822. ἐξαμᾶ] θερίζει. B.

823. τῶνδε] ὧν ἐποίησαν καθ' ἱερῶν καὶ τῶν ἄλλων. B.

824. Ἑλλάδος τε] μηδὲ τις ὑπερφρονήσας καὶ παραβλεψάμενος τὴν προσοῦσαν αὐτῷ εὐτυχίαν, ὥς μεῖζονος ἐρασθεὶς δόξης, ἐκχέῃ καὶ φθείρῃ ὃν τὸ πρὶν εἶχεν ὄλβον μέγιστον. A.

825. ὑπερφρονήσας] καταφρονήσας, παριδών. τὸν παρόντα δαίμονα] τὴν παροῦσαν νῦν Περσαῖς δυστυχίαν. B.

7. θεμέλιος] θέμεθλον O. θέμεθλος 15. ἂν] Legebatur post παρέλθω-
P. Proxima καὶ ὁ ἐσμός (ἐθμός O.) σιν. Verba τούτέστιν—πτώματα om. P.
om. P.

826. ἄλλων] πραγμάτων. ὄλβον] τὴν εὐδαιμονίαν ἣν εἶχε. B.

828. εὐθυνος] δικαστής. A.

εὐθυνος] τιμωρός. B.

829. πρὸς ταῦτ' ἐκείνον] πρὸς ταῦτα ὑμεῖς οἱ κεχρημένοι τῇ σωφροσύνῃ, ἣ οἱ χρῆζοντες καὶ θέλοντες σωφρονεῖν, πινύσκετε καὶ συνε- 5 τίζετε καὶ σωφρονίζετε ἐκείνον τὸν Ξέρξην ἐν συνετοῖς νουθετήμασιν, ὥστε λῆξαι καὶ παύσασθαι θεοβλαβοῦντα καὶ τὴν ἐκ τῶν θεῶν βλάβην πάσχοντα διὰ τῆς κενοδοξίας. ἡ κεχρημένον ἀντὶ τοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ ἄξιον ὄντα σωφρονεῖν. A.

ἐκείνον] τὸν Ξέρξην. κεχρημένοι] εἰς τὸ κεχρημένοι ὑποστίξας 10 ἀντὶ τοῦ χρῆζοντες νοήσεις. εἰ δὲ συνάψεις τοῦτο πρὸς τὸ εὐλόγοις νουθετήμασιν, ἀντὶ τοῦ χρησάμενοι, ὅθεν καὶ πρὸς τὸ λῆξαι ὥστε ἔξωθεν λάβης. B.

830. πινύσκει] νουθετεῖτε. B.

831. θεοβλαβοῦντ' ἐκ θεῶν βλαπτόμενον, ἡ βλάπτοντα τοὺς 15 θεούς. B.

834. πάντα γὰρ] ὑπὸ τοῦ ἄλγους τῶν ἐπελθόντων τῷ Ξέρξῃ κακῶν πάντα τὰ μέρη τῶν ποικίλων ἐσθημάτων αὐτοῦ στημορραγοῦσι, καὶ μετὰ τῶν στημόνων αὐτῶν διαρρέουσιν ἐν τῷ σώματι αἱ λακίδες καὶ διασχίσσεις, τουτέστιν ὑπὸ τῆς θλίψεως διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐ- 20 τοῦ ὁ Ξέρξης. A.

835. λακίδες] σχίσματα. B.

836. στημορραγοῦσι] διαρρήγνυνται. B.

840. ὑμεῖς δὲ πρέσβεις] πρὸς τὸν χορόν φησιν ὁ Δαρεῖος ὅτι ἐγὼ μὲν ἄπειμι κάτω εἰς τὸν Ἀἶδην ὑμεῖς δὲ, ὧ γεραιοὶ, χαίρετε, ἐν 25 κακοῖς μὲν ὄντες, ὅμως δὲ χαίρετε, ψυχῇ διδόντες ἡδονήν. ἤγουν θύοντες ἐμοὶ καὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἡδύνοντες διὰ τῶν θυσιῶν, τοῖς γὰρ θανοῦσι θυσία μόνῃ ἐστὶ προσδεκτέα, πλοῦτος δὲ οὐδὲν ὠφελεῖ. A.

ἐν κακοῖς] ὄντες. B.

842. χρήματ' πλοῦτος. B.

843. ἢ πολλὰ] ὁ χορὸς ἀκούσας ἀπὸ τοῦ Δαρείου ἃ μέλλουσι καὶ 30 ἔτι παθεῖν οἱ Πέρσαι κακὰ, φησὶν, ὥντως ἡλγησα ἀκούσας τοῖς Πέρσαις πολλὰ πῆματα καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι, ἢ ἃ νῦν πάσχουσι καὶ ἃ μέλλουσιν ἔτι αὐτοῖς ἐπελθεῖν. A.]

6. σωφρονίζετε] σωφρονεῖτε P.

8. τῆς κενοδοξίας] τὴν κενοδοξίαν O.

19. διαρρέουσιν] διαρρήσουσιν O.P.

847. ἀτιμίαν] διάρρηξιν. B.

848. ἀμπέχει] περικαλύπτει. B.

851. οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' οὐ γὰρ τοὺς ἐμοὶ φιλτάτους ἐν ταῖς αὐτῶν ἀνάγκαις προδώσω καὶ παραβλέψομαι. A.

852. ὧ πόποι] θαυμαστικῶς σύγκρισιν ποιεῖται τῶν ἐπὶ Δαρείου 5 εὐτυχημάτων πρὸς τὰ νῦν κακὰ, καὶ φησιν, ὅπως μεγάλης βιοτῆς, ἀγαθῆς τε πολιτισσινόμου, καὶ τὴν πόλιν καλῶς νεμούσης καὶ διευθετούσης, ἐτύχομεν ἐπὶ τοῦ Δαρείου. A.

853. πολιτισσινόμου] καλλίστης ὑπαρχούσης πολιτικῆς. B.

852. ἐπεκύρσαμεν] ἐπετύχομεν. B.

10

854. εἴθ' ὁ γεραίος] εἴτε καὶ ὀπηνίκα ἤρχε καὶ ἐβασιλεύε τῆς ἡμετέρας χώρας ὁ Δαρεῖος, ὁ ἄμαχος βασιλεὺς, ὁ ἰσόθεος, ὁ πανταρκῆς καὶ εἰς πάντα ἀρκῶν καὶ εὐεργετῶν καὶ διευθετῶν καὶ διέπων καλῶς, καὶ παντάπασι δίκαιος γενόμενος. A.

τὸ εἴτε εἰ μὲν ἄνω συνάψεις, ἐπεκύρσαμεν γράψεις· εἰ δὲ κάτω, 15 ἀπεκύρσαμεν γράψεις, οὗ δὴ στίξας ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ εἴτε ὑποστίξεις πρὸς τὸ χώρας. B.

855. πανταρκῆς] ὁ παντὶ βοηθῶν. P. ἀκάκης ἄμαχος] πρᾶος, εἰρηνικός. ἢ ὁ μὴ κάκην καὶ δειλίαν ἔχων. B.

858. πρῶτα μὲν εὐδοκίμου] περιβοήτοι ἦμεν ἐκ πολέμου παν- 20 ταχοῦ τροπαιουχοῦντες· οἱ δὲ δημωφελεῖς δῆμοι πάντα τὰ νόμιμα ἐπολιτεύοντο. O. πρῶτα μὲν καὶ πρωτοτύπως ἀπεφαινόμεθα στρατιᾶς εὐδοκίμου, ἥτις περιβοήτου καὶ τροπαιοφορούσης, τουτέστι διὰ στρατιᾶς, κατὰ πόλεμον εὐδοκιμοῦμεν καὶ ἐπεύθυνον, ἡγουν κατὰ τὸ εὐθὺ ἐξήγοντο καὶ ἐπλατύνοντο, πάντα τὰ νόμιμα τῶν πυργουμένων 25 καὶ τετειχισμένων πόλεων καὶ ὠρμῶμεν κατὰ τὰ νενομισμένα ἔθη ταῖς πόλεσι ταῖς πορθουμέναις, οὐ τεμένη πορθοῦντες, οὐ τάφους ἀνασπῶντες, ὡς Ξέρξης ἐτόλμησε ποιῆσαι. λέγεται δὲ καὶ πύργινα νόμιμα τὰ πυργοῦντα καὶ συνιστῶντα τὰς πόλεις. A.

ἀπεφαινόμεθ' τὸ ἀπὸ πρὸς τὸ εὐδοκίμου σύναπτε, ἢ ἢ, ἀπὸ τῆς 30 εὐδοκίμου στρατιᾶς ἐφαινόμεθα καὶ ἐκδηλοὶ πᾶσιν ἦμεν τὰ ἐς πολέμους. νόμιμα] οἱ νόμοι. B.

859. τὰ πύργινα πάντ' τὰς πόλεις πάσας. ἐπεύθυνον] διόφκουν. B.

861. νόστοι] αἱ ὑποστροφαί. B.

13. εὐεργετῶν—διέπων P. διευεργετῶν καὶ διέπων vulgo.

864. ὅσας δ' εἶλε πόλεις] τοῦτο θαυμαστικῶς φησιν ὅτι τῇ ἀρετῇ Ἑλλήνας ὑπέταξε Δαρεῖος, ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη. Α.

ὅσας] πολλὰς. εἶλε] ἔλαβε. Β.

οὐ διαβάς] καὶ οὐ διελθών. Β.

865. οὐδ' ἀφ' ἐστίας συθεῖς] σκληροτέρα ἢ συναλοιφὴ ποταμοῦδ' 5 ἀφ' ἐστίας, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ ἔνεκα τοῦνεκα. Α. τὸ τέλειον ἦν ποταμοῦ οὐδ' ἀφ' ἐστίας· ὥδε δὲ ἐκβληθέντος τοῦ υ καὶ κραθέντος τοῦ ο καὶ τῆς ου διφθόγγου εἰς τὴν ου δίφθογγον, ποτάμ' οὐδ' ἀφ' ἐστίας γίνεται ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου, ὡς καὶ τὸ τοῦ ἔνεκα, τούνεκα. Ρ. 10

συθεῖς] ὀρμηθεῖς. Β.

868. οἶαι Στρυμονίου πελάγους] οἶαί εἰσιν αἱ Ἀχελωῖδες νῆσοι τοῦ Στρυμονίου πελάγους αἱ πάροιχοι τῶν Θρηκίων ἐπαύλων, ἦγουν τῆς Θράκης. Α.

Ἀχελωῖδες] παραθαλάσσιοι. Ἀχελῶς γὰρ τὸ ὕδωρ κατὰ 15 γλῶσσαν. πάροιχοι] πλησιόχωροι. Β.

870. ἐπαύλων] κατοικήσεων. Β.

871. λίμνας τ' ἔκτοθεν] ἦγουν αἱ ἔξωθεν θαλάσσης. εἶτα παρακατιῶν ἐφερμηνεύων φησὶν ὅτι ἐκεῖνας λέγει αἱ κατὰ τὴν χέρσον ἐλαύνουσαι τὸν πύργον, ἦγουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῇ χέρσφι πλησιά- 20 ζονται, τούτου τοῦ ἀνακτος ὑπήκοοι, ἦγουν τοῦ Δαρείου, αὐχόμεναι, ἦτοι αὐχός αὐτὸν καὶ αὐχέμα ἔχουσαι, περὶ τὸν εὐρὺν πόρον τῆς Ἑλλάδος ὡς μέχρι Ὑπερβορέων παρατεινούσης τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς. Ο.Ρ.

λίμνας] θαλάσσης. ἔκτοθεν] καὶ αἱ ἔξω τῆς θαλάσσης, ὅσαι 25 εἰσὶ μεσήπειροι, ὡς καὶ μέχρι Ὑπερβορέων παρατεινάσης τῆς ἀρχῆς τῶν Περσῶν. Β.

872. περὶ πύργον] περὶ τεῖχος. Β.

873. τοῦδ' ἀνακτος ἄϊον] τῷ Δαρείῳ ὑπήκουον. Α.

τοῦδ' ἀνακτος] τοῦ Δαρείου. ἄϊον] ἦκουον. Β. 30

874. εὐχόμενοι] φημιζόμεναι. Β.

875. μυχία τε Προποντὶς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἶαί εἰσιν αἱ περὶ τὸν

15. Ἀχελῶς] Scribebatur Ἀ- est spatium vacuum quattuor vel χελῶη. quinque versuum.

19. ἐκεῖνας] ἐκεῖναι Ρ.

20. ἐλαύνουσαι τὸν] Post τὸν in Ρ. 23. Ὑπερβορέων παρατεινούσης cor- rexi pro περὶ βορέων περιτεινούσης.

Ἑλλησπόντον τὴν οἴκησιν ἔχουσαι, ἡ Προποντίς τε, ἥτοι τοῦ Εὐ-
ξεινου πελάγους, ἡ μυχία καὶ ἡ ἐν μυχοῖς τοῦ Ἑλλησπόντου κειμένη
καὶ τὸ στόμα τοῦ πόντου, ἥγουν ὁ Βόσπορος· οὗτος γὰρ στόμα
πόντου λέγεται. Α.

μυχία] βαθεῖα· ἡ ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἑλλησπόντου κειμένη. Β. 5

878. νῆσοί θ' αἰ] νῆσοί τε· ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἶαί εἰσιν, αἵτινες
περίκλυστοι καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης κλυζόμεναι κατὰ τὸν Εὐξείνου
πόντον (τοῦτον γὰρ πρῶνα ἄλιον λέγει) ὑποτασσόμεναι καὶ προσκα-
θήμεναι τῇ ἡμετέρᾳ γῇ. Α.

μετὰ] κατά. πρῶν] ἐξουχῇ. Β.

10

881. τᾶδε γὰρ] τῇ περὶ τὸν Ἑλλησπόντον. προσήμεναι] προσ-
καθήμεναι. Β.

883. Λέσβος] Λέσβος πόλις Αἰολική. μητρόπολις δὲ τῶν Αἰο-
λικῶν πόλεων, περίμετρον ἔχουσα θ' σταδίων μεταποιουμένη τῆς
Ὀρφέως κεφαλῆς. ἐκεῖ γάρ φασιν μετὰ θάνατον αὐτὴν λαλοῦσαν¹⁵
προσενεχθῆναι· τοῦτο δὲ ἐμυθεύθη διὰ τὸ ἀρίστους ἐκεῖ καὶ μετὰ
Ὀρφέως γενέσθαι ἄνδρας λογίους, ὧν ἦν καὶ Ἀρίων ὁ Μιθυμναῖος
καὶ Πιπτακὸς καὶ ὁ ποιητῆς Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφώ, θαυμαστόν τι,
φασὶ, γυναικὸς χρῆμα· πρὸς ἣν οὐδεμία γυνὴ ἐφάμιλλος εἰς ποιήσιν
ἦν. ἦν δὲ πεντάπολις ἡ Λέσβος, ἔχουσα τῶν ἐ' τὴν Λέσβον, ἀφ' ἧς²⁰
ἡ νῆσος Λέσβος ἐλέγετο, ἐκ τοῦ μέρους λαχοῦσα τὸ ὄνομα, ὥσπερ
καὶ νῦν Μιτυλήνη λέγεται ἡ αὐτὴ ἀπὸ πόλεως ὁμωνύμου μιᾶς
ἐκείνων τῶν ἐ' τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ καὶ Λυκόφρων αὐτὴν Ἰσσαν ἐκά-
λεσε· μία γὰρ καὶ ἡ Ἰσσα τῆς αὐτῆς πενταπόλεως. Ο.

οἶα Λέσβος] μεταβέβηκεν εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. ἡ γὰρ²⁵
Λέσβος ἐν τῷ Αἰγαίῳ ἐστίν, ὁμοίως καὶ ἡ Σάμος. Α.

Λέσβος] νῆσος· ἥγουν ἡ Μιτυλήνη. Β.

886. Τήνῃ τε] καὶ ἡ Ἄνδρος νῆσος ἡ συνάπτουσα τῇ νήσῳ Τήνῃ
καὶ συνημμένη αὐτῇ καὶ ἀγχιγείτων ταύτης τυγχάνουσα. Α.

συνάπτουσα] πλησιάζουσα. Β.

30

888. καὶ τὰς ἀγχιάλους μεσάγκτους] τὰς ἄγχι τῆς θαλάσσης
κειμένας καὶ πρὸς τὸν αἰγιαλόν. Α.

14. θ' σταδίων] θ' στά^δ Ο.

15. φασιν correxi pro φησίν.

18. Πιπτακός—Ἀλκαῖος] πιπτανός
—ἀλκίαιος (sic) Ο.

τι] τινα Ο.

19. οὐδεμία] οὐδὲ α' scriptum in Ο.

23. λόγῳ] λε^γ cum compendio Ο.
Λυκόφρων] 220.

889. ἐκράτυνε] ἐδέσποζε. μεσάκτους] ἐπειδὴ τὰ κύκλῳ τῶν νήσων ἄκται εἰσι, διὰ τοῦτο μεσάκτους τὰς νήσους καλεῖ. B.

892. Κυπρίας] τὰς ἐν τῇ Κύπρῳ. B.

894. Σαλαμῖνά τε] Σαλαμῖνα τὴν ἐν Κύπρῳ φησίν· ἥς ἡ μητρό-πολις ἡ ἐν τῇ Ἀττικῇ δηλαδὴ νῆσος Σαλαμῖν αἰτία ἐστὶ τῶνδε τῶν 5 στεναγμάτων. ἄποικοι γὰρ εἰσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνιοι τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ· φασὶ γὰρ ὅτι τοῦ Αἴαντος αὐτόχειρος σφαγέντος ἐν Τροίᾳ ὁ Τεῦκρος ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς ἐν τῇ Σαλαμῖνι τῇ αὐτοῦ πατρίδι κατελθὼν οὐκ ἐδέχθη τῷ πατρὶ αὐτῶν Τελαμῶνι, ἀλλ' ἐδιώχθη ἀπὸ τῆς Σαλαμῖνος, ὡς μὴ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κωλύσας σφαγιασθῆσόμενον 10 ὑφ' αὐτοῦ. κατελθὼν οὖν ἐν τῇ Κύπρῳ ἐδείματο πόλιν καὶ ταύτην ἐκάλεσε Σαλαμῖνα ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Ἀττικῇ. A.

895. ματρόπολις] αἱ Ἀθῆναι. B.

896. στεναγμάτων] τὸ νῦν πρὸς τὸ στεναγμάτων σύναπτε. B.

897. εὐκτεάνους] πλουσίας. τινὲς κατὰ κλῆρον τὸν Ἴόνιον, ἥτοι 15 τὰς κλῆρον καὶ λάχος ἐχούσας τὸν Ἴόνιον κόλπον. τινὲς δὲ τὸ εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον ἀντὶ τοῦ κατὰ πλοῦτόν φασιν. P. νήσους ἢ πόλεις. B.

κλῆρον] θέσιν. B.

900. ἐκράτυνε] ἐδέσποζε. B.

20

σφετέραις] ἰδίαις. B.

ἀκάματον] θαυμαστὸν, μέγα. B.

παρῆν] παρυπῆρχεν αὐτῷ, τῷ Δαρείῳ. B.

902. τευχιστήρων] ὀπλισμένων. B.

ἐπικούρων] βοηθῶν. B.

25

904. νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως] νῦν δὲ πάλιν οὐκ ἀμφιβόλως, ἀλλ' ἀληθῶς ταῦτα φέρομεν ἐν τοῖς πολέμοις, δηλαδὴ τὰς ἐπελθούσας ἡμῖν συμφορὰς, τὰς ἐκ θεοῦ τραπέϊσας πρὸς ἡμᾶς. ἡ θεόβρεπτα, τὰ ἐκ θεῶν τρεφόμενα καὶ αὐξανόμενα δι' ἡμᾶς. ἡ ὑπὸ θεῶν ἐνεχθέντα καὶ θεοῖς δοξάντα. A.

30

905. θεόβρεπτα] θεόπεμπτα. B.

906. δμαθέντες] δαμασθέντες. A.

7. αὐτόχειρος σφαγέας ἐν Τροίᾳ δ Τεῦκρος P. αὐτόχειρος γεγενῆσος δ Τεῦκρος vulgo.

11. εἰδείματο P. ἀνεδείματο vulgo.

12. ἐκάλεσε P. καλέσας vulgo.

17. νήσους] Legebatur πλησινῆσους.

26. ἀμφιβόλως O.P. ἀμφιβάλλεται vulgo.

28. θεόβρεπτα] θεότρεπτα O.

29. δι' ἡμᾶς om. O.

908. πλαγαῖσι] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. B.

909. ἰὼ, δύστηνος ἐγὼ] ὁ Ξέρξης ὑπομνησκόμενος τῶν ὅλων Περσῶν ὀλωλότων αἰσχύνῃ καὶ ἐλέῳ πιεζόμενος θρηνεῖ, λέγων, φεῦ τῆς στυγεραῆς καὶ μισητῆς ταύτης μοίρας κυρήσας καὶ ἐπιτυχῶν, κακοτελευτήτου καὶ εἰς κακὰ καταντήσας. A. 5

στυγεραῆς] λυπρᾶς. μοίρας] δυστυχίας. B.

910. ἀτεκμαρτοτάτης] ἀπροσδοκήτου. B.

911. ὡς] λίαν. ὠμοφρόνως] ἀπηνῶς. ἐνέβη] ἐνέσκηψε. B.

914. τήνδ' ἡλικίαν] τοὺς γέροντας. B.

915. εἴθ' ὦφеле, Ζεὺς] ὑπομνησθεῖς ὁ Ξέρξης τῶν νέων ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων ἐν Ἑλλάδι φησὶ ταῦτα, εἴθε ὦφελεν ὁ Ζεὺς καὶ μετὰ τῶν φθαρέντων ἀνδρῶν κατακαλῦναι τῇ μοίρᾳ τοῦ θανάτου. A. 10

916. τῶν οἰχομένων] τῶν φθαρέντων. B.

917. καλύψαι] ἀφανίσαι. B.

918. ὅτοτοϊ, βασιλεῦ] ὁ χορὸς ἰδὼν τὸν Ξέρξην ὀδυρόμενον φησὶ πρὸς αὐτὸν, φεῦ, ὦ βασιλεῦ τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς καὶ τῆς μεγάλης τιμῆς τῆς τοῖς Πέρσαις νεμηθείσης καὶ τὰ Περσῶν διοικούσης καὶ διεπύουσης καὶ διευθετούσης ἅπαντα, τοῦ κόσμου τε τῶν ἀνδρῶν, ἥτοι τῆς παρατάξεως καὶ τῆς στρατηγίας καὶ τῆς κατὰ λόγον κοσμήσεως καὶ εὐταξίας τῶν Περσῶν, οὓς νῦν ὁ δαίμων καὶ ἡ τύχη ἡφάνισεν. ἡ τοῦ κόσμου, ἀντὶ τοῦ τῆς νεότητος, περιφραστικῶς, τῶν νέων ἀνδρῶν καὶ γενναίων. A. 20

στρατιᾶς] ἕνεκα. B.

919. περσινόμου] τῆς νενομισμένης τοῖς Πέρσαις. B.

920. κόσμου] ἕνεκα. B. 25

921. δαίμων] ἡ τύχη. ἀπέκειρε] ἡφάνισε. B.

922. γὰρ αἰάζει τὰν ἐγγαίαν] ἡ γῆ δὲ ἡ τῶν Περσῶν αἰάζει καὶ θρηνεῖ τὴν ἥβην καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν Περσῶν τὴν ἐγγαίαν καὶ τὴν ἐγχώριον. ἡ οὕτως, ἡ γῆ ἡμῶν τὴν ἔξω τῆς γῆς ἥβην σεσαγμένην ὑπὸ τοῦ Ἄιδου καὶ διὰ τὸν Ξέρξην κταμένην αἰάζει. ἡ τὴν ἀποκταν- 30 θεῖσαν ἐν τῷ Ξέρξει, τῷ σάκτορι καὶ τῷ πληρωτῇ τοῦ Ἄιδου. παρὰ τὸ σάττω τὸ ἐπιφορτίζω καὶ γεμίζω. δι' αὐτὸν γὰρ ἀπέθανον οἱ

12. φθαρέντων] οἰχομένων O.

κατακαλῦναι O.P. καλύψαι vulgo.

16. δεξιᾶς] Quid δεξιᾶς ad στρατιᾶς? PAUW.

17. τῆς τοῖς Πέρσαις νεμηθείσης καὶ

τὰ] τῆς κατὰ τῶν O., τῆς τὰ P., mediis omissis.

30. ἀποκτανθεῖσαν O.P. ὑποκτανθεῖσαν vulgo.

32. σάττω P. σάδω O. σάζω vulgo.

Πέρσαι, καὶ αὐτὸς αἴτιος γέγονεν τοῦ θανεῖν αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τὸν Ἄιδην γενέσθαι. Α. ἡ οὕτως, ἡ γῆ ἡμῶν θρηνεῖ τὴν ὑπὸ γῆν κρυφθεῖσαν ἡλικίαν τῶν Περσῶν τῷ Ξέρξῃ ἀναιρεθεῖσαν τῷ τοῦ Ἄιδου πληρωτῇ. Ο.Ρ.

γαῖα] ἡ Περσίς. αἰάζει] θρηνεῖ. ἔγγαιον] ἐγχώριον. Β. 5

923. ἦβαν] ἡλικίαν. Ξέρξα] ὧ. κταμέναν] ἐκβληθεῖσαν. Β.

923. Ἄιδου σάκτορι] Ἄρει, δι' οὗ πληροῦται ὁ Ἄιδης νεκρῶν. ἡ σάκτορι ἀντὶ τοῦ φθορεῖ. Β.

926. πάνν γὰρ φύστις] φύστις ἡ πεφυρμένη καὶ ἐπὶ γῆς πεσιῦσα. λέγεται καὶ φύστις ἡ ἔκφυσις, γονή. τοῦτο δὲ διὰ μέσου. Ἀγδα-¹⁰ βάται γὰρ, ὅς ἐστιν ἔθνος Περσῶν, ἐξέφθινται καὶ ἐφθάρησαν, πολλοὶ φῶτες, ἄνθος καὶ καλλώπισμα τῆς χώρας, τοξοδάμαντες καὶ τοῖς τόξοις τοὺς ἐναντίους δαμάζοντες, πάνν φύστις καὶ ἔκφυσις καὶ γονή μυριάς ἀνδρῶν, ἥτοι πολὺ γένος τῶν Περσῶν. τὸ δὲ γὰρ¹⁵ παρέλκον. Α.

τοξοδάμαντες] πολεμικοί. φύστις μυριάς] ἤγουν πολὺ ἀναβλαστῆσαν γένος ἀνδρῶν ἦσαν οἱ Ἀγδαβάται. Β. ὥσπερ πύθω πύσω πύστις ἡ ἐξ ἀγγελίας μάθησις, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ φύω φύσω φύστις ἡ φυὴ καὶ ἡ φύσις. Ρ.

927. ἐξέφθινται] ἐφθάρησαν. Β. ²⁰

κεδναῖς ἀλκᾶς] ἔνεκα τῆς ἀρίστης δυνάμεως τῶν Περσῶν. Β.

929. Ἀσία δὲ χθών] ἡ Ἀσία δὲ γῆ, ὧ βασιλεῦ, ἥτοι οἱ Πέρσαι πάντες ἐπὶ γόνυ κέκλινται, ἀντὶ τοῦ ὑπέκυψαν καὶ ἐφθάρησαν. ἡ ἐπὶ γόνυ ἡ Ἀσίας γῆ πέπτωκεν, ὀλοφυρομένη οὐς ἀπώλεσε. λέγει δὲ τοὺς πολίτας. τινὲς δὲ φασιν ἐπὶ γόνυ αἶας, ἥτοι κατὰ πρόσωπον²⁵ τῆς γῆς. Α.

γαῖας] γράφεται δὲ καὶ γαιᾶν, καὶ συντάσσεται οὕτω· κέκλιται καὶ ἔκλινον τὸ γόνυ ἐπὶ τὴν γαιᾶν. Ρ.

930. αἰνῶς] λίαν. Β.

ἐπὶ γόνυ κέκλιται] τεταπείνεται καὶ καταβέβληται, ἐκ μεταφο-³⁰ ρᾶς τῶν μὴ δυναμένων στῆναι διὰ πῆρωσιν σκέλους. εἴληπται δὲ εἰς παροιμίαν. Β.

2. ἐπὶ γῆν κρυφθεῖσαν] ὑπὸ τὴν γῆν κρυβεῖσαν Ο.

3. τῷ Ξ.] ἐν τῷ Ξ. Ο.

11. ἐξέφθινται] ἐξέφθιντο Ο.Ρ.

13. φύστις] φύσις Ο.

23. ὑπέκυψαν Ο.Ρ. ἐπέκυψαν vulgo.

25. τινὲς δέ—τῆς γῆς om. Ρ.

31. διὰ πῆρωσιν correxi pro διαπρώσει.

931. ὃδ' ἐγὼν] ἤγουν ἀφορμὴ θρήνου πᾶσι γέγονα διὰ τὴν συμ-
βᾶσαν ἐμοὶ συμφορὰν, καὶ τῇ πατρίᾳ γῇ κακῶν αἵτιος γέγονα, δι'
ὧν τοσοῦτον πλῆθος ἀπώλεσα ἐν Ἑλλάδι. αἰακτὸς] ποταπὸς θρηνη-
τικός. B.

932. γέννα] τῶν Περσῶν. B.

935. προφθόγγου σοι] πρὸ τοῦ σοῦ φθόγγου πέμψω αὐτὸς ἱαχὴν
πολυδακρυὴν διὰ τὴν κακοφάτιδα βοὴν τῆς ὑποστροφῆς· εἴτα ἐρμη-
νεύων τὸ ἱαχὴν πολυδακρυὴν φησὶν· ἴαν καὶ φωνὴν κακὸν μέλος ἔχου-
σαν θρηνητῆρος Μαρνανδυνοῦ, ὡς τῶν Μαρνανδυνῶν θρηνηφδῶν ὄντων.
O.P.

πρόσφθογγον] προσφώνησίν σοι, ἤγουν χαιρετίσμα πέμψω αὐτὸς
ἱαχὴν πολυδακρυὴν διὰ τὴν κακοφάτιδα βοὴν τῆς ὑποστροφῆς. τινὲς
δὲ φασὶ πρὸ τοῦ φθόγγου καὶ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ νόστου, ἣ πρὸ τῆς
θρηνηφδίας τῆς περὶ σοῦ μελλούσης γενέσθαι. P.

προσφθόγγου] χαιρετιστικοῦ. νόστου] ὑποστροφῆς. ἡ σύνταξις, 15
πέμψω σοι τὴν βοὴν τοῦ νόστου τοῦ προσφθόγγου κακοφάτιδα ἴαν
καὶ βοὴν κακομέλετον Μαρνανδυνοῦ θρηνητῆρος, ἱαχὴν λέγω πολυ-
δακρυὴν· τουτέστιν, ὥσπερ τοὺς ἐξ ἀποδημίας ἰόντας προσφθέγγεσθαι
δίκαιον, οὕτω καὶ ἐγὼ πρὸς σε πέμψω λόγους θρήνων καὶ κακῶν γέ-
μοντας. τὸ δὲ ἴαν κακομέλετον Μαρνανδυνοῦ θρηνητῆρος ἀντὶ τοῦ 20
θρήνων ἀμελῆ καὶ ἄμουσον, οἷος ὁ τοῦ Μαρνανδυνοῦ θρηνητῆρος· οἱ
γὰρ Μαρνανδυνοὶ κακῶς καὶ ἀμούσως θρηνοῦσιν. εἴληπται δὲ εἰς
παροιμίαν. B.

936. κακομέλετον] κακὸν καὶ ἄμουσον μέλος ἔχουσαν ὡς θρηνώδη
καὶ ἀπευκτὴν. B.

937. Μαρνανδυνοῦ θρηνητῆρος] Μαρνανδυνοὶ αὐλοὶ, ἐπιτηδεϊότατα
ἔχοντες πρὸς θρήνον. Καλλίστρατος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας
Τιτυοῦ παῖδας εἶναι φησὶ δύο, Πριόλαν καὶ Μαρνανδυνὸν, ὃν κυνηγε-
τοῦντα ἀπολέσθαι, καὶ μέχρι τοῦ νῦν Μαρνανδυνούς ἐν ἀκμῇ θέρους
θρηνεῖν αὐτόν. τὸν δὲ Μαρνανδυνὸν αὐξῆσαι μάλιστα τὴν θρηνητικὴν 30
αὐλωδίαν, καὶ διδάξαι ταύτην Ἰαγνιν τὸν Μαρσίου πατέρα. καὶ

6. προφθόγγου O. προσφθόγγου P.
αὐτοῖς P. αὐτοῖς O.

9. Μαρνανδυνοῦ—Μαρνανδυνῶν] μα-
ριανδηνοῦ—μαριανδηνῶν O. et sic idem
infra constanter.

27. ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας om.

P. In O. pro verbis ἐν δευτέρῳ—
Τιτυοῦ est δὲ τί Hoc est Καλ-
λίστρατος δὲ Τιτυοῦ—. Compilata
autem hæc ex schol. vet.

31. Ἰαγνιν] Ἰαγρον O. οἶαγρον P.

αὐλοὶ γάρ εἰσι Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδειοτάτως ἔχοντες πρὸς τὰς θρηνη-
 δίας. ὅθεν καὶ τὸ περιφερόμενον “ αὐλεῖ Μαριανδυνοὶς καλάμοις
 “ κρούων Ἰαστί.” Α. εἰσὶν οἱ Μαριανδυνοὶ ἔθνος Παφλαγονικόν. Ρ.

ἴετ'] πέμπετε. αἰανῇ] σκοτεινῇ, ἣ κατηφείας πλήρη, ἐπειδὴ ἡ
 λύπη σκότισμα ἐπάγει καὶ κατήφειαν, διὰ τοῦτο αἰανῇ ἐῖπεν. Β. 5

941. δύσθροον] δύσφημον. αὐδᾶν] φωνήν. Β.

942. δαίμων] ἤγουν ἡ παρούσα δυστυχία. Β.

943. μετὰτροπος] ἐναντίος· πρόσθεν γὰρ ἡτύχουν, νῦν δὲ κατα-
 βέβλημαι. Β.

944. ἦσω] ἦσω καὶ πέμψω θρήνον καὶ λίαν πανόδυρτον, σεβίζων 10
 καὶ σεβάζων τὰ λαοπαθῆ καὶ τὰ τῶν λαῶν πάθη τῆς γέννας καὶ
 ἀνατροφῆς, δηλαδὴ τῆς πόλεως τῆς πενθητῆρος καὶ τῆς ἀξίας πέν-
 θους· τὰ βάρη καὶ τὰ δυστυχήματα τὰ ἀλίτυπα, τὰ τῇ θαλάσῃ
 τυφθέντα. λέγει δὲ τὰ σώματα τῶν Περσῶν. Α.

ἦσω] πέμψω. πανόδυρτον] πάγκλαυτον μέλος, ἤγουν ὡς πρῶν 15
 εὐφύμουν σε, οὕτως νῦν πανόδυρτον μέλος πέμψω πενθητῆρος. σε-
 βίζων καὶ διὰ θρήνου τιθεῖς τὰ λαοπαθῆ καὶ ἀλίτυπα βάρη τῇ γέννᾳ
 τῆς πόλεως, ἤγουν τὰ ἐν χέρσῃ καὶ θαλάσῃ τοῖς Πέρσαις συμ-
 βάντα. Β.

945. σεβίζων] διὰ θρήνου τιμῶν. Β. 20

946. ἀλίτυπά τε βάρη] τά τε ἐν τῇ θαλάσῃ γινόμενα δυστυ-
 χήματα. Β.

948. ἀρίδακρυν] πολὺδακρυν. Β.

949. Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα] ὁ Ἄρης· καὶ γὰρ τῶν Ἰώνων ὁ ναύ-
 φρακτος, ὁ ἑτεραλκῆς, ὁ ἐτέροις, ἤγουν τοῖς Ἑλλησιν, ἀλκὴν καὶ 25
 βοήθειαν δούς, ἀπηύρα καὶ ἀπῆλυνε τῶν Περσῶν καταθρονησάμενος
 αὐτοὺς, κερσάμενος καὶ κατακόψας αὐτοὺς εἰς πλάκα τὴν νυχίαν,
 ἦτοι νύκτα καὶ θάνατον γεγονυῖαν αὐτοῖς, κατὰ τὴν δυσδαίμονά τε
 ἀκτὴν, ἤγουν τὴν Σαλαμίνα. Α.

ἀπηύρα] ἀφείλετο ἡμᾶς. Β. 30

950. ναύφρακτος] ναυτικός. Β.

951. Ἄρης] τῶν Ἀθηναίων. ἑτεραλκῆς] ἐπίθετον Ἄρεος. Β.

952. νυχίαν πλάκα] τὴν Ψυττάλειαν. κερσάμενος] ἦτοι τεμνὼν
 καὶ ἀφανίζων τοὺς ἐν αὐτῇ ὄντας Πέρσας. Β.

26. ἀπῆλυνε — καταθρονησάμενος τὴν ἰσχὺν τῶν περσῶν Ο. omisso κα-
 αὐτοῖς Ρ. ἀφείλετο (ἀφείλετο Ο.) ταθ. αὐτοῦς.

953. ἀκτὰν] τὴν Σαλαμῖνα. B.

954. πάντ' τὰ συμβάντα. ἐκπεύθει] ἐρώτα. B.

956. παραστάται] συνασπισταί. B.

962. ὁλοὺς ἀπέλιπον] ὁλοὺς καὶ ὀλεθρίους ἀπέλιπον ἔρροντας καὶ φθειρομένους ἐκ ναὸς Τυρίας καὶ Φοινίσσης, ἐπὶ ταῖς τῆς Σαλαμῖνός 5 ἀκταῖς. A.

963. ἐκ ναὸς ἔρροντας] ἀντὶ τοῦ φθαρέντας, τὸ ἐνεργητικὸν ἀπὶ παθητικοῦ. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ “ὦ κλεινὰ Σαλαμῖς, σὺ μὲν που “ναίεις,” ἀντὶ τοῦ κατοικῆ. καὶ τὸ “πόλις ναιετάουσα,” ἀντὶ τοῦ κατοικουμένη. P. 10

969. εὐπάτωρ] εὐγενής. B.

973. ἰὼ ἰὼ μοί μοι] φεῦ ἐμοὶ, τὰς στυγνὰς καὶ λύπης αἰτίας γενομένας Ἀθήνας κατιδόντες οἱ Πέρσαι πάντες οἱ τλήμονες ἀπαίρουσι καὶ ὑποχωροῦσι καὶ θήσκουσιν ἐνὶ πιτύλῳ, ἡγούν τῷ τῆς μάχης θορύβῳ καὶ τῇ κραυγῇ. A. ἢ μὲν πτώσει καὶ πληγῇ. ἀπὸ 15 τοῦ τύπτω. καὶ προεγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ δράματι. O.

975. στυγνὰς Ἀθάνας] στυγνὰς τὰς Ἀθήνας εἶπε διὰ τὴν ἐν αὐταῖς συμβᾶσαν αὐτῷ συμφορὰν. B.

976. πιτύλῳ] κτύπῳ, πτώσει. B.

978. ἀσπαίρουσι] ψυχωραγοῦσι. B. 20

ἀπαίρουσι] γρ. καὶ ἀσπαίρουσι. P.

980. ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπαστὰν] ἄρα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν σὸν τὸν κατὰ πάντα πιστὸν, τὸν πεμπαστὴν καὶ ἀριθμητὴν τῶν Περσῶν μυρία μυρία αὐτοῦ ἔλιπες ἔνθα καὶ οἱ λοιποί; τινὲς δὲ οὕτως· ἄρα καὶ Ἀλπιστον τὸν παῖδα τοῦ Βατανόχου τὸν κατὰ 25 πάντα πιστὸν ὀφθαλμὸν τὸν μυρία καὶ μυρίους πεμπαστὴν καὶ ἐπιμελητὴν σου. ἄλλοι δὲ τὸν ὀφθαλμὸν πιστὸν λέγουσι, διότι ὁ βασιλέως ὀφθαλμὸς ἀριθμεῖ τὰ στρατεύματα. πεμπάζω γὰρ τὸ ἀριθμῶ, κυρίως δὲ τὸ κατὰ πεντάδα ἀριθμεῖν. οἶνεὶ μυριάδας ἀριθμοῦντα ὅλας καὶ ἡγεμονείας. οἱ Περσῶν γὰρ βασιλεῖς εἶχον δύο τινὰς, οἷς 30 ἐπέτρεπον τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτήρησιν, οὗς βασιλέως ἐκάλουν ὀφθαλμούς. A.

8. ὦ κλεινὰ Σαλαμῖς] Soph. Ajac. 596.

16. δευτέρῳ δράματι] Vid. schol. ad Sept. 856.

24. δὲ ἔτις—σου. ἄλλοι addidi ex P.

30. οἱ Περσῶν γὰρ—ὀφθαλμούς om. O.P.

πεμπαστὰν] φορτιστήν· συνάπτεται πρὸς τὸ Περσῶν. B.

983. τοῦ Σησάμα] οὗτοι πρόγονοι τούτου. B.

986. δαίων] ἔνεκα τῶν πολεμικωτάτων τούτων ἀνδρῶν. B.

987. ἀγανοῖς] θαυμαστοῖς. πρόκακα] δι' ὅλου κακά. B.

988. ἱγγά μοι] τοῦτό φησιν ὁ Ξέρξης πρὸς τὸν χορὸν, ὅτι ἱγγα 5
καὶ φιλίαν καὶ ἡδονὴν τῶν ἀγαθῶν ἐταίρων μοι Περσῶν ὑπομμένη-
σκεῖς, λέγων ἐμοὶ πρόκακα, ἥτοι τὰ προγεγονότα κακά. ἡ πρόκακα
ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς κακά, μηδὲν τι τῆς πρό προθέσεως σημαίνουσής. τὸ
δὲ ἅλαστα στυγνὰ ἀντὶ τοῦ λυπηρὰ καὶ κατηφείας αἷτια κακά,
ἀνεπίληστα καὶ αἰεὶ μνημονευόμενα. A.

10

ἱγγα] ἡδονήν, χάριν. B.

989. ἐτάρων] φίλων. B.

990. ἅλαστα] ἀλάθητα. στυγνὰ] μισητὰ, λυπρά. B.

991. βοᾷ] δυσχεραίνει καὶ στενάζει δι' ἐκείνων. B.

992. ἦτορ] ἐμόν. B.

15

993. καὶ μὴν ἄλλο γε ποθοῦμεν] καὶ μὴν ποθοῦμεν ἕτερόν τι μα-
θεῖν τὸν μυριόνταρχον τῶν Μάρδων ἀνδρῶν. οὗτοι δὲ ἔθνος Περσι-
κόν. A.

ποθοῦμεν] ἐρωτῆσαί σε. B.

1000. ἔταφον ἔταφον] οὐχὶ ἐπόμενοι ὅπισθεν ἐν σκηναῖς τροχη- 20
λάτοις, οἷον ἔθανον, οὐκ εὐσχημόνως δὲ ἐτάφησαν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς
Πέρσαις σκηναὺς τῶν ἀμαξῶν ἄνωθεν ποιουμένοις ἐπιφέρειν ἐκεῖσε
τοὺς νεκροὺς καὶ οὕτως αὐτοὺς προπομπεύοντες ἔθαπτον. A.

1002. οἵπερ ἀγρόται στρατοῦ] οἱ ἄρχοντες. εἰ δὲ ἀκρόται, οἱ
ἄκροι. ἐξ οὗ ἔσται ἀπὸ τοῦ ἄκρου· εἰ δὲ ἀγρόται, ἀπὸ τοῦ ἀγειν καὶ 25
ἀγείρειν. A.

1007. οἶαι δι' αἰῶνος τύχαι] γράφεται δαίμονος τύχαι. A.

1013. δυσπόλεμον] δυσπόλεμον ἄρα καὶ κακοτυχῆς καὶ ἄθλιον τὸ
γένος τῶν Περσῶν, ἀτυχῆσαν ἐν τῷ τῶν Ἀθηναίων πολέμῳ. A.

πῶς δ' οὐ; στρατὸν] πῶς δὲ οὐχὶ κόπτομαι καὶ πέπληγμαι καὶ 30
θρηνῶ, τοσοῦτον στράτευμα ὄλεσας; A.

1016. τί δ' οὐκ ὤλωλεν] εἰ μὲν εἰς τὸ τί δὲ στίξεις, συντακτέον
οὕτως· τί δέ; οὐκ ὤλωλε τὰ μεγάλα τῶν Περσῶν; εἰ δὲ καὶ εἰς τὸ

5. Scholia v. 988—1023. exci- vulgo.
derunt ex P.

10. μνημονεύμενα] μνημονεύοντα O.

21. οὐκ εὐσχημόνως O. ὡς ἀσχημόνως

30. πέπληγμαι] ἐπέπληγμαι O.

31. στράτευμα O. στρατὸν vulgo.

οὐκ ὄλωλε, λείπει τὰ κακά, ἵνα ᾗ, τί δ' οὐκ ὄλωλεν ὁ στρατός; μεγάληα τὰ τῶν Περσῶν κακά. ἢ οὕτως τί δ' οὐκ ὄλωλεν στικτέον ἐν τῷ, τί δέ; εἴτα, οὐχὶ τὰ μεγάλα τῶν Περσῶν ὄλωλεν; Α.

1018. ὄρᾱς τὸ λαιπὸν] ἡγουν θεωρεῖς τὸ ἐπίλοιπον λείψανον τοῦ ἐμοῦ στόλου, ἡγουν τῆς ἐμῆς στρατείας, ἥτοι τὴν φαρέτραν τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἐμῶν ὅπλων. Α.

1023. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν] ἥτοι τὰ ἔσωθεν ἐγκεκρυμμένα ὀλίγα εἰσὶν ὡς ἀπὸ πολλῆς πανοπλίας. καὶ εἴθ' οὕτως ἐπιφέρει τὸ ἐξῆς, ὀδυρόμενος καὶ λέγων ὡς ἀπὸ πολλῶν ἐσπανίσμεθα βοηθειῶν. Α.

10

1023. Ἰαόνων λαὸς] ὁ χορὸς ἐρωτηματικῶς φησι πρὸς τὸν Ξέρξην ὁ λαὸς τῶν Ἰαόνων καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐ φυγαίχμας ἐστίν; ἥτοι οὐ φεύγων τὴν αἰχμὴν; τουτέστι πτοούμενος τὸν πόλεμον. ὁ δὲ Ξέρξης φησὶ πρὸς τὸν χορὸν, ἀγανόρειός ἐστιν ὁ λαὸς τῶν Ἰαόνων, ἡγουν θαυμαστός ὀρᾶσθαι καὶ ἐπιτήδειος εἰς ἀνδρείαν. κατεῖδον δὲ βλάβην ἀνέλπιστον. Α.

15

1028. τραπέντα ναύφρακτον] τοῦ Ξέρξου εἰπόντος ὅτι κατεῖδον πῆμα ἅελπτον, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ χορὸς, τὸν ναυτικὸν ἡμῶν λαὸν τὸν ἡττηθέντα παρὰ τῶν Ἰαόνων λέγεις παθεῖν πῆμα ἅελπτον; ὁ δὲ φησι πρὸς αὐτὸν ὅτι τοσοῦτον ἔδοξέ μοι τοῦτο χαλεπὸν ὥστε καὶ τὸν ἱματισμόν μου διέρρηξα ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τούτου τοῦ κακοῦ. τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἄγγελος προεῖπε. Α.

1032. καὶ πλείον ἢ παπαῖ] ὑπερβαίνει θρήνον. Α.

1035. καὶ σθένος δ' ἐκολούσθη] τῶν Περσῶν. Β.

1041. δόσιν κακὰν] ἥτοι, δίδου δόσιν κακὴν, ἡγουν δάκρυα, τοῖς 25 κακοῖς τῶν ἐμῶν κακῶν, ἥτοι τῶν συμφορῶν καὶ τῶν δυστυχιῶν τῶν ἐμῶν. Α.

1042. ἴϋξε μέλος ὁμοῦ τιθεῖς] ἥτοι συνηρμοσμένον καὶ ἀρμόζον τῇ ἐμῇ συμφορᾷ ἴϋξε καὶ θρήνει. Α.

1048. βόα νῦν ἀντίδυνπά μοι] ἥτοι ἴσα τῇ ἐμῇ βοῇ, τουτέστι, 30 φώνει μοι φωνὰς ἀντηχούσας ταῖς ἐμαῖς φωναῖς. Α.

1053. τὸ Μύσιον] τὸ Μύσιον μέλος, τουτέστι τὸ θρηνητικόν. οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ οἱ Φρύγες μάλιστά εἰσι θρηνητικοί. Ρ.

2. τί δ' οὐκ ὄλωλεν om. Ο.

τείας, ἥτοι ἐναπομένειαν. τινὲς δὲ φασιν

4. ὄρᾱς—φαρέτραν] ὄρᾱς τὸ λοιπὸν
τόδε τῆς ἐμῆς στολῆς. ἡγουν θεωρεῖς τὸ
ἐπίλοιπόν σου λείψανον τῆς ἐμῆς στρα-

ἵτι θεωρεῖς τὴν φαρέτραν Ο.

30. ἴσα Ρ. ἐναντία vulgo.

1056. καί μοι γενείου] ληπτέον ἔξωθεν τὸ κόπτε, ἦτοι τίλλε, καὶ τὴν λευκὴν καὶ γηραιὰν καὶ πεπολιωμένην τρίχα τοῦ σοῦ γενείου, δι' ἐμὴν χάριν. Ἄλλως. πέρθε· οἱ δὲ γράφοντες ὕπερθε ἀμαθεῖς τοῦ μέτρου. Α.

1057. ἄπριγδ' ἄπριγδα] ὁ χορὸς ἀκούσας εἰπόντος ταῦτα τοῦ 5 Ξέρξου, τίλλε τὴν σὴν γενειᾶδα, φησὶν, ἄπριγδα καὶ δι' ὅλου μάλα γόεδνα καὶ λίαν λυπηρῶς καὶ γοερῶς τίλλω καὶ κόπτω τὰς τρίχας τοῦ γενείου μου. Α.

ἄπριγδα] τοῦτο ἐπιφώνημα καὶ ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν μετὰ σφοδρότητος τιλλόντων τὰς τρίχας. ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμένως καὶ ἀπρίξ καὶ 10 οἷον ἐμμανῶς τίλλε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας. Α.

γόεδνα] ἦτοι ἔδνα καὶ δῶρα τοῖς γόοις καὶ τοῖς θρήνοις διδόμενα. σύνηθες γὰρ τοῖς θρηνοῦσι τίλλειν τὰς ἑαυτῶν τρίχας. Α.

1060. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν] ἦτοι τὸν σὸν κόλπον διαρρήγνυε ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ τῇ δυνάμει τῆς χειρός. τὸ δὲ ἐρείκω τὸ σχίζω 15 παρῆκται ἀπὸ τοῦ ἐρείκη, ὅπερ ἐστὶ φυτὸν εὐσχιστον. Ρ.

1062. καὶ ψάλλ' ἔθειραν] ἀπὸ τοῦ ψάλλειν τοῦ σημαίνοντος τὸ κόπτειν λέγεται καὶ χοιροψάλας Διόνυσος ὁ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν. Α.

1073. γοᾶσθ' ἀβροβάται] ἦτοι Πέρσαι τρυφηλοὶ καὶ ἀβρῶς καὶ 20 τε θρυμμένως βαίνοντες ὀδύρεσθε. Α.

1074. δύσβατος] δύσβατόν φησι τὴν Περσίδα οὐχ ὥς σκληρὰν καὶ δύσκολον εἰς ἔμβασιν, ἀλλ' ὥς ἐπὶ κακῷ καὶ δυστυχίᾳ βαινομένην τῷ Ξέρξῃ. Α.

1075. ἦ ἦ] φεῦ ὦ ὀλλύμενοι ταῖς ἀπὸ βάρεως ναυσὶ τρισκάλ- 25 μοις. Α.

1. ληπτέον ἔξωθεν—τίλλε] Hoc 18. χοιροψάλας] χειροψάλλας Ο.
comminiscetur scholiasta vitiosa χειροψάλλας Ρ.
scriptura ὑπερθε pro πέρθε deceptus.

Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν.

2. κοιμώμενος] τὸ κοιμώμενος οὐκ ἐπὶ ὕπνου· πῶς γὰρ ἂν καὶ φρουροὶ καὶ ἄστρα βλέποιν ὁ ὕπνων; ἀλλ' ἐπὶ ἀπλῆς ἀνακλίσεως, ἵνα ἡ ὁ φύλαξ οὗτος κοιμώμενος καθὰ καὶ κύων ἐν φυλακῇ νυκτερινῇ.

33. τρίς ἐξ] παροιμία ἐπὶ τῶν ἄκρως εὐτυχούντων, ἐπεὶ καὶ τοῖς 5 κυβευταῖς οὐκ ἔστι πλείω τούτων εὐθυβολῆσαι. ἔστι δὲ καὶ παροιμία, αἰὲ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.

36. βούς ἐπὶ γλώσση μέγας] παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι. * Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλάλων.

41. ἀντίδικος] ἀντὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς δίκαις ἐχθρῶν. 10

49. ἐκπατίσις] τοῖς ἔξω τῆς οἴκου πάτος γὰρ ἡ ὁδός· ἡ, ἐκπατίσις λεχέων ἀντὶ τοῦ τοῖς ἔξω τῆς οἰκίας αὐτῶν. τὸ δὲ ὅλον, οἷτινες ἀπολέσαντες τοὺς πόρους τῶν ὀρταλίων τῶν ἐν τοῖς δεμνίοις τηρουμένων, οὕτω γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν, στροφοδινῶνται ἐν ἄλγεσι τῶν παιδῶν ἐκπατίσις, ὕπατοι, ἡγουν ὑπεράνω τῶν λεχέων, πληττόμενοι 15 ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν. δέον δὲ εἰπεῖν ἐκπατίων παιδῶν, ἐκπατίσις εἶπε πρὸς τὸ ἄλγεσι.

163. οὐκ ἔχω προσεικάσαι] ἐγὼ, φησὶ, πάντα ἐρευνῶν καὶ πάντα ἐξετάζων ὥς ἐν σταθμῷ τινι, οὐκ ἔχω ὁμοίον τι εὑρεῖν τῷ Διὶ, εἰ χρὴ ἀληθῶς ἀποβαλεῖν ἀπὸ τῆς φροντίδος καὶ τοῦ λογισμοῦ μάταιον 20 ἄλλο ἄχθος. τὸ γὰρ περὶ τινῶν ἄλλων διαλογίζεσθαι μάταιόν ἐστιν ὄντως ἄχθος· ἡ δὲ γε περὶ θεοῦ ἔννοια καὶ τὸ διὰ μνήμης ἐκείνων ἔχειν αἰὲ οὐ μόνον ἄχθους παντός ἐστιν ἀπηλλαγμένον, ἀλλὰ καὶ χαρᾶς ἀφάτου τὴν καρδίαν πληροῖ, ὥς καὶ Εὐριπίδης φησὶν “Ἡ μέγα μοι τὰ θεῶν μελεδήμαθ', ὅταν φρένας ἔλθῃ, λύπας παραιρεῖ.” 25 τοῦτο δὲ ὁμοίον ἐστι τῷ “Ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην” ταῦτα δὲ ἄγαν ἐστὶν εὐσεβῆ.

172. τριακτῆρος] νικητοῦ· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις ἀποτριάζοντων ἐπὶ ἐλπίδι νίκης.

187. συμφνέων] συμφωνῶν καὶ οὐκ ἀνθιστάμενος.

30

24. Εὐριπίδης] Hippol. 1102.

26. τῷ] Psalm. 16, 9.

205. ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' ἢ ἀπόδοσις τοῦ ἐπεὶ δὲ ἐνταῦθά ἐστιν, οὕτως· ἐπεὶ δὲ ὁ μάντις εἶπε τὸ καὶ τὸ, ὁ ἄναξ δὲ ὁ πρέσβυς εἶπε τόδε. καὶ περισσός ἐστιν ὁ δὲ σύνδεσμος Ἀπτικῶς, ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ — — ἄναξ ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε.

245. τριτόσπονδον] πολλὰς θυσίας ποιοῦντα καὶ εὐωχίας καὶ 5 συμπόσια.

253. τῷ προστένειν] ὁ γὰρ προγινώσκων τὸ μέλλον καὶ προστε-
νάζει.

260. ἐρημωθέντος] ἤγουν ἐρήμου καταλειφθέντος, ὡς ἀποδημοῦντος τοῦ βασιλέως· παρόντος μέντοι οὐ δεῖ συντυγχάνειν αὐτῇ. 10

283. Ἑρμαῖον] ὄρος Λήμνου, ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο ὁ Ἑρμῆς.

296. μαυρουμένη] σημειῶσαι ὅτι ἀπέβαλε τὸ α διὰ τὸ μέ-
τρον.

306. πώγωνα] πώγωνα λέγει τὴν εἰς ὅξυ λήγουσαν ἀκμὴν τοῦ πυρός. καὶ ὁ πώγων γὰρ εἰς ὅξυ λήγει. ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ 15 αὐθαδὴ γνάθον τὴν ἀκμὴν εἶρηκε καὶ ὀξύτητα τοῦ σφηνός. σημεί-
ωσαι δὲ ὅτι ἐκ τούτου ὠνομάσθη παρὰ τοῖς μετεωρολόγοις πωγωνίας ἀστήρ.

311. οὐκ ἄπαππον] οὐ ξένον, ἀλλὰ συγγενές.

327. φυτάλμιον] οὐ κατὰ τὸν φυτάλμιον Δία ἐνταῦθα ἢ ἐτυμο- 20
λογία, ἐκ τῆς φύτλης δὲ γίνεται φυτάλμιος, ἤγουν φυτοσπόρος, καὶ
μεταθέσει διὰ καλλιφωνίαν φυτάλμιος.

344. διαύλου θάτερον] ἐπειδὴ ὁ διάυλος δύο ἔχει σταδίους, ὧν τὸν
ἕτερον διήλθον ἤδη εἰς Τροίαν ἀνελθόντες, δεῖ λοιπὸν καὶ τὸν ἄλλον
διελθεῖν καὶ ὑπονοσθῆσαι πρὸς τὸν οἶκον. 25

347. πρόσπαια] πρόσφατα, νῦν προσπαίσαντα καὶ προσκρούσαντα
αὐτοῖς.

354. οὐκ ἄτιμος] τιμώμενοι γὰρ οἱ θεοὶ ἡμεῖψαντο ἡμᾶς.

361. γάγγαμον] δίκτυον.

364. τόξον] ἤγουν τὴν τιμωρίαν, μεταφορικῶς. 30

371. ἀθίκτων] τῶν ἱερῶν.

374. πέφανται] οἱ θεοὶ, φησὶ, πέφανται καὶ φανεροὺς ποιοῦσι
τοὺς ἐκγόνους τῶν ἀσεβῶν τῶν πνεόντων Ἄρη μείζω ἢ δικαίως κατὰ
τῶν δωμάτων τῶν ἀτολμήτων. ἤγουν, ὑπὲρ τὸ δίκαιον μαχομένον
τοῖς ἱεροῖς οἴκοις τῶν θεῶν. 35

385. πειθῶ] τῆς δ' ἄτης πειθῶ ἄφερτος καὶ ἀφόρητος καὶ βαρεῖά ἐστιν, ἣτις βιάζει αὐτούς, πρόνοιαν δῆθεν τοῦ πλουτίσαι τοὺς παῖδας ποιουμένη.

389. σίνος] τουτέστι σέλας.

406. ἀντίφερνον] ἤγουν ἀντὶ προικὸς φθορὰν καὶ ἀπώλειαν κομί-5
σασαν.

413. ἀφεμένων] ἀφεμένων ἡμῶν τῆς σιγῆς· ὃ ἐστὶ καὶ ἀφιστα-
μένων τοῦ σιγαῖν, τουτέστι καὶ παρρησιαζομένων καὶ φθεγγομένων τε,
διὰ τὸ μὴ παρῆναι τὴν δέσποιναν, ὅμως τῇ παλαιᾷ αἰδοῖ σῶζομεν
αὐτῆς τὴν παρουσίαν, καὶ ἄρεστιν ἡμῖν ἰδεῖν ἡδίστη καὶ πολύτιμος 10
καὶ ἀλοῖδος. ἤγουν νομίζομεν ἔτι συνεῖναι ἡμῖν αὐτὴν καὶ τῆς
παρ' ἡμῶν τιμῆς ἀπολαύειν.

429. συνορμένους] τῶν συνηγμένων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀπάντων
ἐκάστου τοῖς οἴκοις ὀδυνηρὰ πένθησις διαπρέπει.

448. ἀλλοτρίας] ὅτι δι' ἀλλοτρίαν ἀπώλλυτο γυναῖκα, σιωπηλῶς 15
βοᾷ μετὰ ὀργῆς, δίκην κυνός.

452. τεῖχος] ὃ ἐποίησαν ἐν τῇ Τροίᾳ. βέλτιον δὲ αὐτῆς τῆς
Τροίας τὸ τεῖχος εἰπεῖν. τὸ δ' εὐμορφοὶ πρὸς πλείονα οἶκτον προσ-
έθηκεν.

478. ψύθος] τὸ ψύθος σύστοιχον τῷ ψεύδει ὡς καὶ τὸ ψυδρόν. ὅτι 20
δὲ συγγενῇ τὸ δ καὶ τὸ θ δηλον. προϋπόκειται δὲ τὸ ψεῦδος.

485. ὁ θήλυς ὅρος] ἤγουν περιφραστικῶς ἡ γυνή· ὡς ταυτὸν ὃν
γυναῖκα εἰπεῖν καὶ ὅρον αὐτῆς ἐκθεῖναι.

488. γυναικυγήρυτον] τὸ φημιζόμενον ἀγαθὸν ὑπὸ τῶν γυναικῶν
ἀνύπαρκτόν ἐστι καὶ ταχέως φθειρόμενον καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ δια- 25
μένον.

505. δεκάτῳ] τινὲς μέμφονται τῷ ποιητῇ ὅτι αὐθημερὸν ποιεῖ τοὺς
Ἕλληνας ἤκοντας.

πολλῶν ῥαγισῶν] ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγκυρῶν, ὧν πολλῶν
ῥαγισῶν εἰς τὸ ὕδωρ μία τις περισώζει τὴν ναῦν. 30

512. κἀπαγώνιος] ἀπόμαχος.

514. τιμάορον] βοηθόν.

519. ἀντήλιοι] οἱ εἰς ἀνατολὴν ὀρῶντες.

526. μακέλλη] σπάθη.

532. Πάρις γὰρ] ἀπὸ κρινεῦ τὸ οὔτε ληπτέον καὶ εἰς τὴν Πάρις 35
συνυπακούεται γὰρ ἐκ τοῦ ἐπαγομένου.

533. τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον] τοῦτο δηλοῖ ὡς οὐ πλέον δέ-
δρακεν ἢ πέπονθεν.

535. τοῦ ῥυσίου] τοῦ ῥύσασθαι τοὺς Τρῶας.

536. ἔθρισεν] ἐθέρισεν, ἔκειρε. κοινῶς δὲ ἔθριξεν, ἀφείλεν· ἀφ'
οὗ καὶ ἡ θρίξ· καὶ Εὐριπίδης 5

ἴδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας.

537. θαμάρτια] τὸν μισθὸν τῆς ἀμαρτίας.

550. ὧν νῦν τὸ σὸν] ὧν ἐστὶ τὸ εἰρημένον ὑπὸ σοῦ, τὸ

τεθνᾶναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.

556. σπαρνὰς] ἀντὶ τοῦ σπανίως. καὶ τούτου γὰρ οὐ συνεχῶς 10
ἀπηλαύομεν. τὸ δὲ παρήξεις ἀντὶ τοῦ παραδρομὰς ἐπὶ τοῦ κατα-
στρώματος τῶν νεῶν.

561. ἔμπεδον σίνος] τὸ ἐδραῖον, ἡγουν τὸ περιβεβλημένον ἡμῖν
κάλλος.

570. τί τοὺς ἀναλωθέντας] χρή κατὰ συνεκδοχὴν· ἡγουν τί δεῖ 15
ψηφίζεσθαι περὶ τῶν ἀπολωλότων;

571. τύχης παλιγκότου] ἐπὶ τῇ ἀποβολῇ τῶν ἀπολλυμένων δεῖ
τὸν ζῶντα ἀλγεῖν καὶ πάλιν ἐπὶ ταῖς εὐποτμίαις χαίρειν.

581. χάρις τιμήσεται] ἡγουν ὁμολογήσουσι καὶ τῷ Διὶ χάριν τῷ
τάδε διαπραξαμένῳ. 20

583. οὐκ ἀναίνομαι] χαίρω ἐν τῷ μὴ ἀντιλογεῖν.

584. ἡβᾶ τοῖς γέρουσιν] τουτέστιν ἀκμάζει. ἐπιθυμοῦσι γὰρ
μανθάνειν ὧν οὐκ εἰς πείραν ἤλθον.

586. σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ] μεταδιδόναι μοι τῆς χαρᾶς.

592. πρὸς γυναικὸς] ἡγουν γυναικὸς ἐστὶ μετεωρίζεσθαι καὶ 25
μέγα φρονεῖν ἀκούσασάν τι.

598. τὰ μάσσω] τὰ μακρά.

607. δωμάτων κύνα] ἡγουν φύλακα.

609. σημαντήριον] σφραγίδα τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνῆς.

612. μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφᾶς] ὥσπερ οὐκ οἶδα τὰς βαφᾶς τοῦ 30
σιδήρου, οὕτως οὐδὲ ἡδονὴν ἑτέρου ἀνδρός.

615. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε] οὕτως εἶπεν ἀκριβέσι λόγοις καὶ ἐξη-
γητικοῖς, ὥστε σε μαθεῖν.

5. Εὐριπίδης] Orest. 128.

8. τὸ] v. 539.

13. ἡγουν τὸ] ἡγουν κατὰ τὸ Pauwius.

637. χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν] ἤγουν ταῦτα λέγοντες ἀτιμάζομεν τοὺς θεούς.

641. ἐξαγισθέντας δόμων] ἐξορισθέντας.

σεσαγμένων] σεσωρευμένων.

647. εὖεστοι] εὐτυχεῖ.

5

650. ξυνώμοσαν γὰρ] ἐκφράζει τὴν τοῦ χειμῶνος χαλεπότητα.

655. κερουτούμεναι] ἤγουν τοῖς κέρασιν ἀλλήλων τυπτόμεναι. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ταύρων.

668. οὐ πεποιθότες τύχῃ] οὐ θαρροῦντες, ἀλλ' ἀμφίβολοι ὄντες εἰ ἔτι σωθεῖμεν.

10

669. ἐβουκολοῦμεν] ὥσπερ ἐθεραπεύομεν ἐν λογισμοῖς τισι τὴν νέαν συμφοράν.

670. σποδομένου] διασκεδασθέντος δίκην σποδοῦ.

689. Ἕλανδρος, ἐλέπτολις] ὁ ἐλὼν καὶ καθελὼν τὸν τῆς Ἑλένης ἄνδρα Ἀλέξανδρον καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ.

15

692. ζεφύρου] ἐξ ἐσπέρας γὰρ πνέων οὐριος τούτῳ γέγονε.

700. Ἰλίφ δὲ κῆδος] ἐπειδὴ τὸ κῆδος σημαίνει καὶ τὴν ἐπιγαμβρίαν καὶ τὸ πένθος, ἐδήλωσε νῦν ὅτι τὸ πένθος λέγει· Ἰλιάς γὰρ κακῶν ἢ παροιμία φησί.

711. πολύθρηνον] αἰῶνα πολύθρηνον καὶ μέλεον αἶμα ἀνατλάσσει.

20

717. ἔθρεψεν] ἤγουν ἀνέθρεψεν αὐτὸν τὸν Ἀλέξανδρον τις ἐκτεθέντα.

726. σαίνων] τὸ σαίνων πρὸς τὸ φαιδρωπὸς καὶ πρὸς τὸ ἔσχε ἀποδώσεις, καὶ οὐχὶ ὥς τινες, πρὸς τὸ τέκνου ἀποδιδόντες σαίνοντος φασίν, ὡς τὸ παρ' Ὀμήρῳ “ἀστράπτων ἐπιδέξια.”

25

729. ἀμείβων] ἤγουν ἀμοιβὰς διδούς τοῖς θρέψασιν αὐτόν.

741. ἀκασκαῖον] λίαν κεκοσμημένον.

ἄγαλμα πλούτου] διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς. οὐ γὰρ ἦν δυσειδὴς ὥστε τὸν πλοῦτον αἰσχύνειν.

747. συμμένα] ἤγουν ὀρμηθεῖσα.

30

748. Διὸς ξενίου] οὗτος γὰρ ἔπεμψε αὐτὴν αὐτοῖς τοῖς Τρωσὶ, καὶ τὸν Τρωϊκὸν δι' αὐτὴν συνεστήσατο πόλεμον.

774. δυσκάπνοις] ἤγουν πενιχροῖς καὶ εὐτελέσι.

795. προβατογνώμων] ἤγουν ἀπλοῦς καὶ ἄκακος τὴν γνώμην.

798. ὑδαρεῖ] μεμιγμένη καὶ οὐ καθαρὰ καὶ ἀκράτῳ.

35

822. πάγας] δίκτυα, παγίδας. καὶ τοῦτο δήπου τὸ Αἰσχύλου.
τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις, ἃς ἄλλαις
ὑψήκε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε.

827. ὠμηστῆς λέων] ἤγουν ὥσπερ λέων ὠμοφάγος.

838. ἐξεπίσταμαι] ἤγουν καλῶς οἶδα διακρίνειν τὰς ὁμιλίας τῶν
συνόντων μοι, ὡς τὰς ἐμφάσεις τῶν προσώπων τὸ κάτοπτρον.

841. ὅσπερ οὐχ ἐκὼν ἔπλει] ἤλεγξε γὰρ τὴν μανίαν αὐτοῦ Παλα-
μήδης.

842. σειρασφόρος] ἤγουν δίκην ἵππου σὺν ἐμοὶ τὸ ἄρμα ἐλαύνων.

916. ἐναισίμωσ] προσηκόντως.

10

917. παρ' ἄλλων] ὅτι τὸ αἰνεῖσθαι δηλονότι μὴ παρὰ τῶν οἰκείων
ἢ παρ' ἑαυτοῦ πρέπει ἔρχεσθαι.

919. ἄβρυνε] καλλώπιζε.

920. χαμαιπετὲς βόαμα] μὴ ὡς βαρβάρῳ μοι κέλευε θρύπτεσθαι.
οἱ βάρβαροι γὰρ γονυκλισίαις τοὺς βασιλεῖς εὐφημοῦσιν.

15

926. ποδιψήστρων] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πέπλων, δι' ὧν τοὺς
πόδας ἐκμάσσοντες λαμπροτέρους ποιοῦσιν οἱ τούτους ἐκπλύνοντες
συνεχῶς. ποδιψήστρα γὰρ κυρίως ταῦτα λέγεται. νῦν δὲ τὰ ὑπὸ
τοὺς πόδας ἀπλῶς πέπλα οὕτως εἶρηκε.

937. μὴ νυν] καθ' ὁμαλισμὸν ἀναγνωστέον τὸ νυν καὶ ἄνευ τόνου, 20
ἵνα ᾗ ἀντὶ τοῦ δή.

938. δημόθρους] ὑπὸ τοῦ δήμου φημιζομένη, ὡς καὶ Ἡσιόδος φησι·

Φήμη δ' οὐ τις πάμπαν ἀπόλλυται ἦν τινα πολλοὶ
λαοὶ φημίζουσι.

956. κατέστραμμαι] ἄλλως, καθέσταμαι, ἀντὶ τοῦ κατέστην. 25

1017. νῆστιν νόσον] ἤγουν λιμὸν διεσκέδασε.

1024. ἐπ' εὐλαβείᾳ γε] τὸν Ἀσκληπιὸν γὰρ ἐκεραύνωσεν ἀναστή-
σαντα τὸν Ἰππόλυτον, ὥστε μὴ ἔτι βλαβῆναι.

1044. ἤμησαν καλῶς] ἤγουν ἐπλούτησαν καλῶς ὡς ἐκ θερισμοῦ.
παρὰ στάθμην δὲ ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸ πρέπον. 30

1051. φωνὴν βάρβαρον] ἔτι βάρβαρον τὸ ὄρνειον, διὰ τοῦτο παρα-
βάλλει τοῦτο αὐτῇ. ἐν Θράκῃ γὰρ καὶ ἡ μεταμόρφωσις αὐτῆς
ιστόρηται.

1. δίκτυα—ἐλαίως ἔπαθε] Hæc ex vol. 2. p. 14. Vide Fragm. 129.
Suida sunt transcripta s. v. παγίδας, 22. Ἡσιόδος] Op. 763. ubi recte
non ab Suida ex scholiasta, quæ φημίζουσι.
perversa Toupit opinio fuit Emend.

1061. καρβάνῳ] βαρβάρῳ.
 1307. φεῦ φεῦ] ἀπολοφυρομένη λέγει τοῦτο ἐν τῷ εἰσιέναι.
 ὀκνεῖ γὰρ εἰσελθεῖν ὥς τι δεινὸν ὀρῶσα.
 1312. Σύριον ἀγλαῖσμα] τὸν ἀπὸ Συρίας λιβανωτόν.
 1316. οὐ τοι δυσοίζω] οὐ δυσχεραίνω, φησὶν, ὡς ὄρνις θέλουσα εἰς 5
 καλὴν εἰσελθεῖν καὶ θῆρά τινα φοβουμένη.
 1320. ἐπιξενούμαι] φιλοῦμαι.
 1365. πεπαιτέρα] ὀριμωτέρα, γλυκυτέρα. ἡδύτερος, φησὶν, ὁ
 θάνατος ὁ ὑπὲρ τῶν δεσποτῶν τῆς τυραννίδος.
 1370. ἐπαινεῖν πάντοθεν] ἐπαινοῦμεν διαφόρως ταύτην γνώμην, τὸ 10
 μαθεῖν ἐν οἷα ἐστὶν καταστάσει ὁ βασιλεύς.
 1375. ἀρκύστατον] ἄφυκτον.
 1416. φλεόντων] πληθυνόντων.
 1422. ἀπειλεῖν] ἀναγκαίως ἀπειλεῖ, ἵνα ἐκεῖνοι τὸ ἀμφίβολον τῆς
 μάχης φυλάξωνται. 15
 1446. φιλήτωρ] ἐκ ψυχῆς φιλουμένη τῷ Ἀγαμέμνονι.
 1447. παρυσώνημα] τὴν ἐκ περιουσίας τρυφήν.
 1469. διφυεῖσι Τανταλίδαισιν] Ἀτρεΐ καὶ Θυέστη, ἡ Ἀγα-
 μέμνονι καὶ Μενελάῳ.
 1470. γυναικῶν] Κλυταιμνήστρας καὶ Ἑλένης λέγει, αἱ κατὰ 20
 φαυλότητα ἴσας τὰς ψυχὰς ἔχουσι.
 1473. κόρακος] ὡς κόραξ ἐσθίων νεκρῶν σῶμα βοᾷ, οὕτω καὶ ὁ
 δαίμων ἐκνόμως δικάσει, παρὰ τὸ δίκαιον.
 1594. χερῶν ἄκρους κτένας] ἤγουν τὰς διαστάσεις τῶν δακτύ-
 λων. 25
 1617. νερτέρα προσήμενος] ὑποδεεστέρα καθέδρα ὦν. οἱ γὰρ ζυ-
 γοὶ τῶν θαλαμῶν ἄνωθέν εἰσιν.
 1624. πήσας] ἀντὶ τοῦ παθῶν.
 1635. οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως] οὐχ ὑπέμεινας, φησὶ, δρᾶσαι σὺ
 αὐτὸς τὸ ἔργον μόνος, ἀλλὰ σὺν τῇ γυναικί. 30
 1641. κριθῶντα πῶλον] οὐχ ὑποξεύξω τὸν μὴ πειθαρχοῦντα ὡς
 κριθῶντα πῶλον, ἤγουν πίνοντα ταῖς κριθαῖς, ἀλλὰ συγκλείσας καὶ λι-
 μώττειν ἐάσας πραιῦν.
 1653. τὴν τύχην] τὸν οἰωνὸν δηλονότι.
 1673. ἐγὼ καὶ σὺ θήσομεν] ἐγὼ, φησὶ, καὶ σὺ κρατοῦντες τῶνδε 35
 τῶν δωμάτων διαθησόμεθα τὰ καθ' αὐτοὺς καλῶς.

ΕΥΜΕΝΙΑΔΕΣ.

15. τιμαλφεῖ] ἦν τιμᾶ.

22. Κωρυκὶς πέτρα] πέτραν φησὶ κοίλῃν τὸν Παρνασσόν. διὰ τὸ εἶναι δὲ κοῖλον ὄρος λέγεται ἐκεῖ ἀναστρέφεσθαι τοὺς δαίμονας καὶ διὰ τὸ ἄοικον εἶναι.

5

26. λαγὼ δίκην] ἤγουν λαγοὶ δειλοὶ εἰσιν. φησὶν οὖν αὐτὸν λαγῶυ δίκην ὑποπτήξαντα μὴ ἀντιστῆναι τοῖς πολεμοῦσιν αὐτῷ.

38. δείσασα γὰρ] τὰ δεινὰ δείσασα ἐξέπεμψέ με τοῦ μαντείου. ἰδοῦσα γὰρ Ὁρέστην ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ τὰς Ἑρινύας κοιμωμένας ἔξεισι τεταραγμένη τετραποδηδὸν ἐκ τοῦ νεώ.

10

40. ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν] ἐμφαντικῶς παρίστησι τὸν νεωστὶ αὐθεντηκότα, οἰονεὶ τὸν φονεύσαντα· αὐθέντης γὰρ λέγεται ὁ φονευτής.

41. προστρέπαιον] ἰκετεύοντα.

45. ἀργῇτι] λευκῷ.

15

47. εὐδαι] καθεύδει.

48. ἀλλὰ Γοργόνας] πρὸς τὸ φοβερὸν τῆς ὄψεως φησὶ Γοργείοισι· καὶ γὰρ τὰς Γοργόνας λέγουσι δαίματα φέρειν τοῖς ἀνθρώποις. τὸ δὲ ὄλον, εἶδον, φησὶν, αὐτὰς ἐν γραφῇ πτερωτάς, ἀλλ' οὐχ ἀρπακτικὰς.

52. βδελύκτροποι] ἃς ἰδὼν τις, φησὶ, βδελύξαιτο καὶ τραπεῖν μισήσας αὐτὰς ὡς δυσειδεῖς· ἀπὸ γὰρ ὀμμάτων αὐτῶν λείβουσι σταλαγμὸν αἱματηρόν.

20

57. τὸ φύλον] τὸ γένος. οὐδέποτε, φησὶ, τοιοῦτον γένος εἶδον, μηδὲ ἴδοιμι.

59. τρέφουσ' ἀνατεῖ] ἄλλος ἄτης.

25

60. τάντεῦθεν] ὥστε, φησὶν, εἰ θεραπείας χρεῖα αὐτῷ, μελέσθω τῷ Ἀπόλλωνι· καὶ γὰρ εἰ θεραπείας χρεῖα, αὐτός ἐστιν ἰατρός· εἰ δὲ μαντείας, πάλιν αὐτός ἐστι τερασκόπος.

85. μὴ ἀδικεῖν] συνίζησις, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν.

11. ἐμφαντικῶς correxi pro ἐμφα- τικίτα. Recte scriptum p. 131, 7.
τικῶς. 24. ἄλλος] ἄνευ?

12

τι pro αὐθεν-

92. σέβει τοι] τοῦτο διὰ μέσον.
98. ἀλῶμαι] πλανῶμαι.
99. ἔχω μεγίστην αἰτίαν] σφαγεῖσα, φησὶν, αἰτιῶμαι παρ' ἐκείνων ὡς ὑπὸ τοῦ Ὁρέστου τοῦ ἡμετέρου νιού ἀνιρέθην.
101. μηνιέται] ὀργίζεται. 5
110. πατούμενα] ἀνατετραμμένα. B.
112. ἀρκυστάτων] δικτύων. B.
122. φονεὺς δ' Ὁρέστης] ὁ μὲν Ὁρέστης, φησὶν, οἷχεται Ἀθῆναζε πυθόμενος, αἱ δὲ Ἐρινύες μόναι καθεύδουσιν ὑπὸ πόνου ἴσως καὶ Ἀπόλλωνος, τοῦ τραγωδοποιοῦ τοῦτο ἐπιτηδεύσαντος, ἵνα διὰ τούτου 10 ἐμφανὲς γένηται τὸ ἄγριον αὐτῶν καὶ χαλεπόν.
131. κλαγγαίνεις] βοᾷς.
135. ἄλγησον ἥπαρ] οὕτως ἄλγησον ὡς μαστιζόμενος.
152. τοκεῦσιν πικρὸν] συλληπτικῶς χρὴ λέγεσθαι τὸν μητραλοῖαν. 15
171. παρὰ νόμων] ἔξω νόμων. τίων] τιμῶν.
172. παλαιγενεῖς] ἡμᾶς δηλονότι, ὅσον τὸ ἐπὶ σοὶ ἀναιρήσας καὶ φονεύσας.
175. ὑπαί τε γᾶν] ὑπὸ γῆν.
176. πιτιτρόπαιος] προστρόπαιος, ἰκέτης. 20
180. χωρεῖτε] τὸ μὲν πρῶτον πρὸς πάσας ὁ λόγος, ἔξῃς δὲ πρὸς μίαν ἀποδίδεται.
181. πτηνὸν] ταχύν. ἀργηστὴν] λευκόν. ὄφιν] βέλος.
206. τὰς προπομπούς] τοῦτο κατ' ἀκκισμόν εἴρηται, ὃ φασὶν ἰδίωμα, τὰς διωκτρίας προπομπούς εἰποῦσαι· ἀκκίζειν γὰρ, φασί, τὸ 25 πὰς γυναῖκας ἰδιωματεύεσθαι καὶ σεμνολογεῖν.
207. μολεῖν] ὑμᾶς δηλονότι.
229. λέγῃ] ὀνομάζῃ.
294. τίθησιν ὀρθὸν] καταβάλλει γὰρ ἢ ὀρθοῖ.
311. ἐπινωμᾷ στάσις] ἐπισκοπεῖ. στάσις δὲ τὸ σύστημα. 30
326. ματρῶν] μητρῶϊον. ἔστι δὲ συνίησις.
835. γαμηλίου τέλους] τοῦ γάμου.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

1. Καῶμου πολῖται] ἡ εἴσθεσις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονο-
στροφικῆς ἐστὶ περιόδου. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι
ἀκατάληκτοι οὔτ', ὧν τελευταῖος 5

πόλις γὰρ εἴ πρᾶσσουσα δαίμονας τίει.

78. θρέομαι φοβερά] ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κῶλων ριᾶ,
ὧν τὰ μὲν ἐστὶ χοριαμβικά, τὰ δὲ, εἰ βούλει, καὶ ἀντισπαστικά
πενθημιμερῇ καὶ ἐφθημιμερῇ καὶ ἡμιόλια καὶ δίμετρα ἀκατάληκτα
καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα, ὧν τελευταῖον “ μνήστορες ἐστέ μοι.” 10
οὕτω δὲ χρὴ μετρηθῆναι μᾶλλον, ἢ εἴη κατάλληλα τὰ κῶλα, ὥς καὶ
τὰ τῶν ἄλλων χορῶν.

181. ὑμᾶς ἐρωτῶ] εἴσθεσις διπλῆς, ἥς προτίθεται ἡ μονοστρο-
φικὴ αὕτη περίοδος, στίχων οὔσα ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατα-
λήκτων καί. 15

203. ὦ φίλον] ὅμοια χρὴ εἶναι τοῖς ἐξῆς τρίμετρα βραχυκατά-
ληκτα.

208. τί οὖν] ἰαμβικοὶ τρίμετροι στίχοι γ'.

211. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων] ἀντισπαστικά κῶλα εἰ. ἔοικε δὲ ἀντι-
στροφῇ εἶναι τῆς ἄνω στροφῆς. 20

219. μή ποτ' ἐμὸν] ἐτέρα στροφή. τὰ δὲ κῶλα ἀντισπαστικά
ὅμοια τοῖς ἄνω γ'. τὸ δὲ τέταρτον ἡμιόλιον.

223. μή μοι] ἰαμβικοὶ στίχοι τρεῖς.

226. ἔστι θεοῖς] ἐτέρα ἀντιστροφή. τὰ δὲ κῶλα ἀντισπαστικά
ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς τριμέτροις βραχυκαταλήκτοις γ', τὸ δὲ δ' 25
ἡμιόλιον.

1. ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ] Scholia hæc primum edita sunt ab H. Stephano
de metris quattuor fabularum p. 343—353. Ego passim correxi
scripta haud dubie ab Demetrio ex F.
Triclinio, homine non ultra vul- 20. τῆς ἄνω στροφῆς] v. 203.
garia diverbiorum metra sapiente,

230. ἀνδρῶν τὰδ' ἔστι] ἰαμβικοὶ στίχοι τρεῖς.

233. διὰ θεῶν] ἑτέρα στροφή. τὰ δὲ κῶλα ἀντισπαστικά τρί-
μετρα ὅμοια τοῖς ἄνω β'. τὸ δὲ γ' ἡμιόλιον.

236. οὗτοι φθονῶ] ἰαμβικοὶ στίχοι τρεῖς.

239. ποταίνιον κλύουσα] ἑτέρα ἀντιστροφή. τὰ δὲ κῶλα ἀντι-5
σπαστικά τρίμετρα ὅμοια τοῖς ἄνω β'. τὸ δὲ γ' ἡμιόλιον.

242. μὴ νῦν] οἱ ἐξῆς στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι
μέ'.

287. μέλει] οὗτος ὁ χορὸς συνίσταται ἐκ κῶλων χοριαμβικῶν
πδ', ὧν τὰ μὲν ἐστὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά, 10
τὰ δὲ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἥτοι ἐφθημιμερῆ, τὰ
δὲ ἡμιόλια. εἰσὶ δὲ ἀναπαιστικά τινα δίμετρα ἀκατάληκτα, ὧν τε-
λευταῖον “ἀλγέων ἐπίρροθον.” ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρί-
μετροι ἀκατάληκτοι ἔξ.

417. τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον] ἀντισπαστικά κῶλα ε'. τὰ δ' τρί-15
μετρα βραχυκατάληκτα, τὸ δὲ ε' ἡμιόλιον. ἔχουσι δὲ καὶ ταῦτα
καὶ τὰ ἐξῆς πάντα τοὺς πλείους τῶν ποδῶν καὶ πεντασυλλάβους καὶ
ἐξασυλλάβους. διαλύονται γὰρ καὶ τῶν τετρασυλλάβων ποδῶν αἱ
μακραὶ συλλαβαὶ εἰς δύο βραχείας. ἔοικε δὲ στροφῇ· ἔχει γὰρ καὶ
ἀντιστροφὴν τὰ κῶλα τὰ ἐξῆς τοῦ χοροῦ. ἴσθι δὲ ὅτι οἱ χορίαμβοι 20
οὐκ ἐν τάξει αὐτῶν κεῖνται, ἀλλὰ προστιθεμένης καὶ ἑτέρας συλλα-
βῆς γίνονται πεντασύλλαβοι καὶ ἀποτελοῦσιν ἐπιτρίτους. ὁμοίως
καὶ οἱ λοιποί.

422. τούτῳ μὲν οὕτως] διπλῇ ἑτέρα περίοδος. οἱ δὲ στίχοι ἰαμ-
βικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ'. 25

452. ὅλοιθ' ὅς πόλει] ἀντισπαστικά κῶλα ε' ἰσόμετρα τοῖς πρὸ
αὐτῶν. ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφή τῆς προτέρας στροφῆς.

481. ἐπεύχομαι δὴ τὰδε] ἀντισπαστικά κῶλα ε'. τὰ δ' τρίμετρα
βραχυκατάληκτα, ὅμοια τοῖς πρώτοις. τὸ δὲ ε' ἡμιόλιον. ἔοικε δὲ
εἶναι ἑτέρα στροφή. 30

486. τέταρτος ἄλλος] διπλῇ ἑτέρα περίοδος. οἱ δὲ στίχοι ἰαμ-
βικοὶ τρίμετροι λέ'.

521. πέποιθα τὸν Διὸς] ἀντισπαστικά κῶλα ε' ἰσόμετρα τοῖς
πρὸ αὐτῶν. ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφή.

563. ἰκνεῖται λόγος] ἀντισπαστικά κῶλα ε'. τὰ μὲν δ' τρίμετρα 35

βραχυκατάληκτα, τὸ δὲ εἶ ἡμιόλιον. ἔοικε δὲ καὶ ταῦτα ἑτέρα εἶναι στροφῇ· ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὰ κῶλα τοῦ ἐξῆς χοροῦ. ἔχει δὲ καὶ ταῦτα πεντασυλλάβους καὶ ἑξασυλλάβους πῶδας.

626. κλύοντες θεοὶ] ἀντισπαστικά κῶλα εἶ ἰσόμετρα τοῖς πρὸ αὐτῶν. ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφή. 5

686. τί μέμνης τέκνον] ἀντισπαστικά κῶλα γ'. τὰ δύο τρίμετρα βραχυκατάληκτα ὅμοια τοῖς πρὸ αὐτῶν, τὸ δὲ τρίτον ἡμιόλιον. ἔοικε δὲ στροφῇ. ἰσόμετρα δὲ εἰσι τοῖς προρρηθεῖσι, εἰ καὶ πλείω συλλαβὰς ἔχει.

692. ὠμοδακῆς] ἀντισπαστικά κῶλα δ' ἰσόμετρα τοῖς ἄνω τοῦ 10 χοροῦ κῶλοις.

705. νῦν ὅτε σοι] ἀντισπαστικά κῶλα δ' ἰσόμετρα τοῖς ἄνω τοῦ χοροῦ κῶλοις.

720. πέφρικα] οὗτος ὁ χορὸς συνέστηκεν ἐκ κῶλων οβ'. ὧν τὰ πρῶτα ιδ' ἀναπαιστικά, τὰ μὲν δίμετρα βραχυκατάληκτα, τὰ δὲ 15 ἀκατάληκτα, ἧτοι ἐφθήμεμερῇ· τὰ δὲ ἐξῆς πάντα χοριαμβικά καὶ ἀντισπαστικά δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά καὶ ἡμιόλια καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα.

792. θαρσεῖτε παῖδες] εἰσθεσις μερικῆς διπλῆς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετρα ἀκατάληκτοι λ'. 20

822. ὦ μεγάλε Ζεῦ] ὁ χορὸς οὗτος συνίσταται ἐκ κῶλων καὶ στίχων μέ', ὧν τὰ πρῶτα δέκα ἀναπαιστικά, τὰ μὲν πρῶτα δύο δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ γ' μονόμετρον. τὰ ἐξῆς πέντε δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ θ' μονόμετρον· τὸ δὲ ι' δίμετρον καταληκτικόν, ἧτοι ἐφθήμεμερές, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. εἶτα μεταβάς εἰς ἑτέραν 25 ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνῆλλαξεν. εἰσὶν οὖν τὰ ἐξῆς δύο κῶλα τροχαϊκά, τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δὲ δεύτερον ἐφθήμεμερές. ὁ ιγ' ἱαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὰ ἐξῆς β' κῶλα τροχαϊκὰ ἐφθήμεμερῇ. τὰ ἐξῆς δύο κῶλα ἱαμβικά δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ ἐξῆς γ' τροχαϊκὰ, τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον, 30 τὰ δὲ β' ἐφθήμεμερῇ. ὁ κα' ἱαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὰ ἐξῆς δ' ἱαμβικά δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ε', τροχαϊκόν ἐφθήμεμερές. ὁ κζ' ἱαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὰ ἐξῆς δ' κῶλα ἱαμβικά δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ε' τροχαϊκόν ἐφθήμεμερές. εἶτα μεταβάς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον 35 ἐνῆλλαξεν. εἰσὶν οὖν στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ε'. ἐν

ἐκθέσει δὲ κῶλον ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές, ὅμοιον τοῖς ἐξῆς. ἔθος γάρ ἐστι τοῖς ποιηταῖς ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν μελῶν τοιαῦτα κῶλα τίθεναι ὅμοια τοῖς ἐξῆς. εἴτα μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνῆλλαξεν αὐτῆς. καί εἰσι κῶλα ἀναπαιστικά θ', ὧν τὰ μὲν ἑπτὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ ἡ μονόμετρον, ὃ καὶ παρατελευταῖον 5 ὀνομάζεται· ἔθος γάρ ἐστιν ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν μελῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τὸ παρατελευταῖον κῶλον μονόμετρον τίθεναι· τὸ δὲ θ' κῶλόν ἐστιν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. σύνηθες γὰρ τὸ ἐφθημιμερές ἐν τῷ τέλει κείσθαι τοῦ μέλους.

870. ἰὼ ἰὼ δυσσαδελφόταται] τὸ πρῶτον ἱαμβικὸν μονόμετρον, τὰ δὲ 10 ὃ ἀναπαιστικά.

874. ἰὼ ἰὼ δύσφρονες] τροχαϊκὰ τὰ γ'. τὸ δὲ β' ἱαμβικὸν τρίμετρον.

889. τετυμμένοι δῆθ'] ἀντισπαστικά ἡμιόλια β' καὶ ἐν μονόμετρον. 15

897. ἀναυδάτῳ μένει] ὅμοια ἡμιόλια γ'.

900. διήκει δὲ καὶ πόλιν] ὅμοια ἐφθημιμερῇ ὃ καὶ ἡμιόλια β' καὶ πενθημιμερές ἔν.

915. δόμων μάλ' ἀχῶ] ὅμοια δίμετρα ἀκατάληκτα ἔξ. τὸ δὲ ζ' ἐφθημιμερές. 20

923. πάρεστι ὃ εἰπεῖν] ὅμοια ἐφθημιμερῇ ε'.

934. ὁμόσποροι δῆτα] ἀντισπαστικοὶ θ' ἡμιόλιοι.

941. πικρὸς λυτῆρ] ὅμοια σ' καταληκτικά. τὰ δὲ ε' ἐφθημιμερῇ.

947. ἔχουσι μοῖραν] ὅμοια ὃ. τὸ πρῶτον τρίμετρον καταληκτικόν, τὸ δὲ γ' ἐφθημιμερές. 25

951. ἰὼ πολλοῖς] ὅμοια δέκα, τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἐφθημιμερῇ, τὰ δὲ πενθημιμερῇ, τὰ δὲ ἡμιόλια.

961. παισθεὶς ἔπαισας] τὰ ἐξῆς ταῦτα ἱαμβικά ε'. τὸ α' τρίμετρον, τὰ δὲ γ' δίμετρα· τὰ γὰρ β' πρόσωπα ἐν ποιούσι κῶλον· τὸ δὲ πέμπτον ἐφθημιμερές. 30

966. ἡ ἐ ἡ ἐ] μονόμετρον.

967. ἐντὸς δὲ καρδία στένει] ἱαμβικοὶ τρεῖς δίμετροι.

970. πρὸς φίλον γ' ἔφθισο] τροχαϊκοὶ β' ἰθυφαλλικοί.

971. διπλᾶ λέγειν] ἱαμβικά δίμετρα γ'.

975. Μοῖρα βαρυδότειρα] τροχαϊκὰ β'.

978. ἡ ἐ ἡ ἐ δυσθέατα] τροχαϊκὰ γ'. 35

980. οὐδ' ἴκεθ' ὥς κατέκτανε] ἰαμβικά ζ'.

986. Μοῖρα βαρυδότειρα] ὅμοια τοῖς ἄνω.

990. σὺ τοίνυν οἶσθα] ἰαμβικά θ'.

997. ἰὼ ἰὼ, καὶ πρόσω γ' ἐμοὶ] κῶλα ιβ'. τὰ πρῶτα ἰαμβικὴ
βάσις, τὰ δὲ β' τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῇ. 5

1005. δοκοῦντα καὶ δόξαντ'] εἰσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς καὶ
συνεχοῦς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι μβ'.

1053. φεῦ φεῦ, ὦ μεγάλαυχοι] διπλῇ ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος
ἀμοιβαίᾳς τὰς περιόδους ἔχουσα. τὰ δὲ κῶλά εἰσιν ἀναπαιστικά
δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἥτοι ἐφθημιμερῇ δ', μονό- 10
μετρα κς', ὧν τὸ κέ μονόμετρον, παρατελευταῖον ὀνομαζόμενον, τὸ δὲ
κς' τὸ “κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα,” ἐφθημιμερές. καὶ ἐξῆς ἡ
κορωνὶς ἡ τὸ δράμα ἀποπερατοῦσα.

ἐκθέσει δὲ κῶλον ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές, ὅμοιον τοῖς ἐξῆς. ἔθος γάρ ἐστι τοῖς ποιηταῖς ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν μελῶν τοιαῦτα κῶλα τιθέναι ὅμοια τοῖς ἐξῆς. εἴτα μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνῆλλαξεν αὐθις. καί εἰσι κῶλα ἀναπαιστικά θ', ὧν τὰ μὲν ἑπτὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ ἡ μονόμετρον, ὃ καὶ παρατελευταῖον 5 ὀνομάζεται· ἔθος γάρ ἐστιν ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν μελῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ παρατελευταῖον κῶλον μονόμετρον τιθέναι· τὸ δὲ θ' κῶλόν ἐστιν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. σύνθηες γὰρ τὸ ἐφθημιμερές ἐν τῷ τέλει κεῖσθαι τοῦ μέλους.

870. ἰὼ ἰὼ δυσαδελφόταται] τὸ πρῶτον ἱαμβικὸν μονόμετρον, τὰ δὲ 10 ὃ ἀναπαιστικά.

874. ἰὼ ἰὼ δύσφρονες] τροχαϊκὰ τὰ γ'. τὸ δὲ β' ἱαμβικὸν τρίμετρον.

889. τετυμμένοι δῆθ'] ἀντισπαστικά ἡμιόλια β' καὶ ἐν μονόμετρον. 15

897. ἀναυδάτῳ μένει] ὅμοια ἡμιόλια γ'.

900. διήκει δὲ καὶ πόλιν] ὅμοια ἐφθημιμερῇ ὃ καὶ ἡμιόλια β' καὶ πενθημιμερές ἔν.

915. δόμων μάλ' ἀχῶ] ὅμοια δίμετρα ἀκατάληκτα ἔξ. τὸ δὲ ζ' ἐφθημιμερές. 20

923. πάρεστι δ' εἰπεῖν] ὅμοια ἐφθημιμερῇ ε'.

934. ὁμόςποροι δῆτα] ἀντισπαστικοὶ θ' ἡμιόλιοι.

941. πικρὸς λυτῆρ] ὅμοια σ' καταληκτικά. τὰ δὲ ε' ἐφθημιμερῇ.

947. ἔχουσι μοῖραν] ὅμοια ὃ. τὸ πρῶτον τρίμετρον καταληκτικόν, τὸ δὲ γ' ἐφθημιμερές. 25

951. ἰὼ πολλοῖς] ὅμοια δέκα, τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἐφθημιμερῇ, τὰ δὲ πενθημιμερῇ, τὰ δὲ ἡμιόλια.

961. παισθεὶς ἔπαισας] τὰ ἐξῆς ταῦτα ἱαμβικά ε'· τὸ α' τρίμετρον, τὰ δὲ γ' δίμετρα· τὰ γὰρ β' πρόσωπα ἐν ποιούσι κῶλον· τὸ δὲ πέμπτον ἐφθημιμερές. 30

966. ἡὲ ἡέ] μονόμετρον.

967. ἐντὸς δὲ καρδία στένει] ἱαμβικοὶ τρεῖς δίμετροι.

970. πρὸς φίλου γ' ἔφθισο] τροχαϊκοὶ β' ἰθυφαλλικοί.

971. διπλᾶ λέγειν] ἱαμβικά δίμετρα γ'.

975. Μοῖρα βαρυδότειρα] τροχαϊκὰ β'.

978. ἡὲ ἡὲ δυσθέατα] τροχαϊκὰ γ'. 35

256. ἄνια] ἀντισπαστικά κῶλα τὰ μὲν γ' ἡμιόλια, τὸ δὲ δ' πεν-
θημιμέρες. ἔοικε δὲ στροφῇ.

286. στυγναὶ δ' Ἀθῆναι] ἀντισπαστικά κῶλα δ', ὅμοια τοῖς πρὸ
αὐτῶν. ἔοικε δὲ ἀντιστροφῇ.

290. σιγῶ πάλαι δύστηνος] εἰσθεσις διπλῆς καθόλου ἐν μονοστρο- 5
φικαῖς περιόδοις. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι
σμβ, ὧν τελευταῖος

μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι πρόσθεται κακόν.

532. ἀλλ', ὦ Ζεῦ βασιλεῦ νῦν Περσῶν] ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν
ἐκ κώλων ξς', ὧν τὰ μὲν ις' εἰσὶν ἀναπαιστικά, τὸ γ' καὶ τὸ ἡ μόνό- 10
μετρα, τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ις' ἐφθήμερες.
εἴτα εἰς ἑτέραν μεταβὰς ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνήλλαξε, καὶ εἰσι
τὰ ἐξῆς κῶλα χοριαμβικά λς', ὧν τὰ μὲν εἰσι δίμετρα ἀκατάληκτα,
τὰ δὲ καταληκτικά, ἥτοι ἐφθήμερῃ, τὰ δὲ ἡμιόλια, τὰ δὲ τρίμετρα
βραχυκατάληκτα. εἴτα πάλιν ἐνήλλαξε τὸ μέτρον, καὶ εἰσι τὰ ἐξῆς 15
κῶλα χοριαμβικά ιδ', ἃ καλεῖται προσδιακά, διὰ τὸ ἐκ χοριάμβου
καὶ Ἰωνίου ἀπ' ἐλάσσονος συγκεῖσθαι. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν πρῶτα δ' δί-
μετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἐξῆς γ' δίμετρα καταληκτικά, ἥτοι ἐφθ-
ήμερῃ. τὰ τούτων ἐξῆς δ' δίμετρα ἀκατάληκτα ὅμοια τοῖς πρώτοις.
τὰ δὲ ἐξῆς γ' ἐφθήμερῃ πάλιν, ὧν τελευταῖον “ νᾶσος ἔχει τὰ 20
“ Περσῶν.”

598. φίλοι, κακῶν μὲν] ἡ μονοστροφικὴ αὕτη περίοδος στίχων
ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων κέ, ὧν τελευταῖος

τιμᾶς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

623. βασίλεια γύναι] ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων νή, 25
ὧν τὰ πρῶτα ι' εἰσὶν ἀναπαιστικά, τὸ μὲν δ' μονόμετρον, τὸ δὲ ε' καὶ
ι' ἐφθήμερῃ, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. ἐξῆς δὲ τούτων
μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν ἐνήλλαξε καὶ τὸ μέτρον. καὶ εἰσι κῶλα
ἀναπαιστικά δίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἥτοι ἐφθ-
ήμερῃ καὶ πενθήμερῃ καὶ μονοστροφικά μή, ὧν τελευταῖον 30

νᾶες ἄναες ἄναες.

681. ὦ πιστὰ πιστῶν] εἰσθεσις διπλῆς καθόλου, ἧς προτίθενται
στίχοι ἰαμβικοί ιγ'. ἐξῆς δὲ τούτων κῶλα τοῦ χοροῦ ἀναπαιστικά
γ', ὧν τὰ β' δίμετρα βραχυκατάληκτα, τὸ δὲ γ' δίμετρον κατα-
ληκτικόν, ἥτοι ἐφθήμερες, δ' καλεῖται πάροιμιακόν. ἐξῆς τούτων 35
στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ γ'. ἐξῆς τούτων κῶλα

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

1. Τάδε μὲν Περσῶν] ἡ εἰσθεσις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονο-
 στροφικῆς ἐστὶ περιόδου. τὰ δὲ κῶλὰ εἰσὶν ἀναπαιστικά διμέτρα
 ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἥτοι ἐφθημιμερῇ, καὶ μονόμετρα ξέ'.
 εἴτα εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν μεταβάς τὸ μέτρον τοῦτο ἐνέλλαξε. καί 5
 εἰσι τὰ ἐξῆς κῶλα ἀναπαιστικά διμέτρα βραχυκατάληκτα καὶ κατα-
 ληκτικά καὶ ἀκατάληκτα καὶ μονόμετρα μζ', ὧν τὸ τελευταῖον
 τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν διὰ τὰ ἐξῆς. εἴτα εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν μετα-
 βάς καὶ ἑτέρῳ μέτρῳ ἐχρήσατο. καί εἰσι τὰ ἐξῆς κῶλα τροχαϊκὰ
 διμέτρα καταληκτικά ἥτοι ἐφθημιμερῇ καὶ πενθημιμερῇ καὶ βραχυ- 10
 κατάληκτοι, ἥτοι ἰθυφαλλικά, καὶ ἀκατάληκτα κς', ὧν τὸ παρατε-
 λευταῖον ἀναπαιστικὸν διὰ τὰ ἐξῆς πενθημιμερῇ, τὸ δὲ τελευταῖον
 ἰθυφαλλικόν. μετὰ δὲ τὸ β' κῶλον καὶ τὸ ἡ' μόριόν τι κώλου τὸ δά
 τίθεται. εἴτα μεταβάς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν τὸ πρῶτον αὖθις ἔλαβε
 μέτρον. καί εἰσι τὰ ἐξῆς κῶλα ἀναπαιστικά διμέτρα ἀκατάληκτα 15
 καὶ καταληκτικά καὶ μονόμετρα ιε'. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ
 τετράμετροι καταληκτικοὶ δ', ὅμοιοι τοῖς ἐξῆς.

159. ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἰκάνω] ἡ εἰσθεσις μονοστροφικῆς περιόδου,
 εἰ δὲ βούλει, διπλῆς μερικῆς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετρά- 20
 μετροι καταληκτικοὶ ις'.

176. πολλοῖς μὲν αἰεὶ] ἡ εἰσθεσις μονοστροφικῆς περιόδου. οἱ δὲ
 στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λθ', ὧν τελευταῖος

σωθεῖς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

215. οὐ σε βουλόμεσθα] ἡ εἰσθεσις διπλῆς μερικῆς. οἱ δὲ στίχοι
 εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ λθ', ὧν τελευταῖος 25

καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

249. ὦ γῆς ἀπάσης] εἰσθεσις ἑτέρα διπλῆς μερικῆς στίχων καὶ
 κώλων μά'. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν στίχοι τοῦ ὑποκριτοῦ ἰαμβικοὶ τρίμετροι
 ἀκατάληκτοι, τὰ δὲ κῶλα τοῦ χοροῦ ἀντισπαστικά.

966. ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος] τροχαικὰ ζ', τὰ μὲν δ' ἐφθημιμερῇ,
τὰ δὲ β' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ζ' πενθημιμερές.

973. ἰὼ ἰώ μοι] πενθημιμερές ἱαμβικόν.

974. τὰς ὠγυγίας κατιδόντες] ἀναπαιστικά δ'. τὸ α' ἐφθημι-
μερές, τὰ γ' δίμετρα βραχυκατάληκτα. 5

987. ἴνυγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν] ἀναπαιστικά δίμετρα βραχυκατά-
ληκτα ε'.

993. καὶ μὴν ἄλλο] ἀναπαιστικά ζ'. τὸ β' δίμετρον ἀκατά-
ληκτον, τὸ ε' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ ἐφθημιμερῇ.

1000. ἔταφον ἔταφον] ἱαμβικὰ τρίμετρα βραχυκατάληκτα γ'. 10
τὸ δ' δίμετρον ἀκατάληκτον.

1003. ἰῆ ἰῆ, ἰὼ, ἰὼ] ἱαμβικά δ'. τὰ γ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ
δὲ δ' ἐφθημιμερές.

1009. πεπλήγμεθ'. εὐδῆλα γάρ] κῶλα ε'. τὸ α' καὶ γ' καὶ δ' ἱαμ-
βικά ἐφθημιμερῇ, περιοδικὰ καλούμενα διὰ τὸ ἐξ ἱαμβικῆς καὶ τρο- 15
χαϊκῆς συζυγίας συγκεῖσθαι. τὸ β' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.
τὸ δὲ ε' ἀναπαιστικὸν ὅμοιον.

1014. πῶς δ' οὐ] ἱαμβικά δ'. τὸ μὲν α' ἐφθημιμερές, τὰ δὲ γ'
πενθημιμερῇ.

1018. ὀρᾶς] ἱαμβικά ε'. τὸ α' τρίμετρον, τὸ β' καὶ δ' μονόμε- 20
τρα, τὸ γ' δίμετρον, τὸ ε' ἐφθημιμερές.

1023. βαιᾶ] τροχαϊκὰ ἰθυφαλλικά.

1034. λυπρὰ, χάρματα] ἀναπαιστικά πενθημιμερῇ γ'. τὸ δὲ δ'
ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

1038. δίαινε] ἱαμβικὸν τρίμετρον. 25

1039. αἶ αἶ] ἱαμβικά δίμετρα ἀκατάληκτα δ'.

1043. ὀτοτοτοτοῖ] ἱαμβικὸν μονόμετρον ἐκ τριβράχου.

1044. βαρεῖα] δίμετρα ὅμοια β'.

1046. ἔρεσσ' ἔρθεσσε] ἱαμβικὸν τρίμετρον.

1047. διαίνομαι] ἱαμβικά δίμετρα ἀκατάληκτα δ'. 30

1051. ὀτοτοτοτοῖ] ἱαμβικά γ'. τὸ α' μονόμετρον ἐκ τριβράχου,
τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δὲ γ' ἐφθημιμερές.

1069. ἰὼ ἰὼ Περσίς] τροχαϊκά.

1076. πέμψω σε] ἱαμβικὸν δίμετρον.

ὅμοια τοῖς ἀναπαιστικά γ'. ἐξῆς δὲ ἔτι τούτων ἡ τελεία διπλῇ. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ 25, ὧν τελευταῖος

τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

759. τοιγάρ σφιν ἔργον] διπλῇ ἐτέρα ἐχομένη τῆς προτέρας 5 διπλῆς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἐνενήκοντα τρεῖς, ὧν τελευταῖος

οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

852. ὦ πόποι] ὁ παρὼν χορὸς συνίσταται ἐκ κώλων 25, ὧν τὰ μὲν εἰσὶν ἀναπαιστικά μονόμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ πενθμιμερῆ, τὰ δὲ 10 ἐφθμιμερῆ, ἧτοι δίμετρα καταληκτικά, ἃ καλεῖται παροιμιακά. τὰ δὲ εἰσὶν ἰαμβικά δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τροχαϊκὰ ἐφθμιμερῆ καὶ ἰθυφαλλικά, ὧν τελευταῖον

πλαγαῖσι ποντίαισιν,

ὅπερ ἰαμβικόν ἐστιν ἐφθμιμερές.

15

908. ἰὼ, δύστηνος ἐγὼ] εἰσθεσις διπλῆς ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος. τὰ δὲ κῶλα τὰ μὲν εἰσὶν ἀναπαιστικά δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἧτοι ἐφθμιμερῆ καὶ πενθμιμερῆ καὶ βραχυκατάληκτα δίμετρα καὶ μονόμετρα, τὰ δὲ τροχαϊκὰ ἐφθμιμερῆ καὶ πενθμιμερῆ, τὰ δὲ ἰαμβικά δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ τρίμετρα ἀκατά- 20 ληκτα καὶ μονόμετρα, ὧν τελευταῖον καὶ παντὸς τοῦ δράματος

πέμψω σε δυσθρόις γόοις·

ὅπερ ἰαμβικόν ἐστι δίμετρον ἀκατάληκτον· καὶ ἐξῆς τούτου ἡ κορωνὶς ἡ τὸ δράμα ἀποπερατοῦσα.

928. αἶ αἶ] τὰ β' ἀναπαιστικά δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ γ' 25 μονόμετρον. τὸ δὲ δ' πενθμιμερές ἐκ προκελευσματικοῦ.

931. ὄδ' ἐγὼν] τὰ β' ἐφθμιμερῆ, τὸ δὲ γ' δίμετρον ἐκ προκελευσματικοῦ.

935. πρόσφθογον] τὸ α' ἐφθμιμερές, τὰ 5 δὲ μονόμετρα, ἔχοντα καὶ πύδας προκελευσματικούς.

30

940. ἴετ' αἰανὴν] τὸ α' δίμετρον ἀκατάληκτον. μονόμετρα δὲ τὰ γ'. τὸ δ' δὲ ἐκ προκελευσματικοῦ.

955. ποῦ δὲ φίλων] τροχαϊκὰ 5 ἐφθμιμερῆ, τὸ δὲ 5 πενθμιμερές.

962. ὁλοῦς] ἀναπαιστικά δ'. τὰ γ' δίμετρα βραχυκατάληκτα, 35 τὸ δ' πενθμιμερές.

πεντάμετρον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος. ἔστι δὲ τρία ἐπιδική.

258. ἦκω σεβίζων] αἱ ἐξῆς αὗται συστημάτων περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ἐνενήκοντα ἑπτὰ, ὧν τελευταῖος

5

χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς ἐστὶ τοῦ χοροῦ.

355. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ] εἴρηται ἡμῖν ἐν τῷ τῶν Περσῶν δράματι περὶ τοῦ εἶδους τούτου τῶν χορῶν ὅμοιον γάρ ἐστιν ἐκείνοις καὶ τοῦτο. ἔχει γὰρ ἐν ἀρχῇ μὲν σύστημα ἐπιφθεγματικόν, εἰς δύο διηρημένον περιόδους κώλων ἀναπαιστικῶν ιβ', ἐξῆς δὲ στροφὰς γ' καὶ ἀντιστροφὰς τοσαύτας καὶ ἐπαδόν. καλεῖται δὲ ταῦτα ἑπτὰς ἐπιδική. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῆς ἐπαδοῦ κορωνίς καὶ παράγραφος.

11

437. ὁ χρυσαμοιβὸς] στροφή ἐτέρων κώλων ιζ'.

456. βαρεῖα δ' ἀστῶν] ἀντιστροφή κώλων ιζ'.

475. πυρὸς] ἐπαδὸς κώλων ιε'.

681. τίς ποτ' ὀνόμαζεν] ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων ρκζ', ὧν τὰ μὲν ρ' εἰσὶ χοριαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, 2 ἥτοι ἐφθμιμερῇ, πενθμιμερῇ καὶ ἡμιόλια, καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά. ἐξῆς δὲ μεταβάς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνέλλαξε. καί εἰσι τὰ ἐξῆς κῶλα ἀναπαιστικά δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἥτοι ἐφθμιμερῇ, καὶ μονόμετρα κζ', ὧν τελευταῖον

2

πάλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

τίς ποτ' ὀνόμαζεν] στροφή κώλων ιζ'.

700. Ἰλίφ δὲ κῆδος] ἀντιστροφή κώλων ιζ'.

717. ἔθρεψεν] στροφή ἑτέρα κώλων ι'.

727. χροισθεὶς δ' ἀπέδειξεν] ἀντιστροφή κώλων ι'.

3

3. αἱ ἐξῆς—ἑπτὰ] εἰσθεσις διπλῆς ἀμυβαίας συνεχῶς καὶ μονοστροφικῆς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιζ' F.

9. 355. Ad hunc versum in F. ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων ρλς', ὧν τὰ πρῶτα ιβ' ἀναπαιστικοὶ δίμετροι,

τὰ δὲ ἐξῆς ρκδ' χοριαμβικοὶ δίμετροι, ὧν τελευταῖος, γυναικογῆρυτον ὄλλυται κλεός. Tum sequitur εἰσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς. στίχοι ριβ', ὧν τελευταῖος, τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τάληθῃ κλύων.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

1. Θεοὺς μὲν αἰτῶ] ἡ εἰσθεσις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονο-
στροφικῆς ἐστὶ περιόδου, οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι
ἀκατάληκτοι λή, ὧν τελευταῖος

μαθοῦσιν αἰδῶ καὶ μαθοῦσι λήθομαι.

5

μετὰ δὲ τὸν κδ κῶλον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

40. δέκατον μὲν ἔτος] ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κῶλων σλβ',
ὧν τὰ μὲν ξθ' ἀναπαιστικά δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά,
ἥτοι ἐφθημιμερῇ καὶ μονόμετρα. ἐξῆς δὲ μεταβάς εἰς ἑτέραν ὑπό-
θεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνῆλλαξεν. καὶ εἰσι τὰ ἐξῆς κῶλα ἀναπαιστικά 10
πενθημιμερῇ καὶ ἐφθημιμερῇ καὶ δίμετρα ἀκατάληκτά τινα καὶ μο-
νόμετρα ξδ'. ἐξῆς δὲ εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν μεταβάς καὶ ἑτέρῳ μέτρῳ
ἐχρήσατο. καὶ εἰσι τὰ ἐξῆς κῶλα χοριαμβικά δίμετρα καταληκτικά,
ἥτοι ἐφθημιμερῇ, καὶ ἀκατάληκτα καὶ ἡμιόλια καὶ πενθημιμερῇ, καὶ
τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά ρδ', ὧν τελευταῖον 15

γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

τὰ δὲ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τῶν
Περσῶν δράματος, ἑτέρως εἰσὶν ἐσχηματισμένα. τὰ μὲν γάρ εἰσι μο-
νοστροφικά καὶ συστηματικά κατὰ περιορισμούς ἀνίσους, τὰ δὲ κατὰ
σχέσιν. εἰσὶ δὲ τὰ κατὰ σχέσιν στροφῶν ἕξ. ἐστὶ δὲ τῆς παρούσης μο- 20
νοστροφίου στροφῆς τὰ κῶλα ἀναπαιστικά ξδ', ὧν τὰ μὲν εἰσι δίμετρα
ἀκατάληκτα, τὰ δὲ μονόμετρα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων δίμετρα κατα-
ληκτικά, ἥγουν ἐφθημιμερῇ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι πάσαις παράγραφος.

104. κύριός εἰμι] ἐντεῦθεν αἱ κατὰ σχέσιν ἄρχονται στροφαί, καὶ
εἰσι τῆς πρώτης ταυτησὶ στροφῆς κῶλα ιθ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς 25
τοσαῦτα. εἰσὶ δὲ τὰ πλείω μὲν ἀναπαιστικά δίμετρα ἀκατάληκτα
καὶ καταληκτικά, ἥγουν ἐφθημιμερῇ, καὶ μονόμετρα καὶ πενθημι-
μερῇ, τινὰ δὲ καὶ δακτυλικά ἰαμβικά, ἃ καὶ μετρήσεις ἐπόμενος οἷς
πρίτερον εἰρήκαμεν. τὸ μέντοι τελευταῖον κῶλον τῆς τε στροφῆς καὶ
ἀντιστροφῆς καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ καλεῖται ἐφύμνιον, καὶ ἐστὶ δακτυλικὸν 30

ληκτον. ἔχουσι δὲ πεντασυλλάβους πύδας. τὸ δὲ γ' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον.

1095. μαρτυρίοις γὰρ] ἀντιστροφὴ ἑτέρα ἔχουσα κῶλα γ' ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς.

1100. ἰὼ πόποι] ἑτέρα στροφή ἔχουσα κῶλα ε', ὣν τὸ πρῶτον 5 ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθημιμερές. τὸ γ' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν· τὸ δὲ ε' πενθημιμερές. ἔχουσι δὲ τοὺς πύδας πεντασυλλάβους.

1107. ἰὼ τάλαινα] ἑτέρα ἀντιστροφὴ ἔχουσα κῶλα ε' ὅμοια τοῖς 10 τῆς στροφῆς.

1114. ἔ ἐ παπαῖ] ἐντεῦθεν ἐτέρως ἐσχημάτισε τὰ μέτρα, καὶ προέθηκε τῆς στροφῆς κῶλόν τι τὸ ἐ ἔ. τὰ δὲ ἐξῆς κῶλὰ εἰσιν ε', ὣν τὸ α' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθημιμερές, τὸ γ' ἰαμβικὸν τρίμετρον, τὸ δ' 15 ὅμοιον τῷ α', τὸ δὲ ε' τρίμετρον καταληκτικόν, καὶ αὐτὸ ἀντισπαστικόν. ἔχουσι δὲ καὶ πεντασυλλάβους πύδας.

1119. ποίαν Ἐρινὺν] ἡ στροφή αὕτη τοῦ χοροῦ κῶλων ἐστὶ 5', ὣν τὰ πρῶτα β' ἰαμβικὰ τρίμετρα, τὸ γ' καὶ δ' ἀντισπαστικά τρίμετρα καταληκτικά, τὸ ε' δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ δὲ 5' ἐφθημιμερές. 20 ἔχουσι δὲ καὶ πεντασυλλάβους πύδας.

1125. ἁἶ, ἰδοῦ] ἀντιστροφὴ ἐστὶν αὕτη τῆς ῥηθείσης στροφῆς καὶ ἔχει κῶλα ἰσόμετρα ἐκείνῃ ε'.

1130. οὐ κομπάσαιμ' ἄν] τῆς τοῦ χοροῦ στροφῆς αὕτη ἐστὶν ἀντιστροφὴ, ἔχουσα κῶλα ὅμοια 5'. 25

1136. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας] στροφή ἑτέρα κῶλων ε', ὣν τὸ α' μονόμετρον, τὸ β' δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἀντισπαστικόν, τὸ γ' τρίμετρον καταληκτικόν ὅμοιον, τὸ δ' ἰαμβικὸν τρίμετρον, τὸ ε' ὅμοιον τῷ γ'.

1140. φρενομανῆς] ἑτέρα στροφή τοῦ χοροῦ κῶλων 5' ἀντισπαστικῶν, ὣν τὸ α' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ β' πενθημιμερές, 30 τὸ γ' δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δ' τρίμετρον καταληκτικόν, τὸ ε' ὅμοιον τῷ α', τὸ 5' ὅμοιον τῷ β'.

1146. ἰὼ ἰὼ λιγείας] ἀντιστροφὴ τῆς ἄνω στροφῆς κῶλων ὁμοίων ε'.

1151. πόθεν ἐπισύτους] ἀντιστροφὴ ἑτέρα τῆς τοῦ χοροῦ στρο- 35 φῆς κῶλων ὁμοίων 5'.

737. παραντὰ δ' οὖν ἐλθεῖν] στροφὴ ἑτέρα κώλων ιβ'.

750. παλαίφατος δ' ἐν τοῖς βροτοῖς] ἀντιστροφὴ κώλων ιβ'.

764. φιλεῖ] στροφὴ ἑτέρα κώλων ι'.

773. Δίκη] ἀντιστροφὴ κώλων ι'.

783. ἄγε δὴ βασιλεῦ] σύστημα ἐπιφθεγματικὸν κώλων ἀναπαι- 5
στικῶν κζ'.

810. πρῶτον μὲν Ἄργος] εἴσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς τε καὶ
συνεχοῦς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρξέ,
ὧν τελευταῖος

μέλοι δέ τοί σοι τῶν περ ἂν μέλλης τελεῖν.

10

975. τίπτε μοι] ὁ παρὼν χορὸς συνίσταται ἐκ κώλων χοριαμβι-
κῶν ξ', ὧν τὰ μὲν ἐστὶ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ καταληκτικά,
ἥτοι ἐφθμιμερῆ, τὰ δὲ πενθμιμερῆ καὶ ἡμιόλια, καὶ τρίμετρα
βραχυκατάληκτα, ὧν τελευταῖον

ζωπυρουμένας φρενός.

15

τίπτε μοι] στροφὴ κώλων ιγ'.

987. πεύθομαι] ἀντιστροφὴ κώλων ιγ'.

1001. μάλα γάρ] στροφὴ ἑτέρα κώλων ιε'.

1018. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν] ἀντιστροφὴ κώλων ιε'.

1035. εἴσω κομίζου] αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι στίχων 20
εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων λζ', ὧν τελευταῖος

ἐκοῦσ' ἀνάγκη τῇδε καίτισον ζυγόν.

1072. ὀτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ] εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας τὰς περιό-
δους μονοστροφικὰς καὶ συνεχεῖς ἔχουσα. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν τοῦ χοροῦ
στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, τὰ δὲ τοῦ ἑτέρου προσώπου 25
κῶλα ἀντισπαστικά. ἔοικε δὲ ταῦτα στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ, καὶ
εἰσὶ τῆς μὲν στροφῆς κῶλα β', ὧν τὸ α' ἡμιόλιον, τὸ δὲ β' πενθμι-
μερές. ὁμοίως καὶ τῆς ἀντιστροφῆς· τὰ αὐτὰ γὰρ εἰσι κῶλα.
ἔχουσι δὲ καὶ πῶδας πεντασυλλάβους.

1080. Ἀπολλων] ἑτέρα στροφὴ· κῶλα γ', ὧν τὸ α' πενθμιμερές, 30
τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ γ' ἱαμβικὸς στίχος τρίμετρος
ἀκατάληκτος.

1086. Ἀπολλων] ἀντιστροφὴ ἔχουσα κῶλα γ' ὅμοια τοῖς τῆς
στροφῆς.

1090. μισόθεον] ἑτέρα στροφὴ ἔχουσα κῶλα γ', ὧν τὸ α' ἀντι- 35
σπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ β' δίμετρον ἀκατά-

ληκτον. ἔχουσι δὲ πεντασυλλάβους πύδας. τὸ δὲ γ' ἱαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον.

1095. μαρτυρίοις γὰρ] ἀντιστροφὴ ἑτέρα ἔχουσα κῶλα γ' ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς.

1100. ἰὼ πόποι] ἑτέρα στροφή ἔχουσα κῶλα ε', ὣν τὸ πρῶτον 5 ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθημιμερές. τὸ γ' ἱαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν· τὸ δὲ ε' πενθημιμερές. ἔχουσι δὲ τοὺς πύδας πεντασυλλάβους.

1107. ἰὼ τάλαινα] ἑτέρα ἀντιστροφή ἔχουσα κῶλα ε' ὅμοια τοῖς 10 τῆς στροφῆς.

1114. ἔ ἐ παπαῖ] ἐντεῦθεν ἐτέρως ἐσχημάτισε τὰ μέτρα, καὶ προέθηκε τῆς στροφῆς κῶλόν τι τὸ ἐ ἔ. τὰ δὲ ἐξῆς κῶλὰ εἰσιν ε', ὣν τὸ α' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθημιμερές, τὸ γ' ἱαμβικὸν τρίμετρον, τὸ δ' 15 ὅμοιον τῷ α', τὸ δὲ ε' τρίμετρον καταληκτικόν, καὶ αὐτὸ ἀντισπαστικόν. ἔχουσι δὲ καὶ πεντασυλλάβους πύδας.

1119. ποίαν Ἑρινὺν] ἡ στροφή αὕτη τοῦ χοροῦ κῶλων ἐστὶ 5', ὣν τὰ πρῶτα β' ἱαμβικὰ τρίμετρα, τὸ γ' καὶ δ' ἀντισπαστικά τρίμετρα καταληκτικά, τὸ ε' δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ δὲ 5' ἐφθημιμερές. 20 ἔχουσι δὲ καὶ πεντασυλλάβους πύδας.

1125. ἀᾶ, ἰδοῦ] ἀντιστροφή ἐστὶν αὕτη τῆς ῥηθείσης στροφῆς καὶ ἔχει κῶλα ἰσόμετρα ἐκείνῃ ε'.

1130. οὐ κομπάσαιμ' ἄν] τῆς τοῦ χοροῦ στροφῆς αὕτη ἐστὶν ἀντιστροφή, ἔχουσα κῶλα ὅμοια 5'. 25

1136. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας] στροφή ἑτέρα κῶλων ε', ὣν τὸ α' μονόμετρον, τὸ β' δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἀντισπαστικόν, τὸ γ' τρίμετρον καταληκτικόν ὅμοιον, τὸ δ' ἱαμβικὸν τρίμετρον, τὸ ε' ὅμοιον τῷ γ'.

1140. φρενομανῆς] ἑτέρα στροφή τοῦ χοροῦ κῶλων 5' ἀντισπαστικῶν, ὣν τὸ α' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ β' πενθημιμερές, 30 τὸ γ' δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δ' τρίμετρον καταληκτικόν, τὸ ε' ὅμοιον τῷ α', τὸ 5' ὅμοιον τῷ β'.

1146. ἰὼ ἰὼ λιγείας] ἀντιστροφή τῆς ἄνω στροφῆς κῶλων ὁμοίων ε'.

1151. πόθεν ἐπισσύτους] ἀντιστροφή ἑτέρα τῆς τοῦ χοροῦ στρο- 35 φῆς κῶλων ὁμοίων 5'.

1157. ἰὼ γάμοι γάμοι] ἑτέρα στροφὴ κῶλων ε' ἀντισπαστικῶν, ὧν τὸ α' καὶ β' τρίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ γ' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ δ' πενθημιμερὲς, τὸ ε' καὶ τὸ ε' ὅμοια τῷ πρώτῳ.

1162. τί τόδε τορὸν] ἑτέρα στροφὴ τοῦ χοροῦ κῶλων ε' ἀντισπαστικῶν, ὧν τὸ α' δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' ἐφθημιμερὲς, τὸ γ' 5 τρίμετρον καταληκτικόν, τὸ δ' ὅμοιον, τὸ ε' πενθημιμερὲς.

1167. ἰὼ πόνοι] ἀντιστροφὴ τῆς ἄνω στροφῆς κῶλων ὁμοίων ε'.

1173. ἐπόμενα] ἀντιστροφὴ τοῦ χοροῦ κῶλων ὁμοίων ε'.

1178. καὶ μὴν ὁ χρησμός] εἴσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς καὶ συνεχοῦς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρμβ', 10 ὧν τελευταῖος

καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οὐκ εἶρω πολύ.

μετὰ δὲ τὸν λς' κῶλον ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. μετὰ δὲ τὸν ρκς' κῶλον ὅμοιον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. μετὰ δὲ τὸν ρλδ' κῶλον ὅμοιον μονόμετρον ἀκατάληκτον. 15

1331. τὸ μὲν εὖ πράσσειν] εἴσθεσις χοροῦ ἐπεδική, διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν κεῖσθαι. τὰ δὲ κῶλά εἰσιν ἀναπαιστικά ιβ', ὧν τὸ ε' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἥτοι ἐφθημιμερῇ.

1343. ὦμοι πέπληγμαι] εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας καὶ μονο- 20 στροφικῆς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ξδ', ὧν ὁ β' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ε' τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί, οἱ δὲ λοιποὶ ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ὧν τελευταῖος

ἔργον δικαίας τέκτονος. τὰδ' ὧδ' ἔχει.

1407. τί κακὸν] στροφὴ χοροῦ ἐκ κῶλων ἀντισπαστικῶν ε', ὧν τὸ 25 α' δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ γ' τρίμετρον καταληκτικόν, τὸ δ' ὅμοιον, τὸ ε' ὅμοιον.

1412. νῦν μὲν δικάζεις] ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι στίχοι ιδ'.

1426. μεγαλόμητις] ἀντιστροφὴ ἔχουσα κῶλα ε' ὅμοια τοῖς τῆς 30 στροφῆς ἀντισπαστικοῖς.

1431. καὶ τήνδ' ἀκούεις] ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι στίχοι ις'.

1448. φεῦ, τίς ἄν ἐν τάχει] εἴσθεσις διπλῆς μονοστροφούς ἔχουσα τὰς περιόδους· οὐ γὰρ ἔχει ἀντιστροφήν. καί εἰσι τοῦ μὲν 35

χοροῦ τὰ κῶλα χοριαμβικά, τοῦ δὲ ἐτέρου προσώπου ἀναπαιστικά. εἰσὶ δὲ τῆς παρούσης στροφῆς κῶλα χοριαμβικά ἰδ' δίμετρα καὶ τρίμετρα καταληκτικά καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ἀκατάληκτα. μετὰ δὲ τὸ ζ' κῶλον κώλου τμήμα τὸ ἰώ.

1462. μηδὲν θανάτου] ἀναπαιστικά κῶλα 5', ὧν τὸ β' μὲν μονό- 5
μετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ 5' ἐφθήμερες.

1468. δαῖμον] στροφήν ἑτέρα κώλων χοριαμβικῶν ζ'. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα, τὰ δὲ τρίμετρα καταληκτικά καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ἀκατάληκτα.

1475. νῦν δ' ὄρθωσας] ἀναπαιστικά ὅμοια τοῖς προρρηθεῖσιν ἔξ. 10

1481. ἦ μέγαν οἴκοις] ἑτέρα στροφήν κώλων χοριαμβικῶν ιε'. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα, τὰ δὲ τρίμετρα καταληκτικά καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἡμόλια. μετὰ δὲ τὸν ἦ καὶ ιβ' κώλων τμήματα.

1497. αὐχεῖς] ἀναπαιστικά κῶλα ἦ, ὧν τὸ β' καὶ ζ' μονόμετρα, 15
τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ἦ ἐφθήμερες.

1505. ὥς μὲν ἀναίτιος] στροφήν ἑτέρα κώλων ὁμοίων τοῖς ῥηθεῖσι χοριαμβικῶν ἦ'.

1513. ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ] ἀναπαιστικά κῶλα ζ', ὧν τὸ β' μὲν καὶ ζ' ἐφθήμερες, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ὧν προτίθεται κῶλον 20
ιαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον.

1521. οὐτ' ἀνελεύθερον] ἀναπαιστικά κῶλα θ', ὧν τὸ β' μὲν μονό-
μετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ θ' ἐφθήμερες.

1530. ἀμυχανῶ] στροφήν ἑτέρα κώλων ὁμοίων τοῖς ῥηθεῖσι χοριαμβικῶν ζ'. 25

1538. ἰὼ γᾶ γᾶ] ἀναπαιστικά κῶλα ι', ὧν τὸ α', τὸ γ' καὶ τὸ 5'
καὶ τὸ θ' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ι' ἐφθήμερες.

1548. τίς δ' ἐπιτύμβιον] χοριαμβικά κῶλα ὅμοια τοῖς ῥηθεῖσι δ'.

1551. οὐ σε προσήκει] ἀναπαιστικά κῶλα θ', ὧν τὸ γ' τὸ 5' καὶ 30
τὸ ἦ μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα καταληκτικά, τὸ δὲ θ' ἐφθήμερες.

1560. ὄνειδος ἦκει] ἑτέρα στροφήν κώλων ὁμοίων τοῖς ῥηθεῖσι ζ'.
ἔοικε δὲ ἀντιστροφήν εἶναι τῆς στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχή, ἀμυχανῶ. ὅμοια
γὰρ ἔχει τὰ κῶλα. 35

1567. ἐς τόνδ' ἐνέβη] ἀναπαιστικά κῶλα ι', ὧν τὸ β' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ι' ἐφθημιμερές.

1577. ὦ φέγγος εὖφρον] εἰσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς καὶ συνεχοῦς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οβ. ὧν τελευταῖος

5

ἀμφοῖν γένηται τοῦδε παγκρατῆς φονεύς.

1649. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς] εἰσθεσις διπλῆς συνεχοῦς ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ κέ, ὧν οἱ κγ' τετράμετροι καταληκτικοί, οἱ δὲ ἐν τῷ τέλει β' τρίμετροι ὑπερκατάληκτοι.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Ι. Πρῶτον μὲν εὐχῇ] ἡ εἰσθεσις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονο-
στροφικῆς ἐστὶ περιόδου καὶ ἐξῆς ἐκ συνεχοῦς διπλῆς. οἱ δὲ στίχοι
τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρλέ'. μετὰ δὲ τὸν ριϛ', τὸν ριή', τὸν ρκ', τὸν ρκβ'
κώλου τμήματα δ', αὐτὸ μονόμετρά ἐστι βραχυκατάληκτα. μετὰ δὲ 5
τὸν ρκδ' ἕτερα β' κῶλα, ὧν τὸ ἐν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ δὲ
ἕτερον ἐφθημιμερὲς ἐκ τριβραχέων. εἰ δὲ τροχαϊκὰ τὰ κῶλα ταῦτα
εἴποις, οὐκ ἂν ἀμάρτοις. ὁ δὲ τελευταῖος

ἔπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

140. ἔγειρ' ἔγειρε] ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ στίχων ἱαμβικῶν 10
τρίμετρων ἀκαταλήκτων σποραδῆν κειμένων ιβ', κώλων δὲ ἀντισπα-
στικῶν μονομέτρων καὶ διμέτρων καὶ τρίμετρων καταληκτικῶν καὶ
ἀκαταλήκτων καὶ βραχυκαταλήκτων κθ', ὧν τελευταῖος

μιάστορ' ἐκείνου πρᾶσσεται.

179. ἔξω κελεύω] εἰσθεσις διπλῆς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ 15
τρίμετροι ἀκατάληκτοι ξέ', ὧν τελευταῖος

αὐτοῦ φυλάσσω ἀναμένω τέλος δίκης.

244. ἔϊεν τόδ' ἐστὶ] ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ στίχων καὶ
κώλων λβ', ὧν οἱ μὲν εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι στίχοι
ιή', τὰ δὲ κῶλα ἀντισπαστικά ιδ', ἡμιόλια καὶ πενθιμιμερῆ καὶ 20
δίμετρα καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα καὶ τρίμετρα βραχυκατά-
ληκτα καὶ καταληκτικά.

276. ἐγὼ διδασχθεῖς] εἰσθεσις διπλῆς μερικῆς δύο περιόδων. οἱ δὲ
στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λα', ὧν τελευταῖος

ἔμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε ὕσμιον σέθεν.

25

307. ἄγε δῆ] ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν
ιέ', ὧν τὰ μὲν ἐστὶ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ καταληκτικά, ἥτοι
ἐφθημιμερῆ, τὰ δὲ πενθιμιμερῆ, τὰ δὲ μονόμετρα.

322. μᾶτερ, ἃ μ' ἔτικτες] ἡ μονοστροφικὴ αὕτη περίοδος κώλων

ἐστὶ χοριαμβικῶν κδ', ὧν τὰ μὲν εἰσιν ἡμιόλια, τὰ δὲ δίμετρα καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τρίμετρα, ὧν τελευταῖον

—μικτος αὖν βροτός.

347. γιγνομέναισι λάχῃ] ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων χοριαμβικῶν νβ', ὧν τὰ μὲν ἐστὶν ἡμιόλια, τὰ δὲ δίμετρα καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τρίμετρα καταληκτικά καὶ βραχυκατάληκτα, ὧν τελευταῖον

τάξι γ' ἔχουσα καὶ δυσήλων κνέφας,

ὅς μόνος ἱαμβικός ἐστι τρίμετρος.

397. πρόσωθεν ἐξήκουσα] εἰσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς συνεχοῦς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιβ', ὧν τελευταῖος

ἔρπον περῶντας μὴδὲν ἔκδικον φρεσίν.

490. νῦν καταστροφαί] ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων χοριαμβικῶν οβ', ὧν τὰ μὲν ἐστὶν ἡμιόλια, τὰ δὲ δίμετρα καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα καὶ βραχυκατάληκτα, τὰ δὲ τρίμετρα καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα καὶ βραχυκατάληκτα, ὧν τελευταῖον

ὦλετ' ἄκλαυτος, ἄιστος.

566. κήρυσε, κῆρυξ] εἰσθεσις διπλῆς καθόλου. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν αμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρμβ' (σσιγ. σιβ',) ὧν τελευταῖος

σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρου.

778. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι] ὥδῃ χοροῦ ἐπαδική, διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι. ἔχει δὲ τοὺς πρώτους μὲν γ' στίχους ἱαμβικοὺς τριμέτρον ἀκατάληκτον, τὰ δὲ ἐξῆς κῶλά εἰσιν ἀντισπαστικά πενθημιμερῆ καὶ δίμετρα καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα καὶ βραχυκατάληκτα καὶ τρίμετρα ιγ'.

824. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι] εἰσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας καὶ μονοστροφικᾶς ἔχουσα τὰς περιόδους. εἰσὶ δὲ τὰ τοῦ χοροῦ μὲν κῶλα ἀντισπαστικά, τὰ δὲ τοῦ ἐτέρου προσώπου ἱαμβικοὶ στίχοι τρίμετροι. τῆς πρώτης οὖν περιόδου στίχοι εἰσὶν ιγ'.

837. ἐμὲ παθεῖν] ἡ στροφή αὕτη τοῦ χοροῦ κώλων ἐστὶν ἀντισπαστικῶν διμέτρων βραχυκατάληκτων καὶ πενθημιμερῶν καὶ μονομέτρων καὶ τριμέτρων ια'.

870. ἐμὲ παθεῖν] ἡ μεσσηδική αὕτη ἀντιστροφή κώλων ἐστὶν ἀντισπαστικῶν ια'. τὰ αὐτὰ δὲ ἐστὶ κῶλα α καὶ ἐν τῇ στροφῇ εἴρηκεν.

881. οὔτοι καμοῦμαι] εἴσθεις διπλῆς συνεχοῦς μερικῆς. οἱ δὲ
 στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λέ', ὧν τελευταῖος
 τήνδ' ἀσύνκων ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλει.

916. δέξομαι Παλλάδος] εἴσθεις διπλῆς ἐν ἐκθέσει τοῦ δρά-
 ματος ἀμοιβαίας τὰς περιόδους ἔχουσα. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν τοῦ χοροῦ 5
 κῶλα χοριαμβικά, τὰ δὲ τοῦ ἐτέρου προσώπου ἀναπαιστικά. εἰσὶ δὲ
 τὰ τῆς πρώτης ταύτης στροφῆς κῶλα χοριαμβικά ὅμοια τοῖς προ-
 ρηθεῖσιν ια'.

927. τὰδ' ἐγὼ προφρόνως] τὰ κῶλα ταῦτα ἀναπαιστικά ἐστι
 δίμετρα καὶ μονόμετρα ια'. 10

938. δένδροπήμων] τὰ τοῦ χοροῦ ταῦτα κῶλα χοριαμβικά ἐστὶν
 ια' ὅμοια καὶ ἰσόμετρα τοῖς ἄνω. ἔστι δὲ ἀντιστροφή τῆς ἄνω
 στροφῆς.

949. τὰδ' ἀκούετε] τὰ κῶλα ταῦτ' ἀναπαιστικά ἐστι δίμετρα
 ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά ζ'. 15

956. ἀνδροκμήτας] στροφή ἐτέρα. τὰ δὲ κῶλά εἰσι χοριαμβικά
 ὅμοια τοῖς ῥηθεῖσι ιβ'.

968. τὰδε τοι χώρα] τὰ κῶλα ταῦτα ἀναπαιστικά εἰσι δίμετρα
 καὶ μονόμετρα ή'.

976. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν] ἀντιστροφή τῆς ἄνω στροφῆς. τὰ 20
 δὲ κῶλά εἰσι χοριαμβικά ὅμοια ιβ'.

988. ἄρα φρονούσι] τὰ κῶλα ταῦτα ἀναπαιστικά ἐστι δίμετρα
 καὶ μονόμετρα ή'.

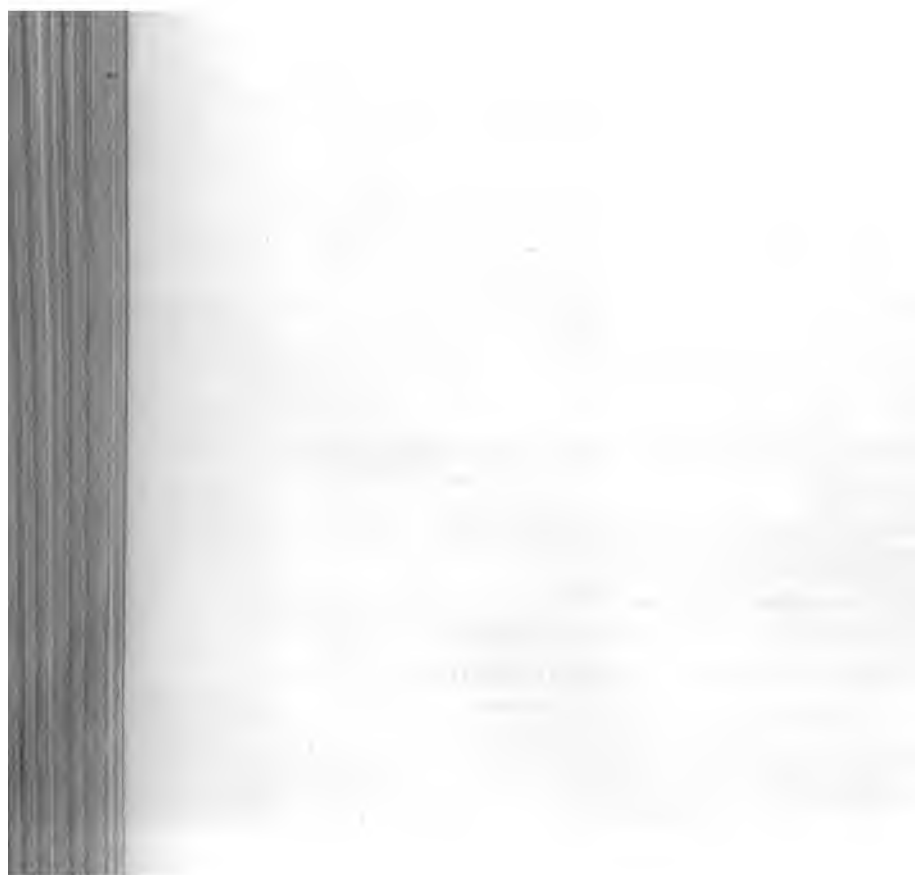
996. χαίρετ' ἐν αἰσιμίας πλούτου] στροφή ἐτέρα. τὰ δὲ κῶλά
 εἰσι χοριαμβικά ὅμοια τοῖς ῥηθεῖσι ζ'. 25

1003. χαίρετε χύμεῖς] τὰ κῶλα ταῦτα ἀναπαιστικά ἐστι καὶ
 δίμετρα καὶ μονόμετρα ια'.

1014. χαίρετε, χαίρετε δ' αὔθις] ἐτέρα στροφή. τὰ δὲ κῶλά ἐστι
 χοριαμβικά ὅμοια τοῖς ῥηθεῖσιν ή'.

1021. αἰνῶ δὲ μύθους] ἐτέρα περίοδος ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος. 30
 οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιη'.

1032. βᾶτ' ἐκ δόμων] ἐτέρα στροφή ἐν ἐκθέσει τελευταία τοῦ
 δράματος. τὰ δὲ κῶλα χοριαμβικά ἐστὶν ὅμοια τοῖς ῥηθεῖσι δεκαέξ'.

INDEX GRÆCUS.

- Ἄ et ᾧ quomodo differant 239, 32.
 ἀβερής 330, 12.
 ἀγαθοποιός 59, 14.
 ἀγαθύνειν 20, 16.
 ἀγγελιαφορεῖν 286, 16.
 ἀγγελιοφόρος 286, 28.
 Ἀγῆνορος παῖδες τρεῖς 53, 6. 354, 4.
 ἀγλευκός, ἀγλυκός 338, 18.
 ἀγριοποιεῖν 474, 18.
 ἀγριαπός 474, 15.
 Ἀγχινύη, Αἰγύπτου καὶ Δαναοῦ μήτηρ
 272, 15.
 ἀδάμας λίθος αἵματι τράγου ἢ λέοντος
 μαλάσσεται 168, 19.
 ἀδελφικός 370, 7. 395, 5. 398, 7.
 410, 1.
 ἀδιάσκοπος 124, 22.
 ἀδιεξόδευτος 115, 15.
 ἀδιόδευτος 394, 18.
 ἀδρὸν πλάσμα τῆς συνθέσεως 3, 1.
 ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἔως 144, 10.
 ἀεροδονούμεναι 15, 23.
 ἀεροδρεμεῖν 187, 17.
 Ἀζᾶνες 337, 9.
 Ἀζανής 337, 8.
 Ἀθάμας 427, 14.
 Ἀθηναϊκός 457, 15, 27.
 ἀθόλωτος 471, 18.
 τοῦ Ἀθω ἡ ὄρυγῃ 418, 15.
 αἰ. τὰ εἰς αἰ ἐπιρρήματα θρηνητικὰ πε-
 ρισπῶνται 189, 13.
 Αἰγάλεως 82, 9.
 Αἰγύπτιοι ἡσχολημένοι περὶ τὰ ἐρωτικά
 273, 13.
 Αἰδώς τιθνός Ἀθηναῖς 12, 7.
 αἰθάλη 355, 8.
 αἰθυγμα 192, 3.
 αἰμύλος 197, 13.
 Αἰόλος ὁ Ἑλληνας 55, 16.
 αἰσθανθῆναι 202, 24. 487, 13.
 Αἰσχροῖος 457, 27.
 Αἰσχύλος 509, 1.
 Αἰτναῖαι 4, 15.
 Γλαῦκος 70, 18.
 Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας 393, 32.
 Λάϊος 35, 6.
 Νιόβη 3, 10. 22, 1.
 Ξάντριαι 130, 21.
 Οἰδίπους 35, 6.
 Παλαμήδης 22, 20 (?).
 Πέρσαι 7, 14.
 Προμηθεὺς 8, 1.
 Προμηθεὺς δεσμώτης 448, 17. 505, 15.
 Προμηθεὺς λυόμενος 24, 1. 9.
 Προμηθεὺς πυρφόρος 14, 21. 70, 19.
 Πρωτεὺς σατυρικός 93, 24.
 Σφέγξ σατυρική 35, 7.
 Φινεύς 70, 18.
 Φρύγες ἢ Ἑκτορος λύτρα 3, 11. 21 7.
 (ubi Σοφοκλέους memoriae eg-
 rore.)
 Αἰτχύλου ἐξηγηταί.
 οἱ ὑπομηματιστάμενοι 71, 5. ἄλλοι
 321, 10. 342, 26. 500, 27. ἔτιοι
 4, 8. ἔτεροι 366, 9. 423, 22.
 οἱ μὲν—οἱ δέ 75, 12. 324, 1.
 433, 30. οἱ πολλοί 307, 8. τινές
 4, 7. 11. 13, 5. 17. 17, 26.
 25, 15. 26, 11. 28, 5. 41, 3.
 44, 5. 73, 25. 79, 5. 123, 15.
 137, 27. 194, 3. 200, 15.
 212, 12. 261, 11. 266, 4.
 299, 25. 311, 19. 313, 23.
 314, 3. 315, 1. 323, 29.
 331, 29. 335, 11. 340, 13.
 366, 7. 382, 23. 383, 29.
 423, 22. 425, 7. 429, 13.
 439, 2. 440, 17. 447, 22.

- 448, 29. 450, 23. 465, 12.
 473, 18. 495, 15. 497, 25.
 500, 24. 508, 24. ἔνια τῶν ἀν-
 τιγράφων 443, 27. ἐν τισι τῶν
 βιβλίων 448, 32. βιβλία πολλὰ
 καὶ παλαιὰ 475, 30. ἐν πᾶσι πα-
 λαιοῖς βιβλίοις 438, 31.
 ἀκαίρως ἢ λέξις 42, 29.
 ἀκαλαρρείτης 16, 4.
 ἀκάλεστος 291, 8.
 ἀκαταπρόγνους 252, 4. 312, 5. 396, 11.
 Ἀκεσσαία 71, 26. 423, 15.
 Ἀκεσσαῖος 71, 27. 423, 15.
 ἀκέστρια 152, 17.
 ἀκκισμός 224, 12. 512, 20.
 ἀκουστικός 359, 13.
 ἀκραξία, ἀκραξία ad 41, 10.
 ἀκρατόστομος 280, 20.
 ἀκρόθεν 167, 5.
 ἀκροστόλια 457, 28.
 ἀκρόται 91, 12.
 ἀκρόρειται οὐρανοῦ 32, 27.
 ἀκρωτηριώδης 257, 16.
 ἀλάθης 501, 13.
 ἀλλάγης 65, 2.
 ἀλεύομαι 64, 16.
 Ἀληκτώ 234, 19.
 Ἀλκάθους Μέλανος (vel Μελαινῆς) παῖς
 55, 20. 364, 9.
 Ἀλκαῖος 50, 16. 79, 29. 346, 3.
 494, 18.
 Ἀλκίφθορος 364, 12.
 ἀλλάσσειν τὴν φράσιν 14, 20.
 ἀλλεπᾶλληλος 113, 16.
 ἀλληγόρας 222, 28.
 ἀλληλένδετος 174, 5.
 ἀλληλοκτονεῖν 57, 28.
 ἀλληλοφόνος 383, 1.
 ἀλλοτρόπως 413, 161.
 ἄλως 354, 20.
 Ἀμαζόνες unde dictæ 257, 6.
 Ἀμαζόνιδες ad 256, 23.
 ἀμαρτῆσαι 235, 23.
 Ἀμεινίας Δισχύλου ἀδελφός ad 2, 8.
 ἀμετάκλιτος 173, 19. 336, 31.
 ἀμεταστρεπτεῖ 105, 13.
 ἀμηνίτως 141, 17.
 ἄμποτε ad 286, 33.
 Ἀμυθῶν ὁ Κρητέως 55, 16.
 ἄμφια 313, 28.
 Ἀμφιάρειος γένος 55, 15.
 ἀμφίβολα δράματα i. q. νόθα ad 6, 1.
 ἀμφιμέλαινα 74, 29.
 Ἀμφίων καὶ Ζήθος Præf. p. xv.
 ἀναβιβάζειν τὰ κατὰ τὸν χρόνον 46, 3.
 Ἀναιδείας τέμενος 12, 7.
 ἀναιρετής 254, 34.
 ἀναιρῆσαι 378, 34. 512, 13. ἀναι-
 ρῆσαι, ἀνελεῖν 360, 30.
 ἀνακάχλασις, ἀνακόχλασις 217, 3.
 Ἀνακρέοντεος ῥυθμὸς κεκλασμένος 15, 17.
 Ἀνακρέων 72, 17. et fortasse 15, 22.
 Ἀνακρέων ἐπεδήμησε τῇ Ἀττικῇ Κριτίου
 ἐρῶν 15, 18.
 ἀνακίνδυνος fictum pro ἀκίνδυνος 408,
 33.
 ἀνακομιδὴ νεκρῶν 408, 25.
 ἀνακουφιστής 228, 23.
 ἀναμιγῆ 337, 33.
 ἀνάμικτος 337, 31.
 ἀναμοιράζειν ad 321, 11.
 Ἀναξαγόρας 181, 30.
 ἀναπαρθένευσις 104, 8.
 ἀναρραγῆς ad 168, 23.
 ἀνασκολοπίσις 168, 30.
 ἀναφαιρεῖν vitiose pro ἀφαιρεῖν ad
 321, 9.
 ἀναφώρητος vitiose pro ἀφώρητος ad
 280, 15.
 ἀναχρονίζειν 27, 13. 143, 13. 154, 23.
 ἀναχρονισμός 21, 10. 30, 20.
 ἀναχωμάτισμα, ἀναχωματισμός 271, 18.
 ἀναχωματισμός 476, 14.
 Ἄνδρων ὁ Ἀλικαρνασεύς 76, 13. 438, 14.
 ἀνειδωλοποιεῖν 112, 33.
 ἀνείργειν 143, 15.
 ἀνεκπραξία 392, 25.
 ἄνεμοι ἐκ τῆς γῆς γίνονται κατ' Ἀναξα-
 γόραν 181, 30.
 ἀνεπίληστος 501, 10.
 ἀνεύφρατος 49, 3. 341, 4.
 ἀνιάζειν v. l. 462, 29.
 ἀνοία, παροξυνόως 50, 26.
 ἀνταποδόσεις τιμωρίας 193, 18.
 ἀντέκτισις 193, 17.
 ἀντεστραμμένος 410, 14.
 ἀντηχῆς 432, 27.
 ἀντιδεξιούσθαι 199, 2.
 ἀντικοπηλάτης 333, 29.
 ἀντιμαχεσθῆναι 388, 26.
 Ἀντίμαχος 41, 26. 54, 28. 320, 3.
 ἀντιμετρεῖν 460, 11.

- ἀντιμηχανᾶσθαι 15, 3.
 ἀντιπαλαμῆσθαι 349, 12. 15. 377, 14.
 ἀντιπρόσωπον 377, 13.
 ἀντιπτωτικόν 168, 2.
 ἀντισήκωσις 460, 8.
 ἐντιστάθμησις 460, 9.
 ἀντιστροφή σχῆμα 263, 15. 345, 10.
 ἀντίχαρις 288, 12.
 ἀντιχρονισμός 194, 3.
 ἀντιψέγειν 139, 25.
 ἀντλητήριον 389, 4.
 ἀνυπόστατος ad 72, 7. 323, 10.
 ἀνυσθῆ 151, 17.
 ἀνωθεν εἵπομεν pro ἄνω εἵπομεν 453, 31.
 Anonymorum scriptorum verba,
 Οἵχεται τὸ κλέπος αὐτὸς ἔχων 21, 6.
 ἀ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται
 26, 23. ὅπλα ἔθεντο 57, 6. 373, 2.
 μῆτε μοι Λυδῶν καρύκας μῆτε μαστί-
 γων ψόφους 72, 19. αὐλεῖ Μαρναν-
 δυνῆς αὐλοῦς κρούων Ἰαστί 90, 14.
 καὶ τὸ μὲν ὥς κε πέλει, τὼς ἔσται
 95, 1. δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ
 δίκαια κᾶδικα 104, 21. κρατῆρα
 νεοκρήτου τ' εἰσπετρίβομένης 111, 15.
 δεῦρο μὲν μοι τόνδ' ἀεὶ τεῖνον λόγον
 144, 11. αἶκε πάθῃ τά κ' ἔρεξε,
 δίκη δ' ἰθεῖα γένοιτο 156, 25.
 ὀφθαλμοὶ παιδίσκης, et, ἐγένοντό
 μοι παῖδες καὶ παιδίσκαι 288, 14.
 ἀνωτάτω (pro ἄνω) 172, 13. 198, 9.
 312, 16.
 ἀξούγκιον 232, 15.
 ἀξυμφανῶς 261, 25.
 ἄξων quid sit 212, 33.
 Aoristi secundi conjunctivus ver-
 borum αὐθυποτάκτων pro indica-
 tivo futuri 68, 26. 164, 4.
 183, 20. 199, 13. 208, 12.
 209, 10. 217, 23. 256, 22.
 258, 19. 259, 25. 275, 3. (nisi
 παραγενήσεται scribendum) 281,
 30. 285, 19. 331, 1. 395, 29.
 448, 33. 468, 16.
 ἀπαίσιος 147, 3.
 ἀπαλόχρους 467, 15.
 ἀπαναίνεσθαι 412, 22.
 ἀπείριτος 311, 11.
 ἀπεκβάλλειν 181, 3.
 ἀπερικόπτως 420, 1.
 ἀπευκταῖος 441, 28.
 ἀπήλαυσα ad 172, 28.
 ἀπηνόφρων 192, 8.
 Ἀπία—Ἀπιδανεῖς 337, 11.
 ἀπλοῦν ἢ διδόναι 281, 26.
 ἀπλωμα 85, 29. et vulgo 481, 6.
 ubi nunc ἐξάπλωμα restitutum ex
 codicibus.
 ἀπόβασις τοῦ πολέμου 41, 19.
 ἀπόδεκτος 399, 32. 407, 15, 19.
 ἀποθεν 160, 19.
 ἀπόθεσις, σχῆμα 174, 2.
 ἀποικία 267, 28.
 ἀποικίλτως 209, 18.
 ἀποκαταστήναι 411, 26.
 ἀπόκειται i. q. χρή 244, 9. 254, 12.
 295, 3. 369, 22. et alibi non
 rago.
 ἀπόκειται γενήσεσθαι 194, 4. 17, 29.
 ἀποκεφαλίζειν 135, 1.
 ἀπολαύω, ἀπήλαυσα, et ἀπήλαυον 172,
 28. 499, 26. 507, 11.
 ἀπολεσθεῖεν 362, 18.
 Ἀπολλώνιος (Dyscolus) ad 242, 10.
 Ἀπολλώνιος (Rhodius) 30, 13. 270, 12.
 ἀπόλυτος 250, 9.
 ἀπομένειν 398, 32.
 ἀπόμοιρα 321, 12.
 ἀπομοιράζειν 321, 11. 382, 12.
 ἀπονητεῖ 197, 21.
 ἀποζύνειν, ἀπωξυσμένος, ἀπωξυμένος
 457, 14, 18.
 ἀποπτυσμός 163, 4.
 ἀποσκεπάζειν ad 180, 29.
 ἀποσκευάζειν 134, 18.
 ἀποσθήμα 309, 7.
 ἀποσθητής 301, 15.
 ἀποστήγησις 104, 24.
 ἀποτίκτειν 264, 26.
 ἀποτριάζειν 111, 10.
 ἀποτροπιαστής 440, 16.
 ἀπόφρασις 443, 28.
 ἀπρακτεῖν 63, 21.
 ἀπροόρατος τοῦ μέλλοντος 24, 28.
 237, 7.
 ἀπρόδεκτος 430, 9.
 Ἀρατος 196, 5.
 ἀργός 215, 8.
 Ἄργος 213, 13.
 Ἀρεῖον τεῖχος ἐν Θήβαις 39, 21.
 314, 15, 22.
 Ἀρεοπαγῖται λα' 146, 24.

- ἀρεσάτω 68, 17.
 Ἀρητιᾶς κρήνη ἐν Θήβαις 39, 21. 314, 16, 22.
 Ἄρθμος ὁ Ζελεΐτης 417, 20.
 Ἀριστείδης 173, 29.
 Ἀριστείδης (ὁ ῥήτωρ) 417, 8.
 Ἀριστίας Πρατίνου υἱός 35, 8.
 Ἀριστοφάνης.
 Βάτραχοι 2, 2. 3, 9.
 Εἰρήνη 39, 14. 314, 8.
 Ἰεπῆς 216, 12.
 Ὀρνίθες 39, 17.
 Ἀρίων 494, 17.
 Ἀρκάδες προσέληνοι 22, 3-
 Ἀρκάδων θυσίαι 226, 20.
 Ἀρμονία 40, 33.
 ἀρρενοφθορία 297, 9.
 ἀρρύπαντος 474, 1.
 Ἀρσινόη, Ὀρέστου τριφός 122, 17.
 Ἀρταφρένης καὶ Δαρεῖος ἄθλον ἔθεντο
 περὶ τῆς βασιλείας 487, 6.
 Ἀρταχσιός 418, 14.
 ἀρτισυζυγία 467, 29.
 ἀρχή. ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς— 138, 26.
 149, 18. 466, 32.
 ἐξ ἄλλης ἀρχῆς 473, 19.
 ὁ ἀρχηγὸς τῶν μελισσῶν 433, 16.
 Ἀρχιλοχος 17, 19. 26, 14. 199, 6.
 245, 11.
 ἀσάνδαλος 189, 5.
 Ἀσία 190, 2.
 Ἀσία Ὀκεανοῦ καὶ Πομφολύγης θυγά-
 τηρ 76, 15.
 ἀστρονομικὸν εἶδος μαντικῆς 23, 11.
 ἀσυγγνωμότητος 173, 28.
 ἀσυμπαθής 58, 21.
 Ἀτλας ὁ Λίβυς, μαθηματικὸς ἀνὴρ
 223, 21. 226, 19.
 ἀτμός 355, 7.
 Ἀτραμίτιον 425, 2.
 ἀτράχηλος 145, 16.
 Ἀττικώτερον 130, 29.
 αὐθεντηκώς 131, 7. 511, 9.
 αὐτοβλαβής 400, 19.
 αὐτοκατασκεύαστος 207, 11. 24.
 αὐτόκτονος vitiose pro αὐτοκτόνος 57. 31.
 αὐτοφόνευτος 383, 2.
 αὐτοφονία 138, 5.
 αὐτόχρομα 135, 29.
 αὐτοψί 446, 5.
 αὔχος 493, 22.
 ἀφανιστής 321, 1. 407, 32. 408, 1-
 ἀφανιστικός 317, 32. 445, 22.
 ἀφελὴς ἀπόκρισις 481, 21.
 ἀφιέναι, ἀφήσης 308, 18.
 ἀφοβοποιός 30, 25.
 ἀφροδισιακός, ἀφροδισιαστικός 31, 3.
 ἀφωγητεῖν 98, 9.
 ἀφώτιστος 257, 31. 258, 6.
 ἀχαλίνωτος 76, 21.
 ἀχόρταστος 217, 18.
 βαβαί 189, 14.
 βαίνειν ῥυθμῶς 40, 24.
 βαλὴν, vocabulum Thuriorum, 85. 3.
 476, 31.
 Βαρδάρης ποταμός 464, 4.
 Βᾶρις πόλις 468, 28. 469, 7.
 βαστακτικῶς 98, 6.
 βέλως 355, 8.
 βέλως ad 355, 8.
 Βήλου παῖδες πέντε 155, 8.
 βιαστικῶς 439, 14.
 βλαβῶ et βλαβηθῶ 211, 6, 10.
 βοηθικός 471, 5, 7.
 βοόμορφος 251, 22.
 βόσκος vel βοσκός 240, 29. 303, 13-
 359, 28.
 βότεира, βοτιάνεира 197, 30.
 Βουβάρης 418, 14.
 βούπληξ et βονπλήξ 252, 16.
 βούτομα 464, 7.
 Βυιάρεως 213, 14.
 βροντὴ ξηρά 19, 28.
 Βρόντης 213, 13. 281, 8.
 βρύση, ἡ, 182, 9. Vox Graecobar-
 bara, de qua v. Ducang.
 Βύβλος 158, 14.
 Βῶρμος 90, 9.
 Γάγγης 267, 11.
 γαιῶν 264, 10. γαῖς 267, 21.
 γένεσις πάντων (i. e. Ὀκεανός) 20, 27.
 γήδιον 335, 26.
 γήρημι 126, 18.
 Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων
 70, 3. 415, 3.
 γνώση pro γνῆ 269, 1.
 γονυκλισίας τοὺς βασιλεῖς εὐφημεῖν
 509, 15.
 γραμμικὰ σχήματα 267, 24.
 Γύγης (i. e. Γύης) 213, 15.
 γυμνόπιδες 255, 8.
 γύραθεν 304, 22. 461, 22.

- δᾶ, δῆ, (Dor. pro γῆ) 25, 16. 240, 17. 341, 5.
 Δαμάτηρ pro γῆ μήτηρ 147, 34.
 δάνος Dor. pro γάνος 49, 3. 341, 5.
 Δαρείοι τρεῖς ἢ τέτταρες 71, 14, 19. 416, 13.
 Δαρείου παῖδες ἑπτὰ 480, 26.
 Δαφέρνης 87, 9.
 δειλαίνεσθαι 324, 7.
 Δεινώ 264, 27.
 Δελφὸς Μελαίης καὶ Ποσειδῶνος 129, 13.
 δημηγέρτης 364, 12.
 τῶν δῆμων 1, 2.
 Δημοσθένης 464, 3.
 δημωφελής 492, 21.
 διὰ cum genitivo et accusativo 307, 4.
 διαζώστρα 178, 24.
 διαθέσεις τῶν δραμάτων 3, 3.
 διακονικὸν πῦρ 202, 30.
 διακοπαὶ πρόσφοροι τοῖς πάθεσιν 134, 6.
 διακοπτικός 91, 4.
 διακορεῖν 338, 13.
 διακορεῖν 48, 1.
 διαναπαύειν 23, 6.
 διανομεύς 169, 21.
 διαπεροεῖσθαι 324, 27.
 διαπεπερονημένος 361, 5.
 διαπηρώσει vitiose pro διὰ πῆρσιν 497, 31.
 διαπληροῦν 392, 17.
 διαπολεμεῖν 71, 24.
 διασχισμός 152, 14.
 διατάκτωρ, διάκτωρ 140, 27.
 διατορεῖν 16, 29. 114, 1.
 διατορνεύειν 14, 4. 179, 20.
 διαφέρειν τὸν αἰῶνα 202, 5.
 διάφραγμα 276, 9.
 διαχείρισις 378, 23.
 διάχρησις 388, 3.
 διάχυμα 14, 19.
 διαχώρημα 355, 19.
 διδῶναι. δῶσαιμι 206, 25.
 διεξαγωγός 485, 32.
 διενεργεῖν v. l. ad 492, 13.
 διευθετεῖν 492, 7. 13. 496, 18.
 διηθίζειν 336, 22.
 διημεροῦν 130, 9.
 Διθύραμβος (Πινδάρου?) 72, 28.
 διιθύνειν 471, 25. 489, 11.
 Δικαιάρχος Μεσσήνιος 7, 4.
 διόδουσις 304, 26.
 Διονύσιος ὁ Περιγηγητής 29, 10. 264, 11.
 Διρκαῖος ποταμός 336, 5.
 διώκτρια 135, 16.
 δνόφος, γνόφος 25, 17. 240, 17. 341, 6.
 δοκιμή 355, 30.
 δοκοί, οἱ, (v. l. δοκεῖς) 419, 4, 5.
 δουλεύτρια 234, 12.
 δουλὶς 288, 16.
 δογμακός vel δογμακός ad 39, 16.
 δραίνω 237, 5.
 Δράκων ὁ νομοθέτης 43, 2.
 τῶν δραμάτων αἱ ἐπιγραφαὶ προγράφονται τοῦ ποιητοῦ, Νιόβη Αἰσχύλου (non Αἰσχύλου Νιόβη) 8, 8.
 δριμεῖα λέξεις 169, 24.
 δυῖκὸν ἀρσενικὸν ἀντὶ θηλυκοῦ 438, 28.
 δυσβάστακτος 282, 17.
 δυσεύντος 47, 22.
 δυσθεώρητος 253, 16.
 δυσκατέργαστος 56, 9.
 δυσλόμενος 460, 32.
 δυσσιώνιστος 392, 5.
 δυσπυράβατα 139, 10.
 δυσπαράκλητος 173, 28.
 δυσπαράτρεπτος 173, 28.
 δυσυπομόνητος 253, 17.
 δυσωπεῖν τινά vel τινί 210, 27.
 δωρεὰ et δῶρον ἐπὶ συμφορᾷ 26, 14.
 δώσης 284, 22.
 εἰὰν ἀκούσεται (codices ἀκούσεται)—καὶ ποιήσῃ 323, 20.
 εἰὰν cum indicativo 309, 9. 407, 33.
 ἐγγύτης (?) 50, 14.
 ἐγκατα 307, 32.
 ἐγκατατοικος 309, 27.
 ἐγκαυχᾶσθαι 350, 33.
 εἶδα. etymologia 238, 14.
 ἐδράζεσθαι 357, 25.
 ἐδραιοῦν 199, 21. 309, 1.
 εἰ cum conjunctivo 151, 17.
 εἰδωλοποιεῖν 12, 6.
 εἶεν 174, 2.
 εἰκαστικὸν εἶδος μαντικῆς 23, 11.
 εἰκονίζειν 119, 19. 358, 16. 359, 5. 372, 27.
 εἰκόνισμα 306, 24.
 εἶμι. De conjugatione verbi ad 242, 10.

- εἰς ἀπειλθεῖν εἰς τινα ad 211, 15.
 ἑκατοντάφυλος, ἑκατόμυλος 299, 12.
 ἑκατοντάφυλοι Θῆβαι 425, 1, 3.
 ἑκκομιθὴ νεκρῶν 408, 24.
 ἑκκρεμής 343, 4.
 ἑκκύκλημα 127, 31.
 ἑκλεπτύνειν 133, 29.
 ἐκλογαὶ τῇ κατασκευῇ διαφέρειν 4, 2.
 ἑκπαλαι (in codice utrobique est
 ἑμπαλαι) 314, 13, 14.
 ἐκφύβημα 46, 6.
 ἐκψύχαι τὰ νήπια 4, 13.
 ἐλεητός 19, 23.
 ἐλκίαι 215, 9.
 ἐλκυσθήσεται 56, 17.
 ἔλκυσμα 435, 1.
 Ἐλλάνικος 85, 28. 86, 29. 87, 9.
 486, 17.
 Ἐλλήν ὁ Διός 55, 16.
 ἔμβολον, τό, ἔμβολος, ὁ, ad 80, 30.
 ἐμπαῖσαι 97, 7.
 ἑμπαλαι. Vide ἑκπαλαι.
 ἔμπληξις v. l. ad 361, 16.
 ἔμπρακτον, τό, 40, 8.
 ἐμφαντικῶς 511, 8.
 ἐμφάσεις τῶν προσώπων 509, 6.
 ἐμφατικῶς 131, 7. 133, 31.
 ἐναγκαλιζέσθαι 373, 2.
 ἐναέριος 191, 26. 312, 4.
 ἐναπολείπω 273, 22.
 ἐναρέτως 379, 4.
 ἐνδιαίτημα 38, 14.
 ἐνδρανής 137, 8.
 ἐνισχημένους 403, 3.
 ἐνούλος 114, 26.
 ἐνσημωθεῖς 346, 20.
 ἐντιμότης 422, 20.
 ἐντρομος ad 310, 5.
 ἐνυπόστατος 72, 7. 424, 7.
 Ἐνυό 264, 25.
 ἐξάιππος 426, 2.
 ἐξαίσιος 169, 16.
 ἐξανάπτειν 380, 21. (ubi legebatur
 ἐξένηψεν.)
 ἐξαπλοῦν 365, 12, 20. 471, 3. 477,
 20.
 ἐξάπλωμα 481, 6.
 ἐξασθενεῖν 392, 30.
 ἐξασθενεῖν τὴν δύναμιν 19, 27.
 ἐξασθενεῖν cum infinitivo 274, 16.
 ἐξειλεῖν, effigere, 80, 12.
 ἐξευμενίζειν 331, 17.
 τὸ ἐξῆς vel τὸ ἐξῆς οὕτως ad 150, 18.
 ἐξίλαστικός 331, 19.
 ἐξιλέωσις 77, 6. 442, 32.
 ἐξοδιον 408, 26.
 ἐξοκείλαι 195, 4.
 ἐξουσιαστής 234, 16. 303, 15.
 ἐξουιάζειν 12, 15.
 ἐπαινετός, κατὰ λόγον ἐπαινετόν 368, 24.
 ἐπανηκός (pro ἐπανάκων) 409, 21.
 Ἐπάφον γενεαλογία 262, 15 seqq.
 272, 8.
 Ἐπαφροδίτος ἐν ὑπομνήματι Καλλιμάχου
 Αἰτίων β' 129, 11.
 ἐπεισοδιον 25, 6.
 ἐπεμβριμάσθαι 179, 1.
 ἐπενδιδύσκεσθαι 304, 22.
 ἐπίβημα 36, 29.
 ἐπιγαμβρεύειν 277, 12.
 ἐπιγνώμων 387, 22.
 ἐπίθυμος vitiose pro ἐπεθύμει 396,
 28.
 Ἐπικούρειον δόγμα 26, 19. 246, 8.
 ἐπιμόνως 434, 3.
 ἐπινεύειν τοὺς λόφους vel τοῖς λόφοις
 40, 5. 9.
 ἐπιπνευστικὸν εἶδος μαντικῆς 23, 11.
 ἐπισυμβαίνειν 489, 9.
 ἐπίσωτρα 318, 17.
 ἐπιτηθειοτάτως 499, 1.
 ἐπίτρομος 310, 5.
 ἐπίτυψις 457, 21.
 Ἐπίχαρμος 22, 12. 145, 8.
 ἐπίχυμα 233, 2.
 κατ' ἐπώνυμα (ἐπώνυμον?) 374, 5.
 ἐρείκη 467, 21.
 ἐρημικός, non ἐρημητικός, ad 204, 12.
 Ἐρις ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ Ἐρινύς 59,
 21.
 ἔρχεσθαι cum infinitivo. ἦλθεν ἀφα-
 νίσαι 407, 1. et v. l. ad 298, 7.
 Similiter βουλόμενος ἀπιέναι πρὸς τὸ
 μαντεῖον λύσιν παρ' ἐκείνου μαθεῖν
 428, 8.
 ἐρωτοληψία 279, 20.
 ἐτυμολογεῖν, ἐτυμολογεῖν ad 55, 27.
 86, 26.
 εὐαπολόγητος 153, 10.
 εὐβάστακτος 373, 1.
 εὐγάληνος 195, 3.
 εὐγνωστος 140, 22.

- εὐεικτος 454, 33.
 εὐέξαπτος 355, 1.
 εὐεπίβολαι 225, 32.
 εὐετηρία 42, 25.
 εὐθίκτως 128, 10.
 εὐθυβολεῖν 504, 7.
 εὐθυδρομεῖν 473, 12.
 εὐθύνη εἰ εὐθυνος 242, 5.
 εὐκάθεδρος 337, 6.
 εὐμάλακτος 208, 21.
 εὐνουχίζειν κάπρους 135, 3.
 Εὐπολις 22, 14.
 Μαρκᾶς 73, 10.
 εὐποτμίαι 507, 18.
 εὐπτόητος 38, 8. 310, 3.
 εὐρῆσαι 177, 8.
 Εὐριπίδης 11, 5. 45, 22. 136, 27.
 155, 7.
 'Αλκηστις 106, 23.
 'Ανδρομάχη 104, 18.
 'Αντιγόνη 61, 20.
 'Εκάβη 340, 30. 370, 14. 379, 30.
 'Ιππόλυτος 301, 7. 504, 23.
 'Ιφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις 76, 12.
 'Ορέστης 440, 12. 480, 20. 507, 6.
 Φοίνισσαι 39, 18. 70, 11. 312, 15. 386, 21. 404, 24. 415, 11. 424, 16.
 Εὐρύαλεια 265, 1.
 Εὐρύνομη 32, 25. 285, 15.
 Εὐρώπη 'Ωκεανοῦ καὶ Παρθενόπης θυγάτηρ 76, 15.
 Εὐστάθιος. V. Θεσσαλονίκη.
 εὐστήρικτος 336, 31.
 εὐσυμβόλως 95, 25.
 εὐσύνοπτος 488, 26.
 εὐσχιστος 467, 22. 23.
 εὐτυχεῖν (ἐπὶ κακοῦ λαμβανόμενον) 341, 28.
 Εὐφορίων Αἰσχύλου πατήρ 1, 2.
 Εὐφορίων (Alexandrinus) 85, 3. 476, 31.
 εὐφορος, ἔφορος ad 306, 3.
 ἐφερμηνευτικός 345, 2.
 ἐφερμηνευτικῶς 429, 22.
 ἐφήμεροι οἱ κώνωπες 180, 28.
 ἔφορος 316, 24.
 ἐφυβρίστως 285, 17.
 ἐφύμνιον 67, 1. 13. 138, 9.
 ἔχμα, ἔχμα 26, 16.
 Ζεὺς ἀλεξητήριος ἐν Θήβαις 35, 18.
 ζητοῦμέν σε τὴν χάριν 268, 14.
 ζυγώλων 438, 27. 439, 4.
 ζυμοῦν 226, 5.
 ἡθικεύεσθαι 135, 16.
 ἡθικόν 39, 25.
 ἦθος. μετὰ ἡθους 17, 26.
 ἐν ἦθει ὁ λόγος 13, 3.
 ἡμεῖς. ὃ ἡμεῖς λέγομεν 83, 16.
 ἦνια, τά, 18, 25.
 ἠνωμένως 233, 15.
 ἡπατικός, ἡπατητικός ad 231, 2. 12.
 'Ηρακλεωτικὸν στόμιον Νείλου 149, 5.
 'Ηρόδοτος 75, 26. 82, 9. 85, 27. 417, 8. 419, 17. 435, 10. 462, 16, 19. ad 242, 10.
 'Ηρωδιανός 135, 5.
 'Ησιόδου 16, 1. 29, 19. 151, 4. 189, 4. 265, 10. 389, 21. 509, 22.
 ἡχητικῶς 456, 2.
 θαλαμίων (scribendum θαλαμιῶν) 510, 27.
 Θαλῆς 226, 20.
 θάμνος 309, 15, 23.
 Θεαγενίδης (ἄρχων olymp. 78.) 35, 6.
 θεᾶσθαι passivum 306, 24.
 θεαδῆναι 342, 24. 424, 3.
 θεατρίζειν 349, 21.
 Θέμις, Προμηθεὺς μήτηρ 12, 17.
 Θεοβόων Præf. p. xvi.
 θεομισθής 368, 27.
 θεοπόρευτος 249, 6.
 θεόργητος 373, 23.
 θεόρμητος 261, 29.
 θερμουργός 368, 23.
 ὁ Θεσσαλονίκης (sc. ἐπίσκοπος) i. e. Eustathius 256, 2.
 Θήβη 'Αρεως ἱερά 39, 23.
 θήρατρον 430, 25.
 ἐν Θορικῷ μέταλλα 77, 13.
 Θουκυδίδης 433, 2. 469, 27.
 Θορήκη 'Ωκεανοῦ καὶ Παρθενόπης θυγάτηρ 76, 15.
 θυστάς 45, 20.
 θυτικός 231, 2.
 θῶμιγξ 82, 6.
 'Ιακχος 56, 34.
 Ἰακχος, ἕμνος 371, 26.
 'Ιαπετοῦ παιδὲς ἐκ Κλυμένης 212, 19.
 ἰατικὴ ἐλπίς 121, 22.
 ἰατρεύομαι 64, 15.

- ιατταταῖ 189, 16.
 ἱαχαὶ τῶν μυουμένων 56, 34.
 Ἰάκων βασιλεὺς 437, 33.
 Ἰδιοπεποιημένη φωνή 185, 6.
 Ἰδιωματεύεσθαι 512, 22.
 ἱερὸς ἰχθύς 86, 18.
 ἱέραν τὴν Αἴτιην κτίζων 4, 14.
 ἱκετεύειν τινά vel τινί 211, 9.
 ἱκμῶδης 182, 4.
 ἱματισμός 502, 20.
 Ἰλιάς κακῶν 508, 18.
 ἱνα cum indicativo futuri pro conjunctivo aoristi 80, 4. 355, 31.
 ἰ ἐν τῇ Ἰνδιᾷ ποταμὸς ἄρχει τὰ ἐκείσε πεδιά 271, 33.
 Ἰπποκράτης 20, 17. 218, 5.
 Ἰππουρις 315, 19.
 Ἰσόδουλος 106, 14.
 Ἰσοκράτης 242, 6.
 Ἰσοπενθής 147, 6.
 ἰσόπτερος 98, 25.
 Ἰσοφόνος 398, 11.
 Ἰσσα 494, 23.
 ἰσχυροποιεῖν 220, 9.
 ἰσχυροποιεῖς 113, 7.
 Ἰφικράτης 294, 28.
 Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχεύς Pref. p. xv.
 Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημίαις 81, 16.
 καθαίρω σε τὸν φόνον vel τοῦ φόου 104, 12.
 καθαρίζειν 140, 20.
 καθελεῖν (futurum) 279, 29.
 καθέλκυσις 460, 12.
 καθεσθεῖς 153, 27. 419, 19.
 καθιέναι. καθήκασθαι 18, 20.
 κάθισμα 187, 8. 453, 28.
 καθόπλισις 346, 1.
 καὶ φαμέν—in responsione ad ἀπορίας interpretum 170, 20. 172, 15. 407, 4. 485, 3.
 κακογείτων 204, 12.
 κακότηχος 395, 16.
 κακοθάνατος 390, 10. 447, 4.
 κακοθανάτως 446, 15.
 κακόμοσθος 122, 16.
 κακόμορος 447, 4.
 κακόσπλαγχος 279, 7.
 κακοστένακτος 393, 24.
 κακοτελεύτητος 89, 19. 496, 5.
 καλεστής 364, 20. 365, 1.
 Καλλίμαχος πολέμαρχος 418, 4.
 Καλλίμαχος (Cygenæus) 20, 4. 114, 11. 130, 15, 23.
 Καλλίστρατος ἐν β' περὶ Ἡρακλείας 90, 8. 498, 27.
 καλλιφωνία 505, 22.
 καλός. τὰ τῶν ῥητόρων καλὰ 19, 1.
 Καλιψώ 190, 2.
 καμπτός, ὁ, 487, 16.
 καμπώδης (campester) 470, 21.
 κᾶν cum indicativo præsentis 194, 4.
 κανθοί 318, 18.
 Κάνωβος 271, 14.
 καπνός 355, 7.
 κάρβανες 202, 20.
 καρούχα 318, 6.
 καρτερητός 294, 21.
 καρφίον 361, 18.
 καρφοῦν 177, 21. 185, 4. 190, 6. 224, 16. 226, 25.
 κάστρον 337, 34.
 καταθαρεῖν 162, 4.
 καταθινᾶσθαι 499, 26.
 καταιβάτης 215, 6.
 κατακλᾶν τοὺς ἀκούοντας 242, 1.
 κατακλᾶν τοὺς πολίτας 326, 21.
 καταλοφάδια 282, 19.
 κατακυπεῖν 38, 20.
 καταλαγχάνειν 380, 25.
 καταλαμβάνειν ἐκείσε 241, 27.
 καταλείπω. κατέλειψεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον 298, 2. Similiter ibid. 26.
 καταληπτὸς 274, 22.
 καταμήνια βλέπειν 188, 15, 19.
 καταπατητής 305, 7.
 κατάπληκτος 361, 19.
 καταπολεμῖν 332, 3.
 καταποντοῦν τὴν ὕβριν 157, 29.
 καταπτοεῖν 323, 11.
 καταράσιμος 381, 32. 387, 30. 392, 15. 398, 25.
 καταράσσειν κακὰ τὴν πόλιν 364, 14.
 καταρραγὴ πετρῶν 335, 17.
 κατασκελετῆσθαι vel κατασκελετοῦσθαι 230, 12.
 κατασκελετεύειν 23, 9.
 κατασπουδάζεσθαι, negligi, 4, 7.
 καταρταροῦν 213, 18. 358, 1.
 κατατροποῦσθαι 416, 5. 425, 16.
 καταφθάνειν 139, 21.
 καταφρνάττεσθαι 345, 16.
 καταχρῆσθαι 32, 27. 36, 29.

- κατεξανιστάται 347, 7.
κατερείπουν 321, 8.
κάτεργον (πλοῖον) 455, 23. 457, 14.
κατέχειν cum genitivo ad 31, 19.
κατόψιος 99, 5.
κελαινεφής 37, 7.
κεντᾶν 240, 3.
κεντρίζειν 25, 13.
κεραυνῶν εἶδη πέντε 215, 4.
κέρασμα 229, 30.
Κέρρχη 27, 15.
κεῖθω. κατακευθεῖς 366, 27.
κεφαλῶδεςμος 152, 9.
Κητώ 264, 25.
Κηφισὸς καὶ Μελανθῶ 129, 12.
Κιλίκία unde dicta 53, 15. 354, 16.
κινδυνεύω. κινδυνεύεται τὸ ὄνομα 42, 30.
κίνυμα 191, 31.
κίρναμα 230, 18.
κλαυθμός 338, 7. 342, 3. Male
κλαυμός 301, 14.
κλαυθυρισμός 340, 1.
Κλέανδρος ἱπτακρτής 7, 2.
κλέπας 21, 5.
κληδών. etymologia 231, 17.
κλόνης 23, 19. 232, 11.
Κλυμένη secundum quosdam Pro-
methei mater 12, 17. 212, 19.
κνίσσα (κνῖσα) 355, 9.
κνώδαλον 228, 16.
κατὰ κοινοῦ 327, 28.
κόκκινος 433, 11.
κομβοθυλαία 395, 27.
κομματικὰ χορῶν 70, 13.
κομματικῶς 134, 5.
κομψοπρεπές 3, 7.
κοποῦσθαι 228, 24.
κορυφιστήρ 52, 20. 351, 24.
κουφιστής 227, 27. 228, 23.
Κόττος 213, 14.
κρανείας ξύλον 75, 24.
κρεμᾶται (vel κρέμαται) ὁ λόγος 313, 5.
κρέμασμα 191, 26. 29.
Κρηθεὺς ὁ Αἰόλου 55, 16.
Κρήνη, τόπος Βοιωτίας 82, 17.
κρικέλιον 179, 11.
κρικοῦν 177, 21.
κρουσμός 55, 9.
κτίσαι ἀντὶ τοῦ ποιῆσαι ἰδίωμα Αἰ-
σχύλου 131, 12.
κύκλωθεν 355, 16. (Sic O.P. Vulgo
κύκλωθεν, ut sæpe γύρωθεν.) 458,
10.
κύκλωθεν, κύκλωθεν 454, 6.
κύκλωθεν 53, 33.
Κυνέγειρος, non Κυναιγειρος, ad 2, 7.
418, 4.
Κύνθος 129, 20.
τὸ κύρος ἔχειν 8, 7.
Κυρσίλος 417, 21.
κωδωνισμός 344, 9.
κωπίον 393, 18.
Λαοδάμεια, Ὁρέστει τροφός 122, 18.
Λάπαθος 37, 8.
ἐν Λαυρίῳ μέταλλα 77, 13.
λαχάινειν 400, 6. 9.
λαχμός 40, 20.
λεπιδωτὸν χρυσοῦν 421, 24.
λεπτοκατάσκευος 431, 26.
Λέσβος πεντάπολις 494, 20.
λευκόκροκον 394, 17.
λεύκωμα 100, 4. 120, 19. 232, 23.
λευκωματίζειν 23, 25. 232, 26.
Λεωνίδης 421, 9. 14.
λεωργός 11, 19.
ληκῶ, λακάζω 42, 21.
λιβαστικός 249, 26.
Λίβανος 158, 14.
Λιβύη Ὀκεανοῦ καὶ Πομφολύγης θυγά-
τηρ 76, 15.
λυγνός 355, 8.
λιθαστικός 324, 4.
λιθασμός 376, 3.
λιθεία βολή 239, 5. 252, 1.
λιθοβολισμός 363, 19.
λιθοκάρδιος 192, 10.
λιθολευστεῖν 461, 31.
λίπασμα 87, 25. 489, 26.
λιτανευτικός 162, 24.
Λουκιανός 283, 5. in annot. 362, 11.
Λυδοπαθής 72, 17.
Λυδοφίτης 72, 20.
Λυκάνωρ Μελαίνης παῖς 364, 9. (ubi
v. l. Νικάνωρ) et 12.
λύκειος 41, 3.
Λυκομήδης ὁ Αἰσχροῦ παῖς 457, 27.
Λυκόφρων 312, 19. 320, 13. 494,
23.
Λυκοπεὺς ὁ Μέλανος 55, 20.
λύσις τοῦ ἀθρίου 357, 31.
λυτρεύσθαι 229, 2.
λῶρος 80, 17. 455, 5.

- ὄψις τραγική 132, 7.
 παίζειν βέμβικας 277, 5.
 παυνίζειν et ὀλαύζειν 45, 12.
 Παλαμήδης 22, 20.
 παλίμβολος 159, 32.
 πανίσχυρος 329, 28.
 παντοδύναμος 320, 17.
 πάπυρα 464, 7.
 παπυροφάγος 161, 29.
 παραβήσασι 94, 29.
 παραβολικῶς 342, 14.
 παραβόλος 49, 18.
 παράγειν. παρήξε 116, 20.
 παραγωγή 42, 21.
 παράδεισι 334, 13.
 παρῶ 125, 32.
 παραιτούμαι 173, 28.
 παρακαίριος 35, 10.
 παρακεκινδυνευμένως 37, 30. 341, 31.
 παράκλητος συνεδρία 315, 8.
 παρακοή 383, 26. 32. 384, 2.
 παραξύνῃται 41, 11.
 παραποιεῖν δράμα 70, 4.
 παρασιγαῖν 370, 3.
 παράστημα 52, 6.
 παρασύρειν 379, 32.
 πάρασχε barbare pro παράσχεις ad
 247, 14.
 παραχορήγημα 12, 6. 143, 20.
 παρεπιγραφή 133, 18.
 παρῆκος θεῶν 168, 16.
 Παρθενόπη 76, 14. 438, 15.
 παρθένους οἱ τραγικοὶ καὶ τὰς μοιχευθεί-
 σας καλοῦσι 242, 23.
 Παρνατός, Παρνασσός ad 130, 16.
 παρό i. q. ἡ 198, 17. 206, 18. 225,
 20. 246, 7. 13. 24. 260, 5.
 268, 8. 274, 21. 286, 28. 459,
 20. 479, 4.
 παροδικὰ χωρῶν 70, 9. 415, 9.
 παροιμῖαι. αἰεὶ γάρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς
 κύβηι 94, 19. τὸ λεγόμενον ἐν τῇ
 συνηθείᾳ, οὐδείς εὐτυχῆς πρὸς μάντιν
 ἀπέρχεται 100, 32. πρὸς τύμβον τε
 κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον 126, 27.
 παροχεύς 195, 25.
 πάροχος 353, 30.
 παρυπάρχειν 495, 23.
 ὁ παρὼν ποιητής (Æschylus) 272, 20.
 παστός, ὁ, 340, 32.
 παυσθήσομαι 240, 3.
 πέδουροι 118, 5.
 πείσμα ψυχῆς 72, 8.
 πέλαος 466, 5.
 πέλαξ 197, 14.
 πένησσα 277, 18.
 πένηθσις 506, 14.
 πέπρωται, πέπρωται 23, 29.
 περί eliso i. 145, 14. 258, 5.
 περιστραμμένως 276, 18.
 περιπμπή 130, 5.
 περισπᾶν. περισπασμένοι 273, 16.
 περιστερὰ. De etymo 47, 25.
 περιστερὰ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ 46, 24.
 περιστόμια τῶν ἵππων 13, 20.
 περίφρασις 372, 11.
 περίχωρα, τὰ, 456, 12.
 περιχώρημα vitiose pro παραχορήγημα
 ad 143, 20.
 Περσεύς 73, 26.
 Περσῆς 190, 2.
 πεσσάν 485, 27.
 πετροβολισμός 339, 8.
 Περφρηθῶ, Περφριδῶ 264, 25.
 πικρόνομος 387, 29.
 Πίνδαρος 2, 5. 19, 21. (ubi Ἡσιόδας,
 memoriæ errore) 21, 7. 24, 27.
 29, 7. 31, 26. 50, 8. 72, 28.
 110, 28. 122, 17. 129, 9. 130,
 5. 165, 20. 213, 23. 220, 10.
 237, 7. 264, 6. 345, 1.
 πεσεῖν τῆς μητρικῆς γαστροῦ 375, 1.
 Πίστειρα πόλις 71, 7. 10.
 πιστικώτατος 81, 25.
 πίτνω 384, 31.
 Πιττακὸς Μυτιληναῖος 139, 17. 494,
 18.
 Πιττακοῦ γνώμη, τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυε
 277, 1.
 πίτω fictum thema verbi πίτνω 384,
 31.
 πῖω, πῖσω 23, 8.
 πλαγιασμός 283, 25.
 πλάνη et πλάνος 242, 6.
 πλάσμα, forma dicendi s. stilus, ad
 3, 1.
 Πλάτων 362, 15.
 Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ 56, 7. 367, 7.
 Πλάτων ἐν Σωκράτους ἀπολογίᾳ 384, 7.
 Πλάτων (ὁ κωμικός) ἐν Σοφισταῖς 186,
 16.
 πλήγωμα 397, 21.

- πλῆμναι 318, 14.
 πλησιαστής 426, 12.
 πλησιαστός 255, 23.
 πλησιοθάνατος 365, 9.
 πλουτοποιός 266, 20.
 Πλουτώ 190, 1.
 ποδοκρότησις 311, 26.
 ποιεῖν παῖδας mulieribus 401, 14.
 ποιημάτων εἶδη 8, 4.
 ποιηλατεῖν 388, 7.
 πολέμου στόμα 28, 15.
 πόλεμος. ἔθος ἦν τοὺς ἐν πολέμῳ τοῖς
 οἰκείοις πέμπειν σημεῖα 37, 9. 306,
 16.
 πολλοστός 169, 15.
 πολλοῦ γε καὶ δεῖ, πολλῷ γε καὶ δέω
 32, 30.
 πόλος 21, 22.
 πολυβόητος 157, 32.
 πολυθάμαστος 396, 12.
 πολυήσυχος 189, 10. 23.
 πολυήχητος 241, 14.
 πολυκήγητος 403, 19.
 πολυκλάδος 309, 16.
 πολυκλυδώνιστος 385, 11.
 πολυκοίμητος 16, 3. 189, 22.
 πολυκύματος 385, 8.
 πολυόρητος 405, 19.
 πολυπαράκλητος 39, 9.
 πολυποικίλον 447, 8.
 πολυπόλεμος 279, 21.
 πολύπυρος (α πῦρ) 31, 15. 275, 23.
 295, 23.
 πολὺς i. q. ἔνδοξος 169, 15.
 πολυστέλεχος 309, 18.
 πολυτάραχος 264, 4.
 πολύτροφος 387, 4.
 Πολυφράδμορος Λυκούργεια τετραλογία
 35, 9.
 Πομφολύγη 76, 14. 438, 15.
 ποπιῖ et πόπιι 468, 13. 19.
 πορθητής 407, 32.
 ποταπός 197, 17. 208, 31. 285, 24.
 290, 8. 309, 14. 310, 25. 312,
 25. 320, 19. 327, 25. 329, 32.
 343, 2. 378, 27. 401, 11. 446,
 6. 456, 2. 498, 3.
 πότισμα 489, 27. 29.
 πρᾶσινίζειν 474, 26.
 Πρατίναις. Ejus fabulæ Περσεὺς, Τάν-
 ταλος, Παλαισταὶ σατυρικοί 35, 7.
 πρηστήρ 215, 4.
 Πριόλας 90, 9. 498, 28.
 προαναφωνεῖν 13, 7. 24, 6.
 προβιβασθεῖσα τὴν ἦτταν 417, 3.
 προικίσις 237, 33.
 Προιτίς δευτέρως 49, 31.
 προμετωπίδιον, προμετώπιον 52, 20.
 351, 25.
 Προμηθικῶς 19, 16.
 προμηνύτρια 346, 17.
 προοδοποιεῖν 373, 8. 457, 4.
 προπομπεῖν 501, 23.
 προσαίνειν 74, 14.
 προσαναπληροῦν 12, 14.
 προσάρακτον κύμα 255, 13.
 προσδοκᾶν, προσδοκεῖν ad 253, 9.
 πρόσειλος 22, 14.
 πρόσελαι, προσέληναι Ἀρκάδες 226, 13.
 πρόσθημα τοῦ χώματος 30, 21.
 προσκαθηλοῦν 419, 3.
 προσκαρφοῦν 176, 35. 178, 12. 185,
 14. 188, 4. 361, 12.
 προσκρουσμός 329, 11.
 προσλιμενίζεσθαι 427, 31.
 προσομοιοῦν 348, 28.
 προσορμήσας λιμένι 428, 17.
 προσορμίζειν 195, 1. 3.
 προσπαρκαλεῖν 313, 8.
 προσυπεμφαίνεσθαι 53, 31. 355, 14.
 πρόσφυξ 38, 30.
 προτέλεια 147, 30.
 τῷ πρῶί 227, 11.
 πρωτομυσής 146, 14.
 πρωτόπλασις 184, 24.
 πρωτοτύπος, πρωτοτύπως 427, 16. 492,
 22.
 προεῖσθαι τοὺς θεοὺς 375, 16. 381, 29.
 πτύγμα 192, 3.
 πτυγμή 192, 4.
 πύγαργος 95, 24.
 Πύθιος (δ Λυδός) 419, 11.
 πυκνοῦσθαι φαντασίαις 133, 2.
 πύκνωμα 71, 29. 423, 25.
 πῦρ τὸ στοιχειανδὸν καὶ τὸ διακοικῶν
 202, 29.
 πυρακτοῦν σιθρον 216, 15.
 πυργίσκιον 319, 5.
 πυρίδειπνος 20, 4.
 πυρίνη ὄψις 250, 10.
 πυρρεῖς (κεραυνός) 215, 5.
 πυργωνίας ἀστήρ 505, 17.

- ῥάπτρια 152, 18.
 ῥέος 21, 5.
 ῥεῦσαι 465, 1.
 ῥητορικὸν τοῦ μὲν ἐνδὸς εἰπεῖν ἔπαινον ἢ
 ψῆγον, παραλείπειν δὲ τοῦ ἐτέρου
 51, 19.
 ῥιανός 41, 26. 320, 3.
 ῥίπτειν (ἐκρίπτειν?) βασιλείας 280, 3.
 ῥυθμίζειν, ῥῆμα μέσων 18, 1.
 σαγήνη 115, 24. 339, 22.
 σαρότης 184, 28.
 σαίνουρος 380, 2.
 σάκα 457, 2.
 Σαλμυθησὺς ποταμός 257, 17.
 Σαπφώ 494, 18.
 Σαρακηνοί 267, 9.
 σαργάνη 48, 14. 339, 22.
 σεβάζειν 499, 11.
 σέβισμα 132, 23.
 Σθενώ 265, 1.
 Σιάχα λίμνη 258, 11.
 περὶ Σίγειον Μυτιληναῖοι ἐμάχοντο πρὸς
 Ἀθηναίους 139, 15.
 σιγῆς μέθοδοι 225, 22.
 σίδηρον, τό, 177, 23.
 Σικελία, μικρὰ νῆσος μεταξὺ Χαλκίδος
 καὶ Αἰλλίδος 217, 7.
 Σίκινος Θεμιστοκλέους παιδαγωγός 80, 2.
 453, 12.
 Σιληνίαι 78, 22.
 Σιμωνίδης 4, 9. 110, 29.
 σιτοδότης 193, 25.
 σιωπηλῶς 506, 15.
 σκαιώρημα 122, 13.
 σκάμματα 228, 30.
 σκαρίζειν 76, 19.
 σκέλος (membrum orationis) 313, 2.
 σκευὴ τῶν ὑποκριτῶν 2, 1.
 σκευωρεῖν 427, 27.
 τὰ ὑπὸ τὴν σκηνὴν 131, 16.
 σκηπτός 215, 6.
 σκοτομήνη 327, 8. (ubi σκοτομήνης—
 τοῦναντίον tacite correxi pro σκο-
 τουμένην—τοῦναντία.)
 σκουτάρια 375, 25. 31. 376, 5.
 σολοικοφανές 377, 3.
 σούσαις 316, 11.
 Σοφοκλῆς 4, 8. 7, 4. 76, 10. 167,
 17. 171, 23. 282, 19.
 Αἶας 506, 8.
 Ἀντιγόνη 77, 23.
 Ἡλέκτρα 142, 6.
 Ἰναχος 25, 23.
 Κάλχους (Κελχίσι) 11, 9.
 Ξοανηφόροι 47, 2. 336, 1.
 Οἰδίπους τύραννος 305, 10.
 Τυρὸ β' 15, 20.
 Φιλοκτήτης 11, 17.
 σπάθη 390, 17.
 σπατάλη 224, 12.
 σπυγγοειδὴς ἡ γῆ 336, 20.
 σπυγγοτόμος 156, 15.
 σταθεύειν 12, 18.
 στάμα καὶ ὑποστιγμὴ 446, 2.
 στάσιμα χορῶν 70, 12. 415, 12.
 στένος, τό, 21, 24. 142, 13.
 Στερότης 213, 13. 281, 8.
 στεῦται pro σταῦνται 72, 27.
 Στησίλεως 418, 4.
 Στησίχορος 122, 17.
 στικτέον πρὸς— 228, 10.
 στοιὰ ἐτ' χροιά 12, 20.
 στοιχειακὸν πῦρ 202, 30.
 στοιχομυθεῖν 81, 18. 459, 14.
 στόλος 457, 12.
 Στράβων 21, 16. 222, 4.
 στρατηγέτης v. l. ad 390, 13.
 στρατολογεῖν 482, 32.
 στρατόπεδον ἐτ' στρατός 38, 13.
 στρέφω. στραφεῖς οἴκῳ 298, 12.
 στρηναῖν 99, 8.
 στρωγγυλοειδής 177, 11.
 στρόμβια 277, 5.
 Στρόφιος, ποῖν Στροφίος, ad 121, 4.
 Στύξ 190, 2.
 στωμυλεύειν 330, 8.
 συγγενικὴ δόσις 126, 18.
 συγκακοπαθεῖν 294, 5.
 συγκίνημα 458, 3.
 συγκίνησις 456, 15.
 συγκομιδὴ νεκρῶν 408, 23.
 συγκοπιᾶν 204, 28.
 συγχροῖσθαι, συγχρονίσαι 2, 5.
 συϊκός 135, 4.
 συλληπτικῶς 134, 9.
 συλλυπεῖν 192, 19. 294, 5.
 συμμεριστής 340, 10.
 συμμερίστρια 479, 33.
 συμμερίτης 357, 7.
 ἐν συμπαθείᾳ κειμένη ἀντωνυμία 17, 28.
 συναγελασμός 231, 30.
 συναλοιφή 493, 5.

- συνανακρινώσασθαι 383, 24.
 συνανατᾶσθαι 221, 12.
 συναλιφή 88, 17. 145, 14.
 συναφὲς ἔχει πρὸς τὸ ὑποκείμενον 25, 7.
 συνεκδοχή 146, 29.
 συνεκτικὸν πρόσωπον 14, 16.
 Συνέσιος 256, 1.
 συνετίζειν 491, 5.
 συνθέτου καὶ διαλελυμένου διαφορά, εἶον
 μέγας θυμὸς καὶ μεγάλθυμος 368, 18.
 συνθλάσσω τοῦ δέρματος 5, 2.
 συνθλάττειν 458, 9.
 συνθλοῦν 276, 6.
 συνουσιάζεσθαι 487, 17.
 συντήρησις 472, 17.
 σύντομος 430, 21. 24. 431, 3.
 σύντομον πῆγμα 449, 18.
 συντριβή 331, 19.
 συντριμμός 431, 18.
 σύριγγες rotarum 43, 8.
 σύρμα ὑποκριτῶν 7, 1.
 σύρραξις 453, 4.
 σύρρυσις 325, 28.
 σύστοιχος 187, 16.
 συστροφικῶς 276, 18.
 συσφίγγω 311, 19.
 σφακελίζω 275, 12.
 σφακελισμός 275, 13.
 σφάκελος 270, 10. 12. 292, 30.
 σφυρηλατεῖν 216, 20.
 σχηματογραφεῖν 267, 22.
 τὰ σώματα προὔπῃρχον, ὕστερον δὲ αἱ
 ψυχαὶ γιγνόμεναι καὶ ἐργισθεῖσαι (ἐν-
 τεθεῖσαι) παρὰ τοῦ θεοῦ 202, 12.
 σωματοποιεῖν 43, 5. 59, 25.
 σωρεία 319, 8. 325, 29.
 σωρεύειν πλοῦτον 386, 14.
 σωρηδόν 271, 21.
 Σώφρων 110, 3.
 ταμεινόμενος τὰ ἀκμαιότατα ἐν μέσῳ
 131, 21.
 Τανάγρα τῆς Βοιωτίας 130, 6.
 ταρακτήης 429, 18.
 τάρφυσις 54, 23.
 ταχινώτερον 465, 3.
 ταχυτάτως 456, 21.
 τελεσφορῆσαι 160, 20.
 τελχίν 453, 7.
 τερατεύεσθαι 29, 11.
 τετραγωνοειδής 440, 10.
 τετραποδῶν 130, 32.
 τέχνασμα 227, 3.
 τεχνήντως 181, 13.
 τεχνικὸν 14, 16.
 θεῖναι i. q. ἀναλαβεῖν 57, 6.
 τιμαλφόμενος, συνεχὲς ὄνομα παρ' Αἰ-
 σχύλῳ 145, 7.
 τιμῆς pro τιμήεις 17, 27. 200, 16.
 Τιμόξενος ἐν τῷ 5' περὶ λιμένων 78, 23.
 449, 23.
 τιμωρισμός 288, 21.
 Τιτανικὴ γέννα 16, 19.
 Τιτυός 90, 9.
 τληπάθημα 253, 8. ad 252, 23.
 τληπαθής 199, 28. 471, 4.
 τμητικὸν θεράπευμα 116, 25.
 Τόλμης τέμενος 12, 7.
 τολμῆς pro τολμήεις 17, 27. 200, 16.
 τολμητίας 200, 17.
 τομή (metrica) 26, 12.
 τοτοῖ et τότοι 468, 14.
 τραγωδῶν Δισχύλος ἐνικά 70, 18.
 τρεῖσκαίδεκα, τρισκαίδεκα ad 6, 2.
 τριλογία 50, 4.
 τριτόσπονδος 149, 19.
 τρίχωμα (?) 295, 30.
 Τροπαία ἄκρα 449, 13.
 Τροπαίου ἄκρας 78, 23.
 τροπαίων ὀνομασία 46, 3.
 τροπαιοχεῖν 490, 21.
 τροπαιοφορεῖν 492, 23.
 τυλιγμός 276, 5.
 τυραννίς 17, 18.
 "Ταγνίς 90, 12.
 ὑγιόζυγια 467, 31.
 ὑδάτων ἐγκώμιον (vel ἀρεταὶ) τέσσαρες
 16, 4. 189, 27.
 ὑμνῶν, ῥῆμα μέσον 35, 17.
 ὑπεκκαίω 275, 20.
 ὑπέκκαυμα 343, 19.
 ὑπέρ cum genitivo et accusativo
 312, 15.
 ὑπεραίρειν 204, 5.
 ὑπεραιρόμενοι γῆς τόποι 280, 10.
 ὑπερβατὸν κατὰ λέξιν 281, 5.
 ὑπερεκπλήττων 361, 14.
 ὑπέρθεσις διὰ τὸ μέτρον 71, 31.
 ὑπερκοτία (ὑπερκοπία?) 198, 14.
 "Υπερμνήστρα 55, 17.
 ὑπερφλέγειν 456, 12.
 ὑπηρέτρια 359, 26.
 ὑπηχεῖν 241, 12.

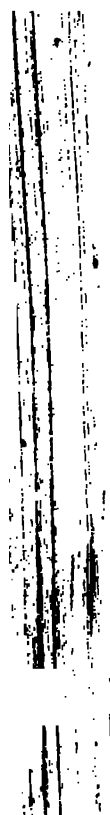
- ὑπνοποιὸν μέλος 25, 26. 241, 19.
 ὑποβάθρα 490, 6.
 ὑπογραφὴ καὶ ἐπιγραφὴ 174, 4. 7.
 ὑποθέλλειν v. l. pro καταθέλλειν ad
 430, 27.
 ὑποκλιτῆς 423, 31.
 καθ' ὑπόκρισιν 42, 11. 55, 30. 321, 21.
 ὑποκριταὶ τέτταρες 126, 11.
 Ὑποπλάκιον Θῆβαι 425, 2.
 ὑποστιγμὴ 313, 4.
 ὑποστίζειν εἰς— 281, 30.
 ὑποστίζειν πρὸς— 313, 4. 492, 16.
 ὑποστικτέον πρὸς— 279, 2.
 ὑπούλω 125, 20.
 ὑποφράξαι f. l. pro ἀποφράξαι 453, 18.
 ὑποχέιρος 423, 33. sed ὑποχείριος 424, 28.
 ὑφάδιον 394, 17.
 ὑφίεναι τὸ ἰ διὰ τὸ μέτρον 61, 5.
 φάκαι 275, 19.
 φάκηλος 275, 16.
 φακιδίον 275, 19.
 Φάρος 149, 3.
 φέψαλος 215, 17.
 φθάροιεν 362, 21.
 φθοροποιός 257, 21. 309, 13.
 φιλίωσις 385, 32.
 Φιλοκλῆς ἄρχων 93, 22.
 φιλοποιεῖσθαι 140, 28.
 φλύ φλύ 233, 14.
 φλύω 233, 13.
 φονεργάτης 316, 1.
 φονευτής 511, 9.
 φοράδες 257, 8. 487, 16. (ubi var.
 lect. φοράδιον pro φοράδα).
 Φόρκυς 264, 24.
 φορτικεύεσθαι 321, 25.
 φορτιστής 501, 1.
 φεσσάτον 308, 15.
 φοῦρνος 216, 9.
 φροντίζειν. πεφροντισμένοι 273, 16.
 Φρύνιχος. Φοίνισσαι 70, 3. 415, 3.
 Φρύνων Ἀθηναῖος 139, 17.
 Φρύξος 427, 15.
 φύσις. ἐξ ἐπατριδῶν τὴν φύσιν 1, 2.
 φύσις. καινοτομεῖν τὰς φύσεις τῶν
 στοιχείων 418, 13.
 φυτοσπόρος 505, 21.
 φύτωρ 200, 11.
 Φωκυλίδης (μὴ δὲ δίκην δικάσης πρὶν αὖ
 ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης) 140, 5.
 φωλὶς 344, 26. 27.
 φωνικός 269, 27.
 τὸ χ 12, 5. 38, 12. 116, 19. 310, 22.
 χαιρετίζειν 435, 13. 14.
 χαιρέτισμα 498, 11.
 χαιρετιστικός 435, 23. 498, 15.
 χάαι οἱ εὐγενεῖς 163, 23.
 χαλᾶν, σύνθεσις Αἰσχύλῳ 18, 6.
 χειμωνικός 464, 11.
 χειρίδις ὑποκριτῶν 6, 7.
 χειροδίκης 368, 20.
 χειροτεχνίτης 278, 8.
 χέω. ἐπιχῦσαι 441, 22.
 χλωριᾶν, χλωρίζειν 188, 17.
 χνῶ. De accentu 49, 19. 318, 20.
 342, 14.
 χοινικίδες 41, 10.
 χοιροφάλας 92, 13. 503, 18.
 χοροῦ διαίρεσις 69, 1.
 χρηματίζειν i. q. εἶναι 213, 15. 21.
 359, 27.
 χρησμοδοτηθῆναι 385, 18.
 χρησμοδότημα 440, 18.
 χρησμός δοθεὶς Ἀθηναίους περὶ τείχεως
 ξυλίνου 420, 5. Oracula Laio
 data 297. Alia oracula 60, 13.
 226, 22.
 χρηστηριασθεὶς 5, 3.
 χροιά et στοιά 12, 20.
 χρυσόγονος 73, 26.
 χυδαῖοι 169, 14.
 χῦμα 182, 11. 17.
 χωράφιον 272, 2.
 χώρηκα 54, 1.
 χωρῶ. Significationes h. v. 179, 6.
 ψαίρω 219, 20.
 ψάλια 13, 20.
 Ψαλμοὶ Præf. p. xii. 504, 27.
 ψίλωσις 147, 11.
 ψολόεις (κεραυνός) 215, 9.
 Ψυττάλεια 81, 26. 460, 23.
 Ὀκεάνιον vel Ὀκεάνειον βεῦμα 207, 10.
 22.
 Ὀκεανῶ nominis etymologia 208,
 26.
 ὠμός 169, 16.
 ὠραῖον versibus gnomiis adscrip-
 tum, ad 27, 19.
 ὠριμωτέρα 510, 8.
 Ὠρίων δυνῶν χεῖμα ποιεῖ 23, 1.
 ὥς ὅτι 484, 8.

Aeschylus Choëphorae ex Cod. g. Plur.

[illegible]

- ὑποποιῶν μέλος 25, 26. 241, 19.
 ὑποβάθρα 490, 6.
 ὑπογραφή καὶ ἐπιγραφή 174, 4. 7.
 ὑποθέλγειν v. l. pro καταθέλγειν ad
 430, 27.
 ὑποκλινής 423, 31.
 καθ' ὑπόκρισιν 42, 11. 55, 30. 321, 21.
 ὑποκριταὶ τέτταρες 126, 11.
 Ὑποπλάκιοι Θῆβαι 425, 2.
 ὑποστιγμή 313, 4.
 ὑποστίζειν εἰς— 281, 30.
 ὑποστίζειν πρὸς— 313, 4. 492, 16.
 ὑποστικτέον πρὸς— 279, 2.
 ὑπούλως 125, 20.
 ὑποφράξαι f. l. pro ἀποφράξαι 453, 18.
 ὑπόχειρος 423, 33. sed ὑποχείριος 424, 28.
 ὑφάδιον 394, 17.
 ὑφίεναι τὸ ἰ διὰ τὸ μέτρον 61, 5.
 φάκαι 275, 19.
 φάκηλος 275, 16.
 φακιδίλιον 275, 19.
 Φάρος 149, 3.
 φέψαλος 215, 17.
 φθάροιεν 362, 21.
 φθοροποιός 257, 21. 309, 13.
 φιλίωσις 385, 32.
 Φιλοκλῆς ἀρχων 93, 22.
 φιλοποιεῖσθαι 140, 28.
 φλύ φλύ 233, 14.
 φλύω 233, 13.
 φονεργάτης 316, 1.
 φονευτής 511, 9.
 φοράδες 257, 8. 487, 16. (ubi var.
 lect. φοράδιον pro φοράδα).
 Φόρκυς 264, 24.
 φορτικεύεσθαι 321, 25.
 φορτιστής 501, 1.
 φοσσάτον 308, 15.
 φοῦρνος 216, 9.
 φροντίζειν. πεφροντισμένοι 273, 16.
 Φρύνιχος. Φοίνισσαι 70, 3. 415, 3.
 Φρύνων Ἀθηναῖος 139, 17.
 Φρύξος 427, 15.
 φύσις. ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν 1, 2.
 φύσις. καινοτομεῖν τὰς φύσεις τῶν
 στοιχείων 418, 13.
 φυτοσπύρος 505, 21.
 φύτωρ 200, 11.
 Φωκυλίδης (μνησθε δίκην δικάσης πρὶν αὖ
 ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης) 140, 5.
 φωλὶς 344, 26. 27.
 φωνικός 269, 27.
 τὸ χ 12, 5. 38, 12. 116, 19. 310, 22.
 χαιρετίζειν 435, 13. 14.
 χαιρέτισμα 408, 11.
 χαιρετιστικός 435, 23. 498, 15.
 χάσι οἱ εὐγενεῖς 163, 23.
 χαλᾶν, σύνθετος Ἀισχύλῳ 18, 6.
 χειμωνικός 464, 11.
 χειρῶν ὑποκριτῶν 6, 7.
 χειροδίκης 368, 20.
 χειροτεχνίτης 278, 8.
 χέω. ἐπιχῦσαι 441, 22.
 χλωριᾶν, χλωρίζειν 188, 17.
 χνῆ. De accentu 49, 19. 318, 20.
 342, 14.
 χοινικίδες 41, 10.
 χοιροψάλας 92, 13. 503, 18.
 χοροῦ διαίσεις 69, 1.
 χρηματίζειν i. q. εἶναι 213, 15. 21.
 359, 27.
 χρησιμοδοτηθῆναι 385, 18.
 χρησιμοδόγημα 440, 18.
 χρησμός δοθεὶς Ἀθηναίοις περὶ τείχεος
 ξυλίνου 420, 5. Oracula Laio
 data 297. Alia oracula 60, 13.
 226, 22.
 χρηστηριασθεὶς 5, 3.
 χροιά et στοιά 12, 20.
 χρυσόγονος 73, 26.
 χυδαῖοι 169, 14.
 χῦμα 182, 11. 17.
 χωράφιον 272, 2.
 χάρηκα 54, 1.
 χωρῶ. Significationes h. v. 179, 6.
 ψαίρω 219, 20.
 ψάλια 13, 20.
 Ψαλμοὶ Præf. p. xii. 504, 27.
 ψίλωσις 147, 11.
 ψυλόεις (κεραυνός) 215, 9.
 Ψυττάλεια 81, 26. 460, 23.
 Ὑκεάνιον vel Ὑκεάνειον βεῦμα 207, 10.
 22.
 Ὑκεανοῦ nominis etymologia 208,
 26.
 ὠμός 169, 16.
 ὠραῖον versibus gnomis adscrip-
 tum, ad 27, 19.
 ὠριμωτέρα 510, 8.
 Ὀρίων δύναμις χεῖμα ποιεῖ 23, 1.
 ὥς ὅτι 484, 8.

1

1

PA 3825
A2
1841
v.3

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6063
(650) 723-1493
grncirc@stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

JUN 10 2004
JUL 06 2004

